

EW 226

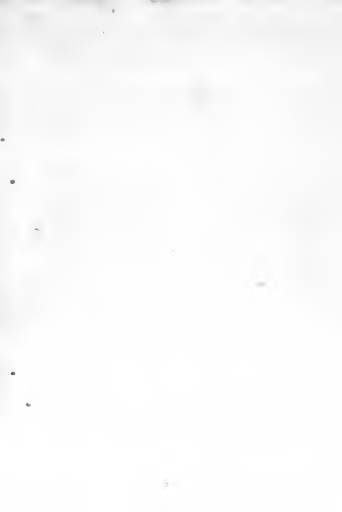
n 62

2. J.
L. 6.
R. 5.

Geographiam multos scripsisse nouus Pater Beniffime Paule II.
Veneret Pon. maxime: temporum nostrorū felicitas & gloriarum
eiusmodi sit doctrina: opus quod omnibus gratū: a pluribusq; tracta-
tum uox unq; tamē ad plenum: uel apprehensum uel explicatum esse cō-
sciat: idum nūc celi: nūc mariū: nūc lunā ceterorūq; rationē aliqd̃ priorum
scriptis addici posse p̃cipiat: tanta cōsequēte lectōis huius studiosos uti-
lizaret: indochus nemo uideri sanus possit: qui uel exactā mēbratim
uel i summā collectā rationem reddere patiarū queat. Illi sane Reges
maxio honore p̃sequuti sūt: illi igētes sunt exorcismus admittant: illi diu-
ctores legionum: tanq̃ celestē ducē sunt sequimur: illi miro amore omēs
mortales sunt excolunt: inq̃ue regionū peritiā callere didicerūt. Ob eam
rē diuio ingenio atq; eruditōe uti Hipparchus, Eudoxus, Eratosthenes
Hippias, Sebofus Bion, Xenophon Laplaceus, Beron, Timaeus, Dio-
nysius. Et artis totius splendor: & cōsiliū artifex Ptolemaeus: & ite illum
Plinius ac Mella: Augustiq; tēporibus Strabo: aliq; p̃ plures: nunq; sū-
tis laudati: p̃diere. Abiq; id gēus uiris nulla ab Imperatoribus ac regibus
unq; expedire est suscepta: ad christianitatis principēs ac sedes tūc: Ro-
mane ecclesie sanctissimi antistites recte intelligētes: & ite omēs: Pōtu-
fici maxio: p̃p̃dōe igē Nicolaus, v. p̃decessor: haud dudū tuus: pa-
ter sancte: miro studio arētūt: ut Ptolemaeus: Straboq; Cretēsis: nō mi-
nus historicus quā Geographus: atq; philosophus: & hōicē maestas
illustris expositor: Romā uocibus audirēt. demā data rei maxie difficu-
lis puina multi noīs uiris: Iacobo igēlo Florēntino i mathēaticis doctissi-
mo ab Alexādro, v. trāsfērēdi i Iannū Ptolemaei: Strabōis uero a Nicoy-
lao itē, v. Guarrio Veronēsi: & Gregorio Tiferni. Quorū ego in manu-
bus sumptis exēplaribus ex Gregori Archocypis Asiā atq; Africā de-
scribi feci. Quam autē Europa plecta: q; i ea multa decrāt fragmentis
ut puto Gregorē: illius exēplariū: amicos opē: addi oīa pcurauit. In quo
Theodoro meo gazet: atq; Andronico lipontē Burago Graecē Latineq;
doctissimis uiris: nō exigua gratia ē habēda. Equē Strabonē scio: lecto-
ris uarietate: copioq; ac lūma rege: pluriāq; esse eruditōe singularē: in ul-
torū in sua q̃ in nostra lingua magnificētiorē: i qua ē si nō est uenior: ali-
quāto tamē futurus est clarior: Laus homibus incredibiliter placitūq;
de quo pro uiri meritis: atq; amplitudine: nihil dici nimū potest. Sed
ab optimo homine Cretēsi: ad inceptissimū rēbulam: bonos omnes cu-
lūmātē pater sancte cū tua bona: uēta uertēda ē epistola. Illius enī male-
doctia mritatus: tā diu tacuē: q̃ locū in quo insigniter cū affigerē: oibus
spectādiū: q; tā diu mihi silēdiū foret: expectabā. Feret igit Cretēsis
illustris: cōsulanū sūper totū orbē obscurissimū: q; sanctis laboribus

mes: anihibusq; cōmuni studioq; Reip. medius irruit iportune: ut fax
ua i fruges calamitas: utq; i armēta lues: Erinyes uerissime i proba getor
rum. Hunc quoniam amari lēto quōdā Timorē: mortales omnes odio in
sequēti: simulatus est: nō alio q̄ Cenotimōis: id est noui Timōis noīe:
cū honoris p̄fatiōe doctis oībus iuste mihi ignoscēbus appellabo ita
ut si iter ulcerosū illū tergi (ut dicē) plagas tergero: respōsum sciat non
dētū prius: nec deinceps usq; adeo fiat p̄ceps i cōuitiōe: ne dicendo
quod uelit: qd̄ nolit cogat audire. Ignoscā enī illi in p̄sēntia pene oīa:
quae si irritabit crabrones secūdū hāc p̄ragustatiōem p̄fundēt. Nam
tanq̄ oīs doctē casteq; scribendi occupatus locus omnino foret: nec ulla
supellet materia sapētiā: i terrā penitus ac cadauerosā totū sese cōui
tiādi demerit scēditiā: ut nostra iustior fiat irascēda. Quae. n. (proh pau
dor) i tēperies: quae latet: quae nisi extrēa demēna hos ipulit i Platonē.
Quē q̄dem nos humāitatis uirtutisq; dulcedie ac laborū: quos maxios
atq; uulissimos i studiis pertulit: ad posterorūq; trāsmisit: nō ullis cōuen
tiōis pubus ab huius pro uini turpitudie uēdicamus. Nō ignari satis
sup̄q; esse i Platonica defēsiōe illū ab ingertimo & doctissimo: & phi
losopho & theologo scriptore defensum. Quando igit cogor (qd̄ minie
expectabā) cōuitis rīdere: qd̄ mihi de his p̄stigiis uideat: ac epistola
lectores intelligāt. Corgi Leontinū serunt primū aureā statuat & so
lidam Delphis sibi i tēplo posuisse: q̄ sumus illi docēde oratorie artis
questus foret hūc æmulaturus: sed male Cenotimon iste ilignis Rhē
tor: ut ipsius ad Turcum iactat epistola impia: atq; gloriosa: ut Christi
ani docti omēs intelligunt: scēna: sordēsq; nō imagines aureas: nō plū
beas saltem p̄sonas: aut luteas: sed cōuiniōis sibi i philosophū quodam
tēplo: ac candore Platonico laruas & iēperies collocauit: plenas sine
argento uiuo sui stultiloqui: qd̄ rebus omnibus est uenenum: per quas
se nigrore ac fuligine i perpetuū indelebili deformauit. Nec contentus
tam inopis cerebri ertore: immo scelere inaudito: iugit per plateas: & i
triuīs non studet: sed boāt in me qui nemini hominum unq; maledixit:
& ei sepe adiutor fui: nō cessans oblatrare: nisi si est ignoscendū e com
potatiōe non conuiuiōe madido (ut fieri solet) prociui. Platonem diui
nitatis secretariū a me parcellissime dectum: tanq̄ nefas atq; facinus impiū
stomachatur homo religiosissimus: atq; agre fert: diffamatq; christi
anissimus: quē etiam philosophū: sacratum: immo philosophorū deū a
summis turis scriptum: tantus fuit semper amplissimi uiri illius amor:
tam ingens apud doctissimos admīratiō: & si obliuioissimus est & mi
nime pudens nō negabit. Tēq; pater sancte cōuitiatiōis suae: uindictam
sua p̄ter: ignotans malē q̄ uirge baculūq; tui cēfura magna esse nōscit

percuſſi conſolatio. Secretarium tu diuinitatis homo ſoſmoſiſſime: atq;
doctiſſime Cenotimon Platonē dei uetere: ac grauiſſime ut neſas acti-
ſas: irridere hoc debui: non reſcribere: nec tibi i placeis cōſillari: q; ne
mini omnino parciſ) reſpondere. Sed ne nimium tibi ſapere uideare nō
tacebo. Tu ne ſolus bone uirtu ne qd ſecretarius ſit: cū tūdiu uolueris
ſecretarius dici nō noſtiſ Tabernarius qd ſit (nō enim dicam cauonar-
rius) ne cōſtitūdo imiter quē cōſtitū accuſo: e taberna ut ſcribis cōſuſ
ſit: immo cōſtabali tūper egreſſus: aut uſurarius: nā ſecretatorū nomen
ppter decoctiōem phorſelcis: aut carcerarius: ſi meminifi frequēs tuū
diuerſorū. neq; enī hūc i te ſunt cōſtitū: quē ipſe pſedicas: quēq; ſunt
omnibus magis q; tibi ppter obliuiioſum ingeniū tuū cognitiſſima: quā
re nō itē qd ſit ſecretarius ppter nomini pportōnē tenes? Vt enim illi
a taberna: uſura & carcere: ſe iſſe deſſectiſ a ſecreto: quē admodū igit q
tabernis uacat operaturq; tabernarius: qui itē uſuris uſurarius: q; carceri
carcerarius: nōne pari lege q ſecretoſ dicet ſecretarius? Deus qdē qui ſi
nam: aut quid ſit: ſi uis me credere te neſcere: negāi facile aſſentiar. non
enim potes cōſtitū ſimul & deo quereſdo idulgere: & in coeno occupar-
to maledictū: neceſſario nulla eſt de celeſtibus cura. ueq; te ego pietat-
is gratia: ne me criminādū nō doceāi tui cauſa reſcripſiſſe putēs: pauca
aduente docebo. Iſta enī cui rei ſtudueris: qd aſſidue mediteris: me quoq;
noſſe tibi oſideroſ De uicario tu qdē dei iugiter cogitaſti: nec deſiniſ (uti
mea eſt opinio) cogitare merito ſine: merito inq; ſuaſti enim. ſis ne uero
adhuc ignoſce hoc mihi id equidē neſcio illius ſecretarius. Idcircoq; tu
quoq; diuinitatis poteris: nō iniuria: nō mēdacio ſecretarius dici. Nā ſi
deus (ui eſt) ipſa ueritas eſt: & uicarius dei cathedrā ueritatis tenet: q; ſq;
huius ampliffimi uicarij uerus eſt ſecretarius: id eſt q partē aliquā priu-
cipis huius ſui ſecretoſ nouit: quādoq; dē is pſiceps ē dei uicarius: cuiuſ
modi uir iure eſt diuinitatis ſecretarius. Sed heus diuine ſecretarie: & ſi
ego te nunq; illius maiſtatis noſſe ullum omnino ſecretoſ certū ſum:
tamē aſſentū tibi de tuo te pſcipe cogitare nō negabo. Cogitaſti tu q;
dē lepidū caput de Chriſti uicario ceterq; omnis tua cogitatio: immo ſu-
riola mēis agitatio: & ſcelerola infania ſuit: quomodo illū: qd illū dixiſ
quomodo cū illo: ſanctū populū chriſtianū: Turco p epistoſas tuas: licet
ſtultas tamen uenenoſiſſimas ſimul traderes iſideli. Audi Cenotimon
audi: & ſi q; pudet eſt late ac publicam: ſi Chriſtiāus eſt uſ publici ſa-
cinoris: age poenitudinē: q; pſerter te ſigne pōſitiū ſecretariū: Turcū
ipſiſſimū Chriſtianorū ſanguine torantē: impatore unq; appellauit uniuers-
ſiſ Quis illi ſe chriſtianitatem pſditurū ſcripſit: Hūc qdē a me taceret: ſi
eſſent occulta. Hortat delirus barbaſ ipſiſſimū ut ſeſe ad eū cū litteris

& pecunia accersat: uias se illi aptaret: ac cōsilia qbus iugo infidelitatis Chri-
stianitatē subiaceret: quo populū a cōfusiōe: ut dicit Iulianus: ac colluione
regētū i libertatē uēdoct. Suū diuinū principē Christi uocatiū & reges
omēs: ac principes cūho hoos tali dedecore ipetunt: cōtaminat: quasi de
oībus malemeritis. Hucusq; nō ego sed indignatū iustissima: & fidei zel-
lus: & cūtecepti huius sceleris horror me ad qd tacēdū ipulit. Iā me hōi-
nē esse episcopūq; cōsiderās ad hūanitatē redeo atq; mīserationē: inops
cōsilia homo: & multū multūq; lugēde: q te nostra iniuria ad excors faci-
nus iuditūq; irritauit. Nō te hōinē aduenā: egēte ad nostros pncipes
uenisse olim recordabar: nō tu liberalitate pōficiū grādē cogitabas te
aliquādo fecisse pecuniā: quoz pncipū nulla iniuria: sed spōte a te seruo-
ribus obligatū: si omnē turpillime amisiſti ppter usuraz audū igemū
tūū: debuisti ne ppter ea factus a mēte alienus tū nefario te scelere obli-
gare: puder mīseretq; tū ceteroz tuoz: cuiq; tū ueteris scholarū qua lo-
quētia for ſarā: certe nullā sapiētiā didicisti: loquax es factus absq; omni
modestia: & tui nū te piculo cōscelerasti. Modo ēr qs de te i mea epistolā
loſbat? Tu te illū esse pſitari nō erubuiſti: qui ſis cōmuniatus i Plator-
nem: pdiſti ſubſcriptor magnifice ſolus tūte cōmuniatōis iūtor. Ego tū
tibi oī tēpote nomē ſacri ſontis pie tōdonabo. Sed reuertor ad ſecreta-
riū unde diſceſſerā. ſiue igit Deus eſt ipſa ſapiētia: ſiue uirtus: ſiue ens
ipſum: ſiue maximū ipſum: quo maius cogitari ēt queat nihil: hōe om-
niū ſi quicq; Plator ſciuit ſciſſe aut niſta pterea te diſſitet nemo diuinū
tatis ſecretarius: citra omnē ſiuriā reprehēſionēq; pōt appellari: quippe
quo gēnū ſcriptoz nemo ſapiētiōr: caſtiōr & uenot legir. Tāq; ſecreta
& ſecrete oīa ſcribit: ut decidētibus ſibi etiā (ut i quadā epistola ſcribit)
pptis tabellis nō poſſit tamen niſi a diuinis hoibus lectus atq; plectus
intelligi. Ecce itaq; Cōtomon iſurgit: & i modū pſetas pſert. Iā a poſtor
loz atq; ſanctē doctozes eccleſiaz: & qdquid pōt ueritatis Chriſtiane: ut
i corno Platorē cōuoluat. Aurita imago hominis: & eius qdē deformis
ſibra: qz ita loq; de Platorē ut de Chriſtō. Scimus gēnū fuiſſe philo-
ſophū. Scimus illi multa deſuiſſe homini neceſſaria baptizatos: de fide
certiſſimi & cōſtātiſſimi doctrinā diligētiū i Platorē. Boetius pueris no-
ſtris i ſchola Platorē facit admirandū: niſi ēr Boetū pari errore iſtāq;
cōdēnas. Diuus Auguſtiū mirabilē predicat i eccleſia: qd maxie mīx
pōt uideri: cū tot ea tēpeſtate floret iſtē ſideles: quociens ſeipſū uir ſichū-
limus quodā loco digne ē retractādo interpretatus. Sed ipetu detrahēdū
i ſpurco ore naſcētia uerba pſūda. Igit cū ſanctis Platorē ut antititē
quēdā philoſophūz admiramur: conſciūq; ex maxia pte natura. Gratū
nobis Chriſtus dñs beneficiētiſſime attulit. Illi natura dux fuit: uix bonū

credo fuisse Platonē doctissimūq; ac summū quēdā gētilis homo asseq
 uauit: theologū: & a nostris iclytis theologis magna ex pte mirificō cō/
 mēdatū: & in quo qdē tui maxie dissimilis est. sūme fuisse uerecōdum:
 ideo diuinitatis: deū sūme uirtutis cōscium atq; secretarū. Expectas ut
 tibi Cenotimon respōdeā: q; me ex gurgulio pdisse oblatrali? Hoc
 ego igenue fateor me cōmunē habuisse cū sanctis humilibus mōitionē:
 pro qua cū uicinis meis nō esset mihi futura certatio: imo ne gurgulū
 qdē ipsum unde prodire āte Pauli ii. Veneti pōnificatū felicissimū ha/
 bui: prius fui acciensis episcopus: ex qua ecclesia: post quadriennium pōt
 quatuor cornuū uertit unus expectari. Nūc modeste illius mei diuini
 pīcipis beneficio collocatus sum ī sancta & geta Alariēsi ecclesia: qua
 tui omnes laudando illi carus: nō ut tu cōmūdo rabiosus. Sed ego a te
 rex palatii: peto: gurgulio ne cacerē quoq; ātepōis. Ego bonay: fin(ut
 ais)atū studiosus: tu mea sententia aliquāto magister excellēs. Sed tua
 recentia opera neq; doctrinā sapiētiayq; modestā: & nī uetera nō pbo.
 Nō te miserabilis pudet loq de doctrinay: doctrinay: atq; ut gigātes cō/
 lū oppugnasti? que est munimēto adamāte omni firmiore: plūq; cōru/
 plici muro cicta illa illustri defensiōe Platonis. Pictus es ibi pictus magi/
 ster eius generis coloribus: atq; pīgmēts: quae omīs mūdi aqua nō pos/
 sit abluere. Multa tibi & ego & ceteri cōdonamus quos imūdo ore cō/
 tamias: aut potius ornas: quia delitoy(ut aūt)cōuitas: sapiētū sunt pte/
 conia didicisses miser ab illustri terray: situs scriptore Strabōe pudorē:
 q tū gloriay laudādo pmeruit. In eius ego te frōte spectādū idcirco cō/
 stitui: ut patriay cōmunis caritate te secreto alloquutū moneret: idē ali/
 quādo respiscere Diceretq; se orbē diligentissime lustrasse terray: neq;
 usq; tibi simile mōstrū iuenisse. Platonis laudatores omēs ubiq; reperit/
 se: quippe te non feris modo: serpētib; sed āthropophagis ēi esse te:
 triorē. Illos hūana carne uesci te mortuoy: post duo prope ānnoy: milia
 cadauera deuorare. Immo uero ī amīs omīum hoīum sapiētū uiuētes di/
 scere: & nulla penitus eoy laceratiōe saturari. Tu solus restabas Ce/
 notimō addēdus nostro opīne quicq; esset omnino ī āttay: orbē mon/
 strosum: qdē nō ī Strabōe possemus iuenire. Ceteroy: idēcti homīes scio
 q; sint ad carpēdū ppēsi. Si pones cum tuis cōbabōibus ac mandōibus
 philosophus intelligere: docebo uos eqdem hūmus: ī quo lacerādū rabidi
 quēas absq; callūia diuersari errores meos quēas & corrigite: sed ti/
 meris scio me docere. Ve: ignoscāt omēs necessitati meae: & p te pater
 sancte āte alios uir cultissimus atq; elegāntissimus Pontremulēsis Nico/
 demus ad tuam sanctitatē Ducalis Orator Mediolanēsis ornantissimus.
 Nam q; illū inter ceteros amicos meos ueteres sinceros: ac uetustissimos

magna rōne plurimū ueneror: ac ob seruo: timeo ne ego illi ēr. licetissimū
inuicia & iuste iratus uidear nō qdē nimis: sed potius meū morē exor-
fisse. Strabōem sane ei scio multoꝝ placitū. Nā ille ut q optie intelligit
quiq; supra modū cultioribus studiis delectat: hū: p̄cipue sciēdi p̄e
auidē cōp̄loct̄: sitis omēs i qbus fuit optie tenēs: ceteros ad quos illi
ire nō cōtigit: p̄discat ex libris studiose. Et rēp̄sarū singulare uiros ex-
cellētes i p̄p̄ris quosq; patriis: nō magis p̄quirit ad laudandū q̄ ad imi-
tandū: atq; assidue (qd̄ facit) sup̄adū. Illū qdē reor Censorimōi huc miser-
abili & iportūo multa hūanitate ut resipiscat iussuq;. Vt tu pater be-
tissime enā atq; ēr obsecro: agnosce necessitati huius epistole: quæ omio
est cōtraria studiis meæ uoluntatis. Vale semp felicissime: sicillimeq; ac
placidissime Pōntefex. 16. AD IULIUM PONTIFICEM. A. 122. S. 1.

Varum plerūq; rege cōtēplatione adductus. Beatissime Pater i eā
uenire soleo cōtēdonē plus ne tibi litterarū & bonarū artū studia:
an tu illis debeat: quippe cū illarū i testūq; i illas ultro citroq; sin-
gularia extēt merita: illarū qdē tibi fructū famā decusq; peperit: & iger-
nium multis & magnis rebus adornatū reddiderūt. Tu uero cōtra illas
splēdore dignitatē gloriāq; cōparasti: quæ maiestatis sedē & p̄sūficale
nacte fastigiū: libris trūphare: & uere i celum (ut dicit) alcēdisse uir-
dēt. Quid. n. splēdidius: magnificētius: aut gloriolius uēdicare possunt
disciplinæ: & hæc hūanitatē studiūq; ut Ro. Pōntifici & Christiani nois
ductioni assistere se cognoscāt & uclēt. T̄rū nāq; artes extollūt: & tanri
fiūt: quāti earū cultores p̄fessoresq; memorāt & celebrāt: unde multarē
disciplinā iuniorulis sciētā: philosophiā: ceterasq; id genus uel hic ma-
xie cōmendamus: pbamus: admiramur: q̄a generosos hoīes: clarissimos
p̄cipes: iclytos reges in eis uersari solitos dicimus: eisq; op̄a dedisse re-
stamur. Quocirca memoriæ p̄ditū est Alexandrū illū magnū: cū ad cur-
rēdi certamē olympie iuitaret: ad libētē & stēue se factūq; respōdisse:
si reges æmulo habiturus esset in stadiis. Vt autē dñm nostrum Iesum
Christū & hac imiteris i p̄e: cuius uicarius uel hie fore sectaris i reliq;
absūptos iā morte scriptores: ut ille Lazarū & alios p̄multos: ad uitam re-
uocare: & merfos i tenebris i lucē retrahis labētēsq; p̄atāē auctores q̄si
putrescentia cadauera in iuuentē ānos tenouas. Hic factū est ut illi te
patē recreatore: & cognoscāt: p̄ciolissima bibliotheca quasi p̄claris-
sima sup̄ellectile Romanā locupletatur: Ecclesiā. Quæ tūto reliq; uasis
potiora sunt: quanto argētea uasa uel aurea alios usus & qdē muros ex-
p̄ctāt. Codices autē ad sapiētū: ad religiōē iōrniādi loquentia sunt
instrumenta. Eos tua cura uigilāta: sumptibus magnis ad Christianam
p̄sertim religiōem p̄tinentes e græca lingua in Romanū conuersos

Idem meo de Scabōe i presentia dicēdū offert: qđ qđem opus arduū:
& celeste uolūmē: cū sancte memorie Nicolao Papae quinto terras or/
lūq; regēo destinasse: actū de illius maiestate ac potētia ueritas ipsa loq;
tur: quocūq; ligaueris & solueris super terrā: ligatū & solutū eris & in
caelis: & in uia uiris bonis: & hominibus doctissimis fortuna ipsum lit/
terarū ductorē benignissimū intercepti: & spes nostras abrupti. Interea
circūspiciēti mihi: & animo cūcta lustrāti splitudis tuæ splendore: & di/
gno immortalitate noie qđ Hercules alter occurristiq; deficientis onus
subares: & arduū manus impleres. Nā cū nobilitatē tuā: sapientiā: resq;
tuas domi ac militie fortiter prudētissime ac p̄cipere administras cō/
tēplor & mēte reuoluas: quid tibi ad summum gloriæ cumulum desit
nequa q̄ intelligor: siue genus: siue tua gesta perpendo.

c Consideras namq; & ipse pōderas quāta tibi sit indies necessitas e/
tor terrarū regina patria: & e Marcellorū prolapia ortū esse: Quid
cum M. ille Marcellus letis offert auribus: q; primus Hannibalē supe/
tari docuit: Cuius memoria cum tibi ante oculos uertatur: ad sublimis:
ad magnificatū mirāda totus accēdit: ut in tūo nomine degenerasse
uidearis. Nā si antiquis annalibus: & auditis fides abrogāda nō est: nūc
rosam Marcellorū familiā Romana candēte Republica quatuor m̄gē/
ribus oneratis naubus Venetiis aduētasle fama est: quæ imēsis: opib;
bus referte fuerant. Quæ auxilio speciosissimas aedes cōdidisse: mat/
moribus: & aliis ornāmētis instructas: tantæ nobilitatis uestigia: & anti/
quitatis documēta constantissima. Ipse mecū opstrepescere uidēt: lites/
re: cū præclara tua facinora nō minus fortiter q̄ sapienter ac magnifice
administrata prædicare instruūt. Venit in mentē Casale maius: cuius
p̄fectus cum esses eo bello quod Philippus Maria Mediolani dux
aduersus Venetū gerebat imperiū. Ita defendisti: ut nullo capi consilio
ac robore sueris: cū eius potuendi audissimus hostis esset. Et erat quid/
dem oblidio robore militum ad triginta milia: & omni machinamento/
rum genere apparatus: & ductoribus cūctis sub imperatore Picinino flor/
rentibus: qui omne ualidissimum oppidum populatum primo uidebā/
tur impetu. Multa quidē ingētia de te sese offerunt. Quæ prologorum
compendio & breuitate potius q̄ pro dignitate memorari dolent: & cō/
quetti uidentur: cū grāde ex illis cōfici corpus & possit & debeat. Quæ
aliis post memoranda relinquo. Quedam tamen præ illorum nobilita/
te reuocare non possum: præter prohemiōrum formula. Malo enim ipse
superuacua uerborum copia damnari q̄ meis pro uiribus uicrū te la

borum laude fraudare. Præstareq; ut potius redundans q̃ ingrata noceat oratio. Cum bello quod supra commemoravi eo res deducta esset: ut i Brexiae capivitate aut defensione terrestris & Veneti pondus uergeret in peris: hostibus copiis & ingenti exercitu ciuitatis urgebatur obsidio. Spes quidem hostibus: Venetus aut desperatio crescebat in dies: famēs & inopia premebat obsessos: nec spes opis ulla dabat. Cāpus enim ita etus mōtus in hostiū potestate ita tenebat: ut nulla adeōdā urbis uia præstaret: nec inclusi pro paucitate cōtra tot milia auderent crumpere. Tu igitur Marcelle uir sapientissime ad tāta pericula propulsanda: & malorū remedia excogitāda nullus per syluestria loca & rupes iniquissimas transuolans ex insperato urbem intrastricivsq; ac milites adeo amasti: ut te duce obsessum p̃ id tempus uehemēter ab hoste Roanū castellū ciuitatis uere clausū: & Brexiae columē ex hostiū faucibus eriperent. Subinde ciuitatē firmatam in unitatēq; dimittens: ut mox ut impatiens: assum pro milib; circiter triginta exercitu maiore ex parte muti quippe qui comestus absunderet: & cū hoste q̃ maiores copias & uires reparauerat: cōgredi longe impotens esset: per inascentia rupiū cacumina colleq; tristissimos inuictus uelut Hannibal alter per alpes cursitans in agrū Veronensem reuertisti. Eo sane aduentu exercitū ipsum cui brex uirtuta merita pereundū erat: in columem seruasti ac tractum omnem eis nuncium dubium firmasti: debilem roboraſter: uicturum subleuasti: donec illo ingenti exercitu subsidia maxima attulisti. Quibus quidem fortiter ac sapientissime gestis: cum uehemētius hostem aduersus Brexiam exasperasses quoddam humanis uiribus manus & uix posset: ita credibile facinus inuastisti. Quod unum pro sua magnitudine & admiratione ne omitatur exposui: & quod Xerxis Persarum regis factio non modo conferre: sed anteferre non dubitauerim. Ipsum inquam regem potentia & audacia nobilitatum sic nauibus helleſpōrum strauit: & in mari pontem construxisse fama canit: ut exercitus permeabile pedibus mare conficeret. Opulentissimo regi facile fuit sacris inter undas ancoris: in stratis tabulis: salua rerum natura conficere. Tu uero animi magnitudine: mentis acutie: ingenio perspicaci terrestre iter strauisti nauibus: & loca per asperrima montanosq; tramites in beatum Veronenſis agri lacum non mediocrem sane classem myopanorum botemū: triremium: & alia uari generis nauigia induxisti. Cum iterum piccinus aduersis repugnā apparatibus a te fusus proſtigatusq; profugeret. Dædalum non tam mirarentur homines præpeibus peninis ausum se credere celo q̃ istum tuum inuentum laudibus & admiratione prosequuntur. Nemini dubium est ea uia consilio & industria

soluēde Brinze quasuersum obseſſe aditum paruſſe cōmeatu: pecūias
armis abunde ſuppeditatis: etuſq; liberatiōem tuo acceptam beneficio
reſerri debereſſet: qui p̄ter tuarū cupiditate laudū corpi uerocundae ſines
nāſſire non uerebatur bene & graniter ipudēs eſſeſq; p̄zelage: factū illud:
q̄ Rei Venetę putile: q̄ cū Nicolaus Piceninus redintegratis inſtar hy-
drae uiribus Veronenſes ſines maxio cū ip̄crii Veneti diſcrimine occu-
paſſet: & Vicſtinum nōnihil agrū: & igeuti cōtra Comitē Frāciſcum
Sfortiā ſolla & munimētis ſe eſſiſſe: & apparatu iſtructus maxio ſubſi-
dio liberāde Veronę aduentabat. Nec ullus Comiti Frāciſco trāſitus
praſtareſ: tu ueluti Veronę dictator: ui redactiſ i potēſtatem mōnibus
ab hoſte poſſeſſis p̄ inula loca rupeſq; ualūſſimas Comitē ipſum Frāciſ-
ſcū: & militū quadraginta militū multitudinē icolumē p̄duxiſti. T̄ntūq;
Picenio terroris incuſiſti: ut q̄ timēdus itea fuerat: nūc deniq; timidus
traiecto atheli ſalutē fuga cōparit. Atq; eo moſto oīs citra trāſq; nūtiū
Reſ Venetā ab oī metu periculoq; liberata eſt. An uero q̄ſq; huius atav-
us eſt q̄ neſciat cū urbe Verona ſuſtin poſitus hoſtis eſſetū: ita mer-
nija cūcta i potēſtate p̄ter arces teneret armis ad extrudendos hoſtes
iperatorē ueſtrū tua ope: cōſilio & celeritate uſum reparalle. Illū aut in
tuae uirtutis reſtimoniū dixiſſe mēoriar: p̄ditū eſt. Marcellę tua non mi-
nus opera Vetonā q̄ uirtute noſtra recepimus. Teſtis eſt et inſula Padi
tuo ductu & aſpicio. In ea ſuſum p̄ſtigatq; exercitū fuiſſe. Qua clade
nō ſane mediocri nobilitata eſt. Nouiſſime traiecto Adia fluuio q̄ finis
eſt ip̄iſcū aduerſas ripas aduerſariq; copie p̄ſtanōe tenerent: citus eſt
inſectus terror: ut populatiōibus: mōēdiſ: ualūſſiati incuſtodinis relique-
reſ agere. Vnde inſcyla illa & ſemp imperioſa Mediolanū ſuis i portis
Venetoſq; affigi uexilla ſpectauerit. Quo p̄zelaro & memorādo facinor-
re tuo aurate militū: & equeſtris ordanis iſignia magnanimitatis & for-
titudinis tuae monumentum meruiſti: & approbante exercitu adeptus
eſ. Dux igitur Philappus tanta reſe p̄turbatione commotus: ut qui alis
antea bellum inferre lōgius ſoleret: nunc ad portas bellū feruere cernere
mentem dolore ſaucius: ex ægritudine morbum contraxit: & paucos
itra dies mortem obit. Vitiq; cum gemitu fugit idignata ſub umbras.
Mox ubiq; populatiōes factę: Laudum & Placentia ſub Venetum ue-
nit imperium. Et ut fama conſtans: & una omnium lingua ceſſatur: niſi
liuor amulorum: & ſeleicitatis comes ſemper inuidia: & hoſtis uſtramē-
ta ne tuis ſapientiffimis cōſiliis ſenſus Venetis fidē adhiberet per in-
ſidias obſtiſſet: Mediolanū ipſum ſub Venetorū iuga peruollet: atq;
ide illi uniuerſe terre: mariq; ipaſſent. Illud tua de continentiā: integritate
ſe inoſcētia occurrit ſeculis oībus celebrādū: Fabriciſ: curius: Aemulus:

Ceteris sane conferendum: q̄ in tanta op̄ū auri: & spolijs facultates atq; licentia: cū tui locupletandi occasio: nihilo diuinior domū reuertitū. Quin pecunie publicæ parcus ac sobrius & ministrator maiore in con- tinenda q̄ i adipsēbda pecunie gloriā collocasti. Nihil enī tam āguſti ai eſſe q̄ amare diuinas: Nihil q̄ fortissimi q̄ illas ad liberalitatē munificē- tiāq; conuerrere cōſtituiſti: his ipſis de cauſis. Strabo e græcia in Italiam nup̄ aduēctus triūphaturus eſt tam illuſtrē nactus hoſpitē: præfertim quia certior factus eſt te orbe peragrato: maris: terras: portus: inſulas: lit- tora: mōres: latus: flumina: de q̄bus dicturus eſt noſcitare: & p̄de eas tibi gratias habiturū: ut quocūq; iter & curſusaget nomē tuū diſſemiet: ma- xie cū tantū opus: qd̄ Pontifex inceperat mīcum ipſectumq; reliquerat. Magnammiſ eques Iacobus Antonius Marcellus cōſecutū & abſolutū ſua opera & cura reddidit. Vnde literarū ordinis hoīes: & ſtudioſi ac li- terarū eruditōis p̄ſeſſores perpetuo ſibi enā atq; ēt dēuixit officio.

• P R I M U S C O N T I N E N T I A R I I C A P I T U L U M •

Vnimatim extra philoſophiā nō eſt ipſa de ſeu orbis tractatio q̄ utilis: ſed qui auctores attingit ū de Geographia: qd̄ Homerus pal- ſim ſuo i cœmone orbis deſcriptiōe ſit uſus: cui & oceanus ſit cognitus: & mare mediterraneū: Alios poſt Homērū auctores fuiſſe de ſitu orbis ſcribentes: & locoq; cognitio p̄uiliſ: & priuatim & publice ad peritiā & prudētiā cōparādū: & quæ ad illa dicere ſint neceſſarij: Auctore ipſam nō eſſe accuſadū ſi de ſis ſcribat: de q̄bus alii priores: ſed poſterius inſta ad notitiā puenierint: quæ prioribus erat incognita. Contra Eratoſthenē: de poeſis mala ſentientē: & laus magna poeſice præcipue de poeſi. Ho- meri q̄ uariā ſit utilitas: quanta locorum notitia & ueniar. Contra falſo uel incōpoſite ſentientes: uel inter ſe diſcordes probatores & argumē- ta: quibus auctor uerifiſimiliter indicat: q̄ multis i partibus terra & mare inuicem permutate atq; tranſpoſite ſunt.

¶ Strabonis Cappadociſ ſeu Cnoſſii Amaſini ſcriptoris celeberrimi de ſitu orbis liber primus.

I ad Philoſophum alia ptineat ulla tractatō: & hōc quē hoc tempore de ſitu orbis delegimus: conſiderandam illi eſſe putamus. Quod autem noſtra minime ulipē- dēda ſit æſtimatio per multa declarat. Nam qui tam primi attingere conſiſi fuerant tales exiſtere: Heme- rus: Anaximander: Mileſius: Hecateus oculus eius: ut inquit Eratoſthenes: Democritus. Eudoxus: Dicaarchus: Ephorus.

Aliiq; complures. Post hos etiam Eratosthenes: Polybius: Posidonius
uiri philosophi. Multa uero disciplina per quam ad hoc opus perueniri
potest nullius alterius est nisi eius qui diuina & humana uidet inueneri.
Quoq; sciētiā philosophiā esse dicūt. Eodē modo uaria est utilitas: quā
dā ad res urbanas actiōesq; principū. Nōnulla ad celestium terrestrium
rerūq; martiāq; sciētiā aiālū: plantāq; fructuū: & aliorū quae penes unū
uerfos ornare fas est. Hae etidem designat hominē: q; artes uite ac be
atitudinē cura & cogitatioē cōplectit. Ex his autē q; dicta sunt: unūq; q;
assumentes magis adhuc cōsideremus. In primis quia & nos & maiores
nostri recte sumus arbitrati. Ex qbus Hipparchus est q; Homē: huius
peritiā primariū auctorē esse tradidit. Is nō solum uniuersos priores: ac
posteriores uirtute poetica superauit. Sed etiā ipsa ferme reꝝ ciuiliū: quae
ad uitā spectāt experitiā. Ex qua nō mō singulare ad res gerendas ita
diū adhibuit: ut plurimas cognosceret: cognitaq; posteris traderet: ueꝝ
etiā & singulāq; ptiū locos: & q; p cūctū orbē: terrā uidelicet habitabilē
ac mare sunt. Nō enim ad extremos usq; ipsius terminos puenisset me
moriam circūlustris. Nec ipsam primū qdē ab oceano allutū (sicut est) de
mōstrasset: deinde pluraq; loca notatim expressit. Nōnulla uero signis
q;busdā occultius insinuat. Africā & Ethiopiā: & Sydonios & Erēbos:
quos Arabes Trogloditas: hoc est caernāq; incolae iure dixeris: uerbis
eloquutus est. Qui uero ad ortus & occasus pterirent obscurius signifi
cauit: qui alluant oceano. ab hoc enim orientē solē & i hunc occidentem
facit pariter & stellas.

Inde recens gadiis iam sol percusserat arua.

Oceani lentas alti praefugerat undas.

Incidit oceano lux fulgētissima solis:

Nigrantem noctem & madidantia sydera ducens.

Ex oceano uidelicet dicit. Eox ē q; occasum incolūt: mortaliū felicitatem
ostēdit & aeris tēperiē. Cū (ut uidet) Hispaniā navigationē intellexisset
quo & Hercules: & posterius Phoenices exercitū duxerunt: & late ipū
renuere post quos & Romā. Hic enim & Fauonius spirat: hic & Hely
sū capū esse poeta decātar. In quē a deo mittēdū esse Menelaū asserit.

Helysium ad campum: summas telluris ad oras:

Numina te mittent: flauens ubi nunc Rhadamāchus.

Victus ubi est facilis: non nix hibernaue multa.

Oceanus zephyri suauis exufcit auram.

Fortunae etiam insulae contra Mauritaniae finem ad occidentem sunt.

Quam quidem ad partem & Hispaniae terminus concurrit. Ex ipso au
tem nomine manifestum est: quoniam & hasiphas felices exsternabant:

ex oceano uenit

hinc uenit

quia huiusmodi locis propinquat forent. Sed enim Ethiopes ad oceanum extremos esse manifestat: quod extremi quidem Ethiopes bisariam partiri sint hominum extremi. Nec uero iamiter dictum est bisariam partem esse: sicut posterius demonstrabit. Quod autem ad oceanum ait.

Iuppiter oceanum atque epulas pietate proborum
Ethiopum hesternus petiit.

Quod autem & septentrionalis ad ursum ora extrema: sit ad oceanum hoc pacto sub uelamine de urso loquens: & aliud agens inquit.

Oceani sola est undarum atque aquoris expertis.

Namque per ursum & plaustrum poli demonstrat arcticum. Non enim cum uno in loco semper apparent: nec circūuoluunt astra soli fiday: atque aquoris dixisset experte adeo illum iperitit minie dānant: pīde ac pro duabus ursum unū tū nouerit. haud enim par ē altera iter stellas nō dū collocatā extinxisse. Vex ex quo phoenices innotuerūt: & ad nauigationem eis utebāt: hanc quoque distātiā ad Græcos accessisse: quē admodū & Beriticos Celsarē & Cāno bīnciuius nomē hesterno die aut pridie uulgatū est. Cōplures ēt hoc tē pore absq; nomie: ut igit Aratus sunt. Crates igit nō recte scribit: solus aquoris exps. Nō fugēda fugiēs. Melius Heraclitus & magis Hōero cōsonāsq; pro circulo arctico arctō idēst ursum nōinant. Aurorę enim & uespere termini sit ursum: & p̄p̄ ursum sereni louis terminus. Nā nō arctos sed arctus ipsius ortus & occasus est terminus. Per ursum enī quā & plaustrū nūcupat: & Orionē seruare dicit: arcticon sine declarat. Per oceanū autē horizōtē in quē & a quo ipsos occasus ortusq; cōhet. Cum uero illic uerti: & oceanū p̄ofus experte esse diceret ad signū horizōtis: qui maxie accedit ad arctō circulū esse nouit arcticū. Consequēter autē huic illud poetę applicātes: id horizōtem accipere debemus: quod in terra p̄p̄iquius est oceano. Ipsum uero circulū arcticū q; terrā stōgit p̄p̄iquius: cuius signū: uelut ad sensum secūdū p̄p̄iquissimam portione ad arcton. Quocirca & eā p̄tē terrę oceanus p̄ seipsum iundat: & septentrionales maxime agnouit hoīes: quos uoīatim quē haud sane cōmōstrat. Nec dū. n. hac ēt atate cōmune illis nomē uniuersis iditū est. Cerep: a uiuēdi ritu illos atq; Nomadas: i. in pascēdo pecore assuetus: & eos nobiles equas mulgētes: lacte uescētes: & locupletes describens. Alioquin oceanū terrarū circuire demonstrat: cum luno hunc inquit in modum.

Ibo ut telluris alme confinia spectē.

Oceanumq; deum genitorem.

Terminū enim cūctis assuerū obseruari dicit oceanum: nouissima uero sibirius circūcigit: & in fabricādis Achillis armis & clypeo: circa eius oras ponit oceanū. Eodē etiā p̄tinet diligēs illa inquisitio: q; cūctis & redeūctis

oceanum aestuaria nequaquam ignorauit. Vt modo clypeos iundet: modo nudes
arescentes: quum refluxum memorat oceanum.

Ceteroq; die scindit refluentem: ter succipit undas.

Et eni si non ter sed bis accidit: ex accideret forsitan historia: aut aberrante descrip-
tione: Ceteroq; eiusmodi fuit institutio: & illud oceanum lenas dicens undas: quidam
inundationis habet expressionem: quia accessum quidem lenem: non fluxum omnino uehemem
habeat. Polidonium cum scopulos inter-
dum tectos: interdum nudatos dicit: & flumen appellet oceanum: eius fluxum
& inundationes demonstrari suspicatur. Primum quidem recte: secun-
dum uero nulla cum ratione dictum est. Non enim ipsa inundationis accessio
fluminis cursum comparanda est: longe magis nequaquam talis est ipsa regressio.
Quod Crates ait: quippam uerisimilius docet. Alti flumini enim ac refluxui.
Eodemq; modo totum oceanum flumen appellat. Flumen enim partem aliquam di-
cit oceanum: & fluminis fluxum non quod totum sed partem: quum huc inquit in modum.

Oceanum fluxum fluminis cum cymba reliquit

Atq; uagi late maris aduenit: uerat undam.

non uniuersum: sed fluminis fluxum in oceanum dixit partem oceanum existentem:
qua refusione quasi: sinuq; ab hyemali tropico in australem poli perceden-
tem: Crates dicit hunc sine reliquis aliquam Oceano adhuc esse posse. At
uero totum reliquit ut in toto adhuc sit: huius minime potest. Sic autem inquit Ho-

Deseruit fluminis cursum: maris aut ad undam.

Quod certe aliud: quod Oceanus non erat. Itaque si aliter accipias: efficitur ut
oceanum egressus in Oceanum ueniat. Vix haec longioris indigeret immortato-
risq; autem habitabilis terra sit insula: primum a sensu atq; experientia capere
est. Nam quocumq; accedere mortalibus ad terram nouissima possibile
factum est: mare obuenerit: quod Oceanum appellamus: ubi uero sensu percipere
non obigit: ratio ipsa demonstrat. Larus namq; ab oriente: quod ad Indos per-
uenit: & ab occasu quod ad Hispanos: & Maurum: ut plurimum ab australi
hinc boreali: navigationibus abis. Reliquum ad hanc usque respicitur: non
his tam ob rationem inaccessibile: quia qui circumnavigant: & inter se ob-
uiam commisceantur nulli admodum sunt. Non multum est si quis ex
mutuis eorum distantis componat: ad quos permeare nobis licet. Nec
uero pelagus Atlanticum bimare esse putandum est: quod prominen-
tibus angustie distinguitur frontibus: sic enim isthmus uocant: quibus
navigationis ambitus prohibeatur. Sed in unum potius continuatum
confluit. Nam qui nauigis circumire conati sunt: cum id reuerterentur:
haud ullam sibi terram continentem occurrere perhibent: quia ulterius
ocem impediens navigationem: sese reiectos fuisse dicerent. Verum
per ambiguitatem indigenarum: & solitudinem: cum nihilo minus mare cursum

haberet: ac transitum: perq; oceano accidentes casus undarum scilicet accessus atq; recessus amplius cōfessum est. Idem igitur permutationū ubiq; modus exaltationum incrementorum inq; & diminutionum: uel nō in/ tum uarians. Perinde ac uno ex mari causa una: & motus unus edatur.

Hipparcho fides habēda nō est: qui huc opinioni contradicit: ut Oce/ ano similia prorsus nō accidā: neq; si detur concedatur istud: sequatur illud: ut Atlanticum pelagus uniuersum circūcirca confluēs sit: ad hoc ne similia accidant. Seleuco Babylonio teste utitur. Nos autem maiore de Oceano ex inundationibus rationem Possidonio & Arhenodoro re/ ponimus: qui factis hisce de rebus disputationes abunde peruenire. Im/ presentiarum autem tantū dicimus: quod ad accidentium similitudinē sic exaltare satius sit: quod celestia melius exhalationis hunc tenem: si amplius circūfus humor existeret. Sicut autem extrema: & terrarum ambitum poeta nouit: & aperte disserit: sic & mare internum. Hoc autē a Colūnis incipiens Africa continet: & Aegyptus & Phœnice. Deinde ipsam ambiens Cyprum. Inde Solyu. Lycu. Cares. Post hos uero iter Mycalen: & Troadis litus: & adiacentes insule. Quarum mentionem facit omnium inde earum que circa Propōidem. Tum euxum usq; in Colchorum agrum: & Iasonis expeditionis. Et itē Bosporum Cimmericū agnouit. Cū & Cimmericos scruerit: non uno Cimmericorū cognitū habēs nomē: ipsos ignorauit qui eius citare: uel paulo ante illū: uel e Bos/ sphero ad lonā usq; terrā discursarūt. Eorū igit agri clima istius attingit. Quod tenebrosū est: & sic memorat. Vere ac nebula cooperti sunt.

Ille sol nūq; phæron sua lumina spargit

Perniciosa super nox semper tenditur istis.

Nōtū facit & Istrū. Thraciā Mysej gētem mētoris: q̄ penes Istrū habi/ tat. Inde maritimā totā que Thracia est: usq; ad peneū. Peones etiā nominat: & Adon: & Axū: & uicinas illis insulas. Deceps est ora Græ/ corū maritima usq; ad Thesprotas: cuius uniuersē mētorē facit. Et Iu/ lie p̄montoria nouit: eā mediā uocans. Scit etiā Siculos: & Hispanie p̄montoria: cuiusq; felicitatē: quā nuper diximus. Si qua uero intercedē uidebunt omnia ignoscēdū erit. Nam qui terræ descriptionem re uera expōit: si multa p̄culatim omittit: uelā cōcedēda ei est. Sic p̄ historā: doctrinatq; differendis fabulamenta nonnulla imphocentur. Absint autem querelæ & inculatio. Haud enim illud Eratosthenis uerū est. Po/ eras omis nō docēdi: sed oblectādi gratia cōuēniens agere. Contra uero sapientissimi qui de poetis quequam eloquunt sunt: primā quidā phy/ losophū poetā esse asserūt. Sed aduersus Eratosthenē lōgiore sermōe de nouo differendū erit. In quo & de poeta rursus habebitur oratio. Nūc

De poetis

quæ de partibus descriptiōis terræ Homerus orsus est dicere memorata sufficiat. Manifestum est eos qui illum sequuti sunt: eximia dignitate viros et philosophos ita deducos exiisse. Ex quibus post Homerum duos tradit Eratosthenes: Anaximandrum Thaletis familiarem & conuicem: & Hecateum milesium. Illum quidē prius de situ orbis descriptam edidisse tabulam. Hecateum vero eodidem reliquisse. Sic enī ex alia eius scriptura ab eo scriptum fuisse traditur. Verūtēimvero: q̃ ad hæc multiplex opus disciplina sit: frequētes auctores. Bene & Hipparchus in iis quæ ad Eratosthenem scribit edocet: quod unicuiq̃ tum privato: tum doctrinæ cupidorum terrarū descriptionis notitia pertineat eam capessere sit impossibile absq̃ rerum cælestium & Eclipticarum obseruationum discretiōe. Sicut Alexandria Aegypti deprehēdi nequit: utrum magis q̃ Babylonia in septentrionem: q̃ in austrum sit exposita: nec quāta sit eorum distantia sine climatum cōsideratione. Simili modo urbes ad orientem & ad occasum magis minusue accedētes: nullus diligenter sane dignoscet: nisi per Eclipticas solis & lunæ cōparatiōes ubi & hæc dicit. Quicumq̃ locorū proprietates edisserere nitunt̃ proprie tem attingunt quum cælestium terrastriumq̃ mēsurarum figuras & magnitudines: & interualla: & climata: & calores: & frigora: & simpliciter aeris naturam māifestant. Quādo quidem & qui domiciliū apparat edificator: & qui oppidum cōstruit architectus: hæc ipsa prouident: nedum qui uniuersum terræ situm homo aio uersat. Huic enim lōge magis atineat. Nam exiguis i locis siue ad septentriones: siue ad austrū uergant nō multa habetur permutatio. In toto autem orbis ambitu: & ad septentriones usq̃ ad extrema est: uel ad Scythiam: uel ad Galliā pertinet. Quæ uero ad austrum: usque ad Ethiopū ultima: hoc autē differētiā habet plurimā: pari etiam modo ad Indos & ad Hispanos habitatio: ex quibus illos ad orientem maxime: hos autem ad occasum iclinari scimus omēs. Sic & antipodas inter se quodāmodo esse nesci nō sumus. Tale autem hoc totum ex solis: reliquorumq̃ syderum motu certū habens: & adhuc agitationis ad medium: uel celum suscipiendi necessitatem habet: & ad ea quæ in celo unicuiq̃ nostrū apparent. In his autē ingentes habitationum uarietates cernuntur. Quis igitur locorū differētiās exponens bene ac sufficienter edoceat: nullam aut ne tantillam quidē illis curam adhibēs? Est enī si uniuersa pro huiusmodi materia diligerēt timari nequē: cū ea magis ac magis ciuiliū existat: uti saltē p̃loq̃: quatuor ciuiliū p̃tinere queat homini iure conueniret utiq̃. Qui enim in sublime sic cogitationem extollit nequaquā a tota absens est terra. Ruidiculū nāq̃ uideretur: siq̃ orbē terræ explanare dilucide cupiēs cæli res

alacritas

antigere: & eas ad doctrinā usurpare audent: terrā autē totā cuius qđ hab
bitat: una pars est: nec quāta: nec qualis sit: nec in quo totus mūdi loco
sit: sit expōere curret. Neq; si una trāmodo pte quo ad nos seu pluribus
habitat: & quāta pari modo qm̄ulta illius inculta ē portio: q̄liq; & quā
ob̄rē. Hinc igit̄ Geographus species euidam reꝝ sublimis: & geometru
re tractandā uidet̄ esse cōsuetūque sic terrēna cū celestibus: unū cō
iūgitur p̄p̄inqua maxie existēna. Sed nō lōgiquitate trā dislēt: quātū a
tellure celum ab̄sit. Ea tantę discōdop̄ multitudini terrenā apponam
disciplinā: sicut animāsu: plātaz & exerceꝝ quicqd utile & iuuile terra
gignit & mare. Nā planius atq; euidētus fieri possē qđ dixerī arbutori:
qđ quisq; talē pceptē notuam: ei non mediocriter afferet̄ utilitas. Id cū
ex uetusta memoria tum ex oratōe ac rapōe manifestat̄. Potē igitur
heros illos singulari p̄dictos sapiētia fuisse declarāt: qui ad multa per
regrinātes loca lōgis uagabāt̄ erroribus. In sp̄lissimo enī pontē: multor
um mortalīū urbes uidisse: & prudētū agnouisse. Nescit ipse gloriat̄
quoniam inter Lapithas uersatus fuerit. Aduētans longiqua ex tellure:
uocatus uenerat ipse: & enim uocantibus illis. Indē & Menelaus.

Atq; uagans Cyprum: phoenicem ægyptosq; arus:

Ethiopēq; ædiū tum Sidonios: & Erembos:

Ex libyen ubi sunt lōgis cū cornibus agnī.

Adiecit & agri p̄p̄tā ubertatem:

Ter pecudum fretus largum fundunt̄ in annum

Et in ægyptis thebis inquit & illud

plurima frugiferum donat cultoribus aruum:

Has centum claudunt portę. tum quęq; ducentis

Porta uitis seruat: equis uectantur & alus

Curnbus. Omnia enī huiusmōi magnū ad capeſſendā prudētis cōp̄ar

ant adiūctū: quā regiōis īgenium animalīū: & plātaz formę ac spe

cies p̄ſcūt. Maritā et apponi licet. Gemino nāq; quēdam in modum

constamus: ex uictu nec terraz magis sumus q̄ mars incolat̄. Hercule

quoq; per multam peritiam: & p̄ſcipientiam appellari licet īgēnum

perſpectorem: & cognitorem operum & ſane uetusta iam ex memoria:

atq; ſermone noſtro ab initio dicta reſſant̄. Gregie uero ille ad p̄ſēs

inſitiles ſermo mihi uidetur adductus: q̄ huius orbis deſcriptio eſt ad

ciuiles uſus maiori ex pte conducentis. Rerum nanq; gerendarum cōp̄ū

mare explicat: & reſſat & terre: quā incolimus. Exiguarum quidem exi

gua Magnarum uero magna. Maximam autem uniuersā quā habū

tilem uocāus: aut orbē: ut ſp̄lſſimaz qđē r̄ſōi in hac ipſe ſit locus.

⁶Excellentiſſimos autem imperatores illos exuſſe cōſtat: q̄ terra ac maris

Ex
ſp̄lſſimaz
qđē r̄ſōi
in hac
ipſe ſit
locus.

imperium adepti nationes ac ciuitates sub unâ potestati gubernationemq;
civilē cogere ualuerūt. Haud igit dubitādū ē recte descriptiōis notitiā:
quā Geographiā dicimus omēs ad iperatorias actiōes adducere i terra
continenti cūcta digerēt atq; maritimis: & q̄ ita orbē: & quæ exteriūs
existūt. Prætereaq; eis utilē eius dispositiōem: quoy interest nosse hoc se
se habere modo uel aliter cognitiōe posse aut nō posse deprehēdi. Sin-
gula enī si melius pertraherent: q̄ quāta sit regio: quonāmodo iaceat con-
gnouissent: quasq; cæli differentias: & quas i se ipsā cōiunctiōē aliis ali i
p̄iōibus ualeāt: & alia de causis atq; primordio res āgerēdas aggrediāt:
& iperitū magnitudinem exēdāt: nec ratioe parit: aut illis cūcta puoscere
licet: aut ipsis ēt terram pingentibus. Ceterq; multo magis aut minus in
libobus hisce cōspicit. Vix enim cuiq; equali modo cūcta māifesta esse
cōtingeret: & si orbis uniuersus unū sub iperitū: statūq; civilē subducat.
Sed ne hoc quidē pacto eueniret: quin p̄p̄iora notiora fierent. Hinc
tamē pluribus exprimere cōueniret: ut nota essent. Ista uero p̄pe usum
ac necessitatē magis sunt: itaq; minie mirādū esset si alius loci descrip-
tor Indis attingat: alius Aethiōpibus alius Græcis alius Rōmāis. Nā qd
attingat Indiz descriptori sic Boetice p̄is aloqui: Sicut Homerus iq̄:
Quisq; colūt Hyrtiam lapidosamq; Aulida: Choenonq;
Ac Scolon. Nobis autē cōueniret: quæ uero apud Indos sunt: quæue ap̄t
singulos: nō etiā utiq; cōuenit. Haud enī usus adducit & uilitas: Nam
maxie talis experētia mensura efficit: hoc & i pusillis manifestum est:
quēādmōdū i uenatiōibus. Et enī qui syluā qualis & quāta sit noscat:
melius uenatiōes instruit. Et i loco bene castra locaret. Insidias potieret:
& iter faceret is qui locos itelligit. Id autē & i magnis lōge dilucidius est:
quāto maiora sunt peritiz præmia: & iperitiz defectus. Agamemnonis
exercitus cū Mysiam. uelut agrū Troianū populatus esset: magna cū
ignominia terro cursum egit. Persæ autē & alii traiectus aquarū quodā
& freta: uelut nauigatiōis angustias esse suspicati pagē abfuit: qn magna
incurrerēt picula. Ignoratiq; suæ reliquerūt trophæa. Illi quidē Salgar
nei monumētū penes Chalcidis Euripūque Persæ ideo iugularūt utq;
ex Mælea ad Euripū suæ classis cursum iprobe direxissent: hi uero Pelori
sepulchrū quē & ipsi similit ob causam necauere. Naufragiis etiā a Xer-
xis exercitu Græcia referta ē. Bolicorū & Ionicorū Colonia q̄ plura hu-
ius generis errata præbuit: & res itidem p̄spere gestas: ubi per locorum
peritū illustria cōplura gessisse facinora cōgit. Sicut Ephialtes ad an-
gustias Thermopylarū leonide cōmilites Persæ m̄ibus tradidisse
serf: & Barbaros itra Thermopylas accepisse: cum hostibus p̄ mōtana
semitā osēdisset. Omittēs uero atiquitatis exēpla: Rōmanū hoc tēpore
aduersus Parthos

exercitum: idoneum satis hęc rerum documentū esse arbitror. Simili modo & expeditionem in Germanos: atq; Gallos: cum intra paludes: & difficiles accessū sylvas: & loca deserta: Barbaries illa belligerasset. & q̄ etiam propinqua: longinquas: locos: ignorantia faceret: uiasq; occultaret ex commentum: & ceterarum rerum copiam. Ex hoc quidem quod amplius est ut diximus: ad Imperatoris uitas usumq; conducit. Insuper maior moralis & ciuilis philosophiæ portio: circa principium uitas uersat. Curius rei signum est: hęc rerum urbanarū differētus a principibus discernimus. Alium quidē Monarchiæ principatum ponētes: quē regium uel canus. Alium optimatum potentatum: id est Aristocratiam. Tertium regimen populare: id est Democratiam. Tot ciuiliū rerum moderaia censemus esse. isdem uocabulis nominantes: ut ab illis faciēde speciei principium habentia. Alia enim lex est Regis iussio. Alia uero optimatus. & alia deniq; popularis. Rei uero ciuilis forma & figura lex ē. Quā obrem iustum nonnulli asseruere: potētoris esse commoditatē. Quod si ciuilis philosophia ut plurimum circa principes uersat. Est autē Geographia circa principales usus: ac necessitates: & ipsa quampiam ad hoc prerogatiua haberet. Ex ista quidem prerogatiua ad actiones est: habet autem contemplationem profecto non uilem ipsa tractatio. Aliquam quidem arte: disciplina: natura: captabilem. Alteram uero in historiis fabulisq; positam: nihil ad actiones existentē. Veluti siq; *Vlyssias* aut *Melaj*: aut *Iasonis* errores enarrauerit: ad prudentiam nullum sane conferre uideatur adiumentum. Quod agēs ipse perquirat. nisi eorum: quę facta sunt: necessariorum unia permisceant exempla. In ista uero non tamē haud illiberalem fecerit: eiq; ad locos applicet: fabulosa figmēta prębentes. & enim qui actionibus: glorię aut uoluptatis causa intendunt: hoc perquirunt. Ceterę nō per multum Maiore nāq; (ut par est) maior huiusq; illoꝝ utilitatis studio tenent. Quocirca ei qui terrarū descriptor est: maior huiusq; illoꝝ cura suscipienda est. Similiter & de historia & de disciplinis sese res habet. Ex his enim qđ utile magis credibile sit: ante omnia capessendū est. Maxime aut tali materie: *Geometria*: & *astronomia* (ut dictum est) opus esse uideret. Ex re uera opus est. Nā figure: exlimate: magnitudines: & alia huiusmodi: propria sine illarum scientia deprehendi nequeunt. Sed quemadmodū ad totius terre mensuram pertinencia in aliis demonstrant: hoc uero supponēda sunt & credenda: q̄ illic demonstrata fuerint. Supponēdū & mundi formā esse rotundā: & rotundā terre superbiciem. Id etiā ante ista: corpore: scilicet cursum ad modū deserti. hoc solū in sensu est: qui communis animi conceptionis propinquus est. Siquidē ea designati summam pcul pua

submonitio est. Sicuti q̄ terra rotunda est ex motu. Nam ad medium
ueluti etiā unūquodq̄ corpus ad idoneā eius cōseruationē inclinat. Ex
his autem quæ per mariā & celū apparent. p̄p̄e. Sēlus enim testimonio
esse potest concepitioq̄ communis. Nauigantibus aut manifeste incur-
sio maris intercurrebat longe lucētibz quæ pariter elongant̄ his uir-
sum applicare nō possis. Amplius aut̄ supra usum eleuata apparuerūt
nonnihil ab eo magis distāta. Similiter & ipse altius eleuatus: ea quæ
prius occulta fuerant aspicit: quod & poeta declarat. Nam illud tale ē.
Fluctibus elatus uisu prospexit acuro/Ad nauigantibus etiā semp magis:
ac magis partes terrarū enudantur: & quæ ab initio humilia uidebant̄
magis extollunt̄. Ipsa etiā celestium conuersio: cū alioquin manifesta
sit: ex ipsis quoq̄ gnomonicis patet. Ex his enim cogitatio statim intēdit.
Nam si radicata in infinitū terra esset: nō unq̄ talis circumscriptio cōtin-
geret. Et quæ ad climata pertinent: p̄ habitationes demonstrant̄. Nunc
uero in promptu nōnulla captanda sunt. Et hæc quidē quæcunq̄ cuius-
libet: & exercituum ductori cōducunt. Nec enim si celi partes: & terre si-
tum ignorare oportet: ut cum aliqua multis apparere in celo solita: pro
locis permutata fuerint: perturbatione teneatur: & talia loquatur.

Me later o socii tenebræ locus: aut ubi eons:

Aut ubi sol terras subeat: dans lumina mundo.

Aut ubi cōscendat. Nec adeo acurate rimari: ut omnimodis passim cō-
iunctim ortus: cōiunctim & occasus: coniunctim & medios celi meatus
& poloꝝ eleuationes agnoscat & quæ ad uerticōs signa sint: & quæcunq̄
huiusmodi secundū Horizonis trāsmutationes pariter & sepeſtricionis
uarietates. Hæc uniuersa nota habere: q̄ partim aspectu partim natura
pateant. Vex aliqua nec omnino curanda: nisi philosophiæ contemplav-
tonis gratia. Quibusdamq̄ fides adhibenda: licet propter quid intueri
nō possint. Hoc enī est solius philosophantis officiū. Cuius aut̄ homi-
ni tale nō impartit̄ oclum. Aut nō omni tempore. Eum tamē q̄ in hac
descriptōne uersat̄: neq̄ adeo simplicem rudemue: neq̄ adeo iertē esse
uelimur neq̄ Sphæram intueat̄: neq̄ illius circulos: quosdā parallelos
& inter se mutuo distātes. Aliquos ex ipsis rectos: aliquos obliquos: neq̄
Tropicos: neq̄ æquinoctialiū: nec signiferi sitū: p̄ quē solis cursus uer-
t̄. Docetq̄ climatū & uentorū uarietates. Hæc enī & quæ ad Horizon-
tas attinēt: & ad archos & reliqua: quæcūq̄ i priā disciplinay introdu-
chone tradit̄. Siquis aliter intelligit: quonā modo ea: quæ hic dicuntur
asseq̄t̄. Qui neq̄ rectā lineā: neq̄ curuā: neq̄ circulū nouerit: neq̄ spher-
icā suspiciōē: nec planā: nec in celo septē maioris. Vixit̄ stellas: nec aliq̄
talīa omnino prædoctus: uel huius minime tractationis indigeat: uel

nequaquā hoc ī tēpore. In illis aut prius obseruatus sit sine qbus huius rer/
re descriptiō familiaris esse nō poterit. Simpliciter hoc uolumē publi/
cū euilescat passim uile putamus: sicut & historię descriptiōē. Illū enī
euilē hoīem dicimus: nō qdē prorsus idōctū sed q circularis disciplinē
ac homini libero: ac studioso consueve pte attingit. Nec enī laudare nec
uituperare: nec res gestas memoratu dignas diiudicare posset is: cui uir/
tutis ac prudētie: earumq; rōnum cura nulla extitit. Eodē modo q circa
portus: & nauigadi ābitus: negociū suscepe: ipsectā facere consyderatō/
nem: nisi & doctrinē mathematicā: & celestīū ptes adiecerint: quis ap/
plicareq; conuenit. Itaq; cū historię: cōmētaria cōfederemus: ad morālē &
ciuilem philosophiā (ut arbitramur) non mutila & hāc addere cōpilatiōē
decreuimus. Hęc enī eiūsdē generis ē & ad eodē uitos attinet: max e q
ī fastigio collocatos: & hic indē & illic. Quę enī ad clarissimos ī uita ho/
mines iscribunt: memorię cōmēdatiōem assequūt. Quę aut exigua &
ignobilia sunt: relicta iocent: hinc ēr pusilla: obscura & claritatis experta
omittēt. In his autē imorabimur ī qbus negociū ipsum cōmēdatiōis
iucūditatē afferet: cū & magnitudie excelluerit & gloria. Qualiter ī stu/
tuis cōtingit arduis: in qbus nō efficta pīculatim diligēter igitur us: sed
opi magis nēdimus uniuerso: q singulis pibus: q bñ sint expressē. Sic
& ī his faciendū est iudiciū. Hęc si qdē & quēdā statim fabricatio ē quę
magna quonī modo & ī toto se habet. alogē. Nūi negociosum hoīem
& sciēdi cupidū: quīpī ex illis mouere ualeat: qdē ppositū opus spī/
ritu madagatorē: & studiosū doceat hominē. hęc ita dicta sint. Si uero āre
nos cōpluribus aloguunt: & ipsi eisdē de rebus dicere aggrediuntur: ab/
sint querelę: cū non omnia eundē in modū differamus. Carteros enim
quicqd aliud recte effecerint: alii nō pusā opis pte omittisse putamus: ad
quos quī paululū addere possimus: non icta sane conatus nostri uide/
bit occasio. Nā & Romanorū & Parthorū potentia magnā huius exper/
ētię portione hoibus etatis nostre prestat. Sicut & posteritati illa Ale/
xandri magni expeditio (ut ait Eratosthenes) Alexander enī magnā Asię
pte nobis apperuit: & hęc incolas omnis Europe: usq; ad litū rīpas.
Romani uero quę ad occasum uergūt: Europe: singula usq; ad flumē
Albin: q duo ī spāia Germaniā diuidit: quęq; trans litū usq; ad ānem
tyrā. At uero uteriora: usq; ad Meotidē & nouissimā Colchoię Maru/
rimā Mithridates cognouit. Eupator cognita fecit: usq; prefecit. Par/
thi autē Hyrcāos & Bactrianos: & ultra eos Scythas notiores nobis red/
diderūt: cum antea maioribus nostris minus non fuissent. Ita ut quicqd
āplius: q superiori etate notuerat memorię mādaremus: hoc maxie ui/
dere licet ex is uoluminibus: quę ad ueteres scripta reliquerē. In qdē q

Præci minus aberrauere præcipue post Eratosthenē. Et ille ipse q̄ quo
 maiore fuerant eruditioe præditioro difficultius a posterioribus increpari
 potuerunt: siquē dicēdo peccauere. Quod si eis quos ceteris i rebus maxi
 me sequimur necessario cōtradicēdum erit: cōcedēda nobis uenia fuerit.
 Haud enim omnibus contradicere illisui. At si omnēdū: quos ut sceler
 mur arbitramur indignos. De illis faciēdū ē iudiciū: quos maxia ex pee
 rectissime scripsisse nouimus. Quādo qdē nō i ois sapiētie studio certar
 re dignū est: Sed aduersus Eratosthenē: Polidoriū: Hipparchū: Polybiū
 um: & alios huius generis hōstū est. Cōsideremus i primis Eratosthe
 nem: & simul aduersus illū Hipparchi descriptionem adiacentes. Non
 adeo discuti facilis est Eratosthenes: ut non Athenas illū uidisse dicat.
 Quod polemo demonstrare nitit. Nec ipsi tm̄ fides habēdū ē: ut planisq̄
 acceptus est: licet (ut ipse iquē) inter bonos uiros plurimosq̄ uersatus esset.
 Hac enim ætate iquē: sicut alias unq̄ unū itra septū unq̄ urbē florētes
 extitere philosophi Aristonis æquales & Arcefilē. Hoc uero minie satis
 esse arbitrari: Sed q̄ eos hū iudicet: quibus accedendū est. Is aut̄ Arcefilam
 & Aristonē omnū q̄ eius ætate floruerūt p̄cipatū uidisse ponit. Cui
 & Appelles multus est: & Bion: quē philosophiā quidā p̄mū cōplexū
 esse ait. Atamē si penumero quādā ad hoc ipsum dixisse: qualē ipsi ex
 petula lacerna Bion. In luce nanq̄ sententis sufficere debilitatē ige
 ni eius satis ostēdit q̄ Zenoni Cato notus Athenis ē factus. Ego uero
 q̄ ei successerit meminit nemiē. Illi aut̄ aduersantes cōp̄lures: quotiq̄
 successio nulla seruat. Ipsos ea tēp̄e floruisse dicit. Manifestatq̄ is
 etiā: quem de bonis edidit tractatus: & declamationes. Et si qua alia talia
 huius doctrinā: qd̄ inter philosophari uolētem: & hūc p̄fessionē formi
 dātem modus tergiuersatus est: ad ostentatiōem quādam usq̄ dīxat
 p̄gressus: seu trāsgressiōem hūc ab Circularis alis adeptus: ad institutō
 nē: aut ad disciplinā. In ceteris itē quodāmodo talis est. At nūlla facia
 mus illa. Impt̄ scientiæ: emēdum est pro uiribus: ut terræ descriptiōem
 emēdemus. Sic primū qd̄ a nobis nup̄ suppositū est. Poetā inq̄: nō qdē
 docēdū: ceterosq̄ delectādi gratia: oia cōiecturis assequi. Antiq̄ uero cōtra:
 q̄ poetā primū philosophiā quidā esse philē: quæ ab inēte nos atā
 te ad unūdi ratiōes adducit: quæ mores: quæ affectiōes edoceat: quæ res
 gerēdas cū iucūditate p̄cipiat. Posteriores uero solū poetā ipsum sa
 pientē esse asseruerūt. Quāob̄ Græcorū ciuitates ab ipso p̄ordio eorū
 liberos in poetis eruderūt: nō nudæ utiq̄ uoluptatis: sed castæ moder
 tatiōis grana. A qua qdē ipsi musici citharæ & lyarū & Tibiarum modos
 edocētes hūc sibi uirtutem uēdicūt. Seq̄ mox magistros: & emēdatores
 esse p̄fiterent. Hac ipsa nō modo a Pythagoræ audire licet. Vex etiam

Arctoxenus huius est sententia. Et Homerus Cécrops castigatores ap-
pellant sic ut Clyténestrie custodē illum.

Cum troiam peteret: cui plurima mandat Atides

Tutari thalami fons.

Nec vero Egeus prius illi supare ualuit: q̄ Cécropē abigens deserto in
limore liquit

Assensumq; uolens ipsis perduxit ad aedes.

Præter hoc Eratosthenes libupli repugnat. Nā paulo ante q̄ suā eloquaf
sententiā: prima de geographia uerba iconas. Omēs itq; initio gloriant: ut
de rebus huiusmodi suā i modū affectē præceptiōem. Igit̄ Homerum
quæcūq; de Ethiopeis didicisset in poetice suæ uolumine collocasse. Et
ut̄ de Aegypto: & Africa. Quæ uero p̄ Græciā: & loca maritima pœpe/
rati accuratē uehementē extrulisse: cū diceret Frequētes fert Telba colū/
bas. Et Harboraq; altaron. & extremā Anhedonē Lileiq; Ciphelli
fontē. Nec adiectionē ullā inaniter locis apposuisse. Virū igit̄ uates qui
illa canit: delectare nō docere uelle uidet: & docere per louē. Vex̄ ea hūc
in modū ille tradidit. Illa uero quæ extra sensum sunt: & hic ipse: & alii
mōstrōsis implere fabulamētis. Hoc itaq; modo dicēdū erat q̄ q̄q; po/
eta alia ad oblectādū animum solum alia uero ad erudiēdū plerū. Is aut̄
mutuit nō qdē erudiōis: sed uoluptatis causa solū sibi super & alius ope/
rosius adiecit: percontatus qd nā ad poētē uirtutē conferri pōt: q̄ locoq;
cōplurimum periculi cōtinet ut̄ militaris disciplinæ: uel rei rusticæ: uel artis
dicēdi: ut̄ qualia nōnulli illi uēdicare & attribuerē uoluerūt. Omia itaq;
illi uēdicāda quærere: iamētis cōstātiōem & iactātiā posueris. Velut
siq; (ut inq̄ Hipparchus) eresonē idēst ramalia obiurget atrica pēdēt/
bus quaqua uersum oīs generis pōt: & quæ mala & pyta nequeūt pro/
ducere: sic omne illius disciplinā carpat omneq; artificū: hoc sane recte
dixeris o Eratosthēes. Illa uero nō recte: q̄ tūc ab eo rege notitiā auferas:
& poēcā anile quoddā fabulamētū esse definias. Cui quodcūq; cōfue/
rit uoluptatis causa fingere ppriū ē. Nūqd̄ & poetas: auditoribus nihil
cōfert ad uirtutē: ut locoq; mulorū: & milinæ: & agriculturæ: & Rhetor
ricæ gnari existant: quæ ipsa audiēns maxie præceptio uēdicat. Verum
hæc in oia Vlyssī Poeta tribuit: quē ite omnis omni i genere uirtutum
ornatū esse cecinit.

Oppida multa adiit: fuit huic sapiētia nota.

Hæc etiam ille est.

Cōsiliū: uariorūq; dolos qui nouit & artes.

Hic ē quē urbū populatōrē semp̄ appellatq; cōsiliis Ilis & ante: & astu/
na. & facūda caput. hic est quo sequēte ardētis more incēdu refugimus

b ii

fabulamētum.

ambo, Vt Diomedes ait. Qui qđem in agricultura tantopere gloriatur in
 melle: i herba curas tenerem falce: & frumētū haberes: & i aratiōe me
 species longum scindens cum duxero fulcum. Nec vero Homerus hū
 ioe de rebus sentit: & nō reliq̃ doctrina predicto poeta rectissime dic
 tante teste utū: utpote huiusmōi peritia ad prudētiā tendere maxie.
 Illa vero eloquētia usq̃ in orando versatur: quā in omni poetā ostendit
 Vlysses i tēdendis animis i rogatiōibus i legatiōē q̃ illud uates eloq̃.
 Quom nero ingentem misit de pectore uocem:
 Initat erant hymbeis fluitantia uerba nivalis.
 Mortalis nemo contenderet alter ulyssi.
 Quis igit̃ poetā q̃ alios oratores: alios ipatores: alios reliqua uirtutis opa
 demonstrantes degenerē educat: nugatorē quēpiā & histrionē esse putet:
 qui auditorē magnificis tū miraculis afficit: & assentatiōibus demul
 cere ualeat: cum nihil afferre queat adiūmēti. Nū poete uirtutē alii di
 xerimus: q̃ quae uerbis ad imitandā uiuēdi rōnem excitaret. Quonā uer
 ro modo is imitaret: q̃ uiuēdi rōnis imperitus & insipies foret. Nō enī
 ficuū uel fabroy: uel edificatoy: ita & poetay uirtutē esse memotamus.
 Sed hanc qđē nihil boni: nihil honesti cōtinere. Ipsa uero poete uirtus
 & hoīs bono cōiuncta est. Nec uero poetā bonū esse possē: nisi prius uir
 bonus existat. Qui autē Oratoriā dicēdi uim poētis eripit: nobis nō mō
 eī minime cōcederet: sed & nobis nos haudquaq̃ indulgere uidet. Nā
 qđ aeque oratoriū est: atq̃ eloquior. Quid porro tā poeticū. Quis Ho
 mero praestitior ad eloquēdiū. Mediustidius. Vex alia est poenica elov
 quatio: & unq̃ priuatiū: ac ppe dicēdo: atq̃ i ipsa qđē poetica. Tragi
 ca cōtinet: & Comica: & i oratiōe soluta historia iudicialiq̃ disceptatio.
 Nūquid nō genus est oratiōis: cuius species sunt metrica: atq̃ soluta: uel
 oratio qđē generalis est. Vex Rhetorica oratiō generalis nō ē: & eloqu
 utio: & oratiōis uirtus (ut aut̃ sic dixerim) sermo pedester apparatus ipsi
 us poetice imitatio est. Primū ante oīa apparatus ipsa poetica processit i
 mediū: & approbata cōplacuit: dehinc illā imitati cū metrū soluisent: res
 liq̃ poetice seruatis pubus rem scriptis cōmēdarūt. Cadmus uidelicet
 & pherecydes: & Hecataeus. Qui deinde post illos fuerē: cū semp aliquid
 ex talibus adimerent ad eū q̃ nūc usurpat modū: ueluti ab ipso saligio:
 ad inferiōra reducere: quēdamodū siq̃ Comediā ab ipsa Tragodia
 cōsistentiā suscepisse diceret. Et ab illius stiloquētia ad hoc humile ser
 mōis genus declinatā. Accedit ad idē argumētū: qđ pro eloquicare
 olim posuere maiores. Quotiā eloquitiōis ornatus: apparatusq̃ Rhet
 orice fons & origo fuit ipsa poetica. Ipsa enim ad demonstratiōes usa est
 cōtibus: hoc n. erat Oda: sermo scilicet modulatus. Vnde & Rhaphodia

& Tragediis: & Comcediam veteres dicitur. Quocirca cum prius
 temporibus eloqui dicerent de eloquentiæ poetici: hoc aut diceret cū
 modulatione. Idē erat apud eos canere qđ eloq. Cum aut atrox & i oiv
 tiōe soluta usurperet ad atrox quoq; trāsgressa est abusus. Cū vero per
 destris idē abiq; metro dicit oratōis mīfessat: ut si ab excelsiore lo
 co & uinculo sane decurrat in planum. Cetero nō mō ppiqua: & gr
 cūca (ut inq; Eratosthenes) sed et lōgius remota: & qđ accurate cōmo
 morat. Homerus magisq; q̄ posteriores fabulamēta enarrat. Nec i mō
 strox rationē omnia: sed interdū ad doctrinā occulte atq; p allegorias p
 git uel pparat uel populariter inducit: & alias: & item i Vlysis errores
 de quo & ipse Eratosthenes p multū aberrat: & eius expōitores & poetā
 ipsū garrulos esse mīfessās. De qbus dignū ē pluribus dicere. Petmū
 qđ q; nō modo poetæ: sed etiā ciuitates lōge prius fabulas delegerunt.
 Nec nō ipsi legum latores publicæ utilitatis gratia: cū ratōnātis animāis
 intuerent ingenii. homo enim cognitiōis auditate ducit. huius aut uia
 prima fabulæ studiū est: hinc pueri audire incipiūt: & ad cōmunicāda
 studia ultro proficiūt. Causa est quia nouū quoddā est studiū fabulatio:
 quæ nō res consistentes: sed alia quoddā exponit. Dulcis qđ est nouitas:
 & id qđ qđ nemini prius est cognitū. Hoc aut ipsum est qđ oblecta
 tiōis auditatē ingenerat. Cum aut admiratio adit & monstra intēdit
 oblectatio: quæ discēdi illecebra est. Ab ipso igit primordio: hoc pacto
 inescandi sunt. Aetate uero puchore ad rege disciplinā pducēdi corro
 borata iam cogitatiōe: cum adulatiōis amplius nequaq; indigeat. Omēs
 idioce: & doctrinarū expres quodāmodo pueri appellādi sunt: & pante
 fabulæ audi. Similiter & qui mediocriter instructi sunt. Isti aut haud
 multū rōne ualent. Adde et usq; ab infantia cōsuetudinē. Quādo autē
 quæ mōstrofa sunt & amoenitatem & terrorē afferūt utriusq; generis: &
 pueris: & in ætate pductionibus necessitate adhibēda sunt. Pueris namq;
 iucūdas effecimus fabulas: ut pmoueat. Terrificas uero ut amoueat.
 Læmia fabula est: & Gorgon & Incubus: & larua. Plurēq; eorū qui urbes
 inhabitant fabulæ iucunditate pmouent: quom poetæ utroq; pbiates
 fabulis inuolutas enarrantes audiunt. Quis sunt Hercules: & Thesei
 certamina. Seu tributos ab deis honores: seu medissidius cū picturas:
 aut imagines aut simulacra spectāt: quæ fabulosam quādā deuotiē addu
 tionē. Auertunt aut: quādo itrogata a deis supplicia: uel patientes uel mī
 nas p uerba: aut inuisibiles quādā formas expectant: aut aliquē in illa
 incidisse credant. Nō enim turbæ scemmas: aut unicuiq; cōsultū multu
 tudini philosophiæ rōnes induci possunt. Nec ad religionē sanctitatēq;
 ac fidē facile iuitari. Ac nūmīnū timore opus ē. Id aut nō sine fabulæ:

ac miraculorum figmentis agit. Nam & fulmē & egidē & tridentem &
faces: & dracones: & thyrsos: hastas: arma deorū: fabulæ: & uniuersa pri-
uorū Theologia præ se fert. Hæc ab illis accepta fuere: qui rege publi-
cā institutionē facientes aduersus nōnullosq; infantiam redolebāt istar
laruag; efferebant. Certej cum huiusmodi fabulosa foret effectio: que
ad ciuiliū uite cōmunicatiōem: formiq; & rerū cognitionem uerfaret:
ueteres puerilem educatiōem usq; ad ætatum pfectiōem cōseruauit: &
omnē ætatē satis castigate instrui posse p poetici arbitrii sunt. Posterior
ribus inde rēporibus historiæ descriptō: & huius ætatis philosophia pro-
cessit i mediū. Et ea qdē ad paucos: poetica autem uulgo fructuosior: &
ad complenda spectacula potentior: & homerica præcipue. Prisci quoq;
historici atq; physici p fabulas scripta sua reliquere. Certej poeta pinde
ac fabulas ad docendi genus referat: ad multas ueritatis ptes curā susce-
pit: & falsitatem interposuit. Illam quidem acceptans: hanc uero ad pdu-
cendā multitudinem populariter: & militariter inferens. Sicuti quispiā
argento circūfundit aurum: sic & poeta ueris cōtēplationibus fabellas
apposit: quibus eloquitiōis & dulcedie conciliat & ornatu. Eūdē quē
& historicus in enarrandis rebus finem aspiciens: hoc pacto bellū troia-
num uti gestū est assumens illud fabulosū figmentis adornauit. Sic &
Vlyssis errores. At enim nulla ex ueritate nouis annectere prodigia ne-
quaq; homericum est. Hoc enim modo ut aliquis uerisimilia mētatur.
Vere cōtingit signa ueta pmisceat. Quod & Polybius de Vlyssis error
re enixe asserit. Eius generis illud est pleraq; confert p figmēta cum si
millima ueris fuissent haud omnia sed multa: quādoqdē minime erant
ueris consona. Nā ab historia sumpta exordia: ætolum enim adiacētib;
Lipare insulis imperasse tradit. Vicina itidē Aenæ: loca: & Leōtinis: Cy-
clopas: & Lestrigonas imanes quosdā homines tenuisse. Idcirco fœrum
ipsum illius tempestatis mortales nequaq; adire ausos. Charybdis: &
Scyllam a prædōib; occupatis. Sic & alios de locis ab Homero dictis
legimus historicos: sic & Cimmericos: Cammeritum Bosporū ad Boreā
& tenebrosa incolentes loca nō ignarus: ad finitimas iferno & obscuras
regiones pprie traduxit: que ad fabulamēta de errore plurimū cōduces
bāt: q; Homero non ignoti fuerint: p eos manifestum est q; rōnes tēpor-
um scriptis pderūt: uel paulo ante illius ætatem: uel eo uiuente: & ad
Cimmericos accessum extitisse. Similiter nouit & Colchos. Et Iasonis ad
Ean nauigationem. Deq; Circe ac Medea fabulis: & historiis cōmōdata.
De beneficiis & simillimor; tractatu. Eorūq; cognatiōes cōfirmauit: q; i
Pōti recessis: quosq; i Italia diuersi habuauerūt: & utriusq; fœturus i Ocer-
anū egressionē. Et Iasonis ad Italiā usq; errorē. Quædā. n. & circa Ceraw

nios mōtes: & circa Adriā signa ostēdūt: & i Peloponēsi sinu. Itēq; circa Etruscorum īfulas errātium argonautarū mōstrāt idē: Addiderūt aliq; & Cyāez: q̄s Symplegadas petras uocauere nōnulliq; per Bizātiaci oris āgustias alprīmū nauigantibus fecere trāsītū: adeo ut ab Eæde: & ab Symplegadibus Plethe. i. terribiles dicte sint. Ipsaq; latoris nauigatio p̄ illas uerisimilis apparuit. Penes Scyllā autē: & Charybdim p̄ scopulos agitata uidet̄ excurſio. Aui autem illius homines simpliciter p̄ oceanum pelagus auti quēdam Oceanum arbitrari sunt. Quiaq; eo usq; ad nauigabāt nō aliter in exteriora ingredi maria credebant: q̄ qui extra colūnas longius p̄dūcti fuerāt. Et enim fieri ea que nos admiramur id maximū æstimabāt. Quocirca p̄ excellētiā pp̄rie p̄tām appellauerūt. Sicuti p̄ poetā Homerū intelligis: forſan & ob hāc causam ex p̄oto ad Oceanū uocabulū trāsſulit: sicut facile acceptabilius pp̄ter eā quā tenuit opinio. Eūq; cū Solymi excelsos Tauri uertices circa Lycam: usq; Plōdiā tenuerint. Cūq; intra Taurum habitantibus: præſertim circa pontū: ex cellus a mendicis clarissimos præbuerint: similitudine quadā & hospites i Oceanū egressos fuisse teot. Et enim illum in tate nauigantē sic iducit. Æthiopum ex oris rediit neptunus: & illum

Montibus e solymis longe prospexit.

Fortē & Lufcos quoq; Cyclopos de Scythica trāsſulit historia. Eius nāq; generis animalis fuisse memorat: quos Ariſteas procoñesius i Ariſtaspio carmīe adidiſſe præſuppoſitis cōſyderare oportet: quid illi dicant: qui Vlyſſis errorem circa Siciliā aut Italiā ſecundum Homerum: aut fuiſſe aut non fuiſſe memotant. Eſt enim utruq; uel melius uel deterius ſuſcipere. Melius quidem cū ſic accipias: q̄ Vlyſſis errorem illic fuiſſe credēs ueram hanc materiam ſuſcipiunt: & poetico more eam iſtruxeris. Hoc enim pp̄tie de illo dici poſſet. Nec de Itā ſolū: ſed etiam usq; in ultimis Hiſpaniæ ſinibus illius erroris ueſtigia reperiunt: & plura alia: deterius autem ſiquis illius cōmentum: tanq̄ historiā accipiat. Illic ſcilicet eſſe Oceanum: ſternum ſolis bonos dentum: hoſpitia: Transformationes Cycloporū proceritates: & Leſtrigonum: Scyllæ formam: nauigationis interualla: aliaq; huiusmodi plura: ut monſtra apte ſcribente minime cōtradiciendum eſt. Perinde ac contra poetam aptis mendaciis cōtradiciat. Quemadmodum ſi hoc modo Vlyſſem Itā: cum reuertēſſe neget: & procorū occidionem. Nec in agro conſtitutam aduerſus ullū Itācēſiū pugnā fuiſſe. Nec aduerſus accipiētē illa pp̄rie manū cōſerere iſtū ē. Eraſtiſthenes uero utriuſq; ſcētis aduerſat̄ ita uide recte ſine. Ad ſecūdū qdē q̄ſi pluribus crimari cōſt mēdacia māſſe: ſtaq; mētiōe idigna ſunt. Ad primā uero cū i omnibus poetā garrulum

† Cy. l. 12
† Ariſt. p. 12
† l. 12

Or. l. 12

esse declarat. Et neq; locor; noticiam habere: nec ullas ad utramque artes intendere putat. Et i locis nō fictis fabulas divulgatas non tenere. Sicut in locis Idai Pelop. Fabulas uero in locis fictis; licet in his in qbus Gorgōes: uel Gerjōes: huius formae eas esse dicit; q de Vlissis errore dicunt. q ab eo nequaquā fctē fuerat: sed subsistat: ex hoc falsū arguit (ut ait) q minime cōcordāt. Itaq; sunt q Syrenes i tractu pelorio ponant. Alii ad Sirēussas isulas: quae plus q duo milia absint stadior;. Illas aut triverticō esse scopulum: qui Camanū a Posidoniare suū dirimat. Vex scopulus qdē longus: & āgustus a deductis ad Caprea; fretum locis extenditur. altero ex mōtis latere Sirenū facellū habens. Ex altero aut ad Posidoniare sinū paruae tres adiacent insulae desertae petrosae: quas Sirēussas uocāt. Sup eodē freto extat Athenēis: pari quo cubitus ipse noīe. Quod si q locor; historiā tradiderūt discrepāt: haud cōmūso uniuersa eiciēda est historia. Ceterū uniuersum potius fides habeat: interdū. Tale quid dico. Intra si ad Siciliā & Italiā error ille fuit: Sirenese eo i loco usq; am fuisse dicāt. Qui in tractu Pelorio dixerat ab eo: q in Sirēussis inq; discrepat. Ambo uero ab eo: q ad Siciliā & Italiā dixit: minie discrepāt. At maiore adhibēt fidē: qm licet eūdē locū nō asserāt: tamē ab Italiae ac Siciliae loco non discesserūt. Si q; aut adiecerit q Neapoli Parthenopes unius ex Sirenibus monumentum ostendit: adhuc fidei plus adiungitur: licet tertius dictus sit locus. Quod autem hoc i sinu: quem Cumaniū appellauit Eratosthenes: quem Sirēussas efficiunt: adificata est Neapoli: firmitus his i locis Sirenas extitisse credimus. Haud enim poenā ad unguem singula perdidicissemus. Nec nos ip si ab eo rex diligētū exquirimus. Verumamen haud ita suspicari possumus: ut cū nihil de ipsius errore perceperit: qualis & ubi fuerit suo exposuerit carmīe. Eratosthenes quidē Hesiodum de Vlissis errore audisse cōiecturis assequitur: quid ad Italiā & Siciliā fuerit. Ex huius opinionī credentem: non modo dictorum ab Homero mētiōem fecisse: sed etiam Aetnae & Ortygiae Syracusis adiacentis isulae: ac Etruscoꝝ. Homerum autem illorū protus ignarum: signotiq; in locis errorem facere uoluisse. Vtrum igitur Aetna & Thulcia cognita: Scylla uero Charybdis Cirocū Sirēussas non admodum? Nunquid Hesiodum non garrere? sed in ualescentes opiniōes sectari decebat? Homerum autem quicquid obuenerat disertā resonare lingua. Præterea quae de loco: & conueniēte Homero fabulatiōe dicta sunt: ipsa etiam scriptorū illa diuulgantium multitudo: & uagata per locos fama documentis esse posset q; ea minime sunt uel potissimū scriptorū fragmenta: sed & personarū & rex gestarū uestigia. Et

Polybius recte de errore cogitat. Acolus enim i ipſius freti locis: p̄ que
curſus & recurſus eſt: & nauigandiſaſperitas p̄ fluxus atq; reſluxus ag-
grediēdi ſigna praeſtōſtrat. Itaq; uētoꝝ cuſtodē: atq; regē creditū fuiſſe
reſert. Sicuti Danaſi in argis inſatiationē oſtētantē. Autē aduerſum ca-
lo ſolis curſum uates & auſpices reges demōſtrari. Sacerdotes Aegypti-
os: Chaldeos & Magos aliqua ſapientia exteris excellētes: principatū &
honore apud maiores noſtros cōpaſſe. Sic & unūquēq; deoꝝ cōmodi-
tatis aliuscuſ reſpōrē honoribus celebratū fuiſſe. hac praeſemonſtans:
etolum i fabulamēti ſorma prorsus accipi: & ſentiri nō ſinit. Nec totam
Vlyſſis errorē. At pauca fabulātē adieciſſe: quēadmodū de troiano bel-
lo. Totum autē circa Siciliā poetice fictū eſſe a poeta reliq; ſcriptori-
bus: qui adiacētia loca diſſerūt Italiz atq; Siciliz nō ſane p̄bat: nec hu-
iuſmodi Eraſtoſthenis ſententiā laudat: quoniam quādā inq; repperiſſe et-
rauerit Vlyſſes: cum corioꝝ furorē iueniſſet: qui uentoꝝ utrem conſu-
iſſet: hoc autē p̄prie de illis dictū eſſe: q; ad Scyllam aduētant: & ibi Ga-
leotaz piſcanōem traſcent: illie circa Scyllā & eius ſcopulum piſcoſum
delphinōꝝ canūꝝ idagatix: & ſiqua apud grecos maior ē balena. Thi-
ni enim cū gregatim praeſter Italiā acti elabunt: & Siciliā attingere p̄hi-
bent: in maiores incurrit balenae: ut puta delphinos canes: aliaq; balēis
ſimiles. E quoꝝ uenatione canes: & galeotas pingueſcere Quod xiphias
ideſt gladios appellari ſerūt. Idē enim hoc i loco contingere: & in Nili
cremētis aquarūꝝ ceterazq; d̄ in igne & in ardentibus ſyluis. Congre-
gatas cū ſeras: cū ignē aut aquā effugiāt: a ualētoribus deuorari. Hacc
eloquutus galeotarum uenationē exponit: quae circa Scyllēſi tractū in-
ſtituit. Manentibus enim in ſtatione frequētib; remōꝝ duoꝝ ſcapis:
ſpeculator qdā cōmunis ſup̄nae iſtat. Duos ſingule ſcapae tenēt. Al-
ter remigat: alter haſtā habēs mātē i proſa. Cūprimum uero ſpeculator
ſup̄eminētiā galeotaz ſigno idicat: baluz uero ſup̄a mare pars tertia
eminens ſerit: ſcapa propius appellit. Deinde ſacto manu uelo uulnus
ſcutit. Tū euulſa ſine culpide de corpore haſta: qd̄ telū ſine eſt hama-
rum ut educi facile queat. Apteq; infixō ei ſuniculo appenſum ſauciatz
acclmāt baluz: donec agitata ſuſſugiſſq; laſſet. Tunc i terram ſubdu-
cunt: aut intra ſcapam accipiunt: nū prorsus imēſum corpus exiſtat.
q; ſi i mare telum exciderit haud ſane perit. Eſt nanq; uel equercu: uel
ex abiete cōpaſtum: adeo ut querna grauitate demerſum: deide in ſub-
lime relatum ſacile poſſit apprehendi. Contingit autem interdum & re-
migem i ſcapa per magnum galeotarum gladium uulnerat: & cū in-
ſtat apri baluz uigēt ſpetus: aſprime ſit ipſa uēatio. Talibus ex rebus
quādā cōiectura colligi poſſe inq; Vlyſſis errorē circa Siciliā ſecūdā

Homerū fuisse: qm̄ huiusmodi uersionē Scyllæ coniūxit: quæ Scyllæ tractus uisus est. Et ex iis quæ de Charybdi memorat: quæ fratu illius periculis similia sunt. Quod ter qdē pro his iacent scriptorū uel potius historici peccatū est. Dicta quoq; i Meninge Iotrophagorū rumori similia sunt. Sin uero aliqua dissentiāt mutatiōes causari oportet: uel istius uel poetæ licentiā: quæ ex historia & dispositiōe cōstāt & fabula. Historiæ finis est ueritas. Sicut in nauis dimicratiōe poeta oībus obueniētia locis explicat. Aliā qdē lapidosa urbē. Aliā uero extremā: hāc colimus refert. Illā maris uicinā. Finis autē dispositiōis expressio & efficaciquē admodū prestantibus introducēdis. Fabulæ delectatio & stupefctō. Cūcta uero fingere neq; cōsentaneū est: nec Homero cōueniēs. Illius enī poesi finis pietatē studiū esse: ac philosophiā unuerſi aſſimilant: ut igit̄ i ratiōis theſi neq; ad intelligentiam & mentem poemata iudicari non debere iubet. Nec ullam ex poetis historiā esse petendam. Verisimilius esse illud.

Atq; die hīc nona me flamina dira ferebāt.
breui in spacio accipere. Nam dira flamina: hoc est cursus obliqui: qm̄ Oceanum penetrare perinde ac assidue uentis a puppe surgētibz. Intervallū autem a Malet ad columnas componens: itadiorum uiginti duorū milia & quingēta competeret. Si hoc autē ponamus diebus nouem aqua uel celeritate cōfectū esse: singulis diebus cursus euenit: stadiorum duoq; milium & quingētorum. Quisq; tradidit aliquem e Lycia seu Rhodo ad Alexandriam hīdum aduectum esse: cum quatuor milium stadiorū spaciū interfuit. Percontantur nonnulli quo pacto: cum ter Vlyſſes i Siciliam aduenerit: ne semel quidem per fretum ipsū navigarit? Res spondetur quomīs & posteri omnes eam effugerunt nauigationem: hāc quidem ab eo dicta sunt. Sunt & alia quæ recte ab illo dicantur. Cum uero in Oceanū excursionem preparat: & diē nauigationem diligēter ad mensuras adduxit & spacia discrepantiæ excessuū minime reliquit. Simul enim poete uersus addit.

Atq; die hīc nota me flamina dira ferebant.
Simul & occultat: & enim hæc ipsius poete sunt: ut illud:
Oceanū fluxum fluij mox cymba relinquit. & illud.
Insula iū Ogygia qua ponti umbilicus inhaeret.
Quodq; i eo loco Atlantis filia domiciliū habet. Et illud de Phæacibus.
Litorea fluctuosi colimus suprema remoti.

Nemoq; mortalis nobis confinia miscet.
Hæc enim omnia in Atlantico pelago facta manifeste declarantur. Ea uero ille occultans quæ manifesta dicuntur tollit. Hoc autem non sane recte. At circa Siciliam & Italiam errorem factum esse: recte &

ab ipſo poeta confirmat. Quando quidem quĩſnam aut poeta: aut ſcripſor
 Neapolitans ſicẽs Parthẽopes ſepulchrũ nũcupare ſuſcepit: Incolas autẽ
 Cumarũ & Diocarchie: idẽſt putcoloꝝ: & Velubii ignitũ plegachotẽ: &
 Acheruſis paludẽ & mortuozũ uſucumũ: Auernũ & Baas: & Miſenũ:
 Vlyſſis quodã locos: ſic & quẽ apud Sirenuſſas: & quẽ ſunt ad ãgu/
 ſus fretũ: & Scyllam & Charybdĩ: & æolum: hæc quippe nec ad ungu/
 em perſeruãda ſunt. Nec abſq; radici: nec abſq; fundamento proci/
 lus omittenda: cum nec ueritatẽ: nec hiſtorie attingant utilitatẽ: hoc cum
 intelligat Eratoſthenes. Suſpicet aliq; iqr: poetã uoluiffe Vlyſſis errorẽ
 ad occidẽtis loca facere: & a ppoſito deſiſſere: cũ quẽdam nõ diligẽter
 hauſiſſet: & quẽdã hũc in modum non elegiſſet: ſed ad id quod terribi/
 lus: & mĩſtroſius eſt educere cuncta uoluiffe. hoc qdẽ ipſum bene. Illud
 autẽ cuius gratia hoc faciebat male aſſumẽs: Nõ enĩ garrẽdĩ gratia: ſed
 ut pdeſſet. Quapropter rationẽ ſubire iure debet: & huiuſmodi rei: &
 illius: q; cũ idẽſco rẽõſſima mĩſtra cecidiſſe maluit: ut faciliõ ei mẽ/
 tẽdĩ præſtareſ occaſio. Quota eſt enĩ pars remouiffime de mĩſtris die/
 ta pte: nẽ quẽ i grãcia & i locis grãcie ppmq; decantant. Sicut Hercu/
 lis: & Theſei certamina: & de Crete ac Sicilie fabulis ſcripta. Similiter
 & i reliquis inſulis: & ad Citheronẽ: & Heliconẽ & pnaſſum: & Pelũ &
 Aricã: & uniuerſam Peloponeſſum. Nec uiliſ e q; ex fabulis fabulato/
 ris ignoratũ crimineſ. Rurſus cũ nequaquã oĩa fabulẽ: ſed plura fabulis
 adiungant: præſertim Homerus inq; rẽs: qdã ueteres fabulis addiderunt:
 nec inq; rẽ ſi fabulaz additamẽta uel fuerint: uel ſint. Sed magis de illis
 ueritatẽ iqr: locis ac pſoniis: ad quẽ fabulaz. Sicut ſi Vlyſſis error fue/
 rit: aut ubi. Totũ autẽ ipſum nequaquã bũ: Homeri poeſin cũ aliõ poetã
 cũ poeſi i unũ adducere: cũ ad aliã: cũ uero ad ppoſitã de orbis ſitu ma/
 teriam: & nullũ ei tribuere pncipatũ. Et enĩ ſi nihil aliud uel Sophoclis
 Triptolemũ: uel Bacchaz prologũ Euripidis: ſi pcurras & Homeri diu/
 gẽnũ: ex hiſc poſſimũ rebus ipſe cõparaueris: facile fuerit cõpauonẽ
 ac differentiam ponere. Nam ubi locorum quos meminit ordinẽ ne/
 ceſſitas exigat ordinẽ ſeruat. Similiter Græcoꝝ: ſimiliter & lõge poſitoꝝ
 Ponere certabat properantes oſſam olympo.
 Pelion inde oſſe frõdoſum: & illud.
 At præcepſ luno celerẽ inquebat olympũ
 Pierũ accedens dehinc Zmathiamq; bearam:
 Ferrũ & ad Thracas equites rupeſq; niuales.
 Hinc ab Arho põtũ petit.
 Indinumerãdis uero auxiliis urbes qdẽ haud ordinẽ ſeruãs aloq; rẽ. Nõ
 enĩ neceſſariũ erat. Ordie uero gẽtes explicat. Simili modo & de rẽõs.

Cypri Phœniciæ: & Aegyptios errabundus.
Aethiopaſq; additum Sidonios & crembos.

Ac Lybien, quod Hipparchus quoq; annotauit. Reliq; uero ex in quibus
ordo exigit: hic libere patre gētes adeuntem inquēs. Alter ut Triptole-
mus terras diſeminat: quæ longe diſiuncta ſunt coniungunt: & cōtinua-
ta ſeparant. Linqūēs inq; auriferos Lydog; ſulcos: & Phrygū ac Perſarū
urbes ſole pcuſſas. Mœnia Bactriana: hybernūq; medocū tellurē accen-
dens: & felice arabū huiuſmodi ſine Triptolemus agit: p̄ multā uero
ad cliatā: & uētos doctrinā: qđ ad Geographiā attinet: i locor; deſcriptō-
nibus Homerus oſtendit. hæc & cōpluribus i locis aſſerit.

Hæc humilis iacet ad tenebras: multū æquora ſupra.

Hæc ſecus auroram ſpectant: ſoliſq; notorem.

Dux uero illi ſunt ſortes: quædā ad æqlonē: quædā rurfus ad auſtū ſeu
ad dexterā p̄gant ad aurorā: atq; ſolē: ſeu ad leuū uerſus tenebras. Atq;
hæc reſpe ignotā: ſiſi omnimodā reſpe omnī cōfuſionē arbitrat.

Me latet o ſocii tenebræ: locus: aut ubi conſ;

Aut ubi ſol terras ſubeat.

Cūq; poeta hæc bā dixerit: Boreas & Zephyrus q e Thracia ſpirantis
male aſpiciens criminal; eum: q Zephyr; uniuerſo tempore: & omnino
ſpirare e Thracia doxerit cū is minime ſpirare omnino dixerit. Cæterū
cum per mare Thracium: ad nigrum ſinum ingruant: cum Egei pars
maris exiſtat. Cōuerſionē enim recipit ad auſtrum Thracia: quaſi pro-
montorium ſinub; Macedoniæ adiungitur: & pelagus incurrens flau-
tes hinc Zephyros oſtendit iis qui ad Thaſum: & Lemnum: & Imbrū:
& Samothraciam: & iis uicinum mare pertinent. Sicut & in Attica Ze-
phyri qui a Schironiis petris flant: Schirōes appellantur: & potiſſimū
Cauri. Quod Eratoſthenes nequaquā intellexit. Tamen ſuſpicatus eſt.
Ipſe igitur regionis conuerſionem: quam dico narrat. q igitur uniuerſa
liter ſpīret iſ caput. Poſtnodum poete imperitiā criminalur: q cum
Zephyrus ab occidentē: & Hiſpania eſſet illoſum minime protendit
Thracia. Nunquid ab occidentē ſpīrantem ignorat Zephyrū? At uero
cum hunc dicat in modum p̄prium eius obſeruat ordinem.

Vna curus notuſq; eadunt: zephyruſq; fremiſcens: & boreas.

An Thraciam ignorauit ultra p̄tomos: & Theſſalicos montes non ex-
currēt? Sed & huius: quæ porro ad Thracas attinet gnarus ac mini-
me nuncupans: partem quidem maritimā: partemq; mediterraneā:
Magnetæ quoſdam & Malie. Reliquoſq; denique græcos dinumer-
at uſq; ad Theſprotas. Pariterq; etiam P̄tomibus ſiminos Dolopas:
& Selles ad Dedonē uſq; ad Acheloū Thracas ultra nō meminit. Ad

limitum autē sibiq; notissimum pelagus facile fertur. Sicuti quum ita commemorat.

Cuncta turba fuit longe uelut æquoris undæ. I. Carco in puncto.

Sunt quidam q; primarios duos esse uentos asserūt. Aquilonem scilicet atq; austrū. Reliquos uero modica quadam acclinatione differre. ab ortu quidem æstiuo æquæ. A brumali subsolanū. Ab occasu uero æstiuo Favonum. A brumali autē Cause. Duos uero esse testari uentos: & thrasy ab eam: & poetam ipsum auius quom austro Caurum attribuit. Dicam Caurū austro. Zephyrum idest fauonū aquilonis quum dixit: aquilo & Fauonius q; duo spirāt ē Thracia. Ceterū ex iis quos nouimus cōtōpe re de hūc tradidit nemo teste Posidonio atq; Aristoteles timotheus: & Bēo astrologus. Ab æstiuo ortu Cectā cui ab occasu brumali ad lineā Affricæ opponit. Rursus ab hyberno eurus oppōit: cōtrarius Caurus est. Medius esse subsolanū & Fauonū. Poeta quidē illū uiolenter spirantē inquit Fauonū: quē nos Caurū appellamus. Africū flantem fauonū: qui & a nobis Fauonius siue zephyrus. Cause uero austrū. Leu conorū idest albū austrum. hæc enī paucis creat nebulas: quū reliquis totus aufter quodammodo sit eurus.

Dissipat ut zephyrus nubes: grauiusq; procellis.

Cauri austri pulsant.

Nūc enim uiolenter spirantē zephyrū dicit: quiq; Leuconoros congregat dissipare consuevit: quum illa debita existant ubi adiectui loco austri Cauri dixit. hæc quū ab Eratosthene i primo de Geographia i initio dicitur: talē quandā habent emendationē. Porro Homeri dictis falsū deprehensū insistent: & hæc ait. Nili ostia plura existēna ignorasse: eiusq; nomina. At ea nouit Hesiodus: quippe & qui mentionem facit. Verū enim uero eius nomen illius ætate: necdum nuncupatum fuisse credibile sit. Ostia uero tum obscura: nū modicis cognita. Quod uero non unū sed plura fuissent facile psuaderi potest. Sin autē inter res ægyptias celeberrimū: & q; admirabile & sup omia memoria simul & cognitiōe dignissimū flumē & fuit & ē: pauciorq; & incertū: & eius ora: q; sibi nū cūtes nequaquā feruisse suspicet: q; flumē simul & agrū ægyptiū & Thebas ægyptias: & Pharū cognitiū fecerit. Cognoscētes uero ipsū nequaquā dixisse: nisi rex celebritate ac nobilitate subuocassent. Adhuc incredibilis uidetur: si de æthiopia: de Sidōis de Erembis: de exteriori mari: de bipartitis æthiopū populū uerba faciebat: de propinquis autem & per spēs tacitus erat. Qui si horum memoriam nullū egit: id haud ignorantiæ propterea signum est. Et enim nec pprie mentionē patriæ: nec aliorū complurium reliquit. Quū ea q; admodū nota patēt: memoratu

digna non uideri ad scientes potissimum diceret aliquis. Nec bene illud obuiant Homeros: perinde ac per ignorantiam differēt: q̃ insulam Phariā ambitam pelago dixerit. Contra enim nihil eorumque nuper de Aegypto diximus: ignotum fuisse poetæ testimonio uti possumus. Di- gnoscere autem inde quod arrogans est: quisquis potius eius errorem asserit. Menelaus ad Aethiōpas usq̃ cōfēdēns incremēta Nili discere potuisset. Ex limum quem agris infert: & eū qui est ante ostia transu- rīquans: sane ad cōcīnētē accumulans adiecit. Itaq̃ Aegyptus uniuersa sub Herodoto fluuii munus appellari iure potuit. Ex li nō uniuersa ea saltē quæ sub agro est inferiore: qui Delta nuncupatur. Phage etiam priscis annis ambitam pelago tradidit. Ita pelago ambita esse mentitus non est: licet pelago nūc amplius ambita nō sit. hæc qui sic instruxit po- eta fuit: quibus ex rebus & ipsam incremēta nosse simul: & Nili ostia coniecturis putare licet. Idem etiā delictum esset: & agrū inter ægyptū pelagus & arabicum sinum interiaccētē ignorasse. Ex extremos homi- nū æthiōpes bipartitos falso dici. Nam cū is hoc bene dixerit: postero- ri ætate ueniētes reprehendere nō recte ausi sūt. Improbe siue Home- rum enim hos ignorasse agros tantum a ueritate longius abest: quantū non modo nō ignorasse: sed aperte patefecisse dixerim. Ipsi quoq̃ Græ- maticis ab Aristarcho & Cræte: eius artis principibus: quis eo tacente si- ne sentit. Quondam cum uates ipse dicat. Extremi hominum æthiōpes bipartiti sūt: de sequēti uersu discrepāt. Nā scribit Aristarchus qdē ita. Solis ad occasum quidam: quidam sed ad ortum. Crates uero ita.

Hæc sane occasum solis: hæc illius ortum.

Cum nihil iter sit ad utriusq̃ materiam: siue hoc siue illo modo scriba- tur. Ille enim Mathematicorū dicta sequutus: torridam ab Oceano deri- ueri Zonā inquit ad ambas aut partes huius temperatā esse: & ad nos & ad latus atre. Sicut igit æthiōpes ad nos uersi illi dicunt: qui ad or- bem uniuersum in meridiem inclinatis: locum postremi oceanū iuxta incolunt: etiam nōnullos item trans oceanū æthiōpes intelligi oportere existimantis: locum ultimos in altera temperata: qui iuxta eundem hūc Oceanum inhabitāt. Geminos autē esse: & ab occasu bipartito diuidi. Ad- iectum autem illud.

Solis ad occasum quidam: quidam sed ad ortum.

Hæc sane occasum solis: illius ortum.

Cum Zodiacus semper supra uerticem sit: ad terrastrē Zodiacū. Hic cum semper extra ābos obliquitatē nō excedat. Aethiōpes omnis solis meatus intra latitudinem istam necessatio intelligitur: & alios alius ortus: & occasus secundum alia: & alia signa contingere. Sic autem magis per

astronomorū scienciā loquutū putāt. Dicere aut simplicius erat illud: saluē bipitos sic æthiopes effecerit dictū ē: qđ ab oriēte sole usq; ad occasum Æthiopes oceanum utrobq; inhabitāt. Quid autē ad hūc distinet intellectū: uel sic dicere ut scribit ille: aut ut Aristarchus?

Solis ad occasum quidam: quidam sed ad ortum.

Etenim hoc est & ad occasum & ad ortum ad oceanī latus utrūq; inhabitare. At Aristarchus causam hanc abiicit. Duplex est autē diuisio æthiopes existimat dici oportere: secundū nos uidelicet: & eos q; ad meridiem positis Græcis ultimum fuit. Quos qđem nō ita diuidi putat: ut duæ sint æthiopsæ. Vna qđē ad orientē: altera uero ad occidentē. Vex una tñ ad meridiē iacentem Græcis. Sitam uero ad ægyptum. Hoc autē poetam ignorasse. Sicut & pleraq; alia ab Apollodoro dicta: de nauis diuime ratione in secūdo uolumine de locis: quæ non erant ementum. Aduersus Ciceronem uero longiore opus est oratiōe quæ forsitan imptalentay: nihil attinet. aristarchū in hoc approbamus: q; omnia Crates materia: quæ cō plures accipit istā: de nostra æthiopia sermonē factū esse suspicatur.

Cetera consideremus. ante oīa qđ de ipsa icassum descriptiōe exiliter rationat. Etenim si aliter describat: sius apertū cogitandū ē. Quid enī differt dicere uel sic duo quoad nos æthiopes sunt. In qđē ad ortū Illi aut ad occasum: uel sic. Etenim ad ortus & ad occasum. Deinde quia fallaci instat opiniō: cia poetam ignorasse inuacientē agrū. æthiopiā uero ægypto uicinā meminisse: quū dicit bipitos æthiopes. Quonā modo nō sic bipitos: sed ignay sic dixisse poetam. Vtrum neq; ægyptus nec ægypti ab initio Delux usq; ad Syenē a Nilo bipiti sunt: aliq; ad occidēte solē: aliq; ad surgētē. Quid aut aliud ægyptus est: q; insula fluminis: quā inundat aqua? Hæc aut ad utrūq; fluminis pte ad ortū: & occasum iacet. Et utiq; æthiopia recte opponit ægypto: & ad Nilū: & ad locorū ingenū: pari modo esse habēs. Etenim ipsa & angusta: & oblonga ē: & irrigat. Quæ uero extra inundationem sunt deserta: & aquarū expia: & raro habitabilia. Pleraq; ad auroram. Nonnulla ad occasum uergentia. Quonā igit modo nō bisanā diuisa ē: ut qui Abā ab Africa lepant. Nilus insidoneus usus ē terminus. Cuius lōginitudo ad meridiē: plusq; decē milia stadiorū: prendit. Latitudo uero tantat: ut insulas admittat: quas decē hominū milia incolūt. Quæ maxima est Meroc: Regia: & Metropolis æthiopū. Hanc ipsam uero æthiopiā bisanā diuidere non fuit idoneus. Antiquē q; eos redarguit: q; aduēctas flūm terras diuidūt: uehementissimū illis peccatum obiciunt: qđ Ægyptū: & æthiopiā distrahūt. Et unā qđē utrūq; eay pte abianē: alterā uero africanam faciunt. Vel si hoc qđē nolūt: aut terras nō diuidunt: aut nō cū fluminē. Præterea alio pacto

diuidi pōt æthiopia. Omnes enim qui p Oceanum i Africa adnauigant:
& qui a mari rubro:& qui a colūnis Herculis usq; ad magnū pgressū
spaciū:inde cum multarū impedimēto molestias: tenentū sunt. Vnde
uulgo credulitatē reliquerūt:qđ quæ intermedia tellure disiungit: atq;
mare atlanticū: præsertim ad meridie[m] spectās totū alluens i omēs ex
trema loca:ad quæ nauigātes aduētarūt:æthiopica uocauerūt: & hūc in
modū renūciāuere. Quidnā igit̃ absurdū est: si talibus auditis sermōi-
bus adductus Homerus quoq; bēfariū prius est: & quosdā ad orientē:
quosdā ad occidentē asseruit. Cū alii q i medio positi sunt: prorsus ignor-
ti fuerint: siue sint: siue non sint. Phœbus tamē aliā qdē puertillā narrat
historiā: quā & Homerum legisse nō rōne caret. Rumor est inq; apud
Tartessios q æthiopes Africa usq; ad occasum ingressi sint. Partiq; ibi
dē māuisse. Partim uero ēt maritimā magno spacio occupasse: facit autē
cōiecturā: eo q Homerus dixerit extēos hoīum æthiōpas bipēdios fuisse
se. Nec in Aristarchū eiusq; sectatores dicit aliq;. Aliq; hūc modesti-
ora: q bus a poeta multū auferet: inscitā. Dico enī pro priscorū opinione
Græcorū: sicuti nobiles ad aqlonē pres: uno uocabulo scythas: uel No-
madas appellabāt: ut inq; Homerus. Posterioribus autē ātis notiores ad
occasum Celsæ & Hiberi: uel mixto noīe Celnberi: & Celsoschyte: uo-
cabant: cum gentes omēs sub uno uocabulo p ignorātiā instituerēt:
sic & exposita i meridiē oīa æthiopiā ad oceanū uocari. Testimonio autē
& huiusmodi sunt. Nā & Aeschylus i p-mytheo soluto sic inquit. Phœ-
bus solis: lacce rubri maris fluxus. Eurūq; flumē: uicinū oceano stagnū:
qđ omnino æthiōpas alitubi spectās oīa sol. imortale corpus & equorū
laborē p ferundas aquæ molis effusioēs quieti reddit. Ad totū enī mer-
ridianū clima hūc ad solē usum: & ad æthiōpas: eoq; sinū occūs habere
uide[re]. Et Euripides i Phædrōe. Traditū esse clymenē Meropi: & ter-
re: eius ipsum habere dicit. Quā primā tellurē: Sol quadrigis exortens
aurea flāma pcutit. Eā uero summi facie nigri hoīes: idēst melābron lu-
centē aurorā: & solariū equorū stātiōes uocāt. Nūc qdā coēs & auroræ
& solis ipsas equorū stātiōes facit. Deiceps i sequētibz uiciis Meropis
habituulo dicit esse. Et i toto ipsius Tragœdiæ ope hoc ipsum applicat.
Quippe cū nō adiacētis ægypto æthiōpæ: ppetū sit: sed matitiz magis:
quæ meridianū clima totū attingit. Ephorus etiā ātiquū de æthiopia ma-
nifestat opimonē: sicut ait i libro de Europa. Et celestis ac terrastris lo-
corū qui quattuor i pres diuisi sunt. Eā quæ sub solanū spectat Indos ha-
bitare. Ad austrū uero æthiōpas. Ad occidentē Gallos: Ad aqlonē Scy-
thas. Addit ēt q Æthiopia q Scythia maior est. Aut enī æthiōpū natio-
nē ab ortu beumali usq; ad occasus extēdi. Scythia uero hūc e regione

opponitur. Poeta sū hisce concordare: ut hinc cōstat: q̄ Ithaca ad uenē
bram idē ad archon iacet.

Hæc q̄ sub aurore lucē: solēue scortum.

Sic uniuersum australe latus appellans. Item cum dicit.

Dextera siue adeant aurores: & lumina solis.

Siue petant leuā: tenebrasq̄ sub aeris illi. Et rursus.

Me laet o focii tenebræ locus: aut ubi cons:

Aut ubi sol terras subeat mortalia lustrans.

Aut ubi conscendat.

De quibus in sermōe de Ithaca manifestius differēciā itē inquit.

Iuppiter oceanū atq̄ epulas pietate proborū Aethiopū hesternus petiit.

Communis dicendum est: oceanum & ad uniuersum meridianum
clima & ad aethiōpas institui.

Quicūq̄. n. huius cliatis loco sit ē a ppōas: ad oceanū exiles: & aethiōpiā.

Sic & illud inquit.

Aethiopum ex oris rediit neptunus & illum

Monibus & solymis lōge prospera.

Tantū dē dieis a meridius locis. Vt si solymos dicat: nō quidē Pīsidā

habētes: sed: ut ite dixi: finisse quosdā noīs eiusdē: q̄ cōsimili rōne se

se ad eū i rate nauigantē haberent. Ex meridianos illos: sicut Aethiōpas:

quēsdmodū Pīsidā: & supra Pētum: & supra eos aethiōpas qui aegypto

adiacent: Sic & grum mentionem communem faciens ait.

Postq̄ hyemem fugiant: nimii quoq̄ frigoris hymbrem:

Oceani aduolitant restuos clangoribus actus.

Cedem pygmaeis populis clademq̄ ferentes.

Non enī p̄ Græciæ qdē loca grus a meridie delata spectat. In Italia uē:

ro: & Hispania nullo modo uel Caspia: uel Bactriana. Ad meridianam

igit̄ oēs marinā cūctā extēdere se oceano: ab uniuersa fugiantes hye

mē: & traditos i fabulis pygmaeos admittere oportet. Quod si posterioris

ætaris hoies aethiōpas ad cōsequi: iusta aegypto habuēt solos traduxer

rūt. Sic ēt Pygmaeorū sermones nihil ad antiqua p̄nēt. Etenī argiuos: &

achæos nō cūctos dicimus: qui aduersus illū expeditiōē suscepe. Homer

rus autem omēs appellat. Simile & qd loquor ē de bipitris aethiōpibus.

Omnes accipiēdi sunt: q̄ ad oceani oras eueni incolunt: ab oriente usq̄

ad occidētē solē. Nā q̄ sic appellat̄ aethiōpes bipitri naturaliter sunt sinu

arabico: sicut instar fluminis: meridiani circuli p̄uicē nō cōtēnēda: lō

grudine ferme stadiorum supra quīdecim milia. Lantudie non multo

maiore q̄ mille: ubi maxia est. Insuper & lōgrudini illud adest: flus si

nus secessū a Pelusiaco mari tribus uel quattuor diebus distare: q̄ terra

ipsa interiacēs id est Isthmos continet. Sicut igitur qui eruditiones Asiā ab africa diuidunt hunc esse natura cōmodiorem at bitrans terminum: utriusq; terræ sinum siue Nilum. Illum nōq; omniſormet fere a mari ad mare peruenire. Nilū autē multipliciter ab oceano distare: ita ut minime aliam omnem ab africa diuidat. Hunc in modum & ego poetam ipsum puto omīs meridianas partes hoc ipso sinu per totū terrarū orbē biptire iure cogitaſſe. Quonā enim modo terrā ipsam intermediā: id est Isthmon ignoraret: quam ad ægyptiū pelagus ipse facit. Et cui penitus absurdū est: si ægyptias Thebas plane nouit: quæ a nostro mari paulominus stadiis quinq; milibus distant: recessum autem sinus arabici minime nouerit: nec mediā ipsius latitudinis tellurē: quæ non pluſq; mille stadiorum latitudinem habet. Multo autē absurdius uidetur: si ab eodē cognito Nilo: qui tante regiōis idē allecurus est nomē: eius quidē causā nō inspiciebat. Præcipue uero illud ab Herodoto dictū incidit. Cur regio donū erat fluminis: & ob eī causam merito idē allequebat nomen. Alioquin ex iis: quæ apud omnes gentes propria habentur: ea notissima sunt: quæ admirationē quādam habent: & in apertis cōſpectis exant. Tale & Nili incrementū est: & exaggeratio pelagi. Sicut & ad ægyptum delatū: nihil prius de regiōe ipsa pſcrutantur: q̄ Nili naturā. Cū indigene nihil huiusce maioris nouitatis ad hospites narrandū habeant. Nec ulla rerum suarū illustriores. Nam scrutatī de flumine māsifesta fit regio qualis tota sit. Ita & qui longe audistū nihil antiquius habēt: q̄ ut hoc ipsum inq̄rūt: ad hoc & illud addicūt: quanto & ipse poeta discēdi studio: & peregrinādi cupiditate teneret. Quare rerum cōſimonia sunt: tū uitæ suæ scriptor testum exēpla plurima suis de poematibus desumpta. Hic igit ex multis potissimū arguit: & cōprobat: cū dicēda æloquēter expōat. Et admodum uulgata silentio prætereat: ut p̄ Epitheta: id est adiectura dicat / *Ægyptios autē & syros* ad quos noster nunc sermo est mirari oportet: q̄ eo differente: ne suæ quidem gētis: & agri res intelligāt. Sed & inscitā hoīs incusent: cui obnoxios illos esse ratio ipsa demōſtrat. Simpliciter autē nō ideo ignorantiæ signū est: quā non æloquat aliquis. Nec enim Euripi mutatiōes: nec Thermopylas: nec alia cōplura inter Græcos celeberrima cōmemorat: haud tamen ignorasse dixeris. Quod iis minime uidet: qui sponte sua fundas ocludant aures. Quisq; dē uehementer accusandi ueniunt. Poeta sane petrapida & incita flumina nūcupat: non torrētes solū: uerum omīa cōmuniter. quonā hymbribus aquæ pluuit oīa cōplent: at quod cōmune est: excellentioribus peculiare sit. Alioquin torrētē: aliter perpetuū fluētum a Ioue incitatū audires: hic namq; aliquo modo cōduplicat excessus. Et sicut nōnulli super excessibus excessus sunt: ut

illud. Leuiorem subire umbram. Et illud: formidolosiorē lepore: Phry-
gē. Et illud. Ager minorē tellurē habet: q̄ epistola laconica. Sic excessus
super excessum cōcurrit: cur icitus a Ioue Nilus dicit. nā rapiditas tor-
rens cetera super flumina: usq; adeo incitus præcipitat. At Nilus ipse
enī torrentes excedit in tantā um magnitudinis: rē potib; usq; repletus.
Itaq; quando ipsi poetæ cognitus illius erat euentus: ut fabulari sumus:
enī de illo tale usurpauit adiectiuū. Quod nec alio q̄ dixius pacto acci-
piendū est. Pluribus aut̄ crūpe ostus: quia enī cōmune plurum ē: prop-
terea mētiōe dignū nequa; suspicatus est. Et eo magis quia ad sciētia
loquebat. Sicut & Alceus sese in ægyptū puenisse pfatus. Exaggeratio:
nes aut̄ & increfita: & ex iis facile possunt intelligi quæ de Pharo tradi-
dit. Is enī de Pharo sua tempora posteritati cōmēdans: magis q̄ fama cō-
munis dixit. Quippe qđ a cōmēti tñ abesset: quātū p diē nauis cursus
est: haud sane fālo uulgarū erat: increfita & exaggeratiōes tales extitisse.
Cōmuniter illū audisse crediderim. Ex qbus poeta in unū cōferens: In-
sulā plus a terra cōtinenti distitisse: quom̄ Menelaus aderat: q̄ tunc suo
tēpore fabulamēti gratia: lōge maius adiecit interuallū. Fabulose uero
fictiōes non ignorantie causa sunt. Signa enī pfecto sunt: neq; de pro-
prio scripta sūt Pygmaeis: neq; ipse ueneficorū potestates: neq; liqđ hu-
ius generis tale fingit a poetis. Haud enī p locorū ignorantiam: sed p ob-
lectamenta & letitiam dicuntur. Quoniam igitur pacto aquarum exp-
temaquis habere dicit?

Cōmodus est poetas bene structas unde catinas

Post hausas lymphas pōto inducere natantes.

Sed neq; Scaturiginē defecisse ipossibile: neq; aquationē ex isula fuisse
iquit: sed adductionē solā ppter portus ipsius uirtutē. Aquam utro ex
ulteriore continēte haurire facultas erat pfitente quodāmodo p insin-
uationē poetæ: qđ non ad ueritatē: sed ad excessum figmētūq; poetarū
pelago dixit ambitam. Quādo qđ de Menelai errore dicta: locorū illorū
ignorantiæ adiunētum uident̄ asserre. Forte satis: ut in uersibus quæsi-
ta exponentes hæc ipsa præcidamus: & de poeta clariorem suscipiamus
defensionem. Telemachum regionum uetorū ornamenta mirantem sic
Menelaus alloquitur.

Multa quidē passus: multiq; erroribus actus:

Nauibus octauo ueni peruectus in anno.

Cyprum & Phœnicem ægyptis pulsus ad arua.

Æthiopsq; uagans: & sidonios & crembes

Et libyen adi.

Querunt autem quosnam ad æthiops nauigans ab ægypto profectus

factit: quoniam maria nostra nulli æthiopes incolunt. Neque per defossus Nili præcipuos id est catartas ullus est nauibus transitus. Et quæ Sidoni sint non enim illi sunt qui in phœnicie habitant. Cum enim genus ateposisset: per ciem nequaquam addidisset. Qui quæ Erethimionum nauis est uocabulum. Aristoteles quidem ætate nostra Grammaticus in libris quos de Menelai errore ædidi copulans uiros sententias circa omnia ibidem occurrentia capita conscripsit. Satis erit nobis: si longiora præcidentes eos tantum differemus ex his quæ eius navigationem ad æthiopiam narrat. Nonnulli circumductum per gades cursum reuulsisse ad Indiam usque regionem inducunt. Simul errorem et tempus accomodanturum dicitur.

Nauibus octauo ueni peruectus in antio.

Quidam per Isthmum id est per intermediam terram: et sinum arabicum. Alii per fossas aliquam. Circumductus autem cursus minime est necessarius: usque Cretes introducit sic impossibile esse. Exeni Vlysses error impossibilis. Ceterum ad materiam Mathematicam minime utilis: neque ad erroris cæpus. Inuitæ namque morte: et navigationis incommoditates eum detinuerunt: cum dicat: quod e nauibus sexagintaque: reliquæ supfuerant et quidem spiritum colligere pecunie gratia. loquitur enim Nestor.

Ille ubi periculum cogens censum: huiusmodi minus auri:

Nauibus errabat phœnicem inde cyprumque:

Aegyptumque uigans.

Ipsa quidem navigatio per Isthmum id est terram intermediam: aut per fossas actus enarrata quidem in fabulæ formam audienda erat. Non enarrata autem superius et incredibiliter introduceret utique. Incredibiliter inquit quod ante Troianæ tempora ne una quidem fossa erat. Qui autem facere conatus est. Sesostris fuisse autem. Ceterum ideo desitisse: quod maris summitatem sublimiorem esse deprehenderat. Terra et ipsa intermedia haud ullo nauigan pacto poterat. Eratosthenes haud rectè in eo facit coniecturam: quod ad colinas ut inres nodum fracta tellus erat: ut huic interiori continuaretur exterius pelagus: ne cum sublimius esset terra operiret intermedia. Disruptione uero facta humilior esse deprehensum et Calii et Pelusii agrum ad rubrum usque mare detexisse. Quam igitur de eruptione ista habemus historiam: quod ante Troianæ tempora non exstisset. Fortassis pariter Vlysses hac in oceanum enauigasse fecit: disruptione ista pacta. Pariter autem Menelam ad mare rubrum ab ægypto classe transisse: disruptione necdum facta. Sed enim et Proteum sic illi dicentem introduxit.

Te nero helysium ad campum: uel ad ultima terre:

Celestes mittent.

Quæ nam igitur et quod occidentalem hunc extremum locum dicit.

Adiūctus zephyrus declarat & ultima terrat.
Ast late zephyri stidentia flamina semper,
Oceanus fundit.

Hæc ambigui plena sermōis: & enigmati. Si igit mediū hūc agrū poe-
ta: & cōflūū quādoq; extitisse tradidisset: quāto maiore ad id fidē habet
remus: bipitos æthiops fuissetanti maris interiectionē disiectos? Quæ
pecuniarū collectio & quæstus ab exterioribus & Oceanum colentibus
æthiopibus. Atq; Telæachus regalū ornamētōq; magnitudinē admirat
Electri atq; auri argenti simul atq; elephant.

Verum nulla horum præterq; elephant facultas illis adest. Plurimi enī
& imprimis Nōdes pastores regi omnū mediūssidius mōdēssimū sunt.
Adiūcet Arabia usq; ad Indiā. Ex us sola ex omnibus altera felix vocat.
Alter & si talē nō nomināt putāt tamē: & felicissimū esse scribūt. Indū
cum qdē ignorauit Homerus. Quā si nouisset profecto & meminisset.
Arabia quæ hac tēpestare felix appellat illis tēporibus minie locuples
erat. Quin & ipsa admodū erat egenā. Cuius ciuitas fuit hominū in tenui-
toris degentiū. Scenicoq; scilicet. Pars ipsius rara ferens aromata. Vnde
regio vocabulū consequuta est. Quia talū penes nos regi pōdus & rarū:
& preciosum est. Hæc qdē ætate ubertatē habēt: & diuescūt: cū frequēs:
& copiosa mercatura facta sit. Tunc aut minime credibile. Ipsorū gratia
aromatum: & odoremētōq; negotiatori pariter: & camelario talū rerum
facilis copia est. Menelao uero principalibus spoliis simul: & regū inuener-
ibus opus erat: qdē haberent qdē erogarent: & libenter caperent ppter
unū claritatē & gloriā. Igit ægypti: æthiopsq; ppinqui: & Arabes nec
omnino inopes erāt. Nec atridag; fama illorū aures effugerat. Præsertim
ob res in bello troiano magnifice gestas. Vt capessendæ ab illis unitat-
is spes oriret. Sicut de Agamemnonis Throæce fertur.

Quem signum hospini cinyres donauerit olim

Maxima cypricas uolitat gloria in gtas.

Maius namq; erroris spaciū in Phœnice. Syria ægypto: & Africa fuisse
dicēdū est: & Cyprī locis: & sumat p maximā notitā & isulas. Ex enim
eū ab his misera cōpetasse & ab inuitis discursando prædas uēdicasse.
Potissimum ab is. Troiani bella socii fuerunt: hūc factum est. Qui uero
exterius & longinqui fuerant Barbari nullam eius generis spē ostendat
bant. Menelaus igit in æthiopiā uenisse dicit. Nō qdē ad usq; terminos
ægypti uenerit. Forſan enim propinquiores thebis erāt ea tēpestare ter-
mini. Ceterum & qui nūc ad Syenem: & Philas pertinent termini pro-
pinqui sunt. Quorum illa quidem ad ægyptum est: Philæ uero æthio-
pum: & ægyptiorum commune domicilium est. Eum igit ad Thebas

profectum licet: uel ad usq; terminos: uel ultra aethiopas: & eo an-
 pliusq; regali frenus esset hospitio: haud ullum inconueniens. Sic &
 Vlysses se ad Cyclopium terram peruenisse inquit e mari ad spelu-
 cam usq; profectus. Et enim usq; iam in extremo consistere ait: & i-
 liam quidem: & ad Lestrygonas: & aliosq; ubi: ubi: ubi: ubi: ubi: ubi:
 choris permixtae differit. Eodem modo Menelaus in aethiopiam.
 Sic etiam in Africam: q; alicubi ad ea loca applicuit. Ex quo & Ar-
 danis portus supra Parosium: Menelaus uocatur. Quod si Phoeni-
 ces & Sidonios interloquendum: idem eorum Metropoli nomi-
 nis consuevit uti figura. Sicut Troas aditus simul heciora nauis: & illud
 Magnanimus nec erat proles tunc cinereis ulla.
 Is nec erat. meleager obit sub funere flauus. & illud.
 Idem aduent & gargarum: & illud.
 Eubocamq; tenent cum chalcide. etetra mq;
 Et supphon.
 Seu te cyprus habet: seu te paphus atq; panormus.
 Et praeter loci alii supererant. Atqui & cum iam phoenicis memi-
 nisset: proprie & Sidonem connumerasset. Deno inquit: quod
 nonnulli inquirunt ad connumerandas enim ordie gentes satis erat
 hunc in modum dixisse.
 Cyprum & phoenicem aegyptia litora oberrans.
 Aethiopiaq; adi.
 Vt autem & Sidonios peragrasse: & eam amplius peregrinationem
 exprimat: eorum felicitatem laudibus manifestat: siue repeteret:
 siue assumeret ex artis bonitate se bene habere. Et Helenam cum
 Alexandro hospitaliter acceptam ab eius loci hominibus.
 Quocirca & Alexandro multa eius generis adfingere dicit.
 Vestis erat uaria: quam perfocere marito
 Sidoniae. sidone uelut quas nauibus ipse
 Pulcher Alexander.
 Viam quoq; per quam subuexit Helenam: & apud Menelaum ex-
 ponit. Telemachum enim alloquens ait.
 Extructum cratera dabo: est argenteus ornans.
 Labra micant auro perfecta: est mulciber autor.
 Sidonius tribuit rex nunc clarissimos heros.
 Illuc me placida protexerat aede reuersum.
 Ad excellariam dictum accipere oportet. Est Mulciber autor. Sicut
 etiam pulchra opera Muscae dicitur: & gratiarum & musarum:

cum quod homines ipsi ornatisſimis artibus celebraui efflent. *Homerus* Cracrem laudibus excolens oſtēdat. *Quem* *Euneus* pro *lycaone* tradiderat. ait enim:

Ipsē decet reliquos toto uincere in orbe.

Sidonii ingenis uariis atq; arte creatum.

Attulerantq; uiri phœnices.

Multus enim de *Erembis* factus est sermo. *Looge* uerisimilius dixere: qui eos *Arabes* esse putant. *Noster* autem *Zeno* hoc modo scribit.

Aethiopēsq; adii cum *Sidonii* *arabāsq;*

Scripta quidem cum peruetusta sint: mouenda non sunt: *Sati* us est uocabuli mutationem accusare quæ per multa: & cunctis i gentibus uulgata extint. Quippe nonnulli uariis literis ipsum legere nomen. Optime & in hoc loco dixisse, uisus est *Polidorus*:

us: qui ab gentium cognatione & communione uerant nominis rationem idest *Etymologiam* explicat. Nam *Armeniorum*: *Syrorum*: & *Arabum* natio magnam pte se feri generis coniunctionem: seu linguam: seu uiuendi ritus: siue corporis linamēta consydes: cum maxime similes sint. Indigo est *Mesopotamia* ex hæc tribus constituta gentibus. Præcipue ex his similitudo manifestata est: q; siquis sane sit trans climata differentia ea ut plurimum sit inter septentrionales: & meridionales populos: & cum his inter illos præcipue qui regionis incolunt terminos medos.

Sed quod commune est obtinet. *Assyri* quidem & *armeni*: & *harmoni* quodammodo pariter se habent: & ad hos & ad se inuicem. Harum uero gentium appellationes inter se q; similes esseretur. Ipsi enim *Syri*: quos *Syros* nos ipsi uocamus: *Armenios* & *aramæos* uocāt. huic autem uideti *armenios* & *arabā*: & *Erembos*. græcis fortasse ipsis hoc modo *arabā* uocabantur. Simul & ad id uera uocabuli significatione: idest *Etymologia* adiuuante. Quia enim terram suæant: idest antra: multi *troglodytes* quasi antricolas: quos *fusci* pientes posterius uulgo per nominis *etymologiam* apertius *troglodytes* dixere. Hi ex *arabibus* sunt: qui ad alteram sinus *arabici* partem uergunt ad *egyptum* & *aethiopiam*. horum memuisse poetam: & ad eos *Mencæ* profectorem dixisse credibile est: & eo ad *aethiopiam* quem dixi modo. Et enim hi quoq; *Thibædi* propinqui sunt: similiter non operādi: aut lucrādi gratia nominati: haud eni hoc multū efflet: uerum peregrinationis longinq; & celebritate.

Celeberrimum est namq; tam remota peragrasse loca. Tale & illud est,
¶ Hic hominum multas uerbis & peccata nouit;

Plurima perpeſſus multisq; erroribus actus.

Hesiodus in catalogo inquit: Arabi puellā quā Hermaon genuit. & Bo-
li folio digna puella regis: ut ait Stesichorus. Credēdū igit; est: q; ab isto
arabia iam tum nominabatur. Heroum uero ſinis nōdū fortasſe. Qui autē
Erembos fingūt: p̄p̄tū unū aethiopie genus: & aliud Cephenoje: & ter-
tium Pygmaeoje: & alia innumerabilia: minus credulitatis cōſequerent;
cum p̄t̄er hoc quod haud ſide digna p̄ſerāt quidā poetice: & h̄ſto-
ricę figurę cōſuſionē demōſtrant. Simileſq; illis ſunt q; Sodomos i mari
P̄rtico: aut alibi ad oceanū ſetant: & Menelai etrotē: & Phoenices ex-
tra oceanum ponētēs. Huius autē incredulitatis cauſa eſt non minima: q;
ſibiſp̄is dicēdo inuicē aduerſant. Quidā enī Phoenices: & Sidoniosq;
uobis p̄p̄inquitos ſunt: ex oceano in Colonias deductos eſſe tradūt. Et
quia a mari rubro ſunt Phoenices idēſt rubros uocatos fuiſſe adiciunt.
Nōnulli illos ab iſtis eſſe dicūt. Sunt et̄ qui aethiopā in noſtrā Phoeni-
cem traducūt. Et res de Andromeda geſtas in lope cōtingiſſe aiunt. Non
qd̄em p̄ locoje aut rerum: quę dicunt; ignorantiam: Sed fabulę potius
figura. Sicut penes Hesiodū: atq; alios quę p̄fert Apollodorus neſciēs
p̄ſecto quē in modū illa Homeri rebus apponit. Res enim Homeri ad
Pontum & Aegyptū apponit inſcitia cauſas: qđ cum exiſtētia cōmē-
morare uelit; non tamē exiſtētia cōmēmorat̄. Sed nos exiſtētia: uelut
exiſtētia p̄ ignorantiā. Hesiodū nemo unq; inſcitie criminaret; qui ſem-
p̄ canes: & longa ferentes capita dicit; & Pygmaeos. Hęc enim haud Ho-
meri ſunt fabuloſa fingētis. Quę e numero & iſti exiſtunt Pygmai.
Neq; alemanis qui digytos interiectos alios pedum digytis ſcribit. Nec
Aeſchylus: qui cāno capite: & oculatis pectoribus: & monoculos. Quib;
in rebus nec ipſis qui pedestri ſermone h̄ſtorie formā cōſcribunt;
mentem in multis adhibebimus: niſi fabulamēta ſeſe cōſcribere p̄ſer-
ant. Namq; in iſto ſtatim clarum eſt: eos fabulas ſpōte ſua cōtexere: non
per rerū ignorantiam: ſed impoſſibildum ſignēto admirationis & uolup-
tatis grana. At per ignorantiam putantur: quum maxime & credibiliter
talia de oculis & ignorantis per fabulamēta cōſcribit. Ceterq; Theopē-
pus incredēdum ſeſe fabulas in h̄ſtoriis narraturum cōſiteri. Melius
q; Herodorus: & Coſſias: & Hellenicus: & ceteri: qui res Indię lateris
p̄diderūt. Vex de obrigētib; oceano: iſi fabulę modū cōmēmoratū eſt.
Nā de illo cōiectura poete facienda eſt. Ab aqua. n. ſiccitantibus: & aliu;
mōibus de charybdi fabulas ipſe cōfecit. Cū tñ illa p̄t̄us Hōeri fabu-
lario nequaq; exiſtat. Sed ex iis q; de freto Siculo ab h̄ſtoria tradūt ante

comparata. Nam cum his fiat die noctuq; recurfus: si ter ille sic dixerit.
Terq; die reuomitur sorbet inde refluxus.
Haud p hystorias ignotiam hoc fieri suspicandū est: sed per miseriam
ac terrore quē iterloquēdū Carce pmultū adhect auertēdā gratia: ut ip/
sis in uersibus mēdaciū misceretur: quū ea dixit hūc i modū.

Terq; die reuomitur sorbet: deinde refluxus.

Terrificum est tibi ne fueris sorbete charybdi.

Te neq; ab hac peste serauerit cunogirus.

Atq; eā i sorbationē incidit Vlysses: nec tamē (ut inq; ipsemet) extictus ē.

Illa qdem sallos sorbebat ab aquore fluctus.

Ast ego tollebar caprifici in uertice summe:

Cui steteram fixus cœu uespasio.

Tollerās inde naufragia: & ab eis rursus interceptus saluus euasit. Vnde

Carce mēta ē: & sicut hoc sic & illud. Terq; die reuomitur Bisq; die

reuomitur: cū huius smodi suplatio ab oībus usurpes. Vnde ter beitos &

ter infelices dicitū: & poeta ipse. Ter beati danai: & ter benignanter ex

orabilis. Et terq; quaterq; beati. Forte aliq; ex loco signum faceret: q; ali

quo modo ueritatē sub uelamine dicit. Ad id enī qd his i utroq; diei ac

noctis tēpore fiat refluxus: magis conuenit q; ad id qd tanto tēpore ter

demersa maneant naufragia. Tardē uero felici cū optaret: & assidue rau

mis detinetur

Continue spēscto remouit dū ex aquore retro

Carbasa uel proram: sed spes uardissima uenit.

Quando e consilio uir coarctē ad fercula surgit:

Atq; soci lites diiudicat ordine multas.

Tēpore in hoc resonans mihi pandit dona charybdīs. Cūcta hæc notat

balis causidā rēporis indicium exhibent. Præsertim cū uespā inuēdisse:

ne cōmuniter qdē inq;. Quādo iudex exurgit. Sed quando lites multas

diiudicat: ut ita uel lōgiorē quandā morā protrahat. Alioquin haud cre

dabilem naufragio liberationem subiectisset: si prius q; extraheretur: con

festum multo retro refluxus ipse recideret. Reprehendit autem Apol

lodorus Callimachum asseniens Eratostheni: quoniam hec esset gē

maticus ultra Homericā materiam: & exteriorem per oceanī locos cur

sum circa quem errorem assenit. Caunum nomiat: & Carcyram. Quod

si nullibi quidem error extitit: qui totum Homeri figmentum est recte

se increpato. Sin autem extitit: utrum alia circumlocū consensum illa

dicēda sunt: & illius corrigēda est ignotia. Totū autē esse figmentū ne

quāq; uersimile dicit: quēadmodū ostēdū. Nec aliq; locorū put ma

ior demonstrarorū est fides. Et a criminationē liberati Callimachus possit.

ter beati
ter infelices
ter beati
ter infelices
ter beati
ter infelices
ter beati
ter infelices

Nec enī probe Scepſius Demetrius: qui quorūdā Apollodoro delicto ꝓ
cauſa extitit aduerſus Cyzicenum Neanthem: abſuſe cōtradictōs. Ne
ſites enī dixerat: qꝫ argonautæ ad Phafin nauigantes: Homeri & ceter
reꝫ dictis ſup nauigandē cōcordans: Idē matris ſacra apud Cyzicum
collocatē in ea regione principē. Nequaꝫ uero exploratū laſonis ꝓꝓe
grinationem ad Phafin Homerum habuiſſe: hoc non modo cantatis ab
Homero: ſed ē ſuꝫ ſuis dictis repugnat. Homerus enim Achillem: &
Leſbium: & alia loca populatū a Lemno: ceteriſqꝫ ꝓꝓinquis inſulis ſeſe
continuiſſe dicit ꝓꝓter laſonis euſqꝫ fili Euneꝫ cognationē. ea tēꝓta
te inſulæ impium obtinētis. Quonā igit ꝓcto id poeta qdē ſcint: qd
uel genere uel gēte uel uicinitate: uel quouis modo neceſſari fuerat: &
Achilles & laſon: & non aliūde ſinemū qꝫ abos Theſſalos fuiſſe conti
gerat. Hunc qdē ex Iolco: Achillem uero cꝫ Pythia achius. Id autē ignor
rabar unde eueniſſet laſoni Theſſalo: & Iolco: exſtenti: quod is ſibi in
natali ſolo ſuccellorē & heredem nomenē reliquiſſet. Filium uero in Lēni
dione conſtituiſſet. Pelamꝫ & Pelæ filias: & euſꝫ ꝓꝓlatiſſimā euſqꝫ
filium nouerat Eumeliū.

Quem parit admeto matrona alceſtis honora.

Quæ pelæc natas formas ſuperauerat omnis.

At laſonis caſus & Argo: & argonautas uulgo. māſteſtos: ne audierat qꝫ
dem. Eteꝫ uero nauigationē ꝓ occūm ſingebat nullū ab hiſtoria capis
exordiū. Nā qꝫ nauigatio ad Phafin ꝓꝓmū (ut omnes aſſerūt) ſcdē habet
mitrēte Pelæ: & reditus ipſe: & internauigandū qꝫ inſulas occupari: &
qꝫ ſicut Vlyſſi ac Menelao amplius mediūſidius factus eſt error: hac
ē mōſtra: & credit atate: & ex Homeri carmie. Etenim Eea circā Pha
ſin urbs oſtendit: & regionis Colchidis impium Eea tenuiſſe credit. Et
indigētis hoc ipſum gēne nomē illic ē. Et Medēꝫ uenefici extitiſſe mei
moritē tradit. Et regiōis eius opes: & aurꝫ & argēti: & ferri metallis: uſqꝫ
quādam in ea loca expeditionis ſuballegant occaſionem. Quo Phrixum
ātea ꝓ mare trāſmiſſiſſe ſerunt: & abosꝫ militie monumēta extant. Phri
xum enī i Colchidis: & hibernæ cōſimilis eſt: Et laſonia multis i locis:
& Armeniæ: & mediz finitimus oſtentant. Aiqui & circa Sinopen: euſqꝫ
maritimā orā & Propōndē: & helleſponiū: uſqꝫ Lemnū: cōꝓlura reꝫ ab
laſone ac Phrixo ea i militia geſſaꝫ ſerūt idicā. Colchoꝫꝫ laſonē illeꝫ
tūꝫ uſqꝫ i Cretā: & Italiā & Adriā. Quorum nonnulla quoꝫ designat
Callimachus. Tūc qdē Egleten liquēs & Anaphē: uiciās Laodæmoniæ
Therē inchoat: & ab Aetæa Cythæo ruriꝫ ad ſinꝫ ſemidei hermaionē
nauigauit. Tū de Colchis ait. Hi i traiectu Illyrico amiſſis remigꝫ apꝫ
flauit armōiæ agūē oppidū cōdiderūt. Q uod qdē eſt e ꝓꝓugs quidam

Grecos afferuisset: at eorū lingua Polas noīauit. Quidā maxiam lītri pē
 lasonē ānauigasse cōmemorat. Aliq̄ aut̄ usq; ad sinū adriancū. Quidam
 sane per locos isciā. Alii p̄ fluuiū lītrū dicūt: q̄ ab magno incoans lītro
 effundit̄ in adriā. Hæc p̄babiliter: ac nō incredibiliter dicta sunt. Poeta
 igit̄ tales nactus occasiōes quēdā historicis cōueniētia: minimeq; discre-
 pātia dicit. In his ēt seruatō more suū: & cōmuni fabulas imiscet. Minie
 aut̄ discrepat: quā ætā noīauim explicat. Et lasonē & argo daciū & præ-
 ter Eam effingit: & Euneū i Lēno cōstituit. Et Achilli dilectā facit isulā,
 Et præter Medēā Circeā uenificā p̄uiciōi. Ete sororē facit. Adicit uer-
 ro fabulose extra p̄ Oceanū occurrētes errores: ita in nauigatiōe cū sup̄
 positus istis illud apte dicit. Curte existens oībus argo. Peride ac cogni-
 tis i locis ac populosis nauigatiōe futura. Quod si quēadmodū Scep-
 tivus inq; Minnermū testē accipiēs: domiciliū Ete in oceanū ad oriētem
 faceret. Exterius lasonē missum a Pelis esse: & pellē reportasse: nulla ra-
 tiōe credibiliter ea ad pellem transmissio diceret̄ ad ignotos obscurosq;
 locos. Nec ipsā nauigatiō p̄ deserta & iculta pegrinās usq; adeo gloriola:
 & omnibus curiosa fuisset.

Nec uero ad pellē quo tempore scandit iason:

Mœstum de tectis ipse p̄fectus iter:

Tristia crudeli pelis certamina patrans

Oceani refluus tum petisset aquas, & illud.

Tunc radis ætæ sol splēdidus actus in urbē:

Ac tectis auratis emicat in thalamis.

Li tūte ab oceani diuus ueniebat iason:

¶ Neq; probe illud Eratosthenes: quod de homībus nulla dignis memo-
 ria amplius mentionem facit. Quorū nonnulla redarguit: nonnulla cre-
 dit: & testes illos usurpat. Sicut Damasten: & alios generis eiūsdē. Quo-
 niam & si quid ueri prædicat: non in eo testibus illis uti oportet. Nec ob
 eam causam fides est eis habenda. At dignis & grauib; tantummodo
 uiris sic utendum est: qui quidem permulta bene disseruerunt. Multa
 uero omītere: uel non satis plene explicuere. Nec uero falso teste unius
 Damastē: nec quicq; differt: si testem uocaret Bergem uel Messenium
 Eumetrum: & reliquos quos ille nominat: eorum ambages accusans. Ipse
 horum unum deliramentum commemorat: quod arabicum sinum lar-
 cum esse censent. Diotimen quoq; Stromibichū filiū legationes athen-
 nensium enarrantem e Cilicia per Cydnum in Choaspen flumen ad-
 nauigasse: qui præter Susā defluit. Et quadragesimo denum die ad
 Susā peruenisse. Hæc sibi narrasse Diotimē. inde miratur si possi-
 bile fuit. Cydnum iterisio Euphrate atq; Tigri in Choaspen irrūpere.

Aliq; non modo hoc annotauit: sed & alia: qđ de locis sua nōdū atate
cognita singula exq̄sita digeste esse dicat. iubensq; ne leuiter q̄buscunq;
fidem adhibeas: & causas pluribus reddēs: ppter quas haud ita nobis
fides prestāda q̄busuis sit. Sicun de Ponto: & de adria ipse tamē nescio
q̄bus credidit. Igit̄ usicum sinum lōge magis ad orientē expositū q̄ mar
re nostrū putauit. Signū cū oriēti uicinet tribus ferme stadiis milibus
sit: q̄ Diolcuride q̄ i secūda Pōi ē. Et secūdu ipsū: ex stadiis mēsurā:
quā de adria dicit & septētrionalia & alia notatim loca extrema expōens
a nulla tēpar fabulatiōe: fidē quoq; praterea habuit de exterioribus co
lūis Herculis pluribus fabulamētis: & insulā Cermen: & alia nominās
loca: que hūc tēporibus nusquā mōstrāt: de q̄bus mōxiā postea faciv
emus. Verūssimos inq; aut piraticis: aut mercaturā exercentes eo nauis
gūsserunt in pelagus qđ egressos: sed iasonis modo prater littora pmer
sisse. Quē qđ in Mediā usq; & armeniā & Colcos nauibus omissis bel
lū itulisse. Postremo dicitur antiq; tēporibus neminē aut mare euxinū:
aut prater Libyā Curiā Cibicā nauigis adire ausum: q; si ātquos eos di
cit qui nostrā ite fuere memoriā de illis seu nauigariē seu nō: nulla mihi
sane cura ē. Sin eos iquit qui memorie pđit nullus eloqui sane torper
scretet aut uerere: qđ ueteres & maritima: & terrastria longiq; emēsi
fuerint itinera q̄ posteriores uideant: si aios ad ea quē de illis posteritati
scriptis cōmēdata sunt adhibueris. Sicuti Liber pater Hercules: & iu
son ipse qđ ē. Illi ē de q̄bus poeta cecinit. Vlysses. Menelaus Theſeus
Perithous: qui lōgīquas subiere milias: ut fama fert: ut imortalia de se
monumēta reliquerēt: ut ēt ad inferos usq; penetrarent. Castorē & Pol
luem maris cursū suscepisse: & nauigantiū salutē pcesse. Minoem mariū
impium tenuisse. Phoenicū itē nauigantiem: qui ēt extra colūnas hercu
leas egressi fueret: & ibi urbes cōdidere: & ad mediterranea afrixē oēsq;
maritimā paulopost Troiana tēpora. Aeneā & Anthenorē & Enetos: &
simpliciter omnes qui e Troiano bello in uniuersum terrarum orbem
pererrarunt dignum est nequaquā inter uetusos homines recenſeri. Cū
autem grāci similiter & barbari ob lōgiora militiē tempora domestica
bona & facultates bello partas amississent: obuēnit utriq; ut euerso illo
uictiores per egestatem ad latrocinandum uerterentur. Et uicti bello sui
perſtites multo magis a quibus & oppida plurima cōdita per omnia lit
tora extra Grāciam feruntur: & ad nonnullos mediterraneos locos. Ipse
autem eloquutus quousq; habitabilis ad cognitiōem post Alexandrū:
& eius atatem perlata sit ad faciendum iam de forma sermonem tran
siit: non tantum de ipsa dico habitabili: quod quidem de illa sermo
ni pptiū magis esset: sed uniuersa de terra. Huius aut facienda quoq; est

memoria. Modo ne prater ordinē i Profatus itaq; q; tota totūda existat
 non qdē ut tornathocū inaequalitates quasdā habent inducit q; globi
 illius pūculares sint transfigurationēs: quae aquis & igne & terramotibus
 & exhalatiōibus: & aliis generis eiusdē cōtingūt. Neq; hac i pte repe ser/
 uans ordinē. Namq; totūditas totam terrā ab ipsa totus uertigie proue/
 nitales uero trāsformatiōes totā minime terram pmutant. Etenī i ma/
 gnis quae sic parua sunt euanesceūt. alias uero atq; alias terre dispositio/
 nes efficiūt. Aliasq; ac alias pūquas habent causas. Præcipuū uero quae/
 snōem præbuisse dicinquit mō fiat ut duobus tribusq; stadiorū mil/
 bus lōge a mari itra mediterraneā frequētib; i locis cōcharū & Ostre/
 orū & Cherāydū magna certat multitudō & salū lacus: sicut circa tē/
 plū Ammonis: & uia qua itur ad illud trū milū stadiorū esse dicūt. Per
 multā enī ostreorū effusiōē extare. Nō pag; ēt hac tēpestare salis iūcti.
 Maris præterea exhalatiōes in sublime tenci. Prope ipsum etiam mari/
 timarū fragmēta nauium ostentari: quae hūitibus terris escaturuisse tra/
 dūt. Super columellas icubare delphias hāc inscriptiōem habētes Cy/
 renensū spectatos. Hāc effatus statonis Philici cōmēdat opinione &
 Xāthi Lydi q; regnāte Artaxerxe igentē adeo fuisse locatē atq; ut flu/
 mina lacus putei defecerit. Eūq; ipsum multis i locis a mari lōgiquis ui/
 disse lapidibus inherētes cōchulas: pectines & testay formas. Salūm q;
 lacū in armenis & i Martienis: & i inferiore Phrygia: aquas ob causas p/
 suasum habere cōpos illos mare aliquādo fuisse. Serato autē causas & ra/
 tiōes magis arōgit: qm existimare se dixit. Euxinum intro ad Bzāntum
 os nequaq; habere. Flumia uero in ipsum irrūpēna uolenter aperuisse.
 Deinde aquas in Propontidē & Hellespontū excedisse. Idēq; in nostrū
 euenisse mare. Ibi enim ad colūnas cum mare ānibus ipleret effractum
 esse trāsitum. E quorum effluencia quae coenosa prius fuerant patefacta
 sunt loca. Causam uero affert. Primum qdē quod exterioris & interioris
 maris aliud fundum & alia sedes ima est. Deinde quia uita quēdā sub
 aquis ex Europa i Africam p̄tenditur: quasi antea interius & exterius
 mare unum esset: & fundū esse in Ponto breuissimum. Creteum uero
 & Siculum & Sardoū pelagus profundum esse uehementer. Annu/
 bus enim plurimis & maximis a septētrione & oriente labentibus: illa
 limo repleti: & alia profunda manere. Quociens pōticum mare dulcissi/
 mum esse fluere uero ad locos ubi magis fundum inclinat. Videri
 & pontum ipsum humum aliozem tollere posse posterus si tales p̄mar/
 neit īfluēt. Nā & sinistras pōti p̄tes nūc cōcō icrescere. Salmydesum
 uidelicet: & ea q; nautae uocāt pectora ad lītrū & Scythay deserta. Vnq;
 & ipsum Ammonis tēplū superioribus ānis mari p̄pūquū ob effluencia

Expositio

Ammonis templum

expositio

Ammonis

hoc tēpore i mediterraneā inerte. Ipsum ē oraculū cū mare uicinū effet
eo celebratis & nouit pūisse iure qdē suspicāt. Tantiq; loci a mari
disiūctionē haud sine nois clantē & gloriā uenīsimiliter hac arte pos-
se facere. Aegyptū ē pūis tēporibus ad pelusius ulq; paludes: & mō-
rē Cāsiū lacūq; Sarbonidē maris inūdanonibus opā fuisse. Nūc quoq;
dū p aegyptū huiusmodi effodit salēdo: ēt sub arena salis referat con-
chylis fouet reperit. Peride ac agro maris aqua inūdata. Locus ēt ois
ad cāsiū & ad scata: sic enī appellāt palustre limū habebat: ut maris riu-
ber sumū attingeret. Mari aut cedēte detectū extūisse: & lacū Sarboni-
dē māsisse. Inde & hūc effectū & palustre factū. Similiter & salū lacus
ripas maris magis q; fluminis uidet. Idcirco magni cōmētis pōt qbul-
dā tēporibus inūdatū: & rursus detectū extūisse cōcederes. Eūdē i mor-
dū inaequale pfundū terrā nūc totā esse sub mari. Sicut medius fidius
& quē emerit quā incolimus: quā tot pmutatōes admittit: quot uerbis
psequutus est Erasttheues. Eas ob res aduersus Xāchi dicta nihil absury-
dū pfecto pferas. In Stratonē aut dci pōt: q; cū multae causae adfint: il-
lis omīssis quae nō sunt criminat. Primū etenī inqt causam: q; extenōis
& interioris maris nō idē pauimētū ac fundū est. Ad hoc. n. qdē altius tol-
lit: aut in ima declinat: aut aliquos mandat locos: & ab illis refugit: hanc
ipsam minime causam esse. Alia uero & alia esse pauimēta: & hoc qdē
esse humiliora: hanc aut erimētiora. Veq; ipsa quoq; pauimēta nūc qdē
in sublime scandere: nūc aut in ima esse deducta. Simulq; & pelagus
rollere & inclinare. Alnus qdē elatum inūdare. Pressius uero i pressū
recurrit: statū: qdē si sic exopus erit repētio maris icremēto inūdationē
euenire: sicut crescentibus undis & fluuioq; ascensibus interdū altera ex
pēte aqua infert: interdū rursus exaueget. neq; uero incrementa aggrata
& repēta frūt: nec inūdanōes tēpore tanto pmanēt: nec iordiat: sunt:
nec i alrepe inūdant mare: nec ubi euētus tulit. Reliquū igit ē: ut i pau-
imētū causa ponat: aut i eo qdē mari subiectū ē: aut qdē iundat. Immo
uero qdē sub undis est. Humidū nanq; ualde mobilis est: & pmutatō-
nes celerius suscipe pōt. Etenī hōy omnū causa spirabilis est. hoc ma-
gis i loco: ueq; (ut dixi) hūc talia frūt accidētia: qdē fundū & ipsa pauimē-
ta interdū extollūt: interdū relidēt: nō aut q; aliqua sublimia sint: aliqua
uero mīus. Is aut assumat hoc quū id mari obuenire putat: qdē & fluuius
accidit q; ab alius locis fluēta sint: haud enī fluxiōis ad Byzantiū causam
diceret e fundo esse: qdē Euxini alueū alnore m esse dicat: q; uel i Propō-
tidem uel i reliquo dēiceps pelago simul & causam apponēs. Nā ex limo
e fluminibus delato fundū repleri ac breuius fieri. Quāobrem ad exte-
riora elabi. Eūdem uero rationē in mare nostrū uniuersam traducit ad

exterius: ut hoc altiora efficiat fundamēta: q̄ quæ atlantico subiecta sunt pelago. Et enim hoc quoq; ex pluribus implet annibus: & defecationē huius pro sua quantitate decollandi suscepit. Ictūpente igit per colūnas & Calpen fluxū ei qui ad Byzantiū est: similē fieri opus erat. At illud qdē omisso. Et enī hoc ibidem cōstingere deceat. Distribui uero circa æstuiaria & inundationes & occultari. Istud interrogo qdā phibere priusq; Byzanti os aperiret. Cum Euxinū fundū proponde: & reliquo deinceps mari sit humilior: fluminibus impleri: seu mare fuisset itea: seu Meotis palus aprior. Nā si hoc concedat: & illud interrogabo. Num illius & Propontidis superficies aque nō ita se habebat: ut quo ad usq; ea erat ad effundēdum nequaq; ipelleret ppter aduersam ex equo reliscentiā & oppressivonē. Postea uero q̄ interuū mare supabūdauit: qd̄ uberius erat eundēti us fluxū repulit. Quæ ex te iterius & exterius in unū cōfluxere pelagus. Et eandē cū illo mari faciem accepere: siue marina siue palustris prius erat. Postea uero marina facta ppter p̄mixtiōem & inualecētiā. Si. n. hoc dabūt fluxus qui nunc est haud sane ipodiret. Nō a supione fundo: neq; declui quod rarus est. Scito. Ista uero & ad nostrum mare totū & ad exterius transire nō in fundis: aut eorū inūdatiōibus effluētiæ causam ponentes: sed in fluminibus ipsis. Quādoquidē nō incredibile est secundū eos ēre: & si totū mare nostrū ante paludē fuisse cōstigeret: quod a fluuiis implectum supundis p̄ āgulhas colūnas existeret: quasi p̄ cataracten assidue crescens & magis in unū confluens mare effectū rēponsū diuturnitate: & unā in facie cōcurrille: ac ppter inualecētiā potentū in mœrias euasisse aquas. Nō autem omnino naturale fluuiis cōparasse pelagus. Illi enī per decluias allabendo serunt. hoc uero idecluiæ persilat: fretis uero intra terras agitant: alio quodā modo: nō secundū huius ex fluminibus prolapsū altitudinē pelagi reddētem. Namq; aggeratio circa ipsa signora oīa cōsistit. Sicut i libro ea quæ pectora dicunt: & in Scytharum solitudine & in Salmydessolis enā ad hoc torrentibus opem afferētibz. Ad Phasiū uero Colchicū litus est arenosum & depressum ac molle. Ad Thermodonē autē & ad Ien tota themisya totusq; cūpus amazonū: & maior Sedenæ pars. Sic enim & i aliis. Omēs nāq; Nilū imitant ante ipsos meatum existentē in terram continentē redagētes nonnulli plus nonnulli minus. Minus qdē qui nō multū deferūt lūmū. Plus uero qui permultū & mollē transcūt agrū. Torrentesq; plurimos accipiunt. A quibus est Pyramus: qui magnam Calceæ parit adiecit de quo tale est æditum oraculum.

¶ Tunc erit unidisonus late cum pyramus olim
Littora perfundens cyprum labetur in alnam.

In medijs enim Cataonice clipsis nauigabilis delatus: & p̄ agustias Tauri in Caliciam elabens ad oppositū huic & Cypro transitū erūpit: ne aut delata a fluminibus terra in pelagus deueniat: causa est: quia mare natura ipsa refluens ē reuerberat. Animantibus enim simile est: ac sicut ille spiritū assidue admittit & remittunt: sic mare semp in se & ex se recurrenti quadā agitatione mouet. Id aut persilanti i litore indicat fluctuatō: pariter enim pedes alluit: & nudat: & rursus alluit: & istud assidue: & fluctus supercurrat quoq; unda: & si tranquillū sit uī quādam maiorem habet: ut omnia aliena eiciat in terrā: magnū iudiciū est e mari algā per multa in litus p̄iectā: hoc magis spirante uento contingit. Ceterę & in malicia & terrarū tribus flantibus. nihil enim minus fluctus ipse i terram fert contra reflāte uēto. sicuti p̄prio quodā maris motu cum eo pariter agitato. Tale & istud est.

Fluctus in extremis curuas attollit altus.

Sordenterq; uomit spumā: & illud.

Littora iam reboant: foras eructatur aquę uis.

Igit̄ ipse undę imperus ad aliena p̄pulsanda uim quandam habet. Et hęc maris purgatiōem quāpiam esse ferūt: p̄ quā & cadauera: & nauis: & unda expellente ad terras extrudūt. Nec ipsa tantam uim habet reuersio: ut uel defunctū corpus uel lignū uel subera fluctu reiciat i terram. Sic & uicina mari loca subter captante unda: ruūt i pelagus. Sic & terram & turbulentam secū aquā exundare cōtigat. Et adiuvante simul pondere: priusq; ultra in pelagus erūpat onus ad terram īfetiū deseret. Nā & fluminis uis ipsa quietat: si ab ore paulisper fuerit egressa. Hūc igit̄ in modū possibile fit ut pelagus omne ab ipsis inchoans littoribus cōtū obducatur: si assidue amnes affluant. Id obueniret utiq; si pōtū Sardonico pelago p̄fundioresse sup̄posuerimus. Quod supermēsurata mille passibus profundissimū esse aut: ut auctor est Posidonius. Calem igit̄ cau sarum rationationē qdā minus admitteret. Ex manifestioribus & quotidie quodāmodo p̄spectis potius apphensius est sermo. Nā datus & terrarū motus: & exhalatiōes & tūescētie merse mari telluris subline tollunt mare. Illud aut subsidennie humile reddunt. Flaud enī lat minx fluctantes qdē: aut pusillae quādā insule sursum asserti ualent. magnę uero nequaquā neq; insulę qdē. Cōmētes autem terrę minime. Si militer & cōmitiones & pax & magnę sunt. Siquidē locorū hiatus & absorptiones domicilio: nequē admodum Bura: & Bizonę aliarūq; plurimū ex terrarū motu factis fuisse perhibent. Et Siciliā nihil magis q̄ abscisum ab Italia fragmētum esse putaret aliquis. Vel ab etnæ mōdō: hōc fundo reiectam conuulsā permanisse. Sicut etiā Liparorū insulas atq;

Pubecullas. Is uero adeo iocundus est: ut cum mathematicus nō sit: nec
 Archimedes opinionem confirmet. Ille enim in libro de is quæ uehunt
 ait: *ἡ γὰρ τῶν ὀχυντῶν*. Cuiuslibet humidi modo cōstet: & per
 maneat sup̄ficie esse rotūdā & sphericā: cū sphaera idē cū terra cētum
 habeat. Hanc omnes admittunt opinioē: q̄ mathematica modo aliquo
 augetur. Ille uero mare interius: & si unū sit (ut asserit) sub una sup̄ficie
 cōstructū esse nō æstimat: sed nec ēr propius in locis. Et talis insēcit
 testes facit nōnullos architectos: cū Mathematici archiæctōnici portior
 nē esse quandā Mathematicæ declarant. Aut enī & Demetriū līthmū
 Pelopōnesiācū p̄fringere conatū: ut classibus nauigatiōis trāsitu p̄beret.
 Ab archiæctis aut̄ phitūq̄ cū metarent̄ reuocauerūt. Sinus Cori
 thi mare alius esse: qđ ad Cēchrias esset. Itaq̄ intermedū si incidere
 locū: uniuersum ad Eginā trāsitus: cū ipsa pariter Egina & p̄ximas illas
 demersum iri. Nec ipsum nauigatiōis unlem fore mentū ob eam ra
 tionem: q̄ instat Eutipi omnes fluxiles forēt. Præsertim uero ueluti Si
 culū fretū est: qđ eadē cū oceanū æstuaris pati dicit̄. Quolibet enī die ac
 nocte bis fluxū alternat. Sicuti & oceanū bis inūdāt: totūsq̄ recondit. Itaq̄
 & inūdatio Tyrreni maris in Siculū delata cōstitēdū est q̄ ex altiore
 sup̄ficie descendens noiāt. Is rei adstipulat̄ id qđ ēr eodē tēpore incipit
 & quiescit: quo ipse inūdatiōes. Incipit enim circa exorientē lunā & oc
 cidit. Desinit aut̄ cū unūq̄ celi medio & sup̄ terrā & subter terrā adiū
 git: & decrescētiæ qđ cōtrariū exorientē uocari unūsq̄ p̄ celū mediis sit
 bus lunæ incipientem: sicut ipse exorescētiæ. Inundātiæ uero cōsistēti
 bus ad ortū & occasum desinētem. De fluxibus sane & refluxibus Posi
 dōnus: & Athenodorus satis cōmode loquuti sunt. At uero de fluxibus
 & refluxibus circa freta: q̄ ipsi quoq̄ maiorem præfati materia nature
 rationē habēt nō dixisse sufficiat: qđ ea fluxilis efficiētiū unus speculis ē
 modus. Nō enim Siculū fretum bis die & nocte (ut ille inquit) alternat.
 Calchadicū uero septies. Byzantiū autē neq̄ p̄mutat: sed dūtaxat excursi
 onem trī p̄durat: eam abiens ē Pōtico pelago i Propōndē. Vt uero tra
 dit Hipparchus: & mēiones quādoq̄ faciebat. Nec si unus qđē modus
 dus esset hāc habere posset causam: quā dicit Eratōsthēnes: q̄ utrobīq̄
 mare aliam atq̄ aliā sup̄ficiem habet. Hoc enī in fluuiliis quoq̄ minime
 fieret: nisi catarractas haberēt. Quod si habeant qđē cursum haud retro
 flectūt: sed ad ima semper deferunt. Id uero cōtingit qđ decliuū est: &
 fluxus & erus sup̄ficies. Quis aut̄ pelagi decliuū diceret esse sup̄ficiem?
 Maxieq̄ secundū materū quæ rotanda facit illa quatuor corpora: quæ
 uocamus elemēta. Adeo ut nedum nō refluit: sed neq̄ cōsistit quidem
 neq̄ p̄maneat: cum i ipsis sit cōfluxus: nec una sup̄ficies: sed una qđē

Sic. P. 10. P.
 atq̄. P.

altior: alia vero humilior. Non enim sicut terra secundum habitum flau-
bilis formata est adeo: ut permanentes concavitates & sustentacula ha-
beat. Sic & aqua si ipsa pondere inclinatioe uecturam facit in terra: &
talem accipit superficiem: qualem refert Archimedes. Ad dicta uero de
Ammonie: & aegypto adiecit: ut aestimet Caelum montem & locum om-
nem mari demergi: ubi nunc sunt etiam quae scuta uocant. Ex palustrina
esse cuncta rubri maris sinui contigua. Coeque uero mari detegi. Palustre
autem locum dictum esse rubri maris sinui contiguum ambiguum est.
Quonia esse contiguum significat: & prope esse & contingere. Vt si aquae
forent altere cum altero cofluere. Ego quidem igitur ita accipio contigua su-
ille palustrina mari rubro: donec columnae obice adhuc fuerant occlusa.
Quibus abscessis secessionem extitisse mari nostro propter columnarum efflu-
entiam depresso. Hipparchus autem capiens contiguum idem esse quod
una cofluere mare nostrum cum rubro: propter expletionem causam as-
fert. Quidnam igitur nostrum mare quod illuc transiuebat. Numquid pro
columnarum effluentiam in mare rubrum transiuit: cum quo prius coflu-
ebat: & in eadem superficie haud humiliter factum praeiuit. Nam secundum
ipsum Eratosthenem exterius mare uniuersum una confuui esse: adeo
ut Hispanum mare atque rubrum foret unum. Quod quidem eloquutus id quod
sequi inferit. Eandem & exterius mare & rubrum altitudinem habere. Itaque quod
ibi idem est confuui esse. Sed hoc dixisse negat Eratosthenes: in unum con-
fluere propter expletionem ad mare rubrum: sed proprie esse tantum: nec sequi
quod unum & continuum mare eandem altitudinem & eandem superficiem habe-
at. Sicut & quod penes nos est & mediussidius quod est ad Lechaum & quod
ad Cenchras. Quod & Hipparchus ipse in libello ad eum scripto signifi-
cat. Eius itaque talem opinionem nequaquam ignoras quicquid dicat ad illum:
neque id apparatus suscipias: quippe quod exterius mare unum dixit: unam
quoque illius esse superficiem confutatur. Mendacem uero inscriptionem esse
dicens: quae in delphinibus est Cyrenesium spectatorum: haud credibile
reddit causam. quod Cyrene aedificatio in celebratis temporibus fert. Ne-
mo autem oraculi meminit apud mare unum existeris. Quid enim si nullus
scriptis prodidit. Ex signis uero quibus suspicamur locum aliquo tempore ma-
ri nunc extitisse: & delphinum inscriptio: de Cyrenensium spectatoribus extitit.
Conceditque de latitudine fundi: simul & altius mare creuisse: quod proxima
oraculo loca demersita mari distantia ultra tria stadia milia. Neque coce-
dit tanta altitudinem: ut Phae totum & complures aegypti oras operuerint
proinde ac tanta sublimitas ad hanc demergenda non satis extiterit. Cumque dixe-
rit quod si mare nostrum in tantum esset expletum priusquam columnarum disruptio fieret:
quantum duxit Eratosthenes oportere: & Africae uniuersam: & per multam

Europæ partem atq; Asiæ submersam esse. Subinfert q; Pórus ad loca quoddã cū Adriatico pariter conflueret usq; litra ab uicinis Póro locus diuisus: & in utrúq; mare defluente ppter ipsius loci sitú. At líster a pro-
 pinq; póro pubus nequaquã habet originem. Sed cõtra a mōnibus supra
 Adriaticū. Neq; i utrúq; mare defluit. Vex i Póru dñtaxan: & i ipsis so-
 lū diuidit ostiis. Cõmunē is qdē cū non nullis ante illū ignorānam istā
 ignorauit: q fluuiū quoddã litro cognōmē esse arbitrati sunt: q ab eo di-
 uisus irrupat in Adriāa quo & natio litra p quam deferē appellatiōnē
 assumpsit. Et lasone a Colchis reuertentiē hęc nauigationē fecisse. Per
 mutationē uero talū nulla sit admiratio. Insulationū talūq; Casū cau-
 sas esse diximus: ut circa Siciliā & zolias isulas: & Pithecūlias dictū est.
 Dignum est & alia cõplura apponere: quæ reliq; i locis similia his sunt
 fuerūtq;. Huius enī generis exēpla ante oculos cõiūctim posita præsentē
 sedare stuporē poterunt. Si aut ueritas sensum perturbat rex natura cõ-
 tingētū iperitū: & uite tonus demonstrat. Q uēadmodū siq; adiacētes
 Theræ & Therasiæ isulas iter Cretā & Cyrenas trāsēnsibus cõstitutas
 dixerit: quatū Thera inter Cyrenas urbes primaria est. Aegyptumq; &
 p multas eius generis Græciæ ptes. Nūq; iter Therā & Therasiā e per-
 logo prorupere flāmit: quæ p dies quattuor mare totū aestuū: atq; ardēs
 reddiderūt. Tū educta altius sensim uelut machinis insula: & ex fluiti-
 tibus terris cõposita exhalauerūt: quæ duodecim stadiorū circuitū cõti-
 net. Inde cessante casu. Tum iperāes mari Rhodū primū capta fiducia
 ad locū nauigātes tēplū tutori Neptuno in isula ædificatū. In Phœnice
 quoq; facto terræmotu oppidū sup Sidonem sitū absorptū fuisse. Posi-
 donius auctor est: & Sidonis dimadictarē ferme corruisse nō uno qdem
 ictu. Vnde nō magnā mortaliū pnicem factā esse. Idē in Synā totū ex-
 tētū est malū. At uero mediocriter penetrauit: & i isulas quasdā Cycla-
 das & i Euboeam: adeo ut Arethuse q i Chalcide fons est occæcatus su-
 erit ortus. Per multis post diebus alio scaturisse ore: nec ante cõquassari
 deliuisse multas insulæ partes: q in Lelanto campo aperto telluris hiatu
 ignitum fluuiū euomerit. Cū multa sint aut: quæ tales cõductus effi-
 ciant: satis erit ea quæ a scæpio Demetrio pprie congregātur apponere.
 Cum enim uersum illorum meminerit.
 Nam duplices currunt formoso margine fontes.
 Alter aquas calidas fert exundante scamædro.
 Grandinibus similem reliquū grauis extulit æstas.
 Admirari aut nō linie: si hoc tempore frigida: quidē fons aquæ: pma-
 ner. calida: uero nūq; perspicia. Causam enim dicere oportet inquit:
 calidæ aquæ exclusionē. Dicta quoq; ad hæc ab Dēode mēoria repetit:

qui ingētes quosdā olim circa Lydiā & Ioniā usq; Troadē factos terrae
motus scribit. A quibus & uici sunt absorpti. Et Syphilus submersa regnā-
te Tantalō. Et e paludibus lacus facti. Et troiā fluctibus imersam. Pen-
rusq; aegypti quae olim erat i pelagō sic certo quodāmodo penīsula facta
est. Similiter Tyrus & Clazomene. Et nos cū apud Alexandriā aegypti
peregrinaremur, clatum aliis pelagus circa Pelusium & Casiū monē
sic terrā imersit ut mōtem i insula formā fecerit. Et uia quae praeter Ca-
sum ducit in Phoeniciē nauigare. nihil igit mirādū si quādoq; media
tellus, id est Isthmus uel sedē inferiorē capēs, quae aegyptū mare a rubro
mari separat, portheon, id est medias in terras aquas manifestat, & i unū
cōfluere faciat mare exterius cū interiore, sicut i angustis ad herculeas
colūnas obigit. Nonnulla huius generis i ipsius tractatus exordio dicta
sunt, quibus, ita enī oportet, unū sub aspectū collatis parādus ē ualidus
ad credēdū animus, & de naturae operibus, & de reliqs aliter factis per-
mutatōibus. Sicuti Parium aliquādo insula formā tenuisse, & quia trā-
situs Ioniis erat, id nomē uēdicasse dicit. Cōtra Leucadē supioribus an-
nis litus extitisse, quū Isthmū Corinthi absceidissent. Ea insula effiecta est.
De ista Laerten dixisse aiūt.

Munitam solus ut cepi neriton urbem:

Litus erat terrae.

Hoc qdē i loco manifestae excisiones extiterunt. Alibi uero exagger-
tiones, aut iunctae pōnibus rīpe, sicuti de appōita Syracussis insula: quae
cū hoc tempore pōte continuet ad terrā prius qdē agger erat. Logeo, (ut
inquit Ibycus) ex lapide, quē Electū uocat. Buta uero & Helice, una qdē
hura altera uero est fluctibus pētus delecta. Tellus est apud Methonē
in sinu hermonico in altitudinē stadiorū septē adia, quae flāmaxe uapor-
te facta in uerdū qdē ppter calorem & sulphuris odorem in accessibilibus
noctū autem cum odoris suauitate lōge lucefcens, atq; calefcens. Vnde
maris aqua ad stadia quīq; aestuat. Turbulēta uero ad stadia usq; uigiri.
Effractis etiā petris ad turcū magnitudinē aggerata ad Copaidē lacum
Arma & Medes sunt absorptae, quas in dīnumerandis auxilios Poeta nou
mutatim expressit.

Quīq; colunt modicam & felicem uinibus artē.

Nonnulla Thracū oppida a Bistōide lacu, & ab Aphnetide demersa ui-
dēt. Sicut & Tretor, q Thracibus finitimu sunt, inter Echinasdas insulas
Artemeta fuerat antea. Nūc in cōnētū est. Alias paruas in Acheloo insu-
las idē pan dicūt fluuiū aggerāte pelago. Sic & reliquae, (ut auctor ē Her-
siodus) aggerātur. Sunt & Eiohce quaedam portheae liguae, quas insulas
prius uidebat seculū. Astena quoq; nāsmutata est. Quā Astendē poeta

nūcupat. Sarcæ nunc medio supereminet insula portus.

Asteris haud ingens portus dens puppibus aptos;

Quos subeant hunc atq; hunc.

Nūc aut nec ad anchoræ qdē iectū prorsus idonea. In Ithaca quoq; nul/
lū tale strū est. Nec nymphæ domitiliū: quale cōmemorat Homerus.
Præstat rex pmutationi causam assignare: q̄ isentia: uel locoꝝ figmento
de more fabulæ. Hoc aut iectū i cōmune siaduertiēdū reliquo. Antis/
ia olim fuit isulan: Myrsilus ait. Cū itea Lesbos ista uocaret: & isulam
Antissiam appellari cōtigit. Ea uero nūc Lesbos oppidū est. Sunt q̄ Lesbū
ab Ida abruptū fuisse crediderūt: sicut a Miseno Prochyta & Pithecusæ:
& ab Athenæo caprea: & ab Regio Siciliam: & Oslam ab olympo. Inde
& tales trāsmutationes extirare. In Arcadia Ladon aliquando fluentū retin/
uit. Duris autor est: Medie Rhagadas idē effractus: ideo nominatus
esse quoniā ad Caspias portas terraꝝ totū tellus fracta sit. Vnde & urbes
plurimæ: ac uici subuerſi: & flumina cursus uariare. longq; de Euboea
mqt: q̄ uel tenuis Euripi tēpestas Satyrēsum in Euboea agrū ad Om/
phalē a Boetia litore segregauit: cū apud Cretā fretū appellatū absin/
deret. Demetrius uero Callianus terræmotus uniuersū græciæ Expli/
cū: & Lichades insulas: & magnā Cenei pē demersas inq̄: & aquas ide
calidas in Edepsō: & ad Thermopylas triduo retentas rursus effluxisse.
In Edepsō & aliis i urbibus fontes erupisse. Mœnia Orei quæ ad mare
prinē: simul & septingēas corruisse domos. Magnā echini: & Phalaro/
rū: & Heracliz & Trachinis præm occidisse. Phalari uero muros a fun/
damētis solo æquatos. Idē & Larēsiū & Lariis obtigit. Scaphiāq; ab
imis fundamētis humi deiectā septingentis ac mille nō minus corporib/
us oppressis. Thronisq; supra dimidū hocū numerū. Fluctus qdem
trifariā elatus est: partim in Scaphen & Thronū: partim ad Thermopy/
las: partim i cūpum usq; ad Phocidis laurētū. Amnesq; a fontibus ad dies
quosdā exaruisse. Spchium alueo mutato uas nauigiis meabiles fecisse.
Boagrū p aliā decuruisse uallē. Alopēq; & Cynum & Opuntē multis in
pibus detrimētis affectas. Ocum paulo superius sitū castellū totū sub/
uersum esse Elatiz: mag; magna ex pte discissum. Ad Algonū cū The/
smoloria celebratē: quq; ac uiginti uirgines cū i turrim cōcurrissent i
limenior: spectaculo ruente turri in pelagus & ipsas decidisse. Mediam
quoq; Atalide pē ad Euboeā nauigandus trāsitū præbuisse ob factā in
ea scissuram. Quidā cōpi ad stadia usq; uiginti stagnasse ferūt: & tritremis
quardā e nauibus eiecta sup murū decidi. Cū aut rōnes ne āplius ad/
miremur comparare uelint: uti Democritus & reliq; citant philosophi:
trāsmigrationū mutationes adducūt. Id eni securitati ac triq̄litati icūbiti

ut neq; obſupelſcat: ſicut Helperiꝝ qđe Hiberꝝ ad Póti regiꝝes & Colchidis deducte colóiz. Quos Choaraxes de quo dicit Apollodorus ab arménis diſterminat. Cyrus aut̃ magis & Moſchoꝝ móies & ægyptiꝝ oꝝ: Et æthiopes cū Colchis: Eæctorũq; & Paphlagonia ad ſinũ adriaticũ. Que & de genubus Græcis cõtingerũt. ut ſunt Iones Dorii Achii Acæolæ Eniænes: nũc Eæolis finitimi: circa datum habitabãt: & Oſſiam cū Perrehiſ: & ipſi qđe Perrehi trãſmigrarũt. Taliũ exẽploꝝ præſens reſertus eſt tractatus. Querdã uero in prõptu multis ſunt. Illæ uero migrationes nõ eodẽ mó cūctis i prõpatulo ſunt. Crætoꝝ ſcilicet Trerorũq; & Teucreꝝ: & galloꝝ: ſimul & earũ duces longius traducemes. Madys Scyta Theatcho æthiops Cobus Tros Seſotris: & Plammitichus ægyptũ. Cyrus & Xerxes Perſe. Cimmerici & quos Trerõs noĩant: uel eorum gens aliqua ſepenuero deæctiones Ponti locos incurſarunt uiciniũq; luã. Nũc qđe Paphlagõas: nũc uero Phrygas inuãdẽtes. Cū Midas uenit cruore epoto aduerſurũ faciẽdam uſq; adit. Lygdamus uero ſuꝝ ciuitatis in Dã uſq; & Ioniã adeꝝſuit: & potius eſt Sardibus: & i Cilicia exiit: uſq; eſt. Cimmerici aut̃ ac Treres ſepenuero eius generis incurſatões effecere. Treras aut̃ & Cobum poſtrema a Madyc Cimmericoꝝ Rege electos fuiſſe tradit. Hæc qđe hitoriã pꝑriã cõmẽtia cõmuniter de toto terræ ambiũ relata ſunt. Redeamus ad reliqua unde digreſſi ſumus. Autor ẽ Herodorus nullos eſſe Hypboreos. Neq; ſupauſtrales eſſe diu ceret: cuius demõſtratiõẽ eſſe ait. Et Eratoſthẽs ſimilẽ: huiuſmõĩ capitulo utẽs argumẽto. Siq; nullos malo ſupgaudẽtes diceret: neq; itẽ bono ſupgaudẽtes. Forteq; ſupauſtrales eſſe. Per æthiopiã & enim Auſtrũ nõ flare: ſed iſerius. Mirãdũ ẽ ſi p unũquodq; clĩma flãte uẽto & ubiq; a meridie uocet auſter aliqua exiſtat habitatiõis qua hoc ipſum nõ cõtingat. Cõtrariũ enim nõ ſolũ æthiopia flantẽ apud nos haberet auſtrũ: ſed & tota ſuperior uſq; ad æquatiãlẽ. q; ſi Herodoti oportuerat hanc eſſe cauſam: ut Hypboreos dici putauerit: apđ quos Boreas nõ ſpirat. Et enim ſi poete fabuloſius hoc pacto loquit̃: expoſitores aut̃ ſanius facile audient: q; Hypboreos Boreæ cõũctiſſimos dici aiunt. Terminus qđe Borealiũ polus eſt. Auſtraliũ uero æquatiãlis. Et uetꝝ quoq; idẽ eſt terminus. Inde aduerſus eos qui palã ficta & i poſſibilia dicũt: atq; querdã i fabula: querdã i hitoriæ forma: de q;bus mentio digne faciẽda nõ eſt. Neq; illũ i tali materia nugæ conſiderare oportuerat. Suoꝝ igit̃ cõmẽtariꝝ diſcurſio prima talis eſt. Secũda uero de terræ ſitu querdã correctiõẽ facere conat̃. Et ſuas explicat cogitatiões: ad quas ruriũ ſi q; eſt emẽdatiõ aſſerit̃ eã conſidũ eſſe. Mathematicas pfecto: naturalesq; materias adducere bñ dicit̃: & q; rotũda ſit terra: ſicut & mũdus circũ habũ

tas: & alia generis huius. Si uero talis quantam ipse ait nō sane cōfiterent
Posteriorēs aut mēsurā collaudāt. Hipparchus tamē ad eorū designatio-
nē: quē ad singulas habitaciones apparent: illis unū dīstāns dīcēs me-
dianū per Microē & Alexandriā & Borysthenē pag: prater ueritatē uar-
riare. Et de forma in iis quæ deinceps sunt plura dicit. Et ostendens q
globosa terra hūda cū natura & celū est sermone alectare uidet. Suffi-
cit enim quo ad paucū. Deinceps uero orbis q iocit latitudinē definēs
ait: q a Microe qdē ab eius meridiano usq ad Alexandriā decē milia sta-
diū sint. Hicq ad Hellepōtū circiter octo milia & centū. Inde ad Bory-
sthenē quinq milia. Postea ad Circulū p Thylē quā Pytheas inqt. A
Britannia uero dieq sex nauigationem ad arctū abesse dicit. Prope uero
esse mare glaciale. Alia tē decē milia & quēta siqdem supaddiderit
supra Microen: alia tē tria milia & quadringēt: ut ēt ægyptus isulam
habeat: & terrā cinamī feracē: & Taprobana stadia erūt triginta octo
milia. Reliquæ sane dīstātiæ cōcedāt illi. Satis enī cōfessum est: circulū
a Borysthenē ad Thylē siq capos metiscaret. Cū enī Pytheas mēdā
cūsimilis homo Thylē pscrut: & qui Britannicā Iberiā uidēt nihil de
Thyle dīcūt: alius dīstātes circa Britanniā insulas puas. Ipsa uero Brit-
tania longitudine quodā mō æqualis est Galliz, proctā nō maior quq
milibus stadiū: & e regione iacētibus promōtoris definita. Inuicē enim
opponunt oriētales extremitates oriētalibus. Et quæ ab occasu similiter
occiduis. Et quæ ab oriente inter se propinquæ sunt usq ad p̄spectrum
Cantium & Rheni excursionēs. Ille aut supra uiginti milia insula: lōgitu-
dinē iudicat & Cātiū a Gallia distare dieq: quorū dī nauigationē: & de
Ostheis & trās Rhenū usq ad Scythiā oīa mētus est. Qui igit de co-
gnitis usq adeo locis mētus est: hūc qdē de ignotis unicusq uera p̄scr-
re ualeat. Hipparchus & reliq eūdē p Borysthenē: & p Britannā paral-
lelū esse arbitrant ea rōne: quia Byzantiū parallelus & Massilia ad un-
guē par sit. Nam ipsam rōnem esse lineæ in Massilia ad umbram dixit.
Eandem & Hipparchus ad similis nominis tempus inuenisse Byzantiū
refert. E Massilia uero ad mediū Britanniam non ultra quinq stad. milia
sunt. At enī e media Britannia: non plus quattuor milibus progrediens:
alio quodam modo habibile reperies. Hoc aut esset circa Iberiam: ut
ultra ea ad quæ Thylē elōgari hūd amplius habitabilia sint. Quæ uero
coniectura dicat spaciū quod est a Thyle usq Borysthenē unde-
cim milium & quingentum non uideo. Aberrans autem in latitudi-
ne: & male coniectasse de longitudine coactus est. Quandoquidem
cognita longitudo: plusq cognita latitudo diuidio est. A Contentiunt
etiam posteriores: & ex aliis doctrina præstanssumi ab extremis inq

Indiæ ad extrema Hispaniæ circuli æthiopici usq; ad Iberiæ circulum.
Terminis uero dictæ latitudinē ab nouissimis æthiopici usq; ad Thylen
plus extendit iam lōgitudinē: ut plusq; dimidiū ei efficiat dicta latitudi-
ne. Aut igit̃ terre spatū Indiæ usq; ad flumen Indiā ḡguatissimū sedeci
milib; stad. Spacium enim quod ad p̃mōtoris mō p̃cedit minus tribus
milibus esse. Hinc aut̃ ad Caspias portas milib; quatuordecim esse. Por-
thea ad Euphraten decē milium. Ab Euphrate ad Nilum quinq; milium.
Alia mille & quingēta usq; ad Cæopi ostiū. Inde usq; carthaginē tredecim
milia quingēta. Postea usq; ad colūnas octo milia fālēt. Supera scōdit sane
septuaginta milia octigenta. Adiciēda est ēt Europæ curuatura extra co-
lūnas herculeas. Hispaniæ qdē opposita. Ad occasum autē uergēs non
minus stad. tribus milibus & p̃mōtoris p̃tim alia; partim uero Ostidā-
nia. Appellat̃ aut̃ Calbion & huic adiacentes insule: ex qbus nouissima
Vixifama p̃ trium dieꝝ (ut ait Pytheas) nauigationē abest. Hæc postreō
loquutus nōnulla de p̃mōtoris & de Ostidānis & de Vixifama: & de
dictis ab eo insulis ad lōgitudinē cōtendētia adiūgit. Omnia hæc enim
ad septētrionē & ad Galliā: nō autē ad Hispaniam p̃cinere inq; s̃m̃mo
uero ut supra dimidietatē lōgitudinis latitudinē esse saluē figurā Py-
theæ: ad dictas lōgitudinis distācias: alia duo stadū milia ad occidentē: &
totidē itē ad orientem adiungit. Exhortatus ēt amplius: quia secūdū nar-
ratū est dicere maiore ab oriente ad occidentē esse distāciā. Secūdū natu-
rā inquit esse ab aurora ad uesperā lōgiorē esse habitabilē: sicuti dixi: ut
Mathematici dicūt: cōiūgere circulū ipsam sibi ipsi cōsentī. Itaq; nisi
maris atlantici magnitudo uetaret: per eūdē parallēlū ex Hispania ad
Indiā navigare possemus. Reliquā p̃tem ultra prædictā distāciā supra
terram esse totius circuli p̃tem. Siqdem is per litora ducentis milibus
minor est ubi prædictam stadiorum dinumerationem ab India in His-
paniam fecimus. Nec igitur hæc benedicūt. Nanq; ratio ista per temper-
ratam zonamq; nostram secundum Mathematicos dici posset: Cuius
pars habitabilis est. Ceterum de habitabili. Vocamus enim habitabilē
quam incolimus: & notam habemus. Fas autem est in eadem temperata
zona habitabiles duas esse: uel etiam plures. Si sit maxie prope circulū
per littora: qui per atlanticum pelagus describitur. Rursum persistens
in ea demonstratione q; terre forma sit rotūda: eandē assequeretur iter-
pationē. Similit̃ & aduersus hominē de asidē disceptare nō cessat. De-
inceps cū dicat multū de terris cōtinētib; sermonē extitisse. Nonnul-
losq; ipsas diuidere fluuiis isulas Nilo inq; & Tanai declarātes. Aliquos
aut̃ isthmis: id est iter maria ceteris q sunt iter Caspiū & Pōncū & rubrū
mare & abscessā terrā: alios aut̃ Chetoneflos eas dicere: haud itueri dicit:

quoniam modo hæc ipsa quæstio in molestias conuerteret. Sed eorum tantum
esse:q; magis libe diudicari: ut iquit Democritus. Nā cū accurati nequaq;
sint terminati: sicut Colytus & Melitus: quædam modū colinay & septorum
hoc habere dicere nos. Hoc qdē ē Colytus: hoc autē est Melita. terminos
habere nō posse dicere. Ideo de locis aut agris quibus lā iudicia sepe cōv
tingere: sicut argius & Lacedæmonis de Thyrea. Athenēsihus & Bo
etus de Oropo. Alioquin Græcos tres cōtinētes nominasse terras: nō ad
habitabile respicientes: sed ad suā & cōtra se posita Cariciā: qua nūc &
Iones & qui deinceps. Tēpore autē amplius pgressos: scilicet & pluribus
ad noctū pueniētib; locis in hoc cōuersa diuisio est. Virū igit pium
qui tres illas diuiserūt: ut ab extremis incipiās libe diudiciēs nō lecū
dū Dēocritū: sed secundū ipsū in primi iure: suā ab cōtraposita Caria
determinare quæretes. Vel isti quidē solā intelligebāt Graciā & Cariā
& paucam contiguā. Nec Europā: nec Asiā. Similiter nec Africā. Reliq;
uero accedētes describere idonei orbus cognitionē: in sunt q; in tria pti
sunt. Quonā igit mō terræ diuisionē minime faciebant? Quis aut ptes
tres præfatus: & terrā cōtinētem uocis unāquāq; partem nō ante totum
intelligit: cuius portionē facit? Quod si intelligit: nō qdē orbē: ceterę ptes
alicuius suæ diuisionē facit. Cuius ptes mūdi ptem diceret aliq; Asiā:
aut Europā prorsus cōtinētē. Hæc enim crasso dicta sunt mō. Adhuc
crassius illud est: itē q; loq; nō intueni ad quā qdē illay actionū pte cōv
uertat cōfiniū inq; inonē: cū appōat Colytū & Melitū. Deīde ad cōtra
ria subuertere. Si enī de Thyrea atq; Oropo bella ob cōfiniū ignorā
tionē obigerunt: ad purbationū aliqd cōuerterunt. Quod est loca ipsa
diligenter determinare: uel hoc dicit: q; de locis: & mediūssidius de gē
ribus: ad singula negotiū est accurate determinare. In cōmētib; autē
terris supuacū. Ex tali de re in his nihil minus. In his enī & amplissimis
duobus certamē ac discrepatio fieri pōt. Vni qdē q; Asiā haberet: alteri
uero qui Africā diuidenti utrius sit Aegyptus: ager uidelicet ægyptusq;
inferior dicitur Catanas autem quispiam hoc propter raritatem eius. Alio
modo dicendum est: continentes ipsas diuidi secundum magnam diui
sionem: & quæ ad totum orbem referatur: secundum quem nec hæc de
re curandum est: si per flumina fines apponentes loca quædam indefi
nita omiserūt: cum flumina ipsa ad Oceanum usq; minime pueniūt.
Ex insulas re uera delinquant continentes. In fine autem commentarii
eos minime collaudans: qui omnem hominum multitudinē humanam
partierunt: in Græcos & Barbaros: & qui Alexandrum cōmmonestā
ciebant: ut Græcis quidem sicut amicis: Barbaris autem sicut hostibus
uteretur. Satiū esse inq; hæc iustitæ atq; malicia diuidi. Cōplures enī

Grecos malos esse: & Barbaros urbicos: sicut Indos: & Arianos Romanos
et & Carthaginenses Respublicas prauissime tractantes. Quapropter Alex
ander neglectis monitoribus: quot licuit viros spectatos acceptos habu
isse. eosque beneficiis ornasse: sicut ob quicquid aliud hoc modo diuidentibus:
& alios in vituperationis laude ponentibus. Vel quia per illos vincit reg
tas & Respublicas & disciplina: & studiorum consuetudo. Per alios vero contra
ria: Et Alexander igitur non neglectis monitoribus: sed sententiam mentemque
suscipiens: quae quidem consequbantur non contraria faciebat scribentium
cogitationes animaduertens.

Omnimodum secundo haec sunt. Proponens ad verbum Eratosthenis
dicta diiudicat & arguit quaecumque non recte dicta uel diuisa uel de
scripta sunt. Copula Hipparchi meminit reprehendens. In fine pretiosa
expositio: & quodammodo sub unum aspectum tractatus uniuersas de
orbis situm seu cognitione Geographica.

Item de terrae descriptione tabulam de orbis situ instituens. Li
nea quadam ab occasu ad ortum bisariam dispartit: Parallelo: linea
aequinoctialis. Ab occasu quidem eius terminos colinas locat herculeas.
Ad ortum vero summos & extremos montes: quae Indiae latus &
separationem terminant. Describit autem lineam a columnis per fretum
Siculum: & extremitates meridianas: & Peloponnesum: & attinet usque Rhodum
dam & sinum Illicum hucusque per mare & adiacentes continentes praeter
dictam lineam esse dicit. Et enim totum mare nostrum usque in Ciliciam: sic
in longum protendi. Postmodum recte quodammodo elici ad omnia
tauti montana usque in Indiam. Taurum enim recte a columnis mari
extensum bisariam in longum totam dividere Asiam. Vnam quidem
eius partem in Boream: reliquam vero in austrum facientem ut & ipsum
similiter in riparum parallelo: & a columnis hucusque mare locari contin
gat. Haec eloquitur praeteritam de terrae descriptione tabulam emendari
oportere putat. Secundum ipsum enim monitum ab oriente partes ad
septentrionem variare: simul & Indicam ad septentrionem magis trahi.
Huius fidem talem affert: quod extrema Indiae ad meridiem propinquissima
multorum consensu locis Meroes opponuntur ab aere caelestibusque
lignis coniectantur. Hinc vero ad viciniora septentrioni Indiae loca ad
caucasias rupes attinentia stadia esse quindecim milia testatur Patrocles:
cui propter hominis dignitatem singulariter Geographiae peritissimum praecipua
aure fides adhibenda est. Verumtamen a Meroe ad litora parallelum nostrum
esse aequaliter Indiae plagae caucasias rupes attinerent: in hunc ipsam terminum
circulum coislet. Alia quoque huiusmodi fides affert: quod intervallum ab Illico
sinu ad mare Ponticum circa stadia tria milia est ad aequalem pergradienti: & ad

Amisū uel Sinopis loca quanta mōtium esse latitudo dicit ab Amiso ad orientem æquinoctialem procedenti. Prima Colchorum regio est. Deinde sub Hyrcanum mare excessus: & deinceps ad Bactra: & ulterius ad Scythias una dextrorsum mōtes habenti. Hæc ipsa aut per Amisum ad occidentem: per Propōtidem ad Hellespōtum deducta est linea. A Meroe aut ad Hellespōtum nō plura q̄ decem & octo milia stadīū: quot a meridionali latere Indiar ad Bactrianā plagā adfūctis ad milia quidecim tribus milibus quoq; aliqua latitudinis mōtū crāta: aliqua uero Indiar. Quā qdē ad declarationē Hipparchus cōtradicit phariōes accusans. Nā Patroclē phabilem non esse: cum duo in illum cōtraria serant testimonia: Deinachus atq; Megasthenes qui quosdam ad locos distāriam esse dicunt stadīū uiginti milium ad meridiem maris: ad quosdā autem triginta. Talia hos differere: & āniquas hisce tabulas cōcordare haud uersimile sane arbitrat̄ huic soli patrocli oportere fidē adhibere eos omittendo q̄ eidē tantum attestant̄. Et in hoc ipso antiquas emēdari tabulas. Sed non sic p̄mittere donec de ipsis quicq; phabilis nouerimus. Hunc sermonē per multas inq̄sitiōes habere cōleo. Primū quidē: q̄ cum multis ille testimoniis utat̄: uno Patrocli seipsum uti dicit. Quinā igit̄ fuere doctores meridianas Indiar extremitates locis Meroes opponit. Qui etiam tāta afferentes Meroes distantiam usq; ad riparum parallelum. Qui rursus montium latitudinem: uel ex Cilicia ad Amisum eandem cum ille dicant. Quiue dicant ex Amiso per colchos & Hyrcaniam usq; ad Bactra & pertinentes ulterius ad orientis mare: directē ad æquinoctiales artus: & ad mōtes eorum qui dextrorsum illos habēt. Vel rursus in occasum directē per hanc lineam: igit̄ per Propōtidē & Hellepōtū est. Hæc enim omnia cepit Eratosthenes: perinde ac ab iis testat̄: qui in locis cōstituerunt. Et complura incidens in commentaria: quorū ei est copia talē habens Bibliothecam qualem ipse inquit Hipparchus. Hæc autem Patrocli fides ex multis confecta est testimoniis regū: qui talē ei credere principatum: sectatorum suorum contra opinantium ut & ipse Hipparchus nominatim explicat. Ipsa enim aduersus illos argumēta rerum ab eo dictarum euidēt̄ sunt. Nec illud parum probabile Patrocli argumētum: quod commentationes Alexandri omnia cursim spectasse dicit. Ipsum etiam Alexandrum diligenter inspexisse: cum homines permissimī totam ad eum regionem descripsissent. Quoniam quidem descriptionem sibi posterius traditam fuisse a Xenocle asserti: q̄ regis gazæ custos erat. Quoniam inquit Hipparchus in secundo commentario ipsum Eratosthenem Patrocli credulitatem calumniari: propter suam in Megasthenem discrepantiam de longitudine Indiar: quæ ad latius

aquilonis est. Cum Megasthenes afferat stadium quindecim milium: Patrocles uero mille adimat. A quadam enim stationum discrepatione mori nonnullis propter discrepantiam non credere. Illi uero animum non adhibere. Si igitur propter discrepantiam hic Patrocles fidem non habet: cum differetia circa stadia mille siu quanto magis neganda fides sit in quibus differetia circa octo milia stadium existat. Et quod est apud aduersus duos inuicem consonantes: his quod afferentibus inde latitudinem stadium uiginti milium esse. Illo autem milium duodecim. Ceterum dicemus quod non nudum causatus est dissonantiam: sed consensum comparis ac fidei dignitatem de stationum discrepatione. Haud sane uero mirandum est: si credibili quoque fiat aliquid creditibilius. Et si eadem in alius quod credimus: in alius uero credere negamus: cum firmitus quicquid aliquid adiecerit. Est enim ridiculum si putes per multa admodum dissonantiam ad efficere ut ipsi dissonantes minus ac minus fidei consequantur. Contrarium enim in eo quod circa paululum conueniant hoc magis uidetur. Namque error ad paululum non pusillus tamen: sed eis qui plus ceteris sapient obuenit. In iis uero circa quae permultum ille quod qui forte ducit oberraret: quod autem scientia instructior est minus hoc propter. Ideo ei citius credit. Vnde uelut utique Indiarum scriptores uel plurimum falsa loquuti fuere. Egregie uero Deimachus: secundaque dicit Megasthenes: Onecritus autem & Nearchus & alii eiusmodi iam serme balbutiunt. Nobis quoque haec apud proficere obtigit: res gestas Alexandri per commentaria rimantibus. Eximie uero Deimachus & Megastheni fides abroganda est. Hi sunt qui homines in aure cubantes & oris & naribus expressus scriptus commendat. Simul & Monocolos & tibiis porcos & digytis retro itueris. Inuenerunt et Pygmaeorum aduersus grues decanta pridem ab Homero praedia. Tenu et palmoque homines aiunt. Ipsi praeterea formicas aurum effodientes: & Panas cuneato capite: serpentes quod boues & ceruos una cum cornibus deglutiunt. De quibus unus alter redat: gunt. Quod Eratosthenes commemorat. Nam missi fuerunt ad Palibothra legati: Megasthenes quidem ad Andraccum. Deimachus uero ad Allitrochaden eius filium. Ea de peregrinatione eius generis commentaria reliquerunt. Qua de causa olim perducti fuere. Verum Patrocles minime talis. Et reliqui testes haud sine facili: quibus usus est Eratosthenes. Nam si meridians per Rhodum & Byzantium recte deprehensus est: & per Ciliciam usque ad Amisum recte deprehensus esset. Murus namque distantia id est parallelum ex multis apparet: quando neutra in parte coincidentia coarguat. Quando nauigatio ex amiso in Colchiden: quia est ad orientem aequinoctialiter etiam uentis arguit. Et anni reponibus & fructibus: & eosdem per ortus. Eodem modo & ad Caspiae plagam transgressio. Et una deinceps usque ad Bactra. Perhibus. namque perhibus euidentia est. Quodque ex omnibus consonat instrumento fidelius est.

Quandoqdem idē Hipparchus ipsam a colūnis usq; ad Caliciā lineam
haud totam per instrumenta: ut Geometrarū regulas apprehendit: quia
per directā ē: & ortū æquinoctialem. Veq; totū ex colūnis usq; ad fectū
nauigābus credidit. Quo fit ut neq; ille bñdicat. Quādoq; neq; dei
maxie ad breuissimā ratiōem dicere habemus: nec Gnomonis ad ubra
tōes i mōstina radice ex Caliciā usq; in Indiā. Neq; si i mutuo distāte ly
nea idest parallela obliquo est dicere habemus. Sed si indirectā lineā
obseruantes: sicuti ueritate continēt tabulæ. Primū quidē enī nō habet
edicere idē est qđ cohibere. Qui cohibet neutrā uergit in partem. Qui
autē (ut atiq; illoesum uergere iubet: magis qđ consequēs est obseruaret:
si consiliū daret: neq; omnino terræ formā describeret. Neq; enim ceter
rotū mōtū sius: sicut alpiū & Pyrenēi & Thracioge: neq; Illaricoge: neq;
Germanicoge: hoc modo dicere habemus. Quis uero maiore āoq; q̄ pos
siteris fidē habēdā esse duceret: qui utrope i tabulay: descriptiōe abet
rarit: quantū haud accusauit Eratosthenes: quoq; nulli cōtradixit. Hips
parchus: Alia deiceps magis referta dubitatioibus sunt. Perspice enī ū
qđ hoc nō moueat. Extrema Indiæ meridiana opponi pibus Meroci:
neq; Meroci distātiā ad os Bizātiā: qđ ē circiter stadiū milia octo ac ter
cē. Faceret autē eam quā a meridianis indis usq; ad montes mihum deu
gāt: quot euenirēt absurda. Primo qđ meridē est parallelus: qui ē p By
zantiū: & q; Massiliā: quēadmodū Hipparchus Pythæ credens iquit.
idē autē est ēt meridius p Byzantiū & Borysthenē: qđ & ipse Hipparchus
approbat: & distātiā quoq; approbat a Byzāno i Borysthenē stadē esse
tribus milibus & septigentis: tantū idē ex Massilia ad borysthenis paral
lelū esset: q; per marinā Galliarū existeret. Tot. n. quodāmodo pcurrēt
res cōiūgūt oceano. Rursus quādoq; Cinānsē plāgā postremā ad
meridiē habitātā nouimus: & secūdū ipsius hipparchū p eam parallel
lus tēperate atq; habitabilis introū est: & ab æquinoctiali distat stadē cir
citer milia octo & octigēta. Postq; igit; dixit ab æquinoctiali p Borysthe
nē circulū distare stadē milia trigintaquattuor: reliqua ab Ortōre termi
nāte torridā & tēperatā ad Borysthenis plāgā: & Galliarū marinā: stadē
triginti quinque milia ducēta essent. Nauigāno autem a Gallia septētrionē
uersus postreā esse dicē i nostri sēculi hoib; usq; i hiberniā. Nā ulter
riore Britania isētē regionē difficulter ppter frigus habuabilē esse: ut
ulterius etiā posita censentur iure minime esse habitata. A Gallia uero
hiberniā nō āpius q̄ quinq; milibus distare dicūt. Vnde Circiter milia
triginta: paulo p̄ra essent oīa: qbus orbis latitudo definit. Et si oppo
sitā Cinānsē i eodē parallelo ad ortū isētē subiectus. Hæc uero ē circa
Tāprobanē. Ipsa uero Tāprobanē Indiæ obiecta esse uelociter ē crediū

Insula in pelago per magna ad austrum sita. Porrigit autē i Aethiopsi
supra stat multa quinq; (ut fama est) e qua multum eboris ad Indorum
nundinas & bestudines & reliqua eiusmodi onera subuehi. Huius insulae
latitudo ad pportionem adiacet longitudini. Eleuatio ex India in ipsam
stat triūmilū: nō minorē efficeret distantia q̄ quātus erat terminus or-
bis habitabilis in Meroen. Siquidē extrema Indiae opponi debēt Mer-
roe. Verisimilius autem est plura tribus millibus ponere. Siq; hoc adiu-
ciat ad millia triginta: quae Demachus ait: usq; ad excessum i Baetrios
& Sogdianos. Hae gentes omnes extra habitabilē & tēperatā exciderent.
Quis igit hanc dicere ausitū & periscos: & etatis nostrae hoies audiat: q
& tēperatā & fructuū fertilitatē posteritū p̄diderit: primū quidē depor-
sitis ad Aquilonē indis Postmodū de Hyrcāia & Ariarac deiceps Mar-
giana & Baetriana. Omnes enī hae extētae sunt ad septētrionale Tauri
latus: & Baetriana qdē ad excedentē i Indos plagā appropinquat. Tanta
uero felicitate fruunt: ut ab inhabitabili q̄ plurimū absint. In Hyrcania
uitem uini Metretā ferre dicūt: ficulneā hūcōe modios sexaginta. Tanti-
cū delapso e culmis fructu denuo renasci: in arboribus apes operari: &
mella de frondibus fluere. Idq; in Mattiana Medis: & in Sacalina & in
Araxina armeniae fieri. Verū i hisce haud sane tantopere mirōdum est:
si magis q̄ Hyrcāia spectat ad austrū. Et maior esq; q̄ alio in loco tēper-
es. In Margiana uero uitem sepius inueniri asserunt: cuius stipitē duosq;
uix hoium ulnae cōplectant. Racemū duosq; cubitosq; lōgitudinē implere.
Parē & Ariam esse dicunt. Vini autē ubertate superare. In ea & unū ad
tres hoies etates: id est nonagesimū annum p̄durare. Idq; i uasis minime
picatis. Baetrianā quoq; Ariarac primā rep̄ et omniū oleo dūtaxat excep-
to ferilē esse. Nec uero mirari oportet si hae regionū partes: quod ex-
cellae & mōtane sunt frigidae sint. Et enī meridiana climata montes ha-
bent frigidos: & passim fundamēta sublimia: licet cāpēlina sint. Cappa-
doeiae igit regio ad Euxinū uergēs: ceteris tauro appolitis: magis ac ma-
gis ad aquilonē spectat. At enim Bagadania cāpus ingens inter Argeū
mōtē ac Taurū intercidēs petraro sicubi fructuosam gignit arborem:
quanq; ad austrū magisq; mare pōtū tribus millibus stat tēdit. Sinor-
pis autē & Amū & Phanarīe anteriora arua ut plurimū obiecta gignūt.
Orum aut qui Baetrianā & Sogdianā distēmiat: adeo nauigatu cōmo-
dum esse dicūt: ut transportata ab India in ipsam onera in Hyrcaniam
facile deuehant. Idem porto de locis reliquis p̄ fluuios usq; i pōtum fit:
Quā igit talē circa Borysthenē & maritimā Gallā reperēs felicitatē:
ubi ne uicis qdē nasci: aut nata minime perficit. In iis aut qui magis ad
austrum uergūt: & magis maritimis: & Bosporos cūcta p̄ducta perficit:

sed in ipsa fructuum paucitate hyberno tempore defodiunt. Crustæ uero glaciæ tales apud eos quædā sunt. In ore quædam paludis Meconæ tanta glaciæ uis est ut quo i loco missus ab Mithridate iperatore equestris pugna Barbatus in glaciæ hyemæ superauerat. Illos eisdem nauali prælio: forluto per æstæt gelu uicerit. Eratosthenes & erasimō sit scriptū illud in Actulapū tēpio Pāncapēsum profert: de hydria eras p glaciē discissa: siq; mortaliū quæia penes nos gerāt minime credit: hæc inspecta noscat hydriaquā nō ut pulchrū oblatū deo munus. Ceterq; ut ingētis hyemis indicium stratus faceret posuit. Vbi sine neque cū Bosporanis faciēda est cōparatio de dinumeratis antea locis neq; de Annio atq; sinope. Et enim tēperatiores q̄ illi sunt q̄spū dixerit. Nā Borysthenēs & gallos extremos missos facile faciūt. Quippe cū pene uergētes sint i idē ad Amisū & Sinopē & Byzantiū & Massiliā: qui uiciniores austro Borysthenēs & Galli tribus stad̄ millibus & septīgētis uno ore dicunt. Demachus aut̄ millibus triginta ait. Si qdē assūperim Taprobani spaciū: & totendæ limites: quos nō minus millibus quattuor posuerint: qui exterius locūt & Bactra & Aniam ad locos ab torrida distātes stad̄ millibus trigintaquattuor: quot ab ænochali ad Borysthenē docit Hippchus esse. Excedēt utiq; ad pp̄quiores aquiloni locos q̄ borysthenes & Gallia stad̄ millibus octo & octīgētis. Quot qdē stad̄is pp̄ior ad austrū æquinoctialis est: q̄ circulus q̄ torridā tēperatq; terminat. Quē p cīnamiserā indix p̄tē maxie describi dicimus. Nos utq; sup Gallias plagā usq; ad hybernā: uix habitabilē esse demonstramus: quæ nō plus q̄ quicq; miliū est. Hæc ratō circuli quēdā habitabilem esse declarat: q̄ hybernā stad̄is tribus millibus octīgētis magis ad Aqlonē exponit. Suntq; bactra & Caspij maris siue hyrcanū ostium admodū omnino septētrionaliora. Quod qdē ab sinu Caspij manīs & armenis & Medicis mōnibus distat circiter stad̄ sex millibus: & eius maris signū magis ad aqlonē tendēs usq; ad Indā uidet̄ esse: circūflexæ ab India nauigatiōis curiū habere possibīlē. Sicut eorū locoꝝ præfectus Patrocles tradit. Regio etiā bactriana mille ad aqlonē stad̄is extendit: Scythia agrū lōge ā phorē uicinus pascit: & ad septētrionale mare finit. licet pastorem ducēs uictū. Quo nā igit̄ mō si bactra ipsa quoq; scidūt ab habitabilib; distātia e caucaso usq; ad septētrionale pelagus paulo supra milia quattuor p bactra: nā lineā esset hæc ad stad̄ioꝝ dinumeratiōē adiuncta quæ ab hybernia ad aqlonē cōputat cōficit summam distātiā p inhabitabilē supra stad̄ioꝝ numeꝝ p hybernā stad̄ septē miliū & octīgētiū. Siq; uero milia quattuor stad̄is omittat: ex patet qdē bactra: Caucaso propiq; hybernæ plaga uiciniores erūt aqiloni stad̄is tribus millibus & octīgētis.

Plus autē q̄ Gallica & borysthenica millibus octo & octigētis. Dicit autē
 hipparchus ad borysthenem & galliā totis æstatis noctibus solis splendorem
 ab occasu ad ortum abierunt illucescere. Solstitiis autē hybernis ad
 plurimū solē leuari nouē cubitis. In distantibus autē a Massilia sex millib
 bus & trecentis: quos ille qdē adhuc gallos arbitrat. Ego uero britannos
 aquiloni p̄pingiores arbitror q̄ Gallia stat̄ duobus millibus & quingētis.
 Idipsumq; is multo magis quidē obuenire cēleo: hybernis uero diebus
 sol eleuat̄ sex cubitis. Quatuor autē distantibus a Massilia stat̄ nouem
 millibus & centum. Vltioribus autē minus q̄ tribus. Qui nostra etiā
 ratione uiciniores essent aquiloni q̄ hybernia. Hic autē Pytheas credens
 hanc habitationem ad partes Britannæ ad austrū magis spectantes locat.
 Atq; longissimū hoc i loco diem esse horarū æquoclitāliū decē & nouē
 Verū decē & octo ubi sol quaternis eleuat̄ cubitis: quos ab Massilia di
 stare sequit̄ stat̄ nouē millibus ac octū. Adeo ut Britanni maxime ad au
 strū uergūt. magis ad septentrionē q̄ isti accedunt. Vel igit i eodē paral
 lelo sunt cum bactrianis ad Caucasum: uel in aliquo propinquo. Dictū
 enim est secūdū Deimachū bactrianos ad Caucasum p̄p̄iores esse aquilo
 ni q̄ hybernia stat̄ tribus millibus & octigētis. His autem adiunctis illis:
 quæ sunt ab Massilia ad Hybernā efficiūt̄ millia duodecim & quingēta.
 Quis igit scripsit illis i locis: Dico autē bactrianis: hāc maxiorū diē: lōg
 rudiorē: uel solis elevationē mediū celi rēp̄ere i hyēalibus solstitiis: Hæc
 namq; omnia oculis uisa uel ignato nulla Geometrica idigēt designationē:
 sicut antiquorū p̄multi cōscripserūt: & q̄ res Persicæ litteris cōmēdarūt:
 & posterorū ad nostrā usq; ætā. Quonāmodo tanta locorū felicitas ser
 mone uulgatatabus cōfessa fuisset ex celo cōparētibus? Ex dictis autē
 manifestū est: qdē & sapienter demonstratiōi cōtradici:q; pariter quæsitā
 ualeant: & quæsitū ad demonstrationē suscipiat. Insuper cū ille Deima
 chū ignarū ostēdere uelit: talibusq; carētē & uacū. Censere enim Indiā
 iter autūnale æquoclitū & hyemalē Tropicū iacere: & Megasthenē cōtra
 dicere: qui i australibus Indiæ partibus uelut occultari: & cōtrarias ūbras
 cadere dicit: quoniam horū neutrum i ullis Indiæ partibus cōtingit. Cū hæc
 dicat sperite dicūt. Putare enī autūnalē a uernali differre secūdū distan
 tiā ad Tropicos idocli est: eodē existēte circulo & ortu & distantia: Tro
 picū in terra ab æquoclitāli: in quorū medio ille indiā ponit: cum i ipsa di
 mēsiōe multo minus demonstratū sit stat̄ uiginti millibus: oblongiē autē
 secūdū illū ipsum id qdē ipse extimat: qdē ille. Nam quū uiginti: uel
 etiam triginta millibus cōstet India: nō tantā sane distantiam interciderē
 posse quantā ille asseruit. Eiusdē autē ignorantis esse: dicere nullis in
 locis Indiæ uelut occultari: neq; cōtrarias ūbras cadere: qdē p̄rogrediendi

recte ab Alexandria milibus quinque statim obtingere incipit. Eos uero qui hæc dixerūt rursus Hipparchus non bene proleſto corrigit. Primū ab hyemali Tropico æſtūū aſſūmēs. Poſtea nō exiſtimās uti oportere teſte Mathematicarū rerū homine aſtrogiaꝝ ignaro: ſicut Eraſtiſthene illius præcipue teſtimoniū iudicāſe. Nec more quodā cōmuni aduerſus uamloquos utrē. Vnū cū quoddā ex argumētis eſt cōtra uamloquen tes: cū illorū ſentētis qualicūq; ſit nobis cōſonāre demōſtramus. Nūc igitur ſupponētes præ Indiæ: maxime i aſtrū ſpectātes ad Meroen op/ poni: quod p multi & dixerūt & crediderūt: quæ iconueniētia pueniant demōſtrabimus. Poſtq̃ Hipparchus nihil huic ſuppoſitioni nūc cōtendi cōſ. Poſtmodū i ſecūdo cōmētario mutue cōcedit: Et hæc conſideranda eſt ratio. Inq̃d igit: cū in eodē parallelo circulo iacētes inuicē opponāt: quādoq; magna iterſa diſtāia hocipſū cognoscere nō poſſe: quod loca ſub eodē parallelo ſint ſine climatū cōparatione: quæ p aliq; locoꝝ ē. Phi lon igit q navigationē i æthiopā ſcripſit: ſolē ad Microes clima ite qv tam & quadrageſimā æſtūi tropici diē ad uentōē eſſe tradit. Umbilici quoq; quē gnomonē uocāt: rationē aſſerere. Ad tropicas aut & ægnoch ales umbras ipſū Eraſtiſthenē ppe Philoni cōcordare. Ipſum aut indiæ clima cū a nullorum uero neq; ab ipſo Eraſtiſthene tractari. Quod ſi utraq; illiꝝ urſa (ut eſſent) occultat: cū Nearcho credit non ſeri poſſe aut Meroe: & ipſe Indiæ extremitates ſub eodē iaceant parallelo. Quod ſi de duabus urſis diſparētibus Eraſtiſthenes pariter cū id dictūbus decla rat: quonā modo de ipſo Indiæ climate neq; Eraſtiſthenes nec ullus de/ mōſtrat. Hæc enī de climate ratio ē. Si aut non ſimul declarat diſcedat a cauſa: Sed nō utiq; ſimul declarat. Verū cū Deimachus in nulla indiæ pte urſas occultari: neq; cōtrarias umbras cadere dicat: quæ ſuſpicatus ē Megatiſthenes ſperinā eius dānat: ipſicū id putās mēdaciū. In quo & ſe cūdū ipſū Hipparchū manifeſtē. Atq; cōtrarias cadere umbras mēdaci um ipſauit. Etenim niſi ipſe Meroe opponit extrema indiæ: magis q̃ Syene ad aſtrū exponi: cōcedere uideſ. Et in ſeqūentibus qdē de eiſdē cū conſtat: uel eadē redarguit a nobis dicant: falſis utiq; ſuppoſitiōibus: uel qd nequaſq; eſt cōſequeſ infert. Nec enī a Babylone ad Thapſacū quattuor milia ſtaē & octingēta eſſe. Hinc uero: uerſus ſeptentrionē ad armenios mōtes mille ac cētū. Sequitur ut ex Babylone p ipſius meridia nū ad mōtes arcticos plura ſex milibus ſint. Nec a Thapſaco ad mōtes mille ac cētū: Eraſtiſthenes ait: ſed reliquū eſſe imēſurātū. Itaq; intentio ex non data ſuppoſitione non concludit: nec uſquequaq; Eraſtiſthenes Thapſacum declarauit a Babylone ad ſeptentrionem pluſq; milibus quattuor & quingentis ſtaē iacere. Delinc antiquis conſonans tabulis

non ea quæ ab Eratosthenē dicitur profert de sigillo tertio: sed sibi ad
gramam declarationem fingit ad ingeniosam subuersionem. Ille nanq[ue]
prædictam sequens positionem Tauri & maris ex colūnis hac linea oc-
cidentem duas in partes diuidens: & unam quidem Borealem: alteram uero
austrinam partem appellans. Ex harum iterum utraq[ue] in portiones pos-
sibiles partire nititur. Eas uero sigilla uocat. Ex austrinæ quidem partis
primum dicens sigillum Indiam: secundum autem Arianam: quæ des-
criptionem habent faciem: ambarum longitudinem ac latitudinē red-
dere ualuit. Modo uero quodā & figuram uelut scientia præditus geo-
metrica. Terram enim indicam ex lara in acutam speciem porrigi: & rhō-
boidē esse: quia latera partim a mari aluuntur & austrino & orientali: cū
sinuosa minime tipas agat. Reliqua autem partim mōte: partim fluuio.
Hic etiam forma per lineam rectam: aliqua in parte seruata. Arianā uer-
o tria montium habentem latera: quæ ad perducendam p[er]mutuæ distā-
tiæ parallelas inter se lineas figuram cōmodissima sunt. Cum autem oc-
cidentālē signis definire non habeat: quia gentes linea quodā inuicē se mu-
tant: tamen a Caspiis portis ad extremitatem Carmaniarū siniente cōtin-
guas partes ad sinum persicum manifestat hoc uero latus uocat occidē-
tale. Versus autē indum orientale. Inuicem autem distātia idēst parallel-
la: reliqua non dicit: nec quod mōte: nec quod mari: sed unum quod aq-
lonare: alterum uero austrinum: hunc in modum perfecta quodā forma
secundum reddens sigillum: perfectius tertium sigillum plures reddit
ob causas. Primam quidem dictam: quoniam quæ a Caspiis portis usq[ue] in
Carmaniam extat: nō aperte definita est: quæ tertio ad sigillum secundū
lateri cōmunis est. Deinde quia sinus persicus i austrinum latus inodit:
quod quidem & ipse dicit. Itaq[ue] necessario inductus est ipsi e Babylone
lineam: perinde ac rectam quandam per Susā ac plepolim: usq[ue] ad Cau-
maniarū: & persidis terminos capere: qua emensam reperire uiam poterat
quæ tota paulo plurium: q̄ stad. nouies millium extat. quod quidem au-
strale latus uocat. Cæterum parallelum idēst mutuo a septentrionali di-
stans non utiq[ue] dicit. Certum autem est q̄ nec euphrates quo latus desit
nit occiduum: per rectam simul lineam prope est. Verum e monibus i
meridiem profluens: deinde per ortum: & rursus in austrum deflectitur
quod erumpat i mare. Non rectum autem annis osiēdie meatum: cū
Mesopotamiarū situm eloquitur. quem Tigris & Euphrates i unum co-
euntes efficiunt nauigio similem: ut inquit. / Aui neque totum occidē-
tale latus a Thapfaco usq[ue] in armeniam dimēsu habet: quod Euphrates
ipse determinat. Sed quæ sit pars ab Armenia & mōnibus archetis ha-
bere se negat: cū nōdū mēsurata fuerit. Quas ob res tertis se particulā

in figuræ modum ædificasse refert. Frenum intervalla ex multis stationes
quoddā tractantibus aggregasse dicit. Quas sine inscriptione existentes
nominat. Ingrate mentis Hipparchus esse videtur. scū ad hanc pfectā rati
onem via quadā geometrica contradicatur qua is habēda ē grana: qui
locorū ingenia quouis modo posteritati prodiderūt. Quādo igitur ex us
quæ ille cōmemorat geometricas munime capit matenas: sed libimet sin
gens ambitiosū apertius explicat animū. Ille quidē tertū hoc pacto p
culā i figuræ modū ædificasse refert: decē millia stad^a a portis Caspijs ad
Euphratē. Particulatim vero diuidēs tāq̃ descriptā repertu facile dimē
sionē: sic iterū ab Euphrate initiū ponit. Et transitū eius per Thaplacū
faciēs usq̃ ad Tigridē quidem: qua traiecit Alexander mille & quadri
gēta stadia scribit. Hinc vero ad succedentes inde locos per Gaugamela
& Lycū & Arbela & Ecbatana: q̃ Darius e gaumelis fuga subreptus ē:
usq̃ ad portas Caspijs decē millia explet: trecenta tantū abundantius ad
dens. Latus quidē aquilonare hūc merū in modū non equali mōtibus
distantia: hoc ē parallelū ad collocans. Nec ipsa quidē p cōfinas & Athe
nas & Rhodū linea. Nā Thapsicus multū distat a mōtibus. Mons ue
ro & a Thaplaceo via ad Caspijs portas quo incidūt. Hæ aut̃ pres mon
tis ad septentrionē exposuit sunt. Sic aquilonare latus edēs; hoc quidem
austriū inquit ad mare capere non licet: quia Persicus intercidat sinus.
At a Babylōe p Susā & Persēpolin & Perlidis cōfinia: & Carmāna stad
eē nonē millia & ducta. Austriū qdē dicēs. Neq̃ septentrionali paralle
lū dicēs austriū. Discrepantiā vero lōgitudinis euenire: ideo inq̃ de sep
tentrionali & austriū latere posito: q̃a Euphrates usq̃ ad quoddā spa
ciū in meridē profluēs multū inclinat ad ortū. Verū ex maritimis laci
ribus occidentale primū dicere: de quo unū ne an duo sint in medio cō
siderari licet. A transitū enī ad Thaplacū præter Euphratē ad babylonē
stad inq̃ esse quatuor millia & octingēta. Hinc aut̃ ad Euphratis cru
piones & oppidū teredonē tria millia octingēta: a Thaplaceo ad aquilo
nē usq̃ ad portas Armenias dimēsa intervalla ad mille ac cētum exstet
re. Per Gorynceos aut̃ & Armes non āplus adeo is omisit. Latens ue
ro ad orientem pars ipsa per Persicam secundū longitudinem a mari ru
bro ad Medos & Arcios non minus ecto millibus videtur esse. A pro
mōtoris vero nōnullis ultra millia nouē Reliquū p Partacina & Me
diam & caspijs portas circiter tria millia. Tigrin autem fluuium & Eu
phratē ex Armēia i meridē labētes: scū Gorynceos mōtes fluxerit ma
gnū circūplectētes ābitū: p multū q̃ ita se circūeūtes agnū: ipsā inq̃ Me
diopotamā i hybernū ortū ac meridē uertere. Et āplus quidē Euphratē
ex Armenia in meridē labētes. Hūc aut̃ ppius semp Tigrin cōstitutū

Alexander

Darius

ad semiramidis murum: & uicini nomine opin: a quo circiter stadt ducenta distat & per Babylonē habēt i Persiū elabere sinisforma uero inquit Mesopotamiae: ac Babylonie similes sit nautigatio. Talia quidem tradit Eratosthenes. De tertio uero sigillo & talia quidē cōmittit extata: de quibus cōsiderabimus. Quae aut Hipparchus illi obicit nō admodū: quae uero dicit cōsideremus. Cōfirmare enī uolēs ab initio dictum q India nequaquā ad austrū trāspōnda sit sicut arbitrat̃ Eratosthenes: hoc ex iis liquere iquit maxime: quae ille ipse obicit. Tertiā enim mōē p̃ticulā ad aglonare latus ab linea de portis Caspiis ad Euphratē dēre minari: q̃ sit stadt decē millū. Post haec affert latus australe a Babylone ad Carmanīa: fines paulo plus esse millū nouē: latus uero ad occasū a Thap̃laco ad Euphratē esse ad Babylonē millū quattuor & octingētū stadt. Et deiceps ad erup̃tōes triū millū. Spaciū ad septētrionē a Thap̃lacoicū quidē mensurat usq; ad mille ac centū. Reliqua uero nō amplus: Cū igit̃ dicat Boreale latus tertiē p̃ticulae ut millū uiginti: horū aut̃ parallela ab Babylone recta usq; ad oriētis latus cōputari est paulo pluribus nouē millibus: patet q̃ Babylon multo plus q̃ stadiis mille ad oriētem est exposita: q̃ trāsitus Thap̃laci. Dicemus aut̃ q̃ siquidē in eadē meridionali recta exacte Caspie portae caperentur: & Carmaniae ac Persidis fines i recta q̃ decurreret a praedicta meridionali recta: & quae ad Thap̃lacū & q̃ ad Babylonē est hoc accideret. Nā q̃ eic̃it par ē foret ad sensum ei q̃ p Babylonē ducit usq; ad meridianā rectā ad Thap̃lacū. Sup̃ eā uero q̃ ē a Caspiis portis ad Thap̃lacū extēdit: adeo ut p̃ excessū Babylō ad oriētē inclinaret ē q̃ Thap̃lacus: quanto excedit illa: q̃ est de Caspiis portis ad Thap̃lacū: q̃ illa q̃ de Carmanīs mōtibus ad Babylonē. sed lineā quae occidentū latus determinat Arianae ad meridianū in cēs minie cōmemorauit Eratosthenes. Neq; illā quae a Caspiis portis ad Thap̃lacū ad rectas ei q̃ p Caspiis portas meridianā: sed eā potius quae & mōte describit. Ad quā illa ad Thap̃lacū ab eodem signo deducta a quo & montis linea agulū efficit. Neq; alia Babylonē a Carmania ducta parallela cōmemorata ē cū ea quae ad Thap̃lacū ducit. Nec si parallela sit nō directā uero p caspiis portas meridianā: nihil āplus ad cōputari onē efficeret. Is aut̃ haec ex apparatu capiēs: ostendēt q̃ ut existimat Babylonē secūdu Eratosthenē magis q̃ Thap̃lacū ad ortū expositā paulo plus q̃ stadiis mille. Rursus alio pacto fingit sibiipsi suppositū ad reliq̃ demonstrationē: & ait: si itelligatur recta a Thap̃laco ad meridiē ducta: & a Babylone ad hanc perpendiculam triēguli angulis rectis fore constructū ab linea ex Thap̃laco i Babylonē extēro latere: & ex p̃p̃diculo a Babylone ad lineā meridianā i Thap̃lacū ducta ipsam per Thap̃lacū

meridiana. Huius autē trianguli extentam recte a Thapſaco i Babylonem locat: quā quattuor milliū octingenſe eſſe dicit. Meridianam uero e Babylone per Thapſacū lineā perpendicularē paulo plus q̄ mille. Quot erat exceſſus illius: quæ ad Thapſacum ad eandem uſq; Babylonē procedēdo. At uero ex his & reliquis cōputat earū: quæ ad rectā proximæ quæ longe āphior exiſtit: q̄ quæ ad perpēdiculū dicta ē. Hunc autē addit illā quæ a Thapſaco ad urſi eiciſtur ad Armenios uſq; mōtes: cuius mēſuratā eſſe partē inq; Eratoſthenes: & eſſe mille & cētū. Quod uero mēſuratū nō eſt proſus omittit. Ille autē ad minus mille ſupponit: adeo ut ab ambobus ſimul duo milia ac cētū efficiant. Quod aduiciens ad latus in rectā trianguli uſq; ad perpēdiculū Babylōis per milia milia diſtantiā cōputat: quæ ab Armeniis montibus parallelo p Athenas: uſq; ad Babylonis perpēdiculū: quod i babylonis parallelo cōſtituitur. A parallelo autē per Athenas ad Babylonem nō minus ſtadus duobus milibus & quadringentis cū totū meridianū ſupponatur tot ſtadus quot inquit Eratoſthenes. Quod ſi hoc ita eſt nequaquā forent Armeniæ montes & Tauri i parallelo p Athenas: ut cēſet Eratoſthenes. Sed multis ſtad. milibus ſeptētrioni uiciniores ſecūdū eōdē illū. Hinc ad uſurpādū ſuppoſitionis apparationē ad rectū angulū in triangulo ordinē: & hoc capit ad id quod nō cōcedit: ut a Thapſaco linea ad rectū āgulū extenta recta ſit: uſq; Babylonē in ſtad. quattuor milibus octīgētis. Per nes Euphratē enī hāc eſſe uſq; inq; Eratoſthenes: & ad Meſopotamiā cū Babylonia īgenū circulo cōtineri dicens ſub Euphrate ac Tigride. Maiorē autē abitōnis partē de Euphrate dicit euenire. Rectā igit a Thapſaco ad Babylonē cū penes Euphratē exiſtat: nequaquā tot ſtadiorū exiſteret: neq; prope. Subuertitur inq; Sillogiſmus: ſiue ratiocinatio. Atq; dictū eſt duabus datis lineis fieri non poſſe ut a Caſpijs portis deducatur: una qdē ad Thapſaci: altera uero ad mōtes Armenios inuicē diſtantes a Thapſaco q abſūt a Thapſaco ſalrē (ut inq; Hipparchus ipſe) duobus milibus & cētū ſtad. utrūq; parallelā eē. & iter ſc: & cū ea q̄ p Babylonē. Q uā latus australe appellauit Eratoſthenes. Ille qdē cū ad mōtes uſq; mēſuratā dicere nequireret: eā tamē quæ eſt a Thapſaco ad portas Caſpias aſſeruit: adiecitq; id quandā formæ rationē dix. Ille. Alioquin ſiquis longitudinē dicere uelit eius loci: qui poſt Ariani uſq; ad Euphratē exiſtit: non multū refert. hanc ne ſi illā diſmetiatur. Qui uero ut parallelas: id eſt mutuo diſtantes dici audiat: puerilem penitus hominis imperitiā cogniturus dānaturuſq; uideret. Hæc autē peride ac puerilia ſūt omittēda. Quæ uero quiſpiā ab Eratoſthene dicta caperet: huius generis ſunt. Per mēbra eōdas an p partes alioquin intereſt. Qui quæ

per partes est facta concilio circūscriptionē accipit: cum naturalē habet
at directionē quadā formaq; signatā unde & hoc dictū ē illū per mēbra
concedit. Illa uero tale nihil habet: proprie uero utimur utriusq; tēpus
necessitatēq; cōsiderantes. hoc pacto in terrę descriptionē partū qdē
cōcisiones facere oportet ad singula pertinentes. Imitari uero cōcisiones
quę per mēbra sūt potius q̄ obtingentes prout fors uult. Id enī cui ad/
sūt signa frequentia: quodq; facile terminabile est: etiā ex eo suscipere est:
curus necessitatē Geographus idest orbis descriptor habet. Terminatū
uero facile cū fluminis uel montis aut mari possibile est. Gēte uero aut
genibus & magnitudine aliquāta & forma: ubi hoc fieri nequeat. Qua
quaeritū autē pro Geometrica doctrina simpliciter & pfecte sufficiens.
Magnitudo quidē igitur sufficiens ē: si maximā lōgitudinē latitudinēq;
dixeris: quēadmodū si orbis longitudo septuaginta milliū obtigerit: la/
tutudo autē paulo minor q̄ lōgitudinis medietas: figurā uero eadē Ge/
ometricarū figurarū comparares: forte Siciliā triāgulo: uel alteri cogni/
te cuspī affimilis: sicut Corio Hispaniā & Peloponnesū platani folio.
Quanto uero maius est quod cōcider: rāto ā phiores fieri portiones decet.
Terra igitur habitabilis dupliciter diuidit: & Tauro & eo quod est ad co/
lumnas mari bene: & Australi de parte. & indica qdē a multis quaquā/
uersū terminat. Nā ex monte & fluuio & freto & nomine uno: ut genis
unus gens. Vnde & quadrilatera & R. homibo aut urbini recte similis
appellat. Ariana uero minorē circūscribēdi facultatē habet: cū occident/
tale latus confusū sit. Tamē tribus lateribus ut rectis definit: & nomie
pindec genis unius. Tertiū autē sigillū omnino circūscriptū non ē: nec
dū determinatū. Latus enim cōmune: & ipsi & Arianae (ut pradictum ē)
cōfusū ē. Ex australe latus tardissime deprehēdū ē. Nō enī sigillū circū/
scribit per mediā ipsius incedēs: & multas ad austrū partes omittēs max/
ximā lōgitudinē minime circūscribit. Nā aquilonare latus maius ē: ne/
que Euphrates occidentale latus ē: neq; si i rectū flueret: cū eius extrema
in eodē meridiano minime iacent: quippe quod aliquāto magis occidēt/
tale uel australe ē. Præterea cū reliqua ad mare modica existat Caliciam
& Syriacā hucusq; duarū sigillū non producere p̄babile nō ē: quæ Ser/
miramidis & Nini Syrorū dicūtur. Ex quibus illius qdē Babylon adu/
ficiū & Regia. Huius autē Ninus Metropolis Syriæ manēte hāc usque
in ætatē eadē lingua: & is qui extra Euphratē: & is qui interius incolūt.
Vbi tali diuisione notissimā nationē distinguere: & aliis atq; aliis gēnibus
pres cōiungere minime facile conuenit: neq; ob magnitudinē sese coactū
esse diceret. nā ipsū usq; ad mare spanū Indicæ regioni minime pat fieri
ter. neq; itē Ariana: rē si assumat tractus ipse usq; ad felicē Arabiam

& Aegyptū. Præstabat itaq; hæcenus ad tertiu[m] p[ro]cedendo sigillū d[ic]ere
cū hoc additamento ad mare usq; Syriū australe quiddē latus quod ē mi-
nime dixit habēs: neq; directio: sed a Carmania statim dextrā maritimā.
Intra sinū enī Persicū nauigāti usq; ad Euphratis eruptionē: & postea ad
Messenæ limites: ac Babylonis coniunctionē. Quod initiu[m] l[im]iis ē ses-
licē Arabiā & alterā cōtinentē determinantis. Postea deinceps hūc ipsū
dextrū puenientē usque ad intima sinus Arabici & Pelusiū & Canobicū
cū nūc ostiū hoc qdē australe latus: reliquū uero occidentale totū ab cas-
nobico ostio usq; ad Cileiciē maritimā. Hoc autē quartū sigillū ē: & ex
Arabia felice cōstās & sinu arabico & ægypto uniuersa & æthiopia. Huius
uero particule lōgitudo erit a duobus meridianis terminata. Vnus
qdē p cōiūctissimū occasui signū super ea describat: alter autē p p[ro]ximū
oriētē. Latitudo autē quæ inter duos est parallelos quorū unus per signū
aquiloni p[ro]p[ri]uissimū describitur: alter uero per austro p[ro]p[ri]uissimū
mū. Per inæquales enī figuras in quarū lateribus neq; longitudo neque
latitudo terminari potest: hūc i modū quāritas definiēda ē. Generaliter
autē definiendū: q; non eodē modo i toto & in parte lōgitudo & latitudo
dicit. Sed in toto quiddē maior distātia appellat lōgitudo: minor autē
latitudo. In parte autē lōgitudo qdē parallelū ad totus lōgitudinē illius
us portio utraq; sit maior: tertiū capta i latitudine distātia maior sit q̃
capta i lōgitudine distātia. Ideo & ot be ipso terrarum ab ortu & occasus
i lōgū p[ro]ducto. Ab septentrione uero i austrū i latus extēso. Cūq; lōgitudo
i aliquo parallelo ad æquoclitale describat: latitudo autē ad meridiē par-
tium quoq; capere nō opus est. Longitudines quidem ad longitudinem
parallela partes eius: latitudines uero & ipsa ad latitudinem. Sic enim
melius describeretur: primum quidem ot b[is] terrarum totius quantitas
Dehinc dispositio & partium forma ad aliqua quidem deficere: ad aliqua
uero superabundare: tali ex appositione apparentibus. Eratosthenes autē
tem ipsam orbis terrarum longitudinem capax in linea per columnas &
caspias portas & caucalum perideas directā. Tertiæ uero p[ro]p[ri]e i linea
p[er] caspias portas & Thapsaciū. At q̃ntæ p[ro]p[ri]e lōgitudinē i linea p[er] Tha-
psaciū & urbē herodū: usq; ad illā q̃ iter Nili ostia ē: necessariū ē ad Cano-
bi & Alexandriæ loca reuertit: hūc ē. n. ultimū ostiū: qdē Canobicū Herav
electicūq; uocāt. Siue igit p[er] directā lōgitudinē iuicē ponāt: line ut æquū
lū faciētes ad Thapsaciū: sed q; neque sit ad orbis terræ lōgitudinē paral-
lelū ex iis q̃ dixit ipse liquet. Mūch. n. lōgitudinē p[er] taurū & mare usq; ad
colinas p[er] rectitudinē secūdū lineā p[er] Caucaum & Rhodū & Athenas
scribit. A Rhodo autem in Alexandriam secūdū ipsarū meridianum
multo minus q̃ millia quatuor stad esse dicit. Vnde tūc distaret mureē

illarū parallelisq; scilicet p Rhodū ē: quiq; p Alexandriā. Idē aut quodā
 modo ē huic q ē p heron oppidū: uel hoc ipso austruor: adeo ut con-
 cidēs huic linea parallelo: & illi q per Rhodū & Caspias portas siue re-
 cta siue tracta ad neutrā parallela esset. Haud igit lōgitudines bene cō-
 prehēdunt: neq; itē septentrionales particulæ cōprehendūtur. Ceterum
 ad Hipparchū egrediētes: reliqua deinceps uideamus. Sibīplī enī quæ-
 dā assūpta rursus effingēs. Illa quæ ab illo figuraliter dicūtur rationibus
 geometricis cōsultat. Aut enī eū dicere spatū ex Babylōe ad portas Cas-
 pias sex millia septingētorū stad. Ad cōfinia uero Carmanie ac Persidis
 pl's q nouē millia. Quod i linea ad æquinoctiales ortus recte deducta iu-
 cet: hāc aut ppēdicularē fieri ad cōmūe secūdi ac tertii sigilli latus itaq; i
 ipsū cōstitutū triāgulū āgulis rectis rectā habere ad Carmanie terminos
 & extēā minore esse una illarū quæ rectā habeat. Oportere itaq; Persi-
 dē secūdi sigilli facere. Ad hanc dictū est lineā etiā quæ ex Babylone in
 Carmaniā i parallelo nō cōprehēdi neq; rectā quæ sigilla distiguit me-
 ridianā dici. Itaq; nihil i ipsū dictū ē: neq; quod insertur. Nā cū dixerit a
 Caspiis portis ad ipsā quæ Babylonē stadia esse quæ dicta sūt. Ad Susā
 uero stad. millia quattuor nongēta. a Babylone uero tria millia qua-
 dringēta. Denuo ab eisdē cōcitantis causis: obtusis angulis triāgulū con-
 stituit dicit ad Caspias portas & ad Susā & Babylonē obtusū angulū ha-
 bere ad Susā. Lōgitudines uero laterū erectas. postea colligit quod secū-
 dū has causas eueniat: lineā quæ ē per Caspias portas meridianā i paral-
 lelo per Babylonē: & Susā ad occasū adiunctionē habere cōmunē i cōsi-
 onē cōmunis incisionis eiusdē paralleli & rectitudinis: a Caspiis portis
 ad terminos p̄tinentis Carmanie & Persidis pluribus millibus quattuor
 & quadringētis. Ferme autē ad lineā per Caspias portas meridianā
 dimidiam recte facere angulum qui est per Caspias portas & terminos
 Carmanie & Persidis: & inclinare illum ad mediā meridiē & æquino-
 ctiales ortus. huic uero parallelū esse idū amnē. Et quod iste a mōnibus
 nō i meridiē fluat (ut iquit Eratosthenes) sed iter hāc & æquinoctialem
 ortū: quēadmodū i uetus scriptū ē tabulis. Quis igit concedet cōsti-
 tutū nūc triāgulū obtuso esse āgulo: cū non cōcedat rectū angulū esse: q
 illū āplectitur? Quis uero in parallelo iacentē a Babylone in Susā: unū
 obtusū ex iis cōplectētibus uniuersam qui non concedat illam usq; in
 Carmaniam? Quis autem idō parallelū illam esse quæ est a Caspiis por-
 tis ad Carmanie terminos: sine quibus inanis esset Syllogismus: & ratio
 ocinatio. Præter hæc autem & is dixit: q a Trochi formam est Indis
 figura. Et sicut orientale latus mltū ad ortū circūfleht: præsertimq; pro
 mōtorio ultio: quod i meridiem ultra latus reliquum prominet: & latus

ad Indū. Hæc autē omnia dicit non Geometrica ratione argutus nō ue/
rissimulater. Hæc uero & ipse in se offerens absoluitur dicens. Siquidem
ad pusilla intervalia existeret argumētū dāda esse uenia. Cū autē ad sta/
diōrū millia uideretur excidēs pati nō conuenire. Atq; illū utiq; ultra sta/
dia quadringenta sensibiles indicare permutationes: ut per linorū paral/
lelū atq; Rhodū. Est autē id non simplex: quod ad sensū est. Sed tum in
maiore latitudine tū in minore. Maiore quidē i eo ipso: cū creditur ocu/
lo uel fructibus: uel aeris tēperiei ad climatū tēperē. Minore uero p in/
strumēta gnomonica: aut ad speculādū ptenēra. Parallelus igitur p lit/
tera gnomonis ratione acceptus: & is qui per Rhodū est & Caris in tot
stadis sensibīle iure efficit differentiā. Ille autē in latitudine studiū trū
nullum: in lōgitudine uero millū quadringērum terminos: pelagi ue/
ro mallū triginta capiens lineā ab occidēte ad æquinoctiales ortus & ad
utraq; patrē: quædam australia nūcupans: quædā septētrionalis: & la/
terea hæc appellans & sigilla cogitet quonā modo & hæc dicit: & lātera
quædā quidem septētrionalia: quædam uero australia: & quonā modo
alia sane occidentalīa: alia autē orientalīa: & ad quod permultū aberrat
negligens rationē subeat. Iustū est enim. Quod aut ad paululum est ne/
que omīrēs tedargui potest. Hic autē neutro modo ullum ei adducit
argumētū. Haud enim eorū que in hac latitudine sunt ulla geometri/
ca ualere potest demonstratio. Neq; ubi nīritur geometricæ discere: ma/
nifestis utiq; acceptationibus: sed sibi ipis fingens. Præstat igitur de quarta
dicere particula. Adicit enim & de phileto: & de Menōte eisdē de cau/
sis uel similibus. hoc autem recte increpat: q; huius particula lōgitudi/
nem nominat lineā a Thapfaco usq; ad ægyptum. Quæadmodū si quis
descripsi per parallelas lineas spacii longitudinē diametrum esse dicat.
nō enī eodē i parallelo iacet Thapfacus & ora ægypti maritima: sed i
multū a se iuicē distantibus. Intermedia uero ducit quodammodo angu/
laris & obliqua linea a Thapfaco ad ægyptū. Ausus ē autē dicere se mi/
rati spacii sex millū stad a Pelusio ad Thapfacū: cū plura sint septem
millibus. Haud sane rectemā cū p demonstratiōē accipiat: q; parallelus
p Pelusiū magis q; parallelus Babylonis ē australis ultra stadia duo mil/
lia & quīgēta: sed scōdū Eratosthenē q existimat parallēū p Thapfa/
cū magis q; Babylonis parallelus ppiquiorē esse. Aqloni stad millibus
quatuor octingentis: coincidit inquit plus q; millibus septem. Quos
nam igitur modo secundum Eratosthenem tāa paralleli distantia de/
mōstrat p Babylonē a Thapfaco cū scrutaret? Quod qdē enī a Tha/
pfaco ad Babylonē tētū iter est: ille igit. Quod autē p utriusq; parallēū
ad alterutrū nequaquā duxit: neque q; i eodē meridiano sint Thapfacus &

Babylō:cōtraria enī Hipparchus ipse demōstrauit secūdū Eratosthenē
 pluſq̃ ſtađ duobus milibus ad oriētē Babylonē:q̃ Thapſacū cōtinge
 re eſſe propiq̃uorē.Nos autē demōſtraones Eratoſthenis opponimus:
 in quibus Tigrin & Euphratē Meſopotamiā & Babylonīā ambitē : &
 maiorē ambitus partē Euphratē efficere. Qui quidē cū ad ſeptētrionē
 fluat i meridie:ad oriētē ſeclit̃ur.In meridie autē excidit.A ſeptētrione
 igitur eius i meridie curſus cuiuſdā quaſi meridiani ē. Ipſa uero ad or
 rū inflexio & ad Babylonē iclinatio a meridiano ē.Nec p directā ob iam
 dictū circuitū. Vñ aut ait milibus quattuor & octigētis ſtadiis ad Bab
 ylonē a Thapſaco præter Euphratē adiciēs: quaſi dedita opera nullā
 rectā ipſā ſuſciperet:ac mēſurā interualli duorū parallelorū.hoc autē nō
 dato iane ē & qđ demōſtrare uidet:quoniū cōſtāte rectis āgulis māgu
 lo peres peluſiū & Thapſacū & ſectōi paralleli p Thapſacū & meridi
 an p peluſiū. Vna earū quæ ē circa rectā meridiā: maior erit ea q̃ circa
 rectā a Thapſaco i Peluſiū.Inſe ſūt & qđ hunc adiūgit a nō cōceſſo præ
 ſuppoſito cōparū:haud enī dat a Babylōe ad Calpiarū portarū meridi
 anū interuallū eſſe ſtađ milibz quattuor octingētorū. A nobis enim ar
 gūū ē a nō cōceſſis ab Eratoſthenē:hoc qđ Hipparchū cōfirmāſſe: ut
 uero ſit inualidū quod datur ab illo:cū capiat plus nouem milibus eſſe
 lineā ſic ductā a Babylone ad portus calpias(ut inquit ille)ad Carmar
 niz conſinia idē oſēdebat.Hoc igitur in Eratoſthenem minime dictū
 dum:ſed quod magnitudinum & formarū:quæ in latitudinem dictū
 tur aliquantū oportet eſſe mēſuram:& quod alibi amplius:alibi mi
 nus concedēdū ē.Capta enim latitudine ſinum ad æquipociales or
 tas extenſorum:trium nullum ſtađ:& ſimiliter item maris uſq; ad cor
 lumnas:quiſpiam magis concederet:ut in una linea inquiratur quæ ſit
 ad illam parallelā:in eadem latitudine conductæ:q̃ quæ coincident: in
 illa ipſa latitudine coincidentiam habentium:uel quæ extrinſus eodem
 modo & diſtantes uſque ad non exeuntes de latitudine: & exeuntes: &
 quæ in maiori longitudine magis q̃ quæ in minori. Etenim inæqualitas
 longitudinum magis occultaretur:& formarū diſſimilitudo:uelut in
 totius Tauri latitudine:& maris uſque ad Columnas ſubiectis ſtađ tri
 bus milibus.Intelligitur locus etiam lineis habens parallelas circūſcri
 ptus:æque mons uniuerſus & mare prædictum. Si igitur i pluri inuicem
 parallelas partes partias longitudinem: & diametrum huius totius
 capias & partium facile totius diametri eadem computaretur parallela
 & æqualis ad ipſum longitudinis latus: quæ in partibus. Et quanto
 quidem minus ſit quod inuicem parallelā habet lineam: quod i pte car
 pitur:ſtō magis hoc cōtingeret.nā & diametri obliq̃tas minus arguē:&

lōgitudinis inaequalitas ī magnis. Itaq; in ipsis formae lōgitudinis diametru appellare ne utiq; dubitaueris. Si igit diametru āpius obliq; uens: ut extra latera uel utrūq; uel alterum durū excedat nō sane eodē mō etiā hāc eunirēt. Tale eqdē aliqd dico. Ipsi scilicet eorū quae ī latitudine dicuntur mensurā. Is autē a portis Caspiis: unū quidē per ipsos montes capivimus per eundē parallelū usq; ad columnas deductā. Alterā uero ad Thapfacū declinansē statim multū extra montes. Ac rursum aliā a Thapfacō educēs usq; ad aegyptū: quae tāta capiat latitudinē. Deinde huius longitudine loci longitudinē dimētēs quadranguli diametru dimētris quadranguli longitudo uideretur. Quādo autē diameter nō adsit sed linea fracta: longe magis peccare uideretur. Fracta enim ea ē: quae a Caspiis portis per Thapfacū ad mīlū deducit. Hāc quidē ī Eratosthenem: illud autē ē ī Hipparchū oportebat: sic ab eo dictorū accusatōne fecerat: sic & errorū emēdatō ē aliquā facere: quod nos facimus. Ille tamēti hoc sapiat usq; ut priscorū tabulis mētem adhibeamus sane suber: quae maioris etiā atq; etiā q̄ Eratosthenis tabula emēdatōnis indigent. Et allatum argumētū eodē uitio detinetur: unū cū capit praesuppositū ex non concessis confutātū (ut nos ipsi conuincimus) q̄ Babylon ad orientē magisq; Thapfacus supra stad' mille exposita est. Quo circa licet admodū iferaur: cū propiorē ortui esse stad' duobus millibus quadringentis ex dictis Eratosthenis: quoniam ad Tigridis trāsitum: quae traiecit Alexander a Thapfacō cōpendiosius est stad' millibus duobus q̄ dringētis. Tigris autē & Euphrates Mesopotamiā circūsdātes interitū ī orientē labuntur: inde in austrum uersū: tunc iuicem propinqui sunt & Babylonī nihil dictis euenit absolum. Errat autem in argumentatione sequentis: in qua concludere uult: q̄ uia a Thapfacō ad portas Caspias: quā Eratosthenes stad' decē millia esse dixit: haud quāq; indirecto ē mēsurata: perinde ac in recto tradat: cū recta longe minor existat. Sibi uero ingressio talis est. Ait esse & secundū Eratosthenē eundē meridianū & q̄ est per ostium Canobicum: & qui est per Cyaneas. Hunc uero distare ab eo qui est per Thapfacum stad' millibus sex & trecentis: Cyaneas uero a monte Caspio stad' sex millibus & sexcentis: qui ad excessum ad mare Caspiū ē Colchide iacet: adeo ad stadia trecenta. Acq̄le esse distātiā a meridiano ad Cyaneas & ad Caspiū & ad Thapfacū. Quodā autē mō & Thapfacū & Caspiū in eodē iacere meridiano. Huc uero consequēs ēē portas Caspias p̄ter distare. A Thapfacō uero & Caspio mīlto minus abesse millibus. x. quae igit Eratosthenes a Thapfacō distare. Certē multo mīus q̄ millibus decē distare p̄ rectā. Ambasū p̄fecto ēē decē millia ratiocinat ille p̄ rectā ad Thapfacū ex portis Caspiis. Ad ipsum

uero dicemus: q̄ qđ Eratosthenes rectā i latitudine capiat: quod Geogra-
 phia: propriū est: in latitudine uero & meridianas & eas quæ ad orienta-
 lē meridianū sunt: alie arte geometrica ipsū dirigit. Et sicut aliquis p̄ in-
 strumenta: capiet unum quodq; horum: ipse nequaquā per instrumenta:
 sed per coniecturam ponus accipiens. quodq; per rectas: quodq; per
 parallela. Vnum quidē hoc peccatū est/ Alterū uero est ut nec ab illis ia-
 cētia intervalla ipse ponat: nec ad illa adducat argumētū: sed ad ea quæ
 ipse coningat. Ea propter primū quidē: cū ille ab estio ad Phasin ita dē
 octo nulla intervallā esse dicat: adiūgatq; illa: quæ usq; ad Dioscuriadē
 sūt: indeq; sexcenta: & eā quæ ab Dioscuriade ad Caspiū ē additionem
 dierū quique. Si quispiā sane secundū ipsū Hipparchum existimat di-
 ci oportere ad ita dē mille. Vnde uniuersā sūmam cōputari secundum
 Eratosthenē millibus nouē sexcentis. Ipse igitur partitus ē & ait ex Cy-
 aneis & Phasin nulla quinq; & sexcēta esse: hincq; ad Caspiū alia mille
 ita q̄ secundū Eratosthenē non contingeret & Caspiū & Thapsacū in
 eodē esse meridianos: sed secundū ipsū. Ea igitur secundū Eratosthenē
 Quonā igitur modo huc cōsequit̄: ut a castio ad portas Caspias equa-
 lē esse: ad alam a Thapsaco ad idē signum. Ceterū in secundo rursus
 cōmentario resumēs eandē quæstionē de montibus: circa Taurū de q̄
 bus diximus facis: transit ad septentrionales orbis terrarum partes. De
 hinc dicta exponit ab Eratosthene de adiacentibus ponto locis quandoq;
 quidē tria inquit promōtoria a septentrione descendere. Vnū quidem:
 a quo Peloponnesus. secundū uero italicum: terrū aut Ligusticū. A qui-
 bus sinus deprehendi & Adriaticū & Thyrrhenū. His quidē expositis
 uniuersaliter singula de illis dicta nititur redarguere per rationes magis
 geometricas: q̄ per orbis descriptiones. Tāta uero est errorū in eis ab
 Eratosthene multitudo: & Timosthenis i portū descripsiōes: quē ille su-
 per ceteros collaudat. Discordās autē in eū plurimū arguit ut diū dica-
 re indignū arbitrer: illos tantopere de rebus aberrātes & Hipparchum
 Etenim ille nō nulla quidem omittit errata: quædam uero non emēdat
 sed tantū arguit: quoniam falso uel repugnāter dictū est. Hoc & fortasi-
 se quispiam accusādū duxerit: q̄ tria Europæ dicit esse promōtoria: unū
 quidē constitūis in quo est Pelopōnesus: etenim aliquid habet in mul-
 tas diuidentium partes. Nam & Sunium ad promontorium inclinat sicut
 & Laconica: cū sit non multo minus: q̄ Maleum ad meridē uer-
 gens. Et sinum minime paruspēdendum accipit. Et Cherronnesus
 Thracia ad Sunium: & Melena idest nigrum sinum assumit: & de-
 inceps Macedonicos. Quod si hoc quidem omittamus: & ex interval-
 lis plurima manifesta falsitate descripta egregiam locorum imperitiā

arguitur: quæ geometricis argumentis nequaquam indigent: cū apta sint suapte natura: & testificari valeant: sicut & ex Epodiano ad sinum Thermei ex-
cellus est sup duo millia stad:is aut nōgētū affirmat. Ex Alexandria uero
ad Carthaginē supra millia tredecim: cū nouē millia nō excedāt. Siquidē
i eodē meridiano est secūdū hūc Alexandria Caria & Rhodus. At Car-
thaginē uero Porthmus uidet interiacens mare. Omnes autē sunt cōsen-
tunt e Caria ad Porthmū nauigationē esse plus quinque milliū stad: : cū
meridianus in magno quodā capto interuallo idem esse cōsideret cū
illo qui tanto in occidentem inclinatior est: ad aliū magis in orientē illec-
tante: quanto Carthago in occidentem magis q̄ porthmus existat. In tri-
bus autē stad: millibus manifestā habet redargutionē. Is autē Romā i eor-
dē meridiano ponens tanto in occasum uiciniorē q̄ Carthago: excellen-
tiam ipetit: nō reliquit locoꝝ & horꝝ & alioꝝ qui p eūdē tractū ad oc-
cidētē usq; ad colūnas existūt. Hipparcho igit nō orbis sitū describēti:
sed Eratosthenis dicta de Geographia exactius explorandū p̄ptium fuit
singula corrigēda magis emendare. At nos i q̄bus recte inquit: cū longe
plus sit i quo peccet: p̄ptiū uniuscuiusq; rei sermonē adducēdum esse
putauimus nōnulla emēdātes. In q̄bus autē allatis ab Hipparcho causas
dissoluemus: & ipsum simul Hipparchū rimantes erimus: ubi p cōuen-
tionē quippiam differunt: in his autē eum omnino delirantem intuentes:
cum illum iure inuitet. Satis esse cogitamus: siqua in ipsa Geographia
insunt dicentes illam corrigamus. In quibus enim frequentes exterius
sunt errores præstat ne mentionem quidem facere: nisi rarum aliquid
in uniuersum est: quod singillatim efficere cōabimur. In præsentia dic-
tum sit: q̄ Timosthenes & Eratosthenes: & adhuc illis priores: Hispani-
ensia & Gallica præfusi ignorarūt: innumerabiliter autē amplius Ger-
manica: situmq; Britannia: pariter autē & Cætarum & Bastarnorum.
Ad multam quoq; ignorantis partem de Italia de Adria de Pontor: &
de reliquis septentrionis partibus peruenerūt: tametī huiusmodi uer-
ba contentiosorum forte docerentur. Nam cum Eratosthenes ea quæ de
longe distantibus tradita sunt dicturum se asserat: nec illa confirmet:
sed accepisse se dicat: opponatq; alicubi: quæ p rectam magis minus ue-
lunt: non oportet accuratum asserri argumentum ad non confessā inuicē
interualla: quod facere constat Hipparchus. Sed i auctoris ex tractu Hyr-
canie usq; ad Baetras: & de ulterioribus nationibus distans expōit. Et ex
Colchide ad Hyrcanū mare: haud. n. simili mō i hūc illū exquirere opor-
tet: & i litonibus rursus: ac reliqs usq; adeo cognitis locis. Sed neq; i his
rōne geōetrica (ut dixi) magis uero more orbis sitū describēti. Quædā
igit de Aethiopia carpēs i fine secūdi cōmētarii de factis i Eratosthenis

Geographiā in tertio inq̃t maiorē cōtēplationē fore mathēaticā. Ad ali-
quāntū autē & geographicā. Nec tñ ad aliquāntū geographicā secūisse mihi
videt̃ sed totā mathēmaticū Eratosthenes talē praebeat occasionem.
Nam cōpluribus i locis ad āphorē excidit scientiā q̃ p̃posita exigit nov-
rica. Flap̃us aut̃ nō diligētes sed generales quālibet efficit declarationes:
& quodāmodo in geographicis mathēaticū in mathēaticis aut̃ geo-
graphicū sese gerens. Itaq̃ cōtra differētibz utrobiz causas praeber. In
hoc sūt cōmētario ēt iustas & iste & Timosthenes. Quocirca nec nob̃ is
qdē simul cōsydetādī facultas requir̃. Sed de iis quae ab Hippcho dicta
satis habēus. Ceterq̃ & Posidoniu i iis quae de oceano dissent̃ uteamur.
Vbi pleriq̃ more Geographi explicare videt̃: tñ peculiariter: tñ supra
mathēaticū: haud igit̃ absurdū est nōnulla quoq̃ huius dicta iudicare.
Et quēdā qdē nūc: quēdā uero & i iis quae singulatim dicēda erūt: quē-
admodū & obuenerit: modestē tamē. Vñ igit̃ ē ex iis quae ad Geogra-
phiā p̃pria sunt uniuersam terrā esse rotundā supponi: sicut & mūdū
& reliqua assumere: quae ad hanc dispositionē cōsequant̃. Ex iis illud ē
eam zonis quibz cōtineri. Huius in zonas quinq̃ p̃tios autorē Parme-
nidē existisse: Posidonius tradit. Eum uero demonstrare Torridā: duplo
fere latiorē ea: quae inter utriq̃ tropicū exterioris & ad tēperatas sup̃excē-
dit. Aristotēlē aut̃ illā appellare tēperatā: quae iter tropicos & septētriones
est: ambos uero iure increpat. Torridā enim uocari eā quae p̃ aēstū iusta
habitari nō p̃t. Ceterq̃ eius quae inter tropicos ē latitudo plusq̃ dimidia
habitabilis ē: facta. De Aethiopicis supra Aegyptū cōiectura. Siquidē
totius latitudinis medietas ē quā utriq̃ diuidit aequinoctialis. Huius spa-
cium a Syene quae aēstui tropici terminus est ad Meroen decem millia
sunt. Spaciū uero hinc usq̃ ad parallelū Cinanuserae: quod est initium
Torridae millium triū. Hoc igit̃ iteruallū uniuersum mēsurari potest
nā & nauigat̃ & pagrat̃. Quod aut̃ deinceps est dico usq̃ ad aequinoctiā
demonstrat̃ secūdū Eratosthenis dimētionē terrae: ēt stad̃ octo millium
octīgētum. Quā supputationem habent millia tredecim ad octo millia
octīgēta: hāc haberet tropicos interuallū ad latitudinē torridae. Quod
si nouā dimētionū ea introducat̃: quae minimā efficit̃ terrā: qualē Po-
sidonius indicat̃ circiter octīgēta millium existentem circa dimidiū ma-
nifestat̃ torridam eius quae est inter tropicos: uel paulo maiorē q̃ mediū.
Aequalē uero & eandē nullo pacto ad septētriones: neq̃ penes omnes
existētem neq̃ eisdē ubiq̃. Quis nā tēperatas quae immutabiles sunt
diuideret̃. Cū igit̃ nō penes uniuersos sit septētrionales esse nihil esset
ad argumētū. Si enim penes habitatores tēperatae omnes: ad quos dicit̃
solos tēperata nō ubiq̃ eodē modo: sed mutari bene cōprehensum est.

Ipse autem in zonas partiens quinque ad celestia quidem utiles esse ad
 icrit Ex his duas circūstantes subter polos usq; ad eas quæ septentriona-
 les habent tropicos: diuersarū umbrarū esse: ab aliis duabus quæ dem-
 ceptæ sunt usque ad habitūtes sub polis. Quæ uero inter tropicos ē utri-
 que umbras habere. Ad humana uero has & alias duas singulas sub tro-
 picis: ad quas mēse quodāmodo dimidius sol supra uertit ē: bipatio di-
 uisa sub tropicis. Has nāq; zonas ppterū quidē habere: q; squalide sint
 propriæ: q; aride: q; infecundæ: q; sabulosa: præterq; Balsami: & quorū
 dā fructuū calidissimorū inustorū. Mōres. n. minime propinquos esse: ut
 ingruentia nubila hyemes efficiant nec flumībus pfūdi. Quocirca
 & crispis & reflexis cornibus: & pto rectis labris & latis naribus gigni.
 Eorum enim extrema cōgrahi: & has zonas lēthiophagos: id est uictū ex
 piscibus capientes incolere. Quod aut hęc zonæ ppterā similitudine demō-
 strari dicunt: q; qui magis ad austrum spectant: ac tēperatiōrē habeāt &
 fructuosiorē agrū: & aquaꝝ abundantiōrē. Ceterū Polybius sex zonas fa-
 cit duas qdē ad Arctos subiacētes: duas aut iter has & Tropicos & æq-
 uocticā. Quia igit in quq; diuisio & secundum naturā: & secundū terre
 descripiōnē dicta esse uidet. Natura qdē & ad celestia & ad aeris tem-
 peratiam. Ad celestia quod hoc pacto eos q; alterubi: quicq; utriq; ūbras
 hāt determinatos optime distinguit. Et ad astroꝝ aspectū integra quadam
 pntiōe cōmutatiōe suscipiētis. Ceterū ad aeris tēperatiōē: quæ cū ad solē
 iudicet: generalissime sunt differentiæ: quæ cōcedūt ad animātes: ad plā-
 tas & ad alia semina cōtracta sub aere. Et i eo ipso caloris excessus & de-
 fectio & mediocritas. Hæc aut ob zonæ pntiōnē ppterā suscipit discre-
 tiōnē. Dux enim frigida: caloris defectiōnē cūctat in unā aeris naturā
 cōducta: & tēperatæ in unā quādam mediocritatem similiter adducit.
 In reliquis una reliqua. Torrida. Hæc uero & recte geographiæ diuisionem
 esse manifestū est. Terræ namq; descriptio querit: ut alterius tēper-
 atæ partē a nobis habitata disterneret. Ad occidentem qdē & orientē
 a mari sunt termini. Ad austrū aut & aqilonē aer terminat. Medius qdē
 cū plātis & animābus tēperatus est. Vtriq; uero itēperatus & excessu
 & defectu caloris. Ad has tres differentiās i quq; zonas pntiōe opus fuit.
 Orbis enim terræ p æquoclicā bipartitus: & in hemispheriū aqilonatē: in
 quo nos sumus: & in australe has ipsas tres describit differentiās. Quæ enī
 ad æquoclicā uergūt & perustā zonā ppter uaporem inhabitabilia sunt.
 Quæ uero ad polū spectāt ppter frigus. Media tēpata habimbilia sunt.
 Quæ uero adiciens istas ad tropicos pportionē ad has quq; nō redditiueq;
 simili utētes differentiās: sed hoc p gēnum differentiās zonas demōstrat: ut
 alia qdē Aethiopiā: alia aut Scythiā & Gallicā: iterū uero p modū

Scythiæ
 Aethiæ
 Infecunda
 Sabulosa

lēthiophagos
 Postquam
 uictum q; piscibus
 capientes

no l. 1. c. 1.

ab

no

f

Polybius profecto haud recte facit zonas quasdam æqilonaribus distinctas:
 duas quæ sub illas iacentes: duas autem inter has & tropicos. Dictum est enim
 quod per signa transmigrantia ea quæ non mutari terminare non oportet: neque
 per tropicos torridæ zonæ terminis utendum: & enim hoc dictum est. Et cum
 cum torridæ duas in partes diuidit: in cogitationem haud sane consentiendam
 motus esse uidetur: ad quæ & uniuersam industriose terræ partium: & in
 boreale hemispherium & australe cum æquinoctiali. Patet enim hac eâ præiudice
 clauda. Et ipsa torrida quidam efficit commoditate. Itaque utrumque hemispher-
 ium omnino tribus ex zonis consistit: quæ similes alterutro specie habet. Ta-
 lis igitur præiudice i sex zonas diuisione suscipit: reliqua uero non admodum.
 Sicut igitur eo qui est per urbes dupliciter partitis orbem terræ: haud sane
 conuenienter utrumque hemispherium: occidentale dico & orientale sex in zo-
 nas incidere: sed in quæque satis esset diuisio. Ambarum enim præiudice similitudo
 torridæ: quas æquinoctialis efficit: continuæque consistitio supracanæ & curi-
 osam concisionem ostendit: cum & temperata & frigida eiusdem sint speciei:
 nec contiguae sint. Sic igitur uniuersam talibus ex hemispheriis intellecta
 satis sufficienter in quæque diuidere. Si uero (ut inquit Eratosthenes) & super-
 posita quoque æquinoctiali temperata est: & idem sentit Polybius: hic autem addit
 cum quædam altissima sit unde & hymnibus irrigat: cum septentrionalia nubila
 per Etesias illic altius plurima incubant: multo est melius tertiam temperatam
 hanc efficere quamdam angustiam: quæ sub Tropiceis sunt introducere. His
 & talia consonant quæ Posidonius meminit: transmutationes scilicet eas quæ
 in transuersa celeriores esse. Similiter & solis ab oriente ad occiduum. Celer-
 riores namque sunt motiones per maximum circulum: quæ eiusdem velocitatis
 sunt. Ceterum Polybio Posidonius istam quæ habitationem inquit sub æquinocti-
 ali eminentissimam esse. Haud quæquam enim esse secundum sphericam superficiem
 eminentiam ullam per æqualitatem. Neque item eam quæ sub æquinoctiali est
 montanam esse sed cælestem: quæ quodammodo ipsi maris superficiei æqualis
 est. Hymnes autem quæ Nilum expleant ex æthiopicis manare motibus: cum
 hoc in loco ista dixerit alibi concedit dicens: cogitare se sub æquinoctiali
 motus esse. Vtrumque autem ex ambabus temperatis cadentes nebulas pluuias
 facere: hæc autem dissensio manifesta est. Sed si concederet quod sub æquinocti-
 ali regio motana sit: alia quædam recubere uideretur. Idem enim oceanum con-
 fluentem esse aiunt. Quoniam igitur modo motus in ipsis mediis collocantur:
 si si inualis quasdam dicere uelint. Qualiter autem hoc geographicæ præiudice
 se habeat exterius cadit. Proponitur uero ipsam de oceano tractationem:
 hæc indaganda fortasse præbeant. Memor autem eorum quæ Africam nauibus
 circumfisse tradit Herodotum existimare inquit missos nonnullos a Dario
 circumfisse illam maris percessisse. Heraclidem uero Ponticum in dialogo

facere Magū quēdā ad Gelonē pfectū; q̄ circūnavigasse afferat: hanc q̄
dē rebus carere dicit; Et Eudoxū quēdā Cyzicenu ludotū spectatōrē
& sacerōtū delatōrē i p̄cipualis certamine in Aegyptū peruenisse scri-
bit tēponibus secūdi Ptolemæi Evergete Regi aut̄ eiusq̄ familiaribus
astūsse: & maxime de superioribus Nili navigationibus admirabilē de
locoꝝ p̄prietatibus simul & nequāq̄ indoctū. Contigisse aut̄ Indū quē-
piam Regi ab custodibus sinus Arabici deportatū adferentibus solū ser-
mimortuū navi adductū offendisse. Quisū esset & unde ignorare cum
eius linguam nequāq̄ intelligeret: cū autem q̄busdā tradidisse q̄ græcā
linguā instruerēt: quā cum p̄didicisset narrasse: q̄ cum ex India naviga-
ret in errorem incidens has ad oras incolumis delatus esset amissis fame
comitibus: relictum autē polliceri ut expeditus & p̄p̄tis Regis edicto
navigationē ad Indos regeret: q̄bus Eudoxus exiit. Cum aut̄ magnus
cum muneribus enauisset egregis munerē muneribus reuēctis
& aromatū & lapidum p̄ciosissimorū: qui parum fluminibus cū calca-
his deferunt inōnullos effollos reperitū humore cōstrictos: quēdam modū
apud nos crystallina: spe uero deceptum fuisse. Totū enim onus Ptole-
mæū Evergetem interceptisse: quo uita defuncto uxore Cleopatram in
regno succēdissē. Rursum igit̄ ab ea maiore cū apparatu missum Eud-
oxum q̄ reuertens uētoꝝ impetu sup̄ athiopā delatus est. Ad quēdā
uero appulsum loca homines ad famulariōnē allexisse tū ciboꝝ tū uini
p̄ticipatione: tum caricarū massis: quoꝝ illis iopia gētibus erat. Pro q̄bus
qdē rebus p̄cepta famitatis assequatū & unarū deductiones: & uerba
nōnulla descripsisse: summū autē protæ lignū e naufragio cōparasse in
quo equus erat insculptus: audisse naufragium illud fuisse hominū ab-
occidēte nauigātum. Reuertentem id suū ad navigationē detulisse: in-
columnē i Aegyptū regressum: nō qdē amplius regnante Cleopatra: sed
eius filio omnibus spoliatū extisse: cōplura enim subripuisse deprehē-
sum. Summū autē illud protæ lignū cum in forum truhisset naucleris
ostendisse: gaditanorū fuisse cognitum: ex his negotiatores quidē naues
ingētes emittere: pauperes uero paruas quas equos appellant ob ip̄sita
p̄oris insignia: hos usq̄ ad Lixum fluiū navigare circa Mauritanā p̄-
scātes: naucleros uero quosdā lignū illud noscisse. Exstiterat aut̄ cumū-
piū q̄ lōgius ultra Lixum fluiū nauigis perierat. Quibus ex rebus con-
iectura intelligentē Eudoxum: q̄ nauigari circūcirca possit Africa domū
reuerſum omnes deponentē fortunas enauigasse: ac primū qdē in agrū
Puroclanti: deinde Massiliā: & deinceps ad eā mariannā usq̄ gades p̄ce-
rum ubi: q̄ locoꝝ hac diuulgātem: qua: stusq̄ aucto ingeniem cōparasse
nauem & nauiculas duas piraticis lembis haud dissimiles. Imposuisse

puelles lymphatiacos & medicos & alios artifices. Dehinc intra in Indiā navigatione perpetuis zephyris cōscendisse. Aegrotatibus autē navigantone conturbis secūdis in terrā uētis applicuisse inundationes maniq; reculus formidare. Quod aut uerebat accidit. Namq; nauis terræ icidēs fuit adeo ut scēim nō sūt simul solueret. Ceterū prius in terrā onus & hignorū pars maxima i colūna peruecta sūtne quibus tentū lēbū cōpavētū remorū quinquaginta Myoparoni forme parē. Inde nauigasse quorū ad ad homines eadē uocē & uerba sonātes applicaret. quæ antea deserti pferat. Simul id intellexisse. quod idogene illi Aethiopū cognati forent; & Regi Bogo subditorū similes. Omīssa igitur indix navigationē reuertisse. inter nauigādūq; cū uidisset insulā optimis scātētem aquis & pulchris uirētem atq; bonis desertā ānotasse. Sospitē uero in Mauritaniam delatū collocatis lembis terrā tri itinere ad Bogū aduētasse. Cui cōsiliū dedisse ut eā navigationē susceperet. Cōtra uero similes ualuisse. cū metū intederēt ne regionē facile patere infidīs eueniret cū externis cōtra militare uolētibus ostēderet incurio. quod ubi intellexit uerbo qdē se se missū ad cōmōstratū navigationē. Re sit i desertam quāpiam insulā expositum iri in Romanorū prouinciā effugisse. illū uero in Hispaniā discessisse. denuoq; nauem torūdā & lōgam remorum quūquaginta constantem apparasse. ut illa quidē alō fecare. hac autem terram tenere posset. Imp obitis autem agriculturæ instrumentis & seminibus; & edificādū peritis ad circūducēdam eadē navigationē mare igressum. Cogitatur enim si tardius nauigare cōtigisset i præmedita hybernare insulā. Ac satione facta decerpitq; fructibus pfectam antea & cognitā absoluere navigationem. Ego quidē inquit usq; ad Eudoxi tēpora ad hystoriam peruenio. Quicquid posterius euenit Caditanos & Hispanos nouisse probabile uidet. Ex his omnibus ait demonstratū terrarū orbem Oceano quaquauersum circūfundi.

¶ Haud equidem uinclum terræ circūfluit orbem.

ὅν ὡς οὐκ ἀπὸ τοῦ περιβάλλοντος περιπόρ.

Ast imensa fluit nec quicq; effundit ipsum.

ἔλαττο ἀπὸ τοῦ περιβάλλοντος τοῦτον ὅτι οὐκ ὡς οὐκ.

¶ Mirandus profecto in omnibus est. quo pacto circuitam Magi navigationē. de qua dixit Heraclides testibus carentem existimās & de millis a Dario. quod tradit Herodotus. Bergeum autem interuallum. istud in credibilitatis parte cōstituens. seu ab eo ipso quidem fictum. siue fingēribus aliis. Nam rei creditæ pluasio est. primū quidem de circuitione p Indum. Sinus enim Arabicus fluminis instar āgustus est atq; proloxi. usq; ad sta & decem millia usq; ad Ostium. eo prorsus angustio existēte.

Credibile autē nō ē: neq; foras abquo navigationē habere in sinū indos
 impulsos p̄ errorē. Angustia enī ab Ostio errorē demonstratur: fuerāt.
 Neq; in sinū deducta opera mirātib; erroris præterea aut uētorū icōstā-
 tiū ulla erat occasio. Ineduaq; cūcti quonā seie modo petites neglexissēt
 uno dūtaxat exceptor. Superstēs q; unus tantū quonā modo ad nauigium
 haud sane pusillū regēdū satis esset. Quo tāis trāsinuere maria potuiss-
 set. Quonā uero tāta ad perdiscēdā linguā celeritas: qua Regi persuas-
 dere factus sit idoneus: ut ducēdi nauigi usq; præstaret. Quonā demū
 Ptolemæo Euergete de talibus ducibus erat inopia. cū iam eo in tractu
 multis mare notū esset. Sacerdos aut ipse & augur Cyzicenorū quo par-
 clo omnia patria nauigauit ad indos. Quonā modo tantum illi creditū ē
 negotiū. Quomodo itē reuersus omnibus ex isperato interceptis: & igno-
 minia affectus ip̄iore numerū apparatu sibi cōmēdato. Remans autē
 & delatus in Aethiopas quā ob causā uel linguā descripsit uel sūmū il-
 lud protæ lignū e piscatoria nauicula excidisse: unde didicerat. Nā di-
 dixisse q; ab occasu nauigantiū id fuerat naufragiū nullus futurū erat in-
 diciū: cū & ipse ab occasu secūdū reuersionē nauigaturus erat. Itaq; pro-
 factus Alexandriā in multorū furto deprehensus: quonā modo supplicio
 affectus nō ē. Sed naucleros sciscitās obābulabat simul lignū illud osē
 tās. Is aut q; noscibat nunq; admirationi fuit. Qui uero hūc adhibuit
 nunquid maioris admirationis. Tali dehinc spe reuersus i patriā: & ab
 ea trāsinigrās postmodū extra columnas: & absq; edicto non liceret ex
 Alexandriā mare ingredi. Et eo magis homini regius antea surripienti per-
 cussas. Clī uero enauigare possibile nō erat cū tāta portuū custodia. Cæ-
 terosq; exitus clauderet: quātā & hac tēpestāte pmanētem ipsi nouimus
 drutus Alexandriā icolētes. Tāerī ip̄sēntia Romanis obtinētibus re-
 missius agit. Regie uero custodie longe inexorabiliore erat. Postq; ue-
 ro cōscēdit ad Gades & edificata naue regaliter enauigauit: cū dissolu-
 tis caip̄s nauī quonā pacto in desertis terris tentū exardificauit lembū.
 Qualiter uero rursus nauigās: aethiopiasq; ab occasu & ab ortu eiusdem
 lingue cōsonantes offēdēs navigationē deinceps absoluerē non cōcupi-
 uit: cū adeo ad libētē peregrinandū facilis esset & parum esse speraret:
 quod restaret incognitū. Verū hæc omnes per Bogū navigationē cōcu-
 piuit. Quonā uero modo cōstructas in seipsū insidias agnouit. Quid aut
 Bogo āplius comparabat ipsius hominis meritis. cum alioquin foras
 emittere liceret: ut uero nouit insidias quomō ad tuta sese loca fuga pro-
 ripuit. Horum unumquodque cum impossibile quidem non sit diffi-
 cile sane fuit & factu perrarum fortunæ cuiusdem opera: huic uero pro-
 specta semper fortuna cōrigit inter assidua cōstituto dācerimā. A Bogo

sunt fugiētes quonā mō ī Africā rursus navigare nō formidauit eo prae-
ferti apparu isulā habitare istituēs. Hāc qdē nō multū a Pythex & Eue-
men & Antiphāis uariatibus absūt. Ceterę dāda illis ē uenis: q hoc ipsi
dedata opa more praestigiatore exerceat. Viro autē demōstrationū & sapi-
entiae studioso & primis fere de pūbus certis: quā ueniā praestare dignū
esse cōsebit. Hāc qdē igit nō bene. Illud autē terrā iterdū eximi & scilicet
ones suscipere & mutationes ex terramotibus & reliqs huiusmodi: quos
diuinaueramus etiā nos ipsi sane illi recte pmanet. Ad quod illud Plu-
tonis bene adicit: quod fieri potest: & signētū nō sit de Atlante insu-
la: de qua ille Solonem tradidisse refert ab aegyptiis audisse sacerdoti-
bus: ut cū quodā tēpore extitisset euasuerit. cuius magnitudo nō minor
Epiro. Hoc autē dicere melius esse existimat q̄ prout ipse qui quā finxit
eā deleuit: sicut poeta murū Acheorū. Coniecturā autē facit de Cymbo-
rū & propinquoerū trāsmigratione ex natali solo facta propter inundan-
tis maris incursum nō uno cōtingētem impetu. Suspiciat quoq; orbis ter-
rarū longitudinē septuaginta millia stād. esse: dimidium totius ambitus
secūdū quē deprehensus est: ut dicat ab occasu euro navigantem in tot
millibus ad Indos peruenire posse. Conatus est autē eos acculare q hoc
modo continētes terras distinxerūt. Non autem per parallelos ad equi-
noctialem quibus diueritates demonstraturi erant: & animalium: & ar-
borū & aeriarum partium quarūdā frigida constituentium: quarūdā
exustā: & perinde ac zonas esse cōtinētes terras. Rursus destruit: & ut in
resolutione efficitur: denuo collaudans existentem diuisionē posituam
faciens quæstionem nullam ad rem utiliter. Tales enim ordinatiōes ex
providētia nequāq; conficiūtur: sicut neq; gentium differentie neq; lin-
guæ: sed a casu & fortuna & artes quoq; & facultates & exercitiatiōes ut
plurimum nonnullos inchoantes obiciunt: quocūq; in climate. Aliquid
etiam præter ipsā climata adeo ut nonnulla locis quibusdam attribuat
quædam ex impositione: aliquaq; exercitatione. Haud enim Athenien-
ses natura studiorum cupidi: Laocædemonii uero nequāq; & adhuc pro-
prios Thebanis: sed consuetudine magis. Sic neque Babylonii & Aeg-
yptii natura sapientiae studiosi: sed usu & operatione: itemq; equorum
boumq; ac ceterarum animantium præstantia: nō solis ex locis: sed ex
exercitatione comparantur: ille uero ista confundit. Talem autem laudans
terrarum diuisionem: qualia hoc tempore sunt exēplo utitur: q Indi ab
æthiopibus differūt q in Africa sunt. Nam robustiores esse & aeris siccit-
ate minus coctos. Idcirco Homerum cum omnes dicat æthiopas bi-
partito diuidi: hos quidem ad occidentem: alios ad ascendētem solē esse
introducētemq; orbem terrarum alium quē minimè nouit Homerus

suppositioni seruire: & sic describere oportebat inquit. Nōnulli recedē
 et sole ueluti a meridiano declināse. Primū quidē p̄p̄iq̄i ægypto anth
 opes & ipsi dupliciter diuiduntur. Quidā enim in Asia sūt: quidā uero
 in Africa inter se nahilo diuersi. Postmodū Homerus non idēco partē
 æthiōpas: q̄ indos quoq̄ talibus cognorat esse corporibus. Neq̄ enī ab
 initio indos Homero cognotos fuisse probabile est: ubi nec Euergetes
 ipse per illā Eudoxi fabulā res nouit indicas: nec ad Indā nauigādi mor
 dū: sed potius per dictā a nobis antea diuisionē. Ille autē de Crætis de
 scriptione iudicauimus: quia uel hoc pacto uel illo describere nihil iter
 est. Ipse autē hoc quidē interesse dicit: melius autē esse hūc in modū trans
 mutare: illi quidē discedēte. Quid igit hoc differt ab hoc? illi autē occi
 dēte. Nā totū spatū a meridiano ad occidentē occidentis uocatur: sicut &
 orientis semicirculus. Quod ēt Aratus annotat dictis. Qua quidē ex
 trema miscet occāsus & ortus iter se. Si unq̄ i pictura Crætis sic me
 lus esse dicat aliquis: & in Anstarchi pictura oportere. Hæc & in Poly
 donū. Nā & in singulariter dictis per multa sua conuenienter asserunt
 ad propōsitā instructionē: quot ad terræ descriptionē attinēt. Quæ autē
 magis physica: & ad naturālē historā p̄tinēt in aliis cōsiderāda sunt uel
 unq̄ negligēda. Multa enī apud eū causarū expositio & Aristotelis imi
 tatio: quod nostri deuitāt: cū tāopere causæ ipse lateat. Polybius Euro
 pæ regiones describēs p̄sticos illos omittere se dicit. Eorū autē reprehē
 di ortus terræ tractat: & Pythēā a quo pleriq̄ refutari sūt. Nam cum
 totā permeabilē se accessisse dicat Britannā: cuius ambatū insulæ supra
 quadraginta millia esse tradit. Insuper & de Thyle asseruit & locis illis
 in q̄bus nec adhuc terra per sese aderat nec mare nec aer: nec concre
 tus quidā ex his acutus maritimo pulmoni similis: quo terrā atq̄ ma
 re ac uniuersa in sublime tolli dicit: & hunc perinde ac cunctorū nodū
 esse: neq̄ permeabilē: neq̄ nauigabilē existentem. Illud quidem ut pul
 moni similis sit uidisse quidem seip̄sū iquit. Cætera uero dicta audisse:
 hæc quidem Pythæ. Vtq̄ hinc reuersus cunctā Oceano uicinā regio
 nem adierit Europæ: a Gadibus usq̄ ad Tanā: Polybius profecto & in
 credibile hoc ip̄sū inquit. Quonā modo enī priuato ac pauperi homini
 tanta peragratū & nauigatū spatia facili forent? Eratosthenē uero dubi
 tātem nunquid hæc fides habenda sit: tamen de Britannia credidisse. &
 de Gaditanis & Hispanis fidem Messenio adhibere q̄ huic p̄stulāt. Ille
 quidem uno in loco Pantheam adnauigasse dicit. Alter autem uel usq̄
 ad mundi terminos Spectasse cunctā septentrionalem Europam: quā
 nec Hermæ dicenti quis crederet. Eratosthenem Euclyptum Bergeum

appellare; Pythex autem credere. Et quod amplius est Dicaecho minime credente. Hoc igitur nec Dicaecho quidem credere ridiculū sane, siq̃ illo sicuti regula uti conueniat: aduersus quem ipse tot argumenta & reprehensiones obicit. Ceterum Eratosthenis de occidentalibus & septentrionalibus Europæ dicta est ignorantia: sed illi quidē ac Dicaecho parcendum ē: qui loca illa nequaquam aspexerant. Quis aut̃ Polybius & Polidonio ueniam tribueret? Atqui Polybius ē: qui opinabiles omnino appellans demonstrationes: quas de locorū illorū facit interualis: & plenisq; in alia sed nec in eis in quibus illos redarguit purgans. Dicaechus igitur cum dicat ex Peloponneso ad columnas stadiā milia decē interesse. Plura uero his esse ea quæ sunt usq; ad Adriam ad sinum intimū: quodq; ad columnas est spatium usq; ad fretū id est pothmum tria stadiā milia ædat, ita ut residuum a freto ad columnas esset millium septem. Tria quidē milia omittere inquit: siue quidem bene deprehenduntur: siue nō. Scire autē milia neutra in parte: neq; litus neq; pelagi medium metuerit. Maritimā quidem cuidam obtuso angulo per similem esse procerdenti per fretum ad columnas habenti uerticem Narbonem ut trigulum constitutissimū habens rectā per pelagus: latera uero dictū angulū facientia: quorum, unum quod est a freto usq; narbonem plus est q̃ decē millium & ducentum supra mille: reliquum deinceps minus q̃ octo millium. Atqui plurimū quidē ab Europa in Africā interuallum per Tyrrenū pelagus constare non plus quā stadiā triū millia. In Sardonio uero mari angustā formā suscipere. Ceterum esto inquit & illud triū millium. Antea uero i his excipiarut duū millia stadiā sinus ipsius profunditas per Narbonem: sicut a uertice ad basim ipsius obtusi anguli propriū diculum. Patere igitur dicit ex cōmensuratione doctrinali: q̃ cūcta maritima a freto proxime in columnas excedit rectam quæ est per pelagus stadiis prope quingentis. Appositis autem tribus millibus ex Peloponneso ad fretum omnia in unum stadia per directam plura erūt q̃ duplicis quæ Dicaechus iquit. Plura autem his ad sinum Adriaticū ponere: secundū illum oportebit inquit. Versi amice Polybi diceret aliq;: sicut huius mendacii dilucidum tuis ex dictis argumentum ipsa cōstituit expienna. Ex Peloponneso quidē ad Leucadem septingenta: hinc totidem i Corcyram: & hinc denuo totidem ad Ceraunia: & dextrorsum i Apuliam. Ex Cerauniis quidē ad Maritimā Illyricā stadiā sex milia cōrū quinquaginta. Sic ambo illa sunt mēdacia. Et Dicaechus a freto ad columnas stadiā septē millium interuallū esse dicit: & quod ipse uideris demonstrasse. Confluentur enim & qui plurimum asserūt p pelagus spatium millium duodecim esse. Concordat autem hoc ipsum demonstrat

tion quoque de longitudine orbis terrarum maximam enim esse iquit sepe
 agnita millium. Huius autem spatium occidentale ab sinu illico usque
 ad Hispanie initia quae magis ad occasum iacent paulo minus milibus
 triginta. Hunc autem in modum componit: ab illico sinu usque ad Rhodum
 milia quinque usque ad Salomonum Cretae: quod eodem ad orientem
 spectans promontorium est mille plus autem Cretae longitudo ad
 Anctis fratrem supra milia duodecim ad Siculae Pachynum milia quatuor
 & quingenta Pachyno ad fretum plus mille. Postmodum iter
 uallum a freto ad columnas millium tredecim. a columnis ad extrema
 sacri promontorii Hispaniae ad milia tria. Et perpendiculum non bene
 deprehensum est. Siquidem Narbo in eodem fere parallelo constituta
 est cum Massilia. Haec autem in linea per Byzantium ut sibi persuaserat
 Hipparchus. Quae autem per pelagus in eodem est cum freto & Rhodia.
 A rhodia in Byzantium: sicut in eodem meridiano utriusque iacentibus
 circiter stant milia quinque: ut traditur. Tot utique forent & Italia dicitur
 perpendiculi. Quandoquidem maximum huius maris spatium ab
 Europa in Africam nullum quinque stant esse dicunt: ab immo sinus Gallicus
 hoc mihi per errorem dici uidetur. Vel Africam hac in parte multum
 ad septentrionem uergeret: & parallelo per columnas adiungi. Et hoc
 haud bene dicitur dictum perpendiculum prope Sardiniam terminari. Non
 enim prope: sed hoc ipsum Sardiniae spatium multo magis ad occasum spectare.
 Quippe totum ferme intercepisset Ligusticum pelagus prope Sardiniam
 & maritimae plicitas amplius excurrit. Verumtamen non tantum unum
 Deinde Eratosthenis dicta corrigit: nonnulla quidem bene: quaedam uero longe
 quae ille deterius. Nam cum ex Ithaca ad Corcyram uocata ille dixerit: supra non
 gēta esse asserit. Ab Epidaurio uero Thessalonica usque nongenta dicitur
 se illo ultra milia duo igitur quidem bene. Cum a Massilia ad columnas
 milia septē dicat: Pyrene autem milia sex: ipse penitus inquit: ab Massilia
 plus milia nouē: Pyrene paulo minus quam milia octo. Ille namque pro
 prius uero tradit. Huius enim aetatis homines constitunt: quod si quis inaequales
 usque abscederet uniuersam Hispaniam ex Pyrene ad latus occidentale haud
 pluriorem habere longitudinem quam milia sex stant. Ipse uero ante Tagum longi
 tudinis nullum octo constituit a fonte ad eruptiones usque: nec utique obligantibus
 quibusdam computatis: nec enim hoc ad terrarum descriptionem attinet: sed ad
 directum eloquens spatium. Inquit Tagi fontes ex Pyrene supra stant
 mille distant: Rursus hoc recte declarat: quod Hispaniae res ignoratae sint
 Eratostheni: quomodo & iterum de illa repugnancia demonstraret. Qui cum Gallos
 exterius circū icolere usque Gades dicit: si quidem Europae praes in occidentem
 spectantes usque Gades habet illi hoc: immemor in ipso Hispaniae circuitu

nullo in loco Gallorum mentionem facit: q̃ Europæ longitudo minor
est q̃ simul utraq̃ iuncta Africa scilicet & Asia non recte comparationē
exponit. Ostiū nāq̃ ad columnas ad æquinoctialē occasū esse iquit. Ta-
nan vero ab æstiuo fluere dicit ortu. Diminuitur aut̃ ab utriusq̃ lōgi-
tudinē quæ inter æstiuū ortū : & æquinoctialē occasū est: hūc vero præoc-
cupat Asia ad æquinoctialē ortū fēmicirculo ad septētrionē uergēs. Nā præ-
terq̃ in rebus quartū reddi causa potest de ambitu latæq̃ mētuitur: q̃ Ta-
nanis æstiuo fluat ab ortu. Cuncti nāq̃ regionū peritiā habētes a septen-
trione in Meotin labi affirmant: adeo ut fluminis ostia & Meotidis &
fluminis ipse quoad nescibilis ē sub eodem meridiano iaceat. Nec uero
digni de quibus uerba fiant: q̃ illū ex istis regionibus originē ducere di-
xerunt: & ab occasu aut animaduertiētes q̃ eo iteruallo Tyras & Borys-
thenes & Hypanis ingēssis in portū excurrūt flumina. Cū ille qdē pati
spatio distet ab istro: alii aut̃ ab Tanai. Neq̃ Tyre fōntibus aut Borysthe-
nis aut Hypanis prorsus ispechtis. Suntq̃ illorum cursus magis ac magis
ignoti: cū magis ad septētrionē uēdant. Itaq̃ per illos in Meotin Tanan
perducit: deinde reflectit in illā. Nā eruptiones in septētrionalibus pa-
ludibꝫ p̃tibus manifestius ostēdūt. Ihs aut̃ ad oriētē magis ac magis p̃u-
nēbus fictus & infinitus ē sermo. Cōmenticius si fuerit & infinitus illius ē
sermo: qui p̃ Caucasū ad septētrionē fluere dixit: dehinc i Meotin cur-
sum circūflectere. Nā & hoc dictū ē. Ab ortu aut̃ fluēta illius nemo tra-
didit. Nā si eo modo laberet non sane e regione Nili contra flueret: nec
etiā quodāmodo ad diametrū currere illū excellētiōres ostēdissent. Per
inde utriusq̃ fluminis cursu ad incumbētē meridianum existēre. Et
ipsa longitudinis terræ dimēsiō æqualiter ad meridianū distās est: cūq̃
illa sic in longitudine exēditur: ut cuiusq̃ lōgitudinē continētis eo mo-
do capere oporteat: quæ inter duos iacet meridianos: & lōgitudinū mē-
suræ stationū enumerationes sunt: quas ueniamur: uel p̃ illos eundo uel
per parallelas uias uel meatus. Verū ille hūc omittēs modū nouum in-
troducūt q̃ æstiuū ortus & æquinoctialis medius ē: quādā septentrionalis
fēmicirculi particula. Nemo aut̃ ad imutabilis mēsuris & regulis mutar-
bilibus utit̃: nec his quæ alio atq̃ alio dicūtur habitu ad seipsā nullā ha-
bentia differentiam. Longitudo quidem imutabilis & per seipsā di-
citur. Æquinoctialis autem ortus & occasus. similiter æstiuus & hyber-
nus non per seipsū: sed quo ad nos. Nobis uero interdū alio trāsmeāsi-
bus: interdum alia oriendi & occidendi loca sunt: & æquinoctialis
& Tropica. Continentis autem terræ eadem permanet longitudo.
Tanain igit̃ & Nilum non sine loco exitum facere. Æstiuum autē ortū
æquinoctialē nouū. Quū autem Europa pluribus p̃montariis procidat

melius q̄ Eratosthenes de ipsis dixit istec: nōdū satis sufficiēter . nā ille
tra inquit. Vnum ad columnas pertinens in quo Hispania: alterum ad
fretum in quo est Italia: tertium ad Maleam in quo quæ inter Adriam
& euxinum gētes omnes atq; Tanā sunt. Ille vero duo prima parti mo-
do exponit: tertiu vero ad Maleā & Summum quo Græcia est unuer-
sa & tractus Illyricus: itēq; nonnulla Thraciæ. Quartū in quo est ad
Thraciam Chetronēfus: in qua Scythi & Abydi sūt āgustaneim Thra-
ces habēt. Quintum ad Cammericum bosphoron & ostium Meonidis.
¶ Priā igitur duo cōcedamus: simplicibus nāq; sūibus circūdatur: unū q;
dē inter Calpen & sacrum promontoriū: in quo Gades: & pelagus inter
colūnas & Siciliā medio. Alterū & hoc & aduatico. Anqui iapygiū pro
montoriū superincedit bructioē efficiens Italiā: habet autem quandam
econtra manifestationem. Reliqua uariis quidem liquidius & multis in
partes distincta aliam exigūt partitionē. Ipsa etiā sexpartita portionibus
diuisio pariter habet similit̄ cōsequenter mltānam per promontoria di-
stincta. Verūenimvero nos in cunctis particulatim & hōr & aliorū: pro
ut attinebit emēdationē faciemus: quātū & in Europa & in Africa am-
bitu erratū est. Hæc aduersus antiquiores nūc dicta sūt: erūt: quorū adie-
ctos testimōio nobis esse putauimus: quod nullis de causis hoc idē opus
ipsi delegimus: quod tante emēdationis & additamenti procul indiger
hant. Postq; uero ad nostra contra illos uerba est cōtigua nōstra pollicita-
tiōis aggressio alterū captātes initū dicimus ei q; locorū descriptionē ag-
gredit̄ necessariū esse ut pluraq; reꝝ naturalū & mathematicarū: dispo-
sita subponat: & ad illorū intelligentiā & fidē eorū quæ ordine sequunt̄
tur tractatum absoluat. Etenim sermone uulgatū ē: nec ædiū cōstructio/
rem: nec Architectū aut domiciliū aut oppidū edificare posse absq; chy-
matū celestiu partū cognitione: nisi eū formas magnitudinesq; dūctos/
rit: caloresq; & frigora: ceteraq; generis eiūsdē: & nili totū orbis terræ su-
tū locaq; proposuerit. Ipsa enim i plano pducta descriptio & superficies
una & eadē ad Hispaniā & indiā & his interiacentia & nihilominus
orientis solis & occidentis & celi medium tenendi designata terminatio p/
indesc omnibus communis. Hæc quidem cui fuerit intellecta & celi
dispositio ac motus & re uera rotunda terræ superficies percepta erit.
Ad aspectū autē plana format̄. Geographicam traditionem habet. Alio
autē modo non unq; Geographicū: haud enim omnia uel ante uel retro
uel ex trāuerso plana assisistū: sicut per ingentem cunabus planiciem
pindæc Babylōios p cīpos aut æquora. Nec ullā ad res celi demonstrā-
tiōē exhibēt. Nō ad solis motiōes nō ad habitudines ad nos sydeꝝ reli-
quorū: ita & terrarū pctoribus similia sēp assisistere necesse ē. Nā q; pelagi

cursum aut per camporum locos uiam tenet communibus quibusdam
phatialis imaginibusq; ductis: quibus & imperitus & ciuili homo hæc
ipsa operatur rerū celestium inexpertus exilis: & cōtrās in hæc demon-
strationes proflus ignoras. Solē enī oriētē & occidētē: & medium celi
spatiū tenētē aspiciat. Quonā uero modo non speculat: nō enim illi cō-
modū ad propositū: sicut neq; æqualiter distans est parallelum esse ad
rē assistētē aut non. Forās aut aliqd speculat. Apparebit uero i mathe-
mance disputans sicut indigena. nā locus talia habet icidētia. Orbis uer-
ro descriptor nō indigena unq; describit aut ciuili eius generis: q nullā
curā suscipitis: qd proprie de disciplinis dicat. nec enī messorī aut soli
fori: sed ei q p̄uasiōē cape ualeat: taliter se terrā onē habere. sicut Ma-
thematici dicūt: & alia quæ ad huiusmodi materiā attinēt. Accedētibz
quæ mādatur cū illa priora meminerit succedētia deinde p̄spiciunt. illis
enim cōsequētia dīstūrū. Vnde q in hæc iciderint eos tutiorē rep̄tra-
ditatū usū facturos: si ex Mathematica ratione audierint. Qui secus ha-
bēt eis oibz describere sese negat. Scriptorē profecto orbis de iis quæ
sibi incipiēdi ordinē habeāt: Geometris fidē adhibere oportet: q terram
uniuersā dimēsi sūt: hos aut astronomis: ipsos uero phisicis: Phisica uer-
ro uirtus quēdā erat enim uirtutes nequāq; suppositiones habere dicūt:
ex seipsis pēdentes & in sese ipsis p̄icipia & de omnibus fidē habētes.
Quæ aut a phisicis demonstrātur huius generis sūt. Mūdi formam esse
rotundā atq; celi: grauiū in mediū esse momentū. Circa hoc rotūde figu-
ræ terra consistit eodē quo celū cētro & ipsa p̄manet. Perq; ipsā ac celi
mediū axis extēdit: & circa illā atq; axē ab ortu i occasu celū circūagit.
Cūq; illo minime errātes stelle: quæ pari celeritate cū polo sunt. Stelle
igit̄ erroris expertes per circulos parallelos deferūtur. Ceterum circuli
paralleli: necessarij sūt æquinoc̄tialis. Tropici duo & septētrionales. Ver-
rū errōes stelle & sol & luna p̄ quosdā obliquos ordines cōstitutos i zo-
diacis: qdē uel omnibus uel plarīs q; fidē adhibētes astronomi: de in-
cep̄s reliqua p̄tractāt moris ābitus defectus & magnitudines & distāti-
as: & infinita cetera. Eodē modo Geometre totius terræ mēsurā capten-
tes: Phisicorū & astronomorū sensētis adherēt. Rursus scriptores ter-
ræ oēs geometricas cōplectūtur op̄iones. Celū enim quinq; constare
zonis p̄supponēdū ē: quinq; enī zonis terrā cōponi. Eiusdē esse no-
minis quæ i imis & quæ i superioribus sunt. Diuisionis quidē in zonas
causas retulimus. Zone uero per circulos ad æquinoc̄tialē parallelos
distigui possūt ex utraq; illis p̄e descriptes. Duos qdē torridā plagam
capētes: & duos post illos Qui qdē ad torridā duas efficiūt rēparas. Per
nes rēparas aut duas frigidās apponūt. Vnicuiq; āt ex celestibus circulo

eiusdem vocabuli terrestres subiacet: & zona zona similiter. Temperatas esse dicunt quæ habitari possunt reliquis autē inhabitabiles. Vñ qđem ob incendium reliquis uero ppter frigora. Eodē modo & de Tropicis & de septentrionalibus: apud quos sunt Arctici. Superioribus terrestres pari appellatōne distinguūt & unicuiq; suppositos. Cum autē æquinoctialis totum duas i partes celum secet & terram diuidi necesse est: ex icubēte sibi æquinoctiali, Hemispheriorū autē utrūq; & celeste & terrestre unū qđem Boreale alterum uero australe uocat. Sic & de torrida sub eodem circulo biparto diuisa: una qđē eius pars Borealis: altera uero est australis. Constat item & temperatæ zonæ unam qđē Boreale: alteram uero australe fore: cum eiuſdem sit appellatōnis cum hemisphærio i quo est. Nūcupat autem boreale illud hemisphærium: quod eam circūdat tēperatam: i qua si quis ab oriente perspiciet in occidentem ei polus est ad dexteram: a sinistra uero æquinoctialis: uel i quo spectantibus in meridie dexter est occidēs: sinister autem oriens. Australe uero ecōtra se habēs. Quocirca nos in alterutro esse hemisphærio boreali utiq; mñifestū est: in ambobus autem impossibile. Nam ingentes in medio sunt flumi. Oceanus i primis: postea Torrida. Nec oceanus quidē i nostræ habitabilis medio totam scindens terram: nec locus exustus: nec illius pars ecōtra dicta clima sese habens reperit in boreali temperata. His acceptis Geometragnomonica usus & reliquis ab astronomico demonstratis: i quibus parallelī ad æquinoctiale per quālibet habitationem comperiuntur: & qui per rectas hos secant. Designati uero per polos mensurat habitabilem qudē ingrediens. Reliquam autem per distantiarum rationem hoc pacto quātum ab æquinoctiali usq; ad polum intersit inueniret. Quæ maximī terre circuli portio quarta est. hoc qui habet quadruplam quoq; illius pte habet. Hic est autem diameter terre mēsuram complectens. Sicut igitur qui terram metitur ab astronomiæ perito sumpsit exordia. Astronomus autem a Physico: eodē modo & orbis scriptorē ab eo qui terrā dimēsius est totam incitatum illi credere oportet & is quibus hic fidem præstitit. Tum primum nostri mūdi situm exponere quantus est. Quali figurat: quali natura ē. Et quonam modo ad uniuersam terram sese habeat. hoc enim terre: scriptoris propriū est officium. Postea ad terrarum singula atq; maris prout attinet accommodare sermonem. Cūq; significauerit quæcūq; nostri maiores nō satis idonee disseruerint ad ea quæ optime credita fuerint assilire.

N tertio Commentario continet orbis terræ in pres diuisio: & uniuersæ Hispaniæ regio ab Hercules columnis usq; ad Pyrenæū mōtem.

Vbiectum ergo sit totūdam una cum mari terrā esse
unāq; & eandē cū æquoribus supiciē habere. In tāta
enim mole ipsa terræ cōtegeret eminetia cū pusilla sit
& occultari valeat. In istis itaq; rotunditatem. nō instat
totū nec geometrie more ad rationem dicimus sed ad
sensum & hoc ipso crassiorē. Quisq; igit cōtenta zonis
intelligat: & æquothialis in ea circulus locutus: & alter

parallelus huic: frigidā in boreali hemispherio determinās: & quidā per
polos ad rectas istos secans. Cū ergo septentrionale hemispherium duas
terræ quartas cōplectat portiones: quas efficit æquothialis ad circulum
per polos trāseuntē. In hoc utroq; quattuor laterum locus intercipit: cuius
boreale latus dimidiū ē paralleli qui ad polū pūct: australe uero æq;
uothialis est dimidiū. Reliqua uero latera partes sunt eius que p polos
ducit inuicem opposita pari lōgitudine. In altera igit illo: quadrilaterę
locogenerat autē sit nihil interesse uidebit: nostrā habitabilē locatam esse
dicimus: quā ifule similit mare circūalluit. Hoc autē & rōne & sensu de
mōstrari diximus. q; siq; huic ratiōi fidē abnegat ad terrę descriptiōnē
deficeret uniq; nec insulā facere uel huic qdē experimēto cōprehēdimus
cōcedens. Quādoq; dem & ab aurore utriq; nauigatio circūagrit: & ab oc
casu paucis in medio locis exceptis. Hac autē pelagone in solo inhabi
tabili terminent nequa q̄ interest. Orbis nanq; descriptor partes mundi
cognitas differere cogitat: ignotas autē omittit. Sicut & quæ extra illam
posita sunt. Rectam autem coniūgentibus lineā ad extrema circūductę
utrinq; nauigationis signa sufficiet toti dictę ifule figuram ex plere: in
eo autem iam dicto quadrato ipsa procumbat insula. Eius autem quæ
appareat capiēda ē magnitudo: auferat ab tota qdē terrę magnitudine
hemispherium nostrum. Et ab hoc medietas rursus: ab hoc item qua
dratum ipsum rursus: quo habitabilem iacere dicimus. Suscipere au
tem opus est & de figura proportionem id quod apparet subiectis ad
aptando. Postq; uero eius quod inter æquinoctialem & interceptum pa
rallelum. Huic ad polum partis Borealis hemispherii spondilus est fi
gura. illa autem per polum bipartito secans hemispherium: etiam bi
partito secat spondilum & quadratum facit. Manifestum erit q; spon
dili supicie minus est quadratū illud: cui Arlæticum pelagus imminet.
Ipsa uero habitabilis i hoc insula: chlamydis formā gerēs minor q̄ dimi
diū quadrati pars exiit. hoc ex geometria & circūfusi maris quāitate
apparet q; terrarū extremitates operiēs utriq; cōducit i unū ad minorē
extremitatis figuram: & tertię pti lōgitudinis & latitudinis maxie. Ex

quibus unū est stad. milium septuagita ut plurimum a mari finitū. qđ
 mare ultra navigari nequit. ppter magnitudinē ac solitudinē. Alterum
 minus milliū triginta terminatū ab inhabitabili. ppter calorem uel frigus.
 Hoc enim ppter calorem inhabitabile quadrati latitudinē qđ hīs stad.
 millia octo & octingēta: longitudinē aut maximā milliū ceterum uigintisex:
 quāta est æquinoctialis medietas: reliquū plus esse plū. Hipparchi dicta
 quodāmodo cōsonant. Ille enī inqt terræ magnitudinē supponēs quam
 Eratosthenes dixit. Hic mūdi exceptionē fieri oportet: haud enī multū
 differre ad ea quæ de celestibus apparēt secundū habitationē quilibet
 habere dimensionē: uel sicut posteri tradidere. Existēte igit secundū Era-
 tosthenē circulo æquinoctiali stad. milli. duobus quinquagita & duobus: q̄p-
 ta pars esset millia sexagita & triū. hoc aut est ab æquinoctiali ad polū quī-
 decim sexagesima sicut æquinoctiali est sexagita. Ab æquinoctiali uero ad
 æstiuū tropicū quatuor. Hic p Syenē descriptus parallelus rōmas &
 cōputat pro qualibet distantia ex apparētibz mēsuris. Tropicū enī ad
 Syenē inerte cōtingere quoniā hic secundū æstiuas conuersiones meridiei
 gnomon nullas reddit umbras. Meridianus aut p Syenē maxie descri-
 bit p flucta Nili: sicut a Meroc usq; Alexandriā. Hæc aut stadia sunt cir-
 ceter millia decē. Per mediū uero interuallū Syenē cōsistere cōtingit: &
 hinc ad Meroen millia quīq; recte p̄grediēti ad stad. tria millia in me-
 ridiē. Reliqua non ultra sunt ppter feruorem habitabilia. Vnde p hæc
 loca parallelum q idē est q p cinamiferam transit terminū & mutū poni
 oportet nostræ habitabilis ad meridiē. Cū igit stad. millia quinq; a Sye-
 ne sint ad Meroē: alia uero tria supaddāt a Syene ad æquinoctiale essent
 omnino millia octo ad habitabilis terminos. A Syene uero ad æquinoctia-
 lem millia sedecim & octingēta: notidē enim sunt ex quattuor sexagenis:
 cū unaquaq; milliū quattuor & ducentosq; ponat. Quocirca reliqua exu-
 sterēt a terminis habitabilis ad æquinoctiale millia octo & octingēta. Rur-
 sus ab Alexandria p rectā ad Nilī flucta omēs ad Rhodū nauigationem
 conficiuntur. Hinc autem Carie & Ionie in nauigationem usq; Troadem
 Byzantiumq; & Borysthenem. Capiētes igitur interualla notissima quæ
 nauigantur considerant distantiam quæ est a Borysthenē per rectam in
 hac linea quousq; habitabilia sunt & termināt partes habitabilis: quæ ad
 septentrionem spectant: super Borysthenem uero incolunt Rhoxolani
 cognitorū nouissimi Scytharum: magis in austrum positi q̄ i qui supra
 Britanniā incidētes ultimi omnīū cognoscunt. Ultra uero ppter frigus
 inhabitabilia sunt. his aut p̄pingiores austro sunt supra Meonē incolētes
 Sauromatæ & Scythæ usq; ad orientales Scythas. Pythæas uero Ma-
 silensis partes Thyles æquiloni propinquissimas magis q̄ Britanniā

extremas esse perhibet: penes quos idē est cū Archico circulus tropicus æstiuus: ab aliis quēdā nihil cōspiciat: nec q̄ Thyle isula quædā est: neq̄ si ad ea usq̄ loca habitabilia sunt: ubi æstiuus tropicus ad septentrionem spectans efficit: hūc autē habitabilis terminū multo magis ad austrum accedere arbitror: qui ad æqlonē p̄p̄quat. Qui enim hoc tēpore scribūt ultra hiberniā nihil habentes quē dōcēt: quæ ad septentrionē ante Britanniā iset: siluestribus proceris hominibus maligne p̄pter frigora habitantibus. Itaq̄ finē hūc ponēdum esse arbitror: paralleli autē p̄ Byzantiū & quodāmodo p̄ Massiliā transierit: aut Pytheæ credēs inq̄ Hipparchus. Eandē enim ait gnōmōis rōnem Byzanti ad ūbrā quam Massiliæ Pytheas dixerat. Circuli autē p̄ Borysthenē ab hoc distantis circiter millia tria & octingēta. Esset autē ex distantia ab Massiliā ad Britanniā hūc incidens ipse p̄ Borysthenē circulus ubiq̄. Multis autē i locis hoies reuelens Pytheas & istic mentitus est. Nā ductam a colūnis lineā ad freni & Athenarū & Rhodi loca in eodē isetere parallelo a multis confessum est. Cōstat & lineam p̄ medium quodāmodo pelagus a colūnis infretū esse. Quicq̄ maximū nauigāt tractū a Gallia i Africā e sinu Gallico stat: quq̄ nulla esse: & hūc sp̄lissimā esse latitudinē pelagi. Quocirca a dicta linea ad itimū sinū stat: duo millia quingēta: ad Massiliā uero peniciora. Massiliā enī magis q̄ itimū sinū ad austrū p̄f̄bere. e Rhodo autē Byzantiū usq̄ stat: esse millia quattuor nongentū ut ip̄e dicit magis sine ad septentrionē spectet is q̄ per Byzantiū est eo q̄ p̄ Massiliā p̄st̄ ea intercapedo que inde est usq̄ ad Britanniā cū illa pōt cōsonare que est a Byzantiō ad Borysthenē. Illi ic̄ uero quousq̄ ad hiberniā incognitū est quātū poni possit. Neq̄ si ulterius habitabiles partes sunt ad superius dicta curiōdū est. Satis enim ad cognoscendum est capere sicut i australibus regionibus: q̄ supra Merroen ad tria millia stat: p̄grediēti tertiā habitabilis ponere cōueniebāt. Non p̄inde ac finis iste diligētissime positus est sed p̄xime ad diligētiā. sic & illic nō plura his: aut paulo plura supra Britanniā ponēda sunt ut millia quattuor essēt ad p̄cipum necessitates nulla sit p̄terogatiua huiusmodi regiones uel earū incolæ cognitas facere. P̄sertim si tales inhabitent insulas: quæ neq̄ nos infestare: neq̄ commoditates afferre queant p̄pter earū disūctionē. Nam cū Romani Britanniæ ditionē habere uolūissent neglexerūt nullū ex ea terrorē citri posse cernentes: haud enim tanta illis facultas adest ut nostrā incurfare possint. Nec ulla r̄m utilitas: si ea potiri soterit. Amplius enim ex uechgalibus nunc uidetur assertū: q̄ tributum absoluerē posset: cum ipsa in copias militares impensā insule p̄sidiū & tributūq̄ exactiones auferat. Pluria etiā accederet ex adiacētibus isulas cōmoditas. Quod si ad iteruallū ex Rhodia ad Borysthenē

illud apponatur spatium: quod a Berythene ad septentriones est milli-
 um sex & quatuor totum intervallū sit duodecim milia sex & septin-
 gentum. Terminus autem ex Rhodia i Australe habitabilis est millū
 sedecim sexcenta stadia. Vnde uniuersa latitudo orbis terrarū minor es-
 set milia triginta ab Austro in septentrionē. Longitudo autem milia se-
 ptuaginta esse tradit. Hoc autē ab occasu i ortū ē ab extremis Hispanie
 ad extrema Indie. hoc ipsū tū itinibus tū navigationibus mēsuratum
 est. Quod autem infra dictū quadratū hęc ipsa longitudo sit ex ratione
 parallelorum ad equinoctialem spectatū manifestum est ut plusq̃ du-
 pla super latitudinem longitudo sit. Ecce autē ad chlamydis specē for-
 mā ipsa esse. Multa enim latitudinis congregatio ad extremitates inue-
 nitur: præsertim in occidentalibus ad singula accedētibz nobis. Nunc
 quidem igitur locum in spherica superficie descripsimus in quo sitū es-
 se terrarum orbē dicimus: & sane oportet per diuinas habitationes veri-
 tatē imitatōe proximē terrā spherā efficere: uti Crates instituit suscepto i
 ea quadrato intra illud de situ orbis locare tabulā. Ceterū cum magna
 opus sit spherā: ut dicta pars eius e plurimis sit partibus satis fiat ad ca-
 ptandas dilucide mundi portiones: ut arēte propriū spectatibus exhibe-
 ant aspectū. Ei quidē qui talē possit instruere sic factū melius est: sit autē
 ut nō maiore pedibus decē habeat diametꝛ: qui uero minie talē uel nō
 multo hac inferiore struere possit describat oportet in plana tabula per-
 dum falsē septenū: paululū enim itererit i cōtrario circulorū parallelorū
 & meridianorū: per quos & climata & uētos & ceteras differentias dilu-
 cidas facimus: & pulū terræ situs iussit & ad celestia rectos describimus.
 Cū parallelorū paralelos & rectarū rectas ad illas intellectus ipse facile
 traducere ualeat figurā ac magnitudinē quā aspectus intuetur in plano
 ac superficie ad rotundā ac sphericā proportionē de obliquis & rectis cir-
 culis dicimus. Meridiani uero ad singulas poli partes descripti omnes
 ad unū in spherā signū inclināt. Sed i plana tabula paruas rectas solum
 modo meridianas facere nihil referet. Haud enī in hoc necessariū pluri-
 bus in locis est: nec sicut circūferentia apparet. Eodem modo & inclinā-
 tio cū descriptiones transferantur in tabulā planā: & lineæ rectæ descru-
 bantur. Itaq̃ ipsā deinceps rationē tanq̃ in plana tabula pictura confecta
 exponemus. Loquemur itaq̃ cū terræ partē ipsi peragruerimus & ma-
 ris: qua de re & narratōibus & scriptoribus fidē adhibeamus. Perueni-
 mus autem ex Armenia in occasum usq̃ ad Sardinā tractus Tyrrhe-
 ni & in meridiē quidē ab Euxino usq̃ ad æthiopie terminos. Ex cæte-
 ris terræ scriptoribus nullū facile reperies qui āpius q̃ nos dicta permea-
 uerit intervalla. Qui uero occidentis regionis mare adiungit: omēs loca

nequaquā tācum arigerunt. Qui autem contra in occidentibus defecerunt: de austro quoque & septentrione similiter se habet. Atqui & illi & nos auditu plura percipientes compilamus formā ac magnitudinē reliquāque naturā qualis & quanta sit eo quidē modo quo ex sensibilibus intellectu alia intellectus componit. Colorem enim & figurā & magnitudinē potius odorē quoque & tactū & suetū sensus ipsi renuntiat. Ex his intellectus componit poni cognitionē & magnitudinē quidē formarū ipsarū ptes sensus intuet. Totū vero rebus ex istis intellectus ponit. Sic quidē & viri doctiles spectatoribus: & loca (prout casus tulit) peritaginibus: sicuti sensibus credentes per diuersas terrarū ptes in unā construūt descriptionē uniuersi orbis terrarū aspectū: cum & exercituum ductores omnia quodē ipsi conficiūt: sed ubique nequaquā ad sūt. Quā uim p alios plurima gerunt fide nūtis adhabita: & pro auditis accommodatē mōdata dimittunt. Qui autē solos uidētes cognoscere existimat auris iudiciū perimit: quare ad sciētā capessendā lōge prestantior est oculo. Maxime autē huius ætatis homines dicere aliquid de Britannia possent: de Germanisq; & itra & extra Danubiū habitantibus: de Getis, de Tyrogetis de Bastarnis. Iſe de Caucasum incolentibus: aut Albanis & Hiberis. Renūtiatū uero ē nobis ea rerū quoque Parthicarū scriptoribus in quibus ē Artemisius Apollodorus: quare illi amplius quā multi superauerūt & Hyrcaniam & Badriā: & Romanis nuper felice Arabiā intrāntibus: cuius impator erat ut insignis amicitia & consuetudine nobis deuictus. Eius Gallus: & ab Alexandrie mercatoribus: qui classe per Nilū & per Adriaticū sinum usque in Indiam nauigarūt. Quare omnia longe magis huius ætatis mortalibus quā maioribus nostris cognita sūt. Cū Gallus igitur Aegypti præfectus esset: & uasū comites ad Syenē & terminos æthiopiarū usque ascēderit: accipimus naues cētū ac uiginti ex Mutis portu ad Indiæ tractus enauigasse. Cū ab initio pauci Ptolemaidis Reges nauigare procius auderēt: nec mercatoria Indiæ uocare onera. Prius igitur & maxime peculiaris sūt: & ad sciētā & ad urbanas necessitates formā & magnitudinē simpliciter: & ut sic dicā illud imponere: quod quidem ad orbis describendū tabulam icidēs: simul & qualis ē & quota totius terræ pars demonstrat. Hoc enim propriū orbis scriptori est. De tota uero terra accurate tractare: & de illius zonæ quam dicimus omni spōdylo uel dorso: cuiusdā alterius est disciplinæ. Sicuti si habitet: & secundū alterā partē quartā ipse spōdylos. Etenim si hoc sese mō habeat: haud sane a nostris habitet incolis. Sed ille alius ponendus ē terræ orbis: quod profecto credibile ē. Hæc autē quæ in ipsa sūt: dici a nobis debēt: in uero habitabilis formā chiliydis specię pte se fert: cuius latitudinē maximam linea p Nilū describit

principii ab cinnamifero parallelo capiēs & ab insula exulū ægyptiorū
 usq; ad eū q est per hiberniā parallelū. Longitudo autē huius ē linea ad
 rectitudinē ab occasu per colūnas & per fretū Siculū usq; ad Rhodiā
 & sinū illicū penes Tauze progressā qui Asiā per zonas distinguit i ori-
 entale uergens pelagus inter mōs & eos qui ultra Bactrianā sunt. Scy-
 thas intelligat oportet igit spatiū aliquod parallela designatū linea: in
 quo figuret chlamydis facies descripta eo modo sit: q; lōgitudini lōgitu-
 do consentiat: & pari æqualitate sit maximū ac latitudini latitudo. Figur-
 ra itaq; ad chlamydis specē habitabilis orbis est. Latitudinē nāq; ipsius
 terminari diximus per ipsa parallela latera utriusq; partē eius habitabilē
 inhabitabilēq; utrinq; distinguit. Hæc qdē fuere unū ad septentrionē p hi-
 berniā alterū ad meridiā per cinnamiferā. Hæc autē ad ortū & occasum
 exporrecta usq; contra insurgētes orbis terræ partes quoddā efficit mur-
 tuis lineis spatiū ad ensipis quæ per septentrionē adiectæ sūt. In hoc aut
 habitabilē esse constat ex eo q; maxima ipsius latitudinis pars extra id
 non exiit neq; longitudo. Quod uero ipsius forma chlamydis specē
 habet: quia extremitates longitudinē minoribus utrinq; finit terminis.
 Maris autē iundatio latitudinis ptes adimat. Id sane uero perspicuū est
 ex ipsis qui & orientis & occidentis tractus utrobique nauiganombus cir-
 cumierūt. Nā insulā quā uocamus Taprobānen in austrū longe magis
 q; Indū spectatē ostendunt & habitari & cōtra Ægyptios in sulā & ter-
 ras cinnamiferas attolli. Aeris enim æqualē esse tēperē. Oñū quoq; mar-
 ris Hytani magis ad septentrionē uergere q; extrema ultra indos: Scy-
 thie & adhuc amplius tractus Hyberniz. Pariter autē & de plaga trās
 columnas memorat. Signū enim orbis occasui propinquissimum esse:
 Hispanorū promōtorū quod sacru uocat. Subicit autē quodāmodo
 lineæ: quæ per Gades & colūnas ducit & per fretū Siculū & p Rhodiā.
 Consonare enim & Horoscopia idēst horarū aspectus: & uentos utroque
 uersū ferentes: & diē & noctiū maximarū pluxiātes aiunt. Horarū enī
 quattuordecim dies ac noctes æquinoctiales & i Gaditana & in Hispa-
 niz maritima spectare licet interdū. Posidonius refert ab excelso quodā
 domicilio in urbē: quæ ab hisce locis quadringēta distat stadia stellā se
 uidisse quā Canobū ipsū suspicat. Ex hoc paululū ex Hispania pgres-
 sos in meridiē ipsi spectare confiteri: & ex ipsi in Gnido historia arque
 aspectu. Speculū enim Eudoxi non multo alius habitaculus aliorū esse.
 Hoc ex loco eū stellā Canobū inueni solitum dicit. In Rhodiaco uero
 climate Gnidū existere: in quo gades & huius maritimā hinc ad austrā/
 les partes nauigantibus iacet Africa: huius uero occidentalis maxie tra-
 ctus: pars parua ante Gades magis procūbit. Dehinc extremitatē cum

focit agulâ ad ortû recedit & austrû. Ac dilatat paulatî quoad ad Ethe
 iops arthiopus applicat. Hi autem Carthagenensis regionis ultimi iacti
 cinnamoniferorû lineâ artingente. Contra uero a sacro naugantibus pter
 montorio usq; ad nuncupatos Artabros i sepeitione e navigatio dex
 tra lusitanâ habentibus. Reliqua ad ortû tota obtusum efficiens agulâ
 usq; ad pyrenes extrema quæ ad Oceanû terminatur. His occidentales
 Britannæ partes e regione adjacent ad aquilonē. Eodē enī modo Artar
 bros esse a sepeitione. His opponit insulæ quas Cassiteridas appellant
 a pelago quodāmodo in Britannico climate constitutæ. Liquet igit quâ
 rû extremitates orbis terrarū per longitudinē ex circūfuso pelago in an
 gulû cogit. Cū uero talis forma exstat i uniuersû duas rectas suscipe
 cōmodū esse uidetur: quæ se inuicē sociates in rectû una per lōgitudinē
 totius maximi: altera per latitudinē perueniēt. Et una qdem paralleloꝝ
 altera meridianorû erit. Deinde istis parallelas intelligentes in utranque
 partem terrâ ac mare: quo nos uti contigit. Forma enim quam diximus
 magis manifesta fieret & linearû magnitudo alias atq; alias mēsuras ha
 bentî: & longitudinis & latitudinis. Clamata quoq; magis ad orientem
 uel occasum spectantia melius fiant dilucida: pariter & quæ ad austrû ul
 ad aquilonē uergit. Postq̃ uero hæspis rectis per cognita loca suscepo
 re oportet: quædā si suscepit sūt. Dico aut medias duas: alterâ de longi
 tudie: & alterâ de latitudie si itea dictas. Reliquæ uero per has facie di
 gnoscet. Quodā enī mō his utētes elemētis ptes inuicē se habētes colla
 gēs: & ceteras habitâdi habitudines i terrâ uel i celû spectantes. Ceterû
 mare plurimû terrâ desigat ac format: & sinus ac pelagû: & freta cōstot
 plurimum insulas sūt ac peninsulas: & promontoria. Assumit & ex hoc
 ipso fluuii & montes. Per talia namq; ipse cōtinētes & gētes & oppidorû
 sinus natura bene cōpositi intelliguntur: & ceteræ uarietates quibus refer
 ra ē designatrix locorū: tabula sūt qbus qdē ē & insulæ: multatudo pelago
 dispersa: ac i litoribus omnibus. In aliis alias uirtutes ac uitia & uanos ip̃a
 rû usus abusufq; ostēdentibus: has qdē natura: has uero apparatus quas
 natura dici conueniē perdurât enim. Adiecta uero permutationes acci
 piūt. Harû quoq; quâdā diutius perdurare ualētes declarare necesse ē.
 Quæ quidē nō durat: alioquin uero illustret claritatē quāpiam rētes &
 gloriâ: uel quæ in rēpus posterû permanens modû quēdā locis cognatû
 efficiet: & apparitionē haud amplius existentem. Ea propter & hæc me
 moria teneri oportere constat. Permultæ nāq; sunt urbes de quibus hoc
 dici cōtingit. quod & Demosthenes ipse de adiacentibus Olyntho com
 memorauit. Quis sic claruisse inquit ut siquis adueniet illas nunq̃ ha
 bitas fuisse intelligat. Ad hæc tamen & alia libenter loca probascunt

tam celeberrimorum operū uestigia contemplari cupientes: sicut & illu-
 strum uirorum sepulchra: sic & iure institutarū rerū publicarū recorda-
 tionem usurpamus: quæ illis i locis iam extinctæ sūt. Cū eodē nos mo-
 do inuiter utilitas quo & res gestæ. Id enim aut imitationis aut talitū eni-
 rationis gratia sit. Primam itaq; designationē repetētes dicimus habita-
 bilem terram nostrā circūfluam exiētē: ab exteriorē mari multos in
 sepsū ab Oceano sinus admittere. Quattuor autē amplissimos: e quibus
 aequilonaris quidē mare Caspiū uocat: quod pleriq; nuncupāt Hyrcanū.
 Persicus autem & Arabicus ab australi mari effūduntur: unus q-
 dē aduersus maxie Caspio: reliquus pontico. Quartus hos magnitudi-
 ne admodū superat: quē mare nostrū quod interius appellamus efficit:
 intū ab occasu & freto per Herculeas columnas accipiens: & ad orientis
 regiones alia latitudine longe porrectū: deinde diuisū & duos i sinus
 diffusioris pelagi terminatū. Vñ quidē a sinistra quem Euxinū pontū
 appellamus alterū autem cōstantem ex Aegypcio pelago & Pamphy-
 lio & Iffico. Cæterum uniuersi quos cōmemorauimus sinus ab extimo
 mari angusto ifluunt æstu. Amplius autē sinus Arabicus & Caditanus
 per columnas: reliqua uero mimus. Terra sane quæ illos includit infa-
 ram partita est: quæ admodū dictū est. Europa facile plurimas cunctarū
 formas induit: Africa cōtra euenit: Asia media quodāmodo ambarum
 dispositionem habet. Omnes autem ex luteribus intestinis ut multiformes
 sint aut non causam habent. Exterior autem exceptis iam dictis li-
 nibus simplex est instar chlamydis: ut dixi. Nā reliquas in exiguo differ-
 entias omitamus. In magnis enim quod pusillū sit nihil interest. Rur-
 sus in geographica sciētia non modo formas: & locorū magnitudines i-
 quirimus: sed etiam mutuas inter se continentias: ut diximus. Et hic in-
 teriora litora maiore q̄ exteriora uarietatem exhibēt. Maior quoq; no-
 titia atq; cōperies & in urbibus & in nationibus per bona gubernatis i-
 situta in his magis q̄ in illis uersatur. Ista uero magis nosse concupiscē-
 mus: in quibus plures traduntur actiones: plures artes: plura regendarū
 ciuitatū instituta: aliæque quæ ad cōpatandū prudentiū cooperātur: & ne-
 cessariū rerū usus ad illa nos conducit: quæ quoad perueniri potest im-
 plicitas secum habent cōmunicationes. Hæc sunt quæ habitantur: imo
 uero recte habitantur. Ad omnia huiusmodi (ut dixi) nostrum mare ma-
 gnū habet excellentiā. Hinc ergo exponendi ambitus suscipienda sunt
 primordia. Huius sinus initium esse a collinarū freto dictū est. Latitudo
 eius angustissima stat circiter septuaginta traditur. Circū circa uero an-
 gustas nauiganti stat cētū & uiginti. Distātiā litora ipsa una capitis: si-
 nistru uero magis. Et aspectus ipse igneus cunctā pelagi apparentiā præ-

se fert. E dextro quidē latere terminos habet litrus Africanū Carthagi-
nē usq; Ex altero uero litonibus terminat Hispano & Gallico ad Nar-
bonē & Massiliū. Dehinc Ligustico: postremo uero Italico usq; i fretū
Siculū. Larus aut pelagi ad ortū speculās Sicilia est: & utrinq; iacēta eius
fretae quibus unū ad Italiā pertinēs stat septē patet. Quod autē Car-
thaginē speculat stat mille & quingenus. Ceterū a columnis in fretum
quod septē stat dixi ducta linea: pars illius est quae ad Rhodū & Tau-
rum ducta medium iam dictū pelagus incidit: fert autē stat mil. duo
decies: haec quidē pelagi longitudo. Sed maxima latitudo ad stat quinu-
que mille sinu Gallico iter Massiliā & Narbonē ad regionē Africae op-
positā. Muius aut maris partē uniuersā Africanū uocāt pelagus. Quod
autē terrae opponit partim Hispanum: partim Ligusticū partim Sardo-
nicū: ultimum uero usq; ad Siciliā Tyrrhenum mare nūcupat. Ad litor-
eā uero plagā Tyrrhenā usq; ad Ligusticā crebrae extant insulae. Ma-
xime aut Sardinia & Corsica post Siciliā: quae quidē & bonitate & ma-
gitudine ceteras nostras superat. Multo aut his iseriores lōgius in mari
sunt Pōdia & Pōtia. At terrae propiores Aethalia: Plausia: aliae q; & Py-
thecusae Prochyta capreae Lucasia: & reliquae generis huius. Alia ex po-
rte Ligusticae ante reliquā ripā usq; ad columnas non multae: E quibus
est Gymnesia & Byfus. Ante Africā quoq; atq; Siciliā non multae: quae-
rum est Cosura & Egimurus & Lipareone: quas appellāt quidā Aeolias
Post Siciliā & utriusq; fretum alia continenter adiacent maria. Vnū ante
Syrtis & Cyrenaicū & Syrtis ipse Aethae olim qdē aulomū: nūc uero
Siculū uocitatū in illud confluens atq; contiguū. Quod igit Syrtibus
praetendit & regioni Cyrenae: Libycū siue Africanū appellat: & in aegy-
ptium finitur pelagus. E Syrtibus minor quidē stat mil. & sexcentum
habet ambitū. Ostiū utrinq; adiacētes habet insulas. Meninx ac Cerci-
na uocātur. Eratosthenes tradit maiore Syrtis circuitū mil. quinq; esse.
Profundum uero mille & octingentū ab hesperidū agro ad Automalae
& Cyrenarū confinia: ad reliquā terrā Lybiā quae in eo tractu est. Alii
navigationis ibitū stat: quatuor mil. esse referūt. Profūdū aut mille &
quingentū: quanta est om̄i latitudo. Ceterū Siculū pelagus Siciliae: & ita
lit ad oriētē opponit: & itē iteriacenti transitui inter Reginū agrū usq;
locros: atq; Messaniā usq; Syracusas & Pachynū. Crescit autē ad orientis
partē usq; ad Cretae promōtoria: & pluriimā Peloponnesū partē alluit:
& sinū quē Corinthiacū uocāt implet. Ad Aglonē uero uel ultima Lapy-
giae & Ionii sinus os: & Epiri partes i austrū speculātes usq; ad sinum am-
braciū: litrusq; contiguū: quod sinū Corinthiacū ad Pelopōnesū efficit.
Sinus aut Ionius eius pars ē: quod Adriaticū hoc tēpote dicit. At huius

positum a dextra latus regio facit Illyrica: sinistꝛe uero Italia usqꝫ ad inter-
mos Aquileie recessus. Est autem ad septentrionē & ad occasum proten-
dens angustus & prolixus. Longitudo quidem statꝫ sex mil. latitudo
uero amplissima statꝫ ducentū supra mille. In eo sine tractu frequentes
sole sunt insule ad terram Illyricā & abhymodes & Cerythia & Liburni-
ceiſſa etiam & Tragurū & Mellina & Corcyra & Pharos. Ad Italiā
uero Diomedearū Pachyno autem in Cretā Siculi maris interuallū statꝫ
quattuor mil. & quingentū esse tradūt. Tantrūdē ad Tenarū Lacomēū.
Ab extrema uero Iapygia ad interiora sinus Corinthiaci: minus qꝫ statꝫ
trū mil. interest. Ab eadē autē Iapygia extrema i Africa plus qꝫ mil. quau-
tuor. In eo autē tractu insule sūt Corcyra & Sybota sūt Epꝛ Deiceps ue-
ro sūt sinū Corinthiaci Cephallenia Ithaca Zacynthus Echinades. Si-
culo autē Cretitū cōiungitur pelagus & Sardonū & Myrtos: quod in-
ter Cretā & Argiā antiqꝫ iacet. Quod latitudinē maximā habet ab au-
tica ad statꝫ mil. ducenta. Longitudo minor qꝫ dupla. In hoc uero sunt in-
sule Cythera Caluaria & quæ Eginā cingunt & Salaminem: & ex Cy-
cladibus pleriqꝫ. Quod uero coniugū ē iam Egeū existit cū sinu me-
liane idēl nigro atqꝫ Helleſponſo. Est & iariū & Carpathiū usqꝫ Rho-
dū Cretāqꝫ ac Cyprū & primas partes Cretæ ad asiā pertinent insu-
le Cyclades & Sporades: & quæ Cretæ & zonæ & arolie usqꝫ Troadē
adiacent. Cum in quā & Samū & Chū & Leioū & Tenedū. Eodē etiā
am modo quæ ante Græciā iacēt usqꝫ in Macedoniā sibi que cōterminā
Thraciā Euboeā & Scyrus & Peperhus & Lénus & Thafus & Imbrus
& Samothracia & ceteræ cōplures: de quibus singulis ap. erius. Huius
autē tractus mare longitudinem habet mil. circiter quattuor aut paulo
plus. Latitudinem uero ad mil. duo. Continetur autē a prædictis asiæ pec-
tus & maritimo spatio e Sumo usqꝫ i sinum Thermecum: quæ i septe-
trionē navigatio agitur: & a Macedonia sinibus usqꝫ in Cheronnelum
Thraciam. Apud hāc adiacet s. pꝛē statꝫ fretū ad Sestum & abyduſper
quod Egeum & Helleſpontus i aliud ad septentrionē effluit mare: qd
Propontidē appellant: & illud i aliud quod Euxinum pontū nomināt.
Hunc quodammodo bimare dicimus. ad medium namqꝫ duo procum-
būt promontoria. Vnū quidē ab Europa partibusqꝫ borealibus: alterū
ex asia huic oppositū. Vnde transitus ipſe coartatur inter medius: & au-
gentia duo effeijuntur maria. Europæ quidē promontoriū Cnū id ē ar-
ctis frontē appellat: alterū asiæ Carambi: distant autē inuicē circiter
statꝫ duo mil. & quingenta. Spectans igitur in occasū pelagus e Byzan-
to usqꝫ in Boryſthenis erupientes lēgrudinē habet statꝫ trū mil. cētū
gentū: latitudinē uero duū millū: i quo leuca. alba iacet insula. In orientē

uero spectans partem cōiunct longitudinē & in angustū finitur recessū:
 qui ad Dioscuridē pertinet ad stad. mil. quinq; aut paulo plura: latitudo
 ad stad. mil. tria patet. Ambitus uero totius pelagi stad. mil. uiginti quī-
 que. Huius autē ambitus figurā acui scythico dū inādiēt plānq; com-
 parāt. Neruū dexterioribus pōti partibus similē exhibet: hæc ē autē ab
 ostio usq; ad Dioscuridis agri recessū ānauigatio. Nā excepta Carambe
 reliquū omē litus parū aut ptominet aut recedit adeo ut rectū uideat.
 Reliquæ parti ipsius acus cornu simile est quod geminas curuationes
 habet: quæ quidē supne ē rotundiorē tenet: quæ uero inferior rectiorē
 sic illā germinos sinus efficere quibus q spectat in occasū lōge altero
 rotundior ē. *Meotis palus* *Meotis palus* *Meotis palus*
 Supra sinū aut ad ortū uergentē Meotis palus iacet ad aqlo-
 nē stad. nouē mil. aut paulo pluriū circuitū habens: hæc penes Bosporū
 quem Cimmeriū appellāt in pontū effluit. Ille per Thraciū in Propontī-
 dē excurrit. Os enim Byzātiacū Thraciū Bosporum uocat: quod stad.
 quattuor existit. Propontis stad. mil. & quingētū in longitudinē protē-
 di perhibet ex Troade Byzātiū usq; par uero quodāmodo extat ipsius
 latitudinis Cyzicēnoꝝ consistit insula. Et circa eā pusillæ querdā insulæ
 Egæ enim maris ad aquilonē talis ē refluxio & tanta: rursusq; e Rhodia
 Aegyptiū pelagus efficiens & Pāphiliū & illicū. In orientem usq; & Cū-
 liciz partes pariter extenditur usq; ad stad. mil. quinq; tria Lyciæ & Pā-
 phyliæ & uniuersū Calicū litus: hinc Syria & Phœnicæ & Aegyptus ad
 austrū & occasū mare circūdant usq; Alexandriā. In sinu autē illico & Pā-
 phylia Cypriū iocete cōiungit: quæ pelago cōiugua est aegyptiæ. Est autē
 e Rhodo Alexandriā interuallū ab aquilonis regione stad. puta mil. quī-
 tuor. Nauigationis uero circuitus duplicat: hanc nautarū æstimationē esse
 de maris spatio perhibet Eratosthenes: cū quidā esse sic dicant: alii uero
 mil. stad. quinq; asserere non dubitēt. Ipse autē per umbræ inuestigator
 rē Gnomonē stad. mil. tria septingenta: quinquaginta inuenisse ait. Iu-
 lius quidē maris partes Cilicia & Pamphylia: & Pōtiæ regiones dextra
 nuncupat: sinuū & Propontidis: & deinceps usq; in Pamphylia cuncta
 litorea ingentē quidā efficiunt peninsulā: seu Cheroneusū & magnam
 quandā fluctibus ambitā terrā id est isthmū ex tarsēli pelago ad oppidū
 Amisū: & Therusicyrā cāpū Amazonū. Regio. n. hæc ita lineā ipsā cō-
 sistens usq; in Carii & Ionii: & gentes ita Alyn habitantes tota ab ego
 pelago & iā dicti maris partibus utrinq; circūalluit. Et hanc quidē pro-
 prie eodem quo uniuersa nomine Asiam uocamus. *Syria* *Phœnicæ* *Aegyptus*
 Ut autē sumatim
 dicamus: nostri maris signū maxie in austrū exiēs magnæ Syriæ sinus
 ē. Post hūc: Alexandriæ Aegypti: & Nili fluena. Aquiloni uero proximus
 Borysthenes ē: Siquis itaq; Meotin quoq; pelago adiunxerit. Est enim

Meotis palus

Bosporus Cimmerius

Propontis

Propontis

Cyzicēnoꝝ

Syria

Phœnicæ

Aegyptus

petinde ac Tanais pars Occasui aut propius ē colūna; fretū,coniūctū/
finis uero orienti ē quē dixi ante recessus ad Dioscuriadē: haud recte
sane sinū illū dixit Eratosthenes. Ipse enim in eodē meridiano quo &
Amisus & Themiscyra situs ē. Quod si uelis assume & Sydenā usque
Pharnacā. Ab hisce partibus directa in orientē navigatione cursus ē quē
ad Dioscuriadē supra statū mil. tria: sicut i parte magis ex circuitiōe ma-
nifestabit. Nostri igitur mare huius generis est. Terras autē nunc: quæ
illud amplectitur subscribere necesse est. Ab usdē uero regiōibus pri-
mordiū capiamus: a quibus maris ipsius designationē scribētes accepim-
us. Interius igitur per colūnarum fretū nauigābus. In dextra quidē
ē africa usq; ad Nilū fluentia: in sinistres uero ad oppositum fretū usq; ad
Tanain Europa. Terminantur autē utraq; i asiam. Ab Europa est
igitur inchoandū. Quandoquidē & multiformis in prunis ē: & ad uitro-
rum uirtutē ingenue disposita: ciuiumq; & domesticarū ad alios rerum
transfusua. ē enī tota habitabilis: i exigua tantūmō parte: ppter frigoris
uim inhabitabilis: quæ finitima Tanaidis & Meotidis intols. Borysihenē/
sibusq; in curribus degentibus. Habitabilis autē regionis id quod est al-
gidum & montanum natura liberosē habitatur. Curatores autem pro-
bos suscipientia loca etiam prauē habitata & per latrocina mingantur.
Quenadmodum obtinentes Greci montes petrasque incolunt: ut pul-
chre ob prouidentiam circa ciuiliū artesque & reliquum ad uitam sensū.
Romani quoque multas gentes accipientes: quæ natura ibumanæ erāt
ex ipsis locis asperis impotentiūque & frigidis: causa ue alia male habi-
tans infociabiles homines inter se multis aliis admixtis cōnexerunt. Ex
ciuiliter quidem uiuere agrestiores: durioreque docuerunt. Quantum
uero europa: ipsius est in plano: naturalemque habet temperem multū
adiuat ad ista. Quandoquidem id quod est in felici regione pacificum
omne est. Et quod in tristi pugnax & uirile. accipiuntque hæ gentes ali-
qua inter se beneficia. alie enim opem armis ferunt: alie fructibus & ar-
tibus motumque doctrina. Manifesta autem sunt etiam non auxiliari-
um inuicem detrimenta. Habet autem superius quiddam uis arma-
mentum: nulli ei ipsa multitudine superetur. adestq; terræ isti enā ultra
hoc quiddam naturale bonum quod ea sane omnis planicie montibus
que distinguitur. Ita ut usqueusque descriptibile & ciuile pugnaxque
subiaceat. Plusque esse alterū id scilicet quod ē pacis familiare ita ut hoc
uincat adiuuantibus etiam ductibus. Grecorum prius Macedonū uero
Romanorūq; posterius. Ex hoc autē & ad pacē & ad bellū sufficiētissima
ē sibi. Et. n. misititudine pugnacē ab iude habet: & quæ agros colat: & quæ
urbes quoq; contineat. Excellit autē hæc enā fructus effertens optimos

De iercis
uicis
Completit
Al

Ello

Gl
Romani

vitæq; necessarios: & metalla quæcūque sūt usui. Odores uero ad faciv
ficiam: nec non multi sumptus lapillos ipsa extrinsecus petit. Quæ etiam
rerū inopibus nihil deterior: q̄ abundantibus est uita. Similiterq; pecu
dum exhibēs initiū multarū copiam. at bestiarū habet feratū raritatem.
Ac talis quidē ē natura terra ipsa in uniuersū. Particularis aut pars pri
ma ē omniū ab occasu Hispania. Corio bubulo similis: cuius pars tanq̄
in colū extensa superuenit in finitimam Celticā. Sunt enim ista quæ ad
ortū. Hincq; abscinditur laterali fine ea quæ dicta est Pyrene. Est autē
regio ipsa mari circūflua. Pars quidem australis mari nostro usq; ad cor
lumnas. Reliqua uero a thlāneo usq; ad septentrionale Pyrenes cacumen
Oceano. Lōgitudo autē regionis huius quæ q̄ maxia est circiter sex mil
liū stad. latitudoq; quanq; nullum. Post hanc ē celtica ipsa ad orientem
solē usq; ad flumē Rhēnū: cuius latus septentrionale britanico alluitur
fretis omni. Est enī æqualiter insula ipsa opposita omnis omni: lōgitu
dinē quinque milliū ferme cōtinēs stadios. Quod autē ad orientē uer
sum ē rheno fluminē circūscribit parallelū habēte riuum pyrene. Aus
trale uero id quod a Rheno alpihus. Reliqua pars mari nostro: quo lo
co is qui sinus uocatur Gallicus diffunditur. Inq; eo Massilia & Narbo
sunt sitæ urbes clarissimæ. Est autem oppositus hnic sinui ex a duerso si
nus alter illi cognominis: uocatus quidem & ipse Gallicus spectās ad se
ptentriones atq; Britannicā regionem. Angustissimāq; habet illic latitudi
nē terra Celtica. Cogitur enim in līthmū pauciorū quidem stad. q̄ triū
milliū plurium uero q̄ duorū. Medium autem est dorsum montanum
ad erectiones Pyrenes. Cemmenus mons uocatus. Desinitq; hic maxie
in medios Celtarum cāpos. Alpihus autē qui sunt montes altissimi fa
ciētib; circūferentē lineā id quod ē gibberosū ad supradictos torquet
Celtarum campos: & ad Cemmenū mōtem. Cavum uero ad Ligur
iā & Italiam. Gentesq; continet mons iste multas Celticas præter Li
gures. Hi enim alie sunt gentes: proximi uero uita. Incoluntq; partē al
pium cōnexā Apennini montibus: partēq; etiā obtinent Apenninorum
montium. Sunt enim isti montanū dorsum per lōgitudinem totius Ita
liæ innatam a septentrionibus ad meridiem desinentiq; ad fretum Sici
lium: Italiae autem partes primæ sūt subiecti alpihus campi usque ad si
num maris adriatici proximorumque locorum. Quæ uero dehinc exu
mina āgusta & lōga pœninsulāna. Perq; ipsā (ut dixi) Italiā i lōgitudinem
extēdit mōs Apēnius ad septē usq; stad. millia. Latitudo uero eius ē in
q̄lis. Facit autē Italiā pœninsulā Tyrthenū mare icōpiēs a Ligustico & Au
soniū & adriatico. Post Italiā autē q̄ ad ortū reliq; sūt Europæ bifartū diui
dūt Ilīro flumē. Fretū enim hoc ab occasu i ortū: & in Euxinum pontē a

Celtica

Italiā

sinistra relinquens Germaniā omnē incipientem a Rheno: Geticumq;
totū: & quod est Tyrengetarū & Bastarnotū atq; Sauromatarū usq; ad
flumē Tanain. Lacūq; Meotidē. A dextra uero Thraciā omnē & Illyri
cū reliquisq; ultimā Græciā: Præterea autē Europe insule: quas dicitur
ma: extra colūnas qdē Gades & Cassiterides & Britannicæ. Intra colū
nas uero Gymnetiæ alarq; Phoenici insule: alarq; Massiliensū & Ligu
rū: contraq; Italiā usq; ad insulas æoli. Et quæcūq; circa Epitoniā regni
onē & Græciā usq; ad Macedoniā: & Thraciā Cheroneisumq;. Tanai
de autē atq; Meotide sūt quæ intra Taurū cōtinētur. Posteaq; deinceps
hæc quæ exterius. Diuisa enim ea bēfand p Taurū mōiē extēssū a Iugis
Pamphylie ad oriētale mare secundum Indos: & qui ibi sūt Scythas ea
quæ ad septentriones uergit pars terræ est quā Græci uocant itra Tau
rū. Quæ uero ad meridie ē qua extra nūcupant. Et quæ Meotide Ta
naideq; continētur partes sūt itra Taurū. Harū autē partes primæ sunt
quæ inter mare Caspiū & Euxinū pontū ex parte quidē in Tanain
Occantiq; finitēs: & id quod extra & id quod maris est Hyrcaniū: ex p
te uero ad Isthmū ubi proximus est a secessu ponti ad Caspiū. Deinde
quæ intra Taurū ea sunt supra Hyrcaniā usq; ad Indos: & Scythas eos
qui sūt ad idē mare: & ad Imaū mōiē. Hæc autē habent: Alia qdē Me
oce Sauromatæ: & qui inter Hyrcaniā & pontū usq; ad Caucaſū & Ibe
res & Albanos Sauromatæ & Scythæ & Achei & Zygi & Hemiochi.
Quæ uero supra mare Hyrcanū Scythæ Hyrcaniq; & Parthi & Bactri
ani & Sogdiani: & alit̃ superiacētes Indorū partes ad septētrionē. Ad
Aust̃æ aut̃ maris Hyrcani ex pte & omnis Isthmi q huius ē maris me
dus & ponti & Armeniæ: quæ iacet plurima Colchisq; & Cappadocia
omnis: usq; ad Euxinū pontū & Tiberanicas gētes. Adhuc autem quæ
intra Alyn dicitur regio cōplectens quidem ad Pontum & Propontiv
dē Paphlagonas & Bithynios & Mysos: & quæ sup̃r Hellespontū di
cutur Phrygiā. Cuius pars etiā est Troas: Ad Egeū autem sequensq;
mare æolidem & Ioniam & Cariam & Lyciam. In mediterraneisq; regu
one Phrygiā: cuius pars est ea: quæ gallogræcorū dicitur galacia: &
quæ acquisita est Lyconesq; & Lydi. Deincepsq; eius quæ intra Taurū
ii qui montes obtinent Paropamisades: & quæ Parthorum sunt & Me
dorum & Armeniorum: Cilicumq; gentes & Lycaones & Psidae. Post
montana uero sunt quæ intra Taurum. Prima autem harum Indi
ca gens omnium maxima & felicissima finiens ad oriētale mare atque
Athlanticum australe. Inque australissimo mari præiacet Indica insula
minime minor Britannica Taprobane. Postque Indicam regionem ad
occidentalia declinantibus habentibusque a dextra montes: Regio est

magna maleq; ob tristicia sua habitata ab hominibus omnino barbaris
nec una gente. Vocant autē Arianos qui se extendunt a montibus us-
que ad Gedrosiam & Germaniā. Deincepsque sunt mare uersus quē
Persae & Suisi & Babylonii descendentes ad mare Persicū. circumq; hos
habitantes gentes paruae. Ad montes autē uel in eis Parthi Medique &
Armenii: & quae his finitimae sunt gentes. Atq; Mesopotamia. Postq; ea
quae intra Euphratem haec sūt Arabia felix. omnis diuisa situ arabico
omniq; & Persico. Et quantū quidē Soenitae atq; Philarchi obtinent ad
Euphraten descendentes. Siue qui trans sinum Arabicū usq; ad Nilū
Aethiopesq; & Arabes & q post hos sunt aegyptii Syriq; & Cilices alii
que. Et qui Trachiotae appellantur. ultimiq; Paphlagoniae. Post Asiā uero est
Africa coniuncta ipsa Aegyptoq; & aethiopis: litus habēs Europae ad-
uersū directū fere usq; ad columnas ab alexandria incipiens praeter Syr-
tes: & si quis alicubi ē sinus alius conuersus ē: mediocriter: & quae eiusmodi
sit promontorium eminētia. Litus autem secundum Oceanum ab aethio-
pia usq; ad quiddam tanquam parallelum ipsum priori. Postq; ista coar-
ctam habet ab australibus partibus iacurū summmitatem parum extra
columnas procedentem facientemq; quodāmodo figurā mēsalē. Est enī
sicut alii quoq; declarant: &. Ca. Pilo Dux existens regionis eius nobis
enarrauit Pantherae similis distincta domibus: ut punctis cōprehensa
arida & deserta terra. Vocant autem huiusmodi habitationes aegyptii a-
uasiles. Talis autem existēs habet quasdā alias differentias trifariā diuisas
Nam a maritima regione secundum mare nostrū ualde felix est plurima:
maximeq; Cyrenae. Et quae circū Carthaginē Maurorū Columnarū
que Herculearū. Habitat autem mediocriter ea quoq; quae est oceanus
his media uero immaniter: ea quē blattas ferēs deserta plurima & aspe-
ra uel arenosa. Idem autem passa est ea quae in rectū ad hanc extenditur
per aethiopiā uadens & Troglodycam Arabicamq; & Gedrosiam eam
quae est Ichthyophagorum id est pisci comedonum. Incolunt autē Afri-
cam gētes ignote plurimae. Non enim multam peragrati eam contigit
exercitibus neque alienigenis hominibus. Indigenae uero ipsi pauci ad
nos adueniunt e longinquo. Neque illi sane credibilia neque omnia ter-
serentes. Ea tamen quae dicuntur sunt huiusmodi. Eos quidem qui sunt
meridionalissimi aethiopas appellant. Qui uero sub illis plurimi sūt Ca-
ramantes & Arusios & Nigritas: & qui adhuc sub his Cerulos. Mari autē
propinques uel enī ipsū tangentes aegypti uersus: Marmaridas usq; ad
Cyrenē. Supra hāc autē supraq; Syntes Pyllos atq; Nasamōdes: atq; Ce-
rulos aliquos. Deinde Asynas & Byzacios usq; ad Carthaginē sūt regio-
nē: ea enī ē mīta. Cōnectūturq; eisdē Numidae. Horū autē notissimos

alios qdē Massilites: alios uero Meusefely hos appellant: postremi uero sūt Mauri. Omnis autem a Carthagine usq; ad columnas felix est Regio: sed ferarum immanum natrix: sicut etiam mediterranea omnis. Nō in probabile est autem horū etiā aliquos dici Numidas nequeunt: anteq; tus ob multitudinē ferarū agrum colere. Qui nunc perita uenandi ex cellentes: simulq; in hoc adsum etiam a Romanis, propter studiū bestiarū pugne utroq; sunt præpotentes bestiarū & agriculturæ. Taliaq; de terris dicimus: reliquū autē est de climatibus dicere. Quod & ipsum uniuersalē descriptionē formationēq; habet, Incipientibus ex illis lineis quas uocauimus elemēta. Dico autem eius quæ defunt lōgitudinē plurimum: atq; eius quæ latitudinē: maxime autē eius quæ lantudinē. Quæ etiam Astronomicis hoc amplius faciendū est: sicut Hipparchus fecit. Descripsit enim (ut ipse ait) eas quæ in cælis sunt differentias secundū quēlibet terræ locū eorū qui sunt in nostro orbe quartarū partium constituti. Dico autem ab æquinoctiali ad septētrionalem polū. Ceterū descriptio tribus terrarū. Neq; eorū quæ sunt extra orbē nostrū habēda est cura: neq; in orbis ipsius partibus. Tales tantæque suscipiendæ sūt differentiæ ciuili uiro. sunt enim anopites. Sed sufficit eas quæ sunt inuigiores atque simpliciotes eorū quæ sūt ab eo dicēda exponere supponēbus ut & ille esse terræ magnitudinē ducentes & quinquages milia stadia: duoq; nulla stadii. sicut etiā Eratosthenes tradit. Non enī magna erit ab hoc differentia: ab apparentia in distātiis habitationum meridus. Siquis igitur in trecentas & sexaginta sectiones diuidat maximum terræ circuitum septingētotum stadiorū erit unaquæq; sectio. Hac enī mensura utitur ad distātiās in eo quod dictum est per Merocē meridionali capiēdo. Incipit enim ipse ab iis qui ad meridiem habitant. Sēperq; relinquens per septingenta stadia consequentes habitationes supregrediens secundum dictum meridionalem conatur dicere: apud quos quæ apparentia. Nobisq; rursus hunc est incipiendum. Et enim si habitabilia sūt hæc etiam: ut quidam putant: propria quædā habitata ipsa est per mediam inhabitatam propter calorem angusta: extēsa non exiens habitati nostri pars. Descripserat autē terræ cōsiderat hāc solā partē. eaq; distinguitur terminis. Australi quidem eo qui est per cinnamiferā regionem paralelo. Septentrionali autem per Iberiam. Neq; enim tātas habitationes percurrendum est: quantas dicitur ea quæ dicta ē media distātia: neq; omnia ponenda sunt apparentia iis qui meminerit descripiōis terrarū figuræ. Incipiendū est autē (sicut Hipparchus fecit) a partibus Australibus. Aut igitur Habitantibus i eo q est per Cinnamiferā parallelolōq; abest a Merocē tribus millibus stadiis: ad austrū. Ab hocq; abest

De Climatibus

Terra longi
292 0

æquinoctialis octo millibus & octingētis esse habitationē proximā mediā
 æquinoctialis atq; æstiuī Tropici eius qui ē p Syenen. Abesse enī Sye-
 nen ipsi quinq; millibus a Meroe. Apud hos autē primos minorē ur̄sa
 notam in septentrionali contineri semp; apparere. Stellā enī quæ i sum-
 ma est Cauda illustre Australissimā existentē sup ipso collocatū esse se-
 ptentrionali circulo ita ut attingat Horizontū Meridionali uero dicto pa-
 rallelus quodāmodo a mane adiacet Arabicus sinus. Cuius egressus est
 in Oceanū. Ea est Cinnamifera in qua olim fiebat uenatio Elephātorū.
 Decidit autē parallelus iste. Hinc quidē super australiore pauco Tapro-
 baneud super ultimos habitantes. Illinc uero sup australissimā Africe
 is autē qui sūt secundum Meroen & Ptolemaidem ea quæ est in Tro-
 glodytica regione dies maximus est horarū æquinoctialrū tredecim. Est
 autem habitatio ipsa mediā quodāmodo æquinoctialis. Et eius q p Ale-
 xandriā circiter mille & octū exuberātes ad æquinoctialē. Trāsit autē is p
 Meroen parallelus. hinc quidē per notas partes. illinc uero per Indice
 regionis culminat. In Syene autē & Berenice ea quæ in sinu Arabico &
 in Troglodytica ad æstiuas conuersiones sol fit in uertice. Dies autē lon-
 gissima ē horarum solstitialiū tredecim cū dimidia. In septentrionali
 autē apparer ur̄sa maior ferme tota præter crura & sūmum caudæ. Vnū
 quæ ex iis stellis quæ sunt in latere. Per Syenem autem parallelus. hinc
 quidem per Ichthyophagorū regionem secundum Gedrosiam & Indū
 cū pergit. illinc uero per australiores a Cyrene quidem quinq; stadiorū
 millibus ad minus. Omnibus autem in medio positis Tropiciq; æqui-
 noctialis circuli recidunt umbræ ad utraq; partem. Septentrionesque
 & ad meridiem. Eis quidē qui sunt a Syene atq; æstiuo Tropico ad se-
 ptentriones cadunt umbræ secundum meridiem. Vocant autem hi quē
 biumbres. Alii autem aliterumbres. Est & alia quedam differētia iis qui
 ad Tropicum. quam in sermone de Zonis ante diximus. Est autē ipsa
 arenosa & blanda & arida. Australium partium abundantium aquis
 fructuumq; fecundarum. In australibus autem per Alexandriam & p
 Cyrenem ad quadringenta stadia ubi dies maxima est horarum solsti-
 tialium quattuordecim. supra uerticem fit Arcturus inclinans paulū
 ad Austrum. In Alexandria autem Gnomon rationem habet ad æqui-
 noctialem umbram eam quam habēt quinq; ad septem. Sunt enim au-
 straliores q̄ Carthago mille & trecentis stadiis. atque australiores Alexan-
 dria. Siquidem in Carthagine Gnomon rationem habet ad æquinocti-
 alem umbrā eam quā habent undecim ad septem. Peruadit autem hic
 parallelus partim quē p Cyrenē & australiores partes Carthaginis. nōgētis
 stadiis. usq; ad modū Mauritaniā. Partim uero p ægyptū & p Colenā.

Biumbres
 Aliterumbres

Per Alexandriā

depressam Syriam: p̄que Syriam superiorem Babylonēq; & Susiade
 Persidem Carmaniam & Gedrosiā superiorem usq; ad Indicā. Circa Prov
 lehaudē vero eā quae in Phoenice circaq; Sidonē & Tyrū dies maxima
 est horarū solstitialiū quattuordecim cū quarta horae parte. Sūt autē
 isti septētrionales q̄ Alexandria quidē ferme mille & sexcentis stadiis
 Quā Carthago autē ferme septingentis. In Pelopóneso autem & circa
 media Rhodis & circa Xanthū Lyciae huc paulo australiora & adhuc
 Syraculis australiora quadringēti stadiis. Ibi dies maxima ē horarum
 solstitialium quattuordecim cū dimidia. Distāt autē hi loci ab Alexē
 dria quidē tribus millibus & sexcentis quadraginta. Pergit hic parallelus
 secundū Eratosthenē per Cariā Lycionā Caronā mediā Cāspias:
 portans undos eos qui secūdū Caucasū in partibus autē circū Alexandriā
 morantur secūdū Amphipolē & Apolloniā eā quae i Epīros: & eos qui sūt
 Roma australiores septētrionalesq; Neapoli: dies maxima est horarū
 solstitialiū quidecim. Abest enī hic parallelus a parallelo qdē Alexē
 driae eius quae in aegypto septē millia ferme stadiorū ad septētriones. Ab
 aequinoctiali uero supra uigintiocto millia stadiorū & octingenta stadia.
 Ab eo autē q̄ ē p̄ Rhodū tria millia & quadringēta. Ad Autiz uero By
 zantiū & Nicēā: eis quae sūt circa Massiliā mille & quingēta. Est enim
 paulo septētrionalior is qui p̄ Lyfimachiū: quē dicit Eratosthenes esse p̄
 Myssiā & Paphlagoniā: & per ea quae sūt circa Sinopen: & Hyrcaniam
 & Bactrianā eo uero q̄ est circa Byzantiū dies maxima est horarū solstia
 naliū quindecim cū parte horae quarta. Quomodo autē ad umbrā habet
 rationē in aëstiuā conuersione eā quā habēt cētū & uiginti ad quadragi
 ta duo quinta deficiente parte. Distāt enī hi loci a parallelo per mediū
 Rhodis circiter quattuor millia & nonaginta stadia. Ab aequinoctiali autē
 circiter triginta millia & trecenta. Nauigantibus autē in Pōtū & procedē
 tibus ad septētriones circiter mille & quadringēta stadia: dies maxia fit
 horarū solstitialiū quindecim cum dimidia. Absunt enim hi loci ex
 equo a polo & ab aequinoctiali circulo. Estque is secundum uerticē septē
 trionalis circulus: super quo iacet is qui est in collo Cassiopeae is q̄ est in
 cubito dextro Persei paulo septentrionalior existens. In is uero q̄ distāt
 Byzantiū ad septētrionē circiter tria millia & octingenta stadia: dies maxi
 ma est horarū solstitialium sedecim. Fertur itaq; Cassiopea in septē
 trionaliori. Sunt enim loci isti circa Borythenem: & austria Meconidis.
 Distantque ab aequinoctiali circiter triginta quattuor millia stadiorum
 & centum. Qui est autem secundum Versales locos Orizonis i om̄ibus
 feriē aëstiuis noctibus illuminatur a sole ab occasu usq; ad ortū circūuēnē
 te se luce. Abest enī aëstiuus Tropicus ab Orizōte inq; Zodiaco semis

Pco p̄

Tyv

Pco p̄

Pco p̄

Pco p̄

Pco p̄

Pco p̄

Pco p̄

inbusq
differenti-

inbusq
differenti-

inbusq
differenti-

inbusq
differenti-

inbusq
differenti-

inbusq
differenti-

inbusq
differenti-

& duodecimo. Tantū igitur distat sol etiam ab Horizonte secundum in-
tēpestam noctē: Atq; apud nos tantum distans ab Orizōe ante dilucu-
lum & post uesperū tam illuminat circa ortū aut circa occasum acētū in
hybernus autē diebus Sol extollitur ulnas plurimū nouē. Dicit autē era-
tolithenes eos qui sunt Merces distare paulo plus q̄ uiginti tribus mil-
bus. Per Hellespontum enim esse decē & octo milia. Deinde quinque
milia ad Borysthenē. In his autem qui distant Byzantio stadiis ferme
sex milibus trecentis septētrionalioribus ipsis Meotide secūdu hyber-
nos dies sol attollitur usq; ad sex plurimū ulnas. Dies autē est maxima
horarum solstitialium decem & septē. Vltiora uero propinquiora
tam inhabitato propter frigus non amplius usui sunt descriptioni terre.
Siquis autē hæc etiā uelit discere & quicūq; alia celestia: Hipparchus q
dē dixit. Nos uero reliquimus: q̄ sūt expressiora q̄ ppositus nunc tracta-
tus ab illo sumat. Expressiora autē sunt etiā de circūumbribus & biu-
mbibus: & alterūmbibus ea quæ Posidonius dicit. Tamē de his tūc cōme-
morandū fuit: q̄tū satis esset ad excogitationē delectatōis: & primū uelut ad
terrarū descriptionē: primūq; inutile. Et q̄dōq; sermo ē de umbris a sole.
Sol autē ad sensū secūdu parallelū fertur: secūdu quē mūdus quoq; om-
nis. A quibus qdē ex unaquaq; mūdi conuersione dies fit & nox. Quā-
do enim sup terrā sol fertur: ab his sane & biumbres excogitantur: & al-
terumbres: biumbres quidem quēq; ad meridiem. Quādoq; enim ioc-
dētes habēt umbras: cū a Meridie sol ad Gnomonē accedit rectum ad
subiacentē planū. Quādoq; autē in aduersum uel sol i aduersum conu-
lit. Hoc autē solis itū cōtingit q̄ inter Tropicos habiāt. Alterumbres uo-
ro quibuscūq; aut semper umbra ad uel cadit: sicut nobis: aut in austris
sicut eis q̄ in Zona altera tēperata habiāt. Cōtingit autē hoc omni-
bus itis q̄ minore habent Tropico septentrionalē: & quādoq; eundē aut
maiore principii esse circūumbrium usq; ad habitantes sub polo. Sole
enim secūdu omnē mundi conuersionē super terrā lato clarū est quod
umbra etiā circulariter circūferetur ad Gnomonē. Quā ob causam eis
cūmbres eos appellarūt nihil ipsos ad descriptionē terre pertinentes.
Neq; enim sunt hæc ptes propter frigus habitari: sicut in his qui ad Py-
thē sermonibus diximus: ita ut nec magnitudinis habitari huius cura
sit habenda. Quoniam percipi potest: quod q̄ habēt septentrionalē Tro-
picū subacciderūt descripto circulo sub polo Zodiaci secūdu mundi
conuersionē subiacente distantia inter æquinoctialē & Tropiciū quan-
tū sexagesimum maximi circuli. Cum primū describēda terre formā
addiderimus proprius deinceps ad singula noster id educendus est ser-
mo: hunc enim in modum sumus ante polliciti. Recte autem tractant

iste diuisus hactenus esse uideretur. Rursus ab Europa eiusq; pobus capi-
endū ē initium. Ab his inquam ip[s]is a quibus antea easdem ob causas.
Ceterum illius prima ab occasu pars extat Hispania, huius autem ma-
xima ex parte sculcus & squalidus ē ager. Nā rupes & saltus & loca syl-
uestria: & cāpi tenuissimæ telluris: neq; huius plane irrigua pars magna
ē. Quæ spectat i aglonē proterus frigidaminiu: ilup alpitatis: & Oceano
sēper obnoxia: nihil abortū cōmixtum habēs siue cōiunctū. Quo fit ut
eo ex latere habitēdi malignitas excedat. Eius generis quidē ex regio ē.
Quæ uero i austre uergit uniuersa fere felix exiuit. Præsertim quæ ex
tra Columnas portigitur. Describētibz uero nobis & figurā superius
& magnitudinem aperta erit per singula declaratio. Quonā ab Occasu
in ortum pro longitudine pellis similitudinem reddat: & secūdu latitu-
dinē quæ a polo archico tendit i austrū. Habet autē ipsa lōgitudo stat
simul millia sex. Latitudo autem quinque maxima. Alicubi uero est mi-
nus q̄ trāsmaxime ad montes Pyreneos: qui oriētale latus efficiūt. Mō-
tes enim ip[s]i cōtinentes ab Austro tendētes in Boreā ab Hispania Gal-
liam terminant. Cum uero Gallie latitudo inæqualis proterus existat &
Hispaniæ: ubi ambarū angustissima est latitudo: a mari nostro in Occi-
dum spatiū extenditur: Pyrenæis adhærēs maxime montibus. Ad utrū-
que illius paritē sinus quidā sunt ad Oceanū: Quidam ad mare nostrū:
e quibus maiores sunt Gallici: qui angustiorē ad Hispani pelagus tel-
lurem habent. Hispaniæ latus ad orientē uergēs pyrenæi facit: Australe
uero nostrū a Pyrenæ usq; in Herculeas colūnas mare. Et exterius con-
tinenter additum usq; ad promontorium quod Hieron idest sacru uo-
cant. Tertiū ab Occasu est Hispaniæ latus parallelū aliquo pacto Pyre-
næ e regione æqualiter distans a sacro promōtorio usq; ad Artabrā mō-
tem: quā & iernā appellāt. Quartū ex hoc loco usq; ad promōtoria Py-
renæ: quæ Boreā spectāt. Redētes igitur singula explicemus sumētes
a sacro promōtorio primordiū. Hoc cui nō Europæ mōs: sed orbis uni-
uersi i occidentē remouissimū signū terminat. Et n. duabus ex cōtinentibus
mundus finit ad Occasū Europæ atq; Africæ ultimis. Quæ tū Hispa-
niā Mauritani tenēt. Hispaniæ qdē extrema ad stat mille & quingenta
prominent ad ipsū quod diximus promontoriū. Contiguū huic agrum
cuneū Latini uocitant Sphæra idest cuneū uolentes significare. Id autē
promontorium in mare procumbens Artemidorus nauigio æquiparat.
Sic enim eum i locū profectus alloquitur Cui quidē figuræ tres exigui
as assumit insulas. E quibus unam naualis instar rostri. alteras in modū
aurum eminentia habentes n̄gna. Eo in tractu tēplum herculi dedicatū
mōstrari. Quæ in te mentitū Ephorum: Nec aram illi nec Deorū cupiā

sed accumulatos passim lapides ternos & quaternos quos aduenat de re
gionis consuetudine aduoluunt: eos ita magasse mentientes. Sacrificia
uero ulla facere moris nō esse. Nec locū nocturnis inambulare tem por
ribus: quæ tunc ab diis possideri asserant. Atqui ad spectaculū ueniētes
in proximo uico pernoctēt. Insuper uero aquā infūdāt propter aquarū
inopiā: hæc hunc in modū se habere constans indigenarū opinio ē: quib
us & credi opus ē. Quæ sūt uulgo & tenuioribus similiter dixit ramie.
Posidonius enim uulgo dici tradidit solē in finitimis Oceanū litoribus
maiorē occidere ingenti cū strepitu perinde ac eo in profundū incidētē i
llo restinguēdo pelagus effervescat. Hoc quoq; medicū efficit & illud:
noctē post occasū ē uestigio subsequi. Haud enim ē uestigio uerū sc̄lim
postea: sicut & apud alia maria magna. Nā ubi sol ad mōtes occidat am
plius post occasū dei tēpus obuenire ob diffusā circū circa lucis claritatē.
Ibi autē neq; plus neq; uestigio assequit: aut adūgīt obscuritas: quæ
admodū & in cāpis solet ingētib; . Apparetē uero magnitudinis ima
ginē augeri in ortu: similiter & i occasu i manibus. Causa est q̄a plures
ex humidis sursum uapores eleuantur: p quos sicut per fistulas fractus in
ruis latiores suscipit imagies: uelut per aridi tenuēq; nebulā occidē
tē uel oriētē solē siue lunā aspiciat: quādo & rubicundum sydus apparet.
Falsitas uero cōuicisse in quorū dies .xxx. Gadibus obuersionis ipsos ob
seruasset occasus. Artemidorus autē solē cēties āpliorē occidere asserit.
Cōtinuoq; noctē occupare: ut ipse qdē perspexit. Hoc in sacro promō
torio deprehendi non potest: si quis sententiæ eius mētē itendat. Aut enī
noctu iambulare neminem. Ita neq; sole occidētē ullus sane iambularet
mox ut nox occupat. Quod quidē uulgo alio i loco litoris Oceani eue
nit. Nā Gades ad Oceanū sunt. Contra uero Posidonius & alii cōplures
testimonio sūt. Continētis autē ad sacrum promōtorii matutina: hæc qui
dē principiū est hispaniæ lateris occidui usq; ad Tagi fluminis erup
tiōē. Australis autē lateris interū ad albi usq; fluuiū Anan & eius egressū.
Ab orientalibus uero uterq; partib; desertur. Alter quidē retro in oc
casū cursu elabit: altero lōge maior. Verū Anas sese flexit in Austrum
mediū iter amnes regionē determinans: quā Celtæ maiori ex parte inco
lunt: & Lusitanorū pleriq; quos ex ulteriōre Tagi regione in Colonā
Romani traduxere. In superioribus autē partibus Carpetani Oretanīq;
& Vetonū frequētes habitāt. Ager iste mediocrē feracitatē habet. Res
liquus ad orientē & meridē iacēs: hī ad uniuersū cōferatur orbē: excellē
tissimus ē ob eorū uirtutē bonorū: quæ terra creat & pelagus. Hic enī
quæ flumē Betis alluit isdē ex locis nascentis ex quibus Anas & Tagus
medietate iter utrunq; magnitudinis existēs ab sui primordio: sicut Anas

in occasum fluuitos: inde in austrum deflectens in idem litus excurrit. Regio ipsa a flumine Betica uocitur. Ab incolis autem Turdetania. Incolae uero ipsi Turdetani & Turduli appellantur. Sūt qui eodē arbitratū esse: sunt qui diuersos. E quibus ē Polybius qui Turdetanis Turdulos finitimos ad septentrionem esse dicit. Hoc autē in tēpote nulla inter eos apparet confusio. Hi inter hispaniae populos sapientia putantur excellere: Et literarū studis utūtur: Et memorandae uolumina uetusla nō habēt: Varū Codices: Leges quoq; uetibus conscriptas e sex annorū milibus ut aiunt. Ceteri etiā hispani u sum habēt literarū: nō uno quidē genere: haud enim una lingua est. haec autē plaga intra Anā ad ortū quidē usq; ad Oretanā protēditur. A meridie uero ab eius eruptione usq; ad Anx maritimū tractū: & usq; ad Colūnas. De ipsa latiore explicūm est oratione: Et de propinquis locis quantū ad perdiscenda regionis ingenia: seracitatēq; conducit. In hanc maritimā parē & Betus & Anas erūpunt. hinc nouissima Mauritaniae plaga inter Adanecū inuidens pelagus frētū ad colūnas efficit. Quo extrariū cū mediterraneo mare cōiungitur. hinc & eā hispaniae parē quā Bastiani seu Bastuli uocati incolūt: Calpe mōs ē: circuitu quidē nō magnus admodū altitudi ne uero ingens & atrectus: adeo ut longinquis insulae formā praeferat. E nostro igitur ad exterius nauigantibus mare hic ipse dexter offertur: Av cuius radicibus sita est urbs Calpe Stad. xl. uerulū: & haud abiectū su ne oppidū. Id superioribus snis hispanoy nauale fuit. Pleriq; e quibus Timosthenes hanc ab hercule adificatū tradidere. Qui eā cognomine heracleam superiori tempore dicit. Ostentari magnum etiam murum in circuitu & naualia. Inde Menalaria optima habens salsamenta. Postea esse Belonē & urbē & fluuiū. hinc enauigationes sunt. Maxime ad Mauritaniae Tingin & mercatura & condiendorū pisciū frequentia. Fuit & Zelis urbs Tingi finitima. hīc ad ulteriorem ripam Romani Coloniā eraduxere: quibuscūq; ex Tingi assumptis accolis: Et habitatoribus Roma eo dñmills: & urbi ipsi Iuliae laez nomen ididere. Postea Gades angusto discretā freto insula distāsa Turdetania Calpe stad. circiter dec. & l. seu dec. ut alii perhibēt. haec ipsa insula nihil ab aliis ceteris i rebus differt. Incolarū uero in nauigando strenuitate: Et Romani populi caritate eo felicitatis incrementūq; peruenit: ut licet in extremo sua orbe terrarū: uniuersas tamen nominis celebritate excēllat. Ceterū de hac ipsa tunc dicendū erit: quum de aliis commemorabimus. Deinde Menelibeī cognomine portus est. Et ad Asian & Nabrafm aestuaria. Dicuntur autē aestuaria referre marinis aquis conualles inundatōbus pelagi per quas in mediterranea instar fluuiorū nauigātes ascendūt: ad usina praefertim

oppida. Paulo post Betis bafariam partitus erumpit. Inter cuius ostia intercepta insula stat. c. siue (ut plerique placent) pluribus a maritima separatur. Ibi Menesthei existit oraculū. Et Capionis turris consistit in petra quā circūscisa pelagus alluit. Ea sicut Pharus mirū in modū ad nauigātū salutē adificata est. Nā cum erectus ab amne limus uadosū reddat profundū: & lætibus sub aqua saxis locus ipse promineat: clarū aliquod in edificandū fuit signū, his superior est Betis nauigatio: sic Ebura opipidū. Et Luciferi rēplum, quod lucem dubiā appellāt. Deinceps sūt ceterorū aestuariorū enauigationes: & cū reliquis duo Anas fluminis ostia, E quibus sursum nauigatio exhibetur. Inde nouissimū est sacrum promontorium: Gadibus minus duobus milibus stat. distans. Nonnulli ad Anas ostiū ab sacro promontorio miliaria. lx. perhibēt. hinc ad Betis ostiū cōtū. Deinde ad Gades. lxx. Turdetaniā igitur supra litus quod intra flumen Anā est iacere contigit. Eā autem Betis fluuius diuidit: quam amnis Anas ad septentrionē & occasum terminat. Ad ortum autē nonnulli Calpetanorū & Oretani. Ad meridē uero ex Bassetanis qui intra Calpē & gades litus angustū incolunt. Deinceps mare usq; ad Anā & Astetur in quos agro Turdetanorū adiacere dixi. Et qui extra Anā habitant: & finitimorū complures. Huius regionis spatū in longitudinē & latitudinē duo stat. millia non excedit. Oppidorū ingens est numerus. Nā dicenda esse praedicant. Fama quidē celeberrima sūt: quae super īnes adificata sunt: ut aestuariis mariq; proxima propter rerū cōmoditatē. Corduba Marcelli adificiū eo magnitudinis creuit ut nomis celebritate & potentia polleat. Idem & Gaditana ciuitas. Altera quidem nauigationis gratia & conciliata cum Romanis societate. Altera uero agri uirtute & magnitudine opitulante magna ex parte Bete flumine. Eam sane inuis habitauere & Romanorum & indigenarū utri delecti. Nam prima haec illos ad locos a Romano populo est dimissa Colonia. Post quā & Gaditana. Ispalis quidē insignis: & haec Romana Colonia. Hoc autē tempore manet emporiū. Ceterū honore & deductis nuper in Coloniam Caesarianis milibus ciuitas Betis excellit: aeternū non admodū splēdide habitata. Post has Italica & Ispa super Bete. Longius uero est Astina & Carmo & Obulco. Sunt & in quibus Pompeii liberi debellati sūt Munda & Atenus & Veso & Tuccis & Iulia & Egua. Haec autem omnes nō lōge distant a Corduba. Quodsi autē modo eius regionis primaria urbs est Munda idest Metropolis. Distatq; a Cartia Munda stat. sex milibus & cccc. Quo uictus Cneus cōfugit. Inde naui delapsus cum ad incumbentem pelago rupem excessisset obruncatus est. Eius aut frater Sertorius a Corduba salutem fuga comparans: Tracto paululū tēporis inuit

Hispanos bello: demū Siciliā ad rebellandū sollicitauit. Postea in Africā e Sicilia effugiēs captus ab Antonianis ductoribus multo occisus ē. In Celtis Conistoris urbs ē nobilissima. Super aestuaria uero Maſſa ē: in quā conuētus ē Tungaditanorū. Quae potissimū super insule nauae stad: non plumbus comminet. Ben quidē plutimi assunt incolae: quā a mari stad: ferme mille ac. cc. usq; Cordubā: partū etiā ultra flumine nauigatur aduerso. Vicina ripae arua: & in ipso flumine paruae insulae diligentiſſime coluntur. Accedit spectādi amoenitas: tum uillarū tū arborū ordine constarū & agrorū exquisitioe cura laboratorū. Igitur usq; Iſipā: nauigiis grauioribus: per stad: nō multo minus q̄. d. aduerso nauigatur amne. Ad superiora uero oppida usque Iſipā minoribus: usq; Cordubā autē fluuiatilibus scaphis: uer hoc est quidē tēpore compactis: antiquioribus uero saeculis cauatis arbore litribus: idēst monoxylis. Supra clauſionē uero nō ē nauigatu facilis. Quidēq; dorſorū: instar distant a flumine montes magis minus ue admoti in Beteā: metallis referti. Ibi locis siquidē ad Iſipā spectātibus maxima uis est argenti. Nec nō ad Sisaporem. sic enim & hac & antiqua uocatur arate. Ceterum ad Cotinas: ita enim appellant: res una gignitur & aurū: subuectis per anem leuorū hi montes occurrūt. Dextrorſum autē planities imēſa & excelsa: ager fructuosus: magniſq; cōſita arboribus: & ad pascua late patēs. Aduersa haec nauigatio neq; talibus scaphis: neq; ad tātū tractū ripas habet. Superiore autē in plaga montes extāt auri & argenti habentes: idaginē: quā metalleam nuncupāt. Ea ad Tagū pertinent. Loca igitur metallica & aspera & tenuia esse oportet: qualia Carpinianae cōtigua sunt. & Celnberis amplus. Talis est & Beturia cōpos habēs ad Ariam accedētes feceratis immensae. At enim ipsa Turditanea mirifica rerū copia leta est. Cūq; omnium ferax situm etiā plurimam eorum copiam pra se fert. Duplicat autem ea fructuū feracitas exportatiōe. Superuacante enim frugū ubertas nauigantium multitudine facile uenundatur. Id autem & flumina & aquarū (ut dixi) efficit infusio fluminibus perq̄similis: & ex mari pariter redundansque non modo paruissēd etiā magnis nauibus eodem modo ad mediterraneas urbes surſū nauigādi facultatem suppeditant. Per multū spatū enim supra latus inter sacrum promontoriū & columnas Herculeas uniuersa planities est. Multis hic i locis a mari ad partes mediterraneas superiores ualles sunt fossis medioeribus & fluuiatilibus aluēis cōparatā: & cōplura ad studia extēſe. Has maris ascensus & aestuantes aquae: nō deterius summo uero commodius q̄ flumina nauigabiles praestāt. Cūq; nihil obſtet pelagusq; secūdos cursus per aestū i fluminis modū exhibeat per fluuiū labi uidearis. hoc in loco maiora q̄ in reliquis

incrementa sunt. Nā cum ex ingenti pelago unda angustū agitur in
meatū: quē in Hispaniā Mauritaniā conficit repercussionem acci-
pit. Et ad cedentes terras partes facile desertur. Ex huiusmodi autē uallibus
pluresq; per inundationes exhausti. Quasdam uero nō penitus aqua
desuicū: aliquae intra se insulas accipiunt. Huius itaq; generis effusio-
nes sunt inter sacrum promotorium: Herculeasq; columnas uehementius
q̄ ceteris in locis excrecentes. Talis autē excrecētia ad nauigantiū usū
excellētē habet cōmoditatē. Plures nāq; saepius & maiores facit excu-
siones: ut ad sta. viii. aduersa augeatur nauigatio. Adeo ut quodammodo
totā terram & quidem nauigabilē facile praebent & ad expottanda
& ad importanda mūtē onera. At uero molestū quippiam i hoc habet.
Fluminiles namq; nauigationes ingruente uehementius undarum excelsu:
& aduersus fluminū cursū fortius resiste. Nō parū nautis deserui-
men importantis idēdē siue deferantur siue referantur. In his uero accessi-
bus siue recessibus etiā detrimenta sunt. pari enim ratione concitantur:
celeriterq; mouentur. Crebro namq; nauigia i sicca tellure desuuta sūt.
Pecora namq; quae ante q̄ effundantur aquae in proximas fluuiis insulas
traiecerint: interdū inundantur interdum reliquunt. Redite autē coacta
cum nequeant prorsus intēreunt. Iuuecas aiunt obseruare solitas quod
ingruunt: euentes spectare aquas: Et ad continentes remeare terras. Igit̃
homines cū locorū natura percepta inundationes amnibus subseruiat
similiter ualentes perdidissent urbes in illis & alia quoddā habitacula: si-
cuti penes fluuios cōdiderūt. E quibus ē Asta Nabrisa: Onoba Sonoba
Menoba & alii plures. Excipiūt & fossae nōnullis i locis cōfectae: ut mīris
ex locis & mīris ad locos: & iter se & ad exerōs rerū cōportatio suppe-
ditari queat. Adiuumento quoq; pariter cōsuetudine sūt ad inundātiōes: quas
permeare quoddā inhabēt telluris eminentiae & nauigandi facultatē opū-
tut: ut ex fluminibus in incrementos maris aestus: & ex illis i flumina ad
inachēda onera: quatum commoditas sane subseruiat. Vniuersa uero
mercatura i Italā itaq; Romā ē ad colūnas usq; cōmodū habēs nauigū-
di cursū: excepto dītaxat siqua circa Euripi ipsius angustias difficultas ad-
est. Et ad nostri maris tractū. Per tranquillū nāq; clima cursus ipsi consu-
clūt. Illi praesertim q̄ per altū mare uersantur. Id autē onerariis nauigiis
mercatoriis sēctiōnibus conducit admodū. Marini quoq; uenti suū hu-
bēt ordinē. Adest & pacis ipsa trāquillitas: exēctis hac tēpestare latroci-
nis. Vnde is qui nūc uersatur in pelago uniuersum adest oculū. Facilis ē
securitas. Peculiare sane quoddā obseruandū ē: ut Posidonius inquit. Quū
ex Hispania retro nauigatio habenda ē: quod in eo mari usq; ad sinum
Sardinienē uenti spatāt subsolam: adest Euri qui & Eolus dicit̃. Quā

propter cum circa Gymneas insulas circaq; Sardinia & alias africe p-
res contra ipsas dispulsus errasset. Tandē tertio uix mense transiit in
Iuliam: Exportatur autē e Turdania uinum magna uis trinculoſeq; non
modo ubertate: sed etiā bonitate præcipuū: Euchirus insuper cæta mel
pex & grana purpure & minū: sinopica terra nō deterius. Ligna cumu-
lant ibi naualia ex indigena materia. Inde etiā sal multus effoditur: non
pauca quoque salſa sunt eodē in tractu fluenta. Non pauca etiā ad æſtis
ſalſamenta conſiuntur: non ſolū ea ex regione: sed etiā ex alio extra co-
lumnas litore quæ ponticis nequaꝫ inferiora dixerim. Frequens inde
primū uestis ueniebat. Nunc uero Coraxorū amplius lanicū excellētū
ſimæ pulchritudinis: unde admiſſari talēto arietes emunt. Telarū exu-
perans tenuitas atq; copia: quas Salutate conſtruſe. Pecorū omis generis
abundātia: nec minor uenationū. Pernicioſarū raritas baluarū: præterq;
effodētium terras cuniculorū: quos pleriq; lepufculos appellant. Plan-
tis enim uſtatē inferūt: & ſatorū radices elatū: & hoc per totam ferme
obueniēs hispaniā: Maſſilam uſq; prorogatur: quin & ipſas perturbat i-
ſulas. Gymneas arū autē inſularū incolæ: miſſis aliquando Romā Legu-
ris terras petiſſe dicuntur. Ab iſtis enim eiectari beſtiis: quibus propter
multitudinē obſiſtere nequirēt. Ad tātū igit pariter bellū: quod ppetuo
nequaꝫ ingruit ceterū erupione peſtilentia quadā importat: ueluti ſer-
penā murūq; agreſtium tantū forſitan neceſſitas ē auxilij. Vbi uero me-
diocritas adſit plures repente ſunt uenationes. Itaq; de induſtria cellas
agreſtes aſſerūt: quas educat Africa: quas quidē ſumculis caſtratas ita
ſotamina dimittunt. Ex uero quos capiunt unguibus extrahūt: aut i ſū-
ma telluris effugere cogunt. Egreſſis autē uenatores incūbunt capeſſūt:
quæ. Quanta uero rerū ex Turdania exportandarum copia ſit: maxie
declat nauigiorum magnitudo & numerus. Ingētes enim naues oner-
tatæ iſtinc puteolos nauigant & oſtā Romanorū nauale permeāt. Inſu-
per multitudine Africanis ferme equiparanda tantū ē incrementum. Cū
autē huiusmodi ſit mediterranea Turdania: copiarū equalē etiam mari-
timū ex pelagi bonis inuenies. Oſtreæ nāq; & conchilia omia & multitu-
dine & amplitudine omni ex parte exterius mare ſuperat: præcipue cū
fluxus ac reſluxus hic augeantur: qui cauſa (ut par eſt) magnitudinis ac
multitudinis propter enudationes exiſtunt. Eundē ſe habet in modū
circa cetaria genera: Oryges Phalenas Phyſeteras: quibus reſſābus ne-
buloſe cuiuſdā columnæ uifio longe cernētibus offeret. Quid Congri:
quid Murenæ: quāto noſtris maiores capiuntur? Aliaq; q̄plura huius
generis edulia. In Carſia uero ceryæ: i. murice & purpuras libræ x.
In exterioribus aut locis Murenā & Congrū minarū ſupra octoginta.

Polypū talēri pondo. Duorū autē sepias cubitorum & similia. Frequens
uero Thynnus e uetusto seruore ingenti pinguis aruina horfum impel
litur. Querna uero quadā glāde saginatur: quæ ad mare nascitur humi
lis admodū at fertile igētemq; ipēdio pducēs fructū: quæ quidē copu
losa ī ipsa etiā terra generatur Hispania. Ingētes sane radices peritæac ī
regre quercus habēs: quæ profecto ab humili radice tollitur mīus. Tā
tū uero fructū affert: ut post maturitatē litorea & extra columnas & intra
glāde referta siniquā æstus aquarū ciectat. Cæterū intra colūnas semper
minus ac mīus repitur. Vt autē auctor ē Polybius: usq; latinā ipsæ glādes
emittunt: nisi Sardinia quoq; inquit: & huic uicina regio ferat. Verum
Thynni ipsi quo magis colūnis propinquāt ab exteriorē delati pelago:
eo s̄pius esca deficiēte macerātur. Hæc in mari bælua sēper adest plu
rimū glāde gaudēs: cuius cibo extimie pinguescit. Cumq; glādū fuerit
ubertas: & thynnorū sit ubertas. Cū uero prædicta regio tot bonis exu
betur effodiendoy sane metallorū ingentiū admittatens. Tota enim ty
libus plenissima ē Hispania. Nō tota tamē procreādis fructibus facilis:
nec tota ferax eūdē in modū: præsertim quæ metallis abundat. Rarē enī
est utriusq; rei fortunari cōmoditate. Rarē & eandē diuersis paruo in lo
co abundari metallis. At Turdetania agerq; coniunctus nullam in hoc
uicturis genere rationē cōmēdare uolentibus abesse sinīt. Nā aurū argē
tū æs ferrum nullibi terrarū neq; tantū neq; tā probatū generari hactē
nus compertū est. Aurū enim non solū ex metallis effoditur: uerū etiā
fluū. Flumina nāq; torrentesq; aureā deferūt arenā: quæ passim & per lo
ca aquarū indiga existēs cognoscitur. Cæterū cum illic quidē minus ap
pareat per aquam: quædam aurei elucēt grumuli. Quod si quibus a na
tura negatæ sint aquæ: illatis rigātes aquis dehinc splēdescentē efficiunt
grūmulū. Puteos quoq; effodientes & alia per solertū tractantes arufu
cia lauandis arenis aurū excerpunt. Pluresq; hæc ætate sunt q aurū erūt
q̄ qui aurū effodiūt. Vnde & chrysoply sandest auri lauchta sūt appēl
lata. Galli quidem digniora esse sua prædicant metalla: quæ in Camme
tio monte sunt: præsertim quæ ad Pyrenen uergūt. Verū enim uero qd̄
tis e locis educitur magis probatū est. Inter auri micæ autē quandoque
dimidie libæ grūmos quas pilas uocant: repositos fuisse memoriæ tra
ditū est: qui parue admodū purgationis idigeant. Traditū etiā ē fū
sis lapidibus glebulas quasidā papillis māmaram similes iueniri. Ex au
ro autē excocto & tenaci quadā creta repurgato purgatiū electum ē.
Rursus hoc excoquitur cōmixtionē auri atq; argēti habēs Argētū qd̄
exurit: cæterū autū ipsū remanet. Forma enī facile fusilis & lapidosa. Ea
ppter paleis aux̄ potius liquefit: quoniā cū flāma mollis existat ad illud

seſe pariter meretur: quod & facile cedit facileq; diffundit. Carbo autē
caloris uehemētia liquefaciēs & ſublimis tollēs magis ac magis abſumat.
In Erythris uero extrahit: & ppe lauat in auleolis: ut puteus ipſe mol-
liſcat: ilmuſq; hinc exhaustus eluitur. Argentarius autē fornaces excollas
efficiūt: ut fumoſa illa glebarū euaporatio tollat in altū. Graues enim eſt
& pernicioſa. Aeris quoq; effodiat uocātur & auter. Ex qbus p cōſe-
ditas licet agnoſcere: aurū inde penus effodi ſolūtū. Polidonus autē cū
effodiēdi locos multitudinēq; laudibus extollar: & eorū uirtutē ab ſolita
minime ſeſe abſtinet eloquētia. Verū diuino quodā aſſatus ſpiritu per
ipſos agnauit exceſſus. Haud enim fidē inquit abnego fabular: q; ſylus
aliquādo p iocēda abſūptis terra ipſa aut atq; argētū teraciſſima p noua
quodā i ſuperficie & in ſuperiore telluris facie germina efferbuit. Mō-
tes enim otinīs: & omne tumulū materiē eſſe monet: quā quodā ſciv-
ciatis abūdāia cumulauit. Quod ſiquis regionē ipſā inſpiciet. iquit eſt
fluētis ubiq; perpetuo naturæ theſaurus & ipatoris cuiuſdā maieſtatis
nequaquā deſectis arariū eſſe dicat. Nō enī diues tātūmodo: ſed & diuitias
ſufficiēs & ſuggerens ē inquit regio. Penesq; illos (ut uere dicō) ſubterrā-
neū locū: nō iterius: ſed Pluton. a. diſ ipſe opulētus deus habuit. Talia
qdē ſpectioſa quodā figura de hāc loquutus ē: pīdeat & ipſe ex metallis
copioſa uſus oratiōe: Effodiētū uero ſolertiū cōmemoratis ſcitur illud
Phaleri adrūgīt q i argēti fodinis agri attici ſic ſcītē atq; ſcītē hoīes eſt
fodere aſſerit: ut i ſupiora Plutonē ipſū adducēdū eſſe præſolēt. Horū
igitur ſtudiū ac ſedulitatē ægyptiis æquale eſſe declarat obliquas ac pro-
fundas cōcodētū fiſtulas: i qbus ſapenūmero i flumina icidūt. Hūc autē
dolū nō eūdē eſt & Atticis: ſed illis qdē enigmati ſimilē eſt ſcrutādi me-
talla rationē. Nā quotcūq; ait aſſūperunt nō ſumpſere. Quot autē habebat
amiferunt. His uero magis atq; magis fructuoſū ē: quonā res facit
res quartam educunt terræ partem: ſcilicet res ipſum. At ptiuum argē-
tū effodientes diebus tribus Euboicū talērum. eximūt. Stagnū in ſuper-
ficie nequaquā reperiri aſſerit: ut hīſtorici uulgiſt: uerum effodi. Generati
autem in Barbaris ſupra Luſitanos: & i Caſſiteris inſulis. Et e Britanis
Maſſiliam deferri. In Attabris uero: qui Luſitanæ poſtremi ad ſeptē-
trionem & occaſū ſūt terram argēto ſtagno auro albicātū egermatate ſu-
ma eſtinam argēto mixtum eſt. Hāc autem terram amnes ipſos defer-
re: quā mulieres ſarculis euellentes: abluere panno ſplicito: enī nō tūc
Ipſe quidem talia de metallis ſcripta reliquit. Polybius autem effodiē-
di locos argenti: quia circa nouam Carthaginē ſunt memorans maxi-
mos eſſe dicit. Diſtare uero ab urbe ſtadē circiter. xx. In circuitu ſtadē.
ccc. Quo i loco quattuor hominū cēturias operatiōrū manere. Qui tūc

1-
P
de

flu

Stagnum

populo Ro. xxv. drachmarū millia per dies singulos referbāt. Reliquā
operationē omitto. Longioris enim sermocinationis ē. Ductilē glebā ar-
gētā (ut ait) conterunt. Ceteris inde per aquas suspensā agnūt. Rursus
quæ subtili sunt conterunt. Ierū liquas diffusis aquis conterunt. Quin-
tā deinde subtilentiam digestā effuso plumbo parū argentum educūt.
Nunc etiā sunt argentarij non quē publice: neq; hic nec aliis i locis:
sed in priuatoꝝ possessiones demigratūt. Aurarij uero res fisci habēt
ur plurimū. Hinc autē cū aliis i locis tum uero Cassione: peculiaris ē es-
sēdēdi plumbi natura & metallū. Hinc etiā argenti pars parua sumitur ē
Non adeo ut eius utilis sit expurgatio. Non procul aī a Cassione mōs
est: quo Betis effluit: quē argentū nomināt: cum in eo sint argentarij.
Auror uero est Polybius & hūc & Anā e Celtiberia nasci: qui nōmge-
tis distant inter se stad. Cū n. Celtiberi plurimam fortunæ ac dignitatis
accessionē uendicasset: finitimi totā regionē eodē nominatā uocabulo
reddiderunt: uidetur sane p̄fiscos illos Beti nominasse Tartessum. Car-
des uero insulāq; uicinas Erythiā. Ideo Salsicorū de Geryonis armento
sic cecinisse existimant: ut e regione illustis Erythiæ progenitum fuerit
penes argēteos immēsi Tartessū fontes occultasq; petras. Cū autē fluui-
us duobus erūpat ostiis oppidū inter ipsius cursum quōdā habitatū fa-
ille constat: quod Tartessū eodē quo fluuius nomine appellatū ē exite-
rit: agnūq; Tartessū: quē Turdulī hac atque pascūt. Hieronimenes quor-
que contigua Calpe terrā Tartessiam uocari perhibet: & Erythiā exi-
miz selectatis insulā: sed uersus quē Artemidorus scribens & hac ab eo
falso cōmemorari tradit: sicut & de distātia a Cadibus ad sacrum promō-
torij: quod abesse dierū quinq; nauigationē dicit: cū nō plura q̄ mille &
dec. stad. esse constet: & maris æstuaia hucusq; trāsmittit: cum hoc quā
quā uersum circum orbem terrarū eueniat & Hispaniæ partes ad Aquir-
lonē uergentes faciliorem ad Gallias habere meatū: q̄ qui per oceanum
nauigationē agunt. Et quæcūq; alia tradidit Pithetæ uerbis per arrogantiā
inductus. Poeta uero grandiloquus atque perinflatus occasiōes super-
ditauit ad cognoscendum ut eorum locorum minime fuerit ignarus q̄
suas nō fugent aures: si recte quis utrunq; raciocinari uoluerit. Et quæ
de ipsis deterius differantur: & quæ melius ueriusq; Deterius quidē q̄
ad occasū extrema audierat illæ: ubi quēadmodum idem inquit.

Oceanum irrumpunt splendida lumina solis

Alinæ celluri noctem qui ducit opacam.

Noctē uero diri omis & inferno p̄pinquā esse liquet. At infernū cū q̄s audi-
at tartaro: Tartarus aī Tartessū: deriuata illinc denominatiōe cōpari po-
test quē subterraneoꝝ ultimū locū esse putauerimus. Adiecit & fabulā

poeticū seruis officiū: quēadmodū cū Cimmericos ad septentrionē & oc-
casum habitantes nosset in locis ad Bosporū sitis: eos ad infernū consti-
tuit. Forſan propter cōmunē aliquē ritū Ionū ad hanc gētem. etate enī
Homēri uel paulo anteaccessum ad Cimmericos factū fuisse cōmemor-
rāt ad Eolā usq; & Ionā. Eodē modo & de Cyaneis insulis: quas uagas
& errabūdas cecini: fabulas ex aliqua sēper introducēs historia. Diffici-
les nanq; petras aliquas fabulose describit: sicuti Cyaneas. unde & Sym-
plegades idēst in quē se cōcutiētes nomē assequuntur sūt. Vnde & p illas
lasōnē cursum tenuisse posuit: Colūnarūq; & Siciliē factū pro ipsarum
ratione Cyanearū: quas errabundas appellāt insinuatū ab eo ex fabular
mento quidē Tartari ad locorū Tartelli mentionē obscurioris sermōis
genetendēst enigmatē ad peiora quis animū traduxerit: ad meliora uero
ex his considerabis. Cū enim Hercules exercitus ad hanc usq; loca Phoe-
nicūq; profectus esset: aliorū hominū diuitias ociosamq; uitā descripsit.
Hi nanq; tātopere a Phoenicibus subiugatiq; fuere: ut plures Turdera-
niz urbes confinesq; loci ab eis his habuerūt amnis. Vlyssis etiam exer-
citus in istis constitutus regionibus & ab illo cognitus occasione praesti-
tisse mihi uidetur: ut ad describēdam Vlyssis: sicut & Troiaē materiā:
ex rerū euentu poetico de more animū traduxerit. Nō solū enim Italae
ac Siciliē loca: & aliae res quaedā talia signa pro se ferūt atq; describunt.
Sed etiā in Hispania urbs Vlysses & Minervae templum: & cetera pe-
ne uestigia infinita illius errorē & Troianū idēst bellū fuisse. Pariterq;
& expugnatōrū & expugnātū calamitates uastitatēq; commōstrāt. His
nāq; ut Cadmeiam uictoriā assequerētur obuēnit. Vastitatēq; eorū domi-
bus: & paucis in singulos accedentibus exuuiis cum eis qui fuere super
stites fides nulla haberetur: ex periculis ad piraticā cōuersi sunt. Ex Gre-
ci tum spoliati tum dedecore infamati: tādiu sine suis mansisse ignomi-
niam putabant. Tum uero ad illos inanem se redire quisque turpe esse
ducebat. Rursus error Aeneae & Anthenorē & Hecetorum similiter
& Diomedis & Menelai & Vlyssis memoriē pōitus est: aliorumq; cōv-
plurium. Poeta igitur tot militārū & ad ultima hispaniae gnarus opesq;
& alias uirtutes intelligens: hoc enim Phoenices indicant eo in loco pio-
rum regionem & Elysiū campum esse finxit. Quo Proetus Menelaiū
transmisiurum esse dicit.

Elysiū in campum terrarumque ultima tandem
Dū te transmittent: stat flauus ubi Rhadamantus.
Existiq; uiris ubi uita facillima durans,
Non hyemis uis multamque: non ingruit hyemēs.
Stridula sed semper zephytorum flamma mitis

Ingens oceanus lenimina grata uirorum.

Aeris enim salubritas & suavis zephyri spiritus eius regionis peculiaris est quae in occasum uergens nunquam tepore caret. Tū uero terrae terminus ubi poëtam infernū esse fabularum esse diximus. Adiectus etiā Rhadamanthus proximū Minoi locū defendit: de quo hunc in modū loquitur.

Hic minos louis clarum de sanguine uidi.

Qui aurea sceptrā tenens dat iura rigentis fœcis.

Posteriores inde poëtae uulgare coeperunt & expeditionem in Geryone boues. Itidēq; in hesperidum aurea mala. Nominatimq; insulas quasdam fortunatas celebrant: quas impresentiarū commōstratas nouimus nō lōge admodū a Mauritaniae promōtoris disiunctas: quae Gadibus opposita sunt. Phœnices & Hispaniae & Africae nuntios assero. Optimam istī regionē ante Homeri aetate occuparunt. Locosq; tādīu diuisione tenuerunt: quoad Romani suū saluerūt imperium. Hispanarū quidē opum hae testimonia sunt. Carthaginenses ductore Barca aduersus Hispanos diutantes exercitū eos (uti scriptores prodidere) argēteis ī Turditanā praesepibus & dolis uentes in potestate redegerūt. Coniecturā faceret qd p̄a e plurima eorū felicitate homines eo tractu ī lōgeuos appellari: p̄uip̄es maxime. Ob hanc causam Anacreontē hunc in modū dixisse. Egdē Amaltheae cornu nolui: neq; annorū. c. & Imperiū tenuisse Tartessū. Ceterū Herodotū regē ipsū nominatim descripsisse & Arganthoniū uocasse: uel enim sic accipi potest. Vel huic dicto pariter illud anacreontis uel cōmunius. Nolim nūto tēpore Tartessū tenere regnū. Nō uulī Tartessū huius tēporis Cartesi appellat. Verū ad regionis felicitatē m̄suetudo simul & urbanitas accedit. Turditanis & Gallis propter uicinītatē cognationēq; ut testis ē Polybius: Catēq; illis minor: usplurimū enim uiciniū habitāt & uiuunt. Nā Turdetani praesentim qui circa Betim loca tenēt in Romanos penitus ritus transformati sūt. Nec proprie memoriū linguā seruāt amplius. Plurimiq; Latini facti locū accolae accepere Romanos. Itaq; pax abest qn̄ uniuersū Romāi sint: & nūc habitare urbes: & in Gallia pax Augusta: & alij in Turdulis augusti tēp̄is: & ī Celtiberis Gēsarū augusti: & alij Colonae quēdā p̄mutatos dictorū ciuitatū ritus demonstrant. Hispani quoq; q hoc institutiōis genus seruāt: stolaui uel togati dicuntur: ī quibus sūt et Celtiberiq; quōdā omnis immunitate supare credēb̄. De his qdē hactenus. Ab iactō promōtoris rursus ad alterum litoris latus minū caput qd spectat ad Tagū sinus ē. Deīde promōtorīū barbarū & eruptiones Tagi ī quas recti nauis cursus. Sunt autē studia decem. Hoc in loco & maris infusiones ingruūt. E quibus una ultra studia. cccc. extēditur ab urnā sū dicta. Ea ī praesentia

hinc ad istum. Tagus ad ostiū latitudinē habet stad. xx. altitudinē uero
p magnā adeo ut a nauigis multa decē uectibus nauigari facile possit.
Superioribus autē in cūctis cū aestus sit duæ inundationes diffunduntur:
ut ad stad. c. & l. facies extet pelagi. Reddat q̄ planities tota nauigabiles.
In superiore uero inundatione insula quædā circūplectis longitudinis
stad. xxx. Latitudinis autē paulo minoris ferula & uiribus optimis con-
fita. Ea in monte flumini ptoxis iacet distans a mari stad. circiter. d. ager
circūcirca bonitate conspicuus habēs aduersis aquis nauigationes admo-
dū faciles etiā grādiōribus magnū ad spatū manibus. Reliquū uero ad
cursum fluuiatilis lēbis Supra Moronē etiā prolixior ē nauigatio. Bru-
tus cognomento callicus hac urbe ad faciēdas excursions usus bellege-
runt in Lusitanos. eosq̄ deniq̄ expugnauit. Ad quorū uastationem flu-
minis inundationibus adortus ē ut liberas nauigationes & cōmēciū um
importationes haberet. Vicina uero Tago ceterorū opulentissima sunt
oppida. Annis quidē pisciū feracissimus est hostreorumq̄ redundās. Ex
Celnberis autē originē habēs p Vertiones & Carpetanos & Lusitanos i
æquinoctialē labitur occasū aliquāts per spatio pari ab Ana & Beti flui-
uis distans. Postea se mouetur ab illis ad litus australe declinābus flui-
pra mōtes autē quos diximus. Oterani maxime uergunt i meridiē per-
uenientes usque ad maritimā aliqua ex parte intra columnas. Post quos
Carpetani declinant ad aquilonē: inde uertiones & uaccēi per quos Du-
riās labitur ad Conciā urbē Vacecorum transiū habēs. Callici autē
occursū montana habitātes ut plurimū: unde et bellacissimū & subiu-
gū difficilimū: enām et qui Lusitanos superauit cognomen præstiterūt:
& per hosce annos maxima Lusitanorū pars ut Callici uocētū cōpa-
rati sunt. Excellentissima igitur Horitanæ ciuitas est Cetulum & hōia.
Tagi uero regio ad aquilonē spectans. Lusitania est inter hispanos gens
amplissima: & ānis plurimis Romanorū armis oppugnata. huius regi-
onis latus Australe Tagus cingit. Ab occasu uero & Septentrione Oter-
anus. Ab aurora Carpetani Vertiones Vaceci & Callici fame maioris
populi. Reliqui sūt indigni de quibus uerba sunt propter humilitatem
& ignobilitatem. Contra uero nonnulli & hos Lusitanos nominant. Ab
ortu finitimi sunt Callici quidem Asturiorum genti ac Iberis. Reliqui
Celnberis: longitudo quidem stad. millium. xii. Latitudo uero minor
admodū quæ ad oppositā maris ripam orientale latus efficit. Orientale
quidem est altum atque asperum. Subiecta inde ora tota ad mare usq̄
que lata planities patet: paucis dumtaxat montibus exceptis: nec sane
magnus. Polidonius Aristotelem haud recte sensisse ait: qui litus &
Mauritaniam inundantium: ac decretescentium aquarum causam esse
testet. Maris enim refluxum fieri dixisse propter alta & rigida

Conciā

Carpetani
Conciā urbs

Callici

promotior: quæ cū ūdas durius accipit: i hispaniâ cōtra refūdā. Cōtra
ria enim sūt plurima: arenosa uidelicet litora atq; humilia. Recte igitur
dixit Regio itaq; de qua sermo ē felicitate præstare ānibus paruis & ma
gnis utriusq; qui omnis iugo ab ortu pariter desinunt sūt: & maiori ex p
te nauigabiles: atque aui grūmulus abundātes. Democops post Tagum
nobilissima flumina sūt Muladas paruas habēs nauigationes. Inde na
cua fluminis: post quos Durus lōgo flūs cursu penes Numāti & alias
cōpluris Celiberorū & Vaceorū habitatas terras. Magnis hi nauigiis
permeabiles ad stad. fere. ccc. Alia porro flumina: post quæ & Lethæ qđ
a plerisq; Esiemea uocant. Ab aliis Belhō: & hoc a Celiberts & Vaceo
is labitur. Postea Benis: uel (ut alii aūt) Minium omis Lusitanie flumines
magnitudine superis. Et hoc ipse ad stad. ccc. nauigabilis. Pōsidonius &
hūc e Cantabris fluere dicunt: cuius eruptionē procūbat insula: & in
stat unguis scopuli duo portus habētes fluuios. Digne laudari potest
natura ingenuū: quoniam adeo imminētes extant ripæ: ut intra ipsos alueos
maris inundatiōes satis excipiāt: nec excedāt: nec cāpis stagnēt. Hic igit
præterat Bruci terminus ē. Alia quoq; plura flumina ulterius sūt: prædi
ctis æquali distātia cōtigua. Extremi Arabi incolunt: circa Neris promō
toris: quod occidentalis & aquilonaris finis ē lateris. Circūhabitat Galli
qui colentes Anam fluminem cognatione cōtingunt. Nam cum n pariter
atq; Turduli totis co armis peruenissent seditionem egisse serunt: por
tūq; Lineam fluminis traiecerūt. Cæterū post seditiōem eorū amisso duce
pallantes ac dissipati ea in regione defecerunt. Hanc ob causam flumē
Lethes: idest obliuionis appellātū. Habent Arabi frequētes urbes in
sinu pariter habitatas. Quam nauis & qui eis i locis uersant: Arabes
portū appellāt. Nostræ homines arabis arabes arabes uocant. Gentes
igit citat. xxx. tractū iter Arabes & Tagū inhabitant. Cū fertilissima
sit regio & fructuū & pecoris & auri: & argenti mītroq;q; similitū. Ex his
cōplures: omnis agros cultibus: i marinis litorcinis uis agitantes uel ali
sidus iter se bellis disceptāt: uel traiecto Tago finitimos armis ilesiūtur.
Donec Romani hoīes humiliora sapere cogētes represserūt: & plurimis
eorum redactis in uicos urbibus plerasq; mansuetius ipsi incoluerunt.
Huius impetatis initium a montanis (ut par est) ortum sūt. Sterile nū
que colentes agrum & paucorum prædiorum possessiones tenentes ali
cuius auditate trahebantur. Qui uero illos propulsare consabūt: op
um suorum domino priuatis: ea in necessitate constituebantur: ut pro
agricolatione bellis implicarentur. Euenit igitur ut neglectus ager inu
as priuatus bonis a latronibus habitaretur. Lusitanos itaque insidiosos
scrutatotes ueloces agiles uersatiles esse fama ē. Scutū duum pedum ad

latitudinē gestant cuturū ad āctiora prospectās lotis depēdens: cui neq;
fibula neq; ansa ulla est. Gladiolus aut pugio lateri adheret. Plurimi li-
neos Thoraces habēt. Perpauci loriceis utrūq; aut cristatis cassidibus. Nō
nulli neruatīs galeis. Peditibus ocreæ adsūt: unusq;sq; plura fert scula.
Quidam utrinq; & hastilibus: cuspides sūt arææ. Aliquos Durio uicines
amni Spartano ritu degere tradūt duobus utres unguentis: Ad calefa-
ciēdūq; ignitis utrinq; lapidibus & frigida lauant. Vnicus illis est cibus
mūdus quidē ac simplex: sacrificiis dediti extra perspicit: nihilq; cōcu-
dunt. Inspectāt ex lateris fibras Et contrectātes uentura coniectāt: Ex i-
testinis quoq; hominū: maxime captiuorū: diuinationes captāt sagis ue-
lantes. Inde ubi plaga infligitur ab intestinis sub aruspice primū ad hor-
minis casū uariemātur. Abscissas captiuorū dexteras diis offerūt. Omnes
montū habitatores uictu simplici utūtur. Aquarū potiores: hūni cubi-
tores: longas ut formīnæ inferius dissūdunt comas: miratis frōtibus pu-
gnas ineūt: hircos maxime uescūtur: quē & Marti imolant: sicut & capti-
uos & equos. Faciunt etiā Hecatōbas. i. cōtenario numero sacrificia quorū
libet ex genere ritu Græcanico. Et (ut inquit Pindarus) omnia cōtena im-
molant. Gymnica etiā conficiūt certamina. Armis exercēt ludos & equis
& cēstibus & cursibus & tumultuaria pugna & instructio p cohortes præ-
lio. Montani homines duabus āni partibus querna uescūtur glāde: quā
cū sicauerint frangūt molunt panes conficiūt & ad tēpus reponūt. Or-
deatio utūtur uino. nā e uite inopia sūma laborat. Idq; ira confectū: eue-
lignio absumunt conuiuia inter cōsanguineos celebrātes. Pro oleo bury-
rū usurpant: sedētes cernunt adificatos i pariete hemocyclos habentes.
Primus sedōdi locus cernantibus in orbē ætati præstat & honori. Inter
potēdū ducto ad tibīā uel tubā choro saltant inflexis exultātes pollinibus.
In Bæsteranis mulieres inuicē manibus promiscuæ innectūtur: omīs se-
re pullis amicti uestibus & sagis: in quibus inuoluti per stramēta cubant.
Carca illis: ut Gallis: in usu sūt uasa. Mulieres in roseis degūt ornamē-
tis. Hi loco trumocū graui admodū sarchurū pmutatiōe utunt: uel extē-
si argēti lamie frustū abscessū exhibēt. Destitatos neci lapidibus obruit:
parricidas extra mōnū confinia uel ultra flumina electos saxis opprimūt.
Cōiugia de more Græcorū cōtrahūt. ægrotoles uetusto ritu ægyptiorum
in plateis deponūt: ut qui eo morbi genere tentati sūt cōmonestare eos
uisent. Pelliceri usque ad Bruti aduentum nauiculis utebantur per i-
undantes aquas & stagna. His autem ānis lintres uno ciuatas ex ligno:
monoxyla uocāt usurpāt: & quē raro. Sal colore prius purpureo: simul
se teritur: albescent. Sic aē mōcāis uiuēdi ritus quē cōmemorauit eis inq;
q boreale Hispaniæ latus terminant Calceis Austribus Cītrabris usq;

ad Vascōnes & Pyrenen. Cunctis enim eadē est uiuendi formula. Ver-
 reor autem explicandis abscondere nominibus: ne iniucūda roddatur ipsa
 descriptio: nisi cuiuspiā uoluptatis loco fiat cum ad aures peruēniūt. Pleu-
 rum Bardyete Alloriges: ceteriq; deterioris & deformioris appellatio-
 nis homines. Agrestis autē eorū immanitas: nō solū ex ipso bellādi usu: uerū
 etiā ex auita locorū lōgiquitate puenit: lōgiqua enī ad eos ē nauigatio:
 longinqua etiā itinera. Cumq; nullis cōmisceant aduenis: quā iuxta
 homines cōmūia sūt abieccere: & dñe exuerūt hūanitatē. Quē tū p hoc tē-
 pus minus minusq; paulū cū uigēte pace ad illos Rōani pfecticāt. Qui-
 bus uero id mīus obusit iportuiores sūt & ritu beluay ferociores. Talis
 cū adsit illis locorū sterilitas: & quibūdā mōtana durities eius generis in-
 cōmoditatem intēdi credibile est. Ceterū bella omīa hac tēpēstate desu-
 erunt: ut dixi. Nā Cantabros & uicinas illis gētes: quę adhuc latrociniā
 retinēt Cēsār Augustus oppressit. Et q Romanorū sotorum prādōes
 erant nunc pro Romanis rei militari seruiunt. Coniaci uidelicet & qui
 Iberi annis fontes incolunt: preter Tuisos. Cui Tiberius succedēs tur-
 bus militū ordinibus impolitis locos ipsos ex Augusti Cēsaris iussu
 nō modo pacatos: neq; etiā urbanis prādōis moribus effecit. Reliquis
 Hispaniæ tractus est nostrū a collinis usq; ad Pyreneos montes latus: &
 huic incubēs regio tota mediterranea. Latitudo quidem inaequalis: ceterū
 rū longitudo paulo plurium q̄ statū mille quaternū. Spatia uero manū
 me supra statū mille duo dicta sunt. Ferūt autē a Calpe proxiō columnis
 monte ad Carthaginem nouam duo statū mille & cc. Hoc uero litus a
 Bassetanis: qui & Bassuli dicūtur: & ab Oretanis partim habitari tradit.
 Hinc habent alie ferme totidē usq; ad Iberum: & Heletani. Iuxta Iberū
 autē usque ad montem Pyrenēū & Pompeiana Trophea statū mille &
 dc. habitare paruiam Heletanorum partē. Reliqua Indictos: sic enim
 appellantur: quadrariam diuisos. Inchoantibus uero a Calpe: dorsū in
 portū quoddam montanum est ad Bassetanū & Oretanos pertinens ne
 morosum proceris arboribus maximam mediterranea oram separat.
 Hoc in tractu & auri & ceterorū effusioēs multa per loca sūt. In hoc lit-
 tore primarium extat oppidū Malaca: quod tanto a Calpe quanto Gar-
 des disiungitur intervallo. In ulteriores terra Emporūm est ingentia ha-
 bens salinēntaria. Idipsum nonnulli Menacem opinātur: quam Phocen-
 sum ultimā urbē percepimus: quę ad occasum uergit. Ceterum ea ne-
 quāq; est. Sed enim illa longinquus distans a Calpe a fundamētis effusa
 iacentigræce urbis uestigia seruas. Malaca uero Phoeniciæ ciuitatis pro-
 pinquioris tenet formā. Deinde exanorū ciuitas est: illiqua salinēntaria
 præcipuū nomē adepta sunt. Dehinc Abdera Phoeniciū ipsa ēt edificatū.

Superiores regionis montane loca Vlysscam ostēdūt in qua ē Minerar
 tēplum: autor ē Posidonius & Artemidorus & Asclepiades Mythe
 anus: qui i Turdianis literari ludī magister extitit: q de regiōis illius
 gentibus exponēdis librū addidit. la monumēta quēdā de Vlyssis erro
 re in Minervæ tēplo esse commemorat. Parnas suspensas Aplustina ro
 straq; nausia. In Callectis autē quosdā ex Teucri cōmilitōibus habitas
 ferbiq; oppida fuisse quibus unū Hellenes. i. Græci: alterū Amphilo
 chi nominatū ē: sicut Amphilocheus eo in loco dē suū obit: & comites i
 mediterranea errabundi fuere. Sic etiā nonnullos Herculis socios: Scri
 ptotes etiā aliquos tradidisse refert. Coloniam e Messana in Hispaniā
 esse deductā: Lacōes etiā Cātabriæ partē tenuisse: & hic ipse & alius ter
 tis est scriptor. Illic & Oblicellā esse: quod & Lactisma uocant urbem
 Athenoris & soniorū eiusq; filiorū: quū in Italiā cursum tenuerunt. In
 Africa quoq; credere nōnulli Gaditanorū mercatorum fidē sequenti:
 sicut Artemidorus scriptū reliquit: quoniam aethiopes Mauritanie acco
 le in occasū spectantes Lotophagi uocantur: loti eibus carpentes. Gra
 men ac radicē quādam nullo indigentes potu. Nec facultatē eius propter
 aquarū penuriā habētes. Horum natio usq; i Cyrenæ: loca extēditur.
 Alii rursus Lotophagi nominant: alteram inhabitantes e regione parue
 Syrtis insularū Meningē. Claud sane mirēdū est poetā hoc pædo erro
 re Vlyssis fabulose descripsisse: ut mīta de Vlyssis rebus memorie pro
 dinis extra collinas in Atlantico pelago disposuerit. Quæ enim ab histo
 ricis tradūtur non multū absunt. Sic de locis sic de reliquis ab eo p fig
 menta enarratis: unde non longe a fide poeticum signētū erat. Nec si
 hisce credētes historiis: & multimodis uatis ipsius cognitioni Homericæ
 poësin ad cognatas scientiæ ac penitiæ materias cōuerterūt: quæ ad modū
 a Cære Malora: & aliis quibusdā faciatū ē. Quidā uero adeo rursus ta
 le aggrediendū opus rationē admiserūt: ut uatē ipsum non solū cuius
 dā fessoris aut messoris instar ex omni eius generis sciētia extruserūt: ue
 rum etiā eos q tale negociū arigerint furis agitatores fuisse cōseāt. Pa
 trocinium aut castigationēue aut tale aliquid in eorū maledicta cōferre:
 ex his ausus est nemo qui grāmaticū aut mathematicorū acumina tenere
 proficiat: quis eximius. Atqui aduersus multa eorū maledicta & patro
 cinium & erroris emēdationē adducere fieri posse mihi uidet: i ea præ
 sentim quæ Pytheas quosdā sibi credentes frustratus est: quod per loco
 rū occidētaliū & ægionariū ignoratiōē & Oceani contigit. Ceterq; hæc
 ipse præsentim: nullā faciamus: quæ peculiari sermōe pxius dāserēda foret.
 Græcos autē ad barbaras nationes errabundos pagasse: hāc causā habuit:
 q; puas i potuōes dissipati fuerāt: cū iperā p elationē atq; cōtumaciā

i Callectis autē

Lotophagi

omnes fess

inuicem minime coalescerēt: & conspirationē inter se nequaquā haberēt:
 Vnde contra externas inuadentiū opes imbecilli facti sunt: hoc uero p
 elatos spiritus. Quod quidē inter Hīspanos maxime latius extendit: cū
 ad uertutū natura ingeniū: subdoli quoq; mentē adiungerēt. Nā suaso
 res & p̄cedones effecti uitā degebat. Ad parua primū audaces: nec dū ī
 gētia aggrediebantur facinorosi: cū magnas uictū uires aut societates cō
 parassent. Si enim sese mutuo tutari uoluissēt: neq; Carthaginensibus
 neq; prius Tyriis plurimā eorū regionē p̄ maiore potētā meursantibus
 destruēdi fuisset occasio. Neq; Celēis q; nunc appellatur Celuberi atq;
 Berones: neq; Piratae Viniasthoni: neq; Sertorio postea: neq; si alii pleriq;
 āplificāte potēte auditate ducebātur: & Romanus populus augēde
 potētie gratia aduersus Hīspanos particulatimq; cōtra singulas ciuita
 tes bellū multos protraxit ad ānos: nūc hos nūc illos delēt: donec ad an
 nū fere ducēt: finū atq; āplius uniuersos ī potestate redegerit. (Ad istū
 rurū igit̃ orbis enarrationē redeamus. Post ea igit̃ loca Abdera ē & Car
 thago noua: quā edificauit Asdrubal: is qui Barce Hannibalis genitoci
 successit. Ea sane ē cunctaq; eo ī tractu urbū potētissima. nā & munimē
 ne & murorū structura atq; pulchritudine & portuū cōmoditate & lacus
 amoenitate ornatissima ē: nec minus argēti effusionibus: de quibus āte
 diximus. Hic & ī propinqs locis frequētissima sūt salamenta. Hoc enī
 am amplissimū ē Emporiū: siue de rebus e mari ad mediterraneā ipot
 tādīs siue ex ipsa regione foras ad omnis exportādīs. Hic nero pars ma
 ritima hinc usq; ad Iberū ī medio quodāmodo intervallo Sucronē ha
 bet fluitū & eius excursus: & eiūsdē nominis urbē. Labit aut̃ e monti
 qui icubenti cōtiguus ē dorso: & e Malaca & ex iminēbus Carthagini
 locis pedestri uadabilis: undiq; ab Ibero aequaliter distās: paululū a Car
 thagine atq; Ibero disiunctus. Inter Sucronem & Carthaginē tria mā
 filēsiū sūt oppidula haud procul a flumine. Ex iis celeberrimū ē Heme
 roscopēū. i. diurna specula ī extremitate Dianae Ephesia facellū habēs
 frequēti religione cultū. quo Sertorius ad res maritimas usus ē receptu
 culo. Nā munissimū ē: ad rē piraticā itē percōmodū: Nauigantibusq; lō
 ginquū prestās prospectū. Vocat̃ aut̃ Artemisiū tanq̃ Dianū: ferratiss
 habens effusionē fetores ex propinquopuillas enā insulas Planesiam
 Plūbariā & Limnothalassā iminētē: quae ī circuitu ē stad. cccc. Dehinc
 Hercules isula ē ad Carthaginē spectās: quā a scōbrox multitudine ex
 priorū Scōbris uocāt. Ex qbus Gariū (optimū hoc salamentū genus ē) cō
 dit. Abest aut̃ a Carthage stad. iiii. & xxi. Rursus altero Sucronis ex
 ire ad Iberi exitū p̄gēt Sagūtus occurrit a Zacynthis cōdita: quā Hī
 nibal cōtra Romani populi fūdera diruēs: belli pūnici secūdi suscitauit

incedendum. Proximæ urbes sunt Cheroneſus Olearrû Cartalia In ipſo
que Iberi tranſitu Dertofſa Colonia. Labitur autem Iberus a Cîtabris e
meridie ortû habēs p magnû cāpō: ſpariū pari ſēp intervallo a Pyreneis
diſtans montibus. Inter Iberi uero deflexiones & extremas Pyrenæi par
tes: a quibus Pōpei monumēta fixa cernuntur prima ē urbs Taracon portu
carēs in ſinu quodā ſita Carterû in reliquis idonee cōparata nō minus hac
tēpeſtate q̄ Carthago uiris probis ornata. Ad excipienſas enī præcipuum
peregrinationes egregie nata: & nō ita Iberi modo: ſed etiā extra late
Metropolis ideſt ciuitatū mater ē. Gymneſia etiā iſule cōtra nō longe
iacētes & Eboſus dignitate præſtātes oportunitū urbi ſitū oſtendūt. Ete
reſthenes aut ei ſtationē eſſe affirmat iaciēdis anchoris nō admodū cō
modū: ſicuti cōtra diſſerēs Artemidorus iqt. Vniuerſa ab colūnis huc
uſq; maritima ſportuoſa ē. Deiceps autē hoc ex loco commodis ornata
portibus. Ager quoq; bonitate præcellēs Lentræorū & Lartolæarū alv
orūq; talū uſq; ad Emporiorū. Illud enī ē a Maſſilienſibus ædificatū a Py
renæis mōnibus ſtaſt mil. iiii. intervallo & Hiſpaniæ ſinibus ad Gallia di
ſtās. Hic ē aut uniuerſus tractus agrorū & portuū cōmoditate præſtans.
Eo i loco Rhodope oppidulū ē Emporiēſiū: quod pleriq; ab Rhodis
cōditū fuiſſe tradūt. Ex hic & in Emporio urbe Diana Ephēſiam examia
ueneratione colūq; In rebus Maſſilienſibus cauſa aperiemus: habitabāt
aut prius Emporienſes puſillā quādā oppoſitā inſulā. Quā nūc Paleſ
polin. i. urbē uenerē nomināt. hoc uero tēpore in cōnſētū habitacula po
ſuere. Diopolis ē quā murus diuidit uicinos antea quolā ex Indicentis
habēs iquilinos. Qui et ſi p ſe ſuū agerēt rēpublicā cōmuniā tamē habere
moenia cū Græcis tutelæ gratia uoluerūt. hæc aut duplicata ſunt me
dio dirimente muro: Tempore ide procedēte i eadē ciuitatis gubernar
cula cōuenerūt. Quod & in aliis multis euenit barbaris & Græcis legi
bus mixtim tēperatis. Præterfluit uero amnis ex Pyrene exorients: cuius
quē egreſſio Emporienſibus portum efficit. Emporienſes egregie circa
colligēda lina opus agunt. Interiorē agrum: cū aliæ regetum uero ſpar
ti ſeracē habēt. Qui uero inutilior ē ac tenuis iuncū pducit: ut etiā iun
carū cāpū appellēt. Pleriq; ultimas Pyrenæi mōis prætes uſq; ad Pōpei
trophea tenēt. Per quæ ex Italia ad interiorē Hiſpaniā pgenibus iter eſt
maxime ad Beticā. Hæc uia nūc quidē mari proxima: nūc aut lōginqua
reddit: præ ſertim ubi ſpectat occaſū. Ducit aut Taraconē a Pōpeanis
monumētis p iuncariū cāpū & Betterones: & Marathonium. ſernicularū
um: quæ a naſcētibus late ſerniculis: ſic lanua lingua uocāt. Dehinc ex
Taracone ad traiectū Iberi amnis p ciuitatē Dertofſam: hunc p Saguntū
pducta & urbē Setabim ſēſim a mari diſcedit: & Spartano cāpō: q̄ ſicut

& alter luncarius: ita & ipse Spartarius appellat: sese applicat. Hic autē & sparsus & aquarū indigens implicatū spatio tuncū procreat: qđ ad omnis oras: potissimū in Italiā deuehitur. Antea mediū per cīpū aque Egēlatus unū ipsā & longinquā & aspersū esse conungebat. Nūc autē ad maritimā facta ē iuncatū cīrsumō attingēs capsiad idēq; penēdes quo prior illa: ad Clasionē scilicet & Obulconē: quas & ad Cordubā & ad Gades uia perducitur: aque duo amplissima sūt Emporia. Distat autem Corduba Obulco stad. circiter. xxx. Ab rerū sane scriptoribus traditū est Celsarē e Roma Obulconē. vii. ac. xx. die peruenisse in castra. Illa ibi dē eo tēpore fuerat: quo ad Mundū Martē cōfertutus erat. Tota quē eo tēpore fuerat a columnis ad Hispaniā Galliaq; terminos maritima huius generis est. Super hanc uero litus mediterraneus ager: is inq; qui inter Pyreneos montes: latuq; sepietionale usq; ad Satyros ē duobus maxime finitur mōtib; . E quibus unus aequaliter a Pyrenē distās: pro ducit a Cātabris exorēs. In nostro aut finis pelago Idubeda uocatus. Reliquus a medio in occasū pmeat: defluxus quidē in austrū & litus a colūnis proēdēns. Hic uero nudus ac tenuis ab initio est tumulus: per Spartariū excurrēs cīpū. Applicatur autē sylux sup Carthaginē & Malacē regionē: & Orospeđa nominatur. Inter Pyrenē & Idubedā Iberus fluuius labit ab ībibus exaequo disiunctus montibus & fluētib; hunc ammbusiac reliquis refertus aquis. Ad Iberū urbs exat. Augustacēsia uocata: & Colonia quardā celsa habēs pōis lapidei transitum. Ora compluribus habitatur gentibus: e quibus nobilissima Iacetana dicitur. Hæc a pyrenes radicibus inchoans i cīpos usq; latius extēdit: & Iberdæ ac Ilesce Ilergetarū locis adiungit non procul ab Ibero. Quibus in op pidis Sertorius pugnas gessit extremas: & in Vasconum urbe Calagurrio & maritima Tاراconis & Hemeroscopio cum e Celtiberis fuisset eiectus: ubi aduersa caprus ualitudine diem suum obiit. Ad Iberdam uero posterioribus annis Afranius & Petreius Pōpelani ductores ab dū no Cæsare debellati fuere. Distat Iberda ab Ibero rēdentibus in occasū stad. c. & . lx. A Taracone autē ad Austrū circiter stad. ccc. & . lx. Ad aquilonē uero lica stad. d. & . xl. Per hosce mōtes ex Taracone ad postremos ad Oceanū Vascones ad Pōpelonē & Oedasunē uicinū Oceano urbem uia est stad. mille duobus & . cccc. ad Aquitaniz & Hispaniz confinia: Iacetani sunt in quibus ea tempestate Sertorius cum Pompeio belligerabat. Postea uero Pompeii filius Sextus aduersus Cæsaris prefectos. Supra Iacetanos ad Sepietionem gens incolit Vasconum in qua Pōpelon sita est: ueluti Pompeiopolis. Pyrenes uero ipsius latus i Hispaniā uergens confinium ē uariis arboribus materie multitudinē. & quæ semp

1000

uirēs germinet. Alterū autē Galliam spectans: nudum omīso. Media
 uero loca conualles continēt: quas frequētes cultores habitāt. Quas quā
 maxima Hispaniae nationis portio. Carpetani tenēt: a quibus multā pars
 Perne conduunt. Cātabris perquāsimiles: prouēiūt non mediocrē hor
 numbus exubētēs. Vbi uero indubedū transieris: euefugio Celtiberia
 frequens dispar occurrit. Magna illius pars inculta & aspera: & fluminali
 bus mundationibus uasitāq; per hos. Anas desertur: & Tagus, & dein
 cept flumina plurima: quae in occasū irūpunt oceanū. originē ex Iber
 nis agris habenna. Quorū Durcias prāter Numātiā: morāq; Sergūriā
 currit. Carē: Betis ex Orospeda oriēs: per agrū Oretanū fluit i Beticā.
 E regione autē Septentrionis Berones Celtibens proximi: & Cantabris
 Comēcis habitāt: & ipsi e Gallica transmigratione orti. Horū urbs ē uar
 ruiad Iberi trāsītū sita. Coniuncti sunt & Bardynis: q nunc Bardyli uo
 cātur. Ab occasu Astures quidā sūt: & ex Callocis aliqui: atq; Vacceis:
 uettonibusq; & Carpetanis. Ab Austro uero Oretani: & ex Bastetanis
 quicūq; Orospeda incolūt: & ex Ditanis. Ad oriētē autē Iubeda. Cumq;
 Celtiberi ipsi quadrifariā partiti sint. Fortissimū ad ortū ac Meridē sūt:
 Vriaci ad Carpetanos pūnētes: fontēs:q; Tagi. Fortū nobilissima ciuitas
 est Numantia: quae in bello Celtiberico: quod aduersus Ro. populū ge
 stū est: uirtutē propriā ostendit. Quod uicissimū perdurauit ad finē.
 Complures enim exercitus cū Imperatoribus ad internōiē detracti.
 Nouissime autē Numantini obliōe cinēt: diuturna patiētia toleratū.
 Paucis dūtaxat exceptis: qui cedētis murū dediderūt. Sunt & Lusones:
 qui ad ortū spectātes: & ipsi ad Tagi sōtes pertinet. Oppidū ē Aruactio
 tum Segeda: & Pallātia Numantia ab Augusta Caesarea: quā sup Ibe
 ritā esse diximus: abest ad stad. dccc. Celtiberorū etiam urbes extant.
 Segobryca: & Bilbilis: circa quas Sertorius & Metellus praetium cōm
 serunt. Polybius uero: cū Vacceorum: & Celtiberorū populos dinume
 rat: cum aliis ciuitatibus & Sagelamam: & Intercatiam colligit. Posido
 nius auctor est. M. Marcellū tributum ex Celtiberia exegisse talērum
 dc. Ex quo coniecturā facere licet: q; Celtiberorū natio frequentissima
 fuerat: & auri atq; argenti copia excellēs: pamerli agrum incolentes steri
 lem. Polybius. ecc. urbes illorum: a Tiberio Graeco subuerfas esse: me
 morie prodidit quod ritu Comico: Tib. Graeci gratia: dictū ē ab eo:
 qui turres urbis appellat. Vt in triumphalibus pōps fieri mos ē. Quod
 ab re nequāq; dictū esse crediderim. Nam Imperatores & rerum gestarū
 Scriptores: ut oratoria efficiāt negotia: ad hoc mennēdi genus essēt.
 Cū enī q urbes Hispanorū supra malle fuisse praedicāt: huc deduci mi
 hi uideatur: ut ingentes uici oppida nominētur. Haud enim agri illius

C. Celtiberia

Lusones

Tagus

Oretani

Bardynis

Vriaci

Carpetani

Astures

Callocis

Vacceis

Uettonibus

Bastetanis

Iubeda

Ditanis

Orospeda

Sagelamam

Intercatiam

Polybius

Posidonius

M. Marcellus

Tiberio Graeco

Comico

Tributum

Ingentes uici

Oppida

Nominētur

Haud enim

Agri

Illius

igenium tam multas capere ualet urbes: tum quod sterilis sit: & alienus
a moribus nostris: & imansuetus: Tum quod eorū uictus: & actiōes lō
ge a litoribus nostris: ad tale aliquid non edoceat. Nā qui per uicos ha
bitant: agrestes sunt: cuiusmodi magna ex parte sunt Hīspani. Cuiusmodi
autē comitate & mansuetudine condunt incolae. Neq; tamē id facile po
nissimum cū ad uicinorū detrimētū silue materiū occasionēq; suppedi
tent. Post Celtiberos: ad Austrū sunt montani: Orospedā habuantes &
spectantē ad Sucronē regionē: Sidetani usq; Carthaginē: & Bassitani: &
Oretani: ferme usq; Malacā: Iberos autē uniuersos: licet & de Lusitanis
diximus: peltas gestasse constat: & armaturis agiles: propter latrocinia:
iaculorū fūda & gladio urebātur. Inter pedes equitarū imiscere cōsue
rant: equus ad consēdēdos mōtes edoctis: nec minus ad curuanda leua
ter genua: quotiēs iussu fuerint: ubi usus exigit. Producit capreas Hīspa
nia: quosq; siluestres affatim. Quibuldā in locis: Lacus incrementa fūci
pūit. Cygni & eius generis aues plurimae. Similiter & Otides anes pro
creant & Castoras. Et Castorū quidē nō cū quā Pōticū habet uim. Pō
tico enim propriū est: ut uenenosū sit: ut & alius prauis. Cū Polidonius
dicat: soli ex aere Cyprio lapidē Cadmiā gigni: & Vitreolū & Spodiū.
Peculiare uero Hīspaniā esse Polidonius asserit: ut nigrae ibidem sint
Cornices. Cūq; Celtiberorū equi subalib sint: si exteriore traducantur
Hīspaniam: colorē permutant. Sunt autē Parthicoorū similes. Nā & agili
tate: & currendi dexteritate: reliquos antecire. Radicū ad tincturā idoneo
rū copia permaxima. Oliua: uire: ficulnea: at boribusq; similibus: Hīspa
niā ad nos spectans litus abundat. Et exterius frequēs est. Quibus occu
ni pars: Aquilonatis maxime: propter frigus indiget. Reliqua uero am
plius: propter hominū incuriam: cū nulla educatione instituta: sed neces
sitate magis: & brutorū animantū affectione: & deprauatis moribus ui
tā agunt. Nisi quispiā ad educationē bonā: eos uitā degere existimet: qui
ex lotio: drucius intra cloacas seruato: lauacra sibi cōficiāt. Quiq; sibi lu
isq; uxoribus: intritis purgamētis dentes abstergāt: quēadmodū Cama
bros: conuulsiq; illis scititare fama est. Humi dormire: Iberos Gallisq;
cōmune. Calceis deū nullū esse qdā autē Celtiberi & uicini sui i Bori
habitanter: acupia deocuius nomē non extat: motūda luna tēpore noctur
no ante fores: per omnis domos pernoctāt salus agitantē. Vetonēs cū
primū Romanorū castra inuēntes: quosdā cēturiōes de sūbulationis cau
sa: deflectere uisū cernerent: inspicere hoīes suspicati sunt. Itaq; eis proce
dētes uisū ad tabernacula cōmōstrabāt: pinde ac aut fixos p quē manere
aut pugnare: necessariū arbitrarētur. Quis autē mulierē nōnullā: p mūdū
iactat barbarā nō ponat formā: de quo mētiōē fecit Artemidorus. Est

enim monilia ferrea collo circūdata gestare refert; supra uerticē cotuos
iouruos habētia: & ite frōtē lōgius scūbētes. Hos uero ad cotuos uelū:
cū uelint attrahātur extētū faciei prebeant umbraculū. Hocq; magnū
ducunt ornāmētū. Quādā i pte tympanulū circūdaciē: ad polienoēq;
i occipite neruos capitulūq; ad auriculas adstrictū i altūlarūq; paulaum
supinatur. Alius sinciput expilatū enudare: adeo ut spilius q̄ frōs ipsa pa
teat. Aliquis ipositi ad pedis mensurā i sublime stili erigere: cui Ciciav
riē circūexiūt. Deinde pileo nigranti exornāt. Multa re uera p̄specta ser
monē de omnibus diuulgāt Hispaniē gēbus: potissimū de iacentibus
ad Boreā. Nec solū de illarū fortitudinem: sed etī crudelitater: & amēta ru
ta beluq;. Matres in bello Cātabrico filios: prius q̄ i hostiū manus ca
pti perueniēt necauerunt. Puer qdā cū parētes ac germani captiui: um
culis adstricti iacerēt: eos omīs noci tradidit. Ita enim pater iusserat: aur
buno in potestate ferro. Idē fecit mulier quēdā de ux: qui secū capti fue
rāt. Quidā intra uinoforū cōmuniū inuitat: supra rogū sese conecit. Hęc
cū Gallis Tracibusq; cōmunia cōueniunt: & gentē Scythica. Virorum
mulierūq; cōmunis ē uirilias. Rē ipsa rustica exerceat. Puerperaq; ui
ris ministrū exhibēt. Quos illa earū uice accubere iubēt. Interagēdūq;
ipse lauat. Ipse ad aliquē fluminis alueū accubentes: si fātē p̄mīs inuoluūt.
Polidoniū tradit hospitē suū Charmoleū ei cōmemorasse: uix: quēdā
genere Massiliēsi: uiros ac socias i agro Ligustico: data mercede ad agri
tossionē una cōduxisse. Vnā aut ut parēdi dolores ei uexare corperun
t: nō procul ab ope discessisse. Enixāq; consensum opus repetisse: ne mer
cedē amitteret. Ipse uero cū ei difficulter cū doloribus operārē inuenet:
causē prius ignarus demū edidit. Itaq; mercedem exhibens: p̄li abire
sinit. Elatum igit collēs infansē: dōniculū cuiuspiā lauit aquula. Et pannis
quos habuit inuoluēs: salutē barulauit ad ediculā. Nec illud Hispanis ē
propriū: ut duo pariter uno uehant equo. Ceterū interprochiādū alter
pedester certamē init. Nec illis ē peculiaris ingēs: mūq; multitudo. Vn
de pestilētes se penumero secuti sunt morbi. Hoc aduersus Romanos
aduenit in Cātabria: ut essēt qui accepta mercede: mures uenarentur: &
quantitate designata: salutē uix assequerēt. Eos aut cum rerum aliq; nū
uero truci deprehenderet iopis: ex Aquania magno cum labore ac diffi
cultate: ppter locor asperitatem frumētabant. Hoc etī de Cātabroz di
uulgatur amētia: quod nonnulli cū in manus hostiū uenissent: crucibus
deinde suffixi: latenter poena caneant. Huius qdē generis mores agrestis
cuiusdā ferocitatis exēpla sint. Talia uero cum manus ciuilia sint: nō ta
men beluq; uitā referūt. Quēadmodū apud Cātabros: uisus uxoris
dotes tradere: & filias hāredes designaria qbus fratres earum uxoribus

exhibent. Hoc quod cum non admodum civile sit mulieribus quandam habet etiam
peraniam. Hispanum & illud erit de more toxicum apponatur: quod ex oleris
apio cōsimili cōficiunt nullū afferens dolorē: ut si quid afferat iuvis. promptu
pat illud habeat. Illud etiam eorundem erit se se pro iis quibus conciliant immo
let. & pro eis morti se deuoueant. Quidam igitur hanc Regionē duas in par
tes diuisā esse tradunt. Sicut & ipsi diximus. Alii uero quinque partem as
serunt. Nec certū in hisce exponi potest: & propter permutationes: & locorum
ignobilitates. In nouissimis enim partibus & fama celeberrimis uarietates no
ta illustrantur: & agri partitiones: & uocabulorum transformationes & si quid
eius generis ē. A multis enim diuisum ē: a Graecis maxime: quod omniū facili
simū fuisse: uerū quatuor & Barbaras & longinquas & exiguos cōtinentia lo
cos & dissipati sita sunt: de iis cōmētaria: nec tuta nec admodum multa fue
runt. Adeo ut quatuor & a Graecis reota sunt: ignorantiam incedat. Ceterum La
tini quod Scriptores Graecos ipsos sane imitant. At uero non multū. Nā quod
illi memorie cōmēdantur a Graecis accepta cōuerterunt. Ex seipsis uero
non longe suae nationis studiū dilatauere. Unde si ex illis diminutio dese
ctusque fiat: non multa ab aliis supplemēta parat. Alioquin ipsis Graecorum no
minibus claritate plurima excellēbus. Cū igitur tractus uniuersus extra
Rhodanū terraque itra Gallicos sinus artantia praescis illis uocet. Iberia:
Nostri saeculi homines ipsius cōfinia Pyreneos mōtes ponunt. Eisdemque Ibe
ria & Hispania noiant: quod itra Ibege cōtinet. Vetusiores autem hospites Ige
ris appellati: non multū pascētes aggressi: auctor ē Asclepiades Myrlea
nus. Romani uero totū eodē mōe nominant Iberia & Hispania. Partē quod
unā exteriore: Alterā uero interiorem dicunt. Alio autem in cōpote: alio quoque
pacto: pro republicae magistratibus diuiserunt: cū primum nūc plebi Se
natuique designentur. Nūc duci Romano Betica plebi attribuit. Ad quā
Praetor mittit: quod Legatū habet & quæstorē. Eius terminū ad ortū usque
Castionē cōstituerunt. Reliqua Caesaris ē: qui duos mittit Legatos: Prae
torium: & cōsulare. Praetorius quidem secū legatū habet: quod Lusitanis ius dicit
uicinis Beticae. Extēdunturque usque ad Annē Durā & eius ostiū. Hūc enī
agrū sic appellant: proprio in hūc diē nomine. Eo in loco sita est Augusta
Emerita: reliqua. Hanc autem ē plurima Iberiae pars: Praetori subdita ē Cō
sulari. Haud indignū haberi exercitū tribus instructū ordinibus: ac legatis
tribus. E quibus unus duos secum ducens ordines: tractū trans Durā ser
uat uniuersū: ad Arciosque antea quā Lusitanos appellabant. Alii uero
nūc Callicos uocit. His autem spectantes ad Septentrionē mōtes: propius sunt
cū Asturibus: & Cantabris. Per Astures sine defluit Mellus inis: paulo
que remotus ē Noega oppidū. Prope autem ē Oceā refugio Astures a Cā
tabris sepās. Dehinc mōnū sunt radices: usque ad Pyrenē. Secundus Legatus

cū altero adest ordine. Tertius autē interna custodit. Cōtinet autē gētes
dictas i pacis & mīsericordiē morē. Italicōq; formulā xū togatā subide
uestē iduāt. Hi autē sūt Celnberti: quiq; utiq; Ibero p̄pinqūa regiōnē:
n̄q; ad maritima icolūt. Ipse uero Imperator i oris maritimus: maxie ad
Carthaginē: & Tarracōnē iurisdiciōnē agitās: ducit Hyberna. Adstius
autē diebus aliqua semp obit: intus quē emendationis indigēt. Adst
& Carfaris procuratores: Equestris ordinis uiri: qui milibus ad uictus
sui dispēnationē pecunias distribuunt. E regiōe Hispaniē insulę iacēt.
Dux quidē Pityulę. Dux uero Gymnesię: quę Baleares appellantur:
quas inter Tarracōnis & Sucronis maritimam esse sūas contingit. Sup
hanc cōditū est Saguntum. Pityulę longius in bello existētes: magis q̄
Gymnesię: declināt i occasū. E quibus una quidē uocatur Ebusus:
urbē eiusdē nominis continēs. Circuitus insulę stad. cccc. Latitudo inter
qualisq; etiā longitudo. Prope iacet Insula Ophiusa: lōge ac minor des
serta. Gymnesiarū una qdē maior: duas habet urbes: Pallamā atq; Potē
tiā. Hęc ad ortū sua est. Pallama uero ad occasū. Insulę longitudo stad.
paulominus. cc. latitudo. cc. Artemidorus autē lōgitudinē: latitudinēq;
duplicauit. Minor autē altera a potētia stad. circue. lxx. distat. Multo q̄
altera inferior magnitudine minor est. Virtute uero ea nihilo inferior. Fer
riles enim ambar: & portus bonitate p̄cellētes: licet ostia latētes sub aq̄s
petras frequētes habeāt: ut subeantibus autēiore cura opus sit. Locorū
autem uirtus paci deditos efficit incolās: quemadmodum & Ebusi cul
tores. Quom autem pauci quidam improbi: aduersus maris p̄adones
communis emolumentū grātia conspirassent: crimine uniuersis isparso.
Metellus cognomeno Balearicus: eos inuasit. Qui etiam ciuitates moy
nibus circūsepsit: eandem ob uirtutem: aliorum insidiis obnoxii: licet
studio pacis inuēni: tamen funditores optimi uocantur: q̄ ut fama est:
ex quo Phœnices Insularum potissimū egregie exercuerunt. Hi primi
mōtales laticlauium induisse feruntur. Ad pugnas discincti erumpunt:
manu scutum gestantes: & perustum iaculum raro ferrate cuspidis ha
stam. Ternas circum caput fundas: e iuncis compactas gestant: quos
melancrenas appellant: e quibus fuses texuntur. Vnde & Philotas in li
bro interpretationum: Hitta inquit uestis sordida: rarus limbus inuol
uitur: & iuncum ornamentum: perinde ac iuncis circūcinētis: fun
das uero aut iuncēas: aut fetis contextas: aut nervis gestant. uel lon
gioribus habenis: uel breuioribus: uel mediocribus: ad remotiores
ictus uel propinquiores uel medios. A puerilibus hoc pōsto ad fun
das exercebantur annis: ut alioquin ne panis quidē pueris exhibe
retur: nisi funda quicq; prius attingerent. Quocirca Metellus propius

Gymnesiā
Mare.
Pallama
Percula
Minor

Insulas adnavigans pelles navium totis præcedit: ut a duersis fundarum
iactus tegmina essent. Deinde ex Iberia tria Romanorū milia introduxit
accolas. Præter agri uero feracitatē: & illud hisce in locis cōmoditatis ad-
est: ut ullū noxiū animal nō facile repias. Nā cuniculos nequaquā idige-
nas esse asserūt. Quinimo cū ex propiua Insula: quā marem ac formā
nā attulisset: tanta ab initio facta eorū ē procreatio: ut ex subterraneis cu-
niculis domicia subuerterētur: & arbores & (ut superius cōmemorauī)
homines ad implorandū populū Romani opē: cōfugere coacti sint. Nunc
autē cū ad tractandā eorū uisionē aptissimi facti sint: nulla inualescere
sibi dāna permittūt. Vex possessores magnā ex terræ fructibus utilita-
tē assequuntur. Hæ quidē intra colūnas: quas Herculeas uocāt existūt.
Iuxta has pariter dux adiacēt insulæ. Quorū altera Iunonis nominatur
Insula. Quidā sane & has uocauere columnas. Extra colūnas Gades sūt:
de quibus tantū solūmodo diximus: quod a Calpe stad. dcc. & l. intervallo dis-
iungūtur. Prope autē eripentem Beem sicut sunt: de quibus prolixa dis-
seminat oratio. Hi etenim sunt uiri: qui & plūma: & ingentia emittentes
nauigis: nostrū & externis mare nauigāt: cū neq; magnā habitēt Insulæ
neq; multū cōtinētē fructum legāt: neq; aliāq; uberrare fructur Insula
rum: sed magis pelagus inhabitent. Pauci admodū rē domesticā curant.
ut Romæ morā ducūt. Nā incolæ magnitudinē: nullis extra Romā po-
sis: gēs esset inferior. Igit̃ accepti i uno statū nostræ celsū: equestris ordi-
nis Gaditanos uiros quingentos esse cēsus: quot i nulla Italicæ urbiū:
præter Paestinos obuenire. Tot autē numero cū sint: Insulā habitāt nō
lōgiore stad. c. cū latitudo usq; stad. unū nō excedat. Oppidū initio in-
habitāt sane pusillū. Balbus uero Gaditanus uir triūphalis: aliud ibi
per illis edificauit: quē Neapolim uocāt. Ex abābus deducta ē Didyma:
nō ultra stad. xx. cōplexa: nec ea quē anguste habitata: quippe cum mor-
dici sint eius cultores. Cum maiore ex parte maximas nauigatiōes om-
nes exerceāt: partim etiā continētē incolant: præsertim uicinā quādam
Insulā: ppter ipsius similitudinē: quā uelut amulā Didymæ fecere ciuitas
rētāpā ē loci delectatio. Pauci in illius cōparatione: & hic habitacula te-
nent: illius etiā naualis grana: quod quidem nauale illis in opposita
continente Balbus extruxit. Ciuitas ad occidentis Insulæ partes iacet. Ipsa
quoq; insulæ proximū i extremis ē Croniū. Ad alterā ptē ad ortū cōuen-
tū ē Heracliū: quo ex loco maxime cōtinētī coniūgit Insulæ: ad stad. lxx.
ritudinē: medio iteriacitē pelago semota. Tēplū ab urbe. xii. milia pas-
suū abesse: ferū quārtū certaminū tantū & miliariorum numex: faciēs.
Maius autē ē ferme tāto: quāta ē Insulæ lōgitudo. Est autē Insulæ ab occi-
su i ortū magnitudinis spatium. Pherecydes autem Gades: Erythm

149 a m...
100 m...

1000

Arbor g... d...

Arbo...

consistat: aequalia fieri quae accidunt. In tropicis aut inaequalitate & multitu-
dine: & celeritate procius existere. Ex reliquis uero ad singula: secundū
appropinquationes proportionē effici. Ipse autē se dicit: cū rotunda cir-
ca tropicū aestiuū Luna: in Herculis tēplo Gadibus uersaretur dies cō-
plures: inuas differentias intelligere nequiuisse. Circa mensis illius aut
conuersionē: magnā ī līpa annotasse permutatōnē: praeter superioris
tēporis fluminis līctis refusionis. In quibus nec ad moderatē ripas irru-
gabat. Per id uero tempus: adeo supfus inundaſſe aquas: ut eodem in
loco milites aquarentur. Illipa uero a mari stad. doc. abest. Finitimosq; pe-
lago cāpos ad stad. xxx. altitudinē: ex inundatione demersos. Ita ut inlu-
la deprehenderentur: & fūdamētorū Herculei tēpli sublimitas & ipsū
usaggeris: qui ante portū Gadibus procumbit. Qui ab eo mēſura quae-
ſus ut aſſerit: decem etiam cubitis cohoperiti uix poſſit. Quod ſiq; ſu-
ctas aliquo in tēpore acceſſiones duplicatas adiecerit: ſic magnitudinem
inundationis in cāpis maſſeſſime exhiberet. Hoc cōmuniter accide-
re traditur: per uniuersā circumiacētē. Octimo plagā: At noui quidā
dam de libro ammei q; peculiare iſſe cōmemorati. Siquidem eū inquit
nonnullis in locis abſq; hymetibus: abſq; niuib; inundationibus late
ſpargi: ubi ab Aquilone uenti frequētes ingruūt. Cuius rei cauſam eſſe
aſſent lacū per quē elabitur. Cum illo enim lacus aqua: impellentibus
uētis extrudit. De arbore quoq; Gadibus exiſtēte ſcripsit pōdit: quae
ramos humi uſq; incuruatos habeat: frōdes ſepſſime mucronis ſpe-
ciē geſtantes: quae ad cubiti longitudi-
eſt. Latitudo uero digitorū quat-
tuor. Circa nouā Carthaginem arborē eſſe: quae de ſpina cortice emittat.
ex quo tele pulcherrime conficiant. Huic quidē Gaditane nos ī argy-
pato in ipſa ramorū curuatura ſimilē perſpeximus. Ceterū fronde diſſi-
milē: ac inſtructuoſā. Hanc autē fructū ſerre dicit. In Cappadocia quoq;
e ſpinis collecta texunt. Arbor autē nulla ſpinas aſſert: e quibus cortex
exet. Verum humi ſerpens herba Gaditane uero arbori & illud inſtū
eſſe traditur: quod uno ſtracto ramo lac effluit. Quod ſi radicem abſcide-
ris mini humor exudat. De Gadibus haecenus. Caſſiterides aut inſulae
decem numero ſunt: inter ſe propinqua: ad Aquilonem iacentes: ī pel-
agus expoſitae ab Arabiorū portu. Earum una deſerta eſt. Reliquas ha-
bitant homines colore ſuſco ſtulares induentes tunicas. Cingula pectori-
bus geſtantes: cum baculis deambulāt. Tragicarū perſūmiles ſuriſq;
Victus illis uelutrimū ex armētis nomadicis eſt ritu paſtorali. Stagni
ac plūbi metalla: id eſt occultas ſub terra uenas habēt: p qbus ſimul &
pellibus regulas pmutat: & ſales cū negotiatoribus. Nec minus aerea uſa.
Hanc negotiū uiam ſoli ātea Phoenices e Gadibus maſſi aggrediebāt.

Cum interim cursum illum cūctos mortales ipsi celaret. At enim Ro-
mani ut emporia illa noscitant: quendā consociati sunt naucelegae: qui p-
inuidiam sponte limosos in locos illi navi: eandem in cladē sectatores
inducens: ab naufragio euasit icolumus. Quo ex facto amissi oneris per-
itum: publice testiturum accepit. Romani tamen facientes crebro peri-
culum: cursū illum navigatione frequenti perdidicere. Postes uero q. P.
Crassus aduersus eos trāsmittens metalla: paruae altitudinis effossa co-
gnouit: & mortales ipsos pacis studio: maritimis omnino deditos actio-
bus: hanc optantibus industriam apperuit: licet amplius hoc ipsum ma-
re sit q. quod inter Britanniam iteraret Insulam. De Hispania quidem:
& de adiacentibus Insulis haecenus.

Ibri quarti haec sunt Capitula.

Quae ad Galliam: & Hispaniam pertinent.

Quantum intra se Italiae Alpes continent.

In his & Britannia: & nōnullae i Oceano Insulae: quae eae habitari uidēt.

De Barbarorum plaga.

Quae gentes ueteriora Istri habitant.

Princeps Transalpina Gallia existit. Cuius forma prius
adumbratione quadam descripta est: pariter & magnitu-
do. Nunc singula dicēda sūt. Quidā eā tri in partes diui-
dere. Aquitanos: Balgas: Celtasq. nominatim appellantes.

Aquitanos nō modo lingua: sed et cū corporibus permu-
tatos. Hispanis magis q. Gallis similes. Reliquos uero Gallica sane facie.
Verum eadem non usquequaq. lingua omnes: Sed plerisq. paululū
uariata. Rerū publicarū moderationes: & uiuēdi formulae paulisper im-
mutant. Aquitanos & Celtas eos appellabant: quos Pyrene monti adiacen-
tes. Cevenus mons determinat. Montes siquidē Pyrenaei hanc
Galliae partē ab occasu terminare dicuntur mare: utroque ex latere per-
tingentes: & internum & externū. Ab ortu Rhenus: qui aequali a Pyre-
neis montibus spatio: ad linē distat. Ab Aquilone & Meridie sic iacet:
ut ab Septētrionalibus promōtoriis Pyrenes ichōas Oceanus ambiat:
usq. ad Rheni eruptiones. E regione autē Massiliense: ac Narbonense
pelaqus. Subinde Alpes: ab ora incipientes Ligustica: usq. ad Rheni fon-
tes. Cevenus uero mons in Pyrenem: medios per campos recta pdu-
citur: & in medio definit prope Lugdunū: ad sūd. millia duo prolixus.
Aquitanos igitur nūcupabant: qui ad Septentrionalem Pyrenes partē:
& Ceveniam habitant: usq. ad Oceanū & intra Garumnā fluuiam.

Cometaria
P. 1.
Narbonensis

At Celtas qui ad alteram pertinet plagam ad Massiliam: ac Narbonis mar-
temque rupes Alpium: aliqua ex parte attingunt. Belgas uero nominabant reli-
quos Oceanus continens: usque ad ostia Rheni: & nonnullos Rheni: & Alpium
vicinos incolas. Sic namque & Divus Caesar in cometariis scriptum reliquit.
(At. n. Caesar Augustus quadrifarius pontes: Celtas quidem Narbonenses pro-
vincias definiunt. Aquitanos uero quos & ille sane extollens in super de-
ce adiecit gentes: ex iis quae inter Garumnam: & Ligirum fluvium colunt. Reli-
quas dupliciter partiunt: unam quidem Lugduno applicans: usque ad superio-
rem Rheni plagam. Alteram uero Belgis. Quorumque igitur secundum naturam
res distincta sunt: ob hoc descriptori dicenda sunt: & quae secundum gentium
habitationes quicquid mentione dignum est. Quorumque uero principes reli-
publice temporibus obsequentes: variis modis instruunt. Summatim com-
morsasse satis est. Diligentia uero ceteris concedenda. Haec igitur plagae
omni ex parte fluvius spargit. Cum alii ex Alpibus: Alii ex Cemenis: & Py-
renae defluant. Nonnulli etiam in Oceanum: Aliqui in nostrae pelagus eripant.
Loca uero per quae diffusus: ut plurimum claustra sunt: tumulisque praedi-
tati: fluentibusque nauigabilibus comoda. Sic autem naturae bonitatem inuicem se-
se fines habent: ut ab utroque in utrumque mare facile facine deportentur: per
falso terrestribus itineris spatio: cum plurimum per anes: aut aduersos subuehiat
aut secundos deuehiat. Ea ad rem non nihil excellit Rhodanus. Nam multis
ex locis aquae in illum conflunt: ueluti dictum est. Itaque nostrae aduenit mari
quod externo melius est: felicissimos quoque per agros huius regionis diffusus.
Narbonensis enim ora: eosdem quos & Italia fructus producit. Quod si
proficiscaris ad arcuos montesque Cemenum: oliueta facies deficiunt. Alia ue-
ro procreantur. Vt uerius uero progrediens: non facile unum: uuas ad maturi-
tatem conficere perspicies. Alia uniuersa frumenta: multisque gladiis: uberum
gignit: & omnis generis pecora. Nulla ipsius pars inculta aget: excepto
distant si quid paludes: ac siluae coli prohibeant. Atque longe magis hor-
um minus frequentia: quam cura incolae: aut diligentia. Et enim mulieres qui dem
fecunditate: & educandi studio optime. Viri autem bellorum magis: quam agri
colendi studiosi. Haec autem arate terrarum cultione: depositis armis coguntur
amplecti. Ista quidem de tota exteriori Gallia: communia dicimus. De qua
drifaria uero sic facta diuisione: singulas repetentes partes: in figurae mo-
dum differamus: & de Narbonensi primo. Huius forma distans: quodammodo
inter se ad Pyrenaei lineam: ab occasu describitur. Ab Septentrione autem
ad Cemenem. Ex reliquis autem alia sine ad Austrum mare conficit: quod in-
ter Pyrenaei: Massiliamque facit. Ab oriente uero partim Alpes & interuallum:
quod iter Alpes per rectam intercipitur: & radices Cemenis: ad Rhodanum usque
que pertinet. A quibus ad praedictam Alpium rectam: directus efficitur angulus.

elce.
Belge
Cometaria
Augusti
Narbonensis
Aquitanus
Lugdunensis
Belgica
fluvio
Rhodanus
Libo

Ad Australe autem latas ad dictā figurā deinceps maritima iacet: quā
tenent Massilienses: & Sallyi usq; in Ligures. Italā uersus: & flumē Va
rū. Hic facile ē ut antea diximus primus Narbonēsis ore sinus & Italiae.
Aethius quidē tēpore: sine pereoguis: Hyeme uero ad stad. usq; . vii.
latus expādit. Hic igit latus usq; ad Pyrenae Veneris tēplū extēdit.
Hoc est & huius prouinciae: & Hispanienēsis terminus. Quidā uero hūc
tractūm quo Pōpei Trophoea sunt: Hispaniae & Galliae cōfina declar
rāt. Hoc ex loco usq; Narbonem. lxxi. miliaria sūt. At hinc Nemausum
. lxxviii. Enemausq; per Vgeris atq; Tarasconē: ad calidas aquas:
quas Sextias nominant: prope Massiliā sunt milia. iiii. & . l. Hinc uero ad
Antipolin: & Varū flumē. mil. lxxii. Vt simul mil. fiant. cc. lxxvi. Quo
dā sine ab Aphrodisio: id est uenerio: usq; ad Varū stad. esse milia. ii. &
. de. scripserūt. Aliqui uero. cc. adiecerūt. Haud enim de interuallis con
cordiū. Per uisū autē alterā per Vocōtios: & Cottium usq; Gernū & Ta
rasconē: cōmunis est transitus ab Nemauso. Hinc ad Vocontioꝝ fines:
ad inuicē consēdendarū Alpium: per Druetā: & Cabbalonē: miliaria.
lxii. Rursus hinc ad alteros Vocōtiorum fines: ad Cottū mil. c. uno mi
nus. Ad uicū Ephrodunū. Inde totidē per Brigātū uicū: & ex Gingo
mago: & transinōne Alpū: ad Ocelū: ubi terra Cottii finem habet: & ab
Ongomago itā Italia nominat. Hinc autē ad Ocelū mil. sūt. xxvii. Phv
cēlūm uero ædificium ē Massilia: petroso i loco sita. Cui quidem por
tus subiacet. Saxū uidelicet i Theatri forma: ad Austrū spectans. Vbi
uniuersa pulcherrimis circūcincta montibus: magnitudinē eximia. In cu
ius arcē Ephesū: & Apollinis Delphini tēplū cōditū est. Hoc quidem
nomini Ionico omni cōmune est. Ephesium autē Ephesiae Dianæ ædes
sacra est: Nā cū Phocenses a natali solo discederēt: sermonē excidisse tra
ditur nauigationis p̄cipi atq; duci: ut ab diana Ephesia cursus inuicē au
spiciatetur. Igitur Ephesū appulso peregrin: quoniam modo ex dea in
petatū assequerēt. Porro Aristarchæ matronæ admodū honoratæ: deā i
somnis astuisse iperāt ut accepto quodā a sacris simulacro: uti cū Phv
cēlibus nauigationē Aristarcha subiret. Eo autē confecto: ut primū Co
lonia cursū expleuit: & Phanū ædificatum esse: & Aristarchā exornis uer
neratōe habitū: Tēpliq; sacerdotē designatā. Subiēde i ciuitatibus p̄ co
lonias deductis: deā hūc ubiq; honorē i primis assequutā. Et eundē dei
næ statuae ordinē: & reliquis eodē ritu seruariq; i ipsa Metropoli cō
sueuere. Ceterū Massiliēses rē urbanā p̄ Optimates: & Aristocratiā re
gētes: oēs legū æquitate supante cōsiliū. de ex uiris illustres: q̄ quo ad una
sup̄stitid honoris genus habent. Quos Timuthos. i. honorificos appel
lāt. Q̄ uidelicet Senato sūt p̄cipes: q̄bus quæ ad manus prompta

obueniunt: moderati ac regere datū est. Rursū ex hisce quindecim: tres
sūt praefides: quibus plurimū potestatis attribuitur. Verū ex his nemo
Timuchus creatur: qui liberos nō habet. Neue de cuius sanguine: tertīa
p generationē ortus sit. Ego legos Ionico de more: sūt publicoē ppositae:
ipsosq; ager oliueris ac uineris natura cultus: serēdis aut frumētis: ob aspe
ritatem sine tenuior ac sterilis. Ea propter mari magis q̄ telluri fiducia
habētes: nauigationē pro totū ingenio delegerūt. Postmodū tamē uiro
rū fortitudine ualētes: quosdā uicinorū cāpos occuparūt: eodē sane robo
re quo & urbes cōdiderūt: nonnullas inter Hīspanos: quibus & Dianae
Epheſiae facta: more patrio tradiderūt: ut & graecicis nimbis immola
rēt. Arginis Rhodani cursus non parū cōmoditatis Barbaris affert acco
lis. Est & Taurēnium: & Olbia: & Annipolis: & Nicea: ad Sallyorū gētem
pertinēs: & ad Ligures Alpiū incolas. his adiunt naualia: & armamētaria.
Superiori uero tēpore: magna nauum facultas & armorū. Instrumenta
quoq; tum ad nauigādū uisū obſidēdis urbibus idonea. Quibus & ad
uersus Barbaros: obſistere ualuerūt: & Romani populi amicitia concili
arūt. Qui cū illis permultū unbes existerēt: magnū ex ipsis suscepit
incrementū. Sextius potissimū tēdactis ipotestatem Sallyis: non longe a
Massilia: sui nominis edificauit oppidū. Suetq; appellationis aquas dixit
calidas: quartū partē in frigidas permutatū esse serūt. Ibi Romanoꝝ prae
fidiū collocās: Barbaros ex eis repressit litoribus: quae ex Massilia ducūt
in Italiā: cū eos penitus colubēdū. Massiliēſibus uires docessent. Nec ipse
plus ualere: q̄ quātū per portuosa loca ex mari: aduersus Barbaros per
stad. xii. icursaret. Per Thraconē uero stad. vii. Relictā autē ab iis regis
onē: Massiliēſibus attribuit. Cōplures in oppido suspensae ostendunt
exuviae: quas ab illis rapuerāt: q̄ omni tēpore maria crudeliter uexantes:
bellis naualibus superari fuerāt. Prioribus qdē ānis: cū ceteris ī rebus:
tū uero ex Romani populi amicitia: eximia felicitate florebat: de qua p
multa quis capesseret indicia. Romani Autē: uia Dianae simulacrū eodē
modo disponentes: apud Massiliēſes collocauerūt. In Pōpeiāna uero ad
uersus Caesarē seditione: cū uicē parti sese addixissent: magnā suae felix
ciuitis iacturā fecere. Tamē penes illos: non pauca pristinae beatitudinis
uestigia relinquūt. Maxime circa machinarū fabricā: apparatus nauu
les. Cū autē confines iuxta Barbari maiore quot ānis uictū accipiat. Et
ab rerū bellicarū cogitatione: ad ciuiles īstrutiones: tertiarūq; cultum:
propter Romanorū uictoriā sese conuertāt: nec iis ipsis tantū circa prae
dicta studiū amplius obuenit. Indito sūt res ipsae: ut hoc tēpore cōstru
tae sūt. Nā primores urbis ad eloquentiā: & philosophiā artes uertūt.
Adeo ut cū ciuitas ipsa paulo āre Barbaris discendi refugio remitteret:

& Gallos Græcis familiares cōparasset doctrina ingēs Massiliæ: etiā cō-
tractus græca oratione scriberent. Hæc sane tēpestare nobilissimos Ro-
manos: pro Antica peregrinatione eo ad capeſſendas disciplinas adueſtu
re ſuaſiq; bonarū artū cupiditate capiunt. Hos igitur Galli uidētes ſu-
mul in pace degētes: ad tales uiuendi ritus: eorū oca proutis diſpoſuerūt
animis. Idq; nō modo per uiros ſingulos: ſed etiā per cōmuſa cōmoda.
Nā & priuatum: & publice ſapiētes ſuſcipiūt præceptores: mercede col-
lati: ut de medicis mos ē. Frugalis autē uictus: atq; modeſtie. Maſſilien-
ſiū nō minimū quiſpiā illud ſignū poneret: Dos enī illis ampliſſima cō-
tū aurei ſūt. Ad uestē quinq; . Ad mundū aureū quinq; . Amplius uero
nullo pacto licet. Caſar autē: & ſuccedētes porro ſecūdū illū Impetator
res: aduerſus patrata in bello delicta: modeſtius ſeſe habuerunt: atque me-
mores amicitiae. Suiq; iute uiuendi poeſtate ſeruauere: quam ab urbis
conditæ primordio ciuitas habuerat. Adeo ut miſſis i prouintiā Prætori-
bus: non ciuitas ipſa nō ſubditi parere neceſſū habeant. Hæc quidē de
Maſſiliā: Juxta mōſtana Sallyorū regio ē: ab occaſu ad ſeptentrionē āpi-
us uergens: & paulatim abſiſtens a mari. Maritima iclinat ad occaſum
modicū a Maſſiliēſi urbe progreſſa: circa ſtaſ. c. ad promōtorū ingēs
admodū: uſq; ad quaſdā lapidū exciſiones deſt latomias. Hic i ſinū cur-
uari icipit: & Gallicū ſinū efficere ad Aphrodiſiū hoc ē ueneris promō-
torū Pytenes. Sūt qui Maſſiliēſe nūcupāt. Eſt uero ſinus duplex. In ex-
tē enim circūſcriptione mōs excurrit. Sīgus: duos diſterminās ſinus: &
Blasconē prope ſui aſſumēs. In ſulā. His e ſimibus: maior quidē proptie
Gallicus iterū appellat: i quē Rhodani oſiū euomit. Minor autem ad
Narbonē ſpectas: uſq; ad Pyrenen eſt. Narbo nāq; āpliſſimū eius regio-
nis Emporū: ſupra exitū Atacis flūminis: Narbonēſeq; lacū tacet. Rhoda-
no autē adiacet oppidum: Emporūq; nō parū Arelate. Hæc ipſa pari-
& iter ſe intervallo Emporia diſtāt: & a memoratis promōtoris. Narbo-
q; ab Aphrodiſio: Arelate uero ab Maſſilia. Vtriq; autē circa Narbo-
nē labūt ānes alii. Nōnulli de Cēmenis mōribus. Pleriq; aut a Pyrene
is habentes oppida: in quæ non longa eſt aduerſis fluuiis nauigationis par-
tis quibusdā nauiculis. E Pyrene qdē Rhufcenonē & libarris ānes exiūt.
E quibus uterq; eiūſdē nominis urbē habet. Juxta Rhufcenonē lacus ē: &
ager quē alluit: exiguus ſupra mare: reſertus ſalinis. Habet & effoſiles
Ceſtrinas piſces. Nā ſi q; duos aut tris fodiat pedes: & i limoſā aquā ſuſci-
nā demerit piſcē eximie magnitudinis fixū penetrat. Limo autē inſtat
anguillatū aliē. Hæc qdē flumina e Pyrenæo monte inter Narbonē: &
Aphrodiſium ex utraq; Narbonis parte: ac etiā ex Cēmeno mōte ferūt
i mare: quo ex mōte & Atax oriē & Obris & Rhauraria. Sup altero qdē

ciuitas admodū munita: apud Narbonē sita est Bliterra. Sup altero autē
 Agatha: a Massiliensibus aedificata. Maritima quā dāxi regionum illud
 de effossilibus mirādū habet piscibus. Alterū longe fere mirabilius qđ
 dāxi. Nā in medio Massiliensē & Rhodanū ubi erūpit spatio cāpus ēa mar
 ri centena distās stadia. Tāta enim ipsius diametros existit cū forma cō
 ster circuli. Ab eo uero quod accidit petrosus appellatū lapidibus qđ mar
 nus impleant plenissimus. Sub quibus gramen exoriat in quo pecoribus
 pobuli suppedant ubertas. In medio salte sciant aquae: Salūq; uis mar
 gna. Vnuerſa circūad iacens ora: uentis exposita ē. Egregie autē campū
 hunc Melāborū: uētus uehemēs terribilis & uolētilissimus procellis in
 festat. Quā dā igit saxa distrahi uersariq; tradūt. Ex mortales e curribus
 fractos euoluūt: p sosq; uētorū uolētia: & uestibus & armis nudari. Dicit
 igit Aristoteles: lapides a tremoribus: quos Brasiles idest ebullētes ap
 pellat: electos in plana: & ad curus loca prolapsos fuisse. Posidonium uer
 o lactū cū existēt fluctuatione cōgelatū fuisse inquit: quapropter i plu
 rimis dispartitū esse lapides: sicuti humanū glaciū littoresq; lapallos
 leues quidem: & magnitudine pares. Causaq; reddit uterq; & uerisimil
 is abox est sermo. Ita enim aggregatos esse lapides: nō p seiplos cōstare
 re necesse ē: uel ex humiditate cōpactos igneibus e saxis p tot fragmēta
 discretos extitisse. Elchylus uero: difficile redditū rationē perdiscoēs: uel
 ab alio suscipiens: i fabulæ locū exposuit. Promethēus nāq; i exponēdis
 Herculi uis: quae ad Hesperidas e Caucasō ducūcapud illū sic loquit.
 Ad fore Ligurū & timoris infēsi aduētibus exercitū. Vbi apte sciocul
 lo de proelio: aut Clypeo lamēta emittere in trāseundo. Nā ut tela te de
 sitūāsi fatore lege datū ē. Ibi ne lapidē qđē ullū e terra captandū habe
 bis cū totus molis locus existat. Spectās uero te opis egētē lupper mu
 seretis: & nebulam irēdens: & rotūdāq; hymbre petrarū ifundēs solum
 iundabit. Quae ope congressus: facile Ligusticū uastabis exercitum. Po
 sidonius igit peride ac ipsos Liguribus inuēisse: & accumulasse lapides:
 melius esset qđ Hercule tot indiguisse lapidibus dixit: tūta uero illorum
 multitudo innumerabili turba necessaria fuit. Vnde qui fabulā conseru
 pta: qđ qui fabulā abnegat: uerisimiliora dixisse uisus ē. Vtrū cū poeta re
 liqua fatore lege data esse dixerit: de rei causa indagāt: lamentari nō p
 mittit. Nā i ipsis de providentia & suo sermonibus: talia rege humanae
 & natura factarū p multa cōperies: ut de ipsis dicere liceat: hoc qđ illud
 lōge praestāius factū ē. Sicut hymbribus abūdare Aegyptū. Sed terrā
 Europā nō irrigare. Parū quoq; dā in Spartam nauigat: adisse nau fra
 gum. Ve e cum Helenā rapuisset: uolati iuris nō fuisse supplicia: cū nā
 iā Graecorū: & Barbarorū cladē ediderit: qđ i Ionem reuulit. Euripides.

Troia

Troia

Troia

Troia
Troia
Troia
Troia

Troia

Troia

Pater inquit Iuppiter Troianis quidem mala: Græciæ uero eadem iter
ri cupēs: hæc sane decreuit. De Rhodani fluminis ostiis Polybius Tu
mazū increpat. Eū nō quinq; sed duo habere dicēs ostia. Arceidorus
aut tria iquit. Timæus uero postea obtula cernēs ostia accedēte: & accu
mulato limo: ingressuq; difficiles: noui scidq; fossā: qua maximā amnis
pōt excipēs. Massiliensibus uictoriā attribuit: eo ex bello: qđ aduersus
Ambrones & Toygenos gererat. Ex quo inentas opes cōparūt: dū ab
eunibus & redētib; p fluitū: uectigalia exigunt. Nunc tamē inuadi
manet ipocunitas: propter fluminis ipetū: aggeratūq; limū: & locorum
humilitatē. Vnde ne propinquātes qđ dēlatentem sub aqua terrā despo
ant. Quōbre Massiliēses ut quauis ratione locū hospitālē efficierēt: pro
signis turres altas ædificauerūt. Itaq; & ibidē Dianæ Ephesiæ tēplū con
diderūt: sup̄ loco quē fluminis ostia efficiunt Insulā. Supra Rhodani
uero eruptiones: lacus maris iacet. Lacū autē ostiū appellant. Ostrea sane
cōtinet innumerabilia qđē: & alioquin aspectu pulchra hūc pleriq; ostia
innumerāt Rhodā: præsertimq; i q illū septē cōstare ostiis asserūt. Neq;
hoc neq; illud recte dicētes. Mōs nāq; medius ēq; ab āne lacū arcenti.
Pyrene igit iuxta Massiliā: maritima regio talis: & tanta quiddā est. Illa
uero ad Varū fluitū Liguresq; uicinas urbes Massiliensū habet Turo
entiū: & Olbiā: & Antipolim: & Nicēā: & nauale Cæsaris Angulū: quod
forū Iulii uocant. Hoc autē inter Olbiā: & Antipolim cōstructū ē: distūs
a Massilia stad. vi. milibus. Ceterq; uetus Antipolis: & Nicex medius ē.
Hinc qđē. xx. stad. Inde uero. lx. distūs. Adeo ut Nicex: scđdum huius
tēporis terminū designatū ad Italiā pertineat: licet in massiliēsi iure sit.
Massiliēses enī hæc aduersus distātes Barbaros: edificarūt oppida: libe
esse mare cupiētes: cū i eorū potestate prouincia foret: quæ ualida & mō
tana ē. Qua quiddē Massiliā spectat: latitudinē cāpestriū locorū mediocrē
reliq; uersus Oriētem uero eunibus præruptā omnino ad mare uitam
uixq; p̄neabilē habet. Prima quiddē Sallyes occupāt: ultima uero Italæ
comunchi Ligures: de qbus demōps habēdus est sermo. Impræstia aut
tantū adiciā: quod cum Antipolis in Narbonensibus iaceat paribus: &
Nicex i Italiciis. Nicex quiddē in Massiliensium iure pmanet. Et proxi
tiz nimirū existit. Antipolis uero inter Italicas annumerat: cū Massiliē
sibus iudicio contendēs: ab eorū mōdatis libera facta est. Hæc locorum
angustis: cum Massiliensibus inchoatis Insule Stoechades incumbūt.
Tres quidem digna satis amplitudine. Sed duæ perexiguæ: eis exercēt
Massiliēses opere rustico. Quo in loco & impositum antiquitus præ
dium contra piratarum impetum habebant: ob egregiam portuum su
cultatem. Post Stoechades Planasia: & Lero sunt: colonias habentes. In

Lerone Phauum est Leronis. E regione Antipolis hæc ipsa accit. Sunt & alie perexiles Insule: haud memoratu dignæ: parum ante Massiliâ: par-
tim ad reliquum iam dictû litus. Portus unus ad nauum statione: mar-
gitudinis eximie. Mediocres uero reliqui ex his unus est: quæ a Liguri-
bus Oxybis: Oxybium cognomento nuncupant. Hæc quidem de mar-
tima regione. Supra illam uero loca ipsa talē habent descriptionem: &
ad circūiacentis montes: & ad flumina præcipue Rhodanum. Is eni am-
plissimus: cō pluribusq; intro fluētib; auctus aquis: lōgissimā aduerso
flumine nauigationē habet. De his igitur demceps differendū ē. A Mas-
silia itaq; initio capto: & ducto per medium agrū inter Alpes: & Rhoda-
nū cursu usq; ad Druentiā amnē: per stadia quingenta Sallyes incolūt.
Vbi nauigio traieceris: ad oppidum Caballionem: tota demceps regio
Quorū est: usq; ad Isarē & Rhodani conuones: hoc in loco Cemmenus
Rhodano applicatur. Hucusq; a Druentia lōgitudo stad. quingentorū
est. His in locis & campestris: & montana superne Sallyes habitant. Su-
per Quaros: Vocotin: & Tricotin: & Icomin: & Medyllin: mansiōes habēt.
At inter Druentiam: & Isarem: alii quinq; fluunt amnes ex Alpius in
Rhodanū. Duo quidē Quaro: & uarorū oppida circūfluunt: cōmunib;
in Rhodanū cursibus irrūpētes. Tertius uero Sulgas: ad urbē un-
dalū Rhodano cōmiseratur ubi. Cn. Enobarbus ingenti prælio: cōplura
Gallorū milia uertit in fugā. Sūt medio i spatio urbes Auenio: Arausio:
& Aeria. Quæ sic appellata est: teste Artemidoro: quia in sublimi sit ad-
sita cacumine. Reliqua tota est planicies: fertilisq; ministrat pabulum.
Transitus uero Acriæ ad Dunonē: memoresas locorum habet agustas.
Quo in loco Isar & Rhodanus ad Cēmenū mōrē cōfluūt: ubi. Q. Fa-
bius maximus Acemiliatus. xxx. uix militū milibus: ducenta Gallorum
milia ad intermissionē dedit. Et de lapide candido ibidē Trophæū erectit.
Ac tēpla duo: Marti quidē unū: Herculi uero alterū. Ab Isare uero ad
Allobrogū Metropolim: Viennā: Rhodano adiacentem stad. sūt. ccc. ar-
que. xx. Prope Viennā sitū supra est Lugdunū: ex quo Arar una: Rho-
danusq; miscentur. Ad ipsū autē: pedestri per Allobroges itinere: stad.
sunt circiter. cc. Cæterū fursū nauigantibus: paulo plura sūt: Allobroges
quidem superioribus annis multisq; studio: multis mortalium milibus
tenebantur. Hæc autē ætate: Reclusæ: dediti: campos & Alpinas ual-
les arāt. Reliqui sane uicariis ætate agūt. Clarissimi uero Viennam: pri-
us quidē uicem habitantes: Gentis tamē Metropolim appellatā: in cui-
raris formā apparuerūt. Sita ē ad Rhodanū: qui super Alpes tantus rāq;
iperuosus fertur: ut p magnū egressus lacū: ad multa stadia: manifestum
ostēdat cursū. Ad planos deidē Allobrogū. & Engolianorum descedēs

Portus, Oxybis

Sallyes

Abelli o

Quaros

Vocotin

Tricotin

Icomin

Medyllin

Auenio

Arausio

Aeria

Dunon

Viennā

Lugdunū

Allobrogū

Engolianorum

agros: penes Lugdunensem Engolismocū urbē: Ararim influit. Vix Arar
quidē ex Alpihus labitur. Sequanos: & Eduos: & Lingalos discernēs: &
Dubim postmodū assumēs. Idem e mōribus navigabilem delatum: ut
cūq; nomie factus: ex ambobusq; Arar effusus: Rhodano cōmisceat.
Rursum autem superās Rhodāus Viēnam defertur. Tribus his fluums
euenit ut initio i Aquilonem: de hīc i occidentem deferātur. lamq; i unū
tādē Amnem cōfluēs: i Austrum iterum curuatus excurret: quoad e-
rum pat: alius acceptis fluminibus. Et hīc reliquū i mare cursū perficit.
Ipsa igitur iter Alpes: & Rhodanū talis est regio. Vltiores fluuii potes
uolce: quos Arecomiscos appellāt maximū incolūt spātium: quorum por-
tus & nauium receptaculum Narbo dicitur. Iustus huiusmodi & reliquae
Galliae dicerentur: cum per tam multos ānos tāto excellat Emporio. Vol-
ce igit; vicini sūt Rhodano: cōtra Sallyes: i altera manētes ulteriore ripa:
simul & Cataros. Obonet autem Catarorū nomē. Sic enim cūctos eius
loei incolae appellāt Barbaros. Qui tamē nequaquā ipsius Barbari sūt. Sed
ut plurimū i Romanorū ritu trālm uritur: lingua & uiuēdi cōsuetudie.
Pleriq; etiam rerū publicarū istructōes. Aliae enā circū Arecomiscos ad-
iacēt gētes: parue sane atq; ignobiles: usq; i Pyrenēi mōtē. Arecomico
rū uero Metropolis Nemausus extat. Alienigena quidem plebe: & mer-
catorum numero: lōge Narbone inferior. Ceterum regēdie ciuitatis sou-
ma superior. Quatuor enī & uiginti eiusdē natiōis uicos habet: subditos
uicorum fortitudie excellētissimis: Illi tributa cōferētes: & Lanius hu-
bētes. Adeo ut qui Aedilitatis: Quēsturaq; dignitatem affecuti sūt Ro-
mani: Nemausi adsint. Quāobrem hūc natiō nullū: cū ueniētib; e Ro-
ma Praetoribus: negotiū ē. Sitū aut hoc oppidū ē i uia: qua ex Hispania
itur i Italiā. Per aestatē qdē ad permeādū facilis: Cetero hyberno tēpote
ac uerno coenosa. flūmibusq; demersa. Quēdā igit; fluēta nauibus nau-
ciūtur: nōnulla pōnibus: partim lignis partim lapides. Haec aut aqua-
rum difficultates torrētes efficiunt: usq; ad aestatem: ex Alpibus decur-
rētes: quom nives calore liquūtur. Vae praedictae pars compendiosa
tum per Vocōrios perducit ad Alpes ut diximus. Altera per Massilien-
se litus atque Ligusticum. Ea prolixior quidem est. Ceterum faciliore
in Italiam habet ascensus: cum ibi iam humiliiores facti sint montes. Ab-
est autem a Rhodano Nemausus centena circiter stad. Quo in tractu
ultiore Tarusco exigū extat oppidulū. A Narbonē uero .doc. & .xx.
distat: prope montem Cemmenum: Australe latus accipiētem: usq; ad
promontoria. Et alii quidem dicti Tectolages: de uolcis habitā. De re-
liquis quidem postea dicemus. Tectolages: sic enim appellantur Pyre-
naeis propinqui sunt montibus. Paululum etiam Cemmenum attingūt

ex Aquilonis latere: Auriferamque colūt terrā. Potētia uero & hominū
robore quōdā ualuisse uidēt. Adeo ut incidere sedinōe: magnū ē suis nu
merū domo eiecerūt: ad eorū uero fortūas cōmunaci dāsalis aliis ex gen
tibus cōuenire: e quibus ū sūt: q finitimam Cappadocię: & Paphlagonię
Phrygię occupauerūt. Huius aut rei argumētū habēus: qđ hac ena æta
te Tectolages appellant. Nā cū ternat gētes exsistūna qđē circa urbē
Angyri habitās: Tectolagū dicūt. Reliquę duę sūt Trocin scilicet ac
Toelstoboligū. Hos aut ē Celticis digressos fuisse dignificat nūcia cum
Tectolagibus cognatio. Q uibus autē ex locis cōtra fuerit explicare
non possumus. Nūc enim Trocinosa aut Toelstoboligos illos: ulp iam
habitare nequaquā intelleximus: nec intra Alpes: nec extra nec ipsi in al
pibus. Eos autē loca deseruisse: propter crebras hominum expulsiōes
credendum ēst. Sicuti multis aliis obuenit: ut Brenno qui Delphos icur
fuit: Quem Praufum quidam appellant. At enim neq Praulos ipsos:
quis terras prius habitātū dicere possumus. Ipsos quoque Tectolages
in expeditionis societate: cōtra Delphos uenisse memorant. Thefauros
eniam penes illos ab Imperatore Ro. Scipione: repositos in urbe Tolosi
sa: deprehensos ex eis esse pecunis: partem memorię traditur. Homi
nes autē ipsos: & ex domesticis fortunis adiecit: quibus consecratus
deū propitiū sibi conciliarent: eas autē quia Scipio attingisse ausus
fuerat: nec aduersis casibus: eiectum ē patria: uitam subuertit: creditis
perinde ac sacrilegio contaminatum: & turpiter interisse: & i bonorum
succellione relictos filios: iter scorta obsecrone ea ablugetis: & turpiter
interisse: sicuti testis est Timagenes. Quę a Posidonio tradita sunt:
uentimiliora dixerim. Repertas Tolosse pecunias circiter .xv. milium
Talentum fuisse. E quibus partem in secretis templi sedibus deposi
tam. Partem in consecratis lacubus: nullos apparatus habentem. Sed
aurum atque argentum inelaboratum. Templum autē Delphicum
iam per id tempus exinanitum fuisse: talibus ornāmētis a Phocensibus
ante spoliatum. Quo tempore sacrum commissum ēst bellum. Quod
si quid relictum fuerat: per multos dispartitum extisse. Nec icolumes
domum remeasse crediderim: tam miserabiliter digressos: postq ē Del
phis discessere: & i diuersa dispersos: & sedinōe discordes abuisse. Certe
rū & hoc ipso: & aliis permixtis ita asserentibus: cum regio late auro exu
beret: & homines supplitiosi tenuē uitā agāt: Gallia passim thefauros ha
buit. Maxime uero lacus ipsi rutos a prædonibus locos exhibebant: ad
quos auri & argēti pōdera dimiserāt. Igūt Romāi locos potiti: lacus pu
blice uenū dederāt. Pleriq; dehinc epitores fabricatas ex argento molas
inuenerūt. Erat autē Tolosse magnę sanctitatis tēplum: quod finitima

Tolossa
& Inca templi dicitur

extrema admodum ueneratione colebant. Quōbre offerētibz plurimis
 preciosis muneribus abundabat: & attingere ea audiente nullo. Sita uero
 Telosā est ad angustissimū terræ limet: hoc est Isthmū: qui a Narbo
 nensī mari submouet oceanū tribus stad. milibus minorē. Polidomo te
 ste. Rursū prae omnibus amotatu dignū est: quod etiā in superioribus
 diximus regionis confessionē ad fluuios & mare exterius: simul et in
 terius. Insistēs enim aliq; nō minimā hāc partē inueniret uirtutis locos.
 Dico utiq; uite facultates amplecti: cū uniuersosq; ocos ad oēs & cōmu
 nes utilitates reficiat: praeipue rēpestare: cū uacaponē ab armis agentes
 attentissima cura agrorū culture inuigilant: & ciuiles uite ritus illicuūt.
 Adeo ut in talibus ipsius prouidētia opus restari: quis posse uideat. Nō
 quāsi fortunato: sed cū ratione quādā locis institutus. Rhodanus igit per
 multā habet nauigationē aduersū: & magnis onenibus: & ad multas re
 gionis partes: qā qui in eū intrāt: fluuij nauigabiles: cū onustis quoq; sit
 nauibus. Accipit & Ararin & Duban: intrātē i hunc amnē. Inde usq; ad
 Sequanā fluuiū uadat. Hinc iā defertur i Oceanū: & Lexobios: & Hy
 aderos. Ab his in Betranā minor q̄ diurnus est cursus. Cū autē Rhoda
 nus sit praeceps: & uix aduersa nauiget: aqua nonnulla hinc onera plau
 stris pedestri trāsportat: mittere: quae ad Aruernos flumēq; Ligetin ferē
 da sunt: licet iis quādā ex parte propior sit Rhodanus. Verū cū uia per
 cāporū planiciem haud multo supra stad. dccc. p̄dat: tunc aduersa nau
 gatione utantur: faciliōe terrae meatus adigit. Hoc ex loco Liger uberius
 excipit: & Cēmens montibz in Oceanū effluens. A Narbone autem p
 Atacē paululū sursum fit nauigatio. Longius uero terra: stre ad Garūnam
 usq; fluuiū iter agitur: & hoc stad. dccc. Garūna autē excurrit i Oceanū.
 Haec quidē de iis: qui Narbonēsem regionē colūt cōmemoramus: quos
 antea Celtas nominabāt. Ab eis uniuersos a Graecis: Gallos: Celtas: ap
 pel
 latos opinor: ob eorū claritatē. Seu Massiliensibus ad hoc iob eorū uenit
 am assumētibz. Deinceps de Aquitanis: & de attributis illis gentibus
 Gallicis numero quatuordecim: dicēdū est quae iter Garūnā & Ligeti
 habitāt. Ex quibus nōnulla Rhodani amnis assumit regionē: cāporū
 Narbonēses. Vt enim simpliciter dicā: Aquitani a natione Gallicae
 potis habitu & lingua differūt: magis Hispanis similes. Discernūtur autē
 Garunna flumine: inter hūc & Pyrenen montē habitantes. Aquitanice
 uero gentes plures q̄. xx. sunt: exiles quidē & ignobiles. Ex iis quidam
 Oceano uicinae: Aliae ad mediterranea & Cēmmenorum montium ex
 tremam usq; ad Tectosages porrigit. Quādo qdē pusilla stūla haec est
 portio. Quicqd iter Garūnā Ligeremq; cōnect: adiectū ē. Hi nāq; sū
 uū pibus a Pyrenae distātes: interualis q̄si deductis: & pariter distātibz

inuicem lineis:duo conficiunt loca. Aliis finita lateribus:Oceano scilicet montibusq; Cēmentis.Duobus autē flact.milibus utriusq; fluminis est navigatio:Garunnas autē tribus āplificatus amnibus:per Bituriges quos Iosecos nominant:& Santones:Gallicā utrāq; genē effluit.Nāq; hi Bituriges:sola inter Aquitanos gens alienigena consistit:nequāq; illas confusetata.Habet autē Burdigallā emporiū:cuidā marino incumbens lacui:quē fluminis eruptiones faciunt.Liger uero inter Pictōnes:& Vamunias excurrit.Super hunc prius fluuiū Emporiū aderat Corbilo:de qua Polybius mētionē fecit:cū Pytheas fabulamētōrū memoriā faceret. Quod cōgrediebatur quidē Scipioni Massiliensibus:memo rē ullā memoratu dignā:cū a Scipione interrogaret referre posuit:neq; de Britannia: neq; de Narbonē:neq; de Corbalone: quæ omniū eo i tractu urbū celebrant fuerāt. Tāta sine Pytheas mētri ausus ē. Vrbs ē Santonū Mediolanū:ad Oceanū uergēs. Inter Aquitanas maxia ex pte arenosa:& agro tenui.Ex milio alimonā captās. Reliqs quoq; fructibus steriles. Hoc i loco autē sinus est:hi Narbonēsi litore līnīmū efficiēs:& sinū Gallicū:eodē quo ille cognominē. Sinū hunc habēt Tarbelli:apud quos effodēdi aut nāsimū iter omnis studiū ē. E scorribus enī paululū defossis:ad manus mēsurā:crustæ autē repliunt:patet iterdū purgatiōis idōgētes. In reliqs autē frustra & glebulæ:haud magnū habētes opibū:Interior autē:& mōtana tellus ē lōge præstior.Nā ad Pyrenen Cōueniē Syndydo ēnibi oppidū Lugdunum:& Onesiō:aque calidæ ad potidū optimat. Bonna ē etiā Plausciō: aqua. Inter Garunnā uero & Ligerim adiacēt gentes quedā Aquitanis Elui qdē ab Rhodano ichōites. Post quos Vellai alīquādo Aruernis cōmixti.Nūc sibi ipsis adstricti. Dehinc Aruerni & Lemotriches:& Petrocorii. Post hos autē Nitiobriges:& Cadurci: & Biturigesq; Cubi nuncupāt. Ad oceanū uero spectātes Sātoni sūt & Pictōnes. Hi qdē(ur diximus)Gartine actōrē. Alii autē Ligeris Rhuterni aut & Gabalies.Narbonēsi terræ proximi. In Petrocoriis igit:& Cubis Biturigibus: Ferrariæ i oppidīs sunt fabricæ. In Cadureis uero Lmascinæ. In Rhuternis autē argētiariæ usgēt artes: nec nō & Gabaliensibus. Eis uero & plerisq; Aquitanorū: Romani ius latii tribuerunt: sicut & Aufcus & Conuenis. Aruerni super Ligeri sui Metropolim Nemosū super amne positum habent. Hic penes Cmenabon:quod Carnuntum Emporium est:labiāt ad mediā navigationem habitatum. Fluitque i Oceanum. Pristini uero robotis Aruerni gens exhibent indicium:quod frequētia aduersus Romanos bella gesserunt: Antea quidem milibus bellatorum ducentis. Deinde duplicatis. Tot enim contra diuū Cēsare milibus cum Vercingetorige proelium cōmiserunt. Cum prius aduersus

Tarbelle

Corbilo
Syndydo
Lugdunum

Aruerni
Cubis

Aufcus

maximū Aemilianū & Domitiū Enobarbū : etiā. cc. hominum milibus
confluxissent. Contra Cēsare quidē circa Gergouā Aruernorū urbem;
in excelso monte sitā: collatū est praelium. Postea Vercingetorix occu-
rit: & pugna ad Allesiā: Mandibulæ gentis oppidū: Aruernis finitima:
hoc etiā in sublimi locatū ē tumulo: cingentibus mōtib; & fluuiis du-
obus. Vbi redactio in potestatē Imperatore finitū est bellum. / Aduersus
maximū Aemilianū autē confictatum est: ubi comis ē Tūlaris & Rho-
dani. Vbi Cēmeni etiā montes Rhodano propius accedunt. At vero in
Domitium adhuc ad inferiora ubi Sulga: Rhodanusq; cōmifectur, Cē-
nerū usq; Narbonē finesq; Massilæ: Aruernorū propagabat Impenā.
Subiugatisq; iō usq; ad Pyrenæos mōtes gentibus: ad Oceanum: atq;
Rhenū. Buto qui cū maximo: & Domitio belligerauit: pater fuit Luctu-
us: qui tōtis opibus & launcias: excelluisse celebratus ē: ut cum aliquādo
familiaribus sacularū cōsuetudinē faceret: curru uestus per cōpūmūmos
aureos & argenteos: huc & illuc dispergeret: quos sectātes illi colligerēt.
(Post Aquitanicā vero partē ac Narbonensem: alia deinceps etiā ab Ligure
fluuiō ac Rhodā: usq; ad Rhenū. Fo delatus a fōre ad Lugdunū: Rho-
danus Ligeri coniungit. Huius autē regionis partes: superne ad Rheni
ac Rhodani fontes: usq; ad mediū ferme cōpoje: Lugdunēsiū ditionē ad-
dite sūt. Reliquæ uero & quæ ad Oceanū uergūt: alteri addunt particu-
læ: quā incolunt Belge. Nos autē singula cōmuni magis expositione de-
clarabimus. Lugdunū igit i colle cōditū: ubi Arar amnis Rhodano cōi-
misceat: Romæo tenet Imperio. Ampliori quoq; supra reliquas: excepta
Narbōne: ciuitatis floret uirorū ordine. Nā & usui magno est illis Em-
poriū. Monetā argenteā atq; aureā: eo i loco Romani signant duces. Tō-
plū etiā ab uniuersis Gallis cōmuni designatū impenia: & Augustio Cē-
sari dicatū: ante hanc urbē ædificatum ē: ubi fluuiorū ē coitio. Adest &
ara dignitatis eximie gentū. lx. numero: inscriptū habens titulū. Earūq;
singularū statua una. Alia subinde ingens locata est ara. Hanc urbē gēti
Segolanorū præsidere constat. Quæ in Rhodani: & Dubidis fluuiorū
medio iacet. Reliquæ dehinc gētes: uergentes ad Rhenū: partim a Du-
bidæ: partim ab Arare discernūtur. Hi nāq; (ut superius dictū ē) amnes
ab Alpibus delatī: deinde unū i aluē cōfluētes: delabunt i Rhodanū
Alter ē fluuius: similiter in alpibus ortum habēs: Sequana nomine. Efflu-
it autē in Oceanū: parallela separatus a Rheno distāna: per eiūsdē appel-
lationis gētē. Ab oriēte quidē Rheno ppinq̃or. Ab occasu uero Arari.
Quo ex loco præstantissima suillarum carnum salamentaria Romam
deportantur. Inter Dubidem atque Ararin fluuiorum gens inhabitat: op-
pidū penes Ararin Cabyllinū habentū. Arcēq; Bibractē. Catey Edui

Romanis sese consanguinitate cōiunctos asserūt. Primiq; eius regionis homines in eorū amicitia:societateq; conuenerūt. Trans Ararim domi-
 ciliū tenēt Sequani:& Romāis & Eduis dudū aduersātes. Germanis enī
 sepius adhærebāt. Eorūq; i Italiam ipetus inuitabāt. Roburq; nō medi-
 ocre ostentabāt. Adeo ut illis cōmuniter quidē imixti eorū vires amplī
 fierēt. Desistentes autē diminuerēt. Aduersus Eduos:& hæ sane causæ:
 & fluminis cōfērio inimicitias auxit: q; gētem utrāq; dirimit: quæ sibi
 propriū uendicat Ararim. Sibiq; uestigalia pertinere certat. Hac uero tē
 pestine cūcta Romano subiacēt Imperio Rheno autē uicina omnīū pe-
 ni colūt. Eruant:q;bus fluminis origo uicina ē: i Diadulla mōte: hic Al-
 piū pars ē. A quo Aduas fluuius in cōtrariū fluit: ad interiorē Galliam
 Lacū ipsē Lariū. Cui proximū conditū est Comū. Dehinc in Padū con-
 fluit: de quibus postea dicemus. Rhenus quoq; magnas in paludes: La-
 cūq; magnū effundit: quē Cereti:& Vindoligi propius attingunt. Alpi
 norū pleriq;:& Transalpinorū nōnulli. Huius loci longitudinē statū sex
 milia esse Alpinus asserit. Quod nō ita est: sed recto cursu paulo plus di-
 midio est. At enim mille propter anfractus addita satis haberēt. Nam &
 celeritatis est. Quo circa nec pontibus iungi licet:& a montibus defluēs
 supinus: reliquū cursū p plana agit. Quonā igit pacto pmanere potest
 celer atq; uolētus: si supina illius eleuationi longos multos āfractus ad-
 iunxerimus? Et autē duo tradit ostia: eos accusis q; plura dicant. Istæ q; dē
 simul & Sequana aliqd profecto: non tamē tantū dē telluris ābita. Vix
 quæ sūt i septentrionē ab Austro labit. Ipsisq; occurrit Britannia: Rheno
 q; dē propius: Adeo ut Cārium eius In salæ orientale p montarium aspe-
 ctat. Lōgius autē paulisper Sequana. Hoc sane i loco diuus Cæsar Brit-
 taniā ad nauigaturus: insulā lassē edificauit. Sequanæ spatiū quod nau-
 gationi parat: ad onera capiendā: ex quo Arar igredit: paulo minus est q;
 Ligeris atq; Garunne. A Lugduno autē usq; ad Sequanā: spatiū est mil-
 le statū. Ab ingressu Rhodani uero usq; Lugdunū: minus q; bis tantū in-
 tereft. Eluenos magnū auri uim possidere tradit. Qui cū Cimbrorum
 opes cernant: nihilominus ad latrocinādū studiū conuerterūt. E quibus
 cū tres nationes existerent: duæ p milia deletæ sunt. E reliq; tamen lo-
 cis: quāto progrediētū fuerit multitudo: bellū aduersus diuū Cæsare ge-
 stū maxime declarauit. In quo circiter hominū. cccc. milia interierūt. Re-
 liques ad milia. viii. saluos emisit: ne Germanis finitimis desertū agrū si-
 neret. Post Eluetios Sequani: & mediomatrici: Rhenum incolunt. In
 quibus Tribocci natione Germani: relicto natali solo: Rhenoque tra-
 lecto sedes posuerunt. In Sequanis uero mons est Ocurasius: Eluetios
 Sequanorūq; discernēs. Sup Eluetios:& Sequanos:& Edui:& Ligōes: in

Lugdunum

Et...
D... la...vch
...da...
DS RHENO

Lugdunum

Lugdunum

occasu uergentes habitant. Sup. Mediomatricos Leuci: & quidā Lingonū
 portio Inuet Ligerin & Sequanā fluuiū trās Rhodanū: atq; Aratin gēns
 ad Septentrionē adiacēt Allebrogibus: & Lugdunū incolae uicini. Horū
 illustrissimi sunt Aruerni & Carnuti. Per utrosq; delatus Liger amissi
 Oceanū effluit. A Gallia fluminibus ad Insulā Britanniā uiceniū acnerē
 tū fladiorū. Nā qui per maris reflexū a uespera refunduntur: post die
 octauā ad horā ad insulā appliciūt. Post Mediomatricos sūt atq; Triboc
 chos: Trusgi Rheno adiacēt: apud quos Romani Imperatores contra
 Germanos belligerātes hac tēpestate pōtē aedificāt. Loca haec trās Rho
 nā molebāt. Vibiū quos ad interiorē Rheni ripā traduxit Agrippa: nec
 iuitos qdē. Cōgūi Trusgris sūt Nerui: & hī quoq; natio Germanica
 Nouissimī ad utrāq; fluminis ripā habitāt. Menapii: hī per paludes &
 nemora domus sunt. Nō procere quidē materias: sed denae & dumolae.
 Secūdu istos Sugābri Germani cōsistūt. Huic fluminatū regioni toti su
 pereminēt Germani alteri: quos Sueuos appellāt: q; potentia & hominū
 frequētia reliquos antecellūt. A quibus eieci in interiorē nūc Rheni par
 tē confugerūt. Alii quoq; per alia loca: potētati ualentes manēt: bellorū
 incōdia excipiētes: sēper: cū primi i permioē machi sūt. Ex Treuiris autē
 & Neruiis: Senones: & Rheni sui occasu habent domicilia. Insuper &
 Atrebatū: & leburones. Ceteri Menapiis ad mare proximi sūt. Morini
 & Bellosaci: & Ambiani: & Suebiones: & Caletis: usq; ad Sequanā amnis
 exitū. Morinorū ager: & Atrebarū: & leburonū: & Menapiorū est p̄si
 milis. Silua enim ē sane potētū arborū: permagna quidem uerū huius
 magnitudine tanta: quātū rerū scriptiores tradidere: siat milibus quat
 uer. Eā uero At duēnam uocitāt. At contra bellorum imperus: spinos
 dumorū ramos suicem texentes: irruptiones occludunt: nōnullis illos
 etiā uallos defigentes: in interiora sese ipsi excipiunt: p̄funda passim ibi
 bitātes nemora: per paludes quasdā paruas tenēt insulas. Abūdantes
 itaq; hymbribus: tunissima habebāt receptacula. Arescētibus uero locis
 ditionē facile redigebātur. Ceterū his annis oēs intra Rhenū incolētes
 per pacis oēsū Romano obediunt Imperio. Circa Sequanā fluuiū sūt &
 Pareſi: q; i ipso fluuiū Insulā habēt: urbēq; Lucoticiū: & Meldi: & Lex
 uii: Oceano uicini. Sup. omnis autē eius tractus incolae: Rheni dignitate
 praeceſsūt. Ipsorū Metropolis Duricortora: frequētissimā habēt ciuitatē:
 Romanos accipientes duces. Post iam dictos populos: reliqua Belgae
 est natio ad Oceanū. E quibus Veneti sunt: qui aduersus Caesarem uir
 uali certamine cōtenderunt. Ii enim emporio freti: parati erant Caesare
 cursū in Britanniam interrumpere: quos haud difficulter supauit: nō utiq;
 rostratis uisibus. Eorū nāq; naues ignor: crassitudine erāt cōflect

Sed uentorum impetu in se delatas Romani milites excipiebant: falcatis
 hastis Carthaginienses. Obuentorum enim uolentia: ex alius consi-
 tu erat. Pro rudensibus quoque cathenas intederat. Lata uero faciunt tabu-
 las. Protas puppesq; cellis e querna materia. Cum abudis illis e copia:
 Id autem propter maris aestuaria. Quocirca tabularum iuncturas strictim non
 consertit. Sed rarius huius dimittunt: quas ide Algis conspiciat: ne ligna
 calcebus interremulcedum apiant. Sunt enim Alge natura humidiores. Quer-
 cus autem aridasoni carēs pinguetie. Hos ego Venetos esse opinor: a quibus
 uenit sinu colentes Adriaticum: in coloniam deducti sunt. Reliqui enim fere omnes
 in Italia. Galie: et transalpina Gallia commigrarunt: sicuti Boni & Senones.
 Vix propter nominis similitudinem. Paphlagonas esse dicunt. Hanc autem
 non affirmauerim. De huius enim generis rebus ipsa fana e coniectura. Si
 mihi ide sunt: quos Pytheas Timios nominat. Hi procubēs admodum in
 Oceanum promissorii habitant. Non tantum tamen: quantum & ille & illius
 sequenti fidem tradidere. Quae locum autem inter Sequanarum & Ligetum gentes
 tractare: partim Sequanis: partim Aruernis propinque sunt. Vniuersa
 uero natio: quam hanc aetate Gallicam: uel Galliam nominat: maris studio: &
 animorum ardor imperii: conferenda pugnae acritate impigra. Alioquin
 simplex: & nulla morum malignitate degens. Ea propter si quis eos irrecti
 adunati pugnas pariter ineat. Aperti quidem: nihilque praemeditari. Unde
 cetera se militare uolentibus: mansueti atque tractabiles sunt. Nam quo i tempore
 re: & quo i loco: quam ex occasione: quisque ipsi illos laessent: eos i discernere
 penitus habuit: praeter uim & audaciam nullum ad proelia serres adumen-
 tum. At enim persuasione adducti utilitati facile cedunt: unde ad studia & disci-
 plinas animos applicuit. Ex corporum autem magnitudine: ipsa uis ineat. Ex
 gentium uero multitudine: in unum ex facili frequentes conueniunt: simplicitate
 atque rigore attracti: propinquis maxime condolentes: quos p inuicem ui-
 los uiderit. Hoc uero tempore cuncti pacem agitant: subiecti & ad Romanor-
 um edicta uiuentes a quibus i potestate redacti sunt. Ceterum antiqui ex rer-
 poribus: hanc de Gallis accepimus: ex permanētib; adhuc cōfiniū Ger-
 manorū legibus. Natura enim & ciuib; istis: ii plimiles & cognatione
 inter se coniuncti: uicinū colūt agrū: quem Rhenus amnis separare: paria
 maxima ex parte cuncta ferētem. Sed Germania magis ad Arcton expor-
 nitur. Si Australes ad australes partes: & Septentrionales ad septentrio-
 nales iudicaueris. Quamobrem eorum facilius desolationes cōtingit euer-
 nire: cum gregatim inferantur: & totus simul exercitus: & uniuersis po-
 tibus exciteret habitaculis: cum ab aliis ualidioribus eruantur. Hos Ro-
 mani minori negotio: quam Hispanos subiugarunt. His enim antea bellū
 inferre incipiētes: nouissime finierunt. Illos autem medio i tempore cunctos

debella uere penitus: qui intra Rhenum: Pyrenæosq; montes iacent. Nā
qui gregatim totus copus iruebant: gregatim simul debellabantur. Hi
pam uero peculis pariti: uires un depositum seruabant. Alii alio tempo
re aliq; in partibus: latrocinandī more belligerātes. Sunt igitur omnes
natura bellicæ: requiritu q̄ peditatu longe præstantiores. Ab hisce Ro
manis optimus adest equitatus. Semp; spectantes in Boream: atq; Oor
ano propiores: conferēdis pugnis audaciores. E quibus summos Belgæ
asserunt esse: pergentes quindecim diuos: intra Rhēnū ac Ligeriū uer
gentes: in Oceanū domos habētes. Solos tamen aduersus Cimbrocum:
& Teutonū ipetū Germanorū obistere nequētes. Belgarū fortissimos
Belloacos esse dicūt. Post illos Vessiones. Quam uero numerosa mor
talium frequentia sit: uel eo patet iudicio. Ex Belgis enim q̄ ferre arma pri
us poterāt. ccc. milia censeri dicebant. Dicta ē & Eluetiorū: & Aruemo
rū & Sotiorū multitudo. E quibus ingens mortalib; uis apparet. Et mu
lierū uirtus ad procreādos: educādosq; filios. Sagis uestiunt: Comisq;
nutriunt. Prolis utuntur scissis. Pro tuncis uero: scissos genit
cum mancis amictus: uix pudenda nareq; uelantes. Laga quidem ape
ra: ceterū oblongis uillis. Vnde & hirsuta texunt sagula: quæ lene uolū
tur. Verū tamen Romani in spectantibus ad Septentrionē regionibus
greges urbane admodū lane in pelle nutriunt. Armatura pro corpori
proceritate aqualis. Gladius longus a dextro dependens latere. Clipeus
longus: Hastæ ad proportionē: & Meris pelte genus est: id est iaculi. An
cubus etiā pleriq; utuntur: & fundis. Est & illis Spæro similis iustus. Qui
non e salacca: sed e manu iaculantur: cū telo certiorē infligat ictū. Quo
in aucupis potissimū utuntur. Hanc etiam in ætate uulgo humi cubi.
Cenitantes in stramentis assidēt. Plurima cū lacte illis arca: Carnib; q;
mulsariam: præsertim suillis: & recentibus & salicis. Sues autem iagis
uersantur: & proceritate & robore & celeritate præstantes. Adeo uilior
ero culpam accedenti: non minus q̄ luporū periculū ingruat. Domica
& pluteis & crathibus ad testudinē habent: Et quidē permagna: multis
impositis lacunaribus. Tā copiosi illis: & ouum & porcorū greges sūt
ut hinc & sagorum & salamētorū abundantiæ: non solū Romæ: sed et
pluribus Italie pibus suppedneat. Plurimis ciuitatū primores guber
nāt. Duos unū primis tēporibus: ad anū deligētes. Sicut & i bellouans
a multitudine designabat Imperator. Nūc uero ut plurimū Romanor
edictis parēt. Illud in corū conciliis peculiare obuenit. Siquis alio cōco
nante: uel tumultue: uel obstrepat: mandet stricto occurrit ense: & mi
nitabundus silentium imperat. Qui si non desierit: secundo ac tertio idē
faciat. Deniq; tantū abscindit e Sagulo: ut quod residuū est: reddant

belli no bellantes

hirsuta sagula

iuuile. Aliis quoq; permixtis est commune Barbaris: ut uiroſq; ac mu-
lierum: contraria noſtris permixtē opera. Apud omnes tres paſſim uari-
ones: eximio in honore ſunt Bardi; Vaneſ: Druide Bardi quidem laudat
noībus rebusq; poetice ſtudent. Vaneſ autem ſacrificioꝝ naturalium:
que cauſarū curā dediti: Druide præter cauſarū naturalium ſtudiis: mor-
talē diſciplinā exerceant. Iuſtiſſimi autē omnū opinione: cū ſint priuata
& publica iudicia eorū fidei mandant: adeo ut rē enī bellicā ſæta iudici-
carēt. Ita ut Martē collarunt illis iubēntibus deſiſſerēt. Capitis quoq; iur-
dicia horū ſententiæ pmittebant. Cūq; horū eſt abundātia: & agro ferti-
litate fore exiſtunt. Immortales animas & mūdū: & hui & alia eſſe aſſer-
runt. Ignē & aquam aliquando ſupaturos: Simplicitati atq; animoſitati
multū meſſe imprudētia ſimul: & ſupbia & ornamentoꝝ ſtudiū. Et enī
aurea illis ſunt geſtamina. Collo quidē torques: Manibus autē & lacertis:
Armille: dignitatis homines eximietas geſtāt uestes: & auro pictas. Quæ
ex leuitate uiciores quidē: inoletabiles ſunt. Viſi autem ſtupidi uidentur.
Amēnæ quoq; Barbarici mores adſiūt. Et quod Borealibus plurimū gē-
tibus accidit: ſuapte nationis ignotatio. E procho decedentes ceruicibus
equoꝝ: hoſtiū capita ſuſpēdūt. Eaꝝ domū delata: ut ſint ſpectaculo uer-
ſibus aſſigūt. Poſidonius autē ſcriptū reliquit: cū hæc primū multis ſpe-
claret in locis: ob rerū inſolētā obriguſſe. Poſtimodū ex aſſuetudine: q;
ere taſiſſe animo. Illuſtriū autē uiroſq; capita cedrinis condientes odoribus:
peregrinis oſtentant. Nec tantidē aurū redimi dignabant. Ab hiſce
uero rex obſcenenſibus: ſuſciſq; ſacrificioꝝ & diuinationū ritibus: mor-
ti noſtro contrariis. Romani prorfus eos auerterunt. Nā hominē diuina-
tioni deſtinatū in tergo ferientes: ex ipſo ipſamennæ: aſſociandiꝝ modo:
uaticiniū capiebāt. Immolabāt autem Druidis nequaſq; abſentibus. Alia
quoq; humanorū ſacrificiorū genera tradit. Quidā enī ſagittis cōſige-
bāt: et ita ſacras ades panibulo ſuſtinebāt. Magnāq; e ſarno chorto ita
uā apparātes: Etq; lignū inieciātes: pecoraq; & uenas immitētes beluas:
atq; homines holocauſtū faciebāt. In Oceanū autē Inſulā parua nō lōge
in pelago i exitu Ligeris amnis præiacētē eſſe inqt. Hā inhabitare Sāmta-
rū mulieres: Bacchi numine aſſatas: Ipſas quidē deū uſū propitiātes: ita
ſeſtis ritibus & aliis ſactorū formis exorātes. Virū nullū Inſulā iſcēdere.
Ceterū mulieres ipſas traiciētes uiris cōmiſceri. Rurſuſq; reuerti. An-
nu i moris eſſe: ut tēplū eodē die deſegāt: denuoꝝ tegāt: ite ſolis occaſu:
inaq; pondus aſſerere. Cuius uero pondus exiderit: eſ ab reliquis
dilacerari. Particulas autem baiulantes: nō ante ceſſareſq; rabies ipſa celū
ſauerit. Sēper autē euenire: ut aliqua id paſſura cadat. Multo autē ſabulo-
ſus idiꝝq; Artemidorus aſſerit quē: de coruis accidēs ē. Portū enī quēdā

Bardi:
Vaneſ
Druide

in Oceani litoribus esse scribit: quæ duorum coruorum vulgo nominantur. In eo quidē duos apparere coruos: dextris albicantes alis. Qui igitur ulla de controuersiantur: illuc accedere: in sublimi loco posita tabella utrumque foras in ipsa lagana collocare. Ipsas dehinc aduolantes alites: partim comēdare: partim dissipare. Cuius autē lagana dissipetur: illū uictorem euadere. Hæc quidē fabulosius mēmorat. De cetero uero atque Proserpina: uerisimiliora dicit. Insulā Britanniæ proximā i qua similia Samothracibus Cereri: & Proserpinæ sacrificia sunt. Huic etiā fides ē adhibēda. Arborē in Gallia nasci: siccū simillimū: fructū corno similē gignere: unde phærethæ fabricant. Eā si incidas: locale succū effundere: ad iungēdas sagittas utilis. Illud etiā diuulgatū est: Gallos oēs contemnōis auidos esse. Penes eos de decus non esse putat: eū adolefcentes uigentibus armis minime parcūt. Ephorus tā late Gallie magnitudinē excedere tradit: ut quī nunc uocamus Iberiam plurima illius spacia Gallicis: usque Gades attribuat. Homines ipsos Græci nominis amatores declarat. Multa de illis peculiariter asserit: quæ huius rēpestatis hominibus: haud sane respondēt. Hoc etiā illorū est propriū ut laboribus agerentur: cū macilēti sint: uentresq; minime propēdēt. Quisq; itē iuuenis Zone mēsurā excedat mulari. Hæc quidē de Transalpina Gallia Britanniæ forma: triangula est. Eius latus ubi ad longitudinē maximū est. Gallie e regione opponit: neq; minus neq; productius. Est enī stad. circiter. iiii. milia & ccc. aut. cccc. Latus utrumq; & Gallicū ab Rheni eruptione: usque ad Arctica Pyrenæi montis: excurrētia laxa ad Aquitanā: & Cæni & Rheni ostiis oppositi. Quod quē oriētē maxime solē prospectis Britanniæ signū: usque ad extremas Insulæ rupes: in occasū contra Aquitanā: monteq; Pyrenæū est. Hæc quidē Pyrenæis montibus ad Rhenū minima distātia ē. Quādo quē maxima dicta est stad. v. milia. At acclinationē quidā esse a parallela fluminis locatione credēdū est: ex utraq; ad mōtē pte inflexiōe quadā facta ad extrema in Oceanū uergētia. Quattuor uero quibus ex cōtinēti assidue i Insulā utitur: interualla sūt: quæ ab egressibus armiu extant. Rheni uidēli cet ac Sequanæ: Ligerisq; & Garūnæ. Illis autē q uicina loca tenēt: ascēsuris ex cōfinibus Menapiorū Morinis: mō aut ab eius ostio enauigatio ē. Quibus quidē Insū uicinū ē: quo nauali usus est diuus Cæsar: cū in Insulā cursū soluit. Inrēdētibus aut iā tenebris ascēdēs: postridie eius dies horā circiter quartā applicuit stad. ccc. ac. xx. cursū conficiens. Frontis uero deprehendit per rura. Maxima plane pars insulæ: campis cōstat & arbutis. Sunt etiā nonnulli per agrū tumuli. Tellus frugifera: pecore abundans: auro: argento: & ferro. Hæc ex ipsa efferuntur Insula. Pelles quoq; atq; mancipia. Canes etiam ad uenādū apūssimi. Galli his quidē

indigenis ad belligerandū plurimū urunt. Virorum quidē statura: supra Gallos procera. Sed nō adeo flauēte coma. Corpora uero laxiora. Quod autē proceritatis indicium ē. Vidimus nos Romae puberes longissimi corporis indigenis semipede caltiores: lingua habuientes. In ceteris nō pulchris admodū lineamētis i cōsistēdo. Moribusq; parum Galli similes: partim simplices magisq; Barbaris. Quidā igit lactis abundantes conficiendi calci p imperitiā prorsus sūt ignari. Colēdoq; hororū & ruris operū iperiti. Posētatus habent inter se. Et istar Gallorū quorēdā in gerendis bellis imanes ut plurimū. Eorū urbes sūt nemora. Lanflimos. n. Cycos: delectis obstruūt arboribus. Vbi constructis Tuguriis: & ipsi pinter & armenta stabulūtur. Nec multū quidē ad tēpus. Hymeniferū aerē magis q̄ nivalē esse cōstat. Per serenitates autē nebula late obtinet: Adeo ut die tota: tribus tūcū aut quattuor horis circa meridiē ipsū Solē aspiciāt. Hoc idē Motinis & Massipis: eorūq; finitimis contingit. Diuū Cēsare bis in Britannā transisse constat. Vnde te nulla quidē magnificē gestū uelut glorio reueniē. Nec lōgius itrogressus Insulā: cum iter Barbaros in Gallia multosq; suos ortū seditiones essent. Accessit etiā magna classis amissio: uehementibus aquarum iundantibus: & decremētis rotunda Luna. Duabus autē uictoris cōtra Britānos re benēgestia: cū duos tūcū militū ordines traieciisset: acceptis obsidibus: magnū seruorū: nūmerūq; tēq; prēdā reportauit. Hoc tamē tēpore: qdā eius loci p̄cipes leguōibus & obseruātiis: Augusti Cēsaris amicitia cōparētes. In Capitolio dona deis obtulerūt: & uniuersā fere Insulā Romāis p̄pitiā familiarē que instruxerūt. Vectigalia grauiā tolerāt: siue hic res i Gallā importēt: siue illic exportēt. Hec aut sūt eburnea uasa: sortiores moneta. Et ex electro: & uitres supelles. Et alia huius generis mercimōia. Adeo ut ad Insulā custodiā: nullo iā opus sit p̄sidio. Nō enī plus ordie uno militū: uel equatu aliquo idiget. Adeo ut ab ipsis tributa pedigātur. Aequiliter enī ē ipositu uectigal. Vniuersa uero ipensas collectis idē pecuniis: pars exercitui cōstituitur. Tributorū nāq; solutionē ipositorū cōminui necesse ē. Simul & periculis occurrēdū ē nōnullis: si adacta sit uiolētia. Sunt & alie circa Britannā Insulā: quēdā parua quidē. Ceterū ei annexa magna ē Iberniz ad Septētrionē exposita p̄loxa. Sed amplissimā latitudinem habēdo: qua nihil dicere manifestū habemus: hoc dūtaxat excepto: qd lōge magis q̄ Britanni: siluestres illos sūt icole. Andropophagi. i. hominū carne uescētes. Māducone:q; magni. Desēctos etiā parentes esse in extima honestatis parte posūt. Nec minus alienis i preparulo uxoribus imisci. Matribus etiā atq; sororibus. Horū etiā quē cōmemoramus: dignos fide testes: nō sane habemus. Atq; cōmāduconorū morē hominū

Scythiae esse tradit. In obsidiabilibus quoque necessitatibus idē factitasse Galli & Hispania: atque cōplures dicitur. De Thyle nē obscura ē hūioria: ppter eius ī ultima loca remotionē: hūc liquidē sup omīs fama uulgata: magis atq; magis ad Septentrionē expositū locat. Ceterū ea que de hac ipsa deq; uicinis illis locis Pyreas scripta reliq; signēta esse: per oles heritimas regiones: nobisq; notissimas cōstat. Pluria. n. (ut superius diximus) mētuit ē. Itaq; & de remotionibus magis mētius apparet. Verū mē itis: que ad celi rationē: & Mathematicā speculationem atinēt: sūc cōmode usus uidet. De rebus potissimum frigidaē zone propinquas. de fructibus. deq; animalibus mōluctis. partim omni modō sterilitatē: partim raritatē exponēs. Milio reliq; q; caulibus: & fructibus atq; radicibus ali. Apud aliquos frumēta nasci. Melq; pducī. & hūc potū sumere. Triticū autē: quia soles puros nō habēt: ita laxas domos scōgestis eo spicis mīrare. Arces cū sole careāt: & pluuit iun dēt: reddi prorsus inutiles.

Postq; de Transalpina Gallia: deq; tenētib; eā regionē gētib; scriptū ē: de ipsis ī Alpibus: Deq; eaz; habitatoribus: deīde de uniuersa dicēdi est Italia. Eundē igitur in describēdo seruāt ordinē: quē ipsa locorū natura suppeditat. Alpes pfecto ipsarū non qdē a Monoeci portu (ut plerūq; referūt) sed usq; ex locis a quib; Apēnini mōres incipiūt. Ad genuū Ligusticū Emporiū: & Sabania Vada nuncupata: quae paludes sūt. Apēninus qdē a Genus Alpes uero a Sabanis itū capīt. Inter Genū uero & Sabanos ducta ac sexagita stad; intersūt. Inde post. ccc. &. lxx. stad; Albiganus ē oppidū cuius incolae Ligures Ingauni appellātur. Ex hoc locō ad Monoeci portū stad; cccc. &. lxxx. Quo ī medio urbs ingens est Albīo Intemelū: cuius habitatores Intemelii uocant. Ab hūc nomīnibus idicium ponunt: quod a Sabanis Alpes primordium habent. Alpa enī prioribus saeculis uocabatur Alpia. Quomāmodum & Alponia. Nam que hoc tēpore in lapodes mōs excelsus harum ultima attingēs: & Alpes ipsas Albaum nominant: perinde ac eousq; extendantur Alpes. Cū igitur Ligures: partim Ingauni: partim Intemelii sūt: Eorū colonia ad mare deducta: una qdē Albū Intemelū: qdē Alpiū: Altera uero diuī magis Albingaunum uocantur. Hūc duabus nationibus Ligurum: quae ante dixi: Polybius unam Oxybitorum: & alteram Deceitorū adiungit. Hoc litus uniuersum a Monoeci portu: usq; Thufciam continuū omnino sine portibus est: exceptis paruis quibusdam stationibus ad iētādas Anchoras minus ineptis. Imminent immanes rupes atq; precipites: quae iuxta mare angustos relinquunt transitus. Qui Liguriam habitant: ut plurimum ex pecore uictum agitant: lacte ordeaceaq; porcione: minimis ex locis: ac montanis pastum quaeant. Materā uero adificiōs

namibus frequentissimā: hinc montes habēt: arboresq; maximas: adeo ut i quibusdā crassitudinis diameter octonis inueniatur pedibus. Plurima etiā ad varios usus: & fabricanda mortaria. Nec uero ad cōficiēdas mē- ses deteriora. Quae omnia ad Emportiū Genuā compōrtantur. Pecora nē Pellesq; & mella. Contra uero oleū & uinū Italicū exportāt. Quod qdē illis modicū: ac picanū & austreū est. Hinc equi & muli nascūtur: quos gy- genes uocāt. Hinc Ligustice tunice: hinc sagula. Abundat etiā apud eos Liguriū qdē electrū qdā appellāt. Non multi admodū equo militāt. Pedites uero: in tumultuariis praesertim pugnis optimi. Eres autē urtes parmis: cōiecturā dederunt: se origine graecos esse. Monoechus praeterea portus statio quēdā ē: nō magnarū non multarū capax nauis. Templū habēs Herculis: cognomēto Monoechi: quoniam is i eo habet solus. Por- to Massiliensis inauigatio: ipso ex nomine hucusq; uidet exēdi. Ab an- tipoli uero: paulophilus stad. .xx. abest. Hoc ex loco Massiliā usq; & paulo ulterius gens Sallyorū incūbētes tenet Alpes: & nonnullas ipsius lato- ris rupes: cū Graecis promiscue. Prisci autē Graeci Sallyos ipsos Ligures uocāt. Regionēq; Ligusticā: quā Massilienses habitāt. Posteri uero Gal- li: Ligures uocauerūt planiciē ipsā usq; Lucionē atq; Rhodanū. Ex qua ipsi incolit: nō modo peditatū: uerū etiam equitatū mittere solebāt: in de- nū diuisi partes. Priores hos ex transalpinis Gallis in potestātē redegere Romani: contra istos: contraq; Ligures bellū diuturnū protrahentes: cū ipsis transiū i Hispaniā ocludere conarent: q per litus habēdus esset. Nā terra marisq; frequentissima illarū fuit latrocinia. Tūtoq; ualebāt ro- bres: ut uix adductis etiā magnis exercitiis: tutū trāsēsubus iter exire- rit. Octogesima uero cū eis belligerātes ad insū: difficulter effecerunt: ut publice peneantibus: uia ad stad. .xx. latitudinē laxaret. Tamē postea fra- ctis uniuersis: ipsi terrore incusso: gubernādi formulas impoluere. Post Sallyes tenent Albiēses: & Albiēci: & Vocūti: mōtana i Septémionem uergētia. Vocūtiq; regio ad Allobroges usq; protēditur. Ii profundas: in mōtanis ualles habēt: memorabiles quidē: neq; ulla ex parte uallibus quas tenēt illi deteriores. Allobroges itaq; sub Pantonibus i Narbonēse proficiscentibus agrum instruuntur. Vocūti autē: uti Volcas dixi: ad Nemausū iure suo instructi tenētur. Ceteri qui inter Varū: & Genuā incolit Ligures. Idem in Italicorum numero sunt: ad mare pertinētes. Ad montanos autem quidam praefectus equitum sicut & ad reliquos omni- no Barbaros mittitur. Post Vocūtiōs Siconii sunt: & Tricorii deinde Medualli: excelsos habentes uertices. Eorum igitur rectissimum in sub- lime cacumen stad. centum ascensum habere traditur. Rursum hīc ad hāc terminos: descensum patere aiunt. Supra uero nonnullis in locis

Monoechus
Sallyes
Albiēses
Vocūti
Allobroges

admodū cauis: lacus est ingēs: & fontes duo: non multū inter se distātes. Ex altero annis effūdēt Dacuentius nomine: p cōfragosa sese in Rhodanū loca præcipitās. Cōtraria uero de parte Durtas: sese imiscet Padō: p Salassos: itta Alpes illabēs Gallie. Ex altero lōge humilior ipse Padus: p hos locos edīt: multus ac celer. Progressus autē maior: molliorq; efficit. Nō multis ex āribus icremētū excipit: possimū quō ad plana fuerit: & latius extēdit. Diffusus igit circūflectit: & cursū sepnē reddit. Iāq; īpīt sumus: Adriaticū irrūpit pelagus: cunctos Europæ flumines: præter Istrū: magnitudine exuperans. Adiacent Medullā maxime ubi Rhodanus & Istr cōfluunt. Ad alterā uero uergentē ī Italiā partē: ex montibus dictis Thaurini: gens Ligustica: Reliq; Ligures tenēt. Hortū ager ē: quē Idæonni: & Cotti dicitur. Post istos & Padū Salassi sūt. Super quos quidē m cacumine Ceutrones: & Catoiges: & Varagri: & Nūtuare: Lacusq; Pelemina. Per quē Rhodanus effert: & fluminis ipsius fontes. Nō lōge aut ab istis sūt Rheni fontes: & mōs Ad uallē: ex quo in Septentrionē Rhodanus excurrit. Et diuersa ex parte Aduā: in lacū Larū: iuxta Comū itā. Supra Comū ad Alpīū radicē: Rheni isēct: & Vēnonē: ad orientē uertit. Alia ex pte Lepōti: & Tridēni: & Stōi: & alii cōpites populi puidali tenētes: q superioribus ānis īopes latrocinahātur. Hac aut atate uat de let sūt: aut mansuetiores facti: penitus: ut cū ātea transcōssus p eos mōtes pauci & difficiles essēt: Nūc multis ex locis p eos mortales: & tū & restitū faciles: propter eorū apparatū habesunt. Augustus enī Cēsars ad latronū delēdas istas: magnū qū licuit: uiarū apparatū apposuit. Non enī ppter uastissimā petrarū īgeniū pte pītā: ubiq; naturā uiolare se fuerat: cū hinc quidē supra uias iminerēt: hinc autē ruerēt. Adeo ut p parua ab īgrediētibz euitari discrimina nequeāt: incūbētibus ī tā pofundas fauces casibus. Ibi uero aliquas ad ptes: adeo limes angustus est: ut & uiatoribus & iumentis: præsertim ī ueris: uertiginē oculorū afficit. Sinu aut īdigne tuto gestētur. His igitur nulla præstare licet remedia: neq; glacialibus crustis: quæ superat: & qdē lubricæ illabēs: uniuersū occupāt semitā: & in subācties extrudūt ualles. Frequēs enim sup glaciē glaciē: uiuicū icumbit īgruētibz maxime niuibz: anteq; īsupficie omnino solibus dissoluātur. Salassorū quidē regio magna est: profundū utriusq; uallē: agrūq; claudētibz rupibus. Forū enī pars ī supiota extēditur cacumīa. Illis itaq; qui ex Italia supra mōtes positi sūt: una p uallē itā memoratā uia ē. Inde bisani diuiditur. Vna quidē p Poenīū: (sic enī dicitur: ducit per Alpīū summiōres: iumentis īaccessibilis. Altera per Ceutrones prolixior. Tellus Salassorum autifodinas habet. Quas Salassi cum olim potentia ualeres possidebant. Sicut & īgrediēdi dominiū

Lacus. P. i. c. e.
que Rhodanus
Ad. u. i. c. e.
quo Rhodanus
h. d. e. f.

ebriabant. Magnam quidē illis opē ad effusiones strarias, aurūq; dilu-
endū Dutia fluuius afferebat. Quocirca mulus in locis aque ductus per-
entes cōmunē aluē exinanibāt. Quod cū ipſis ad aurū uenīdā cōquisi-
tiōē cōduceret, reliquos ſua colētes arua: rigationibus deſtruitos cōtrī-
ſtabāt. Cū fluuius tantis ſuppeditare terris potū neq;ret: quia ſupdextrū
haberet aluē. Eā ob cauſā aliūdu iurē prelia gens utraq; conſerebat.
Pons inde rerū Romanis: Salaffi quidē & aurificium ſimul: & agrum
amiferūt. Vex moniū iura tenētes: adhuc aquā publicam: & auritodias
eſſentibus uenūdabāt. Aduerſus illos uero: ppter publicorū uectig-
liū avaritiā: aliūdu diſceptationes gerebātur. Hoc pacto Romanis: qui
pretiores aut locoꝝ pte ſecti mittebātur: occaſiones ſēper abūde preſta-
bātur: quibus bella ſuſceperēt. Poſtremo ad hæc uſq; tēpora nunc ipſi
gnati: nūc ſoluto bello Romanis conciliati: potētes tamē erant. Et mulus
damnis ab ipſis atrocianibus affecti ſunt: q; per eorū mōtes traiecerūt.
Quippe a quibus Decimus Brutus: & Mutina fugiēs: data uiritim Dra-
chima: ſeſe redemerit. Meſſalla quoq; cum iuxta illos hyemaret: p rapinis
ad cōburēdū lignis: atq; ad haſtilia Tironibus exercēdis ulinis: preciū
pendere coactus ē. Hi quoq; mortales quandoq; Cæſaris pecunas diripi-
uerūt. Faciliq; ſemitis: aut rūdis pōte fluuiis: præcipites exercinibus ru-
pes cōmodiſſe apponebāt. Poſterius Cæſar Auguſtus eos ſūdus dele-
uit: & inuictos ſub corona uenūdedit: ad Eporedi: Romanorū colon-
iam deportatos. Quā ideo in habuſſi curauerit: ut Salaffi præſidiū eſ-
ſet. Pauliſper aut obſiſtere ibidē potuere. Quoad extincta eorū nano ē.
Criterorū quidē corporū milia ſex & triginta cēſa ſūt. Qui autē ferre ar-
ma poterūt: octo milia impleuere. Terrēnus Varro impator cunctos illos
arce uictos: ſub haſta uēdidit. Tribus Romanorū milibus Cæſar Augu-
ſtus miſſis: urbē Auguſtā habitādā tradidit. Quo in loco Varro Caſtra
iā habuerāt. Nūc aut finitima regionuſq; ad ſūma mōtiū cacumina par-
tes uiuūt. Vniuerſa deinceps mōtana pars in Oriētē & in Auſtrū uer-
gens: a Rhetis Vindeliciſq; tenet: Botis Eluetiſq; confinibus. Nā eorū
cāpis iminēt. Ceterę Rheti ad Italiā uſq; pertinent: quæ ſupra Veronā
& Comū eſt. Vinū Rhenicum iter Italica: egregie cōmōdata: nō ſane in
ſeruiſſi mōtanis illoꝝ radicibus naſcit. Ipſi autem ad ea uſque loca: quæ
Rhenus ſecat extendunt. Huius autē nationis ſunt Lepūti: & Camuli:
atq; Vindelici: & Norici: & mōtana exteriora tenent maiori ex pte
cum Brencis: & Tēnanis: hoꝝ iā Illyricorū. Iſi finimmas Italiæ ptes omni tē-
pore: & Eluetioꝝ: & Sequanoꝝ: & Boiorū: & Germanoſi incurſabant. Et
enim ferociſſimi iter Vindelicos Licatii: & Clauenatū: & Vēnones cē-
lebātur. Rhetorū autē Rhucantiū: & Coſuanū. Elthones uero: & Brigiti

ad Vindelicos pertinent. Eorū oppidum est Bicātiū:& Candobunū:& Licantiōq; ueluti arx quiddā Damassa. De horum ipsorū seu ten Latio-
num in Italos: tale quiddā memoriæ proditur. Cum uicū aut urbem
quandam in ditionem traxerint: non modo puberes: uerum etiā infātes
mātes trucidant: nec in hisce conuiescūt: uerū etiā pregnātes mactāt
mulieres: quasq; illoq; uates mātem cōcepisse dicere. Post istos pro-
prios sinum Adriaticū ad aqualiem nonnulli Norici: Carniq; tenēt.
In Noricis & Tauris sunt. Horum omniū ipudicissimas incuria-
tiones repressit Tiberius & eius frater Drusus astate una. Vnde annus agitur
tertius & tricesimus: ex quo quieti ordinatim tributa pendunt. Per tota
Alpiū ipsarū montana: quidam terrarū extant tumuli: qui cōmode co-
li ualeant: uallesq; bene cōditæ. Maiorē tamē partem: præsertim ad uer-
nices: ubi latrones consistebant inculū & infructuosam fuisse constat. Id
que tū propter illoū asperitatem: tum propter telluris asperitatem. Ex uicibus
igitur & rerum ceterarū inopiantibus interdū parcebant hominibusq;
cīpos habitabāt: ut q; eis cibū suppeditarēt haberent. E cōtra illi resinā:
Picē: Teda: Ceram: Caseū Mel retribuebant: quorum quidem eis cor-
pia superat. Super Carnos uero Apenninus mons incumbit: lacum ha-
bens: in amnē Iārā confluentem. Qui raptō secum Atage altero flumīe
effertur in Adriaticū sinum. Eodem autem ex lacu fluuius alter in Istrū
labitur: quem Atesinum uocant. Ister enim ab hisce montibus in multa
drusus capita sumit originem. Excelsa enim Alpiū capita cōtinus ha-
cenus extenduntur: & unius mōtis faciem exhibuerūt. Remissa idē &
inclinata: plures in partes & plures i uertices antolluntur. Primum ē hor-
rum itans Rhenū & Lacum: in oriētem uergēs: mediocriter sublimē
dorsum. Quo in loco Istri fontes iuxta Sueuos: & Hercyniam siluā sūt.
Alia sunt cacumina in Illyricū atq; Adriaticū sinū cōuersa. E quibus
est iam dictus mons Apenninus: & Tullū: & Phlygadiā: quibus sub-
cent Vindelici. A quibus Dura Clanisq; & alii complures: per ualles ex-
currentes fluuii in Istri aluē intrans. Porro lapides circa hos habuit
locos. Gens Illyricis Gallisq; commixta. Et penes istos est sublimitas. Lu-
pides igitur utroq; florentes robore antea: & utroq; ex montis latere do-
micilia habētes: ab Augusto tidē Cæsare: sumo cū labore debellari sū-
cū latetrociniis inualescerent. Ipsorū sūt oppida Metulū: Arupeni: Mo-
netiū: Vēdū. Post hos urbs Segesica: i plano sita. Iuxta illā Rhēus ipse
præterlabit: i Istrū illuēs. Urbs ipsa aduersus Dacarū bellū oportune si-
ta est. Ocea uero humillima proter Alpiū pars Erubi Carni adiungit.
Qua ex Agleia onera plaustris: ad Pāpotū (sic enī appellāt) deuehiun-
tur: itaq; nō ultra. cccc. iter ē. Inde p fluuios ad Istrū usq; uenit. Loca q;

huc uicina. Pórtus enī ānis ex Illýriis nauigabilis deferē. Intrat autē
Sāiut facile ī Segeſtānā orā: & Pānomā: & Taurifcos delabat. At uero
ī Sāi irrūpūt Ogdoſapis ad urbē: ābo ſane nauigabiles: ex Alpibus fluō
tes. Habent autē alpes equos agreſtes: & boues: Vtq; memorat tradidit
Polybius peculiariſ formæ baſū gignūt: habita qelē ad cerui ſtaturā:
collo dūtaxat excepto & uillis: ī quibus apro perq̄ ſimilis eſt: Geritq; ſub
mēto carnis globū: ad palmi magnitudinē capilloſū: crāſſitudinē p eq̄
ui pulli cauda habēt. Vbi uero ex Italia ſupra cōſcenderis: uia ī exteri
orē Galliā: & ad ſepēſtriones eſt: Q uo p Salafſos ducit Lugdunū. Ea ue
ro Biſariā eſt. Altera qdem pſoxior plauſtro permeabilis p Ceutros.
Alterā uero recta: & āguſta cōpendiariaq; per Poeninū. Ceterq; Lugdu
nū in medio: iſtar arcis: ſitū ē. Cū ibi amnes cōfluant: & pibus omnibus
propinquū ſit. Eā propter Agrippa hoc ex loco pſitus ē uias. unā quæ p
Cēmenos mōtes: uſq; ad Antonos: & Aquanā. Aliā ad Rhēnū. Tertiā
ad Oceanū: & Balſacōs: & Amianos. Quarta ducit ī agrum Narbonē
ſe. Littuſq; Maſſiliēſe. Omīſſa aut ſiniſtra ī pte Lugduno: terriq; ī ipſo
iminētib; Poenino ruruſ ē conuerſio cū Rhodanū traieceris: lactue
Lemānū ī Eluetiorū campos. Hincq; tranſitus eſt ad Sequanos: p Iuram
montem: & ad Lingones. Perq; hos ad utrūq; & ad Rhēnum: & ad Oce
anum biuium ſcinditur. Polybius ſcriptum reliquit: uis tēporibus au
riſodinas ī Taurifcis Noricis: Maximeq; penes Aquideiam uenit: ſu
deo natura optimas: ut cum a ſuperficie terræ: duos ad pedes ſolum de
maxeris: foſſile conſeſtim aurū inuenias. Foſſam autem non ultra pedes
34. eſſe. Aurum ipſum per ſe partim putum eſſe: ad fabā aut lupanū mā
gnitudinem. Octaua tantum parte decocta. Partim uero maioris idige
re digeſtionis. Valdeq; uſiſſime. Adutantibus autem Barbaros Italici
beneſtri tempore: caeſtigio auri preciū tertia parte carius uenīſſe: totū
per Italiam. Q uod quidem ubi Tauriſci ſenſerūt: electis adiutoribus
ſoli uenūdedere. Hac uero tempeſtate: uniuerſas aurifodinas ī Ro
manorum eſſe poteſtate. Ceterum hoc ī tractu: ſicut & ī Hiſpaniā
fluuii aures ferunt grana: ultra foſſile: haud tamen tantum. Hic idem
uic: cum de Alpium magnitudine: & ſublimitate diſſereret: maximos
Græcæ montes comparat. Taygetum. Lyceum. Parnaffum. Olym
pum. Pelion. Oſſam. Thraciæ uero Ernū Rhodopen. Dunacem. Q uo
rum ſingulos inquit diei. unius itinere: expeditis facile uiatoribus aſcen
di poſſe: & uno circuitu die. Alpes autem: ne die quinto quidem aſcendi
poſſe. Longitudo autem eſt ſtad. milibus duobus & .cc. quod ad campos
atinet. Transitiones uero tantum quattuor nominat. Vnā quidem per
Ligures. Tyrreno mari pximā. Aliam deide p Taurifcos: qua trāſiuit

Annibal. Tertiū deinde per Salassos. Quatū p Rhodas. Oēs prærupes
atq præcipites. Lacus cū alios permultos i mōibus esse: Tum uero tīs
ingentes exponit. Ex quibus Benacus stadī . quingentū longitudinē ha
bet. Latitudinem uero .xxx. De quo Mincius amnis effluit. Subide alit
Verbū lōgitudinis qdēm stadī .cccc. Latitudo uero āgustior q̄ prioris.
Emittitq; fluuiū aduā. Tercius ē Larius: Lōgitudinis fere stadī .ccc. Lan
gudinis .xxx. Annē eiicit Ticinū sine grādē. Oēs autem i Padū ifluūt.
Hæc quidē de mōnibus Alpīs dicēda tantum habemus. Ex radicibus
autem Alpium iam incipit Italia.

Quinto uolumini hæc insunt. Quæ ab Alpium radicibus ad
Italiam pertinent: usq; ad fretum Siculum: Sinumq; Taren
tinum: ac Posidoniatem: atq; Paestanum appellant. In his hæ
regiones sunt. Venetia. Liguria. Picenum. Lucania. Thufcia
Roma. Campania. Apulia. Sequitur liber quintus Capitulū
primum. De Italia in uniuerso.

Ost ifimas Alpīū radices: eius quā hac ætate Italiā uocā
intitū est. Nāq; maiores Italiā quæ ab Siculo fretō usq; i
sinū Tarētīnū & Posidoniatē progressa est: Oenotriā ap
pellabāt. Nomē aut obtinēs usq; ad Alpīū radices pos
sit. Assūpsit etiā ab ora Ligustica: Vari fluminis continū
marisq; p̄ximi a Thufciæ sinibus Istriæq; usq; Polin.

Opinati uero cuiuslibet præcos Italos: felicitate florētes: i cōmunē
deuocasse finitimos. Hūc i modū auctis deide uiribus Romanosq; in
peritū puenisse. Tādē uero q̄dōq; ex quo Romani i regni societate: i
ciuitatē Italos uocauere: decretū ē & Gallis Cisalpinis: & Venetis idē ho
noris iptire. Vniuersosq; Italos Romanosq; uocare. Permissas ifup colo
nias p̄m prioribus āng: p̄m posterioribus emittere. Quibus modicos
alias nō facile dixerim. Vna igit forma Italiā ōnē geometrica: ratiōe cō
plecti: haud i p̄ctui ē. Atq; extremitates illius i Austrū. & Hibernos
tus excurrentes: triāgulas esse cōmemorat. Eius uerticē ad Euripū Sici
lū p̄duci. Basin aut Alpes habere. Cōcedere uero latus atq; i fretō sitū
ri Siculo: & Tyrrhēo allus pelago. Cartes formā rectis descriptū lineæ
p̄prie triāgulū appellāt. Hic aut Bases: & Latera rotūda sūt. Quod si cō
cedēdū ē dixerim: lineæ circularis formā ē ponēdū ē: Basin inq; & La
ra. Concedatur & Lateris huius obliquitas: quæ uergit in ortū. Reliqu
ius apte dixerunt: cū latus unū a sinu Adriatico usq; i fretū præsuppo
nant. Latus autem absq; angulo lineam appellamus. Absq; angulo uer

estis partes aut iuicē nō uergūt: aut nō multum. Verum ab Arimino ad Iapygiā extremitatē: & ab Siculo freto ipso: ad extremitatē eisdē: per multū inclinant. Eūdē i modū se habere arbāror & sinus Adriatici Larus: & Iapygia. Cū.n. iuicē cōcidāt ad Arimini & Rhauēnz locos: āgulū efficiūt. Sin aut nequaquā āgulū efficiūt. Circūferētū salrē efficiūt non exiit. Quā ppter si hoc unū Latus existit: hāud sine recta ē e sinu ad Iapygiā nauigatio. Reliquū uero his ex locis ad fretū laus aliey describitur: hoc qdē rectū. Sic qdrāgulā potius: q trāgulā figurā esse diceret. Ceterū nullo pacto trāgulā: nisi uelis abui. Vex cōfiteri praeſtat: qd figurā quē geometrica ratiōe mēſurari nequeāt: non facile circūſcribi tradidit: non potest. Particularim uero hūc i modū dicere poſſūmus: qd inferior Alpi um p̄s curua & ſinuosa ē cōcauities in Italiā uerſas hīs. Ipſius aut ſinus p̄tes medix ad Salallos exiſtūt. Extrēitates uero cōuerſionē habēt. Hic qdē uſq; ad ſinus Adriatici ultimas oras. Hic uero ad maximā Ligurū regionē: uſq; ad Genuū Liguriā ē potius: ubi rupes Apēnini Alpibus corpulit. Cōtinuo aut ſubiacer nō mediocri qdē cūpus: latitudie ac lōgitudie ſane p ſtād. c. duob; milia. Latus eius i meridē ſpōſitū: & Venetorū litore claudit: & montibus Apēninis: Arimini & Ancōis pūſitibus. ſi enī a Liguria i choātes i Thuckā irūpūnāguſta dimittētes litora. De hic ubi paulatim mediterraneam i regionē ceceſſerūt: cō ad Pisanū cōſiſtū agnū cōtū. Adriaticū ſinū cōuertunt: uſq; ad Arimini & Ancōis loca p lineā rectā: Venetor; ſeſe litoribus applicātes. Cūſalpia igit Gallia hūc terminis icludit. Litoris qdē lōgitudō ad. ccc. ſtād: & milia ſex ipſis cō mōtib; . Latitudo uero paulo minus ſtād mille. Reliq; Italia āguſta qdē & oblōgā duos excurrit uertices. Hic quidē i Siculū fretū. Hinc autē ad Iapygiā. Variq; uero ſtrigūt: & ab Adriatico ſinu: & a Tyrreno mari. Eſt aut Adriatici ſinus forma ipſi Italiæ per ſimilis magnitudie. Quā Apēnini mōtes termināt: & utrūq; mare: uſq; ad Iapygiā. Tertiāq; ſinu Tarētio: & Poſidoniate circūdatā. Maxia. n. utriuſq; latitudo ſtād ē circiter mille ac. ccc. Lōgitudō uero nō mīto minus ſex milibus. Reliquū ē qtrū Brutii: & pleriq; Lucanorū obtinēt. Polybius reſert maritimā ipſā ex Iapygia uſq; i fretū: iāere qdē pedēſtri ſtād tribus milibus eſſe: & Siculo pelago allui. Curſu uero maritimo quingentis ſtād mīus. Montes aut Apēnini: ubi Arimini & Ancōis loca arigerūt: Iapygiæ latitudinē a mari ad mare terminare. Rurſus deſlexionē accipiētes: totā i lōgū regiōē ſecare. Iā uſq; i Picētes & Lucanos: nō mītrū ab Adriatico ſinu diſtare. Cū uero Lucāis p̄p̄iquat ad aliey mare iclinātur. De hic uero p Lucanos & Brutios: excurrit ad Leucopetrā agri Rhegini terminantes. Hæc igitur de uniuerſa huius ætatis Italiæ i formā dicta ſūt. Denno autē

lingula suscipientes: dicere p[er]iculationem conabimur. Ante enim de subae-
cia Alpibus regione dicemus. Est autē felix admodū cōspus & fructuos-
us collibus uertus. Hūc mediū fere Padus dāndit. Ea q[ue] regio hic Cīspa-
dana hīc Trāspadana dicit[ur]. Cīspadana q[uod] ē mōtib[us] adiacet atq[ue] Liguri-
a. R. eliqua uero Trāspadana ē. Ea uero loca tum Ligurū tū Gallorū
gentes inhabitāt: tū i mōtib[us]: tū i cōspis cōmorātū. Hinc Gallo[rum] hinc
Venetor[um]. Galli quidē hi Trāspalpinis cognati & consanguinei sunt. Ce-
terū de Venetis duplex ē sermo: Quidā enī eos a Gallis eiusdē appella-
tōis Oceani accolis colonos esse: memorie prodiderūt. Nōnulli e Ven-
etisq[ue] post bellū Troianū Antenorē salutē afflicti: cursum huc e Pa-
philagonia tenuere: descēdēse affirmāt: hoc usq[ue] testimonio sua in alendi
eq[ui] industria quae hoc omnino tēpore defecit. Antea uero sūmo ap[ud] de-
os i honore fuerat: ab illo[rum] imitatio[n]e: q[ue] ad creādos ex eq[ui]bus mulos sū-
dum agitabāt. Cuius rei meminit Homerus. Mularū genus e Venetis
quae robore praesent.

Dionysius quoq[ue] Siciliae Tyrānus hinc alēdo[rum] semē equo[rum] constituit
quos ad equestre certamē tollebat. Adeo ut p[er] Ciracos equine proles Ve-
netae nobilitas maneret: & ad lōga tēpora p[ro]pago ipsa famā uendicaret.
Tota itaq[ue] regio flumibus atq[ue] paludibus maxie Venetia referta ē.
Huic adest & maris cōditio. Nā solae p[ar]tes istae ex nostro fere mari sinu
les Oceano casus habēt: & pares illi crescendi & decrescēdi uices gerūt.
Vnde maior cōpi[us] p[er] marinis aquis plena stagnat: solliq[ue] & aggenbus li-
cui Aegyptus iberior: iduēctis irrigat: riuus ac p[er]m exiecat: & rustico[rum]
cultu fructuosa est: p[er]tm navigationibus commoda. Vt hūm uero ple-
raeq[ue] insulae mō cingunt. Aliae quadā ex p[ar]te alluunt[ur]. Quae supra stagna
mediterraneae iacēt: mirificā ex fluuiis nauigandi cōmoditatē sursum ha-
bēt. Ex q[ui]bus ip[s]is Padus ē. Maxius enī sapenūero hymbribus cre-
scit ac niuib[us]. Is multas diffusus i p[ar]tes i eruptiōib[us] occultū efficit ostiū
haud igressu facil. At p[er]ia mortalū uel difficilia super. Priscis igit[ur] u[er]bi
xi tēporibus pluriā Gallo[rum] gētes fluuiū colebāt. E q[ui]bus īplurimā fue-
rāt Boii: Insubres: & q[uod] olim cū Gelatis Senōes Romana p[er] ip[s]arū poti
sūt urbe. Hos Romani posterioribus ānis sūditus deletos perdidērunt.
Boios uero e sinibus eiecerūt. Inde migrātes circūiacētes lūro locos cum
Tauriscis habitārūt: bellū assidue cōtra Dacos gētes: donec ea gēs sū-
ditas extincta ē. Agrū uero q[uod] ad Illyriū p[er]tinet: pascēdis ouib[us] idoneū
cūis reliquerunt: Insu[er]es hac enī aetate sūt. Qui Mediolanū Metrop[oli]-
m habuere. Ea quidem pridem uicus erat. Omnes enim uiciniū habi-
tabant. Hac uero tempestate eximae dignitatis trans Padum ciuitas
est: quodammodo Alpibus summa. Et p[ro]pinqua Verona ē amplissima

& hæc ciuitas. His inferiores Brixia: ac Mantua: & Regium & Comum.
Hæc mediocris erat colonia. Cæterū Pōpeius Strabonē Pōpei magni pa-
ter colonos i eā restituit. Quā icūbētes Rheti uastauerāt. Inde. C. Scipio
tra hominū milia insup adiecit. Postmodū Diuus Cæsar quinq; Inqli-
norū milia ad inhabitandū deduxit. E quibus quingenti illustrissimi fuere
græci. Hos etiā ciuitate donatos i habitatōrū numero descripsit. Haud
tamē bodē domiciliū habuere. Sed oppido nomē relinquētes: & Nouū
comū appellātes. Nouocomēses oppidōs uocauere. Hunc finitimus lo-
cus Larius lacus est. Quē Adua fluuius auget. Inde amnē Padū igrediēs.
Fōrē uero in Adua mōte habet ubi & Rhenus. Hæc supra paludes lō-
ge habitata sūt. Parauū autē propinquū ē: Cūctas eius regionis urbes ex-
cellēs. Nup quidē in ea celsi sūt quingenti equestris ordinis uiri. Antiquis
autē armis. c. & xx. milia milia misisse constat. Quā uero ciuitas ipsa &
uitorū probitate: & artū bonitate floruerit magnitudo: cū alarū rerum
maximo apparatu Romā missarū: tū uero pānorū & uestimentorū om-
nifarū mercatura declarat. A mari sursum habet nauigationē. fluuius p pa-
ludes delato. cc. & l. a magno portu stad. Portus autē ipse: eodē quo flui-
us nomine uocatur Medoacus. Intra paludes urbs maxima Rhauenna
posita ē. Tora ligneis cōpacta ædificiis: aquis diffusa: pontibusq; ac lem-
bis pognata. Cū a mari sūt inūdatiōes: nō mediocrē accipit maris pō-
tē ut uniuersa coenoscās: hic fluctu marino: hic fluminibus alluctibus
terrā medicet odorem. Hoc pacto igrē saluberrime cōpact locus. Vnde
gladiatoribus educādis: ac exercitāre erudiēdis: hūc idoneū magistri
locū designauerūt. Inter cætera eius loci mirabilia illud ē: qd palustribus i
locis nec innoxius ē. Quēadmodū ad Alexādrā Aegypti paludis uirū ex-
stare ppulsi. ppter inis icremētū: siml etū euaneſcēt coeno. Quid qd
uictibus euent qdamirabile? Eas palus creas: celeriter pſcit: & multū fru-
ctū edit. Annis uero qtuor aut quq; corrūpūt. Alitū quoq; i palude ē:
siml Rhauennæ sitū hīs. Quo iteruallō Butriū Rhauennæ castellū ē &
Spina. Hoc qdē tēpore uiculus. At quodā græca ciuitas. & qdē celebris
In delphis Spinēsiū thesaurus cōmōstrat. Aliaq; de ipſis memorat mā-
data sūt: apud quos maris erat Impenū. Eā (ut tradet) iūda maris alluerat.
Nūc locus. lxxx. a mari stad. distans: i mediterraneis iacet. Rhauenna a
Tessalis cōdina phibet. Cū autē Thuscōrū litus ferre neqrēt: umbros
quodā ultro assūpserūt: q & hoc tēpore urbē inhabitāt. Ipſi uero domū
rediere: Hæc aut maior ex pre paludibus ita cōinēt: ut iūdanōes habe-
at. Epiterpum: Ordia: Adria: & Luceria: & alia huius generis oppidu-
li. Quæ cum minus a paludibus uexentur: modicis sursum nauigatu-
onibus mari uicina sunt: Adriam quidem inclitam ciuitatem fuisse:

memorie proditū ē. A cuius nomine modica trāspōitione ſūpra: & ſine
appellatus ē Adriaticus/Aquileia ſinui proxima a Romanis condita ē;
icūbētibz ipſiſa Barbaris. Ad eā flumine aduerſo operariis nauigant
nauibz: per Natifonē fluuiū plus ſtađ. lx. Gentes ad ſitrum Illyricē ad
ipſū ſubuectūtur. Emportū. Cōuectāt autē res hī ſane maritimas: unum
lignis dolis: quæ paluſtris ipſiſa olei præterea. Illi autē mancipia: peco
ra: pelles. Extra Venetiæ quidē ſines Aquileia eſt. Flumine uero ab Alpū
bus deſcēdere diſterminat: per qđ ſurſū nauigat ſtađ mille &. cc. ad uo
bē uſq; Norciū. Vbi. Cn. Carbo: collatis aduerſus Cēbros ſignis: re infe
cta diſceſſit. Locus autē ē ad purgūdum aux: natura idoneus. Nec minus
ad ferri fabricas. In ipſoq; ſinu Diomedis ē tēplū: opus ſane memoriū
lex: & Timaus portus: & Lucus miro decore. Septem ad ſunt flumina
aque fontes: mate mox irrupētis: lato & proſſido ſane fluuiio. Reliquos
uno dītaxat excepto: falſas habere aquas. Polybius auctōr tēlocūq; pſi
maris fontē: & matrē ab indigenis uocari. Timaus (ut ait Poſidonius)
e mōtibz delatus: decidit in pſidum. Deinde inſta terrā abſorptus ſtađ
circiter. c. &. xxx. erūpit in mare. De Diomedis autē poſtatu: hoc i mar
& Diomedæ teſtātur Inſula: & quæ in Daunia gēte: & circa equieſtra
gros memoriæ pđna ſūt: de quibus quoddam hīſtorie uale futurū tēſe
pis apertum. Reliqua uero pē multa ſabulis uulgata: uel ſcā aliū in mo
dū abſint. Sicuti quæ ad Phariſiōē & Sorore Heladeſa populos cō
uerſas arbores: circa annū Heridianū: qui nullibi terrarū exiſta: cō uo
nus pado dicat. Itēq; ſerētes electra Inſulas: ante Amnem Padū actas.
In quibus & Meleagrides ſint. Horū enī nihil in locis extat. In Ve
netis ſane quidā Diomedī inſignes exiſtunt honores. Nam candidus il
i molat equus: Duo præterea luci monſtrātur aliter lunoni Argiue aliter
Dianæ Etoliz dicari. Inſup ſabulātur: In hiſce lucis ſeras ita māſueſcere
ut cerui lupis aggregētur. Aduētiōq; hominū eas manus demulcōis
pati. Quod ſi quas canes inſectētur: ubi huc confugerint: ab in ſecleſione
ceſſare. Fama uero tēcelebre ad modū fuiſſe quāpſa: qui in faciendis u
demonis: ſtudio nō mediocri teneret: quæ ex re: & hominū iocis carper
tur. Is igit in uenatores ſerē icid: ſſe: q; irretitū haberēt Lupū. Et illis per
iocū rogatiōibus: uellet ne p inſpo uadē ſe cōſtitueret: ut illa ab eo dē
na pſolueret. Sic e renbus batiū dimiſſuros. Fideiubere ſe cōſeſſus ē.
Emiſſū deinde Lupū: p magnū eōy armētū agitāt: nullo notatū cauēto
ad fideiuſſoris ſtabulū adduxiſſe. Eū recepta gratia: tēſibus lupi notū iū
ſiſſe & ide lupas ſeras nemiſſe: uel ocate magis q; pulchritudine præſtan
tes. Cuius ſuccellorē: & ſignū & nomē: eōrū generi ſeruallē. Vtq; ſolū
eis ſtirps ipſa legitur pđurata: & formiā nullā aliēare cō fueſſe. Equū hī

Adriaticus
Aquileia
Natifone
Emportu
Polybius
Timaus
Lucus
Diomedis
Pharisius
Sorore
Heladesa
Meleagrides
Diomedis
Etoliz
Dianæ
Argiue
Fama
Lupus
Fideiussor
Lupi
Stirps
Equus

precipue celebritatis pgeniē extitisse. Hac uero tēpestate (ut diximus)
 omnis huiusmodi rei defectu exercitatio. Post Timanū: Istroz usq; Polā:
 litus ē: quæ Italiæ adiacet. In modicoq; Tergeste castellū ē ab Aquileia
 e. locz. distās stadis. Ceterū Pola in sinu: portus formā habente sua est.
 Parus quidē uerū fructuosas & portuosas: præ se ferēte Insulas. Priscū
 autē ē id Colchotū ædificiū: q; aduersus Medesā imissi fuerāt. Ii uocetū
 ipores: & fugæ desperatiōe solliciti. Græcor; quidē lingua exul um: Col
 choz; uero sermōe Polā appellauere locū: ut Callimachus cōmemorat.
 Regionē igit; transpadanā incolunt Veneti & alii usq; Polā. Super Ve
 neros Carni & Genomani & Medoaci & Symbrei: e quibus nomini Ro
 mano hostes extiterūt aliqui. Vex Genomani Veneti;q; tota iunxerunt
 arma: & ante Annibalis expeditionē: quo tēpore Boios & Insubres bello
 psequēbātur: & annis posterioribus Cispadanā uero obtinēt plagā uni
 uersam alii: q; tā mōres Apēnini: ad Alpes circūdāt: usq; Genuā & Sabau
 ios. Plurimū autē Boii & Ligures & Senones & Gelasie possidebant. At
 electis inde Boiis: deletisq; Gelatis atq; Senonibus: Ligurū ratio restat:
 & Romanorū colonie. Romanis autē & Vmbroꝝ inmixta gēs ē: & alii
 quibus in locis Thusci. Viraq; enī horū gens: prius q; Romanor; splēdi
 care Imperium: inuicē de prioris loci dignitate decernabant. Ex mediū
 inter utrosq; Tiberim fluiū i seipsos facile traieciāt. Quod sicubi ul
 las bellorū incursiones alteri in alteros gerebant: reliquis certamen erat:
 ne eadē ad loca egredientes delisterēt. Igitur Thuscis aduersus incolas
 Padī Barbaros exercitiū emittētibus: ac te benegestas: cū non lōge quidē
 post per quiddā molliciē rursus fusi effugissēt. Alteri aduersus electiores
 exercitiū ductitarūt. Postea de locor; Imperio per successiōē quandam
 propugnantes: multas colonias partim Thuscor; partim Vmbroz; esse
 cecit. Plures namē Vmbroꝝ. Nā ii propiores erāt. Rem inde Romani
 suscipiētes: missis passim colonis: & priora coloniaz genera cōseruariūt:
 & nūc uniuersi Romani sūt. Nec minus autē Vmbri quiddā dicunt &
 Thusci. Quæadmodū Veneti: Ligures & Insubres. Cis Padū uero: cir
 cūq; Padū celeberrimæ sūt ciuitates: Placētia & Cremona: media i regiv
 one propinquissima. Inter has & Ariminū sūt Parma: Mutina: Bononia.
 Prope Rhauennā in hac ū medio exigua quædā tacēt oppida: p quæ iter
 est Romā: Acara: Rhegiū: Lepidū: Nacri: Cāpirubi quotānis totū confu
 citur. Cliterna: Forū Corneliū: Fauētia: Cesena: Iſapi fluuiio propinqua:
 & Rhabiconi. Hæc proxima sunt Arimino. Est autem Ariminū Vm
 broꝝ colonia: sicut & Rhauenna. Verum utraq; Romanos accepit
 Iulios. Habet sūt Ariminū portū: & eiusdē nominis Annē E Placētia
 Ariminū stad sūt mille & .ccc. Supra Placētiā uero ad Comate cōfinia:

intra miliaria lex: & .xxx. urbs Ticinū est: & simili uocabulo præterfluit.
Annus Padū igrediens. Habet & tractus ille Clastidnū: atq; Darthonē &
aquæ distāti pusillū in trāsitu. Rēcta uero ad Ocelū uia præter Padūnd
Dunā flumē ē magna ex parte limosa: cōplurimū alios habens fluuios,
Quorū Druēria miliaria circiter .lx. labēs. Hinc Alpes iam & ager Gallū
cus. Ad mōtes autē Lunæ incūbētes urbs ē Lucanibi pleriq; uocati habū
ant. Regio tamē probitate uirorū florer. Ex rubur militate hanc magnū
educit. Et equitū multitudines ex quibus Senarus militares capit ordines.
Est aut Dartho ciuitas insignis: & mētē digna: medio inter Placētū &
Genū innere iacēs ab utraq; .ccc. distās stad. Hac in uia ē Custodia &
Iellia. Ex Placentia uero Ariminū distātia dicta ē. Sed Rhauennam per
Padū nauigatio ē dieꝝ duorū: noctūq; tondeꝝ. Magna intra Padū ps pu
ludibus obnecat: p quas Annibal magnis difficultatibus iter locū
Thuscū. Ceterū Scurus deductis ex Pado usq; in Patmentium ag
fossis nauigantibus cōmodis paludes ipsas exiccavit & cāpis. Per Placi
na siquē arua Trebia Padū influēs: ualq; itē cōplures itē fluuiculae mo
dū plenius stagnāt. Hic ille Scurus ē: qui per Pylas & Lunā usq; Sabu
tes uia strauit. Aemiliā: & hanc per Darthonē. Alia uero ē Aemilia: que
per Flaminā exiit. Eodē enim in consulu M. Lepidus: & C. Flau
nius collegæ fuerūt. Victores autē Ligurū struere. Hic quidē Flaminū
e Roma per Thusciam & Vmbrā ualq; Ariminū aliter reliquā poss
usq; Bononiam: & ex ea in Aquelenā: prope Alpū radices: aducto per gy
rū circa paludes opere. Huius regionis ut minus monstratus est. Quā
Cisalpinam nūcupamus Gallī. Sed reliquā Italiam & montes Apēni
Thulcar iminētes: & Esi amnis: & postremo Rubicon: ualq; Adriat
cū intrātes pelagus. Horū uirtutē locorū ipsa hominū probitas test
turtum oppidorū magnitudo: tum uero diuitiarū amplitudo. Quibus
omnibus huius regionis habitantes Romanis: ceteris antecellunt Italia.
Nāq; telluris istius cultura imodicos ac diuersos inducit fructus. Et Ne
mora tantū habent glandiū: ut educādis hinc porcorū gregibus: nam
ex parte Romanus alatur populus. Egrege uero ferendo mulos: ob ses
cium aquarū abundantiā frugifera est. Quod fami remediū est pna
ximum. Cōtra spēssates enim inuērtas: acriq; malignitatē resistit. Et
nullo deficere potest in tēpore: licet frugū ceterarū sterilitas inualeat.
Quid de pice: q̄ admirāda productio? Quāta uero uini sit ubertas: ut
sa ipsa pronūtiat. E lignis nūq; fabricata: domiciliorū magnitudo test
dunt. Suppeditat enim ingens illa pacis copia:
Locī autē Murinenses & Scutānz adiacētes fluuiō: mollia & longe dis
omnibus præstantiora ferunt uellera. Ligures autem & Insabres Alpes

Equibus magna Italix pars domesticis indumenta conficit. Mediocria
vero parauimus: E quibus preciosi tapetes: & Gausapa texuntur. Ex hoc stru-
gale uestis genus utrinque uillos eminentes habens: uel una tantu & sup-
er hoc Hæc in locis mo eadē nūc quæ olim metalloꝝ studia & cura: forte
quia in manus ex transalpinis Gallis & Hispanis: uicta proueniunt. Sup-
ioribus uero finis opera dabat: cū Vercellæ aurifodinam haberent: & in
schumolorū uicinis: & alio huic uicino. Vterq; uero Placentiæ finitimus ē.
Hæc qdē prima Italix particula. Hactenus circuitus dictus ē. Secunda
exponatur Liguria: in ipsis Apenninis montibus: inter Gallias sic enī uocat
hoc tēpore atq; Etruria sita: nihil descriptione dignū habens: nisi quod
uentim uisū agunt: terrā arantes asperrimā: fangā uelq; lignonibus. Immo
uero saxa incidētes: ut Posidonius iquit. Tertū sūt huc cōmētes Thu-
scios usq; ad anē Tiberim possidētes. Quos ad solis ortū maxie flu-
uius alluit: donec pelagus intret. Parte aut ex altera: Tyrreno atq; Sar-
donico mari sūt cōfines. Ex Apenninis aut montibus Tiberis effluit. Plu-
ribus uero augeť amnibus. Partimq; per ipsū excurrit Etruria. Deiceps
aut ipsū determinans: primū quidē ab ea diuidit Vmbriā: postea uero
Sabinos & Latinos. Romæ ad litus usq; finitimos. Adiacēt autē modo
quodā ipsū fluuius: & Thuscis i lōgitudine & latitudine: iter se pares. Ad
Apenninū uero Adriatico uicinū pelago sese habēt: primi qdē Vmbri:
post eos Sabini. Postremi latū habēntes: cū oēs a flumine initium capi-
ant. Latinus igit tractus inter ostiæ litus & Sinuessam urbē & Sabinā
iacet. Est autē Ostia urbis Romanæ nauale. Quo Tiberis erūpit: eā præ-
terlabēs. Exēdit autē i longū: usq; in Cāpanū agē & Samnitū mōtes.
Sabina uero iter Latinos: Vmbrosq; iacet. Extendit & ipsa ad Sānitū
mōtes. Propior Apennino ad Vellios. Pelignos: & Marfos. Ceterq; i Sa-
binæ ac Thuscæ medio Vmbri uacēt. Mōtesq; trāsgressi: usq; Anni-
nū Rhauennāq; procedūt. Thuscōꝝ finis sub ipsis est montibus: qui ex
Liguria in Adriaticū sinū eos quaquauerſum includūt. A proprio autē
mari capiunt initium: atq; Tiberis. Ab his igit ipsis supio primordis: quæ
cūq; Singillatim percurramus. Tyrrenos itaq; Romani Etruscos ap-
pellant atq; Thuscos. Græci uero hoc eos nomine nominarūt a Tyrthe
no Arys filio: q ex Lydia colonos hanc in regionē: sicuti traditur dimisit.
Arys enim ex progeneris Herculis & Omphales unus: cū sterilitate ac fa-
me populū emittere cogetet. E duobus filiis sorte uicta: Lydū quidē
regni successore tenuit. Tyrtheno autē maiore applicans populū: soras
abire iussit. Hanc ille tandē igressus orā: de suo uocauit nome Tyrthe-
nā. Cūq; edificandis urbibus Tarconem præfocisset: a quo Tarquini
cognomē accepit. Ciuitates. xii. condidit. Hūc ab icunte puericia idolis

gratia: cancellatē fuisse fabulatur. Tāta is tū i eo efflorescebat sapientia, ea igitur tēpestare: cum uno sub duce instructi essent: magna ipsorum erat potentia. Postremis inde tēporibus cōcordē illū regēdi statum dē solutū fuisse: quis nō suspiciet? Et ciuitates ipsas diuulsas: sic finitimerū utribus cecisse. Haud enī tāta agroꝝ beatitudinē omitteres: maternas latrociniādo artes inuasissent: alius ad alia conuersi maria. Quandoq̃dē si concorditer conspirassēt: nō modo icursātes propulsaꝝ hostes satis ualuissent: Sed etiam ultro inferre impetus: & lōginq̃as expeditiōes facili re. Post urbē Romā uero conditā: Demetrius aduenat: frequētē e Corinthis adducēs populū. Qui a Tarquinienſibus acceptus: ex indigena uxore Lucumonē procreat. Is dehinc Anco Marco Regi Romano: amicitia deuictus: adeptus est Imperium. Et mutato nomine. L. Tarquinius Priscus uocatus ē. Hic igit & pater prius Thuſciā magnis igniuerat ornāmētis. Ille qdē amicū facultate & copia q̃ hominē domo subsecutus sūt. Hic aut praestitis a Romana ciuitate opportunitatibus. Namq̃ motus proditū ē: ut triūphalia ornāmēta: insigniaq̃ cōsularia: & simplici ter magistratū decora i Romanā urbē a Tarquinis trāslata sūt: & uirgē & securēs & tubae & sacroꝝ faciēdoꝝ ritus: ut auguria & musica: quam Romani ad res publicas usurpāt. Huius filius Tarquinius secundus extitit: cognomēto supbus. Qui regū extremus: eiectus ē e regno. Quē Cluſi Rex Porſenae a Thuſca erat ciuitas: armis reducere cōatus ē. Quod ibi efficitur fas nō fuit: pace facta i amicitiam populi Romani: sumis recepit honoribus: donisq̃ magnificētissimis abscessit. Hāc quidem dē Thuſcorū claritas. Quid ilup Ceretanorū gesta? Nā & capta urbe Roma redeūtes Gallos i Sabinis aggressi: bello armisq̃ fuderūt ac debellārūt: & quae illi ab libēnibus acceperāt spolia Romanis: ab inuitis ipsi inpuerūt. Praeterea eos q̃ ad se capta Roma cōsugerāt: saluos protexerūt. Simul & aeternū: ac i extinctū ignē: Sacerdotesq̃ Vestales. Romaniq̃ tur ppter malignos reipub. Gubernatores nō satis illis gratiae memoriā tenuisse uidēt. Nā data ciuitate minime illos inter ciues scriptos reuoluerit: Alios quimmo q̃bus ius ipsū aequabile cōmunicatū nō erat: ad Ceretanorū exterminabāt tabulas. Hāc autē ciuitas magna iter Graecos gloria: cū hominū fortitudinē: tū uero iusticia claruit. Nā cū potentissimā & ferab latrociniis prorsus abstinuit. In Pythi Apollinis tēplo Agillinorū nominato: positus ē Thesaurus. Nā quae nūc Cere dicūt: quōdā nomibat Agilla. Ea q̃ a Pelasgis e Thessalia profectis cōdita sūt. Ceterū lēdis quos mutato uocabulo Tyrrhenos noīabant: aduersus Agillinos beligerātibz: mure subitēs qdā urbis nomē pōrabať. Cui e muro Thesalus qdā p responso: Salutē renūtiās Chere. i. salue igit. Thuſci bonum

hoc accipientes omentisq; urbē Submutato uocauere nomine. Verū
 tā īplōdēda: tāq; gloriōsa quōdā ciuias: Vixitū hac atate urbis uestigia
 feruat. Vicina tane magis fulgent balnea: meliorū probitate hominum:
 quae uulgo Cereana uocātur: propter eos q; ad ea: curande ualitudinis
 gratia proficiſcūtur. Eni uero Pelasgos gēte uetustissimā: p̄ uniuersā gr̄e
 cā: praesertim Eolicā: Thessaliae excelluisse: cōſtī ferme cōfistetur. Eos
 originē ab Arcadibus ducentes: uiti militarem delegisse: auctor ē Epho-
 ras. Ad quā uitae īstī uionē: cū permultos cōuertit: eadē omnibus uo-
 cabulū ipisse. Vnde & apud Graecos & apud alios: quoscūq; adisse cō-
 niginē cōsecuti sunt gloriā. Nā & Homero teste Crete coloni fuisse.
 Vlyxes enim Penelopē alloquē: alia inq; alioq; p̄mixta lingua ē. Sunt
 Achaē. Sūt Cretēſes magnanimi Sunt Cydones trāsāi genus Doriciū:
 diuq; Pelasgi. Argos quoq; Pelasgi cū: Thessalia dicit. Inter eruptiones
 Penai: & Thermopylas: ulq; ad mōtū Pidi tractū. Q; uoniā & īstī
 loci: Pelasgi existunt. Ionē Dodonē q; quoq; ipse poeta Pelasgi cū nomi-
 nat. Rex o Iuppiter Dodonē: Pelasgi cū. Pleriq; & gētes Epitricas ap-
 pellauere Pelasgi cū: tāq; illuc usq; extātes. Heroū quoq; nominibus p̄
 īteriores permultos Pelasgos nūcupātes: ab illis frequēta gēnibus idide-
 re uocabula. Nā & Lesbō appellauere Pelasgiā. Et habitābus Treadē
 Calicibus: unitimos Pelasgos nūcupauit Homerus.

Egit Hippochous leuos per Tela pelasgos.

Qui Larissae habitant letas nimis ubere glebas.
 Ephoro autē auctor inino fuit Hesiodus gēte hāc ex Arcadia originem
 dixisse. Qui diuino e Lycaone gnatos exuisse ait. Quē olim Pelasgus
 p̄creuit. Aeschylus autē i Ancillis: siue Danaidibus: eoq; genus ex argis
 Mycenae: exuisse prodidit. Pelopōnēsū enī Pelasgiā uocitā fuisse: ut
 ūs ē Ephorus Euripidesq; i Archelao Danaī illū filiū: quinquagita ge-
 nitorē Argos uenitē: īnachi urbē inhabitasse cōmemorat. Quq; antea
 Pelasgi nominarētur: ut Danaī dehinc uocaret lege gr̄eca tāxille. Antis-
 chides quoq; scriptū reliquit: Primos eos Lemnū: īmbrūq; codidisse. For-
 rōq; nōnullos cū Tyrtheno Atydis filio: in Italiam comites ānauisse.
 Rex quoq; scriptores Atticā: de Pelasgis tradidere. Athenis fuisse Pel-
 lasgos. Qui cū istar auiū: quo fors uocaret: huc atq; illuc errabūdi cōmer-
 atū: p̄ Pelasgis pelargi: i. Ciconiz uocaret ab Atheniēſibus. Ceterum
 Thusciz longitudinē maximā Luna usq; Ostiā: p̄ litus stad̄ milibus
 duobus: & gūgētis esse dicit. Latitudinē p̄ mōtana minus dimidio. E Lu-
 na uero p̄las: ultra stad̄. cccc. esse. Hinc Volaterrā: stad̄. cc. lxxx. Rur-
 sus hinc populoniā stad̄. cc. lxx. E populonia ad Cōſā ferme. dccc. Alī
 de. dicūt. Pelybius uero nō oīa mille. cccc. xxx. iquit. Hōe Luna qd̄m:

ciuitas & portus ē. Graeci autē & portū & urbē Selenes idēſi Lunae appet-
lant. Vrbs qdē haud ſane magna. Maximus uero & pulcherrimus por-
tus ē: inſitos ita ſe portus amplectens: magnae pfunditatis uniuerſos: uſq;
adeo ut omniūq; maris teneat. Imperiū: facile fieret receptaculū: tū lae
parētis pelagi inſitos p̄ ānos. Cellis uero mōtib; portus ipſe circūcludi
tur:q; proſpectū lōge pelagi praebeāt. Nā & Sardiniae & magna litoris
utriuſq; pars cernit. Tāta uero cādidis & uariis lapidis lucidiſſimi ac tales
effoſſio ē: ut unico integre ſaxo tabula atq; colūnae praebeant. Vtq; inſu-
gnia Romanae ciuitatis opae urbūq; reliquarū: maxia ex pte his ex locis
copiā habeāt. Nā cū mari uicina incūbat effoſſio: facile lapides euehunt:
quos e pelago ſubuehēdos: Tibetis excipit. Aedificiis quoq; materiā: la-
quearia. ſ. directa: & poera Thufciae abſide ſuppeditat. Quā conſeſtim e
montibus fluuius deducit: ſicut Lunam & Piſas. Macre tractus eliquo
Thufciae atq; Liguriæ termino: pleriq; ſcriptores uſi ſūt. Piſae ab iis con-
ditæ ſūt. Piſanis q; e Pelopōneſio cū Neſtore aduerſus Iliū militatū. Re-
nauigātes autē errore diſiecti. Hi qdē Metapōtū. Alii uero Piſanū tenu-
erūt agrū. Cūcti Pylii uocati. Duos autē iter ānes ſiue ſunt: i ipſos cōgreſ-
ſione: Arni. ſ. atq; Eſaris: quox; aliter ex Arretio multus delabit: nō tamē
integer: ſed inſarū diuiſus. Alius ex Apēnino. Cōſuetibus autē illis unū
i aluelū: adeo mutuo tollit alius i peruenit q; i abſque ripis extēſi: uicē ipſi
cere ſeſe nequeant. Quo ſit ut e mari aduerſis nauigari flūmibus neceſ-
ſario nō poſſint. Spatiū autē aduerſe nauigationis ſtadē circiter. xx. Tra-
ditū ē i fabulis: tū primū hi ānes e mōtib; ferri coepetūt. Cū ab idigēs
uectārentur: nē i unū cōfluenteſ agros demergere. Pollicitos eſſe regio-
nē minime demerſuros: fidēq; ſeruāſſe. Ciuitas autē ipſa ſelix quōdam
fuſſe uidet. Hoc autē tēpore: non ſane ignobilis: aut obſcura ē: propter
frugū copiā: ſaxorū opera: nauale materiā: qua priſcis annis ad maxima
utebātur diſcretiā. Ecce enī iter Euriſcos belli gloria excollebāt. Irruebāt
eos inprobi uicini Ligurēs: lateri ſēper iherētes. Nūc uero plus i adifi-
cādis Romae domibus: uillarūq; magnificētis cōſumit: q; bus regie ri-
tu perſarū apparatur. Volaterranus ager mari alluiſ. Hoc autē mō adu-
ficatū ē oppidum. In profunda ualle ſublimes & præceps undiq; collis
exat. Cuius in uertice planicies ē: in qua ſita ipſius ſūt urbis moenia. Ad
quā ſtad. xv. aſcenſus ē. E cuius baſi rupes rota ardua atq; difficilis cū.
Hic e Tyrrhenis pleriq; conſtitit. Ex ex proſcriptis a Sylla: q; quatuor
or militū cōplenter ordines biennio: per obſidionē preſſi: nāde p̄ iudicis
diſcedētes: locū illū reliquerūt. At Populonia i ſublīmi locata promōio
noui mare pertrupto: Cherōneſi faciē habet. Iſdē tēporibus & ipſa obſi-
dionē accipiens: Oppidulū ipſum totum: præter ſacras aedes deſertū: &

domos modicas. Vix nauale ipsū frequentiores habet incolae: ad ipsius
montis radicē exiguū portū habēs: & nauigiorū domicilia. Quocirca so-
la haec Thuleis ex urbibus: antiquus ad mare fundata mihi uidet̃. Cuius
rei causa ē: quā tractus regionis eius īportuosus ē. Eā ob tē cōditores urbi-
um maritimas fugitabāt oras. Vel ite illas tuta ucebāt: p̃pugnacula: te-
lli icursantibus praedonū nauigis ī prōptu iacerēt: iuxtaque illos fierēt.
Sub uertice quoq; Thymosānotānū specula ē. Ex urbe autē: p̃cul: egre-
tante Sardinia cernit̃. Proptus uero Corsica: quae a Sardinia. lx. stad. pro-
cul ē. Utinorūq; p̃pinq̃or ē Erhalia: quae. ccc. abest stad. Quātū etiā distat
a Corsica. Hic autē cōmodissimus ad soluēdū ī mare ī tris īā dictas Insu-
las locus ē. Has & ipsi uidiuiscū Populoniā cōscēderemus nauigaturi:
ubi nōnullas adhuc effossiones restare p̃speximus. Ferrū quoq; laborati-
us diu: qd̃ ex ipsa deuehebat̃ Erhalia. Quod si ī eius Insulae fornacibus
cōcostrui malla cōpigi nō potest. Mox igit̃ ab effossionibus defert̃: iocō-
tinēt̃. Hoc admirandōe dignū habet Insulas: ut exhausta effossionibus lo-
ca: tēporibus rursus repleta cernāt̃. Sicut de Rhodi Platamōibus: & de
Pari insulae marmore p̃ditū ē. Idē ap̃d Indos de Sale Chitarchus assent̃.
Nō ergo recte dixit̃ Eratosthenes: q̃ continēre neq; Corsicā: neq; Sar-
dinia cerni posse ait. Neq; Artemidorus: q̃ eas lōge ī pelagorūtrāq; mil-
le ac. cc. abesse stad. igit̃. Quoniam si quibus aliis: ne nobis sane spectabiles ex-
tissēs: quae tū procul abessēt: ut manifeste cernerētur: & praesertim Cor-
sica. Extat autē ī Erhalia portus nomine Argous: ab Argo nauis dictus: ut
phibēt. Nā cū Medea Circe uisere cōcupisset Iasonem: illius domicilia
querita esse ferūt. Permanere adhuc etiā q̃ssā minutiae: abrasq; uarieta-
tes: quas Argonautae fecerāt: & ī unū cōpactae: calculi sūt ī ripa. Huius-
modi uero fabulamētorū fictiones: neq; quae a nobis narrat̃ idiccia sūt: ut
Homerus ipse nō omnia p̃ se finxerit. Sed cū talia uulgaros rumores aut
dieris lōgis addebat̃: distānas: locorūq; digressiones. Sicut Vlyxem ī
Oceānū exisse fecit. Similiter & Iasonē: cū huic & illi errores obuenerit.
Velut & Menelao. De Erhalia qd̃ rātū dixerim. Corsica uero quā gra-
ci Cinnū appellāt: maligne colit̃: Aspera & plurimis ī pubis praefus in-
accessibilis. Adeo ut q̃ eius mōres habitāt: ex latrociniis uis degētes: su-
perēt ipsas īmanitate beluas. Cū ergo Romā Imperatores ī eos intruāt:
ipsorūq; castella ītrūpāt: magnūq; seruatorū gregē captū aduehāt: Romae
cernere est simul & mirari: q̃ agrestis uidet̃ effigies: q̃q; bestiae: apparet̃
at dirae faciesq; truculēt̃. Aus enim uitam tolerare non possunt: aut p̃
sacordii: & ignauia īsensati dominos cōterunt. Itaq; licet pro eis paulu-
lū exponant̃ precia: tamē p̃ennētia torquētur. Habitabilia tamē nōnul-
la sūt castella: Blesini: Catax: Enicontae: Vapanes. locorū scriptores Insulae:

huius longitudinem asserunt miliaria.c.&.lx. esse.latitudinē vero.lxx.
Sardinia autē lōgītudo.cc.&.xx.latitudo.lxxxviii.Secūdum alios au-
bitus Corsicā:circiter tria milia &.cc.stad. Sardinia aut quattuor milia
est.Eius pars nō modica est aspera:minimēq; trāquilla. Magna quoque
pars agrū habet rebus omnibus felicē:præcipue tritico.Pleriq; uero ur-
bes cōtinet.Ex quibus digniores sūt Calaris & Sulchi.Locorū quoq; ut-
turi malignitas quædā obstat.Insula enī æstiuo tēpore morboſa ē:ī locis
maxime forcadis.Hæc autē ipsa mōtani populātur incolæ. Et quidē hæc
quēter:qui Dingelbei uocātur.Cū antea Iolenses nominarētur. Memov-
rit enim prodiū ē:Solau plerōq; adducēre Herculis filios huc apphox-
isse.Ex cū Insula accolis Barbaris cohabitasse: q; natione Thufci erant.
Poeni postmodū ē Carthagine delati:Impiū obtinuerūt: cūq; his aduer-
sū Romanos bellū gerebāt.His aut deletis:atq; omnū potiti sūt Roma-
ni.Mōtanorū uero q̄terni sūt populi:Parati:Soffinati:Balari:Aconites
Spelūcasq; inhabitāt.Neq; agri q̄ppā habēt seminū. Et quē habēt:ramē
legniter ferūt.Sed alios accurate colētes spoliāt:prim idigēas: prim uis
æquota nauibus inuadentes.Præsertim Pisanos.Missi cō prætoris que-
dā cohibēt.Alia fessū omittunt. Cū pestilētib; in locis exercitū assidue
nutrireminime cōducit.Reliquū ē autē illis Imperatoribus:ut extor-
tū ductent artibus q̄buspiā. Et quidē Barbarorū morē obseruantes. Nā
ii post latrocinādū: dies cōplurimos prædendūnas celebrāt. Tūc iou-
sūt:multosq; mortales in manus retrahūt.Has in Insulas nascuntur aris-
tes:q; pro lina pilū captinū procreāt:quos Musmones uocāt. Eorū sēt
pellibusathoracis modo muniunt.Pelta utunt & pugione. A mediā iter
Populonā & Pisas regione satis cernūtur insulae.Oblōge autē sūt:pari-
terq; a seipsis distantes.Hæc tres in Austrū Africamq; conuerſæ.Erhala
multo ceteris minor ē.Ex Africa uero in Sardinia:ubi propius ē:distat
nā miliariū.ccc.esse:locorū descriptores prodiderūt.Post Populonā Col-
se: paulo supra mare oppidū extat.In sinu tumultus sublimis est:in quo
ædificatū est oppidū:sub quo Herculis portus iacet. Et lacus ex mari sal-
sus p̄piquus. Ad sinusq; ipsius ultima Thynnorū prospectus ē. Thy-
nus enim nō modo glandes:ueq; etiam purpuras prosequitur propere-
rā. Ab exteriorē pelago: usq; in Sicilia inchoans: A Colſa Ostiā nauig-
tibus exiguae occurrūt urbes. Grauisce:Pyrgi:Halhū.Fregena. Ad Gr-
uiscas.ccc.sunt stad.Inter hæc locus est quem Regis uillam uocāt.Hic
Maleori Pelasgi regiam fuisse:scriptis mandatū est.Q uem cum sin-
timis Pelasgis in his locis magna excellētem potētia: inde digressus:
Athēnas petiisse.Ex hac natione sunt etiam ii:qui Angysalam habitare:
re. A Grauisceis uero ad Pyrgos paulominus.c.& octoginta stad.A stad

inde. xxx. Cerearop: ē Emporium. Habetq; Lucina: tēplum: a pelafgis
costructū: quōdam opulentissimū. Ipsū autem Siciliæ Tyrannus Dio
nysius depeculatus est: cui cursu ad Corsicā. / A Pyrgis Ostiam. cc. lx. stad.
In medio est Hallurn & Fregena. Et de Tyrthoni quidē maris littore
hæc dicēda uisū sūt: Ceterū i mediterranea: præter iā dictas urbes extāt.
Arretiu: Perusia: Vulsiniū: Sutriū. Viterius oppidula cōplura. Blerate:
Ferentinū: Falerni: Faliscū: Nepita: Statōia. Aliq; cōplura. Nōnulla ab i
tio quidem consistebant. Alia uel Romanorū sunt colonie: uel deprec
sæ: sicut sæpius finitimi expugnati sunt: ut Sidene. Aliqui sane Falacios i
Thursæ regione: minime locandos esse aiunt. Sed Faliscos per se gēte.
Quidā etiā Faliscos proprii sermonis ciuitatem posuere. Aliqui Ōenci
Synfaliscū appellāt: in uia Flaminia iacentem: inter Ocheculū & Romā.
(Sub monte autē Soracte urbs est Feronia. Q uo nomine & dea quædā
nuocupa. Quā finitimi miro dignātur honore. Quo i loco ipsius tēplū
ē: in quo sacri genus habens. Nā qui eius numine afflatur: nudis pedib
bus pinnas: & copiosū iambulat sub hac demone: nulla læsione cinere.
Eo ingēs mortalīū multitudo conuenit: & celebritas ipsius: quæ quot
iis celebratur gratia: pariter & spectaculi qđ dico. In mediterranea ue
ro: maxime ad montanā extat Arretiu: mille ac. cc. a Roma distās stad.
Clusū uero dcc. prope est: & Perusia. Ad agri beatitudinē accedūt & la
cus magni & pmulti. Qui & nauigationibus patēt: & permittis mēsis nu
trium opsonia: & palustres auculas. Nō modicū etiā cremiū. Papyrusq;
& Vitis copiosa: Romā per fluuios cōuectæ: qui usq; in Tiberim e la
cubus effluunt. E qbus ē Ciminius: & circa Volsinios & Clusū & pro
pe Romā: admodū ad mare Sabata. Longissime autē terra Pafumenna
Arretio uicina: per quā ex Gallia in Thusciam exercitus incursāt. Qua
usus est Annibal: cū dux paterent uiz. Hæc scilicet & Arimini p Vm
brā: Melicæq; Arimino. Ibi. n. satis humiles mōres sunt. Ceterū cū hic
ipse transitos statioē teneret: accurtatus: asperiores diligere coactus ē.
Et tamen compos euasit: superato magnas per pugnas Flaminio. Thu
scia quoq; ubi Romæ propinquior est: ubertatem calidarum habet aqua
rum. Nec minus abundāt q; Caiæ: quæ reliquas omnis nobilitate præcel
lunt: Thuscia applicat: ex pre orientis Umbria. Quæ ab Apenino ici
pit: & ultra etiam usq; ad sinum Adriaticum. Hi enim a Rhauenna in
choantes: propiora deinceps tenent. Sarasinam: Ariminum: Senam: Ca
marinum. Ibi & Esis fluuius est: & mons Cirignus & Sentinum. Arn
isq; Metaurus: & Fanum fortune. In hisce nāque locis priores fuere
latæ termini: atq; Gallie: ad quādam maris eius partē. Licet Imperato
res sæpenumero trāspulerit. Antea qđ Eln flumen terminū faciebāt.

Rufus rhubiconē fluuiū. Eſis inter Anconē labiē & Senegalliam. At Rhubicon inter Ariminū & Rhauennā. Vterq; in Adriaticū occurrit pelagus. Nūc uniuersa uſq; Alpes Italia demōſtrata ē. Hos igitur omni-
ramus terminos. Rodeamus uero ad Vmbriā. Quā uſq; rhauennā ex-
di conſeſtunt omnes. Hinc enim uſq; Ariminū. ccc. eſſe aſſerūt. Ex A-
rimino enim iter Romā per flaminīā uī faciēti per Vmbriā uſq; Ocri-
culos & Tiberim: ſtađ. l. & ccc. ſupra mille. Hęc quidē lōgitudō ē. Cē-
terū lantudo impar. Intra montes uero Apenninos hęc ſunt urbes dēgi-
tate præcellētes. Ad ipſū quidē uī flaminīā Otriculi: Tiberi propinq;
Larolom: Narnia: per quā Naramis labiūt: Tiberim in fluēs paulo ſu-
per Otriculo exiguis nauigabilis nauigis. Dehinc Carſuli & Meſania.
præter quā labiē Teneas: & hic ipſe paruulis Scaphis collectos ex agro
fructus deuehit in Tiberim. Sunt & alie Vicane habitationes: potius
uitæ gratiā q̃ ullo ciuili coetu congregatæ. Fori Flaminii: Nuceria: ubi ua-
ſa lignea fabricantur. Forū Sēpronii: ex Otricularis autē Ariminū permeā
tuna dextera inter amna occurrit: & Spolerum & Elum & in ipſis mō-
ribus Picentiorum confinibus: ad montana Camertes: Altera ex parte
Ameria & Tuderclara ciuitas: & Hpellum & Iurum. Prope hoc tant
montis exceſſus eſt. Vniuerſa regio fertiliffima eſt. Montana aliquando
magis: quæ ſilagine potius q̃ tritico: mortalibus uictū ſuppedat. Et mō-
tana Sabina eſt: ordine huic adiecta: ſicut illa Thuſcie: & quæ his pro-
pinqua ſunt: & Apennino lōge magis q̃ Latii aſperiora. Hęc quidē ge-
tes decem initum a Thuberiā: Thuſcia ducētes: ad Apēninū & Adri-
aticū mare protrahūt: ex obliquo inſectæ. At umbra uſq; ad mare u-
nās (ut dictū eſt) porrigitur. De qua ſanis expoſitū ſat Sabini anguſtū in-
colunt agrū: in longitudinē protēſum a Tiberi: uſq; Nomentū oppidū
ſtađ mille: uſq; ad Veſtinos. Pauca quidem ac tenues habēt urbes: be-
lorū aſſiduitate ualidas: Amintum & Interocrea uicū: Reati finitimum.
In Corſcolis frigide aquæ ſūt. Quæ uſū potus & in ſeſſio morbos curat:
Sabinoꝝ quoq; ſūt Foruli petreæ ad rebellādū: q̃ ad habitandū aptiores.
Cures urbs quōdā inſignis: nūc autem uiculus: e qua exciti ſūt. T. Ta-
rius: & Num Pompilius Romæ quandoq; regnantes. Hic Quirites
appellare ſolent Romanos: qui orationē habēt ad populū. Treburusq;
& Eretū: & tales habitādī ſedes alie. Vici potius q̃ urbes cenſeri debēt.
Ager corū egregie oliuetis: & uinetis prædita ē. Glandēſq; paſſim pro-
ducit: maxime gregibus & armentis ſtudēt. Rheuinorū uero mulorum
genus mirū i modū noble. Vt aut ſūmmitū dicā: Italia cūcta pecorū &
frugū præſtantiſſima nutritrix ē. Cæteræ ptes aliis atq; aliis i rebus principa-
lū adipiſcūt. Sabini uero gēs ſitiquiffima ē. Indigene & Aborigenæ

Ab his Picēti: Sānitēsq; i colonias deducti, Horū autē Lucani. Horū
uero Bruti. Ex eorū uetustate fortitudinis documētū quis fecerit: ceterē
que uirtutis: Cuius opes aduersariis in hāc usq; aetate obstat. Rerum
scriptor Fabius auctor est: Romāos tū primū diuitiāq; sēsiam accepisse:
cū huius potiti sūt gentis. Per ipsos uia Salaria: nō magnae longitudinis
strata est. In quā & Normētana incidit: apud Heretū Sabīnorū uicū: su-
pra Tiberim iacēt: ex eadē Collina porta inchoās. Dehinc Latū iacet.
In quo & urbs Roma. Quae etiam multas ex nō latina prius collegit. E q
enim: Volci: Hernici: Aborigines: Romae appositi. Et Rutuli prius ha-
bētes Ardeā. Aliq; cōuētus maiores & minores: circa prius illā Romā
habitūesscū initio urbs cōdita fuit. E quibus nōnullos uicam suis legi-
bus atq; ducere obueniebat: cū nulla sub gente cōfērentur. Aeneā una
cū Anchise patre: & Alcanio filio Laurētū applicuisse: memorie prod-
itū est. Ad litus prope Ostiā ac Tiberim: paulū a mari supra: citreior qu-
tuor & xx. stad. oppidulum aedificasse. Aduentātē deinde Latīnū regem
Aboriginū: qui tunc locutū nūc Roma est incolebāt: cū Aenea sociata
rē misse aduersus finitimos rutulos: qui Ardeā per id tēporis tenebāt.
Distat autē ab Ardea Roma stad. c. & lxx. Victorem uero a Lauinia filia
proxime urbē cognomine aedificasse. Deinde conferentibus pugnā Ru-
tulis: Latīnū occidisse. At Aeneā re feliciter gesta Imperiū adeptum suos
etiam latinos appellasse. Hoc etiam & genitore: humanis ex rebus exce-
dētē. Ascanius in Albano monte: qui quantum & Ardea tantū distat a
Roma: Albam posuit. Eo in loco Romani pariter ac Latini: ex uniuerso
regno loui imolāt. Instate sacri tempore praefectus instituitur e nobiliori-
bus iuuis iuuebus. Post autē ānis. cccc. Amulii ac Nūmitoris facta sunt: ut
memorie mādātū ē: p̄tīm fabulosa p̄tīm p̄pius fidē. Ambo enī ab Asca-
nū p̄gnatis p̄ successionē Albæ regnū acceperūt: qd̄ usq; ad Tiberim
dilatātū erat. Ceterū iunior Amulius natū: maiore supplāto: regnū sua
ferat. Vex cū Nūitori filius adesset: ac filia: Filīū qdē interueniendū isidīs
obitūc ar. Filia uero (ut sp̄s plis interciper) ueste sacerdotē cōstituit: seruū
de uirginitatis gratia. Eam Rheam Siluiam uocitāt. Corruptam postea
deprehendens: gemellis partu aditis. Siluiam quidē cōiecit in carcerē:
fratri gratiam tribuens. Pueros uero ritu patrio exposuit in Tiberim.
Eos autem marie genitos fabulatur. Ii cum a Lupa caulorum instar: lau-
dari inspectarentur: Faustulus loci illius Subulcus sublatos enutrit in-
fantes. Coniectari licet: subditum quēdam Amulio locupletē acceperos
educasse. Et alterum quidē Romulū: Alterū autem R. hemū nomi-
nasse. Hi ergo cū adoleuissēt: i peru i Amulium facto: cū stirpemq; eius
deleisse. Quibus extinctis & restituto i regnū Numitore domū reuerfoss

Romam condidisse in locis non quidem arbitrio delectis & idoneis: sed
necessitate oblatis. Solum enim neq; munitione neq; agrū circūdācōne
alende ciuitati sans fertilē habet. Neq; mortales ad habitandum abūde
conueniētes. Qui enim aderāt: seorsum habitabāt: urbis edificāda mox
ribus propinqui. Nec Albanorū Imperio subiecti: Erant autem collata:
Antēne: Fidene: Lauinū: Aliorū huius generis urbes: Tunc quidē oppi-
dula: nūc autē uici. Priuata q; quorūdā aedificia: lōge a Roma stad. xxx.
distantia. Intra quinquem igit & sexrū lapidē sic etiam miliaria designabū-
tur. Locus erat festi appellatus: ubi Romani tunc terminus monstrabat
agri. Sacrorū praefules: & hac & alias in locis: perinde ac in finibus: eadem
die sacrificiū absoluant: quod Ambaruale uocant. Orta igit inter eos le-
uione: inter aedificiāda moenia: Remū occisū fuisse tradit. Vrbe deīde
condita: Romulus mortales cōuenas aggregat: sacrū quendā locū Asy-
lū aperiens: inter collē & Capitolū. Quo per fugientes furtiuos ciuitate
donatos designat. Eis cū ad ipsi cōnubia nequiret: Neptuno consecra-
tū equestre uulgat certamē. Quod & hac ipsa conficitur aetate. Cōueni-
tibus p multis: maxima ex parte Sabinis edicit: ut celibes cuncti: uirgines
eo profectas rapiant. Rex ergo Curū. T. Tatius iniuriā uindicturus
armis: in regni societate: & ciuitatis cū Romulo conuenit. Caelo autē p
dolū Tatius: Lauinī: solus non iunctus Quirīnibus: Romulus tenuit Impo-
ritū. Post Romulū Numa Pōpius. T. Tatius coniectrans: regnū sola-
pit: ita iubēnibus subditis. Hāc quidē urbis Romae creatio ē: quae maxi-
me fidē uēdicat. Prior quēdā ac fabulosa altera. Colonū ex Arcadibus
de ductū ab Euandro esse commemorat. Huic enim hospitio iunctū He-
culē fama ē Geryōe boues agitantem. Euādet a Nicostrata matre: quae in
uicinādi noticiā pollebat intellexerat: in fatis esse: Hercule post cōsum-
ta certamina: deorū numero adscitumiri. Quibus Herculi renuncians
sacram aedē apte posuisse. Et Graecanico ritu immolasse. Quem & hac
aetas Hercules seruat. Qua ex causā Cecilius rerum Romanorū scriptor
signum ponit: Romam origine graecam esse urbem: quod penes eā mo-
te patrio: sacrificium graeci Herculi dicrū existat: & Romanus popu-
lus Euandri matrem Nympharū unā existimantes praecipuis uenerent
honoribus: transmutato pro Nicostrata nomine: eam Carmētem appel-
lantes. Itaq; latinicum a primordio pauci essent: nec Romano subellē
Imperio: postea uirtutis admirationem obstupescētes: & Romulo & ca-
teris dehinc regibus subiecti: fuere oēs. Fusi q; egi & Volcis & Hernicis
priusq; rutulis & Aboriginibus: Insup & Rēis & Argyrūscis & Priuer-
tanibus: cūcta istorū plaga latinorū uocata ē. Volcorū autē Pe mency-
geti finitimi latinis erant. Sic etiam oppidum est Epola: qd Tarquinus

Priscus a fundamentis diruit. Equorū quoq; curibus vicinorum ibic idē
urbes direptas extinxit. Eius filius Volscorū Metropolim Sueſſā in pote
ſtatē redegit. Hernici uero & Lauinii: & Alba: vicini erant: ac ipſi Ro
mæ. Nō lōge aut̃ diſtat Aricia Tellenæ & Antū. Cateæ Albani Roma
nis initio i unū cōſpirabāt. Cū & Lanini: & eiufdē liguæ ſiml̃ eſſēt. Vix
que uero p ſe ſuū obtinebat Imperiū. Nec minus nī cōnubia: ſacræq; cō
munia erāt: & reliqua iura ciuilia. Poſteriori deide tēpore: cōſtrato iter eos
bello: Alba diruta eſt: tēplo dūtaxat excepto. Albani uero Romana ciui
tate donati ſūt. Aliæ uero circūſtātes ciuitates: partim deletæ: partim cū
rebelles eſſent depreſſæ ſūt. Nonnullæ pro Romanoꝝ amicitiam āplo
rē ſtātū florere. Nūc quidē maxima ipſæ: ad urbē uſq; Smuſellam: ab
Oſtia Latina diſt. Antea quippe uſq; Ciceſū extēdebat. Et i mediterr
neā qdē priuſ nō ſane mſta. Poſtea uero uſq; i Cāpaniā & Sāniū & Peli
gnos & alios icolas Apēnini porrecta ē: itea opulentiſſima & fertiliſſima:
præter littoralia pauca: quæ paluſtria ſūt atq; morboſa: ueluti Ardeuſes
& qui iter Anniū Lauiniūq; uſq; Pometiā: & Serina quædā loca & Ter
racinā atq; Citceiū. Et ſiqua mōtana: & petroſa ſūt. Quæ tamē ipſa neq;
omnino inculta: uſ i fruſtuola ſūt: Sed lata pabula præſtāt: uel materiā
uel paluſtres mōtanoſq; puētus. Cecubū qdē licet paludibus adiacent:
uinea tamē uini feraciſſima: præcipuis enutrit arboribus. Exāt aut̃ ma
ritimæ latinoꝝ urbes: Oſtia i portuoſa quidē ppter limū: quem Tiberis
mſis reſertus ſinibus aggregat. Nō paruo igit̃ diſcrimine agitata ſalo:
ſitē i ſchoris nauigia. Autem uincit utilitas. Nāq; miniſtrūū copia ſear
pharūq; bus eximunt & iponūt onera: ſipigrā efficit enaūgādi ſaculta
ē: ante q ſtūmē attingāt. Sūt & quæ ex parte leuatis oneribus: ānem in
trāt: & penes Romā ſta. d. e. & lxxx. aduerſa producātur aqua. Oſtiā
quæ tale oppidū ē: Anteus Marcus cōdidit. Dehinc Anniū ē: & ipſa qdē
portu carēs ciuitas. Sita ē i rupelōge ab Oſtia ad ſta. d. cc. & lx. Nunc ad
ocium: rerūq; urbanarū nactionē principibus conceſſa eſt: ubi tempus
naſti ſūt. Quocirca frequētes: & qdē magnifice i ea urbe ad huiuscemod
di pegrinationes: ædificatæ ſūt ædes. Superioribus ānis naues habebāt:
qbus cū Etruſcis latrocinādi ſocietatē inibāt. Licet ſi Romano ſubiecti
Imperio: Eas ob cauſas & Alexander antea & Demetrius poſtea: miſſis q
predones i poteſtatē redigerēt: eos Romanis reddidit: ſcuſatiōe ſimul
adiuncta. Gratis quidē iquit eis ſe donare corpora: propter ſtiguā cum
græcis neceſſitudinē. Indignū autē eſſe: ipſos uiros q regnū Italiæ uēdi
ciſtē: latrocinia ſiml̃ emitte. Cūq; i foro Caſtoris & Pollucis tēplū ædi
ficatū: tātis uenerēt honoribus: quos uniuerſi conſeruatores appellēt: q
graciā illoꝝ patrū populē i imitere. Romāi deide illoſ ab eius generis

exercitationē repetisserūt. In harū urbū medio locatū est Lauiniū: latine
nomini cōmune Veneris tēplū habens. Huius curi a maioribus accepta
Ardeante tueretur inde Laurerū. Sup hac extat Ardea Ruruloꝝ colonia
stad. lxx. a mari distās: Cui pp̄iqua ē Veneris ardes: ubi latinoꝝ celebri-
tas est atq; cōuētus. Populānibus uero loca Sānibus: neustillamoꝝ ru-
bica extat oppidog; uestigia: illustra sane pp̄pter aduētū eodē Aenei
& eius sacra ex illa tēpestare posteris cōmēdata. Post Anni Circeū est
stad. cc. distās &. lxxx. Mons mari & paludibus instar habens insule.
Quē copiosis germinare radicibus fama est. Ob ea fortasse. quæ Carc
cōuenētiarū fabulæ uulgāt. Habet et castellū & Circes Sacellū & Mitr
uz: Arā. Mōstrat aut & quādam Vlyxis paterā. In medioq; Storas ē fla-
uus: & pp̄e illū Hyphormus. Dehic cōtiguū litus: portubus desertū.
Vicinus iūctūmō Cerceio pexiguus portus adiacet. In mediterraneis uo-
ro: Pōtius ager imiet. Huic p̄ximū Ausoni prius icolebāt. Qui qdē &
campanū tenebāt. Post eos Olcoꝝ & ipsū Cāpāꝝ p̄t obicībāt. Hoc aut
tēpore: cūcta usq; Sinuessi laniū tenēt ut dixiꝝ. Quippiā uero Ofasū
Ausōie gēis pp̄riū obrigit. Nā cū Olcoꝝ gēs defecert: eoꝝ lingua Rō-
nis salua manet: ut more quodā patris scripta poetica i sceniū cenari
puenāt. Histmōscq; puinēt. Ceterū cū Ausoni mare Siculū ne tend
quidē icoluerūt: Siculū tamē pelagus Ausoniū appellat. Deiceps Cere-
io proxima iura stad. c. Terracina ē. Antea Trachina idest aspera uocatur
ex eo quod ei obtingit: idēq; obiecta Palus igēs est. Quā duo amnes est
ciūt. E qbus maiore Auphidū appellāt. Hoc i loco mari adiungit Appi-
uia: strata ē Roma usq; Brēdusiū ac plurimū peragrata. E maritimis ur-
bibus hæ solū attingit. Terracina & quæ deiceps Formit: Minturnæ. Si-
nuessi & extrema Tarētū: & Brūdusiū. Penes Terracinā uero Renū
iter faciūt: fossā ad Appiā uā apponatur: & quidem multis in locisq;
& palustres & fluuiales implēt aque. Per eā nocturna maxime fit u-
vigario. Vt qui primis ascendāt tenebris: oriente sole egressi: uix Appi
reliqū enadant. Ex interdiu trahentibus nullis: remulco pambulent.
Subinde Formit: quos condidere Lacones: quos prius Hormias a Sui-
onis idest Hormi bonitate appellabant. In medio positum sinū illi Cae-
tam nominarunt. Curua enim omnia Caueras appellauere Lacones. Pro-
riquet sinum ipsum ex Aeneæ nutrice cognomen duxisse ferunt. Solū
autem .c. longitudinem habet: a Terracina usque in eiusdem nominis
promontorium inchoans. Ingentes hic spelūcæ pandūtur: domicilia ma-
gna sumptuosaq; continent. Hec ex loco Formios usq; stad. sunt. ccx.
Inter hanc & Sinuessam Minturnæ sunt: utrinque ad stad. lxxx. distan-
tes. Interfuit autem Eris ānis. Quem antea Clanan uocauere: Labiturq;

superne de Apéninis collibus: & agro Vestino: præter uicū fregellasi: clā
rissimā olim urbē. Excurrit autē in Lucū sacrū: quē magnis honoribus
Mithnēses celebrā: oppido incubētē: in ipso spelūcæ: prospecturi acē:
insule duæ procul i pelago: Pādaria & Pōna: exiguæ quidē: ceteræ habi-
tulis frequētes: inter se nō admodū disjunctæ. Vepes Latore stadi. cc.
& l. femote. Sinui uero Caietano cōtiguū ē Cecubum cui adiacet urbs
Fūdi i Appia uia. Tota hæc ora: præcipua adeo uia generat. Vepes Cecu-
bū & Fūdanū & Setinū: sicuti Falernū & Albanū & Staganū: nec nobis
la numeratur. Sinuessā i Serano sita est sinua quo nomen uendicat. Ei
proximæ calidæ sūt balneariæ: egritudines quāsdā accōmodantissimæ. Hæc
quē urbes latinorū maximæ. At prima supra Ostiā i mediæteranea Ro-
ma ē: & sola sup Tiberim iacet. De qua si dictū ē: eā nō delectū: sed ne-
cessariē cōditiū esse. Addamus & illud: quod q etiā deinde ædificia: quæ
di ex pte addiderūt: nō sane potiora sua i potestate habuere. Vepes iactis
mætes fidemētis seruiertis. Prisci nāq Capitolū & Palatium Collemq
Quirinalē: sic munire muris: ut uenēribus aliunde exterius: facilis for-
re accessu. A deo ut. T. Tatiū primo aduentū incursum: locorū positus
situs: iactay nāgini ulcisceret iniuriā. Ancus etiā Marcus momē Cæ-
lū & Auertinū & iactū inter hos cāpū assumēs inuicem disjunctos: & ab
aliis ante muro cinctis ædificiis: urgēte necessitate prioribus copulauit.
Colles enim adeo munitos extra muros illis pminere: q incubēna super
ne castella cuperēt: nequāq recte se habebat. Totū etiā explere circuitū:
usq in Quirinalē minime ualuit. Quē quidē locorū defectū Seruius re-
darguit. Nā suppleuit ipse i adiecto Esquilino colle & Viminali. Ea uero
loca aduentantibus hostibus leuiter caprari poterāt. Quæ circa profundiore
exterior ducta fossæ: & accepto solo stadi. vi. aggerē portexerūt: sup fossæ
supercilio interiore. Murūq cū turnibus: e Collina porta: usq ad Esqui-
linā iposuerūt. In aggere autē medio tertia ē porta: eusdē nominis cum
Colle Viminali. Urbis ipsius igit munimētū: aliis indigēs munimētis:
huius generis ē. Priscos sane illos eadē & de seipis: & de posteris: cogita-
tionē suscepisse arbitror. Quoniā nō a locorum munitionibus: sed ab ar-
mis: inuicēq uirtute: uirtutē & ceterarū rerum facultatem habere Roma
neq ē. Nō uiris quidē moribus: sed uiros moribus propugnacula puta-
bant. Cum igitur solum ipsum in circuitu bonū: ac prouultū esset initio:
urbis autem sedes ad hostiles facile pateret icursus: nulla profecto fors
locorum beata futura fuit. Cumque uirtute atq labore terrā propriam
sedē assensu: quidam bonorū incursum affluxisse: usus est: qui omnē na-
ture bonitatē antecelleret. Quam ob causā adeo ciuitas creuit: ut cum cō-
mentum lignis & lapidibus: ad ædificia pducere: quæ sine fine factū.

Cum tot casus tot incendia tot permutationes incidant: nullo deficiat
tēpore. Nā permutatæ ædificiorū figuræ: spontanei quidā casus existunt:
cum alius alia: ex aliis transponit. Et ædificiū ex ædificio: pro cupiditate
nouat. Quis quidē ad res: & ipsa metallorū copia & materia: & deuectā
res amnes mirificā quidā præstāt abundantiā. Primus quidem Anio et
Alba decurrēs: præter latinā Marisq; urbē: & propinquū illi cāpū: quo
usq; Tiberim iuret. Inde Nar & Tenas & ali-q per Vmbriā labuntur
fluuii: eisdē miscētur Tiberi. Verū per Thuscīā agrumq; Clusinū Qu-
nis: Augustus igit̃ Cæsar: ad urbanos eius generis defectus: præcipuam
curā adhibuit: instituit: e Libertinorū numero militibus: qui aduersus
cendia ferret opē. Cōtra ruinas uetorū nouorū altitudines ædificiorum do-
posuit. Et neq; supra pedes. lxx. sublimius ædificaret: inhabit in publi-
carū uicinitate uiuē. Attamē nisi & metalla: & materia: & portorū recte
sicutū obliteret: recte introducta præcepno defecisset. Hos quidē per
peros rerū cūctus ipsa regionis natura præbet. Adiecit ei Romanus po-
pulus: quicquid ex prouidentia consultū erat. Nā cū i cōdēdis ædificiis
Græci acuti maxie ac solertes fuisse uideantur: cū pulchritudinē & mu-
nimētum ingeniose pspicerēt: portulq; & agri seracitatē: hi ea maxime
animaduertērūt: quæ illi paruifecerūt. Strata uiarū: Aquæ ductus: Clo-
acis: quibus ciuitatis sordes in Tiberim eluerentur. Cernere licet strata
in agro uias: excisā ad hæc collibus: exaggeratis uallibus: unde nauigiorū
onera palustris exciperentur. Cloacæ duro camerarū lapide: per uis or-
ris stramētorū semitas reliquerunt. Tanta autē per aquæ ductus aquarū
ubertas influit: ut per urbē usq; cloacas amnes inundare uideātur. Et ui-
uerē: prope modū ædes sub terraneos meatus: Siphones ac fistulas ui-
dosas habeant. Quorum accuratissimā diligentia. M. Agrippa egit. Qui
urbē pluribus aliis monumētis adornauit. Vt autē sic dixerim: ueteres il-
li Romani urbis pulchritudinē cōtēplere: cū maioribus magisq; needi
satis animum adieciissent. Posteriores uero & ii præsertim: qui nostris sunt
rēporibus: haud quāq; ac i re cessisse uidēt. Sed innumerabilibus: & præ-
clarissimis urbē Romanā impleuerūt signibus. Pōpeius nāq; & Diuus Cæ-
sar & Octavianus & eius filii & familiares & uxor & soror: cūctosq; studi-
um simul & ipensas: ad apparāda decora superarunt. Maximam autem
horum partem Marius Campus habet: præter natiuum locorum autē
nitatem: artis & solertie: exornationes admittens. Campi enim admir-
bilis magnitudo: Et currules pariter cursus: & alia equestra certaminū
expedita suppeditat. Nec mitius tam multis pilam: circulum: palestram:
exercitationē traqiāibus. Aliaq; incubentia simul opera. Quid per nos
solo herbas: coronatosq; usq; ad flumē aluēq; colles: Scenicæq; cōtēptis

picaturus: eius generis spectacula præstatur difficulter & inuitus absce-
das. Huic prius cõposet alter adiacet cõpus: & innumerabiles circũcirca
porticus: horti nemorosi. Theatra tria siml & Amphitheatg. Tẽpla ma-
gnificẽtissima: inter se cõtigua: ut quasi aliud agẽna: reliquã urbis uenue-
lantiẽ ostẽtare uideatur. Eaptopter cũ locũ istũ religiofissimũ esse cognat
sententiarissimorũ uiroꝝ ac foeminarũ monumẽta in eo cõstruxerũt. Cõ-
memoracione dignissimũ ẽ: quod Mausoliũ appellantiũ excelsis fundar-
ũ molibus: lapide niueo: & perpetuã uiriditate: arboribus coopũt. In
sũmũ usq; uerticẽ: ad fluminis ripã exaggeratũ. In sũmo autẽ positũ ẽ
Cesaris Augusti simulacrũ: ex ære fabricatũ. Sub aggere ipso sunt erus
loculi & cognatoꝝ & necessarioꝝ. A tergo uero Lucus est: mirifica conti-
nẽs ibulacra. In medio autẽ Cõpi spatio sui busti extat ambitus. Ex hic
ipse niueo plectus lapide: ferreos in circuitu cõcellos habẽs. Ex plantatas
interius per se ferens populos. Rursus si priscum ingrediaris forũ: aliud
ex alio spectabis appositũ. Quid regales porticus: ædesq; sacras? Quod
Capitolũ? & in iplo: & in palatio opera? & in huius porticus: quæ singula
cõtẽplãs: alia facile exteriora obliuione delebis. Talis est Roma. Aliarũ
uero in Latina ciuitatũ: querdã aliis insignibus: querdã nobilissimis discer-
nuntur uisũ: quæ per latinã strate uisũtur. Præclarissimæ sũt uix. Ap pĩa
Latina: Valeria. Vna quidẽ ad mare: Latinæ partes separans: usq; Sinu
essam protendit. Altera in Sabina: usq; ad Marfos. Inter has media latv
na est: ad Casinũ oppidũ cõiungit. Appia: ab Capua decem & nouẽ di-
stans stadĩs. Appia uix principium ex ipsa sinistrorsũ ẽ: prope Romã
deflectens. Dehinc per Thuseulanos transiens montes: inter oppidum
Thuseulũ & Albanos ducitur montes: ad oppidulũ delcẽdens. Algidũ
& pictas per Pandochiã. Porro in unũ cadit Labicana. A porta quidẽ Es-
qlina icipõs: a qua & Prænestina. A sinistra uero: & hãc & Esqlinũ omis
uẽs cõpũ: ultra. c. & xx. stad. pgit. Cũ aut Labico: uetusto sane oppido cæ-
terũ disiecto: & in sublimi sito propinquat: & hoc & Thuseulũ: relinqt
a dextra. Ad pictas uero & Latinã finẽ accipit. Hic locus stadĩs duccũs
& decem distat a Roma. Postmodũ deinceps in ipsa Latina insignes sũt
ædes: urbesq; Feretĩnũ: & Frusino: iuxta quã Colas labit flumẽ. Fabray
teris iuxta quã Trerus amnis fluit. Aquinnũ magna ciuitas ẽ: iuxta quã
Melpis flumẽ labit. ingens ad Interamnẽ: inter duos confluẽtes in unũ
fluuios iacẽt: ẽ: Lirin & alterũ Casinum. Præclara & hæc ciuitas est lanio-
rum nouissima. Teanum enim quod Sidicinũ uocãt: ordine deide firũ:
ex ipso uocabulo: Sidicinoꝝ eẽ demonstrat: q qdẽ ex Oscorũ gẽre Cã-
pana restit. Adeo ut & hæc Cãpaniæ ciuitas dicere: maĩa iter latinas
urbes. Inde Calenũ: urbs iprimis extrema: adiecta & ipsa Casilio. Viroꝝ

autem ex latine latere dextrorsū inter illā & Appiū. Setia & Signia sū;
uini feraces; altera quidē preciosissimā, Alterius unū est; quod alium si
sint; quod Signinū uocitant. Ante hanc Priuernum est; & Cora & Syes
& Pufilla quādam Præfectura: Veltre; & Alatinū. Sūt & fregelle: quas
præterfluit Liris; qui ad Minturnas erūpt. Quā hoc quidē tēpore uetus
ē; & olim urbs magnificēda; & quæ cōplures ex tā dictis circūhabitanti
ones adiacētes contineret. His autē annis conueniunt; ut Iudos & sacrifi
cia in ea perficiūt. Ea uero cum a Romanis defecisset; funditus ē diruta.
Plurimæ autē sūt & horū; & eorum qui in latina; & eorum qui post illos
sunt; in Equis & Hernicis & Volscis ciuitates constructæ. Sunt & Ro
manorū oppida a sinistra Latine; inter eam & Valerā; Gabiū sane extā
in Prænestina uia sitū; ubi Latomæ sunt; plus q̃ reliquæ lapides Romæ
suppeditantes; distātes Roma & Præneste ex quo ad stadia cētum. Inde
Præneste de quo mox uerba faciemus. De hanc supra montes Prænesti
nos Hernicos; oppidulum & Pitulū & Anagnia urbs insignis; & Cere
re & Sora. Apud quā elabēs Liris Fregellas affluit atq; Minturnas. De
hinc alit quādam & Venusfrū; unde oleum optimū. Oppidulum quidem
ipsum i uertice sitū est. Præter cuius radicem Vulturū excurret. Qu
iuxta Casilūm delatus; i eiusdē nominis urbē erūpt; Eterna potio &
Allife; Samnitica iam sūt oppida. Alterū bello Marisco deletū; alterū su
perstes adhuc. Ceterū Valeria Tiburtinis capiens initium; & Marfos
& Corfiniū Pelignorū Metropolim ducit. In ea latine urbes sūt. Valeria
& Carseoli & Alba; Prope est Cuculum oppidulū. In Romæ uero con
spectu sunt Tibur; Præneste & Tusculū. Tibur quidē Herculeū;
& Cataracta idest descensus est; quā facit Anio; ubi nauigabilis esse iō
pitum e sublimi profundū in uallē præceps deserit. Ex p̃ urbi ipsi uio
na nemora. Hoc ex loco mira ē fructuū abundātia; præter lapidis est
signes; qui Tiburtinus dicit; & alterius Gabiorū; & eius qui rubens dici
tur. Adco ut eorū ex metallis exportatio; & subuectio facillima sit; ad
plurima opes Romæ conficienda. In hac planicie Anio fluit; & quæ
nuncupant Albulas; aquas frigidas multis e fontibus edentes; uetus
ad morbos salutes; cū potuiti mœssionibus admixtas. Talia sunt enī
Labana; non lōge ab istis in agro Nomentano; & circa Ereti locos. Hæc
Præneste Fortunæ templum illustre. unde certa eduntur Oracula. Iste
duæ urbes in eadē mōmna regione sitæ sunt; distātes iuicē stad. c. ERo
ma uero bis tot Præneste. At minus Tibur abest. Græcam uero uisq;
esse cōmemorat. Præneste enī quondā polysepthanū idest multarū co
ronarū appellatū; Valida autē nunc ē utraq; sed Præneste amplius. Nā
super urbē quidē; mōtem habet excessum. A tergoq; continui montes

collo difiunctum duobus ſtaet ardui aſcenſu. Ad tam validâ uero mu-
nitione cui ſoueis occultis quaquaſuerſum: uſq; ad plana perforatus eſt:
& aquitionis gratia: & clandeſtine fugæ. In quarû una. Marius obſidiõe
oppreſſus oppetit. Reliquis ſane urbibus cõmoditaj ſunt muros: mu-
nimina. Præſentinis autẽ cladis: propter Romanor; ſeditiones. Conſugiẽ
abus enim eo ſeditioſis: & per obſidione deprehendiſis: & urbẽ uallari: &
agrũ alienari cõgigit: ad Inſões culpa relata. Fuit autem p agrũ Verreſis
fluuius. Ex oriẽtali ſũt Romæ regione dictæ urbes extãt. Interius uero
ad mōtũ illaz tractũ: alterũ tergũ eſt uallẽ in medio relinquẽs ad Al-
gidũ ſublime ſane ad Albanũ uſq; collẽ ſuper eo quidẽ ſitũ ẽ Thũ-
ſculũ ciuitas egregiis ornãmẽtis inſignis: eã uineta coronant: etiaq; ma-
gnetiſta. Ex ea præſentim regione: quæ in Romanũ deſcẽdit aſpectũ iſto
i loco Thufculanũ ẽ iugũ: rriguũ & terris fertile: quieto ſurgens aſcẽſu.
Vidẽ licet uillas: uariis decoratas apparatib; ſcintigua ẽ Albano pro-
xima monti ora ciuidẽ uirtutis: apparatusq; pulchros habẽs. Dehinc pla-
nities eſt: pleraq; Romæ proxima: ſub urbanisq; eius pleraq; mari uiciã
mũs uero ſalubris. Reliqua ducto facilis: parib; ſq; ſpectabilis ornãmẽ-
tis. Poſt Albanũ moniẽ: urbs eſt Aricia: Appia uia: ſtaet. c. & lxx. Roma
diſtãt. Curuus autẽ cũ ſit locus. habet tamẽ munĩã ſumĩtatẽ. Cui quidẽ
ſuper incidet Lauiniũ. Romanor; ciuitas i Appie uĩe dextera qua pro-
ſpectus ẽ maris & Anſi. Eſt & diane lucus i deſt Artemiſiũ: ſic enim uo-
cãtẽ ſiniſtra uĩe regione: ex Aricia ad Ancinã uĩſ conſcẽdẽtibus: quod
tẽplũ nominãt ædificiũ Taurice. Nã Barbaricus quidã: Scytharũque
circa tẽplũ mos obinet. Qui enim uictimæ maſtator prius exiterit: ſu-
cerdos inſtituitur: fugitiuus quidã uir gladiũ tenens: & inſultus ſemper
circũſpectũs: ad tuãdũ ſtrenue eſt paratus. Tẽplũ autẽ ſilua circundat.
Cui locus iſtar pelagi fluctuũs adiacet. Circũſpecta mōtũſ ininet ſupci
bũ continet: unũq; præaltũ. Caua idẽ regio tẽplũſ: quãq; excipit. Fõv-
tes ſpectare licet: qbus lacus explet. Horum ſacta ſub cuiuſdã demov-
nis appellatione habentur. Hoc in loco Scaturigines obſcuræ ſũt: longi-
us autẽ exterior ad ſupficiẽ emĩnẽtes oſcendũt. Hiſce locis proximus
ẽ mōs Albanus: mĩſtrũ ultra Artemiſiũ porrectus. Et illius ſupcolli: licet
i rectũ ſufficiẽter ardua. Cõtinet autẽ hic lacũ lõgẽ ſp̃liorem alioſq; ad
Artemiſiũ mōrẽ iacet. Ultra hæc dictæ prius urbes: latine uĩe ſunt: q
bus i mediterranea maxie latinas iter urbes: ſua ẽ Alba maris ſinitima:
in excelſo locata ſaxo. Prope Fulinus ẽ lacus: longitudine par pelago. Is
Marſis & uicinis maxie omib; ului ſit. Memoria: prodiũ Enlli nõnũ
q; uſq; ad montana creſcere. Interdũ autẽ decreſcere: ut merſa prius lacu
loca deſiccetur: & agriculturem ruſtices exhibẽt: quæ ſubterranei

humoris transiitione occulta quadā ratione sparsim efficiunt. Denus est
i unū fōres cōfluūt: aut ōmno deficiūt: aut rursū cōflūgūt. Quēadmodū
de Amenano p Catana defluēte tradit. Qui qdē ānos cōpluris euēctōs
iter: excurret. Carēx de Fucino lacu: Martia aqua fōres emanare seu
pris mādātū ē: q rigatōes Rōe. ppinā: quaqz relqz sup aqz pben. Al
ba uero mīsticiens ad noxiōz custodiā: uli sūt Romāncū excubias tēpus
posulat: cū ager ipse i pīdo locutus sit: & qsi uallo circūseptus: ea em
cerādos includētes. Quādoquidē a uicinis Alpū: & Apēnini genibus
exordiū sumpsumus: & inde trāsgressi: omnē intra mare Tyrrhenū: &
Apēninos montes: regionē puagan sumus: ad Adriaticū sinū declinā
usqz ad Samnites atqz Cāpanos. Nūc regredientes mōtanos aperiamus
incolas: & ad radices habuantes: & qui exterius: ad litus usqz Adriaticū
& qui iterius innotāt. A Gallicis autē inchoādū ē rursū montibus: Pi
crnū igit post Vmbria ciuitates: quae inter Ariminū Anconēqz: iter
exēdit. Profecti sunt autē Piceni a Sabinōz terra. Qui cū ductū & Au
spicio Pici: iter inuēnibus auctoribus profecti: cerētur: monē deinde
ch fuisse. Aus enim istū Marti dicatū: uetus opinio ē. E mōtibus autem
usqz in plana: & pelagus eoz incipiunt domicilia. Quae ager i longum
magis q i latū excreuit: bonus ad oīa. Carēx lignarius q frumētans su
chibus lōge praestantior. Eius latitudo ex mōtibus ad mare patet: spatis
inqualis. Lōgītudo autē ab Esi fluuio nauigabilis usqz ad Lesfrū stat.
decc. Vrbes uero habet: ex quibus Ancō Graeca ciuitas ē: a Syracul
nis condita: Dionysii tyrānidē fugitābus. Sitaqz ē i promōtorio: cōndi
sū cōplectēte portū: dū ad Septentriones circūflectit. Vini autē ac frugū
uberrima. Prope illā uero paululū supra mare Auxumū ē. Inde Septē
peda: & Pneuētia: & Potentia: Et Firmū Piceni. Eius autē Emportū Co
tellum ē. Poro uero Cyprae tēplum sitū ē: Thulcoz: aedificium. Nā illi
lunonē Cyprā nomināt. Deiceps Dructū flumē: & eiusdē nominis op
pidū. Dehinc Trunū & Homatrinus fluuius: ab Adrianōz urbe flūēs.
Emportum Adriae eiusdē appellationis habēs. In mediterranea uero &
ipsa est: & Asculum Picenū. Locus munimē praualidus. Cui & muns
& circūstātes montes superminēt: nullis penetrabiles exercitiis. Vlti
Picenū autē Vestini sunt: & Maritū: & Peligni: & Marthycini: & Feret
ni. Sānites populū: regionē mōtanā possidētes: & mari non admodū pro
ximi. Haec autē natio exigua ē qdē: carēx fortitudine cōspicua: ostentat
ra Romanis eoz: sepissime uirtute. Primū qdē: cū aduersus eos bellum
gerēbant. Secūdo uero: cū ipsōz militie societate inibāt. Tercio cū & lo
bertarē: & ciuitatis cōmunionē asseq uolētes: repulsā passi descuerunt.
Vnde Maricum exaruit bellū: Corfinium: Pelignorum Metropoli:

communē uninetis Italici ciuitatē demonstrantes : eāq; trās lato nomine
Italici appellātes contra populū Romanū receptaculū: propugnaculū
que constituerunt. Adunatūq; cōplicitibus Imperatores creauerūt. Bēnio
igit bellum protraxerunt donec perfectū est: ut in ciuitatē cōmūner uo
carentur: cuius rei gratia citū belli conflatū fuerat incendiū. Marficum
autē ideo nominatū ē bellū: quoniā a Maris rebellandi suscitātū fuerat
initū: praesertim a Pōpedio. Cū autē alioquin p uicos atq; degā habēt
urbes supra mare Confiniātq; Salmonē: & Matuuiū: & Tegeatem:
Marthucinos: Metropolim. Ad ipsū autē mare & Auternū: Piceno con
terminū quo nomine: & fluuius est Vestinos Marthucinosq; distermi
nis. Per Amiterninū enim fluens agrū Vestinosq; a dextera relinqēs
Marthucinos: supra Pelignos iacētes Pōte trāicitur. Oppidulum uero
pari uocatum nomine: Vestinos est: ceterq; & Peligni: & Marthucini eo
cōmuni Emporio pariter ununt. Abest pons ipse a Corfinio: stad. iiii. &
xx. Post Amiternū quod & Ferētano: Emporiū ē: Buca: & Ferentanum
ipsū Theano Apulo propinquū manet. Ortoniū ē in serētans. Petram
piratae esse constat. Qui domicilia sua ex naufragiis construit. Et in re
liqua uita imānitate beluas imitati serūt. Inter Ortoniū autē & Amiter/
nū medius Sagrus excurret amnis: Ferētanos a Pelignis separās. Ex Pic
no i Apuliā: quā graeci Dauniā uocāt: maritimus cursus ē stad. cccc. & l.
Deinceps post latīnā Cāpania est: ad mare pertinēs. Supra quā in medi
terranea Samniū ē: usq; ad Ferentanos & Apulos: deinde & ipsi Apuli:
& gētes alie usq; ad frētū Siculū. Primum autē de Cāpania dicēdū est.
E Sinuessa quidē ad reliquū deinceps litus: usq; Misēnū quidā nō exi
gat magnitudinis sinus est. Alterq; ab eouulso q̄ prior ille maior est:
quē Cœtera uocāt. A Miseno usq; ad Atheneum: cum duobus coeunt
his promontoris sinuerut. Super has ripas tota est sita Campania: Cā
pus omnes felicitate superās. In eius circuitu uero iacent tumuli: imitū
ta fructū ubertate conspicui. Montesq; Samniū: pariter & Osciū.
Antiochus sane reliquit scriptū: hanc olim ab Spicis regionē habitātā
fuisse. Istos autē Ausonios appellatos. Ceterū Polybius duos hos fuisse
populos ostēdit: falsa ductus opinione. Nā Opicos & Ausonios: agrum
circa cratera incoluisse: memorie prodidit. Alii uero asserunt Opicos
prius: & Ausones habitasse. Quidā genē Osci illos posteriore tēpore
subiugasse. Hanc ipsā a Cumaniis electā: allos ab Thufcis expulsos. Cā
pestra enim illa: propter loci uirtutē: per audacitāē bella concitasse. Cū
autem urbes duodecim populosa: forent. Capuū perinde ac illarū caput
nominarūt. Cum autē per uoluptatē ad lauiticiā emolliti sese conueris/
sēt: Sicut ex circūpadana fugati demigrarunt: sic & ex hoc agro cessere

Samnitibus. Hos autē ipsos eiecere Romani. Quodq; magnæ ubertatis
documentū est: Far omni Oriza præstātius paruo in tēpore triticeā super
alimoniam. Scriptis sane mandatū est: in nonnullis eorū aruis: his anno Zeā
seri genus id frumētū est. Tertio panicum: Aliquo semine uero quanto
olentibus seminari. Atq; uina optima hic Romā aduehi: Falerna: Setina:
atq; Calena: quibus Surrentina contendū: factio nup eorū periculosior
nū longā accipiant utulitātē. Pari modo laudē habet olei totus maxie
Venafranū ager planis finitimus aruis. Prope mare post Sinuessā Li
ternū est oppidū: ubi prioris Scipionis cognomētos Africanī sepulchrū
iacet. Ibi enim extremā cōsūpsit ætatē: omīssis (propter aliquorū simila
tē) rei publicæ negotiis. Præterfluit autē eodē quo ciuitas nomine flumē.
Sic & Vulturnus: pari cū urbe appellatione deinceps sita. Labiturq; ille
per Venafrū: mediūq; Cāpanā. Dehinc ordine post has Cumæ sita: uo
tustissimū Chalcidenrium: & Cumæorū ædificium. Antiquitate enim cū
citas & Sicilia & Italia: urbes antecellit. Ipsius autē classis duces Hys
pocles Cumæus: & Megasthenes Chalcidensis: innot se pepigere: ut hoc
quidē colonia fieret: horū autē appellatiōe nominaretur. Quia ex re hac
sane ætate Cumæ nuncupant. A Chalcidēsisbus tamē conditū putant
oppidū. Superioribus annis Fortunatus erat: & cāpus nomine Phlegre
usin quo res a gigāibus gestas fabulæ diuulgant: nullā aliā ob causā
ut credi fas est: q̄ quod terra ipsa suapte uirtute præcliorū concitatrix ē.
Posterius uero potius urbis Cāpani: multis per contumeliā: homines in
iuris afficientes: etiā eorū sese uxoribus cōmiscēbāt. Tamē adhuc mul
ta græci ritus: & ornāmēti uestigia seruātur: tū legū tum factorū. Nōn
li Cumas ob Cymata idēst fluctus nomē duxisse memorāt. Littus enim
proximū frequētibus abundat tergoribus: quibus: illece ferunt unde:
Præstantissima uero sunt & ipsis ostrea. Hocque i sinu fruticosis uirgū
tis frequens: & arboribus silua est: multis porrectis stadiis aquarū indiga.
Cereje fabulosa: quā Gallinariā uocant siluā. Hic sex Pōpeiī classis præ
fecti: piratica struxere nauigia. Quā tēpestate Siciliā ab Romano deſci
ſſe fecit Imperio. Proximū Cumis ē Misēnū promōtorū. In mediūq;
palus Acherusia: quædā sane a mari refugio: alto coeno referta. Vbi Mi
senū circūflectēti: statim sub rupe lacus obuiat. Deinde reductū profun
dū litus in sinū Baias apert. Aquasq; calidas & ad uoluptatē: & ad san
dos morbos accommodatissimas. Contiguus Bais Luerinus adest sinus: lar
tra quē Auernus est: qui comprehendam usq; Misēnū tellurē. Cherſeo
sum. i. manualē efficit insulā: a maris spatio iter ipsū atq; Cumas. Eoq;
us enī ē reliquus Isthmus. i. circūdarū pelago: paucorū sane stadiorū so
lū: p̄ fossā qua Cūas itur. & ad mare ipsū. In Auerno autē maiores nostri

Homerici defunctoꝝ uaticinia fuisse fabulis edidere. Ibiqꝫ cum oracu-
 lum extitisse traditū sit Vlyxem eo nauigasse. Est autē Auernus: & fun-
 do & ostio: sinus cōmodus & magnitudine & natura portum cōmens:
 usū tamē portus nequaquā prābēs: quoniam ante illū Lucrinus portus ia-
 cet. Supercilia quēdā ardua Auernū undiqꝫ circōcludunt: prāter Oslū
 um. Hoc quidē in tēpore iamotis culta modicolum autē agrestibus re-
 ferti nemoribus: & proceris arboribus in uia: quæ superstitione quādā
 umbris obscurū sinū reddebant. Rumor erat indigenarū superuolantes
 aëres: quas tener exhalās odor exanimaret: in ipsas aquas deciderē: sicut i
 locis ad Plutonē deferētibꝫ. Hāc autē locoꝝ partē Plutonē dicatū opī
 nabētur. Hic enī Cimmerios dici: placantqꝫ prius p̄ sacrificia diis Mani-
 bus illuc iurari. Aderant enim qui talibus exponendis ductores essent
 sacerdotes: locoꝝ fructus percipiētes. Fons uero ibi fluuiatilibꝫ scātēs aqꝫ
 excurrit in mare. Ab eius usū abstinēbant oēs: stygias opinātes esse aqꝫ.
 Is in loco cōstructū est oraculū. Ex aquarūqꝫ fetore uicinatū Phlegē-
 rōē esse: cōiecturā faciebāt: & ex Acherusia. Ephorus autē quidā uicu-
 nus Cimmeriis habitās: i subterraneis eos habitare domiciliis: quas Atr-
 gillas appellāt cōmemorauit: eosqꝫ p̄ fossas quasdam inter sese commea-
 re: & aduenas intra oraculū uenīētes excipere: maxima ex parte sub ter-
 ra conditū. Victū uero ex metallorū effossione quaeritātē: & ex diuatio-
 nū mercede atqꝫ prouētibꝫ ab rege designatis. Patriū esse latrocinanti-
 bus morē: ut nemo solē aspiciat. Noctū autē extra telluris hiatus egredi.
 Quocirca de ipsis dixisse Poetā: eos sol phæton nullo intueret i tēpore.
 Homines ipsos postea quodam a rege deletos: cū illi nequaquā successe-
 rit oraculi fides. Nūc autē aedes ipsa diuina i aliū translata locū permanet.
 Huius generis ap̄d maiores nostros exitere fabulafita. His autē ānis: cū
 Auerni lucū succiderit Agrippa: locis p̄ pulchra adornatis ædificia: cō-
 sciaqꝫ deinde usqꝫ Cumas subterranea fossa oīa illa fabulæ apparuerūt.
 Cacterū eī quidē cōdidisse fossā memoriæ proditiū est: & eī quæ ex Di-
 carchia. Puteolis extat Neapoli ad Baia: quodāmodū eī sequutus fer-
 monēqꝫ proximē de Cimmeriis explicatus est. Forſan & huic loco mo-
 tē patriū esse cogitauit: uias fieri per fossas. Lucrinusqꝫ sinus usqꝫ Baia
 latitudinē pādīt. Qui ex exteriori pelago: per aggerē longitudinis stad.
 vii. Latitudinis autē unius orbis: arceat. Illū autē ab Hercule traducēdārū
 Gerione boū causa: aggeratū fuisse phibēt. Quē cū pedibus pambulari:
 propter fluctus ingruentes p̄ hyemes superne uix posset: Agrippa exor-
 natū melius cōstruxit. Leuoribus enī Lēbis prestat igressū: stātibꝫ i an-
 chora proorsus incōmodus. Captādis uero Oslreis uberrimus. Quidam
 hūc Acherusiz stagnū esse asserūt: At Antemidorus ipsū Auernū. Baia

11.

autem ab Vlyxis socio Boia nomine uocabulum traxisse fecit atq; M^o senū Democops Putcolanū litus extat: & oppidū ipsū quod antea quidē Cumanorū fuerat Emporiū: quodā in supelilio cōstructū. Bello autē qđ ductū & auspicio gerebat Annibalis: Romani frequētibz accolis habitū reddiderūt: & nomine e Dicearchia permutato: a puteorū frequēta Putculos appellauere. Sūt etiā qui ab aquarū putore: qui per totū illū & Baiarū & Cumarū tractū existit ubi & sulphuris & ignis & aquarū calidā rū plena sūt oīa. Quidā autē Phelgrā ob eā causā Cumanū agrū uocatū opinant: Talibusq; ignis & aquarū profluuiis gigātum uulnera: fluminibz deiectorū attribuit. Vrbs autē splissimū factū est Emporiū: manu factos Corones & statōes habēs. Quas ad res cōmodū cōducit Aenaurū ingenū: quare calcis q̄simillime cōpacte ualidissimū cōglutnamur in modū. Vnde cōmixta sabulo glareā: aggeres proiectātur in pelagus: Ruparūq; parētes sinuosos in recessus redigit: sic igentes onerariē naues iactis ibi conquelescūt anchoris. Super urbē uero statim Vulcaniū forū immet: cāpus ardēbus inclusus supercilis: quare uelut a fornacibus exhalationes: in magno cū fremitu passim habent. Cāpus autē tracto plenus ē sulphure. Post Dicearchiā quidē Neapolis ē Cumanorū. Postea uero & Chalcedēses incoluerūt: & ex Paheculis Athenisq; ueniētes. Vnde & nō uacuitas. I. Neapolis appellata fuit: ubi Parthenopos unius e Serenibz sepulchrū osēdit. Et Gymnicū agōnē iubēte oraculo celebrāt. Orta ē seditione: quosdam inq̄uitos admiscere Cāpanos: & inimicissimis peride ac cōiunctissimis uti coacti sūt: quādo quidē cōiunctos alienatos habent. Res quidē Cāpanorū initio græcas fuisse: deinde græcis pmixtas: documēto sūt præfectorū urbis nomina. Ritus & educationis græcorū hoc in loco plurima seruātur adhuc uestigia. Gymnasia scilicet puberū cōtus & græca uocabula: interea Romana ibidē adit multitudo. Apud eos uero nūc quinquēnalis sacer ille musicus: & gymnicus cōplures p̄ dies celebratur Agōnis illis amulus q̄ p̄ græciā clarissima celebritate geruntur. Extat & his i locis intra mōtē estollā spelūcā Dicearchiæ Neapolitq; ne diocletur altera Cumas rēdēs facta: i qua uia obuiis curribus paucis ambulat p̄ditur studiis. E superna sane moris parte excisis multatariam sentis: lumbū in pfūditate isundit. Habet & Neapolis calidarū aquarū fontēbras: & apparatissimā balneā: nulla ex pre Baianis inferiora: numero autē & multitudine cēdētia. Alia enim ibi urbs cōdita ē: Imperatore alio super aliū magnificentius: q̄ puteoliā edificāte. Plurimi uero e Roma Neapolin secessū faciētes: uictū græcanico ritu perducūt: aut quletis atque oculi gratia. Præsertim qui eruditōi dāt opem: aut remissioris uitæ desyderio: maximē quos senectus affligit: uel aduersa ualredo. Plenq; etiā

Romani eodem uiuendi genere delectati: cū itā mortalium multitudi-
 nē in simili degentē inſtituto: ipſa in ciuitate uerſari cōſēplētur: ſtudior
 ſeae libētē urbē incolunt: ibi ducētes atq; Proximū eſt oppidū Hera-
 clea: iūbens mari promontoriū habēs: mirū in modū uēto afflatū Afric-
 eo: adeo ut ſaluberrima ipſa addat habitatio: Hāc quoq; tenuerūt Oſci:
 & deiops Pōpeios: quos Sernus ſinis alluit: Poſtmodū Thuſci & Pelaf-
 gidae dē Sānites: li etiā his e locis electi fuere. Nolz uero & Nuceria &
 Ancheraz Emporū ē: eiufdē nominis coloniā: quæ circa Creonē exq̃
 ad Sarnū flumē ſuonera excipiētē & emittentē: Huiſce locis icūbit mōs
 Velutius: amoeniſſimis habitatus agris: excepto cacumine. Id magna ex
 parte planitiē habet: fructū nullū omnino ferētē: & cineres ī proſpectu
 habēs: Cauernoſaq; mōſtrat antra: cōbuſtis ex petris: ut color indicat: ut
 pote quas ignis abroſerit. Quare coniecturis aſſequere plagā iſtā priorib;
 ſus annis ardere ſolitū: & ignis habere crateras: Reſtinctā autē eſſe: ocl;
 ſine materia. Forte hanc fertilitatis: quæ circa locū eſt: cauſā dixeris: ſicut
 de Catania prodiū eſt. Electū ab Emeis ignibus cinerē ea ex parte latā
 uinitis tellurē effeciſſe. Excoctas enim igne glebas: pingue aliquid habe-
 re: quod uberioris fructus afferat. Vapore nāq; ipſo magis uirginis abū-
 dāns cōmodiores fieri quē admodū & ſulphureæ oēs. Humectate dein-
 de: & exuſtis cineribus reſtictis: ad frugū procreationē: permutationem
 induerūt: Pōpēis coniguū eſt Cāpanorū Syrrēū: unde Athenē idēſt
 Mineruū iminet: quod quidā Prænuſſū nominant Promōtorū. Exat
 autē in eutremo eius Mineruz ſacellū: quod Vlyxes ædificauit. Hinc
 ad Capreas inſulā: curſus eſt undis breuiſſimus. Circūſſectōi uero pro-
 montoriū: exiguz quædā occurrūt inſulæ: Saxoſæ quidem atq; deſertæ:
 quas Sirenas appellāt. Ex ea quæ Surrentū aſpicit regione: quædā ſacta
 mōſtrat ædes: uetuiſſima oſtēdēs munera: quæ accolæ loci ueneratione:
 frequētes obulerāt. Hactenus terminatur ſinus: quē craterem appel-
 lam: duobus diuiſus promōtoris: meridie ſpectantibus: Miſeno uidelicet
 & Athenæo. Totus uero ornamētis iſignit: tū iā dictis urbibus: tū ædifi-
 ciis arbuſtiſq; conſpicuus. Quæ cū intermedia continēter porrigantur:
 unius ciuitatis aspectū offerūt. Ante Miſenū Prochyta iacet inſula: a Pi-
 theculis quādoq; diuiſa. Eretriēſes autē ſimul & Chalcidēſes Pæthe-
 culas habitauerunt. Qui cū terræ frugibus: & auri ſolſionibus beatiſſimi
 foret: coorta ſeditione inſulā reliquere. Poſtremoq; tertemonibus expul-
 ſi: & exhalantibus ignibus & inualeſcente mari & aquarū ſeruoribus ex-
 ceſſere. Huius enim generis eructationes habet Inſula: Ob quas miſſi
 ab Hierone Tyrāno Syracuſanorū: paratū iā a ſe mug deſerere coacti
 ſūt: ſimul & inſulā: Accedētes poſtea Neapolitani locū occupauere. Quā

ob causā nā est fabulaque Thyphonē ea in insula sepultū asserat. Cū
que is latus uertatē euaporare flāmas & aquas: Quādoq; autem contēgit
ut minores insule effruescētē aquā habeāt. / Verisimiliora quidē sunt
quae Pindarus dixit ex iis quae cernūtur cōmotus. Quod omnis ille tra-
ctus: si a Cumis incipias: usq; i Siciliā ignitus est: & profundas quasdam
intra cœuentes habet Caernas: & in Græciā & continētes in terram ex
pellātes. Ideoq; & Erna & Liparēses insule: & Puteolanus ager & Ne-
opolitanus & Baiūs & Pithecusæ talē habēt: quālē cōcti scriptū relin-
que naturū. Quæ cū intelligeret Pindarus: cūctis sub his locis sepultū uo-
re Typhonem cecinit.

Timuas quoq; priscos illos: multas de Pithecusis fabulas addidisse ait.
Paulo ante illā collē Epomeū in insula medio sitū: per quosdā terrae mo-
tus: incēdia euomuisse tradit. Et terrā intermediā in pelagus ignes non
paucos eiecisse. Quodq; telluris redactū est i cinerē: cū sublimus exha-
let Typhonis ardoris: rursus ut fulmē recidat in isulā. Quæ cū in pel-
agus ad tria excurrens statim nō mīto post regressa est: Inde recursū ma-
ris isulā imersisse. Et ita insule ignē restinctū esse. Quo ex fragoreiq; cō-
uictē habuisse relicto litore in superiorē effugisse Cāpaniam. Calce lo-
coq; istorū aquae laborantes lapide sanare creditur. Capreatū duo anti-
qus fuerant oppidula. Nunc uero unū: quod Neapolitani occupauerūt
amissas bello Pithecusas recipere: denuo Augusto Cæsare illis donātis.
His Capros magnificētissimis ibi structis ædificiis: peculiare sibi fecit
receptaculū. Hæc quidē sūt maritimæ Cāpanorū ciuitates: & adiacētes ha-
iusmodi isulae: intra mediterraneā aut: urbū mater. i. Metropolis: & pro-
uocabuli etymologia: uere caput ē Capua. Reliquas enim si ei cōpares
castella quædā cēseas: præter Teanū Sidicinū. Hæc enim dignitate præ-
stāt: i Appia uia iacet. Et quæ ab ea Brundusii ducūt: Callateria & Cely-
diū & Beneuētū. Romā uersus autē Castellū sitū ē iad flumē Volturnis
In quo Prænestini milites xl. & quingenti aduersus Annibalē uariis in
structū copis: tēdiū obliuionē ptulere: ut inualecēt fame: modius du-
chimis. æ. uenūdaret. Et uēditor quidē mortē oppetierit: emptor autē i
columis euaserit. Cā autē Annibal eos rapas prope murū feminasse cō-
spicerent: tantū animorū tolerantiam admiratione prosequutus ē qd homi-
nes tēdiū obliuere posse speret: quoad rapæ maturefcerent. Itaq; paucis
exceptis mortales illi uictores exiitētes oēs: nisi quos aut fames confect
aut proelia. / Ultra iam dictas: sunt hæc quoq; Cāpaniæ ciuitates. Quarū
mentionem superius fecimus: Calce & Teanum Sidicinū. Quas dos
fortuna ædes separant: utroq; ex latere constructæ larigæ uix. Itē Suelli
sula & Atella & Nola & Nucera & Acherræ & Auella: & alie his mō

Capr

capua metropolis
urbum mater.
teanum sidicinum

nores habitare: E quibus alijs Sānitas esse aiunt. Prioribus hanc ānis Sā
nites usq; ad latinā & Ardeam excursiones facientes: postmodum & Cā
paniam populantes: late imperium obtinebant. Alioquin etenim impe
riose dominantibus parere discētes: statim edictis obtemperabant. Nūc
autē cū ab alijs: tū uero a Sylla: dominatu Romanos obnutes: perfecta
res est. Qui postq; Italorū rebelliones multis dissipauit proeliis: hos ser
uē solos consiliētes: & in unū aduersus Romā conspirātes conspiciatū:
ante illorum moenia castris locatis: eos in pugna obruncauit: nullis uitā
impātiens capitis. Alios uero qui arma plecterāt ad mulla tris: uel ut illi
quattuor in capō Martio ad Quilia coactos: immissis militibus triduo in
gulauit. Factis inde proscriptionibus: non antea desitūq; Samnitū no
men deleuerit. Aut ex Italia finibus omnes eiiecit. Cum autem de tan
ta inculcetur itacēdia: respondebat magistra sese experientia didicisse:
ne unum quidem Romanum pacem producturum: quo ad per se Sam
nites ipsi consisterent. Itaq; per uicos constituta suere ciuitates. Aliquae
uero radicibus defecere. Boianum: Efernina. Panna: Telefia Venafro
cōiuncta. Et aliae tales: quarum ne unam quidem pro dignitate cēseris
ciuitatē. Nos autē pro Italiae potentia & claritate: quantum satis est per
curramus. Tamen Beneuentrum & Venusia: probe ac feliciter consiste
bant. De Samnitibus huiusmodi uulgaris est sermo: Sabinos quidē ad
uersus Vmbros: diutino certātes bello: quorūdam more Graecorum uo
rum fecisse: ut eo nata āno immolarēt. Re igitur benefessa: reuerū nata
partim sacrificariū: partim consecrariū. Caeterum facta sterilitate: uulga
rum est a quibusdam xopondere & liberos cōsecratis quod & patrauerūt.
Siquidē editos in lucē pueros Marti consecratos acclamauerūt. Eos ta
mē uilem igressos atarē: ī coloniā emisērūt: quibus dux factus ē Tau
rus. In Opicorū autem agro cubātes: qui uicariū uitam agebant eos ciui
tate. Eiectisq; illis: sedes ibi locarūt: & de Augurū sētētia Marti Tau
rū mactauerūt: q ducē illis Taurū exhibuerat. Quāobrem eos diminuti
uo uocabulo a patribus: Sabellos appellatos fuisse crediderim: Sabios
autē ob aliā causā: quos Graeci Sānitas nuncupant. Aliqui uero Laconas
eos sibi socios habitandi fecisse memoriae tradidere. Eaptopter illos Grae
cos beniuolētia cōplexos fuisse: pleriq; illos Pichanatas appellant. Existi
māt autem ex Tarentinis eos originem ducere: qui finitimos: & homines
potentia preualidos: blandimētis alliciant & caritate deuinciant. Qui p
pe qui pedestris exercitus. lxxx. milia: & equites octo milia aliquando
domo omiserunt. Legem honestam quidem: & quae ad uirtutem ue
hementer excitet: Samnitibus extare serunt. Haud enī filias suas qbus
collibuerit: nuptū dare fas ē. Verum quotannis decē praestātes decem

uirgines: ac optulos totidē adolefcētes. Ex his primā primo locari: Secundā
secundo: Et ita deinceps. Hoc pacto quod si is q primā accepit: honestam
institutionē mutauerit: in deterius: habitus cōtemptui per ignominiam
est: & ei locata adimitur. Ordine dehinc sunt Hirpini: & ipsi Samnitice
gentis. Qui quidem ex Lupo nomē adepti fuerūt: qui eis in deducta
colonia dux oblatuſ est. Samnites enim Lupū uocāt Hirpū: Confinēs il
autē Lucanis adiungūtur: qui in mediterraneis habitāt. De Samnitibus
quidē hæc: At Cāpanis: ob loci ubertatē idē bonorū ac malorū usū eue
nit. Ad tārū enim deliciarū prouecti sūnt ad Gladiatorū partia depugna
turoꝝ cūuitas inuitaret ad cenā. Numerū quidē eorū pro cenarum di
gnitate definientes. Cū uero Annibali sese dedidissent: exercitū eius ad
hyberna suscipiētes: adeo uoluptatū illecebris homines demolitos efflo
minatūtur Annibal ipse dixerit. Victor ipse pictor: in hostilis præda
fā. Quippe q milites uiros dederim: formias recipiā. Illis autē poen no
uissime Romani: multis eos calamitanibus castigatos reddidere: Ad ei
tremūq agrū eorū sorte diuiserunt. Verūtamen hoc tēpore felix ducunt
aratē cū finitimis cōcordiā habētes: priusq seruātes dignitatē: & ciui
tis āplitudine: & flore uitoy. Post Cāpaniā uero: & terrā Sānitū: usq ad
Ferētanos ad mare Tyrthenū: Picēnoꝝ natio colit. Eorum pars medi
ca Picentinoꝝ: qui adriam habitāt. Quos quidē Romani Polidoniā i
sinū colonos traduxere. Hoc uero tēpore sinus ipse Pestanus nūcupat.
Vex: urbs ipsa Polidonia Pestū uocat: medio i sinu locata. Porro Syta
ritæ ad mare urbē posuere Ipse qppe sic eos habitātes alios extruserit:
Ipse posteriori tēpore Lucani eiecerūt. Lucanis idē Romāi oppidū in
cepere: quod isalubre facit ānis: diffusus in paludes uicinus oppidē lu
ter Sirenuſis uero & Pestū. Marcinna est: Tuscorū edificiū: Ceterū
ab Samnitibus habitatū. Hinc Pōpeios p Nuceriā lūthmus facit: nō ul
tra stadia centum & uiginti. Picentes autem usq Salarin perueniunt fla
mē: qui ab hoc agro ueterem separat Campaniam. Cui quidem fluius
propetriū illud icisse tradit: ut i eius aquas demissa uirgulta saxifloſa
ma tamē coloreq seruato: Picetū uero metropolis erat Picētia. Nūc uo
ro p uicos uitā agūt: ab Romanis expulsi: propter inicitā cū Annibale so
cietatē. Quo quidē i tempore: pro militari officio ut uiatoris publici ut
Tabellarij operam explerent: assignati sunt. Quemadmodum & Lucr
ni & Bruntii eisdem ob causas. Poulū autem supra mare Romani Salet
num: custodire gratia in eos munierunt. Ceteram e Sirenuſis ad Sal
rin: istā d. cc. & lx. inter sunt.

Ost Silaris autē ostiū Lucania est: & Iunonis Argivæ tem-
plū: quod ab Ialoue constructū fuit. Proximaque ad istud
quinguenta Posidonia. Hinc cū enavigaveris: Leucosia
occurrit īsula: quum ad cōtinētē habēs cursū: nomē ē Si-
renū una sortita: quæ hoc in loco īnecta perit: cū ī profū-
dū (ut fabulæ tradū) se abieciissent. E regione Sirenuſſa

rū Promontoriū adiacet Posidonias ē sinū efficiēs. Alius itē flecētī cōngu-
us sinus offertur. Vbi urbs ab ædificatoribus Phocēſibus Hycla nomi-
nata est: cū ē quidē Helā a fonte quodā nominarint. Noſtra uero aras
Heli dicite qua Parmenides atq; Zeno ducunt originē: Pythagoricæ se-
ditæ uiri. Et per illos prioribus etiā amīdeſibus & iſtitutis bene forma-
tam extitisse arbitror. Quocirca & aduerſū Lucanos obſiſtere. Cōtraq;
Posidonias ualidiores euasceſcit: & agro & hominū multitudine ce-
deſcit. Igī ob ſterilis terræ tenuitatē: magnā rebus marinis opā dare cor-
gūm: & piſcū cōdimenta cōficere: & opetatiōes eiufmodi reliquas. An-
tiochus ſcriptū addidit: capta Phocidea ab ductore Cyri Harpago: qui na-
ues cū familia ipſoꝝ tota cōſcēdere potuerunt: primū eos ad Cyronē cur-
ſu tenuiſſe: atq; Maſſiliā Creontiada duce. Inde reiectos Helā cōdidiſſe.
Quidam ab Eleete fluuiio nomē inditum eſſe tradūt. Ciuitas autē a Po-
ſidonia ſtad. ad ducēta diſtat: Poſt illāq; promontorium exiit Palinurus.
Ante agrum uero Eleæ duc cū ſtatione iacent ī ſula: Oenotriæ dicitur.
Deſine poſt Palinurū Pyxuntis promontorium prominet: & portus &
amnis. Triā enim uno conſenta ſunt nomine. Eo habitatores induxit
Micytus Meſſenæ Siculæ princeps: Qui rurius inde paucis relictiſ cō-
migrarūt. Secundū Pyxuntē ſinus eſt Talaus: & amnis Talaus & urbs
Lucaniæ poſtrema: paulum a mari ſemota Sabatitarū colonia. Ad quā
ab Hela. cccc. interſunt ſtadia. Vniuerſus Lucaniæ navigationis tractus:
ſtad. dc. & quinquaginta eſt. Iuxtaq; ſacellum Draconis eſt: qui comitū
Vlyſis unus extitit. De quo illud Italīs uulgarum eſt oraculum.

Olim Laio cadet heu plebs multa draconi.

Oraculū.

Ibi enim Græci qui in Italia erant populis adunato exercitu: re malege-
ſta a Lucanis deſeti ſunt: ab iſto decepti oracula. Hæc ſunt ad Tyrtho-
num litus Lucanorum loca: qui inſido quidē: alterum nequāq; attinge-
rant mare. Verum omnia Græcorum tenebantur Imperio: qui Taren-
tinum habent ſinum. Necdum ulli ante græcorum aduentum: uſquam
Lucani uerſabantur. Cæterum Chones & Oenopi locis ipſis paſcebantur.
Cum autem res Samnitica eo magnitudinis creuiſſet: ut & Cho-
nes & Oenotros eieciſſent: Lucanos eam ī partem colonos Samnites de-
duxerunt. Cūq; Græci utrūq; ſimul litus: ad frētū uſq; tenerent inter

Græcos & Barbaros: diuinū cōstatū ē bellū. Siciliæ uero tyrāni: & post
modo Carthaginēses: nūc quidē contra Romanos de Sicilia ipso de
certātes: nūc autē de Italix regno: oēs eorū locorū incolæ uastant. Post
Græcos etiā magnā mediterraneæ partem intercepterūt: Troianis orī
tēporibus. Iā enim tātopere res Carthæ āplificata fuerat: ut & hanc & Si
cilīā Magnā græciā appellaret. Hoc autē tēpore præter Tarētī Regiū
& Neapolin: oēs i Barbaros trāsisse mores obuēnit. Et alia sub Lucanorū
alia sub Brutiorū dinōe trāierat: Cāpanorū Cāpanos quē nomīe. Ver
autē Romanos dico: Nam ipsi Romani facti sūt: sed terræ ambicūm tra
ctāti: & quæ hoc tēpore sint: & nōnulla superioris ætatis dicēda sūt. Pre
sertim cū gloria nobilitata fuerint. De Lucanis quidē: qui Thuscā litus
atingūt dictū est. Qui uero mediterraneā plagā tenent: supra Tarētī
litū incolunt. Adeo autē funditus ipsi & Brutii: & eorū auctores generis
Samnites deleti sūt: ut eorū domicilia distinguere: ac terminare difficulte
mū sit. Quorū quidē causa ē: quoniam nulla genū singulorū: ulla in sede cō
munis existit multitudo: nō sermonis proprii ritus: nō armaturæ: nō in
dumetorū: nō similitū re: cōsuetudo: quæ omnino deficit. Alioquin sa
guloꝝ habitacula penitus ignobilia sunt. Quæ uero de illis accepimus
ipsorū communē sermonē faciemus. Neque eos qui interius incolunt: ad
hoc agimus. Lucanos scilicet: & is propinquos Samnites. Petelia quidē
Lucanorū Metropolis putatur. Satis ad hoc tempus incolarum habens.
Hanc Philoctetes e Melibœa p seditionē profugus edificauit. Egregia
munimentis ualidā. Adeo ut Samnites eā quādoq; castellis exadificatis
corroborarit. Circa loca ipsa Philoctetes & uetustā cōdidit Crimissam.
Apollodorus quidē i expositione nauis Philoctete mentionem inferēs
nōnullos dixisse ait: ut Philoctetes ad Croniatarū ager pfectus: promū
totiū Crimissam habitari fecerit. Et supra illud oppidū Chonina quo
Chones incolæ dicti. Ab eo uero quidā in Sicilia: ad Eriçē missi: una cū
Troiano Egesta: Egestæ moenia fecisse. Et Pumentum item: & Venū
ne iterius & Calaferna & exigui quidam alii uici: usq; Venusiā urbē &
lebrē extant. Hanc sane & reliquas ordine deinde litas: quæ Capanū po
tati: Sānitas esse arbitror. Super Thurios autē: & regio pater: quā Thu
rianā uocāt: Lucani quē ab Samnitibus genus ducit. Qui superis bello
Posidoniaris: & eorū locis: eorum potius sūt urbū. Hi autem cum aliis tē
pore populari statu regerent: ingruentibus bellis. Regem magistratus
ipsi diligebant. Nunc gens tota Romana est. Positam deinde marinā
plagam: ad Euripum usque Siculum: Brutii possidentis: & spatio mil
le tricentorum & quin quaginta. Antiochus in conscripto ab eo de Italia
uolumine: hanc uocari solū Italiam asserit. Deq; illa sese cōscribere: quā

prisci Oenotrii appellauerunt: eius terminū ostēdit: quē c Tyrreno quē
mari Brutie terre diximus: Lauro flumē. E Siculo autē Metapontinū.
Tarentinū uero: quē Metapōtino cōfinis est: terrā extra Italiā: nominatim
explicat: quā lapygiam uocat. Iū antiquius Oenotros: & Italos solos
appellatos fuisse dicit: qui intra līthmū ad frētū uergūt Siculū. Est autē
līthmus ipse. i. inclusa terra pedagoi: latē cētū & sexaginta ita spūs ger-
minos: Hipponiā: scilicet quē Antiochus: Napatinū dixit: & Scyllanctū
alterū. Nauigatonis autē ipsius abitus: & spatiū terrē cōprehensū: ad in-
teriorē euri: pō: duū milia stadī ē: huc usq; uero inquit Italia: & Oeno-
trie nomē exēditur: ad Metapontinos & Sirindes. Videlicet hunc regi-
onē Chones: gentē Oenotriā: & quidem isignē habitasse: & terrā nomi-
nasse Choniā. Hic quidem modo quodā simpliciore: atq; uetustiore dis-
seruit: nulla Lucanorū ac Brutiorū facta distinctione. Est uero Lucania in-
ter Tyrthenū Siculūq; litus interiorē. Hinc quidē a Sylari usq; Laū.
Hinc autē a Metaponto: usq; ad Thurion. Ad ipsā uero continēte Sā-
rinibus usq; ad līthmū: qui a Thuriis i Cernillos exēditur prope Laū.
Secūda autē sūt ipsius līthmi. ccc. Supra q; hos Brutii Cherōnesū habi-
unt. Et in hoc sane alia cōprehendit Cheronefus: līthmū habēs: qui a
Scyllario ad Hipponiā: līthū porrigit. Eis autē hoc a Lucanis nomen i-
dū est. Brutios enim Lucani rebelles fugiuosq; uocant. Antea namq;
Brutii Lucanorū pastores fuerūt: a quibus trāsfigerūt. Dehinc remissū
libente uitā exegerūt: q; tēpestare Dion: aduersus dionysii exercitū du-
ctū: cōfecta i cōctos perturbata effecit. Hęc qdē tā de Lucanis q; de Brutis: i
miserū dicta cōscribitur. Ab Lao sane priā urbs Brutie erat Temese:
Quā Ausonii condiderunt. Nostrę autē araris homines Tēpsā cō uocā-
unt. Post illos cō habuerūt Thoantis comites Eoli: quos elecere Brutii.
Brutios dehinc & Annibal: & Romani fūdius extinxere. Prope Temē-
sam Sacellū Eoleastris circūseptū: Polite Vlyxis socio dictū. Quē Bar-
bare: fraude trucidarum: graues excitasse iras tradunt. Ad eosq; extare
proverbium: Hetoē Temese ingruere sibi dicat nemo. Locrensibus au-
tem Epizephyriis ipsā urbe pontis Euthymū fabulantur pugilē: postq;
ad eam descendisset: uictorē euasisse pugna. Atq; ut finitimos ab eo tri-
butū absolueret coegisse. Huiusq; Temese Poetam meminisse aiunt.
Nō autē illius: quę in Cyprio est Temese. Nam utroq; modo dicitur:
quod ad Temesam aratum est. Et aristodinarum locus ostendit. Quę
hisce defecere sūt. Huic proxia Terina ē: quā cū Annibal rutari posse
desperaret: solo equauit: Quā tēpestare i ipsam confugerat terram Bru-
tiā. Postea Brutiorū Metropolis ē Cōsentia. Supra illā paululū Pādofia
est: ualidum propugnaculū: ubi Moledotū Rex Alexander trucidatus

est: Dodoneo deceptus oraculo Acherontē atq; Pandosia cauere iubēs:
cum similis appellationis loca in Thesprocio monstrētur agro, Thum
tex autē ipsū ē propugnaculum: cui Acheron amnis præterfluit. Aliud
insuper fraudauit oraculū. Pādosia perdes populū quādoq; Triuener.
Credidit enim habūis: non suorū cladē cōstāt. Oenotrioz quoq; regi
regiam fuisse Pandosiam: memorie proditū est. Post Colensā Hippo
nū est: Locroz edificū: Quod Brutis obtinētibus eripuerit Romā. h
mutato deinde uocabulo: Vibonā Valentia appellauere. Ad hæc uen
loca Proserpina ē Sicilia aduētasse: legēdos ad flores: credere uterex.
Quoniam florētissima regionis amoenissima præs esse cōstat. Hic manu
nis usus inualuit: ut collectis ex floribus coronas texāt. Cum per diē se
stos empta gestare septuagino illis det. Habet Emporū: quod olim Ag
thocles Siciliae Tyrannus: ea potius urbe instituit. Inde cū ad Herculi
portū nauigesset: extrema Italiz circūflectis: quæ ad fretū iacēna: in occasu
ipsellit. In quo nauigationis tractu Locroz ciuitas Medama est. Nec la
ge eiusdē nominis locus magnus: cū Emporio nobili: propeq; fluuiū ē
Metaurus: & eiusdē nominis flans. Ante litus hoc: Liparennū iactū ille
lælogē ab Euripo stat. cc. Quidā Aeolias uocāt ab Aeolo: cuius i. Oeys
sea poeta meminit. Sunt sūt numero septē: cūloq; prospectus patens:
siue a Sicilia: siue a cōtinentē prope Medamā aspiciēt: de quibus tūc dī
seremus: cū de Sicilia sermonē habebimus. Post fluuium Metaurū: Me
taurus alter occurrit. Inde Scyllēū excipit sublime saxum: qd̄ humilia
tergo tellurē: alluenibus undis habeat: i Cherrōneli faciē. Quā Rhe
ginoz Tyrinus Anaxilaus ædificato munivit muro: ut Thucis nau
le strueret. Ex prædonibus nauigādi per Euripū facultatē interciperet.
Finitima enim Cenys ē: a Medama stat. cc. & l. distās. Ea ultimas con
cit oras: & ægualitas freti: ad prominēs Siciliae promōtoriū Peloz. Hoc
tribus unū ē: quæ triangulā efficiūt Insulam. Hoc i æthiops uergit oras
sicut Cenys in occasum: Cum murum inter sese faciant inflexionē.
A Cenye usq; in Posidonium recessū: & Rheginā columellā: ad Eui
pū: angustus prouenit meatus: ad stadia sex ubi minimus traiectus por
lo maior est. Ab ipsa uero columella ad Rhegium stat. x. Cū pōnū
bus in exterius & oriētale pelagus: quod Siculū appellat: latior extēdit
Euripus. Cæterę Chalcidenes cōdidere Rhegiū. Qui cum ex oraculo
Apollini: ppter sterilitatē decursum oblatus fuisset: postreō ē Delphicā
coloniā deduxisse tradit: & alis locū assūptis ē domo. Vt autē auctor est
Anthiochus: Zāclei Chalcidēses ad se accersiuere: & struēdæ colōiæ p
cipē Antinestū cōstitērūt. In eius coloniæ præ: & messeniorū ē Pelepon
so exules fuerunt. Hi per seditionem ab his: qui dare pœnas recusabāt

expulsi erūt. Multas enī a Lacedaemōis ad faciēda sacra uirgines p uim
corruperūt: ad Limnas & auxilio subeuntes occiderant. Exules igitur ad
Macedōnē sese recipientes: ad Apollinē quercimoniam facturos legant. Et
ad Danā: Si eius generis mercedē allequātur: pro allato diis ipīs subli
do subide rogātēs. Quonā pacto ex eorum etrumna salutē cōparatēr
Quibus respōdit Apollonius una cū Chalcidēsisbus Rhegium cōmogra
rē: suq; sorori grāias haberēt. Nō enī p etrumnā pūlle: sed cōseruatos
esse. Haud enī una cū patria delectum iri: quē nō lōge post in Sparti
cū captiuitatē trahenda foret. Illi autē paruerūt. Quocirca Rheginorū
principes usq; ad Anaxilai tēpora: sēper e Messeniōrū stirpe cōstitutū fū
ere. Neq; Antiochus locū hunc uniuersū ab siculis āngus habitatum:
simul & a Morgātiis fuisse tradit. Q ui deinde ab Oenotris euecti in Si
ciliā traiecere. Sunt qui Morgātū ab hūc nomē duxisse scribāt. Ingēs
uero olim Rheginarū ciuitatis potentia fuit: ualida quaquauerū castellis
munita. Propugnaculū assidue iminēs habēs insulā: & pūscis annis: &
nostrae. Cū sollicitate Sex. Pōpeio Sicilia descēuit a Romanis. Cae
terū casu quodā Rhegio nomē iditū est. Q ui hunc obuenit regiō. Ael
chylo teste. Nāq; Siciliā ab continēte ui terrae motū auulsā fuisse: & ille
& alii memoriz prodiderūt. Ex quo e Rhagene id est a frigēdo nomē aū
sequitū. Ex his autē quae circa Etnā: & alias Siciliae partes & Liparam: &
circūiacēs insulas acciderūt: cōiecturas faciunt. Quid de Pithecussis:
& trāslocatis terris uniuersis? Haud sane longe a uersimali hoc fuisse: &
hoc obigisse qs dixerit. Nūc hisce referatis oribus: p quae ignis respirat:
& igniti lapides: & aquae efflūti: raro uicinā freto tellurē motibus quā
san. Eo autē tēpore: cū oēs ad supficiē meatus occluderētur: in subterrā
neis cōcinitatibus: ardentes ignes: & spiritus uehementēs: terrae motus ef
ficebant. Agitati uero uētorū uiolētia loci cessare: & abscissi utrinq; ma
re: & hoc & aliud: inter insulas iacēs admiſerūt. Nā Prochyta & Pithecus
se auulſe de terra partes sūt. Eodem modo & Capreae & Leucosia & Si
renes & Oenotria. Nōnullae quidē ex ipso emergentes exiliere pelagos:
Sicut cōpluribus in locis: hoc etiā in tēpore euenire constat. Nā quae in
medio iacēt maris fūdo i altū elatas esse credibilius est. Q uae uero ante
pūsciora iacēt: p agustū disſūctas esse fretū: & illinc auulsas uideri: ratio
nabilis cēseri habet. Verūtamē siue ob eam causā nomē ciuitati factū
est: siue propter illius claritatem cōsiderari licet: utro ueritas se modo ha
beat: cum Sānites latino sermone: regiam illam appellarint. Et prisci eo
rum auctores: regēdis ciuitatibus: communis cū Romanis instituta ser
uarint: ac plurimum latinam linguam usurparint. Illustrem autem ur
bem extitisse: & in pleraq; oppida colonias cōstit deduxisse: & pūscos

celeberrimos adidisse viros: seu gubernāda reipublice uirtutē: seu do-
ctrinā magnitudinem proposueris. Eū Dionysius solo æquauit: illa com-
motus causa. Nā cum ex ea ciuitate puellā i matrimoniu petisset: Rēgi-
ni seruipublici: siue Licetoris filiū ei protenderūt. Eius filius quiddā urbis
partē acceptā istantās: Pyrrhi ætate Phœbiū nominauit. Inde Cāpanerū
præsidū Rheginos: q̄ fidi fragi apparuerāt: maxima ex pec̄ deleuit. Ter-
remotibus quoq̄ paulo ante bellū Marficū: urbis pars magna corruit.
Postea Cæsar Augustus fugato ex Sicilia Pōpetiorū desolatā hominibus
urbē cerneret: acceptos e classe p̄multos ei dedit accolās. Nūc autē boni
satis est ciuitas. E Rhegio ad oriētē nauigātū: promōtorium occurrit: q̄
a colore Leucopetrā idest saxū album appellant: p̄ stadia .l. Vbi montes
Apēnini sinē adesse aiūt. Hic Herculeū promōtorium extremū ad me-
ridiē inclināt. Nā cū deflexeris: statim uēto nauigādū est Africō: usq̄ i
lapygiā. Postea i Septentrionē semp̄: & magis i occasū uergit in sinū lo-
crinum. Post Herculeū: Locri agri promontoriū offert: quod Zephyrium
appellatur: portum habēs uentūbus ab occasu uentis cōmodū. Quā ex
causa & nomē assequit. Deinceps Locri Eptazephyri: urbs i lignis. Quo-
niā e Locris Cæsorum habitātibz sinū: coloni huc profecti sunt: Eum-
the ductore: paulo post conditā Crotonē atq̄ Syracussas. Quā in resit-
lit Ephorus. Eos ab Locris Opontis descēdisse inquit: trāsinio aut quā-
drāsinio cū Zephyrium incolerēt. Postmodū urbē transtulerunt: open-
ferentibus Syracussanis una cū iis: apud quos est lacus Locrinus: ubi la-
ci i expeditionē profecti fuerāt. Nā e Rhegio usq̄ Locros. de. intellū
stāt. Sinū ē autē oppidū in quodā mōtis sup̄cilio: quod P̄sopis vocant.
Eos autē primos legibus scriptis usos esse opinio est. Et plurimū iēp̄ari
rēpublicam optimis rexisse institutis. At Dionysius eiectus a Syracussis
flagitiosissime omnīū abusus est. Quippe ornatis sponsalibus puellas ci-
bicula & thalamos irrisipens utiabat. Formosas uero & maturas uiro-
gines i unum congregabat. Dehinc dimissas integris alis colūbas i conui-
uio illas nudas i circuitu queritare & capere uidebat. Nōnullasq̄ sibi
lia soluta calosces: parum sup̄ne p̄tū infime sectari dicebat: dedecore
causa. De quibus pec̄nas dedit postmodū: cū recuperaturus imperiū su-
sus i Siciliā regressus esset. Locri enim cæso Dionysi præsidio: p̄moq̄
dē i libertatem sese uēdicarunt. Dehinc uxorem illius ac liberos i posses-
sionem suam redegerūt. Erāt autē filie quiddē duæ. Filius uero unus mior
natu: sed iā ad adolescentiam perueniens. Alter enim Apollotatus mi-
nime una cū patre in expeditionē comes reversionis in regnū causa pro-
fectus fuerat. Cū autem Dionysius pariter ac pro eo Tarentum multis
eos fatigaret precibus: ut corpora redderent: redemp̄tione quæcūque

colluisset accepta nullo pacto restituerūt. At obsidionis incommoda;
agrorūque populatiōe potius tolerarūt. Et iracundiā furorēq; omne;
in filias euomuerūt. Eas nāq; passim cōstupratas demū strangularūt; eos
postea deinde cōcremauerūt. Ossaq; cū molēdo attriuerūt: i mare dissipau
erūt. Ephorus de scribēdis Locrosum legibus memoriā facit; quas ex
Crecēlibus & Spartanis & Areopagitarū iuribus: Zaleucus conscripsim
Inquit illud imprimis nouū iduxisse Zaleucū: ut cū priuatae leges defu
issent: cōdemnationū in singulis delictis modū iudicibus ipsis cōceder
entille per leges ipsas terminauit. Putauit enī iudices ipsos haud eisdē;
eadē de re habituros esse sententiā. Oportere autē easdē approbare. Ex de
cōscribibus usq; simpliciori quodā modo instituere. Thurios postea cū
præter Locros acutius explicare uoluissent: redebitiores quidē cæteri de
teriorēs euasisse. Bonos quippe legumbariores esse nō qui cū accusatorū
acta cauerit: sed qui i simpliciter laus persistāt. Hoc & a Platone dictū ē.
Quibus leges adsūt plurimæ ac pœnæ plurimæ: is & inuēdi ritus deper
uitos esse. Sicut quibus plures adsūt medici: is & egritudines pmultas
adesse probabile ē. Cū fluuius Alex Reginū a Locrēū disterneret agro
qui per uallē pfundā cursū habet. Peculare quidā de Cicada obuenit.
Que enī in Locrorū ripa uersantē sonānus stridēt. Illis alius uox nulla cō
tingit: eius rei causā suspiciātur esse. Nā cū is omnino umbrosa regio sit:
unde rosidas alarū pelliculas minime pādant. Illis sole seruida est: quæ
aridas & uti coctas habeat. Vnde apte stridor emittitur. Apud Locros:
Eunomi Citharedi statua ostēdit: quæ isēdētē citharæ cicadā habet. Ti
mæus posteris scriptū reliquit: In Pythiorū quodā certamine Eunomū:
& Rheginū Aristonē aliquādo in cōtentionē uenissenuter præmiū sortit
tente. Aristonē fufis precibus: Apollinē iuocasse Delphicū: ut sibi adru
tor afforet. Maiores enī suos deo ipsi cōsecratos fuisse & a Delphis Rhe
ginū missū esse Colonā. Eunomū autē dixisse: illis nunquā de Musica ab
eō primordio fuisse certamina. Cū qdē apud eos Cicadæ: cūctosq; aniv
malū canu suauissimæ: omni sono destruat sint. Nihilominus Aristor
nem ad laudem cōparādū impigrū. Speq; uictoriā iam cōplecti. Tamē
Eunomū uictorem declaratū: statuatam quam diximus in patria posuisse.
Nam cū intercortādum chorda una fracta defecisset: Cicada superuolās
admisit: quæ supplementa uocis faceret. Super has urbes Brutii medieterra
nā occupāt: ubi Mamertū firum est oppidū nobile. Et silua picis serax
optima: quā Brutianā uocāt. Proceris arboribus & aquis referta: ad sta
dia. dec. l. lōgitudinis. Post Locros Sagra fluuius labit: quem seminiē no
mināt. In cuius ripa Castors & Pollucis aræ sitæ sunt. Ad quas decē Lor
corū milia: una cū Rheginis: aduersus Crotoniatas: uumero centum &

triginta milia: mare collato uictores euaserunt. Quo ex negotio: ortum ē
 aduersus incredulos proverbiū, ἀλυστόρ Τῆρ Ταν ἐπὶ σέγγρα. i. Hoc res
 pud Sagrā gestauerunt ē. Addidere plerique quo die certamen initum ē
 ad Olympia existētibz ille nunciatus est euētus belli: & tanta celeritate
 nūciata: pugnae ueritas cōperta est. Hāc ipsā uero cladē Crotoniatis: ne
 magno ulterius perdurarent tēpore: causā extitisse memorie proditū ē.
 Tanta quidē mortalium occisōz fuerat multitudo. Post Sagrā Caulo-
 nia extat. Prius Aulon: quasi ualloniana uicina cōualle nominata: ab A-
 chinis aedificata. Nūc autē uetus ē. Qui enī eā habitabāt: e Sicilia a Bar-
 baris eiecti: illā aedificauere Caulonā. Post hāc ē Scylletū Atheniensis
 colonia: Qui Mnestei comites fuere. Hoc tēpore. σκυλλέσιον. scylle-
 tium uocat. Tenētibz autē Crotoniatis: dionysius Locris terminū statu-
 it. Ab urbeq; sinus ipse Scylleticus nomē accepit. Qui ad Hipponisē
 sinū Isthmū: quē diximus efficit. Conatus est autē dionysius Isthmū illi
 moribus mutare: in ea expeditione: quā cōtra Lucanos suscepit: uerbo
 quidē ut intra Isthmū habitātes redderet aduersus Barbaros tutiores. Re
 autē ueritatē cōmunē Græcoz: inuicē cōcordiam dissolueret: & securus
 iūctiores suo subderet imperio. Vex: exteriores incuratiōe facta uenerūt.
 Post Scylletū Crotoniataz: fines sūt: & Iapygū terna promontoria. De
 inde Laciniū Iunonis rēplū: superiori ætate locupletissimum: domiq; sic
 quēntissimis plenum. Intualla quidē nō iudicatur non dictu facta. Ve-
 rūtānē a freto usq; Laciniū rēplum: intuallū esse stat. dūsi multi & ni-
 cētorū Polybius tradidit. Hinc iōē spatium ad Iapygiæ ultima: stat. doc.
 Hoc Tarentini sinus os esse ferūt. Sinus autē ipse nauigationis circuitū
 ita ratione cōprehēssū habet: ad miliaria ducēta & quadragita. Vt autē
 glonīs descriptor Artemidorus ait. ccc. & lxxx. expedito uisitori. Tot aū
 studiis latitudo ipsius ostiū sinus omīssa est. Ad hybernos uero ortus eius
 aspectus uergit. Ipsius autē initium ē Laciniū. Statim enī ubi flexeris un-
 bes Græce fuerāt: quæ nunc nullæ sūt: excepto Tarento. Ceteræ ppter
 quāsdā claritatē: amplius de illis repetēda memoria ē. Prima Croto ē
 a Lacinio. c. & l. distās stat. Est & Flarus fluuius & portus. Ex fluuius a-
 ter Neethus nomine: quorū cognomina casu puenisse dicit. Nā i Achy-
 uorū errore: quosdā ab Iliaca classe applicuisse: ad locoz: exploratiōē
 egressos. Troianas uero mulieres nauigationis comites tā longi peritōs
 pelagi cursus: naues incēdisse: quas uiris desertas esse nouerāt. Quæ ex
 causa illi māsisse coacti sūt: præsertim cū terraz: uirtutē cernerent. Eui-
 singioq; plurimis alios aduersātes & pro sanguinis necessitudine ipsos imi-
 tates: multas habitādi effecisse sedes. E quibus plures Troianoz: similitē
 appellatiōē affecti sūt. Neethos enī sinis ex malocū euentu uocabulū

iudicauit. Vt vero auctor est Antiochus: Cū Achius a deo oraculū cre-
pissent: ut Crotonē conderēt. Myscellus ad cōsiderādū locum accessit.
Qui cū sū adificatū cerneret Sybarin: a vicino flumine cognomē habē
tē: hanc præsūtionē esse iudicauit. Expropter reuersū ad oraculū: denuo
rogasse. Nunquid hanc pro illa condere datum esset. Cui deus has tedū
dedit uoces. Erat autem gibbus Myscellus.

Terga breuis Myscelle tuo de pectore omite.

Cetera perquirens frustra: en uenatis iniqua.

At rectum quodcūq; datur: tu laude probato.

ἡμεῖς δὲ ἐπαρχόμεναι παρέρσονται ἄλλω αὐτέων.

ἡ δὲ αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ὄρεος ἡ δὲ τοῦ ἰσθμοῦ ἵππαι.

Reuersus igit Crotonē construxit: Archia auxilio: qui Syracussas con-

didit. Cū forte annauigasset: quo tēpore Syracussarū domicilia constru-

ebāt. Antea sine lapyges Crotonē: Ephoro teste incolbant. Fuit autem

ciuitas rei bellicae peritissima: Nec parua exercēdis Athletis opā dedit.

In unius igit Olympiadis ludis: septē uiri qui ceteros studio superatū:

Crotoniāte fuere oēs. Iure itaq; dici uisū ē: qui Crotoniatarū postremus

ēis reliquos: graecorū primus ē. Verus quoq; prouerbū aliter: Crotone

salubris affert. Quod inde ortū esse aiunt: quia locus ipse ad salubritatē

tem: & bonas habitudines propter Athletarū multitudinem plurimū ser-

uit. Plurios igit ad Olympia uictores. i. olympionicas habuit. Licet haud

tēpore multo habitata: cū tātus uiroꝝ numerus ad Sagrā ad internitiorū

nē occiderit. Ad eius gloriā accessit: ingens Pythagoreoꝝ cetus. Nec nō

Athletarū celeberrimus Milo: & Pythagore discipulus. Qui ea i urbe

multū contriuit tēporis. Fama ē Colūna quādoq; in phalosophoꝝ cōu-

hemio laborāte: Milonē subeunte: saluos reddidisse uniuersos: deoq;

sepsū extraxisse. Quo mēbroꝝ robore fretū: uitae subuersionē offēdit:

se haud incredibile dixerim: de qua scriptores quidā tradidere. Ferunt

igitur cū pfūdā densiq; p siluā iter faceret: lōge a tramite deuisasse. Trū

cū deinde igērem: adactis cuneis inuenientē: insertis manibus pariter ac

pedibus in scissurā eius hiancē: ut penitus discinderet esse conatū. Tan-

tū autē solūmodo ualuisse: ut exilirent cunei. Ligni uero paribus: statim

in se coeuntibus: derelictū in eius generis laqueo: a feris deuorari fuisse.

Deinceps ab Achius cōditū oppidum Sybaris est. cc. distans stad. Inter

duos sitū fluuios Crathidē & Sybaridem. Eius autē cōdende auctor est

Iseliceus. Eo autē excellētiarū & felicitatis ea ciuitas excreuit: ut quaternas

proximas rexerit gentes. Ex quinq; ac uiginti urbes: suo subdidit spe-

rio. Et contra Crotoniatas. ccc. hominū milium exercitū duxerit. Super

Crathide uero domicilia habētes. i. i circuitu stad. Totam autem hanc

felicitatem intra dies .lxx. Crotoniæ illis interceperunt adeo deliciis & luxuria insperantes destuebant. Urbe enim portu inducso fluuio curia demerserunt. Pauci ea ex clade supstitos adunati cohabitabant. Quis tēporis intervallo Athenienses; aliq; Greci prorsus extinxerūt. Nā i societatē ciuitatis peruenientes eos per cōtēptū habitos trucidarūt. Et urbē aliū in locū prope trāspositā edificarūt & eos Thurios: ducto de fonte uocabulo nuncuparūt. Si equi de Sybarida hiberint; sternutamentis agitari cōstat. Quāobrem ab eius potu greges amouēt. Cratis autē homines i eo lotos cesarie cādidos & flauos efficit ac mīris medef morbis. Thuri cū diutius beatā duxissent ætatem: Tādē in Lucanog; seruitutem trahē sūt. Cūq; illos Tarentini destruerēt ad Romanog; tutelā confugerunt. Qui quidē mittentes: pro uitog; paucitate accolæ: mutato nomine ciuitatem copias appellauere. Post Thurios Lagaria est: castellū ab Epeo & Phocēsihus edificatū. Vnde & Lagarinū uinū dulce ac molle: & a medicis mītrifice cōmēdatum. Thurinū quoq; inter uina nobilissimū ē. Pafla Heracleopolis supra mare paululū: & nauigabiles amnes duo. Aetris & Siris. Sup quo eiusdē nomis ē ciuitas Troiana: q; pcedēte tēpore deducti a Tarentinis Colonia: Heracleā tenuerūt. Hæc ipsa Heracleā fuit Emporiū. Distabat autē ab Heraclea quatuor & uiginti stad. A Thuri autē: tricentū & triginta: Troiana: uero ciuitatis coniecturā faciunt: illæ Palladis simulachrū ibidē collocatū. Quod cū capta ab Ionibus urbem fugientes ad illud supplices auulsi sēt labra & palpebras agitalle rumor ē. Hos enim cū Lydorū dominatū fugerēt: eo habitatores aduēta sūt. Cu proq; p uim oppide: quod idigenarū erat aboriginū seu Chonorū: illud eos appellasse Polion. Nocturno enī tēpore mouēt labra & palpebras Palladis imaginē cōmonstrari. Inuerecūdi fortassis: & confidēs ē huius modi iactare sermones Cū quibusdā id minime factū esse appareat: Sicut & i Ibo cū Casādra uiolaret: sese auerisse Palladiū: Oculosq; & os aperuisse monstrari. At enim longe iuerecundius est: talia facere delectos ex Ibo imagines: quot & quāta posteris rerū scriptores prodidere. Nā & Romæ & Lauini & Lucheriz & Sirinide: Troiana Pallas uocat. Perinde ac inde portata. Et audax ipsū mulieris factū Troianog; passim disseminatū uulgarat. Et incredibile uidet: licet factu possibile sit. Pleriq; autē & Sirin: Et sirā super Theutante Sybarin: Rhodiorū opus esse affirmāt. Antiochus iqt Tarētiros bellū Thuri & Claudie Imperatoris Sparta profugo iserētes: de Sirinidis uēdicatiōe cōuenisse: & cōmuniter habitasse. Tamen Tarentinorū coloniam iudicat. Postea uero Heracleam uocari: & nomine & loco trāsmutato. Deinceps quidem est Messapontus: ad quam ab Emporio Heracleæ stad. sunt .c. & .xl. Id oppidem

a Pylis: qui a Troia cū Nestore nauigabant: ædificatū esse dicitur. Eos
istū felicitatis et re rustica: & agricolamone consecutos fuisse fama est: ut
Delphis donū obtulerint aureā æstare. Aedificationis istæ signum faciūt
in serias quas Neleidas appellant. Ceterū a Samnitis deleta fuit. Lor
cū uero ipsi destitutum habitauere quidā Achei quos ad Sybaridis cul
tores Achei trāsmiserūt: ut auctor est Anthiochus. Transmisisse autem
propter similitudinē: quā ipsi eieci e Lacedæmonia Achei aduersus Tarē
tiōs exercebāt: ne uicini Tarētini loco isularet. Cū uero duæ Metapōti
ciuitates essent: Tarento propiores: Sybarite aduenis susceperunt: ut Me
taporum occuparent. Nā cū hunc tenerent: sicile & Siridin habituros
Qui si Siridin uenterentur: Metapontū Tarentinis adiūcturos: qui a la
tre consisterēt. Implicitos deinde bello cū Tarentinis: & impolitis sibi
Oenotris in parte altera disiungi. Vbi tunc Italix terminus erat & Iapy
gia. Hic sine de Metaponto & Melanippa: in uinculis coniecta: & eius
nato Boeotho multa fabulantur. Anthiochus ciuitatē Metapontū prius
dictæ: postea in Metabū nomē transmutasse existimat. Et Melanippā:
non ad hūc sed ad Dū deportatā Argumēto esse: & factā adē Metabā.
Et postā Asiū: qui Boeothū inq̃ speciosa Melanippa in Dū regia pepe
rit. Auctor est Ephorus Daulū Crisæ Delphis finitima: Tyrinū Metu
pontū condidisse. Rumor etiā est: Leucippū ab Acheis ad ciuitatē habi
tantū socium legatū fuisse. Qui cū locū a Tarentinis in usū ad diē no
ctēq̃ petiisse: repetitis non redderet: inter diu reposcentibus hactenus
semp̃ sese ad noctē: deinceps petiisse respōdebat & accepisse. At noctu
ad diē sequētē: referebat. Deinceps quidē Tarentū & Iapygia est: de q̃
bus explicabimus. Cū antea pro nostro ab exordio instruo: adiacentes
Italix Insulas iustauerimus. Nā cum hactenus semp̃ singulis gentibus
uicinas dinumerauerimus Insulas: & nunc tandē usq̃ in finē ad Oen
otriam peruenierimus: quā solā Italiā nominauere priusci: lure eūdē ser
uauimus ordinē. & in Siciliā & proximas Siciliæ Insulas accedemus. Est
autē Sicilia tribus formata angulis. Idcircoq̃ primis sæculis Trinactia:
posterior Trinactis appellata est: trās lato consonandorē in uocem uoca
bulo. Figurā uero eius tria terminant promontoria. Ora quidē Pelori ad
fractū: & Columellā: & Rheginos agros: agūstū facit Eurpū. Pachynus
ad orientē uergit. Siculoq̃ alluitur pelago: in Peloponnēsū: cursūq̃ Cre
tē spectās. Tertius ē in Libyam extensus angulus. Lilybēū scilicet hūc
simul & hybernū p̃spectūs occasum. E lateribus autem: quæ his tribus
faiuntur promontoriis: duo quidem paulisper concaua sunt. Tertium
uero a Lilybeo in Pelorum proueniens curruū quod quidem magnū
dine superans: mille ac septingentoy: ac. xx. stadiis est ut ait Posidonius.

Reliquorum autem: id quod est e Lilybeo in Pachynum: altero maius est. At enim laus fredo & Italic proximum: minimum est. E Peloro ad Pachynum: quod stadiis mille & c. & xxx. numerat. Ipsa i circuitu nauigatio: Posidonio teste stadiis. quater. mil. & cccc. definit. Apud ipsū uero loci descriptorē interualla particulatim diuisa: per miliaria maiora traduntur. A Peloro sane ad Mylas: quinq; ac. xx. Ex Mylis ad Tyndaridē: totidē. Inde ad Agathyrsū. xxx. Paria sū ad Alefam. Et rursum totidē ad Cephalodnū. Hinc qdē sūr oppidula. Ad amnē uero limerā p. mediā fluctem Siciliā. x. & viii. Postmodū ad Panoemū. v. & xxx. Duo autē atq; xxx. ad Egestanorū Emporiū. At reliqua ad Lilyboeū. viii. & xxx. Hinc cū ad olū tiguū laus deflexeris: ad Heracleā qdē. lxxv. Ad Agrigētinū uero Emporiū. xx. & alia. xx. ad Carnatinam. Postea ad Pachynū. Hic denuo ad tertiu laus ad Syracusas. vi. & xxx. Ad Catana lxx. Ad Tauroriniū xxxiii. Inde ad Messanā. xxx. Terrastre uero iter facienti: a Pachyno ad Pelorū. c. lxxviii. E Messanaq; ad Lilyboeū per ualeriū uisū. v. ac. xxx. Plorūq; i qbus Ephorus simplicius p. didere. Nauigādi enī circuiōne diuī ac noctū quīq; Posidonius a Climatu aspectu isū lā definiēs: Pelorū qdē ad Septentrionē locat. Lilyboeū autē ad Austrū/Ad ortū uero Pachynū. Necesse est autē cū Climata i parallelarū linearū forma diuiseris: mai meq; quacūq; scalena: id est tribus lateribus sparia: & quorū laus nullū de figura: per parallelarū lineas ducta cōueniat: discrepante se habere ad Climata: propter ipsā obliquitatē. Tamē in Sicilia sitū ad Italiā ad Austrū uergēte benediceret: quod Pelorus magis q̄ alii āguli: ad septentrionē spectat. Adiectū igit ab eo ad Pachynū ad Orientē laus excurrere dicimus: ad Arcton spectās. Laus autē etiā ad Euripū efficit. Capientē uero quardā patna est inflexio ad ortus hybernos. Sic enim litus illudū elatū a Catana Syracusas uersus: ad Pachynū procefferis. Interuallū ē autē a Pachyno ad Alpei ostiū: stad. iiii. mil. Certe Artemidorus a Pachyno ad Tenag. iiii. mil. & dc. esse dicit. Ab Alpeo uero ad Amisum mil. c. xxx. Qua ex re rationē mihi adhibere uidef: ut ab eo discrepetq; iiii. mil. ad Alpeū a Pachyno esse dixerit. Quid a Pachyno ad Lilyboeū: Is magis q̄ Pelorus ad occasū expositus satis ē. Ipse enī a meridionali signo ad occasū satis apperet. Spectaret & pariter ad ortū & ad Austrum. Hinc quidē a mari Siculo aspersus. Hic autem a Libyco: quod i Carthaginēsi pelago puenit ad Sytes. Est autē a Lilyboeo ad Africam minimū interuallum mille & quinquaginta stad. circa Carthaginē: quā quidem ad rem quiddam memoratur in sine. Quēdam prospectus a curi: cum in speculam ascenderet: naues Carthaginis portum egredietes Lilyboetanis numero renunciaffe. A Lilyboeo autem in Pelorū laus

Myla
Tyndaris
Agathyrsus
Alefa
Cephalodn
Egestanorū
Emporiū
Carnatinam
Pachynū
Syracusas
Catana
Tauroriniū
Messanā
Pelorū
Alpei ostiū
Tenag.
Amisum
Libyco
Carthaginis
Sytes
Africam
Carthaginis
Pelorū

in ortum obliquari necesse est. Et inter occasū & Septentrionem spectat
 re. Ad septentrionē quidē habēs Itham. At in occasū mare Tyrrhenū:
 & Eolias insulas: Vrbes uero extant: Ad latus Eurypū efficiēs. Primum
 Messana: inde Taurominium & Catana & Syracusae. Quae autē inter
 Catana & Syracusas fuerāt defecere. Naxos & Megara: ubi cunctōrū
 eruptiones animū occurrūt: qui ī ostia portuosa ex Etna delabātur. Hoc
 sine in loco Xiphonit promontoriū ē. Has primas in Sicilia urbes: ori-
 gine græcas constitutas fuisse Ephorus cōmemorat. Post res Troianas:
 prius enim illos Thufcorū latrocinia formidantes: & ea inhabitariū lo-
 cus crudelitatem Barbarorū: ne ad mercaturā quidē eo nauigare audere.
 Theodē uero Atheniensem uentis agitatū: Siciliā cōtēplari fuisse. Intel-
 lectūq; mortalium solitudine: & terræ uirtute remeasse. Is cū Atheniēses
 inducere nequirerat acceptis Chalcidensibus Euboeicis magnō numero lo-
 nibusq; nonnullis: & Dorienfibus magna ex parte Megarenfibus eo na-
 uigauit. Ex his igitur Chalcidēses Naxum condiderunt. Dorienfes uero
 Megarici prius Hybla uocaret. Et ex p̄fecto ciuitates euauere. Hy-
 bla uero nomē: p̄pter Hyblei nominis præstantiā rem aper. Ex remanē-
 tibus quidem adhuc urbibus: in eo quod diximus latere: Messana ī Pe-
 loni sinu iacet: ubi is ad occidētem magis magisq; flexitur: & hucē quiddā
 efficit. Distat autē a Rhegio stad. lx. intervallo. A Columella uero multo
 minus: Fā condidere Messenii: qui Pelopónesum habitant. A quibus &
 nomē permixturauit. Nūq; prius Zancle uocabatur: cū curus essent loca.
 Nam curua Zācia uocibāt. Antea Naxiorū ædificium fuerat: qui Cai-
 tane finitimi sūt. Posterius Mamertini natio Campana habitatores idū
 xerūt. Eo Romani aduersus Carthaginēses in bello Siculo usi sūt: rece-
 ptaculo. Post hæc sex. Pompeius eo in loco classem: Cæsari Augusto bel-
 lum iserēs continuuit. Hinc etiā fugam secutū ab isula fugatus abiisset.
 Ante urbē paululū in traiectu Charybdidis ostēditur: profundū quidem
 imēssū: quo inundationes fretimiri ī modum nauigia detrahūt: magnas
 per circūdūctiones & uortices præcipitata. Quibus absorptis ac dissolu-
 tis naufragiorū fragmēta ad Taurominitanū litus attrahūtur: quod ab
 huiusmodi casibus Coprian id est finū appellant. Tantiū autē in Messa-
 nis inualere Mamertini: ut in eorū manu ciuitas consisteret. Potiusque
 Mamertios: q̄ Messanos uocāt oēs. Cūq; feracissimus uini ager ipse sit:
 Vinū ipsū non quidē Messanū: sed Mamertinū n̄scupant. Quod cōtra
 Italici cuncta: & quidē præstantissima æmulatione certat. Ciuitas autem
 frequentiores: q̄ Catana habet accolæ. Nā & habitatores admisit Roma:
 nos plurimos. Pauciores tamē q̄ utraq; habet Taurominium. Cūq; Ca-
 tana sit Naxiorum ædificium: Taurominium condiderunt ex Hybla

Hybla

Messana.

Charybdus.

Catana

T

Zanclei. Catana sane priores illos amisit: icolas: cū Syracusanos: Tyrtus Hierō alios habitatores adduxerit: eiq; p Catana appellauit Enā. Huius cōditore Hieronē Pindarus fuisse inquit. Hesper tibi dico cui norū factorūq; par nomē gestās parer cōditore Enaz. Post Hieronis obitū redeūtes Catanēses: inquilinos expulerunt. Et ipsius Tyrāni tumultū solo aequarunt. Eius uero excedentes in uesam (Sic enim montanam Enaz oram uocant) Habitādam tenuerunt: & locum Enā appellauerunt: quae a Catana. lxxx. stadii abest: Et eius auctorem habitāde Hieronem diuulgātū. Super Catana uero Enā iminet maxime & plurima quae Graues habet: communia illi obueniunt. Nam & riuus in agrū Catanensium proxiē deferuit. Quaeq; de filiorū i parentes pietate fama disseminat: Amphinomi & Anapiti: hic gesta sūt. Hi cū clades ipsa portaret (sic mi Nepōno uisum erat) parentes humeris huiusmodi: illos incolumes & saluos eduxerūt. Proni Catanensium colles alto exundāt cinere. Qui aliquādo magno illos afflicti merore: posterioribus ānis magnum tetrīs attulit beneficium. Quippe tā leuē reddidit illis uineta: & singulari bonitate fructuosa: ut reliq; nulla uini nobilitate eis cōparabilis existat. Loca ipsa cinere permixta radices educūt. Inde pecudes tanta exuberare pinguedine tradūt: ut inde suffocentur: pili cruor quatuor aut quinque per dies ab auribus eximat. Hoc idē & in Erythia provenire diximus. Fluxus autē ille ad soliditatē permutans terrae superficiē: ad magnā profunditatē saueficat: adeo ut pristina uolentibus detegere superficiē: lapides excindere sit necesse. Liquefacte enim i ipsis crateribus petra: deinde sparsa humer super uertice diffusus igrescit i limū: e monte defluēs. Deinde duriciem assumēs: lapis molaris efficitur. Quenq; defluens colorē habebat: eundē deinde conseruat. Fitq; cinis crematis ex lapidibus: quēadmodū combustis ex lignis fieri solet. Sicut igit ex lignorū cinere ruta fouet: Sic Euenō cinerē quādam affinitatē cū uitibus habere: uerisimile dixerim. Syracusas quidē Archias e Corintho nauigās cōdidit. Quibus rēponibus & Naxus & Megara: habitari coeperūt. Simulq; Mysoellū & Archiam Delphos: ut deū consulerēt petisse: utrū opes an salubritatem deligerēt. Archiā itaq; opes: Mysoellum uero salubritatē elegisse. Cōcessum igit alteri: ut Syracusas: Alteri ut Crotonē conderēt. Euenit igit Crotonitās urbē tā salubrē coluisse ut diximus. Syracusas uero ad tantū diuitiarū cumulū euasisse: ut iā i proverbio disseminet: cū ad locupletes ac sūptuosus loquimur: Vobis ne decima quidē Syracusanorū: adest. Ceterū cum Archias in Siciliā nauigaret: Cherficratem ex Heraclidarum genere procreatum: cum parte copiarum reliquit. Qui ad deducendos Corcyram accolae: Sic enim nunc appellatur: quae prius Scherrea socias

dicta. Is igitur expulsis Liburnis locū habitantibus: Insulā habitatorum
frequētia referit. Archias uero potius insule: Zephyrium spectantes Dor-
ientes: aliquos nactus eo profectos: e Sicilia eos ab Megarorū condūcti-
bus accepit. Et eoq; pariter opte Syracussas edificauit. Itaq; ciuitas & agri
felicitate: & naturali portu cōmoditate: tantum accepit incrementi. Viri
quoq; principali dignitate insignes extiterūt. Obuenitq; Syracussano po-
pulo: ut sub dominatu constituti: reliquos sue ditioni subiugarent: ac li-
bertatem adepti: alios Barbarorum seruitute oppressos in libertatem uē-
diderēt. Erant autem Barbari quidam Inquilini: Quidam uero e trāsmar-
inis terris aduecti. Verum maritimas nulli ripas prohibētib; Græciis
stringere audebant. A mediterraneis uero locis prorsus excludere: mini-
me ualebāt. Hactenus facile cultores perdurauit. Siculi: Sicani: Morge-
tes: Aliq; nōnulli. E quibus & Iberi sūt qui primi Siciliam habitasse di-
cūtur e Barbaris: sicut auctor est Ephorus. Eni uero Morgantiū e Mor-
gibus habitari ceptam uetisimule sit: Ea urbs quōdam fuit. Quæ nūc
nulla est. Aduēantes uero inde Carthaginienses: & hos & Græcos cladib;
efficere nūquā destiterūt: Syracussani tamē obsistere. Postea Roma-
ni Carthaginēses eiecerunt: Et Syracussarum p obsidionem potiti sūt.
Cum autem Pompeius ætate nostra & reliquas ciuitates: & Syracussas
uideret: Carlar Augustus eo missa colonia: magnā uetusti oppidi ptem
restituit. Nā quinq; cōstabat urbibus olim. Mœnia itaq; .c. & .lxxx. conti-
nēs. Totum quidem ambitum explere nō oportuit. Partē uero quæ in-
sulæ aspectus Ortygiā colitur: habitatoribus implere satis esse censu-
it: cū haud contemnendū haberet urbis spatium. Ortygiā pons terræ
coniungit. Ea fontem habet Arethusam: pelagus fluiuium statim emittit
tenem. Hunc ipsum Alpheum esse: traditum est in fabulis. Qui cum
in Pelopōneso sumat originem: per mare sub terram: usq; ad Arethusā
fluenta perducit. Deinde hoc ex loco emergentem rursus excurrere in
pelagus. Talibus autem de rebus coniecturam faciunt: poculum quod-
dam olympie in amnem ipsum decidens: hoc in fonte demum emer-
sisse. Sacrorumque in olympia factorum: sedibus turbulentum fieri
fluiuium. Hæc sequutus Pindarus: Venerabile inquit flumen Alpei
fontes Syracussas germen Ortygiæ. Eadem Timæus philosophus Pin-
daro adstipulatur. Siquidem Alpheus anteq; pelagus attingat: in quē-
pā dilaberetur hiarum: Credi posset hinc subter humū: usque i Siciliā:
nequaq; marinis fluctibus admixtas pferre aq̃s potuiq; placidas. Postq;
uero os ipsū fluminis palā in are manifestū irumpit. Nihil autem alio
uicinū est: quod fluminis aquas absorbeat. Licet nec sic dulcis permaneret
aqua: si fluxus ipse supernæ innatans: aut infra terrā intraret: prorsus est

ipossibile. Cetera enim Arcthusa testatur aqua: potiori cōmoda & ipsius
Alphei fluentum: nequaquā mati confusū: itā incurſu permanens: qđ
in aluē uictū incidat: At res omnino fabulosa ē. Vix enim hoc de Rhō
dano credimus: cuius aqua per lacū diffuens adeo permaneat: ut mani
festū oculis seruet excursionē. Ceterū id quidē exiguū iteruallū ē. Nec
undas agitante lacu. Hic autē cum igentes tēpestates & inundationes si
ant: nullius persuasiōis aut credulitatis: affinitē permittunt esse sermonē.
Appositū uero poculū magis ac magis mēdaciū auget. Id enī haud cre
dibile ē: cū eo modo & talibus terminis delatum esse dicat. Verū enim
uero multi subterranei labunt amnes: uariosq; per locos. At non tantū
per spatiū. Quod si possibile sit: ea quæ diximus omnino ipossibilia: quæ
quæ de Inacho traduntur fabulis perq̃similima. Fluit enim de Pidi ur
tice: ut auctor est Sophocles: & Lachino de Perthebis i Amphilochos &
Acarnanes & Acheloi cōmiseretur aquis. Ex hinc gradiens Argos: undās
ab scindens ad Iei populū peruenit Lycii / Dilatant aut motis strosū hunc
sermonē nonnulli q Choninopū ex Nilo Delū transmittūt. Zolus ora
tor in Tenediorū collaudatione: Alpheiū ē Tenedo effluere dicit. Is ē q
Homerū sui fabulari scriptorē utripet. Ibicus uero Sicymoniorū inē
Asopū ē Phrygia labētē asserit. Meliusq; Hecateus: qui Inachū Amphi
locho: flumen: ex Lachino fluēs scribit. A quo & eas erūpit. Alterū ab
Argolico esse: & ab Amphilocho nomē assūpsit: q & urbē Argos Am
philochici appellauit. Ille illū quidē i Acheloi irūpenti affirmat. Eui
tē uero in occasum Apolloniā uersus fluere. Ex utroq; autē Insula latio
reporius sūt magni. E qbus maior ē stad. lxxx. Hāc urbē uero & Cam
nā refecit Cæsar Augustus: sicut & Centoripa. Cū illa ad Pōpei desti
tione plurimū attulisset adiumēti. Supra Caranā & enim Centoripa i
cent: Eneis propinqua montibus. Fluminiq; Symeco: ager Caranē illu
enti. E reliquis Sicilia: lateribus ora ipsa: quæ a Pachyno i Lilybeum ei
tendit: tota relicta est. priscarum tantum habitationum uestigia seruans.
E quibus Camarina Syracusanorū colonia fuit. Verū Agrigenū Ioni
cū: & Emporū & Lilybeū adhuc permanet. Nā cū hæ partes agro sublu
cent Carthaginē: illōga & diutius pdurantia bella maxia ex parte plagi
hāc extinxerunt. Reliquū uero latus: igens sane licet raris teneat monti
libus: satis tamen accolarum habet. Nam & Aleſa & Tyndaris & Ego
stanorum Emporium: & Cephaloedium: exigua sane sunt oppidula.
At Panormus Romanam habet coloniam. Egesteam ab Amphilocho
te comitibus conditam esse memorie produm est: qui Crotonem com
migrarant: Quos Philoctera una cum Egesta Troiano transmiserat in
Siciliam: sicut in rebus Italicis a me explicatum est. Intra Insulam est

Ennemodis quidem possessa Inquilinis: super collē iacēs. In qua sacra
Ceretis aedes est. Ea montanas amplectitur planities totas arabiles. Eunus
cū fugitiis obfisione pressus: illā præcipuis affecit cladibus. Vixq; an
dē a Romanis eulsi sūt. Eadē mala perpeſſi Catanenses: & Tauromini
ani aliq; q̄plures. Eryx quoq; collis excelsus habitatur. In quo Veneris
tēplum locatū est: quod ſingulari ueneratione colit. Antiquitas mulierę
frequētia refertur: illius munisterio dicantur: quas & e Sicilia & Exter/
na ex regnōibus multi locant. Hac uero tēpestare: ſicut & ipſa Colonia
uiduata colonis est. Sic & tēplum deſolatū: & ſinctę hominū copia de/
ſect. Est & Romę ante portā Collinā: dex huius ædificiū: quod Vene/
ris Erycinę tēplū dicunt: Cui cū aede ſacra insignis adiacet porticus.
Reliqui uero coloni: maioręq; mediterraneę plagę pastores poſſidēt.
Haud enim Himerā habitari amplius nouimus. Nō Gellinō Callipo/
linō Selenū: nō Euboeā: neq; alias plures. Ex his Zancle Mylaę in/
cole: Himerā condiderūt. Naxi uero Callipoli. Selenuntē Megarēſes
Indigenę. Euboeam Leontini. Barbaricę quoq; permulte ſunt delectę:
ſicut Comici memorāt. Cocali Regia apud quē Minos doſoſe necatus
madit. Itaq; Romani loci potiti cognita ſolitudine: montes & campeſtria
plurima equoq; paſtoribus: Bubalcis & Vpiliōibus fruēda præbuerūt.
A quibus Inſula ſepe uero in maxia rerū diſcrimina conſtituta fuit:
Primū quidē Paſtores ipſi ad latrocinia ſparſim uentebantur. Inde coa/
dunatis in unū copiis: uicos populabant. Quomodo quādo Eunus Er/
mam occupauit. Nuper etiā aſate noſtra Selurus quāq; ſeſe Etnę filiū
prædicabat: exercitus ductor: cū diutius circūſcriba Etnę loca prædator
diſcurreret: miſſus ē Romā. Vbi in foro gladiatorę certamię cōſtituto:
beluę cū morſibus diſcerpi: lanariq; ſpectauit. In ſublimi nāq; ad id
cōſpecto poſitus ædificio: peride ac i Etnę: cū derepente diſſolutum una
concidiſſet: ſi in ſolutes beluę caueas: ad hoc ipſū præparatas præcipi/
tus eſt. Quid uulgatū ab omnibus locorū uirtutē prædicet? Quā nulla
ex parte inferiorē Italia demonſtrāt: Superiorē uero diceret frumento:
Melle: Croco: aliſq; permultis. Adde locorū propinquitatē. Inſula enim
uelut quedam Italię pars eſt. Romę quoq; ſingularitāq; ex ipſis Italię
præditis facile: nulloq; cū labore ſuppeditat. Itaq; Romę hortēſi Siciliā
uocuerunt. Huc enim omnia ibidem nata comportantur: paucis exceptis
quę incolarum uſus abſumit. Hęc autem ſunt: non fructus modo: ſed
etiam pecora: pellentesque. Ceteraque eius generis. Duas autē perinde ac
matris arces Poſidonius ſitas eſſe deſcribit Syracuſas uidelicet: & Erycē.
Mediū uero inter utrūq; Etnę nam imminere circūſtantiſus cūpis. Vaſta/
tus uero ē Leontinorū ager uniuerſus quos Naxii: & quidē indigenę

condiderunt. Eos & enim res Syracusanorū aduersas cōmunes semper suscepisse constat. Secundas autē non semper. Centoripis autē propriū quā est exile sane oppidū: uocatū Etna. Ea montē consecratos accipit atque transmittit. Hic enim primus montis ascensus inchoat. Loca supiora tum nuda tum cinerosa sunt: & per hyemē niuib. referta. Ceterū feriora: siluis & uariis arbor. consitiōibus patita. Ipsa uero montis circumina multas suscipiunt mutationes: uescētib. icēdiis. Nūc quidē unū in Cratērē collabente ignem nunc diuiso effluente nūc igniti erituntur riuimunc siliū: nūc fumo: uel fuligines: Nūc ardentes exhalat lapides. Necesse namq. est meatus ipsos subterraneos cū his pariter accedentibus variari. Ex ora ipsa quādoq. secūdū circūstantē superficiē plura esse. Pluraque nuper qui eo ascenderāt nobis enarrabant. Cāpū se deprehēdī se superne planissimum ad stadia. xx. in ambitu. Qui cineroso quodam includebat supercilio patiens altitudinē habēre. Vt qui intra cōpū illi penetrare uellēt: eis trāsillire fuerit opus. In medio cinerosū fuisse tumulū eo colore quo cōpī superficies cernebat. Supra tumulū rectā in sublimē confurrexisse nebulā. Ad pedes uero. cc. quiescērē. Fuisse enim maliciā. Illa uero instar erat sumi. Duos autē in capū progredi aulescū senē riores: altioresq. calcassent pedibus arenas: retulisse gradū: cū nil āplius explicādū haberent: q. quod longe in rētrib. apparuisset. Quo ex alpoctu uideri: ut multarū sēbulationū nascat occasio. Qualia prāsenti de empedocle dixere quidam quod ī Cratērē insiluit. Et illius casus reliq. uestigia: caloris atq. quos ferreos gessabat. Quā quidem paulo a Cratēris labeo longius reptum ipsa ignis uolentis eiecisset. Nā locum ipsū neq. aditu: neq. aspectu faciliē. Suspiciariq. nihil ī eo deici posse. Cū cōtratiū e. p. fundo spirantes uenti ac uapores obstant. Quos longe prius occurrere ueri simile sit: q. ad Crateris os applicetur. Quod si deiectum sit prius corrumptū: q. deiectum rursus exsistat. qualecūque reliquat in re. Deficere autem & spiritus ipsos: & ignem cū materia deficiat: nō ratiōne caret. Non tamē usq. adeo: ut p. tāta uolētia appropinquare liceat homini. Imminet autē Etna magis Euiro & Littori Catanēsi. Quin Tyrrhenio pelago quoq. & Liparitanis Insulis. Per noctē quidē lucet & splendens apparet e cacumie. Interdiū autem fumo & caligine obsident. Etna quidē e regione montes neruosi obstant. Humiliores sane. Ceterū latitudine ad modū prātereuntes. Insula tota euernosa sub terra est siluuis & igne plenissima. Sicuti de mari Tyrrhenio usq. cumas diximus. Calidarum igitur aquarum scarurignes habet Insula multis in locis. E quibus Selenuntia: ad Himerā salia sunt. Egestina: uero potabiles. Ad Agrigentū uero lacus sunt: gustū quidē maris habentes n. aquam autē

discrepantem, his enim quæ nequaquam natabilia sunt nullo pacto de
demergi contingit. Quin immo in lignorū modū superne fluitant/italiv
tane quosdā habent Crateras: quæ turbulētā exhalantē eieciūt aquam.
Ac rurſū eundē in finē recipiunt. Spelunca uero penes Metaurū ē am
pliſſimā intus habēs fiſtulā p quā occultus elabit amnis & magno quiv
dē intervallo. Dehinc in ſuperficiē emergens ſicut Horontes in Syria:
Hinc iter Apameā & Antiochiā itūpēs: quē Charybdin appellāt: Et i
ta. Al. rurſū excurrēs ſtadia. Similiter & Tigris in meſopotamiam: & Niv
lus i Africa paululū ante fontes. Ad Ssymphalū uero aqua ducētis ſub
terra ſtadiis delatā Argiuo dehinc agro Eraſinū effūdīt amnē. Penesq;
Abiam Arcadiæ rurſus aqua ut ſub terrā impulſa: tarde poſtea emittit
Eurotā & Alpheū adeo ut uulgatū fabuloſū qddā fidē aſſequatur. Siquis
utiq; cotonas in cōmunē proiectas aquā utriq; dictas commendauerit:
prouit dixerit uterq; proprio i flumine ſuā eſſēdit. Illud etiā de Timeo
urbū dictū eſt: ſororia ſis ſunt quæ ad Siciliā & quæ ad Liparatas inſu
las accidere ſerūtur: & ad ipſā Liparā oſtenduntur. Sunt autē numero ſe
pē ē quibus maxima Lipariſin quā Gnidiſi coloniſi deduxere. Siciliæ
proxima iocēſ: poſt Thermēſſā. Eſt priſci quidem Meliguriū appellabāt.
Duces claſſibus habuit diutius aduerſus Thuſcorū incuſſiōes obſiſtēs.
His ſubiectas imperio habuit Liparcorū nunc inſulas appellatas: quas
pletiq; Folia uocant. Apolliniſq; oraculū Delphici: multotiens ſuis pri
uatis adcreuit. Fertiliſſimā tellurē habet. Et magni prouentus: Alumib;
nis eſſoſionē. Calidas etiā aquas & euaporātes ignes. Inter hanc Siciliā
quæ ea iocet: quā Vulcano ſacrā uocant: Saxofa tota: & delerta: & ignita.
Triſitiſq; quaſi ternis ex crateribus eſſat. E quorū ſane maximo Lamiv
nas flāmae eructāt: quæ magna ex parte meatū reſerferunt. E longa uero
credinū ē obſeruatiōe flāmas ipſas flatibus concitari: tū hic tū in Etna.
Quibus ceſſantibus: ceſſant & flāmae. Nec uero id ratione caret. Venti
enim e marinis exhalationibus captantes originē: & generantur: & nutri
untur. Adeo ut de cognata materia accidētq; ignis incēſus ſpectatores
ipſos mirari non ſinit alio quodā modo ſata. Ex tribus illis caracteribus
unū patrim effluxiſſe. Polybius aſſerit. Alios uero permanere. At maxiv
mo labæ a deſſe rotūdū: ad ſtadia quinq;. In magnitudinēq; paulatim cō
duci ad pedū. l. Diametrū. Cuius quidē profunditatē: uſq; ad mare ſtat
ſpacio eſſe. Sicut in uētorū langore licet intueri. Quod ſi hoc ipſa crediv
bilia cenſueris: forte fidem non abrogaueris ad ea quæ de Empedocle
uſq; fabulantur. Igitur ſi ſpiraturus eſt. Auſter nebulofam circum in
ſulam effundi caliginem dicit. Adeo ut longe Sicilia cerni nequeat.
Flāte uero Borea: puras flāmmas ex eo quem dixi cratere altius extollī.

Ac maiores emitti strepitus. Zephyx autē mediū quēdā tenere cedit
Reliquosq; crateras ei usq; quidē esse generis. Exhalationū uero mino-
res habere impetus. Exq; fragorū differentia: & quo ex loco exhalationes
inchoent: & flāmae & fumus annotari. Et tertiū rursus in diē quis spiritu
sic uēctus. Omni igitur languere spiritu: Alios ex Liparitanis salē futu-
rū prādicere uentū ait nec id quidē falso. Quia ex re quod a Poeta fabu-
losissimū dici uisū est: haud inuiciter dictū apparet. Sed occulta quadam
ratione ueritatē insinuassee. Cū dicat Eolū uētorū esse custodē. De quo in
superioribus facta a nobis est mētio. Quomā satis expressa est noticiā
uidēntē huius: dicat quispiā: utraq; enim aequali ad sunt dispositionē
euidētia. Atq; amborū cōmunis est uoluptas. Redeamus ad earū rerum
a quibus regressi sumus: ordinē. De Lipara nēpe: & de Thermessa dictū
a nobis est. Ab hā Onostrongylā a figurandē rotundā uocant. Est & hec
ipsa ignibus scātēs. Flāmarum quē ui minores. Lumie uero maiores. In hac
Eoli domiciliū fuisse memorat: proditū ē. Quarta est quā a formaque
que Didymā idēst gemellā uocant. E ceteris Ericussā: & Phœnicussā
ab arbutis uocauere. Ad pascua uero prorsus omisissē fuisse. Septima uo-
ro in mare magis exposita ē. Euonyma idē sinistra uocata: & solitaria ē.
Sic autē appellata est: quoniā e Lipara in Siciliam nauigantibus sinistra
maxime offertur. Multotiens sane in maris Insulis propinque superū-
cie excurrentes flāmae cōspēctae sūt: Cū e profundis cōcauitatibus regio
sus quidā ignium meatus est. Et ille ad exteriora uolentior erūpē. Pel-
donius se meminisse inquit: aethuo solitio illucescente aurora inter Hē-
rā: & Euonymā pelagus mirādū in modū in sublime conscēdens appa-
ruisse. Et aliquo tēporis spatio permanisse assiduū erectū flantibusden-
de fuisse. Quosdā autē in nauigasse illuc aulos exanimatos uidisse pilos
quos fluxus ageret. Quosdā uero uapore: & odore malo percussos fugi
captasse. Vnāq; e nauiculis pēnas ad mortem nōnullo amisso. Reliquas
Liparā uix incolumes reportasse. Qui nunc quidē in ista corū q. Comi-
ali morbo captantur deliperent: Nunc ad proprios sensus respicerēt.
Pluribus post diebus uisū esse. Cœnū mari supne germinās & mūs et
locis flāmas & fumū & caliginē erūpentes. Postremo congelatū: & meli-
ribus lapidibus similē glaciē extinxisse. Quā quē rē cum Siciliae Præ-
tor. T. Flaminius Senatus declarasset senatus eundē mādauit: ut & ipsi
Insula: & i Lipara: Diis maribus: & marinis: sacro sacrificio litaret. Ipse lo-
corū descriptor ab Ericussā: ad Phœnicussā. x. mil. passuū interesse tradit.
Hic ad Dimā. xxx. Ab ea ad Liparā: ad septētrionē. viii. sc. xx. Ab hac
Siciliā. xviii. Ab Strōgyla uero. xvi. Immētes sūt Pachyno Mēdita dē q. Ca-
uelli portat: quos Meliteos uocāt & Gaudos. Absūt iter se sēcē millibus

possum. viii & lxxx. Ante Lilybēi iacet collura & ante Aspidē: i. clipeū.
Ea uero Carthaginēsiū ciuitas est: quā clipeā uocant. Inter ambas sita: &
eo quod diximus ab utraq; intervallo disiūcta. Est & ante siciliā & africā
egimus & aliae quaedā exiles insulae. De insulis quiddē haecenus. Quā
do inquit Italae usq; Metapōrū loca sumus: emēli continēret adjuncta
deinde explicemus. Cōigua uero ē lapygia quā & Messapiā Graeci uo-
cāt. Indigenae autē: partim salentinos circa ultimā lapygiā nomināt prim
calabros. Post hos ad boreā sūt Peucenī & Audani sermone graeco no-
minati Accolae uero tractū omnē post Calabros Apuliā uocant. Eorum
plurimq; Poedici dicuntur. Ex Peucenī maxime. Est uero Messapia i Poe-
ninsula forma a Brundisio usq; Tarentū līthmo inclusa: stad. x. atque.
cc. Annauigatio uero circa ultimam lapygiam stad. est. cccc. Distat a
Metaponto stad. circa. cc. Et ad eum quidem maris iter ad orientem ē.
(Tarenti) sinus pars maxima impetuosa est. Ibi maximus atq; pulcher-
rimus magno includit pontē. Circurū uero ē stad. centū. Eque sinus i
terioris pte līthmū efficit: exterius pspiciant pelagus adeo ut urbs ipsa
in Cherōneso iaceat ut per ipsā facile nauigia protrahātur. Cum utroq;
ex limore humile collū existat. Cūq; oppidi depressū solū sit: qua tamen
arx edificata ē paululū altius attollit. Antiquus sane murus ingentē cir-
cuitū habet. Nūc autē qui prospectat līthmū plurima defecit: ex parte.
at parsque portus ori uicinior applicat: qua arx perdurat: nō mediocris
urbis magnitudinē explet. Stadū habet ornatissimū & forū amplissimū:
ubi sinus ē louis Colossus: ex aere fabrefactus: eximie. Post Rhodiū ma-
gnitudinis. Inter forū autē: atq; ipsius portus os: Arx ipsa extollitur per
paucas uoce: ornāmētōrū reliquias & statuatū continēs quorū cum ma-
gna copia foret urbe potiri Carthaginēses: pleraq; uastauere. Aliqua eti-
am Romani capto per uim oppido ut spolia uēdicarunt. E quibus Hec-
tulis imago sublimis ex aere in Capitolio fixa ē. Opus Lysippi. Quod a
Fabio maximo oblatū ē domum. Qui urbē ceperat. De huius urbis ori-
gine haec ab āthiocho mandata sunt litteris. Quod consilato iter Lacedae-
monios: & Messenios bello. Qui Lacedaemonioꝝ in eius cōmunicationē
uocati non sūt: Serui sūt iudicati. Quos Elotes nominabāt. Ea quoq; du-
rū militiā: quotiesq; in lucē producti sūt pueri infames ignobilesq; iu-
dicos Parthenias uocant. Quod cū minime ferrent a quo aio: erat aut
plurimi infidias struxere popularibus. Qui cum intellexissent: clam ali-
quos subnecare qui amicitia simulatione modū ifidiarum renunciarēt.
Horum e numero & Phalanthus erat qui Praefectus eorum uidebatur
esse. Minime uero simpliciter his qui participes erant uocati placebat.
Conuenerat autem ut in Hyacinthiorum celebritate: quādo certamē i

Amycleo conficeret. Is locus est cū Phalanthus capiti pileum imponere
fieret insultus. Populares autē a cesarie noscibantur. Phalanthi uero sa-
dales cū signum renuntiassent cōsistente certamine præco in mediū pro-
cedēs Phalantho ne pileū capiti iponeret inhibuit. Quod coniuran sē-
res apertis tā palā insiditis partim fugiunt partim supplices aduēnt. Ius
si aut bene sperare cōducantur i uincula. Phalanthus uero. ad Apollinē de
Colonia deducēda cōsulturus minit. Cui deus huiusmodi ius oraculi,
(Sathyreum & pingue populū tibi trado tartari.
Incolere. Ex late cedē per apygas ades.

Vna igitur cum Phalantho Parthenon profecti sunt. Quos Barbari &
Cretenses qui prius locum occupauerāt hospitaliter acceperunt. Eos sibi
se tradūt qui una cū Minoe in Siciliā nauigarūt. Post cuius loerū i Ce-
mētis apud Cocalum in Sicilia pelagus irantes huc appulsi fuerūt. E-
bus postea quidā pedestri itinere linum Adriaticum usq; in Macedo-
niā peragrātes. Bugei sūt appellati. Iapyges autē uniuersos usq; ad Dan-
ubiā cognomē e quodā duxisse Iapyge. Quē Dardanus e Cretensi mule-
te suscepisse dicitur: ducēq; Cretensibus extitisse. Tartarum autē ab He-
roe quodā nomen accepisse: literis proditum est. At enim Ephorus de
ipsius ædificatione: hūc in modū scriptum reliquit: Lacedæmonii adue-
sus Messenios beligerabant. h. nōq; Regē Telocum eo sacrorū causā
profectū necauere. Illi uero iuramēto sese obstrinxere: non aut domum
reuerfuros: q̄ Messenam solo adæquassent. Aut omnes certe occum-
bere morti. Urbis uero sue custodiam & iunioribus & natu grandioribus
i militiam profecti reliquere: Decimo postmodū belli anno: Lacedæmo-
niorū matronas concilium ineuntes: nūcios ad uiros emisisse: quatenus
haud pari sane conditione contra Messenios bellū illud geri. Hos nōq;
cōmotātes in patria in dies sobolē procreare. Lacedæmonios uero poli-
tis in hostili terra castris: uxores dimisisse uiduas: q̄ ex re periculum in-
pendere: ne patria uirili destituta stirpe delect. At illi simul sacramenti
fide seruata: & mulierū uerba figētes animos: eos ab exercitu muniunt: q̄
robore firmissimi & iuuenta florētissimi fuerant. Eos nōq; minime iur-
mēti cōmunionē teneri nouerāt: cū puerilibus adhuc cōsistentes in u-
nis cum natu grandioribus ad bellum exierāt iusserūtq; ut cuncti uni-
nibus cūctis cōmiserēt: etati hoc pacto copiosiorē procreatū in sobolē.
Quæ cū ita facta fuissent: nati q; h. Parthenon nominati sūt. Messena tūc
āno. xviij. expugnata: i potestasq; redacta ē: Sic ut Tyrtæus ipse canit.
Nos duo magnanimos animis armisq; uigentes;
Perperuo non uidecimus quoq; uiderat annus;
Conferros bello: uicinus uenerat hostis

Pingue solum fugiens: mōtūq; reliquit libone.
 Itaq; cum Messenium diuisissent agrum: reuenientes i patriam: Parthe/
 nas nequaquā cum aliis pari honore dignabantur. Perinde ac matrimonio
 minime progenitos: itaq; ipsi cū seruis cōspirātes Elotibus: Spartanis i/
 fidem ordiebantur. Cōuenit ut signum i foro: cū adoriēdum esset: tollerēt
 pilū Laconicū. Quia re per seruos quosdā Elotes patefacta: contra iperū
 ferre factu difficile esse cognouerūt. Magna enim erat hominum multir/
 tudo. Et quod maximū erat: una eadēq; mēs omnibus: quippe qui sese i/
 uicē germanos esse cogitaret. Qui aut signū tollere debuēt: sine foro cō/
 credere iussi fuere. Qui rē gerēdam indicatam esse senserāt: sese contine/
 bit. Alii per eorū partes p̄suadebāt: ut foras in coloniā excederēt. Quod
 si satis idoneū cepisset locum p̄maneret. Sin contra redirēt: quintā Nes/
 sione terre partiē sortituros. Tum missi Achiuos contra Barbaros bellū
 gerentes offenderūt. In partiē igit̃ periculorū assumpti Tarētū aedificāt.
 Cuius amplissime Tarentinorū opes aliquādo fuerēt: e suā ciuile popu/
 lū potestate gerētes Democratia. Nā classe maxima cūctos supauerūt
 acolas: pediteq; ad milia. xxx. in expeditiones emiserē. Equitū uero tria
 mil. Ductores aut equitū mille. Pythagoricā quoq; philosophiā āplexati
 sūt. Imprimis Archytas singulariterq; diutius eius ciuitatis p̄ceps emi/
 nit. Inde posterioribus ānis illecebrose iualuere delitit: p̄pter fortunas
 nimis secundas: adeo ut plures totius populi ludos: festasq; celebritates
 quodis agerēt: q̄ reliquos āni dies. Eā ob rē i deterius urbanū regimē
 scabatur. Cuius flagitiorū unū illud documētū ē: qd̃ externis uti imp/
 amibus coacti sūt. Contra Messapios enim & Lucanos: Alexandrū Mo/
 lossorū regē accersierunt. Antea quoq; Archidamū Agefilai filiū. Postea
 Cleonymū & Agatoclē. Dein Pyrrhū quo tēpore: aduersus Romanos
 bellum confluere. Nec uero illis obtemperare ualuerunt: quos inuocar/
 tāt. Qui eis infēsi inimicis cōtraxere. Alexander itaq; publicū Græco/
 rū conuentū tractus illius: eoq; cōpulsus odiosad Theutiorū agrū tradu/
 cere conatus ē: cū in Herculeā Tarentinæ telluris æde: illum celebrati/
 mos esset. Iubebatq; ad Acalandrum amnem locum aedificari: ubi con/
 cilia forent. Vnde & rem illi malegestam: propter ingratos eorū mores
 obuenisse fert. In eosq; Annibalis tempestare redundasse: libertate sp̄o/
 liatos. Posterior uero admissa Ro. colonia: solito melius trāquillo degūt
 in ocio. Bellum autē contra Messapios Heracleæ causa suscepere Dauni/
 ceum: & Peuceriorū Reges socios & adiutores habentes. Terra deinceps
 Iapygia: nō sine admiratione commoda oppido est. Nam cū in superno
 tergo aspera uideatur ubi aratis panditur: alioris fertilitatis glebas inue/
 nit. Camq; aquarum idiga est: nihilo minus lata suppeditat pascua &

arboribus referta spectatur. Hæc etiam omnis regio aliquando copiosa
admodum mortalium multitudine floruit & tredecim urbes habuit. Nunc
autem excepto Tarento: atque Brundisio: cetera exigua sunt oppidula. Ad ea
absistere sunt vires. Salernitibus Cretensium fuisse coloniam memoriam produ-
cit. Hoc in loco Mineræ sanum est: quod aliquando locupletissimum extitit
se constat. Extat & scopulus: quem ultimam lapygia appellat: multis in pe-
lagus & octu hybernū pminēs. Paulatimque sese conuertere ad lacinum se-
ditur. In quo ab occasu se attollit & ad ipsum Tarentini sinus os claudit.
Similiter ad ipsum sinus Ionii ora Ceraunias clauduntur a montibus. Ab
eo ad montes Ceraunios: & ad Lacinū: stat. circiter. dec. intervalum est.
E Tarento autem ad Brundisium navigationis circuitio est ad Barin seu Ba-
retū: ut nunc vocant: ut autem antea. Barinē urbē exigua: stat. sexcentis est. In
octo vero in Salernitorū sinibus: ad quā pedestri magis: quā maritimo in-
teresa Tarento facile peruenit. Hinc ad Leuca (ea enim urbs non grādis
est): stat. dccc. sunt ibi ostreis aquā feridī fons effundens aspiciat. Fabula
tradit reliquos Gigātes e vicinis Cāpanis Phlegreacū Hercules pullos
exagitant: vocabant autē Leuternii ad ea fugitasse loca: contractosque
subisse terrā. Et ex eo: cruentalē effluxionē continere fontē. Eam ob
rē & litus illud Leuternū appellat. Ex leucis quē ad Hyduntē urbē
culā stat. cl. Hinc Brundisū. xl. stat. sunt. Tondē ad Salernem Insulam.
Que ipsius intervalli: quod iter Epyrū: & Brundisū iteriacet: media
est. Ea propter qui rectū navigādo tenere cursū nequeunt. A Salernē
Hyduntē: leuorū iter faciunt. Hinc obseruato ferēte uento: Brundisū
perueniunt portibus. Et egressi Rhodias urbē Græcam: pedestres omnes
adueniant. Cuius oriundus Ennius poeta fuit. Locus igitur navigādo
cundāus. E Tarento Brundisū Cherrōnesio pquāsimilis est. E Brū-
disio autē Tarentum uia expeditio uisitori uno nauata die: eius quam dicit
Cherrōnesi līthmū efficit. Ea & Messapiā: & lapygiā & Calabriā: & Sa-
lerninā: cōplures cōmuni appellatione nuncupāt. At quidā (ut antea di-
ximus) diuidit. Exigua quæ perter navigantibus obuiant oppida: cōm-
motata sunt. Ceteræ in mediterranea regione Rhodiarum sunt: & Lupia. sū
paululū a mari remota Salepia. At medio in līthmo Thyrex: ubi potius
tium cuiusdā regis monstrantur ædes. Cū autē dicat Herodotus unā in
lapygia esse: quā Cretenses edificauerunt Minois classei Siciliā navigā-
tis errabundi. Aut hanc ipsā accipiamus oportet. Aut uerētū Brundisū
um Cretenses habitasse: memoriam producit. qui e Cnossō cū Theio
discesserūt. Postea alios e Sicilia cū lapygiis disgressos: nā utroque modo
fama est: cū una permanere nollēt: i Bottiā discessisse: rēpore autē posteriori
ciuitas regia potestate gubernata: nō puam agri portionē ab Phalan-
ti

ac Lacedæmoniorum uiolētia perdidit. Eum tamen eiectum a Tarento Brundusini acceperūt. Ac eū deinde uita functū eximie honore sepulchra decorauerūt. Tertiā aut Tarentinis meliorē habēt. Illa enī tenuis quā de ceterū fructuū bonitate præcellens. Nam & mel eius & uellera uehementer laudantur. In primis enī Brundusii portus sua excellētia præstat. Multi enim ore uno portus includunt: qui nulla fluctuū agitatione turbant. Cū interni sinus excipiantur forma ipsa cerui cornubus simillima sit unde & nomen inditū sit. Locus enim cū urbe ceruino capiti maxime est cōparāndus. Nā lingua Messapiorū Brundusiu cerui caput nominat. Ceterū Tarentinis portus nō omnino undarū motibus caret. Cum sese pandat & interius occulta sub undis saxa quedā cōtineat. E græcia præsertim nauigātibz atq; Asia longe rectior Brundusiu ē nauigatio. Itaque omnes quibus propositum est iter Romā: huc applicant. Duæ autē uiae sūt. Vna quidē multis uectabilis p Peuceas. Qui perdidici uocantur: & Daunios & Samnites usq; Beneuentū. In qua uia est Egnatia ciuitas. Post eā Cedis & Netium & Canusiu: & Cerdonia. Altera p Tarentū paulisper ad leuam. Ex si quanta est diei unius circuitionē feceris uia Appia offertur plaustris cōmodior. In ea urbs est Vria: & Venusia. Hæc quidē Tarenti atq; Brūdusiu media. Illa uero i Samnitum & Lucanorū cōfinibus. Coeruntq; ambe ad Beneuentum atq; Cāpaniā ex Brūdusio. Hinc si usq; romā uia uocat Appia: p Claudiu per Galinam. Per capuā & Castilinum: usq; Venusiā. Quæ dehinc sūt diximus. Tota uero ex Roma Brūdusiu. cc. & lx. miliaria continet. Tertia e regione p Brutios: & Lucanos & Samnitum ad Cāpaniam Appia iūgitur. Ceterū lōgior q̄ e Brūdusio tribus diebus aut quattuor p Appianos mōtes. At enim Brūdusio i trāsmarinā ripam nauigatio est una quidem ad Cetaunia: litusq; deinceps reliquū: & Epiri: & Græciæ. Alterā Epidamnū q̄ prima lōgior. Nā mille & decc. stad. est. Tertia & hæc est: cū urbs ipsa cōmode & ad gentes Illyricas & Macedonicas sita esset. Brūdusio uero litus Adriaticū præternauiganti Siegnaria occurrit ciuitas Cōmune & nauigātibz: & terrestri iter faciētibz ad Bariū diuersorū. At usq; Peucestium mari uento nauigatur austru. Per tertiam autem usq; Saluū. Tota uero & montana & aspera: magnam Apēninorum mōtium communicationem habēs. Eiq; colones Arcadas accepisse putatur. E Brūdusio Barium. dcc. stad. sparium est. Pariter fere distat ab utraq; Cōriguum quidē pascitur agrum Cauini. Dehinc Apuli usq; ad Ferentanos: ut necessitudo sit usq; ad Peucetios & Daunios: quos nec accele omnino na uocant: præterq̄ antiquioribus iōis: omnis quidem huius regionis quam Apuliam nūcupā: haud accurate sane terminos explicemus harū gēnum. Quocirca nec nobis

ualde affirmādū est. E Batio ad unum Aufidum: ad quē Cānufiorum
est Emporium: stad. sūt. cccc. Ad Emporium autem superior nauigio
stad. lxxxx. Proxima est Salappia: Argyrippinoꝝ Emporiū. Haud enī
multū a mari: duæ Italicæ urbē: maximè quōdam in plano sitæ sunt
sicut documēto sūt circuitus est. Cānufiū uidelicet & Argyrippa. Ce-
terū his intus minores sūt. A primordio quidē uocabat Argyrohippiū.
Deinde Agryppa. Porro autē Arpi nūc uocata est Vtræq; impressa
sine deletionē Diomedē cōditæ dicuntur: his i locis & cōpus: & alia cōple-
ra: Diomedis potestati ostēdant. In Mineræ quidē fano: quæ Lucetæ ē
prisca dona & ipsū uetus oppidū Dauniorū extitit: nūc uero depressa
cessit in propinquo mari iacēt duæ insulæ: quas Diomedias appellāt. Ex qui-
bus habitatores habet altera: Reliquam desertā esse dicūt: qua Diomo-
dē disparuisse: quidā fabulatur: Comitēsq; i aues cōuersos esse. Eas enī
hac ætate māsuētere: & humanā quodāmodo uitā agere: & uiuēdi ordi-
ne: & erga benignos māsuētudinē. A malignis autē & sceleratis fuga & e-
uitatione. De hoc ipso Heroi: cum alia multa per ueneros: tū solū ad-
gitur honores. Credit & Sipontem adificium esse Diomedis a Salapa
stad. c. & Literuallo distātem. Græci uero ē Sepiuntē nūcupāt: ab eis
enī ē fluctu sepiū. Inter Salapiā atq; Supōtem: fluuius est nauigationis
ris accōmodus. Et Lacus ignis ostium: Per utrosq; autē nascentes & Si-
pōte fructus deuehūt: ut frumētā precipue. In agro Saunio circa tūm-
lum: quem Drion nomināt Basilicæ monstrātur: una quidem Calchās
i summo uertice. Cui petētes oracula nigrātem immolat arietem: & sta-
ta i pelle dormiūt. Altera Podalitiū in infima mōris radice posita: Ab eis
mari stad. circiter. c. Ex ea riuius manat: ad omnis pecorum morbos lu-
lutat. Ante sinum hunc promōtorium procubens: ad stad. ccc. proxi-
diur i pelagus: oriētem p̄spectās Garganum appellāt. Cūq; ultima ē
cūsexeris: uis exilis offertur nomine ureum. E promōtori regione Di-
omedes iacēt insulæ. Ager iste cū omnis generis fructus: tum uero cōpi-
osus producit. Equis & ouibus aptissimus. Lana q̄ Tarentina lōgemō-
lior: minus uero cōdida: regio ipsa propter camporū cōualles trāquilla.
Pleriq; Diomedē fossam ad mare usq; profcindere aggressū memorat.
Certe cū domū accersitus esset: & hanc & alias res ipse fecit: omisit
& ibi ē uita excessisse. Hic quidē de illo unus uulgatus est sermo: secun-
dus autem eis in locis tandiu permanisse: donec uitam conuertit. Ter-
tius fabulosus quem ante dixi: in ipsa insula disparuisse. Quartus exponi
posset quem Veneri disseminant. Illi enim uitæ illius conuersionem: at
scio quo pacto: penes se factam esse asserunt: quā in decorem numerum
relationem uocant. Hæc igitur secundum Artemidorū interualla iacti

Secundū uero locorum descriptorem: Brūdiusio ad Garganum miliaria
 c.&.lxxv: Ea uero Artemidorus auget: Catep hoc ex loco Ancōis usque
 mil.cc.lviii. ille ait. At Artemidorus ad mille.cc.&.lxxx.x. fere Ancōis di
 stantia stat mil. pas. cc. l. esse refert: mīto minus q̄ ille. Polybius uero il
 lab Iapygia emēsa fuisse tradit: & mil. pas. d. lxx. ad urbē Salā edisserit.
 Hinc autē Aquileiā. c. lxxviii. Haud sane concordāt cū eo: quod litotis
 Illyrici afferunt iteruallo: e montibus Cernūis ad sinū Adriatice maris
 iōmū: cū hūc supra. vii. mil. esse demonstrant: & cū maiorē illo esse con
 stant: qui minor multo sit. Et omnes cū omnibus iter sese de iterual
 lis dissentiant: sicuti saepenumero a nobis dicit. At nos ubi diiudicari li
 cet: nōstrā efferimus sērentiā: ubi sane illoꝝ dicta in medio ponere opor
 tere minime putamus. Quod si nec ab illis habeamus: haud mirādum ē
 si nos etiā in huiusmodi materia aliquid omisimus. Ex magnis quidem
 rebus nullā p̄fecto omitteremus: At parua si cognita fuerint: pax utilita
 tis afferunt: sin omīssa latuerint: toto ex opere aut nihil aut nō multū ab
 siderit. Statim uero a Gargano sinus modius p̄fūdus quidem excipit:
 cui adiacētes accole Appuli proprie nomināt. Ip̄sque & Daunii & Peu
 didem usurpāt linguam. Nec in ceteris: in hoc usq; tēpus discrepāt.
 Annq; uero tēporibus discrepasse simile ueri ē. Vnde & diuersa i om
 nibus inualuisse nomina. Priori tēpore uniuersa huius terre secūda soc
 una florebat. Postea uero & Annibal & sequētia bella: desertū illā red
 dederūt. His i locis Clades illa Cānēsis obegit: i qua tot & Rōanoy: &
 sociorū corpora occidoini data sunt. In ipso sinu locus est: supra quem i
 mediterranea Teanum est Apulum: eodem quo Sidicinū nomie. Qua
 in pte Italice latitudo nō pax contrahi uidetur. Vbi sunt Putcoli a mari
 ad marennus stat mille sīstimus relinquitur. Post lacum autem ad se
 renunos & Bucanum p̄ternauigādi commoditas est. Viraq; ex locus
 ripa ad Bucanū & Garganum stat sūt. cc. Quæ deinde Bucano cōsūcta
 sunt: in superioribus dictū est. Huius generis & magnitudinis Italia est.
 Cum mīta a nobis disputata sint: nūc p̄p̄lissima significabimus. Quibus
 hoc tēpore ad cārti maiestatis fastigiū res Romana cōsēderit. Vnū qdē
 quod instat insulserutū in circuitu maria custodiāt: paucis exceptis p̄ti
 hus: quæ tamē inaccesis uti muro moribus uallat sūt. Secundum ē ma
 xima ex parte ipsius iportuositas. Et quod sicubi portus existūt: magni
 tudine & excellentia mirabiles: adstant aduersus externorum i petus cō
 modi. Nec minus ad inferendas incursiones: & ad ipsam mercaturæ cō
 moditatem & abundantiam. Tertium aeris uniuersi temperies: cui subia
 oct. Ad quam uarietatem animalia: arbores & (ut paucis simpliciter dicā)
 cuncta quibus utilissimus mortalibus uictus suppedatur: plurimam

diuersitatem habet: siue bonum siue malū dixeris. Ipsius longitudo a se
pōtione in meridiē ut plurimū extendit. Cuius longitudini additamē
tū est Siciliatilis & tanta pinde ac eius pars. Aeris tempies & intempar
tia: p calorē & frigoris & horū mediocritatis cōditione diiudicat. Itaq; cū
cūta longitudine: que nunc est Italia: tam i amboꝝ excessuū medio laci
tē plurimā tempore conditionē continere necesse est modisq; plurimis.
Id etiā alio illi pacto contingit. Nam cū montes Apēnini ppetua longitu
die porrigant: cūq; latus utrūq; campos & colles frugiferos emittant: nu
la pars extat: cui non montanis & cōpestribus bonis frui cōtingat. Adde
fluminoꝝ & lacuū magnitudinē & copias. Ad hęc & frigidatē & caliditē
scaturigines aquarū: quas ad mortalium salutē parens natura cōplanibus
in locis comparuit. Quid diuersoꝝ facultates metallorum? Quid mari
am atq; efcas hominibus ac pecoribus attribuit? Quis fructuū ubero
rem atq; bonitatem pro dignitate differat? Inter gentes quidē ampli
simas: & Gracis ipsam & excellentissimas. At siue partes media consilens
uirtutis præstantia & amplitudine: ad circūstantibus imperandū non ē
ex uicinitate subiugandorū facultatē nata. Quod si ad susceptū de lu
lia orationē: & de Romano populo: cuius diuioni subiecta est: sūmatim
quædam adicienda sit ratio: quando ipsi Romani ad uniuersū orbis im
perium perfugiū struxerunt ac propugnaculū: assumantur & hęc quod
post Romā conditā Romani perpetuo multas hominū ætates sub re
gio principatu: integre casteque duxerunt. Postea cum Tarquinisq;
regū ultimus: ipsoꝝ flagitioꝝq; imperitabat eiecissent: atque urbem
se mixtam constitueret: ut singularis principatus & optimates regerent:
acceratis i regni cōmunicationē atq; usū Sabinis Latinisq;. Quos cū in
gratos: sicut & alios finitimos assidue deprehendissent: eorū strage lu
um āplificare quodāmodo coacti sunt Imperiū. Hoc pacto paulatim ad
incrementū p̄gredientibus illis euenit: ut ciuitatē repente præter spem
niam amitterent: præterq; spem reciperēt. Hoc autem nono ac decimo
post cōmissā naualē pugnam ad Capree fluiuium āno gestū est: sicut Po
lybius memorie prodidit. Postq; factā cū Antialcide pacē: Romani cū
istos p̄pulsissent: Latinos primū omnis subiugarunt. Deinde Thufos
& Gallos circūpadanos: ab inuerecundia quadam licentia represserunt
postea Samnites: post quos Tarentinos ac Pyrrhum debellarunt: reliqu
umque nostræ ætatis Italie: præter Circūpadanam regionē. Ea namq; ad
huc belligerente in Siciliam transmigrarunt: qua exclusis Carthageno
sibus: Padum Gallosque repetierunt. Vbi consistente adhuc bello: ecce
Annibal irrupit Italiam: hocque secundum bellum incidit puniē. Nec
lōge post tertius quo deleta Carthago fuit: & Romani potiti sūt Afrā

& Hispania quantum Carthaginensibus eripuerit. Græci uero & Macedones & Asia itra Taurum & Alyn fluuium incolæ: nouandas rebus cū Carthaginensibus conspitarūt. Hoc etiam ut simul i potestate redigerēt pgressi sūt. Equis Antiochum regē & Philippum & Persen & Illyrios Thacesq; finitimos Græcisq; ac Macedonibus aduersus Romanos beligerēdi primordia eripuerit. Et donec uniuersos i stragem darēt: q; ita litum atq; Alyn incolunt: perpetuo dimicare pertexterunt. Eadē & Hispani & Galli sūt perpeffi: ceteriq; omnes q Romano parent impio. Ab subiugida enim Hispania: nūq; ab armis cessatum est: donec uniuersa illis stragibus occuparēt. Captis deide Numantinis & Vretho: nouissi moq; Sertorio mactato: ultimisq; uastatis Cātabris ab Cæsare Augusto exueriorē & interiorē Galhā totā: cū Liguria: primū qdem puculum adempti sūt. Postea Diuus Cæsar: dehinc Augustus cōmuni bello pariter coeperūt. Hoc uero tēpote aduersus Germanos belligerātib; hæcē ppiqs incitati locis. Vnde quibusdā iī trīsuphis decoratū fecere patriam. Oram Africæ nisi quæ Carthaginensibus subiecta ē: Regibus & illis quidē subditis commiserūt. Qui cum defecuerit extincti sūt. Nūc sub lube regno consistit: & Mauritania & ceteræ Libyæ partes plurimæ: ppter illius in Romanum populū beniuolentiā & amicitia. Similia & de Asia cōgereg. Siqdem in Asia per reges Romanis obedētes gubernabat. Postmodum cū illi defecissent: ut teges Artabaci Syri Paphlagōes. Cappadoces & argyptii rebellantes: ac postea destr. Chuquē admodū & de Mithridate Eupatore casus tulit: & de ægypti regina Cleopatra. Cuncta sane itra Phasin & Euphratē præter Arabes aliquos Romanū possidēt imperiū & ab eis reges designari. Armenii uero & ultra Colchos uacentes. Alban & Iberi sola ductū presentia indigentes bene qdē in sese continent. Ceterq; cū Romanis uariis implicētur negotiis: rebus student nouis. Qualiter & si qui trans Istrum & Euxinum pontum accolunt præter Bolporanos & Nomades ritu pastorum uagos: qui partim obtemperant: partim ad omnē uitæ communionem sunt ppius inutiles præsidis tantum indigentes. Reliquam plagam tenent pastores: & qui sub tenuioris uitam agitat lōge seorsum habitātes. Parthi uero finitima tam imentis ualentes opibus: Romanis tamen & ætatis nostræ principibus subdidere colla: & iperatarum maiestati cessere. Itaq; non modo Trophea: quæ quōdā de Romanorū cladibus erexerūt: Romani trans miserē: sed cū Phraates Rex Cæsari augusto filios credidit: & natoq; natos obfides exhibuit: ut obseruandū coleret amicitia. Illis enim his animis abūt quēpiā qui eis iperet a Roma spernūmero flagitātes. Et ferme ppius adfuit ut uniuersū eorū potētissimū Romano subiciat ipio. Ipsū quoq; Italiā seditiōibus sæpius agnatā

ex quo i Romanā ditionē redacta ē. Quin & Romā ipsi ciuilis modera-
tionis & imperatoris uirtus continuit. & ne ad maiore delictorū & uastati-
onis cumulū prolaberetur inhibuit. Arduum sane atq; difficile est alio pa-
cto tale regere imperium: q̄ si uni p̄inde ac parenti procuratio demandet.
Nōq̄ igitur tanta pacis facultas tantaq; bonorū copia Romanis & eis fo-
cietate foderatis affuit: quāta Cæsar suppeditauit Augustus. Ex quo pu-
fectū & absolutam dignitatis potestatem accepit. & hoc tēpore successor
eius filius præstat. Tiberius. Illū sibi gubernandi: & edictorum normā
exemplarq; constituens. Nec minus cum ipsius filii germanicus. Dru-
susq; suam genitori nauantes operam.

Septimus liber reliq̄s Europæ ptes explicat. Sūt aut̄ quæ oriētē spe-
ctant ultra Rhenū usq; Tanain & Meotidis paludis ostiū. Quæ u-
ter sinū Adriaticū: & sinistras maris pōnici ptes līter accipit ad Au-
strū usq; i Græciā atq; Propōndē. In his tota Macedonia cōtinet̄.

Vm a nobis de Hispāia deq; Gallicis Italicisq; gentibus
cū uicinis isulis dictū sit. Deiceps reliq̄ ptes Europæ uidē-
tur enarrā de quo se mō facultas obtulerit p̄iēdo. Restit̄
aut̄ quæ ad oriētē trās Rhenū: usq; Tanain loca spectant
& Meotidæ paludis ostiū. Quæq; iter Adriaticū sinū: & si-
nistras pōnici maris oras līter capit i Austrū: usq; i Cera-
m atq; Propōndē. Līter enī duas i ptes p̄iē terrā prædictā diuidit ui-
uersā: Cūctos Europæ fluuios magnitudine supans. A primordio sitis
Austrū labit̄. Inde ab occidēte statim ad oriētē curuatur i pontū. Oriēt̄ aut̄
ab extremis Germaniæ p̄tibus ab occasu: p̄pe sinū Adriaticū: p̄cul ab il-
lo statū circiter mille. Finiūt aut̄ i pōto: mō lōge admodū ab Tyre ac Bo-
rysthenis eruptionibus: paululū i septētrionem uergēs. Spectātes qdē i
septētrionē lītri ptes: sūt trās Rhenū regiōes & Gallie: quæ sūt gallicæ
gētes & germanicæ: usq; ad Bastarnas & Tyrhēgetas & Borystheni ad-
iacentes oras: quæ iter hūc & Tanain: & paludis ostiū Meotidis locūnt.
Itaq; me diterrancā ad oceanū extendit. Et mari alluit̄ pontico. In austrū
uergētia sūt Illyrica & Thracia: & quæcūq; de Gallicis istis admixta sūt:
seu de plerisq; aliis: usq; ad oras græciæ. De tractu igit̄ extra lītrū p̄iū
dicamus. Multo enim q̄ ceteris: quæ ad alterutrā partē iacent simplicior
ra sūt. Statim igit̄ regionē trās Rhenū ad ortū uergētē Germani colūt̄
nationē Gallicā paulisper imitētes: & scitatis abundantiā & p̄ciuitate cor-
poris: & colore flauo: cum reliquis in rebus & forma & moribus: & uiuē-
di ritibus pares existant: quales Gallos diximus. Ideo Romani hoc ille

nomen iure indidisse mihi videntur. Perinde ac eos fratres legitimos sa-
ne Gallis eloqui uoluerint. Legitimi namque fratres Romano sermone Ger-
mani intelliguntur. Primæ huius regionis partes sunt Rheno proxima: ab
ipso sere fontis initio: quoad in pelagus inunditur. Ex hac est occidentalis
plage latitudo uniuersa: quâ flumen alluit. Eius autem portio est quidam
ad Galliam traduxere Romani. Quædam uero in profundâ regione trans-
migrâs peruenit: sicut & Marsi. Ceteri pauci sunt & Sugambrog: portio
Post uicinos autem amni accolâs: & alii gentes sunt: inter Rhenum & Albi
fluium: qui ubique pariter ab eo distans fluit in Oceanum: non minorem
illo plâtes agere. Inter sunt & amnes alii nauigiis permeabiles. E quibus est
Hamasia. In quo Drusus Bructeros nauali prælio superauit. Hi similiter
ab Austro ad Aquilonem in Oceanum elabuntur. Regio hæc uersus Aus-
trum celsa: quoddam continens. Alpibus dorsum efficit: ad orientem proten-
sus quasi quoddam Alpiû particula existat. Plerique autem huc in modum obser-
uant: & propter situm antedictum: & cum eandem effecerat materiam.
Huius tamen tractus partes nequaquam tam sublime extollunt. In hoc tra-
ctu sita est Herciniæ silua: & Sueuorum natio. Ex quibus nonnulli intra: aliqui
extra siluam habitant: sicut & Colduorum plerique. In quibus & Bubiensium
Marobudii regia. Quem in locum ipse cum alios pluris traduceret ioclas:
suos conterraneos Marcómanos adegit. Is enim ex humiliori gradu ma-
iores ad res constitutus fuit: postquam a Roma regressus est. Nam a iuueni-
libus annis hic uersabatur: ubi ab Augusto Cæsare magna beneficia com-
parauit. Reueniens autem magnum adeptus est potentatum. Et præter
eos quos ante dixi populos: Lucos enim uendicauit: gentem sane præmagnâ:
& Zumos & Butones & Mugilones & Sibinos: & ipsorum Sueuorum
nationem amplissimâ. Sënones Sueuorum natio ut superius dixi: partim
intra partim extra siluam habitant. Getaque cõtermina genti Sueuorum quidam gens
amplissima. Et Rheno liquidum usque ad Albiu puenit fluium. Eorum portio
enim trans Albi in loca depulsi: quæadmodum Eumondori & Lancolargi.
Nunc autem illi trans fluium in fugam compulsi exciderunt. Cõmune
autem est omnibus: qui hunc tractum incoluntur alio facile migrare: & propter
uictus tenuitate. & propter agros ignauis colendos. & propter ipsam pecu-
riam. Cuique in Tuguris habitet: in die habet supellectile. Plurimam & pecor-
ibus trahit alimoniam: sicut & Nomades. Eorumque istar domesticum in carris
uolantes instrumentum: quocumque fors uelit & opinio. suis cum armis cõuertit-
ur. Hi autem alii Germaniæ populi indigenta laborant. Cherusci. Chatti. Ga-
mabridi. Chattiarii. Ad oceanum præterea principes Sugabri. Chaubi. Bu-
cheri. Cibri. Cauci. Caulci. Cãpsiani. Ceterique cõplures. Bisulgis: & Lu-
pianis in unum ad Amasiam delerunt stat. de. Rheno scotus. p Bructeros

minores labēs. Est & salas fluvius: inter quē & Rhenū: cū Drusus germa-
nicus belligeraret. domitis hostibus unctor appetit. Nec enī plurimas i
potestate gētes redegit. sed etiā iacētes i medio navigationis cursus: uēt
insulas. Quāz Byrchanē obsidione cōplexā cepit. Hæc natio ppter su
septa cōtra Romanos bella nobilitatē adepta est. Postea cū in deditiō
nem uenerit: rursumq; desciuerit. Habitansq; terras reliquerit nomē alle
quua ē. Tierti famæ maioris extinsit. si Cæsar Augustus flumen Al-
bin transire ductoribus suis concessisset. & illic rebellēs adoriri. Modo
autē faciliorem militib; di uis i eo quod i manibus uersat bello suspicans
est: si ab is q; extra flumē Albin quiescē agitant sese cōtineret. Nec eos ad
inimicitiaz cōmunionē ultro lacefferet. Ceterū Sugābri uicini Rheni
armis accole: belli exordia factuati. Cū Melonē belli ductorem habe-
rent. Et exide alius alta regni potētes dissiderēt & bellū pace soluerent.
Ac de nūo desciuerint pātis obsidibus & calcata fide. Aduersus illos p
fidia magnæ fuit unitati. Quibus autē fides adhibita fuerat: ii magnus
clades intulerunt sicuti Cheruscis & eoz ditioni subiecti. In quibus uis
Romanorum ordines militū cū Imperatore Q uintilio Varro seden-
bus fractis per fidiā obtriscip sūt. pœnas uero luerūt uniuersi. Et Ger-
manico iuniori clarissimū præbuerit triūphū. In quo illustrū uirorū du-
cia sūt corpora. simul & scemina: Semiguntus Segesti filius Cherus-
cū ductor. & soror eius. Vxor autē Armenii cuius ducta & auspiciū
Cheruscis cōstatū est bellū: in fœdēz frachione cōtra Q uintiliū istina.
Q ui nūc etiā bellū ipsū continet. Eius scemina: nomen est Tholmēla.
Secum erat filius trimus Tumelicus nomie. Isē Selsithacus Egimeris
filius Cheruscōz ductor. eiusque uxor Rhamis Veromiti filia: Bau-
thoz principis Deudorixque Betoritis filius: Melōs fratris. Sugamber
cui aliera soror nupserat. Egessus quoque socer Armenii ab eo dissentī-
ens inchoante bello obseruato tempore transfuga ad Romanos trāsuit.
Et traductis i triumpho cognatis patris aderat. honorificet ipse i ductō
habitus i ipsā pompa incedebat. & Libes Chatorum sacerdos. Alique
mortales ex direptis gētib; præhebūtur. Caribici. Ampsani. Chenisi
Chaturarii. Lidi. Subatti. Distat uero ab Albi Rhenus ad tria stad. mi-
lia: Sigs per uias rectas cursū tenere possit. Nūc autē ppter paludū silu-
rūq; difficultates. iter i gyrū suscipiendū ē. At Hercynia silua potēst
quē ē arboribus. & munusculis i locis igitē admittens abitū. In cuius
medio sita ē oriad habitādū accōmoda. de q; sermonē secius. Cui quidē
& Istri & Rheni fōtes pxiimi sūt. Inter utrūq; lacus: & effusæ de Rheno
paludes. Ipsius autem lacus perimetros est supra trecenta stadia. spaciū
uero circa ducta. Is habet insulā quā uelut arce ad suadēdos uindictos

commodissime usus in navalibus pugnis Tiberius. Hæc autem simul
& Hercynia filia magis q̄ Istri fontes in Austrū uergit. Adeo ut e Gal-
lia i Hercyniā filia tendēt: prius lacū transire opus sit. Deinde Istrum.
Postea iam p̄ faciliora loca: montanaq̄ planicies ad Hercyniā sunt accessi-
sus. Ceterq̄ Tiberius a lacu unius diei progressus iter Istri fōtes aspexit.
Ad eū lacū Rhetii paululum adsūt. Amplius Heluetii & Vindelici. Et
deserta Boiorū regio: usque ad pannonios. Magis autē Luthii: & Vindeli-
ci i montibus cōpos habitant. Rhetii uero & Norici usq̄ ad Alpū summa
tenēt. Et Isoliā uersus inclināt: hinc Insulæbus: inde carnis propinqui: &
Aquileie tractui. Alia autē & in Sueuis illis filia Gabreta nomine ingēs
iacet. Ultra uero Hercynia est: quæ & ab istis tenet. De Cibris sane nō
nulla male disserūt. Quardā uero mediocriter credibilia. Haud enim
huius generis causam admiseris: ut ide errabūdi facti sint: ad latrocinia:
que conuersi: quia p̄cinnulā habiētēs: ingēti quadā fundatione cōpul-
si: in talia loca deseruerint. Nā cōsuetā prioribus ānis nūc regionē inhabi-
tant. Augusto quoq̄ Cæsari lebetē plurima sibi sanctitate consecratum
dono miserūt. Eius amicitiam postulātes: ut iniurias: quæ prius suberēt
obliuione deleter. Cōpotēsq̄ uotō: facti remeātū. Dictu profecto ridi-
culū est: ut homines ad euentus quos p̄petuo natura efficit: p̄ dies singu-
los bis accidētes: indignatiz patrio solo digrederētur. Res autē facta es-
se uidet: quod ingens adeo æstus obuenerit aliquādo: ut reliquos excessi-
serit. Incremēta quidē recipit Oceanus. ac decremēta. Ceterq̄ ad casus
huiusmodi: ordine instituta. atq̄ definita. Minime uero bene: & q̄ ait
Ombros aduersus inundationes arma sūpisse. Et qui dixit: Gallos itre-
pidos esse: ac negligētes. Mergi domicilia tolerat. Dehinc ea ædificantes
illaustē. Quodq̄ maior illis ex aq̄ q̄ ex armis uastitas accidit: ut Epho-
rus perhibet. Ipsa enim estuariorū leries: & uulgata regiō: is imersio: tales
exhibere absurditates nō debuit. Cū enī die quolibet hoc ipsū bis eue-
niat: ne semel quidē scire id resisterē munus a natura esse: & quidē in-
noxū. Nec Cibris solis: sed cūctis Oceani Accolis: quonāmodo incredi-
bile nō est. Nec uero bene. Clitarchus: qui equis insidentes ait: cū maris
ornant imperum: equorū cursibus resugere. Interq̄ fugiēdū prope esse:
ut deprehendantur aquis. Accessum ipsū qui accolis obicitur: nequaquā
tam celeritate fieri nouimus. Cum senlim & latenter ipsū mare pro-
pinquet. Neque quod in dies efficitur: & uicinis omnibus insonat: an-
teq̄ ipso: tantum terroris debet incurere: ut fuga perinde: ac ex in-
specto irrupat: capessenda sit. Hæc sunt quæ de rerum scriptoribus
a Polidonio iure quidem ac merito: reprehendunt. Nec male profecto
coniecturam facit: quod latrocinando in certis errabundi sedibus Cibri

ad paludem usq; Moodin militiis agitant. Ab eis enī Cimerius uocatus
est Bosporus: quasi Cimbricus. Cū Cræcoꝝ lingua Cimerios Cibros no-
minet. Boios uero prius Hercyniā habitasse siuā asserit. Et Cibros ag-
mine facto: hūc inuasisse locum A Boiisq; eiēctos. Istrū & Scordicos p̄
rē Gallicā appetētes descendisse: Porro Teuristas: & Thauriscos: & hos
nationis Gallicæ: Deīde Luernios adisse: Viros quidē plurimo locuple-
tes auro. Cæteri ū in pace uirī agētes. Cūque cōsatas latrocinii opes lon-
ge suis āphiores esse uiderēt: in Heluēnos sese cōtulisse. Et ex eis præci-
pue Tigyrenos: & Toygenos. Eosque secū sollicitasse. Vniuersos uero
deluere Romani: & Cimbro: & alios jāri motus sortios: partim in Alpū
trāsitu i Italiam. Partim extra alpes. Huiusmodi aurē Cimbrorū morē
fuisse: scrip̄tores cōmemorant. Eorū uxoribus in militiā societate cōiun-
ctis: Consequētes nōnulli diuinatiōis perite Sacerdotes iherēbant. Ear-
canus capillus erat. Alba uestis. lita e Carbaso subter tunica: fibulis in-
nexa. Alienis insicte zonis: pedes nude. Captiui p̄ castra strictis occu-
rebāt ensibus. Quos sternētes humi: ad erēu pertrahebant Cratē: ugi-
ti capacem amphorarū. Habebant & pulpitū. quo agilit̄ ascenso: solle-
res in sublime caput: super lebere iugulabāt. Tum profuso in cratē
rē sanguine: inde cum stillaret: uaticinium edebant. Alie uero fasso ut̄
tre in aestina speculabātur: suis uictoriā clamiātes. In ipsis uero certami-
nibus: extentas ad carroꝝ uelamina pelles: tantis pulsabant ictibus: ut in-
genti cum horrore fragor efficeretur. Ea uero Germanorū rē regio: quæ ad
Aquilonem uergit: ut dixi: ad Oceanum pertinet. Cogniti sunt autē qui
ab exitu Rheni: usque ad Albin in unum capiunt. e quibus celeberrimi
sunt Sugambri: Cimbrique. Illa uero plaga: quæ trās Albin Oceanum
spectat: nobis prorsus est incognita. Nullum enim priorū ad orientem:
usque ad Caspiū maris ostium: hanc peregrisse nauigationem accepimus.
Neque Romani Albin ipsum transcendērūt. Nec ulli similiter iter po-
desse susceperē. Quod autem per longitudinem ad ortum tendētes:
Boristhenis: & Boreæ partes: & ponti regio tota offertur: manifestum ē
quidem ipsis ex climatibus. & parallelorum intervalles. Verum enimue-
ro: quid ultra Germaniam exstat. & quid de aliis ex ordine positæ: sive
Bastarnas appellare oporteat: ut plures arbitrātur: sive alios intermedios
seu Iazygas: seu Rhaxnalos: seu quoslibet alios: ex his qui p̄ teoio caris
uuntur: non facile prouletim. Neque utrū tota longitudine ad Oceanū
usq; p̄ineāt. Vel si aliqd ob frigoris rigore cat: siue alia: inhabitari sit. uel
si aliud etiā mortaliū genus iter mare: orientalesq; Germanos litus: fluere
dat. hoc sane ipsū incognitū. Et de cæteris ad Aquilonē ordine iacētibus: dī-
ceret. Nec enī Bastarnas: nec Sauromatas: & generaliter ullos supra pōtū

habitationes nouimus. Nec quantum ab Adārico remoti sint pelago. Neque si ad illud propinqui sunt Australis uero pars Germaniæ trās Albiū fluiuium: quæ quidem cōtigua est. Sueuū adhuc teneretur. Deinde Germa: mox terra copulatur. Principio quidem angusta: ad līstrū potrecta. quā plagam spectat Australem. Contra uero e regione ad mōtanā Hercy: nīe siluæ radiem: pars mōtiū in ea continetur. Postmodum extendit latus ad Aquilonem usque ad Tyrrētiās. Certos uero terminos pferre non possumus. Vix propter līstorum ignoratiōem locorum: q̄ Rhīphēus mores: & Hyperboreos fabulando narrauerit: digni: quorū sermōnes admitterentur: habitū fuisse. Illi autē omittantur: simul & Pythēas Mālibēsi quibus de Oceani litore mēitus est: quodam usū præteruinquitiōne uidelicet rerum cælestium: atque Mathematicarum. Et si quā Sophocles in Tragico carmine de Orithyā cecinit: ut a Borea raptā super omnem pontum ad telluris extrema transportaret. Noctisq; fœtes: & celi uertices: ac uerūsum Phœbi ortum: nihil quidem ad præfēs institutum. Sed omittatur. Vt i Phædro ait Socrates uerum quæ ex antiquorum monumētis: & huius ætatis accepimus in medium proferamus. Ceteras igitur Græci Thracēs opinati sūt: qui quidem utrunq; līstri latus incolebant: ut & Myſi. Thracēs sane utriq;ue. Ex quos nūc Myſos nūcipit A quibus Myſi quoq; educti sūt illi: q̄ iter Lydos & Phrygas. & Troas habitant. Et ipsi etiam Phrygēs Thraciū genus sunt. Brygēs dicti. Sicut & Mygdones: & Bebrycēs. & Medobithyni. & bithyni & Thyni. Recte etiam ipsos Mariandynos. Iſti omnes Europā omnino deſerunt. At Myſi una permanserunt. Recte Homerus mea simul & Poli: donū ſciētia: opinari uisus est. Europæ cultores Myſos nominare. Eos inquam qui in Thracia sunt: cum dicit.

Hic uero rursus splendētia lumina uertit.

Præſertimque equitum Thracum specularis i agros.

Myſos enīſerum: pugnantium cominus armis.

Quoniam si quis positos i Asia Myſos accipiat: alienus & diſiunctus sermo foret. Aspectum enim ab Troianis: ad Thraciam tetram cōuertentem: & eidem annuerare Myſorum agrum: non ſeorſum exiſtētum: ſed finitimorum Troicæ oræ. & poſt illam locorum. atq; adeo utroq; ex latere: quos diſiungit latior Helleſpōntus: hominis eſſet latior conſūdentis: & loquutionis modum minime intelligētis. Nam cum dicitur: ſus uertitur: maxime retro intelligendum eſt: qui autem ab oris Troi uisum trāſſert: non ad eos qui aut poſt illos: aut ex tranſuerſo conſiſtunt: uletius quidem traducit non autem ad poſteriora multum: Affertur inde ipſius teſtimonium: quod equas mulgētes: & Laſſiagos: & Abios

hoc est uictus offerant accolae illis adiungit: qui pro domo plaustris uen-
torebant Scythiae ac Sarmate. Hæ enim nationes Thracibus hac cõpella
e promiscue sunt: & Bastarnæe magistris qui extra Istrum: & intra Istrum
sunt. Cũq; his miscent Gallicæ gentes: & Boii: & Scordisci: & Thauri-
sci. Sed Scordiscos quidã Scordiscas uocant. Tauriscos uero quidã Li-
gyniscos: & Tauriscas uocant. Scribit autẽ Posidonius Mysos religioni
indulgẽtes: ab animãibus abstinere. Et eã ob causam pecus omne uisunt.
Melle uero & lacte: & casio uesci. Cũq; tranquillã exigent uitã: ob deo-
rũ culturã: deicole & Capnobares: id est fumi conscensores: nominantur.
Plerosq; itẽ Thraces esse: q sine mulieribus uitã ducitẽt. quos Celsus
id est creatores nominant. Sanctificatosq; honoris gratia: omnimoda eã
libertate uictitare. Hos sumat: in uniuersos potẽt dixisse: Equas: mullas
res: & lactifagos insignes Abios id est minime uiuos homines iusticia pre-
stantissimos. Præcipue autẽ minime uiuos appellata mulieribus diuis-
dos. Viã nãq; celibetis: sine cõiugibus didimidatam esse putãt: sicut
& Prothesilai domũ: quia foret absq; cõiuge semiperfectã fuisse pulã.
De ppinquo etiam pugnaces Mysos dixit: quos nemo populetur: sicut
bonos bellatores. Oportere in decimo libro inscribi. Mysosq; de propinquo
pugnãtium. Vex enim uero scripturã tot p annos approbatam mouere
forte supuacaneũ esset. Multo enim uerisimilis est initio Mysos nomĩ-
tos fuisse. Mutato autẽ subinde nomine: nũc etiã appellari. Abios autem
cõiugum exptes potius: q sine lare: & caros pro recto colẽtes accipĩdũ
est. Cum enim circa contractus: & pecuniarũ precia consilari soleant: iu-
ritur: qui adeo tenuem ex modicis uictum agĩtẽt: eos iure ac merito iusti-
simos uocitemus. Quoniã philosophi proximam iustitiã temperantiam
collocantes: uitam tenuitate satis cõstẽtam beatam imprimis docere. Ex
quo pleriq; eorũ rerum electiõnes ad sectam compulere Cynicã. De uir-
tũ uero celibatu nullã tamẽ subscribit significationem. Præsertim apud
Thraces & in hiis Getas. Vex quæ de ipsis Menãder memorat in p̃p̃ia.
Non quidem fingensur decoy est. Verum ex ipsa memoras Hylletis
Thraces uniuersi nos præsertim Getæ.
Nam eorũ indigenam esse me ipse glorior.
Non omnium continetũ nimis agimus & paululũ infrade ipsa in muli-
eres cõtinentia ponit exempla. E nobis uxorem ducit nemo. Nec ut ple-
riq; undecim: duodecimq; & amplius. Quod si quaternas: quãsi uxo-
res duxisse cõtigitur: subuersio quardam est. Is hymenei proetus exptes
infelix anymplus inter conciuēs uulgarur. Ad hæc quidem & reliqui
consentunt. Ex una cõfessione consonant. Nec sane decet iudẽ miserũ
p̃ter esse uitã putẽt inter plures nõ uersari mulieres. Simil p̃bũ & æquũ

sine uxoribus esse occurrunt. At eos religiosos deum cultores arbitrari & sumi cōsueverunt: quod sceminas carere cōmūibus admodū opinionibus aduersat. Cuncti nūq̃ sceminas superstitiōis duces & auctores esse existimant. Ee enim sūt: quæ uiros ad deorū cultus ad dies festos ad ueneratōes ad preces inuitat āplius. Rariq̃ ē: ut uir quispiā sine uxoribus solus deorū talis reperiat. Eundē rursus poetam inspicere & quæ loquit̃. Introducit enim melle quēdā mulierē fraudibus circa sacrificia successerunt hunc i modū dicentē. Deī nos præcipue iquit q̃ uxores duximus: cōsueuunt. Semp̃ enim dies aliq̃s festus necessario agēdus ē. Quæ autē mulieres p̃tius ē: hæc ipsa subincusat. In dies uero quīquies imolabamur. Sepe uero circūcirca ancille cymbalis isonabāt. Quodā ululatus ædebat. Proprie uero Getas uxoribus carentes: religiosos putandos declarat. Id quæ præter opinionē. Carere diuinæ rege statū: hæc ipsa in gente plurimū esse posse. Ex iis quæ locutus est Posidonius: haud abreganda fides est. Nec non ab animātū esu abstinuisse religionis gratia nō negauerim: sicut & reliqua tradit hystoria. Prodiū ē enim memoriæ: ex Getarū gēte quēpiā nomine Zamolxis seruissē Pythagoræ: & cælestium rege aliq̃s ab eo didicisse. Cūq̃ ad Egyptios usq̃ peregrinatus errasset quodā etiam illos accepisse. Cūq̃ suam reuertisset i patriā magna i caritate ac studio apud principes nationēq̃ illā habitum quid portenderēt signa præfigerēt. Deniq̃ p̃suasum Regē animū induxissent illū in Regni societate accipere ut qui ad deorū arcana ānuntianda foret idoneus. Et ab initio qui demerius quē maxime ueneramur: deī sacerdotem cōstitutū. Postea uero deī appellatōne comparasse. Inde speluncā nactū subterraneā ceteris quidē inaccessibilē: eo in loco degere solitū. Externis excepto rege. Et iisq̃ ministris colloquia rara facientē. Adiutasse etiā Regē: cum homines longe magis quā prius āniscerneret animos illi atētius adhibentes usq̃ e deorū consilio edicta efferēt. Hoc quidē mos ad nostrā usq̃ p̃diutius ætatē p̃seuerat. Ut semp̃ aliquis eiusmodi præditus institutis inueniret qui regi consiliarius esset. Et ipsos iter Getas deī nomē assequatur. Sacerq̃ relictus est mons quē sic nominant. Nomē uero est illi Cogecorum. Quo uocabulo & amnē prælabentem uocitant. Eorū tempore Byblistas Getarū tenebat imperium: aduersus quē diuus Cæsar iam instruxit exercitū. Deceneas hoc præditus erat honore. Abstinere enim ab animalium esu ex ipsius Pythagoræ institutis: ab Zamolxi traditis modo quodam permanet. Talis igit̃ male aliquis dubitauerit: de poetæ ipsius textu. Deque Mysia quos illustres: & equarum mulsores appellat. Minimeque asseruerim ea quæ Apollodorus in secundo de naubus uoluntate præfatus inquit. Eratosthenis enim sententiam approbat: qui

Homerum atque reliquosque scriptores antiquos rerum quidem grecarum
noticiam habuisse. Reliquas autem longe positas permultam imperitiam
tenuisse. Longas enim illos ignorasse vias. Nullaque nautice artis penam
accepisse. Quibus ad stipulatum dicit Homerus cum lapidosam vocat Au-
lidem quemadmodum & Eularumque Tibiarum Freonem. Columbique copu-
osum Thibben. Herbosum Halantem. Ceterasque procul delituisse sunt: libe-
que & aliis profus ignorata. Cumque annes circiter quadraginta pontum
istatine celeberrimorum quodam mentionem ullam fecisse ut Istri Tanais Bory-
sthenis Hypanidis Phalidis Thermodontis Haldis. Ena de Scythia nul-
la enim egisse memoria cum uniuersos claros quosdam equas mulsores. Lacti-
phagos Abiosque idest absque vita nuncupat. Paphlagonemque mediterraneos
ab eis nouisse qui terrarumque propinqui sunt locis. Littora quoque ac ma-
ritima plagam ignorasse iure id quidem. Ea enim tempestate id mare nulli pe-
nisse nauigandi & pinde Axenon idest inhospitale Pontum appellat soli-
um propter tempestuosa: & per hyemes interclusa loca & Accolam immensa
tempe maxime Scytharum hospites imolare solitoque & humanis uelocitum ca-
nibus. Et pro patris Caluaris usurpantem. Nouissime autem cum lones in
litore urbes condidisset Euxinum idest benignum hospitium uocari corpus.
Pari modo & Egypti plagam: & Africe ignotam habuisse sicut incrementum
Nili & limosas ex pelago aggerationes. Quas nullam fecisse mentionem.
Neque medix inter mare rubrum & mare egyptium telluris. Neque Arabiarum
& Ethiopiarum ad Oceanum punctum nisi Zenoni philosopho mensura
gis intendenda est qui sic scriptum reliquit.
Ethiopsque Arabesque adii tunc Sidoniosque.

Nec uero de Homero mirum dum esse. Et enim iuniores etiam illo: computa-
uisse: & monstra garrisse. Hecodum semicanes dixisse homines & i caput
crescentes. Et pygmaeos idest statuta cubitali. Almanem uero pedibus ad-
uersis solidos. Eschylum caninis capinibus: & oculis pectoribus: & uo-
culos in Prometheus Tragedia & alia pene innumerabilia. Ab his uero
transit ad Historicos qui Rhipheos montes nuncupant. Et Ogyim montem:
& Gorgonum & Hesperidum domicilia. Penes Theopropum terram Ma-
pidem. Penes Hecatum uero urbem Cimmeridem. Apud Eumecum rura Pa-
chia. Apud Aristodemum lapides ex arena fluentes id est uelociter quod ab hy-
bre liquefiant. In Libya Liberipatris oppidum existere: quod ab uno eodem-
que his reperiri nequeat. Intendere etiam rebus circa Siciliam gestis: & scilicet
dum Homerus Ulyssis errori oportere illis in locis errorem fuisse dicit
recum poeta fingendarum gratia fabularum exterius in Oceanum fuisse co-
nat. Reliquis quidem dandum est uentum Callimacho sunt nequaquam qui Gra-
matici sibi nomen uendicat. Is enim Gaudum Calypsonis insulam dicit.

Coecyram quoq. Scheriam. Alios de Gerrenis mentitos accusat atq. de
 Acacelo & de Ithace populo: & de Pelethronio i mōte Pelio: & de Clau
 copio Athenis. His paruala quædā opponens talia. finē facit transiens
 ab Eratosthene plurimis cū quæadmodū antea diximus: non bene dicta
 sint. Posteriores uero: q̄ p̄scos peritiores existisse: & Eratosthem & hunc
 concedēdū est. Adeo autē immodeste produci i Homē: p̄sertim nu
 re opomo reprehendi posset. Et contraria dicere cum que ignorāt ipsi
 ei potē exprobrā. Vex enim uero: ala quidem in singulis p̄ptā quā
 dā commemorationē assequit. Aliqua uero in uniuersum. Nūc sane de
 Thracibus dicebamus Mysiq. pugnātibz cominus & clavis equarū
 mulcoribus: & lactiphagis: & abus iter mortales iussimus. Volētes que
 nobis queq. a Polidonio: & que ab istis dicantur in uicē conferre. Pri
 mum quēdē quod argumētationē p̄positionis fecere contrariam. Propo
 fuerat enim docturū se se cur de rebus a Græcia lōge semotis: maior pri
 us illis q̄ iunioribus affuit ignorantia. Oppositū uero demonstrauit. Nec
 longinquū solum: sed etiā que in ipsa sūt Græcia uerum: ut dixi reliqua
 omittant. Que uero i p̄sentiā occurrunt: consideremus. Scytharum
 & enim mentionē non esse factā p̄ ignorantiam inquit. Nec de eoz cru
 delitate in hospites quos immolāt: & corporibus uescunt & caputū ossi
 bus pateraz uice utunt. Quoz causa Pontus axenus: idē inhospitalis
 appellabāt. Fingit autē claros quosdā equaz mulcores lactiphagos: Abi
 os atq. iussimos homines: qui nūq. uictaz exsunt. Quoniam igit̄ pa
 do inhospitalē nominassent nisi agrestē Effetaramq. uitam nouisset. Ne
 que ipsos p̄cipue qui tales essēt sūt nimis isti Scythæ. Antea uero nō
 equaz mulcores qui ultra Mysos: & Thraces atq. gentes sunt. Neq. lacti
 phagi & Abi. Sed nūc caros habitāt p̄ domibus & Nomādes idē pa
 stores uocātur qui e pecoribus lacteq. & caseo degūt p̄sertim equimo.
 Thesaurizandi p̄orsus ignari & cauponandi p̄ter q̄ onus pro onere.
 Qualiter autē poetā Scythas ignorauit: cū homines equarū mulcores &
 lactiphagos appellauit. Q uod uero illius ætatis scriptores eos eq̄rū mul
 cores uocabāt testis ē Heliōdus i uersibus quos de Eratosthene adiecit. E
 thiopaz & Iugustice Scythas equaz mulcores. Quidnā uero mirū est si
 in magna rez cōtractaz apud nos copiaz & ipsaz sūt uiolato iussimos
 clauosq. dixit eos qui minime in cōuentis: & questu uitā agūt quin com
 munita cuncta possideāt Excepto ense dūtatax & cyarho. In hisq. uxores
 & liberos ip̄mis: pro Platonis instituto cōmunes habent. Eschylus ip̄s
 quoq. poetā consonans de Scythis inquit conuue æquitaris seruatores:
 Scythæ. Ista & adhuc in Græcis opinio permanet. Eos enim simpliciss
 mos cēsemus esse: & ad mala minie p̄onos. Et nobis ip̄s cōnnoctores:

& paucioribus contentos. Nosler sane uictus ad omnia ferme peiora
immutatus protenditur. Delicias uoluptates malas artes ad infimas
auaritiæ uias inducens. Talis igit malitiæ magnitudo: cum ad reliquos
Barbaros: tū ad Nomades irrupit. Nā mare antioquentes deteriores effudi
larocinari ceperūt. Maculare hospites. Quandoquidē multis implorū
eoye luxuriā & lucra sordida sotiæ: auaritiæ commigrarunt. Que
cū ad mansuetiorē uitā rēdere uideant mores corrūpunt & pro simplici
tate superius nuper exposita in regū uarietate adit. Huiusmodi maiores
nostri potissimū Homeri ætati ppiores existere. Talesq; apud Græcos
putabant quales Homerus ipse loquit. Aspice quæ de Scytharū Rege
dicit Herodotus. Aduersus quē Darius duxauit exercitū uide quæ ab
illo scribunt. Intuereque quæ Chrysippus de regibus Bosporanis circa
Leuconē scripsit prodidit. Plene huius quā dico simplicitatis Persæ sūt
epistole. Similiter & Egyptoye & Babyloniorum & Indorum extracō
mentaria. Hanc ob causā & Anacharsis & Abaris & pleriq; alii generis
eiusdē: Græcia laudē cōparunt quod gentile quoddam prae se ferens
insigne: innatā facilitatē lenitatē iusticiāq; ostendat. Quid persæ illos
cōmemorare oportet. Alexāder sane Philippi filius i ea expeditione quā
aduersus Thracas: ultra Emū suscepit: cū triballoꝝ gentē scursatō: uē
dit eos usq; ad Istrū p̄tinentes. In quo & peucē. Insulā Viteriora uero te
nētes Getas. Eo usq; pfectus Insulā qdē ingredi negisse dicit nauigioru
nuria Nā cum in eis ipse Triballoꝝ Rex Syrmus confugisset aduersus
eius impetū obstitit. Getæ: transgressus in Getas eoye urbē in portū
redogit. Quibus subuersis accipiens a gentibus illis: & a Syrmo Rege
munera e uestigio remeuit ad suos. Vt autem Ptolemæus Lahi phibet.
Ad Alexāderū Galli Adeiæ uicini amicitiz & hospitalitatis gratia conue
nere. Quos cū Rex ipse comiter accēpisset. In conuiuio p̄cōtātū: qdē
esset quod is maxime p̄miserent. Illo ratus sese ipsū respōsuros. Aco
os respondisse nihil aliud p̄stānissime Rex q̄ ne supra ipsos celū ruit
Nihilominus tanti principis amicitia plurimi facere. Hæc sūt simplici
tis Barbaroye signa. Qui cū defectū in Insulā minime consensissent: nulli
muneribus amicitiam conciliant. Neminē timere dixerint. Ingentium
uiroye familiaritates maximi facientes. Successorū Alexandri tēporibus
Genis ipertans Dromichetes Rex Lysimachum aduersus se belligen
tem uiaum ceperat. Cui cum suam gentisq; suæ commondtrasset: mopi
am similiterque contentos re sua homines ne talibus inquit mortalibus
bellum ifer. sed eis potius amicis utere: his dictis donatum hospitale
Lysimachum & amicitia sibi deuinctum liberauit. Plato etiam in libris
de rep. fugiendū esse mare censet: peritide ac improbitatis magistrum.

Nam ab eo remotissimos optime administraturos temp. & iuxta illud
 minime habituros. Ephorus quidē i quarto Historiæ volumine quod
 de Europa iscribit Cum Europam usq. ad Scythas perlustrasset. In fi-
 ne inquit dissimiles esse. Tū ceterorū Scytharum tum uero Sauroma-
 tarum uiuent ritus. Quosdā enim adeo leuos atq. morosos: ut humana
 carne uescantur. Aliquos & ab ceteris abstinere animalibus. Alii quidē
 inquit ipsorū crudelitatem eloquunt quā nouere: quorum & grauitas
 & admiratio obstupescit. Grauitas autē cū contraria dicat etiā exemplis
 fiat ut de illis uerba faciat quos iusticia prædixit uri moribus asserit. Et
 se enim aliquos Scytharū nomades qui equarū lacte allant cunctas atq.
 sine supantes quorum poeta mentionē faciat. Homerus quidem de la-
 ctyphagis Abus idest dum uictus hominibus mortalium iustissimis qui
 terram iruant. Hesiodus uero i scripto de terre ambitu. Sic enim uo-
 cat. Pheneum ab Harpyis in terram lactiphagorum duci dixit. Cuius
 deinde rei causam reddidit quoniam uictu sobrio & parco sit. Non quæ-
 studi. Inter se sanctis utentes legibus Omnia cōmunia habētes cū reli-
 qua tū uxorē ac filios uniuersamq. plapiā. externis impugnabiles & i-
 uicti nihil possiderent cuius rei gratia serui fiant. Vocāt autē Choeriv
 lū qui in Daci trāsitu cū rite quā ipse constituit Opiliones appellat Sa-
 cas origine Scythas: Alii incolētes frugis etiā creati ex nomadibus homiēs
 ex istis domibus Ephor: etiā cū Anacharsim sapientē appellet ex hoc
 esse genere dicit. Vnū e septē sapiētibus cēferi cū moderatōe & prudē-
 tia pfecta & intellectu. Et utq. inuētā pferit exuscitatores ignis folles. Bi-
 uipitē anchorā. Rotā figuratē. Hæc ipsa autē loquor apte haud ignarus:
 quod hiciple nō omnia uerissime pferat. Et illud præcipue de Anachar-
 sidi. Nā quomodo tota ipsa ex eius iuentione extat: quā Homerus anti-
 quior illo nouerit? Ceu figulus cui dextra rotā quanta otus aptā: & reli-
 qua. Cū autem communi quadam & uetē & posteritatis fama creditū
 sit illos maxime nomadas seorsū ab aliis mortalibus habitantes lactipha-
 gos & abios & iustissimos esse: nec homeri figmentum fieri uoluit. Apol-
 lodorus illud significare. Iure etiā rationē de Mysis i carmine ipso dictis
 scribere eum oportuit. Putet ne etiā ficta de illis esse: cū poeta dixerit.
 Illustres mysos quis lac mulgetur equarum.

Cominus si pugnant.

Vel eos qui Asiam incolunt accipit. Qui si in Asia habitantes accipit: ma-
 ligne poetam interpretatur ut prædiximus figmentum appellans. Tāq.
 in Thracia Myli illi non ultra q̄ res ipsæ sint. Nostros item annis Elus
 Caro ex transistrana regione quinquaginta Gerarum milia in Thraci-
 am habitatura traduxit. Quæ gens eadem qua Thracēs utitur lingua

qui hac etiam aetate ibidem habitant. Mysique uocantur. Videlicet quia
& prius eo nuncupabant nomine habitantem quoque Asiam Mysos
translatum secum est nomen: quia affine nomen est magis ipso Poen-
nistoria: & eoq; declarationi Mysos qui Thraciam incolunt sic prius uo-
cantur. De his quidem satis Redeo deinceps ad institutam ordine deseri-
ptionem. De Gens sane uetustis illa omittantur. Quae uero nostra senit
aetas huiusmodi fuisse. Boerebistis uir natione Geta cum gentis eius pre-
fectura insisteret homines frequentia bello: & cladibus afflictos reu-
ciendos esse curauit. Eosque eo magnitudinis exulit nunc exercitatione
corpore nunc uictus sobrietate nunc educto: obediencia ut intra paucos
annos latum adeptus sit Imperium. Plurimosque finitumorum Geta
ditioni subdidit. Traiectoque audacter Istro Thraciam diripiens us-
que in Macedoniam & Illyricum magnum Romanis terrorem incusso
rit. Deque Gallis finitimis Thracibus & illyris praedas igentes repone-
uit. Boios autem & subditos Critasiro populos fudatus deleuit: simul &
Taurisos. Ad nationis uero ipsius commoditatem adiutorem habuit Ce-
neum uirum magicis deditum: diu Egypti oras pascuum. Augurio: po-
ritum. Per quae deorum responsa renunciabat: & paruo in tempore de-
orum numero constituebat quemadmodum de Zamolxi narrauimus.
Ingentis obedienciae argumentum est. quod eius suasio in ducti uires excidere
& sine uino uitam agitare consensere. Ipse autem Boerebistis insurgen-
bus nonnullis prius perit quam Romanus populus aduersus eum motum
exercitum. Regnique successores plures in praesens diuisi sunt. nunc cum Ce-
sar Augustus contra eos quinquaginta milium misit exercitum: tunc quae
tunc in praesens distincterant. Huius autem generis partitiones ad tempus su-
unt. Et aliae alio in tempore. Fuit & alia Regionis diuisio ex antiquis per-
manens temporibus. Alios enim Dacos. Alios Getas appellant Gens quae
dem qui ad Pontum in orientem uergunt. Dacos autem qui in oppositum
uersus Germaniam & ad Istri fontes. Quos olim Dauos uocatos esse re-
fert. Ex quo apud Athenienses Dauorum & Getarum nomina serualia plu-
rimum abundabant. Hoc sane credibilis est quia a Scytharum gente di-
uisi quos Daas uocant. Longe enim illi prope Hyrcaniam popositi sunt.
Nec eo ex loco Athenas mancipia deportari est putandum. Seruos eni-
autem e populorum nominibus uocabant a quibus uocabantur: ut Lydum & Sy-
rum. Aut istis maxime quae illis in locis magis ac magis usurpata erant ut Mar-
& Midas: ex Phrygia Tibis: & Paphlagonia Genus inde: quae Boerebi-
stis ductu in tantam concesserat amplitudinem demum ob domesticas sedi-
tiones: & ex Romanorum bellis depecta est. Tamen adhuc ad milia ho-
minum quadraginta emittere apte ualent. Per ipsos autem Maritus fluuius

Danubium influit p quē Romani milites uasa illis necessaria belis de
uēhere solebant. Supiores enim fluminis partes uersus fontes usque ad
præcipient eius decursus quos Cataractas nomināt. Dāubii uocāt. Quæ
maxime per Dacoy agrū delabuntur. Alias uero inferiores usq; in pon-
tū per Getas Istrum uocitant. Ceterę idē Dacorum & Getarū sermo est
Græcis uero Getæ notiores fiunt quia frequentius ad utranque Istrū ri-
pum migrant. Accedit quod misis & Thracibus immixti uersant. Tri-
balli quoque Thracia natio sunt quibus idē obuenit ut transmigratio-
nes possint cū finitimi aduersus inferiores insurgant quonens ex ulterio-
re ripa Scythas: Bastarnæ Sauromatæ uictoriā & quidem sæpe referant
ut cū in expulsos insulerent uel in insuls uel in Thracia mancant aliqui.
Nonnulli uero eieci ab alterius partis incolis præsertim Illyricis ualens
donbas. Aucto igitur plurimū & Getarū & Dacoy imperio ad. cc. milu-
rum millia exercitū amplificauit. Hac uero tēpestare ad nullā. xl. plos-
rum contracta potentia est. Eoque prope peruentum ē ut Romano sub-
dantur imperio. Necdum autē subiecti sunt Romanis omnino: propter
quandā in Germanis posita fiduciā qui in eos hostilē gerunt spiritum
Inter mare pōntū ab Istrō ad Tyrā fluuiū Getarū solitudo præiacet pla-
ni tota & aquarū indiga. Quo in cāpo Dareus Hystaspis filius desiturus
cū traiecto Istrō expeditionem suscepit aduersus Scythas maximū init
periculū: ne toto cū exercitu suo dederet. Qua re sero intellecta remeauit.
Posteriori tēpore Lyfimachus contra gentem Getarum corūque regem
Dromicheten exercitū ductans non solū discrimen adiuuit: sed etiā uiuus
in potestatem pertractus est Rutūque salute donatus benignū nactus
Barbarū: quēadmodum prius enarraui. Eruptioni uero fluminis magna
propior est insula: Peuce nomine. Eā Bastarnæ cū occupassent: Peucini
sunt appellati. Sunt & alie insule multo minores supra istā sitæ: Et alie
inferius mari proximæ. Cūque septena distinguatur in ostia maximū ē
quod Hierostomū idest ostiū sacre uocant: per quod supra nauigatio ad
Peucē stat. c. ac. xx. patet. Infra ipsā Dareus pontē construxit: cum & su-
pra construere ualuisse. Hoc autē ipsū ostiū primū intra Pontū nauigā-
ti finitioris occurrit. Eoq; quæ deiceps sunt ad Tyrā fluuiū nauiganti-
bus in orientē cursus capeffatur. Ab eoque septimū distat ostiū. ccc. ex-
titer stat. Inter ipsos ostiorū sine interuallū eoq; quædā existunt insu-
le. Tria quidem ora post sacrū ostiū exstia sunt ordine sita. Reliqua autē
illo quidem minora: ceteris uero ampliora existunt. Ephorus quiq; istę
constare ostus asserit. Hinc ad annum Tyram nauigabilem. dcccc. stat
sit. Ad medio in spatio duo ingentes lacus. Quorum unus ita aperitur:
ut uice portus eo uti liceat. Reliquus ore caret. In Tyra uero fluminis

ostio rursus exsistit: quā Neoptolemi uocāt & uicus Hermonactis appellatus. Aduerso autē flumine nauigantibus p. stad. c. & xl. utraq; ex ripa ciuitates occurrūt: hinc Niconia hic a Leua Ophiasia. Atqui fluuiio propi qua tenet habitacula urbē. l. & xx. stadiis ascēdētī occurrere dicunt. De stat autē Insula Leuca ab ostio per. d. stad. interuallum itra pelagus educta. Achilli sacra: deinde Borysthenes fluuius ad stadia. dc. nauigationi cōmodus. Cui alter annis proximus est Hypanis. Ante Borysthenes ostiū iacet Insula portum habēs Cum uero Borysthenē. cc. stad. enauigaueris eiusdē nominis offert oppidum. Eadē que urbs Olbia idēst beata nōminatur. Amplum sane Emporium quod cōdidere Milesiis/Supra iacet regio uniuersa iter Borysthenem & Istrū prima est Getarū solitudo/Postea Thyrogetis/Post quos sarmate cognomēto Iazyges & qui Basilei dicūt & Vrgi. E quibus pars maxima nomadibus. i. pastoribus cōstat. Pauci agros colēdo studio tenēt. Hos utraq; Istri ripā incolere sepe trahunt. Intra terram sūt Bastarne Thyrogetis uicini & Germāis. Et ipsi fere ex Germāis originē ducentes & ipsi plures i uicos nationēque diuisi. Nā Auromi quidam dicunt atque Sydones. qui uero Peucen Istri insulam habitant Peucini/Rhoxani uero magis ad Aquilonem spectantes iter Tanai: & Borysthenem campestris pascūtur/In uersus autem aquilonem & Germania usq; ad portas Caspias tractus cōpellet est q. nostras ad uires cognitionēq; puenit. Num qui uero supra Rhoxanos habitent/ignotum est nobis/Rhoxani qdē aduersus Mithridatis Eupatoris duces belligerarūt quibus Impator erat Tassius. Aduenerūt autē Palaco Solorotii. Cōq; pugnacissimi iudicarent contra instructam egregie phalangem & armis ornata natio barbara omnis infirma prorsus appuit & uicta fere. Illi igit milibus quinquaginta cōsistētes aduersus milia. lx. militum instructa ducti: & auspicio Diophani ducis Mithridatici resistere ac sufferre non ualentes impium maxima ex pte trucidati sunt. Viuant autem galeis ex crudis bouum coriis thoracis & scutis. Ad pueniendū que lanceas habent arcusque & gladios/Reliquae fere huius generis plures. Nomades & enim tentoriis utuntur centonum istar pilo contextis in plaustis uitam degētes. Circumque tentoria pecora comitant a quibus uictum captant. Et aliunt lacte caseo carne. Pascua uero sectantur loca semper herbosa permūtētes. Hybernīs quidem temporibus Meonīs uersatur in paludibus. Aestiuis uero per campestria uagant. Regio uniuersa hyemes habet asperas usq; ad uicina mari loca: quae iter Borysthenem & Meonides paludis ostium iacēt. Et ex maritimis sane quae marie ad aquilonem accedūt: & ad ipsū Meonidis ac magis etiā Borysthenis ostium: & interiora sinus Tamyriaci & Carpsoceni: ad quē magnae Cheronei

cellus angustissimè est Isthmos pertinet. Frigoris autè documētum ē icola-
rum: licet in cūpis habitārium. Nā nec almos alunt. Est enim rigoris ip-
sū bestia. Boues sine cornibus generant: & nōnullis hīma defecit: quor-
um hęc particula frigus fuisse nequit. Equi pusilli sūt. Pecudes ma-
gnæ: ætæ scindūtur Hydræ. Quæ uero intra sunt cōgelant. Quid de
ipsius gelu uehemētia? qd de aliis ad Meotidis ora pueniētibz? Alue-
us nūq̃ e Panticæeo ad Phanagorī plaustris deambulator adeo ut coe-
nū uia tota fiat. Desituri uero in glacie pisces ligonibus effodiantur. ad
Gangamāsic enim locū appellant. Præcipueq̃ Antacei delphinibus ma-
gnitudine patet: memoriæ quidē p̃ditum ē Neoptolemū Mithridatis
duo eodē in cursu æstare quidē nauali pugna barbaros: hyeme autem
equestri perilio superasse. Vires autē in Bosporo per hyemē terra infodi
perhibēt: cū multum agri metant. Scripsit etiā mandatum est uehemē-
tes ibodē æstus efficiant forte quia inueta sūt corpora: aut quia p id tē-
pore nulle spiritū auræ: aut q̃a aeris crassitudo plus caloris cōcipit: quē
admodū i nubis solis agūt radij. Ceterū Atæas latius in eius loci Barb-
ros regnum tenuisse credit: Is qui aduersus Amyntæ filium Philippū
bellū gessit. Post oppositam Borystheni insulā: deinceps ad solem orientē
navigatio est ad promontoriū ubi Achilleos dromos: id est Achilles cur-
sus dicit. Nudus quidem locus ē quem scyæ Achilli luco uocitant. De
hinc Achilleos dromos: & inter mare porrecta Cherōnesos. Est enim ad
orientē spectans fœcia quedā in stad̃ mille pducta longius: latitudinis
stad̃. duum minus iugeribus quaternis distans ex utraq̃ ripa ceruicis il-
lus stad̃. lx. arenosa. Aquam tātum habens fossile. In medio Isthmo col-
lum ē stad̃ia ad. lx. Terminatur uero ad p̃montorium quod Tamyra-
cum appellant. Stationem habens in ripam continentem p̃spectantem.
Post illam sinus ē Carpineites magnitudinis nō modice iēdens i Aqu-
lonē stad̃ia circiter mille. Sunt qui usque ad finem stad̃ia ipsa triplicāt.
Hi autem Taphii nominant. Sinusque eodem quo promontorium no-
mine uocitant. Hic ille sinus ē qui putrē (sic enim dicunt) a mari lacum
stad̃ia. lx. separat. Efficit etiā portū insulam siue Cherōnelum quā Tau-
ricam siue Scythicam dicunt. Cuius Isthmus. ccc. &. lx. dicit. Putrē uer-
to lacum stad̃ quattuor millibus contineri disserūt. Meotidisque portio
ē quæ ad occasum spectat. Magno enī illius ore occludit. Paludosa ue-
hementer ē uixque nauiculis subtilibus nauigabilis uenti nāque cornū
facile detegūt dehinc rursus opplent. Adeo ut paludes ipse maioribus
Cymbis perire nō sint. Sinus ipse trif paruas quidē habet insulas nō
nullas cecis sub aqua fixis plenas inter nauigandum occurrentibus. Na-
uigantibus sinistra pusilla quædam offert urbs. Et aliter Cherōnestay:

portus. Ingens quoddam in meridiem porrectum extendit promon-
torium naufragibus. Id autē totius Cheroneſi pars una ē ubi ſua ciuitas
exiſtiſquam Heracleiſes Ponti accolæ coloniam deduxerunt. Id ipſū
Cheroneſus appellat a Tyra fluuio diſtās ſtađ. ſuper millibus. & cccc.
curſu maris emetiendofſin ea uirginis Sacellum eſt deæ cuiuſdam: cui
ius & nomē habet promontorium ante urbem iacens ſtađ. c. Parthenū
ideſt uirginem appellatum. Deæque illius adem habet & ſtatuum. Intra
urbē & pmonitorium tres iacent portus. Poſtea antiqua Cheroneſus
ciuitas. Poſt eam portus oris anguſti. Ad eum maxime Tauri natio Scy-
thica latronum manus conſtituebant impetu in eos facio: qui eo diutius
ſent. Vocat autem portus portus Ab hoc alter efficitur portus: Ceu-
tem uocant. Eſt uero. lx. ſtađ. Iſthmus. Hic ē Iſthmus qui parua Chro-
neſum quam diximus magnæ portionē Cheroneſi habētem occludit.
Habens eodem nomine ciuitatem Cheroneſum uocitatam. Hæc ſua
libera ppeſſis uiuens erat legibus. At deinde a Barbaris direpta eo neceſ-
ſitate adducta eſt ut Eupatorem Mithridatem ſibi præſulem delegent
aduerſus Barbaros bellaturū. Qui ſup Iſthmum uſq; Boryſthenem u-
nentæq; Adriā. Hæc contra Romanos præſudia parabant. Ille igit per
has tantas ſpes in Cheroneſum cum miſiſſet exercitum: pariter contra
Scythas arma intulit. Ex Scytharum ac Scythi liberos circa palacium i
pauos habuit. Eos autē quinquaginta fuiſſe Polidontius ſcribit cū Apo-
lonides octoginta affirmet. Sic portus eſt Boſporo acceptæ loci ditior
Perſide ultro qui cū præfectus obtinebat. Eo ex tēpore i hunc uſq; dē
Cheroneſiæ ciuitas Boſporaniſ regulis ſubiecta eſt. Ceuuenta urbem
a Cheroneſiæ oppido & portus portu æquali diſtare liquet interualla.
Poſt hunc autem portum ad uſque Theodoſiam urbē taurica npp
ſtadia mille longitudinem aſpa montanaq; & Aquilonibus pcellenſiſ
ſiſtit. Ante ipſā uero pmonitiū i pelagus ualde præcūbit i meridiē uſ-
ſus Paphlagoniam Amaſtrūq; urbem pcombēs. Appellatur autē Ceu
Meropon. Hoc eſt ſōs Arietis. Opponiturque illi Carambis Paphlago-
num promontorium quo pōtus Euxinus geminum diuidit in pelagus.
Id utrinque anguſtat Euripus. Ceterū Carambis a Cheroneſiæ urbe
ſtađ. duobus millibus & d. abeſt. Ab Arietis autem fronte numeroſi
de minore. Complures ex iis qui ipſum pernauigarūt Euripum utraq;
ſimul ſpectaſſe pmonitoria nūtiāt. In rigore Taurorū mōtana: & mōnē
eſſe Trapezuntē ſerunt. Quo nomine & ciuitas appellabatur ad Tib-
raniam: & Colchidem pertinens. In eadē regione & Cimmerius eſt mōs
in quo magnus fuerat Cimmeriorum ad Boſporum potentatus ubi &
ſinus Cimmerius uocat quodcūque paludis Meotidis oſtium cōcino.

Post iam dictam montanam regionem Theodosia iacet ciuitas campos habens ubertate præstiles. Ac portum uel centenis nauibus accommo-
dam. Iste finis antea & Bosporanor. & Tauror. agro fuerat adscriptus.
Tellus alia deinceps fertilitate conspicua ē usq; ad Panticæum Bospor-
anor. Metropolim. Ea uero in ostio Meotidis sita ē. Inter Theodosiā &
Panticæum stad. d. ac. xxx. intervalum ē. Ora frumenti serax: uices ha-
bet multos: & urbem portus optimi: quam Nymphaeum uocant. Est ue-
ro Panticæum tumulus frequentibus circūpositis habitaculis insignis
ad stad. xx. Ad ortumque portū habet & naualia ad naues. xxx. Habet
& arcem a milibus conditam. Leuconis autem ætate Sagauri atque Par-
sidae regali gubernabat statu milites per annos: & ora hæc & finitimi om-
nes accolit qui Meotidis ostium utroque ex latere tenent. Idque usq; ad
Parsidae regnum qui Mithridati tradidit imperium. Hi uero licet æqui-
tate & mansuetudine plures ornati essent: tyranni tamē uocabantur a par-
sidae ac leucone sumpto principio Parsides etiam in deor. numerū rela-
tus est. Eiusdem nominis nouissimus Rex fuit: qui cum exigentibus so-
lito magis tributū barbaris resistere nequiret: Mithridati cognomine Eu-
patori regnū tradidit. Ex illo ad Romanos puenit imperium. Maior au-
tem illius pars in Europa est: cum & in Asia pars una sit. Os ipsum Me-
otidis Bosporus appellat Cimmerius. Eius uero initium ab æquiore lati-
tudine ad stad. lxx. ubi & Panticæis locis ad Phanagorī ppiquissimā
Asiæ ciuitatē diuisionem inchoant. Terminat autem ad angustissimū
Euripum. Hæc uero angustia Asiam ab Europa separat. Simul & Tanais
fluvius ab arcto in paludem & eius ostium contra influens: Duobusque
is in paludem erumpit aluens ad stad. inter se. lx. distantibus. Extat & ea
qua flumen appellatione oppidū amplissimū sane barbaris mercaturæ
diuersorium post Anticæum. Intra Cimerium uero Bosporū nauigā-
tibus e sinistra Myrmecium offertur oppidulum a Panticæo stad. xx.
A Myrmecio autem stad. his totidē uicus abest partheniū: qua igressus
est angustissimus stad. xx. Cui opposit uicus Achilleus nominatus i Asia.
Hoc ex loco rectus ad Tanain & insulam inter eruptiones iacentē cur-
tus accipitur stad. duobus millibus: atque. cc. Hunc paulo superexcedit
numerum præter Asiam nauigatio. Triplo uero maior a leua usque
ad Tanain nauigatio. In qua situs est Isthmus. Hæc ad Europam uni-
uersa nauigatio solitaria est. A dextra uero minime solitaria tota paludis
circuitu stad. viii. millibus constare traditur. Magna uero Cheronne-
sis idest poeninsula: ipsi Peolpenneso forma & magnitudine perquam
similis est: eam uero totam Bosporani principes bellorum assidue
uastatam habent. Illam ante Bosporanorum Tyranni paruum quidam

Myrmecium

Parthenium

meotidis ori: & Pāncapco adiacētem usq; Theodosiā tenebāt. Plurimū
vero prē usq; ad Isthmum: sinumq; Carpenitem Tauri habebāt. Ea ve-
ro gēs ē Scythica. Hāc autē ora tota: & aliqua extra Isthmū usq; ad Bo-
ryllhenē parua Scythia uocabat. Propter transcuntium uero Tyrā flu-
uium & Isthmum & eā terram habitantium: multitudinem huius etiam
ps magna Scythia: pus nūcupata ē. Cum thraces pē uī ptem loci mali-
gnitate (Est enim plurima palustris) cōcesserint. Cheronneus sine i ma-
re uergēs usq; Theodosiā: tota frugifera ē in cāpis. Non sic autē monta-
na frumēto admodū beata. Vhicq; forte follore pscilla ē. xxx. redda.
Mithridati modioꝝ .c. & .lxxx. millia: tributi nomine soluebāt. Ducna
uero argēti talēta: cum Asianis locis Sindicem circūadiacentibus. His ex
locis ad grācos frumētarii cōmeatus erāt. Sicut e palude Salsamēnā.
Traditū uero est: Leuconē Regem decē ac duētas modioꝝ miriades e
Theodosia Atheniensibus trāsmisisse. Est autē Mirias decē millia cō-
nēs numerus. Hos ipsos autem peculiariter agricolas nominabāt. Quā
qui sup eos assistunt Nomades idēst pastores cū alius generis carnibus
quidē cum equis alunt. Et equaq; caseo: & lacte & aceto: lacte quod illi
arte quadam cōdites eximiū habēt obsoniū. Quā ob causam poeta cōs
eius tractus incolae lactiphagos appellabat hi quidē ipsi Nomades idē
landi magis q̄ latrocinādi studio tenent. Ipsi enim p eoz finibus bella
suscipiunt. Siqui colendae telluris uoluntate ducant iis terrāꝝ usum cō-
cedūt quāꝝ causa libētē tributa suscipiunt moderate quidē magis quā
ad tēmiam auariciam imposita nam diurna: & necessaria uitae insungūt.
Quod si nō tribuant in eos bella suscitant. Sic eos iustos piter: & Abas
hos cōsdem uitos poeta nūcupauit. Cum tributis recte p̄solutis: mul-
lo pacto bellaturi cōsisterēt. Contra uero nō p̄solutis armoz uinibus
confili insurgunt. Similiter & aduersus incurantes aut facile uindicta
ri aut impetum p̄pulsaturi. Quemadmodū Alidrum fūctitalle scribit
Hypsicrates: qui ipse Cherōnesi Isthmum ductis moribus uallauit
ad Meotidē. cc. ac. lx. stad. spatio ad singula stadia turres decē ædificā.
Cereꝝ ipsius agri cultores magis ac magis cōitate conditi: & ciuili cōsū-
etudine fama ipsa p̄dicat. Qui uero quæstiuoli sunt: & maritimis ob-
uersati actionibus ab latrocinādi uix abstinēt iniuriis & audacitate lucrā-
di. In diuērationē aut locoꝝ ipsius Cherōnesi & castelloz multus astio-
dunt Scylurus eiusq; liberi cōdiderūt quibus ad discursatiōes areibus ut
bāt. Aduersus Mithridatis duces Palanū & Chabū. Erat & Neapolis
& Eupatoriū ædificāte Diophāte duce Mithridatico. Est ēt p̄mōconium
ab Cherōnesiarū muro ad .xv. distās stadia īgentem sinum efficiens ad
oppidum uergens supra quam salus incumbit lacus salinam habens

Hic etiam Crenus erat ut igitur hæc duo regii ductores obtinerent in ob-
fidiōe iam dicti promontorii impolito præsidio locū muro circumvallav-
runt. Et illius sinus ostiū usq; ad oppidū aggere ducto munierūt ut iter
facile pedestre fieret: & ex ambabus unā quodāmodo ciuitatē efficerēt
unde facilius Scythæ imperium excluderēt. Postea uero q̄ murg; isthmi
spectans Cenuntē iuaserunt: & mocho calamo fossā exaggerarūt quā
ierdiu ponte cōstructo iunxerūt. Regi milites noctu icenderūt. Et quo
ad illos ī potestatem redegerūt: obstinate p̄durarunt. At nūc omnia sub
Bosphorani subiecta sūt regibus quos populus Romanus instituerit. Scy-
thiæ gentis & Sarmatice mos p̄prius ē equos eunuchos facere: ut man-
suetiores ad parandum fiant. Parui enim sunt atq; celeres & acres atq; re-
belles. Venatiōes illis sunt intra paludes quidem ceruorū: aptorūque. In
campis autem onagrorū & caprearū. Hoc autem locis illis peculiare ē ne
aquali gignāt. Inter quadrupedia bœlus ē quam Colon appellāt: magni
tudine ut ceruam & atterē albicāte corpore: eximie super hos leuitans
ad cursum: aribus potis trahit ad caput: hinc postmodū complures ad
dies seruissadeo ut p̄ carētes aquis agros facile pabulum carpat. Huius
gentis uniuersa extra Danubium regio ē in medio Rheni & Tanais
spatio iocēs ad Ponticū mare Meotidemque p̄tēsa paludē. De reliqua p̄-
te Europæ. Reliqua pars Europæ intra Istrum ē & maris circuitum. Hu-
ius initium ab Adriatico sinu usque ad sagæ Istri furnit ut ostium: in qua
& Græcia & Macedonum & Epti gentes comprehenduntur: & super eos
ad Istrum p̄tinētia. Et ad utriusque litoris pelagus Adriaticum ac pon-
ticum. Ad Adriaticū quidem Illyricus tractus est: ad alterū uero usq; ad
Propōidē & hellespōtum ora Thraciæ locata ē. Et si qui admiscerēt his
Scythæ uel Galli. Ab Istro autem exordium si capiat oportet: quibus tra-
candi sūt ordinatim loci sitūsque dicendi. Hæc autē Italiam & Alpes &
Germanos & Dacos & getas attingunt. Hæc etiā bipartito p̄curras. Quo-
dam enim modo una ducta quālī linea parallela mōtes Illyrici & Peoni-
ci & Thracii inter se distāt: quæ ab Adriatico sinu ī Pontum usque per-
uenit: cuius p̄tes in aquilonē spectātes inter Istrum mōtesq; cōsistūt. In
Austrū uero Græcia tellus: & usq; in mōtanos tractus barbata. In p̄tū
quidē uergit mons Emus ceteros eius spatii magnitudine ac sublimita-
te superis: medianque Thraciam diuidens. E cuius uertice (ut autor est
Polybius) utrūque mare cernit. Minime ueta dicens. Nam igens inter-
uallum est ad Adriam & obscurantia permulta. Ad Adriaticum nam-
que tota ferme Ardea: In medio autem peonia & hæc celsa toea. E cui-
us latere utroque in Thraciam quidem Rhodope propinquus & sub-
limis sane mons est post Emum. Altera ex parte ad septentrionem ora.

Illyrica, & Augaritaræ regio & Dardanica. De Illyricis igitur dicendi sum-
marius initium: quæ Ilstro sunt alpiibusque contigua: interque Italiæ &
Germaniæ iacencia. Incoherent autē a lacu undelicoy: & Rheroy: & To-
niog. Ipsius profecto oræ pars desolatâ secere Daci superatis bello Bo-
is atque Taunis. Ea Gallica natio est Cretosiro subiecta. Eam sive eti-
am subiectam regionē asserenti tamen Parisius amnis disterneret qui
e montibus per Scordiscos Galatas appellatos in Istrum influit. Et enim
illi cū Illyricis & Thracibus promiscue habitabant. Cæterum illos quæ
Daci deleuerunt. Hos autem crebro in bello usus soricos adsciuerunt.
Reliquam plagâ pannoniæ obtinent usque ad Segesticam atque Istrum
ad septentrionem atque orientem. Ad reliquas uero partes amplius enā
portiguntur. Cæterum Segestica urbs est Pannoniorū ubi fluius plures
confluunt. Omnes sane navigationibus idonei. Arx in gædo contra Da-
cos bello natura petuntis. Subiacet enim Alpius ad lapides usque pro-
rendentibus nationem Gallicā simul ac Illyricam. Ex iis locis complures
labuntur amnes quibus cum aliunde riu ex Italia multa conuehant ere-
ra. Nam post promontoriū ex Aquileia descendentes Naupontum
stad. sunt. ccc. l. Ad quæ Rhede perducuntur. Ea uero est Tauriscorum
colonia. Quāquam nonnulli, d. esse dicant. Promontorium illudquæ
dā est Alpiū pars humillima quæ ex Rherica usque ad Iripides por-
tigitur. Hinc montana attollitur denuo ad lapides Regio quam Alpi
uocant. Pariter e Tergesta pago Carnico: transmissio est per promon-
torium ad paludem nomine Lugum. Naupōis proximus ē fluuius Car-
coras qui onera excipit. Hic sane Sabon intrat. Sabusque in Drabon in-
greditur. Hic uero in Noaron penes Segestam. Hinc Noarus augetur
accepto Calapi qui ex Albio monte fluens per lapides Danubium illu-
bitur ad Scordiscos. Hæc ipsa nauigatio magna ex pte per fluuios i A-
quilonem ex Tergesta in danubium cursum habet: p stad. circiter mil-
le ac. cc. Penes Segesticam castellum est Siscia & Sirmium ea i uia hui-
quæ in Italiam ducit. Pannoniorum gentes sunt Breuci Andizeti Drio-
nes Pitusce Mæzei Delitiane quibus Baton imperauit. Et alii conuenus
ignobles in Dalmatiam usque distēti. Sūt & Sardei ad meridiē pcedēti.
Quoy ab initio Adriæ sinu regio montana ad Rhizonici sinū pgrēdi-
ens agrūq; Sardicoy iter mare pētēsq; Pannonius cadit. Hoc ex loco de
cōtinuo orbis circuitiōe dicturis ferme faciendū ē inuē pauca de supius
dictis repetētibz. In ipso sane Italiæ ambitu diximus primos Illyrici la-
roris Istros esse: Italiæ carnifcy uicinos & usq; ad Polam ciuitatem Istriæ.
Huius tēporis Imperatores Italiæ terminos extendere. Hi qdem ab initio
sinu stad. circiter. dccc. sūt. Totidemq; e promōtorio ante urbes polio

Anconem conspicientes. Cum dextrorsum habeas oram uenetici. To-
ta uero Istriæ navigationis longitudo. M. ac. occ. producitur stadiis. De
hicursus lapidicus stad. M. continetur. Lapidem enim i Albio monte si-
ti sunt qui Alpibus posterior est excelso admodum. Hanc quidem ad Pæ-
nonios Istrumque pertinentes. Hic autem ad Adriaticum mare. Pugna-
tes quidem. Cæterum ab Augusto Cæsare tandem expugnati ad unum.
Eorum oppida Metallum. Arupinum Monetum. Védouis urbs Loci
antefloccundi Albia & militum plurimum gentibus. Rura gallico armis Il-
lyricorum quoque more ac Thracum stigmatibus. Secundum lapides in
Liburnos est navigatio priore maior stad. In ipsa navigatione fluuius oc-
currit aduersa cum oneribus nauigandus aqua usque ad Dalmatas &
Scordo oppidum Liburnicum. Ad oram uero omnem quam dixi mari-
tinam Insule sunt quas Abhyrtidas uocant. Circa quas Medea fratrem
Abhyrtum cum eam plequeret necasse tradit. Inde Cyritica est ad lapi-
das primens Postea Liburnides; numero. xl. Post illas alie Insule iacent.
Equibus nobiliores pariter Tragurium ab Illeis conditum. Pharos; que
ante Paros dicebat a Partis edificata. Huius oriundus fuit demetrius
Pharius. Dehinc Dalmatæ; latus & eorum Emporium Salone. Ea gens an-
nos compluris aduersus Romanos bella gessit. Castella ad. l. habuerunt
dignare præstantia. In his & oppida quædam Salonas Priamonem Niv-
nam atq; Sinotium; & nouum & uetus. Quæ Cæsar Augustus uasta
uir incendio. Extat & Andretrium munitus admodum locus. Daimini-
um; que ampla sane ciuitas a qua & cognomen gens illa uendicat. Eam Nasti-
ci exitem reddidit Agrumque desolaturn pecori pascendum tam ipso
baicolarum erat auaritia. Nam Dalmatarum mos proprius est pascen-
nium ab inquilinis tributa exigere. Solent & illi nullo cum maritimis
ui sumo. Cum Barbaris communiter usurpant. Mons est Adrius me-
diam diuidens Dalmatiam hic ad mare hic autem ad terram reliquam.
Post Varo fluuius est cui adjacent Daoritæ Ardei & Plenei. Quibus pro-
pigua est Insula Melena quam Corcyram appellant. Et oppidum quod
condidit Gnidii. Ardiorum est primo quidem Paros dehinc uero Pha-
ros dicta. Eam edificauere Parti Posteritas autem Ardicos uocauere Va-
nities. Verum relecerunt illos Romani in interiora terre longius a ma-
ri cum latrociniis cuncta usflarent. Et agris incumbere colendis coegere.
Asp. sane & sterilis ager est & hominum minimè culturæ deditorum.
Adeo ut fuditus deleri ferme defecerit. Quod & reliqs eius ore mortali-
bus obrigit. Nā q prius potētia ualebāt ad ima redacti euasere. Sicut ex
Gallis Boii; & Scordicæ. Ex Illyris uero Autariæ & Ardei & Dardanii.
Ex Thracibus Triballi. Hi qdē p̄cipio iter se proclia cōserētes. Postea

vero Macedonicis armis & Romanis debellati sunt. Post Ardiorum
& plerorumq; oram marinā Rhizeorū sinus ē & Rhizenis oppidū cū
q̄busdam castellis. Et Drilo fluvius cuius aduerso flumine nauigatio ad
ortum usque ad Dardanicos porrecta p̄pinquat Macedonię gentibus.
Propinquat & Pconibus ad meridiē. Sicut & Autariatē & Daseriū. Cū
alii altis ex locis suicem finitimi sint ipsi & Autariatis Dardaniog; sūt Ga
labriū apud quos & urbs petruasta & Thunare ipsi Medis quę gens
Thraciā est ad orientem uicini. Dardanii natio p̄flus Agrestis: Aden u
sub firmo speluncas defossas incolant degētes. Studio tamē capri thacię
Tibias & fides: & id genus instrumenta usurpāt. Hi q̄dem medicamine
am habitant. De ipsiꝝ posterius mentio facienda erit. Post sinum uero
Rhizicum Lissi oppidū ē & Acrolissi & Epidamnus: quā Corcyrei ces
didere. hoc tēpore dicta Dyrrachium ab Cherōneso: ubi sua ēnacha in
cabulū. Dehinc Apfus amnis & Aous: sup quo Apollonia ciuitas erat
optimis instituta legibus. Eam Corinthiū & Corcyrei edificauere. A fa
mine q̄dem statū .x. longe abest. A mari uero. lx. Ceterog; Aoum Enium
hecarus appellat: asseritq; eodē ex loco circa lacmū: immo uero et ar
dē sinu: Inachū quidē aduersus austrū argos irrūpere. Eantem uero uen
sus occasum ī pelagus Adriaticū. In ipsiꝝ autē Apolloniatarū finibus co
leber locus extat: quē Nymphæum uocitant. Ibi uero & petra est ignea
uocēscui fontes subsunt: qui aquas tepidas bitumē que sciant dū ipsi
Bituminis petra: (uti par est) urit. Prope uero in tumultu eius metalli di
fossilis locus est quod excisum temporis spatio deuio replet. Camquid
lus intra fossas aggesta sit ī bitumē transformet: Possidonio teste. Idē mo
moris prodidit tertiū uinetis consistam bitumē refertam quę ī Sclau
pertia in occuincis esse remedio quę pediculose sunt. Eas enim si cū oleo
illū iunxeris bestiolas priusq; ad germis e radice ascederint necat. E
ius generis aliam Rhodi eo tēpore fuisse reptam quo ibi præturam ad
ministrabit. Sed oleo amplius opus fuisse. Post Apolloniam: Bellia ē
& Oreum eiusq; Emporū Panarmus idēst cōmoda cūctis statio. Iugq;
Ceraunia. Hic sinus Ionis os: & Adrię capit initium. Os quidem ipsum
utiq; cōmune est. Differt autem Ionum. Idcirco primæ huius maris par
ti appellatiō ē affert. Adrię uero īresinū maresq; ad extremum re
cessum nomen accepit. Hoc autem tempore etiam uniuersum. Horū
nominum alterum ab uiro Anare descendere: Theopompus ait: et
qui eorum locorum tenuit imperium. Vnde & natio est. Adriam uero
a flumine cognomine idē assequorū. A Liburnis ad Ceraunia stat.
sunt paulo plura supra duo milia. Totam uero ab initio recessu nau
igationem dicrum sex Theopompus diffiniuit. Tractus autem Illyci

longitudinē pediat. xxx. dieꝝ ait. At mihi amplius esse uidet. Alia quoꝑ
fide minime digna tradit. Maria ipsa cōmisceat. Ideo quia in urbe Naro
he regula Chia & Thalia inueniat. Et utraq; maria e monae quodā spe
dant. Ex Insulas Liburnas ita constituit ut sua. d. circuitiōē habeant &
Istrū in Adriacū pelagus uno intrūpere ostio. Taha & Erasthōenes scri
bit. Quodā autē sūt e vulgi sermonibus audita quēadmodū Polybius
& de illo & de aliis scriptoribus dixit. Vniuersus igitur ora Illyricæ eur
sus maritimus portus habet oprimos. Ita enim & ex perpetuo ipsius litto
ris ex ipsis propinquis Insulis euenit. E contra vero Iadicū litus Illyri
æ obiectū se habet quod ipostuosū prorsus est. Aprica naque Regio si
militer frugifera bonisq; feracissima fructibus oliuetis uinentisq; specio
si nisi sibi rara & aspera omnino rupes iacet. Talis cū plaga esset Illy
riæ maritima præsertim spreta prius erat uitue locor: fortassis ignota:
Idꝑ; uelutrima ppter agresstes hominū rursus genatq; piraticam. Sup
hæc sua regio tota montana frigida & niualis est. Ampliusq; i aquilonem
spectat adeo ut raro uisē ferat. In altioribus uero & spioribus locis mon
tæ sūt planitiesq;uas Pannoni tenent in austrū usq; Dalmatas & ardier
os perfecte ad septentrionē Istro terminante. Ad orientem uero Scordis
cis proxima: qua Macedonū Thracūq; montes existunt. Fuerunt autē
antiquitate Illyricorū gens amplissima atq; ue opatana: qui cū ardies assidue
belligerabant. Bellorū causa erat Sal: quod in eorū sinibus coagulari ex
aqua quæ e uase quodā uerno stillat tempore. Exhaustientibus enī & de
ponentibus sal ipsū die quinto coagulat. Conuenietat autē inter eos ut p
uicissitudinē congelatorio uterent loco. Cotruentia uero transgressi ma
nus conferebant. Cetero: Autariæ Triballos ab Agrianis usq; ad Istrū
penitentes aliquando deleuerunt. Erant autē dieꝝ quindecim iter ex
alio Thracibus & Illyricis protensi. Exincti uero prius a Scordiscis fue
rūt. Postea autē ab Romanis qui enī Scordiscos diutius potentissimos
debellarūt. Enimvero si penes Istrū habitaret: duas i partes diuisi. Nā &
alii magni Scordisci appellati sūt. Alii uero parui. Illi quidem duos inter
flumines habitabant. Istrū illabētes. Alter noarus appellat præter Segestis
ci fluentis. Alter Martus uel ut alii Bargus. Parui sūt ultra Istrū colebāt
Triballis & Mysis finitimi. Quasdam enī Insulas habebant Scordisci. Ea
sūt magnitudinis aucti sūt ut usq; Illyricos & Peonicos & Thracis pro
uicti sint terminos. Cōplures igit iacētes i Istro Insulas occupauere. Ipsi
enī urbes habuere Heortæ: & Capeduniū. Post Scordiscorū agrū ad Istrū
quē adiacet Triballoorum & Mysorū plaga. De qbus supius mērio a no
bis facta est. Ex paludes Scythiarū intra Istrum quam minorem uocant.
Et harum meminimus superius. Habitant & isti & Crobyzi & alii quos

Troglodites vocantur ad loca quæ ad Calatin & Tomarum & Istrum per-
nēt. Dehinc Eni accolæ & qui usq; i Pontum uergit. Coralli & Bessi &
Medog; quidā & Dantheletæ. Hæc uero uniuersa latronibus reuerſi-
ma loca. Bessi magna ex pte montē Emū incolunt: & propter latrocinia
dum latrones uocant. Quidam Calybatæ & Lyptribi: Rhodop; pprii
qui atq; Peonibus & Autariis & Dardanis ad Illyricū In horū medio:
& Ardioq; Dafarenii iacent & Hybrianes & gentes aliæ obſcuræ quæ
cum diriperent spoliaretq; Scordisci: desolatam reddiderūt agæ & mi-
roq; dieq; nemoribus inaccessis reſerſerūt. Inter Iſtp; & montes. ex uoq;
Peoniæ hære mariūma ponti ora. ptenſit. Ab ore sacro Iſtri ad mōtiū
usq; Eni plagam. Ostiūq; Byzātico. ppinquū quēadmodū litus Illyri-
cū adeuntes usq; ad Ceraunios mōtes puenimus: qui extra tractum ex-
stunt Illyricū: pprium tamē quēdā habēs terminū. Mediterraneus uo-
ro istis gentes terminauimus cū ad huiusmodi descriptionē insigniens
fore tum ad præſentantiū ad posteriora putaremus. Eodē modo i ore hu-
ius loci mariūma quīs montanū egrediatur lineā ad proprium tamē ad
quem terminum finit: Ponn scilicet ostium & ad ea quæ modo & ad ea
quæ deinceps agunt. A sacro igit ostio Iſtri dextrorsū habenti litus pte
tuū oppidulū occurrit Iſter nomen: ad stad. d. A Mileſis ædificatū. Inde
Tomis oppidulum alieq; ad. cc. l. stadia. Dehinc urbs Callis i stad. cc.
& lxxx. ab Heracleiſibus deducta colonia. Postea Apollonia stad. M.
& ccc. Mileſiæq; colonia. Cuius maior muri portio quadam i exliorē
ea Insula est. Vbi Apollinis Sacellum exiſtit. Quo ex loco. M. Lucillus
Coloſſum exuſit & in Capitolio collocauit. Fuit autē Apollinis ſtans:
Calamidis opus. In medio autē Calamidis & Apolloniæ ſpatio Bizanti-
cet maxia ex pte ſui terræmotibus abſorpta. Inde cruli: & Odeſſus Mu-
leſiæq; colonia. Et Naulochus: Meſembrianorū caſtellum. Postea nort
Emus: ab hoc usq; mare p;grediens. Deinde Meſembria Megarenſium
colonia quā antea Menebram uocabant ueluti Menopolis: idēſt Men-
ciuitas. Eius eni ædificator Menes appellabat. Brea uero ſermone Tho-
rio ciuitas nominat. Sicut & Selyos oppidū Selymbria dicta est. Et ſc
Enus quīdōq; Poltyobria nominata erat. Deinceps Anchiala caſtellū ab
Apolloniatis conditum Aquæ & pollonia dicebat. Hoc in litore Cor-
rizis p;montorium prominet. Locus munimēte ualidus quo aliquandē
Lyſimachus epū ſuarū Theſaure: & aratio uſus eſt. Rurſus ex Apello-
nia ad Cyaneas iſulas stad. ſſit. M. & d. In eo autē intervallo Thyma A-
polloniæq; ager & Anchiala eorūdē ora & Phthinopolis & Andrica p-
pique Salmydiſſo. Litus uero hoc deſertum eſt petroſum importuū
ad Aquilonis flamina late patens & apertū. Ad Cyaneas usq; lōgitudo

di stad. circiter. dcc. Ad quod naufragio ciecti, ab oppidanis spoliantur.
 Thracia gente superhabitanse. Cyaneæ autem duæ perexiguæ extant
 insulæ. Altera in Europam altera in Asiam uergens: Euripo diuicte latitudo
 stad. circiter. xx. Tantûdē a Byzantiæ & Chalcedoniæ tēplo
 distans. Quod Euxini maris angustissimû ostiû ē. Cû hinc stad. x. pro
 motorû obuiat frētû quinq; stad. angustis. Deinde dilatatur apertius &
 ppositis ininû efficit. Ex eo p motorio: quod stad. quique angustû Effu
 ci fectû: ad portû nomine ficulnecû stadia quiq; & triginta iteriūt. Hic ad
 Byzantiæ cornu quiq; Est autē cornu ad Byzanti moenia ppe spectis si
 nus i occasû extēsus ad stad. sexagita cornu ceruino pquā simlis nam in
 plures sinus pīde ac ramos quosdā scindit i quos irruētes Pelamydes fa
 cile opātur. Id autē cū eaq; multitudinē: Tū uī & impellētis fluxus im
 petu cū ppter sinus agustissimos uel manibus cōprehendātur. Eaq; ge
 neratioi Meoticis paludibus sit. Inde uero paulatim erumpūt grege fa
 dos eos ipsi ac ppter litus asiancū usq; Trapezuntē ac Pharnaciā excur
 rūt. Hic primū eaq; uenatio existit nō copiosa admodū. Nōdū enim con
 uenīs ē multitudo Vt uero sinope prius accesserit: speciosior nimirū
 eaq; ē piscatio simul & fallamētaria. Postq; uero Cyaneas trāierit & ex ri
 pi Chalcedonia albiēis occurrerit petra quedā: tātus bestisq; ipsis ter
 re incutit: ut e uestigio i ulteriorem cōueniātur ripā. Quas cū princeps
 aquæ cursus corripit & inata loco: aptitudo maris fluxū ad Byzantiū
 cōueniēte Byzanti defleat. Et eo naturæ ipetu propellat copiosum By
 zantiū populoque Ro. suppeditat puerū. At enim Chalcedonii i ulteri
 ore prope cōsistentes litore in nullā eius ubertatis cōmunionē accedūt.
 Quoniam ad eaq; portus ne una qdē Pelamys sese applicat. Memoriz
 pōtū ē cū Byzanti cōditores post ædificatā a Megarētib; Chalcedonē
 Apollinis oraculū cōsulerēt: eis mādasse ut cōtra carcos habitatiōē loca
 rēt. Carcos enī ideo Chalcedonios uocabat: quia cū prius ad ea loca nau
 gillēt: omīssā cū locupletē ripa tēuorē accepissēt: usq; Byzantiū pgressi
 si sumus. Illustrissimā sane ciuitatē ad nobiliora cōfinia ppinquā: & Istri
 estio uicinā ab eo flumine nauiganōē plane demonstrat. Supra Byzā
 tium uero gēs Asiorū idēst ciuium isœtā in qua Calyba ciuitas ē. Eā Phi
 lippus Amyntæ filius collectis de exercitu ignauissimis habitādā consti
 tuit: Hæ igit nationes memoratu dignæ sunt: quas Illyr & mōtes Illyri
 o Thraciq; termināt. Maritimam Adriatici maris orā uniuersam ab i
 so sinu inchoatā tenentes & sinistram pōni plagam ab Istro flumie us
 que Byzantium. Reliqua sunt de regione dicta montana i austrum spe
 ctantia. Quæque his subiacent ordine loca: in quibus est Græcia: & con
 tigua usq; in mōtes protēta barbaries. Hecateus itaque Milesius hæc de

Pelopóneso scripsit prodidit. Eam prius q̄ Græci scelerē a Barbaris habitā exiisse iudē fere & Græcia uniuersa p̄ seisc tēporibus barbarā nationum habitatio fuerat. In eā uero ductus est rationē per ea quæ monit̄ prodita fuerāt. Pelops quidem ex Phrygia ducto secum populo ab se Pelopóneso nomen ididit. Danaus ab ægypto profectus Dryopes & Caucones & Pelasgi & Leleges & alii id genus terras intra Isthmam & extra partiuerūt. Agrum Atticum uenētes cū Eumolpoi Thracēs inuere. Aulidē uero terræ phocidis Tereus. Cadmeā autē aduēcti cum Cadmo Phœnices ipsi uero Boetiam Aones. Ac Tēbioes & Hyantes. Pyndarus autem ait. Fuit tempus quo Hyas Boetiam gēre gubernabat. Ex aliquotū quoque uocabulis barbaricū ipsum manifestatur. ut sūt Cecrops Codrus Erus Cothis Drymas Crinanus. Thracēs uero & Ilyrii & Epirote ad hos usque finos in lateribus insidēt. q̄q̄ longe magis antea q̄ nūc ubi contradicente nullo & impræfēna magnam Græciæ partē barbarorum natio habitat. Thracēs quidem Macedoniā & plerasq̄ Thēsaliz partes. Acarnaniam uero & Eoliā superiorem. Thesproti Asopē Amphilochi Molossi. Athamanes gentes Epitoxice. De pelagis igit̄ abūdē dictū est. Leleges uero sūt nōnulli qui eosdē illos & Cares abirent. Alii finitimos solum conciuēsque atque commilitones. Quocirca in Milesiorum agro habitationes querdā Lelegum nominant. Freq̄uētib̄ que in locis Cariz & sepulchra Lelegum & munimēta deserta. Lelega appellata monstrantur. Quæque nunc Ionia dicitur totam eam Cares & Leleges incolebant. Quos cum Iones expulissent. Ipsi regionem occuparunt. Enā ueteres illi q̄ Troiam expugnaverunt. Lelegas e locis Si de & Pedasō & Sarnioenti fluuio uicinis eiecerūt. Quod autem isti barbari fuerint. uel hinc signum putandum est quod Caribus pariter congregari suerūt. Quod autem & cum eis. & per se errabundi antiquis temporibus fuerint. declarat Aristotelis Politie. Nam in Acarnaniam Politia. Quandā inquit Acarnaniz partem Curetes habent spectantē uero in occasum plagam Leleges tenēt. Reliquā idē Teleboæ. In Eolorum Politia is nunc Læros. Lelegas uocat. A quibus & Boetiam occupatū fuisse dicit. Similiter & in Oponiorum & Megarensū Politia testatur. Ut enim in Leucadiorū Politia quempiam Indigenam & Aboriginem Lelegē nominat. Cuius ex filia nepotē nuncupat Teleboam. E quo ducit. & xx. liberos Teleboas p̄creatos inquit. E quibus nonnulli Leucadē habitasse tradunt. Hesiodo maxie fidē adhibēdā esse contēderim. qui Lelegum populorum ducem fuisse Locron asserit. Quos saturnius sup̄pit immortalia sapiēs consilia. E Deucalionis tellure delectos uagos exhibuit. Vis enī ipsa uocabuli significare ut cēseo uidetur. plerasq̄ tēporibus

antiquis delectos p̄m̄scuos fuisse: Cum eorum natio deficeret. Hæc sa-
 æ aliq̄ & de Cauconibus dicere posset. Qui cum antea pluribus i lo-
 cis habitaret necubi nunc existit. Superioribus itaq; sæculis cū gentes p̄
 multæ licet exiguæ & ignobiles essent: tamen uirorū excellentia cū p se sua
 meritis imperia earum terminos distinguere: nō magnæ profectio diffi-
 cultatis erat. Nūc autē deserto & plurimum uastato solo: uisq; & urbū
 bus deletis si ōnē p uisibus adhibueris curā ac diligentia: nihil sane pro-
 fices propter locorum ignobilitatē & uastitatē quæ dudū inchoata: nec
 dī hac enā ætate cessauit multis in partibus propter populorū rebellio-
 nes: quibus Romani cum exercitibus incubuerūt & habitatoribus ab il-
 lis istum sūt domini. Septuaginta igitur Epirotarū urbes a Paulo Emi-
 lio Imperatore funditus eueras esse auctor est Polybius: uictis Macedo-
 nibus & Perse Rege superato. E quibus maximū numerū iuris. Molos-
 forum existisse & mortalium. c. & l. milia i seruitutē redacta. Attamen
 aggredimur: & quoad descriptioni conuenit & nobis adire licet: singu-
 la percurramus. Ab oraque Ioniū sinus maritima captabimus initium in
 quam quidem Adriæ navigatio terminat. Eius primæ partes sūt Epidi-
 rū siue Dyrrachium & Apollonia. Ex Apollonia i Macedoniā: Egnatia
 in orientem uia est quā p millia passuū mēsi sūt. Lapidatq; columellas:
 asque Cypselum & Ebrū annē mil. pas. d. atque. xxxv. computatis uero
 per singula. mil. stad. viii. stad. sunt. mil. asi. cc. & lxxx. Adiungit polybi-
 us uniusque stad. diplectron: id est iugera duo. Quæ stad. pars terra est
 Vnde adiciēda sunt stad. c. lxxviii. & tertia stad. pars miliariorū numero
 Cœnigit autem ab Apollonia & Epidamno siue Dyrrachio p̄motos ex
 equali distantia eandē in uia incidere. Tota quidē uocat Egnatia. Prior
 quidem Ex cardausia nominat quā mōs est Illyricæ: per Lychmidū urbē:
 Et pylonis locū qui i uia ipsa Illyricū Macedonīq; determinat. Illic ue-
 ro prope Barnū per Heracleā atq; Licestas & Cordos ad Edesā & Pel-
 lem usq; Thessaloniciā itur. Hæc autē (ut Polybius scribit) cc. lxxvii. milia
 na sunt. Hanc permeantibus uiam circa Dyrrachium uel Epidamnū &
 Apollonia dextrorsum gentes societ Epyronæ: quas mare siculum alluv-
 it usq; ad sinum Ambraciū. A leua uero montes regionis Illyricæ quos
 antea percurramus. Et gētes accolat quoad i Macedoniā Peonēq; puen-
 iat. A sinu deinceps Ambratio plaga i onētē uis gens e regiōe pelopōnēsi
 pueniēs ad Graciā p̄tinet. Dehinc Egeū excois pelagus: dextera ex pte ro-
 tū reliquēs Pelopōnēsi. Ab Macedonicæ: autē gēnū atq; Peonicæ: exor-
 dio usq; ad Strymonē fluuiū Macedōes: ac Peones habitāt. Et Thraci
 mōtanorū aliq. Trās ianē Strymonē uero usq; ad Pōtici ostiū atq; Emū
 mōnē cūcta sūt Thraci excepto litore qd Græci tenent. Quidā sine i

Propontide sui Pleriq; uero ad Helleſpontū atq; ſinū Melanen ideſt ni-
grū. Alii uero ſup Egeo pelago. Ceterę Egeū pelagus duo aluit Gre-
cę latera. Alteę i oriētem. pſpectans. extrēmum uero a ſummo ad Arctū
uſq; ad Thermēſi ſinū: atq; Theſſalonēſi oppidū Macedonię quę ſu-
pra ceteras huius ætatis urbes eximia ciuitate floret. Alteę uero ma-
iorē a Theſſalonica ad meridiē porrectū uſq; ad Strymonē Pleriq;
autē totā ab Strymone uſq; ad Neſtum plagā Macedonię attribunt
Quoniā Philippus eximio captus ē ſtudio: ut hæc ſibi loca uendicaret.
Maximaq; ex metallis: & reliqua locoꝝ ubertate ueſtigalia conſtituiſſe
Summo uero uſq; ad Pelopōneſū Myrioū & Cretieſi & Libycum pela-
gus ē cū ſinibus uſq; ad Siculum. Hoc uero & Ambracium & Corin-
thiū & Criſeū ſinū cōplet Theopōpus. xiiii. Epīrotarū gentes eſſe referet
E quibus celeberrimę ſunt Chaones & Molofſi. Quippe q totos Epī-
rotę terras quandoq; Regū tenuere. Prius qdem Chaones. Poſterius
uero Molofſi qui qdē propter Regum cognationē magis ac magis au-
pliſcari fuerant. Nā ex Eaciday ſigume prognati ſūt. Accedit quod pe-
nes illos Dodonę uetus ac nobile uigebat oraculum. Chaones igitur
Theſproti deide Caſſiopēſes q & ipſi Theſproti ſunt ipſa a Ceraunis
montibus uſq; ad ſinū Ambraciū maritima fruunt oca. Agro ſine uber-
tate felice. Quod ſi nauigare incipias a Chaonibus in oriēte ſolē ac ſinū
Ambraciū atque corinthiacū adeo ut dextera quidē auſonium habes
pelagus: leua autē Epīrocūſus ē ſtad mīlle & .ccc. a mōtibus Ceraunis
ad ambraciū ſinus os. In hoc quidē intervallo Panormus ē portus inter
Cetaunios montes ampliffimus: & poſt illū Onchemus portus alius ad
quē pmonſtoria corcytę i occaſū uergētia oppoſita iacent. alius iſtē Caſ-
ſiopę ex quo Brūdulium ſtad interſūt mille & .ccc. Tardēq; ab illa
Caſſiopę pmonſtorio in Auſtrū ſpectāte uſq; Tarentū: quod Phlacrī
ideſt caluū appellant. Poſt Oncheſmū autē extat Poſidium ac Burhorū
i portus ore cōdiū: quē coenofū appellant. Locus ē poeniniſula & Cho-
ronēſi formā habēs Romanis frequens accolis. Sūt & Syboę iſula per
exiguę pauliſp ab cōtinēti terra diſtinctę ad orientale pmonſtoriū Cor-
cytę Leucimā ſit. Sūt & alię præternauigātib; iſula: pexiles haud mo-
toreatu dignę. Inde pminens ſolū nomine Chemeritū: dulciſq; portus
quē ſtrat ſinis Acherō: ex acheruſia palude pfluēſ: cōpluraq; ſuſcipiens
flumia: qbus ſinus ipſe ducts eſſeſt. Prope labiſ Thymauus. Sup hūc
ſinū iacet ciuitas nūc quidē Cichyrus dicta: quondā aut Ephyrai quā
Theſproti cōdidere. Penes Burhorū uero ē Phœnice. Nō lōge uero
Cichyro puſſila ciuitas iacet Bucherū. Caſſopenſiū opus haud procul
a muti & Elateis & Pandofia & Bane i mediterranea. Cæterum illę æge

usq; ad sinum pertinet. Secundū dulce portū autē duo alii deinceps por-
tus existunt Vnus quidem propior ac minor nomine Comarus Isthmū
stad. sexaginta efficiēs ad Ambraciū sinum atq; Nicopolin: quā urbem
Cæsar Augustus edificauit. Alter paul magis & amplior & præstantior
prope sinus ipsius ostiū distans a Nicopoli. xii. stad. intervallo. Deinceps
est ostiū ambraciū sinus. Huius etenim sinus ostiū ipsū paulo q̄ stad.
iii. maius ē. Circuitus stad. ccc. amplectit̃. Optima omni ex pte eius sta-
tio. Ingreſſibus occurrūt a dextra habitātes ex græcis acarnānes & A-
pellinis Actii tēplum quodā i tumulo ad ostium eminēscit: cāpus sub
hoc Lucū habens. Sunt & naualia in quibus Cæsar unde viginti naues
decimay nomine reposuit. Ab uno remoy ordine usq; decemines adun-
gus. Memoria quoq; proditum est & nauale & naues incendio prorsus
exinctas esse. Sinistra uero Nicopolis est: & Epirotay colonia Cassiopei
usq; in intima sinus ambraciū cui superminet paulisper a sinu distans tol-
gusocius memonā Cypselus struxit. Præter eā labat aranthus fluuius:
p quē a mari ad ipsū Tolgum paucis admodū stad. aduersū nauigat aq̄.
Oritur autē ex monte Stympheo ab illius radice. Hæc autem ciuitas lu-
penon tēpore eximia fortuna enituit. Ex ea igit̃ sinus ipse cognomē asse-
cutus est. Maximum ei Pyrrhus attulit adiumentum cum eo loco p re-
gū sede ueretur. Macedones autem ac Romani postea & hæc & alias ob-
terum rebellionem assiduīs bellorum laboribus exhauserūt. Eam ob rē
Cæsar Augustus demum cum destitutus admodū animaduerneret: cū
dis in eo sinu ad unius habitationem cōgregauit. Eiq; ipse uocabulū in-
didit: Nicopolin idest uictoriæ ciuitatem. Ex suæ uictoriæ cognomē in-
posuit. In qua. M. Antonī ſte sinus illius ostium nauali prælio simul &
Egypti Reginam Cleopatram superarat. Nā & ipsa huic certamini præ-
sens interfuit. Ipsa igit̃ Nicopolis egregia incolay multitudine abundans
amplificatur i dies. latus fines habens & hostilibus ornata spoliis. Habet
que in oppido suburbio templū magnifice extructū. Est & Lucus Gym-
nasio stadiq; ad quinquennale ludorum certamen apparatus. Sacerq;
Luce superne tumulus immiet dedicatus Apollini. Instar autem Olym-
piorum: Ludī Actii designantur Actio Apollini cōsecrati. Forū curæ
Lacedæmonii præfecti sunt. Reliqui uici & circumhabitata loca: Nicop-
olis iari attributa sunt. Actia quoq; ipsi deo prius: & a finitimis ageban-
tur. & certantibus coronæ proponebantur. Hæc autem ætate Cæsar Au-
gustus honorificentius ædificat. Secundum Ambraciā Argos exat Am-
philochiū: Quod Alemeon eiusque liberi condidere. Constat enim Ale-
meonem (ut auctor est Ephorus) post Epigonorum aduersus Thebas ex-
peditionem ab Diomede in Erolam ad eius auxiliū accersitū aduēsisse.

Et eius ope illum hanc simul & Acarnaniā in potestatem redegit. Ceterū cū postea illos ad bellū troianū Agamēnon accerseret ad id: profecti sōte Diomede Alceonem ī Acarnaniā misisse & Argos edificasse. Ipsūq; a fratris nomine Amphilochicum uocasse. Inachū etiā omnē per illius agrū fluētē in sinū Argiæ terræ appellationē addidisse. Thucydides autē scriptū reliquit ipsū Amphilochū post eius a bello Troiano reditū. Cū esset Argiuis iussus ī Acarnaniā secessisse. Et accepto a fratre principatu oppidum ī sui nominis memoriam edificasse. Epimachū quoque sunt Amphilochi: & qui superius incolunt & qui sūt Illyricis adiuncti montibus rupes & asperū habitantes agrum. Molossi etiam & Athamanes & Erhinces & Tympei & Orestæ & Parorei & Atintanes quique nonnulli Macedonibus magis applicant: Aliqui uero Ionico sinu. Memoriam quoque traditū ē: Orestadē oēs ab Oreste quādoque occupatū fuisse. Cū ex lra matre exul profugeret & sui regioni nomen reliquisset. Cū que oppidū condidisset Argos Oresticum de suo uocasse nomine. His scē uero gentes commiscētur Illyricæ quæ ad montanā regionē Austriaci de parte prospectant: Quæque super Ionium sinū iacent. Sup Epidauri enim siue Dyrrachium & Apolloniā sedes habēt Bylliones & Tylari & Parthini & Phrygi usq; ad Ceraunios montes. Prope uero adsunt gentes odinae ī Damastio: ubi potentatū constituere Persadyes quos Sarcheas & Selsareas nominant. Penes hos Lyncestæ & Deutropus & Trropolitæ Pelagonia & Leordi & Limia & Eratya. Loca quidē hæc quoddā singula magna ualebant potētia. Quosq; imperiū cadmi nepotes & Hermonione ad Enchebas tenuere. Quosq; de illis fabulosa nominant his locis ostendunt. Harū quidē nationū regnū nequaq; indigene capessibāt. Ceteræ Lyncestæ sub Arrabeo fuisse deducētē a Bacchiadis originē. Hæc nata est filia neptis Philippi Amynthæ filiū Mater Eurydice filiū lra uero filiā. Epitropasq; gēs Molossi sub Pyrrho Neoptolemo fuisse: quem Achilles procreauit: & sub eius successoribus Thessalici signis. Alii uero sub indigenarum gubernaculo regebantur. Postea quibusdam semp obtinentibus uictoribus res ad Macedonum regnum tandem tota conuersa est paucis distinxat exceptis super Ionio sinu sedentibus. Iūq; Lyncestum & Pelagoniam & Orestidem & Etiam superioris Macedoniae nomine comprehendebant. Eūq; Posteriores Eleutheram idest liberam dicebant. Aliqui uero uniuersam usq; ad Corcyram Macedoniā appellant. Eius rei nationem simul afferentes q; & tonsura & ligus & chlamys de aliisq; talibus utantur pariter omnes. Plerique gemino sermone quantur. Soluto autem Macedonum regno cuncta in Romanorum ditionem concessere. Per has gētes Egnatia uia ex Dyrrachio & Apollonia

producit. At circa uiam candidauit lacus: ac paludes ad Lychnidunem
 erant ubi copiosa piscium habentur Salsamentaria. Sunt & flumi Ioni
 amirumpenes sinum & in Austrum uergentes: Inachus & Hormous &
 Achelous & Euenus quę priores Lycotem uocabant. Ille quidē sinū
 dicitur Ambractium. Alter uero in Achelou Cateę Achelous & Eue-
 nus in mare fluunt. Ille quidē per Acarnaniā labens hic uero per Eoliā
 Egeon autē multis acceptis annib; sex Illyricis montibus & Alynce
 flū & Brigibus & Deuriopis alijsq; cōpluribus in Axiū irrūpit. In hijs
 singulis antiquis tēporibus ciuitates erant. Tripolites: Pelagonia
 cognomine. Cuius & Azorus erat. Superq; Erigone uniuersę ciuitates
 Deuriopę consuebant. E quibus Bryanion: & Alalcomenę & Symba-
 ra. Ceteri Cydrizę Byssę. Eginium uero Tymphęę fuit. Enhicie con-
 fuit atq; Triccz. Propinqui uero iis & Macedonię: & Thessalię sunt ad
 montē Pœum & Pindū Enhices & Penei sōtes De qbus & Tymphęi
 & Thessali Pindi accole certant. Iussq; sibi uendicant: simul & uicina io-
 ni fluuii Oxynę ciuitas: quę a Tripolitano distat Azoro stad. c. & xx.
 Prope adit & Alalcomenę & Eginium & Europus & Ioni in Penei i
 gressio. Ea tempestas (ut dixi) licet aspera & mōtib; plena Tamaro &
 Pelyno alijsq; cōpluribus: Egregie tamen populosa Epirus tota erat &
 Illyciā. Hoc uero tēpore magna ex pte solitudo tenet. Habitāt autē p pa-
 gos ruderūq; reliquias. Dodoneum autē otaculum (quemadmodum &
 cetera) quodammodo derelictum est. Illud uero: autote Ephoro: a Pelas-
 gis constructū fuit. Nam Pelasgi iter potentissimos Gręcię populos an-
 tiquissimi celebrantur Quocirca poeta ita cecinit. Dodoneę Rex pelasgy
 ce iuppiter Heliodusq; Dodona iter quercus sedes Pelasgę exiit. De
 pelasgis cum Tyrrensi gēte exponebamus satis a nobis dictū fuit. Cir-
 ca Dodonam uero & tēplū habitantes barbaros exiisse. Homerus ipse
 dedit ex eorū uiuendi normā: quos spurcipodas: & humi strabulantes
 appellat. Virū autem illōs Hellos uocari oporteat: sicuti Pidasus ait: an
 Selles quēdamodū penes Homerū isacro suspicant: uetus & scriptura
 nimis: abrigus cōfirmare non sinit. Philochorus autē ait circūstantē Do-
 done locum: sicut Eubotani Hellopiā uocari: etenim hoc pacto dicere
 testatur heliodum:

Floribus hellopiā prætisque decora nitescit.

heliodus

Cuius in extremis dodone est condita campis.

Putant autem (ut inq; Apollodorus) a paludibus tēplo circūfusus ita uo-
 cati. Poetā quē ipsos hellos nominare existimāt: hellas accipit hellos eos
 q circa tēplū sunt. Adiecit & tēplo uicinum annē Sellectē nomie si u-
 te cum dixit. Is ꝑcul ex Ephyrę seleste actus ab anne. In Thesprotis

a. at.
 A. clon.
 by. r. r. r.

Dodone de
 i. r. r. r. de

r. r. r.

i. r. r. r.

autem Ephoras: Sed helienfibus iterius. Ibi enim fluuiū Selloētem esse.
In Thesprotis autē atq; Molossis nullum. Ceterum quæ de quercu:
quæ de columbis fabulæ uulgant & alia huius generis: sicut & de rebus
delphicis: partim poetici magis sermonis & studiū sūt: p̄tim huius de seu
orbis tractatus propria. Itaq; Dodona pristinis sæculis sub Thesprotis
erat. Similiter & mons Tomarus siue Tmarus: nā utroq; modo dicti:
cui subiectū est oraculū. Tragediæ quoq; scriptores & Pidasus Dodo-
nē Thesproticam appellauere. Posterior autē ætas Molossiq; tui attri-
buit. Vires autem Iouis quos poeta spuncipodas & terrifōnes appellat:
monte ipso Tomaro Tomotos nuncupatos esse dicunt. Sic nōnulli in
Odyssæa scribunt: quæ loquitur Amphilocho: qui cōsiliū p̄cōis exi-
bet: ut p̄tius aduersus Telemachū faciāt ipetū q̄ Iouē p̄feruntur.

Filia Iouis magni sic ducunt ordine parer.

Aut tomori incutiam cedem per membra cruciatam.

Ast alios date terga retro super æquora cogam.

Sin deus auertat te quietem capere nabebo.

Melius enim esse Tomoros: q̄ Themistis scribere. Nullo igitur p̄cto
oracula Themistis a poeta dictis: sed consilia & publicas institutiones & le-
gum sãctiones. Dicit autē Tomotos cōstitutos super Tmaro quasi mō-
tis Tmari ad tēplū custodes. Sane Iuniores Tomotos dicunt. Simplicius
autē. Homero capiendū oracula abusiue & consilia: p̄ta diuinatiōis mu-
peria & cōsultatiōes: ipsaq; uarietia quæ admodū decreta. Quale & illud
est. Et hoc ex quercu ab iconia Iouis cōsiliū hausisse. Ab ipso autē p̄i-
mordio mortales fuerant p̄fagia p̄cōnōres: Sub quibus & uarietia
di ministri instituti erant: & hoc fortis poeta ipse declarat de his quos
Hypophetas uocabāt q̄bus p̄phetæ ipetabāt. Posteriore idē tēpore t̄m
designantur aniculas. postq̄ & Ioui Dione eiusdē tēpli comes dicta est.
Suidas i rebus Thessalicis fabulosa m̄ta tradit ad gr̄ciā loquutus illic
quæ translātū fuisse tēplum inquit e Scroulla Thessaliæ. Est. n. Scroulla
urbs Thessaliæ. Pelasgice. Cōcomitæ. n. plurimæ sūt formine quæ t̄
stirpe p̄gnatæ sūt: quæ hac tēpestare p̄phetides diuinādi officiū gerunt.
Quo ex facto Pelasgicum uocari Iouem insueuisse. Cincas autem lōg
maiores fabulas contextit.

¶ Nonæno continetur pars Europæ in qua reliquum dicitur de Mac-
donia. Tota etiam exponit Græcia in qua p̄tractanda diuiniꝝ immor-
ratur: propter multā rerū nobilitatē & locorū & neglecta & idicet po-
nes historicos atq; poetas diligēter apteq; describit. Vn sūt eius regionū
urbes. tā i nauū dinumeratiōe q̄ per poetas multis i locis cōmementa-

Ostq̃ peragratia occidentis Europæ regiõibus: quæ æternæ
 & extremo mari cõtinẽtur: Barbaras etiã eius nationes: usq̃
 Tanaim uniuersas circuitimus: & Græciæ partẽ non ma-
 gnã cū Macedõia. nũc Græciæ descriptionẽ reliquã absol-
 uemus atq̃ reddemus. Eã Homerus quẽ prior: dehinc alii
 cõplures tractauerunt. Quidã peculiariter uel portus uel na-
 uigationes uel circuitiones terrestres uel tale aliqd̃ descri-

bẽtes in quibus & Græcicæ partes continẽtur. Quidã uero i cõmuni
 historiæ conscriptione seorsũ litoraliũ locorũ demonstrationẽ litteris
 adiderũt: quẽadmodũ Ephorus egit atq̃ Polybius. Aliqui autẽ ad natur-
 æ loci etiã Mathematica quẽdã assumpserũt huius generis: sicut Posi-
 donius & Hipparchus Cũ igitur res aliorum recte iudicare sint Home-
 ri dicta iudicantis animaduersionẽ postulãt atq̃ indigent cũ poeticũ in-
 more dicat nec huius ætatis loca: sed & illa perueniunt de quibus: paulu-
 m obscurauit ætas. Pro uiribus igitur enitendũ sumpto ubi deficiamus
 exordio. Nostra uero ab occasu ac septentrione ad Epitroticas gẽtes ac Il-
 lyricas finiebatur oratio. Ab ortu autem ad Macedoniam populos usque
 Bizantiũ. Post Epitroticas gentes itaq̃ ac Illyricas Græcorũ Acarnanes sũt
 & Eoli & Locri cognominẽ. Ozolæ Secundũ istos Phocẽs & Boeotĩ. His
 autẽ obiecto pelago medio: Pelopõnesus contra respondet quæ itra me-
 ditum sinum Corinthiacum accipit illi quidẽ formam exhibens: & ab il-
 lo formam capiens. Post Macedoniam uero Thessalæ natio est usq̃ ad
 maleos & alios tam intra Isthmũ q̃ extra. Sup̃ hos p̃multæ gẽtes fuere.
 Sup̃a quidẽ tot sanæ sunt quot linguarũ græcicũ differentie nobis
 poporũ sũt. Istas ipsas cũ quattuor esse cõstet: Ionicã eadẽ quã priscã illã
 Asiã asserimus. Eius etiã ætatis Attici Iones uocabãtur. Ex ab eis Iones
 illi profecti sũt q̃ i Asiã colonias deduxerũt: eã quæ nũc loquũt linguam
 usurpãtes Ionicã. Doricam uero eam esse quam Eolicam. Omnes enim
 intra Isthmũ habitantes: exceptis Atheniensibus & Megarẽsibus & Pa-
 nassĩ accolis Doricẽsibus: hoc etiã tempore Eolici nũcupant. Cũq̃ Doricẽs
 pauci forent agrũq̃ durũ incoletet impmixtã perdurasse linguã: ali-
 oq̃ mores uerisimile sit ut i externos nõ cõsueti ipsi quodã genere pa-
 res. Hoc idẽ Atheniensibus obtigit q̃ tenuẽ admodũ tellurẽ asperũque
 habient agrum. Quã ob causam nullis afflictis populacionibus & aby-
 etigines existimatos esse: testis est Thucydides: cum eandẽ omnĩ tẽ-
 pore terram possiderent: a nullo prorsus eiecti: & eius cupiditate uen-
 dicandæ nemo teneretur. Hoc idẽ Alterandæ linguæ gentisq̃ permu-
 tandæ causã extitisse crediderim: licet ipsorũ paucitas foret. Hoc modo
 cum Eolicorũ exterius Isthmũ inualeceret multitudo & q̃ iterius pridẽ

Ac
 - Etrur
 Pho
 Pelop
 M
 Th

10

o
 e

fuertant. Eolica gēs erat. Poſtea cū Iones ex attica litus occupaffēt & Do-
riēſes Heracleide reduxiſſēt qui Megara cōdiderūt in unū cōmixti ſūt.
Multa quoq; i Pelopōneſo ab illis aedificata ſūt oppida. Rurſum Achæ
Eolica natio Ionas expulerūt. Vnde i Pelopōneſo gentes duæ reſtiter.
Eolica uidelicet ac Dorica: quicūq; ſane minus ſeſe cū Dorienſibus ipli-
cuerūt: uti Arcadihus & Eleis obſigē. Cū mōtani quidā omino ſortē i
ſortē nequaſq; excidētes qdāq; Olympio Ioui dicari cenſerent per ſe du-
tiſſā pacē agentēs cū alioquin Eolici generis eſſent & ad reducēdos he-
clidas una cū Oxylo militiā ſubiſſēt. Q uicūq; igit tales ſūt Eolico ſen-
monē utebant. Alii uero mixtā ex ambobus habuere liguā. Hi minus
hi ſp̄lius eolicis uſētes uerbis. Fermeq; nunc etiā ciuitates alio & alio lo-
quuntur modo. Sed omnes Dorice ſari uidentur propter adueniētem po-
uētiā. Hæ quidē Græcorū nationes hūc in modū (ut forma quadā expla-
nētur) diſtinctionē terminatæ ſūt. Repetēs igit iam quomodo quoque
ordine ſaciēdum eſt dicere incipiamus. Ephorus quidem Græciæ pri-
cipium ob occidentis partibus Acarnaniam dicit eſſe. Hæc enim Epirotis
ſinitimam eſſe populis. Nā ſicut iſte mari pro mēſura uſēs hinc ſaci-
ordiu: ut ad locotum deſcripſiōes mare tanq; ducē eſſe iudicet: cū alibi
ceat pacto a Macedonū atq; Theſſalorū terra inſiti Græciæ demoeſis
reſſe & nobis locorū naturā ſectāribus cōſiliarium mare ſicere cōuenit.
Illud autē e Siculo freto incedēs hinc quidem ad Corinthiaſi reſundē
ſinū. Hinc magnam efficit peninſulam: i. Cherōneſū. Ipſū uidelicet Pe-
lopōneſū quæ anguſto icludat Iſthmo. Duo autē hæc maxima ſūt Græ-
ciæ cōfinia: iteriora Iſthmi & exteriora portæ: idēſt Thermopylæum
quod Peneus erūpat. hoc autē eſt ad Theſſaliā pertinens. Eſt uero ſor-
maius & illuſtrius quod itra Iſthmū continet. Ex totius arcē Græciæ Pe-
lopōneſū eſſe cōſtat. Nā præter habitātiū i ea gētiū nobilitatē atq; po-
tiā ipſe locorū ſitus principatū designat & iperū. Multi enī ſinus inſitā
promōtoria Multæ inſignes etiā & permagnæ Cherōneſi in ipſa locorū
uarietate cū altera alterā ſuccoſſiōe quadā excipiat. Extat autē iter Cherō-
neſos: prima Pelopōneſus Iſthmo. xl. ſtadiorū icluſa. Secūda ē quæ hanc
ſplectit cuius Iſthmus ē ex omibus Megarēſibus ad Nefeā Megarēſi
Emporiū ſupra centū & xx. ſtadia a mari ad mare. Tertia uero ē: quæ &
hæc ſplectit cuius Iſthmus ē ab Seceſſu circa Criſeū ſinū uſq; ad Ther-
mopylas qdē quæ linea p rectū itelligit ad quigēta. viii. ſtad. Quæ uſā
intus aſſumit Boetiam. Phocidem uero & Locros cognomēto Epidemū
dios ex obliquo ſecat. Quarta quæ ab ſbracio ſinu p Oetā mōtem agri-
quæ Trachisium in ſinū Malacum Iſthmum habēs atq; Thermopy-
las ad ſtad. decc. Alius tandē ex eodē ſinu Ambratio ē ſupra mille per

Thessaliam: ac Macedoniā ad insimum Thermeū penēs recessum. Ea
vero Cherōnesop: successio quēdā non sane spernēdū eloq: uidet: ordi/
nē Cetej: a minima quidā: uerū illustrissima sumēdū est exordium. Est
ip̄e Pelopōnesi: forma platani folio similima. Longitudine ac latitudie
forme par ab occasu i ortū Stad: mille: &.cccc. Hęc autē ē e Chelōata per
Olympū agrūq: Megalopolitanū ad līthmū. Illa uero ab Austro in Se
ptentrionē ē e males p arcadiā ad Egeū Perimetros uero ambitus omi/
lis sinibus stad: ē. iiii. millium: ut Polybio placet Artemidorus. cccc. sup
addit quod si sinus omnis metieris plus q̄. de. &. v. millium cōperies. At
līthmus ip̄se p traiectū: quā e mari in alreje mare nauigia transuehunt
stad: ē. xl. ut supra diximus. Huius autē Cherōnesi latus in occasū p̄ipe
dant: Eubēses & Messeni. tenēt. Quos pelagus Siculum alluit. Assumit
autē utrinq: litus. Elei sane in Septentrionē uergēs & Corinthiaci sinus
intū usq: ad Araxi p̄mōtorū. Ad quod contra sūt medīte freto Acar
nisi & e regione iacētes ifulx: zacynthus & Cephalenia: & Ithaca & Er
chinades. Quāq: e numero ē & Dulichiū. Maior messenit pars ad austrū
Libyicū pelagus p̄adit usq: ad Thyridas. i. fenestras. Sic enī appellant.
p̄e Tenax. Deinceps autē post Sinum Sycionia terminat ora. Ex hoc
loco Syciō & Corinthus excipit usq: ad līthmū. ad secūdū Messeniā pla
gā Lacōica terra ē & Argiua & hęc ipsa usq: ad līthmū. Hoc i loco sing
ulicūq: Messēius & Lacōicus. Tertius argolicus. Quartus Hermiōi
cus & Saronicus: quē nonnulli Salaminiacū uocāt. Quōq: aliquos Libycū:
aliquos Creticū pelagus iplet: atq: Myrtoū. Quidā & Saronicū trāsmū pe
lagus domināt. Media uero itetell cūctis iminēs Arcadia: ceterisq: uicia
populi. Vex Corinthiacus sinus ab Eubi eruptiōibus capit intū. Aliq
ab Acheloi exitu: q acarnēs. Erolosq: sepat & Araxos. Hęc enī i prē mi
nime cōtēnēdā accumulationē utrinq: iuxē ripx capūt. Amplius inde
p̄gressū ad R. hū & Antirū penitus cōfluūt: mediā aquā: latitudinē i.
Ponthū ad stad: v. reliquētes. Est autē R. hū i Achiuox: solū p̄ellū lōgi
us p̄mōtorū i falcis figurā iterius curuatū unde & Drepanū. falcē ap/
pellāt. Iacet autē iter Patras & Egeū Neptuni tēplū habēs. At. n. Antirū i
Eiolex locorūq: sinibus locatū ē. Id autē Molycresū uocāt. Postea hīc de
suo maritima paulisp: utraq: ex pte ora expādit. In Crisseū qdē pcedēs
sinū hīc sinē facit occiduis Boeotie & Megarop: clauia terminis. Ceterū
corinthiacus sinus ab Eueno usque Araxū int: suū circuitū hēt stad: duū
milliū. cc. &. xxx. Ab Acheloo uero cōtēs auget stad: . Ab Acheloo sine
ad Euenū: Acarnēs tenēt. De hīc ad Antirū Erioli līthmo tenus. Q. d. re
bat Phocēsiū & Boeotop: & tractus Megarēsis: mil. c. & duo d. xx. stad: ē.
Mare at ab Antirio ad usq: līthmū: Alcionū uocat Crissei sinus portus.

Ab Isthmo ad Araxū stad. xxx. supra distis. Vt ergo sic figura dixerim
Pelopōnesi talis cōtusq; sinus ē & telluris aquis appositae sinu tenus & u
ter ambos sinus iacēs talis. Dehinc singillatim cūcta explicabimus ab E
leis finibus factō primordiorū. Hoc quidē tēpore totum iter Achaeos &
Messenios litus Elei oram minime nomināt exrēsum in mediterraneā
Arcadiae protēssū ad Pholoen & Azanas atq; Parrhasios. Hoc autē antiq
rus ī plurimas ditiones pētum erat. Postea in duas trī: Epeorum scilicet
& Nestoris Nelei filii quomodo & Homerus posteris prodidit. Hanc
urbē qdē Epeos nominatim dicens Hanc uero ad alida dū ubi impant
Epei Nestoresq; Pylum per quam Alpheum labi memorat.

Alpheus Pylios late perlabitur agros.

Sane Pyloti ipse poeta nouit oppidum.

Qui coluere Pylon formosis moribus urbem.

Regis Nelei. Alpheus autem ānis neq; p illi urbē neq; penes ipsū flu
it. Vex praeclabatur alter quē alii Pamiliū alii Amathū uocāt. Acais
nomine Pylos ipsa Amathocla uideri appellata. Per Agrū uero Elei Al
pheus ānis perlabit. Eleis uero quae hac tēpestare oppidū ē. Homeri au
te nōdū muris cincta erat. Vex ager ipse p pagos habitabat. Curā autē
Elidē: quia ei sic obagit appellabāt. Nā maxis eius ps talis extitit & feri
liate praestans. Vex posterius secūdū bella Persica cū multi in unū po
puli cōuenissēt. Eā quae hoc tēpore cernit. Elei ciuitatē cōdidere. Sic & re
liqs ferme Pelopōnesi locis praeter paucos euenit Quos ipse poeta cōli
gitat. non ille quidē urbes sed oras nominans. Cū unaqueq; populorum
conuētus maiores haberet. E quibus nobiliores deniq; ciuitates habuit
fuere. Sicuti de Arcadia factū est. Mātineā quidem populis .v. habitau
dā Argiui tradidere. Togeā uero. viii. Totidem herbem colendam tra
didit Cleombrotus: & Cleonimus Eodem modo Egiū septem uel oēs
populis in ciuitatis formam redelegere. Parras. vii. Dymam. vii. Sic & Ele
ex circumcirca tenentibus pagis: habitum ciuitatis accepit. Per eā autē
fluit Meneus amnis propter ipsius gymnasium. Hoc quidē multis pel
lannis Elei factitarunt cum e locis Nestori subditis: multitudo trāsmiga
ret. Hae autem suere Psāciū pars Olympia ē: & Triphylia & aruo
nia. Triphylia uero ideo uocata sit quia illis obuenit: ut tria illos phyla
idest nationes conderēt in unū cōgregare. Principio qdē Apeos: dēde
Minyarū: qui accolae superaccesserūt & postremo Eleorum. qui uicē
res loci cōpotes extiterūt. Sunt q pro Minyis Arcades dicant. Qui ps
loci uēdicanōe sepe uero bellica subiere certamina. Vnde & eadē Pylos
Arcadica: & Triphylia recuperata est. Verum enim uero Homerus
totam hanc plagam: tenus Messenae: eodem quo ciuitatem nomine Pylos

uocat. Quod aut & Elis curua: & subdita Nestori loca: terminis dispersa
sunt: ipse nauis Catalogus indicat: p Ducū & Pagorū nomina. Quod
quidē dixerim: & moderna: & homerica scripta cōterēs. Hæc. n. cū illis i
uēt examināda sūt: propter opinionē poetarū nostrāq; cōmunicatiōem.
Cū existimet unusquisq; præterē recte se habere re: ppositaq; tractati
cōfē: cū nullū incidat cōtrariū ad eos sermones: q uis dē de rebus tātopere
credim fuerim. Igī ea quæ i præfētiq; extāt exponēda sūt. Et poete di
cū qū atinet adiciēs: cōsiderāda. Est quoddā Elidis p̄mōtorij: i Bo
reā spectās Atroxus nimirē ab Dyma ciuitate Achaica: stad. lx. distans.
Hoc Elci hitoris inuēti ponimus: at secūdū hoc in occasū p̄grediētib; us
Cyllene Eloe: Emporū ē: habēs ad extāte hac ætate ciuitatē: stad. c. &
n. scōlū. Huius Cyllenes mētio ē apud Homerū ita dicentem. Epeorū
Boeiorū Cyllenū ductorē. Non. n. ab Arcadiæ monte: Epeorū ductorē
cōstēdere debuit. Est. n. uicus non exiguus Esculapiū habēs Colotopos.
Aspectu sane mirandū simulacq; ex chore sacū. Post Cyllenē Chelona
us est p̄mōtorium signū tota ex Pelopōnēso maxie i occasum p̄tensū:
cūentes quēdā adiacēt Insule in Caue Elidis & Pise terminis. Vnde i
Cephalenā & Cyllene nauigātib; stad. sunt. lxxx. Nilac Elisso siue Elis
si flumen labitur in eis quos dixi terminis. In medio uero Chelona
te ac
Cyllene spatio Peneus effundit: & aliter quē Selleentē porta nominat:
Phloe elabitur. Super his Ephyra oppidū ē: alterum a Thesprotico: &
Thessalico: & Corinθio Ciuitas quarta a uia quæ Talassionē ducit: post
ulpsa eadē ē Boconoa. Nā Oenoā sic appellare cōsueuere illi p̄ximā.
Distat autē ab Elide stad. c. xx. ex ea dicta uidet esse Telepolemi mater:
Herculis fili. Ibi enī magis militantis Herculis gesta florere. Quam ex
Ephyra duxit a flumie Selleēte. Ad illas uero itā dictas nullis propinquus
ē fluius Selleis. Ex de Megetorūq; olim Phyleus ab Ephyra duxit a flu
mie Selleēte. A q̄ & loetalia sūt uenena. Ad Ephyrā nāq; p̄fectū īq; uly
xētoxiū mortifere q̄ritātē. Et de Telemacho p̄ciores. Siue ad Ephyrā
tēti p̄guē p̄ficiēci uelint idē uenena feralia deferat. Nestor. n. i cōme
moratione belli contra Epeos gesti: Augēi filiam Epeorum regis uenefi
ci introducit. Primus inquit solū bellatorē inuasit: qui Augēi gener erat.
Nam autem maiorem filiam habebat.

Cognita cui fuerant: quot nutrit terra uenena.

Elis & Sicyoni propinquus Selleis fluius. Ex ei uicinus pagus Ephyra.
Ex ita Agrea Etolice uicus Ephyra. A qua Ephyri dicti. Et ad Perthebos
in Macedonia: & Crēnonij: & Thesprotici: & Calhyre: ab itūqua Ephy
ra: Apollodorus instruit: quoniam pacto porta cognomena restringere
sleat. Quālibet de Orchomeno Arcadicum quidem ouibus refertum

appellās. Boetium uero non Minycū & Sardon Threiciā cōiungit. Inter Samū & Imbrū ut ab Ionica teparentis & Ephyrā Thesproticā distrahit. peculiaritē uel fluiū Selloē. Hec quidē Scyllis Demetri dictis munime cōlonāta quo plurima trāssert. Nā ille Selloentē i Thesprotis fluiū esse negat. Sed in Eleis ad Ephyrā ut ante diximus. Hoc uero qd̄ igit cōsiderandis idiget. Et de Oechalā cū dicat nō unā eē unā Euryti ciuitatē Oechalū esse. Manifestū igit Thessalicā dici de q̄ dicit. Oechalāq; tenent Euryti principis urbem.

Quae igit ea ē de qua cōmotū Thamyris Obuise arguto Musae delin-
tuere canore. Nūq; ait Oechalā ab Oechaleo Euryto uenire. Quod
si Thessalica futurae nō bene Scyllis Arcadiā quāpiā dicēsq; uenit
Arcadiā uocat. Sin uero ille bene: & Euryti ciuitas Arcadica dicta fuit.
Eo mō non solū una erat: cū unā ille asserat. Quae inter Meni & Sol-
loctis egressiones Pylos ad Scollū mōtē colebat. Hae uero non quā
Nestora: sed altera quaedā Alpheo p̄pinq;. Cuius nihil est cōmune ad
illā quae Parnisso siue Amatho adiacet. Quādiū uolērius affirmāt Nelo-
ris gloriā & generis claritatem uendicantes. Tres enim Pyli scriptis pu-
duntur in Peloponneso: unde & illud dicitur.

Est Pylos ante Pylū. Alia enī Pylos est: & ab hac & a Lepreatica in Tri-
phyia: & Pisca ora. Tertia Messenia ad Coryphasiū. Oēs demonstrat
nitunt apd̄ se Pylon esse: quae ab Ematho Emathocla sit appellata. Hic
esse quae Nestoris patria uocatur. Multi & scriptores & poetae Nestorē
esse aiunt: quae ad usq; illorū salua perdurat aetatem. Alij uero studiose
res Homeri sectatores ipsius uersus iurant. Eā Nestoris Pylon esse al-
ferūt: Cuius p̄ ora Alpheus elabit. Elabat autē p̄ Pisca & Triphyliā. Nō
nulli ex Elide caua: Et hāc fuit Pylos: ubiq; propinqua honorificā ad-
didere. Insignesq; notas ostēdūt: locū uidelicet Geraniū Amnēq; Geriō
& aliū Geraniū. Deinde ab hisce cognominibus Nestorē Geraniū appē-
latū esse suspicātur. Hoc idē & Messeni factuarunt: & sane probabilius
facere uidētur. Notiorē enim esse aiunt Geraniā sibi finitimā. Urbēq;
aliquādo icolag; frequētia egregie habitā. Tala fuit quae circa Elidē a-
uam hac tempestate existunt. Poeta uero. nū. in partes regionem hāc di-
uidēs. Quattuor autem duces memorans: obscurius edidit.

Buprasique domos tenuere: ac Elidis almar.

Et quantum Hyrtine. Myrtilos & ultima claudit.

Oleniq; petra: simul intus Alifion ambit.

Quattuor hi duces suberant. Et quēq; sequuntur.

Veloces bisquinque rates comitatur Epei.

Cū enim ambos appeller Epeos. Buprasios uidelicet & Eleos. Nō etiam

Hec vocet Buprasios. Quatuor in partes minime diuisisse videtur Eleam
eam. Sed Epœœ regionē: quā prius partitiuit i duo. Neq; pars Elidis Bu
prasii: sed magis Epœœ existeret. Quod enī Epœos Buprasios appelleret
omnī ē. Sicut cū regē Amaryceū i Buprasio hīauerūt Epei. Quidā uer
o Elidis plagā esse Buprasii: & eodē habitari nomīe nūc manifestū ē:
cū & hæc Elidis pars existat. Rursus i unā ānumerāt Buprasii: atq; Elu
dem aliā: dāque uocitantes. Postea quaternas i particulas diuidētes: ut cō
mane iudicet: ipsas & Buprasio: & Elidi subditas faciūt. Fuit autē ut uide
at Buprasium locus Elidis frequētib; habitatū in glinis: nō sane igno
bitis qui delirus est. Loci tātum nūc uocabulum ē in uia: quæ ex ea quæ
nūc extat Elide ciuitate Dymā uersus ducit. Penes Elidē autem Buprasi
um excellentia quadā floruisse: hinc & Epœos apud illos suspicari licet.
Tēpore autē posteriore pro Epœis Elei uocitati sunt. Er Elidis portio Bu
prasium fuerat. Er ptem cū toto annumerare: poetica figura dicunt Hec
meri: Sicut illud p Græciā Argosque: Phœamq; Curetes dimicabāt.
& Eoli & ex Dulichio Echiniadib; usq; factis. Nam Dulichiū una Echina
diū est. Id quoque iuniores usurpant. Nam Hypponax & Cyprius iquit
pāē edenibus: Amathusi; q; tritici. Quoniam Amathusi Cypri sunt.
Alcan quoque Cyprium deserēs amabilem: & Paphū fluctibus illū
& Echylus. Cypri Paphi;q; sortē habēs omnē. Quod si non Epœos dixit
Buprasios nec aliā rerum multas dicemus. Verum hæc demonstratio
non est: quod non fuerit: sed tātum quod non dixerit. Hecateus autem
Milesius alios Eleos: & alios Epœos esse phibet. Herculi siquidem aduer
sus Augēā militanti: socios expeditiones Epœos extitisse. Eosque cū Her
cule & Elis: & Augēā destruxisse. Traditq; Dymā & Epœam & Acheā
esse. Multa quidē scriptores antiqui posteris prodiderunt: quæ in rex natu
ra minime fuerunt. Adeo propter fabulosum scribendi genus mēdacio
singendo fueris educati. Quo evenit: ut eisdem de rebus inter se mātē
cōcordent. Nimirum a fide longe nō est. Si quādo Epei cum Eleis con
uenerint: egerint: cum aliæ nationis essēt. Quin unū corpus unamque
i potentiam coierint: & cōmuni quadam regnandi: & gubernandarum
ciuitatum forma uterentur. Cuncta usque Dymam suo subiecerint im
perio. Nam poeta nullam Dymæ fecit mentionem. Haud absolum
est eo tempore Dymam Epœotum ditioni paruisse. Postea uero Ioni
bus: aut etiā neque illis subditos extitisse. Sed Achæis potius: qui agrū
eorum possidebant. Quatuor autem particularum: in quibus & Bu
prasium cōtinetur: ipsa quidem Hyrmina: & ipsa Myrsinus Eleæ regio
nis est. Reliquas Pylæi iuris esse plerique censent. Vtrū quædam ex his
fuit Hyrmina: cuius uestigia nūc non extant. Verum prope Cyllenā

mons est in mare protēsus:quem *Horminam* uel *Hyrminam* appellā.
Myrsinus uero hodie *Myrrumū* nominat ad mare pertinēs. Frequē
habitatoribus uicis in ea quæ e *Dyma* *Elidem* ducit uia: ab *Elide* stat.
lxx. distās. *Olenis* uero petrā eī esse coniectura quadā assequunt: quā
modo *Scollin* aiunt. Nique & locorū & nominum mutatiōe facta cō
cturas pferri necesse est. Cū ille in multis nō admodū plane describat.
Est autē rupes saxosa: *Dymais* & *Triticis*: Eleisque cōmunis alteri *An*
codico *Lamper*: sic enim montē uocant: cōigua *Ab Elide* cētū *acata*.
stat absens. *Tritia* uero centum. *Aequales* urbium *Achiuay*. *Alesium*
est: quod nunc *Alesiu* uocāt: locus ad *Amphidelidē* proximus: in qua
omnibus mēsi bus accolæ: fortū congregāt. Iacet autē in uia mōtana: quæ
ex *Elide* ad *Olympiā* cōmeatur. Prioribus autē sæculis agri *Pyzi* cui
tas fuit: alias alio modo uariis locorū terminis propter Imperatorū po
rationes. Ip̄s autē *Alesium*: *Alsi* enim colonā petra uocat: cum iquit.
In *Buprasio* fertilis: & in *Olenia* petra incēdimus equos. Et in *Alesio* ubi
colona uocata est. *Trāspolitue* enim accipiendū est: perinde ac dicunt
& ubi *Alesio* colona uocata ē. Quidam *Alesium* flumen esse ostendit.
Ceteri eū i *Triphylia* quidam *Caucones* nominent. *Messenis* in uisū
p̄spectantes: Cūque *Dyma*. *Cauconia* a plerisque nuncupet. Et in agri
Dymaco iter *Dymā* & *Triticum* fluit amnis: quē *Cauconem* formis
uocitēt genere. De *Cauconibus* multi querit: nūquid duplices dicant.
Quidam ad *Triphylia* quidā ad *Dymā*: & *Elin*: & ad *Cauconē* esse.
Hic autē in alreꝝ irrūpit: qui *Teuthas* genere masculino uocatur. Cu
ius appellationis exigua quedam urbs inter *Dymā* uicinas habet. N
si quod hæc adempta littera. *S.* ultima producta syllaba formis
nunciant in qua ædes sacra nemodis *Dianæ* colit. Vex *Teuthas* *Adi*
loū penes *Dymā* fluentē intrat. Quo nomine & *Achelous* per *Acan*
niam labens & *Epirū* nominat. Ceterum cum *Hesiodus* dicit.

*Oleniam*q; petram coluit: prope fluminis alas.

Et *latas* *Peri ripas*. Multi *Porū* littera pmutata dicunt. Et quidem com
pte: de *Cauconibus* queri dicit. Nā in *Odyssæa* *Pallas* *Mentoris* sumis
effigiem: sic *Nestorem* alloquitur.

Crastina cum nobis aurora retexerit orbē:

Magnanimos adeam *Cauconas*. Ibi mihi grande

Debetur dudum argentum: quando aduenit hospes

Aedes istæ tuas: hunc curru mitte parato.

Adde etiam natum comitē. Quo in sermone significari uideretur locū
aliquis inter *Epeos* quem *Caucones* inhabitarent: non illi quidem quā
Triphylia. Sed qui usq; *Dynam* forte latus porriguntur. Haud enim

emendandum est. Vnde Dymam Cauconia dici contingit. Et unde flui-
us appellatus est Caucon. Cum & ipsi Caucones qui nam existat quæsti-
onē afferant. Ad quos Pallas ipsa: ad exigendū argenti debitū iturā sese
dedit. Nam nisi eos dici accipiamus: qui ad Lepriū i Triphylia sunt: quo
pacto probabilis sit sermo: propterea ignoto. Quo circa nonnulli scribūt
Magnanimos adeo Cauconas: in Elide Grande.

Debetur dudum atq̃erum. Quod elatiorē habebit notitiā. Quidē quī
dem Pisatā regionē atq̃ Triphylia ordine suam lustrauerimus: usque
ad fines Messenios. Post Chelonatam Pisatū litus adest: ingens sane in
promontorium Pheā nomine Fuit & oppidulū Pheas ad fluentia Iardani.
Finitimus enim est & amniculus: Sūt qui Pisatī agri principiū esse Phe-
am dicant. Cōtra quā & in insula pusilla iaceat: & portus unde ad Olympi-
am p̃piorē a mari spatio statū sūt centū & .xx. Aliud max̃ promontorium
lēge prominēs in occidentē: sicut & Chelonatas: ab illo ad Cephalenia m̃
centū & .xx. statū intersūt. Dehinc erūpt Alpheus ab Chelonata distans
statū .ccc. Ab Arthaxo aut̃. d. xlv. ex eisdē locis: quibus & Eurotas efflu-
it. Vetus ipse ex agro Megalopolitano. Asa uocat: duos uicinos inter
se habēs sōtes. E quibus dicti effluūt amnes. Hi cum aliquot excurrerit
statū absorpti a terraturbus emergūt. Inde unus Laconicū: alter Pisatam
pducit in orā. Eurotas quē p̃ Bleminaridē primo exorēs: prater Spartam
labitur: & longā per uallē discursēs: paludē efficit: Cuius poeta me-
minit. Demū inter Gythiū Spartes Emporiū & Acree: mare ingredit̃. At
Alpheus assūpto Celadōte: & Erimacho & aliis ignobilibus fluuiis: p̃
Phixetū ac Pisatū: Triphylia delatus agrū: prater ipsā Olympiā Sicu-
lū excurrit pelagus: inter Pheā & Pisatē. Ad eius uero Orā Dianæ Al-
pheonix lucus ē. Ab Olympia statū .lxxx. distās. Huic dex̃ i Olympia an-
nus conuentus celebrat̃: sicut & Elaphitac Daphnitac id est Ceruanti-
ac: atq̃ Lauret. Tota regio tē plogē Dianæ: Veneri ac Nymphis dicatorū
plenissima est. Ad sūt & lucus & florida uireta: propter abundātes aquarū
fontes. Frequētes itereūdū Mercurii ades occurrūt. Littora uero Ne-
ptunia sacella passim ostentāt. In Alpheonix Dianæ tēplo Cleanthis: &
Argontis picture uisūtur: hominum Coerinthiorū. Alterius quidē Tro-
ie capitiuus: & Minerue natalia. Alterius est Dianæ: in cuius deportatio
opera laude plurima celebrata. Inde mōs est Triphylia: Macistū a Pi-
sato separat̃ agro. Postea flumē aliud Chalcis nomine & Cronoe fons: &
pagus Chalcis. Post quæ Samicū est. Vbi sacellū est Neptūni: maxima
ueneratione cultū. Subest & lucus oleastro plenus. Eius curam gerebant
Macisti: qui & inducias annuntiabāt: quas Erechtrian Samii uocabāt. Ei
quidē sacello cuncti tributa conferunt Triphylia. Secundū hanc sacella

A
fo
E

Pylus mari superincumbit. Triphylia & Lepreatica: quæ Emathia potius uocatur: & Nestoris patris assent. Sicut ex Homeri uerbis suspicari quis potest: ab amne qui ad Aglonè iuxta labitur: quæ Amathia appellabatur antea. Hodie uero Mamai: Arcadiciq; nominat: ut hinc Emathia enta uocabulum assumpserit. Siue & hic Parnassus dicatur: eadè appellatus: quia duo alii in Messenia. Urbis autè nominis ratio: & etymologia certa est. Nā Amathodè: idest arenosū efficit: uel fluuiū uel locū mēdiocriter dicit. Palladis tēplum Scilluniae ad Scillunē inter illos uicinia numerat: nō longe ab Olympiā: penes Pelonē. Ad oriētē uersus prope Pylum mons est cognomine Minthes nobilis. Quā Plutonis pelicē extitisse tradunt fabulæ. Eā cū Proserpina dolo circumuenisset. in Horē sē mētū transfluxit: quā pleriq; Hedyosmon uocant. Itaque iuxta montē Plutonis tēplum ē frequētē a Macistiis adoratum. Super campum Pyliacū lucus est Ceteris egregia fertilitate conspicuus. Qui uero mari adiungitur: ad illud porrigit interuallum: quod inter Samicum: & amnē Nedan ē: qui quidē fabulosus & tenuis efficit mari proximus. Ut dubitare ex hoc debeat nemo Emathionē: idest fabulosā appellari Pylum. Finitima Pyla ad Aglonē exilia fuere castella duo. Triphylia Epanatque Tiphine. E quibus unū Elidis adiudicatū est accolis. Altege pro more mālū. Duo quoq; prope fluunt flumina Dalion & Acheron: Alphicū intrātes Acherōē propter inferni proprietatē indicum ē uocabulū. Quonā ex in ore Cereris & Proserpinæ: ac Plutonis tēpla magno in honore sūt: fortasse ppter loci conseruersus uti Scæpius iquit Demetrius. Nā cum egregios ea fructus: rubiginē frugibus: ac mucum ac tribulos producit. Triphylia. Quapropter pro magna regionis fertilitate: & frequētes gigni sterilius euenit. Ad Austrū autē Pylus habet Lepreū. Fuit & hæc maritima: cuius i fladiis quadraginta. Inter Lepreū & Amniū Neptūni Sami Scollī est stadī centum utrinque distans. Hoc illud est Phænum: in quo Pōt dicit: Telemachum Pylios ostendisse: dum sacrificio darent optem. Deuenere Pylum Nelei turribus altam.

Hic maris ad ripam sollempnia sacra ferebant.

Maclabantque nigros Neptūno ad litora Tauros.

Ipsi Poetæ & quæ nō sūt. fingere suppetit: uerū cū potest & illis quæ sūt salua narratione uersus adaptat. Alioquin abstinere sese magis amaret Agrum felicem Tegeate possidebant: quibus uicini fuerant Cypellī sū. Horum uero amborum regio Caucoibus subdita erat. Simul & Macistorum ager quem nonnulli Platani sūtētem uocant. Eodem nomine ager & oppidum. In terra autem Leprea monimētum Cauconis extat: serunt. siue uerū cuiusdam conditoris: siue alterius de gēte nominati.

Flurina quidem de Cauconibus memoratur. Nam & Arcadica vulga-
ter neriocleus & Pelasgica : & alioquin errabunda: sicut & illa. Scribit
enim poeta: & Troianis auxiliare socios aduenisse. Vnde uero: nihil fa-
re possit. Recte autem e Paphlagonia. Illic enim quidam Cauconi no-
minantur: Mariandynis finitimi: cum & ipsi Paphlagonες existant. De
illis etiam a nobis memoria facienda: cum eum ad locū descriptio ipsa com-
mittit. Nunc aut de Cauconibus scribendum etiam hoc est: qui Triphy-
liam habitant. Quidam enim totum Elis tractum a Messenia usque
Dynam appellauere Cauconiam. Antimachus quidem & Epeos: & Cau-
conas uniuersos appellat. Aliqui uero nequaquam eos cuncta tenuisse asserunt.
Verum beatiam diuisos habitasse. Alios quidem ad Messeniam terrā:
prope Triphyliam: Alios iuxta Dynam ad tractum Buprasium. Elinque
coram. Aristotiles uero maxime eos hoc in loco sitos agnouit. Itaque di-
dis ab Homero magis extrema concordat sententia. Et questio ipsa pri-
or solutionem accipit. Nestor enim Triphyliacam incolit Pylum. Hæc
autem sit ad austrum: Orientemque spectantia: ad Messenium tractum
Lacœumque pertinētia: quæ illius iuris sūt. Tenēt uero Caucones. Au-
deat e Pylo Lacedæmonem petētibz: per Cauconas iter facere neces-
se sit. Sami uero Neptūni sacellum: & uicinus illi portus: quem subiit
Telemachus: ad occasum uergit: & ætalon quod si hac in ora dūtaxat
Caucones habitāt. Quoniam modo Poetæ saluus est sermo In Odyssæa
inque Nestori Minerva mandat: ut Telemachum una cum filio Lace-
dæmonem mittat in curru: ad partes quæ in orientem spectant. Ipsa uero
naui sese iuram in occasum & in naui pernoctaturam. Inde rediturā
Æraura lucefcēte ad magnānimos Cauconas cursum habituram: ad
debitum sibi argētum redimendum. Rursum uero uenturam. Quis
nam igitur modus iste? Licebat enim sic Nestori ad eam uerba facere
Caucones penes me sunt: & itereundū Lacedæmona. Eam ob rē: cur co-
mes Telemacho esse abnuis? Sed retro uiam flectis? Erat etiam propter
uam ad exactionem debiti & quidem ingētis: utro præsertim ad mortu-
los Nestoris diuitiū subditos: aliquid ab illo opis implorare. Si quid i gra-
tum (ut mos est) illi de pactis referretur. Quod minime peractum ē. Si
ergo hac in parte tantum Caucones habitaret: absurda hæc omnia pro-
uenissent. Verum cum diuisi quidam ad Dymē: adque Elis loca sint:
illuc suum tenere cursum Minerva diceret. Et nec ipsa nauis ingressior:
nec comitatus abruptio: aliquid in uiam contrarium demonstrans habet
re. pariter etiam nata de Pylo dubitatio conueniens assequeretur iudici
uam: cum paulo ulterius in loci descriptione usque Pylum Messeniam
progredederet. Nonnulli etiam paronate dicebantur in Triphyliā esse

montana circa Lepreū tenētes: & Macistū: ad mare usq; pueniētia iūta
Nepōni Samiacū Sacellū. Sub his duo sūt ad litus ātra. Vnum Nym
pharum Anigriadum. In altero mōstrātur facta de Atlātidibus: & Dar
dami procreatiōe. Hic etiam sūt Alpes Ionia: & Eurychidia. Samicū igit
arcis munimē est quē prius Samos appellabatur ciuitas: propter altitu
dinem. Cum Samos cacumina uocitarēt. Forte & hanc urbē Arenas fue
rat arx: cuius ī nauū catalago recordatiōē Poeta fecit.

Hī coluere Pylon: & amādī collis Arenam.

Nūq̃ enim aperte reperitēs: hac in parte maxime Arenā sitam efficiō
iectura allequūtur: ubi adiacēs Aniger amnis: qui sita Minyzeus appē
labatur: nō parū dat documētū. Poeta enim inquit.

Eū fluius pelagi Minyzeus rūpit ī undas.

Arenam penes.

Apud Anterū enim fōs Nympharū Anigriadū extat: ex quo suppositū
prope solum & palustre: & exhalatiōes fundēs efficitur. Excipit autē pla
rimā aquarū partem Aniger: profundus quidē: seseque adeo lupinans ut
stagner. Locus autē cū Arenosus sit: e statū uiginti profundum litus edi
bet. Piscesque ad uescēdum septos efficit. Quidam e fabula causā mē
rant: Cū Cētauri quidam Sauci hoc in loco e uulneribus Hydrae uin
eluisset. Alii tradūt Melāpodē: ut Preidas purgaret ab insania: his exp
anionis aquis usum esse. Ex his irrigatio maculas albas: & impetigines la
nat. Quis ex causa Alpheum cum Alphas: idē maculas curat: somes
fortitū esse literis prodātū ē. Postq̃ igitur Anterū resupinatio: & maris
fractiōes manēdi magis q̃ effluēdi causam aquis tribuerunt: Minyzeum
ānis prioribus nominatū fuisse perhibent. Postea quosdā uocabulū per
uerisse: & pro Minyzeo Minteriū usurpassē. Habet autē ueritas: & my
mologia causas alias: ut Minyze cū Nestoris matre Chloride: ex Orcho
meno Minyzeo uenerit. Qui ex Argonautis procreantē Lemno expul
si Lacedaemonē confugerūt. Ex ea deinde sese in Triphyliam recipiēs
circa Arenā oppidum: domicilia construxerunt: ea in ora quam nūc Hy
pēsiā dicunt: quē tunc nulla Minyzeū tecta: edificiaue cōtinebat. Eo
rum nōnulli dūce Thera Autefionis filio: hic autē e Polynice progne
tus est: nauigātes ad Insulam iter Cyrenaeas: Cretamque suam peruene
re. Eam prius Callistam idē pulcherrimā posterius autē Therā uoca
uerat: esse Callimacho. Ibi Cyrenes Metropolin edificauerunt Therā
quē nominauere. Et insulam eodem quo ciuitatem nomine insigniam
reddiderunt. Inter Anigrum: & mōiem ex quo Iardanus effluit: parum
ostenditur & insigne sepulchrum: & Achaei petra: eius montes rupes
abscissae. Super quibus Samos (ut diximus) ciuitas condita est. De qua

nauigandi scriptores non admodum posteritati memoriam reliquerūt.
 forte uel quia iam dudū diuulsa est: uel quia in obſcuro ſita ſit. Poſidoniū
 ſive Neptūnium locus eſt: ſicuti dicimus ad mare poſitum ubi Samos
 eueniens incumbit: ante Samicum: ſic enim modo uocatur ubi Samos
 nauias ut e mari conſpici nequirit. Ibidem cōpus eſt Samicus nomiſa
 us. Ex quo maior fieri coniectura poteſt: aliquid ſamū urbē extiſſe.
 Eſt & Rhadina: qua Sæſichorus poema ſcripſiſſe uidet: cuius initium
 eſt. Age canora Muſa cātū incipe: laudesque de filiis Samiis: reſonāti a
 mulier ſura: hinc filios appellat. Rhadina enim Corinthi dedita Ty
 rino dictur: Samo ſtante Zephyro nauigaſſe: non quidē ex Ionica Sa
 mo. Eius autem fratē Architheon: eodē uento delatū Delphos adueſt
 ſe ſolus etiam Rhadina: patrueſe Erōtem ad eā curru prouectum eſſe
 Corinthi. Tūc Tyrinus cum utriſque maſſaſſe: cadauera curru expor
 tunda curat. Inde pœnitentia ductus reuocatos ſepulchre mandat. Ab
 hic Pylus & Lepreo: ad Meſſeniam Pylū & Coryphaſium arcēs icumbē
 ſepelago. cccc. ſtađ iteruallū eſt: & ad Inſulam Sphagiam ſiſis adiacen
 s: Ab Alpheo ſtađ. dcc. l. A Chelomata mille ac triginta. In medio ē Ma
 aſti Herculis ſacellū: & amnis Acidō: qui præter Iardani ſepulchrū ſibi
 utraque urbem Chian: quæ quōdā Lepreo uicina exiſterat. Vbi Ephe
 ſus cōpus iacet. Huius Chæ cauſa bellum iter Archades & Pyllos con
 ſtitum plerique aiunt. Cuius mētionē fecit Homerus: & ſcribēdum ſic
 eſſe cōſiſt. Ea utriūq; ætate pubeſcerem: qua aggregati Pylū & Arcades
 prælium cōſeruere: præcipit ad Celadōtem penes Chæ moenia. Nec
 ſcribēdum eſt Phœ: nec Celadōtē. Hūc enim ſepulchro proximū allar
 bi Iardani. Ex uiciniorē hūc Arcadibus locum eſſe: q̄ illum. Ad mare
 Triphylia cū Cypariſſina eſt: & Pyrgi ideſt turres & fluuius Acidō Ne
 diſum mēnū: quidē Triphylia: & Meſſeniz terminus: impetu e Lycro
 Arcadiz mōte delatum e fonte: quē Rheia cum louē eſſet enixa: rupſiſ
 ſet in fabulis ut unde lauaret: haberet. Præterfluit autem Phrygaliā ubi
 Phrygez gens Triphylia: extrema: Cypariſſiſ Meſſenior: primis cōv
 ſine ſunt. Priſcis uero temporibus alii erant terminus: ut aliqui mās Nedi
 ſm ſubiecti Neſtoris eſſent: & Cypariſſentem: & alia ulterius uti mare
 Pylum Poeta pœndit: uſque ad urbes. vii. quas Achilli ſpondet Agamē
 nœon. Cūſte: uero prope mare Amathœontes Phylī habitant. Hoc eſt
 iuxta mare Pylum. Poſt Cypariſſentem ad Meſſeniam Pylum: ppter
 Coryphaſium nauiganti Erena occurrit: quā nonnulli Arenam prius
 uocari eodem quo Pylia: nomine: falſo arbitrant. Eſt & Platamodes a
 qua ad Coryphaſium & Pylum: ſic enim modo uocant ſtađ e. ſunt. Eſt
 & Cenerium: & in eo quoddam oppidulum eodem uocabulo dictum.

Nec uero tñopere prisca idagñda sũt. At uero satis esset: quonam modo hac tēpestare singula sese habēt pferre: nisi nobis ab ineunte puertia fama quādam de hisce tradita foret. Cũque aliũ alia memorēt: indicare necesse est. Ceterę ii quoq; illustriora sunt nomina: quique antiquitate precellunt: plurimum sibi fidei uendicāt: cum in experiendo primariĩ sint. Cũque Homerus in hoc genere uniuerfos antecellat: quacunque ab eo dicta sint: simul discursēda sũt: & ad præsētia cōcurrere oportet sicut & paulo antea dicebamus. Quę igit̃ ab Homero de Caua Elideatque Ba pratio tradunt: prius a nobis examinata suēt. De illa uero quę Nestoris subdebat impio hũc pferet in modum.

Qui coluere Pylũ: & amoenę moenia Arenę.
Inde uadũ Alphai Thryon: alis turribus Epy.
Et Cyparissentem: simul Amphigenē habebũt.
Ac Helos: & Ptelcon: tũ Dorion: alibi muse
Threicio inciderāt Thamyrĩ: resonoque canore
Priuauere uigę: Oechalia tũ forte pfectum.
Regis ab Eurythi regno: Oechalię creati.
Hęc igit̃ Pylos: de qua iquisitio fit. De ipsa uero mox pscrutabimur. De
Arenā diximus. Quā uero nũc uocat Thryon: alibi Thryoessĩ appella.
Urbs Thryoessa manet mōtis sublimē cacumen.
Eminus Alphæo.

Alphai uero uadũ iccirco dicit: quoniam eo in loco pediti transitu facili
esse uideat. Hodie uero Epitalium Masticia locus uocat. Cum autem
dicat. Alis turribus Epy. Querunt aliqui utrũ utrius adiectiuum sit. Et
quānam urbs. Nunquid quę Margale: Amphipolix terre: hoc tempo
re nominant. Hę quidem nullum naturę munimen habent. Alterum i
Masticia commōstrat: naturale munimē habēs. Hoc quidem intelligēs
urbis nomen Epy: hoc est sublime dixit: ex eo q̃ illi situ naturali obue
rat. Sicut Helos idest paludem & Egealum hoc est litus: aliaque permut
ta. Margalan: idest rubicundam forte per oppositum. Thryon: & Thryo
essĩ Epitaliũ aiunt appellatũ: q̃a tota ea regio Thryo: idest iunctis aut u
is passim referta ē. Flumina p̃sertim: ap̃lius hoc ipsũ apparet: ad loci
fluminis uadosa. Vnde & sc̃san Thryon transitum uadũque dici aiũt.
Epy uero alis munitum turribus Epitalium inquit. Natura enim uadũ
dum ē oppidum. In aliis nanque Epeam Colonom: idest sublime cacu
men ait.

Urbs Thryoessa manet montis sublimē cacumen.

Eminus Alphæo: postrema Pyli Amathocentis.

Cyparissis est circa pristinā Macistiā: quę deserta est: sicut & Macisti.

Alia ē Messeniaca Cyparissia. Eiusdem similiter nominis: ut illa dicitur
Cyparissia numero singulari genere muliebrei. Annis uero Cyparissius
dicitur. Et Amphigenea Macastix offertur circum Hypsoentē: ubi lato-
re templum est. Pteleum uero ab his: qui e Thessalico Pteleo habitari
uenerūt: edificatū est. Ibi enim dicitur.

Anq̃ Antrona solo p̃pius: Pteleūq̃ uirelōēs.

Et enim memotosū est: hac minus habitabile: quod Pteleosimum uocant.
Helos sunt qui oram quandam penes Alphzum esse dicant. Alii urbē
in Laconicā. Sicut dicitur Helos maritimū oppidulum. Quidā circa
Helos Alotium sine paludem ubi Dianae Hæce templum situm est: Ar-
cades subiectum. Nam Arcades eius sacerdotium gerebant. Dorici: qui
dam mōtem: quidam campum esse scribunt: cuius hoc tēpore pars nul-
la monstratur. Aliq̃ tamē Olurin nunc: seu Oluram in Messenia ualle ia-
centem: Dorium uocant. Illic prope Oechalia Euryti est: quæ nunc An-
dania dicitur. Verbs Arcades uetus: cuius nominis est altera in Thessā-
lia. Alios etiam in Euboea. Ex hac proficiscentem Thracem Thami-
on ad Dorium a Musis: Musica fuisse spoliatum poeta commemorat.
Ex his patet: ut Nestori subiecta plaga ex utraque Alphæi ripa iaceat.
Quam Pylorum omni em terram nominant. Cæterum Alphæus nul-
la in parte neque Messeniam: neque cursum attingit. Elm. Qua in ora
Nestoris est patria: quam Triphylīacā Pylum appellamus: & Arcadi-
cā & Lepreaticā. Et enim cæteræ Pyli mari uicinas ostenduntur. Hæc au-
tem amplius stad. xxx. supra mare distat. Quod & Homeri uersus indu-
cant. Nautius enim ad Telemachi comites mittitur ad nauem: qui eos
nubet ad hospitiiū. Cum Telemachus in reditu e Sparta ad urbem cur-
rum agitare non sinit. Sed flectētem ad nauigium accelerare. Tanq̃ nō
eodem ad ciuitatem: & ad portum uia sit. Quando retro faciendā Tele-
machi nauigatio: hoc modo proprie dicitur.

Prelapsis Cænos: & pulchras Chalcidis undas

Ociderat Phœbus: terrasq̃ inuoluerat umbra.

Cyropa Phœas adit: Iouis aspirantibus Furis,

Eida dehinc diam: Latæ hic dominātur Epœi.

Hæc uelque sane in Septentrionem ceditur nauigatio. Hinc ad ortum
flectitur cursus. Rectum autem iter omittit nauis: & quod initio corpe-
rit: & quod Ithacā ducat. Quoniam Proci pelagus inter Ithacā: & Sa-
mū uicinis insidiātes occupant. Hinc rursus insulis sese immisit Thoïs.
Thoas autē acutas docit. Hæc autē insule sunt Echinades. Primis Corin-
thias sinus paribus simul & Acheloi præruptionibus proxime. Flectēs
uero cursum ab Ithacā: ut ad Austrum consisteret: denique ad suam sese

per conuertit in Acarnaniz & Ithaciz medio: & per alteram insule par-
tem reductus. Non autem per medium Cephalleniacum iterumquod
Proci per insidias seruabant. Siquis igitur Elaram Pylum Nestori sube-
ctam existimet. Nō sane propne diceretur. Nauem præter Crunos hic
atque Chalcidem usque ad solis occasum deserti. Dehinc noctu Pheas
adisse: & tunc præter Elaram oram cucurrisse. Hæc namque Elidis loci
Austrum sunt spectantia. Primæ quidem Pheæ. Postea Chalcis. Dehinc
Cruni. Deinde Pylos Triphylia & Samicū. Ex Pylo igitur Elidici
Austrum nauiganti hic marinus cursus esset. In Septentrionem autē
nauiganti ubi est Ithaca: omnia hæc postea relinquūtur. Hæc uero Elæ
plaga pæternauiganda erat: & quidem ante solis occasum. Is autem post
occasum inquit. Atqui iterum si quis Messeniacam: & Coryphæam Py-
lum initium nauigationis a Nestore capiendæ ponat: mans esset in-
uallum: temporisq; longioris. Ipsum autem ad Pylum Triphylia-
m: & Samicum Nepruni templum stad. cccc. est. Nauigatio quoque pro-
pe Crunos: & Chalcidem & Pheam circūducitur: quæ ignobilium fla-
uorum sunt uocabula: immo sane trauulorum. Sed penes Nedam per-
mum. Deinde Cydonem. Dehinc Alphæum: & regiones inter hos pel-
tas. Postremo si & illorū faciendæ sit mentio. Ex enim præter illos nauigi-
tio agenda erat. Atqui Nestoris enarratio: quam ad Patroclum de bello
Pyliorum aduersus Elæos digeri: magno nobis est documento: de is
quæ explanare aggressi sumus: si quis uersus ipsos diligenter animadu-
erit: i quibus ait: Cum Hercules Pyliam popularetur oram: & iuuenis
uniuersa defecisset: & filiis duodecim: quos Neleus tunc habebat solum
Nestorem fuisse superstitem: adolescentulum admodum. Quocirca &
patres Neleum senio & orbitate obsequium floccifacientes superbe cor-
melioseque Pylios conculeasse. Contra illos igitur Nestorem: suis quæ-
eunque potuit adunatis: Elæum inuasisse agrum: & multam inde prædi
abegisse. Quinquaginta bouum armenta. Totidem ouium. Totidem sa-
um. Totidem capratum greges. Equas polo flauo. c. & l. Equis feracis
etas pullis sectantibus. Plurima inquit eadem nocte intra Pylum Nele-
i tanque urbem impulimus: ut cum die quidem incurSIONem populatio
nemque fecerit. Ex ferentes eōtra se subsidium fuderit: fugatinq; Quo
in tempore Iymoneum trucidarit: noctu reuerterit. Ita ut nocturnus ad
urbem accesserit. Ipsi autem circa distributionem: & sacrificium occu-
patis: Epæi tertio post die pedum & equum multitudinem congregi-
tes: exercitum contra duxerunt. Ac Thyron super Alphæo flum. cu-
cumlocatis castris obsederunt. Quod ubi statim intellexere Pyli ad se-
rendam opem concitati sunt. Atque circa Minyæum flumen: peros

Aegæam urbem: nocte acta inde mouerunt: & ad Alphæum meridiani
perueniunt. Dehinc diis immolantes iuxta flumen noctē ipsā transege
re. Illicoque erumpente aurora proelium conferuere. Edia uero splen
dide hostium fuga: non ante sectantes: occidentesque cessauere q̄ Bupa
sion: Petrosque Oleniam: & Alefium perueniū est: ubi coloni uocant.
Quo ex loco Pallas populum retrouenit. Et Achæi e Buprasio Pylum
celeres equos agitarunt. Ex his igitur quonā modo aut Eleam aut Mels
senam dici quicq̄ Pylum existimet? Eleā quidem: quæ cū popularetur:
simul & Epæorum terra ab Hercule populabatur. Hæc autem Elea est.
Quo etiam pacto mutuas inter se populationes passis & finitimi talera
superbiam: & talē contumeliam capescere debuērāt contra illos: qui par
n affectu fuerant iniuria. Qualiter autē in oram propriam incurratione
facta prædas agerent? Qualiter tandem eosdē simul populo Augeas &
Neleus regno continerent: cū mutuas inter se inimicitias exerceat? Si
grande Neleis debitū in Elide clara debebatur: quattuor uictores equi:
palma referre solui ipsi cū curtibz q̄ de Tripode cursū agitari erāt.
Hos ipsos subinde Rex hominum Augeas retinuit: agitatote dimisso.
Quod si hoc in loco Neleus habitabat: & eo in loco Nestoris sedes erat:
qua ratione Eleorū & Buprasiorū quattuor ductores erant? & ductorē
quenque sequitur. Veloces bis quinque rates comitantur Epæi. Regio
autem illi. in partes diuisa erat. Quæ uerum in nulla Nestor erat. Qui cor
luere Pylon & amœnæ moenia Arenæ: & reliqua usque Messenā. Epæi
uero aduersus Pylios erumpentes: quo modo ad Alphæū incitantur at
que Thryon? Aut quomodo ibi commissio proelio i fugam uersi ad Bu
prasium sese recipiunt? Rursus si Hercules Messenā populatus est Py
lon: quo modo tanto disiuncti spatio in eos contumelias iferebāt & mul
ti inter se conuenta pactaque seruebant. Et quod amplius est: abnegatis
debitis bellū contraxerunt. Quē autē in modū Nestor agrū incurians:
& tantū suū pecudūque præ se agens prædā. E quibus nulla nec celeri
ter remeare longā facere uis uideret. Plus stat̄ mille iter absoluit: ad Pylon
Coryphasio. palma? Illi autē tertio die ad Thryoessā: & Alphæū finem
pueniant: oppidū ipsū obsessuri? Hæc autē loca qua ratione ipsis Messe
nie principibus attineat: continētibus & habētibus Cauconibus: & Tri
phylis & Pyliis. sed ipsa Gerena siue Gerensā: utroque enī modo dici
tur quidā nominauere. Sic locū forsitan de industria quidā nuncuparūt.
Fortuito quoq; ita nominari ualuit. Vniuersa uero Messenia Meleus re
gno suberat: cui & Laconica sicuti posteriori parebit. Cum Pamilus per
hæc efflueret & Medon. Alphæus uero nullo pacto qui tellurem Pylam
percurrit. Cui Nestor iperitabat. Cui p̄ probabilis sermo ille fuerit: q̄ uirū

alienum educit in regnū. Et annumeratas illi ciuitates adiunt. Cunctas
que suæ subiecta diuini facit.

Restat de Olympia dicere: & de traductis ad Eleorum subjugationē re-
bus omnibus Est in agro Pyliano templum ab Elade statū manus trecentu-
tis absens. Ante illud uero locus agrestis uestitus olea surgit in quo statū
um iacet. Alphatus autem alluit ex Arcadia labens & Triphylacum in
trans mare iter occasum ac meridiem. Iuuis quidem ex Olympi Iouis
oraculo ingentem sibi ciuitatem uendicauit. Eoque deficiente nihilomi-
nus templi fama remansit. Et quantum ipsi nouimus adaucta est & co-
lebritatis gratia: & ludorū Olympicorū causa: quos sacros & corona illu-
stres: aliorum omnium maximos arbitrantur. Magno illi ornamento su-
erent oblatæ ex uniuersa Græcia munera. Præcipuum exitit: solidū ex
auro Iouis simulachrum: a Cyphelo Corinthiorum Tyranno donatum
Ingentior his omnibus Iouis status fuit: quē Phidias carmini Admeti
sis filius sculpsit ex ebore. Opus magnitudine tanta: ut cum ædes sa-
cra sit amplissima: arctifex ipse non recte symmetriam aut proportionē
uideretur annotasse: sedentem effingēs. tectum fere uertice pertingētem.
Vnde aperte demonstratur ut si erectus exurgat tectum templi deicē-
dum fuisset. Statuæ mensuram inscribere quidam. E quibus Callima-
chus quodam carmine lambico exulit. Mulcum Phidias ædificauit adiū-
tum Pandenuse socore illius nepos. Operisque suscipiendi fortis: cum
ad statuam coloribus adornandā. Tum uero ad amictum. Picturæ quo-
que plurimæ mirabilesque demonstrantur in templo: illius opera. Vñ
de Phidia memoriæ proditum est: ab eo Pandeno responsum. Quis
Phidiam interrogaret. Quod uam ad exemplar Iouis statuam facturū
esset? Ad Homeri respondit imaginē. Quæ hæc uersibus explicat.
Atque supercilis Saturnius annuit atris.
Ambrosiæ fluxere comæ de uertice Regis
Aeterni. Ast nutu magnū concussit Olympū.
Pulchre nimis dixisse uisus est: cum aliis ex partibus. Tum uero ex su-
percilis. Quoniam poeta mentem: cogitationemque prouocat ut summi
quandam formā & magnā: ac Ioue dignā potentiā denuo pingat. Sicut
in Iunone. Ipsū pariter i utroque decore obseruās. Inquit enim.
Sederat in solio: lōgūque reuoluit olympū.

In illa uero euenit: ut tota commoueretur. Cum tantum annuente
Ioue supercilis occurreret. Et aliquid simul patiente coma: lepidæ
per teque nimirum dictum est. Qui decorum imagines uel solus uide-
der: uel solus ostendit. Digni uero profecto sunt Elæi. quibus magni-
ficentæ & honoris in Olympiæ templū causa tribuatur. Troianis enim

temporibus: & adhuc antiquioribus: nulla felicitatis parte florebat. A
Pylis primurn: deinde ab Hercule in ima depreſſi. Cum augens Rex
illorum in perniciem tractus eſt. Cuius quidem rei ſignum eſt: quoniã
illi quidem ad Troiam miſere naues. xl. At Pylus: & Neſtor. lxxx. Poſte-
rius autem poſt Heraclidarum reductionem contra obuenit. Atcoli eni
ſimul cum Heraclidis: cum Oxylo redeuntes: & cum Epacis cohabitant/
reſognitionis ueritate Curuã Elia ad dignitatis amplitudinem exor-
lere. Et Pyſanos magna agri parte multauere. Et Olympia illorum iuti
ſubdita fuit. Et Agonẽ ipſum Olympicũ ab illis excogitatum atque iuſ-
ũ fuiſſe conſtat. Et Olympiades primas: ut illi pariter celebrabant. An-
tiqua enim illa omittenda ſunt: & de tẽpli ædificatione: & de ludog: inſti-
tutione. Cum nonnulli aſſerant Herculeẽ unum ex Idæis Daſtylis: earũ
rerum autorem extiſſe. Alii Herculeẽ Iouis & Alcmenæ filium. Quẽ
etiam primũ ibi deſertaiſſe: & palmã comparaiſſe tradunt. Hæc enim cũ
militariam uulgetur: non multum fidei conſequentur. At propius ue-
re eſt: quod ab Olympiade primas: in qua Coroebus Elæus i curſu uictori-
am adeptus eſt: uſque ad. vi. &. xx. & ipſius tẽpli & ludorum præſer-
cturam Elæi optinebãt. Troianis uero temporibus Agonis illius uel co-
rona: uel gloria nulla erat. Ex his autem: qui nunc illuſtres habentur: nec
ille nec alius ullus fuerat. Quorũ memoriã nullã facit Homerus: niſi
ſinebiũ aliquorũ. Tameñ quidam arbitrentur illum Olympicĩ me-
miniſſe. Cum Augeam inquit quattuor equos intercepſiſſe in certamine
peſinos: qui ad ludorum præmia uenerant. Reſeruntque ideo Pyſanos
Troiani belli participes: minime fuiſſe: quia Ioui conſecrati cenſerẽtur.
Nec uero Pyſea tellus Augear regno ſubiecta fuit: in qua Olympia eſt:
ſed Elæa ſolum. Nec in Elæa Olympicorũ ludorum certamen agebat.
Ne ſemel quidem: ſed in Olympia ſemper. Ille etiam Agon: qui nunc
proponitur in Elide factus apparet: i qua debitum illud debebatur. Nã
debitum erat in Elide dici: (ut poeta teſtatur) quattuor uictores ſequi. Et
iſte quidem non erat corona inſignitus. Nam curſus ſuper Typodis
premio futurus erat. Ille autem poſt ſextam &. xx. fuit Olympiadem.
Pyſani igitur recuperata ſuorum poſſeſſione: Agonem ipſi conſidebãt
cum tanta celebratum gloria inſuerẽtur. Aliquot poſt temporibus Py-
ſea rariſus plaga in Elæorum iura cecedente. Denuo ad eorũdem conceſ-
ſit Agonis: & ludorum iſtitutio. Lacedæmonii quoq; ad id ſuã opam cõ-
tulerunt. Poſt ultimã Meſſeniorũ deſtructionẽ: contra quos ipſi ſotia ar-
ma cõiunxerũt. Quo i tẽpore Neſtoris nepotes & Arcades p Meſſenies
bellum ſuſceperant. Adeoq; ſotiam illis nauarunt operam: ut oram uni-
verſam uſq; Meſſenios fines Elæam appellari contigerit. Quæ & in hoc

usq; tēpus perdurat. Pylianorū autem & Triphyliorum & Cauconum
ne nomen quidem esse reliquum. Ipsiq; Pylon Amasioenta ad Lepreū
cultoribus implevit: ut motē generēt: & ipsis Lepreatis bello victoribus
gratificarent. Aliosque cōplures pagos distraxerunt: quos p se ac mare
suo res suas genere volentes aspicerent. A quibus & tributa exegerunt.
Tractus autē ipse Pyli plurimum nominis consequutus est. In primis
ppter principes ipsos lōge lateque potentes. Oenomaū scilicet: eiusque
successorē Pelopem: & illius filios cōplures. Salomeus quoque hoc in lo
co imperitasse traditur. Inaque Pyliana regione in urbes octo diuisa ha
una Salmone vocat. Has ob res & Olympiciū tēplū: & regio magnopere
p ora uige: & omniū praconia uolitat. Ea uero uia antiquae audiendae
sunt historiae: ut eas inter se minime cōsonātes recognoscamus. Iuniores
enim repugnantia saepenumero refertur pūatificū Auges Pyliā: pla
ge regnū tenuisse. Oenomaū uero & Salmoneum Elaeat. Quidā autē
gentes ipsas in unū cōiungunt. Sequenda uero sunt magis quae concors
diā sūt. Cum & ipsū Pyli nōmē recta nequaquā ratione explanēt. Aliqui
enim ciuitatē Pyliam a fonte Pyli nomine: eodē quo fōs uocabulo ap
pellari. Fōtē uero ideo Pyli uocariā pūatificando: ut quasi potriceū intelligi
mus. Urbē autē in sublimi aedificatā uertice mōstrant: duos inter mon
tes Ossiam & Olympū. Quō nomine & alter in Thessalia nūcupant.
Nonnulli ciuitatē nullam Pyli fuisse cōtēdunt. Nā inter. viii. illas esse
reperiretur. Ceterum fōtē duntaxat affirmant: qui nunc Belsa uocat in
xia Cicyrum. Vbi ex illic. viii. amplissima una est. (Sesichorus regioat
quae Pyli dicit ciuitatē uocari scribit. Vt poeta Lesbū Macaris urbem.
Euripides quoque in Ioue Tragoedia: Euboea inquit quaedam Athenis
uicina ciuitas est: Et in Rhadamento: qui terram inquit Euboeae habuit
finitimā ciuitatē. Et Sophocles in Mytis. Asia quidem tota uocat Ope
regrine. Myrforum uero urbs appellata Mytis. Verū Salmone fons sui
nominis uicini est. De quo fluit Enipeus Alphaeum igredies. Nūc uero
Batnichiū nominat. Huius amore captū fuisse Tyronem memorant.
Illa nimis flagrans dilexit Enipea diuum.

Hoc enim in loco illius genitorem Salmoneum imperasse aiunt: ut i fo
lo scribit Euripides. Alterum sine i Thessalia Eniscum scribit. Quae
Othry oriens accipit Apidanum e Pharfalo delabentem: Apud Salmo
nem autem urbs iacet Heraclea: ex illis. viii. & ipsa una distans ab Olym
pia stad. xl. penes Cytheriū flumen posita. Vbi Goniades Nymphae sa
cellū habent. De quibus opinio est: ut aquis eae morbos sanitati restitūt.
Iuxta Olympiam consistit & Epina: & haec ex. viii. una: per quam Parthe
nias excutrit ānis: ubi ad Pheream ascenderis. Est autē Pherea i Aetolia

ispa Dymēi & Bupalisū: & Elidē sita. Quae ad Arcton adiacēt Pyli/
ae regioni ibidē est & Cicyliū ex. viii. una atque dispōitum: ea i pteriqua
ex Elide itur Olympiā. Iacet autē plano i cipo: deletumque est omnino.
Eriolae magna ex parte Epidānum idest Dyrrhachium & Apolloniā cō
nigratum. Pholoe quoque Olympie proxima imminet Arcadiae mōs.
Adeo ut Agri Pylii radix exsistat. Sic uniuersa Pyliana regio & maior
Triphyliae tractus: Arcadiae confinis est. Hanc ob causā loca ipsa Pylia
que in Catalogo describūtur: maxima ex parte quibusdam iuris esse ui
deatur Arcadici: quod tamē petiti negant. Ex iis enim fluminis qui labun
tur in Alphrētū: Amarynthum esse: qui Arcadiā terminet. Extra illū uer
o hac sit esse loca. Epchorus autē tradit Eriolum cum Epato & Pisanto
ex Elide a Rege Salmoneo eiec tum in Eriolā sese recipientem: Regioni
nomē a se tribuisse. Ex urbibus illis habitantes imposuisse. Ab hoc pet
gnetis successionem procreatum Oxylum Heraclidis a Temeno pro
gratis familiaritate ac beniuolētia cōiunctum: eis Pelopōnesū repeten
tibus ducē extitisse. Ex hostilem illis agrū dispartisse. Aliaque documē
ta supposuisse ad cōrinedam Regionis possessionē. Pro quibus quidem
mentis hanc accepisse gratiā: ut in Elidū Regnū: quod ei fuerat autū re/
duceretur. Adunato post modū ex Eriolia exercitu: in Epatos Elidis occu
pantes aduentasse. Occurrētibusque cū armis Epatis: postq̃ aduersarij
utrinque cōsisterēt: copiae ad singulare de uetusto Graecorū more certat
imē processere. Pyrechmes Eriolus: & Degmenus: Epaeus. Degmenus qui
don solo instructus arcu. Ut qui armis oblitum lōginquo sagittae iactu:
facile foret superaturus. Pyrechmes autē fūdā tenēs: lapidumque sac
culū: in lecto aduersarii dolo. Nuper autē fūdit speciem ab Eriolis re/
perit. Inaque cū lōgiquior fūdit iactus fuisset: occidisse Degmenū. Ex ui
dones Eriolos eiec tis Epatis terrā occupatā tenuisse. Ex sic Olympiaci cur
tis ipsi suscepisse: quā prius habuerāt Achaei. Ob inuicēque Oxylī ex/
ge Heraclidas beneuolētā cōuenisse facile cunctos: adiectos iureiurādo:
ut Eliae terra loui dicata & cōsecrata foret. Quisquis contra locū arma
ferret. Quisquis etiam contra ferētē non ulcisceretur: & pto uiribus nō
succurreret: eū nefarium & abominabilē haberi. Qua ex causa: qui por
tius Elidē aedificijs auxere: sine moribus nudam reliquere. Quique
per agrum exercitus ducarūt: arma tradidisse donec ea fines egressi re/
operēt. Ab Alphito autem Olympicum agonem institutum constat: cum
Elai facti foret. Talibus ex initis creuisse hominum dignitatem. Nam
cum ceteri mutua semper bella inter se gererent: solis istis longam ex/
tuisse pacem. Nec sibi modo sed etiā externis obligit. Adeo ut plusq̃ re
liqui omnes hominum frequentia uiguerint. In quibus Phedon origine

decimus a Temeno omnium ætatis suæ potētissimus fuit. Qua ex re cō-
fectū est: ut cū Temeni stirpē plurimas in partes dispersit: scilicet
forte cōtingeret: eā recuperatā foueret. Hic mēsuras excogitauit. A quo
etiā Phædoniæ uocantur: & pōdera & numum: cum alium autem argenti
signari docuit. Inuētas isuper ab Hercule ciuitates: additis augere popu-
lis. Ipse etiā positos ab illo ludos: & agonas ponere dignum esse arbitra-
tus est. In quibus Olympiacum esse uoluit. Quem ui & potētia ueniens
posuit. Cum Elæi nulla propter pacem haberēt arma: quibus Phædonē
inhiberēt: & reliqui hominis potestate uicti tenerētur. Elæi tamē hāc ipsi
positionē inscribere minime uoluere. Sed ob hoc iam comparatis armis si-
bi ipsis opem ferre cōperunt. Quam quidē ad rē: manum auulere atq-
operam Lacedæmonii. Seu quia prospere cedētibz ex pace rebus inui-
derēt: seu qā ad Phædonis destructionē eos adiutores habere cogitāt:
a quo de Pelopōnēsī pricipatu deiecti foret: quem illi prius obtinebat.
Sic res Phædonis delata fuisse. Qui tamē Pyliæam terrā & Triphylā
Elæcorum iuri cōstruxerat. Tractus Elæus ætatis huius nauigationis uo-
nus spatium habet: sinibus nō cōputatis. Itā mīlle ac. cc. Hæc quē &
Elidis ora.

Ⓐ Messenia uero terra Elææ contigua est: maiori ex parte ad Austrum &
Africanum pelagus inclinat. Hæc autem Troianis temporibus Menelaus
subdebat imperio: cum Laconicæ pars regionis esset. Ora quidem ipsi
Messenia uocabat. Eā uero quam hāc ætate Messeniā urbē nominant:
ius arx fuerat Ithome: nōdum ædificatā esse contigerat. Excedente uero
rebus humanis Menelao. Postmodūq- is qui Laconicæ gubernacula su-
sciperant: ad impotētiam redactis. Nelei nepotes Messeniæ regnū occu-
pauere. Quo tēpore fuit Heraclidarum reuersio: facta regionis diuisio-
ne. Tūc Messeniæ Regnū Melanthus habebat: qui suis regerētur insti-
tutis. Cū itea Menelai sceptro paruissēt: cuius rei documētum ē. E finē
enim Messenio: & Asineo illi pxiō: q sic ab Asina Messenia nominat:
septē fuisse oppida. Quæ dotis nomine Achilli pollicebat Agamemnus
Cardamyla: Enope. Ita herbosa: Phææ diuinæ. Antea pratīs conspicua.
Pulchra Epææ: & iter uineta posita Pedalus. Eas sane sic nec sibi nec finē
tri ptiuissēt nequaq- spopōdissēt. Cōmulationes & Pheris Menelæum co-
mitatos: poeta manifestat: cum partim Laconico cetui: partim Messeniō
annumeret sinui. Extar autem Messenia secundum Triphylam. Est
autem mons utrique communis. Post quem & Coryphasium & Cyp-
rissia est: atque inter Itād. vii. mons Egeleos: inter illum & mare incum-
bit. Antiqua igitur Pylus Messeniæ sub Egebo ciuitas erat. Ea uero dē
serpente: quidā sub Coryphasio habitauere. Eā uero secūdo reedificatū

Athenienses quo tpe cū Eurymedonte ac Stratode in Siciliā nauigabte.
Vt aduersus Lacedæmonios muje iterponerēt. Ibi ē & Cyparissia Mesi-
sena. & Sphagia insula pennis Pylum adiacēs. Quæ eadē & Sphaacteria
nūcupat. Ad quā Lacedæmonii. cccc. e suis uiros amiserūt: uiuos i potesta-
tē ab Atheniēnsibus p obsidiōnē redactos. Ad hanc maritimā oram: dux
Cyparissioe extra in pelagus præiacēt insulæ. Quas Sitrophades appel-
lunt: ab continētī stad. cccc. absentes. Ad Africānū: atque meridiānū pe-
lagus. Hanc Pylum Messeniorum nauale quondā fuisse: Thucydides
auer est. A Sparta uero longe abest stad. cccc. Ordine deinceps sita est
Methone. Hanc esse aiunt ex iis. vii. unā: quem Agamemnō spondit
Achilli Pedasum appellabant. Eo i loco Agrippa Bogū Mauritiorū Re-
gem: Antoni patres sequutum i Actiaca pugna: supplicio affecit. Locū
que interna uigādum interceptit. Methone autem contiguus est: Acris
Messiō sinus initium. Diciturq; etiam Asineus ab urbe Asina: primo
ipsius sinus oppidulo. Cuius nominis & alia ē Hermionica. Hoc quidē
sinus initium ad occasū spectat. Ad ortū autē sunt fenestree: sic eni uul-
go uocant. Cinædio ac Tenaro nūc Laconicis cō fines. A fenestris uero
ichoms iter mediū Pylum offēdes: quā Berylum pleriq; nomināt: Inde
Leura. Quæ a Boetis Leuctris deducta fuit Colonia. Dehinc i petra ual-
ido munimine sita est Cardamyla. Postea Pheris urbi Thuris atq; Ge-
renis finitima. Quo ex loco Nestorē Gereniū uocitari tradit: quoniam
ibi salutē (ut diximus) comperauit. Ostendit quoq; in Gerenio agy: sacel-
lum Aesculapii: Tricorū cognomine. Quia uenietes e Thessalica Tric-
emones ilud condiderūt. Fama ē Leuctrum & Chatadram & Thala-
mos nunc Boetios uocatos: cultoribus a Pelope ex Boetia quibūsdam in-
troducitis habitatos: cum sororem eius Niobem nuptui locasset Amphi-
on. Præter Pheras autē Nedon Amnis p Laconicum labit agrū: alter a
flumio Neda. Nedusie uero Palladis cognomēto isigne replū habet. Est
enī i Pocassā Nudesie Palladis sacellū nobilē. Nedōte loco nomē asse-
quit. A quo ductis habitatoribus Teleclus Pocassā coluisse prædicat.
Simul & Erbeas atq; Tragiū. Ex prolaris. vii. urbibus Achilli. De Car-
damyla qdē & de Pheris explicauimus atq; Pedaso Cateje Enopen qui
dī Pelas nomināt. Aliqui uero locū quēpiam Cardamyla adiacentem.
Quidam Gereniam terram. Hiran autem communstrant in monte: iux-
ta Megalopoli Arcadiæ ciuitatem: qua ad Ardaniā iter habetur.
Quam a poeta Oechaliā uocari ante diximus. Nonnulli Mesolam
hoc nomine nunc appellari asserunt. Quæ inter Traigerum & Messe-
niam ad sinum pertinet. At Epæa hoc tempore Thuris dicitur. Quam
Pheris continetnam commemorauimus. Sita uero est in excelso colle.

Vnde Epœa id est celsa: nomen sortita ē. A Thuria uero sinus Thuri-
ares: in quo ciuitas quædā fuerat Rhium nomine: e regione Tenari. An-
thesi quidā sane Thuriam ipsā esse aiunt. Nonnulli quoq; Epœam Me-
thonem. Alii uero eā quæ inter Afinā Messeniā urbem: p̄p̄te Prædā
nuncupatam: cuius urbs ē Coronæ mari uicina. Et hanc nonnulli Peda-
sum a poeta nominatam esse inquirunt. Omnes quidē pelago proxime.
Cardamyla quidē ad mare iacet. Phææ uero a mari distat. v. stad. spatio.
Illa quidē æstiuam habet stationē. Reliquæ uero maritimis inæqualiter
utuntur interuallis. Prope coronam circa sere medium sinū Pamisus af-
luit amnis. Hanc & reliquas ordine positas: dextrorsū habēs. Quam
nouissime in occasū spectantes sunt: Pylus & Cyparissia. Harū mediā ē
Erana. Quā nonnulli Arenā falso quondā crediderunt. Thuriā uero &
Phæas sinistrorsū. Hic inter omnes līthmi fluiuos magnitudine præd-
lit. Tamen nō amplius stad. c. a fonte p̄fluat: abūdātes p̄ Messeniā cā-
pumioramq; Macariā: id est foelicem trahēs aquas. Hic ipse fluius a
ciuitate Messenia stad. cc. & l. distat. Est & alius Pamisus p̄ ualles sēp̄
tenuis: circa Leuctrum Laconicū. De quo Messeni aduersus Lacedæmo-
nios controuersiam sub Philippo Rege habuerūt. Quæ (ut antea dixi-
mus) quidam Amathō appellauerūt. Ephorus scriptis prodidit Crelphō
tē postq̄ Messenam terrā subiugauit: eā. v. i ciuitates diuisisse: scuti i su-
perioribus exposuimus. Ita ut Stenoclerus in huius regionis medio pos-
ita: regia illi sedes institueret. Inde Hiamtin legati. Pylum & Rhium
fisse: qui Messenios omnes eodē & pari cū Dorienſibus iure faciet. Quæ
re cum Dorienſibus indignatione cōcitari fortē: ipse penitentiā ductus
solā Steniclæ ciuitatē cēſuit. Et ad hoc Dorienſes cunctos adegit. Vñ
Messeniog; oppidum Corintho perq̄ simile est. Mōs. n. præruptus p̄-
cepſq; icumbit utriq; cōmuni muro cōprehensus: ut in arcis usu sit. Ille
quidē lithome. Hic autē Acrocorinthus appellat. Quocirca Demetrius
Phalereus Philippo commode dixisse uisus est. Quin has inquit urbes
ambas capesset: si adipiscēda Pelopōnesi cupiditate ducens. Vtroq; enī
cornu bouē continēbis. Cornus quidem lithomē: atq; Acrocorinthus bo-
uē uero Pelopōnesū esse dictitās. Hac igit̄ opportunitate propter uerbis
illas concitata sæpius esse bella. Corinthum igit̄ a fundamētis esse dicit̄
clam: rursūq; restituti. Et Messenā a Lacedæmoniiis quidem esse destruc-
tam. A Thebanis autē restauratā: & a Philippo Amyntæ filio postea
uerū arcis ipse inhabitare mansere. Dianæ uero palustræ templū i Laco-
nicæ siue Messenicæ terre finibus est: ubi utriusq; populus cōmunefac-
rificium: comuentumque celebrabat. In eo præfectissierarum uirgines
Messeniæ procaciter inceſtarunt. Cum autem Messeni nullis uiolators

penis multassēt: cōstitutū est bellū. Ab hac Palude Dianæ Tēplū i Spar-
 ti cōstructū ē: cognomēto palustre. Rebellāibus aut sēpenuero Mes-
 senis: requēter dimicātū est. Primā igit̃ eorū subiugationē a patruū pa-
 tribus fuisse: Tyrtēus in suo testat̃ poemate. Secūdā uero qua Elæos: &
 Argiæos: & Pylosios: foras assumētes desciuiere. Cū Arcades Aristocræ-
 tē Regē Orchomeni: duce exhibuere belli. Pylosi uero Pōtaleonē Om-
 phalonis filiū. Quo in tēpore ipse illius belli Imperatorē sese Lacedæ-
 moniæ fuisse testat̃. In eo Elegorū opere quod Eunomia. i. bona i scribit̃
 ut institutio: & paulo post. Ipse enim Saturnius coronatē lunonis mari-
 as Iuppiter: hanc Heraclidis urbē tradidit. Quibus cū nos uetōsi liquē-
 res Enactiad amplissimum peruenimus Pelopōnēsū. Dicūt enim hæc
 Tyrtēi quorū quædā pposita sūt. Itaque aut ipsū carmen Elegiacū auro-
 riat̃ amiserat: aut Philochoro negēda fides est: & Calsithenias: isq; com-
 plures: qui ex Athenis & Aphidnis illū aduētasse memorant Cū Lac-
 demoni Apollinis responsa flagitassēt: qui ut duce ab Atheniensibus
 patēt̃ edixit. Ductu igit̃ & auspicio Tyrtēi: secūdū gestū est bellum.
 Tertium subinde ac quartum consistisse bellum ferūt: in quo Messeni-
 orum ruina consequta est. Tota uero Messeni tractus nauigatio: sinu-
 bus computatis: ad stad. dece. foret. At enim plus: q̃ satis ē: ne sita diuer-
 sitatē loci notitiam ex historiis tractam sectamur. Plurima tamen
 omittēs desolata regione Laconica: si ad uetusti status compatiōē re-
 uocet̃: qui tam pœclari populi multitudine floruerat. Nā præter Spar-
 ti ex his quedam: numero circiter. xxx. restant oppidula. Verum enim-
 uero cū priscis annis cētenis præesset urbibus Hecató polin uocitatē: me-
 morie datū est. Inde quot annis per eos boues cētenos immolari consue-
 tum fuerat. Quod sacrū Hecatombas appellabant. Post sinū Messeniæ:
 cum deinceps subest Laconicus: inter Maleas & Tenarum: paulatim a
 meridie uergens in orientem. Centum autē ac xxx. distāt stad. a Tenaro
 Thyridis: id est fenestrate. Messeniaco existentes in sinu: quid confragosū
 & præceps ē fluctum. Super has Taygetum imminet. Est uero mōs su-
 per mare: non grandis admodū. Ceterū excelsus & erectus. Ex Aquilōis
 parte Arcadiæ radices contingēs. Adeo ut in medio uallis relinquatur:
 qui Laconicæ Messeniæ cōiungatur. Taygeto autem subiect̃ Sparta: &
 Amyce in regione mediterranea: ubi Apollinis tēplum: & Pharis loca-
 ta est. Ipsi uero urbis solum in curuo magis loco sedet: licet in medio
 mōes assumant. Nec uero pars ulla stagnat: cum prisco tēpore subter-
 rum hæc stagnaret: & p̃inde illud lacus uocaret̃. Liberi quoque patris
 delubrum intra lacum existeret: quod hodie ædificium habet in arido.
 In ipso autem litore in flexu Tenarus: ripa erecta est: sacraque Neptūni

eadem constructa continēs in luo. Propinquaue spelunca est: per quā
Cerberus ab inferis superius reductus ab Hercule: fabula canit. Ex eo lo
co ad promontoriū Phryconē: in Austrū intervalum Cyrenes est: stad
trium milia. Ad Siciliæ uero promontoriū Pachynum: in occasu uersas
quatuor milium. &c. Aliqui stad mille. iiii. dicunt. Ad Maleā uero in or
rum. &c. lxx. cū sinu computant. Vix ad faucē A sinu: depressi quidam
Cherroneū interius Maleā. d. & xx. Hoc sū prominet intra stad. xl. Infa
la quædam Cythera: cōmodis instructa portubus: & eiusdē nominis ur
be. Quā Eurycles ætate nostra Laedæmonioꝝ ductor in peculiaris iuris
possessionē uēdicauit. Circūcirca pusillæ quædā Insulæ: primū ppter
primū aliquāto remotiores adiacēt. Ad Cretæ sane promontorium Corithū
nauigatio ppiquissima stad. cc. & i. Post Tenax: cū ad A sinu faucē Ma
leamque nauigas Amathus occurrit: urbs. Inde A sine atque Cythum
Spartanorū nauale nobile. Intra. cc. & xl. stad. edificatum. Habet autē
traditū nauium stationem manu effossam. Deinde fluuius Eurotas inter
Cythium & A legs erumpit. Hactenus præter litus commodè nauiga
tur stad. cc. & iiii. Postea palustris ora est & uicus Helos: idest palus
mine. Qui prioribus annis: Homero teste ciuitas extitit.
Quiq; Helos oppidulū pelagi: atque tenebar Amydas.
Helus uero Persæ filius: illud edificasse phibet. Est & campus nemis
Leuca. Inde ciuitas i Cherroneo sita: Cyparissia cum portu. Dehinc fin
A sinu: portum continēs: dehinc urbs Boæ. Post Malea. Ad quam ab A
ni fauce stad sunt centum. In agro Laconico ciuitas est Alopus: in cō
cio ab Homero Catalogo Messen quidem nusq; monstrari dicunt. Me
soan Spartani agri ptem esse negāt: sicut & Lineū. At quidam sic Messī
admittūt: ut p extremæ abscissionē syllabæ Messenī dictā cogitēt. Quo
niā & hanc agro pertinere Laconico asserūt. Ad quod ipsius portus
exemplis: qui Cri pro Crithē: idest ordinē: Do idest domo p recto us
sit: & alia alii sic posuere. Et etiam heros Automedōq; & Alcimus p Al
cimedon. Et Hesiodus: qui Brithy: & Belaron Bri dicit. Sophocles uero
& Hyon pro Rhadio: Rha. Et Epicharmus Li p Lū. Et Syracō p Sy
cusas. Et Simia: dodo p dodonā. Apd Empedocle uero: una fit ex du
bus syllabis: Ops p Opsici. facies & uisus. Et apd Antimachū: Cretū
qdē Eleusina: sacrapos p opis idest facies: & Alphi p Alphetō. Eupho
rium quoque Hel pro Heloni: idest clare dicit. Apud Philetem uero Aa
cille: quæ in calathis: albam ferunt eri: p erion idest lanam: & uellus. In
uentumq; ue pda: p pedalia. Aratus inquit: hoc est gubernacula & de
uos nauium. Ex aliis oppidis: quæ porta meminit: quædam dicta sūt. Nō
nulla prorsus deleta sunt. Aliquorū adhuc uestigia restant. Quorū

permulta sũ uocabula: sicut Augiæ Egææ. Nam in locrensi plaga nulla
 penitus superflua. Lanò a Castore & Polluce per obliuionẽ expugnata
 læpæis cõmẽdata est. Inde illi Laperse appellari fuere. Apud Sopho
 clẽ p Laperlassidei Geminos iurat. Sic & per Spartanos & Argiuos de
 æ iurat. Ephorus posteritati prodidit Euristhenẽ & Proclẽ Heracles
 redactũ in potestatem oram Laconicam, lex in partes diuisisse. Ipsamq; in
 ductis inquilinis per ciuitates ordinasse. Vnã itaque particulam eximã
 Amyclas excepisse: Et proditori tradidisse: qui Laconicam illis regionẽ
 edebat. Quisq; suauis suo prefectũ locuturus abiret: & cum Achiv
 usi Ioniam commigraret induxit. Spartam uero regale sibi ipsis domi
 cium declarauere. Ad reliquas singulos Reges diuisere: concedentes
 incolabuntores admittere liceret: qui uellent aduenas: cum tot ubique
 mores defecisse: cernerent: ufos autem Laiuoni opera. Finitimos uero
 cõstos: licet Spartanis subiectos: paribus tamen legibus ac iure uiuere in
 societatem ciuitatis adscritos: communionẽque magistratum. Eos autẽ
 Helos uocari. Cæterum Agis Euristhenis filium aus illud dignitariũ
 equabile ademisse. Mandasseque ut Spartæ tributa conferrent: cæteros
 eundem paruisse. Helæos autem qui Helos habitant rebellasse. Ipsos in
 deu & armis bello superatos: in seruitutem perpetuam damnatos: cet
 is impositis cõditionibus dominis ipsorum nullo pacto licere aut liber
 tate donare: aut extra fines eos uenundare. Hoc illud bellũ est quod ad
 uersus Helæos uulgaratur. Helotica etiam seruitus usque in Romanorũ
 perdurans imperium: superatamque Laconicam quã Rex Agis demon
 strauit. Illos quodãmodo Lacedæmonii publicos habebat seruos: assigna
 tis sibi quibusdam habitaculis: & contributis pecuniariter ministris. De
 Laconia sane Reip. institutionẽ eiusque mutatiõẽ: permulta fortent omit
 tendacum late cognita sint. Autamẽ pleraque digna memoratu sũt. Fa
 ma est enim Achæos Phthiotas una cũ Pelope Peloponnesũ ingressos:
 habitasse Laconicã. Illos autem a deo uirtute præstantes excelluisse: ut cũ
 Peloponnesos permultos prius annos Argos uocaret: Ea tempestate Ar
 gos Achæicum nominari ceptum sit: nec sola Peloponnesus: sed etiã pro
 prie Laconicã eo modo appellatam. Illud autẽ Poetæ: Vbi nã Menelaus
 erat: non quidem in Achæico Argo: sic accipiendũ quidam arbitrantur:
 nõ quidem erat in Laconica post Heraclesdarum reditum: cum Philono
 mus regionẽ illam Dorien sibus prodidisset: Laconica in Ioniam migra
 tum est. Ea est quam hodie Achæiam nominant. De ipsis etiam in rebus
 Achæicis explicandis amplius uerba faciemus. Quod qui Laconicam ob
 tinebant: initio quidem uiri modesti præditi fuerũt. Postea uero q̃ reu
 publice gubernacula Lycutgo cõmẽdata sũt: itũ cæteros antecesserũt:

ut e Græcis soli terræ ac maris adipiscerentur imperium: itaque diu Græcorum principatū tenuere: donec eis Thebani ducantū ademere. Ex fecūdam illos continuo Macedones. Verum tamē nec illis omnino cesset. Sed suarum legum institutione seruata: de prioris loci maiestate contumtionem semper habuerūt: & aduersus Græcos: & Cōtra Macedoniz Reges. Quibus per Romanos arma deletis: paulū quiddam missis populi Rō. duabus obstiterunt. Tūc a Tyrantis & improbis reipublice legibus oppressis: cistina nonnihil dignitate reparata: præcipuo in honore fuerunt: & sua in libertate manserūt. Vt præter amicorū ministeria: aliud nihil tributi nomine conferret. Eis uero nuper Eurycles perturbatiōē importauit: cū malā in partem Cæsaris amicitia fretus imoderato: & ultra q̄ par est: illoꝝ præfectura usus est. Desit autē confestim ipse dominatus: cum ipse ut oportuit concessisset e uita: & eius filius talē omnē amicitiam auerisset. Euenit etiam ut Laconicæ libertatores quēdā gubernandæ ciuitatis ordinem caperent. Postq̄ finitimi primi Romano adhæserunt imperio. Ex reliquis & illos Tyrānis seruire Sparta. Hellenicus auctor est Eurysthenē & Patroclum ciuitatis regimen ordinasse. At Ephorus increpat: eum ipsū nullam prorsus Lycurgi mentionem fecisse dicat. Et illius actiones aliis: & quibus nihil attineat ascribat. Soliusq̄ Lycurgo sacellum esse factū: & annua fieri sacrificia. Illis autē licet urbem habitantes induxerint: ea nequaquā esse tributa. Vt ab eis Eurysthenida & Patroclidas uocari contingeret. At primos auctores nequaquā ab Agide Eurysthenis filio. Agidas computatos esse: quod omnibus urbium cōsuetudinibus: & earum habitandarum auctoribus attributum est. Eius rei causa assens: q̄ homines suscipientes aduenas: per illos potentatum vendicant. De horum natura locorum: atque Messeniorum hæc accipiendū sunt: quæ scribit Eurypides: Laconicam quidem latū grandi campū habere. Ceterū cultu difficilem. Inter montes enim curua circumcumbit collibus data: atque aspera hostibus ad scursandū minime patens. Messeniam uero fructuosam: aquis irriguā: innumerabilibus plaustris & bubus refertam: Pastoribus copiosa suppeditantē pascua. Non Hyberis flatibus hyematu molēstā. Nec rursus plebæis quadrigis imoderate scindidū: & infra e soenibus: quas de plaga ipsa fecerūt Heracleide Primū Latente terræ fuisse: & primariam telluris nationē. Secūdū autē Messeniorū. Cuius maior ē uirtus: q̄ ulla explicare ualeat oratio. Quale & Tyrteus ipse prædicabat. Vex cū ipse Lacōicam & Messeniā Pamiso distem mari afferat: qui pelagus incitator intrat: cōcedi minime assentio: qui mediā quidē Messeniā perlabitur. Verum eā quæ nūc Laconico appellatur nequaquā attingit. Nec illud ab eo recte dicitur: quod cū Messeniam

aque Laconica pariter mari sint vicina: ipsam longe a navigatione abesse fert: sed & Elin male terminat. Cū ultra quidē pcesseris Elis uicina lous flumē emittit. Nā siue quæ nūc terra uocat Elia: dicere uelis: quæ Messeniz contermina est. Huic ne cōtiguus quidē est Pamisus: sicut Laconice. Ipsū enim per mediam fluere Messeniā dixit: siue ipsā uetustam. Cursū Elin appellatā: intelligat: longe magis a uero excidit. Post Pamisi introitū: magna est Messeniz pars. Inde tota Pheraz: regio atq; Messeni orisq; Triphylia uocabantur antea. Dein Pylos ora & Olympia. Post modū stad. ccc. intervallo Elis. Cum scriptores quidā Lacedæmonē Ceiosellam appellent. Alii Cætaessā querūt quā in prem accipiēda est Ceiosellæ: uel a Ceris idest balenis. Siue q; magnā intelligamus: quod uero similis est. Subinde Cætaessā quidam dāci arbitrantur: quia herba Calamitæ: idest Nepitæ: uehemētior est abundās. Alii ad rimas appellant: quas terræ motus efficiunt: qui Cæti uocantur. Laconicam uero frequentibus terræ motibus agitari. Spelunca etiā quardā p carcere apud Lacedæmonios est: quam Cæta nomināt. Aliqui etiā tales cauernas Cœus dicunt: unde & feras Orescoasi. i. speluncis cubātes: poeta dixit. Taygeti quoq; cacumina quardā abscessa fuisse: themorie nōnulli p didere. Sūt & Laonizæ. i. lapidiciz: preciososq; lapidū Tenariogiz: Tenaro multis iam seculis. Nup autē ingens Taygeti patefacta ē effossio impensas ad eā Romana suppeditante luxuria. Urbem autem ac regionē eodem Lacedæmonis appellari uocabulo: uel Homero cōstat autore. Regionē autem dico cum Messeniacū de arcibus mētionē facit. Pulchros illi de dicit Iphius Eurytides hospes in Lacedæmonē occurrens. Tum subiserti abo inuē i Messena i Orsilochoi domo coire. Pheraz locū dicit. Cuius pars fuit Messena. Itaque nihil differt illi dixisse cōmuniter: dedit i Lacedæmonē occurrēs. Et abo inuē coire Nā Pheras Orsilochoi domū fuisse hīc. Ad Pheras uenerūt domū Dioclei Orsilochoi filii: Telemachus atq; Pylistratus. Pheræ autē ad Messeniū aggr pīnēt. Quādo autē ex Pheris discedentē inquit Telemachū: die tota cognasse iugū ait: dehinc sit. Sol perit occasum: subeunt Lacedæmonia magnā.

Inque domos agitant.

Mendai urbs nūc accipiēda est: Quod si ita nō sit: e Lacedæmonē in Lacedæmonia puerisse uidebitur. Alioquin Mendai habitaculum in ipsa Sparta non fuisse credendum erit. Cumque ibi non adsit Telemachū dicere: Spartam Pylumque psciscor. Sic enim regionis & urbis Epitheta coincidere uidebuntur: nisi forte hoc poenit: concedendum sit Livoniz. Contrarium enim ut Messena cum Laconica Pyloque Nestora sit. Neque p seipsam institui: in ipso nauium catalogo. Neque in partem

communiter uenisse militie. Post Maleam aut sinus excipit. Argolicus
ac Hermonicus. Ille quidem usque ad Scylleum nauigat: ad orientē spe
ctanti: & ad Cycladas. Alter magis ad ortum q̄ iste: uergit ad Eginā ter
ramq; Epidauriā. Sinus quidem Argolici primas partes Lacōes habē:
reliqua tenet Argui. In q̄bus sūt & Apollinis tēplum: Delium Lacōis
quo nomine & Boeotū ē. Et Minos castellum quo uocabulo est & Mo
garicum. Et Limera Epidauria (ut inquit Artemidorus) Scribit autē A
pollodorus ipsā apud Cythera esse. Quæ cū cōmodissima portu sitre
uter ac præcisē Limeram: quasi limeneram idest portuosā appellatū esse
nomine permutato. At ipsā Laconice nauigatio statim a Malea inchoat
ulque lōgum in spatium aspera sit. Tamen stationes & portus habere
liqua ripa bonis ē prædita portubus. Parue quædā illi adiacent insule:
haud sane memorabiles. Argus autem sūt Prasie ac Temenium i quo
humatus est Temenus: & prior locus est per quem Lerna fluuius cōdit
quo palus nomie fluit. In qua tantas de Hydra poete fabulas ædiderūt.
Ipsū uero Temenium longe ab Argo .vi. & .xx. stad. distat a mari: ab
Argo ad Hereum .xl. Hinc ulque Mycenæ decem. Secundū Temenū
Nauplia est: Argiuorum nauale: sic proptie dicta: q̄ eo naues nauigat.
Ab hoc facta esse de Nauplio: & filius eius ab hisce iunioribus dicit. Ne
enim illoꝝ immemor extuisset Homerus: Palamedis uidelicet: cuius cū
ta si p̄icta & itelligentia ostendat: quem iniuste ac dolose necruere Pelū
gi. Nec Nauplii qui circa mōtem Caphareum: tantam hominū eadem
cōmisit ac funera. Ipsorum genealogia præter alia fabulis plena error
profertur. Cōcedat sane ut Neptūno procreatus sit. Quonā uero motu
ex Amynone matre genitus sit: qui Troianis adhuc temporibus uitā
agebat. Post Naupliam spelūce sūt: & in illis Labyrinthorum ædificæ
eas uocant Cyclopeas. Dehinc alia loca: & ordine sinus Hermionicus:
tus est: quem cum in Egina locus ordinet: ipsā etiā circuitiois p̄mitte
haud sane despiciēda nobis indicauit. Eius initium ab Asina est oppidu
lo: dehinc Hermiotie: atque Troezen. In ipso maris cursu præiacet insu
la Calauria. xxx. stad. habens i circuitu: medio maris brachio stad. quæ
tuor a cōtinēte segregata. Subinde sinus est Saronicus: qui & Pōnusq;
busdam uocat: & a nonnullis pōros idest trāsitus. A quo & pelagus Saroni
cum dicit. Cūctus ipse trāitus proximus ab Hermionico mari: & Iliu
mico: & Myrto: atque Gretico nomē assequitur. Ad Saronicum Epidaur
rus pertinet & procumbēs insula Egina. Deinde Cenchree Corinthoꝝ
nauale ad orientē spectās. Inde Schoeniū portus: cū stad. v. ac. xl. nau
gaueris. A Malea uero in summā collectis stad. mille &. dcc. Ad Scho
eniū portum angustissima Isthmi tellus ē: qua nauigia trāsfuerūt

ubi est Neptūni Phañum Isthmū. Sed hæc i præsentia omittantur. Extra enim Argiuam terrā iaceri. Repetentes autem Argiuā perlustramus orā. Et ante omīa quotiescū apud Poetam dicitur Argos: & per se & addito Epitheto. Cū uocet interdum prius: alius laus. Equestre quandoque uel Pelasgici: uel equorū aluminum. Nā & oppidū Argos dicitur. Sicut il-
 lud Argosque & Sparta: & quique habitant Argos: Tyrinthaque & Pe-
 loponēlus adibus in nostris in Argo, Nec enim urbs erat eius ardes: &
 uniuersa Græcia. Vnde omnes Græcos uocat Argiuos: licet & Danaos
 & Achiuos. Cognominatiōē igit per Epitheta distinguit: Thessaliam
 quidem Argos Pelasgicum uocans: ut quot Pelasgicum Argos habe-
 bat & Peloponēsu. licet Sin Argos ueniemus Achæsi: uel ex Argo
 non erat Achæeo. Significans hoc q. Achæi proprie Peloponneses alia
 quadam significatiōe nominarentur. Argos quoque laudum Pelopon-
 nēle dicidicunt si omnes Achæi Argos intuerētur laudum & Penelopē:
 ut pluri procos acciperet. Non enim ex uniuersa Græcia procos capere
 uersimile sit. Sed propinquos. Equestre uero & equorū aluminū cōmū
 siquidā proprietate dicit. De Græcia uero deque Græcis & pangræcis
 controuersa est. Thucydides enim poetam nullo in loco barbaros ap-
 pelliisse dicit eam ob rationem: quia Græci nondū i unum nomē aduer-
 sitū discernebant / Autoritate etiā Apollodori solos Thessaliæ incolæ
 uocari Hellenes seu Græcos liquet. Nā Myrmidōēs Græciq. idest Hel-
 lenes nuncupabantur. Hesiodus sane & Archilochus & qui Græci & q.
 Pangræci uocarentur: profecto omnes nouere. Alter enim Proctidas in-
 quit: Pangræci petiere Græci. Alter Pangræcorum ait calamitas concur-
 rit ad Thasum. Aliq. uero cōtra ponunt: quod poeta & hos & barbaros
 nominauit: Caras Barbariloques appellans: & Græcos omnes. Græciam
 aduaga fama uiri: mediumque per Argos. Argiuorū urbs magna ex
 parte planis in locis sita est promontorium Larissam nomine: habēs col-
 lem uside septum: in quo louis phañū est. Fluvius iuxta labitur Inachus
 inter fixos cōualles. Oritur ex Lyrcio ad Cynuriam montē Arcadiæ.
 Que de illius fontibus fabulosa uulgātur: poetica sūt commēta. Argos
 quoque aquis carere: cōmēta sūt: cum dicitur.

Du posuere Argos Lymphartū protinus experts.

Cum regio curua sit amnibus rigua: paludes & lacus exhibēs. Oppidū
 quoq. plurimos aq. uberrimos abundantes puteos continet: minimeq.
 profundos.

Accūsant & fraudem illi multū

Sini: accessū reprobatis passibus Argos.

Hoc aut ēuel sane p eo quod ē Polypotheton hoc ē scilicet uchemētē

optatum: uel. ἡ Τὸν. Δ. id est. D. littera adepta polytypis non aut magnopere
noxius: & perniciosum habitaculis: Sic autē hōc Pelopidarum domū ap-
pellat Sophocles. Proiaspe enim & lapsē & lapsasibē. clādē quādam in-
portare significat: & damnūq; quibulda i locis ostēdit Homerus.

Nūc tentate quidem: fors natos laedet Achium.

Ac pulchrū laedet corpus: dein merget auerno.

νῦν μὲν τειρόμεν. Τόχα δ' ἴσμεν ὅσος ἀχαιῶν.

καταίφους καλὸν ἰσμεν ἔνθα προΐσμεν.

Alioquin non urbem notat Argos: cum nequaquā illuc peruēturus erā.
Sed in Peloponnesū nequaquā finibūda. Vnus quidē fluuius est Inachus
Argiūa percurrēs terrā. Alius etiam i Argiua ē Heraclitus nomie. He
quidē e Stymphalo nascitur i Arcadia: & e lacu quē Stympthalidem ap-
pellāt. E quo aues uocatas Stympthalidas ab Hercule sagittis: & tymphās
fugas potē finxere. Ipsū autē fluuiū absorptū a terrā Argiūa emerge-
re: & capū irriguū reddere cū Erasīū uocāt & Arsinū. Simili atq; dictū
nomine ex Arcadia i litus Buzē labit: Alius existit apud Eretrios: & in
Antea penes Brytronē. Iuxta Lernā uero sōs ostēditur Amymone. Ce-
terū Lernā & Argiui & Mycenae agri lacus est. In qua Hydṛs cōstans
scriptores tradūt. In illa cū facta sint purgamina: puerbiū quoddam
uulgo manauit: Lernā malox. Ipsī qdē regionē armis abūdare cōcedūt.
Vrbē uero ipsā i loco iscere arido. In q̄ copā punctorum esse: quos Dana-
idum ascribant sollertix. Eos. a illas inuenisse. Quo ex facto uelut ille
uulgatur.

ἄργος ἐνὶ Δρον ἰὼν Δαναὶς ἵσται ἐν ἄργος ἐνὶ Δρον.

Argos aquis uacū Danae struxere redundās.

Ex pureis autem quattuor insignes habentur & sacri: quos eximia uer-
tione colunt qui in aquatum penuria: aquarum abundantiam iducūt.

Argiuorum quidem arcem Danaus inhabitasse dicitur. Is adeo precedē-
tes loci illius reges excelluisse fertur: ut qui antea Pelasgi nominabātur.
imposita per Graciam lege: Danaī uocitarētur Euripodis poetæ testimo-
nio. Eius sepulchrum in Argiua foro medium locatum cernitur quod
Palynthum appellāt. Mihi sane uidetur: ut Pelasgi & Danaī: sicut & An-
giui nuncupētur: q̄ huius ciuitatis gloria & ceteros Gracos a se denomi-
nandos compararit. Sic & Isalum Argos lasidas appellari fecit. Sic & et
Apia Apidones moderni dixerē. At Homerus non quidem Apidones
appellat. Apiam autem magis longinquam: quod prope Peloponēsum
dicat Argos: animaduerti uel hinc licet. Argiuam dicit Helenam Et in
de urbs Ephyræ existit ipsius in Argos sita. Et hinc est Argos mediū
& Insulas mltas: & uniuersam Argos regē. Iuniores & campum Argos

dicunt. At Homerus ne semel quidem. Præcipue uero & Macedoni/
cum & Theſſalicum eſſe arbitrantur. Cum uero Danaï nepotes Argi/
um excepiſſent regnum nullis ſeſe Amythaonis immiſcente progenie. E
Pyſeo agro atque Triphylia proficiſcētes mirari nemo debet: ſi eadem
procreant ſtirpe: hoc modo regionem duo in regna diuiſere. Primo ut cū
duz in illis urbes eſſent: ipſas præcipatū eminētes: oſtēdarent præſertim
intra minus ſtad. Linter ſe finitimas. Argos uidelicet atque Mycenæ: &
deorum Iunoni templum: iuxta Mycenæ ſanctus eſſe commune ſi/
lo ſunt Policleri ſimulacra: artis lau de omnium præſtantiffima: ſumptu
& magnitudine Phidias ſane in imaginibus cædentiæ. Argos quidem a pri/
mordio magis ac magis exiit potentia primarium. Subinde Mycenæ
ampliora ſuſceperunt incrementa: propter commigrantes in illas Pelopi/
dæ. Nam cum omnes ad Atrei filios conſiſterēt: Agamemnon grādiore
regnum adeptus: duce uirtute: ac pariter fortuna comite: regiōis pa/
trem poſſeſſionē ampliuit: & Mycenæo Laconicum adiecit imperiū.
Verum Menelaus Lacōicæ regimen tenuit. Ac Agamemnon Mycena/
rum uſque Corinthus ac Sicyonē: & Ionum & Aegialeorum. Sic enī
cæuebantur ætate. Cum poſterius Achæi docti ſunt: regnum Agamē/
non ſuſcepit. Cæterum ſecūdum Troiana tempora: deſtructio Agamē/
nonis imperio res Mycenæa humilius attenuata eſt: præcipue poſt reſſi/
tuos Heraclydæ. Iſti enim occupata Peloponniſo: priores dominos eie/
cerūt: quo effectum eſt ut qui Argos obtinerent: Mycenæ quoque ſub/
iectas in unum conſpiciantes haberent. Poſteriori tempore eas Argiui ſo/
loqueſas deleuerunt. Adeo ut nūc Mycenæi oppidiæ ueſtigium qui/
dem reperiantur. Cum talis Mycenæ casus acciderit: quid mirari opus
ē: ſi qui admirati ſūt ſub Argo populi hac ætate penitus euauere? Ipſe
uſq; catalogus hūc ſe habet i modū.

Qui tenuere Argos Tirynthaque moenibus altā:

Hermionē Aſinūq; ſinu quæ amplexibus artāt.

Troezenen Eionas uineta Epidauron habētem.

Qui Maſeta colunt iuuenes Aeginan Achæi.

Hæc quidem de Argo. Deinceps de reliquis explicandum. Tirynthem
ſine ad excuſiones faciendas arcem uſurpaſſe Proetus uidetur. Et eam
Cyclopus opera atque arte moenibus roboratſe. Ii autem ſeptem erant
numero quos Gaſterochiras id eſt uentrimanos appellabant: quonſi ſuo
alebant artificio. E Lycæa uero uocatos aduētaſſe tradit. Et forte ſpelūcat:
ſpud Naupliū & illarū opera: horū cognomē cōtaxere. Arx ipſa Licym/
ni ab ædificatore Licymno dicta. Ab eſt autē a Nauplia ſtad. xii. Et ipſa
uero & uicina Midea deſertæ ſūt. Nō illa ſane quæ i Boetia ē. Cū illa ſit

Midea: ut *proea* quæ puidētiā significat accessu i terra a sine serua
Hæc autem Midea ut Tegea est: si penultima tenet accessum. Hinc affi
nis ē *Prosymna*: habēs i ipsa Iunonis tēplum. Plurimas autem cū rebel
larēt: Argiui desolatas uastarūt. Habitatores autem e Tiryne quidem
Epidaurū sese receperūt. Ex Hermiōe autē ad Halies (sic enim uocant)
idest piscatores. Alina uero terræ pagus Argiuz: penes Lacedæmoniam
Naupliam. Ex ea iquilini i Messenium cōmigrarūt agrum: eodem quo
Alina oppidulum Argolicum: uocabulo nūcupata. Nam cū Lacedæmo
niū plurimum ex alienis agris uindicassēt: in hāc cultores dimittebant
quoscūque ad se confugiētes excepissent: sicut autor ē Theopompus.
Quæq; e Nauplia fugerāt: eo secessere. At Hermionæ urbs haud igno
bilis est: cuius litus tenēt Halies idest piscatores homines maritimis ex
eroti negotiis. Rumor est uulgo apud Hermionēses cōpendiosum esse
isserorum descessum. Quocirca nullum ibidem mortuis nautum impo
nūt. Dryopum domicilium & Alinā fuisse memorāt qui ex uicinis Sy
chio locis extitere. Vbi (ut Aristoteles testis est) Dryops Arcas inhabitau
rat. Eos autem Hercules ex terra Dorica Parnaso finitima expulit. Scyl
leum quod in Hermione est nomē a nēi filia Scylla corpisse inquit.
Quæ Minois cupidine capta: cum ei Nisēam proditiōe tradidisset ab eo
i profundum deiecta est. Ex fluctibus horsum agitata sepulturā obina
it. Eiones autem uicus quidā eratiquē electis icolis Mycenæci naufragio
præculum instituere. Eo idē uastato ne statio quidem ipsa manet. Tio
zen sacra Posidoni idest Neptūno fuit. A quo & Posidonia olim app
lata. Ea stad. xv. a mari eminet: urbs & ipsa insignis. Ipsius portui quem
Mentum uocāt: parua imminet Insula Calauria nomine. Cuius abinā ē
ad micenā stad. Hic Neptūno dicatū fuit Asylum. Fama est hūc ipsū
deū cū Latona permutasse Calauriam: cuius loco Delon impēdit. Cum
Apolline uero Tenarum: p quo Pythiam exhibuit. Ephorus autē ipsi
quoque refert oraculū. Tu Delo iquit hic. Isoque Calauriaque fueris.
Pythiamque sacram pulsarum & Tenaron Furis. Fuit quidem Amphi
chyonum cōuētus: ex septem conslās ciuitanibus: ad hoc faciēdum sacri
ficiū cōmune habētibz officiū. Quæ fuerāt Hermionæ. Epidaure
Aegina: Athenæ: Prasū: Nauplia: Orchomēus: Minys. Pro Naupli
Argiui. Pro Prasitis Lacedæmonii conserēbant. Tā opere aut ipsius dē
ueneratio ualuit apud Græcos ut potin etiam rerū Macedones huculq;
rurum: securumque loci per fugium: in uolatumque seruant. Locique
supplices reuelli sint ueriti: qui ad Calauriam ipsam cōfugerint. Adeo
ut Archis copitatu septus militum: Demosthenem uiolare minime sit
ausus. Cui iusserat Antipater: ut eū uiuū reliquosq; oratores similibz

¶ Finis accusationibus iuēros ad se perduceret. Eum uerbis iducere co-
nabat. Cai tamē nō persuasit. Sed sumpto prius ueneno uolūtariū sibi
nocem cōficiuit. Ceterum cum Pelopis filii Trozē atque Pitheus ex ter-
ra p̄fecti sint Pyra. Alter quidem suum urbi nomē reliquit. Pitheus
uero post eum successit i regno. Anthes uero qui prius obtinebat enauiv-
gīs cōdidit Halicarnasum. Epidaurus autem itea Egitaurus uocabatur.
Eam carēs Aristotele teste occuparūt: sicut & Hermionē. Redeuntibus
uero Herachidis Iones ex Antica Terrapoli idēst quaternas urbes cōtinē-
tatos ad Argos comitantes: etiam i unis cohabitauere moribus. Hæc au-
tem nō parū insignis ē ciuitas: præsertim ex Aesculapii claritate nobilita-
ta. Q nem uaria morborum genera curasse somnarij sūt homines. Erat
uero templum ægotiūm multitudine usquequaque repletum. Pēdēs
abūque tabellis: i quibus sanati lāgores erāt iscripi. Q uēadmodum &
i Cos fiebat Insula pariter & Trica. Sita urbs est i ipso Saronici sinus re-
cessu intimo: stad. xv. circuitam habēs nauigationē. In æstiuos p̄spectūs
ortus. Excessi uero usque ad mare: quaquauersum mōtes includūt. V n
de omni ex pte naturale munimē habet. In medio Troezenis: & Epidau-
ri maritus iacet locus Methana. Ex Cherrōnesus eodē appellata nomi-
ne. Licet apud Thucydidem i quibusdam exemplaribus Methone di-
cti simili quo Macedonica nūcupata uocabulo. In cuius obfidiōe Phi-
lippus aulsum amisit oculum. Quapropter nōnulli deceptiur Soepsi
uocistimar Demetrius: eam Methonē Troezenis arbitrari sūt. Q uam
exerati seruus Agamemnonis legati: deligendox causa nauarx. Vt ab-
edificādis moribus nulla sibi quies præstaret atque cessatio. Nō his q-
dem sed Macedonibus abnuētibz: uni Theopompus iquit. Istos enim
cum p̄pinqi sint rebelles extitisse: nō sit uerisimile. Aegiva uero est cri-
am Epidauriz terre locus quidam. Et e regione itēm huius cōtinentis ē
Insula. Q uam i appositis nup uerbis explicare uult poeta. Vbi enim
poeta docit. Q uique Aeginam habēt: quidā ascribunt Insulam & Aegi-
nam: p eo quod est. Hi autem habebant Aeginam: ut nomis similitudinē
distinguat. Quod autem iter nobilissimas Insulas una est: quid uer-
bis opus est. Hinc enim Eacus: eiusque posterū genus duxisse decārant.
Hæc est quæ maris aliquādo tenuit imperiū. Hæc est quæ cōtra Atheni-
ensem populūm i nauali ad Salamina proboide principatu contende-
re non dubitauit. Q ua tempestate Persæ Græciam inuaserant. Eius an-
bis Insule cōtum. lxxx. stad esse traditur. Eiusdē appellatiōis oppidū
in uentum uergēs Africū habet. Illā Antica & Megarica coronat ora. Et
Pelopōnesus usque Epidaurū cū centū fere stad singule ab illa distent.
Pars autē orientem Austrumq; p̄spectus Myrtoō p̄funditur pelago.

Ac etiā Cretico. Paruulæ quidem circūiacēt insulæ: pmulæ in continē-
tem uersæ. Belbina uero in pelagus uergens. Ager uero ipsius si altus
fodias terreus est: cum superne lapideus est: præcipue campestris ipsa
planicies. Ideo nuda tota ordei ferax: satis est. At Aeginēses Myrmido-
nas appellatos memorant. Nō quomodo in fabulis canit: ut ingēū inu-
lescēte peshlencia formicæ: Eaco præcante: in homines uersæ fuerint. Ve-
rū quia formicarū more terrā fodientes: ad petras trāsportarēt: ut agri
colēdi materiam haberent. Fossas quoq; incoherēt: ut nō expēdēs lœ-
riciā agerēt parsiōniā. Oenona uero diutius: duabus Attice tribus per no-
mine uocabat. Vni quæ ad Eleutheras ppe iacet: ut illud ē. Cēpos Oe-
nones habitare foenarios. Eleutere uero una de ḡdri poli ad Marzihenē
est. De qua natum est puerbiū Oenones uallis. Eam habuisse Argi-
ui Cretenses. Epidauri & Dorientes. Posteriori tēpore deinde: sortemū
sis incolis: Athenienses Insulam tenuere. Surreptam dehinc Athenēsi-
bus Insulam Lacedæmoniū pristinis reddidere cultoribus. Cæterum Ae-
ginēses Cydoniam. Crete urbem colonos demisere. Nec minus in um-
bram. (Ephorus scriptis pdidit: primo Aeginæ a Phidone signari cupi
argenti. Emporiū autē ideo effectū quia locus admodū sterilis erat: cum
homines illi maritima mercādo negotia tractarēt. Vnde Rhopen mul-
timodis rebus cōstātem quæstum Aeginicam appellamus mercatūm.
Poeta sine ipse nōnulla loca ordie cōtinuo: putat iocēt exponi: sicut eae
parte q Hyriā pascebāt & Aulidē. Quiq; Argos tenuere Tæryntheq;
Hermionenque ac Aſinam: Troezenenque & Eionas. Alias autem res
quo se habēt ordierut Schoenum & Scolum: Theſpiamque Creanq;
Insulas quoque Epiri cum aliis dicēdo cōnumerat. Qui quidem tenebāt
Ithacam & Crocylia depascebātur: nam Crocylea itra Acarnanes sunt.
Sic & nūc Aeginæ Maserē adiūxit: qui locus ad Argolicum litus p-
net. Thyreas quidem Homerus nullibi nominatim attingit. Alii uero
frequēti sermōe loquūtur. Quorū causa Argiui ac Lacedæmoniū certū
mē hostiliter contulerūt. In quo Lacedæmoniū duce Othryada uiderem
reportarūt. Locum autem illū in Cynosuria esse: Thucydides scribit ad
Argiui ac Lacedæmonis agri cōfinia. Sūt etiā Hyſiæ Argolicæ terræ ora
celebris. Similiter & Cēchreæ: quæ in uia e Tegea Argos ducēt p Par-
thenium mōtem: & p Creepolum sat sūt. Has ignorauit Homerus &
Lycurgium & Orneas. Vici autem nūc sūt Argiui agri. Hæc quidem o-
dem quo mōs nomine: alias uero simili appellāt uocabulo: quo Orneas
iter Corinthum ac Sicyonem positas: inter Pelopōnēsi ciuitates Argos
& Sparta gloriæ præcellunt in hanc etiam statem. Pro quarum quidem
claritate longe læq; disseminata: non sane lōgū suscipiēda uenit oratio.

Ne ab omnibus de illis memorata recepisse uideamur. Priscis pfecto sa-
culis Argos amplius illustre nomē sparserat. Postea uero Lacedaemonii
gloria omnino superarunt pseuerantes suas leges ac instituta conseruare
nisi siquid paululum illos aberrare contigit. Argiui Pyrrhum quidē re-
gem nō admissērūt: sed ante illog mœnia mortem obstitit: cū tegula ab ani-
cula quadā (ut aiunt) in eius caput supne delecta fuisset. Aliorum autem
subdin fuerunt imperio. In societatem quoque Achaearū cōmuniter diu-
diana cum illis Romanorū potentiam subiere. Et nunc ciuitas ipsa con-
sistit secundum post Spartam dignitatis locum obtinens. Dehinc de Ior-
es Mycenis & Agamēnoni suppositis explicemus. Quos i nauū diu-
matione Poeta memorat.

Caus uersus hūc se habent in modū.

Quique Mycenā colit altis mœnibus urbē.

Cūque Corinthus adest: & Muris speciosa Cleonē:

Omnes pascitur: Arethysā Sicyonaeque:

Hic primū fidus sua sceptrā tenebat Adrastus.

Inde Hyperesiā: celsūque in colle Gonocessam.

Palenēque habitāt: atq; Egion idē colebāt.

Et litus totū: atq; helice latissima rura.

Mycenae quidē nunc extinctae iacēt. Earum urbē a Persico cōditum esse
cōstat. Cui Scheneius successit in regno. Huic Eurystheus. Hos eisdem
uero Argos imperio tenuisse cōstans memoria est. Cū autem Eurysthes
us ad Marathonē: aduersus Herculis filios: lolauumque ductasset exerci-
tus: auxilium ferentibus Atheniensibus: in ipso praelio fertur occubū
ille. Reliqua sane eius mēbra Gargetti sepulta esse. Caput autē Corin-
thi fecit. Quod ab Iolao circa fontē Achariam: secus tramitem: Abessū fū-
erit. Vnde locus eurysthei caput appellatur. Mycenae autē in Pelopida-
rum regimen occideret: Pyrrho agro proueniētium: Deinde ad Heracli-
das perueniunt: quibus & Argos ipsū subiectum erat. Post commissū ue-
to in salamine praelium nauale Argiui: & Cleonē ac Tegeate Mycena-
rum urbē inuadētes. Mycenae radicitus excidere: Agrumque dispartire:
et Tagrediarum quidem scriptores urbē utranque: propter locorum
propinquitatem: communi appellauere nomine. Eurypides in una & eu-
dem Tragedia: Modo Mycenae modo Argos idem uocat oppidum: si-
cut & in Ephigenia & Oreste. Sunt autem Cleonae: mediocre oppidum
in aia situm: quae ex Argo Corinthum ducit. Et in tumultu frequēbus
habitatio incolis muros perpulchros habente. Quo circa Poeta mihi
proprie dixisse uidetur. Mœnibus pulchris excelluisse Cleonae. Hic fil-
ius surgit Nemaea inter Cleonae & Philuntē. In qua Argiui sacra

celebrare cōsuevere Nemara. Ibi quoque: quæ de Nemato Leone gestas fabulis p̄dita sūt. Et Belbīus ē pagus. Dūbīt autē Cleonæ ab Argo qd̄ stat cētum & .xx. A. Corintho uero stat. lxxx. Nos uero ab Acrocorinthordi ficiū expectauimus Sane Corinthum locupletissimā aiunt: cū līthimo imminet Emporitiū: locus negotiatoribus frequētatus. Et duos domi nus portuum existat. Quoq; alter quidem Asiæ: Alter autē propinquus ē Italiz. Vtroque ex loco faciles inuicē mercium commutationes faciunt. Tantūdem etiā remotis utrinque gēnibus. Fuit autē & non rita p̄o cto navigatio: quod quidem s̄t quonibus ānis fīre contigit siculo. Indē nec maria ipsa præsertim supra Maleam: p̄pter aduersos uentorum flus tus. Inde est natum uulgo puerbium: cum Maleam deflexeris: domeli cos obliuiscere. Asiaticis igitur: Italiq; Mercatoribus gratissimū era: omīssio ad Maleā cursu Corinthū diuersere: ad uētis eo mercibus. Vbi & importatarū & exportatarum e Pelopōneso rerum: uedīgalia uēdī cō tingebat. Hoc apud posteros omnino p̄māsit. Postmodū maiora in d̄ es adueniebant additamēta. Illuc enim i līthimicorum celebratione ludo rum multitudo cōuenarum cōcurrebat. Ipsi quoq; Bacchiadz ānis sex me. cc. urbem dominatōe tenuerāt: & Tyrāni locupletissimi: & nume ro plurimi: & genere clari euadētes. Et Emporitiū ipsū adempto metu fructuosū possidere. Cypselus autē hīscē destructis Tyrannidem con p̄auit. Eiusque domus diuitias oblatum Olympico tēplo Cypseli domi restatur eximie magnitudinis simulacrum: solido ex auro fabricatū: in tertiam usq; generationē domus eius perdurauit. Demaratus quoque ex Corinthi potētissimis unus domesticas fugitans factiones: tot deme secum opes tulit i Errurium: ut urbis: quā ciuitate donatus adit p̄ncips extiterit. Et filius eius Romæ positus ē regno. Veneris enī templū: dōo locupletariū extitit: ut supra mille decē p̄sbitas puellas capet: q̄s uenti uiri mulieresq; addixerāt. Propter has igit frequēs i urbē mīltitudent baq; cōueniebant: unde ciuitas mixtē in modū ditabat. Nauis etiā lenitē sūptus factitantes assumebant. Hūc uulgarē ueteri sermōe puerbū. Nō omniū ē uiroꝝ Corinthū nauigatio. Igit̄ cuiusdā meretricis factū illud posteris uulgatū ē respōsū. Nā cū altera illi exprobraret inertīā: q̄ uult operis tenere: indusheia: nec lanas attingeret. Ego inq; talis in hoc breui tēpore terras disposui telas. Ipsiū urbis s̄rū talē esse cōtingit: & ex Hie ronymi scriptis & Eudoxi & alijs & quātrū ipsi cernere potuimus: pol restitutā nup a Romanis urbem mons excellens ē stat trīū ac dimidī altitudinē habēs ad perpendicularum. Ascensus ad stat. xxx. in acutū ex minatur cacumem. Acrocorinthum autem eā nominant. Cuius quidem pars in Aquilonem uersa: maxime in arduū recta cōsurgit. Sub quā

Acrocorinthi radicem in plano: instar menſe loco iacet oppidū. Ipſe ur/
bis ambitus ſtađ.xl. erat. Vbi a monte nuda fuerat urbs: montibus ual/
ida fort. In hoc autem circuitu & mons Acrocorinthius continebat: ubi
murale tutamē admittere poterat. Nobis interaſcēdēdum manifeſta ipſi
us tractus erant rudera. Et uniuersus circuitus ſtađ.circiter.lxxv. conſi/
ciebat. Aliis ex partibus mons ipſe minus in rectum arduus eſt. Hic ue/
ro nō par um dilatat in longe: lateq; pſpectum parēs. Venerx ipſe uener/
is ſacrū habet ediculum. Intra uertice Pirenem fontem adeſſe congre/
hū affluētes aquas habērem. Ceterum pſpicuas ad imum: potuque
ſuaſſimas. Vulgo autem memorant: Tum ex hoc: Tū ex ſubterrane/
is quib uſdam uenulis expreſſum fonticulum: mōtis radici proximū in
urbē iſſueret unde aquatur ubertim. Intra oppidum quoque puteorum
cepa eſt. Nec minus (ut aiunt) in Acrocorintho. Nō tamē ipſi uidimus.
Cū tūē Euripides dicat hoc paſſio. Venio ex Acrocorintho lymphis al/
lambus irriguo: ſacrū Veneris relinqūes tumulum. Lymphis alluenti/
bus irriguo: proſundi dici conuenit: quādo putei & ſtillantes per illū hu/
mores abunde prolabūtur. Vel antiquus ſubintelligendus eſt mentus.
Vt Pyrene per ſuperficiē fluēs: montē ipſum redderet irriguum Fama
di equū Pegafū cum potaret hoc in loco a Bellerophonte deſcendenſū
ſuiſſe Allatam inq; caballum e Meduſe: ceruice: & de Gorgonis execto
gurgure proſilientem Vulgatum eſt etiā Caballanū in Heliconē ſōtem
eruſſiſſe: cū ſubiectā ibi rupem feriret ungula. Sub ipſā inde Pirenem
Siſyphium iacet: ſiue ſacellum quoddā: ſiue regale domiciliū nūeo ed/
ſtructū lapide: in quo nō modica ſeruant adhuc rudera. E ſūmo autē ca/
cumine in aquilone Parnafus aſpicit & Helicon montes excelli: atq; ni/
uiles: Criſſacūſque ſinus: utriq; ſuppoſitus: quē Phocis & Boetia: terra/
que Megarēſis & Sicyonia: & Corinthia complectitur: quæ Phocidi op/
poſitis tenet aquas. Ad uesperam uero omnibus iſtis Onū appellati mō/
tes imminēt. Qui uſq; Boetiam Heliconēque protenduntur a ſaxis Sci/
tonia: uicina illis uia qua itur in Atticam. Variuſque quidem ripæ præ/
cipium eſt. Alterius quidem Lechaum. Alterius uero Cēchreæ uicus &
perus ab urbe ſtađ. ad.lxx. lōgiuus. Hoc quē ex Aſia nauigātes urſit.
Lechæo autē qui ex Italia proficiſcūtur: Lechaum ſane ſub oppido eſt:
non multis abundīs habitaculis. Sicut crura uero: protrahūt ſtađ. circa.
mīlex utroque uir: lacere ducentis ad Lechaum. Hinc latus extenditur
ad Pagas uſque Megarēſis terræ oppidum. Alluitur autem a ſinu Co/
rinthiaco. Curuum autem ē & traiectum: & ambas ripas efficit ad Scho/
munem Cenchræis proximū. Inter Lechaum uero & Pagas Iunonis
Actææ extat oſculum uetūſtū admodū. Exiit & Holmiz pemoniorū:

linū efficiēs i quo & Oenoa ē & Page. Hæ quidē Megarēse caſtellū eſt. Oenoa uero Corinthiorū Cēchreſ Schoenus ē i ad quē ipſius tractus locus anguſtiſſimus eſt. Subide ager ē Cromyonius. Ante hanc ipſā & Saronicus & Eleuſinus ſinus iacet: unus & idē quodāmodo Hermonico ſane cōiugtus. In Iſthmo Neptūni: quē Iſthmū uocāt tēplū eminet. Pice artū arborꝝ lūco circūcluſū: ubi ludos Iſthmicos decernatos: Corinthi celsi breare ſoliti ſūt. At enī Cromyon terræ quidē nūc ē Corinthiæ. Antea uero Megarēſis. Vbi Cromyonī uerſatū fuiſſe portā referunt in ſibula. Ex qua Calidoniū creatū fuiſſe apertū memorant. Interque prædara Theſei certamina: unū illud pēdiderūt hāc illius manibus occiſā. Plage quoque Corinthiæ Teneus uicus eſt. In quo tēplū Teneati cōſiſtit Apollinis. Litteris proditū eſſe cū Archias Coloniā Syracuſas duceret: maximā colonorū numerū ex hoc loco ſequutū ducē illū fuiſſe. Eiſque Coloniā ſuper alias poſtea præcipua ſollicitate floruiſſe. Denique ſuis iſtiutis ſōpu tenuiſſe. Cūque a Corinthiis deſectuiſſēt adheſiſſe Romāis & deſeō ſūdicius oppido pmiſiſſe. Vulgo quoddā profertur oraculū: Aſiane cū dā reddidit. Illi nanque interrogāt: utrū Corinthū trāſmigrare præſtātus foret. Ita reſponſū ē. Faciliō quidē Corinthū. Ceterū Teneates eſſe melē. Hoc in loco Polybius Oedipū enutriſſe fertur. Vidētur & Teneōi hominibus iſtis quadā conſigumitate cōſuecti per Tēnū Cygoi ſibiſcut Ariſtoteles ſcribit. Apud utroſq; Apollo ſimili ueneratiōe colit: de qua nō parua ſigna exhibētur: Corinthi quidē ſub Philippi cōſtans Imperio: aduerſus illū cōſtētiōes exercuerūt. Et cōtra Romanos iſolent habuerunt. Adeo ut quidā Corinthi in prætereūtes eorū teſta legus ſordes iſuduiſſe præſūperit. Pro hiſce autē rebus: aliſq; deſectis eundē poenas luerūt. Eo enī miſſo igenti exercitu Corinthus ab L. Mūmo ſolo æquata eſt. Et reliquis uſque ad Macedoniā tractus ſub Romanū ceſſit iperitū: aliis alio cū copis miſſis ducibus. Maximā uero agri Corinthi p tē Sicyonii poſſeſſā occupauere. Polybius ſane: quæ in urbis captiuitate obuenerūt i cōmiſeratiōis partē colligēs: amittitū militū addit atque hōbria: quæ i artes & præclara exercuerūt opera: & diis oblata dona. At enī præſtere ſeſe: abiectas i paupimēta uiduiſſe tabulas: Supq; illas talis luſuſ ſe milites. Eaſq; nominatim explicat: quas Ariſtides de Libero pperu xerat. De quo ſciūt illud dici ſolere tradiſ: nihil ad Diōyſon adeſſi Libepatrē. Herculē quoq; ſub Deianiræ tunica ſuparū. Hunc quidē noſtē minime uidimus. Libeꝝ uero in Cereris phano repoſitū Reſtæ ſpectauimus: opus ſane ſpecioſiſſimū. At incēlo tēploꝝ talis pariter imago pēta perit. Plurima nē alia & aſpectu ſuauiſſima tēplis appoſita denſe hæc pteſecta ſūt. Aliqua etiā uicinatē Romæ ciuitates habuerūt. Mūmus eti

magis animi magnitudine excellens: q̄ ad huius generis artes contēplan-
 das studiosior (ut fama est) eas ab se rogātibus amicis facile largiebat̄. Lu-
 cullus sane cū adē fortit̄ cōstruxisset: & porticū quādā statuas q̄s Mū-
 nius habebat: petuit in usū ut adē ornaturus ad ostētatōē. Mox dein-
 de resitutus. Minime uero resituit. Sed eas ut dona deo posuisset: e-
 neq̄ que sibi libitū esset mandauit. Quod cū Mūnius æquos tulisset aio
 omni prorsus abiecta cura: lōge magis q̄ qui oblatas posuerat: gloria &
 lentia extollebat̄. Corinthus uero deserta diutius manēs: ab diuo Cæsa-
 re denuo est resituta: propter bonū terræ ipsius ingeniū nullis eo colōis
 inq̄uentibus generis libertinorū. Qui rudera sollicitates & sepulchra reso-
 dēt: plurima iuuentibāt scēla ostracea:q̄ torqueuata: p̄missa etiā aenea.
 Omnia subinde mutati opera tā fabrefacta nullū idiscussū dimisere ser-
 pulchrū. Vnde inuēns talibus locupletari multoq̄ disponētes precio ut
 h̄ Romā mortuis repleuere Corinthiis. Sic enim de sepulchris excerp-
 tā p̄cedā nominabāt. Et præsertim ostracea. In quo quidē magno in ho-
 norē fuit propter elaborata Corinthi ara. Deinde detelicta res ē: cū desit
 cētā ostracea: scilicet terra figularis: & plurima imperite facta uiderent̄.
 Quis ipsā Corinthiorū amplissima usque fuit & opulētissima: seu uiros
 innumerabiles ad ciuile regimē pitissimos: siue eximias opificū artes ani-
 mouerit. Hic enim est Sicyōe eximie p̄ictora & plastice: puenit ad sū-
 mū & ōne aliud huius generis opificiū. Ager aut̄ nō admodū telluris bo-
 nitate pollebat. Qui ppe que oblique distorta foret & aspera. Vnde sup-
 oleā Corinthiū uocāt uniuersis: & cessit i uulgare prouerbiū Corinthus su-
 perolis curuiscantibusque laborat Vex: Orneæ præterlabentis fluiui nor-
 mē acceperūt. Hodie quidem deserta. At superioribus annis icolaḡ cor-
 pa frequētes: Sacellū Priapi habuerūt: magna ueneratione cultū. Vnde
 Euphronius poeta res Priapi uersibus canēs: deū uocat Ornatem: super
 Sicyonū siue sūt cāpū. Agrū uero eas occuparunt Argiui. Arechyrea
 uero est quā nūc Phliasiā dicūt. Quo autē nomine ager eo & oppidū
 appellatū est ad montē Celossam. Postenote tēpore illic emigrātes ad
 sūd. xxx. urbem condiderūt: quā Phliūtem uocarūt. Vex: Celosse pars
 Camæas est. E quo Alosus oriē præter agē p̄fluens Sicyonū: & Alos-
 pami regionem efficiens: quæ Sicyoniæ pars una est. Est autem Alosus
 & unus qui præter Thebas & Plateas & Tanagram fluit. Est & alius in
 Heraclea Trachiniā labens apud Pagum: quem Prasopios nominant.
 Quartus est in Pario Insula. Phlius quidem i medio Sicyoniæ: Argiæ
 q̄ & Cleones & Strimphali: circuitu complexa iacet. Eximie uero colli-
 tur in Phliunte ac Sicyone Dæ. Sic enim Heben uocant Phanum. Pri-
 mis autem temporibus Sicyonē Meconatē appellabant. Adhuc autē

antiquius Egiolos uocabāt. Eam reedificatā ferūt: longe a mari stad. xii.
Vel ut alii. xii. in ualido tumulo. Cereri dicunt Verus autem illius ædifi-
cium fuit Emporium cum portu. Sicyōie uero terræ: atque Corinthe
terminus est Nemæa fluuius: pluribus Ænis sub Tyrannorum domina-
tu gubernata. Semper tamē mansuetos uiros Tyrannos habuit. Imperi-
mis clarissimum Aratum: qui & ciuitatē & libertatē reuocauit: & Achæ
orū adeptus est regnum ab ultro offerētibz: etiam potentiam cōsequu-
tus. Ipsūque constans imperium auxilio adiecta illi patria aliisque uicinis
urbibus. Hypereſiā uero: aliasque a poeta dictas ordine ciuitates Egiolū
que iam Achæi subiectas esse cōiigit usque Dymas & Elææ ortu termi-
nos. Hunc uero tractū Iones antiquitus obtinebant: qui ab Atheniensibus
duxere genus. Quondam autem Egiæla uocabat: & Incolæ Egiæ-
les. Posteriori autem tempore ab illis Ionia denominata: quomodo & A-
nica ab Ione Xuthi filio. Fama est Deucalionis filium Hellenem fuisse.
Hunc autē circa Phthiam Penei & Alopi mediam: regnum tenuisse. Et
maximo natu filio imperium tradiſſe. Reliquosque foras dimiſſos
sedem sibi quisque conquireret. E quibus Dorus Dorieſes Parnaso
Æones habitatores constituit. Sibi que superſtites a se uocatos reliquit. Xu-
thus autem assumpta in matrimonium Erechthei filia: colonos ad qui
drispolin Atticæ terræ induxit. Oenoē: Marathonē: Probalinthū: & Tri-
corythum. Ex huius filiis unus Achæus nomine eodem inuitus patris
i oram Lacedæmoniam ꝑfugus sese recepit. Et eius loci accolæ Achæi
uocari constituit. Ion uero supatis Eumolpi commilitonibus Thracibus
ritum famæ laudisque cōſequutus est: ut Atheniēſes illi reipublice gu-
bernacula committerent. Qui primum quidē omnīū multitudinem quæ
ternas diuiſit in tribus. Dehinc in quattuor degenſe uite uias. Quolū
enim agricultores designauit: Alios opifices: aliquos ſacrorum ſuorū
cure præfecit. Nonnullos ciuitatis custodes. Talibus quidē ab eo
ordinatis amplius Regionem ſui nominis uocabulo appellatū reliquit.
Qua i dies magis mortalibus reſerta: Atheniēſes intra Peloponēſum ex
Ioniſus Coloniam miſerunt. Et plagā quā occupauerant: pro Egiæloniā
nominarūt. Eodemque modo pro Egiælenſibus Iones appellati in ciui-
tates. xii. diſpartiūt. At enim poſt Heracidarum reuerſionem ab Achæis
expulſi: denuo Athenas repetiere. Illinc uero cum coacti Prognatiſi Aſi-
am Ionicam tranſmiſere Coloniam. Hi in Lydiæ & Carie hinc inde ciui-
tates. xii. condiderunt: eodem i partes ſeipſos diuidentes: quot ſcēta Pelopō-
neſi occupantes. Achæi genere quidem Phthioæ fuerūt. Domicia uo-
ro in Lacedæmonia habuerunt. Heraclidis uero rerum potens: cum ſor-
tunam priſtinam ductu Tiſamēni Oreſtis filii reparaſſent: ut ſuperiſ

reulimus (aduersus Iones imperum fecerūt. Cumque uictores euasissēt
Iones eiecerunt. Ipsi autem agrum uendicarunt: & ipsam loci partitionē
conseruauerunt: quam distributam acceperunt. Eo uero potētiā puaferūt:
ut cum reliqua Peloponnesus Herachidarum subiugata foret imperiosa
quibus Achui ipsi descuerant: Cōtraque omnes obfistere ualere: totā
ipsam Achaiam nominarunt. Igitur a Trismeno usque Ogyen sub regi
bus semper uixerunt. Dehinc populari gubernaculo urbes habuērunt: adeo
in regendis ciuitatibus famam cōpararunt: ut Italice gentes post susce
ptā aduersus Pythagoricam sectā factionem: maximā legū & institutio
rum partem ab hisce trāstulerunt. Post Leuctricam uero pugnam: orta
inter populos controuersia eius iudiciū Thebani hisce uiris prouolere.
Postea uero cum rege urbanā communicationem: Macedōes dissolu
issent rursus sensim reuocarunt. Quo autem tēpore Pyrrhus expe
ditioē in Italiam suscepit: quatenus ciuitates lonæ principatum obti
nerunt. Equas numero fuisse Patre atque Dymæ. Dehinc e duodecim
quidam adscuerunt: præter Olenum atque Helicem. Cū altera nihil
contribueret: Alteram fluctus delessent. Nam cū terramotus ī sublime
pelagus extulisset & ipsam deluuiū instar absorpsit: simul & Neprūni tē
pli Heliconi. Quod & ætate nostra Iones præcipuis honoribus adorāt:
ibique sacrificiū opant. Quod ab uniuersis Iombus factū Panionia uo
cāt. Huius sacrificii Homerū meminisse qdā referunt: cū iquit.

Ille animū spirat: sic ructans taurus ut olim
Petrahe: Regis ructans Heliconi ad aras.

Petræque Ionica colonia iuniorem esse cōiectāt: q eius sacrificii Panio
nici memierit: quod ī Prienēsum agro Iones communi celebritate Ne
prūno cōficiūt Heliconio. Cum & ipsi Prienēses ab Helice originē du
xisse ferant. Itaque huic sacrificio hominem Prienēsem iuuenili ætate ui
gētē Regē præficiunt. Qui rei diuinæ curā suscipiat. Amphioē etiam
faciūt cōiecturā ob ipsum de Tauro dictorū uate ppositum. Iones enī
sic sese facto sacrificio litare arbitrant: quum Taurus iterimolādū mu
gius emittit. Qui uero cōtra sentiunt: ad Helicem dicta illa ex cōiectu
ra transferunt: deque Tauro deque ipsius immolatione. Perinde ac eo ī
loco nris consuetudo uerset. Et ipse poeta de us quæ ibi celebrent. com
parationem iduxerit. Ceteræ Helice duobus ante res Leuctricas finis de
structa est. Eratosthenes locum se uidisse asserit: & Porihmenses affirma
re: ut ī traectu Neprūnus ex ære sublimis adflabat aurigarā scintillā ma
nu gestās: pisonoribus discriminē ipontātem. Herachides autem cōmemo
rat: ætate sua calamitatē illā noctu incidisse. Urbēq ipsā: quæ. stat. xii. du
sabat a mari: toto cū loco fuisse obrutam. Homines uero inde ad duo

milia missos ab Achaëis: ut mortuos eximeret re infecta redisse: finitimis autē agrū dispartisse. Eā uero cladē ob Neptūni iram accidisse: Iones enim ex Helice pfugos: missis legatis Neptūni statuam ab Helicēlibus petisse. Quā si nō exoraret salte ipsius tēpli sacra postularēt. Quē cū ab aliis nō exhiberēt: ad Achaeorū ciuitatem cōmuniter miserūt. Qui bus decernētibz: ut eoz nomine peterēt denuo re infecta redire. Proxima dehinc hyeme cladem illam ingruisse constat. Postea uero Achaeos Iombus sacra ipsa tradidisse. Alterius quoque Helice: quē ad Thellam pertinet mētionem facit Hesiodus. Quippe Achaei per annos assidue uigin scribam publicum: & praetores duos ānuos habuere. Cōmunē quoque consilium una i curiis cohebāt: quod Arnarion uocabant. In quo de Republica Senatusconsulta ardebant: & per istos & per Iones antea. Postea decretum est: unum tantum praetorē creari. Aratus sane cū exercitus dux esset: Acrocorithum eripuit Antigono. Urbē uero Achaeorum iuri subdidit: sicut & eius patriā Sicyonē. Assumpsit enā Megarenses & omnium Tyrānides destruēs: libertatem assequutos: Achaeorum nomini ānumerabat. Sic totā Pelopōnesum breui ab Tyrānorum iugo solutā reddidit: adeo ut Argos & Hermionē: & Philistēm & Megalopolinque cunctaq; urbium Arcadicarum amplissima est Achaëis adfuerit: cū sane late plurimum Achaeorū auctum esset imperiū. Ea uero tēpūstas erat quā Romanus populus Carthaginēses & Siciliā possessione deturbauit. Et aduersus circūpadanos Gallos expeditionē agitabat. Vique uero ad Philopoemenis praetorū: i unum cōmōde permanentes Achaei paulatim cecruerūt. Cum ū Romanus populus Grāciam uniuersā suo iperio subiugasset. Singulique nō unius i uiuendo modis utebātur: cūque nōnulli una se cōiunerēt. Alii quidem dissoluere unita cupiebāt. In de causā explicat platonis sermonū de Achaëis. In eā illos ampliorē nem puenisse potentia: ut Laodæmonios quoque superexcellerent: dignos quidem cognoscī. Locorum autē quē incolebant: i duodecim partes distributa: tota talis est. Secundum Sicyonē Pellena iacet. Deinde Egina secunda: Tertia Egge Neptūni templum habētes: Quarta Bura. Post eā Helice. Ad eam Iones ab Achaëis bello fracti: confugerūt tandem ex his oris fugati. Post Helicem Egion est & Rhypes: & Patrenses & Phareēs. Deinde Olenus. Praeter hūc Melas: magnus amnis habitur. Postmodū Dyma & Tritēnses. Iones igitur domicilia per pagos habebāt. At uero Achaei urbes aedificauerunt: in quibus partim habitauerunt quādam etiam et aliis particulas. Sicut ad Egirā Egas: quarum inquilini Eggei uocabantur. Olenam uero ad Dymā. Inter Patras autem & Dymā ueluti Olenaeum aedificiū uestigia mōstrātur. Vbi & Aesculapii tēplum insigne

ab Dyma quidem stad. xl. A patris autem. lxxx. distans. Egæ quidem in Eubota existentium. Ege istæ par nomen habet. Olenum uero cum ab æro i Eolia idem habet uocabulū. Ipse quoque tantum seruata extant uestigia. Poeta quidem Achaici nequaquam meminit Oleni. Sicut nec aliorum complurium oppidorum in ripa habitatorum. Sed cōmunis præferrunt. Rapamque omnem.

Et iuxta Helicon longe lateque patentem.

Cereæ Eolicū memoratū air Pleuronēque metuit & Olenon. Ambas etiā Ege explicat: Achaicas quidē hoc patio.

Inque Helicon simul ac Egæ sua dona ferēbāt.

Vixitū Egæ dixit.

In qua ædes celebres: i qua lacus emittit alius.

Hic Neptunus equos posuit. Melius est Euboicas Egæ accipere: a quibus & Egeum pelagus nomē assequi uerisimilius est. Ibi enim Neptūno fuisse negotium fingit: quod de Troiā bello fuerat. Penes Egæ Achaicas Crathis amnis habet: a duobus fluminibus incrementa suscipiens. Sic a miscendis aquis appellatus. A quo & Italicus uocatus est Crathis. Vna quæque particularum duodecim: e populis septem: octoque constabat: ita uiciorum præstantia regionē florere cōgit. Extat autem Pellene stad. lx. supra iacens a mari castellum sane ualidū. Est & uncus Pellene: a quo Pellencæ Chlenæ uestes ad agonas uictoribus præmia pponēbant. Ea inter Egæ & Pellenen iacet. Cereæ pellana aliud ab his est oppidum i Lconica sitū. Locus ad Megalopolitānū uergēs agg. Egæ autem sup tinsulo iacet. Bura uero mari incumbit ad stad. xl. Quam per terræ motus frequentes absorberi contigit. Hic Sybarus fons est: a quo Sybari latio denariatum est nomen. Egæ seu Ege dicitur: hoc tempore deserta incolis est: urbem habent Egienses. At Egeum sans incolæ habet. Iste in loco louem a capra lactis alimēta suscepisse scribunt. Sicut Aratus p̄dicit: Duæque caprae lani fama est: hic præbuit uber: & subdit Oleniamque lous uates dixere capellam. Locum ostendens quia proxima est Olenæ.

Ibidem & Ceraunia sublimi in petra locata: hæc Egeorū iuris est & Helicon: & dicunt lani locus Enarius nomine. In eo Achaei de republica consulari cōuētum agitare consueuerūt. Per Egeorum autem agrum amnis Selinus labit: eiusdem nominis cum altero qui in Epheso præter Danæ tēplum fluit. Et cum alio qui per Eleam oram agellū præcurrit. Quem Danæ Xenaphō accepto eius oraculo emptū dicit. Alius ē Selinus fluius i Megarēsiū tractu Hyble uiciorum quos exerce Pœni. Ceterarū urbium siue particularum Achaicarū Rhypes haud quāquam habitatæ sūt. Agrum possidebant Egienses atque Phatenfes: quæ Rhypidē uocabāt.

De quibus sic Eschylus mentionem fecit. Buramque sacra Cerauniaque
Rhyphas. E Rhyphis sane oriundus fuit Mycellus habitande Croton
auctor. Ab eisdem fuit & Leuctrū pagus. Inde etiam Patre sūt urbs insu-
grus. In medio autē ē Rhion & Anution a Patris. xl. distās stad. In ea nu-
per Romanus populus post Actiacā uictoriā nobiliorē militū pō loca-
uit. Hodieque præclaris uiget ciuibz: cū Romana sit Colonia: habet &
mediocrē naurū stationē. Deinceps uero Dyma ciuitas est absque portu.
Inter omnes in Dylin idēst occasum magis exposita: unde & . nomē ade-
pta est. Annis superioribus stratos appellabat. Eī uero petlabit Læsis
fluius: ab Elea per Buprasium descendēte monte defluens: quē alij
Scollan uocant. Homerus autem Oleniam petram. Cum uero Animu-
chus Dymā Cauconidem appellationē nulli sic approbat a Cauconibus
adiectū nomē accipientes: ad hæc usque loca perueniētibz (ut superius
a nobis dictū ē) Aliis a Caucone fluuiō dici placet. Sicut & Thebe. De
cece uel Alope: Argos Inachiam: Troia Simoentia. Paulo uero ante re-
stram ætatē Dyma suscipit accolæ: Conuenas homines: atque promiscu-
os. Quos e numerosa Piratarū colluuiē: petinde ac reliquias Pōpeias ha-
buit: delecta prædonum manu. Quos patrē in Calycie solis partem altis i-
oris: & hoc in loco habitatores imposuit. Phara Dymæo Agtocontermia
est: qua Phariēses dicunt. Cum e Messenia Phara Phatax nominē.
In Pharae finibus ē Dirce: eodē quo Thebana uocitata nomine. Olenis
quidem inculta iter Patras Dymamque iacet. Dymæi uero ipsū agrum
possidēt. Succedit idē Ataxus: Elatū promōtiū ab Isthmo studiū unū
distās. Arcadia cum in media Peloponneso sita sit præcisā habet plu-
mā montanæ regionis partem. In ea Cyllene mons est maximus. Huius al-
titudo ad perpendicularum (ut quidam dixerē) ad .xx. surgit stad. Alii .xv.
aiunt. Gētes Arcadiæ Græcā nationē uetustate præstare credūtur. Azu-
nes atque Parthasii: & ceteri generis eiusdē. At enim ppter omnimodā
regionis uastationē: haud sane longior de illis fiet oratio. Oppida nāque
bellog: assiduitate deleta sūt: funditus: quæ superioribus sæculis famo-
biliarat. Ex quibus tēpotibus agroꝝ cultores defecerūt. Post quæ pluri-
mæ ciuitates Megalopolin habitatum cōfluxerūt. Cui nunc illud a Co-
mico dictum obuenit. Megalopolis idēst ampla ciuitas ampla sit desola-
tio. Fertilia autem pecori fuere pascua: præsertim equis atq; asinis equisq;
suppositioribus. Equoꝝ sane genus excellit Arcadicū. Quæadmodum
& Argolicū & Epidauricum. Eroloꝝ præterea & Acarnanum salubri-
pascendis equis ē accommodata nō minus q̃ Thessalia. Epaminūdas qui
dē Mitineā supatis secunda pugna Lacedæmonis illustrem reddidit:
qua & ipse diē obiit. Hæc autē euauit. Simul & Orchomenus & Ero

& Glitor: & Pheneus & Symphalus: & Menalus & Medhydrili: & Ca-
phyre & Cynatha. Vel uix rara ipsæ apparent uestigia: ullaue signa At
Tegæ mediocri adhuc statu permanset: & Elææ Palladis Phænum. Non
nihil uenerantur item Lycæi Iouis templū i Lycæo mōte locatum. Decē
tius uero a poeta urbes Rhypā & Stranam: Eūetis obnoxia Enispē uix
inuenis. Inuentis autem nulla est proferus utilitas. Tanta est locorū soli-
tudo. Insigniores autem mōtes præter Cyllenen. Phloe Lycæus: Mena-
lus: Parthenus: ex Tegæ ora Argū prospectans. Quod de Alphæo ac
Eurota mirabile contingit expositum ē. De Erasino quoque e Sympha-
lo erūpente lacu: nunc quidē i Argiū terrā ante uero exitū nō habēte
cum infima fundi quæ Arcades Zeretra uocāt: obtusa solent & efflue-
re proinde nequirent. Itaque urbs ipsa Symphalorū quæ nūc a lacu qu-
quaginta stad̄ abest: ita ætate illius ripis incubebat. Contra uero Ladoni
essent amni. Cuius fluentum ocluso quōdā fonte detinebat. Coincidē-
ti enim circa Pheneū ima fundi terræ motus uiribus p quæ cursus illi-
us erat fluminis morā effecerūt: usque ad ipsas fōns uenas in profundū:
hic in modum aliqui proferūt. Eratosthenes autem refert. Ausū fluuiū
circa Pheneū campum urbi uicinū stagnare & subter quēdā igredi fora-
nitūque zerethra nominant. Quibus obturatis interdū super campos
aquis effundi. Apertisque rursus meatibus una congregatas e campis in
Ladonē effluentem i Alphæū irrūpere. Vnde & Olympis terra tēplo cir-
cūposita aliquando inundatione demersa fuerit: & lacus ipse contractus
deceuit. Erasimum uero circa Symphalū labentē: cū mōtem subintrat i
ora Argiua rursus emergentem apparere. Eam ob causam Iphicratē: cū
Symphalum obsidione circūdedit: & infecta se frustratē: descēsum
occludere conatus: innumerabiles spongas aduexisse. Iouisque Auguris
reuocatum destinsse. Apud Pheneū sane Stygis aquæ stāt. Sic enim uo-
cant. Localis aquæ stillicidium. Quā sacrā hominū facit opinio. De Ar-
cadia tanta dicta sūt. Cum uero Polybius a Malea in Septentrionem us-
que ad litū circiter .x. stad̄ milia esse differuerit: Artemidorus hoc ipsū
non incongrue dirigit. Nā secundum illum .vi. milium ac quingentorū
contigit esse. Huius rei causa est: quia non breuiter ac præcise longitudi-
nem mensurat. Sed quam quispiā Impatorum permeauit. Haud ab sur-
dum fortasse fuerit & eos adiciere qui habitūdine Peloponnesi autores ex-
iuerūt. Quos retulit Ephorus. Ipsos inq̄ qui secūdū Heraclidæ: reuer-
sionem prædicāt. Corinthi qdem Alexen Sicyonis Phalcem: Achæie
Tyfamenum. Elis Oxylum. Messenæ Gelsiphontem. Lacedæmonis
Eurythentem: & Proctem. Argi uero Temenium. Lintotei uero tractus
Ageum atque Diephontem.

Onus liber de Græcia Athenarum cum laude continet ex
positionem; Boetiamq; atq; Thessaliam cū ora maritima.

Bóluta Pelopónnēsi circuitio; equis primis qdē Cetepe mi
nimā Cherrónēsiq; ex Poenifulus ēē dixi; Græciā cō
ponētib; deiceps adeunda sūt cōfigur. Fuit autē secūda
ea qdē quæ Pelopónēso Megarēsem applicat oēs. Temā
uero quæ præter hāc Atticā allumit atq; Boetiā & quādi
Phocidis pñē; & Locro; cognomēto Epidemidiog. Ades
ut Crōmyonis ager; non quidem Corinthiis; sed Megarensibus pñer
at. De his igit; ipæsentia; sumēdus ē sermo. (Refert autē Endoxus; q; si
quis mēte cōciperet rectā quandā lineā Cerauniis mōtib; ad Suniā
Atticæ pñoriorū; i orientis ptes pñē lam; dextra qdē reliqueret Pelopō
nēsi totā ad Austrū. Sinistra uero & ad Arctū cōtinuā a Cerauniis mō
tib; maritimā ripā; & usq; ad sinū Crilleū & oīā Megarēsem; & Atticā
uniuersā; & ea quæ deiceps sūt. Cū sic & Endoxo dictū sit; utro qdē Ma
thematico figurarū; atq; climarū pñissimo. Horūq; locor; sciētissimo;
religere oportet; hoc ipsū latas Atticæ ab Sunio usq; Isthmū cū tracta
Megarico; curuū qdē sed pñmixtū. In hoc autē spacio ad mediā quodāmo
do præ dictā lineā. Piræus cōsistit Athenar; portus & Emporium Abeli
uero a Schoenunte Isthmi uicino ad stad. cccc. Ab Sunio autē stad. xxx.
supra. ecc. Tātū fere interuallū ē; qdē a Piræo ad fōtes quātū ad Scho
nuntē iteriacet. Plus tñ esse stad. x. allerūt. Cū Suniū autē circūflexeris ad
Aquilonē quidē nauigatio ē i occasum uergēs. Littus autē circūpolitū ma
ris utrinq; initio pangustū ē. Postea i mediterraneā dilatat. Nihil autem
mirus inflexionē ad lunæ figurā accipit; uidelicet curuaturā ad Oropum
telluris Boetiar; ad Pelagus habēs. Hoc autē secundū est latus Atticæ i
Oriētē spectās. Reliquū ē latus aquilonare ab Oropio agro ad occasum
inclinans; usque ad tractum Megaricū. Mōtanæ Atticæ plaga multis;
signita nominibus. Boetiā disiungit ab Attica. Quocirca (ut superius
dixi) Boetia mari utrinque complexa Isthmos ter tñ iam dictæ poenif
sule siue Cherronēsi efficitur. Qui propinqua Pelopónēso loci; & Me
garicam ac Atticam comprehendit iunctus. Ideoque apud ueteres A
then idēst litus appellatum esse constat; & nomine ditiuato pro Actia
Atticam esse nuncupatam; quoniam maxima illius pars ad mare est
tenta & angusta. Oblonga uero satis & portecta montibus usque Scir
um subsiciunt. (Has igitur percurremus maritimas repentes oras; ut
præmittimus) Post Crōmyonē igitur Scironides Atticis finibus iminet
Petre iuxta mare transitum non relinquentes. Super eas autem uis ē in

Antiquam atque Megara ab Isthmo ductus. Adeo autem magis ac magis uia petris propinquat: ut in m'ris eius partibus precipitū uatori mi-
seris exellus & cūditu periculosus mons incūbit. Hoc in loco Sciro-
nides in monte gestulationumque & flecentes ad terrā arbores pinus
fibulis memorantiquas Theseus obtruncavit. Ab hisce locis extremus
sanē procellasq; cōtem seuum Caurū: Atheniēses Scironē appellant.
Secundū Petras illas Scironides Minoa rupes prorūpit in pelagus Ni-
lor portum efficiēs. Est autē Nisea Megarensium emporium. x.&.viii.
ab urbe statū absens: duobus utriq; cruribus ad ipsam cōspicatū. Hoc
item etiam Minoa uocabat. Hanc olim sane regionē Iones obtinebāt
qui & Atticam: cum nondum edificata forent Megara. Qua ex re poe-
tatorū proprie locorū nūq; meminit. Versū cūctos Atticam incolentes
Atheniēses appellat. Ex hoc communi comprēhēdens nomine Atheniē-
ses putat. Sicuti quum in Catalogo dicit.

Isthmūque urbem muris habitabat Athenas.

Accipiendi sunt etiam qui nūc Megarenses dicunt: ut qui in commu-
nem uocati essent miliniam. Eius rei documento illud est: quod antiquis
imponibus Atticam & Ioniam & Iadern uocabant. Et ipse poeta dicens:
Hic Boetii & Iones Athenienses inq; Cuius portio & Megarica fuerat
on. Cūq; de finibus Pelopōneses & Iones sapissime disceptarent: i q;
bus & Crommyonia cōtinebat iter se pepigerūt: ut columnam sisterēt
in eo ubi professi cōuenerāt loco: qui circa Isthmum ē. In qua hoc incitat
studium parte Peloponnesum spectāre. Hanc Pelopōnesus ut nō Ionia.
In parte uero Megara spectante: hæc non Peloponnesus est sed Ionia.
Qui igitur eam descripserunt Atticam: cum multis i rebus discrepēt:
in eo consensuunt æstimatiōe digni: quod cum Pēdionis regis. iiii. essent
filii: Egeus: Lyceus: Pallas & quartus Nisus & Attica regio quatuor esset
in partes diuisa: Niso Megara sorte obuenerunt: qui Niseam condidit.
Philochoerus sane eius principatum ex Isthmo usque Pythium perueni-
re scriptis suis prodidit. Andron autem usq; Eleusinē cāpūq; Thirasiū.
Ceterū aliis de hac quadripartita diuisione uario mō loquētib; Hæc
plū a Sophode suscepisse satis est. Apud quē loquit Egeus: Pater mihi
in ad huius terræ litora discederem definiuit: pro grandiori ætate præ-
mia distribuēs. Lycō aut aduerso ex latere Euboeæ hortū præbuit. Verū
Niso tellurē eximit i Scirōis litore. At Pallas Gigātes educās: tellurē i
Austū spectātē sorte capit. Vir inimicis. Quod igit Atticæ pars Me-
garicū solum extiterit: huiusmodi signis utuntur. Post reuersos Heracli-
dis diuisione ab eis: eorūq; comitibus Dorienſibus facta: m'ns ut terrā
sua amitterent euenit in Atticam cōfugiētib; E quorum numero fuit

Messeniorum Rex Melanchus. Is ab Atheniensibus sponte Rex factus
effugium de prostrato singulari a se pugna Boetioꝝ Rege Xantho uictori-
am reportasset. Cūque multis mortalibus referta esset Attica: propter
conuentū exulatum. Heraclide irritantibus eos maxime Corithiis & Mel-
seniis timere ceperūt. Illis quidē ob locorū uicinā: is autem quia per id
tempus Melanthi filius Codrus Atticæ rex erat: aduersus Atticā hosti-
lem ductauit exercitum. Proelio autem uicti aliam quidē amiserunt
ram: Megaricam uero tenuere: & Megara urbē moenibus ciuere. Homi-
nesq; Dorientes pro Ionibus fecere. Columnā quoq; Ionum: & Pelopon-
nē sum confinia habentem deleuere. Megarensum quidē ciuitas multa
fortunæ uarietate perfuncta est: tamē in hanc perdurat aetate. Habet &
philosophorū studia: quos appellauere Megaricos. Qui Eudici Socratis
auditori successere. Sicut & Phedonē Eleū: Eleazæ fecit: successores ex-
cepere: Socratis & ipsum discipulum. E quibus exiit Pyrrhon. Sic ab
Menedemo Eretrici diuitiū sūa Eretrici: Est autem Megarensis ager si-
cut & Atticus asper: minimeque ferax: cuius partē amplioreni continent
montes. Quos Onecos id est Alinarios uocant. Dorū quoddā a petra Sci-
roniis lōge i Boetiam Citheronēq; protēsum. Ceterum mare Nisæum:
ab Crisse Archyonide. Sic enim appellat separans. Quam a Nisæa i At-
ticam nauigas quinque perexiguæ pōtibus Insulæ. Delic Salamin stat.
lxx. in longū porrecta. Vel ut alii asserūt. lxxx. Habet autē eiusdē nomi-
nis urbem. Vtremque alā uetustā uacuantque in Arginā obuersam ad
Australēque. Quēadmodum & Aeschylus ait. Ipsa Argina ad Australē
oet flatus. Habet & alteram quæ hodie iacet in sinu: ad locū lūmi siōt
gerentem: Atticæ cōtigū. Alio apud antiquos uocabātur nomine. Nā
quorundā uocabulis Heroum Sciras & Cychriā dicebat. Vnde & Mi-
nerua Sciras appellatur. Et locus alter Atticæ Scita. Et Episciralis: quan-
dam sacrificandi genus. Et mensis Scirophorion. Inde enī & Cychides
serpens: de quo dicitur ab Hesiodo: ut ab Cychreo sit educatus. Deit ab
Euryclo: quia Insulam uisitatæ fuerit eiectus. Postea ab Cerere ad Eleu-
sinē confugiētē: hospitaliter exceptum illius factum esse ministrum.
Nomen enī ab arbore Pytiæ Pyriusū adeptū. Eadem quoq; Insulā nobi-
litas cuius aliquando ditionē obtinere. Præsertim Ajax ille Telamōus.
Accedit quod circa Insulā istā Græci Xerxē nauali ptochio pflugatūdo
mū timide fugiantē. Egineæ etiam non parua ex hoc certamine gloriā
communiter potiri sunt. Et finitimi facti: & memorabilem exhibens
pugnæ classē. Eleusina autē fluuius est: hodie quidem Bocalia. Prusā
Bocarus appellatus. Insulam hoc tempore possident Atheniēses: de qua
quondam exiit aduersus Megarenēses non parua contentio. Fama est

Plutarum: siue Solonem in nauis catalogo: post uersū illum.
Bes senas Salaminie rates agit iclitus Ajax. Deiceps scriptū hūc iseruisse.
Scibat agens Actæz ubi consedere phalanges.
Ut teste Poeta uteretur: Insulā iuris Atheniēsiū a primordio fuisse. Quod
sine testimonium Critici nequaquā amplectūtur: cū multa cōtra illos car-
mina testimonium afferant. Nā cur Ajax in locatæ nauis statione ne-
cessitas? Non autē Atheniensibus adūctus esse uidetur. At cū subditis
Protesilao Thessalis ubi & Aiæis & Protesilai naues consistebant: &
Agamemnon in circumeundo exercitu. Inde Menestheum Peræi prolem
inuenit acrem.

Sunt & Athenæi prope docti Martis i armis.
Nā iuxta steterat uelutæ mētis Vlyxes.
Atque Cephalenum ppter mālere phalāges.
Vexad Aiæcem & Salaminios rursus. Venit ad Aiæces penes ipsos al-
ter ex latere idoneus. Nō autem Menestheus. Igit̃ Atheniēses tali apud
Homerum uti uidetur testimonio. At Megarenses contra hunc in mo-
dum cecidisse:

E Salamine rates Ajax agit atque Polichna:
Eoque Egriocōssa: Niseaque: Tripodibusque.
Quæ Megarica loca sūt e quibus Tripodes hodie Tripodiscion appel-
latur: ubi nunc Megarensiū foris iacet. Aliqui sane ex hoc aiunt: quia Po-
ludis Mineræ sacerdos casu recentem attingere phibita & sicuti exter-
nus tantum offert: cū ea quidem & Salaminio unat̃. Externā Atticæ Sa-
laminem aiunt: haud recte. Nā qui ex aliis Insulis manifeste uicinus Atti-
cæ uelut offertur cū illi q̃ huius ritus auctores existerūt omnem qui e Pō-
tologæ aduehit externū intellexerint opinio est: Salaminē p̃tiscis tēpori-
bus locū instructū per se fuisse. Megara uero Atticæ partem extitisse.
In Salaminico aut̃ litore Attici soli & Megarici cōfinia iacetē contigit.
Duos uidelicet colles: quos cornua uocant. Deinde Eleusin urbs: ubi Eleu-
sine ceteris tēplū extat: & Phanum Mysticū quod Ictinus apparuit tur-
be theatrialis capacissimū. Is etiam uirginibus Mineræ domiciliū i arce
cicidit Pericle operis Præfecto. Cuius quidem in ipsis connumeratur
populis. Dehic Triasius campus patet: & eiusdē uocabuli ripa & popu-
lus. Dein Amphiatla p̃mōtorij: cui sēp imiet Latomias. lapidū exciden-
dæ locus: & sinus freti ad Salaminē: ad stat̃ duo. Quē cū Xerxes inter-
dū terra exaggerare conaret: præoccupatē nauali proelio: sugā cū Persis
opellere coactus fuit. In hoc tractu duæ sūt exles Insulæ: Pharmacusse.
Equus maior sepulchrū Carces ostērat. Sup̃ hac ripa mōs ē: quē Cory-
dallum uocūt. Ex tribus una Corydallia. Post Potus surum & Pŷtalia

Insula deserta & saxosa: quam Piræi portum dicere quidā: uicina ē Asi
a. Quo nomine alia ē ad Euboeā atque Locros. Alia parua Insula Piræ
talit̃ similis. Inde Piræus ipse in tribubus siue populis ānumeratus. Est
& Munychia tumulus curuus: i Cherrōneci facit̃. Cauernosus: tum nu
tata quo opera dedita: magna ex parte ut habitationes a demat. Ingress
sum angusto habet ore: cui quidem portus terni subiacēt. Quondā mu
ro uallata Munychia erat: & nunc iis domicilia referta: ut Rhodiorum ci
uitas circuitu completēs & Piræū: & alios portus naualibus plenos. In
quibus & Aemamentariū Philonis opus. Statuo ibi nauū dignitate in
gnis. cccc. ciuipax nauū: cum non pauciores ab Adientensibus emittetur
tur. Hoc autē muro duo ex oppido protracta crura: urbem Piræo cōiū
gunt. Hi sunt longi muri stad. xl. longitudine. At murum istum bella
plurima diruerunt: & Munychiæ munimētum. Piræum quoq; portum
in habitaculorum angustias contraxerunt: & ædem Iouis saluatoris. Port
cus ipsa templi admirabiles habet tabulas: clarissimorū tēpla anticum.
Impulsiuum autem spectabiles habet statuas. Ceteri longi muri distri
ti fuerunt. Primū quidem Lacedæmonis amolentibus. Postea uero Ro
manis. Qua tēpestare Sylla & Piræū & oppidum p̃ obsidionē expugna
uit. Urbs ipsa saxū est: in plano quasquēsum habitato. Quo in loco re
tustum Mineræ templū Poliadis surgit. In quo lucis inextinctæ Lyche
nus est: & uirginum domus quā Ictinus condidit. Vbi paladium est et
ebore perfectum opus Phidiae. Sed enim cum tot & tante huius ciuit
tis longelateque decantate laudationes occurrant plura eloqui uerba
ne instituta: descriptionis propositum egredi contingat. Id namque mihi
euenit: quod Hegesias referticum oculis subiectū cerneret arē: Tūc
tis ipse signum aspicio. Aspiens Eleusinem diuinorū sacer uates salu
lud Leocorum idest Cæsarum a Leo patre puellæ: sacratū. Hoc The
sei Phanum: non licet explicare singula. Attica enim deorum Edoci ipsi
possidentium. Et parentum Heroum. Hic quidē unius in arce signifi
cationem fecit. Polemō autē scriptor orbis de sacris donis in Arce positis
quattuor conscripsit uolumina. Similis de reliquis urbis paribus ratio
contingit: & agro Eleusinem præfatus: & ex populis seu tribubus ceterum
&. lxx. addunt nonnulli quattuor. Aliorum nullum proculus nominant
habent si nō cuncti ac permulti fabulosos: & quidem complures sermo
nes ac historias. Sicut Aphiadna quidem Helensæ rapinam: & Thebes
commissam. Et eam a Castore atque Polluce depopulatam: receperunt
que sororem. Marathon uero contra Persas prælium. Rhamnus uo
tem Nemeseos statuam. Quod Diodori opus plerique dicunt. Aliqui
uero Agoracriti Parī quæ ex magnitudine & pulchritudine perfecta

magis ac magis est: & cū Phidias operibus æmulatione cōtendit. Eodem
 mō & Decelica arx & receptaculū Pelopōnensibus i bello Decelico. Phy-
 le etiam per quam in Piræum Thralibulus populū: & ex Piræo tra-
 duxit in urbem: sic & de pluribus aliis est. Per multa etiam de Eleus pu-
 dila facta commemorat: & Thesei phano & quæ Lycēū habet & Olym-
 per quam semisactam Rex morte præceptus dimisit: itōq̃ donū offer-
 re. Similiter & Academia & philosophorū horti: & cantorū receptaculū
 & porticus uaria & tēpla per urbem: quæ omnia artificum habebāt opa.
 Amphor autem esset oratio si quis ædificidæ urbis autores persequeretur:
 æcripto a Cecrope initio: nec enim omnes eodem asserunt modo. Id au-
 tem ab eis nominibus manifestum est. Nam ab Acteōse Acticam dicūt.
 Asiadem uero & Atticam ab Anthide Cranaï filia. A quo & inquilini
 Cranaï uocantur. Mopsopiam uero a Mopsopo, Ioniamque a filio Xiu-
 di Ione. Polisdoniam siue Neptūniam: & Athenas a Polisdone siue Ne-
 ptuno & Athena id est Minerva appellationē decorum sortitam. Dicitū ē
 q̃ hoc loco gens Pelasga uidet̃ esse uersata. Quodq̃ Pelasgi ab Athe-
 nensibus propter illoꝝ errorem sint appellati. Quo uero maior est ci-
 uis præclaras honoris auditas: quoque plures fuerē qui eas scriptis cō-
 nēdauere: eo maior est redargutio: nisi quicq̃ contineat historię. Sicut
 in flauorum aggregatione ridere Callimachus inquit: Si quis scribere
 uideret Athenienses uirgines dulce ac purū Endam haurire unū a quo
 & pecora se abstinerent. Sunt igitur lucētes aquæ: potulque fusu illimæ
 fontes (ut aiunt) extra portas quas Diocharis appellant iuxta Lycaeum.
 Anis copiose itq̃ pulcherrimæ sōs aquæ ppe egregio cōstructus ornamē-
 to fuerat. Qui si hodierno tēpore nūq̃ ē qdā eēt: si p̃tiscis ānis abundā-
 & lucida cū esset adeo ut etiā ānis fieret posteriori mutata sit ætate. In ur-
 ge ac citis imorari nō licet. Nec uero silētio ita præterire: ut quorūdā sal-
 & limā memoria nō cōplectar. Satis erit hæc adieciſſe: qđ (ut Philocho-
 rus memorie prodidit) cum regionem ipsam Cares quidē a mari Boe-
 tiā uero a terra populationibus uastabāt: quos Aones uocabāt: Cecrops
 primū multitudinem in ciuitates. xii. habitādas digessit. Quarum no-
 minis Cecropia: Tetrapolis: Epatria: Decelica: Eleus: Aphidna: siue ut
 in plurali numero Aphidne: Thoricus: Brauron: Cytherus: Sphertus:
 Cephesa: Phalerus: Theseus uero postea duodecim illas in hanc unam
 cōpēgasse ciuitatē denuo memorat Atheniēſes qđ ē regali prius guber-
 nabatur Imperio. In popularē postmodum transiere statū. Inuadētibus
 inde Tyrānis Pisistrato eiusque filiis: cum demum paucorum domina-
 tus irupisset: & .ccc. & .xxx. Tyrannorū quos Lacedæmonii ipso fuerāt:
 his quidem exturbare facile. Et popularē potentiā turati sunt: quos d

Athē-
 nens-

Romani ciuitatem potētia sua possederūt. Nā si paruo quodā tempore Macedoniorum Regū vim infectā coacti habueret: eidem tamē gubernandī formam integrā seruauere. Quidam sane tradūt ea tēpestare pānos decem illos opīno statu gubernasse: qua Macedōum Principauerūt Calandro. Hunc enim uix cum aliis in rebus uehementior. Tyrānus esse uideret: certe in Athenēses benignam exercuisse mētem constat. Ex quo parētem sibi ciuitatem accepit. Demetrium nanque Phalerium ex ciuibus Præfectū imposuit. Theophrasti philosophi familiæ: qui non modo popularem non destruxit potētīā: sed etiā melius reuolūque restituit. Documēto sunt illius uiri Commētaria: quæ de ista reque scripta reliquit. Vex: tantum inuidia ualuit: & in paucos odium & inimicia: ut post Calandri obitum in Aegyptū fugere coactus sit. Insurgēdque statuas eius: plures. ccc. detractas confluere: quodque est indignis adiecere quidam in marulas. Romanus igit Senatūs eos populārē suū agentes accipiens: proprias ipsīs leges institutaque seruauit. & libertate donauit. Vex: Mithridatico ingruente bello Rex ipse quos uoluit Tyrānos instituit. At potētissimum Aristonem qui ciuitatem ipsam uoluerat affligerat Sylla Romanorū Imperator expugnatum oblidione hemnem: i potētiarūque redactum supplicio affecti: & ciuitati ueniam mōuit. Quæ in hodiernum diē usque libertate fruiti: eamque Romanūgenus dignant honoribus. Post Pirarum autē portum Phalerius est populus in littore propinquo. De hic Halimusa: Exoniū: Halenses siue pleurotores: Exonii Anagyraſii. Inde Orei: Lampyres: Eginenses: Anaphysti Azenenses. Hi quidem populi usque ad Summū pmonitorium situliter hos uero quos dixi populos longum est pmonitorium Zoster apud lacum. Primum post Exonios. Dein aliud post Thoreros: Alhypala. Ante illud iacet Insula Fabia. Ante aliud Eleussa. Ad ipsos etiam Exonios Hydrussa. Ad Anaphystios autem Panos templum ē: & aliud Veneris Coliadis. Quem ad locum naufragi enarasse spolia ferunt e classe ultimi Persarū: qui ad Salaminem nauali prelio decertarunt. De quibus & Apollinem oraculū addidisse constat. Coliades sane mulieres remigabat rebunt. E regiōe autē hōz locoꝝ Belbina iacet Insula: nō admodū leuota & uallum Procli. Plurimæ uero hāz cultoribus sunt uacue. Vbi autē pmonitorium Sunii flexeris: Sunius est populus dignitate præstis. De hinc Thoricus. Dein Potamus: id est fluuius populus: sic enim appellatur: unde & incolæ Potāii dicti. Post Prasīa: Sierca: Braurō: ubi Braurones Dianæ sacellū ē. Myrrhinusa: Probalinthos: Marathō: ubi Milcades opias sūdius dedit i stragē: quæ ducē Dari Persicū sequente fuerāt: sōci potētatis Lacedæmonioꝝ auxiliis tardius ob rotūdā lunā pfectis. Hæc

Poëticis tradit fabulis Theseus Marathonii mactauit Taurum. Secundū
Marathonē autem Tricorythus. Dehinc Rhamnis Nemescos templū
habēs. Dein Plaphis Oropios. Hic sitū est Amphiarai oraculum quoti-
dī uenerabile. Vbi Amphiarum fugitantē (ut Sophocles inquit) scissa
Thebena tellus haustitripis cū armis curruq; quadringo. Oropus p̄le-
do septennumero in controuersiam centamēque puenit. In cōsilibus enī
Amici ac Boetie situs ē. Ante hoc litus autē ad Thuriū & Sumū iacet
Helena In salua spa qdē & solitaria plia stad. lx. longitudie. Eius metu
uox a poeta factū esse aiūt his i uersibus ubi Alexāder Helenā alloq̄r.
Nec quī te rapiēs primū e Lacedemone pulchra.

Pontuagis ranbus Cranao me i litore iunxi.
Hanc enim Insulam dicūt Cranaū; q̄ ut hoc tēpore Helena uocat; quonā
iei meruit; & eorū mixtio facta ē. Post Helenam uero Euboea finitimo
accībit litorei lōga similiter & angusta. Er p̄ eius longitudine continenti
apposita. Sicut Helena A Sumo hanc ad Australe Euboeæ p̄montoriū;
quod litus album uocāt; nanigatio est stad. ccc. sed de Euboea i postero-
ribus dicet. Populos uero Atticæ in agro mediterraneo explicare longū
essentia eorū multitudo est. E montibus maxime nobiles Hymettus
& Beilesius & Licabettus & Parnes & Corydallus. Effossio autē marmo-
rum pulcherrimorū; ex ora Hymettia; & Helice penes urbem ē. Hymet-
us quidem mel gignit optimū. Argētsedinae hanc regionis Atticæ in-
uē quidē exstimatione dignæ. Hodie autē defecerūt. Ip̄si artifices uete-
res quosquiliās; & spurciciam recoquētes; putgatam ex illis argenti ad/
huc inueniebāt. Cum antiquiores illis impite fornaculis uterent. Mel autē
Amici cuncta bonitate superat. Eo uero longe præstantius illud esse dicūt
quod ad argentarias gignit. Quod qdē etiā Acapnistū idest a fumo pur-
gatū aiunt quodā ap̄ partitionis modo. E Potamox; idest fluuiorū numero
Cephissus est; e Trimenis origine ducēs; p̄ plana uero fluens. Vbi Ge-
phyra idest p̄s adest & Accolæ Gephyrisini p̄pter dicacitates atq; con-
uuls. p̄ crura mutorox; in Piræum usque p̄ducta Phalerium ingredit
p̄lagus. Magnaque ex pte Torentis instat labiē; aestiuo penitus dimi-
nuit tempore. Talis item Illus est ex altera urbis pte currens ad litus
dest elocis sup̄ Agram Er Lycæum ac fontem quem in Phedro Plato
collauduit. De Attica quidem hæc. Deinceps est Boetia de qua uerba
sc̄ptorū; gētibzq; finitimis repetere quædā oportet; quorū facta sup̄ius ē
mēto declarāda; re; gratia. Dicimus autem ripam ipsam a Sunio usq;
Thessalonicā in septentrionē portigi; cum mare superum in orientem p̄-
ducit. Loca uero quæ supra in occasum iacent; unū sc̄ptas quasdam p̄-
torum oram inuicem extentas. E quibus prima est in agro Megatenfi

quæ orientâlê inflat fasciæ prædit præmæ Sunio usque Oropum: & illi
us regiõis ripam. Oram aut occidentâlê atq; Isthmũ & mare Halcyonũ
ad fontē usque Creusam. Secũda Boetia ē ab ortu i occasũ pfecta: sive
quædã ab Euboico mari ad Crissei sinus mare. Equalis quodãmodo lon
gitudine ad Atticã uel minor i lōgũ. Vex agri uirtute etiã atque etiã lon
ge præstis. Ephorus sane & hoc i loco Boetiã finitimis gētib; excellẽtĩ
orē esse demonstrat. Et quod sola triphci alluit pelago: & pluribus abun
dat portubus. In situ quidē Crisseo & Corinthiaco delata ex Italia & Si
cilia & Africa mercimonia excipit. E ptrib; aut Euboeã spectantibus ad
utrunq; latus Euripi diuiso litore: hoc quidem ad Aulidē agrũque Ta
nagre uergit. Illud autē ad Salganeũ & ambedonē continuum est mare
quod Aegyptũ & Cyprũ & Insulas expectat. Et illud quod Macedões
& pponidem & Hellestörũ pspicit. Addit etiã q; eius partē Euboeam
quodãmodo Euripus efficit sic angustus ut ipsi Boetia; ponte ad decur
iugerũ mēsurã coniungat. Huiusmodi laudibus regiõis ipsa extollit. Et
ad imperiũ natura quidē compatam esse. Educatione uero ac discipli
nã nequaq; usos illius præsides: qui licet rem pspere quãdoq; gesserint
tamē ne parũ qdē tēporis perduratũ. Sicuti documẽto extat Epaminon
das. Vbi enim ille mortē oppenitæ uestigio principatum amittere Tho
bati eo tũtũ degustato. Cuius rei causa fuit: quia cõsuetudinis & famu
ritatis cũ hominibus habēde rationē neglexerũt. Salus duntaxat uirtu
tis bellicæ curã suscipere. Adiciẽdũ etiam quã ob causã cũ Grecis et po
tissimum ratio unis ē. Q uãdoquidē cum barbaris uiolẽtia ipsa ē stu
bilitate postior. Eniuero Rõam prioribus seculis aduersus nationes ag
stiores belligerantes huiusmodi suauitatis disciplina nequaq; indigebat.
Ex quo aut aduersus mansuēiores populos tractare bella corperũt: huc
sefe applicantes ritui moribusque degēdi cūctia suo subdidere regno. Cũ
uero Boetiam prius Barbarã gētes incolerent: Aones Temnicæque
Sunio pfugati uagiq; Leleges & Hyãnes: denique Phœnices Cadmei
mires regiõē tenuerũt: qui arcē Cadmeã muro uallauit: & Regnũ su
is posteris reponitibusq; reliquit. Illi porro arci Cadmeæ Thebas muro ob
iuxerũt. Regnũq; cõseruarũt: plurimog; Boetiog; impiũ adepti. Quod
Epigoni exercitũ iduxerũt: hõj; aetate puo deficiẽtes tēpore rursus The
bas reperierũt. Similiter a Thracibus & Pelasgis erecti in Thessalia re
gnũ coll occauere: cũ Arceog; multo tēporis societate: unde Boetia uocati
sunt oēs. Postea i patriam restituti sũt: cum Acolica iam paratũ chilis es
set ad Aulidem Boetiam quã in Asiam Orestis filius mitteret: & Boetia
agrũ Orchomeniũ aduinxissent. Nam prius nulla erant cõmunis cõ
iuncti nec Homerus eos Boetia annumerauit. Sed Minyas scelerum

occupat: hi cum illis eiecerūt quidē Pelasgos intra Athenas. A quibus
civitas portio Pelasgica vocat sub Hymetto suas collocātes habimacula.
Thraeces vero ad Parnasum. Hyantes vero Phocensem urbē Hyanico
tremememoriae p̄didit Ephorus. Thraeces factis erga Boeotis iudiciis: no
du iurisdictiones egisse. Cūque securus & negligētius expeditionē agita
rent: inde ac pace iam facta: eos vero Boeoti p̄pulsassent: querebanturque
quod iudicias violassent illi nō violasse respōderūt. Dies enim pepigisse
senectū autem iurasse. Vnde vulgatum est p̄verbiū Thraciū com
mūtū. Vex: durante adhuc bello abuisse Pelasgos: captū oraculi gratia.
Abuisse etiā Boeotios. Igit̄ redditum quidē Pelasgis oraculum: dicere in
quit nō posse: Ceterę Boeotis Eos ab ipsa occisa uate: & impietate facinor
os: & rem p̄spere gesturos. Edituros aut̄ existimasse uatem Pelasgis ge
neris p̄pinq̄uitate gratificatam. Nam & Phani initio Pelasgoy extulit.
Hunc in modū interpretat̄ corripientes mulierem in ignē misisse. Ani
mo uentres siue illa maliciose fecisset siue non: utrāque i p̄e recte se ha
bere. Siquidem fallax addidisset oraculū eam supplicio affectā. Sin vero
maliciose nihil addidisset eos impata patrasse. P̄fectos autē Phani: p̄per
micos illos ut inuadentes occiderēt & quod amplius est i tēplo nō ap
probasse. Rē uero in iudicio cōstituisse ad ipsasque sacerdotes trasse. Ex
autē p̄phetisse sunt: quę e tribus reliquis superāt. Illis autē dicētibz
usq̄ legē esse: qua mulieres ius dicerent: aut iudiciū facerent: electos et
in allumpisse uiros: pari cum mulieribus numero. Viros igit̄ absolui
seat mulieres damnasse. Paribus autē suffragiis existētibz uicisse: quę
aboluērūt. Ex hoc autem apud Dodonem uiros solis responsa dare Boe
tiis: ipsas autem Prophetissas oraculum interpretantes: cōtra quod deus
ipse Boeotis impet differere. Tripodas apud eos collectos ad Dodonam
mittere quot ānis: usq̄ hoc efficere. Semp enim ex suspēsis Tripodibus
aliquē nocturno disipientes tempore: & uestibz occultantes: quasi clam
ulum tripodes afferre Dodonam. Postea Aeolicę deducēdę Colonię
Pentho auxiliū attulerūt. Plurimos ex eoz numero simul emittentes:
ideo ut Boetia nuncuparet Colonia. Posterioribus annis bellum iuxta
plures gestum agrum eoz magna uastitate affluxit. Suis idē rebus repa
ratis: ex eo potentia conscenderūt: ut de Gręcię principatu Thebana
civitas decerneret: id uobis proeliis Lacedamone supata. In ipsa uero pu
gna cadente Epimanundaea de spe falsi deciderūt. Tamē p Gręcis cō
tra Phocēses communis templi spoliatores bellum suscepere. Vex: hoc
ex bello contrācta calamitate inuadētibz Gręciam Macedonibz: ipsi
p se urbem funditus deletam amisere. Inde refectam moribus recupe
rant. Ex eo tempore rebus in p̄iora sublapsis ad hęc usque tēpora: ne

mediocris quidem Pagi formā retinet. Reliquæ etiam urbes pari felicitate habent: præter Tanagram atque Thespias. Nā hæc satis commodè permanet p. illorū comparandæ. Deinceps sane de regiōis situ faciēda est cū posmo. Iam ab Euboeo litore sumēnbus: quod Artico solo cōtēns est. Principiū autē est Oropus: Portusq; sacer: quem Delphinium uocāt. Ad quē antiqua iacet Eretria: in Euboeæ nauigationē .lx. stad. habēs. Secundū post Delphinium ē Oropus stad. intra .xx. Apud hunc uero ē huius tēporis Eretria. Nauigatio ad eā est stad. xl. Deinde Delum Apollinis templum est: quod e Delo pfecti condiderūt. Tanagreoꝝq; castellum est longe ab Aulide stad. xxx. Vbi proelio deprehēti Atheniēses effusa fuga terga uerterunt. Interfugiatū autē Socrates philosophus miles pedeliter. Xenophontē Gryli filium cōspicatus ex equo prolapsū: hūmiquē iacētē cū equus longe abiisset ab oculis: eum sublātū humeris complura p. stad. exportauit tutū in locū. Donec quiescente fuga saluē illi compauit. Porro portus magnus quē pfundū uocāt portū. Den huius lapidosa sane ora & Tanagreoꝝ uicus. Portus sane ē quinquaginta circā naues. Quocirca Græcoꝝ classē magno i. portu conuoluisse sibi le ueri dixerim. Euripus quoq; ille Chalcidis ppe consistit ab Sunio sua dia absens. lxx. Supque illo pons duorū imminet iugē: (ut superius notuli). Vtrinq; autē turris inflat. Vna quidē ex Chalcide. Alieta uero ex Boetia: ad ipsamq; fabrefacta fistula est. De ipso et enim Euripi restura tantū solūpodo dicere satis ē: qđ die quolibet ac nocte septies cursum trāsmutat: causa uero alibi scrutāda ē. Prope qđ locus ē sublimis cogito mento Salganeus: ab Salganeo cognomētū allequutus ibi sepulto. Is homo fuit origine Boetius: qui sese nauigantibus e Malea hoc mare Persæ duce præstuit. Ipsum uero classis præfectus Metabates priusq; Euripi attingeret occidit. Suspicaat enī præ malitia classē eo fraude illō conuoluisse: & angustū in mare minime paruū induxisse. Qua intellecta ira de Barbarus ille penitentia ductus ipsum classis ductorē indigna cede peremptū cernens: honore sepulture decorauit. Græca quoque Oropo uicina est: & Amphiarai Sacellum: & Narcissi Eretriaz monumentum: quod uicturnum uocant: quandoquidem prætereuntes silentia tenent. Quidam ipsam aiunt esse Tanagram. Eadē uero ē pastoris: quæ & Tanagrica. Tanagrei quoq; Gephyrei: id est Pōtani dicūt. E Gnope autem Thebana huc trāslatū Amphiarai rēplum ē. Mycalestus etiā Tanagreoꝝ uicus est. Vicinus quidē uix Thebanæ Chalcidem ductū. Quē lingua Boetia Mycalettū uocāt. Similiter Harma id est currus Tanagrei ius ē pagus ad Mycalettum desolatus. Qui ab Amphiarai curru nomen adeptus est. Aliet ab eo Harmate: quod quidē i Antica est. Tribus uidelicet

quidam ex Atticæ populo Tanagræ similis. Hic uero ortū illud ē pro-
 uerbiū. Quādo p̄ Harma. i. currū fulgurauerit fulgur aliquod significat
 ambus Pythæos uerbis quasi ad ipsum inuenientibus currū. Eoq; tēpor-
 e sacrificium Delphos minuentibus: eū fulgura cernāt. Obseruabant autē
 ad mēses tris: singulis mēlibus tres dies: noctesq; totidē: e Iouis fulgura
 is loco qui est i muro inter Pythium & Olympū. De Boeui uero Har-
 mar sue curru: hic rumor est. Aiunt quidē nonnulli contruēte de curru
 Amphiarao: Currū ipsum ianē ad locum illū cognomen ipsi loco derra-
 dū esse: ubi nūc eius sacellū extat. Alii uero serūt Adrastū fugam capel-
 sare: currū eo in loco fuisse contractū. Ipsum autē Arionis ope saluē
 ēparasse. Pilochorus autē refert ipsum a rusticanis seruātū euasisse. Quā
 ob causam eos ab Argiuis in ciuitatis societate deuocatos. Ceterę Tan-
 agra Argos e Thebis descendē a leua sita ē: Hyrthia uero a dextra. At
 Hyrthia ipsa hoc tēpore agri Tanagrei ē. Quæ prius Thebani soli su-
 era. Vbi de Hyrthæo fabulæ confictæ sunt: & de Orionis procreatioe.
 Quæ ut Pindarus i Dichiram bis cecinit) penes Aulidē iacet. Quibus
 di sine Hyrthiā Hylas dici placet: i Alopi uicina sub Cithæoe penes
 Erythæos in mediterranea. Quo Hyrthiæ Coloniam deduxerūt. Eā An-
 ope pater Picteus edificauit. In agro enī Argiuo sūt Hylæ ab eo Hy-
 lar dicti fuerunt. Ab hac uero Erythræe urbis Colonia sunt Erythræ i
 leuiam deducta. Vicus etiam Tanagre Eleon a palude nominatus. Secū-
 dum Salgameū autem urbs est Anthedon portu prædita: Boeii litoris i
 Euboæ spectans extrema (sicuti poeta inquit) Anthedonaque inde sur-
 penti. Progrediē præterea paululū duæ Boeioę urbes exiles occur-
 runt. Equibus ē Larymna præter quā Cephalus labit Vleriusq; alit:
 conomine quo Tribus Atticæ. Ad tractus uero huius ripæ Egas iacere
 dicunt in Euboæa sitas. In quibus locatū est Egæi Neptunni tēplum. Cu-
 ius memoriā superius fecimus. Distant autem ab Anthedone Egæ. c. &
 xlii. intervallō. Ab aliis uero locis multo ac multo minus. Tēplū sa-
 re ipsum excelso in monte situm est: ubi etiam aliquando fuit ciuitas. Iu-
 m Egas quidē Orybæ sunt. In Anthedonis autem ora mons est Mela-
 pus a duce Melapo nominatus. Qui aduentans in Ipygiā a se Mela-
 piam appellauit regionem. Hoc in loco facta dēcūtur: quæ de Anthedon-
 is filio Glauco fabulæ uulgauerunt. Quem in Balcanem transformātū
 aiunt. Non procul autem ab Anthedone locus est: sacra signa: decorē/
 que seruans. Urbisq; uestigia retinēs: quem ipsum uocant prima corre-
 pta syllaba. Existimant uero quidam hunc in modum scribi oportere.
 Drumamque Ison Anthedonaque inde supremam.
 Producentes syllabam primam poenæ metri causa.

Ἰσὼν τῆς ἰννήνης Διὸς Τεσχιδόσσης
ἵκητι τοῦ νότον τῆς ἰννήνης.

Pro eo quod est *Duiam Nyfam*. *Nyfa* enim nullibi terræ Boetie uide-
tur: ut igitur *Apollodorus* i nauū expolmōe. Adeo nō esse nisi ipsam *Ny-*
fam sic dixit. *Iſos* enī ciuitas i *Megarica* terra fuit: illie deducta a *Dreos*
hodie uero deleta Aliq scribunt κρεῖσσαν. *Creusan* diuinā ei accipere:
quæ nūc κρεῖσσα. *Creula* dicit *Thespēſium* *Emporiū* i *Crisseo* positū
sinu. Alii *Dumafq; Pharas*. Est aut *Tetracomiz*. i. quaternos habēs pa-
gos illius quæ circa *Tanagrū* est: *Eleonē* uidelicet. *Harma* siue curram
Hycalēſium *Pharas*. Nam & hoc scribūt diuinā *Nysam* *Helicous* sū-
uicus est *Nyfa*. Ora quidem maritima ex aduerso *Euboeæ* talis ē. *Tro-*
ctus uero deiceps mēditerraneus cāpestria: caua undique omnibus aliis
ex pobus habetieum includūt montes. Ab Austro quidē *Atticiab* *Aq-*
lone uero *Phocensēs*. Ab occasu autē in obliquo *Citheron* incidit: paulu-
lum supra *Crisseum* mare. Intium habet montibus *Megaricis* & *Anicis*
conoguum: inde in campos floctit. *Thebana* desinens in ora: *Cāpestis*
hæc Regio partim stagnat: ex infusus in eam fluuiis aut incantenubus:
& ide effluētibz. Pars uero exiccata: & multifariā colit: propter agri ſu-
tilitatem. Cū uero cauernosa & in profundū foraminosa terra ſingula-
res pſæpe terræ motus efficiūt: qui hæc quidem meatus obstruērūt: ille
aperuerūt alios uſq; in superficiem alios per cumculos. Cōcingit ſine &
aquis: ut aliz quidē per ſubterraneas cōcauitates labentes perſeuer.
Aliz per ſuperficies: ſiue fluuiatiles ſint ſiue lacunares. Aggellis autē
& obſtrufis i pfundo meandris contingit: ut lacus uſque ad habitabiles
locos creſcant. Vnde & urbes abſorbentur & oræ. Iſidē uero aperti uel
aliis detegūt. Eoſdem quoque locos quandoque nauibus: quandoque
pedibus permeari. Et eaſdem urbes nunc quidem lacubz uicinas: nunc
autem ab illis remotas licere: idque dupliciter fit. Aut enim urbes i mō-
te permanent: quādo aquarū incrementum inundatione aquarū ſuperſu-
ditur: ſi uis: ppter habitaculorū uel altitudinem uel diſtāciam. Aut nō
migrationem: & ſolitudinem quando appropinquante piculo liberatio-
nem capēt timoris: multociens loca tranſmutant: uel longe uel in extēſa.
Sequit̃ illis hoc modo domicilia permutantibus: ut eadem cōſeruent
mina: quæ prius uere dicebant. Interdum uero non habeant ppter locorū
caſum. *Plateas* enim urbem a latitudine remorum appellatū pſa-
bile fit: & *Plateenſes* & remigationie quaſi uicinantes. Ceterū hodie
procul a lacu habitātes nequaquā adhuc ita proprie poſſunt appellari: *He-*
loſque & *Heleō* & *Heleſium* ab *Heleos* idēſt palude uocata ſūt urbes
quoniam paludibus finitime ſitæ fuerant. Nunc autem nequaquā modo

simili sese omnes habet: uel scopulū pedis domiciliis: uel lacu ueremēter
 ad una decrefcente effluuibus postmodū aquis nā & hoc ē possibile. In
 dico huc rei ē Cephisus maxime Lacū Copaidē implēs. Nā quū Lacus
 ipse crescit: ne Copae urbs demergatur absque discriminē igrunt. Quod &
 Poeta nominatū ait. Et ab ea crurare Lacus ipse nomē adipsē. Iuxta La-
 cum terrae hiaru facto penes Copas aluēū sub terra ad suad. xxx. telera-
 uirquo receptus ē fluuius. Inde ī superficie prupit ad Larymnā agri Locre-
 sis de qua supra. Nā haec altera ē a Boetia illa mari uicina: cui superiorē
 illam adicere Romani. Locus ipse Anchoe uocat: est & eiusdem nomis
 Lacus. Hinc autem Cephisus excurret in mare. Tūc igit cedēte icremē-
 iniquis icolis facta fuit: exceptis quas iam absorpserat aqua ei uitibus.
 Oculis uero ide rursus manibus: metallo: crete scrutato Chalcidēsis
 homo obstrusa purgās: desinit cohocra iter Boetias seditione: licet iam p-
 mela exicata fuissent (ut ipse ī Epistola ad Alexandrū asserit) In quibus
 antiquū Orchomenon habitari potauerūt aliqui. Aliqui uero Eleusini:
 & Aethnas apud Tritonē fluuiū: idque regnāte Cecrope. Cum Boetia
 deloue subactam haberet. Quae tempestate illa uocabatur Ogygia. Illas
 autem inundatione postmodū: ac diluio extinctas esse fama est. Apud
 Orchomenon etiam aiunt ruprā terrā per hiarum. Melanemque fluuiū
 hūisse qui per plagā Haliartiam labit. In qua ab illo palus efficitur arum
 dnos tributarias: pcreis. At huc ōnino euauit: seu Chasma illū ī ocul-
 us diffuderit meatus: seu Haliartū paludes atq; lacus ipsum absumāt. A
 quibus poeta herbosum uocauit agrum: Herbosum dicēs Haliartum.
 Hi qdem amnes ex Phocēsihus deicēdūt mōtibus. E quibus Cephisus
 e Lila urbe Phocēsi ortum accipit: ut ab Homero quoq; dictum est.
 Quoque Lileam habet Cephisi ī fontibus almi,
 Ipse autem p. Elateam labit. Quae inter Phocēses urbis est amplissima.
 Super Potamios & Phaneroos: enam Phocēses ciuitates haud plane ma-
 gis. Dehinc ī Cheroneam terrae Boeae p. gredit. Postea Orchomeni &
 Coroneacum solum ī Copaidem exiit lacum. Permessus item & Olme-
 tes Helicone fluentes: ī unumque permixti in eundem Copaidē La-
 cum penes Haliartum incurrunt. Per magnus est igit suad. lxxx. & ccc.
 ortum habens. Eius autem eruptiones nūq; patenti prater excipiens
 Cephisum Chasma atque paludes. Interuacenta late prata Triphlia ē:
 & Copais: mentionem faciente Homero. Quique habitabat Hylenoop-
 bus studiosus habendis. Et propior Lacum quem dat Cephisus mundās.
 Nec Copaidem Lacum dicere uult (ut nonnulli rentur) Sed quam accē-
 tim extrema pronuntiant syllaba: Hylcem uti Lyricem a propinquo
 uo: quem Hylas sicut & Lyras & Thyras appellāt. Nec uero scribēdū

est Hyden: quomodo quidam. Quique habitabat Hyden. Quae quidē
i Lydia iacet sub Tmolo iuvah i pingui Hydr populo. At illa Boetia
in agro sita. Itaque ad illud & ppior Lacui: quem dat Cephus iuvah
subdit & penes alii habitabāt Boetia. Ille qdē magnus ē: nec i Theban
plaga: & parus. Illinc per vias subterraneas refertus: acēsq i Thebanum
& Anthedonis medio. Homerus autē singulari pferit numerum: primū nō
nūq pducēs syllabāt ut i naviū Catalogo. Atq Hylen Peteonēq ponit
boetia: quādoq: vero breviss. Isq habitabat Hylen &.

Aiaci clipeū Tycheus cōstruxerat olim.

Cultor Hyles: habitus cerdone peritior omni.

Vbi etiam nonnulli depravate scribūt Cultos Hydes. Non enim Aia
e Lydia clipeū afferri sibi iusserat. Lacus locorūque ordinē deinceps mē
cōprehendere manifeste ē difficile. In totque & obscuris plurimis ac me
dierranea plaga nullibi ē describendi ordine exordire. Litus praefeda
hanc prerogativam habet. Notiora quidem loca sunt: & mare locorū sed
em melius exponit. Ideo nos idē cōamur explicare. Hic illud omnium
diumerationēque apponētes quod utile sit nobis: ab illo prorsus omī
sum. Inchoat enim & de Aulide de quibus diximus. Schoenus autē
est Theban in via qua Anthedonem itur. Abestque a Thebis stad.
per quam quidem Schoenus fluvius labitur. Scolus vero pagus ē in
Asopia sub Citherone sedes i iucunda atque aspera. Indeq: navi prout
bium ē ad Scolon neque ipse uades: neque alteri comes ibis. Ex eo que
que loco deductum Pentheum disceptum fuisse memorie prodē. Ex
Olyntho etiam vicinis urbibus huic similis nomine Scolus erat: vulgu
tum etiā est: quod ad Asopum accolat: & vicus quidam i Heraclea. In
chinia Scolus vocatur. Quam praterfluit Asopus amnis: Quodque in
Sicyone alius Asopus ē: & finitima plaga Asopia. Per quam & alii labū
tur huius nominis fluvii. Eteonius autem nomen suum in Scaphis trā
mutavit: est & hic Asopiae terrae locus. Nam & Ismenus, & Asopus de
Potmeco Glauco fabulae vulgant: ut illum Potmiades disceperint: equae
non lōge ab urbe Citheron item prope Thebas finitur: penes quē As
pus currit: inferioris eius alluens & Paraopios faciens accolas: i vicis cō
plura diuinos. Cāctosque Theban: ciuitati addictos. Alii autē & Sco
lum & Eteonum & Erythras in Plateae solo esse dicunt: & reuera penes
Plateas & Tanagram exeunt. In Thebanis quoque finibus extant The
rapne & Teumelus: quem multis versibus ornavit Antimachus: cum
multas (quae illi quidem nequaquā adfunt) virtutes enu meraret. Est parvus
quidam tumulus pulsatus ab auris & reliquis: notū est carmen. Thelpus
seu ut nunc Thelpus: quando quidem multa sunt nomia: quae utroque

proficiantur modo: & pluratiuo & singulatiuo: sicut & genere uirili & muliebri & neutrali. Est autem oppidum Heliconi proximū. Sed eo magis Austale. Cithæon sane imminens sinus: sicut & Helicon. Thespiarū uero Emporium ē Creusa siue Creusia dicatur. In Thespiis item ē Askra: iuxta Heliconis partem. Hæc Hesiodi Poetæ patria est: ad Heliconis sinistram partem dexterā pertinens: excelso i loco ac duro iacēs. Longe quidē a Thespiis stadia. xl. Quam & ipse redarguens improbauit patri: quod in Cyma Eolica remaneret.

Alcraem rus miserum penes hanc Heliconia colebat:

Hyberno diæ triste æstu operabile nunquam.

Helicon autem Phocidi est affinis: Ex aquilonis partibus. Ea uero parua est: ab occasu iuxta nouissimum Phocidis portum. Quem quis resurgens obnigrit. Mychon idest recessum uocant. Ad hunc enim maxime sinus Crisæi portum: & Helicō & Askra: superimminet: & eū Thespiæ & eorum Emporium Creusa. Hæc etiam pars magnopere cauæ: ex Crisæi sinu putatur: & plane Corinthiaco. Huius autem litoris longitudo a portu quem recessum diximus: ad Creusam stadiis. protrahitur:

hæc uero ad promontorium uocatum: stadiis sunt. c. ac. xx. In concavissimo eius sinus loco iacere Pagas idest fontes: contigit: & Oenonē de qua diximus. Helicon igitur nō procul a Parnaso distans: illi æmulus ē: & altitudine & circuitu. Vterque enim niuibus pulsantur. Et rupes ambarum saxa est. Non multa uero illos regio circumscribit. Hoc autem i locus est consecrata musis ædes. Fonsque Caballinus & Libethridū spelū ei Nympharum. Qua ex re suspicari licet eos qui & Heliconia & Pieriam & Libethrū & Pimpliam eisdem musis consecrarunt: Thracæ extinxisse. Pieres autem uocabantur. Quibus extinctis loca hæc Macedones nunc possident. Dictum etiam est hanc Boetiam olim Thracæ habitasse: cum eos uiribus eiecissent. Tenuere etiam Pelasgi: & alia barbarorū natione. Thespiis prius nobilitauit Cupido: Praxitelis opus suis sculptū manibus. Donum uero consecrauit Thespiensibus Glycerium meretrice: ab illis genus ducens: manus illud ab artifice consequuta. Nonnulli iocro prius ipsum contemplaturi cupidinem: eo conscendebant ad speculaculum: cum alioquin locus ipse spectari foret indignus. Hodie sane sola hæc Boetis urbibus: & Tanagra consistit. Cæterarum uero nomina tantum & rudera: pro reliquiis manent. Ad Thespias autem Poeta Græci & Mycalestum anumeras: de quibus diximus: Sic & de aliis inquit. Qui penes Harma colunt ac Hylethum uel Erythras: Hylethque & Petreonē. Petron uero agri Thebani uicinus est: prope uiam qua cōmeatur Anthedonem. Ocalea autem Halarris: & Alalcomenis media stat. Ab utraque

xxx. stad. absens. Juxta eam fuit ejusdem nominis amniculus. Medem
sane Phocenſis quidem unus in ſinu Criſſeo: lōge a Boetia ſtađ. c. & lxx.
Alter eſt Boetius ab illo nominatus. Prope Onceſum autem iacet ſub
monte Phoenicio. Ab quo Phoenicis ipſa nomē aſſumpſit. De Theba
no & hoc dicitur. Percon terræ Haliartæ: & Medeō Ocale. Dem Copas
ait. Eutriſinque & Columbīs teſertam Thyſben. De Copis quidem di
ctum eſt. Ad Aquilonem autem ſpectant ad Copaidem lacum: alique
circumſtant. Earque ſunt Phoenicis: Oncheſtus: Haliartus: Ocale: Alde
mene: Thilpholion: Coronea. Et hoc quidem priſcis annis nomen non
erat etiam ſacri commune. Sed ad ſingulas habitationes ad ipſum illius
nomen ſimile dicebatur. Copaidem a Copis dicebant. Haliartū uero ab
Haliartio: & ſic de reliquis. Poſterius autem Copas ut uniuerſus appel
laretur obtinuit: concauiſſimus & enī eſt locus iſte. Pindarus ſane & hūc
Cephiſidem uocat. Addit & Thilphoſſam fontem: ſub Thilphoſſam
montem libentem Haliartio proximum: & Alalcomenon: apud quam
Thireſis ſepulchrum conditum eſt. Ibidem & templum eſt Apollinis
Thilphoſſiæ. Potro poſt Copas Poeta Eutreſin modicū Theſpiciū
pagum ponit. Hic Cechū & Amphionem ſtoq̃ Thebatū Regnum in
uiſſet habitariſſe ſerūt. Thiſba uero nūc Thiſbæ nominatur. Habit
autē paulū ſuperius a mari locus Theſpiſiſibus ſinitimus & Coronea.
Subiectusque peruenit: e parte i Auſtrū uergēte: ad Heliconē ſpectā.
Et ipſe quoque Emporiū ſaxoſum habet colūbīs abūdās ex quo a Poetis
dictū eſt cum multis Thiſba columbis. Hinc uero ſtađ. c. & lxx. nauigio
eſt Sicyonem. Deinceps Coronea & Haliartus: Adiūgūtur & Plateæ &
Glyſantis oppidū. Enimuero Coronea Heliconi affinis eſt i colle ſua. Eā
autē reuertētes ab Arna Theſſalica Boetii occupauere poſt bellū Tro
ianum. Quo tempore & Orchomenon obtinebāt. Iique expugnat Cor
onea Palladis Ioniæ templū ante urbē in plano condidere. Eodem quo
Theſſalicū cognomine: & præterfluentem fluuiū Cuariū: eodē quo illū
uocabulo appellauere. Alceus ſane illū Cotaliū uocat: dictis ad Cotali
fluminis ripas. Ibi etiā Piſiboetia ſacra: cōcurrēte Boetia tota celebrat. Pal
ladiſque ſimī & Plutonis aedes cōſtituta fuit: nob̃ myſtica quādam (ut aiūt)
cauſa. Ipſi quidē i Coronea Coronei uocātur. Qui autē ſūt in Meſſeniā
Coronēſes. Haliartus autē nūc deleta eſt: i bello aduerſus Perſē: ſoloq̃
ta. Ager cōcedēbus Romanis i Atheniēſiū iura peruenit. Anguſti uero
ro iacebat i loco inter ſupereminētem uicinū mōtē: Lacūque Copaidē:
iuxta Permeſſū & Holmiū & Helos ideſt paludē: quā tibicnarios p̃du
cere calamos dixiſſet. Plateæ ſane quas numero poeta pruit ſingulari: ſub
Catherone ſūt iter illū ac Thebas i uia quæ Athenas ducit & Megarā i

Arctæ ac Megarû terminis. Nâ Eleutzæ prope ſtant quas aliqui. Alii ue-
ro agn Boens eſſe aſſerût. Renuſimus autem ut præter Plateas Aſop uſ
amnis currat. Eo in loco Græcorû copiz: Mardonii ducem eû occ. Perſar-
um milibus occaſione delebant. Tunc Eleutherio: id eſt Liberatori Ioui
templi conſtruxerunt: & certamen Gymnicum coronatû de ſignauere:
Euthera id eſt Liberatoia ludos ipſos uocitâtes. Eorumque qui in præ-
lio obierunt: ſepulchrû publice conſtructum cernitur. Enam i Sicyonis
agro populus eſt quem Plateas appellant: cuius quidẽ oriûdus fuit Pœr
n Mnialces. Mnialoco Plateadali ſepulchrum Glyſantem autẽ uicû i
Hyparto monte dicitur qui prope Teumeſſum arcemque Cadmeam in
agro Thebaico iacet. Quem Geolophem: id eſt terreſtrem tumulû uo-
cât. Cedit i câpû domû (ſic eni nominât) q porrigit ad Ex Hyparto môt
æ: quod autem dicitur ſic. Quique Subchebas habebât. Quidã ſane ſic
accipiunt oppidulum quoddam Subchebas nomine: alii uero Potnas.
Deſectas enim fuſſe Thebas propter Epigonorum expeditionem: cû
ille Troiani belli nequaquã participes extitillent. Alii autem participes q/
dem illas fuſſe aſſerût. Cæterum ſub Cadmea tunc habitaciones extitit
ſeptanî i locis atque campeſtribus: poſt Epigonorum incurſionem: cum
Cadmeam ædificare ac reſtituere nequirent. Poſtq̃ uero Thebas Cad-
meam uocabant: Pœtâ pro iis qui nunc ſub Cadmea habitârẽt dixiſſe
Subchebas: pro eo quod eſt ſub Cadmea habitâtes. Oncheſtus uero ibi
clitab Cõſilium Amphictyonium in Haliartia ora in unum cogebatur:
ad lacum Capaidem ſolumque Tenericû. Situs in adito uernice nudus
Neptunû Phanum habet: & ipſum quidem purû. At Pœtæ ad locorû
ornamenta omnia tẽpla lucos amœnos uocânt: tamenſi nuda fuerint. Ta-
le illud eſt Pindari de Phœbo dictum. Morus terrâ adibat & pelagus: &
ad magnas môtû ſpeluncas adſtabat. Sinuſq; reſpoſitos circum uolâs adu-
bat. Lacorum fundamẽta percutẽs, Male Alceus ſicut Euarii fluminis
tomen permutauit ſic & Oncheſti mentitus eſt nomẽ: ad extremas He-
lœnis oras ponens Oncheſtum: qui quidem longe non parum ab ipſo
môtû conſtitit. Tenericus autem campus a Tenerico nomẽ accepit: quẽ
Apollinis filium ex Melia oraculi ſui nate fabulæ cõmemorant ad Pto-
on montem: quẽ idem poeta triuerticem eſſe reſert. Olim tricipitem
Ptoi cauernam tenuit: & templi cuſtodem uatemque Tenericû nominat
ut uariis ſimile tementem uocabulum. Ptoius autem mons campo Tene-
rico lacuque Copaidi ad Acrephium incûbit. Erat autem Thebanor-
um môtû ſimul & oraculum. Acrephium uero ipſum in ſublimi poſi-
tum iacet. Quod Arnem a poeta uocari dicunt Quo nomine & Arne
Theſſalica eſt. Memorant alii & Arnen & mediâ ab Lacu abſorptas.

Cenodorus scribens: Quique habitât largis fecundam uinibus *Ascrâ*.
Haud sane uersus *Hesiodi* legisse uides: quos sua de patria cecinit. Nec
Eudoxû longe deteriora de *Ascrâ* uulgant. Quonâ modo talē a Poeta
dici: Fecundam uinibus *Ascrâ* crederes? Nec illi recte qui pro *Atta*
Tarnam scribūt. Haud enim una *Tarna* i *Boetia* commōstratur: apud
Lydos sane sua ē. Cuius mētionem & Poeta fecit *Homerus*.

Idomeneus *Phestû* uita spoliavit & armis.

Fabro ottus *Boro*, *Tarnas* ueniebat & aruis.

Reliquæ partim *Lacum* accolūt: uidelicet *Alalcomene* & *Thalposû*.
Partim aut scorsum: *Cheronea*: *Lebadia*: *Leuctra*. De quibus dignum ē
meminisse: *Alalcomenarum* Poeta meminuit. Sed non in *Catalogo* lun
uisq; *Argiæ* & *Alalcomeniz* *Mneruz*. Vetussum nanque templum
Mneruz habent: eximia ueneratione cultum. Ibiq; deam natam esse
aiunt: sicut & *Argis* *Iunonē*. Proinde poetam utraq; per earum patris
nominatim protulisse. Quocirca fortasse in *Catalogo* nullam horum
rū mentionē fecerat. Qui uiri cum diuinitate donati sacri essent: ab ipsâ
i *Troiana* expeditione missi sacri erant. Hæc enim ciuitas ipsa ab omni
populatione tuta permāsit: cum nec ampla esset: nec loco satis uallate se
pta: sed in planoaceret. Incolæ uero cuncti deam pietate placitos: ab om
ni uiolētia & iniuria reddebatur illæsi: & proinde sese hostes abstinebāt.
Adeo ut *Thebani* belligerantibus aduersus eos *Epigonis* urbē relinque
re coacti: ad illos confugisse dicatur: & ad *Thalposium* montem muni
tū: ac ualidum illis incumbētem. In quo & fons est *Tilphosa*: & *Tiræ*
monumētū: ubi profugus diem suū obui. *Cheronea* uero iuxta *Orcho*
menū sita est: ubi *Amyntæ* filius *Philippus* magno proelio uictis *Athe*
nienſibus & *Boetis* & *Corinthijs*: Græciam suo subiugauit imperio. Ille
autem & eoꝛ qui in pugna occidere mortales: publicū sepulchrū ostē
ditur. Eisdemque in locis & *Romani* *Mithridatis* copias milium plurima
rum debellauere. Adeo ut præter paucos: qui fuga in naues salutem cō
pararūt. Reliqui aut ferro ceciderint: aut capti in hostiū potestate uen
rint. *Lebadia* quidem est: ubi *Trophoni* *Iouis* cōstructū est oraculum:
hiatus subterranei descensum habens. Eo autem descendit susceperunt
uaticiniū. Iacet autem *Heliconis* & *Cheroneæ* medium iuxta *Coronē*.
Leuctra uero eo in tractu sunt: ubi *Epaminondas* *Lacedæmonios* ingē
superans proelio: eoꝛ calamitatis & cladis interitū reppot. Ex eo enī rēpot
Græciæ præcipatū ultra recuperare nequerūt: quē prius adepti tenebāt.
Præsertim postea q̄ secūdo apud *Mānnē* congressi: rē ifeliciter gesso
runt. Vnum tamē illis quicq̄ hunc i modum afflictis pmāſit: ut nullatū
alioꝝ ditioni subacti sint: usque ad *Romāoꝝ* iperitū. A quibus eis habitus

perdunt honorem propter regendæ ciuitatis probitatem. Monstrat sane locus ipse i uiaque ex Plates ducit ad Thelpias. Deiceps quidem Poe-
ta Orchomeniorum memoriam facit. eos i Catalogo a Boetioy gēte ser-
parens. Vocat autem Minyeium Orchomenon-a Minyarum natione.
Hic uero colonos quosdam deductos ad Iolcum ex Minyis dicitur. Vn-
de Argonautas Minyas dictos esse constat. Locupletissima autem quon-
dam exiisse ciuitas uidet & potentissima. Opum quidem testis est enī
Homerus. Dinumeratis enim locis opulētissimis ait nec quanta i Orcho-
menōi Egyptiæ Thebas aggeritur gaza. Potētiæ uero quoniam The-
bani Orchomeniis tributa soluebāt: & Ergino Orchomenioy Tyrānoy
iēab Hercule extinctum ferunt. Eteocles quidem Orchomeniorum
Rex: qui primis Gratiæ tēplum extruxit: utriusque rei & amplissimæ
ærum & potētiæ documento est. Qui siue i accipiēdis gratis siue i ero-
gandis siue in utroque pro uirtutis officio recte peragens has ipsas: deas
honibus extulit. Necessē est enim eum ad beneficiū: liberatūq;
mura proum ac insitutum fuisse: qui ad deay istarum decus ac uene-
rationē conficiendam tantopere fuerit affectus: ut istam iam potētiā
comparat. Verum ad hanc & argenti copia fuerat opus. Qui enim nō
multa possidentine multa quidem erogaret. Quique non multa accipiat
multa quidem haberet. Sin utrumque continerēt referendū quidem
beneficii uicem habet. Quod enim exinanitur simul atque repletur ad
uūm ac necessitatē replectum semper ē. Qui uero præstat nec recipit
laud in utranque partē recto fingetur officio. Nam eius des nit munifi-
cenciæ arca atariumque defecerit. Cessabunt ergo donatores ei: qui tan-
tūmodo accipiat nihil contra gratificari paratus. Sic ne una quidē ex par-
te incipit suū bene nauabit officium. Simila & de potētia dici queūt.
Ceterum absque communi cunctiorum sermone: quod pecunia plurio
in honore sit mortalibus: iterque res humanas ea seruentissime polleat:
idque e singulis cōsiderate licet. Reges enim ipsos plurimum posse di-
tius. Ideoque ipsos Dynastas idēst potētes nuncupamus. Quomā quo-
uidit populos: aut ut aut suasiōe pducāt. Per munificētiā igit maxime
piales efficit. Nō enī orationē suadere regale: sed orationū ē munus.
Regi uero suasiōe tūc appellamus: cū donatiōibus adducāt scāque
quo cupiant. Itaque muneribus exhibendis persuadēt. At mortū autē cor-
pis uiolantē & urgent. Ista uero ambo pecunia uenēunt: comparanturq;
Nam ille magnum habet exercitiū: cui & alendi facultas suppetit. Ex plu-
rimas effundere largitiones is ualet: cui amplissima possessio euenit. Fa-
ma tulit tractū ipsum q nunc est subter Copaidem. Lacū sicā prius ter-
ram fuisse. Ex omni agricultatiōis genere ab Orchomeniis cultū extulisse:

*Dynasty
Potētia*

qui penes illum habitant. Hoc igit magnæ diuinæ argumētis ponti.
Asplidone uero quidam prima dempta syllaba Spedone uocit. Post
us Eudeum sub mutato nomie: & urbē & agrū dixerunt: est bono pre
dā crepusculo: ppteritatem fortasse matutini crepusculi. Clima ipsum
pleroq; apsis incolis conueniens præsertim in hyerne apricando: De
lon nāq; crepusculum designat. Quod cum duplex sit & diu extremi
tes frigide: longe uestigiū matutino frigidus est: illud nocti ppter
us intētius agit in frigus. Hoc uero ab nocte discedēs: remissionē illas
efficiat. Frigoris nanque curatio & medicina fit a sole. In tempore igit
lucidissimo tale fit apricissimū & Hyberno i rigore cōmodissimū reddē.
Stad. autē. xx. distat ab Orchomeno. In medio autē fluuius melas libatur.
Sup oram uero Orchomenā Panopeus ciuitas Phocēsis immittit & Hy
ampolis. Quibus cōtermina est ciuitas Hopus: Locroꝝ Epimeniorum
Metropolis. Scriptis sane est pditū Orchomenum supioribus āis cin
pestri in regione habitatū. Stagnantibus inde aquis ad Acontium mōē
denuo ædificatū. Latius eni patet ad stad. lx. usq; ad Parapotamios Phor
cidis. Historici quidē tradidere Pontū inqlinos Acharos nominatos: Or
chomenioꝝ esse colonos cum Ismeno duce post Troie captiuitatē: d
in regionē actos erroribus. Est etiā ad Carystū Orchomenus alter. Be
ne enim talē nobis subicere materiam: q de nauibus scripta reliquit
quos sequimur quū ppte materiz nostræ cōducētia prulere. Poli Bo
nam autē & Orchomenū: Phocis adest Boetiz appositā Aquilonē sim
liter a mari ad mare: tēpore unque pristino Daphniem enim aliquā
terraz Locrensis fuisse constat: Locrēsem i duo tractū scindētem. Is linus
ipsius Opuntii: & Litoris Epocmenioꝝ medius cōstitutus ē. Nūc ipsa
Locroꝝ ora est. Cetreꝝ urbs uenit sane solo æquata: dirutaq; iacet. Iaq;
Phocis non amplius usq; ad Euboicū pelagus primere uidet. Crissa autē
cōtigua ē sinui. Crissa eni ipsa Phocidis ē ad ipsum sita Pelagus & Ce
rha & Anticyra. Et alie sup eas imediterraneæ frequētes oræ ad Parnā
spectantes. Delphi qdē: & Carphis & Daulis: & Parnasus ipse q & Pho
dis ē: & occidui latus terminis. Quo autē mō Boetiz Phocis accubito
& Locris utriq; Phocidi. Duplex nāq; ē a Parnaso partita bisariam. Alia
ra quidem ab occidua pte Parnaso accumbens: & eius depascens portu
nem. Ad Crisseum uero sinum ptinens alteram Orientem ad Euboeā
finita pelagus. Vocit autē hi qdē occidui Locri & Ozole. Habēt etiā
gnatorio ciuitatis ānulo stellā sculptā Hesperum. Reliq; uē: & ipsi bipiti
quodammodo diuisi. Hi qdē Oponti ab primaria illoꝝ ciuitate Mero
poli Phocēsis: & Boetis simitimi. Hi autē Epimenidi a mōte Cæta
de: Oeteos atque Malienfes attingentes. Inter hos autē ambos occidui

inq̃ & alteros: medius sese Parnasus attulit: i Aquilonem protexus: & ab
locis Delphicis usque ad Oeteos montes: Eoliisque in unum coeuntes:
Doronesq̃ inter medios. Rursus sicuti Locris ipsa exsistentes Phocenfi
bus apponit: sic cum Eolia & quibusdam intermediis: Dorica terra
poli utriq̃ Locridi & Parnaso & Doréfiibus. Super istos Eoloq̃ pars ad
Arction uergētes: & Acarnanones natione Epiroica & Macedonica inui
cem mutuo distantes: sicuti fascias quasdā (quod antea diximus) ab occi
dēte p̃ductas ad Septētriones intelligere p̃dictas plagas. Vniuersus aut̃
Parnasus consecratus existit: & amara & alia loca: honore & sanctitate di
gna continēs. E quibus celeberrimum & formosissimum extat Coryciū
Nympharum antrum: eodē quo & Caliciū nomine nuncupatum. E Par
naso uero lateribus: unum pascuntur Loeris: & Ozole & Doréfiū pars:
& Eoli iuxta Coruum. Sic enim montem Eolium appellāt. Altero fru
unt Phocēses: & Doronenses maiori ex p̃e: qui Tetrapolim habēt: Parnas
o uersitam. Magis autem orientis pubus adherentem. Ipsa igit̃ in lō
gum latera: & fasciae locorū p̃dictorū in lōgitudinem tēdūt: una in Bo
eā spectās altera i occidū. Aliæ occiduat haud pares sunt orientalibus.
Nec ip̃a utraq̃ & sinus Cisthei usque ad Aquilonarem: & altera contra
Euboā usq̃ parallele inter se sunt: qua gētes. Ceteq̃ sic accipi
endae sunt talium locorū figura: sicut in triangulo. Lineaq̃ pluriū.
Ipsa enim parallela inter se erunt: & latera parallela habebunt.
Iste quidem igit̃ integer Typus ac forma est: reliqui deinceps de situ tra
ctus. Singula dehinc ordinatim exponamus: suscipiētes a Phocide p̃inci
piū haec aut̃ duae clarissimae cunctas emittēt: Delphi & Elatea. Delphi
quidem p̃pter tēplū Apollinis Pythi: & oraculū uetustate insignē. Siq̃
de Agamemnonē ab illo respōsum petisse: memorat poeta p̃didit. Nā
que Chalcidus Vlyxis & regis Pelidae rixam decantans introducit.
Iurga Pelides: Ithacaeq̃ tulere feroces

Rexque Agamemnon uix captabat gaudia mēte.

Hoc tibi consiliū cecinit nam Phorbus Apollo:

Pythius ex adito.

Ob haec quidem Delphi celebres. Elateū uero cētāq̃ eo in tractu ciuita
tum amplissimam: & oportunitissimo esse in loco sitam: p̃met cum in an
gustis emineat. Ex qui ea potius sit in agrum Phocensem atq̃ Boeotiū in
cursiones commodē faciat. Rupes enim instant Oeteae primum. Deinde
Loerenses & Phocenses ieurantibus sane e E Thessalia exercitibus nuf
q̃ faciles aditus. Sed ingressus angustos quidem habet: intra terminos lo
cosque finibus adiacentes urbes tutantur. Quibus i hostib̃ potestate
reductis: & transitus occupari conugit: quandoquidem Delphici templi

splendor honore præcellit. Sic & loci situs natura ipsa principatum per
se fert. Hæc enim sūt Phocidis præsi occasum maxime uergentes & ab
his sumēdū ē ininū Dictū ē ut Patnāsus usq; ad occidentuos Phocidā mō-
tes locatus sit. Eius latus i occasum prospectans Locri & Ozole possidēt.
Australe uero Delphi. Locus sane petrosus spectaculi formā habens. In
eius cacumie tēplū surgit & oppidū in circuitu stadia. vii. ac. x. cōplectēs.
Supra illud Lyeorica sua est. Quo i loco antiquitus Delphi supra tēplū
cōsistebāt. Hoc aut tēpore circa ipsum affines castalæ fontis sua locatū
domicilia. Ante urbē aut Cirphis ex Australi pte præiacet Rupes sane
prærupta fundosam relinquēs uallē p quā plurimus amnis dispgit. At
sub Cirphim Rupē urbs uetusta uacet Cyrrha ad mare locata. Ab ea ieu-
pit ad Delphos ascensio: stadia sere. lxxx. E regione uero Sicyonis politus
est. Ante Cyrrham aut Crissea planicies uacet: fertilitate ferax. Porro ala
rursū ciuitas adest Cryssa: quæ sinu Crisseo uocabulū præbuit: polis
Anticyra. Quo nomine & alia ē ad sinū uacēs Malaciū & Octā mōem.
Illic Elleborū seu Veratrū urbanū nasci uulgāt. Hic aut optime præpar-
tur. Quocirca frequētes huc adueni: cōfluunt: purgandis & curandis er-
go: & enim i Laconica pharmacū nasci quoddā: Selamog; semini postū
mile cui pmixtū præparāt Oteū Ellebotum. Hæc quidē manet adhuc.
At Cyrrha Crissaque dirupit iacet. Illa qdē prius ad sinū Crisseū. Cris-
sa uero postea sub Eurilochō Thessalo Crissei belii tēpotibus. Crissei
quidē cū secundis rebus florenti: ppter Socoloz & Italoz ueligationem
be ab his qui oraculū peterēt: exigerbāt cōtra Amphiclyonū edicta. Hæc
eadē sane Amphaltes aduersa uenerūt. Hi Locroz Ozolaz: iuris fūlli
enim aduētantes rapata Crissa: cāpum ab Amphiclyonibus consecratū
denuo arare & ferere coepunt. Ex i hospires externos maiore q olm Cris-
sei exercuere licuiss. Quocirca eos Amphiclyones pecnas dare cogēs
deo ipsi gratiā reddiderūt. Hæc itaq; tēpestare neglectui datur non nihil
oraculū: supioribus anis excellēssimo i honore habuū. Documētū sūt
Thesauri: quos populi potētesq; principes ibidē cōstruxerūt: ad quos cō-
secratas offerebāt pecunias. Nec manus artificū præstāssimoz: opera: &
ludi Pythici illic decortati: & innumerabilia tot & cōmendata scriptis
cula. Autores cetti memorāt diuinū ipsum domiciliū: pfundā & curā
esse speluncā: nō admodū lato ore patuē. Vnde aurā quidē referunt
cro efflante numine. Excelsū aut ostio imminere tripodē: quē cū Pythi-
uates inscēderit hausto diuinationis spiritū: dei respōsa referret: & manu
& oratione soluta. Hæc uero potas quæ sdam templi ministros i uisū
intēdere. At Phemonoem primam diuinantē Pythiā fuisse ferūt. Sic &
enim uatē ipsam uocatam. Urbis quoq; uocabulum ab Pythescēidē

interrogare: audire: discere: inclinatum esse: priore .pducta Syllaba: ut im-
 mortalis & indefessa ministra foret. Hæc igit in ædificandis urbibus &
 ætandis templis communibus fuerat intentio. Et enim conuenientes
 in unum ciuitates gentesque natura in commune congregabiles: mutue
 utilitati pariter seruirent: & ad cõmunia sacra cõcurrerent. Hisce de cau-
 sis & dies festos agebant: & conuentus frequentes celebrabant. Omnia
 enim hæc ad conciliandos amore homines rēdunt. Incipe primum a so-
 cialibus & sacrorum sociis & contectaneis. Quo autem maior conuētus &
 ex pluribus aduētat: eo maior putabatur utilitas. Huic igitur templo ho-
 noris ætatis amplior propter oraculum: quādo minus aliis omnibus fallax
 uisus uideatur. Etsi quippiam ipse loci situs addidit. In medio namque
 uersæ quodāmodo Græciæ: & intra & extra Isthmum minimo & totius
 orbis consistere uidebatur. Vnde & telluris umbilicum appellabatur. Fabu-
 lam addētes quā refert Pindarus: confingēs ab Ioue duas dimissas aquil-
 as in hoc coisse loco: unam ab ortu reliquam ab occasu. Quidā autē di-
 xerunt ceruos. Certe: quispiam in templo monstrat umbilicus: pendentis
 brachii utriusque duæ fabulæ argumēto inscribuntur imagines aquilarum.
 Cum huiusmodi sane cõmoditas Delphis adesset: eo facile cõueniebatur
 propius simitimi. Ipsū etiā ex his Amphictyoniciū constitutum erat con-
 cilium: & de rebus publicis consultare: deque templo cõmuniorē curā
 ac diligentia habiturum: cum tantum pecuniarum tantūque sacra munera mil-
 li in templo locata iacerent. Quibus ingenti ueneratione opus foret
 acque custodia. Verumetsi uero antiqua illa quidem incognita in ob-
 scuro iacta. Inter eos qui memoria celebrati sunt. Acrysius uero primus
 enim qui memoratur Amphictyonas instituisse putatur & ciuitates de-
 creuisse: quæ in concilium cõmuniter accederent: & cuiuslibet dedisse sub-
 fragum. Huic quidem per se. Illi uero cum aliis siue cõ pluribus. Decla-
 rare etiam Amphictyonum iurisdictiones quot ciuitatibus contra ciuita-
 tes ferret. Posterius autem alia complures factæ sūt institutiones: donec
 & hæc ipsa destructa est ordinatio sicut & Achæorum status. Primo qu-
 dem igitur duodecim conuenisse dicuntur ciuitates: singuleque his in
 anno ad coelium Pylagoram mittebant. Sic enim legatum illū uocabatur
 Veris initio & Autumni. Postea uero plures conuenire ciuitates Con-
 ventum autem illum uel Synedum Pyleam nuncupabant. Vernam
 scilicet & Autumnalem quoniam ad Pylas congregabatur: uesti ad por-
 tas quas etiam Thermopylas dicunt. Cereri autē pylagoræ immolabatur.
 Initio quidem & hæc & oraculum us communis erant: qui prope habita-
 rent: posterius etiam ii qui procul distabant proficiscebantur: & oracu-
 lo uerbantur: & dona mittebant: thesaurosque paratos locabant: sicuti

Legatus
 Conuentus
 Synedum
 Pyleam
 Pyla
 Pylæ
 Thermopylæ

Croesus eiusque pater Alyattes: & Italorum plerique ac Siculi. Cūque ini-
diolæ sint diuitiæ: laboriosa est earum custodia: etiam si curiam nummi ac
tribus: consecrateque fuerint. Hodie profecto summa i medicantia del-
phicum est oraculum: propter opes autē ipsas dona ipsa facta partim in-
cepta fuere partim magno in numero permanent. Verum prioribus sa-
culis repletum ipsum erat opulentissimum. Vel Homero testificante.

ὠνείδεια λείνεις ὠνείδεις ἀφ' ἰταρῶν ἔντος ἑργῶν.

φείδων ἀπὸ λείνωνος πύκτι θηπὶς τρέσθην.

Nec quot marmorea Phoebi delubra caperēt Vaticani unes seruat: quē
Pythia in rupe quem ab adēdis oraculis Aphetorē dicūt: thesauros ma-
nifestant: & tot repositorum opum acerui: & tanta a Phocensibus patrum
diuinorum vasorum populatio. Vnde Phocense sacrumque ista enim vocat
bellum exarsit. Hæc quidē direptio Philippi Amyntæ filii ætate patrum
fuerat. Aliam tenetur antiquū fuisse: quæ decantare ab Homero immen-
se illæ opes fuerāt exportant. Nā apud posteros: ne uestigiū quidē ulli
illarū seruati cernimus: cum Onomarchus & Phaylus templum ipsum
diripuerunt. Sic enim alia ab illo prædictum ē memoratæ nouiora illis esse
dona: opusque genera: recondita enim sūt i thesauris ex hostilibus opa
spoliis: deoque oblati: titulos seruatiæ & offitentium inscriptæ nomine
ut Gyge & Croesi: & Cybaritarum & Spinetarum Adriæ icolapæ: & sic de re-
liquis dona ac præloce i unum commixtæ sunt diuitiæ. Alia quoque loca
significant quæ uiri isti ex illis adornarunt. Sunt qui Aphetorē thesauri
dici approbent: & Aphetoris limen: defossos i templo thesauros sub or-
ta opelque depositas asserant. Contrariūque Onomarchum noctu thesau-
ros illos effodere. Magnis quidem in terra factis terræ montibus: eum de-
plum euolasse: & effossionem finem ipso uisse. Aliis etiam ne talia tenuit
pauorē incussisse.

in fabularum ordine
ponemus. Secundum autē Agamedes & Triphonis opus esse auit. Ve-
rum quæ nunc extant Amphictyones instituerunt. Ollēditur uero i
plo Neoptolemi tumultus: qui iubente oraculo constructus est: cum ut
delphicus Machereus mactasset illū. Petebat enim deus: ut fabule
dum: paternæ cordis supplicium. Vt autem simile ueri est templum
uasisse commotus est. At Macherei prognatus extitisse fert Branchus
delubri in Didymis præsul Agonem quidem in Delphis: postquam illi
citharedorum instituerunt: deo prætaxa cœnentium. Hunc autem Delphi
Criseo finito bello posuere. At porro Amphictyones: equestre cœnā
& gymniciū in Eurylocho ordinauere: coronarum quæ pythia uocantur.
At citharedos tibicines ac fidicines citharistalque adiunxerūt: sine carmine
modulationes aliquas reddituros quod pythicus ritus uocat. Quoque

pro eius generis particula sūo Anacrusis. Ampera: Canceleusinus: lābi
& Dactyl Syrtiges. Modulatus est autē Thymosthenes secūdi Ptolemaci
dalis perfectus: qui de portubus decē uolumina cōposuit. Vult autem
Apollineū agone aduersus draconē depugnātū: diuinis efferre cōsando
ludibus. Anaceusim quidē prēludiū esse demonstrās. Amperā autē pri
mā certādi experientiā Canceleusiniū certamē ipsū. Iambū autē ac Dacty
lum cūq̃ paratē: qui talibus efficit rithmūis uictoriae gratia: e q̃bus aliter
hymnis ē p̃prieus libus autē obloquit: sūde lābici Syrtiges utro beluz
desoētis lagorē imitātes ac efficiētes peride ac ad extrema cōuertat sese
perētis sibi. Ceterū Ephorus quo plurimū ad hāc tractanda utimur
p̃ter hominis diligētis: quēadmodū & de illo testis ē Polybius uir di
ginitis eximie: cōtraria mihi facere uidet iterdū ita electione istatūes:
& ab exordiis pollicēs. Itaq̃ scriptores hystoriarū icrepās q̃ fabulas studi
de scriptis iserāt: & ueritatē laudibus extornās ad ipsius oraculi sermonē
honestā quēdā adūgit p̃missionē: quod ubiq̃ sanē ueritatē maximi aeti
nup̃erferent ad hāc ipsū materiā. Absurdū enī ē inquit: si reliquis in re
bus uisē sectamur: ueritatēque modū iquirimus. Cū autē de iplo loqui
mur oraculo: quod super oīa uerissimū ē: adeo incredibilibus & mē daci
bus utimur uerbis. His autē dictis cōtinuo subfert: q̃ Phorbus & The
nis nostro generi utilitatē afferre cupiētes: oraculū cōparare decreuerūt.
Subinde cōmoditatē eloquit: cū ad māsuetudinē uiaē prouocabat: mo
rēq̃ castigabat. Nōnullis respōsa proloquēs: quēdā per edicta mādās.
Aliqua omnino prohibēs: plerosque ne ullo quidē admittēs pacto. Hāc
utē ali dīposuisse illū rentur inquit: cum deus ipse corporis assumpsit
imaginē. Alii autē cū fuit uoluntatis mētem cognitonēque mortalibus
mādās. De ipsis deide dicere delphis igressus: quā fortē explicat: antiq̃s
ēperibus quosdam extitisse Partabos autochthonas uocitatos id est indi
gnas: & Aborigenes Parnasū colentes. Quo quidē in tēpore Apollinem
in terras adueniātē māsuefecisse homines e siluestribus fluctibus: & m
tū uiuēdi ritu Athenas egressū adūisse delphos: eam per uiaē qua nunc
Athēnsis populus Pythiādē supplicationē cū pom̃a praeueniat: ad Pa
nopeā deinde cōsistentē urbem. Tityū clade affectisē eius loci Tyrānū.
Virū profectū uolētū ac flagitiosum. Postea cōiūctos illi Parnabos: alio
ritūisse hominē esse nomine. Pythonē ac cognomine draconē: quo sane
legimis debellato: iter adhortidū hic p̃aclamāisse: unde cōsuetudinē
mādās. Ut qui cōsecuturi sūt acie: sic Piranis celebrationē clamitēt. Py
thonsis uero tabernaculū sic in cōdio tūc a Delphis assumptū. Sicuti nūc
quoque ac semper rerū ea aetate gestarū: perpetuam adhuc recordationē
& monumentum factūribus. Quid autē fabulosius fieri posset q̃ sagittas

mittens Apollo & Tityos. Pythonasque machas: & ex Athenis delphos
iter faciens: & terram uniuersam perueniensq; si hæc minime fabulan-
ta esse putabant: quid oportebat themni i fabulis celebratam sceminan-
uocari fabulosumq; draconem hominem-nisi si uoluit historie fabula-
que locos in unum confusos conturbare. Idem etiam his similia de Aeo-
lis protulit. Nam cum præfatus sit: eos omni tempore iuictos nunquam
depopulatos: quandoque Aetoliam Acoles coluisse erectis regionis con-
uatoribus barbaris: quandoque Aetolum cum Epeis ex Elide profectis.
Hos autem mutuis uicibus ab hostibus. Istos ab Alcmeone &
Diomedes. Sed ad Phocenses reuocet oratio. Initio enim in ripa post An-
tecyam Marathus parua subest urbs. Secundum eam inde Pharygium
promontorium cum stanoe. Deinde portus nouissimus recessus: qui se
illi obtigit appellatus sub Helicone & sub Aëtra sacis. Ab eo quoque nō
longe absunt ab his locis oraculum: neque Ambrysius quæ idem quod
Boetia nomen tenet. In mediterraneis uero secundum delphos paulisper
ad orientem Daulis est oppidulum. Vbi Tereum thracem potentem
tenuisse aiunt: quæque de philomela & progne fabulis uulgata sunt: et
in loco patrata memorat. Verum Thucydides ad Megara scribit. Loc-
um autem nomen a densitate arborum inditum est: cum Daules densos ap-
pellat. Homerus quidem Daulida dixit: posteri uero Dauliam. Illud ut-
ro qui Cyparission habent: duobus accipiendum est modis. Nam secun-
dum alios nomen accepit ab arbore. Aliis autem placet a uico ad Lyce-
am uocant: Panopeus sane olim nunc uero Phanoteus uicinus Lebadæ
locis Epæi patria: quæ de Tityo tradita sunt fabulis: hic gesta feruntur.
Homerus quidem refert ut Pheaces Rhadamantum i Euboeâ dedux-
runt: ut Tityum exspectaret telluris filium: & speluncam Elea etiam ab
Elara Tityi matre nominatam. Monstratur etiam per insulam Tayi-
cellum cui honores quidem redduntur iuxta Lebadiam Trachin quæ
que est ciuitas Theetæ nomine similis: Phocensi exigua sane: eius duo
Trachini uocantur. At Anemores ab continenti nomen assequitur. Lo-
cus enim Catopetris uentosas in illam tradit procellas: præceps quidē
a Parnaso proueniens. Hic autem mons delphorum & Phocensium et
minus erat. Quæ tempestate Lacedæmonii Delphos a Phocensium scien-
te disiunxerant: & per se rem suam urbanam agitare permiserunt. Em-
plerique uocant Anemoleam: deinde Hyampolis a nonnullis appellat.
In quâ e Boetia Hyantes profugi sese receperunt. Ipsa maxime in medi-
terraneis est Parapotamiorum uicina: diuersa ab ea quæ in Parnaso Hy-
ampolia nuncupat. Elaris itē inter Phocenses urbes splendissima: Homero
ut protulit ignota. Circa enī illius ætate noua condita operatio profecto

In eſi loco aduerſum maritimas incuſſiones. Eius ingenium Demofthe-
 ſes idicat & opportunitatē repētū cōmemorēs tumultū Achēis exortum.
 Poliſ a Prytanibus Elatam captā fuiſſe denunciatū eſt. Sūt autē Para-
 potami id eſt affines fluuiō. Pagus quidem penes Cephylſum habitans
 Phlorienſibus uicinus & Cherontenſibus: & Elatez. Theopompus autē
 aſſerunt locū ab Cherontea ad ſtadia quadraginta diſtate & diſtēmi-
 nare Ambrylenſes & Panopēſes & Daubiēſes. Iacere autē i ipſo igreſſu e
 Boetia in colle ſans alto iter Parnaſum & mōtē. Abelli autē p ſtadia quin-
 que ab terminis. Diuidereque Cephylſum dantē anguſtū utriusque trami-
 nis: principū quidē e Lileā captam p̄ Phocēſi urbē ſicut inquit Home-
 rus. Et qui Cephylſi p fonte Lileā habebant. Copadē uero is Lacū in-
 golit. Daubum ſane ad ſtadia ſexaginta p̄tēdit ulque ad Hyphantē:
 cui kumbit Orchomenus. Heſiodus quidem amplius de flumine earū
 p̄dictā eius fluxu ut totam plabat Phocēſem orū: ſeſe ſerpētis iſtar i
 inqueſiutque pene Panopidē. Gechonēque munitā: & p Orchomenū
 kōnciſſeciat. Anguſta uero iuxta Porapotamios pugnam concitarūt.
 Quam Parapotami nūcupāt. Dicit enim utroque modo: & hūc unum
 quem habebant igreſſum. Eſt & Cephylſus Phocenſis & Atheniēſis &
 Salaminis quartus quinquēſque Sicyone & in Schyro: ſextus in argo dur-
 eas octogiem e Lycio. In Apollonia uero uicinia Epidamno id eſt Dyra-
 chioſis ē circa Gymnaſium quē Cephylſum uocant. Daphnus quo-
 que tum olim Phocēſis eſſet urbs: diruta iacet hoc tempore Euboicum
 ſingēs mare diuidēs Epicnemides Locros. Hos quidē i Boetia. Illos ue-
 ro i Phocidē a mari pertinētes. Quippe ſignū eſt q̄ in ea ſacellū ē Sche-
 deū quod Schedū ſepulchrū eſſe memorat. Ad utramque partē Locren-
 ſem agrū ſanis de Phocidē a nobis dictum eſt. Deinde Locridis ora ſub
 ordine. Ideo de ipſa dicere aggrediamur: ea duas in plagas diuiditur.
 Una quidē Locroꝝ eſt i Euboeā uergentis: qui ad utrūque Daphnuntis
 urbis lacus diſcin dūtur. Vocabant autem unū quidem Opuntia a ciuitate
 Metropoli. Alteri uero Epicnemedia a Cnemede monte. Reliqua i oc-
 cuſum ſpectans occiduorū Locroꝝ appellat: qui uide & Ozolæ nominantur
 necos diſtinguit ab Opuntis & Epicnemidis: & Parnaſus intermedius:
 & Dorienſium Tetrapolis. Exordiamur igit ab Opuntis. Secundū urbes
 quidē alias in quas Boetiā litus terminat e regiōe Euboeæ ſinū iacere cō-
 tingit Opuntia. Opūtem autē Metropolim eſſe cōſtat: ſicut illud idicat
 epigramma quod prima quique colūnarum ad Thermoꝝylas iſcriptū
 habet penes Polyanthrū: id eſt publicū ſepulchrū. Sic autem ſe habet.
 Quos pro ſe i Medos moriētes Græcia uidit.
 Vires pro ſe i Locrorum nūc mater Opūtia claudat.

Est uero abest a mari circa stadia quindocim. A Penco statem sexaginta. Cynus quidem est Empoetium & promotorium Opuntium terminis suum stadia circiter quadraginta. Inter Cynum uero & Opuntē semel isora plures: ad Aedēpsam Euboeae uergēs. Vbi Hercules balnea sūt. Innotuit autem fretū stadia centū & sexaginta. Enimvero Deucalion Cynum habitabat (ut dicitur) ubi & Pyrrae tumulus ostēditur. Deucalionis autem Athenis. Abest autem Cynus a mōte Cneme de ad stadia quinquaginta. Ex Atalanta sane Insula locata est in Opuntē: eodē nomine qua altera cōtra Articiē sita. Quinetis quosdam in Elaea ora Opuntios fama est esseque digni nō sūt de quibus uerba sūt in q̄ cognationē quādam renouat. Quae illis cū Opuntius exiit. Ceteri ex Opuntia terra narū esse Patroclum testat̄ Homerus: qui cum credē patrallet inuitus fuga se subiret ad Peleū. Menoetius uero eius pater mansit i patria. At enim Achilles ē Menoetio pollutus: ut cū ex ea expeditione reuertisset se illum in patriā reducturū. Vix nō ille sed Ajax Locrus Opuntiorū regnum obtinebat: quē a patriā Aryeo genitū ferunt. Eanem uero uocatum fuisse cū dicitur quē Patroclus iteremita quo & Sacellū Eaniū: & Eanidē fontē ostēdit nominarū. Post Cynū sane deinceps Alope sita est & Daphnē: quē dū rurū ante diximus. Ibidē portus est a Cyno nonaginta distās stadia. Ab Elaea uero si terrāstre iter subeas i mediterraneā centū ac uiginti. Si uero ista sinus Maliaci sunt. Nā post sinum Opuntū hic ipse coniungit. Ac secundū Daphnūtem Cnemedes sūt: locus munitus ad stadia uiginti si quis nauiget. In quē ex Euboea Centum est regione consistit promontoriū i occidentem spectās: sinūque Maliacū fretū distūctū stadia ferme uiginti. Hae autem tam Locroae sunt Episcnemedioae. Hoc in tractu ut p̄minet Insula Lichades a Licha nomen assecuta. In iā dicto pelago & aliae quidē Insulae sunt: quas libēres omittimus. Ceteri post stadia uiginti a Cnemedibus portus occurrit. Supra illum uero totidē stadiis Thronium iacet in mediterranea. Dehinc Boagrius amnis effundit̄ Throni p̄terlabēs. Manem autē cū inuocupāt. Est autē torrentis ut iterdū ne tūctis quidem ingrediare pedibus. Quandoque uero ad bina late fundat iugera. Secundū hanc quidē Scarphaza iacet superius a mari stades decē. Ab Thronio uero triginta procul absens. Postea uero Nices ē ac Themopyle paulo paucioribus. Aliae p̄fecto urbium memoriam facere indignum est. nisi quas Homerus meminit. Callarus deserta liquitur. De hunc cāpus nomie Bessa idest arbutis refertus locus. Quem sic ideo uocari contingit: quia filius est obsitus: geminoque si scribēdum est. Samiter & Nape idest collis arboribus circūdatus in Merymniae campo: quē Hellenicus ignotans Lapen nominat. Populus uero sine tribus Aed

agri Bels unico ſcribitur. A qua Beſeentes tribules dicuntur. Scharpha q
dem in excelſo ſua lōge ſtadus uiginti diſtis: agrū & frugibus ſeracem:
& arboribus conſeſu habet. Sic & alia a frequētia & deſerate dicitur: hodie
Pharyge uocāt. Ibidem uero Iunonis Pharygae phanū locatū ē a Pha
rygis in Argiua terra. Nam & Argiuorū Colonia dicitur. Occidentaliū q/
dem Locroꝝ non utique mentionē ſecit Homerus. Aut non apertis qui
dem uerbis: ſed tātū ut illos pro iſtis breuiter uideat attingere. De qbus
nos locis diximus: qui trans Euboeam ſacrā incolunt: per inde ac etiam
di exiſtāt. Hi ſane ciuitates habuerūt Amphiffam & Naupaſtū. Quorū
quidē Naupaſtus prope Antierthium permanet. Nomenque inde acce/
pta Paugendis ideſt conſtruēdis nauibus. Siue illic Heracleide claſſem
compegerūt. Siue loca prius cōparatūtur ſcribit Ephorus. Ea uero nūc
Aeolis ſubiungitur. Sic adiudicante Philippo. Ibi & Chalcis eſt de qua
memoriam poſtea egit. Cū Aeolas diuumerat paululū ſubter Calydon
montē ē etiam collis Taphoſſus. In quo Neſi & alioꝝ Cētauroꝝ tumu
lus locatus cernit: e quoꝝ tabo deterimus odor: ſub montis radice pro/
fundit: & humer croſſioribus guttam manat. Quā quidē ob cauſam gē
tem illam Ozolas ideſt odoris malī uocari. Adeſt & Molycræa Anter/
thii Aeoloꝝ oppidulū Amphiffā ſane ad Ceſſet cōpi uertices poſita
Eli Aphictryones deſtruxerūt ſicut iſ expolumus: Epoliū Locris. To
nuero Locrenſis nauigatio paulo ſtadus ducentis maior exiſtēt. Alapē
item urbē & hac in parte: & in Epicnemediis & Pbictoris nominant. Eni
uero ab Epicnemediis horū deducta Colonia: & ab his Zephyrii diuina
u. Cretꝝ Locris occiduis contigui ſūt Aetoli. Sicut Epicnemediis Aeni
men: qui hanc obtinēt. Medii autem ſūt Dorienſes. Hi ſūt qui quidem
metropolim moenibus uallatū: quā Doricæ nationis Metropolim eſſe aſſe
rant. Vrbes autem obtinebāt. Erineū: Boium: Pindū: Cytinū. Imminet
autē Pindus Erineo: iuxta quā cognominis illi fluuius decurrit i Cephif
ſum exonerans nō magno a Lilea interuallo. Pindū autē uocāt Acyphā/
ē ille qui. Eoꝝ Rex Aepalius cū e regno fuiſſet expulſus. Herculis ope
aque opera reſtiturus eſt. uti ſcriptores pſiderūt. In cuius beneficii me/
morāci iam rebus humanis circa Octā deſuncto gratiā reddidit. Qui p
pe Hylū inter eius filios natu maiorē adoptauit. Illeꝝ regni ſucceſſionem
leſorū: & nati natoꝝ: & qui ab eo progeti ſuerūt. Hic i Peloponeſum
redeuntibus Heracleidis primus fuit impetus. Interca urbes ipſæ ſuam
non mediocritē obtinuerē dignitatē: licet & exiles & agro fertiles forē: po
ſterus neglectui datae ſūt. Cæterum i Phoceni bello: regnoꝝ Macedo/
nico & Aeoloꝝ: Aſchamanūꝝ potentatu ſic actū ē: ut eorū ueſtigium ad
Romanorū ipſerū pueniſſe dictu ſit mirabile. Hæc eadē Enenies quoꝝ

passi sunt. Istos enim Aetoli & Achamanes extinxerunt. Aetoli enim de
Acarnanibus belligerantes: & magnā adepti potestatem. Achamanes vero
Epirotarū postremi ad dignitatis fastigium deducti. Ceteris autem ob res fa-
ctas desperatis. Cūq; Amynta rege egentē adepti potentia. Hi vero Oe-
tam montē possidebant. Mōs ipse ab oriente ac Thermopylis i occiden-
tē usq; i sinū Ambraciū extendit. Quodā eam modo per lineas recte
mōs iste montanā scindit regionē: a Patraso usq; Proctū Barbarisq;
supralacubus. Istius pars una uergēs i Thermopylas Oeta uocat. Lōg-
tudinis ad stadia triginta Asperitans & celsitudinis nō mediocri. Lōg-
asit excellēssimus ad Thermopylas tractū. Ibi enim cacumē anellē:
& i rupes acutas praeputas praecipitesq; sunt. Paruūq; & angustū uia-
bus: a litore Locros perēbus: & ex Thessalia derelictū trāsitū. Ipsū qdē
transitū Pylas idest portus & angustias uocitant atq; Thermopylas. Sūt
enim ibi prope Thermarū idest calidae aquae magno in honore: un Hercu-
li consecratae. Supra sinus ē mons quē Callidromū appellat. Antani illi
qui eū reliquū per Etoliam Acarnaniūq; usq; sinum Ambraciū per-
ueniē Callidromū nomināt. Ad Thermopylas sane intra angustias or-
stella sunt. Necreā quidē ad Locrosq; mare. At Tichus & Heraclea sup
illā quae prius Trachin uocabat: ab Lacedaemoniis cōdata. Ab ātiquae
ro Thracide stadiis circiter sex distat Heraclea. Deinceps Rhodina ē
locus sane munitus. Haec autē loca nū ab asperitate: nam aquarū abundā-
tia reddunt ad icursandū difficilia propter fauces uallidū: quas plabant.
Quomā praefer Sperchiūq; Anticirrhā praeterfluit: etiā Olyras aditq;
(ut fert) Herculis rogū extinguere conabat. Simul & Melas alterq;
Trachine quinque stadiis abest. Vallē uero quandā ad Austrū esse sci-
bit Herodotus: qua Asopus alioq; iū dictoq; nomine uocatus percurrit
pelagus inter Thermopylas ingredit: assumitq; Phornicē: cū meritis
ibi congregietem: & heros nomē gestatē: cuius quoq; monumentū nota
ostēdit. Ab Asopo autem ad Thermopylas stadia interlūt quindecim.
Ea igitē tempestate maxia decorabatur orx ista gloria. Cū i eaq; postu-
te claustra ipsa tenebātur angustiarū uicina. Et cū aduersus exterritos
eterni certamen de dignitatis fastigio & principatu gerebāt: sicut Philip-
pus Chalcedē Corinthūq; Graeciae Pedias uocabāt: ad Macedoniarū appet-
tunitates respectis. Haec autē posterius: & ea quae sunt ad Demetriadem
uincula nominabātur. Haec enim transmeādi domina: potensq; erat: ad
Tēpe cū Pelion haberet & Ossa. Annis uero posterioribus cū eia uni
subiecta sint iperioniciūq; exitus unus adest & cūcta ad Thermopylas
angustias aperire patēt. Leonidas sane paucis adhibētis finitimis contra tot
Persarū milia: ope Locros obstitit: donec ab eo per montana circumue-

gamitæ Barbari ipsius Leonidæ cōmilitōes conciderūt & nūc i commu-
gem cūctorum tumulum eorum Poliandri adest: & insculpta in co-
lumna Spartanorum late uulgata inscriptio.

De Lacedæmonis hæc hospes parit iacere.

Dum illos rigidis legibus obsequimur.

Adest ibi portus ingens & Cæteris replū. In quo in omni ibidē cōue-
niunt Amphictyones sacrificiū conficiebāt. A portu autē in Heracleā Tra-
chiæ terra: strī iremere: quadraginta stadia ierūt. Cursu autem marino
ad Censū septuaginta Extra Thermopylas statim Sperchi effunditur.

Ab Euripo uero ad Thermopylas stadia sunt quingenta & triginta.
Iacensis hic quidē ora finitur. Extra uero tractus Thessalorū uergit ad
orientē. Sinumq; Maleæ. Ad occasum autē Etolæ & Acarnanes. Athama-

res autem & ipsi defecerunt. Maximū uero & uenustissimū est Thessali-
cis omē & conuentus. E quibus partim Homer us inquit: partim ali pluri-
us Homerus quidā semp Eolos uno dicit nomine. Quatuor non autē
gētes sub illis constituēs: præterq; Curetes: quos in parte Etolorū ponere

oponet Inchoemus igit ab Thessaliis plura nimis antiqua: & permixta
sibiles: iter se dissōntia. prius omittētes: sicut & i aliis quoq; fecimus
Quæ nobis uisa fuerint opportuna dicētes. Eius a mari & Thermopylis

distans usq; ad Penei eruptionē: & extrema Pelis. Quod quidē latus spe-
dat ad Orientē: & ad ultima Euboeæ i Boreā spectantia: partes quidē i Eu-
boæ ac Thermopylis tenēt Malēses & Phthiochæ. Achui ad Pelis ue-

ni Magnetes populi. Hoc quidē igit Thessaliæ latus orientale litusque
appellat. Alio autē ex latere a Pelio ac Panazo i mediterraneā adistunt
adherētes Macedones usq; ad Paroniā: gētesq; Epiroticas. At ab Ther-

mopylis parallela idest iuacē aequaliterq; distāna Macedonibus mōrta-
Ones & Eolice & Doricis bus atq; Parnaso cōtigua. Vocet autē ppiquū
in Macedonibus latus Septentrionale. Alterū uero Australe. Reliquū

latus occiduū: qd Eoli & Acarnanes includūt & Amphilochi & ex Epi-
rotis. Acarnanes & Molossi: & terra Epirocæ. Sic enī aliquādo uocabāt:
& simpliciter ipsi Pidi accolæ: præter Peleos & Olleas. Hæc quidē satis

enollitur. Haud tñ mltū circūplecht agrū. Sed i cāpestina eius sinus ē.
Hæc ē media Thessaliæ felicitissima regio: ea excepta quā flumen altius
& inundat. Quonā Penæus p mediā labēs cōplutibus assumptis sinibus

lepus effundit. Antiqs autē sæculis (ut fama ē) totus campus stagnabat.
Quē alius ex partibus montes coercabant. Cū etiā litus aliorū capis ha-

beret loca. Terræ autē moribus factis abrupta sūt quæ nūc uocātur Tē-
pe & ab Olympo abscissa Ossa: & hæc Penæus affluxit i mare: & orā illā
locatū reddidit. Relinquit tamē lacus Nefous & qdē ingēs. & minor

Parallela idest
iuacæ aequaliter

Figure 1

324
A. 12

quam Helladem siue Græciam & Achaiâ opinâtur esse. Hæc autem alie
tam esse partem Australi. Diuisa Thessalia uniuersa cû ipsi eâ diuidât.
Verû poeta duo facere uidet Phthiâ & Helladê seu Græciâ cû hoc pa-
râ dicat. Deinde scorsum latam per Græciam Phthiâ usq; petuunt & il-
lud frequentes per Helladê seu Græciâ Phthiâque ciuitates sunt. Poeta
igitur duo hæc efficit. Vtrû autem urbem Regionem nequaquâ indicat.
Posterior Helladê aut Græciam Regionem asserentes partim extindi
Thebas Phthioncas aut a prisca Pharsalo. In hac aut Regionem: The-
dis Phthi est penes utrâq; Pharsalum uetustâ scilicet & nouâ. Quo ex
Pharo & hanc oram Achilli subiectâ fuisse suspiciant. Qui uero urbem
esse inquirunt Pharsali quidem ostendunt longe ab eorû urbe ditatû op-
pidum quod Helladê uel Græciam fuisse crediderunt. Duosq; insuper
locos propinquos: Messeidem se Hypereti; Vex Melitenses procul ab
urbe sua stadiis decê Helladê idest Græciam habitatâ. Inducant trâs Em-
peum. Quo tẽpore eorû urbs Pyrrha uocabatur. Ceteræ ex Hellade seu
Græcia humilim loco uocet. Græcos in urbem suâ habitaturos cõmigrâ-
testimonio essent; in illoq; foro æditum sepulchrum Hellenos q Deu-
calonis & Pyrrhae filius extitit. Scriptis autem traditû est. Deucalonem
Phthiæ Regnum tenuisse: & simpliciter Thessaliæ ipetitasse. At Eni-
pos ab Erythra præter Pharsalon currens in Apidanum elabitur. Api-
danus uero in Penæti. De Hellenibus siue Græcis hæc Phthios uero uo-
cant Achilli subditos a Protefilao & Philoctete; quorum testis ipse Poe-
ta est. Quipe in recõsione siue Catalago nauû iques eos ita expressit:
qui sub Achille erant. Hi uero habebant Phthiâ. In pugna aut secus na-
ues gesta eos i nauibus residetes: cû Achille fecit queros. Ac Philocte-
te subditos pugnam exercere Medontem habetes: gentemq; Protefilai
pris. Deinde Menepolemi pedû uelocitate ualentes: de quibus cõmu-
tẽ fecit sermonem hoc modo.

Hinc & Boeti: longoque Iones amictu.
Locrique & Phthi famæque insignis Epri.
Aspeculaciter ait. Duxque Medon Phthiis Neoptolemus: Alipes idẽ.
Hi quidẽ p Phthiis magnanimi nauigia tutâtes cû eis pugnam inserunt.
fate & qui cum Eurypylo militabât: Phthiû nominabâtur illis cõfines.
Tamẽ hoc tẽpore i Magnesiæ ture cõsent quæ subdita fuit Eurypylo:
& ois totâ philoctete subiectam: & Orchomeno uicinam & Achilli sub-
iectâ phthiâ ab Dolopis: & cõpessit plagas ad usq; mare Magnesiû: & us-
que ad Antronẽ urbem Protefilai: quâ nũc plutatio pferunt casu. Cete-
rum de Halo & de Halope ambigitur: ne nũ hos dicat locos qui i phthi
uico sensu ferantur. Sed in Locris cû hucusq; Achilles suum possedem

imperium quēadmodū tenus Trachinæ: Oraq; Oetea. Est autē & Halus
& Halus in Locrensi litore sicut & Halope Sūt q pro Halope Halus
tē ponāt: & hunc in modū scribāt. Quēq; Halon atq; Halūm: & q Trachina
colebant. Halus autē Phthionicus in Ochrys: transitu iacetq; mōs
oræ Phthiotice ad Aglonē iacet: Phreſto proximus ac Dolopibus: inde
protēſus ad ſinu Maliaco propinquus. Halus ab lione ſtadia circiter ſexta
giſta diſtat: ſeu maſculina ſeu muliebri proſeras genere cū utroq; modo.
Halus autem Achamānis fuit domiciliū. Poſterioribus deleta tēponibus
quæ Crocio iminent cāpo. Cuius mœnia Amphiffus amnis alluit. Sub
Crocio autē Phthiotice Thebæ ſūt. Et Halus qdē Phthiotice nūcupat
ora & Achaiæ: quæ cōiuncta ē Malēſibus ſicut Ochryi pſopodes: & ſi
cut Phylaca Proteſilai oræ Phthiotice ē Malēſibus uiciæ: ſic & Halus.
Abest autē Thebis ſtadia circiter cētū. In medio uero ē Pharfali & Phily
otap. Tamē Philippus eam Pharfalus attribuit Phthiotiæ adeptū. Sic ū
terminos & cōſtitutiones nationū locorūque ſēper uariari cōſigūt: ſicut
memorauimus. Sic & Sophocles Trachinē Phthioticā nominat. Argo
midorus autem Halum ſiſtit i litore extra Malacū ſinū uicere. Phthi
tin autē procedens enī hīc uſque ad Penæſi poſt Antronē Ptoleū pont.
Mox Halū a Ptoleo decē ſupra cētū ſtadia i uuallo diſtāt. De Trachi
ne ſane iſ ſiſ ſit explanatū ē: & poeſia nominatū exponit. Cū autē Spchi
um ſepenumero meminit: ſicut inē indigenā e Timphreſco Deyopon
mōte naſcētē iuxta Termopylū uero erūpētē. Inter ipſū & Lamia delu
rat utiōnia itra Pylas quæcūq; ſinus ſūt Malaci: & extra ſub illoq; dno
ne fuere. Ceterū Sperchius a Lamia ſtadia triginta diſtat. Quæ quēdā ſi
net cāpo ad Malacū ſinū pinēt. Indigenā uero Spchū eſſe demōſtrat
eo q illi exſarēt ſeſe nutrire dicat: & quēdā præſectū ſuū Menekchum
Spchiū & ſororis Achillis filiū nominet. Vero autē ſimile ſit Myrmidōs
appellari cōſctos: Achilli Partocloq; ſubiectos q ex Aegina pſugū Pele
um comitati ſūt Phthiotæ: quoq; oēs Achæi uocitabāt. Annumerāt autē
iſq; Phthiotici iuris ſūt ſub Achillis regno ad Malēſiū habitantes icho
ſtes plures qdē. In ipſis uero Thebas Phthioticas habere Echīnā Lamī.
Circa quā Macedonibus & Antipatro aduerſus Athenēſes Lamicum
confiatum eſt bellum. In quo Leſſthenes dux Athenienſium & regis
Alexandri ſocius cecidit. Vtcrius ſūt Erineum: Coronara. Erineum qui
dem quo nomine & altera urbs in Boetia eſt Melites: Thaumacus: Pro
erna: Pharfalus. Ererria eodem nomie quo Euboica parachelonæ: & hec
quoque eodem uocabulo quo ſunt Etolica. Nam & hoc flumē Achelous
eſt Lamix propinquus: penes quem quidē ſedes ſuas habēt parachelonæ
Potrigit autē ora iſta ad Aquilonē ad Aſclepiadaq; uertit: & occidentem

ſpectantium & Eurypyli & Proteſilai ciuitates i oriẽtẽ uergẽtes:& i me-
ridie uero ad oram Oceaẽ i populos quattuordecim diſtributũ & i He-
redẽ plagãque Dryopũ tetrapolin ideſt quattuor ciuitates aliqũdo ſub
ſeuerentiũ: quomodo & Doricũ cũ illa Dryopum Peloponneſum incolẽ
num:caput urbũ ideſt metropolis cẽſeret: Ad Oceaẽ ſane pertinet. Acy-
phas quoque terrarũ paraſopia & Oemadæ gẽs & Anticirtha quo nomi-
ne altera eſt in Locris occiduis. Hos autem decem ordines dico qui non
ſemp eodẽ ſed uario manere modo. Quæ uero magis ac magis diſignes
ſunt:digniſſime memorata ueniunt. Poterit uero ipſius teſtimonio Dolop-
es ad extrema Phæac locatũ:& quod ſub uno eodẽque Imperatore Pe-
los militant & iſth & Phthiorũ. Nã ut ille inquit Phthiæ extrema obſunt
& ductor erat Dolopũ Phoenix:& manere Pelei. Tactus autẽ ille plu-
rimũ Pindo uicinus eſt:& locis propinqs qui maxima ex parte Theſſa-
licæ plage ſunt. Gloria namq; Macedonũ Theſſalorũq; ſimul & potentia
eſt:ut eorũ uicini præſertim Epirotũ:partum ſponte partum uero coar-
cti ſe in Theſſalorũ aut Macedonũ parte conſtituerit: quomodo Acha-
nẽs & Ethices & Talares Theſſalorũ. At Oreſte & Pelagone & Emi-
lote:Macedonũ Pindus autẽ mons prægnus ad Arcton Macedonum
pẽt habet. Ad Occaſum autẽ Peribos:homines metanaſas ideſt nugator-
ũ:cõiunt. Ad meridiẽ uero Dolopas. Hæc ẽ autẽ Theſſalia: ſin ipſo autẽ
Pindo habitaciones habebant Talares:natio Mololſorũ ab eis deductarũq;
linari incolunt:& Ethires ad quos expulſos a Periboo centauros fuiſſe
poeta cõmemorat. Eos autem omnino deſecuiſſe:ſcriptores alunt. Quam
quidẽ defectionẽ duobus intelligendũ eſſe modis accipimus Aut enim
natales ipſos funditus deſectos. Illoꝝ agro præſus deſolatoꝝ: aut ipſarũ
nomine gentium nuſq; amplius exiſſente:nec tali eorũ conuentu perdu-
mit:quoniam ergo id quod reſtat etiã adunatũ nulla præſus mentionẽ
aliqũt: nulla ipſum dignũ memoria ponimus. Nõ quidẽ id ipſum:nõ
nã nomine aut loco tranſmutatũ:quod ſi iuſtã cõmemorãdi cauſam ha-
bat tranſmutatio ipſa neceſſario explicanda eſt. Reſtat iam ſane ut litto-
rordinẽ dicamus:quod Achilli ſubditũ erat ſumpto a Thermopylis
ordo. Iã enim & Locreſe litus & alia diximus. Itaque Thermopyle a
Cneo abſunt ſexto ſtadia ſeptuaginta. Quod ſi extra Pylas annauiges a
Sperchio ſtadia decẽ. Hic uero ad Phalarã ſtadia uiginti. Supra Pha-
lariã mari ora urbium quindecim ſtadia quinquaginta imminet. Inde
porto nauiganti ſtadia.c. Echinus incumbit. Reliqui litoreis æger in
mediterraneam Lariffam penſilem habet ab eo ſtadis uiginti diſtãt m.
Hæc etiam ipſa pelafgia Lariffa nominatur: poſtea Myonneſus exilis
inſula poſt Autton: hæc Proteſilao ſuberat: tot ſub Achille fuerant.

Explicit autem poeta recēserq; ordine illas quæ Achilli patebāt: & quæ
intē Proteſilao. Hæ autē sunt quæ demoeops sūt: sub Achille sane ora im-
ralis usq; Antronē. Quippe cū phylace quæ prope Thebas phibiotica
est: & ipsa sub Proteſilao foret: & Halus & Larissa pēſilis & Demetreum
sub illo cunctæ ad partē Othrys montis orientālē demetreum. Sub illo
quidē omnes erant ad orientē solē spectantes: Othrys montis Demet-
reum uidelicet: Demetrios idest Cerens templum: quod & Pyrasum non
cupauit. Erat autē Pyrasus optimo munia portu ciuitas: duobus i stad-
Ceretis lucū & sacrā habens statuam: longe a Thebis stad- uiginti. Su-
pra Pyrasum autē iacet Thebæ. Supra Thebas uero i medietate Cra-
cius campus: ad extrema mōtis Othrys: p quē amnis Amphrysus labit.
Sup hunc extat Icton: ubi Ictonæ tēplum ē a quo dictū est: & alæ: in so-
etia & Cuarius fluuius: de quo rettulimus: cū de Arma scriberemus i so-
etia rebus. Hæc quidē de phibiotica plaga Vna ex quattuor Theſſalæ
totius pticulis: cuius sūt & subditæ Eurypylo terræ: & Phyllonubi Apol-
linis phyllei phanum ē & Ichneæ: quo i loco Ichneæ Themis colit & Cr-
erus cū ea cenſet & Athamania. Ad Antronē uero muniū castellū est
transitu i Eubocæ: quod Antronis asinū uocant. Postea Podesi & Halus
dehiæ Cereris tēplum & Pyraſi rudera deſecti: superque ipsum Thebe
Post Pyrrha promōtorii ac ppe illud dux Insulæ paruas quatuor uas
Pyrrha altera Deucalion nominat. Hæc phthionice partis finis ē: Deioq;
subditos Eumelo populos numerat: conſiguūque orā maritimā. Inſiā
supra Magnesiā tetrāque pelagiam. Phære quidem sūt Pelagiam
camporum terminus ad Magnesiā: q usque Pelū stadia centum ac ſea-
ginta porrigitur. Emporium a sūt Phære habent Pagasas: ab eis nonagiti
distans stadiis. Ab Iolco autē uiginti. Iolcus iam dudū diruta iacet. Quo
ex loco Pelias Iasonē ac nauē Argo foras emiſit. Pagasas autē ideo dicta
eſſe aiūt: qā eo i loco nauē Argo cōpegerit. Alii uero ſimilius exſtimāt.
Loco ipſi nomē impoſitū propter uicinos fontes idest Pagasq; frequēs
aquæ ubertatē effundūt. Iuxta quoq; ſunt Aphere ciuitas. i. emiſſa: quā
hic emiſſi fugerit Argonautæ. Supra Demetriadē uero urbē Iolcus ſu-
dia ſeptē ad mare iacet: quā Demetreus poliorceta. i. urbū obſeſſor ſui
nominis monumēto cōſtruxit iter Neliā & Pagasas ad mare: ad eaq; ei
guas qſdā urbes cōmigrare iuſſit: Neliā ſcilicet Pagasasq; & Hormonū.
Rhizonterem item Sepiadem: Olizonem: Boebon. Iolcum. Qui hoc qui-
dem tempore Demetriadi addicti ſunt Pagi: & hoc ſane per multos ſa-
nos: & nauale & Regia Macedonum regibus ſunt. Tenebat & Tempe
& utrumque iā dictū montem: Pelū ſcilicet atque Oſſam. Hæc uero tem-
peſtate ad exiguum contracta ē: cū cūctas Magnetiæ ciuitates iunctas

Ceterum Boeheidē lacū Phærag: uicinū esse constat: ad extremā Pelici
& magnæ cōfinē. Boebe autē locus ipsi lacui adiacet. Vex: sicut Ioleū
ad incrementa dignitatis: puellā instans seditiones: & ap̄us Tyrānorū
uolūte deleuerūt. Ita & Phæras in sublimi quādoque fastigio collocatas
Tyrāni funditus extinxerūt. Apud Demetriidē uero Naurus ānis labi-
uit. Cōtinuū autē litus Ioleus appellat. Hic enī Pylaios conuētus cele-
brabit. At enim Artemidorus procul a Demetria de sinū Pagasēū ponit
ad subdita Philoctete loca. In sinu uero Cicyneihū Insulam esse docet: &
eisdē nominis urbē admodū pusillā. Deinceps possesse a Philocteta ci-
uitates nūcupat. Methonē p̄fecto alterā a Thracia Philippus solo x̄q̄
uit. Alterius sine i Pelopóneso sax: supra memoriā fecimus. Cōtra Ma-
gnēos quidē frequētes icumbūt Insule. Nobiliores sūt Sciathus & Pe-
parthus & Icus: & Aloncus & Scyrus cū eiusdē nominis urbibus. Cla-
rissima uero Scyrus est p̄pter Lyncomedis cū Achille affinitatē & Achil-
lis filii Neoptolemū ibi p̄creatū & enutritū posterioribus ānis. Philipy-
pus amplificato Regno: cū mari impatētes cerneret Atheniēses: & illarū
p̄ncipatū adeptos: & harū & aliarū p̄pinquas sibi p̄cipuas fama nobilit-
atis reddidit. Nam cū p̄ impio decertaret: ante omnia uicinas inuasit: &
quādmōdū maiore Magnēi agri tractū & Thraciæ. Reliquasq̄ circū
ora terras Macedoniæ ruti adiudicauit. Sic & appostas Magnæi In-
sulas ademit: & ignotas prius nobilitauit: & bello pontūdas effecit. Itaque
de Scyro potissimū uerustatis sermo cōstat: & talia p̄ ora hominū rumōsi
cū: ueluti caprarū maxie Scyriarū uirtutes. Lapidūque Scyriarū oppor-
tunas indagines: maxie uariæ ueluti metallarū & trē Caristi matris &
Deucellii & Syriadici & hieropolitici spectare licet in urbe Romana: ante
gus solent columnas lapideas igētisq̄ magnitudinis tabulas t̄ntæ uariæ
utis latioribus ipsa cristas adornat abūdei: & priuam & publicæ. Ex
quo candidi lapidis precia iā uilia facta sūt. Poeta igit̄ hucusq̄ p̄gressus
superiore reperit Thessaliā: a Dolopū & Pidi ora ichonē: q̄ Tricōē & Sea-
ligēi pascunt lihome. Hanc quidē Ithicorū telluris existūt: q̄ superiori tē-
pore (ut aūt) Dorici uocabant. Ceterū cū illā Perthebi occupassent: qui
& Ithēā Euborā subuenerūt: & eius incolarū cōtinētē abstraxerāt: cū tā-
to sine esset inhabitantū Ithicorū m̄ritudo: ab illis hoc regiō nomē ip̄osu-
it. Appellat enī Dolopū inferiorē Thessaliā q̄ posita recte macedonē:
sicut & inferiorem inferiori. Est quidem Tricēnubi Aesculapii templum
eius uerustissimum: & claritate celeberrimum: & Dolopibus & Pindo
adiacentibus locis confine. lihome autem eo quo Messenia urbs nomē
dorum: quā nō sic proferri oportere cōtēdūt: sed primā asferri syllabā
sic enim prius appellatam quæ nūc i Thamas uocabulum trāsmutauit

locū munitū & ualidū: uereque Scaligerū inter quattuor castella fusi tā
quaternis a lateribus iacētia Triccam & Metropolin & Pellinēū & Gō
phos. Vep̄ Ithome Metropolis regiōi addicta est. Ipsa uero Metropolis
prioribus finis tribus habitata erat oppidulis & quidem obscuris posita
plures assumptae urbes sunt e quibus una fuit Ithome. Enimuero Calli
machus in lambico carmine Venerēs nūcupauit. Dea enim non unā ē
sed castniensem reliquas superare cunctas. Vel eo sapiendi genere qđ
sola sues immolandos acceptos admittit. Atque si quis alius: ipse periculū
mus extitit: & per omnē eius uitā (ut ipse inquit) hac fabulis tradere uo
lēs. Posterī uero redarguerunt nō unam Venerē modo: sed plures hūc
immolandi ritū approbantes admisisse. E quibus unā esse in hac ipsa Me
tropoli. Nō unam quoque ex urbibus additis: ad eā habitandis esse. Omi
rium hūc morē tradidisse. Est & Pharycadonis urbs in Isthmice plagae
quos Penaeus fluit: atque curalius. Curalius quidem templum Palladis
Ithome praeterlabēs: Penaeum intrat. Ipse uero Peneus (ut diximus) ori
tur ex Pindo a sinistra relinquens Triccam: & Pellinēē: Pharycadonen.
Peneūque Attaxē Larissamque defertur. Acceptisq̄ Thessalicae tellu
ris amnis: per Tempe ad erūpendum progredit̄. Oechaliam uero re
bem quae Euryti dicit̄: & in hisce locis: & in Euboea & i Arcadia esse: isti
prores memorant: & alio pacto nomē illius permutant: quod in exponen
dis Pelopōnesi rebus diximus. Hos autem in questionem deducti pre
fertim quānam ea fuerit: quae ab Hercule capta est: & quā scriptis decla
rat ille qui Oechaliae captiuitatem uersibus edidit. Hae nūque loci Ae
sculapii filiis subiecta cecinit. Porro Eurypylo terram subditam sit: or
meniumque colunt quos sons Hyperaea tenebat. Asteriūque habitant
fastigiaque alba. Titani Ormenium igit̄ hodie uocat. Ormenium uisus
qđem sub mōte Pelio: ad sinum pagaleū sub illis urbibus: quas Deme
triadi habitatas: addictas esse commemorauimus. Boecheidē uero locum
p̄pe esse oportet quādoquidē Boechea ex circūadiacentibus Demetriadi
urbibus una fuit sic & ipsum Ormeniū. Abest autē a Demetriade Orme
niū stadia septē ac uiginti itinere terrestri. Locus quidem loci i uia sua
lōge a Demetriade stadia septē semotus ē. Ab Armenio autē reliquis ui
ginti. Scophio autē tessē. Phoenix Ormenii ortus ē. Inde q̄ patris cōspectū
Amyntoris Ormenide fugitū Philiū ad Peleū sese regē recepisse. Or
meniū uero Cercaphi filiū Aeolo progenerū hūc aedificasse locū. Orme
niū duos procreasse filios Amyntorē & Euemonē e quorū altero Phoe
nicem. Ex altero uero Eurypylum ortos esse. Successionē qđē cōmune
Eurypylo: de patria egrediente Phoenice: fuisse seruat̄. Sic enī scribit eū
primum secundam ouibus Ormeniū liqui p̄ eo q̄ ē. Graecia omīsa mihi

famosis plena puellis Ceteq; Crates phocensem extitisse Phoenicem af-
ferit ductus ex Galea Megens coniecturis:qua i nocturnis excubis Vly-
sses usum poeta testat:q; Ex eleone Amyntoris Ormenide Autolycus
opians uallatas pforat aedes, Eleonem enim i Parnaso oppidulū quoddā
esse Amyntorem uero Ormenidē nō aliū sane dici nisi Phoenicis genit-
ricem. Autolycumq; Parnasi icolā res uicinosq; furtis surripuisse. Quod
causūq; furtis cōmune officiū est: non lōginqua surripere:& T oechor-
ychin idest parietes patorare. At enim Soeplius ait nullum Parnasi lo-
cum mōstrari Eleonē appellari sed Neonē:quā scilicet post Trojanum
bellū habitari fuisse refert. Nec uero uicinosq; parietes solū a furibus pfo-
rari solere. Multaque praeterea sūt alia quae dici possent: sed in hisce am-
plius imorari uereor. Alii Exeleonem scribūt. Ipsa uero Tanagra tellu-
ris est. Illud autē argumēto estare absurdē dici cū sic referat. Dehinc se-
culū sagies per Gratiā: Phryiā profectus est. Fons uero ipse Hyperca-
n Paeceoy medio oppido Nealeusa cōsistit. Titanus autē idest calx ab
eo quod illi accidit nomē est assequuta. Ager enim albicās natura existit
Ante proximus. Nec procul ab us Asterium est. Hi quidem huic parti
affinis esse dicunt qui Polypoem subditi sunt:

Quae Argillā habēt:Gyronē deinde colebāt.

Omnia Elonāque utbē:niueq; Oloclionem.

Hinc sine regione primum coluerunt Perrhebi:fruentes parte matris
ma& Penxo usque ad illius ostium & Gyronē in Perrheborum plaga.
Ibē Lapithe illos affligētes mediterraneā: flumini uicinam orā occupar-
unt. Leon: filiusq; Perithous qui Pelium ui occupauit. Eius persequēs
occupatores centauros. Durā sine agrestemq; nationem. Eos igit exēchos
e Pelio ad Erhicās compulit. Lapis autē campestris concessit. Eorū aut
partem olympo propinquam Perrhebi tenere. Nonnullis uero in locis
omnes promiscuas domos habuere. Igit Argilla quae nunc Argula uo-
catur. Penxo adiacet. Cui superimminet Aurax in stadia quadraginta: &
ipsa flumio proxima. Regionem uero fluuiatilē mediam circūtenebant
Perrhebi. Ontā sane quidā Phalānceorū arcem esse ferūt. Phalāna uero
citas Perrheborum iuris est. Apud Tempe Penxo finitima. Perrhe-
bi autē cū Lapithay potētia fracti essēt: maiori ex parte in montana prov-
fugerunt: Pindo uicina:& ad Athamanes & ad Dolopes. Argui autē ce-
ntosque Perrhebos Larissen in suā ditionē redegerunt iuxta Penxū cō-
sidentes: illorumque uicini fertilissimam quidē pascētes agri partē: nisi
siqua curus nimis uallis Nessōi di ppiqua lacui fiat: quā ānis stagnās arā
di facultatem Larisseis interciperet. Eam tamen iacturam postea Larissei
cōstructis aggeribus emēdauere. Interim igit isti Perrhebiā occupantes

tenebāt & tributa exigebāt: donec Philippus locos potius ē. Larissa quoque
 Ossa locus est: quae pētilis aut obliqua dicitur a pterisque est & alia
 in Greta ciuitas: quae hodie quoque Hierapygiae cōfinis habitata qua
 subiectus cāpus Larissius uocat. Est & i Pelopōneso Argiuorū atq. Laris-
 sa. Eleorū quoque agrū Damāque distermiās Larissius fluuius est. In eu-
 dem quoque Larissa urbē in cōfinibus esse: Theopōpus scriptis testat.
 Et i Asia Larissa Phricoma ē iuxta Cymā: & ad Troados Hamaxini. Et
 & Ephesia & Enlyna Mityline ad stadia quingēta. Larissae petre sūad
 Methymnē uia. In agro quoq. Aetico Larissa est. Trallibus quoq. uicus
 est: longe distās triginta stadia: Supra oppidū ad Caystri cāpū: quae p me
 diterraneā itur ad Isodromae maris tēplū sitū habēs simulē: locique ui-
 tatē ipsi: quā diximus pētili Larissae. Nā & aquae bonitate & uincetorum
 specie praestās ē. Forſitan aut & Larissius Iuppiter hinc cognomē assu-
 pſit. Ad sinistras quoq. pōti ripas Pagus ē Larissa nomie: extremis Ha-
 mi finitimus. Est & Olooslon ciuitas: quae Leuca uocat idēst Alba: dū in
 Alba consistat Argila & Elona: ambae Perrheborū urbes & Gumus. In
 Elona quidē in Lemonem nomē pmutauit hodie diruta iacēs. Vtūque
 uero sub Olympo iacēt: nō pcul ab Eurota flumio. Quē qdē poeta uo-
 cat Titaresiū. De isto & de Pherrhebis deiceps poeta cecinit qūdo dixit.
 Viginti atq. duas guneus Cypho egerat alnos
 Sunt Enientes ei comites: forelq. Perrhebi.
 Dodonē hi sedes circūposuere niuaem.
 Atmaque iucūdi Titaresi pulchra colebant.
 Haec igit loca dicit Pherrheborū ab Hesteorū oracū parte comprehēdē-
 tia. Subiecti quoq. fuere Polypoto prim. Perrhebica tamē illa Lapethis
 attribuitū promiscue habitarent: & plana tenerēt a lapethis: & in hoc
 tractu natio Perrhebica maiore ex parte illis subiecta foret. Montana ue-
 ro in Olympum uergēna atq. tēpetab ipsis Perrhebis incolerēt: sicut
 Cyphus & Dodona: & plaga Titaresio sinuima q e mōte Titaro Olym-
 pi uicino labēs: ad plagā Tempe contingētem Perrheborū quodāmodo
 pertinētem: i Penziū effluit. Penzi quidē perlucētes aquae sunt. Tūc
 sū uero crasse quadam ex materia. Quae ex re factū est: ut illi nō commi-
 ſceat: quin instar olei desuper fluat. Inde cum sic maximē cohabitent: Si-
 monides Perrhebos & Lapithas uniuersos Pelasgiros appellat: i orientē
 uergentes: ad Gytonē & Penzi ostia: ad Oſſam & ad Pelū: & quae circa
 Demetriadem: & quae in Regione campeſtri sunt Larissam: Cramosē
 Scotuſſam: Mopſium: Attracem: & adiacētia Lacus Nesomedi & Boebi-
 di: de quibus paruam sane mētionem poeta fecit: quoniam alia quidem
 necdum habitabantur. Alia uſia quaedam erant habitacula propter alia

aque alia uariis in tēporibus inducta diluua. Neque Nesonidem Lacū
neminis: sed Boebidem tārum qui longe minor est. Hoc quidem solo
manente. Illo uero quēadmodū consentaneū est: non ita: cū modo exun-
det modo deficiat. Scotus uero recordationē fecimus: cum de Dodona
sermonē haberemus & de Thessaliæ oraculo: quia hoc in loco fuerat. In
Scotus autē locus ē: quē Cynos cephalas idest canis capita uocāt. Vbi
Romani ac Eoli duce. T. Flaminio: ingēti proelio Philippum Demetrii
filiū: & Macedoniz regē uicere. Tale quiddam & in Magnesiis acci-
di. Eox enim locis compluribus dinumeratis: ne unū quidē Homerus
Magnesiū nominauit sed eos tantū: quos Cece ac nulla nota cognitos in-
dixit. Qui Penatū inq̃t frōdosūq̃ peliū incolebāt. Sed tamē circa Pe-
natū atq̃ peliū habitabant: & Gytronis incolæ: quos in numero ille colle-
git & Ormetiū: aliq̃ permulū: procul enī a Pello. Tamē Magnesiā erāt
iūmpo ab Eumelo primordios: secundū posteriores homines. Assiduus
iē transmigrationibus: & rege permutanombus urbanag: & iquilinorū
permutationes & nomnum & gentiū cōfusiones obuēisse uidet. Eapro-
pter aliquando exoritur ambiguitas: sicuti de Crānone ac Gytrone hoc
ipsum primo factū est. Antiquitus enim Gytronii Phlegyæ uocabantur
ab Ixionis fratre Phlegyæ. Cānomos autē Ephyras dicebat. Ex quo nata ē
dubitatio ob ipsius poetæ carmē. Cūq̃ Ephyras ābo de Ithacæ scuta gere-
bāt. Sed post magnanios phlegyās quosnā uelit eloq̃. Postea & hoc idē
in Perthebis & Athamanibus obuēnit. Homerus namq̃ eos: ut inuicem
finiētes contunxit. Enī diutius Athamanū sedes Doto in cōpo locatas
spoliis extrisse ferūt. Istud autē prope dictā nuper Perthebiā ē atque
Ossim: Lacūque Boebidem in media quodāmodo Thessalia: propriis
quidē ielulū collibus. De quo Hesiodus hunc in modum inquit.

Sola habitant Dotii geminīs in collibus arui
Permulis coram plantam sibi uirgo seuera.
Boebide in stagno lauit.

Achamenes igitur in Ossa montē expulsi a Lapithis magna ex parte fu-
erunt. Hac autē in plaga magna imperitabant potētus: cū quidā agri par-
tem Doricis & Maliētibus ademissent usq̃ Hetacleā & Echmū. Pars ue-
ro eox circa Cyphū Perthebox montē: ubi eodē quoque est pagus no-
mine permanserūt. Quodam autem Perthebox multitudo ad Olym-
pū cū progressa in occasum spectantē simul illic contractas sedes ha-
buerunt Macedonibus finitimas. Nō parua uero eox manus ad Pindū
& Athamaniz mōtes confugit. Nūc autē nimirū aut nullū potius ipsorū
reliat seruatiū uestigium. Eos uero Magnetæ qui a poeta i ultimo Thes-
salicorum catalogo dinumerantur exstimauctim Macedonibus Peris

uicinos qui intra Tépe a Penzo atq; Ossa usq; ad Pelú trās Penzū la-
 ca habent maritenu. Illis igit Homolū siue Homolin. Nā utroque mō
 dicit; attribuemus In rex autē Macedonicarū cōmemorandē dixisse
 nes Ossā esse ad Penzū ortū per suū ad Tempe cursum. Si autē non
 primum litus Homolio progredere λόγον ἔχει. ὡς τὴν εἰς οὐρανὸν
 πρόσθενται, καὶ ἱππικὸς ἵππων πὸ φιλοκτητὸν παρὰ λαὸν κίωμασ', sub
 Philoctete & sub Eumelo. Hoc ipsum igit dubiū incertūq; reliquā. Lo-
 cor quoq; series deinceps ordie positae; tenus Penzo nō certa dicitur.
 Cumq; loca ignobilia sint nec nos illa mulosacere debemus. Tamē nī
 pā Sepiaci magnediarū scriptores uulgarū; posteaque collaudarum cō
 ibi Persae classis iterierit; & in nihilum omnino redacta fuerit. Rursū
 dem ipsa saxosa est. Inter illam uero uicūque Casthaneū; sub Pelio lo-
 rum litus iacet. In quo classis ipsa Xerxisq; staret i ichoris; igē flante
 Euro; partim i terram Elisa e uestigio dissoluta est. Partim quidem ad h
 nuntē locū asperum illūta circa Pelium; partim uero ad Meliboeū; par-
 tim denique ad Casthaneam otam perit. Totum autē navigationis
 spatium Penzī stadia octoginta immane ac saeuum est. Tale est enim
 tantum Ossae intervalum. Intermedius autē sinus est stadia intra du-
 cētā quo Meliboea sita est. Totus autē a Demetriade ad penem si
 nuatus ē amplior stadia mille. Ad Euripū uero stadia duum milia &
 octingentum. Rursū ab Euripo stadi trecentū & quinquaginta. Hic
 nymus quidē campēstrem Thessaliae ac Magnesiaē circuitū stadiū mī
 milium esse demōstrat a Pelasgis habitari solitū Expulsoq; inde illos
 i Erolā a Lapithis. Cāpū aut Pelasgicum mō nūcupatū existere i lassa
 & Gyrrone & Pheris. Ibiq; esse Mopsiū & Boebē; & Ossā & Hom-
 len & Pelū & orā Magnesiā. Vocatū autē Mopsium nō a filio Tiride
 Mopso uare. Sed a Mopso Lapitha Argonautarū navigationis comit.
 Alius itē Mopsus fuit a quo Atticā appellauere Mopsoiā. Hic quidē
 singulatim de Thessalia ipsa qdē omnis priori saeculo Pyrrhea ab De-
 calois uxor Pyrrha nominabat; & Hemonia ab Hemonea cuius filio
 Thessalo Thessala uocata est. Quidā sane Bisana diuiserūt. Iplam qdē
 partē in Austrum spectantem Deucalioni i sortē obuuisse dicuntur.
 Ipsumq; a matris nomine eam Pandoram uocasse. Reliquā uero He-
 monia a quo Hemonia est ducta. Transmutato deinde nomine. Hāc qdē
 Helladem siue Græciam ab Deucalioni filio Hellene. Reliquam uero
 Thessaliā ab Hemonis filio dici ceptam. Alii uero ueniētes ab Ephe-
 ro Thesprodis Antyphum & Philippū pnepotes Thessali Hercule ge-
 niti ab Thessalo corū pgenitore. Regionē aut Thessaliā nomiasse. Eam
 quoq; aliqūdo Nesōidē dixere qdā sicut & Lacū a filio Thessali Nesōe.

Ecce liber Eolici continet & circumiacentes Insulas. Creta etiā om-
nē. In qua maxime imorat Iulsiuile illius edisset; & Curerum &
Idorum insuper magistrorum in eadem gentem & honorificentiam &
regis prosequens. Priuatam etiam profapiam suam Strabo ex Creta re-
pent: praeterea positas circū Cretam insulas multas numero in libro exi-
sentes. Inter quas & Sporades sunt; & de Cycladibus nōnullae.

Ostiq̃ Euboea ad hoc totū litus opponitur: quod a Sunio
tenus Thessalia protendit: exceptis extremis utrinq; affi-
ne uidet. Vt ipsum Insulae tractum ad ea quae dicta sunt
cōtinēter adiungamus. Postmodū ad Eolicā plagā. Acar-
naniq; trāsire: quae de Europae partibus relinquit Insu-
la. Ceneo ad Geresum mille ferme ac duoētus stadiā oblōga porrigitur:
eius latitudo haud sine aequalis ē. Ad summū uero ad cētū & quinqua-
ginta extēditur stadia. Itaque Ceneum quidē secūdum Thermopylas:
eque quae extra Thermopylas sūt paulū abest. At Geresus atque Pera-
licorū Sunio. Attice igit̃ atq; Boeotiae agroque Locresī medio Euripo:
citra respondet & Molisēibus. Cerey: propter angustam eius formam
lōgitudinēque praedictā maiores nostri quōdam Macrum illam nomina-
unt. Cumque curua sita Chalcide maxime in continētem applicat ter-
ram: & Aulidē agri Boeotiae locum. Euripūque efficit. De quo longiorem
produximus orationem. Deque locis fere inter se inuicem per freta diui-
lis & ad continētem: & ad Insulam contrahētib; ex utroque Euripi la-
te: & intus & extra: quod si quid omisissum fuerit: impresentia apertius
supplebimus. Ante omnia causa Euboeae orae esse pars dicitur: quae inter
Aulidē: Geresumque continet. Plaga nūque maritima i sinu formam
habetur Chalcidi: uero propinqua curuatur. Itē: in ipsām spectās conti-
nētem. Ceterum nō tātum Macris sed etiā Abātis uocabat Insula. Poe-
ta igit̃ cum in Insulae mentionem uenit: nūq̃ Euboeenses: semper autē
Abātes dicitur: Euboeamque colūt spirātesq; robur. Abātes & illud pa-
ris comitatur Abātes. Vt autē scriptis affirmat Aristoteles: profecti de
Aba Phocidis ciuitate Thraces Insulam incoluere. Vnde illius inquil-
tes Abantes appellatos. Sunt qui ab heroe dicē nominantur: sic heroe
idols matrōam Euboeā ei cognomē tradidisse. Fortasse item quē ad mo-
dū & i litore situm strū quōdā i Aegeū uergēs Aula bonus uocat: ubi
h Epaphū peperisse fert: eadēq; ex causa hoc nomē adeptā fuit Insula:
quae etiam Ochā uocauere eodē quo mōs nomine. Qui ibi existētes reli-
quos magnitudie superat. Ipsa quoq; Hellosa nominata ē ab Ionis filio
Hellope: siue ab Aeoli & Cochi fratre ut alii perhibent: qui aliam etiam

cōdidisse Hellopiam diciſſe ea quæ nominat. Oria Iſthia terra iuxta mō-
tem Telerhrium & Iſthiæ adeptus eſſe Periadēque & Corinthū:& Edo-
pſum & Orobias:ubi ueracillimū eſt oraculū. Fuit & Selenuntii Apoli-
nis oraculum. Veſe Hellopenes Iſthiæ tranſtulerūt:& urbē ampliffimā
reddiderunt uiolētius ingruēre Tyranno Philſtide poſt eē ad Leuctra
geſtam. Conſtructum autem a Philippo Oretanoꝝ Tyrāno Philſtīdē
Demoſthenes ſcribit. Sic enī a poſterioribus uocitati coꝛptos Iſthæneſes
& urbs ipſa pro Iſthia Oretus appellata. Aliqui referunt Iſthiam ab Iſthi-
enſi populo ſeu tribu tranſlatā ab Athenienſibus:ſicut ab Eretriis Eo-
riā Theopompus autē ſcriptis teſtaſ ſuis cū Pericles inſula potius e-
ſſet Iſthæneſes i Macedoniā. Ita enim ex ſœdere cōuenerat migrari. Dux
deinde Athenienſiſ milita Oretū habitariꝝ aduentatſe. Iſthæneſium ſane
antea ciuitas eſſe exiſtiſſe. Ea uero ſub Theotrio mōte drymo iacere inſulā.
Sic enim uocat ſuxta callanē fluuiū excelsa in petra. Itaq; cū Hellopi-
es mōtani eſſent:qui prius inhabitabant: hoc illi urbi eſſe forſan nō
impoliſſi. Ores enim mōte indicat. Hoc etiā in loco educatus Oriō
mē adeptus eſſe uidetur. Sūt qui Oretanos: cū propriā ciuitatē habet
ab Hellopienſibus bello ſuperatos: ad Iſthæneſes tranſgreſſos:cū eis ſoci-
aliter habitatſe:cūq; una utriſque ciuitas facta fuiſſet:ambobus uoces e-
ſe nominibus:ſicut Lacedæmon & Sparta eadē eſt. Antea dictum eſt
Iſthæneſis multitudo Theſſaliꝝ habitans:ab eis qui hac ex ora diuulſi fu-
ere uocabulum aſſecuti ſunt. Poſtq; uero Hellopia eo nos adduxit ab
Iſthæneſibus & ab oreo captaremus inſiſſi: quæ deiceps locis ipſis ſum-
ma exponamus. Eſt ſane in hac oreo Clæneum promōtorii aſſine. Ser-
per illo quæ Diuum:& quædā Athenæꝝ ciuitas. Dudes ab Atheniēſibus
ædificatæque ſreto incūbūt. ad Caunum. Ab Dio uero cane Acoli-
tus frequentes habent habitatores. Hac quæ ipſa loca Iſthæ circūda-
cent. Inſuper & Corinthus exile oppidulū mari proximū. Penes uero ē
Budorus amniſeuius appellatiōis mōtē habet Salamin i Atticā pro-
ſpectūem. In ripa itē ſub monte Caryſtus conſiſtit:cui uicina ſūt Seyra
& Marmarium. In quo Caryſtiæ calumnæ: Latomia idēſt lapidū exi-
ſio eſt:ubi Apollinis Marmarini tēplum ē. Eo ex loco nauigatio ad Aca-
Araphenias habet. Ad caryſtū lapis naſcitur:quē poctūt nece texum. In
de mantilia conſciunt egregie contexta. Ea ubi ſor deſcūt in flāmā pro-
iecta non ſecus emundātur:q; ſi maculas elueris:loca iſta deductis a tem-
poli circa Marathonem & Seyra colonis habitata fuiſſe memorā. Eorū
ſa uero funditus Seyra eſſe ab Atheniēſiū dūce Phedroſcōſtat in Mala-
co bello:locū quidē Eretriū occupāt. In Laconica etiā Caryſtus i Arodiā
uerſēs locus Aegæis extat a quo uinum Caryſtium ab Alemæe pota

celebratur. Nulla in nauium catalogo Geraſti mentio fit. Poeta tamē eius meminit illuc hoſpitio noctu uenere Geraſtum idicāt autē quomodo ex Aſia in Atticā trāſmarēnibus; Summo proximus opportunus uoce locus: Tēplūq; habet Neptūni illa in regēſe celebrantiſſimum; egregiaq; domici-
 lia. Secūdu Geraſtū uero Eretria ciuitas ē totius Euboeae aptiſſima poſt Chalcidē idē hīc Inſulae Metropolis: Chalcis quodāmodo ſup ipſo Euripo ſita: utriuſq; moenia Troianis temporibus antiquiora poſuille dicitur Adamiēſes. Poſt res uero Troianas Aecleus & Cothus ex Athenis profe-
 ctū habitauerūt ille quidē Eretriā: Cothus uero Chalcidem. Folēſes quo-
 que ex Pēſali exercitu: in Inſula magna ex pte māſerūt. Priuſ etnā ānis hābes Cadmi comites eo trāſcientes habitauerūt. Iſte igitur ciuitates exi-
 nis amplificare fortunis: Inſignes in Macedoniā emiſere colonias. Nam Eretria urbes circū Pallēnē & mōtē Aetho aedificauit. Chalcis autē attribui-
 tū Olyntho cōdidit: quas Philippus diruit. Italia quoq; atq; Sicilia ple-
 raq; a Chalcidenſibus poſita loca tenet. Hae autē Coloniae tūc miſſae fue-
 rint Anſtocele teſte. Cū Hypoborē in gubernanda ciuitate plurimū por-
 terent. Illius nāq; praefules erāt uiri principes ex magnis cēlibus optima
 reſ habiti. Ea uero tēpeſtate qua Alexāder traiecit in Aſiā dilato urbis
 ambitu intra urbes aſſuſſere Caneſhū & Turipū: ſuper pontū turrets
 pontis murūque conſtruētes. Chalcidis autem urbi campus quē Lilidū
 appellant adiacet: in quo calidage ſcatungines aquarū et ūpunt ad curan-
 dos morbos aptiſſimae. Quibus Corn. Sylla Romanoꝝ Imperator eſt
 uſus. Aderat quoque admirabile artis ac ferri cōmune metallum: quae
 le nūq; peruenire memoriae prodiſt. Hoc tempore utrūque ptoſus eua-
 nit. Tota uero Euboeae Inſula terramotibus facile percutit: praeterſtim
 in ora Euripo uicina ſubterraneas uētorum agitationes admiuens: qualiv-
 er & Boeotiae & loca cetera de quibus antea memoriam lōgore fecimus
 emione. Ob talē caſum etnā eo nomine quo Inſula oppidū abſorptū fuit
 ſeuulgaſ. Cuius Aelchylus in pontio glauco meminit Euboicā curus/
 uſq; ad Cenei Iouis ripā: circa ipſam miſerādi lichet umbā. Chalcis autē
 eūſdē appellationis in Erolia quoque dicitur Chalceda Litoreā ſimul &
 Calydonā petroſam & alia Eleo nunc in agro praetercunt crunos: & Chal-
 cedā pone petroſam: qui a Neſtore cū Telemachio propriā repetebāt pa-
 triā. Eretriēſes ſane ab Eretria quae e Macyſco Typhylliaca deſcēdit deu-
 duos eſſe quidā ſcriptores aſſerunt. Abq; uero ab Athenienſis ore Ere-
 triaeque nūc ſociū ē. Apud Phariſalū etnā alia eſt Eretria. In agro quidam
 Eretrico urbs erat Tāpſa: Apollini conſecrata. Cui adē ipſam ſacrā (ut
 aiūt) Rex Admetus ſtruxit penes quē phœbū mercede ſummatum eſſe
 uſgaſ nō pcul ab Euripo: Eretriā itea Melanoidē uocitatā fuiſſe: cōſtat

& Arocriam. Huius sane uictus est Amarynthus intra stadia septē a men-
nibus. Vetus ita igitur urbem solo deicere Persæ instat sagene icolas idē
dētes: ut Herodoti uerbis utar. Tanta Barbarorū malitudo muro scē
crecūfuderat. Adhucque fundamenta monstrant: & antiquā uocāt Ere-
triā. Ea uero quæ hoc erat tēpore postea superedificata fuit: quāsi autē
superioribus annis potētiam Eretrientes habuerunt, ea testimonio colū-
na est: quā in Dianæ Amarynthiæ tēplo aliquando crexerāt: cuius hæc ē
in scripto tribus armatorū milibus sexcentis equitibus: sexaginta cum-
bus pōpā facit ut. Andrios nē Tenosq; & Cios Infulasq; alias suæ di-
tioni subiectas habuere. Aduenas quoq; ab Elide Incolas habuerūt. Va-
de & R. littera non solū in exitu uocabulogē: sed etiā i medijs crebro uī
fuere syllabis sicut ab Comediæ scriptoribus illud utur. Est enī Oedu-
lia Eretrici uicis agrideleti uero ab Hercule: supersūt reliquæ oppidi
hocq; ipso uocatur sūt nomie Echalia apd Trachinē. Altera pones Tno-
cē. Alia in Arcadia: quā posteritas appellauit Ardansā. Vna nē in Eolia
iuxta Eurytanas. Hæc igitur rēpessate Chalcis proculdubio dignitas pri-
cipatū reponat & Euboeæ Metropolis ipsa prædicat. Secundo uero in
gradu Eretria præstat. Istæ etiā ciuitates ad pacē bellūque gerēdū ingēni
dignitate antea pollebāt. Adeo ut etiā philosophābus amorū tranquillū
que suppedinēt diuersorium. Testis sane est Eretricorū philosophorū
schola: quæ Menedemi ductu & autoritate Eretriæ constituta: & prius
etiā Aristotelis secta qui ad Chalcidē uersatus est: quoad uita sanctus ē.
Hæc uero ciuitates diu magis ac magis inter se cōcordes tenuerūt aios.
Orta autē subinde de Lelāto cōtrouersia: nō tamē sic in bello p̄sus con-
stitueret ut cūcta peruisaciter agerēt: quinimmo ea fœdera cōstatereq;
bus una certamē susterēt. Illud enī in Amarynthio delubro colūna quæ
dā idicant ita proloquēs Eminus iactādis nequaq; uti quoniā i bellicis uī-
bus & armaturis: unica neque est neq; fuit consuetudo. Ve nōnulli lō-
gis utūt iactibus: sicut sagittarii & funditores & iaculatores. Abq; autē
cominus pugnat: ueluti qui gladiū quique spicula intendūt. Duplex enī
hastæ est usus. Vnus e manu ualter i manu ueluti iacula qualiter & con-
tus utrūque præstant usum. Nā & collato gradu & emissio utimur cōti.
Quā quidē ad tē & sanissa ualet & hyssum Euboeæ & ad pugnā statū
& ad tactū e manu agitādum bellatores optimi fuerūt. Hastis (ut inquit
poeta) nutris utebātur porrectis alacres frangunt thoraces ahenos. Fraxi-
neis hastis bellatores: uariis forsā erāt iacula: qualē Peladē Achilles idē
fraxineam fuisse par est ut est apud poetā concurrere hāc solus cognomē
Achilles. Adiecit alius dicēs hasta iaculor: quantū ne alter qdē sagitta &
pugiles i singulari proelio iaculis utētes prius cū hastis introducūt: deinde

incurfant ensibus. Pugnâtes autē cominus illi dicunt: qui nō modo gladio: sed etiā hasta e manu cominus utant: ut idē ait ferratā intorquēs hastā sua membra resolut. Euboicos igit hunc in modū hastis utētes idw or. At de Locris cōtraria cōmemorat: nō i statario proelio bellica curant opera sed arcubus certat. Oraculū etiā Euboicis redditū profertur.

Thessalicos sonipes præstat: mulierque lacerna.

Quique Arethuseos haurit uit fonte liquores.

Chalcidēses explicans uti uiros præstantissimos. Ibi est enim Arethusa. Euboici autē amnes nunc sūt Cereus & Neleus: quorū altero siqua per

os posuerit alba efficitur. Ab altero uero uellus atrū contrahit: ac hoc idē & ad Crathin fluuiū accidere fertur. Euboici e Trola redeuntes domū in Illyricos eieci uidelicet Abāres. Aliqui per Macedonia m penes Edessā subsisterūt: sumpto socialiter p eorū hospitibus bello. Urbem

que Euboēi condidere: cuius nomis & altera in Sicilia fuit: quā Chalcidēses idigenæ ædificauerūt. Gelō uero Rex expulsus ē in quinis eximani ut fuit & Syracusanorū castellū: & in Coryra erat Euboea: & i Lemno

bos & in Argiua terra tumulus quidā. Quādoquidē Actoli & Acarnanes & Athamanes loca Thessalorū: & Oetarū in occasū uergētia tenēt: sūt hi ipsi appellandi sunt Græci: de his explicare nobis restat: ut uniuersū Græciæ circuitū habeamus. A dicamus etiam finitimas præsertim Græcæ Insulas quas icollā Græci quot necdū oratione circummus. Actoli

& Acarnanes igit in uicē cōtermim sūt. Inter quos medius ē Achelous ab Septētrione & Pindo i Austrū fluēs: & p Agreos gētē Eolicam & Amphilochos. Acarnanes sane & occidentem partē habēt fluminis usque ad Amphilochiū sinū Ambraciū: & Acci Apollinis replū. Etolī autē ad omē tenuis Locris Ozolis: & Parnaso & Oetaris. In mediterranea uero:

peribūque in Septētrione uer gētibus supiminent. Ex Acarnanibus quidē Amphilochi: ex his ipsis Dolopes & Pidi accola. Ex Etolis aut Perhebi & Athamanes & Enianū porno quardā Oetū habantium. Aut

fluē sine larus & Acarnanicū similiter & Eolicū ipso mari perfundit: quod Corinthiacū efficit sinū: quē Achæclus amnis in fluit: q & Etorolū & Acarnanū litoris terminus est. Superiori uero tēpore Thoss appel-

lbat ipse Achelous: utque dictū ē. Alter uē eiūsdē nominis Achelous est apud Dymam & apud Larnā. Huius ostium fluminis Corinthiaci si

nis iniū efficit: ut aiunt. In Acarnania uero urbes sūt & Anactonium i Cheronneo conditū: penes Actiū & Nicopoleos emporiū atque nostrā

edificat: & Stratus p quā ad stadia supra ducta aduersa nauigatio est per Acheloum fluē: & Enea & ipsa fluuiū uicina. Antiqua quidē ihar

hæta est & deserta æquali a mari Sazatoque distās intervallo. Altera sūt

hoc habitata tempore ad septuaginta stadia supra illius ostiū absens. Sū
 & alae Palerus scilicet & Alyzia & Leucas & Argos Amphilocheium &
 Ambracia: quae plurimae immo uero cunctae Nicopolos iuri attributae
 sunt habitationes. Medio autē i itinere quo ex Alyzia itur Anactorum
 Stratus uacet. Erolorū uero ciuitates sūt Calydon & Pleuron: hoc tēpore
 ad humilē deductae fortunā. Hae uero pfecto quondā urbes Graeciae
 tamē erant. Sane befasā diuisam fuisse cōringebat Erolia. Nā & Siquā
 & Epicleton idest post quēstū dicitur: quā enī ab Acheloo usq; ad Caly
 donis litus longe itra mediterraneā pertinentē planā & fructuosā ubi
 Stratus ē ac Trachinū optimā tellurē habēs. Epicleton seu post quēstū
 tā Locris affinitē usq; Naupactū & Eupalū. Asperā sane sterilemq; itus
 Oete & Asiamanibus & deniceps montibus atq; gēnibusq; in Arcton
 uergētibus. Ingētē uero coracē idest coruū Oete pxiū habet Erolia &
 ceteris i medio iactibus *μαλὸν* Aracichū ad quē nouā Pleuronē
 torē habundā constituere omnia uetere penes Calidonē posita cū illa in
 cōposita sit atque frugifera. Qua tēpestare Demetrius cognomine Feli
 cus agrū diripuit. Supra Molyctā Thaphiasus & Chalcis montes ad
 modū excelsi surgūt. In quibus posita sunt oppidula Macyna & Chalcis
 ipsius montis nomine: quā & Hypochalidē uocant. Curium uero pe
 nes atquam Pleuronem est: a quo Pleuronii Curetes (ut quibusdā ui
 sum est) nominati fuere. Sed tenuis fluuius ē Bouiensibus inter Ophien
 tes gente Erolica oritur qualiter & Eurytanes & Agrai & Curetes & di.
 Ab initio quidem minime per Curenciam oram labitur: quae eadem est
 & Pleuronis. At enim uersus orientem potius praeter Chalcidē & Caly
 donem cutrit. Inde ad campestria Pleuronis antiquae deficiens & in or
 casum permutans: eruptiones in meridiem uertit. Olim autem Lyci
 nas uocabatur. Nescim hac in parte designatum pontorem fuisse: co
 sū ab Hercule uulgas cō iter transiēdū Dyanirū uolare conaret. Post
 enī Olenū Pylenāque urbes Erolicas meminit. E quibus Olenus eodem
 quo Achaica nomie dicta ab Aeolicis est diruta nouae Pleuronis finis.
 De eius agro autē certamē susceperūt Acarnanes. Translata idē Pylona
 i superiorem loca: nomē quoq; illi pmutauerūt & Proschū uocauerūt. Heli
 lanicus autē eam nō nouit historis. Ceterae perinde ac antiquo adhuc ite
 ru existūt mētionē facit illae. Quae uero posterius & secundum Herodi
 darū reditū cōdare fuerint eas in uetus itaq; numero computat. Macynā
 atq; Molyctiam permulta in toto fere uolumine leuitatē ostētis. Hae q
 dē de Acarnanū Erolorūq; regione sūmatim dicta sūt. De ora uero ma
 ritima & adiacentibus in salis: haec sūt enī assumēda. Ab ostio usq; & si
 nu inchoanubus Ambracio primus Acarnanum locus ē: Actū eodēq;

anabulo & Apollinis Actii templum & promontorium nuncupatur; quod sinus ipsius ostiū efficit & exterius portum habet. A tēplo autem Iudis quadraginta distat Anaetorium ipso i sinu cōditū. Leucas autem ducentis & quadraginta. Hæc uero in Acarnania plaga posita Cheronne lus erat. Ea sine litus in continēti poeta uocat oram e regione Ithacæ ac Cephallenæ Epirum idest continensē appellans. Hæc autem Acarnanæst. Ideo cum continens litus dicit: Acarnaniæ ripam oportet ac opus. Leucadis autem uentose quæ Neritus quoque dicitur: quam cepisse Laertes asserit dicens Neritum in potestatem redegit: bonis instruat moribus urbem: ripam Epiri idest cōtinentis Cephallenibus impetans: quasque in catalogo refert Grocylam & Egilipem asperam eas Cerinthus a Gypselo & Gargaso missi occuparunt pariter cū litore etiam ad Ambracium usque sinum progressi & Ambracia & Actonum indutis cultoribus habitatum: & Cherōnesi terra angusta defossa. Leucadem in Insula formam redegerunt & i eum locum transportata Neritū qui quondā fuerat Isthmus. Nūc uero fretū & Euripus ē: pōte iuga bilis murato nomine dixerunt Leucadē sumptor: ut reot a Leucate uocabatur. Ei enim albicāri colore petra in pelagus protecta atque Cephallenā: & Leucadi adiacens uelum hinc accepto nomine. Habet insup & Apollinis Leucate phanū. Ibi stultus fit qui ad se dādos amores ualere credit. Qui loco Sappho prima dicitur: superbe ab excelsa se deiecit: petra simulante cupidine sicut Menander autot est. Præruptam nacla i trā superā cupidinis oestro peita e summo præceps ruit ex animi tui sententia Rex imperiose. Menāder igitur primā saluisse Sappho iquit. Antiquiores uero scriptores non Sappho sed Cephalum prius saltasse tradunt: Parolæ captū amoribus Degoneti filie. Leucadiis uero mos erat paruis ut i Apollinis sacrificio: fontem quot sinis aliquem auertēdat deorum inter gratia de mōtis specula deicerent. Ei quoque applicitis pēnis & aubus multimodis quibus leuari posset saltus ipse: perinde ac uolatus efficeretur: multosque circumstantes cadentem prius excipere nauis: & pro uiribus conseruatum extra patrios fines emittere superstitionem. Ar scriptor Alconeonidis epenelepes genitore leario duos notos esse filios scriptis suis prodidit Alyzeum atque Leucadium: eosque cum patre Acarnaniæ regnum tenuisse. Ab eis igitur ciuitates nomen accepisse testatur Ephorus: Cephallentes ab Insula Cephallenia uocatas hoc asit tēpore. Homerus autē cūctos Vlyxi subditos appellat: quibus etiam Acarnanæ existūt: cū igit ipse Cephallēas secū ducebat Vlyxes. Quisq; tenet Ithacā filius & Neriton alius: q mons eo i loco illustris habet. At et e Dulichio Echinadiibusq; sacris. Cū iter Echinadas Dulichii

consistat: & illud Quicq Buprasium & Helidem habet cum in Helide
 Buprasium existat: & qui Euboea habet & Chalcedon atq; Eretriam in
 ip[s]is in Euboea consistebat: quæ admodum Troes ac Lyci & Dardanii
 cū & ibi Troes sint. Præterea post Neritū dicit & Crocylā colūt asperā
 quæ Egylipen & Zacithū & Samū & Epirū idest continētē. Epirū autē
 siue continētē dicere uult terrā e regione Insulæ posita: simulq; cum
 Leuceade & reliquā comprehendit Acarnaniā: de qua hunc i modū mēto
 nē facit. Bissenos pecudūq; greges Epirus habebat: cū ipsa Epirus quorū
 dā illuc usq; protendebat & nomine cōmuni sic nūcupabat Epirus. Sa
 mū autem nunc Caphallenā esse cū dicit. Circa Ithaca quæ Samūq; ter
 rā sub rupibus aspersa. Per ipsum enī Epihetū nominis paritasē disti
 nit: cū nequaquā de urbe sed de Insula nomen posuerit. Quoniam cū Insula
 sit Tetrapolis: idest quaternas cōtinet urbes. Ex his una est quæ Samus
 siue Same dicit utroque usitato uocabulo: ipsi enī Insulæ cōmuni. Quā
 do enī dicit: quotecūq; optimates Insulis imperitabāt. Dubitioq; Samem
 appellans Insulā quā primo Samū uocauit. Apollodorus autē ut p ade
 ctuū distinctionē ab eo nomis fieri. Nā cū Samū dicat asperā Insulā di
 ci. Interdū uero cōtra scribi oportere. Dubitio Samoq; nō aut Samēq.
 Vnde manifestat Samū Samēq; p urbē pferēdū esse. Insula uero Samū
 tantummodo. Quod enim urbs Same dicit. Haud sane dubitū ē e qua
 liber urbe piores dinumeret. Eque Same uiri quattuor ac uiginti te
 re. Præterea e sermone Crimenis: quā inquit ad Samen missam dedec.
 Hæc sermonis rationē habet. Non enī distincte apteue poeta addidit
 quæ de Caphallenia neq; de Ithaca locūq; reliqs pprioribus. Ex quodē
 sectū ut expositores & rexi sagatores discrepēt. Statim enī de Ithaca cū
 inquit: quicq; habitāt Ithacā & frondosum Neriton inde: quod qdē Nei
 tū mōiē uerbo dixit expresso. Apricūq; Ithacā coluimōs ubi frōde epe
 cus: Neritus frondosus atq; decēs. Siue urbē enim siue Insulā hoc i
 su dicat Ithacē si ambigua lingua. Ut i eo quoq; Quicq; habet Ithacā:
 aut Neriton: haud certe declarat. Alquis autē ppre audiet ciuitatē ibi
 ligeret: sicut & Athenas siqs dicat & Lycabotū sic & Rhodū: siqs deit
 & Atabyrin. Itē Lacedæmonē si Taygetum: poetice uero contra. Nam i
 eo certe dicto: Apticamq; Ithacam colo: & in ea Neritum montem: quip
 pe cum in Insula non autem in urbe mons sit. Quando uero ita meum
 nos ex Ithaca sub Neio uenimus: siue enī Neritū & Neū eūdē esse dicat
 siue alter: siue mōiē siue locū res ipsa liquet. At enī q p Nerito Neritū
 scribit: aut ecōuerso aberrat omnino. Quoniam Neritū mōiē quidē frōdo
 sū poeta nūcupat: Neritū aut bā muratū appellat oppidulū & illū qdē
 i Ithaca: hoc aut cōtinentis: idest Epiri litus esse ait. Hoc enī obiectatē

quispiam uidetur ostēdere tanq̃ humilis: q̃ summa salo iacet ipsa sonāci.
 Humilis tanq̃ ad ima spectanq̃ sūma uero celsa & alta: qualē plurimarā
 significōis aspē sterilēq̃ uocat. Vsq̃ ex ipso portu tramine asperū ac durū
 amiculūq̃ & absq̃ materia locu illud etiā. Nulla enī Insula semp A/
 ppe: nec opumis prędita portubus appellat: etiā sup oēs Ithaca: huius
 generis igit̃ expōsitōes habet elocutio. Explicat aut̃ nō male expositores:
 nō enī humilē ad ima depressā i hoc accipiūt loco: sed humo & terrę cō/
 unctō finitimā ac proximā. Neq̃ uero sūmā celsam aliq̃ intelligāt: sed sup
 oēs extremā ad Aquilonēq̃ cōuersam. Hoc etiā dicere uult ad tenebras.
 Cōtra uero ad Austrū: cū aliis ad Austrū uergētibz & ab Epiro cōmūē
 nq̃ scorsum ad aurores & solis ortū. Ithaca sane prope Arcton accedit: q̃
 nem sic Australe uocat latus in hisce uersibus manifestat.

Dextra siue adeant aurores & solis ad ortum.

Siue penant illi leuā: obscurasq̃ tenebras.

Nullis etiā lōge magis nouimus haud solū tenebre loca lucis & ortū aut
 ubi sol nitidus terrę succedit ad ima aut ubi consēdit. Est enim accipe/
 re quatuor climata: cū aurores Austrālē accipias pte: & hoc qdē quandā
 habet explanationē Pręstat aut̃ ipsum solū solis pcessum intelligere: Aq̃
 lani oppositū regioni. Quādā enim rex celestū mutationē: & quidem
 pulch̃ sermo ipse significare uult non nudam climatum occultationē.

Oponet enī i omnibus cōtinuatōis rēpora: siue interdu siue noctu cōtin/
 git cōseq̃. Celestia uero āpius mutat̃ ex eo q̃ nōspū i meridie plus mi/
 nusue secedamus q̃ cōtra. Hoc aut̃ nō occasus & oriens occultantes fa/
 ciūt (& enī cū serenitas adit hoc cōtingit) sed meridies & Septentrōis ef/
 fect. Maxime enī polus Arcticus ē: quo moto & interdu ad uerucē nobis
 interdu sub terra existēte: ipsi Septentriones pariter permūtātur. Nōnūq̃
 & deficiūt secūdū tales discessiōes: quo tamē sit ut nō ignoscas: quo i lo/
 co Septentrionale sit clima: neq̃ principū ē. Si aut̃ hoc est neque opposiv
 nō ignoscetes. Ithaca sane ad studia octogita i circuitu patet. De Ithaca q̃
 ē hęc dicta sūt. De Cephallenia uero quę est Terrapolis idē ciuitat̃
 es quaternas continet: neq̃ huius tēporis nomine dixit: neq̃ ulla de cui
 metuna tārū excepta: siue Same siue Samo: quod oppidū hodie deletū
 p̃fatus est. Ad mediū autē Ithacę fretū ipsius uestigia cōmonstrantur.
 Ab ea uero incolę Samei nuncupātur. Alii sunt adhuc his temporibus
 totis quędam oppidula: Pronesus & Cranii. Aetate uero nōstra alterā.
 C. Antonius ædificauit. M. Antonij patruus: cum post consulatū quē
 Collega Ciceronis oratoris gessit exul i Cephallenia morā traxit: & uni/
 uersā Insulā sicut peculiare prędū subiectā habuit: quā tamē a se habi/
 tu & condi ceptā nō absoluit. Sed ab exilio reuocatus adhibita rebus

Ad . . .
 Ad . . .
 Ad . . .
 Ad . . .
 Ad . . .

Ad . . .
 Ad . . .
 Ad . . .
 Ad . . .
 Ad . . .

Ad . . .
 Ad . . .
 Ad . . .
 Ad . . .
 Ad . . .

amplioribus cura fūctus ē uita: nō dubitauere pleriq; Cephallenā eadē
& Dulichium appellare: & Taphum ali & Taphios Cephallēnos eadē
dem dixere Teleboas: & aduersus illos Amphitryonē exercitū duxisse.
Assumpro soto Deronci filio Cephalo ex Athēis p̄fugo Amphitryo
nē dehinc in insula positum eam Cephalo tradidisse: ab illoque nomē illorū
cūctū esse in insulā. Oppida uero ab illius filijs sumpsisse cognomina. Hæc
quidem minime sunt HomERICA: quoniam Cephallēnos Vlyx & Læ
ti subditi fuere imperio.

Taphos autem Mētē ditiōi paruit unde,
Mentes Anchiolo prognatus gloriōs acri:
At pelagi doctos Taphios rex ipse guberno.
Hæc autē tēpestare Taphus Taphius dicitur.

Nec uero HELLANICUS Homero concordat: Dulichiū Cephallenā nūc
pās. Illud enim sub Megete fuisse phibetur: sicut & Echinades reliquæ.
Erus autem iquilani Epei sūt dicti ab Elide profecti. Quāobrem Oti Cyl
lenia de gente Phyllei sētū magnanimorū ductorē Epeorum uocat. Alii
Vlyxes magnanimos duxit Cephallēnos. Itaque neque in Cephallenā
Dulichiū extitit: si Homerum sequimur: neq; Cephallenæ iuri attribuit
Andronē teste. Illud enim tenuerūt Epei. Totū uero Cephallenitum Ce
phallēnos sub Vlyxe. Ipsos autē Megetes habuit: Arqui Palēntes Dulici
os appellauit Homerus: sicuti Pherecydes scriptis ostendit. Is præter
contradixit Homero: qui Cephallenā & Dulichium unum idēq; p̄sentat.
Siquidē ex procratoribus duo & quinquaginta ē Dulichio p̄fectū
tur. E Samē uero quattuor & uiginti. Haud enim hoc diceret ex uniuersis
tot. Ex una uero de quattuor ad unū dimidios: quod si quis concedat
interrogabimur quæ nā fuerit Samæ quādo ita iquit: Dulichiūque Samē
que & nemorolam Zacynthū. Ceteræ ad Acarnaniā Cephallenia sua ē
Leucota circiter quinquaginta distās stadia uel quadragita: ut alij dicunt.
Ab Chelonata uero octogita. Hæc uero ad stadia trecēta circuitū habet.
In lōgum autem porrecta cedit ī Austrum montana: maximus ī ea sūt
mōs extat. In quo Iouis Enesi templum ē: penes illud āgustissima ac du
rissima Insula Isthmum efficit humilem: quē fluctus sæpenumero ē ma
ri superūdat ī mare. Penes āgustū autē hūc locū ī sinu sūt Crami & Palē
ses. Inter Ithacā uero & Cephallenā Insulā iacet Asteria quā poëta nō
nā Asteridē. Quæ nō quæ poëta loquitur: talis p̄manet autore Scæpiopet
tus quē ifunt ad locūda nauigia utroq; ex latere p̄fūdī. At Apollodorus
adhuc eā manere dicit. In q̄ oppidulum esse iquit Allalcomenas nominat:
super ipso Isthmo iacēs: a poëta quidem Samum dictum & Thracium
quam hoc tempore Samothracem uocamus. Ionicam quidem nouit ut

par est. Nā Coloniā Ionicā nosse uides: nec dubie protulit illius appella-
 tionē: cū de Samothrace uerba facit nō nunq̃ per adiectiuū. Thracie
 quæ Sami nemorose i uertice sūmo: aliquādo p̃p̃riā quæ cōiūctionē Insu-
 lę Samō ac Imbrō: & quæ planissima longæ. Est nucibus Lemnō &
 nūllū. Inq̃ Sami atq̃ Imbri steriles medio. Notat igit Vetrū illā munie:
 nominant. Nec sane eodē quōdā appellabat nomine: sed Melampus
 postea Anshēnis. Deinde Parthenia a flumie Parthenio: qui mutato uoca-
 bolo Imbræus uocat. Quādo quidē igit rex Trojanay: tēpore Samus
 & Cephallenia & Samothracia nominabātur eay nomina ab p̃risorum
 aliquo illis induta fuisse liquet: ex quibus & illud manifestū ē q̃ p̃ter
 antiquā historię quæ colonos post Ionicā Coloniā Tēbriomq̃ p̃senti
 ante Samo uendisse fingunt & Samon Samothraciā nominasse. Planū
 iquē ē Sāios hoc esse cōmēros glorię causā. Vero aut̃ similis illi dicūt
 q̃i nomē Insulę ab altitudine ipsorū aiunt. Samos nanq̃ summitas &
 altitudo uocat. Ex eo nāq̃ loco tota prospectui patebat Ida: & Priami ci-
 uitas & Acheoy: naues cernebant. Sunt qui a Sais p̃isicis Thracie col-
 onibus: qui & continēti finitimā habitabant: Samū appellatū esse dicūt.
 Seu illi sint qui Sapei aut Sinti uocabātur: quos poeta Samas nūcupat
 italī. Saiorū quidē meminit Archilochus: quisp̃i Saiorum clypeo ma-
 duit quē ad Thammū sine probro nō sponte reliquit. Idē ip̃is Vlyxis
 dūm subiectis Insulis zacynthus explicāda restat: paulopostq̃ Ceph-
 allenia & Peloponnesus i occasum uergēs: eiq̃ magis aringens. Zacynthi
 uis ambitus ultra centū & sexagita stadia est: abest autē a Cephallenia
 ad stadia sexagita. Nemorosa quidē urbs ueg: fructifera eiusdē nominis
 cuius est celebris. Ab ea distās ad Hesperidas Aphricę stadia tris mil-
 lia uerē: Inter hęc & Cephallenia ad orientē solē Echinades Insulę in-
 dūe quibus Dolichiū ē. Hodie uero Dolichā uocāt: & quæ uocātur acu-
 te idēst Oxæ quas poeta celeres appellat. Dolicha quidē accet ad oenav-
 dā & ad Acheloi ostiū. Distat aut̃ ab Araxo Elidis promōtorio stadia cē-
 ti. Reliquę Echinades plures extant cunctę steriles & asperę: e quibus
 quę lēgillime abest ite Acheloi eruptionē stadiis quādecim distat. Quæ
 uero propius stadia quinquēcū prius pelago circūfluat forēt. Lamus enim
 qui frequēs defertur qualdā illagē i cōiūctis terrę faciem dedegit. Alius
 mox rediget qui etiam Peracheloin: (sic enim fontinam fluuiio plagā uo-
 cat) efficit: quā annis inuadat. Ea uero cum antiquis temporibus sem-
 per limites confunderet bella inter uicinos ciebat Eolos: & Acarnanes
 termines designans. Cumque arbitri nulli essent armis ut iudicio decer-
 tarent. Victoriā uero repottabant qui plus uitrium uendicarent. Quæ
 ex causā talis conficta est fabula quāsi debellāte Acheloū. Hercule: cum

*Samos
Samo nō
Altitudo*

Acg. 11

uictorie premiū reportaret Oenei filie Deianiræ nuptias adeptus ē. Et
quidem tragœdiarū scriptor Sophocles hoc pacto loquētem introdam.
Procus sane mihi amnis fuerat Achelous. Qui tribus me formis a parte
perit manifestus icellit taurus alius tortus uariis per notas draco aliq̃
do mole ualida bouis præ se ferens frontē addidit nōnulli Amaltheæ cor
nu capte id esse quod Hercules ab Acheloi fronte effregit. Idq̃ Oeneo
matiale munus dedit Hercules. Quibus e rebus ueram pleriq̃ simila
dine quadam Alegoriam educētes Acheloum sicut flumina reliqua ui
ro comparant: ob lonos ipsos & Alueorū circūflexiones: quas cornu ui
cūt dracom quoq̃ propter obliquatā ipsius longitudinē: eadē est & boui
næ frētis causa. Hercule quoq̃ omnibus alioquin beneficii mortalibus
Oeneo affinitate cōiunctū aggeribus: & aquarū ductibus fluuiū perperā
& damnosē labēre coercuisse. Cum que is abūdātia ferreretur ingenti cu
sus aquarū propinquus Acheloo uastis agris. Oenei gratia siccauit an
nem. Hoc aut Amaltheæ cornu esse. Troianis itaque tēporibus Mege
tem Echinadas & Oxeas diuise possedisse Homerus dicit de quoddā
Dis carus genuit Phileus agitor equorū. Qui iam Dulichū conditū
census ab ita. In patrē. Fuit aut pater Angeas Elidis & Epeorū dominus.
Vnde has Insulas Epei tenuerunt: fuge Philei ad Dulichū comites. Ti
phiorū aut Insule Teleboarū prius existeret: quorū fuit & Taphus quā
nunc Taphiunē uocant. Scotum ab is fuerunt nō quidē spatis: sunt
enim propinque sed aliis sub ductibus: Taphus scilicet Teleboarū con
stituit. Primum igit Aphiryō una cum Cephalo Deionis filio & abo
nis pfugo aduersus illos ductiās exercitū: ipsi regē imposuit Cephalū.
At Homerus eos regis Mēte dominationi subditos dixit. Ipsos lapides
appellans sicut & Teleboas appellat uniuersos. Hæc quidē de adiacen
sis Acarnaniæ Insulis dicēda occurrētū. Inter Leucadem uero Ambra
ciūq̃ sinum salus ē lacus Myrtūtiū nomine. Ab Leucade uero dicitur
Palerus: & Alyzia Acarnaniæ ciuitates sunt: e quibus Alyzia lōge: ma
ri quīndecim distat stadīis: ad quā dicitur Herculi portus esse: & cū loco
phanū Herculis certamina cōtinēs. E quo dux quidā Lysippi opes Ro
mā trāstulit: Hercules labores i loco propter solitudinem abiecit. Inde
promontorium Cornithora & Echinades & urbs Asiacus eodē nomine
quo & alia Nicomedis sinusq̃ Asiaceus singulatim numero nominan
tur. Est & Cernithora quo uocabulo oppidulū appellat: i Cherōneso Thraci
quæ autem in medio sita sunt: cuncta commodos portus habent. Delici
sunt Oeniadæ & Achelous. Postea lacus ad Oeniadas pertinens. Mēta
nomine stadīa quidem triginta longitudine patens. Latitudine autem u
ginti. Est & lacus alius Cynia lōgitudie & latitudie duplo maior. Ternus

tem nomine Vria hisce longe minor. Cynis quidē mare igredit. Reli-
qui uero dimidio stadiis superiacent. Postea Euenus ab Achio stadiis sex
centis septuaginta remotus. Post Euenum mons Chalcis est: quē Arter-
midorus Chalce appellat. Deinde Pleuron: deīde Licyrna pagus cui Ca-
lydon incūbit stadia triginta in mediterranea. Prope Calydonē uero La-
urzi Apollinis templū exiſtit. Postea mons Taphiaſus. Post Macynia
crates. Deinde Molycrea, iuxta eā est promōtoriū Antyriū: Etoliz finis
& Locridis plagis: ad quē ab Eueno stadia sunt circiter centū & uiginti.
Hinc i modū de monte siue Chalcoide siue Chalcia Artemidorus diſſer-
uit. Eā iter Acheloū & Pleuronē cōſtituēs Apollodorus autem (un super-
nus a me dictū ē) supra Molycreā & Chalcoīdē & Taphiaſū & Calydonē
iter Pleuronē & Chalcoīdē ſibi eſſe affirmat: ni forte alius iuxta Pleu-
ronē ponēdus ē mōs quē Chalcia: Alter autē quē Chalcoīdē uocent: q-
quē iuxta Molycreā ſurgit. Quidā enī penes Calydonē lacus ē magnus
ſive atq. pfundus admodū: quē Patray Incolae Romani poſſidēt. Cete-
ri i mediterranea Acarnaniz gentē quēdā Euryſicheā eſſe ſcribit Apol-
lodoruſ: cuius apud poetā Alcmānē mētio ſit. Neque inquit Euryſiche-
us Calydoniſq. ſum paſtor uerū in uerrice Sardinieſi i Erolia autē ſunt
Olenus urbs prout i Etoloz diuineratioe Homerus meminit. Eius q-
deūſtūmodo ueſtigia reſtāt prope pleuronē Aracyntho ſubiecta: penes
quoque erat Lyſimachia humi proſtrata & ipſa ad lacū adiacet: qui prius
quē hydra. Hoc uero tēpore Lyſimachia nominabat. ſiue i Pleuronē
Arſinoe q- urbē ante quidē uicus erat nomine Conopa. Aedificauit
autē illam Arſinoe ſecūdi Ptolemæi ſoror ſimul & cōiunx cōmode ad
Acheloī tranſitū ſitam. Simile quiddā & Pylea quod & Olenus paſſa
ē. Cū uero ſublimē iquit Calydonē & petroſā a loci natura capiēdū
ē: ſer̄ enim ut biſarā ora diuiſa: mōtanā qdē & Epiſterū ſiue poſtea
depoſi Calydoni attribuerat. Tractū uero cōpeſſit Pleuroni. Hac autē
tēpore fatiſcēs aſſidois bellis & Acarnania & Erolia cōtabeſcit: ſicut &
ali pleriq. populi. Plurimos autē ānos Acarnanes Erolis aduēſi aduerſus
Macedonas aboſq. Græcos petdurauerūt. Poſtremit uero tēporibus cō-
m Romanos pro libertate decertātes. Quādoquidē igit & Homerus &
aliq. Poetæ reſtque ſcriptores frōquentes illoz tradidere memoriā: aliquā
qdē iligniter ac manifeſte: quēdā autē obſcurius quod per ſi dicta de il-
lis eſtēdēur. Aſſumamus & priſca nonnulla ex iis quæ incipiēdi ordi-
nem habēt: uel ſi dubitationem afferant. Statim de Acarnania ſine q- La-
etes & Cephalenos ea potiri ſunt a nobis commemoratum eſt. Cum q-
dam illā occupaffent itea plerique certe ea de re loquuti ſūt. Criticę ad-
iles qui diſſona ptulerūt: & idipſum quidē aperte nō ab re diuindicādi

nobis sermo restat de ipsis. Vulgarū est prioribus seculis Acarnaniam a Taphis & Telebois habitatā esse: eoque principem Cephalum ab Amphitryone dominum cōstitutū adiacentes Tapho infulas: totiq; mari mam imperio tenuisse. Hinc autē usitatū ad Leucata saltū huic ipsi p̄mo adscriptā fuisse ferunt ut in superioribus enarrauimus. Postea uenit q̄ Taphiū Acarnanibus ante Cephallenū ac Læte aduentum impetant: tunc uerbum quidem facit. Eos autem Ithacensibus amicitia cōmunitos fuisse asserit. Quocirca uel locoꝝ ditionē nullo pacto illius tēpore habuerunt uel sponte cesserunt: uel inhabitandi societate usi erāt. Quodam uero e Lacedæmone q̄ cū læro Penelopes genitore uenerunt Acarnaniam incoluisse opinio est. Nam & hunc & Penelopes germanos uisū agere in odyssea poeta tradidit.

Olli in tecta patris properant habitare seroces.

Icarū cuius de semine filia pulchro

Germanique orti fratres: Tum protinus illam.

Eurymacho pater & fratres nupsisse iubebant. Eos enim Lacedæmonē habitasse: haud simile ueri est. Nā Telemachus etiam eo profectus eo: quāq; Menelai domū reuertisset: nec illos aliā habitationē tenuisse diuimus. Verum Tyndarē eiusq; fratrem Icarū cum ipsos e patria eiecisset Hippocam ad Thesiū Pleuronioꝝ dominū sese recepisse: simulq; nūtum trans Acheloum plagā occupatā inter se partiuisse. Inaque Tyndarum accepta in uxorem Thesiū filia Leda domū repetisse. Atque Acarnanīā partē adeptū substituisse: & ex Polycasta Lygæi filia liberos procreasse. Penelopen scilicet fratresq; Penelopes. Nos sūt in nauis ora logo demonstrauius Acarnanes in suscepta aduersus Ilium expeditione & connumeratos & militiæ socios fuisse: in quibus nominatim diebatur. Qui Epirum idest terrā continētē habitabāt: & nē quique Epiron habēt cōtratiq; arua colebāt. Nec dum sane Acarnania Epirus seu cōtinēs nominabatur: nec Leucas Acte idest litus. (At Ephorus negat militiæ socios fuisse. Alcmeonem enim Amphiarai filium una cū Diomede reliq; Epigonis suscepto contra Thebanos p̄elio: reꝝ bene gesta cū Diomede societate inisse & cum illo de Oenei hostibus ultionē sumpsisse. Cumque illis Eolīs tradidisset ipsum Acarnaniam iuasisse: eiq; p̄stratā subiugasse. Hoc in tempore Agamemnonē Argiues aggressū magna ex parte Diomedis complices facile superasse. Paulo post cū aduersus Ilium illa incidisset expeditio: ueritū ne Diomedes domum reꝝtens propriū uendicaret imperiū. Audiebat enim ingentes ad ipsū conuerſi copias: nūq; illū quidē Adrastū hunc uero patris successorē & hā redē esse. Hæc inq; ueritū & animo uersantē illos ad capeſsēdū Argos

& belli cōmunicatiōē & societatem acciuisse. Itaq; Diomedē obsequi-
um in milite partem accessisse indignatus aurem Alcemeonē neglexisse.
Quāobrem solos Acarnanes in nullā cū reliquis Græcis militiæ partē
aduocasse. Hæc rationes sequutos (ut par est) Acarnanes. R. o. postea cal-
ide induxissē, ut exponat ab eis libertatē: & iussū uiuēdi morē assequerē-
tur asserētes solos sese aduersus eos maiores & generis autores nullā mi-
litiæ sorē subisse. Nec enim i Eteoloy cōspiratiōe auxiliisq; dinumerā
dis: neq; sorsum per se memoratē: nec omnino istud ipsum nomen in
Homero carmine i ferretur. Ephorus igitur ipsam Acarnaniā ite Tro-
iana tēpora subditā i Alcemeoni faciens Argos Amphiloichū ab illo cō-
ditū fuisse demonstrat: & Acarnaniæ nomen ab illius filo Acarnaniæ di-
stari asserit: & ab illius fratre Amphilocho: Amphiloichā gētem nuncu-
patis ad diocēda extra homericā excurrit historiā. Vex. Thucydades
& alii phibēt Amphiloichū a Troiana reuersum multis cū res Argi ne-
quā ei anio sederēt hāc habitasse terrā i fraterni potētatis successiōē
ueniētē (ut qdā asserūt) quāq; alii aliter. Hæc quidē de Acarnaniā pecu-
liet memorāda succurrūt. Communiter autē quæ rebus implicatū
foliis exponemus. Eteoloy deiceps gesta narratur: quæ præter iā dicta
assumere decreuimus. Cū igit Curētes quidā ad Acarnanes: quidam ad
Eteolos adisciscāt & nōnulli a Creta aliq ex Euboea genus duxisse asseue-
ri. Quippe cū Homerus quoq; ipsos meminerit: quæ ille dicit ite oīa
cōsiderāda sūt. Nam cum existimāt potius Eteolos dicere q̄ Acarnanes.
Quiquidē Porthaidæ fuerūt Agrius anque Melas eques acer: tertius
Oeneus Pleuronē datā & cellām Calydonā colebāt ambo autē hæc Ete-
olæ fuerūt oppida: & i Eteoloy catalago fertitur: quocirca postq̄ pleuronis
habitantes suo autē tēpore Curētes esse uidebātur: nimis Eteoli ferens.
Qui uero iis cōtradicūt eloquutionis modo adducunt quādo dicit. Cu-
m pugnāt: Eteoloy ense feroces: Mornia sub Calydonis. Haud enim sic
pprie dixisset Boetii ac Thebani iter se pugnā cōsterebāt: nec Argui ac
Pelopōnenses. Explanariū nāque superius ē hūc eloquēdi Homericum
esse morē: & penes alios Poetas tritū id esse sermonis genus: huic ergo fa-
cte respōderi licet. Dicūt autē illi quomō modo si Pleuronii atq; Eteoli ne-
que natiōis eiusdē cōtētos inter Eteolos numerat. Verū Ephorus Eteolos
genē esse ac nunq; alienæ subiectos diuōi præfatus. Cetero: quoad respi-
cit qdē hominū memoriæ ualeat: iuiolatos a populatiōe pmississe dicēs:
cū ppter locoy asperitates: tum uero rexp̄ peria bellorū: principio quidē
Curētes agrum cunctū occupasse testat. At cū in ex Elide Endy-
monis filius uenisset Eteolus: ipsosq; prælio uicisset Curētes i Acarnaniā
nūc appellatam se recepisse. Eteolos autē cōiunctos Ep̄us demum

reuerſiſſe. Ibi que uetuiſſimas Erolie ciuitates decē condidiſſe. Poſterio
re de hanc aetate ab Oxylo Emonis filio qui ex Erolia tranſmigratū Elia
frequētibz introductis colonis fuiſſe habitariſſe: eozz rex teſtimonio adie
cit epigrāmata Erolie quidē ad Thermopylas ubi eligendoz magiſtra
tuū mos patrius erat ad Erolia ſtatū inſculptū in baſi.

χαρπὸς οὐκ ἴσται παρὰ λάρου ποτὲ Δίωτο. idēſt
τρεφέντα φαλίσιν γὰρ τὸν Ὀλυμπιάδοι.

Habacidae telluris auctorē ad Alphei uertices educatū Olympio uicini
ſtadio Endymionis gnatū Erolum. Hoc autē euaserunt Eroliaut proprie
uitutis monumētum ſpectateſ. Alterum autem in Eleorum Erolorum
foro ad Oxyli ſtatuam inſcriptum eſt.

Hāc olim Erolus linquēs ab origine gentem

Curetum: terras haſce ſudore parauit.

Idē annis decimus ſtirpis ſatus Emone forti:

Oxylus hanc ueterē conſtruxit manibus urbem.

Mutua ſane quidē Eleoz & Eroloz nunc cognationē p hanc epigrā
mata recte ſignificat: quo ſarcatur utriqz non modo cognationē ſed et
inter ſe auctores eſſe: ex quo eos mētū arguit: q non Eleoz Aetolos ſed
Aetoloz Eleos eſſe colonos aſſerāt. Scripturæ autē & ſentētiæ diſſenſū
amē & hic eandem oſtendiſſe uidet: quam nos in delphico appoſuimus
otaculo. Quom enim iuiolatos a populatiōe: quoad reſpicere quidē ho
minū memoria ualet dicari: Erolas & Curetes principio hūc agz occupā
ſe: hoc unque conſequēs dictis aſſerre debebat: Curetas tēpus aduſqz ſu
um terram Erolia poſſidētes pmanſiſſe. Sic enim iuiolata a populatiōe
& nunq alienæ ſubiecta ditioni uocari debebat. Vex pmiſſi factus iu
memor: non iſtud inſert ſed oppoſitū quod ab Elide pſticiōē Erolia
ipſoz facto p bella uictore: Curetes in Acarnaniā ſe recipere. Quam
ig itē alia populatiōis pprietas: q bello ſuperi: agrumque relinquēſ
Hocque ipſum apud Eleos epigrāma teſtat. Nā Erolus inquit Curetū
terras haſce ſudore parauit. Fortaſſe dixerit quiſpiam ipſum iuiolatam
populatiōe Erolia aſſerere: ex quo nomē iſtud adepta ſi: poſt Erolia per
ſentia. Vex intelligētiæ rationē abſtulit: cum i ſequētibz dicit plurimū
populū pte in Erolis pmanentiſi: hanc epeoz eſſe iquēs: & cū poſtmodū
ipſis commixti Aetoles fuerint: qui una cū Boetia & Theſſalia cōmigre
runt cōmuniter cū us oſā tenuiſſe. Nunquid igit contingit alienū iudē
res agrum piter cū poſſeſſoribus partiri ſine bello: quibus quidem ſuū
la tali opus ſit cōmuniōe: uel hoc quidem credibile nō eſt: at cum eis
quos per arma deuiceris æqualem in fortem cōuenire credibile. An qd
igitur aliud eſt populatio q per arma ſuperatū. Apollodorus etiā inquit

Hyantes e Boetia aduentantes scriptū esse & Erolas accolas factos. Verū ipse pende ac re bene recteq; confecta supaddit. Hæc itaq; ac talia dili-
genter accurateq; tractare consueuimus cū res aliqua uel i dubitationem
affertur omnino uel falsam habet opinionē. Ephorus sane cū talis exstat:
umen reliquis arecellit eumque Polybius ipse studiose collaudat. Ac de
rebus igitur Græcis. Eudoxus quidē bene Catege Ephorus optime expo-
nēs dederit de ædificiis: de cognatiōibus & transmigrationibus: de urbū
um autoribus. Nos autē inquit: quæ impræsentiarē sunt apertius declar-
abimus: & de locorū situ & de interuallis. Hoc enim locorū descriptioni
propriūissimum est. Sed enim o Polybi cū aliq; sentētiās ac opinōes de
distantiis introducas: nō solū extra Græciā uerū etiā intra Græciā: & nūc
quidē Posidonio: nūc Artemidoro aliisq; compluribus idiciā distribui-
ssē nobis ueniā præstes minimeque indignis oportet si ab talibus ui-
ris historū ingenuē trāsferētes aliqua in pte deficiamus peccamusue. Ve-
rū suis habere si ceteris maiorē dictorū partē melius explicemus: aut p
ignoratiōē omissa apponamus. De Curetibus autē adhuc talia serunt.
Quodā prope Erolas scripturas & Acarnanū: quodā autē longe. Prope
quodā qualia protulimus q; regiōnē hoc tempore Erolā nuncupatā ha-
bitare Curetes. Aduertātes autē Eroles cū Erolis: ipsos i Acarnaniā ex-
pulsisse. Talia etiā ferūtur q; Pleuronum agrū ab Curetibus habitatū
i proinde cureticū uocitatum Acoles inuadētes interceperūt: possessor
nōs eius eiecit. Anthemarchus autē Euboeus Curetas igitur Chalodē
inuasisse. Assidue uero de Lelanto cōpo bellū gerentes: cū hostes interi-
orē captaret. Crisaniē: eosq; distraherent ab occipite capillatos exiisse a
fonte derōfos. Vnde ab Cura idēst consura Curetes idēst deronfos ap-
pellari & in Erolā habitatū migrasse. Cūque Pleuronis loca postmodum
occupassent trans Acheloi orā incoluisse. Vbi cū i consa seruaret capta
Acarnanes uocari cepisse. Pleriq; uero ab heroe quodā utranque natio-
nē nomē tenuisse aiunt. Alii a monte quodā Curio Pleuron: immo i
Curetes nominatos. Hæc uero Erolæ nationis tribum quandā esse lū-
gent: sicut Ophienses Agreosq; & Emytanes aliasq; cōplures. Erola autē
hīerem: (ut dictū est) diuisa Calydonis plagā Oeneo regnatā fuisse me-
morat. Pleuronā uero aliqua ex pte Parthaonidas habuisse. Agrii com-
plices qui secūdum poetā Pleuronāq; colūt muro & Calydonā paxal-
ē. Thelugū tamē Pleuronis tenuisse: qui Curetū ductor socer quidē
fuerat Oenei. Althææ uero pater. Bello autē aduersus Oeneū & Melea-
rū ab Theliasda ingruēte: ob suis caput & spoliū secūdū apri fabulā
i poetæ credimus. Vt autē p̄babilis sit & uulgatū est p regionis parte.
Nam sic dicitur Curetes & pugnaces Erolī belli gerebant: hæc quidem

propel-longe autē & extra materiā sūt quæ alioquin ppter nominis similitudinē ad idē p historicos adducūt: quæ qdē Curetica & de Curetibz eo mō dicūtur quo & de illis: q Eolīā Acarnaniāq; coluerūt Ab illis q dē differūt Similia uero magis sūt sermoni: q de Saryris sylesq; & hœchis & Tityris habet. Tales enim daemōas quoddā deorūe mīstros Cureras uulgāt Quidā uero res Crētēses ac phrygias edideret: sacrificios nōnullas iplicitas: pūm mīsticis pūm aliquo pacto cōtētas: un locis nā i Creta educati: matrisq; deorū cerimōas In phrygia & i lde mōste locis celebrādas. Quibus sane i sermonibus magna uarietas ē: cū ali col dē esse Cureras & Corybātes: & Caberos & Ideos dactylos & Telchies cōfēdāt. Ali cognatos inter se & pusillas quasdā ipsorū differētias: inter eos esse distinguūt. In hoc autē uniuersū tradūt esse quoddā spiritibus afflu tos & Bacchicos: q; armorū agitatōe tumultuosa: & cū strepitu ac sagittarū cymbalisq; ac tympanis & armis itē cū tibris uociferationibus inter hancificiā stupeficientes. Inq; ministros habitus: publica mō quodā scē factūtes. Hæc & Samothracū esse & i Lemno & alia plura quia idē ministri uocētur. Vex enī uero ōnis huius generis theologicus ē cōceptu tionis modus nec ab philosophorū pscrutacione alienus. Postq; autē nominis similitudinē de curetibz historici i unū dissimilia coegerūt. Nec tē āplius i digressionis pte de ipsis uerba facere uerebor. physici rationē hīstoriæ familiarē adiciēs. Atq; nōnulli hæc illis cōiungere uolētes: cū p babilitati forsan iherēt. Cureras enim Eolīā habitātes nomen hec adeptos esse ferūt: q; sicuti coræ hoc ē puellæ muliebres lōgas stolas itatū Eiusmodi nāq; imitationem grecis esse. Et laones Traxiolos dei Rumor ē Leonide cōmilitones egressos i prælio mīsto cōptos pētinētiōe pui ac ludibrio fuisse pīs. Contra uero i ipsa pugna inuictos admittē habitos Simplicitate autē accurata quoddā ars i tōtura & enutritā Celarie illoz capillis consistit. Vtrūq; uero puellaz puellorūq; ppiū & cōlētū ē: coros corasq; uocari. Quo fit ut multifariā noscendi nominis ratiōē & ætymologiā Curetes habere facile copiosorū uideātur. Credibile ē & armiferā illā salutationē ab eis prius introductā. Qui circa comā atq; sūā exercitati fuere: q Curetes uocārētur. Quod quidē negotiū occasione illis præbuisse crediderim: ut fortiores i re militari ceteris euaderēt & ut sacā ide armis utā haberēt. Itaq; eodē ilignitos nomine: Curetas ipsosq; pellant. Qui i Eubœa sūt: quiq; i Eolia & Acarnania. Homerus autē cū am milites nouos hoc appellauit nomine: decernēs iqt. Præstantes inter Achæos Munera de celeri dirissima puppe referrēt. Quæ mō pollicor si fueramus Achilli: & rursus Munera portabant citius Curetes Achelide Curetum quidē ætymologia hæc hactenus. Armifera uero saluatio

militari de more & Hypericha & Pyrrhicus ipse indicio sūt qui huius
 modi repertor exercitū p lauēibus ad militare pueritā fuisse phabes.
 Quod autē tot in unū nomia referāt: & i ipsoe noncia sublit theologiae
 Cōsiderādū nunc uidet cōmunē pfectōrā græcorū q barbarorū ē: sacri
 ficia festiua cū animorū remissione agitare: Aliqua quidē cū numinis af
 fectiōne quā rē Syn Enthusiastico appellant. Aliqua uero absq; ispirati
 one tali. Præterea nō nulla cū musica nō nulla sine: Quædā etiā occulta
 significatiōe hoc est mystica: quædā autē apta hoc autē sic ipsa natura i
 suat. Nā ipsa remissio mētē ab humanis ne gociis abducit. Ac intellectū
 rētra ad diuinitatē cōuertit: Et ipse Enthusiasticos hoc ē: numinis afflav
 e ordinatā quādam inspiratiōnē habere uidet: & ad uincendā genus pxi
 me accedere. Ipsa uero occulta sacrorū significatiō: idēst mystica numen
 honestat: eius naturā imitās: nostrūq; sensum effugit: Musica quoque
 cetera salutiōnē & harmoniā cantūq; uersata oblectatiōne & artis pulchri
 tudine: ad deitatē nos ipsos tali de causa conueniat. Recte enī illud dictū
 ē: mortales tunc maxime deos imitari quādo benefici sint. Rectius q
 dicitur: quādo felices sint quod gaudere dicat & festos dies agere: & phi
 losophari & musicā attingere. Nō enī ad deteriora siq; lapsus fiat ex mu
 sicā uoluptates: artificia cōuertētibz & cōiuiis altaribus: carnis re
 lēq; talibus. Negonū quidē ipsum accuset. Ceterū disciplinæ natura
 excludit inquirat hinc habēs mītū. Quocirca Plato & ante illū Pythago
 rā philosophā musicā uocauere: uniuersūq; mūdū cōiectū & harmo
 niā cōstare dixerūt. Omne musicū genus deorum opus arbitari: Soc &
 deo musæ & Apollo musæ dux & tota poetica diuinorū cāmum: quos
 hymnos appellāt celebratū. Eodē modo & moralē apparatus musicæ
 amittit. Perinde ac omne testū mētis officiū penes deos existat. Plurī
 mēq; græcorū totū cerimoniale negonū qd̄ orgia uocāt. Bacchanaleque
 & Choricū & sacrorum mysteria Libero patri attribuerūt. & Apollini &
 Hecæ & Musis & Ceteri. Iacchū autē uocant & Dionysum & cerealū
 mysteriū: ducē dæmonē: arborūq; creanones. Chorea uā sacre & sollē
 in hoc deo cōmunia sunt. Musæ uero & Apollo ille quidē chorearū
 p̄sides. Hic autē & hæc & diuinatōis magister musæ aut ministri sūt:
 ceteri oēs p̄p̄ieq; musici. Apollinis uero sunt & isti & uates uniuersi.
 Ceteri qd̄ sūt antistites testiferi & sacrorū interpretes. Liberi autē Sileni
 Syn Bacchæ Lenæ: & Thæ & mimallones & Nades & Nymphæ: &
 quos Tyros uocant. Hæc & ipsa Iouis sacra i Creta per sollempnē cert
 monie: i orgiasim ritū celebrāt ministrisq; talibus. Baccho autē adsūt Sa
 tyri. Hos Curetas nomiaūt: Adolecētes quosdā armifonā quā cū sal
 tibus agilitatē edētes: p̄fēctes quādam de Iouis ce:gie fabulā. In q̄ Saturnū

felicem est
 Caudam
 quod deus est
 philosophari
 huiusmodi attingere

Et in

introducunt: mox filios ut in lucem adiri fuerint deuorantem Rheam
uero dolores partedi dissimulare conatam matrem infantem longe ablegant: & ei
salutem per utriusque copantem. Quisquidem ad rem adiutores curetas assumo-
re. Illi cum tympanis talique strepitu: armoniaque chorea tumultuantes: dei
curose circumsistunt Saturnus attonitus: & obliuione suolitus: auulsum
non agnoscat infantem. Eadem autem cura studioque ab ipsis nutriendi comedu-
ricuectes itaque. i. curatores. Vel quia nup. ei ministrarent: uel quia Iouis
chorum idest alimoniam. Virumque enim dicitur opam sint: appellationem hanc
assequuti: quasi circa Iouem Satyri quidam existerint. Tales igitur Graeci ad
Orgia operationes sunt. Berecynites autem natio quaedam inter Phrygas.
Simpliciter uero phryges Troesque prope Ida habitantes Rheam propterea
uenerant: honore eius orgia frequentantes. Hanc quidem deorum matrem uocant:
& Vestam & deam Phrygiam magnam a locis Ideis & Dindymenam & Phyllenem
& Pissinunciam & Cybelen. Graeci sane ministros eius nuncupant uno uo-
cabulo curetes. Non ex eadem fabulatione: sed alteros quasi ministros Saty-
ris in partem. Eosdem & corybantes nominant. Alium uero sensum testes sunt po-
etae. Pandarus quidem in dithyrambo: cuius initium est. Antequam serpentes loquerentur
tractu catus Dithyrambo recordat autem hymnos libero de patre: & priores
& nuperrimos transgressus hinc inquit ibi sane mater ichoat. Ad ipsam na-
gni cymbalog: strepitus: & sax ardens flauas sub pinos: & reliqua com-
mota esse & graecis & phrygiis: quae ad Liberum patrem rite colendum perti-
nent: & ad deorum matrem monstrata sunt. Euripides quoque in Bacchae tragodia.
Phrygiabus: quae ad liberum Lydia confectus similia esse facit se-
cundum Homerum.

Sed o mulieres meae: Cetus meaque inuenta: quae Tmolus Lydiae castrum
icolitis. Rursusque. Beate quae una felici sacris operis meaeque a magna
ortas Cybele ceremonias facis: ubi tibi: ubi papium: colis edera coronata.

Itaque Bacche Bromium deo natum: deum Dionysium deducit aphrygis mor-
tibus ad Graeciae terrae plateas. Cretense etiam rem huius iungit ad hunc modum. O
sedes Curetum religiosique etiam Iouis genitores: ubi tibi: ubi triploes tri-
stis: ubi hyrsa te sum orbem hunc mihi Coribantes excogitarunt. Cornu quoque
Bacchico tono: Sonumque Phrygiae tibi: flatus ad manum magnae matris
posuerunt: sonumque euanum Bacchae. Adsum furantes Satyri matremque Rheam
mitarunt. Choresque addiderunt trienales: quibus gaudet Bacchus. O mu-
lies chorus meus quae facibus Tmolus lustratis Lydiae castrum & mea
etiam reliqua ad salutationes adiecerunt: & Trieterides quibus Bacchus oblectatur
in palamede chorus loquens igitur cum patre Libero lasciuiesque prope Ida locum
etiam cum matre tympanoque sonitu: & congregantes in unum Silenum & Marsiam
Olympum: & tibi: querentes reprobos celebrantesque rursus Bacchum &

Phrygia simul conferunt. Idæq; sapientumeto & olympū cōfule resonare
sciunt Colles quidem æterni sunt olympi nomine uulgati. Idæ. scilicet ad anā
dei plagā. Est & Misyæ olympus. Idæ quidē finitimus non tamē idē cum
Ida Sophocles prefecit cū menelaū ab Troia sollicitū discessu faceret in
pollicena paulipq; Agamēnonē subsistētem placidat. Mimeruz gratia
Menelaū sermonē iducit. Tu hic cōsistēs ad Idæā tellurē ex olympo grē
ges adunās imola tibiæ sonitu ac fistula cymbaliq; ac tympanis ut crota
lis clamoribusq; & ouationibus pedūq; pulsibus qbus ppta quædam
repperūt nomia p quæ ministros salutoresq; & sacroz cultores appella
bāt Caberos. scilicet & corybātes & panes & Satyros & Tyros ipsumq; deū
bachū. Itē Rheā Cybelē & Cyben & Dindymenē & loca ipsa & Sabaz
ius Phrygiæ ē & mō nescio quo ipse etiā q matris puerū Liberi patris
omnibus tradit. Similia sūt & quæ apud Thraces celebrant. Quæ Co
rynā & Mēdidia apud quos & orphica initiū habuerūt ipsam sane Cor
yn quæ apud Edomos colit & eius istrumēta memorat Aeschylus. Hic
manibus bōbycā tornatā tenēs digiris tactilē modulos cōplet sonū alie
dore furoris. Ille æneis urceolis ninnit rursusq;. Modulus edit mugiant
& occulto taurifoni mīmi grauis tympani sonitus: qñ tonitrū subterray
nē ferēt mōtanaq; habētes istrumēta ministros Liberi patris mox indi
ci & tibiae torno factas. Hæc etiā Phrygiis similia ut par ē. Quippe cū a
Thracibus Phryges coloniā duxerint sacra pariter ide attulerūt. Liberū
quoq; patrē & Edomū Lycurgū i unū cōgregātes: mores i sacris similes
inuāt. E cūtu aut & Harmonia istrumentūq; musica etiā tota Thracia
Alanaq; putata ē. Nā manifestat id ex locis i qbus culte sūt musæ. Nā
Pyra & Olympus & Pimpla & Libethrū quondā loca fuere Thracia
& mōres: quos nūc Macedones possidēt. Quiq; musis Heliconā cōsecre
rūt: Thraces fuere Bocchiæ accolæ: ut si q libethradū Nymphæ æntrum
cōsecrarūt: & q p̄fice musæ curā studiūq; dederunt Thraces fuisse phi
bēur Ephorus Orpheus & Mæus & Thamyras. Ob id etiā Emolpo i
de nomē iditū est. scilicet cantori optimo Quiq; Baccho totā Asiā tenus India
intitūt: & ad eius cultū uendicant ut si illic magnāq; musicæ portione
tradūt. Vnde qdā Asiaticā igit citharā pecunēs. Alius nobis Berocyntias
uocet atq; phrygias. Instrumentoz etiā quædā barbarū optinēt uocabu
lū Nāblas & Sābua Barbytolq; & Magades aliq; cōplura Atheniēses
sūt sicut reliquis in rebus hospitū & externoz studiosi perstiterunt sic
& in deis. Externa enim multa susceperē sacra ita ut in comedias cōplu
ra & Thracia & phrygia decōitata sint. Plato nāq; Bēdidioz mentionem
facit Phrygiæ aut Demosthenes pbris enim insectās Elchinis matrem
patrem & ipsum ut q cū matre cōiueret comitare f sacra colētū simulq;

saltaret. Interim crebro clamiſis Euaſame & Attalyes quæ quidē omnia Sabazioꝝ ritꝝ prolata ſunt & matre p̄docta. Hæc inſup de deis ſiſis ex rûꝝ nominũ uarietate reperies quodqꝫ nō mō deoꝝ miniſtri uocēt ſed etſā dei Heſiodꝝ quidē Hecæro & photonei filiz quinqꝫ filias exmiſe ſe dicit Equos Oreadas. i. mōtanas Nymphas deas fuſſe Abactōꝝ quoque ſurpem Satyꝝ & Ignauoꝝ & Curetas deos luſores ſalutatores dei Quinqꝫ iterũ de Photoneo uolumē cōſcripſit Tibicines & Phryges cū retas afferit. Alii uero terrigenas & Calchaſpidas. i. ere ſcutatos. Alii autē nō Curetas ſed Corybantēs Phryges eſſe. Illos uero Cretēſes atqꝫ priꝝ qdē i Euboea iduiſſe arma ærea Vnde & ipſos Chalcidēſes dictos Alii Rheæ ab Titanibus tributos Corybantēs miniſtros armis inſtructos & Baſtriana p̄fectos. Quidā enim e Colchis aiunt. In Cretēſi uero hiſtoria Curetes Iouis educatores nūcupant atqꝫ euſtodes e Phrygia trāſmiſſos in Cretā ab Rheæ dicūt. Sūt qꝫ memoret Telchines i Rhodo nouē fuſſe Rheæ comites in Cretā Quia quontā Iouis alēdi curā geſſerunt Curetes nominari ſunt. Alieꝝ uero hoꝝ Cyrbātē ſacerdotem & Pythæ urbē cōdiſit. Præſis occaſionē præbuſſe penes Rhodios ut uulgarēt: Corybātes demones eſſe quodā Minervæ & ſolis filioſe uelut alii Saturni filios Corybātes: alii Iouis & Allioꝝ Corybātes. Quos quidē atit eodem eſſe qꝫ i Caberi. Abiſſe autē iſtos i Samothraciam: quæ priꝝ Melia dicebat. Eoꝝ uero actiones myſticas eſſe. Hæc qdē minime approbans Scopiꝝ ſtage coadunator fabulæ. Cū nullū i Samothracia myſticū uerbū de Caberis p̄ſerat. Apponit pariter & Sæſimbroei thoſii opinionē qdē i Samothracia Caberi ſacra p̄fecerūt eos ſic uocari: autor ille eſt quodam ex mōte qꝫ i Berecynela regione Caberus uocatur. Nōnulli hinc Cumes Hecate miniſtros arbitratꝝ cū Corybantibus idē ſūt. Rurſum Scopiꝝ affirmat Rheæ honores i Creta nūqꝫ uſurpatinec ea in regione ei morē eſſe Euripidis uerbis cōtradictēs. At tātūmodo i Phrygia & Troade. Qui uero id dicūt: fabulamētis magis uti qꝫ hiſtoriis. Quibus qdē ad iumēro eſſe ſorte locoꝝ ſimilitudinē. Mōs enī Ida & Cretēſis & Troicus eſt. Ac dictæ & i agro Sceplio ē locus: & i Creta mōs. Collis uero Ida Pythæ ea quo & urbs Pythia ſacra memorat. Hippocoroni & Adramytrina: oræ: & Hippocoroni in Creta eſt: Samoniuꝝ luſæ promontorium in oceanum uergens: & campus Meandria: terræ & Aleſi drise Accuſilaꝝ uero argiuꝝ creatum Cabera & Vulcano Camilli & fert: ex quo quidē tres nati ſūt Caberi: e quibus Nymphæ Caberides. Pherecides autem ex Apolline ac Rheia nouem Cyrbantes eſſe p̄genitos Samothracia: qꝫ incoluiſſe. Ex Cabera uero Proci filia: & uulcano tres Caberos totidēꝫ Nymphas Caberides ortas. Vniſqꝫ autem templa

esse dicata. In Lemno uero præsertim ac Imbro Caberos honori habitos
conuigisse: sed & in Troia per urbes. Ipsos autem nomina mystica sunt.
Herodotus quoque testimonio apud Nephin etiam Cabeorum sicut &
Vulcani phana extitisse: eaque delevisse Cælysen. Ea uero loca demov
sant istorum honore uacua pesus esse: & Corybantium est tēplum in
Amazitia ora in Alexandreorum regione iuxta Sinanthum & Cory
bysia agro. Sceprio ad fluvium Heurientem & uicem cognominem au
que etiam torrentem.

Vero autem inquit Sceprius similis
ei eisdem esse Curetes & Corybantes: qui in matris deorum sacrificiis
armati saltantes: casti & pueri sunt assumpti. Ideo autem Corybātes ap
pellati: quia inter saltandum capita tacent quod Coryptra dicitur: quos
Æarmonas uocat Homerus poeta. Euge age phœcū Æearmones egre
gi adsumunt: hinc q capita saltando tacēt & numine aspiciant & furis agitā
tur: Corybātare dicimus. Sūt qui dicāt Ideos dactylos eos appellari: pri
mos sub Idæ radicibus habitatores. Nā pedes motū ima radicesq; uocari
Sima uero uertices. Omnes igitur particulas extremitates circa Idæ deoꝝ
nam esse consecratis. Opinio nē Sophocles ē quiq; primos mares mot
nos esse: q ferrū excogitantes primū fabricauere aliq; p multa mortalū
uīs necessaria. Eoꝝ quinq; etiā extitisse sorores. Ab eo itaq; numero da
ctylos idest digitos nuncupatos. Alii sane alio modo fabulantur dubia du
bis accumulantes: uariis ac differentibus nominibus ac numeris utētes:
equibus Salaminū quendā nomināt: & Dānaneū & Heracleū & Acmo
nē. Quidā etiā eos indigenos Idæ: quidā uero inqlinos asserūt: & omnes il
los primos i Idæ ferrū fabricasse narrāt: oēs magos ipsos & incantatores
fuisse intelligūt: & circa deoꝝ matrem sedulos i Phrygia Affines Idæ do
nos tenuisse. Phrygiā Troadē uocātes: quia Phryges ppiques Troa
populata uictores occupassent. Existimāt autē ab Idæis dactylis: Curetes
& Corybantes fuisse prognatos: primos etenim in Creta genitos uiros
cennum Ideos dactylos nuncupatos. A quibus quidem pcreatos Cu
ritas nouem extitisse. Horum singulos uiros decem genuisse: ex quo
Idæos Dactylos nominauere: ipso quidem sumus ut hisce de rebus
amplius a nobis sumeretur oratio: quanq; fabulamentorum studio mi
nime teneamur: quia hæc ipsa negotia theologicum genus attingant.
Omnis autem sermo de deis uetulas opiniones fabulasque seruiatur:
oculus insinuantes priscorū cogitationes de rebus ipsis naturales: & iter
dissertū fabulam semp exponētes. Vniuersa uero enigmata diligeriter
soluere neq; facile. Exposita uero i medio fabulosoꝝ copia pnm qdē in
ut se cōcordāntiū: pnm uero aduersantiū dare e contra facilius ē. Quidnā
ex ipsis uerq; esse cōnectemus: quale est montanas euagationes & eoꝝ esse

qui diuinitati student: & ipsorum quoque deorum & ipsas numinis inspi-
rationes iure fabulantur: eandem ob causam qua caelestes arbitrantur esse deos
& ad prouidentia aptos: ut ex ceteris tu ex parte nullis rebus significationibus.
Mōtante igitur uagationi i quifino cōuenit ac uenatio indagatrix eorum: que ad
uite usum cognata esse appareat. Numinū enī afflato & cultus religio-
sus ac diuinatione aggregandi & allecēdi uim habet: & artis magice uicini-
tate. Tale illud ē studiosum ad artes Bacchanales exercitiū: simul & Ou-
phicas: sed de ipsis satis ē. Postq̄ autē de Pelopōnesi prius qdē aliis Insu-
lis simul enī Corinthiaco sinui: & de adiacentibus ante illū discutimus.
Deiceps de Creta differēdū ē. Ipsa enī magis q̄ Pelopōnesus: supraq̄ et
cūdiacōtes Cretę Insulas ad orientē spectat: i illis & Cycladas & Specu-
des sūt. Ille qdē memoratu dignat̄: aut parū insignis. Nūc sine de Cre-
ta sūt oēs edisseramus. Eudoxus igitur ipsam in Aegæo sitā esse pelagotā
dit. Nō autē sic dicere oportet: sed ipsam iter Cyrenē & Græciā ei dū-
que a Sunio usq̄ ad Laconicā locata ē. In lōgitudinē hinc ab orientis equi-
lter disiunctā ab occasu i ortū. Ab Septentrione qdē Aegæo p̄fundē pe-
lago: simul & Cretico. Ab austro autē Africano alluit Aegyptū singu-
re pelagus. E p̄mōtoris autē illud occidentale ē uergēs ad Phalacalan-
dinē habens ad stad. ducēta: & in duo diuidit̄ p̄mōtoriae: quibus qd̄ pe-
ctat i Noctū Crui Metopō. i. frōs arctis appellat̄. Arctici uero Cmaris.
Oriētale autē Samoniū ē i ortū plus q̄ Suniū nō multo uergēs. Magna
dinē qdē definit Socrates: que Apollodorus exacta diligentia Insule
tractū testat̄ explicare. Lōgitudinē qdē supra stad. duo milia & trecenta:
Latitudinē uero p̄ magnitudinē. Ita ut ābitus secūdū hūc plus q̄ quicq̄ mi-
lia stadia pater. Artemidorus autē quatuor milia & cētū esse refert. Hēr-
onymus uero lōgitudinem duū milia esse p̄fatus latitudinē iniquē esse
tit. Circuitū autē plus q̄ quātum. Artemidorus ad tertiā lōgitudinis partē.
Quod autē idē ē līthmus existit ad stadia cētum habitationē habet. Ad
boreale qdem mare Amphipaliā: ad Australe uero phœnicem Līpā.
Est uero in medio latissima: rursus hīc ad Austrum prioris cōiōdā ad
līthmum ripę ad stadia sexagita. Ab Ninos Lychionum ad Hierapini
pelagusq̄ libycum. In sinu quidem ciuitas est: deinde protendit̄ ad oc-
cum p̄mōtorium nomine Samonium ad Aegyptum inclinans. Insula
que Rhodiorum. Insula sine densa & montana est: ualles habens frugile-
ras. Mōtes qdē i occasum spectātes: leui hoc ē albi uocant̄ alitudinē. Ty-
ygero nō inferiores. Lōgitudinē autem ad stadia trecentorū magnitudinem
excessit: & dorsum i āgustias definēs faciētes. In medio ubi latissima p̄dēt
Insula. Mōs Ideus surgit cretēsiū cūctōrū cellissimus: quāquersum circū-
itum habens stad. sexcentorum. Præstantissimis ille sane oppidis inlatus

coronæ incolit. Alii sūt Leucogæ similes: primum i Austriū primum i orientem de
frētes. E Cyrenæica uero ad Crus Metopon: hoc ē anetis frōtē diez du
oz ē noctūq; totidē nauigatio. A Camaro autē stadia itersūt septingenta.
In medioq; sunt Cythera. De Samonio quidē i Aegyptū diernū quater
nū ac noctū patet nauigatio. Secūdū quoldā uero triū: hāc nōnulli stad
quinq; milib; esse referunt: aliq; etiā minus. Eratosthenes qdē e Cyrenav
ica usq; ad anetis frōtē duo milia stadia inquit: hinc i Pelopōnesum mir
tus. Alii alioz lingua priscæ sunt ut poeta inqt. Insūt qdē Achiui: in
sūt eteocretes magnanimi Insūt Cydones Doriētesq; trifariā poti clariq;
pelagi. Ex his (ut ait Staphylus) Doriētes orientālē orā incolūt: occidentālē
Cydones: australē Eteocretes quoq; Præsum est pusillū sane oppidū: ubi
dicti leus phanū extat: ceteros potētes Cāpēstria magis habuisse loca.
Eteocretes igit & Cydōes suis e locis originē duxisse p̄babilis ē: quos
Aborigenes uocāt. Reliquos autē aliunde cōuenas: quos e Thessalia ad
uētos testat Andro. Quæ qdē prius Doriētes: nūc uero ē Eotica nuncu
pata Ab ea p̄motos ait Patnali habitatores Doriētes q Crinēsi & Boeū
& Cyrenū edificarūt: ex quo a poeta trifariā diuisi Trichæices appellan
tū. Andronis sane dicta nō admodū a plerisq; approbat: cū tribū dori
ā quaternis cōstāt urbibus id est tetrapolim. Tripolim, i. urbes tris cōui
entē plane significāt. Metrapolim uero Doriēsiū Colonis Thessaloz.
Tessariā uero dictos putat: ut ab ora triuertice: ut q; sint colles trichini
fines. Cū aut plurimæ i Creta ciuitates sint: ap̄plurimæ tamē tres ac illæ
insimul præcellūt Cnosos: Gortyna: Cydōia. Eximie uero Cnosū præ
conis extollit Hōerus: quā igitē & Minos regiā uocat & ætate posteri
ore diutius p̄durāt primas dignitatis ptes repositās. Inde ad ima detracta
magna ex pte instituta & leges amisit. Dignitas aut ad Gortynā Lycūq;
e illa puenit. Postmodū anquū denuo reparauit habitū a Metropolis
uocitatē. Sita uero Cnosus ē i plano ābitū priscū triginta stadia habens
i Lyciæ atq; Gortyniæ terræ medio stad ducentis ab ipsaq; Lyco quā
Lycū poeta nominat stad cētū uiginti. Lōge aut a mari Atelion spectāte
Cnosēs ē quinq; stadia ac uiginti: Gortyna uero Africano nonaginta. Ly
dis uero & ipsa quoq; a mari Africo stad octoginta. Cnosusq; Emporū
habet Heracleū. Fert nē Minos Emporū usurpasse. Annulum ubi po
litū est Elethryiæ præfides puerperū phanū priscos aut tēporibus Cnos
us Ceratus appellat a prælabētis fluuii nomie literisq; testatū ē: Mi
nos iulerrimū legūlatorē extitisse primūq; maris imperiū uēdicasse.
Qui cū Insulā trifariam partiuisset: singulis in partibus urbē condidisse
Cnosum qdē e regiōe Peloponnesi: quæ i Aglonē spectat. Vt uero au
te Ephorus est Minos cuiuspiā antiquissimi Rhadamanthys imitator

existit: uiri quondam iustitia & aequitate celeberrimi q̄ appellatione Minos frater fuit. Ille qd̄ primus legibus Insulā & habitādis urbibus & ciuilibus istituens ad m̄suetudines reus unuēdi p̄duxit. Is posita i mediū de creta singula ab Ioue ea ferre cōmētabat̄. Hūc igit̄ sectatus Minos nouē p̄ annos (ut aiūt) Iouis strū cōsec̄debat. Ibiq; deniq; immortalis delō debāt cōstruēta quādā tenēs mādara: quae cōsultra & sanctiōes Iouis esse differeret: quae ex causa poetā dixisse hūc i modū. Hic quōdā Minos nū regnauerat Iū: excelsa mādara Iouis capētis. Hāc cū ab eo data set ueteres q̄e illo rursū alios disseminauere sermones & qd̄ eis aduersū ut tyrānis & uiolētis ipotēs & ipie tributa colligēs euaserit: Tagreda Minotaurū: Labyrinthū: Theseiq; ac Dardani casum tradētes. Hāc sae quonāmo sese habeāt enarratu difficilia sūt. Alia aut̄ de illo dicta ab his discrepāt. Nā sunt q̄ Minoen Insula dicāt hospitiē. Sūt q̄ idē nū huc aut̄ secūda poeta magis assentor ē fautorq; sententia: cū dicat Minoen Cretae regē ē enixa priorē. Decreta uero illud uniuersae cōsentitū gē: qd̄ p̄scis tēponibus optimis esset instituta legibus: eusq; emulos & sectatores fuisse Græcorū optimos atq; primarios declarāt. Imprimisq; Laodemonios sicut i uolumine de legibus Plato demonstrat̄ & Ephorus illos de rep. i Europo scripsit. Postea ad deteriora plurimū mutata delapsi ē. Nā post Tyrānos q̄ nostra populauere maria hi sūt q̄ latrociniā excipuerūt. Hos deniq; ciliores postmodū deus stauerūt. Vniuētos aut̄ destruxit Romani Creta quidē debellātes & piratay cilio castella euerentes. Hāc uero tēpestare Cnossā Romana possidet colonia. Hāc qd̄m de Cnossio urbe qd̄ minime nobis aliena. Vex p̄pter regū humanay uicinitates ac earū cōdinones & p̄mutandōs: euentusq; fortunae defectū & indera erga ciuitatē: & q̄ nobis affuerāt bona. Dorylaus rei p̄issimus militans magna Mithridati euergete cognomēto beniuolēna & familiariter deuictus erat. Hic p̄pter bellādi sciētā externorū militū p̄fectus delūgnatus frequēs i Gracia: frequēs i Thracia: frequēs cū hominibus Crota p̄ficiscētibz erat. Quo tēpore Creta nōdū i Romanorū potestate erat: cūq; magna mercenariorū aliorūq; militū i Creta copia uersaret̄: idē latrociniā cōplebāt. Cūq; fortuito Dorylaus i patria moraret̄: hic Cnossios atq; Gortynios atrox bellū cōstitū ē: cuius Imp̄ator delectus Dorylaus rēq; mature ac p̄spe gerēs: igētes adeptus ē honores. Paulopost eū ut cū filiales Euergētē i Siopē isidiis & dolo se necassēt. Regni sacrosuo ad uxore liberorūq; puenerit. Ibi ergo rebus despatis Cnossi sese cōnuūit ubi ex uxore Maceria gēte noīe. Stratarcha plē p̄ccat: filiā qd̄ uniuēris aut̄ sexus duos Legētā & Stratarchā: e q̄bus Stratarchā extraxit senectute cōsec̄tū nos ipsi uidius. Cū aut̄ duo Mithridan sup̄stites erat

filiis Michridates cognomēto Eupator regnū successor accepit annos na-
 gis ūdecim. Huic totus & uite cōsuetudie cōiūctus erat Dorylaus Phi-
 leteri filius. Qui quidem Phileterus militatis illius Dorylai frater exister-
 bat. Rex igit i maiorē aduſus aetate: cōſopere cōiūctus & cōsuetudie ob-
 lectans ē Dorylai: ut nō mō ipſum ad ūplūſimos puererit honores ſed
 & cognatorū curā præcipuā ſuſcepit: eoſq; q Cnoſi aetate debebāt accot-
 fieri ſerāt aut Legetæ liberi uita iam ſūcto patre hi iā uiriles uero inierāt
 aēos. Omīſſis ergo Cnoſi rebus ad eū ſeſe contrulerunt. Legetæ autē filia
 matris mox mater exiit. Eo igit florente fortuna uſo & hūc ſollicitudine
 florere ſimul euenit. Ipſo autē delero & hope res exnūctæ: & ad ima ſunt
 rēactæ. Is nāque depreheſus eſt ad rebellādū a Romanis ſubditos ſol-
 licitus ut ſibi regnū reſtitueret: hic Cnoſog; ſtatus & ſcedera abiecta: &
 ipſi infinitis acceptis fortunæ uarietantibus extūcti. Huius ſane generis de
 Caſo mētio eſt. Poſt hāc aut Gortynog; ciuitas ſecūdum potētū locū
 inuit. Hæ nāq; mutua iter ſe ſocietate ſcederetur reliquas oras ſuæ dūo
 ſi ſubſidere. Seditiōne uero diſſentientes: & reliquā Inſulā ad diſcordiā
 iplicere Cydon uero maximum alterutrā fuit i pē additamērum utri
 ſe applicuiſſet. Gortyna i cāpo ſua ē olim quidē cicta muros Homero
 ſit moribus ambitus fuerat Gortynaq; muro circūdata: poſterius ue
 mabiectis a fundamēto muꝝ omni tempore moribus uiduata pmāſit
 donec Ptolemæus philopator muros ad octoginta tantū ſtad; ducere co-
 pt. Subide iolæ circūſū abſoluerūt opus egregiū ad ſtad; quiquagita.
 Diſtat autē ipſa & eius emporiū ab Africano mari ſtad; nonaginta Lebe-
 u uocant. Habet & aliud emporiū Metallū noīe ſtad; cētū & triginta ab
 illa diſtāſſæ plābit totā Letheus ānis: hic uero ortū traxit ex Lebera Leu-
 cocōas: itē & illius amator Euryntheus de qbus Theophrāſtus ſcriptis
 pōdit in libro de amoribus iuſſerat Euxyntheo Leucocomas ut e Praſo
 quendā ſibi cauē adduceret: quē ex certānū præmiis unū aſſecutus erat
 Euxyntheus. Finitimi uero ſūt illis Praſi a mari ſtad; diſtātes ſexagita. A
 Gortyna uero cētū & octogita. Inuer Ereocretas uero ānumerat: dictū eſt
 Praſus in hoc enī tractu Dictæ ious tēplū eſſe. Nā dictæ pꝛima ē non
 mōis Idei uiciā ut iqt Aratus. Nā Dictæ ab Ida ad oriētē ſolē malle abeſt
 ſtadia: a Samonio aut cētū. Praſus rūt iter Samoniū peninſulāq; ſita eſt
 ſupra mare ſtadia ſexagita. Eam autem Hierapy mī effoſſam uertere ſo-
 lo. Nequāq; uero a Callimacho recte dici putant: quod cum Braternar
 tys Minois uolentiam euāſura ex urbe Dictæ ſugere: intra dictya ideſt
 tota piſcatorum ſiluerit: unde Cychinare locum dictynam appellauer
 rit. Dictæ aut mōs ē nec enī ōnino ex hōꝝ locog; uicinis Cydōia terra cō
 ſtat lacer aut i occaſū ſpectās ad extremitates Inſulæ Cydōiæ ſane plagæ

mons est Tyrus in quo phanum est. Nō quodē Dīctum sed Dīctim
um. Cydonia uero terra ad mare sita est in Laconiciā spectās. Abestq; pa
ri ab utraq; spatio Cnossio inq; & Gortyna ad stad. lxxx. Ab Aptera uo
ro. lxxx. Ab hoc aut mari. xl. Aptera quodē habet emporium Cālonem;
Cydoniae finitimos habent ab occasu Polyrthemios apud quos Dīō
nā tēplum est. Absunt autē a mari ad stadia triginta: a Phalasiā uero
sexaginta. Superioribus sane annis uicem habebāt. Postea Lacones &
Achei conueniētes habitauerūt: cū locum muro munissimū uallasset
i meridie spectantē. E tribus a Minoe urbibus & discitis. Phastus rella
cam euertere Gortynit a Gortyne. lx. stad. absentiā a mari uiginti: ab em
porio Netallo quadraginta. Agge quidem possidēt qui illam euerūt
Gortynis quoque subiectum est Rhinū tū Phastio. Phastio oriundam
expiationes carminibus facientem Epimenidē ferunt qui libū de pur
gamētis uersibus & dedit: Olyssa quoque Phestiae orā ē Lyctus de qua
meminimus itea ēponū habet quod Cherōneus siue penisula appella
tur: ubi Britomartys & des sacra est. Annūmeratē quidem quondam ur
bes deletas sūt Milerus scilicet & Lycastus agge sibi diuise: prim Lycti
prim Cnossine uersa prius urbe. Cumq; dicat poeta Insulā nūc quidē
tum nūc autem nonagita urbes continere. Ephorus sane posterus decē
conditas esse asserit secundum Troiana tempora. Ab Althemene Agge
uo comitantibus Doricēsis. Cretā sane quidē nonagita cōmētēm ut
bessab Vlyxe nominatam dicit. Hic pfecto phabilis ē sermo. Aliar
tem decem ab Idomeniei inimicis urbes euerlas fuisse memorā. Cetero
poeta nō Troiās tēporibus sed potius aetate sua Cretā hecāropelind
est cētum urbibus instructā esse inquit. Ipse enim e sua psona loquit: q; si
qs eius tēporibus loquēs itroduceret: sicut i Odyssēa cū urbes nonagita
referat: sic recte accipiēda esset eloquutio: & sequēs saluaret oratio. Neq;
enī durāte militia neq; post Idomeniei reditū ex Troia eius inimici pro
babilitet decē urbes destruxere. Nā eius rei testis ē poeta hoc mō dicta
Idomeneus cunctos Cretae pduxit amicos
E bello pfugos: ponti nullum abstulit undet.
Huius etiam iacturā mentionem fecisset. Haud enim Vlyxes ex mli
um destructionē nouerat: cuius nullum cōuenisse Græcum neque cum
erraret nec postea contigerat. Ille autē & in expeditione sonus Idomeni
& simul incolumis euadens minime sciebat quid illi domi obuēisset
dū militaret & i suo a bello reditu: sed neq; post e bello reditū. Nā si cō
ctis cū sociis & amissis euasit incolumis: potēs utiq; reuersus ē. Quocirā
inimici nō tāto iualere debuerūt: ut decē illius urbes iteropet. Talis ē
igitur orae ceterensū circūita descriptio. Rei uero publicae quā Ephorus

scriptis exposuit primarias percurrere res sufficere. Maximū autē legum
horū inquit bonū esse uidet si ciuitates ad libertatē cōdare fuerint. Pūc
enim solam esse quæ bona possidentū p̄pria esse facit. Bona uero quæ
seruare sunt nō subditiōe sed impantū esse. Qui uero ipsam habe
ant his necessariū esse custodiā, itaque cōcordiā seditioni altius excreſcē
q̄ aduersari quæ delictis gignit & auaritiā. Quod si cōcti modestie tenui
terque uitam degāt: eis non inuidiā nō cōtumeliā nō odiū denique obſta
re paribus. Ideoque pueri ad cōuētus quos greges appellabāt commeu
re uidebāt. Viri autem ætatis adultæ ad conuiua quæ uirilia uocabant.
Syllia ut tenuiores equalē cū locupletibus portionē ē publicis alimētis
aliquēret. Vt autē nō formidinē sed fiduciā capesserēt in armis ac labo
ribus ab icūte pueritiā cōſueſcere: ut calorē & ſingus & uis aſpā accliuē
re & arduam deſpicerent. Inque gymnaſiis iſtuctiſq; pugnis plagas
puffere. Eos uero arcubus & iunct arma ſaltibus exercere. Quos p̄m
cipio Curetem illos oſendiſſe ferūt. Deinde inſtuxiſſe ut ſaltationē quā
P̄nchicam appellauerit ſaltarēt. Adeo ut nec ludus quidē bellice fuerit
uiliens exps. Similiter & Rhythmis Cretēſibus modulatiōibus atque
cōmibus uerēt: q̄ ad cōſtēnas tenorem haberent inſentiffimū: quos
tūc inueniffent ad quē ut repertorē & hymnos p̄nas & alios gentis
iſtucantus: magniq; legū p̄tē reponūt & attribuunt. Præterea & ſagalo
ſcolico uel maliari. Eiſq; arma ipſimis precioſiffima fieri munera. P̄
terque tradit mores Cretēſes magna ex pte Laconicos eſſe: rei ueritas
libet: ut illoꝝ quidē inuenta diligentius a Spartaniſ expolita fuerint.
Cretēſes dātos ī pelus ciuitates neglexere præſertim. Cnoſſioꝝ res bel
los abolentē. Quas dā uero iſtitutiones legeſue apud Lyttios atq; Gor
ymos aliasque puſillas quaſpiā urbes potius q̄ apud illos eſſe. Etenim q̄
Laonica uerūſhora eſſe indicāt Lyttioꝝ legeſ teſtes faciūt: quoniam eorū
coloni quoque ſunt ſue Metropolis mores cōſuetudinēq; conſeruat: q̄
ſolū alioquin eſſet: eos qui in meliori urbaniſ rei conſiſtāt: deteriorū le
uiores oſtendere. Sed enim hæc haud recte dici. Vetus nāq; ex his
quæ modō conſiſtūt ī coniecturā adduci minime conuenit: cū utraq; ī
contrariā exciderūt p̄tē conditionē. Cretēſes enim prioribus ſanis nau
gidi p̄ncipiātū tenuiſſe. Vnde ī ueteris puerbiſ ſermonē uulgatū eſt.
Si quis quæ nouit ſe ignotare diſſimilet Cretes neſcit pelagus. Nūc autē
tam amiſere nauticā q̄ uero nonnulli Spartanoꝝ in Creta ciuitatum
coloni fuerint: & in earū iſtitutis p̄manere coacti ſint: quæ cum etiā
permultæ coloniæ legeſ patrias non obſeruent. Permultæ etiam quæ co
loniæ Cretēſium non ſunt eadem tenēt. Quæ ille coloniæ Lycurgū qdē
Spartanoꝝ legūlatorem Althemenæ qui coloniā miſit in Cretā quinq;

*Aſp̄nauit
Adſtuit
P̄nchicam*

ætatibus iuniorē extitisse cōstat. Hūc enim Cissū filiū qui Argos addū
cauit. Quo tēpote Patroclēs Spartā cōdidit rex scriptores asserit. Lyne
gum uero sextū secūdū Patroclē extitisse nemine discrepāte memora-
tis: saltationēq; Lacedæmonis cōsuetū & cōcētus Rhythmicos & penes
lege decātos: & alia cōplura pro ritu ab illis Cretica uocari. Quippe cū
idē deducti sint nō negēt. Ex priscis autē partim easdē habere guberna-
tiones & rex cognōmina sicuti seniore magistratū & equitū. Vltra Crē-
tes equites & equos tenere cōtigit. Ex quo argumētum faciūt uetustatē
esse equitū dignitatē q̄ Crētēsium. Verā enim eos adhuc appellationē
cōseruare. Ipsos autē sicut i Creta alēdos: equosq; studiū nō habere. Ephe-
ros uero eadē quæ i Creta administrare munera: ceterosq; alios nomīn uo-
cabulis. Virilē autē Syssitā id est coniunctū penes Crētēses in hanculū
que tēpellatē seruare nomē apud Spartiatas: nō eo durate quo prius ap-
pellatam nomie. Apud Alchmanē sane sic manere. In uirilibus uero co-
nibus ut Phines autor est ad cōuiuias decebat ichoare potana. Vulgarum
quoque est inter Crētēses Lycurgū talē ob causam pegrinatum quidā
que fuisse. Polydectes quidē Lycurgi frater naru maior erat: hic in enu
uite pregnātē reliq; uxore. Interim Lycurgus fratris loco regni tene-
habenas. Edito autē i lucē puero cū Lygurgus tutorio regebat officiad
quē regni erat dignitas pūctura. Quidā uero illū conuicio mordēs pa-
lā se scire dixit. Qua ex causa ipse regnaturus esset. At ille capta inde ser-
pitione ut ex hoc sermone insidiarē i puerocalumnia uulgo opertē ser-
madans ne si quo casu puer interpret: ipse illā ab inimicis culpā iocundem
carpit iter i Crētā. Hæc pegrinatiōis causa disseminat. Eo pfectū Thy-
leti musico & iuriscōsulto cōsuetudine sese deumisse a quo doctus su-
it quonā modo. Primum quidē Rhadamanthys. Deinde Minos leges a
Ioue ad mortales æderet. Tum i Aegypto uersatū gētis illius ita edū-
cisse. Aduētantem deide Chium cū Homero secūdum quosdā colloq̄
habuissetursum i patriā rediisse. Ibiq; ex Polydecte fratre Carlobōis
potē ipetantē reppisse. Postea ad ordinādas leges incitatū. Apollinē dei
phicum adisse & inde instituta deferentem. Minorum i morē e louis in-
tro: magna ex pte similia pmulgasse. Ephorus primaria in singulis ula
pdidit. Ad Crētēses eiusdē ætatis uxores capiēdas cūctos cōpellūq; ut
e puerorū grege deligūt. Nec uero statim nuptas ad se puellas deducit
sed cū domestica gubernāda satis idoneæ fuerint. Dotis magnitudo est.
Siquidem frater est fraternæ ptis bonorū dimidiū: pueros quidē litteris
discere & ex legibus cāulenās & quasdā musicæ species instruit. Eos ut
ro adhuc iuniores ad Syssitia pducūt uirosq; humi sedentes nū-

sele degūt uilibus recti anniucis: uisidēq; seu hybernū tēpus seu aestas fu
ent. Et libripis & ad pugnā cōferētib; uiris ministeria faciunt. Eodēq;
ex cibo & sibi inuicē & aduersus alterę ministrant epulum. Qualibet uir
tū robusto perficit legū magister. Maiores ad greges deducunt. Elato
res inter pueros ac potentiores greges adunant & singulis pro eorum ui
ribus q̄ plurimos aggregāt. Pater autem aggregatoris ut plurimum pater
fectus est: gregis autorque est ad uenationes educendi currendiq; certa
mina & rebellē quēpiā puniēdi. Enī publicis educātur alimentis. Certis
autē diebus grex aduersus gregē cū tibia & lyra: cū Rhadimis magnis
ad pugnā cōferūt: securi re cōsueuere bellica: plagas uero iferūt. Aliquas
q̄d manutenus quasdā sūt armis ferreis. Proprius itē illis de amoribus
nos ēat nō suauis sed uiolētia & raptu amatū corripian. Amator triduo
an amplius familiarib; praedicat sacēdā a se rapinam. Qui uero puerę
aut oculorū aut statq; ire usū nō sināt turpissimi iudicātur. Peride ac pu
erū tali amatore indignū esse faciunt. Siqui tamē fuit uel æqualium uel
suae puectior: qui ad honorē pueri alius rapiāt: ii conuenientes & i fugā
us solū cōuerētes moderate oblatūt: legitimū adimplētes munus. Alia
uero cōcedūt hylares scilicet abducere: quod si indignus fit auferūt. Exi
mū itē rei quedam est ostētio quoad puer ad raptoris ætatis pueniat.
Amabile autē nō tā formosum putāt q̄ robore ac uetustate præstantē &
deus affectū abducit puerę ab eo ad quē manuū locum iis qui adsūt ra
pim cōcomitantibus. Vbi uero exena uenatuq; oēs q; accepit e uestigio
dimittit. Non. n. licet longiore spatio puerę recurrere. Exinde ad urbē re
uenit: puerq; cū muneribus abscedit: abductū bimestri tēpore in ur
bē reducant muneribus & militari stola & boue & paucis donatū. Huius
modi enī ex lege sentiunt dona alusq; pluribus preciosis ut amicos pro
per ingēre ipetisq; uim confortiat. Bouē igit̃ Ioui imolat: facto inter re
deumes comites conuiuio. Postea oratio ad amantē habet: siue sit oble
datus siue non id ipsum lege phibēte. Siquidē quispiā uim illi fecerit:
to ipso in raptu ibidē se torturos abacturosq;. Vex honestis forma spe
ci decorē maiorūque gloriāne ament oblatre q̄ hūc i modū afficiant.
Qui quidē iter sunt honestant: sic enim raptos uocāt. Quipe qui i ea
nate atq; i curriculum aplissimos fortiant locos: nā prætexta ceteris splē
delius ornant q̄ dono ab amatoribus acceperūt: neq; ea tantū ætate sed
nā plene adulti insigniore utunt uestimēto: quo quisque habitu scode in
tremorēt: & Amaliū quidē clenō idest illustre Amantē uero Phletoia. i.
uicē appellāt: hæc & alia sūt de amatoribus Cretensib; legumina. Præse
des sūt decē eligūt qbus ad maxima consiliatis utunt quos senes uoci
unt. Hæc ad curā cōstituant: qui ornamento priopatus digni iudicant:

cretilque i rebus pbat. Creteſem equidē temp. dignam que ſcriptis
man dareſ. ratus ſum: etā ppter illius ppetitantiā: etū ppter eorū opinionē
atque gloriā. Eap. uero legū non miſo p dūtāt ſed plurima Romanis ad
monſtrant edictis quēdamodū & in aliis puinctis eueniit. Inſule autē ex
ca Crete ſūt Thera Cyrenēſium metropolis: Spartana Colonia. Apud
eā iacet Anaphe in qua Egleti Apollinis tēplum extat. Dicit autē Calli
machus: Nūc quidē hoc pacto Egleti Anaphēq. Lacōice finitimi Tho
re. Nūc uero Thera mēnonē faciēs ait noſtræ mater patris quā equitū
ſplēdor illuſtrat. Eſt autē oblonga Thera duodecim i circuiſu ſtadiorū ad
Inſulā Dīa iacentis Heracleo Cnoſſio ppinquā. Diſtat autē a Creta ſatē
ſeptingētis i cui & Anaphe & Theraſia uicina eſt; Ab iis ſingulis ias par
ua Inſula abeſt i qua poētā Homerū ſepultū eſſe aiunt. Ex lo uero in oc
ciſum nauiganti Siceus occurrit & Lagufa & Pholegandrus quī An
tus ferreā nuncupat ob eius duriciā & alpitatē. Hiſque finitima ē Cmo
lus a qua terra Cmolia nūcupat. Ab ea Siphnus uſui ſpectabilis eſt illa
qua Siphnū aſtra galū ob tenuitatē appellāt. ppior item eſt Cmolos
Crete Nelos iſulauſtis dignitate preſtātor. Abeſtq. ab Scyllis pmon
torio Hēnonico ſtadiis ſeptegētis & ſepe totidē a Dedyſſineo eius ias
Athenēſes quondam imiſſo exercitu uſq. ad puberes uniuerſos ſente
trucidarūt. Hæc quidem Inſule in Creteſi iacet pelagoſis. Aegro magis
Delos eminet & circūſtātes illi Cyclades: & iſtis incubētes Spondeon
eſt diſperſe quibus ille ſunt quas circa Creteā enarrauiſimus. Delos ipſe
urbē habet in plano poſitā & Apollinis tēplum atque Latone Cynthi
autē mōs ſublimis & aſp icūbit urbi: amniſq. p Inſulā nō ſane magnus
labit Inopus nomie Inſula enim parua ē ipſa ſane antiquitus magni i ho
nore fuit deorum grātiā ab heroicis ichoans temporibus. Fabule nūq.
tradiderūt Latonam hoc in loco patiēdi ſoluiffe dolores: Apolline ſimil
& Diana i lucem zodi dīt itea quidem (ur ait Pindarus) itolerāda: etā it
undas uariis undique ſtatibus agitata. Sed cum uicinus doloribus adue
nit partus quattuor terre ſtribus e truncis columnæ dura in pen ſolide
ex adamāte cōtinuerūt ubi ſcilicet enixa eſt ſtirpem. eam ſane circum
habitæ glorioſam reddiderunt Inſule: quas p iude uocant Cyclades.
& honoris ac cultus grātiā ſpectatores & ſacta publice miſerūt ſimil
i uirgineos cerus & frequētiſſimos cōueſtus aggregabāt. Initio quidē deo
decim fuiſſe phibeat: plureſque agnate ſunt. Artemidoerus autem circa
Helenam dinumeratis ab Thorico inquit uſque Simium Macra adu
cet ad ſtadia ſexaginta lōgitudie. Ab hac enim ait Cyclades exiſtūt. nomi
nat autem Ceon Helene ppinquiſſimā. Secūdu hāc Sythū & Serrophū
& Melum: & Syphū & Cmolū & Præpeſiethum & Oliaron. Poſt hæc

parum Naxum Syrum Myconum Tenum Andrum Gyarum. Alias
quidem ad duodecim attribuendas arbitror. Præpelinnum quidem &
Alitarum & Gyarum minime. E quibus cum ad Gyaz iactis itare in an-
teos quædam agnoui tunc uasculi quæ piscatores ioculerent. Cumque ide
solueremus legatū quēdā a piscatoribus ad Cæsarem missum assumpse-
mus. Erat autē Cæsar Corinthi ad Achacū redens triumphū. Eo ille na-
uigis una ad pcontātes respondit: quod leuanda grana tribuni legatione
fungetetur ad Cæsarem. Drachmas enim ceterum & quadraginta se se sol-
ueret quibus centenas magna cum difficultate pendere. horum etiam
Aratus initium declarat inopiam.

Tu quidē o Latōia i serrea pmanes Pholegādrio miserāda utique nūquā
ad Gyaz illucet simlē aduētābis. Delū igit hūc i modū in magno gloriæ
gradu cōstitutā. Corinthus etiā a Romanis euerſa amphorē i modū ac-
cumulauit. Eo enim negotiatores cōmigrarūt. Præsertim cū eos tēplū im-
munias accerserent & ipsius portus iuxta occasio. Exeni ex Iulia & e Græ-
ciā Asiā nauigātibz cōmodissime societ: cōuenētum quoque frequen-
tiori mercatorū cōducit. Interq; ceteros maxime Romani i ea familia
noto obseruabātur etiā sūtite Corintho. Ex Atheniēses redacti i potestatiē
Iulidē & sacroꝝ & negonatorū curam susceperē præcipuū: Minidantici
res duos eī insidentes tyrānusque illi ad deseriendū impellēs cūcta
diſtūti. ceteroꝝ domū rege regresso Romani denuo deserta recuperant
Iulidē & ad hoc usque tēpus i summa pdurat iopia Atheniensiu ditioni
fēdita. Rheneia tenus quædā & destruta exiit insula ab Delo quarta
ordis sūti: i qua Delus sunt sepulchra. Haud enim iter Delon mortu-
os aut sepelire aut cremare fas ē: Cane etiā i Delo alere nefas. Eam perſci
Orugyā nominauere. Ceos autē quaternas cōtinēs urbes idē tetrapolis
uocata. Dux uero restāt Carthea scilicet & quā Iulidē appellāt: ad quas
niquaq; habitatores concurrerūt. Cartheā quidē a Porcella Iulidē uero
e Coccia. Ex Iulide Simonides cōdēdoꝝ auctor carminū duxit originē:
neq; nō illius ex fratre nepos Bacchylides & postea Erasistratus medicus
signis: & ex Peripareticoꝝ secta philosophoꝝ Anſto Byonis Botyſthe
uſis: æmulus: penes istos lex aliquādo lata fuisse uidet: cuius & Menan-
der meminit. Bella iquit lex Coenſiū est pbama qui recte uiuere neque
it rursus ne uiuūto. Edixit .n. ut uidet lex: maiores ānis sexagita natos
xonto untā finire: ut reliqs cibaria sufficiat. Cūq; ab Atheniēlibz ob-
ſidē urgetet aliqñdo decreuisse memorāt: ut ex eis natu maximi mor-
tū dēderent desinito amicorū numero. Fos aut illi obſidete deſtiterūt. Si-
ni ē i mōte oppidū lōge a mari ad quinque ad uiginti stadia. Eius emporiū

locus ē. In quo Cocceſſa ſita fuerat: ne unius quidē pagi uiciat iquilinos
aut mīſſiones habēs. Penes Cocceſſiam uero Sminthes Apollinis ſacrum ē
tēplum: penesq; poceſſiam. Inter ædē autē & poceſſe parietina Nedeſe
Mineræ ſacellū ē: quod Neſtor ſecūdū eius a Troia reditū ædificauit.
Eſt & in Propōnde Parū oppidū Cocceſſa quoq; Helixū habet annē.
Poſt hanc Naxos & Andros haud memorabiles ſane inſulæ & Paros
qua natus eſt Antiochus poeta. Parū quidē Thafurn ædificauerunt. Eſt
& in pponde Parū oppidū: In hoc pfecto ara eſſe dicitur digna quam
ſpectes lætera ad unius ſtadii mēſuram habēs. Paros lapidē pducit quē
parū appellant ad marmoreas ſculpturas aptiſſimū. Eſt enim Syrus pri
ore pducta ſyllaba e qua Pherecydes Rabijs duxit originē. Eo iunxit ē
Athenæus huius mēmonē poeta ſeciſſe unde: Syriā illā appellans Inſula
quædam Syria Orygiæ ſit litore ſupra extat & Myconas: ſub qua gi
gātū nouiſſimos ab Hercule mactatos iacere fabulant. E qua denuū ē
puerbiū: Omnia ſub unā Myconū: quādoquidē quæ natura diſtinguit
ſub unū titulū deſcriptionēq; ducunt. Mycōſios etiā quidā calues app
lant: cū illud uirtū ea paſſim exuberet in Inſula. Seriphus autē eſt in qua
ea facta uulgant: quæ dicunt in fabulis Dicten piſcatorē arcū adduſſe
renbus: i qua Perſeus cū matre Danae poſitus tenebat: cum pater Dana
Acriſius utrūque abſociſſet i mare iſta i Inſula educatū fuiſſe Perſeum
pdiſ: qui cū caput Gorgoniſ allatum Seriphis oſtēdiſſet: uniuerſos mu
taſſe ſort in lapides: idq; i matris ulſionē faciſſaſſe: quia illis adiutoribus
Seriphi rex Polydeſtes nuptiis inuitā adegiſſe conſtituiſſet. Adeo mē
lapidoſam eſſe Seriphū ut qui conuiuiat id iſpecta obueniſſe Gorgone
cauſent: Tenos quoq; urbē non ſane magnā habet: uerū Neptūni plu
nū igens in lūco extra muros ſpectatu dignū: in eo capaciſſima diſcōbō
nū cōuiuiæ ædificata ſunt triclinia illud ſignū eſt abūdāte ſimilimorum
multitudinē eo conuenire ſolitā qui una Neptūni ſacrificia celebrarent.
Eſt etiā Amorgus e ſporadibus unæ: qua genitus eſt Simonides liberū
poeta & Lebanthus & Leria. Hinc illud Phocylide Leri malinō unus q
dē alter uero minime ſed uniuerſi: excepto Procle mali etenim Procles
Lerius. Eius nōq; loci homines: ut improbi criminabant. Apud illā Par
mos eſt atq; Coraſſie ab occaſu Icarie propius iacētes Icaria uero Samo.
Icaria quidē deſerta maneat egregia cōtinet paſcuæ: quæ uſurpāt i Sa
miis. Huius generis cū ſit tamen celeberrima eſt: & ab ea Icarū pelagus
adiacēs uocabulū adipiſcit: in quo & ipſa continet & Samos & Cos &
modo dictæ Coraſſie & Parmos & Lerus celebrat. In ea mōs Cerceras
magis q̄ Ampelos: qui urbi Samioꝝ icumbit: Icario mari Carpathius
cōiungit ex parte Auſtri. Huic autē Aegyptū ab occaſu autē Creticum

& Africanū. Permultæ uero i Carpathio mari Sporades cōtinētur. In su-
le Iericon præsertim ac Rhodon atque Creta quæ sunt Astypalea &
Tela & Chalcea & quas in nauū catologo nominauit Homerus. Qui
Nisrō habēt cellam Carpathūq; Casumq; Eurypyliq; urbē Coniequo
nāsq; Calydnas. Præter Con enim ac Rhodon de quibus postea differ-
rēdū epitalias inter Sporades ponimus & hoc in loco eas meminimus li-
cē nō i Europa sed i Asia cōputatæ sint: quādoquidē ut una cum Creta
Cycladibusq; Sporades ipsas cōplecteremur quodā nos mō urgebat
oratio seriesq; dicēdi. Ceteræ i ipso Asia situ circūscribendo: cōtiguas il-
li ascribemus Insulas: præcipue quæ digne (ut referant) uidebunt: Cyp-
rū Rhodū Gonū & quæ iacet ordinatum i latore Samū Chrū Lesbū
Tenedū Impraesennæ. Sporades ipsas quæ digne relatu restāt pcurer-
mus. Astypalea igit̃ pcul latis exat in pelagotonam habēs ciuitatē. Ta-
le autē ad Cnidā p̃tendit oram. Longa: sublimis: angustia circuitum ad
quadragena & centena complectēs stadia: cui & stano nauū ad est. Chal-
ce quidē stadia a Telo octoginta abest. A Carpatho autē quadringēns
& ab Astypalea his totidē habetq; uicū habitatum eiusdem uocabuli: &
Apollinis delubū & portum. Nisyros quidē ab Aquilone affinis ē Te-
lo: ab ea stadia circiter sexaginta remota quantū & a Co diiungit rotū
excelsa: saxosa: molēdinariis abundās lapidibus. Finitimis igit̃ urbibus
ha molæ suppetit copia: sui quoq; nominis habet oppidū & portum
quæque scarurignes caldæ phanumque Neptunni: eius ambitus ē
stadi octoginta. Sunt & penes eā parue quædā Insulæ iun Nisyrotum
dicte fama est: Nisyrum fragmētum Coe Insulæ fuisse adiciē fabulæ
Neptunum gigantū quempiam psequētem: Polyboten ab Insula Coa
morte suo frustū auulsiſſe. Inque illū aculantē fragmē ipsum pectū
Insulā māsſe Appellatūq; Nisyru Insulā sepultū ibi cōtinēs gigātem.
Timetū quidā asserāt sepulchrū eius in Coa esse. Carpathus autē quā
Homerus Carpathum uocat excelsa est circuitū ducēru stad habēs. Fur-
iq; urbibus quattuor pollēs: & nomen celebre consequuta est: a qua per
hō quoque nomen est iditum. Vna uero urbū ipsæ Nisyros dicta ē.
Cognominis quidē Nisyroꝝ Insulæ. Iacet autē ab Aphrica ad litus albū:
quod ad stadia mille abest ab Alexādia. Quattuor uero milibus a Car-
patho. Casos quidē ab hac stadiis septuaginta distat. A Samonio autē
Coe promontorio ducēns & quinquaginta Ambitus eius est octogior-
tu stadiis. In ipsa ciuitas est eodē dicta nomine. Circum illam uero cōplu-
res Insulæ sūt Casioꝝ nominatæ poeta Calydnas (ut aut̃) Sporadas appel-
la Insulas. Quæ unā esse Calymnā. Sicuti aut̃ Nisyroꝝ & Casioꝝ ui-
cæ ac subditæ: ab eis nom̃ assequūt Insulæ. Sic & circūstātes Calymnas

ab ea nominari: probabile fit quæ à nris illis forte Calydna uocabat. Plerique sane duas esse Calydnas asserunt: Lex scilicet atq; Calymnam. quæ qdè enā dicere poetā dicere. Scepheus autem Scipius suis restat Plutarchus Calymnas numero Insulam nominat: quæ admodū & Athenas & Thebas. Oportet autē poetæ dictū per hyperbaton accipere. nō enim Insulas Calydnas inquit. Alii uero sic æquoreas id est Insulas qui Nilvō habet celsum Carpathonque Casumque Eurypylique urbem Conæquoreas que Calydnas. Totum quidem insulare melius plurimū urbanū & melius est & æmulum Attico. At uero quod in hisce occurrat insulis reliquæ antecellit: potissimum autem Calymnaum. *Hæc est & Calymna secundum Ptolemaeum. Tipheryus scilicet apud candidum.*

Ndecimus Asiam incipit: quæ Tanais i superioribus Septentrionibus nascens disjungit ab Europa. Continet hæc liber gentes tanais occui adjacentes orientem ac meridiem uersus: item omnes barbaras nationes quæ Caucasum montem accolunt: quibus sūt Amazones: Massæ: Scythi: Albani: Iberes: Bactri: Caspij: Medi: Persæ: Armeni: duæ usq; i Mesopotamiā cōplectit enā Troglodytes & gētes eas quæ hōi chī dicūt. Itē Sceptuchos: Choanosi: Assyrios: Polyphagos: Albanos: Syracos. Tapyrus meminit Isorus Medes: & urbū q̄s condiderūt: meminit enā Xerxis Matheridatis & Alexandri eius q̄ ex Philippo natus est.

Vt prope continua est Asia ad Tanain flumen illi coniuncta: de qua deinceps dicemus: & euidentie gratia nuntiabus quibusdam terminis loca omnia designabimus. Quod itaque Eratosthenes fecit in toto terrarum orbe idem nobis Asia faciendum est. Nam Taurus mediam quodammodo continentem hanc diuidit ab oriente in occidentem cuius partem ad Aquilonem reliquit partem ad meridiem. Alteram Greci interiorem uocant: alteram exteriorē. Quæ & si a nobis antea dicta sunt: memorie tamen gratia repetant. Mons hic multis in locis latitudinem habet stadiorum trium milium Longitudinē quātū Asia: fidei um circiter. xl. & quinque milia a Tauri marina Rhodi ora usq; ad Indiam ac Scythiæ extrema Orientem uersus Idem in nomina ac partes multas diuidit: quarum alie maiores alie minores ambitus cōprehēdunt. Sed quoniam in tanta montis latitudine gentes quædam continent alie extriores: alie omnino notæ: ut Parthi Medi Armeni & Cappadocii quidam præterea Cilices & Piside: quicunque ad borealem plagam declinant in borealibus ponendi sunt: quicunque ad australem in australibus qui in medio montium acentui propter aeris similitudinem ad boream

sunt collocandi. Nam frigidi sũtausuales uero calidi porro flumina quæ
hic decurrunt omnia fere in contrarias labũtur presalia i boreales alia
in australes & si nonnulla postea ad orientẽ uel occidentẽ conuertantur &
atura fert ut montes eos pro confinibus habeant quibus alia diximus i par
tes duas diuisam quẽadmodũ mare qđ intra colũnas ẽ qđ cũ maxima
ex parte e directo sit iis montibus duas efficit cõfinẽtes Europã atq; Asiã
quæ id apertissimũ quoddã cõfiniũ ẽ Sed quomã iis q ab Europa i Asiã
transcunt borealia ex Asiæ diuisione prima sunt i geographia ab iis scipi
endũ est. Hæc autem ipsæ prima sunt quæ Tanaidi adiacentiquem
res Europæ atque Asiæ limitem posuimus. Hæc quasi peninsulã quan
dam efficiũt quæ ab occidẽre Tanaide flumine ac meunde ambat usq;
i Bosphorum & maritimã euxini orã: quæ ad Colchos defunt a Septentr
ione oceano usq; se ad Caspij maris orã ab oriente hoc eodem mari usq;
ad Albanic & Armenic cõfinia: ubi Cyrus & Araxes emittunt: quorũ
alter p Armeniã Cyrus p Iberiã & Albanã fluit: ab Austro autẽ terra
quæ est ab ostio Cyri usque i Colchidẽ trũ milibũ fere stadiorũ: a mari in
ter per Albanos & Iberas: quapropter Isthmi rationẽ obtinet: qui hũc
Isthmũ tantũ dixerũt quãtum Clitarchus qui eum ab utroque pelago p
sũam dicit nũ sunt audiẽdi: Possidonius putat eum mille & quingenti
de stadiorũ: quãtum Isthmũ qui inter Pelusiũ est atque rubrũ mare. Vi
dẽt iquit nec ab eo differre qui ẽ a Meonde in oceanũ: sed ego nũ uideo
quomodo quisq; ei icerta credat de quibus ueri similitudinẽ nullã affer
re potest: cum de certis adeo dicat imprudenter: quanq; Pompeio famili
arĩ fuit qui in Iberas & Albanos duxit exercitum usque ad utranque
& Colchicũ & Caspiũ maris partem. Tradunt enĩ Pompeium cum ad
principum bellum exiret: & mox contra Mithridatẽ esset exiturus Rhodum
uenisse atque disputanti Possidonio affuisse: cui in discussu ierro
gum nunquid iuberet: respõdisse Possidonium ferunt. Se gereret clare
atq; alios excelleret omnes. Huc acceda quod eius historiã scripsit. Vnu
de oportuit diligẽtius eum ueritatem exquirere. Secunda pars erit terra
quæ ultra hyrcanum pelagus iacet quod Caspium appellatur usque ad
Syrthas Indis uicinas. Tertia erit ea quæ dicto Isthmo continua est. Nũ
post hunc & Caspius portas secũtur loca Europæ: proxima & iis quæ cis
taurum sunt: ut Media Armenia Cappadocia & quæ interiacet. Quarta
pars erit regio quæ cis Halym est: & quæ in ipso tauro sunt & extra tau
rum quæcũq; i peninsulam icidunt: quam Isthmus efficit: qui ponticum
mare dirimit a Cilicio. Ex his quæ cis taurum sunt Indiam pontinus &
Arianũ usque ad gẽtes quæ ad Persicũ mare & Arabicũ sinũ ac Nilum
uergũt Aegyptum mare atque Ilicum uersus. His ita dispositis primã

partem incolunt a Septentrionis & occidenti partibus Scytharum quidam Nomades & i curribus degentes. Interius uero Sarmate atque ii Scytharum si & Siraci qui meridiem uersus usque ad Caucasii montes descendunt alii Nomades: alii in tabernaculis degentes atque agrum colentes circum lacu meorum habitant Bosphore uersus Asiam. regio est & Sindita postquam sunt Acher Tygi Heniochi Cercete Macropogones: uelut quos agastice sunt Phitrophagorum. Post Heniochos Colchis est sub Caucasio atque Moschicis montibus sita: sed cum Tanaim Europae atque Asiae terminum fecerimus ab eo incipientes singula peragremus. Fertur itaque Tanais a Septentrionis partibus Nilo contrarius: non tamen per Diametrum (ut quidam putant) sed orientalis originem ut ille iocertam habens. Verum Nilus magna ex parte notus est hac regionem percurrit totam accessibilem & longam habet nauigationes. Tanais uero hostis scimus. Nam duo sunt ad Septentrionales Meotidis partes. lxx. inter se stadiis distant: supra hostia uero nihil penitus notum est propter frigora & regionis difficultates quas illi genere facile perferunt carnibus & lacte more Nomadum enutriti alienigenae perferre non possunt. praeterea cum Nomades difficultate aliis miserrant & multitudine & uiribus praesentitercludunt ne qua ex parte regio promouetur & ne quas flumina nauigationes habeat. Idcirco quidam existimant eum fontes in caucasiis montibus habere cum missus ad Septentrionem sit. Postea conuersum emittit in Meotid. His Theophrastus Mitylenensis uidetur assentiri. Quidam a superioribus Histri partibus cum deserti putant. Iudicium autem tam longi cursus etiam ab aliis plagis nullum afferunt quasi de perenni mo & a septentrione id effici non possit ad Tanaim flumen & lacum ubi sita est eodem nomine a Graecis condita qui Bosphore habentes Polum nuper depopulatus est cum minus ei obtemperaret ea commune emporium nomadum Asiae atque Europae & eorum qui e Bosphoro lacum nauigant quorum alii uelut mactipia pelles & si quid aliud nomadicum est: alii onerant uelut uinum ac cetera quae multis uitae sunt propria ad statum omnium. Ante emporium insula inter nos Alipecia miscorum hominum domicilium. Sunt aliae non pauculae in hac parte insulae Tanais ab hostio Meotidis recta nauigantibus ad boream statim abest duobus milibus & .cc. Sed nec multo pluribus terrestri itinere eum bus nauigari secus terram & ad octoginta stadia a tanaide pergradienti: primus est is qui magnus Rhombites dicitur ubi piscatio multa est & conditum apta deinde alioque octogentorum stadia intervallo est minor rhombites quod primorum non adeo piscibus abundat maiores rhombitani insulas habent stationibus plenas. Qui uero minor rhombites incolunt Meotiae sunt homines operarii. In tota enim hac per totam nauigandae meotiae habitant agricultores non minus quam nomades bellicosi & in gentes pluries diuisi: quorum qui Tanaim accolunt agrestiores sunt qui uero

Bosphorū cohēret miōrē uia degūt. A minore thōbite i Anticoetam
flumē & Tyrābē stad. lxx. Hic i uicū Cābriū. c. ac. xx. Vnde soluunt
q nauigāt. In hac p̄ternis uigatiōe qdā Clazomeniōz speculā iueniūt.
Cimeriū urbs erat i Cherōnēso sita quā fossa & aggere lithanū claude
bat. Nā Cimeriū oli potēnā i Bosphoro maximā habuere: iude & Cimeri
cus Bosphorus appellatus ē. Hi sūt q ad pōti dextrā mediterraneā regio
nē habitātes usq i loniā excurrēbant hos Scythae ex his sedibus pepule
rūt. Scythas autē Graeci q Pāricapēū & alias i Bosphoro urbes habitabāt:
hic in uicū Achilleū sūt stadia. xx. i quo Achillis tēplū ē. Hic ē āgustū
sūtū hostiū meotidis fretū ad stad. xx. uel paulo plura: habēs in ultimore
regiōe myrmeciū uicū & Partheniū Heracleo. p̄ximū. hic ad Satyri mo
nūmē sūt stad. lxxx. i. p̄mōtorio quodā politū hominis i Bosphoro
clarissimi ac potētissimi p̄ximus ē uicū Patreus a quo ad uicū Corocō
damē sūt stad. c. ac. xxx. Is finis ē Bosphori q Cimmericus appellat. Sic
enī āgustū uocat ab ostio meotidis. i. ab Achillei & Myrmeci āgustis
usq ad Corocōdamē & oppositū ei uicū Pāricapēnsis agri noīe. Acrā q
lxx. stadiōz freato disiungit. Nā & huc usq glacies p̄ēdit meotide: adeo
figore cōcreta ut pedibus permeēt. Hic āgustū totae sunt portuolae su
p̄ Corocōdamē lacus iacet: q ab ea Corocōdāeris uocat & x. stad. a ui
ci mare emittit. Pars uero Anticoeti abrupta & flacū influēs insulā effu
it: lacu hoc & meotide & flūine circūcirca abluirut. Hoc flumē nō uul
t Hypanim uocāt: quē ad modū id qd ē Borystheni p̄ximū: & ad Coro
cōdamē nauiganti est Phanagoria ciuitas memoratu digna: & Cepi &
Hermonassa: & Aparurū ueneris sanū. q̄rū Phanagoria & Cepi sūt i isar
iad sinistrā nauigāt. Aliae urbes sūt i Sidica uulsa Hypanim a dextris.
hē i Sidica regia ē Sidocū mari p̄xia & Abotaca. Quicūq Bosphori po
ribus parēt Bosphorū appellāt: Bosphoranōz metropolis q sūt i euro
pā Pāricapeum est: Asianorum uero phanagium: sic enim haec ciuitas uo
tut Phanagoria emporium ē eae regē quae ex meotide & ulteriores bar
baroz regione iportāt. Eae uero quae mari aduehūt Pāricapēū Phana
goria ē i uicū ueneris apaturia tēplū. Id adiectiūū interpretāt labula quā
tā asserētēs qd cū gigātes uenerē adorēt. Illa Hercule iuocato tē diu i
labris q̄busdā lantauit donec gigātes sigillatū excipiens dolo occidēdos
exhibuit. Ex meotis sūt Sindidādarii Toreate Agri Arrichi. Iū Tarpe
tes Ouidiacē Sitracē. Dolci: aliq cōplures e qbus sūt Aspūgitani q iet
Phanagoriā Gorgopisq habitāt quingētoz stadiorum spatio: quos cum
Poleno Rex simulata amicitia adoreretur: nec id eos lateret sed contra i
strocti exirēt captus interemptusq ē. Ex omnibus Asianis meotis ii qui
sop habebant: quod ad Tanaim est p̄rebāt Bosphorani uero frequēt

iugum detestabāt: Sæpe Bosphorum: duces ad Tansim usq; occupa-
uerunt præsertim postremi Pharnaces Cassander ac Polemon: Pharnaces quoq; Hypanim Dādaris olim p antiquā fossam dicitur iduxisse: qua
purgata regionē totā diluit. Post Sidicā & Gorgopā i Acheos: & Zygo-
rū: & Heniochos: mari ora: magna ex parte mōtuosa & impotens: cū
caucasi pars sit: ex maritimis latrocinis uiuunt. Lēbos habēt exiles An-
ctos: Leues. xxv. hominū capaces: rari. xxx. suscipiūt Hos. Lembos Graeci
Camaras uocant. Tradunt Phisiotas Acheos Ex Iasonis exercitu Achū
hūc habuisse. Laconas uero Heniochū: quos duces Rhecas & Amphiv-
stratus fuerūt Castoris & Pollucis aurige: unde Heniochi (ut patet) ex
his sunt nominati. Ex his itaq; Lēbis classem cōparātes: & interdū ad nauis
onerarias: interdū ad regionē uel urbē aliquam nauigantes: mari domi-
nantur. Bosphorum eos nōnunq; insulationibus accipiunt: & commetas
& uendēdæ prædæ copiam suppediūt. Hi cū domū reperūt & ultra ui-
uigare non possunt: Lēbos humeris ipositos i siluas referūt: quibus habi-
tātes tenuē solū arēt. Rursum cū nauigādū tēpus adest eos in mare delu-
rūt: idē faciūt i aliena. nā loca siluosa nota habēt: ubi absconditis Lēbis ipsi
noctu nōnunq; interdū pedibus errāt capiendos: hominū gratia: quos cū
ceperint facile redēpticios faciūt. Nā iterredendū tē omne is significat
qui illos amiserunt. In locis itaq; quæ sūt principibus subdita q; iniuriam
acceperit aliqd perfidū ab his habēt q; sæpe illos isecuti Lēbos atq; pira-
tas capiūt. Regio uero quæ sub Romanis est minus habet auxiliū ppter
eorū negligētā q; mitunt. Hæc itaq; gēnū uita talis est: quæ Sepuchis
subditæ sūt. Sceptuchi aut regibus uel tyrānis Heniochi reges quantos
habebāt: cū Mithridates Eupator e paterno regno fugēs Bosphoriæ re-
gionē pmeauit quæ qdē ipsi peruia fuit: Zygox uero terrā ppter locorū
difficultatē atq; asperitatē accedere diffusus egre maritima ora pfectus ē
sæpe mare igressus quo usq; i Acheos agrū puenit: quibus adiutoribus
iter ex pholide cōsumauit ad quatuor fere milia stadia Corocōdame onē
tē uersus recta nauigio est. Hinc ad stad. c. & lxxx. ē Sindicus portus
& ciuitas: dehinc ad. xl. stad. sunt ea quæ bara nominant uicus & portus
ubi Sinope austrum uersus huic oræ plurimum uidetur opponi quæ
admodum Carambis fronti arctis ut ante dictum est: auctor est Arimi-
dorus a Baris otam esse cerceatarum octingentorū & l. fere stad. quæ stati-
ones & uicos habeat. Dehinc Acheos regionē stadiorū quingētorū: hic
Heniochos: milles: hic magnū Pyrium: trecentorū fere. lx. usq; Diolow-
riadē q; Mithridatica cōscripserim: ita is maxie accedendū ē prius Acheos
ponunt: deinde zygos: deinde Heniochos: deinde Cretenfes & molchos
& Golchos & Phithrophagos qui ultra hos sūt & Thoonas & alias circā

caucalum pias gētes. Ab initio igit oea ad orientem tēdit & ad austrum
spectat. Ab ipsis uero Baris palatum detorqueus respicit occidentē & ad
Pyreniē & Dioscuriadē desinit. Nā hae Colchidis loca dicte oea iun-
cti sūt. Post Dioscuriadē ē reliqua Colchoꝝ oea cui Trapezus cōtinua
flēxū quēdā ad mirabilē efficit: deinde i rectū latus extendit: quod pōti-
dexterora efficit ad septentrionē spectāua. Vniuersa uero Achioꝝ & ce-
teroz oea usq; Dioscuriadē & loca mediterranea austꝝ uersus i rectū ex-
eunt caucalo subiacēt: q mōs utriq; pelago iminet & pōtico & Caspio
munēs isthmū q ea diuinit. Is austꝝ uersus Albanā Iberiāq; disterniat
septentrionē uersus sarmaticos cāpos: arboribus & ōnigena ilus plenus
es: praecipue quae fabricandis nauibus ē idēca: Eratosthenes ait Cauca-
sū ab indigenis Caspiū uocitari a Caspis fortasse cognominatū. Ab eo qua
scabui quidā ad meridiē pcurunt qui Iberiam complectētes Moschi
es & Armenis mōtibus cōiūgunt. Iōe monti Scydalle & Paryade. Hi
ōs uari ptes sūt: q australe Armeniae latus efficit & ab eo quodāmodo
abrupti septentrionē uersus usq; ad Caucalum & mariā euzini oēs p-
currit quae a Colchide i Temuscytā tēdit. Dioscurias itaq; i hoc sinu po-
sa & orientālimū tonus pelagi signū obūnens euzini recessus: & extre-
ma nauigatio appellat. Vnde illud qd i puerbio dicit i phasim ubi cur
fecimus ultimus sic intelligendū ē nō q poeta q sibiū fecit de flumi-
ne dicat nec de urbe eiusdē nominis quae ad flumen sua effudit sed de Col-
chide ut de pte quod recta nauigatio a flumine & ab urbe i recessum sit
fructoz: fere statiscādē Dioscurias isthmū intrū est q iter mare Caspiū
uert atq; pontū & cōmune for: eaz genitū quae pxiime sunt ultiores.
Dei itaq; nōnulli q parū res animaduertūt. lxx. nōnulli. ccc. gentes i cā
cōuenire atq; oēs diuersaz linguaz: propterea qd sparsim & ipmixte ob-
spiciunt atq; intractabilitatē habent: quoz pleraz pars Sarmatae sūt
atq; oēs Caucaasi ac de Dioscuriade qdē hactenus. Reliq; uero quae Col-
chis est magna ex pte ad mare pēdit. Hanc phasis illabūt igens flumē
qd ortū ex Armenia duōs Glaucū i se recipit atq; Hippū e uicinis mōv-
ibus cadētes. Nauigat aut usq; Sarapanos quae munio urbis habuato-
ris recipere posset. Ex ea pedestri innere curribus uelū quatrinduo i Cy-
rum proficiscuntur. Ad phasim urbs iacet eiusdem nominis Colchorū
emponum quod ex alia parte amni procingitur ex alia lacu: ex alia ma-
ri. Hinc biduo triduoue amissum Sinopēq; nauigat. Hae litora & flu-
minis ostia amēnissima sūt. Regio fructibus & oibus q ad fabricandas
naues pōtēt opportūnā mīta pducit ac fluminibus defert. Mel tamē
frequētius amay ē: sed praecipue Linū Canabē Cerā ac pōcē gignit. Lau-
soli qdē uulgarū ē: nā & i pegtia expectat loca. Vnde qdā cognationē

Colchoꝝ cū ægyptiis ostēdere uolētes fidē ex iis captant. Secus hæc flumina i Colchici regione ē Leucichæz sanū qđ Phryxus cōdidit atq; illius oraculū ubi arces nō maculat id olim diues eratæstate autem nostra a Pharmace paulopost a Mithridate pgameno direptū est. Nā leſa regiōe etiā diuina egre habēt nec coli possunt ut Euripides iquit. Quāto olim hæc regio claritatē habuerit fabulæ declarāt laſonis exercitū inuētes qui ad Medos usq; pceſſinat prius etiā phryxi expeditionē postea cū reges succederēt & regiōē haberēt i puſtas diuſam mediocriter agebat. Cū uero mithridatis Eupatoris potētia uehementer eſſet adaucta tota e regio puit a quo ſēp aliq; ex amicis regiōis præfectus & administrator mittebat: e qbus fuit Maophernes matris noſtræ patruus. Hic miſta regi ad nauales res copia ſed ſublato mithridate regio omnis quæ ſub eo erat uerſa ē miſiſq; diſtributa. Poſtremo Polemo Colchidē habuit: quo mox tuo uxor eius Pythodoris Colchoꝝ & Trapezūſis & Pharmacie & uluſioꝝ barbaroꝝ regnū tenet. Sed de his poſtmodū dicemus. Moſchica in q ſanū dixius triptia ē. Nā pte habēt Colchi pte Iberes pte Harmenit Polichniū Phryxi ciuitas ē i Iberia: ea nūc Ideſſa dicūt locus optie munitus. In Colchidis aut ſinitibus nō pcul a Dioſcuriadem Rhiochates flumē labit ex gēſibus quæ Dioſcuriadem cōueniūt. Phthirophagoria nati cui nomē a ſordibus ac fame datū ē his pxiimi ſūt Soſes nihilo ſame meliores: robore aut meliores: nā ui ac potētia pene præſtāt. Hi gēſibus cūcūicinis domināt: Caucaſi extrema obtinētes: quæ Dioſcuriadē imit regē habēt & collegiū uirorū. cccc. hominū miſa cogunt i exercitū. Nā miſtitudo oīs bellicoſa ē quāq; iordmata. Apđ eos torrētes dicūt atq; de ferre: qđ barbari pforatis tabulis ac lanofis pellibus excipiunt. Vnde ai pari uelleris fabula cōſecta ē. & fortaiſſe Iberes eodē noīe uocant quod oī dētales ab auro qđ apđ utroſq; inuenit. Soſes ueneno ad ſpicula miſſe ut uſſ: q; eos etiā q nō uenenatis ſagittis ſauci ſūt odore offendit. Aliæ gētes pxiime q circa Caucaſum ſunt puā & tenuē regiōē habitāt. Alſæ nre uero & Ibericæ gētes quæ dictū Iſthmū iplēmp: ſe et dicūt Caocaſe & ſcelicē etiā habitatu regiōē incolūt. Iberia. n. magna ex pte urbibus & habitatoribus plena ē & recta fictilia & fabrefactas ædificioꝝ ſtructures & ſota & alia publica habet. Circūſtans uero regio a Caucaſus mōtibus circūdaſ: nā cubiti qđ fertiles (ut dictū ē) ad meridē pcurrūt q unueſ ſam Iberiā cōprehēdētes leſe ad Harmeniā & Colchidē cōiungūt i medio planicies ē fluminibus irrigua præſertim Cyro qui oriū ex Harmenia trahēs mox dictā planiciē irrat atq; Aragū anē a Caucaſo deſtuit & alias aquas recipiēs p āguſtā fluminis regiōē euadit i Albanā ſic quā & Harmeniā miſrus illatus p uberes cōpos cōplura i ſe recipit flumina e

quibus est Alazonius & Sandobanes & Cithaces & Chanes: qui omnes
navigabiles facti in mare caspiū erūpunt. Hoc flumē olim Torus uoca-
bat. Iberiæ campos agricolæ habitant & homines ad pacē mētē harmonico
ac medico cultu: mōtā uero regionē pars eorū maxima atque bellicosa
Scytharū more uiuēs quoq; cognati sūt & contermini. Se tamen colen-
dis agris dedunt: & cū tumultus igructit mules ex se atque illis hominū
milē cōtrahunt: quattuor adinbus ī eam regionem itur: uno per medios
Sirapnos Colchop; castellum atq; eius āgūthas p quas Phasis. c. ac. xx.
pōnbus pertransitur: qui ppter flexiones asp ac uolētus ī colchidem de-
fert conuallīū torrēnbus multo hymbri adauctis. Is ex iminētibz mō-
tibus Arctus multis fontibus implet: ac postq; ī campos uenit: alia ī se re-
cipit flumina ē quibus est Glaucus & Hippus. Auctus uero ac nauigabi-
lis factus exit in pontū. Secus eū urbs facit eiusdē nominis & lacus non
procul aditus itaq; ex Colchide ī Iberiā est huiusmodi petris munitio-
nis fluminibus & conuallibus clausus. Ex Nomadibus autē septentrio-
nem uetus difficilis ingressus est triū diez itinere. Dehinc āgūtha flumi-
nis regio ī arago flumine diez quattuor uite finē murus inexpugnabilis
tunt. Ex Albania primo ingressus ē p petrā excelsā: dehinc p stagnum
quod amnis efficit cadēs ex Caucaſo. Ex harmenia uero āgūthæ quæ ser-
uē Cyrū sūt atque Aragū qui priusq; inuicē cōcurrāt urbes natura mu-
nitiā habēt quæ saxis impositæ. xvi. iter se stat absumt: ppter Cyrū Ar-
menia: ppter Aragū Sēſamora: quibus ingressibus prius Pōpeius usus
dix harmenia mouens: postea uero Camidiusi. Quattuor hominū gene-
re regionē hāc incolū: primū ex quo reges duo deligūtur alter kalicer q
propinquitate & ætate antecedit. Alter qui iura det & exercitū ducat. Se-
cūdum est sacerdotū qui iura finitimoz curant. Tertium militū & agri-
colaz. Quartū uulgi quod regibus seruit: & omnia quæ ad uitā ptiuent
ministrat. Hi omnia p familias cōmunia habēt: Sed is impar & rē tenet
qui senior est. Iberes & eorū regio talis ē. Albani pastoraliores sunt & No-
māico generi pximi præterq; quod nō alienigenæ: unde & mediocriter
sunt bellicosi. Hi iter Iberas & caspiū mare habināt ab ortu solis mari cō-
iūcti ab occasu Iberiæ finitimi: ex reliquis lateribus boreale caucasus mō-
tibus munit qui campis imminentes & mari plurimum coniuncti Cer-
nunia uocantur. Australe latus harmenia progrediens efficit: quæ par-
tim campestris est partim montana quemadmodū Cambyſena ad quā
Harmeniā simul & Iberiæ & albaniz cōiungunt. Cyrus autem qui per
Albaniam fluxit & alia flumina eum augentiā terram fecundiorē exhu-
bētate autē cōfundunt: nā limus plurimus occurrens exitū obstruit:
ex quo adiacētes inficilis ē. Hāc inæqualitatē affluxuū refractiōes exaugēt

atque & ostia in ora xii. dicuntur dispartiri quoque alia cetera alia omnino sil-
lentia stantem nullam relinquunt. Quapropter cum ultra, lx. stadiis
maris fluminibusque abluitur locus omni ex parte facillibilis fit: Litus ad
quingenta stadia pergrediens totum litus efficit aggerosum: prope Araxes
emittitur: & Armenia cadens & quæ ille limum appellat alueum ponit
faciendo cum Cyrus repellit. Hoc hominum genus fontale mare non eget cum
nec terra digne utantur. Nam qui ibi militatur dicunt eos Cyclopiam unam de-
gere. Terra enim fructum omnem etiam domesticum affert: & stirpes omnes &
ita quæ semper virent: & cum ne minimam quidem culturam habeat: tamen bona
omnia sine latione & inarata gignit: multisque in locis semel satabis itaque
fructum affert. Ac primo quidem modicos quinquagenos idque minime re-
nouata nec ferro præcussis sed ligneo aratro. Babilonius uero & ægyptus
capus fluminibus aque alitis aquis totus irrigatur: quamobrem semper her-
bida facies seruat: necro uberrimus est. Aditi illi præcipua aeris tempe-
ries: uineta manent in effossis quinquennis putat: si bimatu nouelle fructum
seruat: ad ultimum tantum reddunt ut pars maxima in palminibus relinquatur. Per
coram tamen initia tum agrestia fertus edunt: pulcherrimos homines summa
gignitudo ac pulchritudine excellentes. Simples non autem craponum
numi usum maxima ex parte non habent: numeque ultra centenarium non
notunt: commercia inter semetibus faciunt in ceteris quæ ad uitam po-
nunt inertes exquisitoque ponderum ac mensuræ ignari ciuitatis belli &
agriculturæ prorsus imperiti pedestri & equestri apparatu decentes per-
diti & armati ut Armeni exercitum emittunt maiorem quam Iberes. nam uirgo
ad. lx. milia: equitum ad. xxii. milia armati: quot contra Pöpeum pichon sit.
Hos Nomades ab externis defendunt quemadmodum Iberes: sed de cetero
aliter uero sæpe eos adoriuntur & quominus agriculturam exerceant impedi-
tiores sunt & signatam clipeos & thoracis habent. Ite ferinus gladius
quemadmodum Iberes ex Albana regione. Est etiam Caspiana eiusdem nominis
cum gente Caspia quæ nunc quidem obscura est ad Caspium mare penitus
gressus ex Iberia in Albaniam fir per Cæsaryenâ regionem asperam atque locam
ad flumen Alazonium ipsi & cognati canes excellentes uenatores sunt studio ma-
gis quam arte: reges enim differunt: nam nunc unus omnium differat cum prius quæ
quæ lingua suam haberet eo quod non facile in uicem miscetur: linguas habent
xxvi. terra serpentina quædam leuiter pergignit. Ite Scorpios & araneas. Ani-
mas quædam cogunt: nesciendo mori quædam flecto de desiderio suorum. Deos colunt
solē louē ac lunā præcipue lunæ cultus est plurimum Iberis. proximum est & sacerdos
præcipue honore secundus post regem: qui sacris seruus & sacræ regi per-
est quæ multis & hominibus plena. E seruis multum numine afflati diuinitatem
que plurimum numine correptus est: solus per siluas errat hunc sacerdos cum

gobes sunt sacra caetera detinere p annuum sumptuose alens: postea ad
dei sacrificium cum aliis hostiis mactandum pduci: sacrificii ritus ē hu
iusmodi. Quidā huius negotii gnarus sacrum habū tenēs qua mos ē hor
minē mactari atque ex multitudine pcedens eā in cor p latus urget illo
cadēs: quardā diuinationis signa capiat atque i cōmune pferū tū corpo
re in locū quēdā delato id oēs supgrediunt huiusmodi periculo utentes.
Albanī precipue senectutē uenerant non parētū mō sed etiā ceterorū
mortuorū curā habere aut meminisse nephas est. Nā cū mortuis pecuni
is defodiunt. loccirco pauperes uiuunt cū patrimoniu nullū habēt: ac de
Albanis quidē hoc tradūt: Iasonē cū Harmenio Thessalo cū i Colchos
migraret usq; ad mare Caspiū pfectū i liberā Albaniamq; pcessisse &
lumenit ac Medue multū pagasse ut Iasonia & alia cōplura monumē
ta stantur. Harmeniū uero ex harmenio fuisse quae ciuitas Boebei: la
ti p̄xima est iter pheras & Larissam atque eā Anlesmā & Syſpireti ha
uisse usq; i Calachani & Adiabeniā: q; harmeniū de suo nomīe appel
lata motibus quī supra Albanā sunt Amazonas dicūt habitare: & i
ut Albanos & Alazonis dicit gelas & Legas habitare inter hos & Amar
tas Mermadalim flumen habi. Alii uero e quibus ē Metrodorus Sce
pis & Hippisocrates locorū nō ignari dicūt eas Septentrionem uersus
Gargaresibus esse finitimas sub radicibus montū Caucaſiorū qui ceru
mouant & ex ap̄liano pari quae ad arationē infisionēq; ptinēt: sed prae
quī pascēdorū equorū curā habere: robustiores uero in equis uenarōes
ebella exercere. Oēs ab infantia dextrā mamillā exuſtas ut habilis libe
risq; ad omnē usum brachio uti possint. Sed i primis ad iaculationem
uincti secuti & p̄la e ferarū pelibus cōficere galeas subligaculā & alia
q̄imenta mēses duos ueris eximios habere quibus mōtē p̄ximū conscē
dūt qui eas disſūgit a Gargaresibus quo & illi more quodā puenſto cō
suetē sacrificiāt & p̄lis grata cū mulieribus cocunt: idque obscure i
tenebras i quācūque inciderint: quas postq; pregnātes fecerint remou
unt illas si femina peperint secū retinēt: si mares illos tollēdos reddūt.
Vade ppter ignorantis ualde iter se affici cōtingit cū quisq; quāq; sibi
affiē existimet: Mermodas e montibus descēdēs p Amazonū regionē
& Syracenē & loca intermedia quae deserta sūt emittit i meotim i T adūt
Gargareses cū Amazonibus ex themiscyia i haec loca cōscēdisse: postea
i illis disſos cū thracibus & eu boibus quibusdā errabūdīs aduersum
os bellū gessisse: quo cōposito is inter se condicōibus cōuenisse: ut i fu
lorū p̄lēcōmunicarent. Viuerēt aut utriq; separatim. Sed de Amazonū
fama p̄ptiū quiddā euenit. Nā cum fabula ab historia distinguarur an
tq; enī & falsa & miraculosa: fabula appellat. historia siue ſinqua sit siue

noua ueritatem postulat. miracula uero aut non habet aut petere. De
 amazonibus quidem eadem nunc dicunt quæ olim quamq̃ miraculosa
 sint & a fide plurimum distet. Quis enim credat ut uel exercitus uel ci-
 uitas uel gens unq̃ ex solis consuetudine mulieribus: & non solum consue-
 rituræ: eam inuasit aliena: & non mō uicinis fuerit dominata adeo ut
 usq̃ in Ioniam possederit. Sed etiam exercitū transponit miserit usq̃ i Au-
 ticam Hoc pinde est ac si quis dicat uiros tunc mulieres fuisse & mulie-
 res uiros: quin eadē nunc de eis prædicant quam q̃dem rē adauget &
 facit ut magis antiqua credant q̃ noua: quod urbes quodā ab illis condi-
 te & cognominate perhibētur: ut Ephebus Smyrna Cerna Myrina Pa-
 phe: & alia q̃ plurima monumēta Themiscyrā enim cāpolis Thermo-
 doni p̃ximos & imminētes montes amazonū dicunt atq̃ eas inde passas
 Vbi autē nunc sint perpauci id q̃ dē & sine demonstratione tradit q̃
 admodū de Thalestria amazonū regina: quā cū Alexandro in hyemē
 p̃mixtā ferūt & plis gratia congressam quæ p̃fecto res non satis cōsta.
 Nā rex scriptores qui maxime ueritatē curāt: & quibus fides plurimum
 adhibet nihil tale dixerūt: & si qui dixerunt iter se discordiū. Quirchus
 Thalestria scribit: Caspis portis & Thermodoritē p̃fectū ad Alexan-
 drum uenisse. Cū Caspæ portæ supra sex milia stadiorū distent a Ther-
 modonte. Quæ uero ad famā uulgata sunt: & si ab omnibus cōcordant
 tamen qui ea finxere magis adulationi inseruierunt q̃ ueritati: quædam
 dum de Caucaſo i Indicos montes: & in uicinum illis mare transibant
 ulterioſibus Colchis & Euxini mōtibz quos Greci etiam Caucaſum
 nominarunt. Cum Caucaſus supra triginta milia stadiorū distet ab Indis
 atque ibi de prometheo & eius uinculis fabulas confinxerunt. Eos enim
 nūc ultimos norāt Orientē uersus. Bacchi quidē atque Herculis exor-
 tus qui in Indiā p̃fectus est: posterius cōfictā fabulā ostendit: quippe cū
 Herculis mille ānis post soluisse p̃metheū dicat: & præclarius quidem
 erat Alexandrū usque ad Indicos montes q̃ usq̃ in ulteriorem euxinā
 Caucaſi recessum Asiā subegisse. Vnde p̃pter montis famā & nomē &
 p̃pterea quod lason uidebat longissimā expeditionē peregrisse usque ad
 loca Caucaſo prima: & quia p̃metheus i extremis terris etiā mōt. Ca-
 caſo uinctus dicebat. Iecitro gratificari se regi putauerūt: si mōsuerūt
 in Indiā trāstulissent. Altiſſimæ uerū Caucaſi partes Albanā & Iberum
 & Colchos & Heniochos uersus sunt Australes quæ ab his habitantur
 quos Dioscuris dē diximus conuenire. Conueniūt autē frequēter illis
 gratia. Ex his alii montū tenent cacumina: Alii in collibus habitāt q̃ plu-
 rimū ex ferina carne & lacte & agrestibus fructibus uiuūt. Montū uerū
 ces hyemē sūt inaccessibiles æstate p̃pter glaciē ac niues bubulas caligat

is tympani modū latas calciari ascendūt. Descendūt autē cum oneribus
sup pelle delapsiquod etiam circa Atropaciam Medie & Mansū Har-
menit mōtē sit. Vbi soleas quasdā ligneas caligatis pedibus supponūt.
Sima itaq; Caucaſi talis sunt ad montis ima descendēti regio Septētrio
nrior ē minor tamē. Iā enim cū cāpis iūguē Syracoy. Insunt etiam Tro-
glodytē quqdā. qui ppter frigora habitant in cavernas. Iā hi pane abun-
dant. Post Troglodytas sunt Cheanitz & quos Polyphagos uocāt & ali-
erum quorūdā uici agriculturę patētes cū non omnino Septētrio sub-
iecti. Deinceps sunt Nomades Paxani & Nabiani q inter Meotim Cas-
piūque habitāt: mox Siracoy Aorſorūque nationes. Aorſi ac Saraces su-
periorū Aorſoy exules urdēt & magis ad Septētrionē expositi. Abea-
os Siracoy Rex dū Pharnaces Bolphoy: haberet equū milir uiginti mi-
lia. Spāides Rex Aorſoy totidem Superiores Aorſi plura cū terre plus
haberēt: & maxima ex parte orę Caspię impitarent. Vnde camelis iter
gentes indicas: & Babylonias merces ab Harmenis Medisq; accipiebāt
aper opulētia aux: gestabāt. Aorſi itaq; Tanaim accolūt. Siraces autē
Achardeſi: qui ex Caucaſo fluens emittit in Meotim. Secunda pars inci-
piamari Caspio: ubi & prior definit. Idē Hyrcaniū appellat. De mari
hęc & gentibus quę ipsum accolūt dicendū prius est. Sinus itaque qui
in oceano meridie uersus recedit: satis in initio arctus est: in pgressu au-
tem dilatat: præsertim i intimo recessu: ad quinq; fere milia stadiorū: Na-
uigio usq; in recessum: qui iam contingit inhabitabilem paulo maior
ē. Scribit Eratosthenes mari huius circūnauigationem Græcis cognitam
leus Albanos & Clusios quinq; milib; & trécetoy: esse stadiorum secus
Ninficos: Mardos & Hyrcanos usq; ad oxi fluminis ostia quatuor mili-
um & octigentoy. Hinc ad Iaxartē flumē duū milium & quadringēto-
rum. Veje de his qui in hac pte habitant & tā longe sepositi sunt simpli-
ter dicendum est: maximeque de interuallis ad dexteram itaque nauigā-
ti Europę continui sunt Scythę & Sarmatę: qui inter Tanaim & mare
hęc habitant magna ex parte Nomades ad Leuam sunt Scythę: qui ad
Orientem spectant: atque hi Nomades usque ad Orientale Indoy mare
Græci scriptores uniuersos Septētrionales olim Scythas & Sclotcythas
appellabant. Qui uero eos prius distinxerunt qui supra Euxinium & Histyę
& Adnam habitant Hyperboreas & Sauromatas & Arimaspos uocau-
erunt. Eos autē qui ultra mare Caspium sunt partim Sacas partim Mas-
sageras: quans de iis nihil exquisitę dixerunt: nec etiam qui Cyn bellū
uerſum Massigeras gestū conscripsere. Nam de iis nihil omnino ex-
plicit dictum ē. Sed nec Persarum res gestę nec Medorum nec Syrorū
propter scriptorum simplicitatem ac studium fabulæ multum fidei

sunt allocuti: nam cum eos uiderent magnopere probari quod aperte
fabulas conscriberent arbitrati sunt scripturam suam iucundiores fore: i
historiæ formâ ea dicerentur: nec ipsi unq̃ uidissent: nec a scientibus
audissent. Et quia talia libèter audiunt: necro facilius Tragediarum
poetis & Hesiodo & Homero de heroibus prædicanti fides adhibet: q̃
Eusebio & Herodoto & Hellicione & cæteris eius generis scriptoribus. Sed
nec multi facile his credunt qui de Alexandro conscribere. Hi eni ppter
Alexandri famam decipiunt. & ppter ea quod exercitus in extremis Asiæ
tibus pcul a nobis militauit. Longiquitas eni redargui non facile potest.
At Romanorū Parthorūq̃ impium plura retexit q̃ ea quæ olim tradita
fuere. Nā qui & gentes & loca conscripserūt: in quibus res gestæ memo
rant: eo fidelius dicūt q̃ supiores: quo plura pspexere. Ad leuam itaque
mare Caspium nauigari Nomades accollūt: eos iuniores Das appellant:
qui etiam Sparni sunt nominati. Dehinc deserta regio interiacet: dēde
Hyrcania ubi iā mare i pelagus crescit: quousq̃ Medorū Armeniorū
que moribus cōiungat. Hæc figura lunaris est ad ipsas mōtē tades
quæ ad mare definētes intinū Sinus recessum efficiunt. Has monti n
dices ad summū usq̃ a mari incipiēdo Albanorū & Armeniorū nonnulli
quædā ex pte habitant. Partē uero maximā Gele Docusini & Amard &
Quinti & Anarice: pdirūt est etiā Parasiorū quosdā cū Anaricis habitasse
qui adhuc Parasiū nominant. Enianus quoq̃ urbē i uitiā cōdidisse: quæ
nūc dicit Eniana: ubi Græci ostendunt arma: & enea uasa: & sepulchra.
Hic etiā Nabarca ciuitas est: in qua oraculum est eorū q̃ ex in somnitiis
spondēt. In sunt etiā quædā aliæ gentes Latronicæ: belli potius q̃ agrov
lēdi studiosæ: id locorū asperitas facit. Maximā circummontanæ: ore pten
Cadusi tenēt ad quinq̃ milia stadiorū (ut Patrocles ait) qui pelagus hoc
pontico par existimat. Hæc loca tenuia sunt. Hyrcania uero ualde opulē
ta & multa & magna ex parte planicies præclaris urbibus adornatæ: q̃
bus est Talabroca & Samariana & Carra: & regia tape quam paulo su
pra mare situm abesse dicūt a Caspiis portis ad illas: mille & quodamq̃
ta: opulentia signum ducunt quod uitis uini metretam affert: hinc mo
dios. lx. frumentū ex fructu nascit: qui cadit ex culmo i arboribus meli
ficat. Ex foliis mel fluit quod etiam in mariana: modicæ & in Sagæna
Armenia: & i Araxena fit: nullā tamē in ea excolēda diligentia ponit
nec i eiusdē nominis mari qd̃ & ociosum ē & nō nauigat. In sūt i eo illa
læ: quædā: ut habitent idoneæ & (ut quidā dixerunt) auriferæ terræ habēt.
Causa est quia qui i initio hyrcanis iperare barbari fuerunt ut Medi
Persæ: nō postremo parthi supiores: deteriores. Tū uitiā regio Nom
dibus: ac desertis plena tota latronibus patet: Macedōes aut pao tēport

imperauerūt & in bellis occupati: lōgīnqua p̄p̄locere nequiuere. Refert
antibolus Hyrcaniā siluolam esse & quercū & Pinū & Abietē gigner
species uero minime Indiā his abundare Nysea ad Hyrcaniā pertinet
nonnulli eī p̄ sese ponūt Hyrcania usque ad mare Ocho & Oxo flumini
bus irrigat: quoque Ochus p̄ Nyseā fluit: qdā Ochū in Oxū dicit̄ emitter
e. Antibolus ostēdit ochū maximū esse ōnīū fluminū quē ipse i Asia
uiderit p̄ter Indica: dicit enim eum nauigabilem esse a Patrocle ita ut
Eratosthenes accipiēs & multas Indiæ merces in hyrcanū mare p̄ eū de
zeli. Hinc in Albanā traieciat p̄ Cyrum ad sequētia loca deferri i euxi
rū quāq̄ Ochus ab antiquis scriptoribus non multū nominat. Apollo
dorus Parthicaz̄ rege p̄scripsit quia Parthis p̄xime labat sæpe eū no
minat. Sed multa mendacia de mari hoc p̄pter Alexandri ambitionē
i opinionē adducta sunt. Nā cum iter omnes constet Tanaim flumē
Europā ab Asia disrungere: itaque inter Tanaim ac mare maxima
Mie pars: quæ Macedombus non parebat. Certū est eam exercitū con
tulisse: quare Alexāder fama solum uidet̄ partes eas obtinuisse. In unū
itq̄ coegerūt meotim lacū qui Tanaim recipit: & Caspiū mare: qd̄ etiā
laci uocāt: & inter se dicit̄ p̄misceri: & alterq̄ alterius partē esse. Polycle
tus idē affert mare hoc lacū esse: quia serpētes nutrit & dulce est: & qd̄
idū non sit a Meotide ex eo uidet̄ coniectare: quod Tanais in id erit
et̄. Idē enim Indiæ montibus fert̄: ex quibus Ochus & Oxus laxat
ur: & cōp̄lures alii atque ita in Caspiū pelagus imittit. quēadmodū illi
dēmiū Septentrionalissimus est. Hunc itaq̄ Tanaim nominauerūt
& idē adhibuerūt eum Tanaim esse quē dixit Polycleterus quod regi
mētrans annē abietē fert & Scythæ qui ibi sunt sagittis abiegnis utunt
ur. Idque in ditiū est ultiorē regionē ad europā nō ad Asiam p̄tinere.
Asia nec superior nec oriētalis gignit abietē: auctor ē Eratosthenes etiam
India eī nasci & inde classem ab Alexādro edificatam. Eratosthenes q̄
& huiusmodi alia p̄ multa refellere conat̄. Sed de his satis sit dictū atq̄
illud ex admirabilibus est quæ ab Eudoxo & ab aliis de hyrcania scripta
sunt: quod ripæ quædā cauernosæ ante mare stant: inter quas atq̄ mare
humile litus iacet. Ex sup̄ioribus rupibus flumina decurrūt: tanta ut de
litat cū ad ripā puenierit aqua i mare aculēt: subiectū litus a sp̄gine i
actū relinquētia: ut etiā exercitui unda recto p̄ui sit. Serpe Indigenæ in
ei locū descēdūt epulandi & sacrificandi gratia: & interdū i antris discū
bunt: interdū sub ip̄so fluctu ap̄ticantes: alio alio modo delectantur. Cū
simul huic mare pateat: hinc litus p̄pter humorem herbidū floridūq̄
aspiciat̄ ab Hyrcanō mari ad auroram p̄grediennia: ad dextram sūt mō
tē qui usq̄ i Indiū mare p̄tēdūt: eos Græci taurū uocāt qui a Paphlā

Caliciaq;icipientes:& ab occidente perpetui hucusque procedunt cum
alia atque alia nomina sortiantur. Septentrionales eius partes primo (ut d
tum est) habitant gelæ: Cadusi: Armat di: & hyrcanor; quidã postea per
thor; Margianor; & Ariotum gentes. Tũ deserta quæ Samus amœa se
parat ab hyrcania ad autotam atque ochũ tendũt. quod autẽ hucusq;
rẽditur paulo minus Patachoatras appellat a mari hyrcanio i arios lã
sex milia fere stad. Deinde est regio bactriana & Sogdiana. Vltimi sunt
Scythæ nomades. Montes omnes qui post Arios sequuntur Macedonæ
Caucasum uocauerũt. Barbari uero & summas & Boreales Paropamis
partes & Eoloos & Maonũ & alia huiusmodi nomina singulis tribus deder
runt. Ad leuũ hog; sunt scythæ ac nomadũ gẽtes quæ omne boreale lu
cus complẽt. Scythæ a Caspio mari icipĩetes magna ex parte dan appel
lãt. qui orientales sũt Massagetæ dicunt & Sacæ: alii cõmuniter Scy
thæ ipsi uero aliter atq; aliter: Vniuersi frequẽtius Nomades uocã
rur. Ex Nomadibus maxime innotuerunt. Aũt Patiani. Tachari Sacar
li qui bactrianã græcis abstulere. Et qui ex ulteriore laxartis regione pro
fecti sunt: quæ apud Sacas & Sogdianos est: & quã sacæ ipsi oponebant.
Ex Dais alia Aparnialii Xanthii alii Pissuri appellantur. Aparni Hyrcan
& eor; mari proxime adjacent. Reliqui usq; ad oppositã Aric regionẽ eu
tendunt. Inter eos & Hyrcaniã & Parthos usq; ad Arianã. Regionũ mul
ta esuita & deserta atq; ue siccã: q; uã longis itineribus p̄uenientes Hyrcaniã
Iream & parthor; campos excutiebant. Hi uero tributũ illis ex pacto p̄
debant. Id erat pmittere: ut statis tẽporibus regionẽ excuterẽt: atq; p̄
dã agerent. Cum uero præt̄er conuenta facerent: bellũ gerebat: inuicem
que pax fiebat. Huiusmodi etiã ceteror; Nomadũ uita erat: ut semp
uicinos infestarent: rursumq; reconciliarent. Sacæ tales inuisiones faciebãt
quales olim Cim̄merii ac T̄reres: interdũ longinquas: interdũ p̄p̄inquas.
Nã & bactrianã occupauere: & optimã Harmeniar regionẽ adeperũt
quæ ab ipsis postea Saisiana est appellata. atq; usq; ad Cappadocias pro
cesserunt: eos p̄æsertim qui ad Euxinum uergũt: quos p̄oicos uocant.
Sed cũ ex spoliis festi celebrarent: pet̄ sã; imperatores eos noctu adorti
funditus deleuere. Ac pet̄rã quãdã in campo sitãũ montis figuram uis
exaggerantes: muro circũdederũt. atq; Anaxidis & socior; decor; Amari
& Anadati q; sũt p̄sã; numĩa: cõstructo delubro: annũ ibi solẽnis iustu
cremose Saca: quæ ab iis: qui Zela habitant: adhuc celebrãt. Sic enim lo
cũ eũ uocãt. Nã id oppidũ magna ex parte eor; est q; saci serui appel
lãtur. Põp̄eius addita illi regiõẽ nõ parua: eos q; i ea erãt: intra mœnia dedux
it habitatũ. Vna fuit ex claris ciuitatibus: quas post sublatũ Mahedu
rẽ ille cõstituisse: ac de Sacis qdẽ nõnulli sic tradiderũt. Nonnulli uero

quod Cyrus ducto aduersum eos exercitu: preelio superatus aufugit. Car-
thameusius etiā in eo loco ubi impedimēta reliquerat: bonis omnibus instru-
to postferunt uino: Postq̃ exercitus paululū quēuissent: electis uesp̃i taber-
niculis fugiendus discessit: p̃gressusq̃ quātū sibi cōmodū uidebat
cōcedit: Sacra igneutes & castra uiris delenta ac rebus uoluptuosis ple-
ta cōpēntes imodice implebāt. Cyrus cōuersus uinolētos atq̃ attonitos
iuenit. Vnde alii somno ac stupore pressi obrūtati sunt: alii saltantes bac-
chantesq̃: nudi in arma hostū inoderūt. Latiq̃ breui omnes periere. Ille
ritus felicitatē hāc diuinitus esse: dīē illū patriæ deo consecrā: Sacra no-
minauit: atque ubicūq̃ deus huius tēplū est: Sacrarū festa celebrant̃: por-
tis enī die ac nocte bacchanalibus: uiri simul ac mulieres eo usque po-
tē: donec stupore comprehendant. Massagetæ uirtutē suā maxime i bel-
lo aduersum Cyrū ostēderūt. de quibus ab iis audēdū ē: qui eos prœdi-
cūt. De iis tamē hæc dicunt: quod alii montes habitāt: alii cāposala palu-
des: quas flumina efficiūt: alii insulas: quæ i paludibus sunt. sed præcipue
Aragū dicunt i partes multas diuisum regionē hanc alluere: aliis hostis
aliud mare exeuntē boreā uersus. uno aut̃ solo hyrcaniū sinum uersus.
Tātmōdo solē deū putāt: atq̃ illi equū mactāt. singuli singulas uxores
ducūt. Vtunt̃ etiā uxoribus aliorū: idq̃ haud occulte. Nā qui aliena con-
gredit̃: pharetram e cutro suspendēs: i p̃pulo coit. genus mortis apud
ea optimū iudicat̃: ut senio confecti: i frustra cedātur: & cū ouillis carni-
bus p̃miscue edāt̃. Hos qui morbo moriunt̃: ut ip̃os abiciunt: & dignos
q̃ feris deuorent. Eques ac pedites optimi sunt. Vtunt̃ arcu: gladio: tho-
rice ac Securi ænea. Aureas zonas habēt: & diademata in gladius. Aurea
equorū frenā: & aurea pectoralia. Argētū apud eos nō est. ferri pag̃. Aere
aque auro abundāt. Qui in insulis habitant: cū semine careant: herbarū
radices edunt: & agrestibus fructibus utunt̃. Vestis est eis arborū cortex:
pedes enim non habēt. Expresso arborū fructu bibūt. Qui paludes ha-
bitant piscibus uescunt̃. phocay: choria e mari prodeuntū iduūt. Mōtia
i agrestibus fructibus alunt̃. Oues habēt: nō tamē mītas quas minime
credunt lactis & lanæ gratia parcentes. Vestes isectoris uenenis tingūt:
que florē habēt indelebile. Cāpestres etiā regionē habēt: cā tamē nō co-
lunt. sed ex ouibus piscibusque Scythay ac nomadū more uiuūt. Nā ho-
mīnū omniū cōmunis qdā uictus est iis: quē sæpe dico. Sepulcray quoque
& mores & uniuersa uita par: quæ q̃q̃ simplex sit. Sinistra tamē bellica
agrestibq̃ ē. In cōtractando autē: non uerluta. Ex Massagetay & Sacrarū
gēte sunt Arasii & Chorasini: ad quos Spitamenes ex Bactrianis ac Sog-
dianis confugit. Vnus ex p̃lis: q̃ ab Alexandro aufugerunt: quē admodū
bellus & postea Arsaces q̃ Calliniē Seleucum fugiens: ad Aspasiatas

secessit. Ectasthenes dicit Arachotos & Massageras bactris occidentem
uersus a diacere ad Oxū. Sacas & Sogdianos toto solo Indię opposi Bac
trios alijnto: nā magna ex pte paropamisio adiacēt. Sacas a Sogdiāis loca
re diuincere. Sogdianos a Bactriāis oxū. Inter Hyrcāos & Artios Tapyros
habitare: post hyrcanos: Circūcirca mare esse Amarnos: Adriacos. Ceda
sios: Albanos. Caspios Vidos: & nonnullos alios fortasse usq; ad Scyros.
Ex altera Hyrcāosq; pte Derbicas. Cadusios uero sub Parachothura. Me
diā Marianāq; cōtinget. Istārias sic dicit A caspio in Cysē circiter mil
le & octoginta stadia. Hic ad Caspiās portas quinq; milia & quingenta.
Hinc usq; Alexandriā. quē i Ariana sex milia & quadrigēta. Hic usque
Bactra quē etiā zariaspa nominat. tria milia & octingēta ad. lxx. Eas etiā
sic colligit a Caspiis portis in Indiā usq; Hecatompylon mille & nonagi
ta ad. lx. usq; Alexandriā. quē est in Ariana quattuor milia & quingenta
ad. xxx. Hinc usque Prochasiā. quē est i Drape. mille & sexcēta. quidē
quingēta dicunt. Hinc usq; Arachotos ciuitatē quattuor milia ac octum
iungit. Hic usque Ortoispana ad Triunū. quo ex Bactris itur. duo milia.
Hinc ad Indię confinia mille quē oia sunt. xv. milia & quingenta. Hic
distantia si in rectū intelligat cōtinuo tractu. ab Indo ad mare oriēs est
istae lōgitudine. Ac de Sacis quidē haecenus. Parthia nō multa ē quapro
pter Parthi cū Hyrcanis plice uiuebāt. etiā multo post tēpore q̄ Macedo
nes imparēt. Ad puitatē accedit. quod memorosa est. mōtana atque iops.
quapropter reges eā cursu prætēbāt. cū regione minimā quidem exui
tus pte alere posset. nūc uero aucta est. Nā Cameisena atq; Chonia & io
ta fere regio usq; ad caspiās portas. & Aragos & Tapyros quē prius ne
dōz erāt parthoz sunt. Apamia & Heracla urbes sunt. Rhagis uicinz.
A Caspiis portis Rhagas usq; stadia sunt (ut Apollōsius uult) quingēta.
usq; Hecatompylon quē est parthoz regio. mille. cc. &. lx. Rhagis nomē
ipositū dicit a terramotibus. qui ibi frequēter fiunt. a quibus multē ut
bes (ut Possidonius refert) & duo milia uiroz euerfa sunt. Inter Derbicas
& Hyrcanos Tapyri dicunt habitare. memoeiz p̄ditū est Tapyr mo
re esse. ut p̄ptias uxores aliis uiris nuptui concedāt. cū duos tresue filios
ex eis susceperint. quēadmodū apud nos Caro indigēti Homēso mari
am concessit. secundū antiquā Romanoz cōsuetudinē. Rebus extra mu
rum inouatis. p̄pterea qui Syriz ac mediz reges rege eaz domini. inter se
dissidebant. Euthydarnus quidē primo bactrianā quē ei cōmissa erat. at
quē onē finitimā regionē. ad defectionē p̄duxit. Postea Artaces uir Scy
thacū ex dactis quosdā haberet. q̄ Parmi dicit: Nomades oculū acrolen
res p̄thā iuasit atq; obtinuit. Sed ipse & successores eius in initio ibecilli
erāt. dū bellū aduersum eos gererēt. q̄ regionem abstulerūt. Postea uero

ob preclara belli facinora adeo polluerunt. semper aliquid finitimis adi-
mentes. ut totius tandem regionis quæ cis euphratem est. potirentur.
ac cum Scythis afferentes. bactrianæ partem eis abstulerunt. sed prius
etiam Eucraide. & nunc quidem tantæ regioni ac populis dominantur.
ut propter imperii magnitudinem cū Romanis quodammodo conten-
dant. Causa est eorum uita. ac mores qui cū ualde barbari sint. ac Scythici.
ad impandū tamē. & gerendū bellū plurimū ualent. Tradūt parrhos daas
esse ex Dais pfectos. qui ultra meotim habitant quos Xandros: siue par-
thos dicunt. Sed non ualde cōstat esse daas ullo sex Scythis qui ultra me-
otim sunt. Ab iis ortū Arfacē putā quidā eū bactrianū dicunt. Is cū Di-
odori icremēū fugeretur: parthiū ad desolationē pduxit. Nos uero cū mul-
ta de Parthorum moribus in. vi. historiæ. l. dixerimus: qui secūsus ē post
Polybiū: cetera omitemus. ne eadē repetere uideamur. Hoc dicto dūta
in quod parthorum collegiū (ut possidionis refert) duplex est: nā alterum
affiniū est aliter Magorum ac sapientū: quibus utriusq; reges sunt. Aria &
Morianā optima apud eos loca: primis montibus clausa sunt: primis habita-
tiones in campis habēt. Moriana scenete quidā incolūt. Campi fluminibus
sunt irrigui. Irrigāt eos primus Arius primus margus. Aria Bactrianæ cōter-
minā est: & monti subiecta: qui bactrianā habet. Ea distat ab hyrcania. vi.
milibus fere stadiis: cū ea erat etiā Dratiana: usq; in Carmania: pleraque
ita pars australibus montū partibus subiacet: pars uero septentrionalibus
prima ē: quæ iuxta ariā sunt. Nō lōge abest Aracōsia quæ Australibus
nōiū partibus subiacet: & usque ad indū flumē extendit. ea etiā Arianæ
pars est. Ariæ longitudo ē ad duo milia stadiū: Cāpi latitudo. cc. Urbes
Antiochia. Alexandria. Achaia a conditoribus appellata. Hæc regio opti-
mi uini ferax est quod in uasis nō picatis ad generationes tris p̄durat. Si-
milis est Margiana: cāpus desertis abitur. quæ propter Antiochus Soter
nunc admiratus loci naturā: cicū dedit: cuius ambitus mille & quingē-
ti erant stadiis: atq; urbē Antiochiā condidit. Ea etiā uites optimas fert.
quæ propter tradūt saepe uitis trūcū iueniunt: quāsi duo uiti cōplecti que-
rit Racemū duos cubitos: quāsi Ariæ præ: si septentrionem uersus ba-
ctriā adiacet. Sed pars maxima imminet ad aurorā. ea mīta ē & omniū fe-
rax præter oleū. Ob huius regionis uirtutē: adeo greci polluerūt: qui eā
occupauerunt: Ariantis & indis fuerit dominati: ut Apollonius Adramy-
tinus refert: & plures gētes q̄ Alexander subregetūt. præcipue Menāder
q̄ & hypanum ad orientem traiecit: & usq; ad lianū p̄gressus ē: primus ipse:
post Demetrius Euthydamis filius regis bactrorum & non solum Pattaleus
tamē: sed etiā ceteri orā quæ Saracōli dicit: & Sigerdidis regnū ebantue-
runt. In summam dicit totus Ariæ nuncamen esse bactrianā. Inde usq;

ad Seris & Phaunos imperium pulerunt. Vrbes habuere bactra que
enā zarias appellata est: p quā flumē eiusdē nominis desluens emittit in
oxū. et & Datapla & cōplures alias. Eorū erat enā Eucratida ab impare
cognominata. Graeci qui eā tenuere in Satrapias diuiserūt. e quibz Alpis
omam. & Turuis: pthi Eucratide abstulerūt. Habuere enā Sogdianam
quæ bactrianæ iminet ad auroā iter oxū q bactrianā: & Sogdianā: & la
xartē q Sogdios & Nomadas terminat. Olim Sogdiani ac bactriā una &
moribus non multū a Nōadibus differebāt: bactriā aliquāto erāt mīor
ores. Vex. Oneliscritus deis nō recte dicit: q qui tā seruo morbove cōse
cti sint uini canibus apponāt: ad hoc ipsum de industria enutritis: quos pa
tria lingua sepulchrales uocāt. Et quod easque extra Metropolis moenia
sunt: mūda sint: in reuera uero humanis ossibus refecta: & qd̄ Alexāder
Legē eā sustulerit. Similia fere de Caspis scribunt: q parentes inclusas
fame necēt: cū jā septuagesimū annū excefferint. Hoc qd̄ tolerabilis est
& eorū moribus cōuenientius: cū scythicū sit: Sed mīto magis id scythi
cū est: qd̄ faciunt bactriani: & pfecto cōsiderare possumus: cū Alexāder
talia ibi cōspiceret: qualia ea esse debebant: quæ apud primos p̄sāz enā
superiores p̄sāz duces fuere: qualia. i. credibile est apud eos fuisse cōsue
ta. Tradūt Alexādrū octo urbes i bactriana & Sogdiana cōdidisse: nō ul
las etiam euertisse: quibus fuit Carata i bactriana: ubi Callisthenes cō
prehensus est: & in uincula cōiectus. Paracida uero in Sogdiana & Cy
ra ultimū Cyri opus ad laxartē flumē cōditū qd̄ p̄lici imp̄i cōfinium
erat. Id Alexāder: qd̄ Cyro amicus esset: tamen ppter cōtinuas rebel
liones euertit: petras enā munūssimas cepit p p̄ditionē: aut petras Simi
thre in bactriana: in qua Rhoxanā Oxyartes filiū habuit. Itē aliā i Sogdi
ana & aliā secus Oxū quā nōnulli Ariamaze dicūt. Simimichrix: alitudi
nē scribūt stadiorū. xv. ambitū octoginta. In superiore pte planā & feracem
ut uiros quingētos alere possit. In ea Alexāder & hospino sumptuosē ac
ceptus ē: & Rhoxanā Oxyartis filiā uxore duxit. Quæ i Sogdiana erat:
alitudie duplā dicunt. Circa hæc loca Branchidaze urbem sustulit: quos
Xerxes secū spōte e p̄pria terra secutos: ibi collocarat: ppter ea quod ei
pecunias: ac thesauros q apud Didyma erāt ei tradidissent. Alexāder eos
sustulit: p̄ditionē & Sacilegū exosus: ferunt aminē fluere p Sogdianam
quæ Macedōes preciosum reddiderūt: quē ad modū & alia permuta: q
bus partim nomina ab illis imposita sunt: partim innouata. Is cum regio
nem mītrā irrogauit: euadit i desertā & arenosā terrā: atq; ibi absorbeti
quemadmodum Arius q p Arios labitur. i. prope Ochum effodientes
olei fontem inuenerunt: nam uerisimile quidem est: ut nitrosā quardam:
& aluminosā: & sulphurea: & bituminosā: terrā perfluant: itaque pingua

iuuantur. Raritas enim efficit admissionem. Ochoium alii per bac-
 tranam laby dicunt: alii secus eam: alii ab oxo diuersum: usque ad ocha at-
 que australiorem: ambos in hyrcanium mare decurrere: alii ab initio di-
 uersum. Coite autem i unū cum oxo alueus multis i locis sex septemue
 stadiis latitudinem habeat. Iaxartes ab initio usque i finem ab oxo diuer-
 sus est: & in idē mare desinit. Ocha iter seuit Parodes uult ad octoginta
 distant Parafangis. Persicum Parafangis: alii .lx. stadiorum socere: alii
 ccc. & q̄dragita. Nos cū Nilū nauigaremus alii atq; aliis mēsuris uteba-
 mur. quas Schoenos appellabāt ab urbe i urbē. ut idē Schoenox: nume-
 rus alibi maiorem: alibi minorem nauigationem contineret. qui ut ab in-
 ius traditus est: ita adhuc obseruatur. Ab Hyrcania usque in Sogdianam
 ad orientem solem euntes: gētes extra taurum habitantes: primo Persis ac
 Macedonibus cognite fuerūt. Postea etiam Parthus. Quae uero recto tra-
 ctus sunt ultiores: ex formae similitudine: Scythicae esse intelligunt. Ex-
 ceptum quantum ego scio: aduersum eos nemo duxit: quem admodū
 nec aduersum Nomadas. qui magis ad boream uergūt: ad quos Alexan-
 der expeditionem aggressus: cum Bessum ac Spitamenem dimisit. Bes-
 so capiuo ad eum deducto: & Spitamene a Barbaris interempto. desit
 abiecit. Quod aut quicq; ab india circūnauigant i Hyrcaniam. Id non
 fas cōstat. q̄q; Parodes id effici posse arbitrat. Dicūt etiam ultimā tau-
 rorum Indico mari contiguam. quam Imeo uocāt. nec magis ad aurorā
 accedere. magis recedere q̄ Indiā. Ad boreale aut latus praetereunt sem-
 per mare aliquid de longitudine ac latitudine subtrahit. quare Miorum
 ipit Aist ptem nūc describēdā. quā Taurus amplectit oceanū uersus. a
 quo Caspiū pelagus implet. Maxima p̄tis huius lōgītudo est. ab Hyr-
 canio mari. i oceanū Imeo uicinū stadiorū circiter. xxx. milia. si quis secus
 montanā tauri regionem p̄sciscat. latitudo autem circa. x. milia. Dictū
 est enim ab Illico sinu. usq; ad orientale mare. indus uicinum esse. ad. xl.
 milia stadiorū. Ab extremo occidente colūnis p̄p̄inquo: ad Illicum. xxx.
 milia. Recessus Illici sinus aut nihilo aut paulo oriētalior ē Amiso. Lōgi-
 tudo ab Amiso i Hyrcaniā ē. x. milia fere stadiorū: quae pariter p̄gredit
 cōtra. quā ab Illico i Indiā dicebāus. Restat igit dicta lōgītudo p̄tis nūc
 p̄grate. xxx. milium fere stadiorū. rursus cū maxime habitabilis. quae
 Chlamydalest. latitudo sit. xxx. fere milia stadiorum: ea distans meti-
 donali p̄xima erit: quae per hyrcanium & persicum mare scribit: si totū
 us habitabilis longitududo ē. lxx. milia. Si itaq; ab Hyrcania usq; i Artemi-
 siā babylonae: sūt. viii. milia stadiorū. ut Apollodorus uult. Inde ad p̄fici
 mare ostiū rātū dē. rursusque tantundē. uel paulo minus: ad ea quae iū
 cū extremis ethiopiae patuer & ex aduerso cōsurgūt. Reliquū erit dictae

latitudinis orbis terrarum ab hyrcanij maris recessu: in eius ostio: quantum diximus. Cuique Miuus sit segmētū ad partes orientē uersus erit figura Popinacio Cultro per similes: monte quidē in rectū tēdente. & ex praedi ei intellecto. Ex altero uero latere maritima ora ab hyrcanio ostio usque tamarū portectā. & Miuro in circularē lineā desinētē. Sed de admirabilibus quibusdā: quae de barbaris uulgata sūt: faciēda mētio ē: de his praesentim: quae circa Caucasū: & ceteram mōtis huius regionem habnūt. tradunt enim quibusdā Euripidis illud in morem esse:

Natum lugere: ppter ea: in quā uenit: mala.

At contra mortuum: quasi uitae laboribus

Perfunctum: efferre lētitia plurima ac iocis.

Sunt qui p maximis etiā delictis: neminē interficiūt. Sed in exiliū cum filijs minarē: cōtra Derbices: nā p minimis qbusq; delictis iugulāt. Telurē uenerant: iseminiū nullū sacrificiū nec edunt. iugulāt eos q septuagesimū ānū exceſſerint. qui genere pxiimi sunt eius carnes absumunt.

Annus autē strangulāt: dein de sepeliūt. Eos qui citra septuagesimū ānū obierint nō edūt: sed sepulturae mandāt. Siginim i ceteris rebus pfixi uūt.

Equis uero utuntur pusillis & hispidis q equē uehere nō possunt: quā drigas iugūt: quāq; mulieres sūt a iugē a pueritia exēcitare: & quae optime ducere iudicāt: cuiusq; uultu ubi ferūt nō nullas coeque curae ut capite lōgissimo: & fronte ex portectā uideāt: adeo ut mēto emineat. Tapyri attras uestes gerūt: & comas longas. mulieres uestes cādidās. & comas breues: habnūt. iter Derbicas & Hylicās: q fortissimus iudicāt: quam uult ducit. Caspii cum qui septuagesimū ānū exceſſerint: fame necant: quo in solitudine expositi: uerū eminus speculant: nā quē ab aurbus dedulo distrahi uiderint: scilicet putāt: si a feris uel canibus: nequaq; si a mulle ducunt infelicē. Quonā taurus boreales aſiae partes efficit: quas ira uarum uocāt: de eo prius dicēdū uidet. Hae enim uel omnia: uel pleraque in ipsis montibus sunt. Quarcūque uero Caspijs porris orientiora sunt: ea propter siluestre regionē: simpliciorē habēt pagrationē: nec multāne fert: cum hocian cum alio Climate connumerent. Occidentalia autem omnia magnā de se dicēdi copā prābēt: quare ad ea quae Caspijs porris adiacēt: pcedēdū est. Adiacet itaque media occidentem uersus: regio sane multa: atque olim potēs: in medio tauro sita: qui circa haec loca multifidus est: & conualles magnas comprahendit: quemadmodum enim Hartmenia. Mons hic a Caria Lyciae seipiens: ubi nec latitudinem mētionē dignā offēdit: nec altitudinē. Artollic autē multū primo circa Chelidontas. Hae sunt ifulzēti initio oritē Pāphidur: portectus uero ad orientē: conualles apud Caliclam complexitur: non sane magnas. Deinde ab

eo Amanus scindit: & antitaurus in quo comana sunt apud Cappadocias
supra memoratos: atque hic i cariosa desinit. Amanus ad Euphrate & Me-
loni usque p̄greditur ad quā Cōmagenā Cappadociæ adiacet. Deinde mō-
tes sequuntur. qui trās Euphratē sunt: prædictis cōiuncti quātū flumē
p̄ mediū fluēs iterumpit. Cessat Amanus multū in latū & altū. & mē-
nsus est. Pars australior est taurus. qui harmeniā disermiat a Mesopo-
tamiā. Hinc fluunt. Tigris & Euphrates. qui Mesopotamiā circumdat.
& apud babylonios inuicē cōiunt. deinde i mare persicū emittū. quo-
rum Euphrates maior est. & plus regionis flexuoso alueo p̄currit. Fiores
habet i p̄te tauri boreali. fluit ad occidentē p̄ harmeniā. quæ maior appel-
lat. usque in harmeniā minorē. quā a dextris habet. a sinistris uero Lalanā.
Deinde ad austrū flexus cōfinis iungit Cappadociā. quæ ad dextrā reli-
quit ad Sinistrā Cōmagenæ cōfinia. rursumque a Sacinsina etiā Sophi-
ni maioris harmeniæ ad sinistrā rebela p̄gredit in Syriā. atque ite flexū
altū capit in babylonios. & plicū Sinum. Tigris ex eodē monte Seleu-
cō illarus ad Euphratē accedit. ibique efficit Mesopotamiā. deinde i cum-
dē Sinū intrat. Euphratis ac Tigridis fontes iter se distant ad stadi. duo
mila & quingēta. Taurus itaque septentrionē uersus in multos quasi ra-
mos discidit quoque unus est antitaurus. sic enim ibi appellat. Is Sophinā
comprehendit i cōualle quadā quæ iter eū uocat. atque taurū ultra Euphra-
tē. Circū harmeniā minorē sp̄tinus post āitane mōs quidā exēdit: ma-
gis atque multifidus. Cuius p̄tē Polyarrē: p̄tē Moscheos montes: p̄tē
iis nominibus uocat. Hi harmeniā omnē cōprehendū: usque ad Iberas
& Albanos. Deinde alia ad aurorā Caspio mari iminētē cōsurgūt: usque i
mediā Atropatniā ac etiā maiorē. has mōtū p̄tes Paradoctā uocat. atque
tas etiā quæ usque ad Caspias portas & ulterius cēdunt: præterea orientē
uersus Boreales mōtes quæ ante cōiungunt i Boreales sic uocat. Australes
uero ultra Euphratē & Cappadociā & Cōmagenā ad aurorā tendentes.
Hic ipse mons in initio taurus uocat. Sophinā ceterāque harmeniā disler-
minans a Mesopotamiā. Sūt qui Gordicos mōtes uocat. In his ē Mafius
nōs qui supra Tigris nocerta Nisibim iacet. Postea magis magisque elu-
tis Niphates appellat. Hoc i loco sunt Tigridis fontes i ad australe mō-
tū regionis latus. Deinde iugū a Niphate magis ac magis extēsum Za-
grū mōtē efficit. qui medos babyloniosque disermiat. Post zagrium su-
pra babylonios Elimecorum ac Paretafinorum montes sequuntur: supra
mediam uero Collicorum regio. In medio est media & Harmenia mul-
tos mōtes comprehendēs: & colles & cōpes: & conualles nō paruas. Gen-
tes etiam frequentes quæ circum paruos montes habitant: & magna ex
parte latrocinia exercēt. Hoc itaque p̄ctō harmeniā Mediāque: cunus sunt

Caspia portenſura tauꝝ collocamus. Hæ gētes ad nos ſunt boreales qua-
nam & intra tauꝝ. Eratoſthenes uero cū diuiſionē in ptes Auſtrales ſe-
ciſſet in locis borealibus: & usque ab eo ſigilla appellant: prim boreala
nomināſ: p̄tum auſtralia: amboꝝ Climaꝝ terminū Caspiæ portas oſten-
dit. lure quidē auſtraliora. Caspiæ portæ ad auroꝝ tendētiæ: auſtralia
oſtendit: e quibus eſt Media & harmenia: ſeptentrionaliora uero boreala
ſecūdu aliu: atque aliū locoꝝ ordinē cōtingūt. hoc fortaliſſe idcirco nō ad-
uertit quia nulla nec harmeniæ nec Mediæ pars extra tauꝝ eſt: auſtrum
uerſuſ. Media ē in ptes duas diuiſa. quæq; alterā maiorē uocāſcūt Me-
tropoliſ ſunt Ecbatana: magna ciuitas & medici imp̄i caput: quæ nūci
am parthi regia urunt. Nā reges ibi æſtatē agūt: frigida enim eſt Media.
hyemem uero Seleucis: quæ ſecus nigrum ē: ppe babylonē. Altera pars
eſt Media Atropatia ab Atropato duce nominata: qui ne ea Macedonib;
ſubigeret: obſtitit: cū maioris Mediæ pars eſſet. Is poſtea rex deda-
ratus: regionē hanc p ſeſe poſuit: & ex illo ſucceſſores ad hoc uſq; ſēps
pduꝛ. li poſtea cū Harmeniæꝝ regibus affinitatē cōiūgere. Poſtea cū
Syris: poſtremo cū p̄thiſ. Hæc regio Harmeniæ: & Matianæ ad orientē
adiacet. Mediæ uero maiori ad occidētē: utriq; ad Aquilonem: Habi-
tābus autē circa Hyrcanī maris recessum & Matianā ab Auſtro ſact.
Ea ſatis opibus pollet (ut Apollonides au) nā equū. x. milia. peditū. al. mi-
lia exhibet. Lacū habet nomine Spautann quo ſales naſcunt & conglu-
ſcunt ſi pruritū doloꝝque efficiunt. morbi remedio eſt oleum. Si quis
ſtes i cum p iprudēā lauandi gratia imerſerit: aqua dulcis exuſaſenō
dat. li ualidos uicios habēt harmemos & Parthos a quibus ſæpe aliquid
circūcidunt. reſiſtunt tamē & ablata recuperāt: quæ ad modū Simbactem
ab harmeniis receperunt: qui ſub romanis erant. & ipſi ad Cæſaris ami-
ciā accēſſere. Colunt ſimul enā Parthos. Eoꝝ regia æſtivalis eſt: gratiā dī
poſita & uera: Caſtellū muniſſimū quod Antonius in parthici expedi-
tione obſedit. Id ab Araxe flumie quod harmeniā & Atropatū ſemiat
ſtadiis abeſt duobus milibus quadringentis (ut Adelphius reſert) q An-
tonio: familiaris illius: in parthos expeditionē conſcripſit: i qua ipſe & ſi
fuit & p̄reſuit. Cætera huius regionis loca opulēta ſunt. ſeptentrionalia
uero montana: & aſpera: & frigida. Caduſioꝝ montanorum: & Amardꝝ
domicilium necnon Tapyrorum Cyrciorum & euſmodi alioꝝ quā la-
trōes extorꝝ ſq ſūt. nā zagrus & Niphates gētes has ſp̄ſas habēt: & Cyrcii
& Amardi q in Perſia & Armenia ſunt: adhuc eodē nomine appelli-
tū: eandē formā ſeruant. Caduſi peditū multitudine nō multū ab Ad-
anis ſuperant. Hi ſunt laculatoꝝ opimi in locis aſperis peditū p equi-
bus pugnant. Antonii expeditionē. nō loci natura grauem reddidit: ſed

uirum dux Artaxas Rex Armeniorum: quē ille sibi infidiātem consiliū
 participē fecit ac bellicę sententię composē. Eū tamē quāq̃ sero ultus ē:
 postq̃ multorū malorū causa Romanis excussisset. tum ipse. cū ille quiqs
 uā Zeugmarē quod est iuxta Euphratē quousque i Atropatiā perueniat
 est. vii. milia stadiorū ultra duplū recte uix per montes regressus: & an-
 fractus effectus. Media maior olim totius Asię dominata est. Syrorū impe-
 rio subacta postea a Cyro ac persis: ea tanta potētia sublata est. sub Ally
 agentē multū patrię dignitatis seruauit. Erant enim Ecbatana Persarū
 hybernaculum & Macedonū qui subactis illis Syriā habebant. Nūc eti-
 am parthorū regibus eundē usum & tutelā præstant. Media ab oriente.
 parthia terminat. Cossiorū montibus latrocinij exercitiū. Hi olim cū ad
 uersum Sufios & babilōios Elymeorū loci essent: sagittarorū. xiii. milia
 exhibebāt. Nearchus refert quatuor esse gētes quę latrocinij exercebāt.
 orū Mardi Persis tantū finitimi. His atque Sufius Vxi & Elymes. Cossiei
 autē Medis atque omnes triburū regibus pendebāt. Cossiei etiā cū Rex
 eliae Ecbatani pacta babilonē descēderet: dona accipiebāt. Horū auda
 cū Alexāder cōrudis hyeme eos adortus. Media itaq̃ ab oriēte is termi-
 nis: & Persiarum: qui etiā mōrari sunt & latrones ac persis cōguit. A
 septentrione Cadusius & alii circa hyrcaniū mare habitāntibus: de quibus
 paulo ante pertractauimus. Ab austro Apolloniade quā Siacina ueter
 appellabant. Itē Zagro apud quē Massabatice est: quę ad mediā per-
 tinet. quidā eī ad Elymē dicunt p̃tinere. ab occidēte a trapiis & harmer-
 norū quibuscūdam. Sūt etiā gręce urbes i Media: a Macedonibus condi-
 te quibus est Laodicea: Apamia: & Rhaga. quę apud Rhagas ē. Rhagā
 Nemoe cōdidit. & Aropū nominauit. Parthi uero Arsacā: ea australior
 dicit Caspiz portę: quigenti fore stad. ut Apollodorus adramythinus
 ait. Media itaq̃ magna ex parte alta ē & frigida cuiusmodi sūt mōtes Ec-
 bitanis imminētes. & q̃ apud Rhagas & Caspius portas cōsurgūt. ac oēs de
 p̃q̃ septentrionales partes usq̃ i Marianā & Armeniū huiusmodi sunt.
 Regio uero quę sub Caspiis portis i humili & cōcauo solo uacet. opulē-
 tiā ē. & oīa fert: præter oleā quę & si ibi nascit: arida tamē ē & sicca. Hęc
 regio & Armenia eximie pascēdis eqs apta est. Vnde præter quoddam
 Hippoboton uocat: per quod iter faciunt qui ex persia & babilone in
 Caspiis portas proficiscuntur. In eo pasci dicūt equorum. l. milia: quę ar-
 menia regia sunt. Nescios equos: quibus reges utebantur: optimos: ac ma-
 gnos alii. Hęc genus habere dicunt alii ex harmenia propriam quandā
 formam habentes: quemadmodum parthia præ gręcos exterisq̃ qui
 apud nos sūt: & herbā quę præcipue equos nutrit: eo qđ ibi abundet: pro-
 p̃tiē medicam uocamus. Hęc regio Silphij fert: a quo medicus Succus

appellat. Cyrenaico lóge inferior. nōnūq̄ etiā illi præstat siue propter la-
copē diuersitatē: siue quod stirps speciē mutet: siue ppter eos q̄ succū ex
primūt atque cōficiunt. Vnde etiā ad usum recōdit. Media itaque nō
est. eius latitudo ac lōgitudo: pene par. Maxima eius lōgitudo: ea uidet̃
que est a zagri trāsitu: qui uocat̃ Medica porta: ad Calpias portas. Si-
granā stadiorū: quattuor milia supra cētūgum magnitudie & opibuste-
gionis cōcordāt: eaque de tributis tradūt. Nā cū Cappadoces plis qui-
ānis pēdē: præter argētum: mille & quingētos equos Mulorū: duo mila.
Ouium quiquaginta mila. Duplū fere horū Medi pēdebant. Mores ma-
gna ex pte Medis & harmenis idē sūt. ppter ea quod etiā regio simi-
lis est. Tradūt Medos mītas: rex auctores harmenis fuisse: ac prius ci-
am plis qui ī potestate Asie successerunt. Nam quæ nūc persica scola di-
cit̃: & equitādi & sagitādi studiū: & cultus: & ornatus: & religiosi labo-
ditis ī reges uenerant. Media pfecta est. idque uerū esse uelitus dēde-
rat. Nam Tiara & Citaris: & Pilcus: & manicatæ tunice: & Anaxyridis
ī frigidis & borealibus locis: quales sunt Medici: apta gestamina uident̃.
In australibus uero nequāq̄. Persæ autem magna ex pte rubrum mare
colūt: magis enim meridionales sūt: q̄ babylonis: uel Susi. Hi post sab-
ctos medos quædam sibi uēdicauerūt: quæ medorū erāt. & adeo hōdī &
regni: uictorū mores uincētibus uisi sūt: ut p nudis ac leuibz mulebz
gestantes: & uelamētis cōregi paterēt. Sūt qui dicāt Medeam quæ ibi im-
pauit: quæ admodum lasō: uellem hāc prius cōmōstrasse. Nam ea facit lo-
am occultabat. cū p rege exiret. Dicūt etiam lasonis monumēta esse laso-
nia quæ illi a barbaris posita ī honore maximo habēt. Est etiam mōs qui
dā igēs supra Calpias portas ad leuā: qui lasonius appellat̃. Meder ē &
uellsis & regiōis nomē. Dicūt præterea Medus eius filius regni successit.
regiōis nomē iposuisse. His cōcordāt lasonia: quæ sūt ī harmenis: & re-
gionis nomē & alia p multa: de quibus postmodū dicemus. atq̄ hoc Me-
dorū ē: q̄ nō omnī sed mōtanorū: cū rege eligere: q̄ fortissimus sit. Il-
lud quoq̄ Medorū ē: reges uxores mītas habere: q̄ mos & ad mōnē:
& ad oēs pmanat. pauciores aut̃ q̄. vii. nō hōet. Eodē modo p dīu est mu-
lieres pulchrum sibi existimare: ut uiros habeāt q̄ plurimos: pauciores
quīq̄ calamitatē ducere. Cū cetera Mediarū regio summe opulētia sit: sepe
trionalis mōtana tenuis ē: quare ex arborū fructibus nutrit̃. Ex malis sic-
cis ac tritis massas cōficiūt. Ex amygdalis tostis panes. Ex radicibus quibz
uinū exprimūt: ferinis caribus utūt̃: mitia pecora nō alūt̃: ac de Medis q̄
dē hōet. De totius aut̃ Mediarū Nōadibus: q̄ nō ppter plagā potentis pīs
accessere: cū de illis loquemur: mētione faciemus. Australes Harmenæ
ptes tauæ obliciūt: q̄ eam ab omni regione dirimit: quæ iter tygri ē.

arque Euphratē quā Mesopotamiā uocant. Orientales uero: Nodiz ma-
ioci: & Atroparia: sunt cōtingat. Septentrionales sunt montes Parachoatre
Caspio mari imminētes. Iac Albani & Iberes & caucasus: qui gentes has
circat. & Armeniæ & Melchicia: & Colchicis mōnibus contiguus est:
usque ad eos: qui Tibarani appellant. Ab occasu sunt gentes hæ: atque
Paradra: & Cydisa: usq; in Armeniā minorē & fluuialē Euphratis re-
gionē: quæ Armeniā a Cappadocia dirimit: & cōmagenā. Nā Euphra-
tes a boreali tauri latere exorietur: primo p̄ Armeniā fluat occidentē uer-
sus: deinde ad austrū flexus inter Armenios & Cappadocias & cōmage-
nos tauz: recidit. Egressus uero: iū p̄pe Syriā pueniet: ad hyemales or-
tus reuertit: usq; babylonē: & ad Tygrim Mesopotamiā efficit. Ambo
ipsū sinū finiūt. Circūiacētia quidem huiusmodi sunt mōtana fere: &
alpa omia: paucis exceptis Mediā uersus. Rursum dicti tauri incipētus
ab ulteriore cōmagenorū: & Melinorū regione: quam Euphrates sacro
est Mafius mons: qui ab austro i Mesopotamia. Mygdonibus imminet:
apud quos est Nisibis. A p̄te autē septentrionali: est Sophina: inter Mali-
um & antitauri: qui ab Euphrate tauroque initium sumens: ad oriētales
hemeniæ pres definit. & Sophinā Mediæ complectit. Ex altera p̄te ha-
bet Acilefinā inter tauz sitam: & Euphratis Mesopotamiā: prius q̄ is ad
austū deflectat. Carathiocenta Sophinæ regis ē. Mafio orientem uersus
iuxta Gorgodilenā Niphates mōs iminet. Deinde ab iis ex quo Euphrates
& Araxes fluūt alter ad ortū: alter ad occasum. Deinde Nibarus usq; in
Mediā extendit. Quomodo aut Euphrates fluat dictū ē Araxes ad oriē-
tē illatus usq; in Atropariā ad occasum septentrionēq; deflectat. & primo
Azara præterlabit: deinde Araxa Armeniæ urbē: postea p̄ Araxinū cā-
pum in mare Caspiū emittit. Multi mōtes & multa colles sunt in arme-
niā quibus non facile uis nascit: multæ etiam conualles: alie mod-
estæ: opulente: quemadmodum campus araxinus: p̄ quem araxes flu-
it: ad extrema Albaniz & i mare Caspiū egredit. Postea est Sacasena:
quæ & Albaniz & Cyro flumini finitima est. deinde Gogarena. Tota
hæc regio fructibus ac domesticis arboribus affluit: & iis quæ semper ui-
tū. Feret etiā oleū. Armeniæ ps ē Faunena & cōmisena & Orchisbena: q̄
eqs abūdat. Chorzena uero & Cāby sena septentrionales: & ualde nūales
sūt. Caucasii mōtibus: & Iberiz & Colchidū ubi uer agētes i sūmis mō-
tūm cacuminibus nūe obrui dicūt. nam ibi plurima cadit unde bacu-
los habent ad eiusmodi pericula quos in summam niuē respirandi gra-
tū erant: & ut eo signo auxilium ab aduenientibus cōsequant. quapro-
pter sepe effossi seruantur. In niue glebas quasdam cōcauas congelasce-
re p̄diderunt aquam optimam tanq̄ i tunica continentes. In niue aialus

quedā concreari: quæ Apollonides uermes appellat: Theophranes uero montanas cecedines. Atque in illis aquam optimā contineri: & rupes tu-
nicis bibi. Hæc animalū generationē talē pōit. qualē culicū: ex flumi-
ne & bractea metalloꝝ. Tradit Harmenā cum prius parua esset: ab ar-
taxia & Zariada auctā q magni Antiochi impatores fuere: quo supior
alter Sophina & Acsena: & Odomanidi: & quibūdā aliis: alter regōi
quæ circa arxata est impantes: multum coaluere: & uicinis loca plurima
abstulerunt. Medis Caspanā & Phaunitem: & Besoropedi: Iberibus et
cū montanā Peadti regionē: & Chotizenā: & Gogarenā. trans Cyrū Cha-
lybū gēibus & Molynoecis Parenitam & Xerxenam quæ Harmenie
minori contetminat uel eius partes sūt. Cataōibus Adisenam: & regō-
nē quæ circa antiochi est. Syris uero Tamonitam ut ōnes unius ligat
essent. Harmenie urbes sunt Artaxaca: Artaxia supra appellata: quā Ani-
bal Artaxia regi condidit. Itē arxata ambæ ppter Araxem. Arxata ita
fines atroparia: Artaxata apud Araxinum caput bene habitata: & eius
regionis caput. Ea i flexu quodā iacenq̃ peninsulam facit. p muro flu-
mē opponit: pter llimū quē & fossa & uallo clausum habet. sō p-
cul ab urbe sunt castella quædā munitissima. Babynsa & Olana ubi Ty-
granis zarthabari thesauri seruabant. Alia locus Euphratē etiā. Sed An-
tigena: qui custodiæ præerat. pdidit. Id etiā Cesaris impatores da-
turna obfessione cepunt. atque mures ademerunt. Multi annes sunt in
harmenia. sed clarissimi Phasis & Lycus i mare ponticū exeuntes. An-
sthenes Termodontē p Lyco posuit nō recte. i Caspiū Cyrus & arax
emittūt. in rubrū mare Euphrates & Tigris. Sunt etiā in hac regēe ma-
gni quidam lacus. E quibus est Mantanus. qui Ceruleanus interpretat.
Is post Meotim maximus est: ut ferūt aquæ laltæ: pgrēdit autē usq̃
Atropariam: & salis fontes habet. Arsinus uero quē etiā Thoon uocē
nitrosus ē. Vnde uestes dilacerat ac rumpit: & ppter ea eius aqua nō bi-
bit. p hunc lacū Trigis fert a montana regione iuxta Nipharem tuens
ppter celeritatē undā impmixtam seruat. Vnde & nomen habet. Nam
Medi Sagittā Tigrim uocūt. Lacus hic uarios pisces ferticū huiusmo-
di aquæ unius formæ pisces habere soleant. an ieriores lacus recessus su-
men i uoraginē quādā incidēs: & longo spatio subter terram delatū eo-
rit iuxta Chalonerim. inde is ad opā & Semiramidis mury. deferat a deu-
mis Goedios & totam Mesopotamiā relinquēs. E contra Euphrates ali-
nista eandē regionē habet: cū uero ier se is appropiquat. Me-
sopotamiā fecerint alter per urbē Seleuciam fertur: piscū sinum uersat
ter p ipsam babylonē ut in is pater quæ aduersus Eratosihenē: & Hip-
parchum a nobis dicta sunt. Auri metallū Sympicride effodunt apd

Cābala: ad quæ Alexander menonē cū milibus misit: sed id ab idigētis
 relātū ē. Sūt & alia metallaria: scilicet quæ Opādix dicit: quā harmes/
 mī colorē uocant: Calche p̄similē. Hæc regio non minus pascendis eqs
 apta est: q̄ Media. Vnde Nysei q̄ equis p̄sag: reges utuntur hinc sunt: &
 Harmenæ Satrapes quotannis p̄ se uiginti milia pullos: ex Mithracar/
 na mitebat. Artabazus Antonio præter alios equos cataphractos: istru/
 ctos septē milia ostēdit: cū i mediā cū eo ingressus ē: quoq; equos: nō Me/
 di solum & Harmenis studiosi fuere: sed etia Alban. Nā illi Cataphr/
 ctis utunt. Non puū diuitiæ: & opū huius regionis idicū est: qđ cū Pō/
 péus Tigrati patri Artabazi sex milia talentos argenti scripsisset: mox
 romanos copis uitium distribuit: militi quinquagenas dragmas: Cētur/
 rioni millenas: singulis præfectis puinz & Chiliarchis talentū regionis
 latitudinē Theophanes tradit: Schoenox centū longitudinē duplā: qua/
 dragmum stat Schoenū faciēs: i quo ueritatē transgredi uidet. Est ergo
 ueritatē p̄ximū ponere longitudinē ab illo dictā: Latitudinē dimidiū: ul/
 paulo plus. Harmenæ natura ac potētia est huiusmodi: sed iniquus qui
 ē sermo phibet de hac gente. Harmenius ex harmenia Thessaliæ ut/
 bequæ iter pheras & Latissam uenti: iuxta bebeda: ut dictū ē: Cū lasōe
 i harmenia militauit. Myrsilus uero Pharsalus & Medius Lasseus qui
 ēi Alexandro militauit: dieit ex huius nomine harmeniū appellatū. Eos
 ēi qui cū harmenio erant Acilestinā habuisse: quæ prius sub Sophinis
 er. Alios uero i Sypirende usq; in Chalachanā & ad labens extra har/
 menie mōtes. Atq; harmeniā uellē thessalicā dicūt: idest lōgas tūcas:
 quas i tragediis eolæas uocant: cingunt quoque circa pectus: i prætextis
 m̄a magis. Thessalos sunt imitati. Opus enī illis fuit aliquo tali accōmo/
 dio habitu. Thessali enī (ut pat est) quia longas uestes gēstāt: cū iter oēs
 grecos ualde boreales sint: & quia frigidissima loca incolunt: aptissimā
 imitationē idest poetice personæ culturū prebuerūt. Equitandi quoque
 studū tam his q̄ modis thessalicū dicunt. lasonis autē expeditionē: lasonia
 tollit. quæ a principibus sunt structa: quēadmodū a parmionē lasonis
 templum apud Abdera. Araxē ex pene similitudine. & eodē nomie ab
 Harmenio uocatū putāt. Nā & ille Araxes uocatus ē: eo quod ossam ab
 tīpirab olympoiac eniam tēpe Hūc uero in harmenia e montibus delau/
 plum: & subiecta planicie olim diluta cū exitū non haberet dilatatū pro/
 didere. lasonē uero Tempe imitatū: uiam fecisse: per quā nunc aqua in
 mare Caspiū decurrit. Vnde Araxinus campus nudatus est: per quē
 uis defert in Cataractem. Hæc quæ de Araxe dicunt rationem ali/
 quam habent. At quæ Herodotus dicit: nō ualde sunt uersimilis. Dicit
 tam cū ex Mariana profluentē: i quadraginta annes scindi: & Syphas

Schoenū q̄ (ind)

Longi
harmenien
thessalia
Etolica

baetrianosq; diuidere. Hunc secutus est Calisthenes. Ex Aenianis alios
uicina dicunt habitasse: alios ultra harmenos: supra Abā & Imbag: qui
pauci ptes sunt. Abus ppe usū est quæ Ecbatana fert iuxta bardis rēplā.
Dicunt etiā thraces quidā Sarapare appellari: idest decapitatores: ultra
Harmoniam habitasse: ppe Gutamos ac Medos: homines profecto im-
nes: idocles & mōeant: bracei: ac decapitatores. Sic enim Sarapare signi-
ficat. De Media autē dictū ē i rebus medicis. Quare ex his omnibus col-
ligi potest: Medos Harmoniosque e thessalis esse. ab Iasone & Medea ce-
ros. Ac de alijs quidem hæc. Recētiōra uero a persis ad nostra usq; tē-
pora i summā sic dicunt: qd Persæ Harmenā tenuerūt. Postea Mac-
dones: qui Syriā Mediūque habuerunt. Postremus Orontes ex Indani ge-
neratūsus ex sepe persis: postea ab imperatoribus magni Antiochi qui
cū Romanis bellum gessit Artaxia scilicet: ac zadriada in partes duas di-
uisa est. In enim permittēte rege: sperauerūt: quo supero Romanos adeo-
ti: ac reges nuncupant: sese fuerūt. E genere Artaxie fuit Tygranes:
qui eā habuit quæ pprie Harmenia est appellata. Ea Medis: Albanis &
Iberibus conigua erat: usq; in Colchidē. & Cappadociā: quæ iuxta Euri-
nū est. E zadriada fuit Artanes Sophinus q australes ptes habuincas na-
xime quæ uergūt ad occidentē. Hic a Tygrane deletus est: qd rerum
omnium potius: uaria tamē fortuna usus est. Nā i initio apud Parthos
obles fuit. Deinde septuaginta Harmeniz uallibus i precū datis: reuer-
sus est. Auctus uero: loca ea recepit: & pthor: regione uastata: Peritiā &
loca citius Arbela: Atropatinū quoq; & Gordheū: & cum his reliq; Me-
sopotamiā subegit: præterea Syriā. Phœniciāq; ui cepit. Euphratē tras-
gressus. Inde plurimū clatus: urbem cōdidit prope Iberiā: inter hāc: atque
zeugma quod iuxta Euphratem est: quam Tigranocerta nominant. In
minibus duodecim græcar: urbium: se euersas: cōgregatis. Sed Lucul-
lus q aduersum Mithridatem bellum gessit: continuo subsequutus: ibi
ciuitatibus in sedes suas dimissis: opus quod adhuc erat ipsefectum: ideo
impetu demolitus est: atque in paruū uicū redegit. Tygrane ex Sy-
ria ac Phœnicia pulso. Artabazus autem eius filius: qdū mansit i amor-
cia Populi Romanis: andū fuit fortunatus. Postea nero q Antonium in
parthico bello parthos pdidisset: perfidiz pœnas dedit. Nam uictus ab
eo Alexandriam ductus: & cōtumeliose per urbē circūlatus: ac primum
custodiæ traditus: deinde iteremptus est. post illum multi reges sub Ce-
sare: ac Rōmāis fuerunt: & nūc etiam sunt. Omnia persarum templa: tam
medi: q harmeniū in uenerationem habent. Tanaisidis uero templa pti-
cipue harmeniū: Cum i ceteris locis ea edificātes: tum etiam i Acolēia
dedicant illis seruos: ac seruas: quod ideo minus est mirandū: quod etiam

nobilissimi gētis ejus: filias suas dedicāt: quibus lex est: ut diu apud deā
profiteant: nuptui dētur: nullo renuēre talibus cōiugari. Huiusmodi qd
dam Herodotus de Lydis commemorat: quæ omnes meretriciæ: & tam
benigne amatoribus suis utunt: ut eos hospino suscipiāt: & dona dētipu-
ra etiam q̄ accipere: Quippe quæ a copiosis donibus suppediant. Acci-
piūt tamē nō quoscūq; hospites: sed eos maxime q̄ æque sint digni.

(Duodecim reliqua pōtice regionis cōtinet: ac deiceps Cappadociā.
Galanā. Bithyniā. Myliam. Phrygiā. Meoniā: & ite hæc Sinopē ciuita-
tem Pōticā & Heraciam. & Amisiā: præterea Mauriā. Lyciam. Pam-
phyliā. Ciliciā, cū insulis mōnibus ac fluminibus adiacētibz.

Appadocus multas partes habet. Ea mutatiōes plurimas
accepit. Maxime itaq; eiusdē linguæ sunt qui austrū uer-
sus Cilicio terminant: q̄ dicūt taurus: orientē uersus Har-
menia Colchide ac diuersas: linguæ gētibz: quæ interme-
diæ sunt. septentrionē uersus Euxino: usq; ad Halys ostia.
occiduum uersus Paphlagonū gēte: & Galatis: qui i phrygi-
am transmigrarunt: usq; ad Lyconas & Cilicas. Ciliciam
Tracheā incolentes (Ex his qui unus erāt linguæ antiquæ Cataones separ-
atos ponebāt. Et i diuineratiōe gētiū: eos a Cappadocibus tñq; alterius
linguæ gētibz distinguētes: post Cappadociā Cataoniā locabāt. postea
Euphratē & gentes quæ trās eū sunt: ut eos Melaniā post Cataoniā col-
locēt: quæ iter hanc facit & Euphratē: commagene cōtinus: & decima
Cappadociæ pars est: secundū regionē i decē præturas diuisam. Sic enī
reges ante Aarchelaū: Cappadociæ præcipatū distinctū habuere. Decima
pars ē etiā Cataōia. & utraq; ætate nostra suū prætorē habuit. Sed mix-
tū p̄sido est: cū nulla nec linguæ nec mox diuersitas i his: erga ceteros Cap-
padoas appareat: quomodo peregrinæ gentis signa omnino deleta sūt.
Sūt itaq; distincti. Eos autē Ariarathes adeptus est: q̄ primus Cappado-
ciæ rex ē nūcupatus. Locus hic est: tñq; magnæ cuiusdā peninsulæ Isthmū:
duobus maribus coartatus: mari scilicet Ilici sinus usq; i tracheā Cilici-
am: & cuxino iter Sinopā atq; Tibarnor: orā omnē uero regionē Cap-
padoibus ad occidē uersas: quæ ita Isthmū est: peninsulam dicimus.
quā Herodotus cis Halym uocat. Hæc est cui Creesus iperitauit: quem
de gētiū dominū appellat: quæ cis Halym sunt. Juniores uero eā quæ
itæ taurum est Asiam uocant: eodem nomine quo totam cōtinentem.
hæc gēte: hæc continentur primū ab oriente Paphlagonēs. Phrygēs. &
Lycanones. Deinde Bythini. Myli: & quæ epictetus dicūt præterea Tracasi

& Hellespontia: post hos ad mare ex grecis Aeoles. & Iones. Ex aliis Cy-
res ac Lycii. in mediterranea Lydi. De ceteris postmodum dicemus. Ma-
cedones Cappadociam in duas Satrapias a persis diuisam accipientes par-
tim spontanei: partim inuiti. Ex Satrapiis in regna redegerunt: atque ma-
iorem Cappadociam quae taurum uersus est proprie Cappadociam au-
minantur. alteram pontum: quidam eam quae pontum uersus est: Cap-
padociā uocauerunt: nos autem maioris Cappadociae ordinem nunc igno-
ramus. Nam Archelao uita sancto: Caesar ac senatus decreuerunt ea Ro-
manorum prouincia esset. Cum uero regio sub illo: ac prioribus in de-
fecturas esset diuisa: quinque taurum uersus censebant. Vt Melitina
Cataonia. Cilicia. Tyanensis. & Isauriensis. Quique relique e Laviniasina.
Sargusina. Saracina. Chamane nena. Rhumne nena. Postea addita est a
Ro. ex Cilicia quod ante Archelaum erat undecima praetura regio soli-
cet Castabalis & Cydistae uicina usque Derbam: Antipatri patre sedē.
Ab Archelao autem Trachea. Cilicia circa Eleusam: & omnis ea quae pi-
ratica exercuerat. Melitina per similes est cōmagene. Sola enim ex om-
ni Cappadocia: tota domesticis arboribus conlita est: ut etiam olum for-
rat. & Monasticum uinum: quod cū graeco decertat. Hae Sophiae quae
ponitur habent in medio Euphratem. Ei commagena contermina est. In
ulteriore regione ē castellū quoddam Cappadocum satis clarum: nomi-
ne Tomisa. Id Sophiae regi uenditum est: talentis centum. Postea a Lu-
cillo uirtutis gratia: in bello aduersum Mithridatem gesto: Cappadociae
donatum. Cataonia planities est lata & concaua: & omnia semper arida
quae semper uirent. circumstant eam montes: cum alitum Amanus a pa-
te australi: qui a tauro Ciliciae quodāmodo anulus est. & antitaurus iō-
traria abruptus. Amāus enim in Ciliciā & Syriacū mare ad occasum por-
rigitur. A Cataonia contra notū quo spatio totum Illicū sinum circūda-
dit. & cōpos: qui iter Cilicas sūt taurum uersus. Antitauri uero ad septē-
trionē inclinat. & orientis nō nihil apprehēdit. Deinde finit in mediterranea.
In antitauri cōualles sunt profundae & angustae: in quibus sita sūt Comma
ciuitas: memoratu digna: & Bellonae sanū. quod illi Ma: uocāt. Ea ciuitas
clarissima est: maximāque numine afflatorū & sacrorū seruorū multitu-
dinē habet. Eī Cataones incolūt. qui quāq; regi subditi sunt: parēt tamē licet
doctis fani: & sacrorū seruorū magna ex parte dominus est: qui tempore
quo nos peregrinari sumus: supra sex milia erant uiri simul ac mulieres.
Fano regio adiacet non parua. cuius fructū ac puertū sacerdos accipit. In
honore secundus ē in Cappadocia post regē. Reges ac sacerdotes frequē-
tius ex eadem esse progenie solebant. Hoc sacrorū genus Orestes cum
sorore Iphigēia: e Scythia nautica huc uidēt attulisse: q̄ dicitur tauroperi-

enā Lucubrē comā hic deposuissent ex qua utri nomē datū est. Urbē Sa-
rus amnis interfluuij qui per tauri cōualles deuolutus: Ad Cilicū campos
& subiectum pelagus ptrāsit. Pyramus uero plābitur Cataoniā: & e me-
dia planicie exortitur: & nauigabilis ē. Est enā fossa quēdā memoratu di-
guiper quam aqua purissima magno spacio oculis sub terrā fertur. De
inde in summū exoritur: tanta ut: ut si quis hastā superne demiserit: adeo
aque impetus obstitit: ut uix imergi queat. Fert enā fundo inausgabili:
& latitudine immodica. Cū uero se tauro iunxerit: mi- i modū contrahi
ut. Mira est periterea mōns Carsura: p quā alueus ducit. Nā quēadmo-
dum in petris rimā trahentibus: & per mediū scissis cōtingit: alterius p-
eis eminet: alterius partis depressiōibus ita cōuenit: ut cōiungi pos-
sit. Sic uidere est immetes fluminis pettas: utrinque fere: usque ad mō-
is summa pēdentes: duosq; triumue iuge: spacio: concutitates quasdā
eminētis oppositas habere. Solum uero quod iteriacet: totū saxetū: ualde
pfundā & angustā rupturā in medio habet: ut eam canis ac lepus saliat.
Hic fluminis Alueus: ad labrū usque plenus est. Latitudine aqueductui
pt. ppter obliquitatē autē & angustias: & uallis pfunditatē: mox de lō-
guo accedentibus sonitus exaudir: tonitruū petūmils. Montes uero
egressus tātū limū i mare deducit: ptim ex Cataonia. ptim ex Cilicē cā-
pēut huiusmodi de eo oraculū aditum feratur.

Tempus entrapidis olim cū Pyramus undis:

la sacra ueniet: congesto litore Cyprum.

Ita enim sic euenit: ut in ægypto: in qua semper Nilus ex aggestiōe: ma-
re cōmētē efficit. Vnde Herodotus ægyptū fluminis donum appellat.

Petri quoq; dicit. Phax prius i pelago fuisse: quæ nūc ægypto coheret.

Tertia est Dacia: i qua luppāter colit: non iserior hac: sed memoratu di-

guā. In ea aquæ salis fossa est: quæ magni lacus ambitū habet: ualis & ere-

dis clausa supercilis: ut scalarē descensum habeat. Aquā nec manifestū

ula ex pte exitū habere: nec augeri: proditum est i Cataonū campū: & Me-

liūciuitatē nullā habēt. Castella i montibus munita sunt. Azamora &

Disacē quod Carmala flumē circūfluit. Habet enā Apollinis Cataonis

delubrē: quod i tota colit Cappadocia. Aliæ prætutē urbes nō habent:

excepis duabus. E reliquis prætutis i Sagatausina oppidū est Herpa: &

flumē Carmala: quod in Ciliciā emittit. In cæteris prætutis: Argus mu-

nitio: is iuxta Taurū est: & Nora: quæ nunc Neroasus uocatur. in qua

Eumenēs obsessus diu resistit. Aetate autem nostra: Sisīnus in eo thesau-

ros habebat. Is Cappadocum impetrū adortus est. Huius regis erat Car-

dēna in urbs modū instructa. Ea i montibus est Lycienæ. Nā & Sauera

ti uicus dicit fuisse: i modū urbis: & regiōis Metropolis. In Monmens

leuis sanū est: qui apud Venafinos colit: In eo habitāt sacroꝝ seruoꝝqꝫ
 re tria milia. Sacra regio fertilis est: quæ inuñ puñtū sacerdoti dant: talia
 toꝝ quindecim. Is p totā uitā sacerdos est. sicut illeqꝫ ui est apud comena
 na & post illum secundus i honore. Dux citū prætura urbes habēt. Ty
 anēsis: Tyana tauro subiacētia: qui apud Cilicias portas est: ad quas mō
 trū cacumina. in Ciliciā ac Syriā rēdentiā: facillima sunt. & omnibus cō
 munita. Regio quæ iuxta eam est Eusebia uocat. Ea fertilis est: & magna
 ex parte planities. Tyana aggeri Semiramidis subiacent: optime mun
 to. Non procul hinc sunt Castabala & Cybistra oppida mōi p̄pinqua.
 Castabalis est Diane Perfice sanū: ubi dicunt sacras mulieres illeas nu
 dis pedibus sup prunas ingredi. atqꝫ hic etiā eadē historici narrāt. Orestis
 & tauropolæ. & Peraia idcirco uocantā dicūt: quod ex ulteriore regione
 fuerit allata. In tyanēsi prætura una ex decē supradictis oppidū est Ty
 ana. eā uero quæ epistelus dicit. His non connumerō. Castabala scilicet
 & Cybistra: & quæ in Cilicia trachea sunt. in qua Archelaus Eleusim i
 sulā fertilē munuit: opus memoratu dignū: ubique magna tēpore pe
 degebat. In cilicia est ea quæ Mazæia uocat: gentis eius Metropolis: atqꝫ
 ea etiā Eusebia nūcupat: quæ iuxta Argeū ē. Latet enim sub Argeo mō
 te omnium altissimo: qꝫ semp i summo niues habet: ex quo dicit qꝫ eo ascen
 dūt: qꝫ ii per pauci sunt: sereno celo utrūqꝫ sequor perspicui illū: scilicet
 ac ponticū. Cetera ad ciuitatis habitationē icōmoda sunt. Nā & sicca est
 & debilis: & ppter principū negligentia imonita: & sorsalle de industria
 ne moribus ut munimēto strenuamus cōsidāt planicie habitantes: quæ
 colles arduos & difficiles habet. Loca uero circūstria omnino sunt ster
 lia & scultia: qꝫ cāpestria sunt. Arenosa enī sūt & petrosa: paululū uero
 p̄grediētī Campi sunt igne exusti: & solū icentum p multa sūd: quæ pro
 pter necessaria e longinquo afferunt: & quod etiā abunde piculolum u
 deat: nō longe abest piculi materia. Nā cum rota fere Cappadocia lignis
 careat: Argeus tamē circūcitra siluā habet: unde de pximo lignari adest.
 Sed loca siluæ subiecta ignes habēt. Sūt etiā gelidis aquis plena: qꝫ nec
 ignis nec aquæ i summū exiūt. quapropter maxia ex parte herbida sūt.
 Quibusdā in locis solum palustre est: & p noctē ex eo sūmāz cōlurgū:
 rei itaqꝫ gnati caute lignant: sed multis periculum est: præsertim pcocti
 i obscuris ignis sossas icidētī. Est flumē i planicie ante urbē nomine me
 las distā ab ea stadia. xl. Is fontes habet i loco urbis humillimos: sed hæc i
 pte iunilis ē: cū non aprū exitū habeat. In lacus ac paludes diffusus: urbis
 ac tē reslate corrūpit: & lapidicinas cū utilissimæ sūt: efficit iunles. Maza
 rim enī lapidū copā p ædificiis ex ripis habēt: nā lapidū Crustæ aqꝫ
 recte resiliūt. Atque paludes hæc ubique ardēt. Anarathes Res ignifus

quibusdā obstructis: ad quas Melas exitū i Euphratem habet: proximā planitiē totū lacu diluit: atque insulas quasdā: cūq̃ Cycladas comprehensū: puenit: ibi imorabat̃. Clausura uero ad unum rupta: aq̃ soluta ē. Intumefactusq̃ Euphrates: magnā Cappadocię prē traxit: & multas habitationes & ciuitates delcuit. Agrum quoq̃ galatę: qui phrygię habet: minū paruo affecto detrimēto. Quę ex re. xxx. milioꝝ damno multa rus: eius rei iudicio Romanis cōmissa. Idē circa Herpam cotigisse: nā & ibi Carmale exita obstructiore deīde rupto: Cum aqua quedā Cilicū loca deuastasset: pœnas dedit us: quia iniuria affecti fuerunt. Mazacinoꝝ itaq̃ loca q̃q̃ plurimis rebus incommoda sunt: ea tamē reges ad habitandū p̃cipue uident̃ elegisse: quia locus totius regionis medius erat: & lignis & lapidibus abundabat: & herba: q̃ plurimū ad alēda pecora indigebant. Nā ea urbs quodammodo illis castra erat. Ceterę uero turcę: ex munitionibus & castris habebant: quę ibi plurima sunt: alia regis: alia amicor̃. Distāt Mazaca a pōto ad stadia octingēta austrū uertus: ab Euphrate paulo mius q̃ duplū. A cilicis pontis. vi. dieꝝ: intere. & a Cynnis castris p̃ urbē Tyana: quę circa mediū fere iter iacet a Cybistis ad stadia. ccc. Mazacini Charonde legibus utunt̃. eligentes aliquē legisperitū: qui sit eis legum iterpres: quēadmodū apud Romanos sunt iurisconsulti. Hos Tygranes Armenius male affecto: cum Cappadociam excurreret Omnes enim trāstulit i Mesopotamiā. & Tigranocerta magna ex p̃te ex his coluit: postea capto Tigranocerto: potēiores reuerli sūt. Regionis latitudo ē a ponto tantum uersus: mille fere & octingētoꝝ stadiorū. Lōgitudo uero a Lyconia atq̃ Phrygia usque ad Euphratem: ad austrorā & harmeniā ad tria milia stadior̃. Ea frugibus abundat p̃sertim frumēto: & pecore omnis generis: quę cum ponto australior sit: fertilior tamē est. Gabadania campestris ē: & ceteris australior. nam taurū lubit: & uix ullam fructiferā: arborum p̃ducit. Ipsa & magna reliquę religionis pars: pascaua optima habet p̃sertim quę circa Gasauri ē & Lyconiā: & Morimēnā. In Cappadocia nascit̃ ea: quę Sinopica rubrica dicit̃: omnium optima: quę cum Iberica decet. adeo Sinopica appellat̃: quod tam mercatores eo deferbant: prius q̃ Ephesiorum emporium tam celebre esset. Dicit̃ etiā Crystalli: & Onychi lapidis cruſis: prope Galatas ab Archelai perquisitoribus inuentas. Eratque locus quidam candidi lapidis: colore ebori p̃similis: qui tanq̃ cotes quasdam non magnas producebat: quibus cultorum capuli fiebāt. Alius uero ad specularia faciendā: glebas magnas ferebat: ut etiam extra exportaretur. Pōti atque Cappadocię confinium est regio: quędam montana: cū tūto pariter progrediens: quę ab occidentalibus commagene extremis

inimum sumit. In ea castellum quoddā praeceptum cōditum ē: nomine
Darnesdauusq; ad Lauian sine oriētalē. Cappadocię praeuere cōdūt Chā
manena & Lauianfina. Sed cū primū romani res asiancas persequerentur:
Antiocho supato amicitias atque societates cum regibus ac populis ma
gebant: ac ceteris quā regibus priuatiū hic honor Cappadocię: & Cap
padocū gentiētis publice datus est. Regia deinde stirpe extincta: roma
ni cōcellere: ut gens ea libera esset secundū amicitia & societate ante cō
tractā. principes libertatē reculare: & dicere se eā ferre nō posse. & ut Rex
sibi daret orare. Romani admirati quod inuenerent qui libertatē recula
rent: permiscere ut quem uellēt regē eligerent. Elegerūt itaque Antiochaz
mē: qui in pgressu uertia aetate defecit. Tum creatus est Archelaus: ubi
hil illi affinitate cōiunctus. idque Antonii opera. atque de maiore Cap
padocia haftenus. De trachea uero Cilicia illi addita: praestat: ut tunc ple
quamurcū de tota cilicia dicemus. Mithridates eupator pōti Rex cōsti
tutus: eam habuit: quae Haly flumine terminat: usque ad Tibarnes &
harmenios: & regionē quae cis Halym est. quae uero Mastrim usque pē
debat: & quādam Paphlagonię ptes adeptus ē. Itē otā Heraclū: usque
ad occidentales patrię Heracidiis platonici partes. ad cōtata uero usq;
i Colchidē & harmeniam minorē: quae quidē ponto adiecit. Nū & pōpe
tus: a quo ille sublarus ē: his finibus regionē accepit: quae uero harmeni
am uersus: & circa Colchidē sunt: principibus distribuit: qui secū milita
uerant. Reliqua i duodecim gubernationes diuisit: & Bithyniē addidit.
ut ex utriusque una puincia efficeret. Paphlagonū quosdā is regēdes de
dit: qui a Pylemōe erāt. quēdamodū galatas usq; erant genere turcū.
Postea Romanorū duces alias atque alias partitiones fecerūt. Nū & reges
ac principes cōstituebāt. Ex ciuitatibus alias liberabāt. alias principibus ma
debāt. alias sub Ro. Po. dimittebāt. Nos autē qui singula plequimur. pra
lulū de priōnibus disseramus: attingētes quaeq; uia uidebūt. acq; ibi
Heraclia incipiamus: quae horū locoꝝ occidentālissima est. In pōti itaq; eu
xinū a pponide nauigātib. A leua iacēt ea quae Byzātio sunt cōiuncta.
& a thracibus habitata. & pōn leua appellant. a dextris sunt Chalcedoni
proxima. Bithyniōꝝ sunt. sequētia Marādinōꝝ. quidā ea Cauconū dicūt.
reliqua Paphlagonū: usq; ad Halym flumē. Postrema Cappadociūq; iux
ta pōti sunt: & reliquorū usq; i Colchidē. Haec oīa pōti euxini dextra no
mināt. Ton huic orae a Colchide. Heraclū usq; Eupator iperant. Vite
riora uero ad os: & Chalcedonē. Regis erāt bithyniōꝝ. Sublatis regibus
Ro. eodē terminos seruauere: ut heraclū pōti cōcederēt. ulteriora bithy
nis bithyni cū plus Mysii essent: a thracibus bithyniis: & Thyniis: qui ibi
habituere: ita sūt postea nominati. Inter plurimos quē cōstat & iudicium

bithynice gentis: ea ducti: quæ adhuc sunt i thracia: q̃ quidam bithyni dicant. Thynice uero gentis Thyniacū latus quod iuxta appolloniam est & Salmydessum. Bebryces quoque qui ante hos Myliā incoluerunt Thraces quātum ego existimo fuerē. Dictū est aut̃ mylios colonos esse thraciē: qui nunc mylia appellant: atque hæc a nonnullis ita dicunt. De mariandynis uero & cauconibus nō eodē pacto omnes sentiunt. Nā heraclā quā Mileſii condidere inter Mariandynos ſatī tradunt. qui uero ſint & unde: nemo id dicit. ſed nec dictio: nec alia ulla gentis differentia: in huiusmodi hominibus apparet. ſunt tamē bithynis perſimiles. undeſ itaque & hæc natio e thracie partibus p̃fecta. Theopōpus auctor ē Mariandynum quendā Paphlagonū partim multis ſubiectē ipentalle atq; ſado imperu Bebrycum regione occupalle. quī uero cepiſſet de ſuo nomine reliquiſſe atque illud dictū eſt. Mileſios qui primi heraclā cōdiderunt: Mariandynos in ſeruitutē redegiſſe: qui prius locum eū tenebāt. ut etiā ab eis in cōſeptum uenderent: nā his contigit: quādmōdū is q̃ Milesius cetus appellati ſunt. li enim Græcilibus dicūt ſeruiſſe. Theſſalis uero Penetheſi Caucones aut̃ quos eā oēs dicunt habitalli: quæ poſt Mariandynos eſt: uſque ad parthenium flumē habētes urbem Teium: alii Syrtas putant: alii macedones: alii pelafgos. Sed de his prius dictum ē: Calliſthenes in diuinatione ſcribebat hos uerſus poſt hunc uerſum i Crōnā atque Egialum percelſos ide Erythinos. Hos alios ponebat. ſ. iſde Polycle ſatus magno cauconas augebat: Partheniū circa fluuium qui tecta colebant.

Progrediſſi. n. a mariandynis & heraclia uſq; ad Leucoliros quos & nos Cappadocas appellamus. Cauconum uero gentes circa Teium uſque ad Partheniū amnē: poſt Parthenium enen ſequūtur. Cytoz habitātes: æque nūc etiā caucones quidā circa Partheniū ſunt. heraclia optimū portum habet. Ciuitas alioquin memoratu digna: quæ colonias emiſit. nam cherōneſus eius colonia ē. & Calapis. Ea cū prius libera eſſet poſtea diu ſub tyrānis fuit: deīde ruriſum ſe i libertatē uendicauit. Poſtea cum ſub Ro. eſſet: regem habuit Ro. coloniam in parte urbis & agri admiſit. Adionx odomaceli Tetrarchæ galatarum hanc urbis partem ab Antonio accipiens. quam heraclienſes tenebant: paulo ante antea bella Ro. noctu adortus: ad unū oēs iugulauit: iuſſu (ut ipſe dicebat) Antonii. poſt actiaca uero uictori i triūphū ductus: ipſe cū filio iugularus eſt. Hæc ciuitas ad pōicē p̃uinctā pertinet: cum bithynia ordinata ſint. Chalcedonē & heraclā m̃n ānes fluuiē q̃bus eſt Pſillis & calpas & Sāgarius curus portu mēionē fecit. fontes habet apud Sāgiam uicem. Diſtat a Pſinunte c. l. ſad. & magnā phlygiæ Epicteti ac bithyniæ p̃tē percurrat: ut ab

urbe nicomedia paulo pluribus q̄.ccc.stad.abfit: ubi Callus amnis i eā
influit: initū habēs ex modis phrygiæ: quæ i bellefpōte hæc eadē ē: quæ
epictetus. & bithyniā prius habuere. auctus autē & nauigabilis factus: cū
prius nō esset nauigabilis: ad ostia bithyniā terminat: i fronte huius ore
iacet insula Thynia: i heraceni agro nascit aconitū. distat hæc urbs a
fino chalcedonio stad. m. quingēsis. a Sāgario flumine. d. teionincū oppi
dū nihil habet memoratu dignū: præterq̄ quod phileterus hinc fuit au
tor generis regū attalcorū. deinde pibenus anis p florida deserit: unde &
nomē allocutus est: ortum habens i paphlagonia. postea ē paphlagonia
& eneti. sed quærent quosnam poeta enetos dicat: cum ait
Paphlagonasq; ferox ducebat i arma Pylemon:

Ex enetis multi ducunt genus unde feroces

Nūc dicūt nūq̄ enetos in tota paphlagonia osēdā: quidā dicunt uicem
esse i littore decē schoenis ab Amasii distāte: Zenodorus de eneti scri
bēs: putat eā significari: quæ nūc Amisus appellat. alii nationē quādam
Cappadocibus finitimā p̄diderūt cū Cimeris militasse: postea Adriam
puenisse. sed quod maxime iter oēs cōstat: ē qd̄ Eneti clarissima paphla
gonū natio erat ex qua Pylemon fuit: cū quo plurimi ex illis militauerunt.
Amisso autē duce post capta troia Traciā transeerūt. Errantes uero i eā re
gionē deuenere: quæ nūc enetiā appellat. Quidā Antenorē dicūt: & eius
filios: classis huius participes i interiore Adriæ recessu cōstitisse. Vt in re
bus italicis a nobis dictum ē. atq; idcirco uerisimile ē enetos defecisse. &
nūq̄ i tota Paphlagonia apparere. Paphlagōas ad orientē haly flumē ter
minata meridie fluēs iter Syros atq; paphlagonas: exitq; (ut Herodotus
ait) i eā qui exinus pōtus appellat: Syros Cappadocas dicēs: qui nunc
enā leucolyti appellāt. cū qui extra tauri sunt: etiā Syri nominent: & cū
illi i cōpatione ad eosq; itra tauri sunt: colore sint adules: nō eadē appella
tionē habuere. Pidasus dicit Amazonas Syriū: hastasq; exercitū du
cere. significās Themistyre habitatores. Themistyras eni amisioq; ē: ea
autem Leucosirorum qui post halyū sunt. haly itaque orientem uersus
paphlagonum confinium est: Austrum uersus Phryges & Galatæ qui
ibi habitauerunt. occidentem uersus Bithyni & Mariandyni. Carorum
uero genus omnino interiit. Septemnonem uersus est Euxinus. Hæc re
gione in mediterraneam diuisa: & marinam orā: quæ ab haly. usque i
Bithyniam perōdā. Oram habuit Eupator Heracleam usque. ex medi
terranea uero partem prop̄uiorem. Cuius ptes quidam trans halyū
rēdebāt. & hucusq; pōtica prouincia Romanis terminatur. Reliqua po
tētib; parebant. etiā post Mithridatis euerfionem. de Paphlagonibus
mediterraneis: qui Mithridati nō paru-erunt: postea dicemus. Nūc em

placui ppositū est huc illi pareret portus uocat. Post Partheniū amnē
 est Amalthis: de cōditoris nomine appellata, ea posita i penīsula portus
 habet ex utraque līthmi parte. Amalthis uxor fuit Dionysii Heracle ty
 rini: & Oxyathis filia: fratris Dami eiusque cū Alexandro bellum gessit.
 Ea etrium urbium scolis: unā consecit ciuitatē Sefamo. Cytoro. & Crō/
 na. Quay: poeta in instituendis Paphlagomibus meminit. Quarta Teos:
 que cito defecit a communione. Ceteris in ea permānētibus, Sefamus
 Amalthis arx dicit Cytoro: olim Sinopensiū emporiū fuit. dictū a Cyto
 ro Phryxi filio: ut Ephorus tradit. In amastriano agro plurima atq; opē/
 ma buxus nascit. præsertim circa Cytoro. Littoris uero tractus supra cen
 ti stadia lōgus uicū habet eiusdē nominis cuius poeta meminit: cū dicit.
 Crōnā atque Egeallū præcellos idē erithynos.

Nōnulli scribunt Crōnā & Gobialum. Erithynos uero eos dici putant:
 qui nūc Erithui uocāt a colore sic nomīati. Sūt enim duo scopuli. Post
 Egeallū est Carābis: p̄mōtorū magnū: ad septentrionē porrectū: & Scithy
 cam peninsulā de qua sæpe fecimus mētionē: & de frōe arietis ei oppo/
 sitaeque euxinū portū bimare efficit. Post Carābim sequit Cinolis: &
 Anticnolis: & oppidū quod Abonus condidit. & Harmena de qua pro
 uerbū fertur cui nullum negociū erat Harmenā construxit. Ea Sinopē
 sum uicus est. & portū habet. Deinde Sinope: urbis que i hac regione
 fuit clarissima. distās ab Harmena stadiis. L. Sinopē Milesi condideret
 que classe compua mari: quod ita cyaneas est: impauit. Extra uero mul
 tum certaminū particeps fuit cū grecis. Et cum libera fuisset: tādē
 amissa libertate: Pharnaci obrēperauit. fuit enim obsidione capta. postea
 successoribus eius: usque ad Eupatorē & Romanos qui illū sustulerūt.
 Eupator ibi natus & educatus: eximie illam coluit. & regni Metropoli se
 cit. Ea naturalis puidētia optime munita est. Nam sup colle peninsulæ cur
 iusā sita: ex utraq; līthmi pte portus & stanōes habet: & mira Pelamy
 da. de quibus diximus: quod secundā piscationē Sinopenſes terrā By/
 zantiū habēt: peninsula circē circa ripas iugosas obtendit: & fossas quas/
 cū in petris excavatas: quas choenicias uocūt. Hæ mari tēpestare elato
 complent ut non facile aditū possint. præterea petre summa echinis ple
 nudo pedi iaccessibilia sūt. In superiore urbis pte optimū solum est. &
 agrestibus ortis ornātū: præserti sub urbana hac urbs optie structa ē: &
 gymnasio: & foro: & porticibus splēdide ornata bis tamē capta ē. primū a
 Pharnace: de subito & præter opinionē igrūere: postea a Lucullo: & icidē
 a tyrīno: cum iterius & exterius obsessa teneret. Nā bacchides ab rege
 custos impositus: ac semper aliquam prodicionem a ciuibz suspicans:
 undem multos flagris: & cæde usus homies ad despetationem perduxit

A +
 Ma
 S. 300

Reliquia

Dei sub re
 pueri of

quā nec strenue ueri se possent: nec ex cōposito hostem adociri. Ergo ca-
peti sunt. sed cetera urbis ornāmēta Lucullus serauit. Vallari uero plā
abstulit: & duolytumischēnidis opus quem illi urbis conditorem putā-
res: ut deum colebant. Ibi eius oraculum habebat. Hic unus ex iis uidet
fuisse: qui cum lasone nauigarunt: atque hunc locum occupasse. Postea
Milesii loci opportunitate: & icolarum imbecillitate perspecta: illos ex his
sedibus pepulerūt. & colonos induxerūt. Nūc Romanorum coloniū co-
cepit. unde & urbis & regionis pars illi data ē. Distat a sano stadis tribus
milibus: & quingentis ab Heraclia duobus milibus: a Catambis septigē-
tis. utrosque claros tulit Philosophos. Diogenem Cynicum. & chimecheum
Patriōem. Poetis Diphilum comicū: rerum scriptores Bamonē: qui de re-
bus per se sic peractauit. Deinceps sūt Halys fluminis hostia: nomē habē-
ria a Salibus quos praeferuit. fontes habet ppe pōticam: i maiore Cyp-
padocia iuxta Cambisēnam. & multus ad occidentem defertur: postea ad
Septentrionem cōuersus: p Gallatas & Paphlagonas: hos & Leucosyros
terminat. Tota Sinopica regio ac mōtana: quae dicitur orae immet usque
i Bithyniā optimā ad aedificandas naues materit: & pductu foeli habet.
Sinopica quoque acerē gignit: & nucē mōtanāe quibus mēlas faciunt.
Tota oleis cōsita est. quae uero paulo supra mare est: culta est. Post Ha-
lys hostia est Gadilonēica usque ad Aramenā. felix quidē regio: ita
campestris. & omniū ferax. Oues habet mollis pellis & lana: quod i tota
Cappadocia atque ponto perratū est. Isunt etiā Damae quae alibi pau-
tas ē. huius regiōis prae habēt Amisini. patē Pōpeius Deiotaro deditur
ea quae Pharnatie & Trapezūtae proxima sunt: usque i Colchidem: &
Harmeniā minorē. atque horum regem fecit. cū & paternā Terrarchā
haberet. Ex Galatis autē eos qui Telistobogi appellāt. quo mortuo mul-
ti successerūt. post Gadilonē ē Saramēna: & Amisus ciuitas isignis a Si-
nope distās ad stadia nongenta. Refert Theopōpus prius Milchaeopo-
stea Cappadocū principem eī cōdidisse. Deinde ab Arbenocle & Aithi-
enibus habitatā: & pīrea nominatā. Hāc reges occupauerūt. Eupator eī
replis exornauit: & pae muris instruxit. Hāc Lucullus ob sedit: deinde Phar-
naces bosphoro traiecit. Antōsius autē regibus dedit: A diuo Caesare libe-
ratā. postea a Stratōe tyrāno uexata ē: deinde rursum post res actiuas ab au-
gusto exsare liberata. & nūc optie cōstituta ē: Quae cū ceterā regiem
optimā habet: tū etiā Themiscyram Amazonū domiciliū: & Sidnā.
Themiscyra campus est: qui partim pelago alluitur: ad. xxx. stadia ab ut-
re distās. partim a mōtana: arboribus plena: & irrigua: cum flumina inde
scaturiant. E quibus omnibus flumē unum auctū: nomē Thermodes
campum percurrit. alterum huic aequale ex Phanarea fluens: eandem

planiciē Irrigat nomine Iri: qui i ponto exoritur. fluēs autē per media pō
in Comana: & per Daximoniacā helicē cāpum occidentē uerſus: poſtea
apud Gazura antiquā regiā: nunc uero deſertā cōuertit ad ſeptentrionē.
poſtea rurfum reuertit ad aurorā Scylace: & flumibus alijs aſſumptis.
& ad ipſa amariſſe montia patrie noſtræ: urbis mutiſſi metallarum egre
diē i Phanaſi: ubi Lycus cū eo circūcurrēs. & initia ex harmonia trahēs
nomē amittit. Deinde Themifcyra & pontū pelagusaquā hanc exoritur.
Quapropter hæc planicies ſemp roſcida eſt: & herbida, & tam bouum: q̃
equoꝝ: natrix: ſemē plurimum recipit: panici. & mulſimo nunq̃ deficit.
Nā ſemper aquæ copia: q̃m ſiccitas melior ē. quapropter nūq̃ i homines
ſimē ſenſerunt. Tātam præterea agreſtū pomorū: & ulro naſcentium
copiam præter mōſiana regio offert: uic prunorū: malorū: ac nucū: ut quo
aiq̃ ſiū tempore i ſiluas exierint: itis abūdēt. Cū autēdū adhuc fructus i
arboribus pendeāt interdū in folijs iaceāt. quæ lapſa multa & alta & hu
mi effuſa ſunt. Multa eſt ferax ōnis generis uenatio: ppter alimentorū co
piā. Poſt Themifcyrā eſt Sidina planicies: q̃q̃ nō ualde ferax: ut lingua ta
nē. habēs in ora maritima loca munita: Sidā ex qua Sidina nominatur:
& Chabacē: & Phauela: atq̃ hucusque Amifiua preſent. Hic uiri i diſci
plinis memorabiles fuere. Mathematici quidā Demetrius Rhoſienis: &
Donyſiodorus eodē nomine quo Icenēs geometria. ſunt etiā Tyrāmoni
grammaticus: quē nos audiui muſ. Poſt Sidinā ē Pharnacia: oppidū mani
ſſimum. deinde Trapezus græca ciuitas: in quam ex Amifo duum mi
lien & .cc. ſtadiorum nauigatio eſt. hinc in Phaſim mille & quadringen
tum: quate uniuerſa ſtadia a templo uſque i Phaſidem ſunt citreter
oſo milia uel paulo plura. In hac ora ab Amifo nauigantibus: primo
ē promōtorium herculatum. deinde promōtoriū laſonium & gentes:
deide Cytorus oppidum: ex quo Pharnacia habitata eſt. poſtea li. hopo
li humi proſtrata. poſtea Siuſi: quo ſunt cetaſius & hermonaſſa: medi
ocres habitationes. poſtea non procul ab Hermonaſſa habitatio quædā
Zygopolis appellata. De Colchide autē & ulteriore ora dictum ē. Tra
pezū & Pharnaciæ imminēt Tibarni: & Caldæi & Sāni: prius Macro
tes nominati & minor Armeniā & Appaite his locis quodammodo
proximi: qui prius Cercete dicebātur. Per hos præterit Cydiſſa mōs aſ
petimus: & Moſchicis montibus coniunctus: qui ultra Colchidem ſū
nus ſumma ab Heptacomeris obtinentur: & Paryadra: qui uſque in
Armeniam protenditur: a locis Sydinæ & Themifcyræ proximis. &
orientale ponti latus efficit. Sunt autem omnes hi agreſtes homines: præ
ſerim Heptacomeræ. horum nōnulli ſuper arboribus ac turribus habi
tāt. Vnde atq̃ Moſynoccos appellauere. Turres. n. Moſym uocāt: n ex

serina carne & arborum fructibus uiuant:arque ex lignis destitutes peregrini nos adiciunt iter agentes. Heptacomete tres Pöpeti cohortes obstruunt: dum montana ptran suēt. Miscentes enim crateras furentis mellis: quod rami arborum ferunt: potos & mēte alienatos adorti: facile inuenerunt. Quidā ex his Barbaris Byzantes uocabāt: & qui nūc Chaldæi: olim Chalybes dicti sunt: apud quos Pharnacia sita est in mari habēs pelamydū copā. Nā hoc in loco præcipue eiusmodi piscis capitur. In terra uero sunt metalla: nūc ferti: prius etiam argenti. & omnino in his locis ora æguissima est. imminēt continuo mōtes metallis pleni ac siluis: quæ nō ualde colunt. Resat ergo ut metallorum opatores ex metallis uiuāt. maris autem studiosi: ex piscatu maxime pelamydū: ac delphinū. qui pisciū gregē insequētes: ut Cordylos Thumnon: & Phelamydas pinguescunt. Unde facile capiunt: cū terræ appropinquāt. ac facile inesciūt. Arque hi delphis in frusta credūt. & aruis multa ad res omnes utunt. Hos ego poetā Halyzonas dicere ex istiusmodi dinumeratione post Paphlagonas: ut Hic & Halyzonas odiusque & Epistrophus una.

Lōgiqua ex Alyba ductū argenti uena una est.

Sive quod scripturæ transpositio facta sit ab eo: quod est lōgiqua ē Chalyba: siue qđ homines prius Alybes pro Chalybes sint nominati: nō tū nūc Chalybes Chaldæi dici potuerūt: prius non potuerit pro Alybes Chalybes nominari cū nomina multas mutationes suscipiūt: præsertim Barbari. Nam Thracos quidā: prius Sines uocabātur. Postea Sini dicti sunt: deinde Say apud quos Archolochus dicit se clipeū abieciisse. Criminis eripetem clipeum: nō spōte reliquit.

Dum bene Tammeos dimico apud Sayos.

Idē nūc Sapæ appellant omnes hi circa abdera: & in insulis lacus habitant. Eodem modo Brygi: & Breges & Phryges idem sunt: & Mysii & Merones: & Meones: & Mēnes: sed quid multiplicatio opus est. Scripsi ut Alybes in Chalybes mutari existimat: consequētia uero: & cōsentanea nō intelligit. Et ex eo maxime: ex quo Halyzonas Chalybes dixit: opinio nem eam reprobat. Nos illius & aliorum opinionem cum nostra conferentes consideremus. Alii Halyzonas alii Amaconas scribūt. ex Alyba autem ex Alopa uel ex Aloba faciūt. Scythas uero Halyzonas ultra Baryschenem: & Callipidas & alia nomina quæ Hellanicus & Herodotus & Eudoxus ut uana contempserunt. Amazonas inter Mysiam: Cariam & Lydiam: (ut Ephorus putat) prope Cumam patriam suam. Sed rationē aliquā habet. fortasse. n. regionē dicit: quæ prius ab Amazō: habita bat. postmodū ab Acolibus: & Ionibus habitata: & urbes quæ ab illis cognominatas: ut Ephesus Smyrnā: Cumā: & Magnesiā. Alyba uero: ut

quidam uolunt Alopea uel Aloba: quomodo i his locis censent? quomodo longiqua? quomodo argenti ubi uena est? Hæc autem soluit sequens uersusquem sic scribit.

Hic & Amazonas odiusque & Epistrophus una.

Ducunt ex Alopea: unde ferax genus est mulierum.

Hæc solutione i alia fictione incidit. nusq̃ enim hic Alopea iuenit & mutatio pater scriptura: fide inuasa rei fiducie similis est. Scepheus nec huius opinionem recipere uester nec eorum q̃ existimant Halyzonas circa pallem habitare de quibus i rebus Macedonicis fecimus mentionem. dubitat enim quomodo ex nomadibus q̃ ultra Borysthenem habitant: putandum sit societatem troianis uenisse. Hecaten uero Milesia: & Menocratis: Xenocrati familiaris: & Palephati opinionem summo prelo laudat. quorum alter i pagranonem uenit dicit Orymum amnem ad urbem Alaziam fluere. & p̃ Mygdonem caput ab occidentem Edasculinco lacui Rhynclæum emittere. nunc dicit Alaziam desertam esse: & multos Amazonum uicos habitari p̃ quos Odryssa fluxit atque iis eximie Apollinem colit. præsertim apud Ephoriam Cyzicenorum Meætrates i Helesponni peragratione locis ultra Myræam regionem imminere at motana quedam p̃petua aqua Halyzonum gens habitauit. scribendum iquit est p̃ Geminum. L. q̃q̃ poeta per simplex scripsit: p̃pter metrum. Palephatus patet ex Amazonibus tunc Alopam: nunc uero zeliā habitantibus: odiū & Epistrophū cum exercitu uenisse. Hæc itaq̃ opinionem quam laudem meretur? nam aliā quæ scriptura & hi mouent: nec argenterie obedi possunt: ubi sunt i Myræanico lacu. nec quomodo q̃ hinc: Ilion uenerūt: de longiquo fuerint: si des Alopam uel Alaziam esse. Hæc enim multo sunt uiciniora Troie: ea quæ circa ephesum uacant. Sed q̃ dicunt Amazonas circa pygella esse: inter Ephesum & Magnesium: & p̃ueniunt garrunt (ut Demetrius ait) nam longiquitas ei loco nullo modo potest accommodari: imò nec ei accommodat: qui circa Mysiam Teutranasq̃ est. dicit itaq̃ accipienda esse quedam ac si ipse prope addant: quemadmodum illud longe ab Ascania. & illud

Quod dederat genitrix Arneus nomen habebat. Et illud

Ipse manu clauum comprehendit penelopæa.

Quod si detur illa certe danda non sunt: quibus Demetrius accedunt: quibus existimantibus dici oportere: longiqua ex Chalyba: nequaquam probabiliter contradixit. nam concedens quod licet nunc apud Chalybes non sint atque gentis: fuisse tamen contingit. illud non concedit: quod illustres essent: & memoratu dignæ: quemadmodum ferrarie. Inger aliquid qd̃ uerat eas illi fuisse: quemadmodum ferrarie? Nā si ferri copia locū illustre facit: quare non argenti? qd̃ si non heroum tempore: ac homeri ætate argenti i opus non uenerat. Sed num q̃q̃ poetæ dictū accusat? quomodo ætis fama

e media Italia: quomodo Thebaicarū opum ex ægypto puenerat ad por-
tū: cū ipse duplo fere ab ægyptiis thebis abesset: q̃ a Chaldæis? Sed nec
cū iis concordat: qbus assentiū. nā cū de seipſi docet patria sua: dicit pro-
pe scepsim & Elapū Enēā uicū & Argyriā: & Alazoniā esse: quæ p̃fo-
cto si sint circa Elapū octū sunt Hecateus ait ultra eius hostia. Palephatus
aut̃ prius Alopā habitāt: nūc zeltis diuersa ab illis dicēs. Nec itaq; Me-
necrates dicit: quæ sit Alopā: uſ̃ aloba: siue quomodo cūq; scribere ueli-
nec ipse etiā Demetrius: cum aduersus Apollodorū eisdē de rebus i mo-
iana illuſtione disputat. Sed cum itea multa dicta sint nūc etiam dicē-
da sunt. Is enim nequaquā putat Halyzonas extra Halym accipi oportere
cū nulla belli societas troianis aduenit ab iis: qui trans halym sunt. Pri-
mū itaque postulabimus ab eo ut doceat: q̃ nam sunt Halyzones: & les-
ginqua ex Alyba argenti ubi uena est. nequaquā enim id poterit. præterea
q̃obrem nō cōcedit ex ulteriores Halys regione societatem uenisse. Nā si
oēs alias cis flumē fuisse contingit: præter Thraciā: nihil obſtat uſ̃ hīc
uenisse ex ulteriore regione. quæ Trans leucosyros est. an ex his locis at-
que ulterioribus bellā di grana trahere poterāt quædamodū Amazones
& treres & Cimmerii: societate uero coniungere non poterāt. Amazones
itaque belli societ non fuerūt q̃a Priamus bellum aduersum easā societa-
tē lonum gesserat. dicit enim Priamus.

Tūc & Amazonidū turmas uenisse recordor:

Vnde uiris delectus ego locia arma ferebam.

Quomodo Amazonibus finitimi erāt: cū nō adeo de longinquo essent
ut difficulter ide accerſirent: & cū nullæ subessent inimicitie: nihil mai-
sententia uenabat ī societate cū troianis cōiūgi. Sed nec antiquorū opinio
dicere potest: qd̃ cum oēs cōcordiā haberēt: nemo ex ulteriore Halys re-
gione cōmunicat ī bello troiano. quin potius ī contrariū testes inueniuntur.
Meandrius putat enetos a Leucosyris p̃fectos. troianis auxiliū uulſū
ſeatq; inde cū trachibus digressos in Hædræ sinu habitasse. Enetos uero
Cappadoces: huius expeditionis non fuisse participes. quæ res hunc con-
firmat: qd̃ tota Cappadocia quæ prope Halym est: & Paphlagoniæ adu-
cet: duabus unī linguīs. & Paphlagonicis nominibus abundat: ut Bages &
Biasas & Enares & Rharoces & Zardoces & Tibrios & Gales & Oligi-
ſes & Manes. Hæc enim nomina ī Bamonica & Petmolonica: & Zaglo-
thnica: & Gazacena. aliisque compluribus locis abundant. Apollodorus
ipse Zenodori illud assertū: qui scribit.

Ex Eneta multi ducunt genus undē feroces.

Hanc dicit Hecateum mileſiū: p̃ Amiso accipere. Dictū ē enī Amisum
Leucosyrotæ esse: & extra Halym. Est etiam ab eo alibi dictū: quod possit

Paphlagoniæ mediterraneorū historiā ex iis habebat: q̄ regionē pedestri
marte permeabāt. Orā uero maritimā ignorabat: sicut & alī ponticā. no
minasset enim eā immo ex pagratione nūc petacta: cōtrarium dici po
tēst: quod orā manumū omne p̄mesuit: & nihil prætēmisit: q̄d nūc esset
memoratu dignū. Quod si Heraclā: & Amastrim: & Sinopē nō nomi
nasset: nūq̄ nōdum enim habitabant: nec absurdū est si mediterrane
am nō cōmemoraret: nā nō nominare etiā mīta quæ nota sūt (ut i superior
ribus declarauimus) nequāq̄ ignoscit: signū ē ignorare illum dici mul
ta circa p̄cium illustriatū gentes: tum humana nominasset enim: hoc
p̄fecto i q̄busdā ualde insignibus cōcedi potest. ut Scythas meotide: & hi
thos nequāq̄ enī per signa de Nomadibus dixit.

Ita potit. inopes degūt. iustumque sequūtur.

Præterea claros equiulgos. de Scythis uero id nō dixit: uel Sauromatis:
uel Sarmatis siq̄ dem a græcis ita dicebant. nec etiam cū de Tracibus ac
Myxis: q̄ apud histum sūt mentionē facit: eū silēno prætēit: cum maxi
mus sit fluuiorū: & cū alioquin commode loca fluminibus disternerēt.

Nec eū de Cimeriis diceret: Bosphorū aut meonim omisit. i iis uero quæ
eū ualde sunt insignia: aut nō tūc: aut nō ad p̄positum: quare quisq̄ accu
sant: ut Tanaim ipsum ob nullā rem alā cognoscimus: q̄ q̄a Asia: at
q̄e Europæ cōfinium ē. sed eius tēporis homines nōdū Asiā: nec Euro
pā nominabāt. nec dū terræ orbis diuisus erat i tris cōtinentes. Eas enim
eōnūq̄ p̄pter maximā claritatē nominasset. quēadmodum Libyā: ac Li
biā ab occidentālibus Libyæ partibus fiat. sed nec Tanaim cū nōdū cō
tinentes essent separatæ. oportuisset enim mētionē de eo fieri. Sed multa
sūt memoratu digna: quæ nō prætēit. Multiplex p̄fectio ē ea ratio: quæ
& ad agēdum: & dicēdum hoc potius: q̄ illud homines inclinat. Quibus ex
tribus certū est quod cōiectura nō bona utunt. qui potius ignorātam ex
argui putant q̄ aliquid ab eo reticeant. malum certe nōs redargui
argūmētis debet. nā multi eo plurimo utūtur. Resellēdi itaque sunt: qui
ita dicūt: q̄q̄ sæpius eadem repetamus: ut si quis dicat ideo flumina igno
rari: quia nō nominētur: stulte dictum dicemus. quando nec Homerus
Mætem amnē prope Smyrnam fluētē nominat. quæ a plurimis pa
triæ eius dicta ē. & cū Hermum flumē & Hysalum nominet: p̄ætolū nūq̄
q̄ nominat: qui i idem fluētum immittit: i quod illi & innum a Tmolo
libet. nec Smyrnam: nec alios Ionum ciuitates nominat: cum ex Aëolicis
plurimæ cōmemoret. ut Miletum. Samū Lesbū. Tenedum. nec Læ
dæum fluētē iuxta Magnesiā: nec Marfyam qui i Mædram emat:
nec cum illum nominet. ad hæc etiam

li. septē Rhēti uada: tū Rhodū: atque Carcum.

Quæcumque pleraque non sunt aqueductibus maiora: & cum multas urbes ac regiones nominet: interdum flumina & montes adnumerat. Interdum minime. Asiatica enim & Asica: & alia complura flumina non nominat: & cum de longinquis fecerit mentionem propinquos non admodum meminit. non quod ea ignoret: quæ ceteris sunt nota: sed nec propinquos eque nominat: alios nominat. alios minime. ut Lycios: ac Solynos. Milesios uero & Paphlagonios & Pisidas minime: & Paphlagonas quidem: & Phryges & Mysios nominat. Mariandynos uero: & Thynos & Bithynos & Bebricas minime. Amazonum quidem meminit. de Leucosyris: Syris: Cappadocibus & Lycoribus mixtum silicium. Phœnicas & Aegyptios diuulgat. & Haleis cepum. & Arimos nominat. gentem uero in qua hæc sunt retinet. quare huiusmodi argumentum falsum est: sed tunc uerum cum aliquid falso dictum ostenditur. Sed nec Apollodorus in hoc clare se gessit: nec ausus est hæc signum appellare: claros equum ulgos: & lactis potiores. atque hæc aduersus cum dicta sunt. nunc ad reliquam peragrationem redeamus. Iuxta loca Pharnacis & Trapezuntis proxima: sunt Tibarni & Caldæi usque in Harmentis minorem. Ea est regio satis felix: ac semper a potentibus occupata: quemadmodum Sophina qui interdum cum ceteris Harmentis amicitiam habebat: interdum per sese uiuebant. Hi sub se Chaldeos & Tibarnos habuerunt. ut eos imperium usque Trapezuntem: Pharnacemque pertenderet. Mithridates uero Eupator auctus Colchidis: & horum omnium imperium adeptus est: cedere ei Antipatro. atque ita regionem omnem curauit: ut. lxx. castella in ea constitueret: quibus maximam opum suarum partem credidit. horum clarissimi erant Hydam & Bosgodariza & Synoria: locus in confinibus maioris Harmentis situs: quod propter Theophanes eum Synoriam nominauit. Nam tota paryadre morana multas huiusmodi comoditates habet. Aquæ enim dulces & siluola & præruptis uallibus ac precipitiis munita quibus in locis maximam thesaurorum suorum partem habebat. atque in hos tantum pontici regni fines: urgere Pöpeio aufugit: occupans in Acliesina iuxta Dastira: montem quendam aquis abundante prope quem Euphrates fluebat. quod ab Harmentis minore determinat Acliesinam. & tam diu ibi est imoratus: donec propter obsequium in Bosphoro fugere coactus est. Pöpeius circa hunc locum urbem condidit minore Harmentia nomine Nicopolim. quæ nunc etiam stat & optime habitat. Nam cum minorem Harmentiam sepe alii atque alii haberent: prout Romani uolebant: postremo eam Archelaus tenuit. Tibarnos & Chaldeos: atque in Colchidæ & Pharnacis & Trapezuntis Pythodoris habet potestatem mulieris: & imperandi perita. Ea Pythodori Tralliani filia fuit. & uxore Polemonis: quæ aliquandiu cum illo regnauit. Deinde in imperio successit ille apud Apurgianos mortuusque Barbari circa Sidicam sunt. Ex Polemone filii

duo relicti: & filiasque Cofy Sapeo data est. quo dolo interēpto: celi barū
agit. ex eo filios habēs: quosq; natu maior iperat. Ex filius Pythodoris: al
ter ut priuatus cū matre administrat iperium. Alter maioris Harmeniz
nup Rex est declaratus. ipsa Archelao nupta: cū eo mansit usque ad ex
memū. Nūc uidua ē & dicta loca habet. & alia illis elegātora: de quibus
deiceps dicēus. Nā pharnaciz cōtinua ē sedina & Themafyrā: ultra has
est Phanareusque pōn partem optimam obinet. nam & oleis: & uinibus
cōlita est. & ceteris rebus excellit. a partibus orētalibus Paryadrā obtē
da i lōgtudie secū pariter progrediēte: ab occidētalibus litarū & ophili
mū i ea est conuallis quaedam: longitudine ac latitudine insigni. Hāc ab
Harmenia Lycus irrigat. ab angustis circa Amasiam itisambo i media
ualle concurrūt. i concursu urbs sita quā primus fundator a se Eupator
iano nominauit. Pōperus cū eā inchoatā inuenisset addita illi regiō: &
cōlōs: magnopolim appellauit. ea itaq; in media planicie iacet. Sub ipsis
nec paryadræ radicibus. Cabira sita sunt: stadis centū & .l. q̄ magnopo
lis australiora. Mithridatis sedes Cabiris erat. lē palmentum & uuarā
& uicinæ uenationes & metalla. ibi enā is erat qui nouus locus appella
tus est. Petra munita: ac prærupta: quad. cc. stadia Cabiris distās. Ea in uerti
ce habet aquæ fontē uberrimū. ad radicē flumē ac uallē profundam: pe
tre altitudo ingēs: quare obsideri non potest. incensibus autem mirifice
fracta: nisi quantū Romani diuerūt. circūcirca siluosa & mōrana & sic
quadco ut intra cētū ac uiginti stadia castra non patiat. i ea erāt preciosis
sini Mithridatis thesauris: qui nūc i Capitolio sunt a Pompeio dicatito
u hic regiōne Pythodoris habet: Barbaris cōtūclā: q̄ sub ipsa sūt. habet
enā Zeliē & Megalopolitanū agrū & cū Pōperus Cabira struxisset in
urbis modū ac Diopolē nominasset: Pythodoris eā auxit: & augustā appel
lauit: atq; p̄ regia uis. Habet enā sanū: qd̄ mēsis Pharnacis appellat. A
mentā scilicet uicini urbis modū multos lactos seruos hñt: & regiōne sa
crum: cuius fructū sacerdos percipit. Hōc sanū adeo reges uenerati sūt: ut
qd̄ ipsi regū iustitū dū uocant: id regis fortunā & Pharnacis mēsem di
cent. Est autē hoc lunæ sanum: quē admodū id quod apud Albanos ē.
& ea que sunt in Phrygia: mēsis scilicet tēplum. in eiusdē nominis loco
& Aleci tēplū: qd̄ apd̄ Antiochiā ē: Pyridā uersus: & id qd̄ i agro ē An
tiochē: sūtra Phanarē sūt Cōana pōtica: eodē nomie quo maioris Cap
podociz comana & eidē deæ cōsecrata: & idē ædificiū exēplū sūptū ē: &
sere simili ritu utunt & sacroꝝ & diuinationū: & cultus erga sacerdotes.
& is maxime: que ante reges hebant: quādo bis in āno i festis: que deæ
totus appellantur: sacerdos diadema gestabat: & secundus erat in hono
re post regem. Sed prius de Dorylao siacico diximus: qui prouus fuit

matris nostræ, & de altero Dorylaeq illius nepos fuit: & filius Padeni, qui ille cū maximos alios honores: & comanorū sacerdotum ab Eupatore accepisset: regnū p̄dere Romanis depræhensus est. illo everso totū genus in calumnia fuit. Tandē Moaphernes matris nostræ patruus: in regni euerfōe se dare gessit: quapropter rursum cum rege fuit fortunatus: & ipse & illius amici quicūq; ab eo nō deseruerunt: quēadmodū suus noster ex patre matris: qui cū regis statū periclitari cerneret: in eo bello qđ cū Lucullo gerebat alienatus ab eo: & ualde isensus: propterea qđ Tibiūm consobrini suum: & Theophilum illius filiū paulatim interfecissent: ad se: atque illos ulciscendos: permotus est. Quare fide publica a Lucullo accepta. xv castella ad defectionē pduxit: quibus ex rebus pollicitationes ei maxime ab impatore factæ. Sed cū Pompeius belli successor aduenisset: quicūq; Lucullo gratificati fuerant: omnes inimicos habuit: ppter eā similitudinē: quæ sibi cū illo erat. Finito autē bello Romā reuersus eueniente pollicitationes quas Lucullus p̄ncis fecerat: Senatus perficeret. Iniquū esse diocēs: ut cū alter bellum cōfecisset: alter præmia reportaret: & munera distribueret. Comana itaque sub regibus administrabant: ut dictū ē. Pōpeius potestate regis accepta Archelaū sacerdotio præfecit. xv que duos agri Schoenos sacre regionis addidit enim stadia. lx. iussiq; habitatoribus: ut ei obtemperarent. His ergo impabat. & in sacris seruis potestate habebat: urbē habitantibus. præterq; uēdendi q̄ quidē non pauciores erant. vi. milibus. Archelaus filius fuit erus quē Sylla & Senatus in honore habuerūt. Gabinio quoque uiro consulari: ualde familiaris: quoniam Syriā misit: & ipse spe communicandi: cū eo profectus est: ita ad parthi cū bellum parato: quod cū Senatus non permitteret: hac spe amissa: diū maiore nactus est: sper id tēpus ægypti Ptolemæū eiecerant patrē Cleopatraz. cuius filia natu grandior. Cleopatraz soror: regnū tenebat. Sed cū uir huic e stirpe regia quæreret. Archelaus fauentibus quibūdā sepsim obtulit: Mithridatis Eupatoris filium affingēs. quare susceptus sex mē sibus regnauit. Hunc postea Gabinus in proelio interemit: reducto Ptolemæo: eius uero filius Sacerdotiū accepit. postea Lycomedes: cui & alia regio Schoenoz: quattuor addita est: eo sublato Dyrtatus possidet. Adiantoris filius: qui dignitatē hāc a Cæsare augusto ob uirtutē uester obtinuisse. Nā Cæsar Adiantorigē cū uxore ac filiis in triumphū ducēs illū cū filio maiore statuit iterimere. maior uero hic erat: sed cū secundus ex fratribus militibus qui cū ducebant se maiore affirmaret: diu inter ambos cōtēsiō fuit. quousq; parētes Dyrtato p̄suasere: ut iuniori cederet: alteru res cū ipse ætate esset prouectior: maiore de matre ac reliquo fratre cū habiturū. itaq; alter cū patre iterēp̄us est. alter uero seruatus q̄ dignitatē

hanc est consecutus. Nā celsar ubi viros iterēptos sentit: doluit uehemē-
ter. quare eos qui seruari erāt: beneficio & cura psecutus: hanc eis digni-
tatē ipse uit Comana hominibus abūdāt. insigne Harmenioꝝ Emporū.
Conueniunt eo ad dex: festa: quæ exinus appellāt: undiq; ex ciuiantibus
uiri simul ac mulieres. Multū huc ex uoto uenientes dex: sacra pficiunt.
iolle molles sunt: ac delicat: oīa uiribus cōsita. mulierū multitudo maxi-
mā & operatrix: quæ magna ex pte sacra sunt. Hæc enim ciuitas quasi
quædam parua Corinthus est. Nam & Corinthum propter maximam
meretricum multitudinem: quæ ueneri erant consecrata: multū pficere
bantur. atque ibi festa celebrabant Mercatores uero ac milites cōsume-
bantur. Vnde huiusmodi de eis prouerbiū esset: non omnis hominis
est corinthū nauigare: ac Comana quidē sunt huiusmodi: circūstāt ue-
ro regionē totā Pythodoris tenet. eius ē etiā Phanarea & zelencus & Me-
galopolitanus ager. de Phanarea dictū ē Zelenca regio zela ut bē: super
aggere Semiramidis cōdiā habet. i ea tēplum ē Anandis quæ ab Har-
menis colit. Hoc in loco sacra cū sanctimonis maxima celebrant: & ius-
tandū de rebus maximis hæc fit. Sacroꝝ seruoꝝ multitudo: & honores
Sacerdotū ab regibus facti: eūdē ritū habebāt: quē supra memorauimus.
Nūc oīa Pythodoris tenet. Sacroꝝ aut seruoꝝ multitudo: ac cetera copias
imfrus labefactata & imminuta ē. Imminuta ē etiā adiacēs Zelenica regio:
iōspitares picipatus distributa. quæ sup aggere (ut diximus) zela ciuitas
et habet. nā reges olim zela nō ut ciuitatē sed ut Persicoꝝ deoꝝ tēplum
olebāt: & sacerdos rege omnium potestare habebat. habitabat a multitu-
dine sacroꝝ seruoꝝ: & a sacerdote potestare maximā habēre. Nō enī pau-
ca hæc urbs possidebat. Pompeius multas ei provincias adiecit. & tū
etiam Megalopolim urbes nominat. hæc & Camisena: quæ minori Har-
menis & Lauianis finitima: sunt in unū compolitis. Hæc sales fossiles
habēt: & Camisā pueristū castellum: quod nunc dirutū est. Posteriores
Romanoꝝ duces ex comanis i ptes duas diuisis alia sacerdotibus Coma-
toꝝ dederunt: alia sacerdoti zeloꝝ. alia Tepongi cuiusdā homini præpotē
iā & eirearchica stirpe galatæ. quo mortuo portio hæc: quæ non multa
uita Romanis cessit & provincia ē appellata: sicola ad oppidū Carana cō-
ueniunt. a quo Caranensis regio dicit. Reliqua Pythodoris & Dyttus ha-
bent. Restat ex ponto ea quæ inter hanc regionē & Amisinos & Sinopē
læ tēdūt. Cappadociā & Galatiā & Paphlagoniā uersus post Amisinum
grāuisque ad Halym ē Phazemonenca: quā pompeius Megalopolim
nominauit. & facta apud Phazemonē uicū habitatione: uē Neapolim ap-
pellauit. Septentrionale huius regionis latus Gazlorus & Amisinus ager
diuidit. occidentale Halys: orientale Phanarea. Reliquā Amalētū regio:

quæ plurima ē & ceterarū ōniū optima: p̄e itaq; Phazemoniaci uertus:
 lacus qdā occupat pelagi magnitudinem: Sciphana: p̄scosus & uanis
 pascuis abundas. adiacet ei Gizaia castellū munimentū: nūc autē desetu-
 rā. ppe regis cōstructa ē. Reliq; regio magna ex pte nuda & rumēti tamē
 ferax. Amasiensibus imminet aquæ calidæ: & ualde salubres: quæ Phazo-
 monenti sūt. imminet etiā Sagylū castellū sup mōte quodā sitū: erecto &
 excelsō & in acutū tendere. Id aquas abūdāssimas habet. nūc sūt q̄q; ru-
 gibus ad multa utilissimū: neglectū tamē est. Hic Arfaces dominatū:
 nouis res mouēs a filiis Pharnacis regis captus: interceptusq; ē: nemi id
 ex duobus p̄mittere. captus ē aut non uis sed fame mutatione a Polemo-
 ne & Lycomedē regibus capti. Nā ex planitie pulsus: i mōtē aufugit si-
 ne ullo cōmēxus apparatū: & aquā arduis petris obstruclā iuenit. Id enī
 Pōpeius effecerat: iubēs castella oīa dirui. ne latronibus i mōte aufugere
 uolētib; uisula relinquerēt. ille Phazemonēsem agrū sic cōstituit. poste-
 riores uero cū regibus distribuerūt. Vrbs nostra i ualle quadā inter ma-
 gna & pfunda: p quā Ogris flumē fert. mīta puidētia & natura constru-
 ctasque castelli usum potest exhibere. nā petra qdam ē altā: & p̄cep-
 ta & in flumē abrupta: quæ i fluminis ripa ad quā urbis habitatio ē: mū-
 habet. ex utrisq; lateribus ad uertices duos recurrit: q pulcherrime iuni-
 ti: pariter consurgūt. In hoc circuitu regit sunt & regū monumēta. Ver-
 tices ipsi angustū utrisq; iugū habēt: quinq; sexue stadiorū altitudie: a flu-
 mine & suburbanis utraq; ex pte ascēdētes. a iugo ad uertices ē altitū-
 diū ascēsus: acutus sane: q uim omne exuper. habet etiā aquas sitotum-
 quæ auferti non possunt. Sūt. n. fistulæ duæ. quæ: aliter ad flumē rēde-
 alter ad iugū. flumē pōnibus iūgit: altero ab urbe i suburbanis: altero a
 suburbano i exteriorē regionē. ad hūc potē mons definit q saxo imma.
 Cōuallis a flumīe p̄gredit nō admodū lata: i initio postea dilatat: & p̄-
 mōtē efficit: quæ Chilocomiū appellat. deide ē Diacopēa: & Pimolēsa
 regio: tota felix: usq; ad Halym atq; septētrionales Amasiensū p̄ces.
 sunt quigētorū fere stadiorū lōgitudine: deiceps reliquis seq̄: multo ac lō-
 gior: usq; i Babanomiūac Ximinā quæ etiā ad Halym usq; descēdit. Lō-
 gitudo qdē hæc est. Latitudo uero a septētrione austrū uersus i Zalmā
 & Cappadociā maiōrē usq; ad Troginos. i Ximia sunt sales soliles: q
 bus Halym flumē dici putāt: i nostro agro multa regio deserta ē: & mō-
 ta castella diruū: ppter Mithridaticū bellū. is arboribus plenus: & p̄cē-
 dis eq̄s ac cetero pecori idoneus: & totus habitabilis ē. Amasia prius su-
 it regibus data: nūc puicia ē. reliq; pars ad pōticam puiciā p̄inet: nā lu-
 lym. circos Ogasim: Sinopēsi agro cōiugua. Olgasim mōs est altissimus: &
 aditu difficilis: mus i quo plurima Paphlagonū rēpla sūt: circūstāt Blæta

uena descriptio

& Domestica regio satis ferax: p. quā ānias flumē illabit. Hoc i loco Mi-
thridates Eupatori: Nicomedis bithyni copias funditus deleuit. haud q/
dē praesens: sed p. ipatores. unde ille cū paucis domū fugiens seruatus ē.
& ide in Italiā nauigauit. Hoc uero secretus: ipetu facto: bithyniā corripit:
Asia usq; i Cariā ac Lyciā occupata atq; hic urbs Pōpeopolis cōstructa
est: i hac urbe ē Sādaracurgū: nō mltū distās a Pimolisi: quod castellū
regū ē: nunc autē dirutū a quo regio ex utraq; fluminis pie Pimolonica
appellat. Sādaracurgū mōs est cōcauus ppter metalloꝝ effosionē. hūc
opatores maximus cuniculis subeūt. Solebāt olim publice operari: & fol-
lonibus utebant̃ seruī: ex aliquo maleficio redēpus. nā prater operandi
laborēq; maximus est: dicit̃ aerē ex metallis lornferū esse atq; isoletabiv-
lē: ppter odoris grauitatē e glebis pdeuntē. unde corpora cito ibi mori.
sepe metalloꝝ effosionē delictet: ppter oparioꝝ icōmoditatē: q cū plu-
res sint q. cc. cōtinue & morbis & labe absumū (atq; hac de ponto dicta
sint) post Pōpeopolim ē reliq; Paphlagoniæ mediterranea: usq; in Bithy-
niā euntibus occidēt uersus. huc quæ pua quidē ē: pauloātē atq; nou-
strā multo ipabant. nūc stirpe regia extincta: Romani habēt: quæ aūr Biv-
thyniæ finitima ē Timonētica & Marmoleuca & Samisena & Potamia
nominat. Erāt etiā Cimilena quæ dāi q̄ erant Ciniata: castellū munitiss-
mū: Olgasi monti subiectū quo Mithridates: q eius conditor dicit̃: rece-
poculo usus: ponti iperitū adeptus ē. & q ab eo p̄fecti sunt: usq; ad Eupa-
tirē successione seruauere. postremus uero Denotarius Castori filius: cor-
nomēto Philadelphus Paphlagoniæ impauit: & gāga Morzei regiam
habuit id autē ē oppidū simul & Castellū Eudoxus auctor ē fossiles p-
les esse i Paphlagonia i locis siccis: locū tamē nō determinat. itē i humi-
dis circa lacū Alesantiū: q apud Cumī ē. sed nec id perspicue dicit. Postq;
Paphlagoniā pōto finitimā exposuimus. nā Paphlagōibus occidētē uer-
sus finitimi sūt Bithyni: quæ ad hos p̄nēt: psequi conabimur. postea ex
is atq; Paphlagōibus alio sumpto principio: cetera cōtexemus: quæ post
hos sunt austrū uersus: usq; ad caux montē: quæ. s. cū pōto & Cappado-
cia atq; pcedūt. nā huiusmodi ordinē ac partitionē ipsam locoꝝ natura
describit. Bithyniā ab orientē Paphlagonē: & Mariādini & Epicleti pars
terminat a septentrione mare ponticū: qd̃ ab hostis Sangariū: usq; ad os rē-
dēt: iuxta Byzantiū ē: & Calcedonē: ab occidētē propontis. Ad austrū
Myliā & Phrygia quæ Epicletus dicit̃. eadē Hellepōtia Phrygia nomi-
nat. huius ē Calcedoniā pōti ore sita: quā Megarēses cōdidere: & Cryso-
polis uicini: & Calcedoniū sanū. Hæc regio paulo supra mare fontē ha-
bet: nomine Azariū q paruos Crocodelos nutrit. post Calcedonē seq-
uitur lerus: quod Astacenus sinus appellatur: q pro ponticis pars ē. in eo

cōdita ē Nicomedia: dicta de noīe regis cuiusdā Bithyni: q cū condida.
Malti enim eodē noīe uocati fuerūt: quādamodum Ptolemai: propter
prioris claritatē. i ipso sinu fuit urbs Astacus: quā Megarēses & Atheni
enses condiderūt: & postea Doedalsus: qua sinus nominatus est. deinde a
Lyfimacho dicta: habitatores eius Nicomediam: a Nicomedie condu
tore translati sunt. Astaceno sinui alius cōtinuat magis ad oriētem solē
recedēs: quo prusias est: quæ prius Cius appellabatur. Cum Demetrius
euerit deditque Prusias zelæ q hāc euenit. & Mytleam Prusias uicinam
is a ruinis eas excitans: Cū a se Prusidā Mytleā uero ab uxore Apamiā
nominauit. Hoc est ille Prusias q Annibalē huc concedētē suscepit post
Antiochū superatū: & Phrygiæ Helleponticæ sedem: aduertum Anaxi
cos ex cōposito factā. hāc priores minorē Phrygiā illi Epictetū nomen
uere. Prusidā mōs iminet: quē Argēthomū uocāt. Hoc i loco hylā unū
ex sociis Herculis: q etiā Argonauta erat: cū aquatū egredere a Nym
phis captū inuenerūt. Cū cū & ipse Hercules locus esset: & cū eo nauiga
retur Cholchis redēssēt ibi remansisse. & urbē de suo noīe condidisse: &
adhuc festa quēdā apud Prusienſes celebrant: i quibus p montes uagi
ac salētes Hylā uocāt: quasi i siluas ad illū iquitēdū egrediat. Prusidā
cū beniuole se erga Romanos gessissent: libertatē sunt assecuti. Apami
ses Romanorū coloniū acceperūt. Prusia urbs est i olympo myſia sua: &
recte gubernatur: Phrygiæ ac myſia finitima Ea a prusia condita ē q cū
Croco bellū gessisset Phrygiā & Bithynorū & Myſiorū fines determinā
re: lēſ dolonū: q circa Cyzicū sunt: & Mygdonū & Troā difficile ē q
una quæq; natio distincta esse debeat: id cōcedit. Nā & de Myſia ac Phry
giæ huiusmodi puerbiū ē. Phrygiā ac Myſiorū fines ſepati: ſed diffini
te difficile. cauſa ē q cū incolæ Barbari ac milites eſſēt: quæ uiolētī nō
ſit miter tenebāt ſed frequētius ut uagi & errātēs: mō eiciebant: ita gen
tes omnes thracis putāde ſunt: quia ulteriōrē regionē il colunt. & nō ſu
cile altera ab altera ſinuat. *(ſic)* qntū nos cōſectura aſſeq poſſamus: ut
Bithyniā & Elapi hoſtiū. Myſia potū poteſt. quæ mari conigua ē: & uſq
ad totū pene olympum p̄gredit. circūcirca i mediterranea eſt Epictetū
quæ nūq; mari conigua: uſq; ad Aſcanii lacus: & regionis orientales par
tes euadit: nā eodē noīe & lacus & regio appellabatur. atq; alia Phrygiā
erat. alia Myſia: ſed Phrygiā a troianis remotior. nam & illud poëtā
dictum ſic accipiendum eſt: cū ait.

Phœreys & Aſcanius Phrygiā duxere ceteras.

Longe ex Aſcania

Phrygiā ſcilicet: quod alia Aſcania uicinior ſit: quæ Myſia eſt: aut
enim: quæ nūc Nicea appellatur: cuius poëta meminit: cū dicit.

Myſorumque duces bellârum cominus armis
Palms & Alcanius nece non morys: Hippotione
Natus ab Alcanis campo uenere feraci.

Nec mirandum eſt: cum quedam Phrygum ducem Alcanium dixerit:
ex Alcania profectum: ſi dicar etiam Alcanium quendam ductorē My
ſorum ex Alcania uenientem: multa enim flumina & lacus & loca: apud
eam eodem nomine appellantur. Nam & ipſe poeta Elapum Myſorū
conſinium dicit. nam cum præter montanā troæ regionem ſupra lliū
receſſit: quæ ſub Aenea erat & quam Dardaniam nominauit: mox ſer
pentionem uerſus Lyciā ponit pandaro ſubdixim qua zela eſt: dicēs.
Quique colunt Zeliæ extremæ radice ſub ldx.

Aplū ab Elapo potantes flumine troes.

Zeliæ autem ſubiacet mare uerſus: & ſupra Elapum: Adaſtigæ cāpus:
& Tyria & Prysia: ea quæ Cizecena regio appellatur: præcipiti uerſus
quam mox diuinerat. deinde ruſum ad orientales & ultiores partes
reuerſitur. Quare oſtendit ſe regionem uſque ad Elapum ſeptentriona
lem & orientalem Troadis terminum arbitrari. Sed poſt Troadē My
ſia eſt: & olympus: ac huiusmodi gentium ſitum antiqua memoria pro
pter nunc omnia ſunt immutata. Nam cum ſæpe alii atque alii imperaue
rit: alia cōfuſa ſunt alia penitus euerſa. Nā poſt capſi troiam Phryges
& Myſi imperaue re: deinde Lydi poſt eos Acoles & Iones: deinde Perſæ ac
Macedones. poſt rō Romani ſub quibus ſi plurimi & linguas & nomi
na ſimul amiferunt. Cum alia quedam regionum diuiſio facta ſit: quā
iuniores plurimum curare debent. Priſcæ autem partitioni mediocriter
tēdendū eſt: in mediterranea Bithyniæ: Bithynica Teicis immanenti:
& regionem Saloni proximam: paſcendis bobus idoneam habent: un
de etiam Salonenſis caſtus dicitur: & Nicea Bithyniæ Metropolis iuxta
locum Alcanium eſt: & campus ingens & ualde felix circumſtat: æſtate
non admodum ſalubris. Eam primo Antigonus condidit: Philippi fili
us & Antigoniā nominauit. poſtea Lyſimachus quam ab uxoris nomi
ne filie Antipatri Nicēam appellauit: urbis ambitus eſt ſtadiorum ſede
tū in figura quadrata quæ in campo ſita portas quattuor habet. Ad re
ctos ſingulos: & in unum ſem exciſa. quare ex uno lapide: qui circa mediū
gymaſiū poſitus ē: oēs quattuor portæ cernunt. paulo ſupra Alcaniū
laci ē oppidū Oiroca ad orientales Bithyniæ ſines. Eam ab Oiroco d. Alā
putant. Quod prius Myſi Bithyniam habitauerint: teſtis eſt Scylax Ca
riſideus: qui Phryges ac Myſos dicit circum Alcanium habitare: poſtea
Dionyſius cōditarum urbium ſcriptor: qui anguſtiis apud Calcedonē
& Byzantium: quæ nunc Tracius Boſphorus appellatur: prius Myſiū

Bosphorog nominatas. atq; illud etiā testimonium poni pōt. Mylos Tra-
ces esse: quod Euphronon dicit Ascaniū propter Mylum.

Alexander quoque Eolus ait.

A quibus Ascania circumhabitantur aquæ.

Ascani per labra lacus quibus ante dolon.

Silens mansit filius ac Melite.

Cū Ascanius lacus nūq; nisi hic iueniatur Bithynia fuisse uiri in discipli-
nis memorabiles. Xenocrates Philosophus: & Dionysius dialecticus: &
Hipparchus & Theodosius: & filii eius mathematici. Itē Cleophāes ora-
tor ex Myrlea & Asclepiades medicus præsens. Bithynis ad austrum
Myū adiacet nolympo. p̄ximi: quos alii olympinos: alii Helleſpōtios uo-
cāt. & Phrygia quæ i Helleſpōro ē: Paphlagonibus autem galatæ. ex his
utrisq; austrū uersus: maior Phrygia: & Lycæonia usq; ad tauꝝ: ciliq; se-
p̄sidat. Sed quoniā quæ Paphlagoniæ cōiūnas sunt: ponto adiacet: &
Cappadociæ: & gēnibus quæ circūstāt: p̄p̄riū erit ut partes his tidius in-
te peractemus: postea cōsequētia loco ostendamus. Paphlagonibus itaq;
ad austrū sunt: galatæ: quos gētes tres sunt: duæ Trogini & Tolistobor-
gi a duobus nominatæ: tertia a gēte quæ i Celtica ē tectolages. Hæc regi-
onē post multos errores: & multas excusationes: i loca attalicis regibus &
Bithynis subdita: galatæ occuparūt. donec eā quæ nūc galatia ē: & gallo-
græcia dicit: ab illis nō fuitis acceperūt. Dux trāsitus in Asiā uidet fuisse
Leónorius. Hæc trū gēnū: quæ unius sunt lingue: & i re nulla discre-
pāt: q; unūquq; in p̄tes quattuor diuisere. unūquq; Tetrarchiā uocauit
rū: quæ p̄p̄riū Tetrarchiā habebāt. itē iudicem & tribunū Tetrarchæ
subiectos: & duos sub tribūos: & .xii. tetrarchas: consiliū: q; erāt uiri. ccc.
& i locū cōueniebāt noīe Drymenetū: cōsiliū de lingua de rebus uite
tis: tetrarchæ ac iudices iudicabāt. Antiquus itaq; ordo huiusmodi erat:
ante nostra ad tres duces res delata ē. postea ad duos: deinde ad unū De-
iociꝝ: tota potētia deuenit. cui postea successit Amyntas nūc & hāc: & eā
quæ sub Amynta erat: Romā tenēt: omnibus i unā puīnā redactis: pōtē-
pōtū & Cappadociā uersus Trogini habēt: ita optia omnū & q; Galatæ
icolū: uicāstella moribus circūdata hāt. uia Emponū eoz: q; i hac regione
sūt: i qbus ē Aenea Iouis statua: & delubū eius Aylū: itē Mithridatū:
quod Pōpeius Bogodaro dedit: pōtēcia pulso. Tertiū ē Danala ubi Lu-
cullus & Pōperus cōuenere: cū alter i bellū successione: alter illi potēstas
p̄missa ad triūphū p̄geret. Trogini itaque has partes habēt. Tectolages
uero partes Phrygiā maiorem uersus: iuxta Pisinuntē & Orcaeros
eorum castellum erat Anchora: eodem nomine quo & id quod Lydiam
uersus ē circa Bilyrum Phrygiæ oppidum: Tolistobogi Bithynis sunt

luitimi: & Phrygiæ quæ Epictetus dicit. Hæc castella sūt Bluciū & po-
siūque: atque deiotan regis erat: i altero thesauros habebat. Pīsinus Em-
porium est eorūq; in hac regiōe sunt: & tēplū maximū habet magnæ ue-
nerationis matris deū: quā Angichistā uocāt. Sacerdotes olim præpotētes
quidā erāt. Sacerdotiū maximū habebant: nūc eorū dignitas imminuta est.
Emporium adhuc manet. Hic locus magnifice ab Antalcis regibus stru-
ctus est: & tēplo & porticibus ex albo lapide. Romani tēplū celebre red-
diderūt: accersiti inde deæ statua: quæadmodum ea quæ Aesculapii erat
ex Epidaurō. Mons quidā urbi imminer nomine Dindyma a quo Dindy-
mena dicit: quæadmodū a Cybelis Cybile: prope Sāgarius amnis fluit:
secus quē erāt antiqua Phrygiū domicilia: ut Midæ: & prius Gordi: & al-
terū quorūdā: quæ nūc urbium uestigia nō seruat: sed i uicos redacta sūt
paulo alis maiores: sicut Gordiū & Gorbous: Castoris Siocōdari regis:
i quo Deiotarus Geney & filiū iugulauit: arcē uero demolitus est maxia
habitationis predeuastata: post Galanā austrū uersus est lacus noiē Tat-
ta Cappadociæ maiori adiacēs: iuxta Motiminos & pars ē Phrygiæ ma-
ioris. Itē ea quæ huic continua est: usque ad taurū: cuius partē plurimam
Amyntas habuit. Tatta Salisponre nascentis fontes habet atq; adeo fa-
diter sal rebus immerfis circūgelafcit: ut sæpe cū funalē torquē demise-
rit: salis coronas educant uolucres ipsæ alis aquas contingētes facile ca-
uant: cū ppter salis cōcretionē cito decidāt. Tatta etiā ea dicunt: quæ
tra Orcaorcos sunt: & pignisum & frigidos Lycionū colles & rudes &
pascendis onagris aptos: ubi multa aquæ penuria est: quæ siculi inuenta
ut p̄fundissimos puteos habet. quæadmodū Soattis ubi aqua uendit.
Ist uicus in urbis modū prope Gariaboras: quæ regio q̄q; sicca sit oues ra-
mē mīrfice nutrit: sed alperæ lanæ. unde nōnulli maxias ex eis diuitias
cōperatūt Amyntas supra. ccc. ouū greges i has locis habuit: insunt etiā
locus quoq; maior coralis dicit minor Trogetus. Hoc in loco ē lopnū op-
pidū optime habitatū: quod fortunatiōrē regiōnē habet: q̄ ea quæ Ona-
gos producit. hoc Polemo habuit. Nam taurus locis his appropinquat
Cappadociam & Lycioniam terminans: ad imminentes Cilicas Tachi-
otæ. Lycionum atque Cappadocum confinium est locus qui inter coro-
psium licet Lycionum uicini: atque Gateshyta oppidū Cappadociæ:
interualū inter hæc castella est centū & .xx. fere stadiorum. Lycionis est
nam Ilaurica murum uersus. deinde Ilauria quæ uicos duos habet eru-
dem nominis: & cum qui uetus dicitur benemunitū: his alia loca obtem-
perat: oīa latorū domicilia: quæ Romanis negotia exhibuerūt. Publi-
us uero Seruilius cognomen Ilauricus: quem nos uidiū. hæc Roma-
nis subegit: & multas piratarū munitiones: quæ i ora maritima erant: au-

cepit. in Ilaurie lateribus est Derba: præsertim Cappadocis adiuta:
Anipatri Derbēsis sedes eius erit Larida:& atate nostra Ilaura. Amyn-
tas Derbēsem adortus:Derbā cepit & illū iteremuit.Ilaura uero habuit a
Romanis hoc regnū sibi construēs:antiqua Ilaura diruta:& i eodem loco
nouū opus ædificiis pñcere nequiuit.nā cū Omonades iuaderet:ip̃ iſdus
captus ē:& a Cilicibus iteremptus.Cum enim Antiochis p̃e haberet
Pisidiam uersus:usq; i Apolloniadē:quæ est Apamiā oborū uersus. hē
ex prætermontana regione nōnulla ac etiā Lyconiā tentabat Calioabus
ex tauro excurrentibus:& Pisidiis regionē eā auferre:quæ Phrygiū erat:
& multa p̃fecto loca cepit:quæ nūq̃ itea capi potuerunt. quorū est Crē-
na. Simalio autē accedere nō est ausus quod intet Crēnā atq; Sagala-
sum iaceret. Crēnam habēt Romanorū coloni. Sagalassus sub eodē Ro-
mano duce ē:sub quo totū Amyntæ regnū. Distat ab Apamiā diei itine-
rei descēsum habēs abatce. xxx. fere stadiorū. uocit etiā eā Selgesū. Hæc
ciuitas ab Alexādro capta fuit. Amyntas itaq; Crēnā cepit: p̃gressusq;
usque ad Omonades:qui nūq̃ capi posse existimabāt: in istorū iam locoꝝ
dominus iterempto a se eorū Tyranno: fraude uxoris Tyrāni captus ē:
atque ab illis iteremptus. Cirenus autē eos fame cōfecit: & quatuor ho-
minū milia: a se capta i alias p̃prias urbes traduxit habitātū. Regionē
uero iuuēritate desertam reliquit. Ea ē in altis tauri p̃tibus i rupibus p̃er-
rupis:& magna ex pte iaccessibilibus i medio ē planities concaua:& se-
raxi multas conualles distincta. hanc excolētes i superioribus montū sup̃-
ciliis ac spelūcis habitabāt:& cū frequētius armati essent: aliena excurre-
bāt: cū mōtana haberēt: eorū regionē circūmuniēra. his cōiugui sūt cū ali
Pisidentū etiam Selgenes Pisidorū optimi. Maxima eorū ps summa tau-
ri obtinet quidā supra Sidā Aspendūq; habitāt Pamphilus urbem etiā
loca edita: oleis cōstituit mōtana quæ supra hos sunt. Cataneſes incolunt
Selgensibus & Omonadensibus finitimi. Sagalenses uero interiori Mir-
lyadē uersus: Antemidorus dicit ex Pisidag: ciuitatibus esse. Selgam Sa-
galassum Pernidifum Adadatam Briadem Cremnā Pityasum: Ambla-
da Anabura Sinda Arasum Tarbasum Termesum. Ex his alii om̃io
sunt montanaliū usque ad montem ima descendunt ex utraque p̃te:
in Pamphylia & Milyadem: Phrygibus Lydis & Caribus finitimi:
quæ gentes quamq̃ boreales sint om̃es tamen sunt pacis. Pamphili
uero multū Cilicis nationis p̃cipes non om̃ino abstinent a latrocinis: nec
finitimos sinunt i quiere uiuere: q̃q̃ australes p̃es radice tauri habent.
Sūt etiā phrygibus & Caris finitia: Taba & Sida & Amblada. unde &
Ambladēse unū effert: ad medicas curatiōes accommodatum: ex mon-
tanis: ut sic dicam: Pyſidis ceteri sunt p̃ tyrānos diuisi: quæadmodū

Cilices latrocinijs exercitati: dicūt lelegas quosdā uagos olim eis imixtos,
propter mox similitudinē ibi remanuisse. Selga urbs ab initio fuit a La-
cedemonijs condita: & ante a Calchātē: postea per sese mālū: & propter
legitimā gubernationē tantum adoleuit: ut aliquādo uiginti uiroꝝ milia
haberet: mira profecto ē locoꝝ natura: cū i summis tam paruis locus
sit adeo ferax: ut mīsa hominū milia possit enutrire. pleraq; loca ibi oleis
& uinibus confusa sunt: & omniū pecoꝝ pascuis abundāt. circū immineēt
fluz uaria materie plene. Plurimus apd̄ eos florax nascit̄. arbor nō ma-
gna recta: ex qua floracine hūit̄ sunt: corneis similes: in trunco edacissimi
ui uermis genus inaleat: quo lignū usq; ad corticē sursum erodēte fuer-
it: huc trice quēdā profundūtur eis similes: quę cadūt ex ferra. ex his
corneis ad radicē cōgregat̄: postea hūmor quēdā distillat qui facile coa-
galatus succino similis est. huius pars ad radicē cū scobe ac terra pm̄-
ket: uerū quod in summo collectū est: purū manet: pars uero in trūco cō-
glascit: ubi defluit: atq; hoc etiam purū. Ex nō puro scilicet ligno: ac ter-
re mixturā quādā conficiūt: puro odorationē: uinibus tamē imparē quę
res multos fallit. atque eo plurimū sup̄stinosi ad suffitus & odoramenta
unt. Laudat̄ etiā Selgica iris: & unguentū quod ex eo fit. Selgensium
nōtana circa urbē ac regionem paucos aditus habēt: p̄cipitis & uallib;
his munita: quę cū cetera flumina efficiunt. tū eōs Eurymedon & Ce-
lus a Selgicis mōtib; i P̄sphylium mare exeuntes: ppter loca ardua
pontes passim uiis ipositi sunt. Selgenses nūq̄ itea cuiq; paruērūt: & ce-
terā regionē itrepide habētes: p̄ i fenore quę in Pamphylia: & quę intra
uirsū ē: cū regibus decertabāt. cū Romanis uero certis cōditionibus re-
gionem tenebāt. Alexandro p̄ legatos respōderūt: se ut amicos impata su-
lepturos. Nūc omnino subditi sunt: & i ea cōsent̄ quę ab Amynta sunt.
Babynis (ut dixi) finitimi sunt Phryges ac Mysi: qui circa olym pū habi-
tāt utraq; gens duplex est. Nā Phrygia altera dicit̄ maior: cui Myda im-
penit: & partē Galatę habuerūt. Altera minor circa olym pū: i Heller-
spōto quę Epictetus appellat̄. Mysia quoque altera Olympina ē: Babu-
nē & Epicteto cōtinua: quā Artemydorus a Mysi qui trans hūit̄ sūt
dicit̄ habitari. Altera circa Caicū ē: & pergamenū agnū: usq; i Teuthra-
nē: & huius fluminis hostiassed adeo hęc imutata sūt (quēadmodū si se-
pe dixi) ut etiā regionē Syphlo uicinā atq; phrygiā nominarint: q̄ unū
ac maioris an minoris Phrygię pars sit. incertum ē. unde Nobē & Tā-
nō & Pelopē Phrygas dixerunt: & uicūq; se habeat mutatio certa ma-
nifesta ē. Nam pergamenus ager Elanicus ad quem caicus exit: & Teu-
thrania inter hęc media. in qua Teuthras & Telophi educatio fuit: in
ut Hellespontem sunt & regionem Syphlo & Magnesię circūstantem

& eā quæ sub illa est: quare Myſorū ac Phrygū fines (ut ſic diximus) di-
uerſi ſed eos definire operoſum; Lydi & Mirones quos Homerus Mæ-
nas uocari: cū his & inter ſe cōfuſi ſunt. hos alii eorū alii diuerſos putā.
Item Myſos alii Thracas dixerūt. alii Lydos: ſecūdū ueterē quiddā hiſto-
riā quā Xanthus Lydus & Menecrates Eliata referūt. Myſorū nomē in-
terpretantes: quod Lydi ſagūciſſimam ſic uocant multa enī eiufmodi ar-
bit eſt i olympo: ubi expolatos eos dicūt quoque poſteri a ſagaciſſima My-
ſi ſunt appellati. Teſt hominio eſſe ſermonē: ex Lydo Phrygioque p̄mo-
tū: tande ipſos circa olympū habitaſſe. Phrygis uero ex Thracia traſi-
entes Troia ac propinque regionis principes eſſe occiſſe. eos itaq; hoc
i loco habitaſſe. Myſios uero ſupra Cnici fontes ppe Lydos. Augēt has
fabulas gēnū eaz; conſuſio: & opulētia regionis: quæ cis Halym eſt: p̄-
ſertim in ora maritima: cuius cauſa m̄ſi tā undaque ſua debēt: præſertim
ex ulteriore fluminis regione: ac etiā uſā inter ſe decertabant. Sed præci-
pue circa troiana tēpora: ac etiam poſtea excuſiones tranſmigrationeſq;
factæ fuerunt: cū Barbari ſimul ac græci impetu quodā ad aliena adipi-
ſcenda ferrent. Sed ante res troianas hæce erāt. Tūc enī Pelagag: nax-
& Cauconū & Lelegū erat. Dictū eſt enim quod olim iſi: quos poeta tro-
ianis ſocios fecit: nequaquā ex ulteriore regione in multis Europæ locis en-
tabāt. Nā quæ de Phrygiſque Myſiſque memorant: troianis ſunt: antiq;
ora: duplices quoque eiufdē generis Lyci: ſuſpitionē exhibēt: uel itano-
rū uel coe: qui Cariā uerſus alios habitare fecerūt. Idē fortaiſſe & de Cib-
ibus contigit. nā & hi duplices ſunt: & ſi huiufmodi teſtimoniū non eſt
recipiendū: quia qui nunc Cibicos dicūtur ſic res troianas fuerūt: & Te-
lephus cū matre ex Arcadia ueniſſe phobē: qua Teuthrāti qui cū reo-
pici coniugē dāra: iperū accepit: & illius putatus eſt. Cares quoq; cū pri-
us leleges & inſulares eſſent: ut ſeruat: terreſtres facti ſunt: ſauēibus or-
gēſibus: q; miletū cōdidere. Cōditorē ex Mileto quæ i creta ē: Sarpedō-
nē accipiētes. & Termilas i eā quæ nūc Lycia dicit. habitantū dederūt.
Hos Sarpedō Minois Rhadamāti frater colonos ex creta duxit: ac Ter-
milas nominauit. cū prius Minye uocaret (ut Herodotus refert) ac prius
etiā Solymis: poſtea Lycō Padiōis filius: eorū a ſe Lycios appellauit: quæ
p̄fecto ratio Lycios ac Solymos eorū eſſe oſtēdit: q̄q; poeta eos ſep̄arā
de Bellerophonie e Lycia p̄fecto dicitur. Hic Solymis iterum præſiū-
ribus intulit arma.

Pyſidrū etiā eius filiū (ut ille iqt) pugnāre cū Solymis Mauros iterum.
Sarpedonē quoq; idigenā eſſe dicit: ſed uictori i cōmune præmiū p̄po-
ſitū eſſe: terra: uirtutē opulētiaq; q̄ ego dico: ex m̄ſis cōfirmat. etiā poſt
res troianas: q̄de & Amazōes eos iuſdere auſæ: ſi ſe aduerſū q̄s Prius &

Bellerophōtes duxisse exercitum dicunt: & multe ciuitates ab illis cognouitæ sūt. i. lliū campo cumulus quidā est.

Hūc homines proprio Banaā nomie dicunt

Alit mortales uolucris monumēta Myrtæ.

Quā traditū unam fuisse ex Amazonibus: coniecturā ex adiectiuo capi-
entes. Eq enim propter celeritatē uolucres dicunt: unde & illā ab equo/
rum celeritate uolucrē dictā: & Myrtina ciuitas ex ea nominata est: hanc
quoque insula hæc eadem ob terræ fertilitatem: passē sunt e quibus est
Rhodus: & eos quæ ante cōditam troiā a græcis habitabantur. cuius rei
Homerus manifestum exhibet testimonium. post troiā uero græcorū co-
louit & Tæres & Cimerii & Lydi: deinde perfit ac Macedones postre-
mo Galatæ: omnia excursionibus perturbant atque cōfuderūt. & nō so-
lum ppter mutationes res ipsæ incertæ sunt: sed etiā propter dissidentes
scriptorū opiniōes: qui eisdē de rebus nō eadē tradiderūt: nā troas Phry-
gæ uocant: sicut tragici Lycios uero Caras: eodem modo alios. Sed troes
ideo ex paruis aucti sunt ut reges regū essent: & potæ & eius expositori-
bus occasione præbuerunt. quam oporteat troiam appellari. Nā omnes
mimorū socios i cōmuni troas uocat: quæadmodū ad uersarios danaos &
aliuos: sed nequaq̃ p louem Paphlagoniā Troiam dicemus: nec Car-
iæ nec Lyciæ ei finitimā: ut cum ita dicit.

Carot e ingenti troes: sonituque fremebant.

Et danai tacito spirabāt corde furorem.

Sæpe etiam aliter atque aliter dicit: quæ cū ita sint: necesse est ut singula
p uiribus trāsfigamus: quæ uero nos fugiunt ex iniqua hystoria: ea omniē
dexistimamus. Nō. n. i iis ē Geographiæ opus quæ nūc sunt: ea dicere
debemus. Duo itaq̃ mōtes ppōndi iminēt olympus Myfius & Ida: olym-
po Bæthynica subiaccit. Inter Idā atque mare troia iacet mōti cōtigua: de
hæc & de iis quæ auctæ uersus: ei mōti cōtigua sūt: postmodū dicemus.
(Nūc de olympicis dicēdū est: hæc de cōsequētibz usq̃ ad tantū quæ cū
locis nobis ante pagatis eque p̃grediunt: olympus i circuitu nō habu-
it i altis sil uas igentes habet. & loca optimē septa: quæ latrōes alere pos-
sint. i. hæc loca sæpe Tyranni conueniunt: ubi diuinus perdurant: quem
admodum actæ nostra Cleon: latronum princeps. qui cum esset e uico-
gordo: quē postea augens urbem fecit: & Iulopolim appellauit: ab initio
uero prædonū receptaculo utebatur loco ualidissimo nomine Callydio:
i. Antonio ualde utilis fuit: nam profectus ad eosq̃ pro Labieno tributa
collegbat: omnia impediuit: quo tempore ille Asiam obtinebat. In bello
tū actæ cū ab Antonio deficiuisset: cæsaris ducibus adhæsit: ac supra
q̃ eius meritum pareter: i honore habitus ē. is ultra in uneta ab Antonio

data: accepit etiam quæ Caesar dedit, quare is p latrone principis habitū gerebat. Erat enī Iouis abrenā sacerdos: q Myſus deus ē. & pri matre ipabatur: quæ enī Myſia ē: quæ admodū Abertana. poſtea comanog: ſicce donū i pōro accepit: ad quod cū ueniſſet: itra mēſtruū tēpus exceſſit: e ui ta. nā grauis cum morbus arripuit: ſiue ex nimia erapula: ſiue ex ira: de ut dixerūt qui i ſano erant: itam itra ſacri loci ambitū: utriūq; ſacerdotis maris ſcilicet ac fornicie habitatio ē: ſanū quoque præter ceteram religio nē expreſſe uetat Suillæ: carniū eſum. Vnde nec in totā urbē ſus iſſet: ille mox primo igreſſu: ex huius conſuetudinis præuaricatione: latroci nium moſe oſtēdit: nō ut ſacerdos: ſed ut corruptior igreſſus. Olympus talis ē. Habitāt tamē circū eū: a Septētrione Bithyni & Mygdones & do liones: reliquū Myſi habēt & Epictetus. Dolionas maxime eos dicunt: q circa Cyziciū habitāt: ab Eſapo uſque in Rhyndaciū & Daſcyliticiū lacū. Poſt hos Mygdones ſunt: uſque i Myrleanog: ager ſupra Daſcyliticum lacū ſunt alii duo lacus Apolloniaticus & Miletopolitanus: iuxta lacum Daſcyliticiū Daſcylitiū ciuitas eſt: iuxta Miletopolitaniū Miletopoliſ: iuxta apolloniaticum: ſup Rhyndaco eſt ea: quæ Apollonia uocat: ſed hor ſu pleraque pars: nūc Cyzicenog: ē: ſo propōnde ē in ſula Cyzicus: duo hus pontibus iuncta cōtinēti. ſeraciſſima quidē quingentog: ſere ſtadiog: ābiu: ea iuxta pōrē eiufdē nominis urbē habet: & portus duos claueſ & naualia ſupra. cc. urbis pars iacet i planicie: pars ſecus mōtem qui uſ ſage mōs appellat: huius alia Didyma iminēt unus uerticis: quæ delubriū habēt Dindymenæ matris deum ab atgonautis adſicātū. ciuitas ipſa & magnitudine & pulchritudine & æquitate cū primis Aſiæ ciuitatibus cōſtēdit: paci & bello apta. Ea ad Rhodiog: & Maſiliēſum & antiquo rum Carthaginiēſum formam uidet iſtucta. Sed cæteris omiſſis: ea pu blicog: ædificiog: & iſtrumetog: architectos curatores tres habet & tria at mētaria: aliud armog: aliud iſtrumetog: aliud frumētū. frumētū ne cor rumpat chalcidica immixta præſtat. huius rei utilitatem: i Mithridatico bello oſtēderūt. nā rege præter opinionem ingruēte: cum. c. & l. milibus hominum: & multo equitatu: & ſuburbanis & oppoſitū mōrē occupan te quæ Adraſtiæ uocāt: poſtea in iugū quod urbi iminet tranſiēte: & iux ta matique pugnāte. Cyziceni quadrigētis nauibus cōtra oīa reſiſtūt: ut prope etiā in regē ipſum i cuniculo opprimerēt cōtra effoſcentes. ſiue uero precauit. ac ſeſe extra cuniculū recepit. Tandē Lucullus Romano rum Impator quibuſdā ad auxilium miſſis eos confirmauit. ſuit enī per ſus adiumento: quam Rex nequaquā naluut perdere: uer: miſis amiſſis di ſceſſit. Romani ciuitatē honore proſecuti ſunt: & adhuc libera ē: & agri multum habet. Aliud ab antiquo: aliud a Romanis additum. Nam ex

modis regiōne ea habet: quæ tranſſapum ſunt: zeliæ & adraſtiæ campis
vicina. Ex Diſcylinco lacu alia ipſi tenēt: alii Byzantii. Dobonas uero ac
Mygdonas uerſas regiōne multā habēt: & uſque ad Mileropolitanum
& Apolloniaticū locū: per quæ loca Rhyn dacus fluit: ex Azanotide ortū
habēs: aſſumptis ex ab ætiana Myſia cū aliis: tū etiam meceſto: ab au
diæ ab aſtica i propontidē iuxta beſbici iſulā emittit. i hac Cyziceno
rū iſula mons eſt arboribus plenus: noie Ariacæ in fronte iacet parua
quædā iſula eodē noie. ppe eſt promontoriū: quod nigri appellat: ad in
perpetuauigatione eſt. Cyzico priapū delatis Phrygiæ Epicetice aſia
in ſcola Cotyſii Mydaſi & Doriliū urbes & eadē. q̄us cados quidā
ad Myſiam dicūt pertinere. Myſiā i mediterranea ab olympia regiōne i
pgamenā defendit: & in cari campos: quare ier Idā iacet atque exultā:
quā alii Myſiam alii maxontā uocant: ſupra Epicetū aſtrum uerſus: eſt
maior Phrygiæ: quæ a ſinistra Priſimuntē a dextra Maxonas & Lydos &
Cariſ relinquit. i ea eſt Phrygiæ: quæ prætermontana dicit: & regio Piſi
dā uerſus: & ea quæ amorio & eumeniæ & ſinadæ proxima ſit. deinde ē
Apamiæ: quæ ciborus dicit & laodicea: quæ Phrygiæ urbū maxie ſit.
Hæ oppida circūſtant. Aphrodiſias collaſſe Themifonni & Sanaus: A/
pellōie Metropolis. iſtē ultra hæ Pelte Tabæz Eucarpia Lyſias: præter/
montana regio iugū quoddā habet in mōte: quod ab ortu occaſum uer/
ſis excedit. Huic utriq; planicies magna ſubiacet: in qua urbes ſunt a
ſpiciunt Philomelum: ex altera pte Antiochia: iuxta Piſidiā: quæ par
um i campo iacet: partim colle quoddā Romanorū coloniā habet: hāc ma
gnoes habitauerunt: qui iuxta Meādrū ſunt Romani eā liberauerunt regi
los occupatī: & Aſiā quæ cis tauri eſt: Eumeni dederunt. hęc ſacerdotiū
quoddā erat menſis arcei: quidē maximā ſacrorū ſeruoꝝ & ſacrorū locoꝝ
cultudinē habebat. ſed poſt Amynez obitū euerſum eſt ab iſis: qui in
eius hæreditatē nulli fuerāt. Sannada urbs eſt non magna ante quā pla
uities iacet oleis conſita. lx. ſere ſtadioꝝ: ulterius eſt docimīa uicus: & Sin
adici lapidis: lapidicidodina: ſic enim eū Romani appellāt: id igne uero
docimīe & docimēā. uena in intio paruas glebas emittebat. nūc propter
maximos Romanorū ſumptus columnæ integræ: & ingentes extrahūt.
& uarietate albaſtrix lapidi proxia. q̄re mīta huiusmodi onera ad ma
te deuehunt: & columnæ & lapideæ tabulæ: magnitudine ac pulchritu
dine admirabiles: Romā deferūt. Apamia iſigne emporiū eſt eius: quæ
ppte Aſia nomiāt. ſecūdas poſt ephēſum ſerēs: ea cōmune italicorum
& grecorū hoſpitū eſt. Marlyæ hoſtis ſit: q̄ anis urbē mediā plabet:
ab ipſa ortū habēs: ſed uehemētī ac prono flumīe i ſub urbanū delatus:
mittit i Meandru q̄ iā orgā anē accepit: p planiciem æqualem leniter ac

placide delapsum. Hic ita auctus Meander p Phrygiā currit: postea Cariā
am Lydiāque determinat ad cāpos qui meandri dicūt. ualde quidē flexu
osus: unde obliquitates oēs ab illo Meandri appellant. finiens uero apud
Cariā regionē locat: quā nūc Iones tenēt: & inter maletū prienēque egre
ditur. Incipit uero a Celēnis: qui collis quidam est: in quo urbs. huc eius
dem nominis. Hinc antiochus Socer homines transtulit i eā: quae nunc
Apamia dicit: & urbē appellauit de nomine maris Apame: Arabazi si
lic: quae Seleuco nicatori nupta fuit: hoc i loco de olympe marisq; cōsi
cta est fabula: & de contēdē quā Marfyas Cū Apolline habuiminet
lacus quidā qui calamū gignit: ad tribus linguas idoneum ab eo dicunt
Marfya: ac Meandri fontes emanare. Laodicea cū prius parua esset: ex
te nostra & patrū nostrorū maximū crepit augmētū: quāq; ab obsidione
Michridatis eupatoris ad modū labefacta: nā loci uirtus: & ciues quē
fortunati ualde eā magnificarūt. p. mū Hiero qui hereditariē populodū
nūst: supra duo milia talētorū: & mulas donis ciuitatē exornauit: postea
Zeno orator: & Polemo eius filius qui ob pbitatē regnū meruerat
Antonio: postea Augusto caesare concedētē loca laodiceae proximas
opimas ferūt: nō modo i mollicie lanā: qua millesias praedat. sed i colo
re ex quibus coraces maximū puētū capiunt: quē admodū a colore eius
dē nominis qui colosseum ppe habitāt. Hoc i loco Capern: & Lycus i Me
andri influit: ingens flumē: a quo Laodicea Lyco prima nominat: mens
urbi iminet nomine Cadmus: ex quo Lycus fuit: & alius eodē noie quo
mōs appellat: hic plurimū sub terrā delapsus: postea erūpēs in idē illu
itū quod alia flumē ex quo simul regionē ualde cauernosā & quāsi
būle esse ostēderūt. Nā Laodicea: & proxima ei regio: plurimū terrarū
nibus concutit. Carura Phrygiae caraeq; cōsiniū ē. Hic uicus diuersoria
habet: & feruētes aquas: alias in Meandri exuentes: alias ultra fluminē
pā. Narrat Leonē aliquādo cū magna muliere ceterua: i diuersorio hospi
tium: nocte facto terramotu: cū omnibus perisse. nā tota fere regio et
ea Meandri a terramotibus quatitur: & aquae & ignis ductibus prae
rur: usq; in mediterraneā. eiu smodi habitus regionis a cāpis icipiēs usq;
i Carōia pēdit. ea ē regio circa Hierapolim & Cataca Nythidis: & Ma
gnesiā & Mytiē. nā terra resoluta ē: & putris & salugie plena: & facile
igni corrumpit: ppter ea fortasse Meander flexuosus ē: qm alueus mltas
recipit mutationes & multū limum deducēs: modo huic modo illi ripae
aducit. Pelagus uero fluctuū ui illū extrudit. unde prienē quae prius ad
mare erat: facta limi aggestione mediterraneā fecit: ad stadia. celerata
quoque quā Lydi ac Myti obtinēt: idcirco hanc appellationē sortita est
urbs etiā Philadelpha apd eā minie fideles pietes habet: sed quoniam

concutunt & pandunt. Illi itenti tertremotus præcauet: semper archite-
cturas aliquas cōtra extruētes. Apamīa inter ceteras urbes ante mithri-
daticum bellum sæpe fuit cōcussa. Rex uero cū urbē euerfam uideret:
ut reparetur. c. talenta exhibuit. Dicunt Alexandri quoque tēpore similia
conigisse: quare nō immerito apud eos Neptūnus colit: q̄q̄ mediterari
sei sintradunt etiā a Caleno Neptunni filio ex Celeno una danaidum
procreato: urbē sic appellatā: uel ppter lapidem atque nigredinē ab exu-
sione proueniēti: quæ uero de Sipylō & eius euerfione memorātur: nō
debent fabula existimari. nā & magnesiā quæ sub eo est nuper tertremo-
tus deicerūt. & Sardos & alias clarissimas urbes labefactarūt. princeps
uero pecunia data: ea restituit quēadmodū prius in calamitate tralhanis
ficta. cū gymnasium & alia urbis partes corrussissent. pater eius & his &
iadicentibus dederat. Audire est ex antiquis scriptoribus. qualis Xanthus
Lydiæ rex scriptor referat. cōmemorans quas mutationes sæpe hæc re-
gio habuerit: de quibus i superioribus fecimus mē nonē: hōc i loco Ty-
phontis casum fabulant: & Arimos & hāc exultā dicūt: nec dubitāt quæ-
rit meandri ac Lydos sunt: oīa eiudmodi suspicari: tū propter lacuū ac
fluminū mltitudinē: tum etiā propter multiplices tenæ cauernas: lacus
uero qui inter Laodiceā ē & Apamiā: cū Pelagi magnitudinē habeat: ce-
lestem & subterrāre exhalationē emittit: Dicūt pernā esse: si quis locū
meandro permittet: fluminis angulos circūferēdo: qui deprehensi fue-
rit: idam nū exporatoris uestigalibus persoluunt. Inter laodiceā atque
Caruā tēplū est mensis cari appellatum in maxima ueneratione: ætate
nostra maxima medicorū schola: ibi a Zeuxide constructa ē: & postea ab
Alexandro Philalethe: quēadmodū tēpore patrū nostros: etasīlrationū
schola Smyrnæ ab Iocēio: nūc nihil tale sit: nominant præterea quædam
Phrygiæ nationes quæ nunc usq̄ extant: quemadmodum berecyntes
inde Alkiam dicit.

Phrygiū cerbesiumque cecinit modum:

Et fossa quædā cerbesia dicit: quæ perniciosas exhalationes habet quæ
quidem ostendit: homines uero non amplius cerbesia dicuntur. Aes-
chylus hæc i Niobe confundit.

Illa enim recordari se ait sororū Tantalū.

Quis in Idæo saxo louis patris ara est. Item

Sipylon Idæam per humum. Tantalus quoque dicit.

Sero tuus: duodecim dictum iter:

Berecynthiæ loca: ubi Adrastus solum

Idæque: totum rugitu atque mugibus sonat.

Etiusdecimus Asiae liber reliqua propontidis continet: inferius a
Cyzico incipiens: & totam deinceps consequens ora. & sique isule
illius: perfectum circa troiam immoratur: quod deserta sit: propter loci da-
mnam: & vulgaram belli famam.

Athenus de Phrygia definitum sit: nunc i propontide redeas
tes & i ora: quae post elapsus est: eundem peragrationis ordi-
nem seruemus. Huius orae prima est troas: fama quidem pote-
bris: quae quod diruta sit ac deserta: plurima tamen de ea sunt
dicenda: hoc non quatenus: sed ad haec exhortationem: & uenia-
opus est: ut qui nos legerit: non magis nobis causam pluxit
tribuat: quam quod res antiquas & claras nosse cupimus: quam pluxit: cum graeco
& barbarorum multitudo augeat: & regionem hanc incoluerit: tum scriptores
qui eisdem de rebus non eadem perscribere: quos in primis est Homerus: & de
multis coniectandi causam praebet. opus est itaque: ut & huius & aliorum dicta
transigamus: si prius locorum naturam summam descriperimus. Nam a Cy-
zicena regione: & locis Elapo & Granico uicinis: usque Abydum: & Sestum
propontidis ora esse contingit: ex Abydo uero lectum usque & lin: & Tenedum
& Troianae Alexandriae regionem. His omnibus lae imminet: lectum usque de
scendens: quo usque i Caicum flumen est Aflus & Adramytius & Apa-
neus & pitana & Elasticus sinus: quibus omnibus leidiis: insula ex aduerso
conspicitur: deinde Cumanius ager: usque ad hermiu & phocenses: quod lonice
initium est: & solidis terminus: quae loca cum huiusmodi sint: poeta dicit mo-
ianos praecipue ab Elapo & ea regione: quae nunc Cyzicena est: iperasse
usque ad Caicum flumen: per principatus in octo uel nouem partes diuisos.
Ceterorum uero multitudo qui auxilium tulere iter locos adnumerant.
At posteriores illorum fines dicunt: & uariis nominibus partitiones multas co-
ficiunt. Sed maxime graecorum coloniae dicendi copia praebuerit: ilonia ue-
ro non multum: cum a Troade plurimum absit. Aeolis autem omnino per totam
enim dispersa est a Cyziceno agro usque ad Caicum: & plus enim regionis occu-
pauit: inter caicum atque hermiu. Quattuor enim seculis aeolia colonia loni-
ca dicitur antiquior: moras. n. & longiora tempora suscepisse atque onestis clas-
si iperasse: quo i arcadia mortuo: Pethulu eius filium successisse. & usque in
thraciam percessisse ante. lx. post troas: quo tempore Heracleide i Peloponnesum
redierunt. Deinde Archelau illius filium: cum aeolica classe circa Dascylium maie-
cisse: eam quae nunc Cyzicena nominatur. Graeco uero filium eius iunioris usque
ad granicu flumen pergressum: & meliore apparatu: cum maiore exercitus
prei leibum transmississe atque eam occupasse. Clebui Dori filium: & Malatu &
ipsi ab Agamemnone pfecti erant: eodem tempore exercitum contraxisse: quo

penhilum: sed Penthili classem transitum ex Thracia i Asiam anticipas-
se. Has uero circa Locrensem agrum: & Phricium montem: multum tem-
poris contriuisse: postea transgressos Cumam condidisse: quae Phricionia
a locrorum monte dicta est: sed cum Acoles dispersi essent per totam regi-
onem: quam diximus a poeta troianam appellari: quidam ex posteriori
bus totam Aeolida uocauerunt: quidam partem & troiam: alii totam: alii par-
tem eius. quo fit ut nihil omnino inter se conueniant: mox enim in locis
proptidis Homerus ab Elapo troadis initium facit: Eudoxus id est con-
trahit a Priapo incipiens: & Artaca qui locus in Cyzicenorum insula situs: ad
uersus Priapum confurgit: Damastes magis eam contrahit a pario initium faci-
ens: nam is lectum usque pergit: alii uero aliter: Charo lampfacenus alia
occeadria adimit: a pratio incipiens: nam totidem praetrium abest a pario atque
Adramytiū usque pergit: Scylax Caryadeus ab Abydo incipit: eodem
modo etiam Aeolida: Ephorus dicit: ex Abydo Cumam usque. alii uero aliter
sed Idae situs pulcherrime describit eam: quae uero troia dicitur: qui
mons altissimus est: & ad occidentem spectat: & mare quod ibi est: paulu-
lum ad septentrionem atque oes eam conuersus. ea ab angustiis Abydi us-
que ad elapum: & Cyzicenum agrum ad propontidem pertinet. Occidentale
uero mare est Hellespontus: in quo egrum pelagus est: Idae cum multipes sit:
in scolopendree modum his ultimis terminatur: promontorio quod circa
Zeliā est: & eo quod lectum appellat: quorum alterum finit in mediter-
raneam paulo supra Cyzicenum agrum. nam tunc zelia Cyzicenorum
electum uero in egeum pelagus descendit: in praeteruagatione factum
que in lectum fit: ut.

Venimus in plenam uenarum: & fontibus idam:

lectum ubi: primū egressi: maria alta relinquit.

Nam proprie poeta lectum dixit. lectum enim ad idam pertinet: & primus e mari
exitus ibi fit: in idam ascendentibus. Recte & fontibus plenam dixit.
nam hac in parte mons aquis abundat: quod fluminum multitudo declarat:
montibus idaeis in mare perfluentium: ut septem Rheii uada & reliqua
que & illi commemorat: & a nobis sunt inspicienda. Extremos autem mon-
tis pedes utrinque lectum spectat: atque etiam zeliā. montana horum cacumina
limbus Gargarus determinat: nam Gargarus in superioribus nunc idae
partibus ostenditur. locus a quo gargata dicuntur aeolica ciuitas. Quare ea
inter zeliā lectumque prima sunt. a propontide incipientibus: quae us-
que ad Abydi angustias tendunt. deinde ex ea quae a propontide lectum
usque: Sed lectum deflectenti ingens sinus diffunditur quem & idae efficit.
lecto continenti uersus secedens: & tunc quod promontorium ex altera
parte lecto opponitur. Hunc alii idaeum sinum: alii Adramythinum uocant.

Eni

ico sunt Aeolicæ urbes (ut diximus) usq; ad hermi hostia: superioribus enī dictū est: quod e Byzantio septentrionē uersus nauigābus recta nauigatio primo est Sestu & Abydū p mediā propōndē: postea est Aluz oras: que in curiā. Hæc itaque seruata opus est: ut consequentiū argumētū audiāmus: & si quos sinus in ora dicemus: necesse est enī: ut sciamus promō totia: quæ ipsos efficiunt: in eadē linea sita esse: itaq; in aliquo meridiano, quare qui hæc rege curiā habēt ex his quæ a poeta dicuntur aliquid plus coniectant. totā scilicet hanc orā sub troianis fuisse in nouē principatus diuisam. & sub priamo in bello troiano constitutā & troiam appellauit: quod ex singulis notum ē. nā achillis socii urbū debellatores cum uiderint initio litescentes exterius bellū gerere: circūuicina sunt aggressi. Bissenas curuis euerit nauius urbes.

Per troiā undenas terras ita Marte subegi.

Troiā uocat continētē quæ uastabat: nā inter cetera uastata sunt: quæ lesbō erāt opposita: ut Thebæ Lyrnessus & pedasus: quæ Lelegū erāt: Eurypyli regio: filii Telephi: Vnde

Ipsē Neoptolemus ferro trajecit acuto

Magnanimū Heroa Eurypylū quē Telephus olim

Progeniuit: multi circū cecidere sodales.

Hæc itaq; uastata dicit: atque lesbū ipsam.

Quū lesbū instructā cepisti mœnibus urbē. Et illud

Lyrnessum atque ipsum populatus mœnia thebar.

Lyrnessum & magnæ populatus mœnia thebar.

Et Lyrnesso quidē thebis capta fuit. Vt illud

Hanc e Lyrnesso excipit. In cuius captiuitate Mynētē & Epistrophum cecidisse dicit: quod thebis Patroclū lugēs declarat.

Nec me dute meū uoluisti flere maritū

Quē celer e uita quondā submouit Achilles.

Funditus euerit diuini sedē Mynētis.

Nā cū diuini Mynētis sedē dicit: Lyrnessum significat: ut ei subiectā: que eum ibi pugnādo cecidisse. ex Theba uero capta fuit: ut Chryseis

Nos Thebā aduecti sacrā cecionis ad urbē.

Ex aduectis eo dicit enī Chryseida. illud autē non ita intelligendū posito ut iacet Tu patris i laeibus Priami ad troiam: ast ego Thebas:

Andromache magno quodā genita cecione:

Qui cinctam siluis habitabat Hypoplacōn. atq;

Ductor Hypoplacis thebā clikasq; tenebat. Secundus itaq; troiā prius capatus hic est: post eum qui mynētis erat. illud quoque his cōgruū qd ab andromacha dicitur

Hi mihi quo fato trahimur nunc Hector interq;
Tu patris in laribus Priami ad troiam: ast ego thebis.
immo per trāspolitionē uterq; ex troia: sed
Tu patris in laribus Priami: ast ego thebis.

Ternus principatus est lelegum: & ipse troianus ut maximus alter
Sub cuius lelegū populi ditione tenentur: cuius filia Priamus lycaonē
& Polidox; genuitq; i diuīseratiōe sub Hectore cōstitutū: troes dicūt: ut
Hector itē troas galea præsignis agebat
Ceteri uero sub Aenea erant. Vt.

Dardānios agit Anchisē pulcherrima proles.
qui etiam troas erāt: unde Homēlus sic inquit:
Magnanimum Aenea Dux consultiſſime troū

Lyca uero sub Pandaro erāt: quos etiam troas appellat. Vt

Quq; colū zelā extremæ radice sub idā:
Aphniab Elapo potātes flumine: troes
Dura Lycaonides in proelia pandarus egit.

Hic sextus est principatus. nam qui inter Elapum: Abydumque lunā
troes dicuntur.

Abydētia enim sub asio ponuntur. Vt

Qui precoten atq; ipsum prætion: & qui
Ciram Selson habēt: & Abydū: & dian Arisī,

Alis Hyrtacides dux horum. Priami quoq; filius paternas equas Aby
dū pascēbat: Vt

De noctū Priami transfixit Democontem

Perices qui nuper equas pascēbat Abydi.

Et Hicetaonis filius: apd; percotē boues pascēbat: nec ipse alienas. Vt

Atq; Hicetaoniden primo alloquitur Menalippū:

Flexipedū percote custodē armētorum.

Quare hæc regio & consequēs Adraſtiā usq; troas uocant. nā duo filii
Meropis Percositi ei imperabant. Abydo igit Adraſtiā usq; troes erant:
bēnam tamē diuisi nam alii sub Asio erāt: alii sub Meropis filiis: quē
simodū & Cilicum regio dux ē nam altera thebaica ē: altera lyneſſia:
postq; de ea dicetur: quæ post lyneſſum ē: Eurypylo sub dia: quod autē
omnibus his Priamus imperaret: Achillis uerba manifeste declarat.

Hæc tuas noramus opes: spatiosaque regna.

Quæ felix pariter lesbos complectitur: & quæ

Comprehendit Phrygiæ tellus: ac Helleſpontus.

Tunc quidem hæc erant: postea uariæ mutationes sunt consecutæ. nam
circa Cyzicum Phryges habuere: prætiū usq; circa Abydū thraces:

ante utrosque bebryoes: ac Driopes: consequentia Tereus habuerunt at
que hi thaces. Thebæ campū Lydi: qui tunc Meones erāt, ex Mysis autē
inqui superfuērūt Teuthran & Telepho subdin. Cū itaque poeta zoli
cā regione & troiam i unum componat. Cum æoles totam oram ab her-
mo usq; Cyzicū occupauerint: atq; urbes condiderint: nec nos absun-
de faciemus: si eā quæ nunc proprie zolis appellatur: ab hermo usq; le-
ctum: & consequens usque ad Elapū in idem cōgeramus. Nā cum sin-
gula pertractabimus: rursum eas secernemus, & is quæ nunc sunt eam
conferemus: quæ a poeta & ab aliis dicūtur. Post Cyzicæ: orum urbem
& elapum ē troadis initium: secundum Homeri descriptionem: nam de
ea sic inquit.

Quique colunt zeliā: extremæ radice sub Idæ:

Aphnitab elapopotantes flumine: troes.

Dura Lycionides in proelia pandarus egit.

Hos quidē lycios uocauit. Aphnitos uero ab aphnitico lacu dici putant.
nā & Dascyliocus lacus ita dicitur. zelia in extrema idæ prætermontata
est: distans a cyzico stadiis octum & nonaginta a proximo mari: ad quod
Elapum emitit. ad stadia. lxxx. Ea uero quæ secundum orā sunt post elu-
pum: cōtinuo partitur i hunc modum.

Qui cāpos Adrastie habent: necnō & apesum:

Qui pytiā tyrteq; colunt iuga maxima terre:

His induta preest Adrastus & amphius arma:

Pignora percoli meropis duo cara parentis.

Hæc loca zeliæ subiācēt. habent autē Cyziceni & priapeni usque in ma-
ritimā oram. Circa zeliā est tarsus amnis qui eadē uia. xx. locis transi-
tur: quemadmodum is de quo poeta dixit & septem Rheis uada: qui a
nicomedia niceam fertur. xxiii. Scythoni ex pholoe in hiliensem agrū.
xx. multis uero is qui ex cōfiniis Alabanda: qui ex tyanis solos p tyariū
desert. lxxv. ultra elapi hostia ad stadia fere est cumulus quidam in quo
Mentonis sepulchrum ostendit: eius qui Tithoni filius fuit: ei prociū
est mētonis uicus: inter elapū priapūque granicus fluit magna ex pte p
Adrastie cāpos. ubi Alexāder Darii satrapas proelio superauit: totamq;
regionē cōpit. quæ iter taurū erat & Euphratem: ad grāicū urbem sui no-
mine Sidina: quæ regionē multā eodē noīe habuit. nūc ditura ē i Cy-
zeni & priapeni agri cōfinio harpagia fuit: locus unde rapū dicit Gan-
medem alii circa dardanum p montorium id contigisse arbitrant: pro-
pe dardaniā. Priapus portus ē: & urbs ad mare sita. Hæc alii cōdiu uolūt
a mylesio: qui & Abydum & Proconnesum eodē tēpore incoluerūt. alii
a Cyzicis & nomē habet a priapo: q apd eos colit. siue ex horneis quæ

Aphnit

Cyzicus

apud Corinthiũ sunt id acceperint: siue liberi patris ac Nymphæ filius
dicuntur homines profecto ad eum colendũ moti sunt: nã hæc regio & si
vina parua & lampiscena vineis abundat, unde Xerxes lampiscum
Themistodẽ in unũ dedit, hic a iunioribus in deum habitus est. Nam
Heliodus priapũ nõ nouit, & Orchane & Consalo & Thychoni: & eius
modi atheniẽsum diis persimilis est. Regio hæc consuetudine quadam
Adrastra uocabat: & Adrastræ campus: duobus eni modis dicitur sicut
Theba & thebæ cõpus & Mygdona & Mygdoniæ campus: Callisthe-
us dicit ab Adrastræ rege qui primus nemelisi tẽplum edificauit Adra-
stræ uocata. Hæc ciuitas inter priapũ est: atque parium & subiectũ cõpũ
eodẽ nomine habet in quo Apollinis Actei & Dianæ oraculũ fuit iuxta
pyræi delubro diruto: omnis ea structura & lapides parũ sunt trãlati:
ubi ita edificata est. Hermodreontis opus: & magnitudine & pulchritu-
dine memorabile: oraculũ omnino deletũ est, quẽadmodũ & zeluse: quã-
re hoc in loco nullũ nec Adrastræ nec Nemelisi tẽplum extat, circa Cy-
zicũ uero Adrastræ delubrum est: de qua sic Antimachus inquit.

Est dea quæ Nemelisi dicũt: dea magna potensque:

Quæ bona celestũ concessu cuncta deorũ

Possidet: huic primus sacra cõdidit aram

Fluminis elapsi gebas Adrastræ ad undas,

Aque ibi nunc colitur: seruatque Adrastræ nomen:

Parium ciuitas est iuxta mare: quæ maiorem pontum habet q̃ Priapus:
et ea auctorem Pariani aralici obsequentes: sub quibus est ager priu-
pensis: multum ex horum regione abscederunt: permittentibus quidem
his: Hoc in loco finxerunt Anguigenas cognationem quandam cum
serpentibus habere: proditum est enim mares serpentũ motibus re-
medio esse: si eos continuo attigerint: quemadmodum incantatores, ac
primo luorem transferre: postea tumorem ac dolorem sedare. Gẽtis hu-
ius auctorem tradunt Heroem quendam: ex serpente immutatum: qui
fecisse unus aliquis fuit ex libycis p̃sillis: uis autem ea aliquandũ in ge-
nũs permanlit, parium mylesi & erythrei & parii condidere. Pyria est
apud pyriantem pariane regionis: & motem pyrium imminensem ha-
bet. Ea iter parium iacet ac priapũ: iuxta linum qui locus ad mare erubi
cochlie Lynasi appellati optimi omnium capiuntur: se pario priapum
auigenti: est antiqua proconnesus: & noua quæ ciuitatem habet & albi
lapidis uenam magnam: & apprimẽ laudatam. Vnde Cyzicens opera
circũstantium ciuitatum pulcherrima: ex hoc lapide fiunt. Hinc fuit Ari-
stus catinũ poeta: quæ Arimaspsia dicuntur, uit facundie blanditis
uherẽs: si q̃s alius, Rheæ motẽ: alii eos putãt q̃ circa Pirossũ sũt: quos

Cyziceni habēt zelie uicinos. i his chera est primo lydoe regia: postea p
sacrum nonnulli collē quēdā ostendunt stadiis. xl. a lampfacō distāti in
quo templum est matri deoe sacrum: quod Rheas dicit lampfacus insu
gnis urbs est ad mare sita: quae portum opum habet: ea adhuc opie
petit quēadmodum Abydus: a qua distat ad centū & lxx. stadiis: pri
us autē pityrsa uocabat: quemadmodū de Chio dicunt. in peninsula op
pidū est Callipolis quod in litore iacet ad Asiam exposito: nō procul a
lampfacō: ut ab ea non plus q̄. xl. stadiis absit: inter lampfacū atque pari
um. Pesus urbs fuit: & flumē. urbe diruta iam pesini lampfacum migra
uerunt: & ipsi milesiog: coloni essent: quēadmodum lampfaceni. poe
ta dupliciter eos proculit: & addita primā syllaba: ut necnon & apelum
& detracta ut

Dues opum uariarū habitabat moenia pessi.

Et adhuc flumē ita uocat: frustra lampfacū i eius mediterranea sunt color
ne milesiog. Aliæ sunt ad exteriū Hellesponti mari: stadiis estū & xl.
ab illo distātes. e quibus Cygnū dicit. Anaximenes tradit i erahra: & i
phocide & in thessalia colonas dicit: pariano etiā agro ē Idocolonā i lam
pfaceno locus ē. uineis cōsitus qui gergithū appellat. Fuit etiam ciuitas fuy
it pluraliter & fœminie dicta gergithes: unde fuit Cephalo gergithia: ad
huc locus i cumano ostēditur gergithū apd latissimū. Ex pario fuit Ne
optolemus cognomēto Glossographus uir memoratu dignus. E līpaco
fuit Chaton rex: conscriptori: & adimātus & Anaximenes orator & Me
trodorus Epicuri sodalis. Atqui Epicurus ipse quodāmodo līpacus
fuit: diu līpaci uersatus. atq; leontei & Idomeni amicitia usus: qui pri
mi erāt in ea ciuitate. Ex hoc loco Agrippa leonē qui corruerat trāstulū
Lyssipi opus eūq; collocauit in luco qui iter lacū ē & Euripū post līpā
cum est Abydus: & intermedia loca scilicet lampfacenus ager & pariani
parsque poeta sic comprehendit. Nam hæ urbes troianis temporibus
nondum erant.

Et qui pērcoten atq; ipsum pæction: & qui

Claram Selson habent: & Abydum & Dian arisbam.

Asius Hyrtacides dux horum uenit Arisba.

Magnanimis aduectus equis: Seleentis ab omne.

Quod cum ita dicat: uidetur significare arisbam regiam esse asii: unde
eum profectum dicit: si uenit arisba seleentis ab omne: quæ loca adeo
sunt obscura: ut de eis historici non conueniant: nisi quod circa Abydū
sunt & lampfacum & parium & quod antike per core nomen immuta
tum est. ex fluminibus autem poeta dicit seleentē apud Arisbam fluere:

siquidem Aſius Ariſba uenit: & ſedecis ab amne. Præſtius amnis eſt
urbis ipſa nõ reperitur: nõnulli putauerũt. Is inter Abydum & Lãſſa
cum fluit. Quæ autem Præſtion ait de flumine accipiendum eſt: quem
aliodum. Et illud.

Et qui prædage cepheſi flumẽ habebãt. Et illud.

Parcheũ circa fluuiũ qui tecta tenebãt.

In leiſto ciuitas fuit Aariſba, cuius agrũ methymnei habẽt. Eſt etiã fluuius
quidã Ariſbus i thracia (ut dictũ eſt) prope quẽ cebrini thraces habitãt.
Multa enim apud troes & thraces eiſdẽ nomĩbus appellantur. ut Soci
thraces quidã: & Socus amnis & Socus murus & Socæ troianæ portæ.
Ite xanthus thraces & xanthus troiæ fluuius: Ariſbus quoque i hebrũ imit
it. Ariſba troiæ ciuitas ẽ: Ite theſus apud troiũ fluuius. theſus etiã theſiũ
rex fuit. itẽ alter Aſius apud Homẽrẽ inuenitur.

Aſius hic & auunculus erat domitoris equorũ

Hectoris atque Hecubæ frater: natusque Dymãtis

Sĩgarũ phrygiæ campos habitũs ad amnẽ.

Abydũ maleſi cõdidere. Gyge Lydorũ rege permittere. Nã ea loca & tro
i troas ſub illo erat: atque promõtoriũ quoddã iuxta dardanum gygas
appellatur: id i occipponidis iacet: & Hellesponti a Lãſſaco & Ilio æqua
lãpacio diſtãs: ad ſtadia centum & lxxv. Hoc in loco eſt illud ſeptẽ ſtadi
in mare quod Aſiũ duntaxat ab Europa a Xerxe ponte iunctũ. promon
torium ipſum propter figurã cherõneſus appellatur: quæ ubi pons iun
ctus eſt: anguſtias facit. pons Abydo obiacet. Seſtus cheronneſiarum ci
uitatũ optima eſt: quæ propter uicinatẽ ſub eodem præfecto cõſtituta
enitũ præfecturæ nondum continẽtibus diſtinguerentur. / Abydus ac
Seſtus ad ſtadia. xxx. inter ſe diſtant: a portu in portũ pontis locus ẽ pau
lulum ab urbibus digrediẽti. Abydo quidẽ propontidem uerſus. Seſ
ſo uero in eius aduerſum. Apud Seſtũ locus quidã Apobathra nomi
natus quem ratis iuncta ſunt. Seſtus autẽ eſt interior: propontidem uer
ſus dextra por fluxus: qui ab ea fertur. quapropter facilius e Seſto na
uigarẽ ad iunonis turrim. ſiquis paululum deſcendat: atque inde ſoluit.
Cũ fluxus ibi ad trãſitũ aduinculet: ex Abydo uero tranſeũtibus i com
mẽa pœterna uigãdũ ẽ circiter octo ſtadia ad turrim quãdã Seſto oppo
ſitã. poſtea i obliquũ eũdũ ẽ: & neſquã aduerſus fluxũ nauigãdũ. T hta
ci poſt res troianas: Abydũ habitauere: deinde maleſi. Sed quum urbes
circa propontidẽ a Dario Xerxis patre concremarẽtur. Abydus etiã cala
mitatis eius particeps fuit. Nã poſt reditũ e Scythias: intelligẽs nomadas
aduerſus ſe tranſitum parate ad ea ulciscenda: quæ perpeſſi fuerant: ue
ritus ne urbes exercitũ trãſitũ præberẽt: eas cõcremauit: uide ad ceteras

mutationes & tempora: hæc etiã confundendorum locorum causa accessit.
De Sesto ac tota cheroneſo tunc diximus cum de duracia tractaremus.
Theopompus ait Sestum paruum quidem eſſe: ſed bene munitum: &
duorum iugerum crure ad portum coniunctũ. unde propter hæc & pro
pter fluxum aditus dominam eſſe abydeorum regioni in troade Alcy
ra imminenti: quæ nunc abydeorum ſunt: urbs dicuta. ea prius per ſe
erat: & aurum metalla habebat. Quæ nunc petrata ſunt: utpote conſumpta
quemadmodum ea quæ in Tmolus: & circa pactolum erant. Dicũt Aby
dum ab elapo diſtare ad ſeptingenta ſtadia: recta autem nauigatioe pa
ciora ſententia extra Abydum ſunt: tum cetera. maritima lectum uſque.
ſunt etiam quæ i troiano ſociũ capto: & idæ prætermorana Aeneæ ſubdi
ra quæ poeta duobus modis nominat: iterdum ita dicens.

Dardanos ait anchiſæ pulcherrima proles.

Dardanos uocis: iterdum dardanos: ut

Er troes ſimul & lycii tum dardana pubes.

Verſimile autem eſt: hoc i loco eam fuiſſe: quam poeta dardaniũ vocat:
ut Nubigena primũ ſaxus ab Ioue dardanus ipſam

Dardaniam poſuit.

Nunc uero ne urbis quidem uestigium uſq; apparet. Plato poſt deluui
um tria uiuendi genera putat conſtituta. primum in ipſis montium cu
cuminibus: ſimplex & agreſte eorum qui aquas formidant: quæ in em
pis ſolent abundare. Secundum in ipſis montium radicibus eorum qui
iam audent: maxime quum campi iam areſcere ceperſſent. Tertium in
campis. Dicit aliquis & quartum & quintum & fortaſſe plura. Poſtremũ
uero in ora maritima & i ſiſulis iã metu omni amoto: nã magis & minus
audere ad mare accedere multas uitæ & morũ differentiã efficiet: & ut
boni illi & agreſtes minorem quodammodo uitæ modum ſecundũ
ſubeunt: ſic eſt quodam præter hos differentia ruſticoorum hominum &
ſemiruſticoorum & ciuiliũ: a quibus iam nomina paulatim immutata i
optimũ & urbanũ uitæ genus deſierunt: ſecundũ mutationẽ morũ
in melius factã præter locorum & uitæ diuerſitates. Haſ itaque differen
tias Plato dicit a poeta deſcriptas: nã primũ uiuendi exẽplum Cyclops
ponit: qui fructibus ſponte naſcentibus utebantur: & montiũ cacumina
in ſpeluncis habitabat: de quibus ſic ait.

Omnia per ſe nullo naſcuntur aratro.

Nõ foras nõ cauſas norunt: nõ ſancta ſenatus

Iura: ſed i celiſ habitãtes mœtibus antra

Er puer & magnis de rebus iudicat uxor.

Secundæ ciuilitatis exẽplũ Dardanũ ponit: qui

Dardaniam posuit: quoniam nondum ilion esset.

In campo: sed adhuc idcirco montana tenerent.

Proximus illa fuit multis habitantibus aucta.

¶ Tertium exemplum dum ponit quæ illi conditorem tradit. Vnde patet est eum in medio campo sepultum esse: quoniam prior ausus est in campis habitare: unde illud est. In ueterē ad tumulū atq; illi monumēta ruebān Dardanoi medium qua campus Erineon ambit.

Sed nec hic omnino ausus est: nā nec ibi urbē condidit: ubi nūc est. sed exsere statim superius ad orientē idē & dardaniā uersus: iuxta eum q nūc illiō uicus dicitur. Noui illēfēs gloriæ cupidi cū uellēt hāc esse an tiquā urbē coniectādi causam præbuerūt: ex Homeri poesi. Hæc enim non uidet ea esse: quæ ab Homero describitur. Sūt alii qui scripserunt ur bē hanc multa loca mutasse: postremo hic constitisse. idque ex oraculo. Tales itaque mutationes quæ tūc in inferioribus partibus contigerūt: ciuili mū & uiuēdi differentias efficere arbitror. Sed de his alias. ¶ Tā oē ilien sum qui nuoc sūt urbē: uicū esse dicim: qui Palladī tēplū habet. idque priuū ac tenue. Alexandrū uero quū ex uictoria rediret apd granicū habitā: templū donis exornasse atq; urbē appellasse: & ut ædificiis repa rat: curatōnibus mandasse: & liberā & immunem censuisse. postea subar tis peritis humanissimā epistolā misisse. i qua se eā magnificatūq; pol/ lebat & insigne tēplum conditurum & sacrū certamē institutumq; post ēis obitū Lyfimachus urbis cura suscepta: delubry construxit & murū erēdūxit: & uicinas & antiquas urbes in eā habitātū deduxit: quæ si erāt libesctarefēs etiā Alexandrīs curauit: quæ si ab Antigono habitata erat: & āngonia appellata: noīe tamē imutato. Prīm enim uisum ē Alexandri successoribus: ut prius de noīe illius urbes conderēt: postea de suo ea q; dē permansit & aucta est: nūc quoq; Romaoq; coloniā accepit. & inter dars putat: & qd nunc illū ē: uicus erat in urbis modū: quū primū Ro mani alii ingressi Antiochū magnū eiecerūt ex ea regione: quæ ita rau ti est. Demetrius Scepsius referēt: cū adolescens adhuc in eā urbē pegrin uet: adeo neglectā uidisse: ut ne coctilia qdē recta haberet. ¶ Agelanax scribit Gallos ex Europa transgressos: io urbē ascēdissent: utelæ grāo: sed quū eā sine moribus comperissent: ilico reliquisse. postea multum re parata ē. Deinde rursus Romā qui cū simbria erāt eā habesctarūt obli tūc captāi bello aduersū Mithridatē gesto: nā tūc simbria qstior missus ē cū Valerio Flacco cōsule: bellū aduersum Mithridatem aggrediente. Ille mota seditione: & cōsule a se i Bithynia iurēptio: exercitu potius ēi pgressusq; illū quū ilienfēs eū (utpote latronē) non susceperēt: admeroto id urbē exercitu: undecimo die eā cepit. Cui gloriānti quod quā urbē

Agamēnon .x. āno uix cōpiti: cum mille nauum classē & uniuersam
grēcā secū haberet: ipse eam undecimo die cōpisset: respōdit quidam
ex ibensibus: nō enim Hector aderat: qui p. ciuitate pugnaret. Sed quā
Sylla aduersasset hūc sustulit: Mithridatē conditionibus quibusdam da-
mū remisso. Ithēs uero multis beneficiis solatus est: Aetate nostra Diu
us cēsar maximū de is curā suscepit: Alexandrū amulatus: nā ille uro
gnationē inouaret ad eos curādos impulsus est simul quia Homeri stu-
diosus fuit: unde etiā Homerice poeseos emendatio quēdā fert: quae ex
Alexādrī ferula dicit: cū Callisthene & Anaxarcho. Is enim quēdam ad
notauit quae postea in ferulā coniecita: quā in persica gaza inuenerat: sam
ptuose instructā. Homeri itaque studio & arctidae cognatione: qui Mar-
lollis īperatū ap. d. quos etiā dicūt Andromachā regnasse Hectoris uxo-
rē: Alexander erga Ithēs magnopere erat affectus: Cēsar uero quia & A-
lexandri amāntissimus fuit & certissima cū ilien sibus cognatiōis signa ha-
bebat: impēdio ad beneficiū icitabat. Certissima quidē quia Romanus
erat: Romāi autē Auctore generis Aeneā putāt. Iulius enim ab Iula quor-
dā uno ex progenitoribus: & ille ab Iulo cognomē hoc habuit: qui unus
fuit ex posteris Aeneae. Regionē itaque eis tribuit libertate & immunitate
seruata: i quibus adhuc permanēt. Quod autē ītiquū Homeri ilium nō
sit i hoc loco ex his cōiecturā capiūt. Sed prius loca describēda: sinque
ab ora maritima icipiūt: ubi nos desciuiimus. Post Abydū itaq; ē promō
torium dardaniū de quo paulo ante fecimus mētionē: & ciuitas Dardanus
lxx. stadiis ab Abydo distāsit: hae Rhodius amnis emittit: apud quē
in cherōneso Cynosema ē: Hecubae sepulcrū quidā Rhodium dicunt
Elapum emittere: qui unus ex his ē: qui a poeta cōmemorantur.
Et septem Rheii uada tum rhodium: atque caesum.

Dardanus prisca res est & adeo spectat: ut sēpe reges alii Abydū nāstir
lerint: alii rursus i pristinā habuerit cōditionē: hoc i loco Cornelius Syl-
la Romanorū īpator: & Mithridates cognomēto Eupator conuenerunt:
ut bellū dissoluerēt: nō pcul hic ē Ophrumiū: & i eo Hectoris lucus: i lo-
co cōspicuo: deinde proleus lacus: deinde Rhytiū urbs in colle sita & regio
littoralis Rhytio cōtinua: & Halitēnes. Et Eāciū: ea ē Aiācis tūlus: & tē-
plū & statua: quā ab Antonio ablātā: & i aegyptū asportatā: Augustus ce-
sar Ithēbus restituit: quēdamodū & plerisq; aliis. Nā pulcherria dona:
q; ille ex clarissimis tēplis abstulerat: aegyptiē largiens: hic deis reddidit:
post Rhytiū ē Sigeū urbs ditata: & nauale & achimēse portus: & achimē-
se castra & lacus: q; os dicit. & Scamādrī hostia. Nā Siois & Scamāder i cō-
po concurrentes: multum lutum deuehūt: unde maritimam oram exag-
gerantes os obstruunt: & maria stagnantia & loca palustria efficiūt. Intra

Sigeum promotoriū ī cheronneſo ē protolileū & cleuſa: de quibus in re
bus thracis ite dictum ē. Huius orae ſpatrū a rhytio uſq; Sigeū & achil
lis tumulū: recta nauigātib; ē ſtadioꝝ. lxx. nouo autē llo tota ſubiaceret
in ſe ſtadus ab eo diſtās iuxta achiuoꝝ portū. a priore autē aliis. xxx. ſta
dis ad partē: quae eſt idā uerſus. Achilles & tēplū habet: & tumulū iuxta
Sigeū: Patroclus autē & Antiochus tumulos quibus ōnib; & Aiaci Ilie
ſes ſacrificō. Hercule uero nō colūt: cauſam afferentes: quod is urbē
fuerit depopularus. At ille (ſi q̄t aliq; ſit) ita eā depopularus ē: ut poſteris de
popularis: labefactarū qdē reliqueret: ciuitatē tamē: ſi de poeta ſic ſq̄t.
Pergama diripuit plateas uiduauit & omnes.

Viduatio enim quēdā hominū iminuno ē: nō tamē extremū exitiū ſed
a quibus ipſi ſacrificāt: & quos ut deos colūt: ex toto eā deleuete: niſi hoc
cauſe dicat eſſe: quod hu iuſtū bellū inſulerūt. Hercules uero iniuſtū: Lao
medōis equoꝝ gratia: cui rei ruruſum ſabula occurrit. non enim equoꝝ
gratia ſed mercedis p helione ac octoſed ominamus hanc nā ī ſabularū
ōmēra tecidimus: ſonante aliq̄ ueriores cauſae nō latēt: p̄pter q̄s Ilie
ſibus iceſſit: ut alios coleret: alios minime: poeta ſignificare uidet eā par
tē urbem fuiſſe: quum de Hercule dicit.

Cūq; uitis pauis: & ſex cū nauibus: ipſa
Pergama diripuit: plateas uiduauit & omnes.

Hac ratioe Priamus magnus ex patre & Rex regū effectus uidet: ut di
ctus paululū ab hac ora p̄grediēti: eſt achiū: quod ſi ad ulteriorē re
gionē p̄net: quae loca cū ad mare talia ſint: itis troianus cūpus
innet uſq; ad Idā: ſtadis pluriā aſcēdēs: orientē uerſus. huius praeſertim
una pangula qdē eſt portus ad meridiē extēla: uſq; ad loca quae apud
Scopim ſūt: p̄m ad ſeptentrionē uſq; ad Lycos: qui iuxta zeliā habitāt.
Hic poeta ſub Aenea & Antenoris ponit ac dardaniū uocat. p̄poſtea ē
Cebrinia: magna ex parte cūpeſtris: quae quodāmodo pariter cum darda
nia p̄gredit. Erat etiā olim urbs cebrinia: demetrius huc uſque Ilā agrū
Hectori ſubditū p̄ndere arbitrat̄ p̄grediētē a nauali uſq; ī cebriniā
hiq; Alexandri & Oenones ſepultura oſtēdi: quā dicunt Alexandri uxore
fuiſſe prius q̄ Helenam raperet: & poeta inquit.

Cebrionem haud propria Priamo de coniuge natū

Quem conſentaneum eſt a regione: uel ut ab urbe potius nomen habu
iſſe Cebriniam uero Scopim uſque procedere: & eorum conſinū eſſe
Scamandrum: medium inter ea fluentem. Cebrinios cum Scopitiis ſem
per inimicicias exercuiſſe: donec Antigōus eos Antigoniā trāſtulit: quae
nūc Alexandria dicitur. ac cebrinios quidem cum aliis Alexandria remā
iſſe. Scopitios uero domū reduciſſe. Lyſimacho p̄tminēre. a regione Idā

que montana est duos quosdā flexus ad mare excurrere: alterum Rhy-
num: alter Sigeū versus: atque ex utroq; dimidiat circuli lineā efficiēt
tantum a mari distare: quantum nouū Ilū atque in planitiē desinere. No-
uū itaq; Ilū intra ductorū flexuum finē esse asserit. Antiquum uero
intra initium. interius autē Simoedium campū comprehendī: per quem
Simois fertur: & Scamādriū per quem Scamander fluitatque hic pro-
pter troianus campus appellat. pota quoque maximā certaminum po-
tē hoc in loco factū ostendit. nam & sanot est: & loca celebrata hic uide-
mus. ut Erineon Esare sepulchrum: & Baram Ilī tumulum: flumina eti-
am Simois & Scamander: quoque alter Sigeos al uerū Rhytio proximē
in conspecta noui Ilī concurrūt. postea Sigeū delata lacum efficiūt: q̄ os
dicit. Vtroque campos alter ab altero igens quidā collis ductorū sicut
um in rectum dirimit. qui a nouo Ilō incipēs: & ei coniunctus: usq; in ce-
briniam tēdit. itaque ad utroque flexus Philōsophi liueram efficiūt: pau-
lo ultra eum est diensium uicus: ubi fuisse existimat ātīquū Ilū de-
stans ab urbe que nunc est: stadiis. xxx. ultra diensium uicū est Callicola-
na collis quidam: iuxta quem Simois labit: quinque stadium spaciū ha-
bens unde illud quod de Marte dicitur: non caret ratione: ut
Parte alia maors: uolenti turbinis instar
Ferrat: & excelsa troas hortat ab arce.

Nonnunq; ad Somoenta ruit: qua Callicolona est.

Nā p̄celo i Scamādri campo inno: cōueniēter mars interdū ab arce tro-
ianos exhortabat: interdū ab aliis locis Somoenti: & Callicolona: p̄mīs
quousque uerisimile ē pugnā progredi. Cū uero Callicolona. xl. stadiis
ab sit a nouo Ilō: quid opus erat tantū spaciū comprehendī. i. quātū castra
nō extēdebant: sed quoque quod Lycii sortis erant ante Thymbrē ual-
de cōuenit antiquę urbi. nam thymbra cāpus est ibi proximus: & thym-
bræus qui per eū fluit: i Scamandrū emittēs ad Apollinis thymbræi uē-
plū. l. stadiis distat: Erineos etiā asper quidā locus: in quo multe sunt Ca-
prificus: antiquę urbi subiacet. quare illud quod ab andromacha dicit:
ualde huic conuenit. ut

Tu populis consiste ruis: ad Erineon Hector

Qua patet accessus uel adiri moenia possunt

Nouę autē urbi nō conuenit phagus quoque paulo inferior est Erineos
de qua achilles ait. Dūq; ego apud troā certarē: e moribus Hector
Lōgus ad pugnā nūq; prodire uolebat.

Sed Sceas potas: & phagum exibat ad usque.

Præterea id quod nūc nauale dicitur: adeo uicinum ē nouę urbi: ut me-
tro p̄m troianorū demētē licet admirati: partim metum. Dementem

quidem si rito tēpore id imunitū habebant: cū urbs propinqua esset: &
citra ciuitū & sociorū multitudine abundaret. Nuper enim factū murū in-
quit. uel nō est factus. sed poeta qui eū finxit etiā deleuit (ut Aristoteles
dicit) Merū uero: si factio muro ex eo pugnabāt: cū hostes ad nauale utru-
mque nauibus certaret. Vix cū illi id imunitū haberēt: nō audebāt ad
obsidēdū accedere: cū distantia parua esset. nauale enim iuxta Sigeū est:
& Scamēdet prope emittit: distans ab illo stadiis. xx. Quod si quis dicat:
eū qui nunc achuorū portus uocat: nauale fuisse propinquitē locū di-
ctū. xii. stadiis ab urbe distāte: & cāpū ad mare addet: quia totus campus
qui ad mare ēe urbe iacet: fluminis aggestio est. quā propter si nunc. xii.
stadiorū interruptū est: tūc dimidio minus erat: narratio quoque ab Ulyssē
ad flumē habita nauali ad urbē magnū spaciū esse significat: ut aciem
subiciat duximus: & i pgressū ait nimū lōge a nauibus uenimus. Ma-
rū ēēt etiā speculatores uisuri nū apud naues maneat: ualde remoti a mo-
nibus: an i Urbē retrocedāt: & Polydamas dicit.

Numne reuertamur socii decernite i urbē?

Ipse quidē iubeo: nā longe a moribus itum est

Demetrius Heliostes alexādrinū in testimoniū affert: quā de Homeri illa
de cōscripsit interrogatē num apud nouū illū bellū sunt: & troianus cam-
pus: quē poeta dicit inter urbē fuisse atque mare. nā fluminis aggestio:
que nunc ante urbē cernit: posterius falsa est. polites quoque

Qui senis etate tumulo spectabat ab alto

Quid fruerent danai: pedibus pernicibus audax.

diutius erat: nā q̄q̄ ab alto: tamē e maiore arcis altitudine speculari pote-
rat: & ex æquali fere distātia nihil indigēs pedū ope ad tutelā. nam Estate
sepulchrū quod nūc ostēdit. v. stadiis abest iuxta uisū: quā alexādrinū fert.
poterea Hectoris discursus circū urbē ratione caret. nā noua urbs: pro-
pter perpetuū iugū circuiti non potest. Antiqua uero potest: cuius meri-
to uestigiū nullū extat. nā cū uicinæ urbes uasitate essent: nō tamē omni-
to erutæ: & itiq̄ sūdus delera: omnes eius lapides: ad illarū instaurationē
sui trāslati. unde Archeanaestē Mytilenē dicunt: ex his lapidibus Sige-
m cōstruxisse: quod postea athensēses: in illo phryniōe olymponice oc-
cupatū: quum lesbū de uniuersa fere troade disceperēt. a quibus maxi-
ma eius regionis pars possidebat. Eius autē habitationes partim adhuc
stā: partim sūt delent. Pictacus mytileneus: unus ex septē lapidibus: ad
uersus phrynenē iperatore nauigā: & p̄elio cū eo cōserto: maximū cla-
dē accepit. unde Alceus poeta dicit: se i quodam certamine male latum:
obiectis armis aufugisse. & p̄ecōi cuidā imperassent: ut his q̄ domi erāt:
uniatet Alceus incolomis nequaquam sp̄lūm uollet tyrannū: in clarū

Palladis templum:quem Ataci suspēderūt:postea Phrynone illum ad
singulare certamē prouocāre:cōcurrūt:sumptūq; pīscatoris istrumentis:
funda cōuolūt:& fuscis gladioque cōfodit.Nāc adhuc bello Penēder
ab utriusq; arbiter electus id darentur.Demetrius Timarū mentiri ait qui
scribere lapidibus illū Achilleū a penandro munitū dū athensēlibus cō
tra Pēctacū auxiliaretur.munitū quidē hunc locū a mitylensis apd Sige
um cōcedit.sed nequaquā ex his lapidibus nec a Penēdro: qui quomodo
arbiter esset electus:qui erat aduersarius Achilleū locus est:hi quo Achil
les monumētū ostenditur.parua sane habitatio:lienses Segeū cū minus
obrepere:et euerterūt. nā tota ora dardanū usque:sub illis fuit:& nūcē:
olīm maxima pars sub zeolibus erat:quapropter Epiborus nō dubitat to
tā regionē quae Abydo cumam penēdit:aeolida nominare.Thucydides
dicit:athensēses troiā Mylensis abstulisse: i bello pelopōnesiaci: quod
pachēnū dictū est:noui autē lienses asserūt urbē ab Achillis captā non
tamē penitus euerlam:nec unq; funditus deletā fuisse.unde locreses uir
gines paulo post quosānis mari inceperūt:q; pfecto minie sunt Homeri
ca.Nā nec Homerus Cassandē uiolētā nouit.sed eā tunc uirginē dicitur
Interiore domus parte othyones premū.

Quē noua bello:q; pridem fama cabesq;
Traxerat intactā:& forma praestante:penētem
Cassandram.

Violentiae uero nusq; meminit:nec quod Aiakis iteritus i neufragio Pal
ladis ira euentit:ita alia simili causa: sed qd Palladi esset exosus: cōmu
ni dixit.nā cū omnes i templum scelerati atque impii fuissent: omnibus
erat isensa: iteremptos aut a Neptūno dicit: propter eorū insolentiā: Locres
uirgines mitti cōtigat quum iam p se obtinerēt:lienses itaq; hoc mo
do inquisūt.homerus autē expresse urbis excidium ponit:ut

Tempus enim ueniet:quo cōcidat liō igēs. Er illud.

Si Priami clarā pugnādo euerimus urbem.Er illud

Urbs Priami decimo tā tandē corruit āno.

Huius rei cōiecturā hāc faciūt quod Palladis simulacrū nūc stat: cū Ho
merus id sedere significet.iubet enim peplum Palladis gembus apponi
p iponi: ut est etiam illud.

Nō cernet gembus caros assidere natos.

Quod melius est:q; ut qd exponūt: p iuxta gēua poni asserētes illud.
Illa foco astabat: unūq; sedebat ad ignē.

Id ē iuxta focū: quēnā.n.pepli positio esset iuxta gēua: li quoq; q gēui
bus accētu circūflexo p nūtrū:quēadmodū i multis aliis sit: utriusq; accipi
unt:uerba i infinitū perahunt.Permulta uero antiqua Palladis simulacra

sedens ostendunt ut Phocæ: Massiliæ Romæ Chii & multis aliis i locis.
 Iuniores quoque urbis exciditū cōfident: ut Lycurgus orator. nā illi mēto/
 nē fuisset q̄s iqt nō audiuit id semel a grecis euersum: qđ nūc desertum
 est: Sūt q̄ putet posteriores hos cōdidisse: ratos locū eū iauspicatū esse:
 ppter calamitates uel qđ Agamēnō āniqua cōsuetudinē eū fuerit execra/
 tus: quēadmodū Croesus quū Sidinā cepit: i q̄ Glaucus tyrānus ausu
 gerit execratus ē qđq̄ eū locū i flauraret. q̄re ab eo loco illos credūt ab/
 simuisse: atq; aliū cōdidisse: Astypalienses itaq; q̄ Rhytiū tenuerunt pri/
 mū oppidū iuxta Simoentē habitauerunt: qđ nūc Polisma nōmīa in loco
 nō ualde idoneo. q̄ propter cito euersum ē. Noua uero habitatio & tem/
 pli apud lydos cōdita sunt: ea i initio nō erat urbs: sed mltis ānis post:
 & paulatim ut diximus creuit. Hellenicus uolēs ibi sibi granficari: ut
 illius fama ē. cōcedit nouā & āniquā urbē eandē esse: q̄ delecta q̄ Sigeū &
 Rhytiū habitabāt: regionē iter se partiti sunt. ea autē restituta oīa reddide/
 runt: idā proprie multifontē dici existimāt: ppter fluminū multitudinē
 ex ea pfluē nū. præsenti ubi Dardanica regio ei subiacet: usq; Scepsim &
 Iliū. De meritis eorū locorū gnatus: ut hō idigēa: ita iqt. ē collis qđā Idæ
 noīe Corylus: ultra Scepsim ad .c. ac. xx. stadia: ex quo Scamāder & gra/
 uis & elapsus fluūt. sed hi ad septentrionē & ppōndē rēdūt: e pluribus
 fontibus manātes: Scamāder ad occasum ex uno fonte. fontes iter se di/
 ſit. xx. stadiorū intervallo. & finis elapsi ab ortu suo plurimū distat quingē/
 is fere stadiis: cuius poeta inquit.

Deendi causam præstat mirandus aquarum
 Fluxus hic geminis Scamander fontibus exit.
 Alter enim tepidis fumosus habetur undis.
 Alter at in medio transfertur frigidus æstu.
 Quā nix & grando & glacie distinctus aquai.
 tepidis. i. calidis: addidit etiā fumosus quia fumus ex eo fit sicut ex igni.
 Sed in eo loco nūc calidæ aquæ nō inueniūt: nec Scamandri fons ibi ē:
 sed in mōte: isq; unus & nō duo. Calidas quidē defecisse uerisimile est:
 frigide autē per diriuationē e Scamādri effluētes iuxta hūc locū exori/
 unt: uel quia prope Scamādriū sunt: atq; hæc aqua Scamādri fons dicit.
 nā hoc mō plures fontes eiusdē fluminis dici possunt. In hūc Andrius i/
 fluit ex quadā carisene mōtana regiōe: cōpluribus uicis habitata & opti/
 me cula: quæ dardanicæ adiacet: usq; ad loca zelæ ac payæ finitima. eā
 regionē a careto flumine dictam putant: cuius poeta meminit.
 Is septē rheii uada: tum rhodium: atque caresum
 Hic idē dicit urbē de noīe fluminis appellatā et uā esse. R. hesus fluuius
 nūc rhoites appellat: nisi q̄ i granicū influit: hesus sit. Septē uadus quē

Multifontē

Scamander
 Rhodius
 Caresum

multitudinē nomināte septies perāsit: a locis pulchre pinui finitimis utēq;
celenas eunni: & xsculapiū Lyfimachi opus. De pulchra pinu: Aualus q;
primus regnavit ita scribit. ambitū eius esse pedū. xxiii. altitudinē a radi
ce. lx. & .vii. postea i tria scissam x qualiter iter se distāna: iteq; i unū apicē
cohiberit: totā eius altitudinem esse duos iugeq; & .xv. cubitoq;. distat ab
Adramyrio stadiis cēnū & .lxxx. ad septēmonē. Carelus a malūte flum:
q; locus inter palesepsim inacet: & scheni ulteriores tenedioq; aggrinatur
autē i elapū. Rhodius a Cleādia & Gordo flum: quē stadiis. lx. distat
a pulchra pinu. i fluit autē in eū i elapū cōuallē. quē a sinistra cursus eus
est primū i uenitur polichna locus munitissimus. deinde palesepsis: deū
de Halizonū: quod sū ad halizonū materiā (de quibus ante diximus) cō
fectū est: postea carelus urbs deserta: & carelina regio: & flumē ab eo dū
cū quod conuallē ingēte efficit: minorē tamē ea: quē elapū est: iam uero
demoseps zelus secunt cāpi: & loca collibus plena & optime culta. In elā
pi dextrāter polichnā & palesepsim est uicus nouus & argentariūq;
eū ad eādē materiā ponēdū est: ut illud saluū esse possit. argenti ubi ut
na est: siue alybā siue alopā: siue utcūq; uelant nominare. Oportuit enim
eos & hoc fingere: parū per sibi frontē pfricātes: nec claudū quicq; & re
reprehensum obuiū reliquere: cū sū semel ausi fuissetis itaq; sic occur
tur: cetera quoq; uel plurima ab eo animaduertēda erant: ut ab homine
perito & idigena & tātam de us rebus curā habēre ut .xxx. liberos cōscitū
pferant expoliuonē paulo pluris. lx. uersus in ex diuinatione troiane
rū: dicit itaq; palesepsim ab urbe Aenea distare stadiis. l. ab elapō flumi
ne xxx. rursum ab hac palesepsi nomē ad alia plurima loca deducit
ad orā unde digressi sumus: redeundū est. Post Sigēū pmoneritum est
Achilleū & Acheiū: ulteriores tenedioq; regio & ipsa tenedos: distās a con
tinēna ad stadia. xl. ea ambitum habet ad stadia octoginta & urbē xol
cā: & portus duos & Apollinis Sminthei delubrum: ut poeta testatur.
Smintheus pclare tenedos: dominat Apollo.

Circumstant eā duae paruae insulae quas calydnas uocant: sitas in nauiga
tione lectum uersus Tenedos: alii calydnā dixerunt: alii leucophrym: ut
ea eā sunt aliae quaedā insulae i hac de Tene cōficta fabula narrata: quo
insula nominata est & de cygno q; genere trax fuit: & Teneis paret: ut qdā
uolunt: & colonae rex: Acheio continua erat latissā & colone: quē prius
ad dā pertinebāt. & Chrysa in loco excelso & petroso supra mare sita: &
Amaxius quē continue lecto subiacet. nunc Acheio continua ē Alexā
dria oppida uero illa quē admodū & alia cōplura castella alexandriā mi
grauerunt: quibus est Cebria & neādria regionē tamē illi habēt. Locus
ipse i quo nūc est alexādria Segia uocabat. In urbe Chrysa est apollinis

Sminthei delubrum: & signum quod nominis ueritate seruat. nam mus quidam
pedi statue subiacet. Hanc statuam scopis parius fecit historia sue fabula:
quæ de muribus narrat huic loco congruit. nam teucris e Creta profectus:
de quibus primo Callinus elegit poeta tradidit: post multi sunt secuti:
danti erat oraculum ibi eos sedem posituros: ubi terrigene eos aduenirent: id
creta Amaximum dicunt cognovisse: maximamque agrestium murium multitudi-
nem noctu exorta: quicquid armore & utensiliu ex corio iuuenissent corrolis
lentescros ibi misisse: atque idam ab ida quæ in creta est appellasse: Heraculi
des potius auctor est: mures ibi circa templum abundare: & sacros existima-
ri. Simulacrum uero ita instructum esse: ut murum pedibus premat: alii teucrum
quendam prodidere ex Attica profectum ex urbe troia: quæ nunc oxypetron
nominat: teucros uero nullos ex creta uenisse. Signumque coniunctionis tro-
um: cum atticis dicunt: quod apud utrosque erichthonius quidam generis auctor
predicat: iuniores ita dicunt. Homeri autem carminibus ea precipue ui-
dentur concordare: quæ sunt in campo thebano & nestora quæ chryse in
eo sitæ olim ostendebantur: de quibus mox dicendum est. Sed multus in lo-
cis est Sminthei nomen. nam iuxta Amaximum duo loca sunt: quæ Sminthia
uocant: præter eum qui est iuxta templum. Item alia larisleo agro proxima in pari
mo etiam agro locus est Sminthius appellatus. Item apud Rhodum & Lyndum
Italia plurima loca nunc templum Sminthium uocant: in agro itaque lecti scot-
um est Halysius capus & tragæse sales: qui sponte nascuntur: & ethelis
uicinis congelascunt: iuxta Amaximum Ara quoque. xi. decora: quæ Agamem-
non constituxit lecti ostendit. Hæc loca contra alium sunt ad stadia. cc. uel
paulo plura. Sic ex altera parte sunt abydenia quæ paulo propior est Aby-
dos: despecti autem lecti sunt clarissime totum urbes: posita est sinus Ad-
myrteus: in quo poeta maximam lelegum partem uidetur collocare: & calicas
qui duplices sunt. Hic est mityleneorum litus: quod uicos alio quo habet i il-
lorum contineri. eundem sinum idem nominant. nam iugum a lecto ad idam porre-
ctum primis sinus partibus imminet: in quibus poeta primam lelegas sitos
docet. de quibus & si prius dictum est: nunc tamen est repetendum quia padefon
urbem quandam sub alie positam inquit.

Sub cuius lelegum populi diuisione tenentur.

Pedafus & fluuius quæ iuncta est Sarnioenti.

Nunc urbis locus deserrus ostendit: quidam sub Sarnioente scribunt. sed non re-
ste quæsi urbs sub monte Sarnioente sita sit: cum nullos ibi mons Sarniois exi-
stet: sed fluuius ad quem urbs sita est: quæ nunc deserta: nominat autem fluuium.

Sarnion oenopidem contorta perculat hasta

Quæ quodam Nais peperit pulcherrima nymphae

Oenopis: seruat dum Sarnioennis ad undam

Ille boues. Et illud

Ad rapidi ripas ardebat Satioētia

Padaſon excellam.

Postea Satioētia dixit: alii uero Saphnioētia: qui torrens magnus est: & celebris ppter poctam qui eū nominauit. Hæc loca dardanio agro & Scopolio sunt continuantq̃ alia quædā dardaniachum litora tamen. Nūc aliorum & gurgarensium sunt usq; ad mare leſbū: cōſecta in regione q̃ olim Antādria erat & Cerebriniog: & Neādrinog: & Amaxitanog: agroneandriini enim ultra amaxitū sunt: cum & ipſi cura lectū sint & magis mediterranei: & magis illo propinqui. nā cētum & l. ſtadiis ab eo diſtant: ultra hos sunt cebrini: ultra cebrinos dardanii usque paleſceplum atque Scopolium ipsam. Alceus antādrium ilegū urbē dixit: ut

Urbs ilegū in primis antādros.

Scopolus eam in adiacētib; ponit ita: ut in ciliū terrā exeat. his enī quodāmodo leleges sunt ſinitum: australe idē: latus terminantibus: humiles tamē sunt: & ii & qui marumā orā attingunt. præſertim iuxta adramyrtinū: nā post lectū ē polymediū locus qdā ad ſtadia. xl. ab eo diſtās. uel ad lxxx. lucus pius ē circa mare. uel ad. c. & xl. gargara. q̃ i promontorio quodā iacet: qd̃ ſinū efficit. q̃ pprie Adramyrtius uocat̃. nā tota ora a lecto usq; canas hoc eodē nomie appellat̃: i quo & elaticus cōprehenditur: & pprie eū adramyrtinū dicūt qui a promontorio clauditur: in quo gargara sunt: & a pmōtorio pyrra uocitato. i quo Aphrodiſū ſitū ē: ſionis lantado ē a pmōtorio i pmōtorij ſpatiū cētū & xx. ſtadiog: iterius ē ſiādos cui mōs imminet: quē Alexādria uocat̃. ubi deas a Paride iudicatas dicūt. & Aſpanceus ubi idē materies credīt. Hic enim eā aptāt poſtea p flumē deducunt. Deīde ē Aſtyra uicus: & lucus Aſtyrtiæ: Danae ſacer. i promonto ē adramyrtinū athenieſium colonia: quæ & portū habet & nauale: extra ſinū & pyrrā promontoriū ē ciſſibena urbs deſerta: quæ portū habet: ultra eā in mediterranea eſt æris uena & perpetua & Taranū: & alia huiusmodi habitationes: in ſequēti myrieneog: ora ſunt habitationēs Coryphātis & Heracha. Deīde Artea: deīde arneus & Præna & canis fluminis oſſa: quæ ſā ad elaticū ſinū pertinet̃. in ulteriore regiōe ē mala: & reliquus ſinus usq; canas. ſed euriſum de ſingulis dicamus: ſi quid præter miſſum ē memoria dignū: ac primū de ſceplis. Eſt autē Paleſceplis ultra cebrinē: ad excelſiorē idē partē ppe polichnā. Ea olim ſceplis uocabat̃: poſtea aliter: poſtea ex eo dicta eſt qd̃ locus eſſet circūſpectus: ſi iniqua barbarorum nomina: græcis uocabulis interpretanda ſunt. poſtea l. ſtadiis inferius in eam migrare: quæ nūc ſceplis dicitur. auctore Scamiliario Hæctoris filio. & Aſcamio Aenææ: atq; hæc duo genera in ſto tēpore

dicuntur scepsi impasse: postea in paucos: principatū conuersa sunt. po-
sterum milibus populari statu habitare. nihilominus qui ex eo gene-
re erūt reges dicebant: & honores quosdam habebant. postea Atigonus
scepsios alexsdris deduxit: qui deinde Lysimacho pmanēte: domū redie-
re scepsius scepsim putat Aeneae regiā fuisse: quae media erat inter regio-
nem illi subditam: & lyneffum: in quam ab Achille agitarus fuisse dici-
tur. Dicit enim Achilles

Nonne memor: quum te sequer: montana per Ida?

Tu fugeres: cursuq; celer lyneffon a dices?

Quae uero de Aenea memorat nō cōcordāt cū iis: quae nunc de auctori-
bus scepsis dicta sunt. dicunt enim eum in bello superfuisse: propterea
quod Priamo infensus esset: ut

Hic odio Priamum regem indignatus habebat

Quod sibi promeritos nō impatiret honores.

Alios etiā principes ut Antenoridas: & ipsum ātenorē euasisse existimāt:
ppter hospitalitatē quā cū Menelao habebāt: unde Sophocles i captiui-
tate illi dicit pardalin āte antenoris ianuā positā fuisse: signū ut eius do-
mus intacta relinqueret. Vnde Antenorē ac filios eius: cū enetis i thra-
cē seruatos tradūt. inde circa adriā i eā partē uenisse: quae nūc enetia no-
minat. Aeneā cū patre anchise & ascanio filio multis comitātibz enati-
gesset: alii eū dicūt circa macedoniā Olympū habitasse: alii circa mātinā
i arcadia capuas condidisse: & a Capi quodā urbi nomē iposuisse. alii in
Siciliā egestā pfectū cū Elymno & troiano erycē & hilybeū occupasse: &
aliuos circa egestā appellasse scamādriū & simetē. inde in lanū pfectū
hi permansisse respōso quodā iubēt: i eo loco sibi permanēdū esse ubi
nēlas ederet: quod in latio prope lauiniū accidit. Ibi enim ingens panis
p mēla per imprudētā appositus cū carnibus: quae sup eo erāt asūptus
est. Homerus nec cū iis cōsentire uidet: nec cū aliis quae de auctoribus
scepsios memorant. Significat enī Aeneā ipi successorē i troia remāsis-
se: ac trois imperiū extincto priamidaz genere natus natoq; tradidisse. ut
lim priami genus est miseratus iuppiter: at nunc
Imperiū troae Aeneas uiolentus habebit.

Et nati natoq; & qui nascētur ab illis.

Sed hoc modo nec Scamandriū successio seruabit. Multo magis etiā ab
iis dissentit: qui Aeneam dicunt usq; in itāliam errasse: atque ibi obuisse.
Sunt & qui sic scribant.

At genus Aeneae cunctis dominabit oris

Et nati natorum & qui nascuntur ab illis

Quod de Romanis dicūt: e scepsi suere philosophi socratici. Erasmus &

Coriscus & Nereus Corisici filius: q Aristotelē & Theophrastum audi-
uit: & successor fuit bibliothecę Theophrasti: q Aristotelica erat. nam
Aristoteles & bibliothecę & scolę reliq Theophrasto: & primus omē
quos scimus libros cōgregauit. & ægypti reges bibliothecę ordinē do-
cuit. Theophrastus uero eā tradidit Neleo: Neleus eā Scepsim deuote
ac posteris dedit. hominibus quidē sine imperio: q libros iclusos ac negli-
gētē posuit tenebāt: quūq Anatolicę regū sub qbus erāt studiū sen-
rēt cōgrēdōq librorū: ad instrūdā eā bibliothecā quę pygmi erat: eos in
fossa qdā sub terrā occuluerūt: quos & tuncis & hūiditate labefactos: un-
dē q ex eo genere erāt Apeliconi Teio tradiderūt: magno emptor argē-
ro. Aristotelicos. Latq Theophrasticos Apelicō: ut q magis librorū ellet
studiosus q sapiētię: uolēs corrosiones emēdare: eos trāscribēdos dedit:
scriptura nō recte: suppleta. quas propter libros aduēti erroris plēos.
Sed inq pparhetici post Theophrastū: cū omīo libris carerent: paucis
dūtaxat ex æptis: exteriorę sermonū nihil habebāt i quo firmiter philoso-
pharent: sed positiōes qdā lucubabāt. Posteriores post q ha libri in lu-
cē uenere: Aristotelē imitātes: lōge melius q illi philosophari sūt. nā pro-
pter errorē mīnū dīnē cōsentanea dicere necesse habuere. Mīnū ad hoc
Romani cōstulerūt. Nā cōmūo post Apeliconis obitū Sylla q uetus
cepit: allata illius bibliotheca huc eā trāstulit. Tyrānion quoq grāmā-
cus incepit: cū Aristotelis amānissimus esset: eo sibi cōciliao q bibliote-
cę pte erat. In librarij qdā scriptoribus utētes nō bonis: nec scripta cōse-
rētes: qd i his libris præsertim fieri solet: q uēdēdi trāscribūt. Tū hīc
erāt alexādrin. Sed de his satis ē scepsi fuit Demetrius grāmāticus is de
quo sæpe fecimus mētiōē. & q troianā instructionē exposuit eodē tēp-
re quo Crates & Aristarcus. Post hūc fuit Metrodorus: q e philosophi-
ca uita i ciuile mutatus est: magna ex pte i scriptis suis oratorie loquēs:
nouo quodā dicēdi genere usus ē: quo mīros deterruit. ppter famā uero
q q pauper erat. clare tamē cōiugiū apd Carthaginēses ē affecturus: neq
uni Carthaginēses uiuebat. Cūq Mithridatis amicinā sibi cōciliasset: ad
illū cū uxore discessit & honore maxio affectus ē. Nā reddēdo iuri p-
positus fuit: a quo nō erat ad regē prouocatio: ei tamē nō felaciter cessit.
nā quū in hominū improborū odiū icidisset. legatus ad Tigranem missus
a rege descendit. Tigranes iuū sū eū remisit Mithridati: nā e paterno regno
fugiēti. Ille siue regis opa siue morbo: nā urūq dicē: in itinere mortuus
est. Ac de sceptis qdē hec. Post Scepsim sūt Andira & Pionia & garga-
rēsis ager. circa Andira lapis qdā iuenit: q cōbustus ferrū fit. deide cum
terra qdā i fornace excoctus: Pseudargyrū exudat: terra: q terra si æs acce-
perit sit mixtura: quā qdā orichalcū uocāt. Pseudargyrū enā circa molū

ignit. Hæc sunt ea loca quæ leleges tenebāt, eodem mō & Asteris ab-
lus & arte & natura mūtus ē. Ea a mari & portu lōgū & erectū ascensū
habet. ūde illud Sctatōici cōmode ductū ēq̃ soletū passū Assumit: mor-
is periculū adit. Portus aggere ignē cōstructus ē. Hic sunt Clesthes phi-
losophus Stoicisq̃ zenōis Cnēlis scholæ successit: quā postea Crysip-
po solēsi reliq̃. Hoc i loco Aristoteles aliquādiu pmāsit. ppter eī affmū
mē quā cum Hermia tyrāno cōtraxerat. Fuit autē Hermias eunuchus:
impetere cuiusdā simulus q̃ athenas pfectus Platonē Aristotelēq̃ audi-
at. postea ad dominū reuerlus atq̃ cū eo primū & Atarnēses & assenses
aggello spauit. postea illi successit & Aristotelē & Xenocratē ad se accer-
sues diligēter curauit. Aristoteli etiā fratris sororē dedit. p id tēpus Mē-
nō Rhodius cū pīs ministraret & exercitū duceret: simlata cū eunuchō
amicis hospitalitatis noīe: & tractandæ rep̃ gratia illū ad se uocat: quē
cōprehendisset ad regē misit. Ibiq̃ suspensus est. Philosophi uerō su-
ggesti loca a Persis occupata: columnes euasere. Myrsilus dicit Mithym-
neos Assum cōdidisse. Hellanicus eī colici esse uult. quare & gargara
& lāponia colici sūt: nā assu gargara cōdiderūt quæ nō bene habentur.
si reges colici ex urbe mileto deducts illā desertā reddiderunt. q̃re De-
metrius Scorpheus eos p colibus semibarbaros effectos dicitur: uero Ho-
merus putat hæc omnia lelegum erant: quos quidam cates nominant:
q̃q̃ Homerus eos separat: ut

Ad trāte stant cates: curuato & parones arcu.

Et lelegum populi: & Caurones.

Quod qdē diuersi a Caribus fuerūt: habitabāt ita inter eos q̃ sub Aenea e-
rūt: & eos q̃ a poeta Cill ces appellat: sed ab Achille uaslati i certā migra-
uere: & loca occupauerūt circa eā: q̃ nūc Alicarnassus dicitur: urbs pedasus
ab eis deleta: nō āplius extat. In alicarnassensiu uero mediterranea: q̃ ab
eis pedasa dicta sunt: urbs erat & regio nūc pedasēsis appellat. i ea dicūt
octo urbes prius lelegas habitasse quā hoibus floretēt. quæ propter Ca-
nā occupauerūt usq̃ Mindū & Bargyla & prisidie mītrū ab se dederūt: po-
tea exercitū cū caribus ducētes: i totā græciā sūt diuisi & gēus dederūt ē.
Ex octo ciuitatibus sex mausolus i unā cōtulit ut Calhislhenes refert. Mi-
dū uero cum gela seruauit: pedasū & eop̃ finitimi (ut Herodotus scribit)
maximā diligentiā hñc: ut eop̃ sacerdos Palladis: sacra barbā habeat qd̃ eis
ut cōgit. pedasus oppidū ē i agro Satratonicensiu lelegū sepultura: &
municiōs & habitationū uestigia apd̃ milecios & i tota cartā apparēt. orā
q̃ post lelegas sequitur leleges habitauerūt: ut Homerus uult. nūc eī ad/
mytini habēt: & Atarnēses & piranei usq̃ ad caici fluminis estia. Ci-
boes (ut anediximus) in duos diuisi erant principatus: alterum Ectonisi:

alioque mynens unde Thebā Eetionis urbē dicitur
Nos thebam allati sacrā etionis ad urbem
Erus etiā Crylam significat: in qua Apollinis Sminthēi tēplum est: siq-
dem Cryseus ex theba capta fuit: nos thebam inquit allati.
Nos urbe euerſa res huc adueximus omnes. Et illud
Hæc inter ſe partiti: chryſeida ſolum
Exceptere duces: Agamemnoni munus aride
lyrneſſum autem mynens: quoniam Achilles
Lyrneſſum & magnæ popularis moenia Thebæ
mynens: & Epithrophū interemit: unde cum bryſeis dicit.
Nec me dure meum uoluisti flere maritum:
Quæ celer e uita quondā ſubmouit Achilles.
Funditus euerſa diuini ſede mynens.
Nō thebā dicit quæ cetios erat: ſed lyrneſſum. abbe enim i eo cāpo erāt
qui poſtea thebanus cāpus eſt appellatus. Is propter fertilitatem prius a
myſis ac lydis: poſtea a græcis infeſtatus eſt: q̄ eū ex æolide ac leſbo habi-
tauerūt: nūc bonā p̄tē habēt Adramyttini in eo theba eſt: & lyrneſſus lo-
cus natura munitus: nūc ibi ſunt deſertæ. Altera ab adramyttio diſtat
ſtadiis. lx. altera. lxxx. in agro adramyttino ē Chryſa & Cilla. nūc quoq̄
p̄p̄e thebā eſt locus quidā Cilla appellatus: in quo cillei Apollinis tēplū
eſt. Hunc locū Cilleus ānis præterlabi: ex Ida delatus. hæc autē ſunt i
Antādrū agro: Cilleū qđ in leſbo ē: ab hac Cilla nominatū conſtat. ē etiā
Cilleus mons iter gargara & Antādrū. teſtis eſt Daes coloneus: apud cor-
lonas Cillei Apollinis tēplū ab æolibus e græcia nauigantibus ædificatū
eſſe. Dicūt etiā Cryſe Apollinē Cilleū eſſe. Sed incertū: num idē ſit q̄
Sminthus an diuerſus. Cryſa oppidū erat ad mare portū habēs: cui pro-
xime theba imminet. Huic fuit Apollinis Sminthēi delubrum & Cryſem
nūc locus omnino deſertus eſt: delubrum ipſum chryſam quæ nunciat
ta a maxitū ē: arāſſatū fuit. Cū ex ciliçibus alii i Pāphiliā exiſſent: alii ama-
xitū: ueterē aut̄ hiſtoriay poti dicūt chryſem & chryſeida hic fuiſſe: & ho-
merū loci huius feciſſe mentionē. Sed hic nullus ē portus: ille uero dicit.
At danai poſtq̄ portum tenuere profundū.
nec tēplum ad mare eſt: ille uero ad mare id fecit: ut
Vt primū expoſita eſt bibula chryſeis arena:
Hanc lætte ſarus ſacras deducit ad aras.
Inque manu cari genitoris ponit alumnā.
Nec prope thebam: ille autem prope eam dicit. arque illinc capſā chryſe-
ſeida. Sed nec locus ullus i Alexādrinoy agro oſiēditur cilla appellauſe:
nec cillei Apollinis tēplum poëta uero ea coniungitur

Qui chrysam circumiregis Cillâque sacratâ;

In thebano autē câpo prope ostendit: nauigatio quoq; a cilicia chrysa ad
amale. lx fere stadior: est: unus quodâmodo dâi: quâcum Vlyxes inde
ut nauigasse. nâ q̄ primû egressus est: sacrificiû deo facit. nocte uero oc-
cupât ibi mater: mane autē nauigat: ab urbe amaxio tertia fere pte di-
di interualli. q̄re Vlyxes eadē die nauigare poterat ad nauale si sacrificiû
pfecisset: circa Apollinis Cillei tēplû ē: Cilli monumētū iugēs qdâ tumu-
lus huc pelopis Aurigâ: ducē locoꝝ dicunt. a quo forlâ cilicia dicta ē uel
cōfictâq; de reueris aut de muribus tradit. a qbus Smithius appellatus
ē: q̄ndo qdē Smithi mures uocât huc trāsserēda sūt. Solēt hoies a puis-
ribus imposta: huiusmodi qbusdā lenientis mitigare. Nâ & a culicibus
quos Oti conopis uocât. Hercules conopiō ap̄ illos collit: quoniā eos
ab his liberauit. Apud Erythreos quoq; militante habitantes Ipoctonus
colit: qd̄ Ipon uineis infestissimus sit. nâ ex erythreis omnibus: ap̄ illos
solū talis bestiola nō gignit. Rhodii autē Apollinis Erethibū tēplū ha-
bēt i agro suo. Hi rubiginē erethibā uocāt: ap̄ æoles q in asia sunt: mus
quidā pornopiō uocat. Boeti autē hoc modo culices uocât: & sacrificiû
fit Apollini pornopiōi. Mylia itaq; circa adramytiū est: ea olim sub ly-
dis erat: & adhuc i ipso adramytino lydiæ portæ appellant. cū urbs (ut di-
cunt) a lydis fuerit condita. Aslyra uero qui uicus propinquus est: ad my-
liā putât pertinere. Fuit olim oppidulum in quo erat Aslyrinæ Diane tē-
plum i luco: cui Antictii religiose præerāt: quibus id apprimē uicinum
est: distat ab antiqua chrysa stadiis. xx. quæ etiā tēplum i luco habet. eius
est achillis uallūi mediterranea ē theba ad stadia. L. quā poeta ciētā filius
Hypoplacō dicit: ubi nec hypoplacos: nec plax: q̄cūq; uocat: nec silua imi-
tūq; idē p̄xia sit. Theba ab aslytis distat ad stadia. lxx. ab sdiis. lx. q̄
omnia sunt desertor: locoꝝ nomina: uel male habitator: uel torrentium
fluioꝝ tamen propter antiquas historias celebrata: urbes memorabiles
sunt Assus & Adramytiū quod in bello mithridatico calamitate maxi-
mè oppressum ē. Nâ Diodorus ip̄erator consilium ciuitum deleuit: regi
cupiens gratificari: simulque ex academicis philosophis se unum effic: &
is dicere & oratoriâ exercere simul: qui & i eum loci cum rege pro-
fectus est. Rege autem euerfouis quos iniuria affecerat p̄enas dedit. Nâ
om multa in eum crimina essent illata: non ferens infamiam: rursus
& obstinate perit. In urbe nostra uir Adramytinus cum orator clarus
stiraci filius: cum certator: si quis alius fuit Xenocles. is i senatu pro Asia
dixit. quo tempore mithridaticæ factionis est accusatus: apud Aslyra est
locus quidam uocaginofus nomine Sapia: qui i rugosum quoddam ma-
ris litus erumpit: sub Andeta templum est: marci deum i dicunt sacre: &

conopis
Culices

subterraneum antrum palea usq. est autē palea habitatio quēdā sic ap-
pellata: quae ab andiris distat stadiis centū & .xxx. Subterraneū hūc me-
ritū torreo quidā i os eius incidēs aperuit: qui postera die a pastore qua-
dā ad sacrificiū eunte: apd andira fortuito repertus est. Atarnus est Her-
mini tyranni sedes: post quē est pitana urbs zolica quae portus duos ha-
bet: & Euoenus fluvius q. cū praeterfluit: ex quo aqua ductus Adamy-
rinis factus est. e pitaoa est Arcefilaus academicus: qui cū zenōe apd po-
lemonē didicisti ipsa pitana locus quidā mari proximus: artaneus vocat
subpitana iuxta eā quae insula nuncupat. tradūt apd pitanā lateres sup
aquis innatare: qd. & in eturia in insula quadā cōtingit. Nā cū terra leu-
or sit q. aqua uchi eā contingit. Posidonius uidisse se refert ex quadā cre-
ta: q. res de argētaras absterge: i lateres factos fluitare. Post pitanam est Cai-
cus: qui ad stadia .xxx. i sinū elaiicū emittit. Eleopolis. xi. stadiis ē ultra
caicū quae zolica ē & pergamenog: portus cētū & .xx. stadiis distans a py-
gmo. deinde ad stadia centū est Cana promontoriū qd. cōtra lectū eōs
surgēs adramyrtinū sinū efficit. cuius pars est elaiicus. Cane locorū op-
pidulū qui ex cygno pfecti sūti ad australiora lesbi extrema finē ē i agro
caneo. Is enim usq. ad Arginusas pēdit. & ulterius promontoriū qd. nō
nulli egā nomināt: eodē nomie quo animal: sed secūdā syllabā longā
proferri oportet. Egā sicut Actan & archan: sic enim totus mōs nomina-
bat: quē nūc canā & canas uocāt. circū montē austrū & occidū uetus
est mare: orientē uersus caici cāpus subiacet. aquilonē uersus Elaiicus
ager mons ipse sans p sele contractus est: uergit tamē ad Argeū pelagus
unde ei nomē ē: posica id promontoriū ega est appellatū ut Sappho di-
cit. Reliquū uero cana & canē finit Eleā Pitana Atarnē & Pergamum
est teuthraea: distās a quolibet hae citra caicū supra stadia .xx. iuxta
ciliū & myso: rex memorat. Euripides dicit Augā ab Aleo patre cum
ab Hercule corrupta deprehēderet in utra quadā cū Telepho filio im-
positā & in mari demersam esse. Sed Palladis providentia urnā ad ead
ostia transmissam euasisse. Teuthrāē quū eos excep sset: Augā i uxo ē
Telephū etiā p filio habuisse. q. cū fabulosa finta sit pfecto causi fuisse
par ē: q. obrē Arcadis filia cū myso: rege cōgressa fuerit. & q. ex ea natus
ē regno successerit. Creditum itaq. ē Teuthrāem & Telephum regem
imperasse: quae teuthraeae & caico proxima est: poeta sic huius hīstoriae
mentionem facit.

Ipse Neoptolemus telo traiecit acuto:

Magnanimū heros Eurypylum: quem Telephus olim

Progeniit: multū circū cecidere sodales

Cetna ad exitum ob muliebria dona ruentes.

In quo poeta potius nobis inuit q̄ q̄q̄ apte dicat: neq. n. scius quos ceti/
os accipere debeamus. nec ppter q̄ muliebria dona grāmatu fabulosa
quidā afferētes: potius inuētiōnes quasdā cōfictū q̄ quelibet soluant:
quēpropter hęc mīssa faciamus: atq. eo sumpto quod magis constat di/
canus: q. Eurypylus (ut Homerus uult) i locis caeco proximus uidet im/
perasse unde forsitan magna cilicū pars sub eo erat: & non solū duo prī/
opatus apud eos erāt: sed tres: cui rationi illud assentiri uidet: qd i agro
dactico Cetus fluuioles quidā ē torrenū similis. Is in aliq̄ simlē icidat: de
idei aliū qui i Caicū deuoluunt: Caicus aut nō fuit ab Ida quemadmo/
dū Bacchylides iquit. nec ut Euripides dicit: Marīa celebres Celenas
colit in extremis idē locis. Nā Celene lōge distāt ab Ida: lōge etiā Caici
fontes i cāpo enim ostēdunt. Tegnū mōs est q̄ cāpū hunc terminat: &
ei q̄ Apīe dicūt: q̄ i mediterranea thebani cāpi iminet. Ex tegno mysus
amnis fluit: i caicū emittens: sub fontes eius de quo quidam arbitrantur
Echylū in ingressu prologi in myrmidonibus dicere.

Io Caice mysēque lymphæ.

Prope eius ortū uicus est Gergethan quē Antalus eos trāstulit: qui i moa/
de erat: cū locū cū corpeller. Sed quotiā contra orā a lecto usq. Canas les/
bos expēdit: insula memoratu digna: circū quā etiā insulæ quēdā iacet:
alix exterior: alix inter cā: atq. cōmentē iā nos rēpus admonet ut de his
dicamus. Nā & hęc æolica sunt: & lesbos fere æolicæ: urbū metropolis
ē. Sed ab iis icipiēdū ē a quibus orā quæ iuxta ipsam ē psecuti sumus:
i lecto itaque Assum nauigāt: Lesbice regionis initū ē secūdū Sigram
pmōtorū eius ad aquilonē. Hoc in loco est Methymna Lesbior: urbs.
i stadis distās ab ora Polymedii Assum uersus: uniuersæ insulæ ābitus
ē stadior: cētū supra mille. Singula qdē ita se habēt a Methymna usq.
Maliā: qdē est australissimū extremū a dextra isulā habēnbuss: ad quod
tunc plurimū insulæ opponūt & terminant stadia sunt. ccc. & xl. Hinc
usq. Egrū: qdē est insulæ longitudo quingenta & sexaginta inde in agrū
Methymnēū. cc. ac. x. (Mithylene iter Methymnā & Maliā iacet ciuitas
maxima quæ a Maliā distat stadis. lxx. A canis. c. ac. uiginti tondē etiam
ab Arginulis: quæ tres isulæ sunt nō sane magnæ cōtinenti proximæ canis
adiacēss: iter Mithylenē & Methymnā iuxta uicū agri Methymnei noīc
Egrū. Insula est āgustissima traiectū habēs i pyrrēū euripū stadior. xx.
(Pyrra sita est i occidentali Lesbii latere. distat a Maliā stadis. c.) Mithylene
portus duos hēt: quoy: australis clausus est: & l. tritremū ac nauis capax.
Borealis uero magnus ē ac pfundus aggere protectus. Ambobus obia/
ta parua quādā isula pōē quidā habēs urbis ibi habitatam. Ea rebus
vmbibus pulcherrime instructa est: uros elatos habuit antiquus quidē

Gergeth a
LESBOS.

Sigra
Methymna

Mithylene

Mithylene

Egru

Pyrra

Pittacū unum ex septē sapientibus: & Alceū poetā & Anaximandē fratē
eiusque babilonię sonū Alceus dicit magnū certamē pugnasse atq; eos
e maximis laboribus eripuisse uito pugnacissimo. & ut inq; regū luctu
tore interepro: ac solo relicto & calamitate oppresso: cū is Sappho clauit
admirāda res nā nullā feminā scimus hoc memorabili tempore huc si
milē usam: nec i minia pte potuit cū illa cōparādā. Per hæc tēpora ci
uitas a cōpluribus tyrānis oppressa fuit propter intestinas seditiones: un
de Alcei poemata quæ stathira uocātur de rebus is pertractāt. Inter ty
rānos etiam Piræus fuit: unde Alceus tā ei q̄ aliis cōiunat ut Myrsilo
& Megalagro & cleantidi & aliis quibuscū. Sed nec ipse hæc nouitū
nō p̄ceps fuit. Piræus enim ad dominatus erucendos principatu usq; ē
qbus sublati ciues in pristinā libertatē restituit Diophanes orator mul
to tēpore posterior fuit: atq; autē nostra potamon & Lesbocles & Cri
nagoras & Theophanes rege scriptor. Hic ciuili uir fuit & Pōpeio ma
gno admodū familiaris: præcipue propter eā facultatē & oia gesta ei p̄se
cinq;bus patrū prim p̄ illū: prim p̄ sele ornauit: seq; græcoq; omnū dant
simū exhibuit filiū reliq; M. Pompeiū: quē Cæsar Augustus Asiæ cur
ratorē cōstituit: & nūc iter primos Tiberi familiares numerat. Publi
enles periclitati sunt i maximū dedecus incidere: quum. S. C. decreuisset
omnē Mytileneoq; pubē ad unū iugulari: potuit tamē eos ac decretū
una die ire allatū est ad iperatores: q̄ mādara essent pacturi. Pyrra eam
sa ē suburbaniū adhuc habitat: & portū habet a quo mytilenē usq; mie
dius est: stadiis. lxxx. post Pyrram est Ereßus i colle sita sed ad mare de
scēdit. Ab ea Signū abest ad stadia. x. & vii. Ex Ereßo fuere Theopha
stus & phantias philosophi peripatherici: & aristoteli familiares. Theo
phrastus prius dictus ē Tyrtius. nā Aristoteles mutato noie cū Theo
phrastū uocauit siml̄ prioris nomis absurditatē euitā: siml̄ etiā studiū
cūdiū eius significās. Nā Aristoteles discipulos suos oēs eloquētes fecit.
Theophrastū uero eloquētissimū post Signū Antissa ciuitas ē quæ por
tū habet: postea methymna unde Ariō fuit is: quē Herodorus i Tenæ
seruatū fabulat: quū a prædōibus i mari obrutus fuisset. hic qdē Cæsar
redus fuit. Dicūt Terpādru eiusdē musicæ artificē ex eadē insula fuisse:
q̄ primus pro Tetrachordo lyra Heptachordo usus ē: ut hi uerfus de
clarant: qui ad eum referuntur.

Nos tibi mutato chordarum quattuor usu:

Is noua p̄ septem modulatur carmina nervos.

Isē Hellæus rege cōscriptor & Callias q̄ Alceū Sapphōq; exposuit. In
sero qd̄ iter Asiā ē ac lesbū: insula sūt circiter uigin: & (ut Timolihenes
scribit) quadraginta: hæc composito uocabulo Hecatonnesi nominātur:

quodamodū Pelopónesius cōsueradie quadā geminā diuī sic Myon
ædus & Procónesius & Halónesius. Significat autē Hecatonnesi quasi
Apollónesi. Hecatos enim Apollo est inā per totā hāc orā Apollo colit:
usq; i Tenedū. Smithæus ul' Oilleus ul' Gryneus: uel alio aliquo noīe
uocatus. Iuxta his ē Pordoselenasi qua ē eiudē nominis ciuitas: & ite ci-
uitatē alia isula maior ēa: & urbs eiudē nominis deserta: quæ Apollinis
reptum hābet. nōnnulli nōminū isamā fugiētes. Hāc pordoselenā dici ma-
lūmōse quoque aspordimon pōtmo proximū cū sit asper & sterilis: as-
potinō & tēpiū quodābi est: marris deū aspōtari: quid igit dicemus de
Pordali & de Saperde & Perdica & de Simonidio illo?

Cam loris Pordacis cadentes

Idē madidis: & in antiqua comœdia Pordacō locus ē stagnāibus aq̃:
(libos æqualiter distat a Tenedo Lemno & Choo: ita, l. fere stadiū) cum
leues ac ciliæ adeo cū troianis cōgruerēt: querūt quare nō ponuntur i
dinumerationē troiana: uersimile quidē est: cū ppter ducū discordiā &
urbis dēuastationē ciliæ pauci reliq̃ essent: ut sub Hectore poneret̃.

Nā Eetion & eius filius ite dinumerationē dicūtur interisse: ut

ipse meū patrē uita spoliavit Achilles.

in thebā ciliā pugnādo diruit urbē.

Tum septē fratres: qui se intra tecta tenebāt.

Abiit una dies: pariterq; ue in tartara misit.

Hos enim cūctos celer interfecit Achilles.

Eodē modo qui sub Mynerē erāt: & duces & urbē amiserūt: ut

ille quidē deocat Epistrophon: atque mynetas

funditus euerfa diuin sede mynetis.

Leues autē certaminibus præsantes faciunt quum sic ait.

Ad mare stant Cares: curuato & pæones arcu.

Si lelegū populi & Cancones. Et illud

Samion oenopidē cōtorta perculit hasta.

Quē quondā pais peperit pulcherrima nympha:

Oenopis: seruata dū Samiontis ad undā

Ille boues.

Nam non ita defecerāt: ut nullā per seiplos multitudinē facerēt: præter
tim eorū rege adhuc superstitē.

Sub cuius lelegū populi dinone tenentur.

& urbe nō omnino deleta: fert enī Pedasōn excellam sub Samionte. In
dinumeratione uero eos prætermisit: ratus multitudinem non sufficere:
ut in dinumeratione poneret̃: uel sub hectore: q̃q̃ hos dicat troians ual-
de amicos esse. Nā Lycōn qui hectoris frater erat sic inquit

Admiratione
in. h. 2. 2. 2. 2. 2.

5. 6. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000. 1001. 1002. 1003. 1004. 1005. 1006. 1007. 1008. 1009. 1010. 1011. 1012. 1013. 1014. 1015. 1016. 1017. 1018. 1019. 1020. 1021. 1022. 1023. 1024. 1025. 1026. 1027. 1028. 1029. 1030. 1031. 1032. 1033. 1034. 1035. 1036. 1037. 1038. 1039. 1040. 1041. 1042. 1043. 1044. 1045. 1046. 1047. 1048. 1049. 1050. 1051. 1052. 1053. 1054. 1055. 1056. 1057. 1058. 1059. 1060. 1061. 1062. 1063. 1064. 1065. 1066. 1067. 1068. 1069. 1070. 1071. 1072. 1073. 1074. 1075. 1076. 1077. 1078. 1079. 1080. 1081. 1082. 1083. 1084. 1085. 1086. 1087. 1088. 1089. 1090. 1091. 1092. 1093. 1094. 1095. 1096. 1097. 1098. 1099. 1100. 1101. 1102. 1103. 1104. 1105. 1106. 1107. 1108. 1109. 1110. 1111. 1112. 1113. 1114. 1115. 1116. 1117. 1118. 1119. 1120. 1121. 1122. 1123. 1124. 1125. 1126. 1127. 1128. 1129. 1130. 1131. 1132. 1133. 1134. 1135. 1136. 1137. 1138. 1139. 1140. 1141. 1142. 1143. 1144. 1145. 1146. 1147. 1148. 1149. 1150. 1151. 1152. 1153. 1154. 1155. 1156. 1157. 1158. 1159. 1160. 1161. 1162. 1163. 1164. 1165. 1166. 1167. 1168. 1169. 1170. 1171. 1172. 1173. 1174. 1175. 1176. 1177. 1178. 1179. 1180. 1181. 1182. 1183. 1184. 1185. 1186. 1187. 1188. 1189. 1190. 1191. 1192. 1193. 1194. 1195. 1196. 1197. 1198. 1199. 1200. 1201. 1202. 1203. 1204. 1205. 1206. 1207. 1208. 1209. 1210. 1211. 1212. 1213. 1214. 1215. 1216. 1217. 1218. 1219. 1220. 1221. 1222. 1223. 1224. 1225. 1226. 1227. 1228. 1229. 1230. 1231. 1232. 1233. 1234. 1235. 1236. 1237. 1238. 1239. 1240. 1241. 1242. 1243. 1244. 1245. 1246. 1247. 1248. 1249. 1250. 1251. 1252. 1253. 1254. 1255. 1256. 1257. 1258. 1259. 1260. 1261. 1262. 1263. 1264. 1265. 1266. 1267. 1268. 1269. 1270. 1271. 1272. 1273. 1274. 1275. 1276. 1277. 1278. 1279. 1280. 1281. 1282. 1283. 1284. 1285. 1286. 1287. 1288. 1289. 1290. 1291. 1292. 1293. 1294. 1295. 1296. 1297. 1298. 1299. 1300. 1301. 1302. 1303. 1304. 1305. 1306. 1307. 1308. 1309. 1310. 1311. 1312. 1313. 1314. 1315. 1316. 1317. 1318. 1319. 1320. 1321. 1322. 1323. 1324. 1325. 1326. 1327. 1328. 1329. 1330. 1331. 1332. 1333. 1334. 1335. 1336. 1337. 1338. 1339. 1340. 1341. 1342. 1343. 1344. 1345. 1346. 1347. 1348. 1349. 1350. 1351. 1352. 1353. 1354. 1355. 1356. 1357. 1358. 1359. 1360. 1361. 1362. 1363. 1364. 1365. 1366. 1367. 1368. 1369. 1370. 1371. 1372. 1373. 1374. 1375. 1376. 1377. 1378. 1379. 1380. 1381. 1382. 1383. 1384. 1385. 1386. 1387. 1388. 1389. 1390. 1391. 1392. 1393. 1394. 1395. 1396. 1397. 1398. 1399. 1400. 1401. 1402. 1403. 1404. 1405. 1406. 1407. 1408. 1409. 1410. 1411. 1412. 1413. 1414. 1415. 1416. 1417. 1418. 1419. 1420. 1421. 1422. 1423. 1424. 1425. 1426. 1427. 1428. 1429. 1430. 1431. 1432. 1433. 1434. 1435. 1436. 1437. 1438. 1439. 1440. 1441. 1442. 1443. 1444. 1445. 1446. 1447. 1448. 1449. 1450. 1451. 1452. 1453. 1454. 1455. 1456. 1457. 1458. 1459. 1460. 1461. 1462. 1463. 1464. 1465. 1466. 1467. 1468. 1469. 1470. 1471. 1472. 1473. 1474. 1475. 1476. 1477. 1478. 1479. 1480. 1481. 1482. 1483. 1484. 1485. 1486. 1487. 1488. 1489. 1490. 1491. 1492. 1493. 1494. 1495. 1496. 1497. 1498. 1499. 1500. 1501. 1502. 1503. 1504. 1505. 1506. 1507. 1508. 1509. 1510. 1511. 1512. 1513. 1514. 1515. 1516. 1517. 1518. 1519. 1520. 1521. 1522. 1523. 1524. 1525. 1526. 1527. 1528. 1529. 1530. 1531. 1532. 1533. 1534. 1535. 1536. 1537. 1538. 1539. 1540. 1541. 1542. 1543. 1544. 1545. 1546. 1547. 1548. 1549. 1550. 1551. 1552. 1553. 1554. 1555. 1556. 1557. 1558. 1559. 1560. 1561. 1562. 1563. 1564. 1565. 1566. 1567. 1568. 1569. 1570. 1571. 1572. 1573. 1574. 1575. 1576. 1577. 1578. 1579. 1580. 1581. 1582. 1583. 1584. 1585. 1586. 1587. 1588. 1589. 1590. 1591. 1592. 1593. 1594. 1595. 1596. 1597. 1598. 1599. 1600. 1601. 1602. 1603. 1604. 1605. 1606. 1607. 1608. 1609. 1610. 1611. 1612. 1613. 1614. 1615. 1616. 1617. 1618. 1619. 1620. 1621. 1622. 1623. 1624. 1625. 1626. 1627. 1628. 1629. 1630. 1631. 1632. 1633. 1634. 1635. 1636. 1637. 1638. 1639. 1640. 1641. 1642. 1643. 1644. 1645. 1646. 1647. 1648. 1649. 1650. 1651. 1652. 1653. 1654. 1655. 1656. 1657. 1658. 1659. 1660. 1661. 1662. 1663. 1664. 1665. 1666. 1667. 1668. 1669. 1670. 1671. 1672. 1673. 1674. 1675. 1676. 1677. 1678. 1679. 1680. 1681. 1682. 1683. 1684. 1685. 1686. 1687. 1688. 1689. 1690. 1691. 1692. 1693. 1694. 1695. 1696. 1697. 1698. 1699. 1700. 1701. 1702. 1703. 1704. 1705. 1706. 1707. 1708. 1709. 1710. 1711. 1712. 1713. 1714. 1715. 1716. 1717. 1718. 1719. 1720. 1721. 1722. 1723. 1724. 1725. 1726. 1727. 1728. 1729. 1730. 1731. 1732. 1733. 1734. 1735. 1736. 1737. 1738. 1739. 1740. 1741. 1742. 1743. 1744. 1745. 1746. 1747. 1748. 1749. 1750. 1751. 1752. 1753. 1754. 1755. 1756. 1757. 1758. 1759. 1760. 1761. 1762. 1763. 1764. 1765. 1766. 1767. 1768. 1769. 1770. 1771. 1772. 1773. 1774. 1775. 1776. 1777. 1778. 1779. 1780. 1781. 1782. 1783. 1784. 1785. 1786. 1787. 1788. 1789. 1790. 1791. 1792. 1793. 1794. 1795. 1796. 1797. 1798. 1799. 1800. 1801. 1802. 1803. 1804. 1805. 1806. 1807. 1808. 1809. 1810. 1811. 1812. 1813. 1814. 1815. 1816. 1817. 1818. 1819. 1820. 1821. 1822. 1823. 1824. 1825. 1826. 1827. 1828. 1829. 1830. 1831. 1832. 1833. 1834. 1835. 1836. 1837. 1838. 1839. 1840. 1841. 1842. 1843. 1844. 1845. 1846. 1847. 1848. 1849. 1850. 1851. 1852. 1853. 1854. 1855. 1856. 1857. 1858. 1859. 1860. 1861. 1862. 1863. 1864. 1865. 1866. 1867. 1868. 1869. 1870. 1871. 1872. 1873. 1874. 1875. 1876. 1877. 1878. 1879. 1880. 1881. 1882. 1883. 1884. 1885. 1886. 1887. 1888. 1889. 1890. 1891. 1892. 1893. 1894. 1895. 1896. 1897. 1898. 1899. 1900. 1901. 1902. 1903. 1904. 1905. 1906. 1907. 1908. 1909. 1910. 1911. 1912. 1913. 1914. 1915. 1916. 1917. 1918. 1919. 1920. 1921. 1922. 1923. 1924. 1925. 1926. 1927. 1928. 1929. 1930. 1931. 1932. 1933. 1934. 1935. 1936. 1937. 1938. 1939. 1940. 1941. 1942. 1943. 1944. 1945. 1946. 1947. 1948. 1949. 1950. 1951. 1952. 1953. 1954. 1955. 1956. 1957. 1958. 1959. 1960. 1961. 1962. 1963. 1964. 1965. 1966. 1967. 1968. 1969. 1970. 19

Me parvū: paruo uicturū tempore: Mater
Laodoe genuit, pater illi maximus Alceus.
Sub cuius legegū populi ditionē tenētur.

Hæc itaq; hæc habent uersimilitudinē. Verūsimilitudo est: si quis ex
sitā rei alicuius determinationē quærat in poetā: ut quousq; Cilices &
pelasgi pertendeant: & Ceti qui inter eos sunt: & Eurypylo subditū de
Cilicibus quidē atque itisiqui sub Eurypylo erāt: quātū atinebat dixit
& quod caicus maxime hæc terminat. Consentaneū est: ut deiceps pelas
gos constituamus: tum ex itisiquæ ab Homero dicuntur, tū ex alia hūto
ria Homerus enī sic ait.

Hippothous populos ducit turmasque pelasgum.

Nā quicūq; tenet larissæ fetidis arua

Hippothous regit: & par matti in bella pileus.

Tautamide letho geniti de gēte pelasga.

Quibus uerbis satis magnā pelasgoy multitudinē significat, nō enim
populum dixit: sed populos. Cū uero larissæ habitationē dicat: & larissæ
multæ sint aliqua ex propiuis accipienda est: præcipue ea quæ circa eu
mā est. Nā ex tribus ea quæ amaxito proxima est: nimis in cōspectu est
illi: & nimis propinqua ad ducēta fere stadia: unde nō uersimiliter dicit
ret Hippothou cecidisse: pēul ab hac larissa: dū pro Patroclo pugnat,
sed ab ea quæ proxima est: nā ad mille stadia interfunt. Tertia est larissa
agri ephesii: Caystriano campo sita: quā dicunt prius urbem fuisse
Apollinis larissæ sinū habebat: & umolo q̄ epheso uicinior erat. Ab hac
enim cētum & octoginta stadiis abest, quapropter sub Meonibus poni
potest. Ephesu uero auchi multū postea ex agro meonū absederūt: quos
nūc lydos appellamus, ūde nec hæc erit pelasgoy larissa: sed illa potius,
nam de Caystriana quidē larissa Caystro proxima: nullā satis certā cōte
cturam habemus: quod iam tūc esset: nec de ephesia. De cumana testis
est uniuersa æolica historia: quæ paulo post troianas res fuit. Tradit enī
eos qui in phritio locenti erant: qui mōs ultra Thermopylas: est: idē pro
fectos: in eū locū uenisse: ubi nūc cumā est. Cū qā pelasgos inuenissent:
troiano bello labefactos adhuc tamē larissam obtinemes ad. lxx. stadia a
Cuma distantē: eodidisse apud illos locum eū: qui adhuc nouus murus
appellat: qui ad stadia. xxx. distat a larissa. profectos autē condidisse Cur
mā & homines qui super fuerāt eo habitatū deduxisse cumā: uero a lo
crensi monte phricionida appellant: eodē modo & larissam ea nūc desit
ta est. Quod autē pelasgi magna natio essent: abam historiam resic ad
ducūt. Menecrates quidē elama in libris de originibus ciuitatū refert: to
tū crā: quæ nūc Ionica est: facta a Mycale mitice: prius a pelasgis habitā:

& propinquas infulas: lesbii quoque sub pylo positos:asserunt quę poeta dicit pelagorum: ductę & monent eis uictuū ab illo pyloū appellatū. Cuius auctores suos pelagos ex thessalia profectos putant: quę res errabunda ē: & ad transmigrationes facilis: ea ut multū creuit. ita pauper tota exuncta ethio tēpore maxie: quo zoles lonęq; i asiā traieceret. Sed peculiare quiddam latissis carystranis & phriconēsisbus contigit: & us qui sunt in thessalię enī regione a fluminibus dilutā habuerunt: illi a Caystro: hi ab hermon: terti a peneo: i latissa phriconide dicūt Prifum coli. quę tradunt cū pelagorum dux esset: larissę filiaz amore captū fuisse: cūq; puellę molētū mulieris cōmunitę pernas luisse. Nā quū in uiam dolū .pnus ispiceret: puellā (q; rē rescituerat) illū p pedes capiēs & attollēs i dolium demisit. at quę hæc quidē āqua sunt: mūc cū æolice urbibus egę sunt assumēdę: & cēnus unde Hermagoras fuit usq; dodicēdi arte cōscriptū. Hæc urbes sētus montanis regione iactę: quę cumano & phocēi & Smyrneo agro imminēt: iuxta quā Hermus labat: nec procul ab his urbibus magnētia sub Siplylo ē ciuitas a Romanis libera iudicata. Hanc terrę motus nup habefactarūt. Ex aduerso sunt ea: quę i caicū uergūt. Latissa Hermum mēsiū: usq; cumā stadia sūt. lxx. hinc usque myrinā. xl. & tondē hic usque Grynū & ide usq; Elā: ut Antemidorus uult. Post cumā sunt Ade. deinde post stadia. xl. promōtoriū noīē Hydra. qđ ad aduersum .pmontū Hermarū ē elancū sinum efficit. oris latitudo ē. lxx. sere stadiog. lra sinū ē Myrina ad stadia. lx. Æolica ciuitas quę portū habet. deide ichuog; portus: ubi sūt duodecim deog; arę. deide gryneum myrtnes rē oppidū: & Apollinis fanū: & puenstū oraculū: & replū candido lapu de sumptuosum: usq; ad eā stadia sunt. xl. deide. lxx. usq; Eleā quę portum habet: & nauale regū Attalicoꝝ: Menesihę opus & achemēlium: quē eo apud illū militarūt. De sequētib; autē scilicet Pitana Attaneo ac tētens: quę sunt i ea regione dictū est. Æolicarū urbū maxima & optia ēi cumā: & sere ea metropolis est: & lesbis ceteraq; ciuitatū: quę nune isunt circiter. xxx. qđ nō pauca sint delecta. Carpuē cumani ut homines isulū & hebetes: ob hāc causam (ut quidā putāt) quod. ecc. ānis post eius urbis ædificationē portus uehigalia exegerūt: cū itea populus eius modi prouētū nō haberet. quare optinuit opinio: qđ hi homines sēro sentitēt: cū urbē ad mare habitarēt. dicūt enā aliter: qđ publica pecunia multo accepta porticus cōstruxerūt: postea cū pecuniā cōstrutā die nō redēdissent: de iubilatione arcebāt. sed cū pluuie essentū dedecus quoddam creditores edictū mittebāt: ut cumani porticus subirent: & cū præco hi inelamaret: porticus subire: dictū esse puerbiū: quod cumani nō scitāt: qđ i pluuia porticus subeūda sit: enā si nemo p præconē admoncat.

Vir sine controuersia clarus ex hac urbe est Ephorus Ilocrati oratori fa-
miliaris qui & historiam conscripsit: & de iunctionibus tractauit, & sic hunc
enim Hesiodus poetam ipse dicit patrem suum relictam aolice: cum in Bo-
etiam migrassetur

Atque inopem coluit uillam quae iuncta heliconi:

Nec per seigus erat cuique opportunam nec aestum:

Homerum uero hic esse non satis constat. Multi enim de eo satis dulces
praeferunt uerbi ab Amazone quadam indurum putant: quemadmodum
& Myrinam ab ea quae sub bari in troiano campo iacet: Vt

Hunc homines ipsi baricem nomine dicunt.

At immortalis uoluctis monumeta myrinæ.

Carpit enim Ephorus qui cum patrie laudem non haberet: quae cum aliis ge-
ntibus diuideretur nolens tamen ea silentio praeterire: sic inquit. Ea tempore
re cumani quiesce agebantur postquam troianam & aolicam oes persecuti sumus: me-

dierraneam demoepe percursum usque ad Taurum: eodem peregrinationis ordine
conseruato. in his locis praecipuum quendam obtrinet Pergamum insignis ciuitas: quae
diu sub atalycis regibus fuit fortunata. Sequens itaque peregrinationis initium

hinc faciendum est. ac primo de regibus unde persecuti sunt: & quo tempore easse
re breuibus aperendum. Pergamum thesauros seruabat Lysimachus Agatho-
chus filiusque unus fuit ex successoribus Alexandri id in mentem promoueri ha-

biturum habebat. mors uero turbineus eius acutum apocem delinens. Munitiones
huius custodia & pecuniarum quae erant nouem milia talentorum: commissa erat
Philethero rhyandensi a puero spado fuerat. Corrigitur namque funere quod cum

ad spectaculum multi adessent: nutricem quam Philetherus infantem portabat depre-
hensam opprimere adeo ut puer eius affligeretur. Erat igitur Eunuchus. Is cum opti-
me esset educatus dignus uisus est: cui haec crederetur. Tamen carus Lysima-

cho erat: sed quum ab Arsinoe illius uxore dissideret: propterea quod cum accu-
sauerat locum ad defectionem perduxit: & ut tempora erant in se gerebat. uidens
ea ad nouitatem apta: nam propterea quod Lysimachus a malis familiaribus con-

atus fuerat Agathocles filium interficere. Seleucus nicator reuersus illum su-
stulit: & ipse a Ptolemaeo ceratuno sublatum est: ac dolo interemptus. Dum res
ita tumultuarentur Eunuchus sese in arce continebat: & pollicitando semper in

ludionibus ac puerionibus obsequendo uiuebat. hoc pacto castellum ac pecu-
niam possedit. Annis uiginti. erant ei fratres duos Eumenes natus gradior: & An-
talus iunior. ex Eumene natus est Eumenes de patris nominis pergamum suc-

cessionem habuit. & in loca circueunda tenebat. Unde apud Sardis Antiochum
Seleuci filium superauit: cum eo ingressus obiit autem quum uiginti & duobus annis
ipasset: Antalus ex Antalo & Antiochide Achei filius natus successit in

pergamum & primo rex est nuncupatus. Hic galatas proelio maximo superauit: &

Romanorū amicus fuit: & cū eis aduersus Philippum pugnauit i classe
rhodioprobuit iā senior cū ānis.xl.& tribus regnaſſet. filios quattuor reli-
quit ex Apollōde Cyzicena Eumenē Attalū Philotē: & Arhenē. & q̃
bus iuniores priuatū ſtarum duxerūt. Eumenes natu grādiōr regnauit.
Hic cū Romanis aduerſum Anthiochū magnū: & aduerſum plēm bel-
lū geſſit. a Romanis totā eā regionē accepit: quae ſub Antiocho circa tau-
rū erat. Pergamū enim in imo regionē atalici habebat nō multā: uſq̃
ad elatnici & adramyrtini ſinus mare. is urbē munuit & lucū Nicephor-
nū ſeruit. rēplē: quoq̃ dona & bibliothecas: & tantā pgami habitatio-
nē quāta nunc eſt ille diligentiſſime curauit. Regnauit autē ānis quadra-
gimanouēſperium Attalō filio reliquit. q̃ ex Stratonice ariarathi cappa-
docū regis filia natus erat. Filii admodū iuuenis & ipſi tutorē fratē at-
alū reliq̃. is cum ānis. xx. & uno regnaſſet: multis rebus geſſit iā ſenior
mortuus eſt. Nā aduerſum Demetriū Seleuci filium: cū Alexandro An-
thiochi filio bellū geſſit. Romanorū contra ſpeudo Philippū ſolus fuit.
Degylim quoq̃ regē cepit ducto in thraciā exercitu: Pruſiā ſeremit.
plecto illi filio Nicomede impitū Attalō q̃ ſub tutela erat reliq̃. is Phiv-
lomatōr cognominatus: cū ānis quinq̃ regnū tenuiſſet morbo abſūptus
ē: heredes Romanos inſtituit. q̃ poſtea eā regionē puſtam ſecerunt:
ta ſiā uocauere eodē nomine quo & continētiem. Caius Pergamū prae-
ſiuit: p̃ capū qui caicus appellat̃: regionem ualde opimā: & totius ſer-
myſiae opimā pcurtēs uiri clari pgami ſtate noſtra fuere. Mithri-
dates Menodoti filius & adoborgion: q̃ ex terrarchia ſturpe galatay fuit.
hunc q̃ uū Mithridatis pelice congreſſum dicūt. unde & puero nomen
ipſitū ē: ſingēnibus amicis eū ex rege natū. Hic cōtracta diu caſaris ami-
cia ad id honore puenit: ut materni generis terrarcha: & cū alio: tū boſ-
phori rex efficeret. Sublatus eſt a Lyſandro: q̃ Pharnacē regē occidit: &
boſphorū occupauit. Hic quidē magnū nomen aſſecutus eſt. Iſtē Apollo-
dorus orator: q̃ artes conſcripſit: & Apollodorū ſectā introduxit: ſi qua tā-
dē ea ē. Nā multa olim obtinuerūt: quae malus iudiciū habuere q̃ nūc
habent. e quibus ē Apollodoria ſecta & Theodoria. Sed plurimū Apol-
lodorū extulit Auguſti caſaris amicia: cuius magiſter fuit. Diſcipu-
lum memoratu dignū habuit: Dionyſum quē ſuum cognominē Atticū:
qui & bonus Sophiſta fuit & hitoricus: & ſermoni conſcriptor. Progre-
dēt̃ a campo & ab urbe oriētē uerſus eſt urbs Apollonia: i loco edmo
impolita: aultrū uerſus eſt montanū uigū: quod tranſgreſſi ſardis eū a
ſiſtris eſt urbs Thyatira. macedonum habitano: quā nonnulli myſog-
uimam dicunt. a dextris eſt Apollōs: quae a pergamo diſtat ſtadiis tri-
gint̃ totidem ab urbe Sardana. Ea idem nomen habet quod Apollonis

cizicena. Postea sequitur Hermi campus: & Sardis Septentrionales ppe
 mi ptes magna ex pte a mylis tenent. quæ a dextris eorū sunt: qui Ably
 ri nominant. quibus iungit ea quæ Epictetus dicit: usque in Bathyas:
 Sardis urbs magna est: posterior rebus troians antiqua tamen: quæ p
 montorium munissimum habet. Ea lydos caput fuit: quos poeta ma
 nas uocat. posteriores Meonas dixerunt. Hos qdā diuersos a lydis dicū
 quidam eisdē. sed præstat ut eosdē dicamus. Huic urbi Tmolus in
 minet: mons felix: qui i uertice speculū habet. exedra albi lapidis: quā p
 se condiderūt. ex ea circūstātes spectant campi: præterea Caystianus
 circūcirca lydi & mysi & macedones habitant. Pactolus a Tmolo fluēs
 olim multa auri ramēta defererebat. Ex quo præclaras illas Croci & maio
 rum diuitias ferunt. Nūc eiusmodi structuræ p̄sus defecerūt. defuerat
 Pactolus i Hermēsi quē enā Hyllus: qui nūc Phrygius appellat iminē
 Hi tres & alii ignobiliores cōcurrentes: i phocæicū mare exeunt. Hec
 docus aut Hermus myliæ initū est: & e mōre didymene sacro p exultū i
 Sardinū agrū deferat: secūdū cōnuos cāpos: ut dictū ē: usq; i mare. ubi
 aut Sardiana plācies subiacet. & Cori & Hermi & Caystri cāpi q cū
 unū sunt: & cāpos: omniū optimi: quadraginta stadiis ab urbe lacus dīctus
 q a poeta gygeus appellat. postea mutato noīe dictus ē Colonus ubi Co
 loente Diane templū ē: qd i religiōe maxia habet. hoc i loco diebus saltē
 nibus Simias saltare dicūt. nū uero sopiābilia an uera dicantur: hi qdē in
 certū est. Sed quū uersus ita apd Homē iaceāt
 Antiphus: & Mestihles genuit quos maxius olim
 Ad perfulsa lacu gygeio rura pylemon:
 Maonas egerūt: Tmoli i radicibus ortos.
 addunt etiam hunc quartum uersum
 Pinguis ubi hyda iacet: Tmolo supposita niuali.
 Cum nulla Hyda apud Lydos inueniatur. quidam uolunt Tychiōē
 hinc esse: qui a poeta dicit.
 Cerdonūq; optimus hyde
 Addūt ē: p̄pterea qd locus siluosus ē: & fulmibus t̄git hic aries ē: ut
 Ex arimīs ubi stratum dicunt esse typhaea.
 inferunt etiam.
 Siluosos per agros: hyde præpinguis ubi gens.
 Quidā hīc fabulā i ciliicia figūt: qdā pithecusii præsertim q simias dī
 cūt arimōs ab etruscis uocitari. nōnulli Sardis Hydā uocāt: nōnulli eis
 arcē Scep̄sius uerisimilius eos dicere arbitrat. q arimōs in exusta myliæ
 pontū. At pindarus cū iis quæ sunt i ciliicia pithecusia cōiungit. quæ sunt
 ite cumani agrū. ac ē sicula. Nā sub Enna Siciliæ Typhonē esse dicūt.

Quem ciliçie celeberrimum ædificauit autem:
Nunc circūfluius maris occultat fluctus:
Eius Sicilia lanigerum pectus premit Et rursus
Illum Ema uinculis fortissimus coartat. Et rursus
Immensum pater centimanumq; Typhonem
Vis deum Iuppiter apud arimos excruciat.

Quidā Syros pro Arimis accipiūt: quos nūc arīos uocāt ac ciliças: q apđ
moā erāt: i Syriā cōmigrātes: Syris eā regiōē ademisse: quæ nūc ciliçia
noīat. Callisthenes auctōr est Arimos ppe calycadnū esse: & Sarpedōis
p̄mōcessū iuxta Antrū Coryciā qbus uicini mōtes arimi uocāt. Cat/
cū lacū Coloū sunt āriqua regū monumēta. apud Sardis est Alyatis igēs
amulus super crepidine excelsa: & (ut Herodotus inq̄r) factus a multitu/
dine ciuitans: cuius maximā p̄e ancille p̄fecerūt: quæ (ut ille ait) omnes
meretriciæ. nōnulli hāc sepulturā meretricis monumētū dicūt. Sūt qui
tradunt lacū Coloū manufactū esse ad excipiēdas eas inundatōes: quæ ex
flumibus auctis fiunt. Hypēpa ciuitas est: ex Tmolo i Caystri cāpū de/
scēdēt: Callisthenes dicit Sardis prius a Cimeris capas: postea a Tre/
stibus ac cithibus: qđ ē Callinū elegiæ poetā significare arbitrat. Postea
i Cyro & Croeso: cum Callinus dicit Cimerioq; ipetū i Elionēles eo tē/
pore factū fuisse: quo Sardis capte sunt. Scēpius Elionēles pro Alionē/
les Ionice p̄ferri putat: nā fortasse iq̄ maōia alia dicebat uñ Hōertus ait.
Asia prata super circūq; fluēra Caystri.

Postea hæc ciuitas incredibiliter ob uirtutem istaurata est: ut nulla finitiu/
rū inferior sit. Nup̄ uero multa eius ædificia ex terramotibus corruerunt.
sed Tiberii purdētia q p nostra tēpora ipat: & hāc & mltas alias suo bñ/
ficio reparuit: quæcūq; eo tēpore eiusdē calamitatis p̄cipēs fuerūt. Viri
memorabiles ex eodē genere fuerunt duo Diodori oratores: quorū natu/
grādiōr Zonas uocatus est: uir q mltā certamīa pro asia cōcertauit. Sed
quo tempore Mithridates inuasit: accusatus qđ ciuitates quæ apđ se erāt:
ad defectionē duceret: habita exulatōe omēs calūnias diluit. Iūoris Du/
odori q nobiscū amicicia cōiūctus ē historiæ extāt: & carmīa & alia opa.
quæ satis āriquū scribēdi genus exprimūt. Xāthus āriquus rex scriptor
Lydus qđ ē dicit. Nū uero Sardinus sit nobis icertū ē. Post Lydos sunt
Myfi & urbs philadelphia terramotibus cōcussa. Non. n. cessāt parietes
tonā ducere alia atq; alia urbis p̄e labefacta. Quapropter pauci eā incol/
lit. maxia eorū ps i agris degūt: agriculturā exercētes: terrā. n. fertilē hūt.
& p̄fectio mirādum ē tā paucos agris studere: cum ædificia tā rumosa ha/
bēt. imo eos admirati possumus: q eā urbē cōsiderūt. Post hæc ē regio:
quæ exusta dicit: q̄ngētōr stadiōr lōgitudine latitudine quadrigentōrū

siue ea mylia: siue meonia nominanda sit, nā utroq; modo dicat. Ea res ac
bonibus caret prater uirē: quae exultū unū ferrata elegās ut nulli cedat,
summa cūpōx facies cinerulēta ē. mōrana petrosa & nigra: tūq; ex adustio
ne quadā: Quidā putāt hoc ex crebro fulminū atq; fulgurū ictu cōiige
re. nec dubitāt: quae de Tiphone dicitur hoc in loco fabulari. Xanthus itē
bit arimū quēdā hōx locoq; regē fuisse. sed nequaquā uerūsimile est cū re
gionē: propter eiusmodi causas ex roto deflagrare. sed potius ppter ignē
subterraneū: cuius ortus nūc defecerūt. Mōstrāt tū fōlīe tres: quas sol
les uocāt. hēc iter se ad stadia quadragia distā: nūmēt colles alpī quos
par est ex efflatis lamibus esse accumulatos. qđ aut huiusmodi regio ui
res opās ferat: ex catania scilicet deprehēdi pōt: quae quanq; emere opā
fir: nūc m optimū uinū & largū gignit. Vnde qđā purbane atq; eleganter
Bacchū igrugenā dicitur: ex eiusmodi locis cōiecturā capientes: quae autē
uersus sequit: cū his locis iplicant ad taurū usq;. Quapropter & Phry
giæ & Carie & Lydiæ: praterea Mysiæ loca difficulter distigui possunt
cū iter sese coeāt. Ad hāc cōfusione nō pax facit: qđ Romani ea diuise
rūt: nō p nationes: sed alio quodā modo p administratiōes: in qbus fora su
ūt & iura reddūt. T molus qđē satis coactus ē: & ābitū mediocrē habēs.
& i ipīs Lydiæ partibus terminat. mediterranea uero ad prē aduersam p
ēdit: ad mycalē usq;: quae pars (ut Theopōpus uult) a Celēs incipit: quae
propter quēdā eius loca Phryges obtinēt: quae sunt Celenas & Apomā
uerūs. Quēdā Nyti ac Lydiæ: quēdā Caras & Iones: sic enā flumina: par
sentim Meādet. Nā gētes quēdā determināt. Eax autē p quas medea se
runt efficiunt: ne facile exq̄lita distinctio capi possit. De cōpis q ex utraq;
& mōtane & fluuialis regiōis parte sunt: eadē ratio ē. Sed nobis fortitan
nō adeo cutiendū: ut nunc loca metiamur: sed ad tū describēdū est: quātū
& maiores nostri tradiderūt. Caystriano cūpo: q iter mediterraneā cadit
& T molū cōtinuus ē oriētem uersus Calbianus cūpus: multus & bī hu
biatus: qui regionē optimā habet. postea Hyrcanius: cui a Persis nomē
iposirū est: qui & inde icolis deduxerūt. Eodē modo Cyri cūpus quē p
se nominat. postea Pelinus q iā Phrygius ē. & Callanus & Tabinus q
oppida semiphrygia habet: Piliadicum qđdam obtinēt: a quibus ea no
minata sunt: supānibus uero mediterraneis inter Caras & nyli agrū: q
trāsmeādrū est usq; in Cybirensē & Cabalēsē regionē. Sunt urbes
mediterraneas uersus: cōtra Laodiceā Hierapolis ubi calide aquae serui
unt: & ubi plutoniū est: quae utraque nō par uā admirationē praestāt. Nā
aqua adeo faciliē in totum durat: ut qui aqueductus deducūt: integrā
septa ex eo aquis cōficiūt. Plutoniū est os in paruo quodam imminens
mons supēlioniā commensuratum: ut hominem suscipere possit: mīra

profunditate. Huic propositū est uallū quadecim: ambitu fere semitū-
gero qđ nebulosa & crassa caligine plenū est: uix solum discerni pos-
sit. Ad septum appropinquantibus: aer innoxius est: purus ab illa caligine
in tranquillitate uentorū. Nā caligo intra sbitum manens: si uero animal uirot
sum p̄grediat statim morit̄. Quapropter Tauri introducti cadūt & mor-
ui educunt̄. Nos passerēs immisimus: qui subito mortui ceciderūt. Gal-
li uero exacti illati accedūt ut ēt usq; ad os appropinquēt & inspiciant̄.
& immergāt quousq; possint spiritū cōtinere. Videbāus enim ex aspec-
tu aestuolae cuiusdā palliōis indicū: siue qđ omnes id experiant̄: siue so-
li sacerdotes siue diuina puidētia: quēadmodū uerisimile i his est: q̄ nūc
sunt afflati: siue qđ hoc uiribus qbusdā reluctātibz cōtingat. qđ autem
aquae quaedā lapidefcā: dicūt id in fluminibus cōtingere apud laodiceā:
licet potulētē sint. Nā & apud Hierapolim aqua quaedā adeo tingēdis
lanis idonea est: ut ex radicibus tincta cū his decerent: quae ex uermicu-
lo purpuraq; tingūt̄. Et adeo exuberat aqua: uis: ut regio balneis sp̄cie
miscētibz plena inueniat̄. Post Hierapolim sequūt̄ loca: quae trāsmean-
dum sunt. Nos quae ad Laodiceam Aphrodisiadēq; prinēt: & quae caru-
ta usq; perēdunt diximus. Sequētis sunt occidentalia qđē: Antiochia ad
meandrum quae iam ad Cariam prinēt. Australia Cybira ea quae magna
est: & Sindā & Cabalēsis ager: usq; ad taurum ac Lyciam. Antiochia me-
doctris urbs est: ad meandrum sita: Phrygiā uersus. Ea pōte iuncta est: & re-
gionē multā habet ex utraq; fluminis partē: totā fertilē & Caricā multā
fert: quae Antiochica uocat̄. Eandem Triphyllon uocat̄. Hic locus facile
cōcunt̄: Ex hac Sophista clarus est Diotrophes: quē Hybreas maximus
nostri tēporis orator audiuit. Credūt Cabalēses Solymos esse: unde col-
lis qui Termesi p̄notorio iminet Solymus uocat̄. & ipsi Termesenses
Solymi dicunt̄: proximū est Bellorophōtis uallum. & Pisāndri eius filii
sepulchrum q̄ in bello cecidit: cōtra Solymos gesto. haec plane cū his cō-
cordant quae a poeta dicunt̄: nā de Bellorophonte sic ait.

Hic solimis iterum praestātibz intulit arma.

De eius autem filio sic.

At natum occidit Pisāndrum Bellorophonis:

Pugnātem Solymos contra: in certamine maiors.

Termesem Pisidiae urbs est: quae p̄xime ac plurimum Cybira: iminet.

Cybira a Lydis dicunt̄ profecti. qui Cabalensem agrum tenuerunt. Po-

sta Pisidae finitimi eam habitauere atq; in alium locum trāstulerūt. mu-

nissimam quidem ambitu: centum fere stadiorum. Ea propter aquata-

tem plurimū creuit. & uici propugnati sunt a Pisida & sinitimo Myliae

agro usq; i Lycia & ulteriore Rhodiorū regionē: additis tribus urbibus

finitimis. Bubone Balbura & Oenoandro. quarum conuentus Tetrapo-
 lis dictus est. Harum singula singula suffragia habebant: Cabyra uero
 duo. Nam ea triginta peditum milia mittebat: equum duo milia: semp
 Tyrānis subdita. temperanter tamē: qui status in Moageto finem habu-
 it. Nam eam tyrannidem Murena sustulit: Balburam & Bubonem Ly-
 cis adiecit. Nihilominus Cybirensis administratio inter maximas totius
 Asiae censetur. Cybirei quatuor linguis utebantur. Pisidarum Solymorū
 Græcorū ac Lydorum. Propriū apud Cybireos ē: ferrum facile extorneri.
 Mylia mōtana ē: quæ ab Augustis Termesio & a trāitu q p eas fit ad citi-
 tiora Tauri ad Sindā prēdit usq ad Apameæ regionē & Sagalasum.

Vartusdecimus liber circa Cycladas insulas uersatur: & ulteriores
 regionē i qua est Pāphylia Mauria Lycia Pisidia Cilicia usq Seleu-
 ciam Syriæ & Asiam: quæ proprie Ionia appellatur:

Reliqui erunt de Iōibus Caribusq dictus: & de ora q trāitu
 rū est: quā Lyci hñt & Pāphylia & Calices. Nā hoc mō ora
 Cherōnesi pagratio ad finē pducta erit. cuius līthmū dictus
 trā sitū: qui ex pōnico mari fit i līlicum. Ionix circūnauigio
 secus terrā est mille fere & quadringente & triginta stadiis
 propter sinuū: & propterea quod regio multas peninsulas efficit. Longi-
 tudo uero in rectum non sane multa. Quare ab Epheso Smyrnā usq
 recto itinere stadia sunt tricenta ac uiginti. Nam usq in Metropolim cē-
 tum ac uiginti reliqua sunt Smyrnā usq. Circūnauigio autem pau-
 lominus q duo milia & ducta. a Milesiorum itaq & caricorum mōtū
 posidio Phocæam usq & Hermum est Iōicæ oræ terminus. Pherecydes
 dicit Milesium & Miūtem ad hanc oram pertinere: & Caris prius My-
 calensia & Ephesia habuisse. Sequentem uero oram Leleges usq Phocæ-
 am & Chium & Samum: cui Ancus imperauit: & utrosq ab Ionibus
 electos in reliquis Caris partes euasisse. Addit etiam androclum Codri
 Acheniē sium regis legitimū filium: primo Ionum colōiæ postea Aeo-
 licæ iperasse atq Ephesū cōdidisse: unde Ionū regiā ibi cōstitutā dicunt
 & adhuc q ex eo genere sunt reges nominātur: & honores quosdā habēt
 i certānibus qdē prædēnā: & purpuram. regis generis īsignē & Scip-
 onē p sceptro: & cereris eleulmæ sacra. Milesū Neleus cōdidit: q genere
 Pylus fuit. Meleniū ac Pylū qndā iter se cognationem fingūt. q propter
 posteriores poete Nestorē meleniū dicūt & mīlos ex Pylis cū Melācho
 Codri patre Athēas cōcessisse: ac totam hāc gētem cū Ionibus coloniam
 misisse. Atā uero quam Neleus cōdidit: in Posidio ostēditur. Cydrelus

Codri filius nothus Myntem condit. Andropompus Lebedum loca
quodā occupato nomine Atta Colophonem Andremon Pylius: ut Mi-
nermus in Nino dicit. Priemem Epytus Nelei filius. Posterius etiā Phi-
locas gēte ex Thebis deducta. Teum prius quidem Athamas: quaprop-
ter Anacreō eam Athamantiada uocat. In Ionica colonia Nauctus Codri
filius nothus: & post eū Poegnas & Damachus Athenienses: nam ex bo-
cia fuit Erythras Gnopus: atq; hic etiam Codri filius nothus Phoccam
Athenienses cum Philogene Clazomenas Paralus Chium Egertius: mi-
nam multitudinem ducens. Samum Tymbrionas: deinde Patrocles.
Nā hæ sunt duodecim Ionæ ciuitates. postea ad Ioniam Smyrna assum-
pta est Ephesiorum opera. Nam cum eis olim habitabant: cum Ephesus
Smyrna uocaretur. Nam & Callinus eam sic in quodam loco nominat:
uinquā Ephesios in oratione ad Iouem Smyrneos uocat: ut Smyrneoſū
miserere. Smyrna Amazon fuit: quæ Ephesium tenuit. Ab ea & homies,
& urbs dicitur. sicut a Sisytha quidam ex Ephesi Sisythei dicebantur.
& locus quidam Ephesi Smyrna uocabatur: quod Hipponax significat.
ut pone urbem i Smyrna habitabat inter Tracheam & Lepramactam.
Lepramacta dicebatur rupes quæ nouæ urbi imminet: & partem muti
urbis habet. Quapropter agri qui pone rupem sunt: adhuc in Opistho-
leptia dicuntur. Trachea uocabatur regio prætermontana: quæ ultra co-
nellum ē: antiq; urbs iuxta Palladis tēplū erat: qđ nūc ē extra urbē: apđ
eī quæ Hypeleus uocat. quare Smyrna iuxta gymnasiū sunt: qđ nūc po-
ne urbē ē inter Tracheā & leptā actā. Smyrnei uero a Mileſiis ſecodētes
exercitū i eū locū ducunt: quo nūc Smyrna ē: quū Leleges eū tenerēt. q̃
bus electis: antiq; Smyrnā cōdidētes: diſtāt ab ea quæ nūc ē ad ſtadia ui-
ginti: postea ab Aeolibus pulſi Colophonē auſugerunt: & cū Colophor-
uis cōtra eos exēſites: regionē ſuā occupauere: ut Minermus ait: ſi Nan-
noſcū Smyrnæ mentionē facit: quod ea ſemper fuerit bellis infeſtata: ut
Nos pylo: & excēſa Nelei ex urbe proſecti

Oram Afæ optatam: nauibus attigimus.

Ac primo ad Colophonem inſtructi uiribus urbem

Auctores cladiſ ſedimus: atq; duces.

Inde per aſcēnta egreſſi pronitus amnem:

Sponte deum Smyrnā uidimus arola.

Ac de his hæcenus: nunc ruruſum ſingula pcurrenda ſunt: initio a princi-
palibus ſumpto: a quibus alia condita fuere. de Mileto in quam atque
Epheso. Hæ nāque optime urbes ſunt atque clariffimæ. Poſt Poſidium
Mileſium eſt oraculum: Apollini Didymeo ſacrum: apud Branchidas:
ad decē & octo ſtadia aſcendenti id a Xerxe icēſum eſt: quem admodum

cetera tēpla omnia Ephesio excepto. Brāchidæ autē dei thesauris perse
traditis: cum eo fugiēte abscesserūtne proditiōis & sacrilegii pœnas pē
derent. Postea Milesi tēplū cōstruxerūt omnium maximū. quod prop
ter magnitudinē remāsit sine tecto. Huius fani ambitus uici habitacōnē
recipit & sumptuosus interius & exterius locus est. alia uero fana & ora
culum & sacra continent: hoc in loco de Brācho & Apollinis amore con
ficta fabula est. Templum uariis āniquarum artium donis sumptuosissi
me ornātū est. Hinc ad urbem nec uia nec navigatio permulta est. Ephe
rus scribit Cretenses prius eam supra mare cōdidisse: ubi nunc antiqua
Milerus est: atq; habitatores ex Mileto Cretensi a Sarpedone deductos:
& urbi nomē impositum esse. de nomine eius quæ ibi est: cum prius Le
leges hūc locum tenerent. postea Neleum cōdidisse: quæ nunc est noua:
quatuor portus habet: quorū unus classis est capax. Multæ sunt huius
ciuitatis resgestæ: maxima ē etiam coloniæ ab ea profectarum multitudo.
Nam totus Euxinus pontus ab his est habitatus. Item propētis & aliā cō
plura loca unde Anaximenes Lampfacenus dicit: Milesios Icerum insulā
ac Icerum habitasse. Circa Hellespontum etiam in Cheronneso Lymas
in Asia Abydum & Anisbā Pefum in Cyzicenoꝝ insula Antacem Cyzi
cū. In mediterranea Troadis Scerpsim. Nos cū de singulis tractabimus
alias addemus: quæ ab eo sunt prætermisse. Quidam Apollinem Vlion
uocant: Milesi ac Delii id est Salunferum & Peonicum. Nam Vlionē
est quod ualeo ex Vla cicatrix dicitur: & illud iamq; Vale & Salus. Apol
lo enim salutaris est: & Artemis ex eo dicitur. qd̄ integros faciat. Sol quoq;
& luna his similes sunt ac pares. quod causa sint temperiei aeris: & pestes
& spontaneæ mortes his applicentur. Ex Mileto fuere uiri memorati di
gni. Tales unus ex septem sapientibus: qui primus Physiologie ac ma
thematicæ auctor fuit: inter Græcos & Anaximander eius discipulus &
Anaximandri Anaximenes. Item Hecateus: qui hystoriam scripsit p̄ no
stra tempora. Eschynes orator: qui assumpta nimis erga Pompeium ma
gnū licentia missus est in exiliū. Hæc ciuitas aduersitate pressa est: quā
Alexandrum excluderet. Nam ut capta est: quemadmodum Halicarnes
sus. Ac etiam prius a Persis. Vnde Callisthenes dicit Phrynihiura tra
gicum mille dragmis ab Atheniensibus mulctatum: quod actum quen
dam fecisset. Mileum a Dario captam. Ante eam in proximo iacet Lada
insula. circa Trigeas insulasque stationes piraticas habent. deinops
est Latinicus sinus: in quo est ea quæ Heraclia dicitur oppidulum sub
lacino: quod stationes habet. id prius latinus dicebatur: eodem nomine
quo & imminens mons quem Hecateus putat eum esse: qui Poeta pedi
culorū mons appellatur. Dicit. n. ultra Iannū urbē pediculeꝝ mōtē esse.

Leu. A. mileto Del. Ap.

il. p. 10. p. 11. v. 12. v. 13. v. 14. v. 15. v. 16. v. 17. v. 18. v. 19. v. 20. v. 21. v. 22. v. 23. v. 24. v. 25. v. 26. v. 27. v. 28. v. 29. v. 30. v. 31. v. 32. v. 33. v. 34. v. 35. v. 36. v. 37. v. 38. v. 39. v. 40. v. 41. v. 42. v. 43. v. 44. v. 45. v. 46. v. 47. v. 48. v. 49. v. 50. v. 51. v. 52. v. 53. v. 54. v. 55. v. 56. v. 57. v. 58. v. 59. v. 60. v. 61. v. 62. v. 63. v. 64. v. 65. v. 66. v. 67. v. 68. v. 69. v. 70. v. 71. v. 72. v. 73. v. 74. v. 75. v. 76. v. 77. v. 78. v. 79. v. 80. v. 81. v. 82. v. 83. v. 84. v. 85. v. 86. v. 87. v. 88. v. 89. v. 90. v. 91. v. 92. v. 93. v. 94. v. 95. v. 96. v. 97. v. 98. v. 99. v. 100. v. 101. v. 102. v. 103. v. 104. v. 105. v. 106. v. 107. v. 108. v. 109. v. 110. v. 111. v. 112. v. 113. v. 114. v. 115. v. 116. v. 117. v. 118. v. 119. v. 120. v. 121. v. 122. v. 123. v. 124. v. 125. v. 126. v. 127. v. 128. v. 129. v. 130. v. 131. v. 132. v. 133. v. 134. v. 135. v. 136. v. 137. v. 138. v. 139. v. 140. v. 141. v. 142. v. 143. v. 144. v. 145. v. 146. v. 147. v. 148. v. 149. v. 150. v. 151. v. 152. v. 153. v. 154. v. 155. v. 156. v. 157. v. 158. v. 159. v. 160. v. 161. v. 162. v. 163. v. 164. v. 165. v. 166. v. 167. v. 168. v. 169. v. 170. v. 171. v. 172. v. 173. v. 174. v. 175. v. 176. v. 177. v. 178. v. 179. v. 180. v. 181. v. 182. v. 183. v. 184. v. 185. v. 186. v. 187. v. 188. v. 189. v. 190. v. 191. v. 192. v. 193. v. 194. v. 195. v. 196. v. 197. v. 198. v. 199. v. 200. v. 201. v. 202. v. 203. v. 204. v. 205. v. 206. v. 207. v. 208. v. 209. v. 210. v. 211. v. 212. v. 213. v. 214. v. 215. v. 216. v. 217. v. 218. v. 219. v. 220. v. 221. v. 222. v. 223. v. 224. v. 225. v. 226. v. 227. v. 228. v. 229. v. 230. v. 231. v. 232. v. 233. v. 234. v. 235. v. 236. v. 237. v. 238. v. 239. v. 240. v. 241. v. 242. v. 243. v. 244. v. 245. v. 246. v. 247. v. 248. v. 249. v. 250. v. 251. v. 252. v. 253. v. 254. v. 255. v. 256. v. 257. v. 258. v. 259. v. 260. v. 261. v. 262. v. 263. v. 264. v. 265. v. 266. v. 267. v. 268. v. 269. v. 270. v. 271. v. 272. v. 273. v. 274. v. 275. v. 276. v. 277. v. 278. v. 279. v. 280. v. 281. v. 282. v. 283. v. 284. v. 285. v. 286. v. 287. v. 288. v. 289. v. 290. v. 291. v. 292. v. 293. v. 294. v. 295. v. 296. v. 297. v. 298. v. 299. v. 300. v. 301. v. 302. v. 303. v. 304. v. 305. v. 306. v. 307. v. 308. v. 309. v. 310. v. 311. v. 312. v. 313. v. 314. v. 315. v. 316. v. 317. v. 318. v. 319. v. 320. v. 321. v. 322. v. 323. v. 324. v. 325. v. 326. v. 327. v. 328. v. 329. v. 330. v. 331. v. 332. v. 333. v. 334. v. 335. v. 336. v. 337. v. 338. v. 339. v. 340. v. 341. v. 342. v. 343. v. 344. v. 345. v. 346. v. 347. v. 348. v. 349. v. 350. v. 351. v. 352. v. 353. v. 354. v. 355. v. 356. v. 357. v. 358. v. 359. v. 360. v. 361. v. 362. v. 363. v. 364. v. 365. v. 366. v. 367. v. 368. v. 369. v. 370. v. 371. v. 372. v. 373. v. 374. v. 375. v. 376. v. 377. v. 378. v. 379. v. 380. v. 381. v. 382. v. 383. v. 384. v. 385. v. 386. v. 387. v. 388. v. 389. v. 390. v. 391. v. 392. v. 393. v. 394. v. 395. v. 396. v. 397. v. 398. v. 399. v. 400. v. 401. v. 402. v. 403. v. 404. v. 405. v. 406. v. 407. v. 408. v. 409. v. 410. v. 411. v. 412. v. 413. v. 414. v. 415. v. 416. v. 417. v. 418. v. 419. v. 420. v. 421. v. 422. v. 423. v. 424. v. 425. v. 426. v. 427. v. 428. v. 429. v. 430. v. 431. v. 432. v. 433. v. 434. v. 435. v. 436. v. 437. v. 438. v. 439. v. 440. v. 441. v. 442. v. 443. v. 444. v. 445. v. 446. v. 447. v. 448. v. 449. v. 450. v. 451. v. 452. v. 453. v. 454. v. 455. v. 456. v. 457. v. 458. v. 459. v. 460. v. 461. v. 462. v. 463. v. 464. v. 465. v. 466. v. 467. v. 468. v. 469. v. 470. v. 471. v. 472. v. 473. v. 474. v. 475. v. 476. v. 477. v. 478. v. 479. v. 480. v. 481. v. 482. v. 483. v. 484. v. 485. v. 486. v. 487. v. 488. v. 489. v. 490. v. 491. v. 492. v. 493. v. 494. v. 495. v. 496. v. 497. v. 498. v. 499. v. 500. v. 501. v. 502. v. 503. v. 504. v. 505. v. 506. v. 507. v. 508. v. 509. v. 510. v. 511. v. 512. v. 513. v. 514. v. 515. v. 516. v. 517. v. 518. v. 519. v. 520. v. 521. v. 522. v. 523. v. 524. v. 525. v. 526. v. 527. v. 528. v. 529. v. 530. v. 531. v. 532. v. 533. v. 534. v. 535. v. 536. v. 537. v. 538. v. 539. v. 540. v. 541. v. 542. v. 543. v. 544. v. 545. v. 546. v. 547. v. 548. v. 549. v. 550. v. 551. v. 552. v. 553. v. 554. v. 555. v. 556. v. 557. v. 558. v. 559. v. 560. v. 561. v. 562. v. 563. v. 564. v. 565. v. 566. v. 567. v. 568. v. 569. v. 570. v. 571. v. 572. v. 573. v. 574. v. 575. v. 576. v. 577. v. 578. v. 579. v. 580. v. 581. v. 582. v. 583. v. 584. v. 585. v. 586. v. 587. v. 588. v. 589. v. 590. v. 591. v. 592. v. 593. v. 594. v. 595. v. 596. v. 597. v. 598. v. 599. v. 600. v. 601. v. 602. v. 603. v. 604. v. 605. v. 606. v. 607. v. 608. v. 609. v. 610. v. 611. v. 612. v. 613. v. 614. v. 615. v. 616. v. 617. v. 618. v. 619. v. 620. v. 621. v. 622. v. 623. v. 624. v. 625. v. 626. v. 627. v. 628. v. 629. v. 630. v. 631. v. 632. v. 633. v. 634. v. 635. v. 636. v. 637. v. 638. v. 639. v. 640. v. 641. v. 642. v. 643. v. 644. v. 645. v. 646. v. 647. v. 648. v. 649. v. 650. v. 651. v. 652. v. 653. v. 654. v. 655. v. 656. v. 657. v. 658. v. 659. v. 660. v. 661. v. 662. v. 663. v. 664. v. 665. v. 666. v. 667. v. 668. v. 669. v. 670. v. 671. v. 672. v. 673. v. 674. v. 675. v. 676. v. 677. v. 678. v. 679. v. 680. v. 681. v. 682. v. 683. v. 684. v. 685. v. 686. v. 687. v. 688. v. 689. v. 690. v. 691. v. 692. v. 693. v. 694. v. 695. v. 696. v. 697. v. 698. v. 699. v. 700. v. 701. v. 702. v. 703. v. 704. v. 705. v. 706. v. 707. v. 708. v. 709. v. 710. v. 711. v. 712. v. 713. v. 714. v. 715. v. 716. v. 717. v. 718. v. 719. v. 720. v. 721. v. 722. v. 723. v. 724. v. 725. v. 726. v. 727. v. 728. v. 729. v. 730. v. 731. v. 732. v. 733. v. 734. v. 735. v. 736. v. 737. v. 738. v. 739. v. 740. v. 741. v. 742. v. 743. v. 744. v. 745. v. 746. v. 747. v. 748. v. 749. v. 750. v. 751. v. 752. v. 753. v. 754. v. 755. v. 756. v. 757. v. 758. v. 759. v. 760. v. 761. v. 762. v. 763. v. 764. v. 765. v. 766. v. 767. v. 768. v. 769. v. 770. v. 771. v. 772. v. 773. v. 774. v. 775. v. 776. v. 777. v. 778. v. 779. v. 780. v. 781. v. 782. v. 783. v. 784. v. 785. v. 786. v. 787. v. 788. v. 789. v. 790. v. 791. v. 792. v. 793. v. 794. v. 795. v. 796. v. 797. v. 798. v. 799. v. 800. v. 801. v. 802. v. 803. v. 804. v. 805. v. 806. v. 807. v. 808. v. 809. v. 810. v. 811. v. 812. v. 813. v. 814. v. 815. v. 816. v. 817. v. 818. v. 819. v. 820. v. 821. v. 822. v. 823. v. 824. v. 825. v. 826. v. 827. v. 828. v. 829. v. 830. v. 831. v. 832. v. 833. v. 834. v. 835. v. 836. v. 837. v. 838. v. 839. v. 840. v. 841. v. 842. v. 843. v. 844. v. 845. v. 846. v. 847. v. 848. v. 849. v. 850. v. 851. v. 852. v. 853. v. 854. v. 855. v. 856. v. 857. v. 858. v. 859. v. 860. v. 861. v. 862. v. 863. v. 864. v. 865. v. 866. v. 867. v. 868. v. 869. v. 870. v. 871. v. 872. v. 873. v. 874. v. 875. v. 876. v. 877. v. 878. v. 879. v. 880. v. 881. v. 882. v. 883. v. 884. v. 885. v. 886. v. 887. v. 888. v. 889. v. 890. v. 891. v. 892. v. 893. v. 894. v. 895. v. 896. v. 897. v. 898. v. 899. v. 900. v. 901. v. 902. v. 903. v. 904. v. 905. v. 906. v. 907. v. 908. v. 909. v. 910. v. 911. v. 912. v. 913. v. 914. v. 915. v. 916. v. 917. v. 918. v. 919. v. 920. v. 921. v. 922. v. 923. v. 924. v. 925. v. 926. v. 927. v. 928. v. 929. v. 930. v. 931. v. 932. v. 933. v. 934. v. 935. v. 936. v. 937. v. 938. v. 939. v. 940. v. 941. v. 942. v. 943. v. 944. v. 945. v. 946. v. 947. v. 948. v. 949. v. 950. v. 951. v. 952. v. 953. v. 954. v. 955. v. 956. v. 957. v. 958. v. 959. v. 960. v. 961. v. 962. v. 963. v. 964. v. 965. v. 966. v. 967. v. 968. v. 969. v. 970. v. 971. v. 972. v. 973. v. 974. v. 975. v. 976. v. 977. v. 978. v. 979. v. 980. v. 981. v. 982. v. 983. v. 984. v. 985. v. 986. v. 987. v. 988. v. 989. v. 990. v. 991. v. 992. v. 993. v. 994. v. 995. v. 996. v. 997. v. 998. v. 999. v. 1000.

Quidā cum Græci dicūt: quod is æqꝫ æqꝫ Latinus pꝛgrediatꝫ a Mælesioꝫ
agro oriētem uersus tendēs: per Carā Euronū & Chalceorē usqꝫ. in u
uerrāt: illi in alio mō ꝑcul hinc fluuiolū quē dā pettrāleunt: apud lappū
montē. Endymionis sepulchrū positi in spelūca quadā ostēdūt. Deinde na
uigio ab Heraclia i oppidū Pyrrā cētū fere stadiorꝫ pauloꝫ plus a Miles
to Heraclū si qꝫ se in sinū iferat. recta nauigatio ex Mileto pyrrā ē stadi
orū. xxx. adeo lōgū iter habet litoreꝫ perternauigatio. Sed opus ē ut hui
usmodi geographiæ excursus i locis clariꝫ paululū imōret. a Pyrra usqꝫ
ad Meādrū oība qꝫquagintaꝫ locus stagnis & paludibus plenus ē. Sub
ministratoꝫ uero scaphis ad nauigāti itadia trigita ē Myus: una ex duo
decim lonæ urbibus: quæ nūc ꝑpter hoīum paucitatē a Mælesio hab
bitat. Hæc Themistocli dicit a Xerxe i opsoniū data Magnesia i panē:
Lāpfacus i uinū. Hic ad stadia quattuor Thymbra est: Caræ uicus iu
ua quē est Auernus: specu sacrū qđ Charonū dicit. Id pestiferas exha
lantes habet: ulterius est magnesia Meādrū uersus: Magnetiū Tessaleoꝫ
rū colonia & cretēsiū: de qua mox dicēus. Post meādrū oība ē Prienēsiū
litus ultra qđ Priene ē: & mycale mōs feris & arboribus plēus. Is Sāæ
regiōi adiacet. & ad eā quasi octo stadiū Isthmū sacculura Strogilū ꝑo
mōtorū. Priene a quibū dā Cadme appellat. qm Philotas eius conditor e
boena uenit. e Priene sunt Bias: unus ex septe sapiētibꝫ de quo Hippor
tax sic inquit. Ea disceptari quā Bias. Prienēsis melius. ite Trogilū ꝑua
isula iacet eodē noīe Hic Samiū breuissimus trāsitꝫ ē mille & sexcētoꝫ
rū stadiorꝫ principio Samū & Icarū & Corfias ad dextrā hūi: ad sinistrā
uero Melāthios scopulos. reliquū aut ꝑ medias Cycladas Trogilū ꝑo
mōtorū ꝑes qđ est: q a Mycale ꝑcurrit alius mōs: Mycale ipsi adiacet:
q Ephesiū agri est: noīe Pachias. ad eū mediterranea desfleat. A Trogilio
Samū usqꝫ: stadia sunt quadragita. Ea ad austrū spectat & portus eius: q
uale habet. Maxia eius pars in plano ē & mari alluat. Pars i iminētem
mōtē ascēdit. Ad dextrā nauigāti urbē uersus est Posidium qđ ꝑmōto
nū mycalē uersus: septe stadium fretū efficit. Id neptūm tēplū habentē
qđ nathæcis iacet ꝑua isula. Ad sinistrā ē suburbanū Hereū uersus & i
brasus amiss: & Hereū antiquū sanū & ardes: quæ nūc tabulæ armariū est.
Sed ꝑter tabulæ mīstudinē quæ hic sunt alia armaria & Sacella an
oꝫ artibus plena. similiter locus sub Diuo optimis statuis plenus: quæꝫ
tra colossica opa Myrōis sunt: sup una Basū sita. Quæ cū Antonius ab
stulisset: Augustus celsar: duo i eodē Basim reposuit Palladē & Herculē
louem aut trāstulit i Capitolū & Sacellū ei cōstruxit: Sami circūnauiga
to ē stadiorꝫ tricēorꝫ: ea prius Parthēus dicebat: dū Cares eā habitaret.
postea Anthēus postea Melāphylus: postea Sāus: postea a quodā id gē

Heros colonis ex Ithaca & Cephalëia deductis quoddam eius p̄m̄torij
Ampelus uocat: ad Icarie Dorpanū spectans: imo totus mōs q̄ totā isulā
mōrans efficit: eodē noīe dicit. Ea uino iselix est: cum ceteræ circūiācie
uino optio habundēt: & tota fere cōmēs: quæ p̄p̄qua est: uina optia se-
rat. ut Chrus Lesbos & Cos. Arg & Ephesium & Metropolitānū opti-
ma sunt. Meditēsiæ uero & Tmolus & Exusta & Gnidus & Smyrna
& alia ignobiliora loca optio uino & ad iocūditatē & ad medicā uiclus ra-
tionē excellūt. Samus itaq; uino nō ualde fortūata ē: in ceteris uero feru-
cissima: qđ ex eo maxie p̄cipi pōt: qđ bellis isellat. ūde laudēs nō du-
bitāt: illđ ei puerbiū accōmodare: qđ ēt feri galliæ: lat̄que admodū Me-
siter igit̄ quoddā loco q̄ res ei Tyrānidū causa fuit: & inimiciā: cū Athe-
niēsiū. Sed Tyrannides plurimū Polycratis & Sylosontis fratris eius
tēpore uiguerūt. quorū alter & fortuna & opibus clarus fuit: adeo ut etiā
mari dominaret: maximū felicitatis argumentū ducit: qđ ānulo de idu-
stria i pelagus p̄iecto: gēma & sculptura p̄cioso: paulopost p̄scator qui
dā p̄fēcē eduxit: q̄ eū deuota uerat: quo cōlo ānulus iuētus ē: qđ quā Aeg-
yptiorū Rex intellexisset: diuinitus locutū ferūt. Quod q̄ eūsmōdi p̄spe-
ritatibus uerēt: uicā clauderet sine nō fortūato. qđ & ita est factum. nā
Persæ: Sarrape dolo capus suspēsusq; est. Eius tēpore fuit Anacreō Ly-
ricus. q̄ propter tota eius poēsis illius mēnōe plena est. Huius tēpore Py-
thagorā fuisse in historiis tradiderūt. qui quā i Tyrānidē nasci uidet
urbē deseruit. & i Aegyptū & Babylonē discēdi studio abscessit. quam
uero reuerfus esset: & adhuc p̄durare Tyrānidē iuenisset: in Iulā nau-
gās ibi uitā cōtinuit. ac de Polycrate qđ hanc Syloson uero priuatus ro-
lictus est. Is cū Dario Hystapis filio: uestē quā ferebat aliquādo largius
esset. Nā ille quā nōdū Rex esset: eā magnopē cōcupiuerat: quū uero re-
gnaret dono Sylosōn Tyrānidē dedit q̄ acerbē ipauit. Quapropter ui-
bs hominibus uiduata est. Vnde ductū est puerbiū: Sylosontis opa locus
amplius ē. Sed Atheniēses prius missō Pericle ipatore: & Sophocle poe-
ta cū eo: Samios nō obrēperātes graui obsidiōe affecerūt. postea duo mu-
nicipū milia ex suis miserunt: q̄bus fuit Neocles Epicuri pater ludā ma-
gister: quē & hic & i urbe Teo educatū ferūt. Adolescētiā uero Athenis
egit: quo tempore Menander Comicus adhuc Ephebus esset: ex Samo
etiam Creophylus fuit: quem aliquando tradunt: suscepto in hospitium
Homeros: accepisse ab eo donum inscriptionem poematis: quod Ōechu-
li captiuitatem uocant. Sed Callimachus: per Epigrāma quoddam cō-
trarium ostendit. quod quāq; Creophylus opus composuerat: Homeri
tamen dicitur: propter dictum hospitium. ut
Sum Samii labor: accepit qui dion Homerum

Hospitioſeuis ignibus uro duos.
Euryton atque Iolē.nunc ſcriptum dicit Homeri.
Ante Creophyli Iuppiter at fueram.

Quidā hunc Homeri magiſtrū tradunt.qdā nō hunc:ſed Auricleū pro
conſeſum.Adiacet Samo inſula Icarua qua Icarū pelagus nominat.et
nomē habet ab Icaro Dædali filio:quē dicūt paternæ fugæ comitē: quū
ambo pēnati e Creta auſugiffēt.Hoc in loco cecidiſſe uia nō ſeruata.Nā
quam cellus ſe ad ſolē extolleret:liquefacta cera pennæ effluerūt: inſu
le ābitus ē ſtadioꝝ tricioꝝ: ea portū nō habet ſed ſtatōes:quæ optima
Hiſti appellant.In hac inſula ē p̄montoriū ad Zephyrū porrectū.In/
eſt ēr Dianæ tēplū: quod Tauropolū uocat: & oppidulum Oenoe:irē
aliud de nomine Dæcani p̄montorū quo ſitū eſt ſtatōē habet.Hoc
p̄mōtorium diſtat a p̄mōtorio Samioꝝ: qđ Cithariū appellat: ſtadiis
octoginta qui tricioctus minimus eſt intermedioꝝ. Nunc quidē cū ea ho
minibus effecta ſit: Samiū magna ex pte ſcolū: paſcendoꝝ pecoꝝ gratia.
Poſt Samiū fretū:quod Mycalem uerſus eſt:Ephēſum nauigābus eſt
Ephēſioꝝ ora:ad dextrā & panionia:quæ tribus ſtadiis ſupra mare ē.ubi
Panionia cōmunia omniū Iōnū feſta Neptunno Helicōio & ſacrificiū ce
lebrat.Sacrificant autē primēſe:de quibus in rebus Pelopōneſiacis di
ctū eſt.deide eſt Neapolis:quod autē prius erat Ephēſioꝝ: nūc Samioꝝ
eſt:qui cū Marathēſio agro p̄mutauerūt.p̄p̄inqua ſcilicet cū lōginquis.
deide Pygella oppidū quod Dianæ Munychæ tēplū habet Agamēno
nis opusia pte quadā gēnū illius habitatum.Nā quidā Pygalli nomi
nati:ā calamitanibus deſatigati ibi remanſerunt.Vnde locus nomē ab il
lis accepit.poſtea portus eſt nomē Panorinus: qui Dianæ Ephēſiæ tē/
plū habet.deinde ē ciuitas ipſa in eadē ora:paulo ſupra mare ē Ornygia
Lucus omnis generis materiæ pulcherriſſimus præſertim Cypariſſo:p̄ eū
Cenchrius amnis fluitū quo dicunt Latonam ex partu lotam.Nam hoc
in loco ſabulat.& partum eius & nutricem ornygiam & adytum in quo
p̄p̄it:& p̄ximā oleā:ad quā tradūt eā primo poſt p̄tū q̄uiſſe.Mōs Luco
iminet nomē Solmiſſus:ubi dicunt curetas armos ſonitu lunonē obtu
diſſe ex emulatione iſidiarē:quo auxilio:latonæ p̄tus eā latuit.Sed cū plu
rima tēpla ſint i eo loco alia uetuſta alia poſterius facta:ī āriqꝝ āriqꝝ in
ſunt ſtatue:ī poſterioribus præua op̄a:ut Latona que ſceptū gerit:& or
nygia q̄ manu puerū tenet.Hæc quocūqꝝ ſollemn̄a celebrat.Sed āno quor
dā iuuenes ſplēdidiffimis epulis ſtudēt.Curetiū aut palatiū cōmuni:& q̄
dam myſtica ſacrificia p̄cipit: urbem Cares & Leleges habitauere.Sed
quam maximam eorum partem Androclus eieciſſet: eam ex iis ſupple
uit:qui ad ſe circa Athenēū & Hapleū cōuenerāt: aſſumpta etiā præter

montana Corellio p̄xima. Ea itaq; usq; ad Croesi tēpora hoc mō fuit ha-
bitata. postea a praxermōtana descēdēs: circa tēplū quod nunc ē: habita-
uerit usq; ad Alexandri tēpora. Lyfimachus cōdita urbe q̄ nūc ē: cū homi-
nes nō libēt̄r idē cōmigrarēt: uehemēt̄r hymbre obseruato sub uēt̄ sol-
tas & conales obstruxit: idē urbs submersa ē: & illi plibēt̄r traducti trās
migrare. Lyfimachus urbē de uxoris noīe Artimone appellauit. Verū
tamē āniquū nomē obtinuit. In ea erat Senatus conscriptus: cū quo etiā
cōueniebāt̄ siq; uocari dicebāt̄: & oīa administrabāt̄. Danz tēplum p̄v-
mus Archiphro mire fabricatus ē. postea aliud fecit maius illo. Sed quō
Herostatus qdā id scōdio cōsumpsisset: aliud praxianus cōstruxerunt
mulierū ornamētis & multis opibus ad id collatis: refectiq; prioribus co-
lūnis. quae rex testimonio sunt decreta tūc facta: quae Antemidorus di-
xit Timeū tauromentanū ignorare & iuidū esse: & calūniatorē. uide &
Carpore fuisse uocitarū: q̄ ex Persiā depositis tēpli structurā finierit.
Cū nulla tūc deposita essent: & si erāt cū tēplo cōbusta sūt. Nūc cū post
cōdū rectū deletū esset: q̄s uoluisset i tēplo detecto depositū tenere? Ad-
dit etiā Alexandrū & factas & futuras ipenſas pollicitū: dūmodo ipse ritu
hū haberet. Illos autē noluisse multo magis uoluerūt & sacrilego & tem-
pli spoliis ifames fieri. laudat praeterea Ephesū qdā q̄ regi dixit: nō de-
cere deū diis qdāq; dedicare. Post tēpli cōsumationē: qdā dicit Chinocratis
opus esse: q̄ Alexandrū cōstruxit eundē pollicitū fuisse Alexandro: se tē
tē Atho i eius formā fabricitū: ut itaq; ex guro quodā aqua i phialā effū-
deret: facturūq; duas urbes: alterā ad montis dextrā: alterā ad sinistram
ab altera i alterā ānis efflueret. Post tēplū itaq; ualae rex: dedicatū: mltū
rudinē igit̄ iueniri: artificū estimatione. Edē uero roram fere Praxidis
opibus plens: nobis Trasonis nōnulla mōstrata sunt: cuius ē Hecaresū
& sōs Penelope & anus Euryelia. sacerdotes Eunuchi erāt q̄ Megaloby-
zi dicebāt̄. Ac sēp aliq; accersebāt̄ digni tali praefectura: & i honore ma-
ximo habebāt̄. cū his uirgines aliquas sacras esse oportebat. Nūc etiā cō-
suetudinū quardā seruāt̄: qdā minie Tēplū & nūc & olim Asylū erat
cuius libertatis termini saepe sūt imutati. Alexandrē ad studiū exiēdit. Mi-
thridani uero dimissa ab āgulo cerami sagitta uisū ē: paululū ipsū studiū
trāscedere. Antonius huic p̄xie accessit: & cū eo terminio urbis p̄tē cōpre-
hēdit. Postmodū Caesar Augustus cū id dānosū existaret & nihil aliud
esse: quā mltis malefaciendi causam exhibere: id irritū fecit. Hae ciuius
& naualia hēt & portū: quē Architectū: ore p̄breui effecit: ut p̄uer cū rege
decepti. Is Antalus fuit Philadelphus: q̄ ratus ingressū nauibus oneratis
p̄fundū fore si terra apponeretur. Et cū portus prius stagnosus esset: ex
aggestionibus a Caistro factis orti qdā quidē sp̄hum erat: terram opposi-

iussit. Sed cōtra q̄ ratus erat uenit. Nā limus iterorsum ipellus fecit ut eo
cus portus Oretus stagnaret: prius aut affluxus & refluxus pelagi: satis
p̄ sese limū auferebāt. & extorsū trahiebāt. Ac portus qd̄ talis ē. Civ
uitas loci opportunitate quotidie crescit: & maximū citionis Asia Em
portū ē. In ea fuere uiri memoratu digni: ex antiquis Heracitus: cui cor
gnomēto fuit Scotinus. Itē Hermodorus: de quo hic idē inquit. Dignos
esse Ephesios omnes strigulari qui Hermodore uirū inter eos frugi exco
runt: dicētes nemo nostrū frugi esto. Alioquin cum aliis eiciat. Hic uir
leges quasdā uidet Romanis cōscripsisse. Ex Epheso fuit Hippomach po
eta: & parafius pictor: & Apelles. Ex iunioribus Alexander orator: q̄ Ly
chius est cognominatus. Is i Republica uet̄ satus est. & historiam cōscri
psit: & carmina reliquit: i q̄bus & de celestibus tractat. & terras continē
tes describit. i quaq̄ edens poemata. Post Caystri ostia ē lacus nomic Se
linusius ex pelago refusus. postea est alius qui in eū cōfluit. Hi magnos
paētus habēt: quos cū dext̄ sacri essent: reges abstulerūt. postea a Roma
nis sunt restituti. Rursus publicani facta uiolētia: uectigalia sibi uendi
cuere. Artemidorus Legatus missus: & lacus dext̄ recuperauit: & Heracle
oim̄ quæ descuerat euicit. Romæ iudicatus p̄ quibus rebus ciuitas au
tē ei imaginē i sino crexit. In concauissima autē pte lacus regis sanū ē
quod Agamemnonis opus dicūt: postea est Gallelius mōs: & Colophon
uitas Ionica & ite eā Apollinis clari Lucus Tradūt Chalcāre augurē
dū Amphilocō Amphiarai filio: e troiā bello redeunte terrestri itinere
huc puenisse. Cūq̄ apd̄ clax i Mopsū icidisset: augurē pr̄stātissimum:
p̄tē matore mortuum esse. Heliodus Chalcantem mopsō huiusmodi
quiddam p̄posuisse.

Mirabor sane: poteris si dicere: fides

Quot numero hæc caprificus habet: p̄parua licet sit.

Mille quidem decies modius mēsurā. sup̄que

Vna sit. hanc nullo poteris comprehendere pacto.

Dixit. & inuentus numerus: mēsuræque certæ est.

Continuo mortis chalcanti somnus obortus.

Pherecides dicit: pr̄gnanti suæ oblata: Chalcantem ininterrogasse: quod
porcos haberet hunc uero respondisse tres. Atque ex his unam foeminā
& cum mopsus uera locutus esset illum pr̄dolore mortuum. Sunt qui
dicūt Chalcāre suæ p̄posuisse illū uero caprificū ac mopsū uera dixis
se. Chalcāre uero minime & p̄tē matore mortuum & i quodā loco So
phocles scribit cū Helena reposit: qd̄ tūc Chalcān fata morte decreue
rēt: quā pr̄stātiorē augurē offenderet. Sed hic Chalcantis mortem trans
sit in Ciliciam. Atque hæc quidem antiqua sunt. Colophonii aliquādo

males opes satis amplas habuere : & equestribus tantum excelluerunt
ut ubique difficulter bella componi poterant. Colophonii equitatus auxi-
lio dirimebatur, qua ex re ductum ē puerbum Colophonē addidit cū
summa operi manus imponet. Vin ex Colophone memorabiles fuere.
Minerius bibent, & Elegit poeta. hē Xenophanes phisicus q poema-
ta de Silis fecit. Pidasus etiam dicit Polymnastum quendam in musica
doctum: Vt

Nosti quicquid dixit Polymnastus uir Colophonius

Sunt q Homerum hinc facerab Epheso Colophonē recta navigatione
sunt stadia septuaginta i sinum se inferē cētū & uiginti: post Colopha-
nem est Dianæ Caracius mōs: & insula Dianæ sacra in quā certus peru-
turas transire crediderunt. Poslea est Lebedus quæ centum ac uigintī sta-
dis abest a Colophone. Hoc in loco artificum liberi patris cōuentus ē
& lonum habitatio usque in Hellepontum: i qua solemnia & certania
libero patri quotannis celebrant. Prius autē Teo habitabant: quæ con-
sequēs lonū ciuitas est. Sed orta Ephesi seditione aufugerūt. Quū uero
Attalus eos in Misoneso collocaret inter Teo ac Lebedum attulerunt
Tei Romā oratū ne parātur Romana Myōnesum sibi admunire, qua
re ii in Lebedum migrauerē. Lebedis perlibēt eos suscipiētibz pro-
pter hominū paucitatē qua detinebantur. Teos a Lebedo distat stadiis
centum ac uigintifiter eas ē insula quādā Aspis nomen: nōnulli cū An-
cōnesum uocant, & Myōnesus quidē in loco excelsio habitat. qui penin-
sulam facit. Teos quoque in peninsula sua est & portum habet. Hic ē
Anacreon Lyricus: Cuius tempore Tei relicta urbe: Abderaꝝ Thraci
urbē migrauerūt: cum per se contumelias ferre nō possent. unde illud
dictū est Abdera optima Teioꝝ colonia. Rursum posteriore tēpore nō
nulli ex eis redierūt. De Apelcōe dictū ē q Tenus fuit. Ex eadē urbe fu-
it Hecateus historicus. Est alius qdā portus nomine Cereide distās ab ut-
be stadiis triginta: deinde Chalodes qui est Cheronnēsi Teioꝝ & Ery-
throioꝝ Isthmus. Intra Isthmum itaque ii habitant. iuxta Isthmū Tei &
Clazomeniū. Nā austale Isthmi latus idest Chalodes: Tei habēt Boe-
ale Clazomeniū: ad quod Erythroioꝝ agro coniungunt. In Isthmo uero ē
locus præceps. Interius Erythroioꝝ: exterius Clazomenioꝝ: agrum com-
prehendens. Chalodibus Lucus imminet. Alexandro Philippi filio dei-
tus. Hoc i loco certamen Alexandria nuncupatum ab uniuersa lenia ce-
lebrat. Isthmi trāsitus ab Alexandria & Chalodibus: usque ad præopi-
num est stadiis: quinquaginta: circūnauigatio plenum q mille. Ad mo-
dum fere circūnauigationem sunt Erythre ciuitas lenica quæ portum
habet: & quattuor in fronte patuas insulas quæ Hippī dicunt. prius q

Erythras puenia. primū est oppidulū Gerre. postea Telum: postea Cor-
rycus mons excelsus & portus Calystes sub eo. Item alius portus q Ery-
thras appellat. ac deinceps cōplures alii. Dicunt totam Coryci praterma
uisionē latronibus plenamq Corycei dicūt. Hi nouū insididū genus
aduenērūt. dispersi enim p portus accedūt ad mercatores q applicuerūt.
auscultantes qd rege ferāt & quo nauigēt. postea quū illi soluerint & i al-
tum se receperint: cōgregati eos adorūt ac diripiunt. Ex quo omnes cu-
rulos & occulta ac secreta auscultare conantes: Coryceos appellāus. & i
poetbio dicitur hūc ergo Coryceus auscultauit: quū qs aliqd dicere uel
scire secreto uideat. qd minie uideat. ppter eos q speculāt & scire stu-
dēt: quæ nō conueniūt. Post Corycium ē isula Halōnefus. deide Argenti
pmōtorū agri Erythrei qd Chioe posidio pxiimū est. Id fretū quoddā
efficit sexagita fere stadiosq iter Erythras atq præcipitiū ē nimis mons
assimus: & feris & arboribus plenus. deide uicus cybelia & pmōtorū
nomie Melena: ubi molæ effodiunt. Ex Erythris ē Sibylla quædā nūc
assata: & diuinatrix antiqua sane mulier tempore Alexādrī. Alia quædā
fuit eodē modo diuinatrix noīe Archēas. Ex eadem ciuitate: ætate nostra
fuit Herachdes Herophilus medicus: Apollonii cōdiscipulus: eius qui
Mus est cognominatus. Chius circūnauigationē habet stadiosq nūgētosq
si qs secus terram defera: ea urbem & portum optimū habet. & nauale
muitū octogita. In circūnauigatione habent insulā ad dextrā: primū ab
urbe est posidiū. deinde Phanc portus pfundus & Apollinis templū &
palmas: lucus: postea litus australe qd itarōes habet. postea Leus: & hoc
litus statioēs habet. Hinc ad urbē ē fretū stadiosq sexagita. Circūnauiga-
tio aut tricētosq & sexagita quā ipsi pegimus. Deide Melena pmōtorū:
contra qd ē Phya insula excelsa distās a pmōtorio stadiis. lx. ea urbē ha-
bet eiusdē nominis insula: ābitus stadia quadragita: deinde atiusia locus
asper & iportuosus: stadiosq tricētorū qd uinū fert græcanicosq optimū.
Postea Pelieus mōs omnium q i hac isula sunt altissimus. In hac isula mat-
mor effodit. Viri e Chio elegātes fuere Ion Tragicus & Theopōpus hi-
storicus: & Theocritus Sophista. Hi inter se aduersari sunt. Chii enī de
Homero ābīgūt atq eos in testimoniū adducūt: q Homeride uocāt. ab
illius genere pfectos: quosq etiam Pindarus meminit. ut
Vnde & Homeride: rhapsodie cantores optimi.

Chii olim classem habuere: & maris iperū & libertatē sibi uēdicauerūt.
E Chio in lesbū uētro austro sunt stadia circiter quadragita. Post præci-
pitum est Chytrū locus i quo prius Clazomene litæ erant deinde Clazo-
mene postorius cōditæ quæ isulas octo habitatas i frōre habēt. Vir Cla-
zomenius præclarus ē Anaxagoras Physicus: Anaximēi mēdo salutaris

Eius auditores fuere Archelaus Physicus: & Eurypides poeta. Post Clazomenas ē Apollinis sanū: & aquæ calidæ: & Smyrneogæ linus & ciuitas, de idē alius linus & antiqua Smyrnadistās a noua stadis uiginti. Quū Lydi Smyrnā euertissent: circiter ānos quadrīgētos in uici modū māsit habitata. postmodū Antigonus eī suscitauit. Deide Lysimachus: & nūc omnū pulcherriā ē. Eius pars in mōte sita est: pars maxia i cāpo præter portū & Gymnasium & matronarū locū. uix sunt in rectū pro uiribus distictæ & lapidibus instratæ porticus magnæ quadratæ planæ & altæ. habet et bibliothecā & Horney: & porticū quadratā: cū Hōeri tēplo & statua. Nā & hu maxie hūc portū sibi uēdicat. unde & nūmus qdā Eneus apud eos Hōerus uocat. urbis moenia Melas īnis præterfluit ad cæterā sinu cūrā enā portū clausū habet. Sed nō prius error fuit Architectorū: qū utas insisterent: cloacas nō fecerūt. quapropter extremēta fluitāt perferriū hymbriū tēpote & uasis dimissā. Hoc i loco Dolobella: Treboniū obsidione caput: unū ex isq̄ diuū Cæsare dolo occiderūt: & multus ut his ptes dicitur. Post Smyrnā sunt Leuce oppidulū: & Aristonicus post Antali Philomatoris obitu ad defectionē pduxit. qui putās se esse e regia stirpeisperiū sibi uēdicare cogitauit. Quare ab eo excois: circa Cumaniū agrū ab Ephesus nauali pcelio superatus. Ascēdēs uero i mediterraneā hominū mopū ac seruiū ad libertatē uocatorū: quos Heliopolitanos appellabat: tum suā manū congregauit. primūq; Thyatira aggressus ē. Deide capta Apollonides alia castella capiebat. Sed nō diu resistit. Nam cōtinuo ciuitates exercitū miserūt. Nicomedes quoq; Bithius & Cappadocū Reges auxiliū tulere. Postea quiq; Legati a Romanis missi. Deide exercitus & consul. P. Crassus: deide. M. perpēna: q capto Aristonico & Romā missio bellū absoluit. Aristonicus ipse in carcere mortuus ē. Perpēna morbo absumptus Crassus cū qdā eū apd Leucas adorirēt i proelio occubuit. Postea Mālius Agilius consul cū decē Legatis missus: prouitiū i eī gubernatiōis formā cōposuit: quæ adhuc p̄durat. (Post Leucas in sinu ē Phœcea. de qua tūc diximus: quū mētiōē de Massilia faceremus. postea sunt Ionū atq; Aiolū fines de qbus ante dictū ē. in mediterranea oræ Ionice restat uia: quæ ab Epheso usq; in Meandriū & Antiochiā tendit. Hæc loca & Lydis & Caribus & Græcis admixta sunt.) Post Ephesum priā ē Magnesia Aëolica ciuitas: quæ ad Meidriū dicit. Nā ei priā est. Sed multo uinior est Lætheus: qui i Meidriū influunt: ortū habēs a paçyo Ephesogæ mōte. Est alius Lætheus apd Cottynā: alius circa Tricā apd quē natus dicit Aesculapius. Alius ē apd Libes Hesperios. Vrbis ipsa i cāpo uertit iuxta mōtē q Thorax appellat. in quo dicitur crucifixū fuisse Daphnam grāmaticum: propterea qd reges uersibus icefferet. ut

Purpurei stimuli: sex ultima diuitiarum
Lysimachi: Lydos subditus atq; Phrygas.
Ex quo illi tractus ē Caur a Thorace. Magnetes a Delphis uidēt p̄sco-
riq; Didyma mōtes i Thessalia hitauerūt. de Didymis sic Heliodus ait.
Qualis in Antamyris secundo uinibus agro:
Boebados stagnāte lacus: se lauit in unda:

Que sacra colit: precellatq; Didyma uirgo.

Hoc in loco erat Didymenae matris deū sanctū cui nōnulli Themistoclis
uorē nōnulli filiā eius sacrā dicūt. Nūc sanū nō stat. propterea qđ urbs
in aliū locū sit trāslata. In noua urbe Dianae Leucophryenae sanctū ē: quod
& aedis magnitudie & multitudie reꝝ dedicatay ab Ephesio superat. ar-
ificio uero & structurae cōcinnitate: circa aedē lōge praeſtat. Magnitudie
omnia Asiae sana excellit: praeſter Ephesium & Didymenū Cōngit Ma-
gnetes a Tetrabus olim funditus deleri. quae gēs Cimmerica diu secun-
dis rebus uſa eſt. poſtea Miſeſi eum locū occupauere. Callinus Magne-
rum meminit: ac ſi adhuc ſecūdis rebus uterēt: & i bello cōtra Ephesios
recte ſe haberēt. Archiloſchus uero ſi eorū calāritatē ſciſsundet flere Ma-
gnetū mala. Ex quo cōiectari licet ea poſteriora eſſe Callino. Callius eni
iniquioris cuiuſdā Cimmericorū expeditōis meminit: cū inquit.

Gens bello aduentat fortiffima Cymmeriorum.

iquo Sardis captas ſignificat: uiri ex Magnesia clari exiitert. Hegelias
rator qui Aſiatici ſtili auctor fuit: Attico more q tunc uſgebat imutato.
hē Simo modulator q & ipſe ſupiorū modulator: more corrupto: Simo
dā itroduxit quēadmodū ē Lyſiodi & Magodi. Itē Cleomachus pugili:
qui i Cinædi cuiuſdā & ſcillaz amore icidēs: quae a Cinædo aſebat Cinæ-
dorū & orationē & mores eſt imitatus. Cinædica: orationis auctor prius
fuit Sotades: poſtea Alexāder Erolus ſed hi i pura oratiōe: Lyſis uero ē
adhibito citu: & aꝑe hūc Simus. Anaxenorē Cinharedū pmultū quidem
theatra extrulerūt. Sed multo magis Antonius: qui quatuor ciuitatū tri-
buta ei legēda exhibuit. Cōceſſit ēt milites: auxit illū patria nō paꝑe quae
ſi Iouis Soſipolidis purpurā dedit: quēadmodū imago inſcripta: quae in
phoro ē declarat. Alia Aenea imago ē i theatro hoc Epigrāmāte ilagnita.
Et opere precium tales audire canentes:

Qualis hic eſti: qui uoce deos exequat: & ode. *αἶμα*

Vbi qui Epigrāma inſcripſit: cū nō ſatis cōſiderate animaduertit: cūlti-
nā ſecūdi uerſus litterā praeſtermiſit: cū Baſis latitudo nō ſufficeret. quae
tes ciuitatē ignoratiāe cōdēnari exhibuit propter ābiguitatē: quae oris ex
ſcriptura. Num ultima dictio in neſiatiuo caſu accipiēda ſit: an in datiuo.
Nā multi datiuos ſine id eſt ſcribūt: & cōſuetudinē eiꝑiūt: quae naturalē

causam nō habet. Post Magnesium est uia quæ Trallis fert. habentibus
mediterraneam ad sinistram In ipsa uia & ad dextrā est mædri cōpus-q
a Lydis simul & Caribus & Ionibus & Mileſis & Myſis habitat. præ-
terea ab Aeolibus qui i Magnesia sunt. Eadē locorum rano est Nyſſam
& ſiochiam uſq. Trallianorum urbs ſita eſt in uertice quodam plano
qui p̄montorium natura munitum habet: cuius circueius ſatis bene ſep-
tus eſt: ea optie habitat & ab omnibus opulenta: ſiqua alia aſiaticarū ur-
bium. Semp aliqui ex Trallianis principales ſunt i prouintia: quos Aſy-
archas uocant. e quibus Pythodorus fuit uir ab initio Nyſſæſis poſtea
propter claritatem eo cōmigravit: & ſingulari cum pompeio amicitia ſi-
ctus fuit. Is regales opes ſupra duo milia talentoꝝ poſſidebat: quas a Di-
uo Cæſare uenūdatas: propterea qđ Pōpeiū amicus fuiſſet. poſtea rediit
& ſiſis non mīores reliquit. Huius ſilia eſt Pythodori ponti regina: qua
de iſuperionibus dictum eſt Hic ætate noſtra uiguit. Item Menodorus
uir doctus: alioquin & honeſtus & gtauis qui Iouis laſſei ſacerdotum
habet. Hic a ſeditionibus amicorū Domitii Anybari uexatus ſunt. Atq
ab illo interemptus: quū delatores prodire claſſis eum inſimularēt. Hic
clari ceatores fuere Dionyſocles: & poſtea Demafus Scōbes. Trallis ab
Argiuis conditas dicūt: & Thracibus quibuſdam a quibus etiā nomen
urbi inditum eſt Contigit Trallis aliquandiu ſub Tyrāide eſſe filioꝝ
Ctatiſpicietæ Mithridatis tēp̄orā Nyſſa ad mediterraneam iacet: & ma-
xima ex parte mōti accumbit: & quali burbs eſt. Nam torrentis quidam
urbem diuidit conuallem efficiens. Eius pars pontē ipſoſitum habet: qua
ambæ urbes coniungunt: pars amphitheatro exornata eſt: quod oculū
torrentis excuſum habet. Theatro duo inſunt extrema: quorum alteri
gymnaſium ſubſeſt iuniceum. Alteri uero ſorum & ſenaculū Cāpus ad
auſtrum urbi ſubiacet: quemadmodum Tralibus. In uia inter Trallis
erq nyſſam: uicus eſt nyſſæſium nō procul ab urbe nomine Acharæ:
ubi Plutonium eſt: luco ſumptuoſo circūdatum. Item Plutonis ædifici-
us delubrum: & ædium Charonium natura admirabile: i qđ luco iminet:
Tradunt egrotos: qui horum deorum curis uacant: eo proſciſci: atq in
uico Specui uicino apud ſacroꝝum petros immorari: qui pro eis indor-
mientes curas ex in ſomniis captant. Hi deorum remedia inuocantes: ſe
pe illos i antrum ducunt. ubi tanq in cauerna manentes: multos dies &
ieiunij & quieti exudant. nō nunq egtotantes propriis iſomniis intendū
ductu & conſilio ſacerdotum. Locus hic ceteris peſtiſer eſt: & inaccessibi-
lis Acharæ ſollēnia quorūnis ſunt. & tunc maxime hæc talia ex his iſel-
lgi & audiri poſſunt: qui eo proſciſcunt. Tunc enim iuuenes & ephēbi
ex gymnaſio nudi & unchis aurum quēdam ſeſtinanter in antrū ducūt.

Pythodorus fuit

Menodorus fuit

Nyſſa

B. m. b. b.

qui dimissus paululū progredit̃. postea mortuus ad terrā cadit. Trigita
 ludis ultra Nyssā molū mōtē superān in mediterraneā ad partes au
 strales lucus quidā prarū vocat̃. quo nyssaenses & finitimi ad festa exi
 unt. nō poul hinc os quoddā ē vidē dū sacrū: quod Acharaca ulq; dici
 tur penetrare. Hoc prarū putāt a poeta nominari quū dicit. Alia prata su
 per ostendunt Caystri & Asiū cuiusdā Heroica monumēta: & Caystrū
 prope fluētē. Tradūt præterea tres fratres: Achymbrū Achymbradū
 & Hydrelū e Lacedæmōe profectos: urbes de suis nominibus condidit
 se. postea hominibus immuns ex illis Nyssā esse habitā: quapropter
 nōc quoq; Nyssaenses Achymbrū generis auctorem existimad. Circun
 stā habitationes memorari dignent̃. Trāsmēdrū quidē Costina & Ortho
 siæica uero Bocula Mastaura & Acharaca ultra urbē i mōte sunt Aro
 ma o littera correpta unde uinū aromēse ex mediterraneis optimum ē:
 uini e Nyssā illustres fuere. Apollonius philosophus Stoicus Panæti fa
 miliaris: & Menocrates Aristarchi discipulus & Aristodemus eius filius
 us quē nos in extrema eius senectute admodū iuuenes audiuius. Itē Sov
 stratus Aristodemi frater: & alius Aristodemus eius consobrinus: q; ma
 gnum Pompeiū erudiuit. Hinc grāmanū memorabiles fuere. At noster
 enā. orator suūqui & Rhodi & i patria duas scholas habebat. Mane rhe
 toricā meridie grāmancā. Ac Romæ epā quū magni Pompei filios isti
 tueret: grāmanicæ scholæ sufficiebat. Nam uero quæ trāsmēdrū reslāt:
 omnia ad Carī p̃tinet. quo i loco Carīs nō amplius imixti sūt Lydis. Sed
 n̄ p sefe sunt: nisi Milesi sint uel Myusi: q; ab ora Maritima lenūgūtur.
 Orz in istū ē Trāsmarina Rhodiæ regio: finis uero possidū Milesiæ.
 In mediterranea autē tauri extrema: ulque ad mēdrū. Nā tauri initium
 mōtes quidā dicūt: qui supra Chelidoneas sunt: quæ insulæ i Pamphy
 liæ ac Lyciæ cōfinio iacēt. Hic enim tā taurus i altū cōsurgit: & reuera to
 tā Lyciā mōtanū tauri iugū ad ulteriora & australem ptē a Cibyriticis se
 iugit: usq; ad trāsmarinā Rhodiæ regionē. Hoc in loco montana ppe
 rta sunt & multo humiliora: nec ip̃us tauri putant̃. nec alia cura alia ul
 tra. eo quod mōtiū elationes ac depressiones ip̃æ sint: & regionis laritu
 do longitudini conquet̃: & nihil sic in ædificis simile. Tota circūnauiga
 tio i sinū se inferēt: ē stadiæ quantuoe millū & nūgētoje. Circūnauiga
 tio uero trāsmarinæ Rhodiæ mille fere & quingentoe. Rhodiæ inuū
 tilocus noīe Dedala: finis uero mōs q; Phoenix appellat̃. Atque is etiam
 ad Rhodiæ attinet transmarinā. In frōte iacet Eleusa isula: a Rhodo di
 stis stadiis. c. ac. xx. Inter hæc a Dedalis nauigātū ad occidētē in rectū orz
 Cæciæ & Pāphyliæ ac Lyciæ ē sinus sine portu noīe glaucus. postea Ar
 temisū p̃mōtorū & tēplū. postea Latonæ lucus: supra quem & mare ad

sexagita stadia est ciuitas Calymna postea Caunus ciuitas & i poio Cal-
bus anis pfundus p quē res muerunt. Inter hęc est Psilus urbs autē nu-
ualia habet & portū clausum ubi castellū i alto iminer nomine imbreus:
cū regio ualde felix sit: omnes tamen confluent urbē & æstate & autumnu
no graue esse: ppter æstus ac pomorū copiam unde huiusmodi quedā nar-
rantur: quod Stratonicus Catharedus uidens Caunios colore admodum
uiridē dixit hoc illud esse quod poeta inquit.

Tale quidē genus est hominū quale est foliorū.

Quū uero illū incusarent: quod urbē ut morbidā carperet: Ego iquit cū
morbidā dicere ausim ubi mortui ambulāt: Caunii aliquādo a Rhodis
desciuere: sed iudicantibus Romanis recuperari sunt. Exiit adhuc Moloy-
nis oratio contra Caunios dicit eos & Cares eisdē linguā habere. uenisse
autē ex creta: & ppteris un legibus. Deinceps ē Phycus oppidū qd por-
tū habet & Latone lucū: Deinde Lotyma ora alpa & mons Phoenix: omū
qui in ea regione sunt altissimus: in cuius summo castellū ē eiusdē nomi-
nis ad quatuor stadiis fronte est isula Eleusa: quæ octo stadiis fere ab-
tū habet. Rhodiorū urbs sup orientali pmonitorio sita & portibus & uis
& mœnibus & cætera fabrica tātū alias excellat: ut nullū ei æquale nōdū
præstāriore pferre ualeamus. Mita est eius iusticia & diligētia cū circa
reliquis Rei Publice gubernationē tum circa res nauales: quibus multo
tēpore mari dominata est & piratā sustulit & Romanis amica fuit: & re-
gibus Romanorū ac græcorū amicis. Nā per eos libera māsūt: & mās do-
nus fuit exornata quoq; pars maxima i tēplo liberi patris & in gymnasio
posita est pars alios in locis Sed optima sunt: Iouis colossus: quē qui iam
hū cōposuit dicit a Charete Lindio septuagita cubitorū factū fuisse: nūc
ex terremoto fractis genibus collapsū: rhodii ex causa quadā phibui
nō erexerūt. hoc est ex omibus dedicatis optimū & unū ex sepe miracu-
lis. Iū ex pchogenis picturæ iulius scilicet ac Satyrus iuxta colūnā sitas.
sup colūnā pduxerat: ad quē ita homines hiabāt: cū nup tabula esset posu-
ta: ut illū solū admiratē. Satyrū uero cōtēnerēt: qđ perfectissimū opus
est. Augebāt admirationē p dices māsueti: qui a nutritoribus allati & con-
tra pictos appositi caneant ad picturā & congressi gestiebant. Protoze-
nes uidens rem præter opinionē euenisse edruos rogauit se autē delecte
pmitte: quod & ita est factū. Rhodii plebis curā habēt: non tamen a ple-
be gubernant. sed retinere pauperū multitudinē uolunt. Plebs itaq; ab
eis nutrit. Nam diuites partis quadam consuetudine pauperes accipiūt.
Pauperes uero ab illis enutriti: munera quadam ciuitatis pagunt. Vnde
simul & ipsi uictum habent: & ciuitas necessariis ministris non fraudā-
tur: præsertim ad res nauales. Naualiū quædam multitudini occulta

Phycus
Lotyma
Pachos
Eleusa
Rhodus

Iouis colossus
Satyrus
Charete

sunt & secreta: quod si quis itrospexerit ingressusue fuerit, capite plectu-
rat. Hoc i loco quēadmodū maſſilia & Cyzici ſummum ſtudium fuit
circa architectos: & iſtrumēta & armos: & alijs rerū armamētaria. Rhod-
i autē ſunt dores: quēadmodū Halicarnaeſi: & Gnidi & Coi. Nā ex
donibus qui poſt Codri obitum magna condiderunt alii ibi remanere
aliē cū Alchemene arguo colōiā: i cretā miſſe principes fuerunt. Alii in
Rhodū ſunt diſpartiti atque i eas urbes quas paulo ante memoraui. Sed
hæc quidē poſteriora ſunt iis que ab Homero tradiūt. Gaudus enim &
Halicarnaeſus nondum erant. Rhodus autem & Coſ erāt & ab Heracli-
dis habitantur. Quare Tlepolemus in uitum aduſtas.

Mox patris ipſe ſui carum interfecit auunculum:

Iam ſenio effectum longoque Lycimmon æuo.

Hic populis ſecum iunctis & claſſe parata.

In rhodon auſugit magnis erroribus ætus.

Vrbibus ex illo iam culta eſt iſula terra.

& urbes nominat quæ tunc erāt ut

Lindon: lalyſonque dein clariſque Camiron.

Cū Rhodiorū urbs ita fuerit habitata: nuſq̃ Doreſ nominat ſed æoles ac
boeſios inuit. Siquidē ibi erat Hercules: & Lycimmi habitatio quod ſi ut
nōnulli autumāt. Tlepoleus e Tyrinhei: & argis plectus ē hoc mō nō
i æolica colonia quæ idē uenit nā ſic Heraclidæ totidū d factū ē ſicem
Amiphus at Coos ducit cum fratre Philippo

Theſſalici generis natiq̃ Heraclidæ:ambo

Nā hi potius ex æolico genere uidentur eſſe q̃ dorico. Rhodus prius di-
ſta eſt Ophiuſa & ſtadia poſtea Telchus eo quod Telchines miſiam
icolerent: quos nōnulli ſcīnatores: & maleficos dicūt quod ſygiā aquā
animalibus & ſtirpibus pernicioſi gratia iſpergerēt nōnulli conuantiū ſen-
tiūt quod aribus præſtiterit ſimilibus arboribus iudicia haberēt unde
hic iſtaſ ſunt aſſecuti & primū ex cretā Cyprū uenerūt poſtea i rho-
dū: & primi ferrū & æs operati ſunt Nā & Harpē Saturno ſecerūt. Sed
quāquā de iis prius dictū ē: idcirco tamē fabuloſa reperiuius ut ſiquidē
patermiſſum eſt ſuppleat poſt Telchas dicunt Heladas miſiā hanc
habitāſſe ex quoꝝ uno Cercapho ſcilicet ac Cydippe ſilū p̃tatu ſunt
qui urbes de ſuis nominibus condidere.

Lindon lalyſonque dein clariſque Camiron.

Quidā Tlepolemi putant eas condidiſſe noīa uero nōnullis eorū de no-
minibus filijs: Danaſ ipſoſita fuiſſe Noua autē urbs circa tēpota rerum
Peloponneſiacarum condita eſt ab eodem ut ſeruiat architecto: a quo
p̃turus factus eſt: quanq̃ iſ nunc non manet. Lacedæmonis libeſticius:

H mi

herc
ant

ſygiā
ſygiā
ſygiā
ſygiā

6

qui prius crura eius defluerunt: & a Sylla Romanorū imperatore. De Rhodis quoque hæc tradunt: quod non solū ex quo noua urbs habitata est in mari fortunata fuerunt. Sed etiā multis annis ante q̄ olympica inuentum ad hominū salutē nauigābāt: unde & usq; i liberū producti ibi Rhodū condiderūt: postea a Mithribibus occupatis apud opacos uero Parthenopē apud Daunios cū Cois Elpias qdā post capū Troiā dicūt i suis gymnasiis ab eis habitatas: quoq; maior ē Timocū ait maximā esse post septē. Sardiniam Siciliā Cyprū Cretā Euboeā Cyruū & Lesbū: sed nequaq̄ uera dicit. Nā alia iueniunt longē maiores: dicūt exercitiātes a phœnicibus balearidas appellari: unde & gymnasiis balearidas dictas esse: ex rhodiis nonnulli circa Sybarim habitauerūt prope Chaonā. Porro etia testat iudei Rhodios ab antiquo felices fuisse.

Item idē a prima trium urbium origine: ut Urbibus ex illo iam culta est isula ternis Cara loui tellus hominum regiatque deop:
Quoq; & opes illi multas effudit & amplas.

Quidā hunc uersum ad fabulā reduxerūt: dicētes surgū in insula pluisse quū Pallas e Iouis capite nata esset. Pindarus inquit: Hæc isula abest habet stadiorū nungētorū ac uiginti: nauigāi ab urbe & isulā a dextris habet: in prima ē Lyndus quæ in monte sita: ad meridē spectat: præteritum Alexandrū uersus. Ibi Palladis Lyndiæ insignē templū est: danadū opus. Lynda i miris per sese erāt: quēadmodū Camirenses & lalyi. Postea omnes Rhodū conuenerūt: Lyndo fuit Cleobulus unus ex septē sapientibus. Post Lyndū ē locus quidā nomine Ixia & Minasytiū, deinde Atabyris mōs omnium qui i ea sunt altissimus. Ioui Atabyro sacer: deinde Camirus, item de lalyis uicus supra quē arx est nomine Ochytoma. Deinde ad stadiū octoginta est Rhodiorū ciuitas. Inter hæc est Thoanū acta: cuius frōte sunt Sporades insule: circa Chalcō iacētes: de quibus antea fecimus mentionē. Hic multi memotatu digni existerūt & iperatores & pugiles: quibus sunt Panætii philosophi progenitores. Circa res ciuiles autem & philosophiā & artes liberales Panætius ipse & Stratoles & andronicus pipareticus & Leōidas Stoicus. Ac prius etiā Praxiphanes & Hieronymus & Eudemus Possidōniusq; Rhodi uixit. & Sophisticam exercuit. fuit tamen apamienfis ex Syriis: quēadmodum Apollonius Molon & Molon. Nā hi alabandenles fuerunt: & Meneclæ oratoris discipuli. Sed prius Apollonius rhodum profectus est: tandem etiam Molon: ad quē ille inquit: tandem & Molon: id est profectus es. Item Pilander qui Heracliam scripsit poeta rhodius & Simas grammaticus Aristocles qui nūc ē. Item Dionysius itax & Apollōius q̄ argonauas cōposuit: Alexandrini

quidē fuerit rhodū tamē uocari sunt. De rhodo satis dictum est iterum
Cur ora quæ post rhodū est: ab eleunte & Lorymis flexū quēdā habet
ad aquilonē. deiceps recta nauigatio est usq; i ppōndē: quasi quādā me-
ridiā lineā faciens quinq; milib; fere stadiis: Hic est reliqua Caria: ps
& lones & Aeloes & troia: & q ad Cyzicū byzantiumq; prinē. Post Lory-
mā ē Cynozema & Syma isula: q portus duos habet: quoq; aliter clausus
ē mireribus aprus. i.ē nauale nauū uigina. In frōte ē isula quæ septem
stadiū abitū habet. Theatralis & alta & aggeribus iuncta cōmēsi taciēs
Gnidū quodāmodo biurbē. Nā maxima eius ps isulā habitat: ābos por-
tus cōtegētē iuxta eā ē Nisyrus i pelago. Viri e gmdo memorabiles fue-
re primū Eudoxus mathematicus Platonis sodalis. postea agatharchides
pipatheticus uir historicus: ætate nostra Theopōpus Duo cæsari famili-
ris: & q apud eū maxie potest. i.ē Artemidorus eius filius. Hinc Cæsius
fuit: qui Xersē medicatus est: & res Syrias & Persicas cōscripsit. Post
Gnidum est Ceramus: & Bargala oppida supra mare: deinde Halicarnas-
sus principum Carie regesque prius zephyra dicebatur. Hoc in loco ē
Mausolū sepulchrum: unum ex septem spectacula: quod illi Artemisia
uxor construxit. Item Salmacis fons: nescio qōbretem calumniatus tanq;
emolliens eos qui inde bibāt. hominum enim mollicies uidetur ab arte
uel ab aqua causam trahere: cum ea minime sint causa mollietis: sed diui-
tiz & uisus incontinentia. Halicarnassus arcem habet: & i fronte Arcō-
nesum Halicarnassum: cum alii habitauerunt: nam etiam Anthas cū Troe-
zentis ex ea fuere Herodotus historicus: quem postea Thurium uocauit
runt: eo quod particeps fuisset Colonie i Thurios missæ. Item Herach-
tus poeta Callimachi sodalis: ætate autē nostra Dionysius historicus. Hæc
ciuitas aduersa sortūa usā ē: ui ab Alexādro capta. Nā Hecatomus Carie
rex: tres habuit filios: Mausolū Idryeū & Pixodag: & filias duas e qbus
memisia grādiot. Mausolū ex fratribus grādioti nūpsit: secūdo uero. i.
Idryeo altera soror data est noie Ada. Mausolus itaq; regnauit: quo mor-
tuo uxor ipsū habuit: q illi sepulchrū cōstruxit. Artemisia tibe cōsumpta:
ppter luctū quē ex uiro susceperat. Idryeus ipauit: atq; huic etiā ex nigro
absupto uxor successit. At Pixodarus q reliquus erat ex filiis Hecatomī
hic eiecit. Et quū Persicæ priū esset: Sarrapē ad ipsi cōmunicationē ac-
ceit. Po uita fūcto Sarrapes Halicarnassum tenuit: & aduētātis Alexan-
di obsidiōē sustinuit. Hic Adā quæ filia erat Pixodari: ex aphride mu-
liere Cappadocissā in uxorē habebat. Ada uero Hecatomni quam Pixo-
darus eiecerat Alexandrū orat simulq; exorat: ut se i amissum regnū re-
stituat: pollicita se ad ea opulaturā q defecerant: dicēs eos q ea tenebāt
sibi domesticos esse: simulq; Alexādro Alinda uradit ubi ipsa imorbat

Mausolus
uxor ipsi
habuit: q
illi sepulchrū
cōstruxit.

Mausolus

Alexander rem probat atq; cā reginā facit. Capta autē urbe arcē mulier
ri oblidēdā dat. dicit enim duplex: paulopost arcē capiti quum iam obli
dio in tediū indignationēq; uenisset. Deinceps est Termessū Myndiarū
promontoriū cui opponit Cādaria Coli promontoriū: distans a continen
tia quadraginta: supra Coli promontoriū est locus quidā nomie Terme
rū. Coosq; urbs antiquitus Altipalea uocabat: & in alio loco habitabatur
ad mare. Postea ppter seditionē inde migrare i urbē: quæ nunc est in
xta Scandalū: & mutatu nomie cā Coos dicit insulā appellauerūt. Hæc
urbs non magna est: sed opeme omnium habitata: & aspectu iucundissi
ma itaq; eo nauigārī iulæ magnitudo est: ad quingēta & quinquaginta sta
dia tota fertur: & quēadmodu Chios & Lesbos optimo uīo abūdās. Ad
austrū est promontoriū nomine Lacetera: quo i Naxos sunt stadia sexagū
tan iuxta laceterū locus est quidā Halisarna. Ab occidēte est Decanum
& uicus nomine Siomalimna. hoc distat ab urbe stadia ducenta. Laceter
uero trigintaquīq; stadiorū longitudinē nauigatione cōprehēdit. In sub
urbano est Aesculapii tēplū ualde iisigē & mulis donis opulētū i quibus
ē Anigonius Apellis. Inerat enī uenus nuda quæ nūc Duo carian. Ro
mæ dicata est. Nā augustus eam patri posuit ut generis paterni. Deinde
pro ea picturā remissā enī Cois cētū talēta ex iperato illis tribuit. Dicit
etiā Hippocrasē ex curis ibi dedicatis exercuisse quæ ad medici uelut
rationē ptiēt. Vin Coi illustres fuerūt. hic ipse de quo diximus. hē Si
mus medicus: Phileus poeta simul ac iudicialis: atque autē nostra Nicas
q; Coos Tyrānus fuit. & Aristō pipatetici auditor & erus hæres. Hic fu
it Theonēstus uir clarus administratione Republicæ: nōie armulū: oia
cōnēns: ppe Myndiū agrū ē Altipalea promontoriū & zephyrū. Deinde
Myndus quæ portū habet. deinde Bargyla ciuitas: inter hæc ē Caryāda la
cus & isula eodē noie quā Caryādentes habitauerē. Hic fuit Scylax au
quus rege cōscriptor. Prope Bargyla ē Diana: Cidiadis tēplū qd circū
plui credūt. fuit ei m enī locus qdam Cidia nēmiatus. Ex Bargylis fuit
uir clarus Prorarchus Epicurus præceptor Demetrii: qui Lacon appella
tus ē. Deinde ē laslus isula: quæ cōnēti adiacet: ea portū habet. q hic sēn
magna ex pte uelut ex mari capiat. Ea. n. regentē stetit qdē habet ac pū
scolum. unde & humilmodi qdē de ea narrat. qd quī Cuharedus qdam
arē cōstitaret: audiū ē: quæ etiā lassu emans: q primū in tinnabulū icrepu
it uendēdorum piscum signum illico omnes relicto Cuharedo: ad pices
dilapsi sunt præter unū iurdastrū. Cuharedus naq; propius ad illū accē
dēs: o homo iquit granas tibi igentes habeo: cum propter musicæ studi
um tum propter honorē ergo me. Nam ceteri q primū tinnabulū icrepu
it omnes abierūt. Ille quēd ars iquit: num iam tinnabulū sonat?

qui quā affirmaret. At tibi bene sit iquit: & surgēs ipse enī digressus ē.
 Hic fuit Diodorus Dialecticus cognomēto Cronus: i initio quidē falso.
 Nā Apollonius eius p̄ceptor Cronus dicebat, sed p̄pter uerū Croni
 obscuritatē: nomē i Diodoro trāslatum est. Post lāssum ē Malehoze possi-
 diū. i mediterranea sūt tres urbes memoratu dignae. Mylasa Seratonicia
 Alabanda. Cetera uero: uel hae. uel Martimae sunt castella: e quibus ē
 amizon Heraclia Euromus & Chalceor: sed de his p̄ua mōtio. Mylasa i
 cāpo iscēt admodū fertilis. Et supra uerticē mōs immet: in quo albus la-
 pis effodit: inō p̄ua p̄fecto utilitas est: cū ad cetera aedificia: tum ad tēplo-
 rā & alioz publicoz opum fabricas lapidatū copiā habere. Haec. n. urbs
 & porticibus & tēplis pulcherrime instructa ē siqua alia. Sed mirādum
 p̄fecto est: quomodo urbē cā temere aereō & acclui p̄cipitiō subiece-
 rit. Vnde dux quidā rē admiratus dixisse tradit: qui hāc urbē cōdidit:
 si nō semp metuebat: nec enī et uelēscēbat. Mylasū duo Iouis templa ha-
 bent: eius qui Ologo & eius qui Labrūdenus uocat. sed alioz quidē i ur-
 be. Labrunda est uicus in mōre p̄cul urbe iuxta trāsitum q̄ ex Alabādia
 Mylasa est: i hoc uico ē p̄uētistū Iouis militaris tēplū ac statua a circūui
 emissa: & a Mylasitis cultū: uia ē p̄ sexaginta fere stadia usq̄ ad urbē iſtrata
 nomie sacra: p̄ quā sacroz pompa mittit. Sacerdotes nobilissimi ex ciui-
 bus eligūt. Siq̄ p̄ totā uitā. Atq̄ haec quidē ad urbē p̄tinent. Tertiū ē tē-
 plū Iouis: Carli: Caribus omnibus cōmune: quo enī Lydi ac Myſianq̄
 fratres p̄cipiūt. Tradūt eā olim uicū fuisse patriā ac regiā Cay & Heca-
 romni. Haec urbs iuxta physeū est mari p̄xima in quo Mylasii portū ha-
 bent. Ea atate nostrā uitos habuit memoratu dignos Rhetores simul &
 oratores: Euthydāmū & Hybreā. Euthydamus cū ingētes opes a maiori
 bus suis accepisset: ipse & dicendi facultatē & gloriā addidit: & non solū
 i patria magnus fuit: sed enī i Asia primos honores adeptus est. Hybreae
 uero ut ipse narrare in schola solebat: & ciues id cōfitebāt. pater multum
 lignariū & Mulionē reliquit. A quibus aliquandiu enutritus est. postea
 Diotrephe Antiocheno audito reuerſus est: atque seſe editati tradidit: i
 qua quidem aliquandiu inuolutus & non multa lucratus: ad gubernā-
 dū Remp̄blicam seſe contulit: ac forum ſecutus cito creuit: & in admi-
 natione maxima habitus est: uiuēre adhuc Euthydamo. sed maxime mor-
 tuo illo ciuitatis compos fuit. Nam ille dum uiuēret multum amabat: cū
 simul & potens eſſet: & utilis in Republica ut enī siquid in eo tyranni-
 cū eſſet: id Reip̄licae utilitate compensaret. Quare illud Hybreae di-
 ctū uehemēter laudat: quod ipse extremo i contione dixit. Euthydame
 malū es ciuitatis p̄neceſſariū. Nā nec tecū uiuere possumus: nec ſine te.
 Quā ita itaq̄ plurimū creuiſſet: & optimū se ciuē & oratorē exhibuiſſet:

y L
 Hecora
 nda

Euthydamo

Hybre

ad extremū errauit contra Labienū: contrariis atque aliī i Republica sen-
tiēs Nā ceteri illi cū armis & pelioze societate aduētāri offerunt. Iam por-
tus Asia obmouentibus: urpote inermes & pacati. Zeno autē Laodiceus
& Hybreas oratores nō cessere: sed ciuitates suas ad defectionem pdux-
erunt. Hybreas quoq; adolescentē stultitia plenus & irritatus facilem: dicta
quodā isingauit. Nā quū ille se plicū iperatore appellaret. Atque & ego
inquit. meipsum Caricū imperatōrē dico. quo dicto Labienus ipetū i urbe
fecit. quū tā legiones quae in Asia erāt instructas haberet. Ip sum tamē non
cepit: cū rhodū secessisset: domū uero eius demolitus ē: fabrica sumptu-
osa instructa atq; diripuit. Urbē quoq; totū labefactauit. Sed cū Asia re-
liquisset: Hybreas reuersus: se atq; urbē reparauit: ac de Mylasia quiddē
hactenus Stratonicia est Macedonū habitatio. ea sumptuosis fabricis a
regibus fuit exornata. In agro stratonickēsi sūt duo tēplā: pud Lāginatē
plū Hecates nobilissimū: ubi festa maxima quotānis celebrantur. Prope
urbē est louis Chrysaorei tēplū: Caribus omnibus cōmune: quo illi sacri-
ficaturi & de cōmūib; rebus deliberaturi cōueniūt q; cōuētus Chry-
saoreus uocat. ex uicis constās ubi qui plures uicos afferūt: si i suffragis
antecellūt: quēadmodū Ceranulēses. Stratonickēses quāq; non sunt Caci
generis: conuentu tamē participāt. Ex Stratonicia uir fuit memoratu di-
gnus: tēpore patrū nostrorū. Menippus orator cognomēto Carocis: quē
supra oēs Asiaticos oratores a se auditos Cicero laudat. Vt ipse i quodā
loco refert: quū ēi Xenocli cōpar. & iis qui illius aetate floruerūt. Est ali-
ud oppidū nomine Stratonitia: tauro mōri adiacens. Alabāda urbs duor-
bus montibus subiecta est: ita dispositis: ut Cistae iueris aspectū exhibe-
āt. Vnde Apollonius molocus: ob hoc & multitudinē Scorpionū ciuitatē
tē capēs: dixit eā esse cistā iueris: tam Scorpionibus plenā. Nā ea & My-
lasia: ac tota intermedia mōtana regio huiusmodi bestis absidat. Alabā-
da homines molles & sufficos habet & psalterias multas: hinc uiri memo-
rabiles fuere duo fratres oratores. Meneclēs cuius paulo ante mētionē fe-
ciūs & Hierocles. Iū Apollonius & Molō: q; rhodū migrauerūt. Sed cū
multa de Caribus dicta sint: id qd iter oēs constat ē: qd ipsi sub Minoe
fuerūt: & tūc leges dicebāt: & insulas habitabāt. Postea facti sūt cōmen-
tis habitatores: multūq; maritū orae & mediterraneae occuparūt. Ea prio-
ribus habitatoribus adimēssq; & ipsi magna ex pte leges erāt. & pelā-
gi. Rursum iis grāci pte abstulerunt: iones scilicet ac Doros: quod autē
circa tē militare fuerint studiosi inditiū capiūt. Lora Cistas & isignia ce-
tera omnia enim Carica dicunt: unde & Anacreon ait.
Necthe bene compactum Carie Lorum.
Manum insectantes. Alceus quoque dicit.

Caricā quatiens Celsūm.

sed quum poeta sic dicat.

Barbarici Caras Mesthles sermonis agebat

Ratione caret: quomodo enim solos Caras Barbari sermonis dixit: cum
tot barbaras nationes nosset. barbaros autē nūq̃: sed nec Thucydides recte
qui ait: ideo non dici Barbaros: quia nō dū græci illis cōtata uno nomie
respondebant. Tunc enim nō dū græci uocabant: quod tamen poeta
ipse falsum esse conuincit: cum dicat

Huius apud græcos: medūq; & clara per argos

Fama uiri. Item

Si te per græcos: si te oblectare uel argos

Per medium uelis.

Quod si barbari nō dicebant quomō bene poterant barbarici sermonis
dici: quapropter nec hic recte: nec Apollodorus grāmaticus: quod com
muni nomine proprie & contumeliose cōtra Caras utebant: & maxime
Iones qui eos oderāt: ppter inimicitias & cōtinua bella. Hoc enim modo
barbaros dici oportebat. Sed nos querimus quare eos barbarici sermōis
appellat: Barbaros uero nūq̃. Quis plurale inquit i metrum non uenit
Idcirco barbaros non dixit: hic profecto casus in uersum nō uenit. at no
minatiuus ingredit: quemadmodum apud Homerum Dardanī & Lyci
& Troiā: talia p̃multa: nec quis Caras lingua breuissima sit quod non
est. Nam ea permulta græca nomia admixta habet: ut Philippus testat̃.
Caricarum rerum cōscriptor. Sed ego ai bitior ab initio cōf. cō. nomie
eos barbaros appellatos: qui difficulter asp̃ere ac duriter loquerentur: ut
blesos balbosq; dicius. Sumus enim ad confingenda cognata rebus no
mina ingeniosi: qualia apud nos permulta sunt. ut murmur Clāgor stre
pitus Crepitus. uox quorum plurima iam proprie proferuntur. Omnes
itq; qui crasse loquūt Barbari dicunt. quales sunt nationes omnes præ
ter græcos: quare illos proprie barbaros appellauit. ac in initio quidem p
conuictum quasi duriloquos & crassiliguos. postea uero eo nomine abusi
sumus tanq̃ communi ac genli: distinguentes eos a græcis. Nondū enī
multa consuetudo & commercium erat cum barbaris: quod ex crassitu
dine linguar: & quadam uocabum instrumentorum ineq̃: neudine: & nō
ex linguarum uernaculis proueniebat. Alia quædam & quasi barbara in
quēdā prauitas: in lingua nostra uidebat: si quis non perfecte græca pro
nummeret: sed ita nomina proferret: quemadmodum barbari solent: qui
ad Græcā dictionem itroduci expedire liguam non possunt. quædamo
dū nec nos illorū orationē: quod apprime Caribus contingit. Nā alii non
multū cū græcis diuersabāt: nec græce uerere nec ex p̃d. dicit̃. cōf. cō. dicit̃.

Caras
breuissima e

Barbari
duriloqui
Crassiliguos
Difficiliter aspi
at duriter loqui

pententabant: nisi parati admodum: ac fortuito uir uiro congregientes.
Nam Cares per totā graciā errauerūt spēdā merētes: quare barbari ex
illo sunt appellati ex quo in graciā militarūt. ac postea q̄ ap̄d ifulas habi
tarūt: id multū in eis eminuit. Inde i Asiā profecti: nec ibi sine graciis ui
uere potuerūt. Nā Iones cū eis ac Doros traecere: ab eadem quoq; causa
barbarismus dictus est. eum enim i his dicere cōsuetius: qui male gr̄
cissiant. nō aut̄ in iis qui Carice loquūt. Sic ē barbariloquos & barbari
sermonis homines eos accipere debemus: qui male gr̄ca p̄nūnt. Carico
aut̄ more barbarismū ad gr̄cā orandis artem trāsulerūt: & soloecismū
siue id nomē a solis ductū sit: siue alio mō. Scribit Artemidorus a Phry
sco: quē est trāsinarū Rhodiōrū regis usq; Ligyas: Ephesum cūbus
esse stadia octīgēta & quiquagita: usq; Trallis cētū ac uiginti. Alij Tral
lis sunt Meādrū trāseū: in medio fere innere ubi sunt carie fines. Atq;
a Phryso in Meādrum: scōdum uisū quē Ephesum fert: ueniūt omnia
mille & cētū & octogagita stadia. Rursū deinceps a Meādro loniā lōgin
do ē: eisdē uisū pagētū a flumie qdē usq; Trallis octogita. Inde Magnesiā
usq; cētum & quadragita: Ephesum usq; centū ac uiginti. Smyrnā usq;
tricēta & uiginti Phocēā usq; & loniā fines pauciora ducētis: quare recta
loniā lōgitudo erit hęc: uel paulo supra octīgēta. Sed quoniam cōmunis
quēdā uia trita est omibus ex Ephelo i oriētem phicēnibus. Atq; hac
iur Carura Carie cōfiniū Phrygiā uersus: p̄ mediā Magnesiā ac Tral
lis & Nyssā & Antiochiā: septingentorum & quadraginta stadiorū.
Dehinc Phrygia est per ipsā Laodiceā & Apamiā & Metropolim
& Chelidoniā: quare & Carutis usq; i pratermōtāne initū ē Holmes:
sunt stadia circiter nūgēta ac uiginti usq; i pratermōtāne finē: qui est Ty
riatū Lycaoniā uersus: per ipsū Phlomeiū paulo plura quīgētis. Po
stea ē Lycaonia Coropassum usq; per ipsā Laodiceā exiit octīgēta
& quadraginta: Ex Coropasso Lycaonie usq; Garsura oppidū Capp
dozie in finibus eius situm: centum ac uiginti hinc usq; Maxaca Cappa
docum Metropolim: per loca Soandū & Sandacca sexcenta & octog
gita. Hinc ad Euphratē usq; Tomusum Sophine locū: p̄ oppidū Ephra
mille & quadraginta & quadraginta: quē uero ē directio his sunt usq; in
Indiā Eodē modo apud Artemidorum se habēt: quo & apud Eratolih
nē Polybius aurum de his quē ibi sunt alii credendū esse. Incipit aut̄ a
Samosatis Cōmagene quē iuxta transitum ac pontem sacet. a Cappado
cie uero finibus qui circa Tomusum sunt: auri uel superā: usq; Samos
sata dicit esse stadia quadringenta & quinquaginta: deinceps post ulterio
rē rhodiorū trāsinarū cuius cōfiniū sunt Dedala ad orē ēē solē nau
gātū: Lycia est usq; in Pāphyliā. postea Pāphyliā usq; in Ciliciā Tracheā

Postea hæc regio usq; in alterâ Ciliciâ quæ circa Issicū sinū est. Hæc sunt Cherônēsī partes cuius Isthmū diximus esse iter ab Issō Amisū usq; : uel Sinopē ut quibūdā placet. Regio uero extra taurū in angusta ora est : quæ a Lyciâ tēdit usq; ad loca solis uicinq; ciuitas nunc Pōpetopolis dicit̃. postea Issici sinus ora : a solis & Tarso incipiens : iam i cōpos pandit : quare quā hāc lustraueris : uita nimirū Cherōnēsī erit pagrata. postea ad alias Asiæ partes ultra taurū p̃grediemur. postremo Libya exponēus. post Dedala itaq; Rhodiōr̃ mōs ē Lyciæ quæ etiā Dedala noīat̃. Ab eo sumit initium tota Lyciæ præternaugatio : quæ est mille & septigētorū ac uiginti stadiorū : aspera sane ac difficilis : sed bene portuosa : & ab hoībus uersatibus habitata. Quoniam huius regiōis natura : Pāphylis & Cilicibus Trachiotis p̃xia ē. Sed illi his locis ad latrocinia usi sunt : Piraticam exercētes : uel portus & uēdēdæ prædæ fove Piratis exhibētes. ap̃d Sidā Pāphylæ urbē : Cilices nauigia faciebātibusq; captiuos sub hasta uēditabāt nō diffitētes eos liberos esse. Lycii adeo ciuilit̃ & cōtinēter uixerūt : ut cū feliciter usq; in Iralī mari dominarent̃. tamē i nullo unq; turpe luctro sese extrulerūt secūdū patriæ morē : in Lyciaci cōuētus administratiōne p̃manētes. Sūt aut̃ uiginti & tres urbes : quæ i suffragiis dādis p̃cipiūt : & ex quaq; ciuitate in cōmune collegiū cōueniunt. Id discernoētes quod pars maxia cōprobarit : maxiaq; ciuitatū unaqueq; ferre potest tria suffragia. mediæ duos : Ceteræ unū. Sic etiā p̃portione tributa p̃dūt & alia munere. Aristodorus auctor ē sex esse maxias. Xīthī Patara Pinara Olym̃pū Myra. Tlon secūdū sitū Cibyrorū iacētē. In collegio primū eligūt Lyciæ p̃fectus. Post alii urbium magistratus. Iudicia i cōmuni fiūt. Hi prius de bello de pace de sociis cōsultabāt : nūc id eis nō licet. sed i Rōānorū sitū est potestate : nisi illi p̃miserint uel illis ipsis expediat. Eodē mō & iudices & magistratus p̃portione suffragiorū : ex unaquaq; ciuitate capiūt. Hi cū adeo iuste uiuēt : libet ap̃d Romanos fuerūt. & patria habuere & pinaras uiderunt fūditus deletos. primū a Seruilio Isaurico : quo tēpore ille Isaura cepit. postea a Pōpeto magno : q; supra mille & tricēta nauigia cōcremauit. Eorū uero habitatiōes excidit : ex hoībus q; p̃terito sup̃fuerunt : alios in urbē solos deduxit : habitātūsq; ille Pōpetopolim ap̃pellauit : alios Didymenā hoībus effectū : quæ nūc Romanorū est colonia. Sed poëtæ maxime tragici nationes cōfundūt. q; quēadmodū & Troes & Mysoi & Lydos Phrygas appellāt. ita & Lycios Carēs. Post Dedala Lyciæ mōiem : i p̃xiō seq̃r̃ Telmēsus oppidū Lyciæ & Telmēsis p̃mōtorū quod portū habet. hūc locū Eumenes i bello Antiochicis Romanis accepit. Sed sublato regno Lyciū eū locū receperūt. Demceps est Annicragis mōs erectus : i quo ē Carmylesus locus i conualle iacēs. Post hūc ē

cragusq. p̄mōtoria octo habet: & urbē eiusdē noī. Hic fabulas de Chi
mere mōtibz cōfingūt. est ēt nō procul hinc cōualis quēdā noīe Chi
mera a litore porrecta. in mediterranea Crago subiacent Pinara: una ex
maximis Lyciæ ciuitatibus. Hoc i loco Pīdarus celit: eodē noīe fortasse
quo & Trojanus: Vt

Qualis Pandarei Chloreis pulchra puella:

Nā & hūc ex Lycia dicūt. deide est Xāthus fluuius: quē priores Sirbim
uocabāt. Ad decē stadia lēbis nauigāi ē Latone templū: ultra qđ ad sex
aginta stadia est Xāthus una ex maximis Lyciæ ciuitatibus. Post Xāthū
est Patara & ipsa maxima ciuitas Patari opus quæ portū habet & templa
plurima. Ptolemæus Phyladelphus eū augēs: Lyciacā Arsinone noīauit:
sed antiquū nomē obtinuit. Postea ad stadia uiginti supra mare ē Mycraī
sublimi colle sita. postea Lorymi fluminis ostia: ascēdēt stadia uiginti por
destri itinere est Limyra oppidū: in ipsa præternauigatiōe sunt portus &
insule multæ: quæq. maxia est Casthene: & urbs eiusdē noī. i medietra
nea sunt loca Phellus & Anriphellus & Chymera: de qua supra fecimus
mētionē. Postea Hiera p̄mōtorū & Chelidōniæ insule: tres aspere sane &
magnitudinē æquales ad stadia quicq. iter se distātes. a terra aut stadiis sex
distāt. eaq. una stationē habet. sunt q. putāt taurū iniici capere hic prop
terea qđ p̄mōtorū altrū ē: & a Pīdiciis mōtibz Pāphylæ imminētibz
descēdit: & p̄pter insulas quæ in fronte sitæ: in signe signū i mari habēt in
fimbriæ modū. Sed reuera a Rhodijs: trāsmaria Pīdiciā uersus: mōtina
regio p̄petua est: quæ ēt Taurus appellat. Chelidonit aut ad Canopū
uergere uidēt. araiectus ipse quattuor miliū stadijs: dicit. ab Hiera uer
ro p̄mōtorio elbiā usq. reliqua stadia sunt tricēta & sexaginta: septē in his
ē Crēbusa & Olympus ciuitas maxia: & mōs eiusdē noī: q. Phoeniceus
uocat. Postea Corycus litus: postea Phasilis: quæ portus tres habet: ciui
tas isignis & lacus imminet ei mōs noīe Solyma & Telmisus Pīdica ci
uitas i gustiis adiacēs: p. quas i Milyadē trāsit. propterea Alexāder quā
angustias aperire uellet eā corpt. Ad mare circa Phasilidē sunt ðgostum
p. quas Alexāder exercitū duxit. Est ēt mōs noīe Climax: Pāphylia pelu
go adiacēs: is trāsiū arcum i litore reliquit: q. mari trāglio nudat adeo
ut iter facientibus puius sit. pelago aut affluere undis cōgīt. Transitus
p. montem tum arduus ē: tū ēt plixus quæ p̄pter i trāgllatibus litore
utunt. At Alexander in hyemē icidēs & maximā p̄ ē reg. suæ: fortune
p̄mittens: prius q. fluctus redierit mouit. & tota die cōgīt ut iter i aqua
faceret tenuis umbilico. Hæc urbs ēt Lyciæ ē in mōtibz sita: q. Pāphyl
iā spectāt: ea cū Lyciis nō cōmunicat: sed p. se ē. Porta Solymos diuerſos
facit a Lyciis. Nā Bellerophōtes a rege Lyciæ missus.

Hic Solymis iterum præstantibus intulit arma.

Quod uero Lycios prius Solymos uocatos dicunt: postea Termilas qui ab his qui cū Sarpedone ex creta uenerūt. postea Lycios a Lyco Pīdionis filioq; cum a p̄pria terra exissetū regni partē a Sarpedone acceptus est: cū Homero non concordant. At qui dicūt eos a poeta Solymos dici: qui nūc Mylics appellant: melius sentiūt. Sed de his iā diximus. Post Phasi lidē est olbia Pāphyliz initiū igens sane munitio: postea est is qui Cata rictes appellat: amnis multus & torrēns more impetuofus: ab alta petra descendēs: adeo ut longissime strepitus exaudiat. Postea urbs Atalia de nomine Philadelphi dictaq; eam condidit & i Corycū oppidū trāstulit: habitationē finimā & paruo ambitu cōprehensam. Dicit inter Phasili dē & Atalidē Thebā Lyrnessumq; ostēdi. Nā (ut Callisthenes refert) tro iani Cilices ex Thebāo cāpo in Pamphylia exierūt. Postea est flumē Cestrus: quē ad stadia sexaginta nauigāti p̄ga ciuitas est. cui proximū ē in loco edito Perge: Dianæ sanū. ubi quotānis festa celebrantur. Deinde ad stadia quadraginta supra mare est urbs alia quæ a perges cōspici potest. deinde lacus igens noīe Capria. Deinde Eurymedon flumē: quē ad nauigā ū stadiis sexaginta ē urbs aspendus satis populosa: quā argius cōdiderūt. Ultra eī est Petrusillus: postea alius fluuius & multe i fronte insule. Po stea Sida Cumanorū colonia: quæ Palladis tēplum habet. p̄xima est mio rum Cibrētū ora. postea Melas flūis & stano: postea Prolēas urbs: Po stea Pāphyliz fines & Coraceiū Ciliciz tracheæ minūtota Pāphylæ præternauigatio est. xc. & quadraginta stadiorū. Herodotus auctor ē Pā phylas ex locis esse Amphilochi & Calchētis: maxis sane hominibusq; ex troia sunt secuti: atq; ex iis alios hic remansisse alios in alia loca fuisse dispersos. Callinus dicit Calchantis obitū apud Clarū fuisse. Gētes uero quæ cū eo erāt taurū cum moeso trāsgressas: partim i Pamphylia temā sisse partim Ciliciā: Syriāq; usq; i Pheniciā dispersas. Cilicia quæ extra taurū ē diuidit i Ciliciā Tracheā & Campestrē. Trachea orā maximā p̄gustā habet: & nullum uel raro locū planū. Ei taurus immixt male habitatus: usq; ad litora Botealia quæ circa Isauria sunt: & Homonades usq; in Pisidiā: eadē trachionis dicit & icole trachione. Cāpestris uero a so lis Tarso Issum usq; p̄tēdit. Ei ad Boreale tauri latus Cappadocæ adia cēt. Hæc regio magna ex pie cāpis & locis optimis abundat. Sed quoniā ex his quardā intra taurū sūt quardā extra: de interioribus deinde ē: de exter ioribus admodum dicemus: a Trachionis incipientes: primū itaq; Ciliciz castellū est Coraceiū i petra prærupta positū: quo Diodorus cognomē to Tryphon recepraculo usus est. quo tempore Syriā a regibus descire fecit: ad uersū quos bellū gerebat: interdū secūdo aduētū: interdū aduerso.

Hunc Antiochus Demetrii filius: i quodā loco clusum ad sui ipsius interfectionē compulit. Vt autē Cilicē piratē fierēt: causa fuit Tryphon & regū ignorantia: qui tunc Cilicē ac Syriē ex successione impabant. Nā ad illius nouitatē & alia per multa inouata sunt: & fratres inter se dissidentēs: regionē adoriētibus subditi effecerūt. Sed maxime lucrifera mācipiorū exportatōe licētia ad maleficiū exhortabatur: quæ & facile capiebatur. Ac Delus quæ nō admodū procul aberat. Emporiū magnū & pecuniosum exhibebat. Ea enim multa mancipiorū milia: & recipere & emittere eodē die poterat: ex quo pueritū factū est. Mercator nābaga: & expone iam omnia uendūdata sunt. Causa erat quia Romani post Carthaginis & Corinthi euerfionē diuites effecti multis seruis utebantur. quapropter piratae & praedandi & uendendi opportunitate oblata: in modū coaluerūt. Permulti Cypri & Aegypti reges adiutabā: Syris scilicet inimici. Sed eum nec illis Rhodii beniuoli essent: nihil auxiliū afferebāt. ad hæc cū Piratae continuè alia corpora caperēt: maleficiū perpetuum faciebant. Romani uero quāquā nondū eos q̄ trāstaurū erāt: multū curarēt: miserūt tamē Scipionē Aemilianū: qui populos & urbes & alios quosdam inspicere. Intellexerūt itaq; id ex improbitate principis euenire: a Seleuco Nicatore p̄ successione p̄fecto. Pudebat enim Romanos regnū abolere quod ipsi constituerūt: quæ res parthos q̄ Trāseuphratē erāt: postea regionis eius dominos fecit. postremo etiā Armenios qui regione trāstaurina ut quæ i Phenicis occupata: reges & genus eorū uniuersum funditus sustulerūt. mare autē cilicibus concessere. Demū Romani illos opibus auctos & bello & exercitu deleuere: quos ne augerent nō phibuerunt. sed eorū p̄fecto negligentū condēnare difficile est. Nā rebus uicinis & in conspectu sitis occupati longinqua prospicere non ualebāt. Hæc nobis ut p̄ digressionē breui attingeremus uisum ē. Post Cotacessū ē urbs Artimoe. Deinde Amaxia i colle sita: quæ habitatio stationē habet. huc materies ad fabricandas naues deducitur: maxima ex parte Cedrus: nam hæc regio huiusmodi arboribus abundat. Idcirco Antonius eā Cleopatraz dedit: q̄ esset fabricandis nauibus idonea. Postea est Laertes castellū in Tumalo quodā sinu qui mamillæ speciem præbet id stationē habet. Postea est Seleucus ōnis. postea Cēsgus petra prærupta ad mare. postea Charadrus munio cum statione. Vltimus est mōs Andricus & aspera quædā præter nauigatio: nomine Platanistis. Postea est Anemuriū p̄montoriū ubi cōtinēs Crōmyo Cypri p̄montorio appropinquat ad stadia triocēta & quinquaginta quare a Pāphyliz sinibus Anemuriū usque est cilicē præter nauigatio: octingentorum ac uiginti stadiorum. Reliqua nauigatio usq; Solos est ad stadia quingenta. Post Anemuriū primo est Agidus ciuitas.

postea Arsinoe quæ stationē habet. postea locus nomine Melania & Celeris ciuitatis quæ portū habet. Sūt qui hāc Calicæ initium faciūt & non Cotasiū ē quibz Artemidorus: q ab ore Pelusiaco usq orthosiā dicit esse stadiogeria milia & nungenta usq ad oronē flumē mille & centum & triginta usq ad portus. deinceps quingēta ac uigintiquiq usque ad Cilicū fines duo milia & duocēta & sexaginta. postea est Holmus quā prius habitātū ē q nūc Seleucēses appellant. Sed cōdita Seleucia ī Calycadno eo cō migrarunt. nā deflectēti p̄mōtoriū nomie Sarpedonē q d̄ litorē regionē facinnox sunt Calicadni ostia cui p̄ximū est Zephyrium p̄mōtoriū. p hunc flumiū Seleuciā nauigat urbē bene habitātā & a Cilicio & P̄phylio more plurimū discrepare. Hinc ciuitate nostra fuisse uiri ex p̄ip̄atheticis philosophis memorabiles: Athenēus & Xenarchus: Sed Athenēus ī Republica uersatus: aliquādiu ī patria populum duxit. postea contracta cū Murena amicitia & cū illo fugiēs captus est: quū illū contra cesarē augustū deprehēse essent. Sed quū mōns esset hūctus a cesare dimissus ēreditēs autem Romam multos eum saluantibus & interrogātibus illud Euripidis respondit.

Aduenio ab imis: atque cecis inferum.

Tenebris.

Sed breue tēpus supuixit a ruina domus: ubi habitabat p noctē oppressus. Xenarchus uero quē nos audiuius non diu domi permansit. Sed Alexandriæ & athenis. postea enim Romæ electa docendi uita. Is priuū antipostes Celsus augusti amicitia usus usq ad senectutē ī honore habitus est. Sed paulo ante obitū usu orbatus morbo uirā cōsumauit. post Calycadnū est petra nomie Picoela. ea scalā habet ut exsciam: qua Seleucia itur. postea ē Anemuriū p̄mōtoriū eodē nomie quo & superius. hē Crābula insula & Corycū p̄mōtoriū ultra qd ad stadia uiginti est Corycum Anemuriū quo crocus optimus nascit. Id autē est igens quedā concuitas ī orbē deducta: cui labrū petrosū ac satis altum circūiacet. Quū descēderis solum est inaequale & magna ex pte petrosū & fruticosa & semp uirēti ac domestica materie plenū. Adiacens uero solū oroscātū est. ibi specū est: qd fontē igenē habet: putre ac nitentes aque ī flumen exeuntē. qd mox a terra absorptū: & ī solubili ter delatū exit ī mare. idque aquā amarā uocāt. Postea ē Eleusa insula: post Corycū contigenti adiacens. Hanc Archelaus habnauit & regiam fecit. Tota Cilicia Trachea assumpta p̄ter Seleuciam: eo modo quo ab Amynta ac priueriam a Cleopatra habita ē. Nam cum locus & terra & mari idoneus esset ad latrocinium. Terra quidem propter montium magnitudinem & uulsiōres gentes quæ campos & agriculturas latas & excursionibus

faciles habēt. Mari autē propter materiem fabricandis nauibus opportu-
nam & ppter portuum & munitionum & locorū copiam quæ subiri pos-
sunt uisum est ad omnē reip̃e euentum satius esse: ut loca sub regibus es-
sent q̃ sub ducibus Romanorū qui & ad iudicia mitterentur: & non sem-
per adesse cū armis possent. Hoc modo archelaus ad Cappadociā etiam
Ciliciam Tracheam assumpsit. cuius fines inter Solos & Eleutam sunt.
Latinus fluuius & uicus eiusdē nominis ī excelsis Tauri pubus ē Olym-
pus Zēiceti pitare sedes & mons & castellū eodē nominea quo tota Ly-
cia & Pamphylia & palidia cernit̃. zenicetus capto monte isaurico se cū
tota domo cōcremauit. Eius erat Corycus & Phasilis & multa Pāphylie
loca quæ omīa ī isaurici uenerūt potestate. Post Latinū sunt Soli: cuius
īsignis alterius Cilicie initū: quæ circa lllū iacet. ea Achiuorū opus est
a Rhodiorū qui ex Lindo uenerūt. Pompeius magnus ī hanc homibus
exaustā reliquos piratas trāstulit. præsertim quos & salure & pudentia
dignos intelligebat: & munito nomie Pompeiopolim appellauit. hinc fa-
cre uiri mēoratu digni: Chrysippus philosophus Stoicus ex patre Tar-
sensū ortus q̃ ī de migravit. Itē Philemon poeta comicus & Aratus q̃ de
astris uersu conscripsit. Postea est zephyrium eodē nomie: quo & id qd̃
est Calycedno proximum. Postea est Anchiala paulo supra mare sita. Sar-
danapali opus: ut Aristobulus scribit. ubi Sardanapali monumētū est &
lapidea statua: quæ dextre manus digitos cōmittit & quasi complodit.
qdā dicunt ibi Epigrāma esse. Assyris lateris īsculptū huiusmodi Sar-
danapalus Anacindaraxis filius; Anchialē & Tarsum una die condidit:
ede bibe lude. &

Cum te mortalem noris: presentibus exple
Deliciis animum: post mortem nulla uoluptas.
Nūq̃ ego sum pulvis: q̃ nup̃ tanta tenebam.
Hæc habeo quæ edi: quæ exaturata libido
Hauriat: illa manēt multa & præclara: relictā.
Hoc sapiens uite mortalibus est documentum.
Choerilus hęc meminit: atq̃ hi uersus circūfecerūt.

Hæc habeo quæ edi: quæq̃ exaturata libido
Hauriat: illa manent: multa & præclara: relictā:
Vltra Anchialē ē munito noīe Quindari qua olim Macedones thesau-
ros seruabāt. Eumenes uero ab Antigono deficiens pecuniaz abstulit. ul-
tra hæc & Solos sunt mōtanasī qbus Olbi ciuitas ē: q̃ louis tēplū habet.
Aiaceis fratris Teucri opus. Huius sacerdos etiā Tracheæ domiarus est.
postea mītri Tyrāni cū adorti: larrociniā cōstituere qbus sublati adhuc
ætatē nostrā cū Teucri pricipatū & Sacerdotiū uocāt: & maxia ex parte

Sacerdotes Teucri uel Aiaces dicunt. Aba uero Xenophanis filia: cuius
ex Tyrānis p cognationē i hāc domū ingressa principatū obtinuit: quē
pater antea pcuratorio nomine acceperat. Postea Antonius & Cleopatra
cū illi cōcesserūt obsequiis & cultu dēmiti. Sed Aba sublata principar
ius ad eos puenit: q ex eodē genere erant. Post Anchialā sunt Cydni flu
minis ostia: iuxta locū Rhegma appellatū. Id autē ē stagnū: quod āntiqua
naualia habet. In hoc Cydnus exit Tarsum pfluēs: q ortum a Tauro ha
bet ultra urbē. Tarsū uero nauale est lacus. Hucusq; tota ora a Rhodiōz
trāsmaria incipēs: ad equinoctiales ortus ab occasu eiusdē nominis extē
dit. Postea ad hyemalem ortū conuersa lllum usq; lā hinc fluxū quendā
sumit austrū uersus usq; i Phœniciam. Reliquū ad occidentē sunt usque
ad columnas. quare uerus lustrare Cherōneī lsthmus ē a Tarlo & Cyd
ni ostiis usq; Amisum. Hæc enim minima ē ex Amiso in Ciliciū fines dī
stantia. nā hic Tarsum usq; sunt cētum ac uiginti stadia. inde ad Cydni
ostia nō plura quinque. Nulla enim lllum usq; & eius mare breuior uia
est ex Amiso q p ipsam Tarsum. nec ex Tarlo lllum usq; propior q in
Cydnū. Quapropter manifestū est hunc esse uez lsthmū q̄ a prædanti
bus ille uerus dicat: q ē usq; in llliciū sinū ppter signa q̄ habet. Propter
hoc ipsum etiā lineā quā ex Rhodia i Cydnū usq; deduximus: eandem
esse allerētes quā lllum usq; prædit. nihil præter hoc faciētes & taurum
dictum: e directo huic lineæ usq; in Indiā penetrare. Tarsus i cāpo laet
argiuoz opus q ion querentes: cū Triptolemo errauerūt. Hæc Cydnus
mediā perfluit: iuxta gymnasium iuniorū. Eius ortus non procul est. Al
ueus uero p pfundā uallem illatus recta in ut bē egredit. aqua ē rapidis
sima & frigida: quapropter hominibus ac bestis auxiliat: quæ neruos tras
flores habent. tantū Tarsensibus studiū circa philosophiam fuit & alias
disciplinas quæ in corona uersant ut Athenas & Alexandriā superarent.
Et si quis alius locus dici potest: i quo scholæ & philosophiæ exercitatio
nes fuerint. Sed hoc uno plurimū excellit: quod hic indigne discunt. pe
grini uero non multi huc adueniunt. At nec illi ipsi hoc manēt sed foris
pliciūti ei: & perfecti libēter pegrinant: idem uentur autē ppauci. At ceter
is ciuitatibus quas modo dixi omnibus contrariū euenit: excepta Alexandria.
Nam multi i eas proficiscuntur & libēter immorant. Indigenas nō
multos admodum uideas nec extra discēdi studio pficisci. Nec ibi circa
hoc studere Alexandrinis utrūq; contingit. nam & multos pegrinos susci
piūt. Et ex suis emittunt nō paucos. Alexandria omī liberaliū artū scolas
habet: & ante alias populosa ē. & multū pōt: & metropoleos sermenē re
tinet. uiri ex ea illustres fuerunt: ex Stoicis Antipater: Archelaus & Nestor
& duo Anthenodori: quoz q Cordyliō dictus esset. M. Catone uixit &

apud eum mortuus ē. Alter uero Sādōis filius: quē a uico quodā Cana
nitā dicūt. Cēsarīs p̄ceptor fuit. & i honore maximo ap̄d illū habitus
est. is uero Senior in patriā reuersus cū Reipub. gubernationē fustulit.
Cū ciuitas prim ab aliis prim a Boetho quodā malo poeta & malo ciue p
perā tractaret. Is plurimū ap̄d plebē ualebat. extulerat eū Antōius ab i
rio quū carnē i uictoriā in Philippis habitū ab illo cōpositū accepisset
sed misro magis eius facilitas: quæ apud Tarsenses maxia uidebat: adeo
ut ex tēpore & uno ipetu ad omnē datā materiā diceret. Simul Antoni
us gymnasiōe p̄fecturū tarsensibus pollicitus: hūc i gymnasiarche lo
cū constituerat: ac omnē ei gymnasiū ip̄sas crediderat. Sed deprehēsus
cū alia surripere: tū etiā oleū ap̄d Antoniū ab accusatoribus conuictus
est: cuius iram cū alis tū hoc maxime declinauit dicēs quod quēdam
dū Homerus Achillē & Agamēnonē & Vlyxē decantaueit: & ego te.
quare iniquū ē ut huiusmodi apud te calūniis agat: qd̄ excipiens accusa
tor. At Homerus iquit oleū Agamēnoni non furabatur nec Achillē tu ue
ro furatus es: quapropter p̄nas dabis. quūq; itā obsequiis & cultu a se
auerisset nihilominus & ferre & tractare ciuitatē usq; ad Antoniū exerci
tū p̄seuerauit. quare cū Anthenodorus huiusmodi ciuitatis statū repper
risset: primo illū & eius complices urbis tradūcere aggressus ē. Sed ubi
nihilominus ab iniuria abstinebant ea auctoritate usus est: quā a Cēsa
re acceperat. eos itaq; exilio dānatos elect. hi uero i illius edīū pariete cōscri
pserūt. res iuuenū consulta uirū crepitus senio: quod ille i iocū accipēs
ascribi iussit tonitrus senio. Quodā eius humanitatē contēnēs cū uitē
lubricū hēret: & noctu p̄ter eius domū trāsiretorū hostiū ac patriē
resperfit. ille quū seditionē acriter i cōtione reprehenderet: urbis inquit
morbus & malus habitus: tū ex multis rebus: tū ex excrementis perspici
potest. Sed hisioici fuerunt. Nestor uero Academicus: qui ætate nostra
Marcellū Octauie sororis cēsarīs filiū instituit. Atq; hic etiā post Athe
nodoceū ciuitati p̄æfuit & apud duces & apud ciues in honore maximo
habitus est. alioq; quoq; philosophoy nomina quos noui multoy dicere
possem: sed ex iis qui per urbes peregrinaret & optime scholis regeret.
Plucidas fuit & Diogenes: Diogenes etiā poemata i adoleſcētia com
posuit maxima ex parte tragica gr̄matici fuerunt: quoy scripta extēt. Ar
temidorus & Diodorus optimus tragediarū poeta: ex iis q memorat fuit
Dionysides. sed p̄cipue Roma maximā eruditoy hominū multitudi
nē asferre potest: q ex hac urbe sūt. tarsensibus. n. & alexādrinis plena ē:
ac Tarsus qd̄ ē huiusmodi. Post cydnū pyrtus seq̄ ex catonia fluit:
de quo ite secius mētionē. scribit Artemidorus: hūc solos recta nauigat
one esse stadia. l. p̄xia ē mallus i edito quodā loco sita. opus Amphilochi

& mopsi auguris apollinis & latonæ: de quibus ualde multa cōficta sūt:
& nos ante mētionē fecimus: quū de Calchātē diceremus: & cōtrouersia
quam calchas & mopsus de diuinatione habuissent. hanc cōtrouersiam
nō nulli Lyciā trāsferūt: ut Sophocles q̄ eā tragico mote Pāphylā uocat
quēadmodū & Lyciā Cariciā & troiā Lyciā ac Phrygiā: & cū ali tū etiam
Sophocles calchātis obitū hic tradūt: & nō solū de diuinationē sed de inu-
perio cōtētionē sunt fabulari. Dicunt. n. mopsū & āphilochū ex troia
pfectos mallum cōdidisse. postea Amphilochū argos digressum cū argi-
uis non placuisset: illo rediisse: sed a regni cōmunicatione exclusum sin-
gulari certamine cū mopsō cōcurrisse: & cū simul cecidissent sepultos ef-
freniter se tamē distantes: & adhuc sepulture ppe pyramū circa margarita
ostēdunt. Hinc fuit Crates grāmaticus cuius discipulū Panetiū dicunt.
Vltra hāc oēs est halenius cāpus: p quē phalotas Alexandri equatū du-
xit: quū ille Phalangē p oēs marinmā & mallesem agrū lissū uersus: &
Darii copias ex solis duceret. Tradūt Alexādrū ppter cognationē cū ar-
giui āphilochō sacrificasse. Hesiodus dicit: āphilochū ab Apolline ap-
d solos interemptū qdā apd haleniū cāpū: quidā i Syriā: quū ppter cōtē-
tionem ab halenio discederet. post mallum sunt egeæ oppidum quod
stationem habet. Postea sunt amanides portæ quæ stationem habent in
quas amanus mons definit a tauro descendens: qui ultra Ciliciā ē ori-
entē uersus: semp a Tyrānis occupatus: loca munitissima obtinentibus:
etate nostra his oñibus positus ē Tarcodemētus uir memoratu dignus:
& ob præclara facinora rex a romanis nūcupatus: q postea suis succes-
sionē tradidit. post egeas est lissus oppidū quod stationē habet: & pindus
amnis. hoc in loco Alexāder cū Dario cōfixit. hē lissus sinus i quo rho-
sus ciuitas ē: & myriandrus ciuitas & alexādrīa & nicopolis & mopsi do-
miciliū & quæ portæ appellant: Cilicū & Syroꝝ cōfiniū. i Cilicia ē Di-
anæ Serpedoniæ sanū & osculū: ubi numine pēni respōsa dāt. Post Ci-
licā prima Syroꝝ ciuitas est Seleucia i pieria p̄xime otomtes emittit. Ex
Seleucia solos usq̄ recta navigatione sunt circiter mille stad. Sunt q di-
cant Cilicis troianos quorū Homerus meminit. Cilicū q trāsfluxū sūt au-
dores fuisse: q̄q̄ ad illis plurimū distēt: & quædā loca ibi ostēdūt: quēad-
modū i Pāphylia Thebā & Lymessum. qdā econtra atq̄ etiā cāpū quen-
dā Haleniū ibi monstrāt. Nunc trāsaurinis partibus dicat Cheronnesi
pagatis: hæc adiicienda sunt. nam Apollodorus in nauū dinumeratiōe
hæc etiam dicit: omnes Asianos troianorum socios a poeta dinumerari:
qui quidem Cheronnesum habitant: Cuius angustissimus lissus est:
iualium inter Sinopensem recessum atque lissum. exteriora uero hæc
ta cū Cherōnesus Triquetra sit esse inæqualia. Nā ex his aliud a Cilicia

usque in Chelidoniae p̄greditur aliud uero citius usque ad Euxini os:
aliud iam citius Sinopem usque:quare illud solos eos qui sunt i Cher-
rōnesi:per eadē cōuicimus fallū esse:p̄ quā prius cōuicimus:non solos
eos q̄ sūt itra Halymnā loca pharnaciz p̄xima: i q̄bus Halizonos dixi-
mus:quēadmodū ea sūt extra Halymnā.& extra līthmū. siquidē & ex-
tra angustias quā inter Sinopē sunt atq; līthmū:& nō mō has sed etiā ue-
ras angustias definiuit cū illas p̄ his poneret:& qđ omniū stultissimū ē:
dixit Cherōnesum Triquetrū esse:& tria esse latera exteriora.Nam qui
exteriora latera dicit: id latus excipere uidet quod circa angustias ē quā
si & hoc etiā sit latus:sed nō extetius nec ad mare.Si igit angustiaz adeo
coactē essēt:& latus ad urbē līthmū:& latus ad ipsā Sinopē uergēs
p̄tine iter se iungerent:dici posset Cherōnesum triquetrū esse:nunc ue-
ro cū āgustiaz quā ab eo dicunt:tribus milibus stadiorū iter se distīcti-
tia ē dicere tale quadrilaterū triquetrū esse:& non Chorographici le-
ti am qui metrocornico Chorographiā edidit:de terre sita s̄cribēs:i eadē
est incipia qđ līthmū ad minimum iteruallū reducat: quātrū dixerūt q̄ di-
midū totius sunt mētri:& quātrū Artemidorus qui eū dixit esse mille &
quingētū stadiorū nō dū.n.i hoc triquetrū figurā cohibet. sed nec exte-
ra latera rectē distīxī:dicēs unū esse ab lītho usq; in Chelidonia:totā enī
Lyciaca ora:q̄ restat i rectū tendit & rhodiā trāsmarina physcū usq;
hinc uero cōtinēs flexū quēdā accipiēs iā secundi & occidentalis lateris
initū facit:usq; i p̄pōtidē & byzātiū.Sed quū Ephorus dicit.xvi.natio-
nes hāc cherōnesū icolere tres grācas reliq; barbaras p̄ter mixtos ho-
mines ad mare qđ ē Cilicas Pāphylos Lycios Bithynos Paphlagōas Ma-
riādynos & Troas & Cares.Pisidas uero ac mysos & chalybos & mylas
i mediterranea.Apollodorus hāc diuidēs:decimā ac septimā nationē ad-
didit galatā: quā iunior ē Ephoro.ex his autē dicit grācos nōdū troiano
tēpore colonos misisse.barbari uero magnitudine tēporis mltā cōfusio-
nē hūt.dīnumerari autē a poeta & troes:& eos q̄ nūc Paphlagonēs nomī-
nāt & mysos & Phryges & Cares & Cilices:maiores uero p̄ lydis & alias
icognitas gētes:ut halyzonas & caucōas.itrē extra dīnumerationē esse ce-
tios solymos & cilicasq; ex thebāo sunt cāpo & lelegis.Pāphylos uero &
bithynos & mariādynos & pisides & calibes & mysos & capadoces ne-
q̄ nomīari:ut qđ hāc loca nō dū ab eis icolerēt. ut qđ i aliis cōprehēde-
rēt natiōibus:ut hidryēses & Termile i caribus dolioēs & bebycos in
phrygiis.Sed nec ephori sententiam uidet bene hāc trāligere. poeta
autē dicta p̄mutat & falsō adducit.nā hoc primū ab Ephoro querēdū
fuit:cur calybes intra cherōnesum ponat cum a Sinope & Amiso tam
longe distēt orientē uersus.nam qui huius cherōnesi līthmum dicunt

esse lineā ab illo in Euxinum ductam: et q̄ uasi meridionalē faciunt. Qui
d̄ putat eā esse: quae ad urbē Sinopē tendit. quidā eam quae ad amasum
est: eā autē quae ad calybes ē nullus: cū ea omnio sit obliqua. nā chalybē
meridionus: p̄ minorē harmeniā describeret & p̄ euphratē: q̄ totam ita
le Cappadociā cōprehēdit: & commagenā & amanū & illicū sinū. Quae
re si isthmū ab obliqua linea terminari cōcederemus: maxima pars hox
& praesertim Cappadocia iterius cōprehēderet. atq; is etiā q̄ pprie nūc
pontus appellat: qui est Cappadociae pars euxium uersus: quare si Cha
lybes Cherōnēsi pars dicēdi sūt: multo magis Caeones & utriq; Cappa
does & Lycōnes: qui etiā ab eo sunt praetermissi. Sed quare Chalybes
i mediterranea posuit: qui a poeta Halizones dicti sunt: quēadmodum
nos supra demonstrauimus. Rectius enim erat ut eos diuideret & prim
ad mare collocaret: prim ē mediterranea quēadmodum de Cappadocia
Ciliciāq; faciendū est. Ille uero ne eā quidē nominauit. De cilicibus solū
fecit mentionē q̄ ad mare habuit: q̄ itaque sub Antipatro deribita erant:
& Homonades: & alii complures Piliidis finitimi.

Qui mare non norunt: nec salās aquoris escas:

Quē locū capiēt: sed nec Lydos nec maonas cōmemorauit. Siue iidem
sint siue diuersi siue p̄ se siue in alia gente comprehendant. Nequaquā eni
tam insignis natio occurrere potest. nec si nihil de ea dicat uidet nihil neces
sariū praetermittere. Mixti autē quam sunt: nulla enim loca p̄ferre pos
sumus uel ab eo nominata uel praetermissa praeter praedicta: quae quidē
mixtis tribuūtur nec ex iis ullos quos dixit uel praetermisit. Nā si imixti
sūt cū aliā praualerēt uel grāci effecti sūt uel barbari. Tertiū uero mixtū
genus nullū scius. praeterea quō tres grāce nationes sūt: q̄ Cherōnēsi ha
bitāt. Nā si hoc ideo ē: q̄a Iones & Atheniēses olim idē erāt. Dicet etiā
idē Dorei & Aeolici: q̄ duae nationes istū sūt. Si uero p̄pter postero
res mores sūt distinguēdi quēadmodū p̄pter linguas: nationes quatuor erūt
quēadmodū & linguae. Sed hāc Cherōnēsi ex Ephori definitiōe nō solū
Iones incolūt uel etiā Atheniēses: ut in p̄ticularibus declaratū ē. at huius
modi q̄dam aduersū Ephorū dubitāda erāt. sed haec Apollodorus nō mī
rū curauit. xvi. uero nationibus ipse. x. ac. vii. addidit galatas: q̄ & utile ē.
nā ad eos: perachonē q̄ ab Ephoro dicitur uel praetermissū: nequaquā ē ne
cessariū. ipse. n. causā affert q̄ d̄. i. haec oīa post illius aetate fuisse quum ue
ro ad poētā trāsīt id recte ait quod post troiana tempora multa barbaror
um confusio facta est propter mutaciones Nā quaedā uicta sunt quaedā
iminuta quaedā distracta quaedā i unū coacta. Sed nō bene dicit duplicē
causam esse: q̄re poeta quorūdā nō meminit. quod scilicet uel nō dū haec
natio inhabitaret: uel quod ab alia cōprehēderet. nā Cappadociam cum

Catonis & Lyconis nō nominat ob neutram etiā hanc causā. nulli enī huiusmodi historiā de his habemus præterea curare respōdere: q̄re Hor-
merus Cappadocas & Lycasēs prætermisit: qđ uero Ephorus præterit
& ipsum præterire & ad hoc illius sententiā asserere: quid id pericrūt? &
pericrūt ridiculū est. Inē docere quare Homerus maones p̄ lydis posuit:
quare uero Ephorus nec lydos nec maones nominauit nō declarare: shal-
tū est: & cū dicat poetā ignotō: quorūdā mētionē facere: de Caucoibus
qđē & Solymis & cenis & lelegibus & cilicibus q̄ ex Thebāo cāpo erāt
recte dici. Halizonas uero ipse fingit: imo ipsi primo Halizonas ignora-
uerūt. & mltis modis scripturā mutauerūt. argēti uenā fingētes atq; alia
p̄ multa & magna occurrūt: quæ uā defecere. Ad hāc ab̄itionē illos etiam
historias contulerūt quas Sceptius pōit a Callisthene accipiēs & ab aliis
qb̄ uisā: q̄ falsē Halizonū opinionis nō sunt imunes: qđ. s. Tātalī & Pe-
lopidæ: diuitiæ a metallis puenire: quæ circa Phrygiā & Sipyli erāt. &
qđ Cadmi opulētia a Thracia fuit & Pāgeo mōte: & priami ex auro qđ
circa Abydū effodiebat: cuius nūc uix ulla uestigia apparēt. multa etiā
ātrique: metalloꝝ signa loca effossa exhibēt. Myde quoq; opes ex metal-
lis fuerēt: q̄ circa uermiū montē erāt. Gygis & Alyatis & groci ex eis quæ
apud Lydū oppidū desertū: inæt Atarnē ac Pergamū: qđ quidē loca
effossa habet: ppter metalloꝝ inq̄sitionē. præterea Apollodorus merito
i hoc reprehendi pōt: qđ cū ceteros reprehēdere solus sit: q̄ mltā p̄ter
ter Homeri sententiā inouatū: hoc nō solū negligēs fuit: uex etiā cōtra-
ria i unum collegit: quæ nō eodē modo dicunt. Nā cū Xanthus lydas di-
cat post res troianas Phryges i europā & leua pōti uenisse: & Scamādriū
eos ex betecyntia & Ascania duxisse. addit Apollodorus Homerū eius
ascaniæ meminisse: cuius etiam Xanthus.

Phœcyæ & Ascanius Phrygiæ duxerūt ceteros
Longe ex Ascania.

Quid si sic habet trāsmigratio certe post res troianas facta ē. In bello aī
troiano auxiliū a poetā cōmemoratum: ex ulteriore uenat regione: ex be-
recyntibus scilicet & Ascania. quod nā ergo erāt Phryges?

Qui ppe Sangari ripas tunc castra tenebant.

Quū primus auxiliator dicit cū qb̄us electus erāt: quomodo prius ex be-
recyntibus Phryges accersisset: cū qb̄us cōuētiā nllā habebat? finios
āt & eos qb̄us ipse prius auxiliatus ē prætermisit: & cū sic de Phrygibus
dicat: de mysis etiā addit nō admodū coherētia. Ait. n. mysie uicū qđā
Ascaniā uocari: circa lacū eiūsdē nōis: ex quo & Ascaniū ānē decurrere si-
ciocius mēinat Euphoris Ascaniū ppter mysi & Alexander Eolus iqt.
A quibus Ascaniæ circum habitant aq̄ue.

Acanthi p labra lacus: quibus antea Dolion

Sileni mansit filius ac melior

Vocat inquit Dolionia & Mysia regionē eā quæ circa Cyzici ē Meleso
polim uersus: quare si hæc ita se habet & ex poetarū testimonio comptor
bant & ex iis quæ nūc mōstrata sūt. quid phibeat Homeri huius Aca
canis meminisse: & nō eius quæ a Xantho commemoratur. sed quoniam
de his sic dictū ē: quū de mylis ac Phrygiis tractaremus: idcirco quan
tū ad hāc pte finē faciūsus. Reliquū ē ut cyprū pagremusque huic che
roneso ad austrū adiacet: & quoniam ut antediximus mare comprehensum
ab ægypto & phœnicia & Syria & reliquis oras usq; i transmarinā rhodi
regionē compositū ē ex ægypto pelago & paphlyio: & eo quod Isthmo sy
nui proximum ē. i hoc cyprus iacet: quæ ptes septentrionales Ciliciæ Tracheæ
cōtiguas habet: quibus etiā cōtinēn. proxima ē. oriētales Isthmo sinui:
occidētales a Paphlyio pelago alluas: australes autē ab ægypto. Hoc ita
quæ ab occidēte libyco & carpathio pelago pmissæ. ab austro atq; orien
te ē ægyptus & sequēs oras usq; seleuciā atq; Isthmum. a septentrione Cyprus
Paphlyiū pelagus. Hoc enim ab Aquilone a Ciliciæ Tracheæ & Pam
phylia ac Lyciæ extremis cōprehēdit usq; i Rhodiā regionē ab occidē
te Rhodiæ insulæ: ab oriēte Cyprī parte: quæ Paphū uersus & Acanthū
tē iacet. a meridie ægyptio pelago cōfundit. Cyprī ābitus ē trium milium
& quadringētorū ac uiginti stadiorū: sinū se iherēti. Eius lōgitudo ē a cli
dibus i Acanthē pedestri itinere mille & quadringētorū stadiorū: ab oriē
te i occidēte pgrēditū. Sūt autē Clides insulæ duæ ante Cyprū ad orienta
les eius ptes sitæ. Hæ a Pyramo distāt stadiis septingētiis. Acanthi pmon
torū ē siluofum: qd̄ duarū mamillarū speciē præbet. & i occidētalibus in
sulæ pnbis sitū ē: dicitur ad aquilonē. id Selenuntē uersus Ciliciæ Tracheæ
proximū ē: mille stadiorū: trāitu Sidā uersus. Paphylia mille & sexaginta
Chelidonia uersus mille & nungentorum. Tota insulæ figura ē pte alte
ra lōgior: sea Isthmus facit ad latera quæ latitudinē termināt. Sīgula eius
ptes (ut breui cōprehendamus) ita se habet a signo continēni proximo
incipientes. Diximus alibi Cromyi extremū quod ē Cyprī pmonitoriū:
ad Anemurium pmonitoriū Ciliciæ Tracheæ opponi p tricentorum &
quingēta stadiorum interuallum. Hinc iam insulam ad dextram &
continēntem ad sinistram habentes ad aquilonē & oriētē & clidas na
uigāt recta nauigatione stadiorum septingētorū. i quo spatio ē Lapathus
ciuitas quæ stationem habet & naualia: Lacronū & Paxandri opus: iuxta
quā erat Agidus. Postea est Aphrodisium: ad quod insula perangusta ē.
Nam septuaginta stadiorum interuallo Salamina transiit. Postea Achi
notū acta quo primū Teucer applicuit: is q i Cypro Salamina condidit a

paire (ut fert) Telamone pulsus, postea ē Carpathia ciuitas quæ portum
habet circa Sarpedonē p̄montorium sua. Istiemi trāsitus ex Carpathia est
stadiorū triginta uersus insulas Carpathias & australe pelagus. Postea est
mōs & promotoriū: Mōs summū Olympus dicit: ubi Veneris ætæc tē
plū est: qd nec uidere nec adire mulieribus licet. in fronte sunt Chides
& aliæ cōplures insulæ: postea Carpathia post quas est Salamus: uide Ari
stus fuit rex cōscrip̄tor. Deinde Arfinoe ciuitas & portus. deinde alius por
tus nomine Leucola. Deinde p̄motoriū Pedaliū: cui collis altus & asp̄ mu
niet: mōs: cuiusdā signū præbēs: Veneri sacet. Hinc ī Clidas sūt stadia
sexcenta & octogita. Postea est Sinuola quædā & alps præternauigatio.
ea Cerrū itur quæ ciuitas portū clausum habet. ex hac Zeno fuit stoicæ
sectæ auctor & Apollonius medicus. Hic usq; Barutū sunt stadia mille
& quingēra. Deinde ē Amathus ciuitas: intermedio spacio est oppidū no
mine Pæla & Olympus mōs: q̄ mammille specē præbet. Deinde curias
peninsularis quæ a Thronis distat stadiis septingentis. Postea est Cuni
turbs quæ stationē habet. Hic argui cōdiderūt. Quare iam licet eius otū
um p̄spicere qui elegiam composuit: cuius initium est

Nos ceruæ phœbo sacre: dum tela p̄ undas

Effugimus: cutu uenimus huc celerī.

Sive ea delus sit sive quæcunque: Dicunt enim ceruas ex Corycio iugo
delapsas: e ilicio litore in curiada aclam tranare: & addit.

Res dictu mita est: quoniam nos in uia pacto

Maria: p̄ aërios transiimus zephyros.

A Coryco enim ī Curiada aclā circūnauigātes nec zephyr: nec isulam a
dextris habēt: nec trāsitu ullū a sinistris. Inarū itaq; occidentalis circū
uigationis Rhodiæ respiciētis Curiū est. Postea est p̄motoriū unde iu
ciunt q̄ Apollinis atq; contigunt. Postea est Terra & Boofura & Palep
phus: ad decē stadia supra mare sua: quæ stationē habet & antiquū Vener
is Paphiæ tēplū. Postea est Zephyriū p̄motoriū qd stationē habet: &
altera Arfinoe cū statione & tēplo & lucomō p̄cul a mari ē Hierocepā:
postea Paphus ab Agapenore condita quæ portū habet & tēpla eptime
structa. ea pedestri innere distat a Palepapho stadiis. lx. p̄ eā uis q̄ Palepa
phū it quotānis festa celebrāt: ad q̄ uiri siml ac mulieres ex aliis urbibus
cōsūūt. Quidā dicūt Paphū ab Alexādia distare p̄ tria milia & sexcenta
stadia. Deinde post Paphū ē Acamas. Post Acamā ē oriētē uersus nauiga
tur ī urbē Arfinoē: & ī iouis lucū. Postea ē solus: q̄ portū hēt: & sumē &
Veneris & Isis delubg. Eā Phalerus & Acamas Atheniēses cōdiderūt.
icolar: soli dicunt. Hinc fuit Sasanoor Alexādi sodalis: uir q̄ principatū
meruit. ulterius est Limenia ciuitas in mediterranea. Postea est Crōmyi

pmotoriū. Sed quid opus ē poetas admittat: eos præsertim q̄ ōne studi-
um ponunt ī elocutione. Si Damasci dicta consideremus: qui īsula lōgi-
tudinē a septentrione facit ad meridiem: ab Hærocepiā scilicet in Cīdias.
At nec Eratosthenes recte hunc enim reprehēdēs: nō a septentrione Hæ-
rocepiā ponit: sed ab austro quæ profecto nō ab austro est: sed ab occidē-
te. Siquidem in occidentali latere jacet ubi & Paphus est & Acamas. ac
Cyprus quidē sita talis est: uirtute autē nulla īsulæ inferiorinā & uino
abundat & oleo frumētū quoq; satis habet. aris metalla ap̄d Tenassium
abūdāt: in quibus uitreolū & rubigo aris nascit ad medicinæ usum idon-
ea. Auctor est Eratosthenes: quū olim campi adeo siluis essent occupati
ut colī non possent: parum ad hoc metalla prodesse: quum uero arbores
ad aris & argenti decoctionē exciderēt: accessit ille etiam classium ædifica-
tionem quum mare iam intrepide ac potenter nauigatēt. sed quū nulla
ui euincere siluā possent pmisum est uolentibus ut eam exciderent: &
purgatā peculiare atque immunē sibi haberent: in initio Cyprī Tyran-
nos p̄ urbes habebant. Sed postq̄ Ptolemaici reges potiti sunt ægyptos:
Cyprus ī eorū dicionem concessit fauēbus Rōmanis. Sed ubi potitēus
Ptolemæus Cleopatrz parui: nūc regnantis deliquit & aduersum her-
ne de se meritos īgratū se præbuit: & ipse sublatu est. Et īsula a Roma-
nis occupata: & prætoria prouisa p̄ se facta est. Sed maxime tollendi re-
gis auctor fuit. P. Claudius pulcher: qui in piratas icidēs quo tēpore Ci-
lices uigebāt: īperato sibi redēptionis precio: misit ad regē orās ut se redi-
meret. Rex enī precium misit sed pexiguū adeo ut pirata id accipere
erubescerent: quare pecuniā regi remiserūt. P. Claudio sine precio dimis-
so. q̄ liberatus utriq; gratiā tenuit. Nā Tribunus Plebis creatus euicit
ut. M. Cato Cypesi mittat eā ab rege ablaturus. Ptolemæus re īnrellecta
prius q̄ ille aduenisset seipse interemit. Cato īsulā accepit & regis opes
uendēdit: pecuniā omniā ī publicū arariū relata. ex illo cyprus prætoria
prouisa fuit & nūc ē. q̄q̄ paruo tēpore īteriecto. Antonius eā Cleopatrz
& sorori eius arsinoe tradidit. quo sublato omnia eius acta rescissa sunt.

¶ Quintusdecimus circa Indiā Persiamq; uersatur.

X asia restant ea quæ transaurum sunt præter Ciliciā
Pamphylīam ac Lyciā: & quæ ab Indiā in nilum usque
inter aurum: & exterius australe mare comprehendun-
tur. Post Asiā ē Libyā de qua postmodū dicemus Nūc
ab Indiā est incipiendum. Ea enim & maxima est & ad
orientē exposita. Sed æquo animo audiendū ē. Nā & lōgissime abest. &

a non multis ex nostris uisū: & si qui uiderūt p̄e uiderūt. Fleraq; aut nar
rāt ex auditu: q̄ etiā ea quæ ab eis p̄specta dicunt̄ i trāsitu quodā milia
riū: & p̄ discursu deprehēsa sūt. quapropter nec eadē semp referūt: ab is
etiā qui quasi acutius p̄quīta conscribunt: ex iis etiā nonnulli quīq; si
mul & i exercitu & i peregrinatione fuissent: quēadmodū q cū Alexandro i
asia militarunt: p̄sep̄t quique cuiq; contraria dicūt: qd̄ si de uisū t̄m̄pore
iter se discrepāt quid de iis putādū est quæ sciunt̄ ex auditu? Sed nec q
multo tēpore post de iis cōscripserūt: nec q nunc eo navigant quicq; ex
eīe dicūt. A pollodorus quidē p̄thicay rerū conscriptor: quum mētiōē
de græcis facit q bactrianam ceperūt ac de Syriacis regibus a Seleuco
Nicatorē p̄fectis refert eos quū admodū aucti essent. Indiam iuasisse. de
prioribus autē rebus nihil omnino explicat. imo pugnātia dicit scribens
plus indit illos q̄ macedonas subegisse: eucratidā scilicet mille urbes ha
buisse: macedonas uero: gentes eas oēs quæ iter hydasperm sunt atq; hy
panim: numerū urbū milia ac nouem: quare nulla minor esset eo
metropoleatq; ōnē hāc regionē Alexandrū poro tradidisse. præterea mer
catores qui p̄ nilū & Arabiū sinū ex ægypto i Indiā nauigāt: pari admo
dū i gāgem usq; pueniunt: atque hi quidē priuati homines & ad locū
historiā minime idonei. Inde tamē ex uno loco & ab uno rege P̄dione
& alio Poro: legati cū munibus ad cesarē augustū uenerunt. Isē sophi
sta indus qui igne consumptus: tale de se spectaculū exhibuit: quale Ca
lanus Alexandro. quare siq; rebus his omissis ad ea īspiciat: quæ sūt Ale
xātri memoriā gesta sunt multa obscuriora iueniet. sed par est alexandrū
huiusmodi p̄sp̄eritatū ābitiōē p̄morū fidē his adhibuisse: unde Nean
chus ait eū contēdisse p̄ Gedrosiā cū exercitu p̄ficat: quum intelligeret
Semiramī ac Cyꝝ exercitū i indiā duxisse: & illā cū .xx. hominibus: Cytū
cū .vii. aufugisse: maximāq; esse Alexandri gloriā qui p̄ eadē loca & gētes
uictor quū exercitu seruatus fuit. ille quidē credida. Nos uero quomō
de rebus idicis certā fidē habebimus? Cui dictio Megasthenes cōcordat
dicēs āniquis indoy historiis fidē non esse adhibēdā. Dicit enim nec ab
Indis unq̄ emissam expeditionē: nec extrinsecus i Indiam quēq; cum ex
ercitu p̄fectum esse aut uicisse: præter Herculem & libey patrē & nup
macedonas. Hī Sesostrim ægyptium & Tesaconem & æthiopē usque i
europā possisse ait. Naboco drosorum autē qui magis a Chaldeis pro
banur q̄ Hercules usq; ad columnas peruenisse. Quousque etiam Test
conē. Illū uero exercitū ex iberia i thraciā pontūq; duxisse. Idanthyrsū
Scythā Asiā excurrisse usq; in ægyptum. Indiam eoz neminem angū
se. Semiramim priusq̄ egredereē obuisse. Persas uero Hydracas ex India
mercede accersisse. Illos autem copias suas i Indiam duxisse nūq; prope

nam accessisse cū Cyrus duceret i Massagetis Herculis & Bacchi res gestas Megasthenes cū paucis quibusdā credit. Alioꝝ magis p̄ se q̄bus ē Eratosthenes fabulosa & minie credēda arbitrat̄: ut græca Hā liber pariter ap̄d Euripidē i Bacchis iuuenum more ita iquit.

Aurifera adui & culta Lydoꝝ loca.

Et Phrygiam: & uisus sole Persarum campos.

Bactra: & rigentēq̄ hyeme medoꝝ terrā.

Felicē Arabiā: & que Asiā permeauit omnem.

Est enī qdā ap̄d Sophoclē q̄ Nyssam decātar: ut mōē Baccho sacrum.

Vnde ego conspexi debacchatam mortalibus claram nyssam

Quam corniger bacchus iocundā sibi obsterice colit.

Vbi ales non clangit.

Et cātera dicunt etiam Bacchum ad femur educatū. Poeta de Lycurgo Edono sic ait.

Qui quōdam altricem Bacchi sacramq̄ ruebant.

Per Nyssam.

Ac de baccho qdē hactenus. Hercule uero quidā tradūt i aduersa parte sitū fuisse usq̄ ad occidentis fines. Quidē i utraq̄. Ex his autem Nyssæos gēre quidā nominarūt: & Nyssam urbē a Baccho cōditā & monti urbē iminētē noīe fēmur: allegātes ederā ibi nasci: & uites q̄ fructū ad maturitatē nō pducāt. Nā racemus prius q̄ grādescat effluit ppter hymbriū exuberātiā. Dicūt p̄terea Oxydracas a baccho pfectos: ppter uites q̄ ap̄d eos nascūt: & uictū sūptuosū & p̄terea q̄ eoz reges castitēsem ap̄paratū: & ceteros exitus cū tympāis & stola colore isecta bacchico more faciūt. qdē etiā ap̄d Indos ceteros p̄celebre ē. Quū Alexāder petrā quandā noīe auernū primo adortu cepisset: cuius radices Indus nō procul a frōte suo p̄fluit gloriabūdi dixerūt: Hercule ter petrā adortū ter ide res pulsū fuisse: ab is aut q̄ cū eo militauerāt pfectos uolūt Sibas generis signū seruātes qdē pellibus amittūtur quēadmodū hercules & qdē clauas gerant easq̄ bobus & mulis iurant. Hāc fabulā ex is cōfirmāt q̄ de cauaso ac p̄metheo memorāt: quē a parua qdē causa huc ex pōto trāslata sunt. Nā quū factā quidā spelūcā ap̄d Paropamisadas uiderūt: ea dixerunt uictū fuisse prometheū: atq̄ herculē ut illū liberaret huc uenisse & hūc esse cauasum: in quo græci uinctum p̄metheum tradiderunt: quē oīa eoz signēta esse q̄ Alexandro adulari studebāt: certū ē ex eo maxie qdē scriptores non concordant sed alii mentionem de hoc facit: alii minime. Non enim par est res adeo illustres & ābinone plenas nō esse auditis: & si sūt audite nō uidet̄ uersimile nō fuisse existitatas dignas mēora: fuisse p̄teritū a fidelissimis eoz: Tū ex eo qdē n p quos herculi &

de m. m. m.
Tepm. adu. m.

baccho trāseundū erat: nullum signū habent quo ostendāt illos p eā ter
rā trāsiisse. Præterea eiusmodi herculis sola mīso posterior troiana me
moriam signētū eorū uidet: q heracliam cōdiderūt: siue is pīander fuerit
siue alius. Antiquæ enim statux talem ornatum non habent. Quare i his
id tenēdum est qd ad eādem p̄xime accedit. Nos & i superioribus Geog
raphiæ libris hæc digressimus quātrū fieri potuit diligenter & nunc etiā
digeremus. Illis enim ad manū utemur & alia adiciemus quātrū uidebū
tur ad euidētiā opportunum. Sed ex digessione quæ tunc facta fuit: ea
præsertim certissima uidebātur: sūmatim ab Eratosthene tradita erūt
i tertio geographiæ libro de ea scilicet quæ tūc India putabatur: quum eā
Alexander p̄grauit: & Indus flumen eius cōfinium erat. & Ariane quā
deiceps ad oriētē suā perse tenuerūt. postea magnā eius p̄tem Indi occū
pauere macedonibus ademptā. Arque hæc ab Eratosthene traditū: Indū
a seprētrione tauri extrema terminār. ab Ariane usq; in oriētale mare
quæ idigene p̄culatim nomināt popanifum Emodū Imaum & aliis no
minibus. Macedones uero caucasum uocāt: ab occidente Indus fluuius:
australe & oriētale latus: quæ sunt longe aliis maiora i arhianicū pelagus
p̄cutrūt. unde regio Rhōbi figurā præbet. Nā utrūuis maierū laterum
cōtariū sibi latus tribus milibus stadiorū exuperat: quātrū est commune
oriētale & meridionale oræ p̄montorium: qd extra i utrūq; æqualiter ex
currit ad aliam littoris regionē. Quare occidentalis lateris a caucasis mon
tibus i australe mare. xiii. milia stadiorū colligūtur: secundū idū flumen
usq; ad eius hostia. p̄propter ex contrario orientale latus assumptis p̄or
montorii tribus milibus erūt. xvi. milia stadiorū. Arque hæc est & maxia
& minima regionis latitudo. Lōgitudo uero ē ab occidēte i oriētem: qd
de ea p̄re: quæ usq; palibothra p̄cedit certius dici potest. Nā Scoris mē
surata ē & uis regis habet stadiorū. xx. milia. Vltiora uero cōiūctura de
prehendunt per nauigationes quæ ex mari sunt p gāgem Palibothra us
que. quæ sunt stadiorū sex milia. Tota uero uel breuissima ē stadiorū
xvi. milia ut ex certa diuturnæ iūnerū descriptione deprehendisse se Era
rosthenes affirmat cui etiam Megasthenes assentit. Patrocles uero mille
stadia detrahūt. Rursum si huic distātiæ p̄montorii distātia addat p̄re
sentim quæ ad ortum uergit scilicet tria milia stadiorū. Longitudo maxia
conficiet quæ est ab idi hostiis secundū littoris regionem usq; ad dictū
p̄montorium & oriētales eius termines. Hoc i loco n habent. qui cōci
uocant: ex his perspicui potest: quātrū aliæ sententiæ sint diuersæ. Nā ne
fias dicit Indiam nō esse minorem reliqua Asia Onficritus dicit eā esse
tertū orbis partē. Nearchus quattuor mēsum iter per campum. Megas
thēnes & Demachus moderatius. Nam supra. xx. milia stadiorū eam

põe ponunt: quæ ab australi mari i caucasum tēdit. Deimachus secundū
quedā loca supra. xxx. milia: contra quos i superioribus ē a nobis dispa-
ratum. Nūc hoc tantū dicere sufficiat: qđ id ueniam perētibus plurimū
opitulat: quōq; de rebus indicis dicūt non affirmāt. Tota india flumini-
bus irrigat. q uoꝝ quedā in duo maxima irrūpunt. Indū atq; gangē quæ
dā propriis hostiis i mare emittunt & oīa ortū habēt a caucaso primo ad
meridiē delata. postea alia in eadē pmanēt cursu præsertim quæ i Indū
influit. alia flectunt ad orientē quēdamodū ganges q a mōtib; descē-
dēs quū in planiciē peruenit ad orientē conuersus: & Palibothra ciuitas
ē maximā præterfluēs in eius mare p̄gredit. & unū hostiū habet: quāq;
omniū Indioꝝ flumē maximū sit. Indus duobus hostiis in mare ad me-
ridiem emittet. Patralerinā completēs ægyptio delta p̄similē. Ex horū
fluiorū uaporibus & cretīs stagnāt cōpi. Nā & Eratosthenes dicit Indiā
æstiuis hymbribus madere. & eo tēpore linū serit & milū & Sesamum.
Oriza & Bolmorus. Hiberno aut tempore serit triticū ordē legumina
& alie fruges esculēte quāz nos ignari sumus: & fere eadem nascunt in
India: quæ i ethiopia & i ægypto. Indici fluiui omīa ferūt præter Hippo-
potamū quāq; onisicritus dicat eos etiā i idia p̄creari. Ex hominibus me-
ridionales colore ethiopibus aspectu a capillatura aliis p̄similes sunt. Nā
p̄pter aeris humiditatē non crispant. At boreales ægyptiis sunt similes:
Tā probant: Pelagiā insulā distare dicunt ab australissimis p̄tib; quæ
sunt apđ Coniacos meridiē uersus septē dieꝝ nauigationē: eius lōgitudi-
nē esse ad. viii. milia stadiorū ethiopiā uersus in ea elephātos gigni. Hæc
quē ab Eratosthene tradūtur quibus ea sunt addenda quæ a nonnullis
qui p̄priā scripturā cōponūt: ex q̄sue dici existimāt. Vt ab Onisicrito q
huius insule magnitudinē facit stadiorū. v. miliū Lōgitudinē uero & latitu-
dinē nullā distinguit. Distare eā a continētī. xx. dieꝝ nauigatione: sed na-
ues ueloz uito male nauigare: quæ etiā aliis non mitris sint fabricate.
Inter eā arque Indiā alias insulas esse: Ipsam uero omniū australissimam.
Cetera eā gigni cetera uite sc̄ipitis: alia bobus alia eqs alia aliis terrestribus
animalibus similia. Nearchus de fluiorū effusione hæc affert exēpla qđ
dictū est: Hermi & Caystri & meātri & cauci cōpos similes esse p̄pter li-
mū q e mōtib; delatus cōpos auget imo facit. Deserte aut flumina eū
qui mollior sit & pinguior: ex quo cōpi fiunt. Idque recte dici qđ tale ē
quale illud qđ Herodotus de nilo ait: atque eius terra: qđ ea illius donū
sit. Et p̄pterea nearchus putat Nilum recte eodē nomine uocari quo eti-
am ægyptus. Aristobulus dicit Solos montes & montium ima: pluuiā
& niues sentite. Campos uero tum hymbrium esse expertes: tum niuis
ex incremento fluminum regionem mundariū in montibus per hyemē

capillatura

capillatura

ningere. uere incipiente hymbres icipere ac semper magis augeri. Aſſis
& die & nocte iugiter & copioſe flumina effundis:que ad acturi exor-
tum:ea niuibz & hymbribz ſucta campos irrigare. Quæ omia & a ſe
& ab aliis deprehendi dicit:quum ex popamiſadis i Indiam cõtenderet
poſt Pleadũ occaſum & i mõtibus imoraret: & Hypaſioꝝ & muſicã ter-
ram hyeme permearet. Vere autẽ incipente quum i cãpos & Taxilã ut
bẽ maximã atque hic i hydaſpem ac Pori regionẽ deſcẽdiſſet. Hyeme
quidẽ aquã nõ uidiſſe ſed niues ſolũ:& primo Taxilis pluuiſſe: ac poſtq̃
i Hydaſpem ueniſſent & potũ ſuperaſſent:iter in Hypani ſacientes ori-
entẽ uerſus atque ide i hydaſpem rurfum continue pluuiſſe & præſentim
flũibus ereſiſ: Arcturi autem exortu ceſſaſſe:& quum circa nauium ſu-
bricationẽ ad Hydaſpem imoran eſſent:& non multis diebus ante plea-
dũ occaſum nauigare cepiſſent:totũ autumnũ & hyemẽ & uer & ad
uẽſiem aſtare in nauigatione occupantes circiter canis exortum i Para-
lenã pueniſſe:quũque mẽſes.x.nauigaſſent nõq̃ aquam ſenſiſſe uigenti-
bus enã ereſiſ & fluminũ uero excreſcentia campos inundari mare pro-
pter cõtrarios uẽtros intractabile eſſe:& nullũ flũũ a terra inſequi.qd̃ cũ
Nearchus affirmat:de aſtius aut hymbribz nõ cõcordat ſed aſtate du-
cit i cãpos plueri:Hyeme uero nequaq̃. De fluminũ excreſcẽtia cõuenit
iter eoz.Nearchus cũ ppe Acelinẽ caſtrametatus eſſe:dicit ſe coſtũ
fuiſſe ut locũ aliũ aſcẽſu arduũ imutaret:ideque circiter aſtiale ſoliſtitiũ
cõgiſſe.Ariſtobulus excreſcẽtie meſuram cubitoꝝ xl.tradiidit: quoz
uiginti alieuĩ impletẽ ſupra priorẽ pfunditatẽ uſque ad labrum: reliq̃
autẽ.xx.i campos effunderent. Sed in hoc potiffimum cõcordã:qd̃ cõ-
tingit urbes iſulas effici cũ ſupra aggeribus conſtitute ſint quẽadmodũ
i ægypto contingit & ethiopia. Poſt arcturũ iſa aqua ſubcidẽte ceſſare im-
peditõẽ. Addit etiã terrã ſemigelatã & frigore ſiſſam ſeri & fruges opĩ
mar gigni. Ariſtobulus dicit Oryzã in aquis clauſis ſtare factis artolis q̃
buſdã:cõque eſſe altitudine cubitoꝝ quatuor. multi fructus multarũq̃
ſpicag: meri circiter pleados occaſum emũdari ut ſpeltã. Naſci etiã i ba-
triano agro:& in babylonio & i Suſio & i iſeriere ſyria. Megiſtus ſcribit
eã ante pluuias ſeribconſitione tamẽ & irrigatione indigere & clauſis ags
irrigari. Boſmorus quẽ Oniſcritus ait in uenerationẽ eſſe: minor ẽ tripico
& inter annos naſcit. Torretur autem quũ i area excutitur:ſed iurã ne
prius eũ ex area moueãt q̃ igni cõcoxerit:idecirco ne ſemẽ exportet. Hãc
regionẽ ægypto & ethiopia ſimilẽ dicit. Rurfum Ariſtobulus contrari-
etate allata:cũ nilus ex hymbribz creſcat.India uero flumina ex ſepren-
trionalibus querit q̃re intermedia loca hymbribz carẽt. Nã nec iter The-
baica uſq̃ i Syriã & loca Meroe pxiã:nec i idia pibus a Pattalena uſq̃

in Hydaspem pluit. Vltioriē uero regionēā qua & pluit & nixgit per
inde excoli dixit atq; aliā quā ē ultra Indiā cū ab hymnibus & nribus
irriget. Atque ex iis quae cōmemorat uerisimile ē terrā facile a terrarum
nibus cōcun ab humiditate laxatā & facile rūpi ut etiam fluminum aluei
imutent. Vnde ad negotia quoddā missus uidisse se ait plurimum mille ut
bium & uicq; regionē desertā: cū Indus propriū aluē relinqueret & ad
sinistrā cōuersus esset i alium longe pfundiorē & quā abruptissimā: deo
ut regio ad dextrā relicta non āpius effusionibus irrigaret: icū nō modo
alueo sublimior esset: sed etiam omni fluminis iundationēq; aut flumi
ni excreuant & qđ uēti a terra non spātē ad concordat qđ ab Onisciv
ro dictū est la enim maritimā orā dicit palustrē esse praesertim ad flumi
nū hostia propter limū & maris affluxū. & ppter ea qđ marini uenti pre
uileant. Megasthenes Indus secundatē ex eo maxie declarat: qđ eā bis
fructū ferre dicit & bifariā nominat quēadmodū Eratosthenes qui inq;
alterā hybernā sementē alterā aestiuā quomodo & hymbrē. Nullū enī
ānum suentri dicit utroq; tēpore sine pluuia: quāpropter cōingit ānū se
rascē esse: cū semp terra sit secūda fructus autem arborēos multos gigni.
Arborū radices praefertī magnae arūdinū & natura & decoctioē dulces
esse: aqua a solibus reposita: ram celestī q; fluuiali q; dicit qđ ea q; apđ
alios & fructū & succo: maruitas dicit apđ illos coniectio est: quae ran
tū ad dulcedinē operat q; nū ea quae p ignē sinquapropter dicit ramos
ex quibus rote fiunt flexibiles esse ob eandē causam: i quibūdā lanam
inalci ex qua Nearchus ait Sindonas tēxi & macedōes ea p tomēto ulos
sagula confecisse & senica huiusmodi esse: Byllo scilicet ex corticibus q;
būdā exarminata. Dixit enā arūdinē mel sine apibus gignere: & cū nō
sit arbor fructifera. Ex fructu tamē ebrīū facere. India multas quidē ad
mirabiles arbores fert. E quibus una tamq; ad terrā pnos habet: frontes
uero non minores clipeo. Oniscivus q; curiosus ea psequit quae sunt i
musciani terra idie australissima: refert arbores quasdā ingētes esse: qua
rum rami cū ad duodenos cubitos creuerint reliquū incrementū pnum
faciūt de flexi quousq; terrā cōrigāt. Deinde terrā ingressi radices agūt uelu
ti ppagines: deinde rursus in trūcū exēnta quo postq; auch fuerint ide fle
ctunt & aliā ppaginē efficiunt deinde aliam: & sic deinceps: ut ab una ar
bore umbraculū fiat tabernaculo multicolōnio simile. Narrat praeterea
mitas arbores quaruā magnitudines: quae stipitem uix quique homies
cōplecti queant. Aristobulus ubi Acelmes hyarotidi pmissit: ide arbori
bus dicit quae ramos deflexos habēt & de earū magnitudine. ut sub una
arbore quinquaginta equites meridiani possint. Ille uero quadringentos
ait. Refert etiam Aristobulus arboreem esse non magnam quae magnis

Arborum semina
et alia...

siliquas habet ut fabardenop: digitos longitudine: mellis plenas quas q
ederint nō facile euadūt. Qui dixerūt trāshyarondē uisam fuisse arborē
quæ umbrā in meridie faceret quinq: stadios: cūstos exuperāt de arbor
rū magnitudinē. Sic quoq: lanigerar: arbor: florē nucleū habere: quo de
tracto reliquū ut lana carmineſc. In musiani regione frumētū spōte na
ſci tritico plimile. Itē uites uini ſeras cum ceteri uino carere. Indiā dicūt
adeo ut nec ibi tibia ſit: ut Anacariſis iquit. nec ullū aliud muſicū instru
mētū præter cymbala & tympana & crotala: quibus un: preſtigiones ſer
lēt: & quod India multa medicamenta habet & multas herbar: radices
tū ſalutares: tū noxas quēadmodū & mīros colores & hic & alii dixerūt.
Addit legē eſſe hīs pernicioſum aliquid excogitari. & remediū nō ad
ueniat morte plecti. qđ ſi adiuenerit honore premioque a regibus aſſici.
habere Indiā quæ australis eſt cinamomū nardū & alia aromata: quēad
modū Arabia & ethiopia cū his ſole perſimilis ſit. differat autē aquar: ab
undantia. Vnde aer udus eſt & ſecundus & ualde nutritiuus. Eodē mor
do & terra & aqua: quæ propter animalia tū tetractia tū aquatila apđ. In
dos q̄ ceteros magna ſunt: & nilus ceteris ſecundior eſt: & magna p̄duc
it: cū alia tū ea quæ ſcipis ſunt uitæ: Aegyptiæ quoq: mulieres interdū
quattuor geminos pariunt. Auctor ē Ariſtoteles quādā ſeptēgemios per
perille: qui etiā Nilū ſecundiffimū uocat: & nutritiū ppter moderatam
ſolis decoctionē relinquētis nutritiū & ſupfluū euaporātis ex eadem
cauſa uerſimile eſt id conſigere quod hic dicit qđ nili aqua dimidio mi
nori igne decoquit quā ceteræ aquæ. Quāto magis inquit nili aquam
tā & anguſtā regionē i rectū p̄meat: & multos aeres & mundi plagas per
mutat. Indica uero flumina i maiores latioreſq: effundūt cāpos diu i eis
dē regionibus imorētia: itō illa hoc magis nutriunt. unde & cetera plura
generant & maiora. Dicūt præterea aquā ſua decoctā nubibus effundi:
qđ Ariſtobulo nō placet qui negat i cāpis pluere. Onęſicrito autē uidet.
Itē aquā cauſam eſſe p̄prietatū i animalibus cuius ſignū aſſert: qđ pegri
na pecora ex hoc poſſunt colores ſuos ad alienū imutāt colore: quod p̄
cto dictū eſt: qđ aut ethiopes nigri ſunt & criſpian: quaq̄ i meris aq̄ cau
ſam ponendam eſſe: quod uero Theodeſtem criminatur qui cauſam re
ſerat ad ſolem quum ſic ait:
Qui uisus p̄pinquam phœbus adiuuens rotam:
Atra fauilla corpora inſecit nigrum:
Caloribusque adutēs præpotentibus:
Retortidas criſpauit illog: comas:
Rationem aliquam habet: dicit enim ſolem non eſſe uiciniorē ethiop
ibus q̄ aliis ſed magis perpedicularem: & propterea magis adurere. unde

inter uinifica

Proſtago nig

Mudro: acced.

nō bene dici solem p̄pinquum quum ab omnibus equaliter distet nec calorem esse nigredinis causam. Nam nec iis qui in ventre sunt matris: quos nōdum Sol attingit sed melius dicūt qui causam soli tribuūt & eius aduersioni per uehementem quandam summi humoris attractionem: febrem diximus indos nō conspati nec eos colorē aduri cum talia non patiunt: quia humido aere p̄ncipant In utero autem p̄ leminalem dispositionem iam tales sunt quales fuerunt qui eos genuerūt. Hoc enim modo & passiones a generatione cōtractæ: & alie similitudines dicunt. Quod autē Sol eque ab omnibus distet hoc ad sensum dictū est nō autē ad rationē. Atque ad sensum nō quomodo cūque sed ut terrā dicimus ad Solis speram pūcti rationem obtinere: quoniam ad talem sensum quo calorem percipimus: de p̄ximo quidē magis de longinquo uero minus: nō autē equalē. Et hoc modo Sol p̄pinquus ethiopibus dicitur non ut Onesicrito uisum ē: atq; illud ex iis est quæ cōcedunt & similitudinē ad ægyptum seruāt & ethiopiā qđ campi q nō iundāt: p̄pter siccitatem sterilescent. Nearchus primū de nilo quæstionē unde scilicet augeat. ait indica flumina edocere: quoniam ex æstiuis hymbribus id cōtingit & Alexandrū quū crocodelos i Hydaspe uidisset: & ægyptias fabas i acsimoe iuenisset: putasse id esse nili initium: & p̄pterea classem i ægyptū parasse: tūq; p hoc flumē i nilū nauigaturū paulo post intellexisse: qđ sperabat effici non posse. Nā magna flumina ieriacēt & difficiles aluerūt: i primis oceanus i quē omnia idæ flumina emittūt postea Arcana & persicus & Arabicus sinus: & i ipsa Arabia & Troglodytica ac de uēris quidē & hymbribus & fluminū sciretētis & campos: fundatione hæctenus. Nūc opus est ut de singulis fluminibus dicamus quæcūq; ad geographiam utilia sunt: & quoy nos historiam accepimus. Nā flumina i primis ad totā præsentē materiā cōducūt: cū ea magnitudines & figuras regionū naturaliter determinēt. Nilus & Indiar flumina aliquid plus cæteris habēt: p̄pterea qđ sine ipsis regio est inhabilis. nam & colit simul & nauigat: & aliter adiri & habitari nō potest. Nos itaq; ea historiarū mandamus quæ i Indum emittūt: & quæ memoratu digna existimamus: & loca p quæ deserunt. Cætera uero ex parte maxima ignorāt. Alexander qui hæc plurimum illustrauit: in initio quū itaq; Dariū dolo occiderāt ad capiendā Ariam imperium fecissent optimum fore existimauit: si eos persequeret & aboleret: quare i loca uenit idæ p̄xima per atianam qua ad dextrā relictā: paropamisū ad borealia bactrianæque transēdit atq; omnibus subiectis quæ persis patebant: ac etiā pluribus i Indiā appetere coepit cū multi de ea quāquā nō certe predicarēt. Quare iisdē montibus p uias breuiiores exupatis: reuertus est habēs idē a sinistris: postea rursus i eā rediit ad occidentales eius

fines & cophē flumē & choaspē qui i cophē immititur & apud Plagynū urbē fluēs prater gorydi urbē & Bādobinā & gandarim pmeat. laud-
lexit apprimē habitabilē & fructiferā esse montanā & borealē regionē.
Australē uero prim sitū uastam prim fluminibus & omnio caustā & bo-
stis q̄ hominibus conueniētem. prius itaq; laudarū aggressus est simul
existimabat: flumina quae traiciēda erant trāsitu faciliores esse: cū nō pro-
cul ab eorū fontibus abessent: & terrā quā pmeabat trāsuerſa secarent: si-
mul audierat plura in unū cōuenire. atq; id semp eo magis effici: quous-
tetius pcederet: quare & trāsitu difficiliora: praesertim i nauigio: iopia
hoc metuēs cophē traiecit & montana omnia subegit quae ad orientē uer-
sa erāt. Post cophē erat Indus. Postea Hydaspes postea Acesines & Hy-
arotis: postremo hypanis. Vltius p̄gredi cauit: nam ppter oraculum
ppter exercitū iā laboribus defatigatū. Sed in primis continua pluuia la-
borabat. Ex orientalibus itaq; In die paucis ea nobis inuenerunt quae cis hy-
spanim sunt. & si qua historiae sunt mōdata ab iis qui post illū trās hypa-
nim usque i gāgem: & palibothra pcesserūt post Cophē itaq; Indus fuit.
Regionē inter haec duo flumina mediam habitāt Assaceni Musiani Nyl-
sei & Hypasit: dehinc sequit Assaceni regio i qua est Magola ciuitas re-
gionis huius caput: deinde iā ad Indū est alia ciuitas nomine pericelaitis:
ad quā Alexander facto pōte traiecit exercitū. Inter Indū & Hydaspē est
Taxalia magna ciuitas & iusticie studiosa. Circūstās uero regio frequēs
& ualde ferax iā cāpis uicina. Huius urbē incolae & Taxilus eorū rex per
humaniter Alexandrū suscepit. Vnde & plura sunt ab illo consecuta:
q̄ ipū prebuerunt: adeo ut macedones ex inuidia dicerent quasi Alexander
nō haberet quibus beneficeret: priusq; Indū traiceret. Sūt qui dicāt hāc
regionē maiore aegypto. Ultra hāc i mōnibus est Abisari regio: ap̄d quē
legati ab eo missi nunciauerūt duos dracones nutriti. alterū. Lxxx. cubi-
torū lōgitudine: alterū. c. & xl. (ut Onesicritus refert) qui nō Alexandrus sed
potius admirabilem descriptor est appellandus. Nā omnes qui de Ale-
xandro praetāt: miracula p ueritate habent. Hic autē omnes monstris
uideat exuperare. Dicit itē quēdam uerisimilia & memoratu digna: quae
etiā qui nō credit: nō praeterit. Sūt & alii qui dicāt dracones in emodis
mōnibus capti: & i speluncas enutriti. Inter Hydaspē & Acesinē est poti-
terra: multa sane & opulēta. ccc. fere ciuitatū. hē silua prope emodos mō-
tes: ex qua Alexander multā abietē & pinū & Cedrū: & uarias alias arbo-
res i hydaspē deduxit. Ex quibus classem construxit iuxta urbes: i uia
que fluminis ripa ab eo cōditas: ubi pox uicit quae alterā bucephalam
nominauit: ab equo: q̄ i eo proelio cecidit. Is Bucephala a latitudine siō-
tis dictus ē quo semp Alexander i certaminibus utebat. Erat. n. bellator

optimus: Niceā uero a uictoria appellauit. Dicitur esse i ea filius maximā i-
gennū circopithecorū multitudinē: adeo ut quū macedōes aliquādo mul-
tos i collibus quibusdā apertis uidissent i acie instructos: nā id animal ad
humanū accedit ingenium: nō minulq̃ elephātes castra putasse: & in eos tūq̃
i hostes iruisse. Sed quū a Taxilo qui quū Alexandro erat: agnouisset
cessasse. Hoc animal duobus capis modis nā quum immanū sit: & i ar-
bores fugati uenatores quū eos in arboribus insidere animaduertūcati
nū aqua plenū in conspectu ponūt: oculos sibi ex ea abluētes: postea uis-
co pro aqua posito abeūt a lōge ibi stantes. Quū animal ex arbore descē-
derit: & sese uisio illi uerit & cōuerti palpebræ implicitæ fuerint: accedē-
tes unū capiūt. Atque hic unus est modus: alter ē Postq̃ Culleolos quos-
dā subligaculi modū induti fuerint: abeūt aliis ibi relictis interius uisio
sis: & uisio illitis. Similz in hos ingredietes facile capiunt. Sūt qui cathe-
am: Sopithis regionē: qui unus fuit ex Nomarchis: inter hos amnes loca
uerint. Quidā trās Acefinē: & hyarotidē finitimā terræ porti: consobrinū
alterius porti: qui ab Alexandro captus fuit. Regionē uero quæ sub hoc
est gādaridē uocant: Sed mirū in modū pulchritudinē i cathea excoli di-
cunt: ut equorū & canum: & Onesicritus autor ē apud eos regē pulcher-
rimū eligi. Puerū uero post duos mēses q̃ natus fuerat publice iudicari:
utū legitimā formā habeat & uia dignā nec ne: tūq̃ quum ab eo iudic-
atus fuerit: uel rei præstare uel uiuere uel interiri. Tūq̃ etiam mētum
eius multis uariisq̃ coloribus ornatus gratia: & multis ex modis id studio
suis facere: regionē: colores admirabiles & capillis & uestibus tīgēdis ser-
re homines ceteris in rebus frugales esse: circa ornātū autē curiosos: Cat-
heorū propriū esse dicit: ut sponsus & sponsa se mutuo eligāt. Itē ut uxo-
res cū uiris defūctis cōbutāt: ob hāc causam: qđ quū aliquādo adolescē-
tulos a damarēt: a uiris secedebant: uel eos ueneno interimebant: ut ergo
ueneficia tollerēt hanc legē cōditā esse: quæ pfecto lex & causa tūbi nō
satis p̃habilis uidet. Dicitur in terra Sopithisi monte quodā sales effodi:
qui toti Indiz sufficient. Itē auri & argēti metalla non lōge i aliis monti-
bus dicunt: ut gorgus tradidit metalloꝝ gnarus. Indi & metalloꝝ & fusi-
liū spini: qbus abundēt nesciunt: idcirco rē simplicius tractāt. In eadē terra
canes optias narrāt: atq̃ Alexandrū. c. & l. canes a Sophire accepisse: ut p-
culū faceret duos leoni amississe: qbus illū tenēbus: alios duos soluisse:
q̃ quū sū i cernamie cōsisterent Sophires iussit: ut unus ex canibus crure
apprehēsus abstraheret a morsu: & nisi obēparet: crurū p̃puraret: qđ Ale-
xāder p̃tio nō cōcessit: canī uidelicet p̃cēs. Sed cū Sophires doceret: se q̃
tuor p̃ uno danuꝝ cōcessit. Canis uero prius sibi crurū iendi p̃fūdo uulue-
re pallus ē: q̃ morsū dimitteret: Inter itaq̃ usq̃ ad hydaspē magna ex pte

Animal p̃cipue uictoria

Cathea

erat ad meridiē: Citerius uero ad oriētem: usq; ad hypanim: magis mon-
tibus q̄ cāpis uicinisquare quā Alexand̄r ab hypani ad hydaspem & na-
uale reuersus esset: classem cōiunxit: postea per hyaspē nauigauit. Om-
nia prædicta flumina in unū intrāt: Indū. Sed postremus ē hypanis: q̄
decim dicit̄ esse uniuersa mētiōe digna: quæ in Indū ifluunt: ex qbus
omnibus auctus est ubi ad .c. stadia dilatat̄ ut tradū: qui non moderate
locunt̄ ut uero moderatiōres ad .l. & multo gētes & urbes circa eū sunt:
postea duobus hostiis in australe mare immittit̄: & pattalensē insulā facit:
ea mēte Alexander orientales ptes omisit: primo q̄ phibere: hypanim
transire: & q̄ experiētia itelliget falsam esse: priore famā: quod cāpētris
regio exusta esset: & bestiis q̄ hominū generi habitabilis: q̄ uapropter illis
ptibus omissis: huc aggressus est. Itaq; hæc illis sunt prælata. Regionem
quæ inter hypanim ē: & hyaspē nouē nationes habere dicunt̄. Ciuitates
uero ad .v. milia non minores Co. Metopide: quæ profecto multitudo p
excessum dici uidet̄: quæ autē inter Indū ē & hyaspē: & a qbus habite-
tur memoratu dignis fere dictū ē. Cōsequēter deorsum habitāt Salba-
de quibus ante dictū est: & Malli: & Cydrace: maxie nationes. Malli sūt
apud quos Alexander mortis periculū adiit i expugnatōe oppidi cuius
dā uulneratus. Oxydrace sunt: quos bacchi cognatos diximus. Iam uero
iuxta Pattalensē musicani terrā dicit̄: & sabutas idonaliarmac etiam poti
ōni terrā: & gentes alias quas Alexand̄r superauit: fluuiā ē uidi regionē
habitātes. Vltima est Pattalena quā Indus facit in duas ptes diuisus. Ari-
stobulus ait: mille stadiis eos inter se distare. Nearchus addit octingentis
Onesicritus unūquodq; latus comprehendit̄ insulæ: quæ figurā triangulā
habet: duū milia stadiorū dicit̄ fluminis latitudinē: ubi in ora scindit̄ ad
cc. stadias quā insulā delta nominat̄: & ægypto delta æqualē facit: qd̄ minū
me uerum ē. Nam ægyptū delta: mille & .ccc. stadiorū: basim habere dici
tur: uetera uero utrūque minus basi. In Pattalena urbs ē in signis nomine
pattalæ: quibus ifula nominatur. Onesicritus dicit̄ finitimam oram ma-
gis ex pte palustre esse: præsertim circa fluminū hostia ppter lutū qui
defertur: & maris affluxū: & qui a terra flatus non spirant: nā hæc loca a
marinis uentis occupāt. Multus est etiam in musicani terra cōmēdāde
cuius nōnulla cū aliis rebus idicis mēorat̄: ut de lōgitudine uitæ: qd̄ .c. &
xxx. uiuūt ānos. Nā & Seres his lōgiores dicit̄. Itē de uitæ frugalitate: &
de salubritate: quāq; regio repleta sit copiā habeat ppter eū esse laconū
cas cōmēlationes i publico celebrare. Itē opsoniū ex uenatione quærere
& auro & argēto nō ui: quāq; metallis abūdēt: & iuuenibus p seruus uti
dū adolēscūt: quēdmodū cretēses Ep̄harmioris: & lacones heloribus uti
bantur. Itē nullas artes exquisite dicere: præter medicinā. In quibusdam

nimium exerceri: ut in bellicis: ac similibus: maleficium putati. Ius non esse nisi
 si credis: & contumelias: cum non sit in seipso haec non pati: cum vero quae in con-
 tractando consistunt: uno quoque sint: ferendum esse si quis fidem uoluerit.
 Sed cauendum cui credas: & non implendam esse urbem conueneris. Haec ab
 his traduntur: qui quum Alexandro malarum essentur etiam epistola quaedam tra-
 cti ad matrem Aristopatri scripta: quae cum alia multa admirabilia nar-
 rat: & cum nullo concordat: tum etiam refert Alexandrum in gagem usque pro-
 cellis: & ipse uidisse se id flumen affirmat & cetera in eo. Idque & magnitu-
 dine & latitudine & profunditate: remotius quam iunctius ueritati. Nam quod
 maximam sit omnium fluminum: quae in tribus continetibus memoratur: & quod
 post id Indum ponit: & tertium Istrum & quartum Nilum satis conuenit eorum
 uero singularia alii aliter tradunt. Quidam minimam eius latitudinem. xxx. sta-
 diorum dicunt: quidam trium: Megasthenes quum moderatus esset. c. cum stadia di-
 lecti existimat. Nimum uero profunditate. xx. passuum. In huius & alius flui-
 minis concursu sita esse palibothra quae octoginta stadiorum longitudinem
 habeat latitudinem. xv. in figura quadrata cincto ligneo: & perforato circum
 data: ita ut per trāsennas laginet: propositum esse etiam fossam tutelae gratias
 & recipiendorum purgamentorum: ex urbe affluentium. Ceterum in qua ciuitas est
 Persios uocari: ab omnibus differentes: eorum regem ultra proprium eius nom-
 inem a generatione impositum: de nomine urbis palibothrum appellari: quae
 admodum & Sadrocottum: ad quem missus Megasthenes fuit. Idem apud
 Parthos sit: omnes enim Arsaces nominantur: prout uero alius Herod-
 tes alius phraates: alius aliter. Totam regionem quae trans hypanitum est
 optimam esse consentiunt: quae omnia non exakte a quoque traduntur. Sed
 propter ignorantiam & locorum distantiam: in maius ac miracula extol-
 luntur: ut quae de formicis perhibentur: aurum effodiuntibus & de be-
 stiis aliis & hominibus: qui proprias quasdam formas & uarias uires ha-
 bent. Nam & Seres tam longe dicuntur uix: ut ducentisimum annum
 excedant. Referunt quendam optimatum ordinem ciuitatem gubernar-
 re: ex. v. millibus consiliatorum constantem: quorum quisque elephantem
 reip. perber. Megasthenes auctor est. Tigres apud Persios gigni: magni-
 tudine duplos fere ad leonem: adeo ualentis: ut unus ex masculis a quat-
 uor hominibus ductus: si mulum posteriore pede apprehenderit: ad se
 trahit. Circopithecos uero maximis canibus maiores: & toros albos: praeter
 faciem: quae nigra est: apud alios uero e contra: Caudae longitudinem
 supra duos cubitos: praeterea minutissimos & circa adortus: & furca non ma-
 lignos. Lapidem quoque effodi thureo colore sicu & melle dulciores. Qui
 busdam in locis serpentes esse binorum cubitorum: membraceis alis. ut uel pri-
 uoneos per noctem uolare: & loti & stillas demittere: quae incautos tunc

T.

P.

T.

offendunt. Iſe Scorpios pennatos magnitudine admirabili. Naſci etiam
ebenum canes eſſe ualentiſſimos: qui nō ante mortuum dimittant: q̄ aqua
nariſus iſundat: nōnullis preſtudio i morſu oculos diſtorqueri: nōnul
lis enā occidere. Leonē & taurū a cane denneri. Taurum mori tactu com
prehēſum: priuſq̄ dimittat. In regione mōtana Silis flumē eſſe: quoni
hui inater: quāq̄ id Democritus nō credat: qui multū Afie pagrauit. Sed
nec id Aniloteles cōcedit. Et ſi aeres quidam ſint adeo tenues: ut nulla i
eis uolatilia iuehant. Nōnulli uero uapores: exhalatos ad ſe trahūt & ita
quodāmodo ſubuoſantia abſorbent: quādamodū electrū paleā: & Sider
rues ferrū: & ſortallis aliquē eiufmodi uires i aqua ſūt: ſed hæc ad phyſi
ologis p̄tinet: & ad ea quæ de rebus iuectis tradūt: quare i illis eſt perſel
endū: nūc ea aſſumēda ſunt: quæ ad Geographiā annēt. Dicūt toſ id
rū mīſitudinē i ſeptē genera diſp̄rit: quorū philoſophi honore ſuccedūt:
numero uero pauciſſimi ſunt: uirū eorū unoquoq̄ p̄tuitim: q̄ moſtāt
& ſacrificant: publice uero reges i eo cōuētū: q̄ maxius apud eos ſit: quī
nouo ſno icipiēte: philoſophi omnes cū rege ad uenationē exeūt: & quic
quid q̄ſque cōpoſuerit: uel obſeruauerit eo ſno de fructibus: de animali
bus: de republica: i medium p̄ferūt: nubi qui rex mēdax deprehēſus fuer
it: ei p̄ totā uitā ex lege ſilennū idicē: qui uera dixerit immunis & omni
tributo exemptus cenſet. Secundū genus eſt agricolarū: qui plurimi ſunt
& pacatiſſimi i maxima operādi licētia & immunitate militiæ. Hi nec ci
uitatē: nec publicū negociū: nec ullū aliud munus auingūt: q̄b̄re eodē
tēpore: & eodē loco alii pugnāt: & cū hoſtē picitant. Alii arāt: uel ſodāt:
ſine ullo piculo: cum illos p̄pugnatores habēt: & cū regio tota ſit regia:
ipſi eā cōducti operāt: i q̄nta fructūſ p̄te. Tertiuū genus eſt paſtorū: ac ue
natorū: q̄bus ſolis & uenari & paſcere pecora & uēdere: & iumēta locare li
cet: p̄ eo autē quod terram beſtiis liberāt: & ab auibus: quæ ſemā legū
ſalario a rege compenſantur: & uagi errabundique uitā i tugitiis agunt:
priuato homini equū & elephante alere non licet. Virūque enim regis
poſſeſſio cēſet: ſuntq̄ eorū curatores. Elephanū uenatio hoc modo fit: lo
cū aliquē purgatū quatuor aut quinque ſtadiorū p̄funda ſcilla circūdant:
cum igreſſum ponte anguſtiſſimo iungunt. Deinde tres quatuorue ele
phantes ſerminas ex manuſcriptis immittūt: ipſi i rogoris occulti inſidāt:
per diē ſilueſtres nō accedūt. Nocte autē ſingillatim introūt: q̄bus igreſ
ſi uenatores eā aditū ocludunt: poſtea nēnullos ex domeſticis cenar
toribus ſortitiſſimos iducēt: cū illis pugnāt ſim: enā ſame eos mactāt.
Quum uero iam deſeſſi fuerint: augurum ap̄daciſſimi clā deſcēdēt:
q̄ſq̄ ſui elephāti ut p̄ ſubſcū: & que hic ſubno ſilui ſitū ut p̄ ſubſcū:
cōpedes illis iniciunt: quo ſacto domeſticos exheriāt ut uiclos uenāt

quouſque in terrā cadāt: poſtq̃ ceciderit: bouillis loris eorū colla cū domeſticiſ alligāt: & ne aſcē ſores excutere poſſint colla circūcidētes: iocunus uicula imponūt ut pte dolore uiculis cedāt: & quē agant. Ex capis ſeli gunē quicūq; uel ſenio: uel iuuetā iuiles ſunt: reliqui i ſtabula ducunt: & pedibus ſuiōe uinctis: & collo ad columnā bene cōpactā: fame domāt: deinde herba: uel arundini uiride reſectunt: & hinc obtēperare docēt: alii ſtatione uali cū aliquo uel tympani ſonitu deſinit. Rapi ſunt qui non facile manſueſcūt. Sunt enim a natura mites & manſueſcunt ad rationale animal. p̄xime accedūt quidā aurigas ſuos: qui i certamine ceciderint: ex proelio eximūt. Quidā ſterioribus pedibus utero ſubiectos ſeruaerūt: quod ſi quē ex magiſtris curatoribusue p̄ irā interfecerint: adeo illū deſu deſcit: ut p̄ternaturoſa cibo abſtineat iterdū etiā ad mortē obdurent. Ele phantes coeunt: & peteunt ut equi plurimū uere. Mas etiā purgatio: es quidā habet: quū domi deſeris fuerit: & ſeuerit. Tunc eni pingue qd dā emittit p̄ ſpiramētū: qd ei ſecundū tēpora ē. Tenine quū hic idē meatus apertus fuerit: edūt p̄ū maiore ex pte: poſt oclauū mentem: q̄ cōce perint: mōnūq; poſt ſextū ac decimū ſenis mēlibus a matre nutriunt. Vi uunt quātū longitui homines. Quidā etiā ad ducēteſimū pueniūt ſnum: morbi di ſunt & incurabiles: egrotantibus oculis: tēmediū eſt bouillū lac iſu ſum: cōplures morbos unū utrūq; curat. Vulneribus butyrū au xiliū: ſerrū eni extrahit: ulcera Sullis carnibus iurūt. Oneficritus dicit eos ad tricēteſimū ſnū uiuere: r̄cos ad quingēteſimū: circiter ducēteſimū robuſtiſſimos eſſe: cōcipe autē .x. ſno: & tū ipſe tū alii dixerūt libycoſ & maximos eſſe & ualentiffimos. qui rictu p̄pugnacula deſicūt: & arboreſ radicibus euellant: i poſteriores pedes erecti. Nearchus autor eſt: caſſieſ in cōpitiſ quibusdā a uenatoribus diſponi: & a māſueris i eas agi: q̄ p̄eſtātes ſunt: & ab auriga ducūt. Acque adeo māſueſcere: ut lapidē ad inuen tionē lacere: & armis uti: & optime natare ediciāt: ut maxima poſſeſſio ex illimeſ elephantis curruſ. Duci etiam ſub iugum: & uincula: atque muli erē cā p̄eſtare: quā munus ab amāte elephātem accipiat. Hic quoq; ui diſſeſe ait formicarum auriſerarū pelles: pardaliſ peli: perſimiles. Mega ſthenes de formicis ait: apud derdas: quā maxima natio eſt: idorum mō/ tanogad orientē expoſito: ḡcollē quēdam eſſe: tritum milū ſtadioꝝ am/ bitu: & ſub eo aurifodinas quas formicæ effodiant: uulpiſus magnitudi ne nō minores: amira celeritate: uictū ex uenatioe cōpātes: fodere autē ter tū p̄ hyemē & ad hoſtū accumulare quēadmodū calpæ. Talis aut ſiru giliſ: pua decoctione eget: cā uicini ſumentis clam rapiunt: ap̄e enim nō poſſunt: prohibentibus formicis: quæ & pugnant: & ſugientes inſectan tur: quos quum deprehenderint: cum ſumentis iteriunt. Ut ergo illas

lucēt: ferinas carnes p loca plurima disponūt: quibus distractis auri strigilem asportant: & fusionis ignari cuiusque mercatori diuēdūt. Sed quoniam hoc sermone quē de uenatoribus ac bestijs habemus: meminimus eoque a Megasthene & ab alijs referūt: hanc etiam sunt addēda. Nearchus & multitudinem & maiestatem serpentum admittit: qui ex cāpis i eorum cœuernas refugiat: quæ in fluminū inundatōibus opunt: atque eas impleāt & ppter cubilia alta esse docet: nōnunq̃ etiā emigrare cū ualde fuerint multiplicati: nisi mulorudo maxima ab aquis extingueret regio deserta esset. Dicit etiā & paruitatē eorū piculosam esse & nimis magnitudinē: alterā quia non facile possit euitari: Alterā quia sic uolēta. Vīsam etiā esse uiperā sceminā. xvi. cubitorū circūuagari icātatores qui medicari credunt & solā fere hanc medicinā esse. Nā ppter uitæ frugalitatē: & uini abstinentiā aut morbi nō sunt: aut si qui sunt eos Sophistæ curant. Aristobulus negat uidisse se ullā fulguratū magnitudinē: præter solā nouē cubitorū & palmi uipam. Nos i ægypto uidimus eiusdē fere magnitudinis uipam: inde allatā. Vipas autē mares cōpures uidisse se affirmat: mīto tamē mīores. Ictē Scorpions igētes & nihil horū tā īdūm esse hominē: q̃ puos serpentes palmari longitudie qui & i uasis: & i tabernaculis: & in sepibus occulti iueniant: a quibus icti sanguinis p fluuiū ex omni metu cū dolore maximo patiūt: deinde peant nisi cito subueniat remedium ppter idicorū herbarū: & medicamentorū uim facile esse. Addit i idō flumine: nec multos Crocodelos iueniri: nec hominibus īfestos. Cetera uero animalia: quæ pluriā sunt eadē i eo gignit: quæ in nilo præter hyppopotamū. Onocrotus & eū i Indo nasci affirmat. Tradit etiā Aristobulus nullū ex marinis piscibus i nilū recurrere præter Alofam mugilē: & Delphinū ppter crocodelos. In idū uero multitudinē maximā ex locustellis patuas: usq̃ ad mōtes ascēdere magnas usq̃ ad idū & Aceline concursū. Ac de bestiis quidē hactenus nūc ad Megasthenē redeūtes reliqua explicamus. Post uenatores ac pastores: quartū gēnus ponit eorū q̃ artes exercēt. Item cauponarios: & quicunque corpore opant: quorū aliī tributa pendunt: statuta munera exhibent: alii uero ut sunt qui arma & naues fabricant: alimenta & stipendium ab rege habent: cui & soli operantur. Nam tribus arma militibus præbet: & classis præfēctus naues nauigantibus: & mercatoribus precio locat. Quintum gēus est bellatorum: qui reliquum tempus ociosi agunt: in locis ab rege constitutis: ut cum opus sit cito exeant nihil de suo afferētes præter corpora. Sexti autem præfides quorum munus est ut quæ aguntur inspiciant: & regi omnia clam renūntent. Hi in urbe urbanas meretrices adiutrices adhibent: in castris uero castrenses: hi sunt uiri optimi ac fidelissimi. Septimū sūt cōsiliarii: & regi

affidētes a quibus & magistratus & iudicia: & regē omnium administratio
hinc nec licet cū alio genere coniubiis cōtrahere: nec studiū nec artē imitari:
nec eundē plura exercere nisi philosophus sit: huic enim ob uirtutem
cōcedit: ex magistratibus alii ānona: alii urbuali milibus præsūt. Horū
alii curāt flumina: alii agge meriunt: ut in ægypto & clausis aquis prae
sunt: ut ex equo omnes eage usum habeāt: hīc uenatorū curam gerunt: &
præmii & supplicii p. mentis potestati habēnt: & tributa legūt: & artes in
spiciūt: quæ ad terrā attinent: ut eorū qui ligna: uel domos: uel æs uel me
talla opant. Curāt etiā uis & p. dena stadia lapidē locit diuerticula distā
tia: &q; idicūt. Verbis præfecti i sex quaterniōes sūt diuisi. Nā alii opificia
inspiciūt: alii hospitālē. Nā hospitia distribuūt: hōinū uia īsequētes: & illis
affectas dant: & eos præmitrūt: uel defūctorum bona ægrotantū quoq; cu
rā habent & mortuos sepeliunt. Tertiū natiuitates & mortes pscrutantur
& quādo & quomodo factæ sint: idque tributorū gratia: & ne bonæ malæ
uē natiuitates: & mortes lateāt. Quartū circa cauponarias & cōmercia uer
sant. Hi mēsurarū frugūq; curā habēt: ut signata uēdant. In quo non li
cet eundē plura cōmutare: nisi duplex uectigal p̄soluat. Quinti opibus
uendēdis præsunt: ea oblagmata uēdētes seorsum noua a ueteribus: quæ
q; misceunt damno afficiūt. Sexti & ultimi uēditarū regē decimā exogunt:
& qui uectigal fuerat fuerit: capite plectit. Ac priuatim quidē singuli
hæc curāt: publice uero & p̄pria & ciuilia & publicā suppellectilē: & p̄ter
cia & foveæ: & portus & sacra. Post urbis præfectos est tertius collegū: quē
circa rē militari uersat: ad eundē modū i quaterniōes sex diuisim: quo
rū unū cū classis præfecto ponūt: aliū quī eo qui bobus parat quibus
instrumenta & cibaria: & alia militari necessaria portat. Hi etiā ministrōs
præbēt: qui tympanis ac tinnibulū utūt. Hī stratores & machinarū fa
bro: & horū famulos: quos pabulatū ad tinnibulū emittūt: præmio cele
ritatē: tarditatē supplicio reprehēdētes: tutela illis adhibita. Termini pedi
tū curā hūt. Quartū equorū: quintū curruū: sextū elephātū: equis ac ceteris
bestiis regia stabula sunt: sit etiā regum armamentarium: in quo arma
cōseruāt. Nam miles armaturā in armamentario reponit: & equum & be
stiā eodem modo in regis stabulo utuntur illis infrenibus. Currus a bo
bus in itinere trahuntur: equi per capistrum ducuntur: ne pedes labore
incendantur: & animositas sub curribus obtundatur. Currus præter au
rigam scissores duos habet. Elephas uero aurigam & tres signatarios. Indi
in uictu frugales sunt: præsertim in castris nec multa turba gaudent: nec
nati plurimo utuntur: a furtis magnopere abstinēt. Vnde Megasthe
nes refert: quum in Sathrocoti castra uenisset in quibus erant hominū
nū. xl. milia nullam diem uidisse in qua ultra .cc. dignarum pretium

furta essent allata: cuius quum legibus uteretur nō scriptis: litteras enim nō
 norit: sed memoriter omnia administrant. Et ppter simplicitatē ac uir-
 tute parsimoniam: omnia eis pspere succedunt: unum nō nisi i sacrificiis: bi-
 bunt potū ex oriza cōficiunt: sicut ex ordeo cibus magna ex pte oriza soe-
 bilis est. In legibus & contrahibus maximā simplicitatem esse: uel ex eo
 argui potest: q nō multū sunt laigiosi. Nā nec commissi nec depositi su-
 ra ulla hnt: nec testibus idigēt: nec sigillis: sed simpliciter credūt. Domū
 frequētius icsuodiam habēt: quae pfecto omnia sunt conueniūt. Cete-
 ra nō facile quis admittat: ut q soli degāt: & q nō una omnibus & censū
 dū & prādendi hora sit: sed ut cuiq libyū sit. Nā & ad ciuile socialēq ui-
 cā illa sunt accommodatiora. Exercitiū pꝛcipue fricōne probāt: & maxie
 strigilibus ebeui leuibis: corpora expoliūt. In tumulis & sepulcris facie
 dis pparci. In cultu corporis nimii. Nā & aurū gestant: & lapillis ornāt:
 & sūdōne candidissimū iduunt: & umbrellas locū portāt: nā pulcherru-
 diuē excolētes omnia faciunt: quae ad decorādā faciē pertinet. Veni-
 tē pīde recipiūt atque uirtutē ac uiti sensū pꝛerogatiā nullam tribuūt
 nisi prudētia excellant. Multas nuptas habēt quas a parētibz accipiūt:
 pari boum emptas: alias obediētiā: gratias: alias plis ac uoluptatis: & nisi
 castas esse cogant fornicari licet. Nemo ex indis coronatus sacrificat: nec
 adolet: nec libat. Victimā nō iugulant: sed pꝛaeluso spiritu necāt: ne qd
 mancum deo offerat: sed integrū. Qui falsus testis deprehēdit: extremis
 decurtat: qui mēbro aliquo quē pā oibauerit: nō modo talionis poenā su-
 bit: sed etiam manu trācat: q si quis artifice mām oculumue ademerit
 capitale est. Idem dicit neminem idorum seruis uti. Onēficius id pꝛi-
 um eorum ait: qui sub musicano sunt: & quasi eorum officium: quemad-
 modum & alia permulta eius regionis officia commemorat: utpote iustit-
 sime. Regis corpus empiriciz mulieres curant. Qui regem custodiūt: &
 reliquis exercitus mandat extra portas. Siqua mulier regem ebeui occi-
 derit munus habet: ut cum illius successore iūgat. Succedūt autem filiis
 regi interdū dormire non licet: nocte cogitur cubilia per horas muta-
 re. Idq ppter insidias: quū in castris est: saepe exit nā & ad iudiciū exit p-
 diē audēs: etiā si hora sit: ut corpus curet. Id aut finitrigilū pfrictione: nā
 simul & audis: & a tribus pfrictionibus pfricat: exit enī ad sacrificia. Ter-
 tio ad uenatē: ubi bacchico more maxia mulier: caterua circūfūdū.
 Stipatores exieritis manēt. Nā uia fimbis obtexitur: quod si qs iterius
 ad mulieres pꝛauaricauerit: capite plectit: pꝛæcedūt eū tympana & tiin-
 nabula. Quū i locis septis uenat e solo signata: assūt ei duae tresue mu-
 lieres armatae: quū i locis nō clausis uenat: sagittat ab elephāte. Ex mu-
 libus alie i curribz sedent: alie i eqsialit: i elephantis: quemadmodum

strigilū

strigilū pfricōne
pfricōne

& militat omnibus armis exercitare: quæ præfecto militu a nobis discrete
patriâ maxime: qd̃ de caueâ habitationibus dicitur: qd̃ i propatulo cū
mulieribus coeât: & qd̃ parentū carnibus uescant. / Addit aut̃ circopithe
cos: ibi esse qui p̃ præcipitiâ uadētes: petras contra isequentes deuoluit.
(Animalia quæ apd̃ nos inia sūt apd̃ illos magna ex pte siluestria esse:
equos ibi unicorones esse: ceruinis capitibus. Ex arudinibus erectas esse
tricenū prorsuum lōgitudine humiles quinquagenū. Tā crassitudine:
ut quibusdā diametros sit ternum cubitoꝝ: quibusdā diametros sit ternū
cubitoꝝ: quibusdā dupla. / Sed ad fabulas rediens: ait homines quosdā
esse quinq; palmos: quosdā tripalmos: quoz nonnulli naso careat: & duo
canū spiramēta supra os habeāt. Cū tripalmis grus pugnare qd̃ & Ho
merus significat: lē perdicēs ansey: magni udie. Illos gruū oua legere ac
que abolere. nā ibi nidificant: nec alibi eorū oua: nidiq; repetiunt. Sa
pe etiā grus cecidit: q̃ aneum spiculum habebat a rebus ibi gestis. Similia
sunt: quæ de enotocoetis: & siluestribus hominibus ac monstris cæteris
dicuntur. / Sed siluestres homines ad Sadoecotū nō esse delatos cū ad mor
tē obdurent: atque eos calcanea antierius digito & pedis deorsum poste
rius habere. / Adductos fuisse quosdā carentes ore: mites homines q̃ circa
gangis orū habitēt: & uaporibus assaꝝ: carniū & fructuū ac florū odori
bus enutriunt: & p̃ ore spiramēta quædā habeāt. Rebus seridis oppido
grauitadeo ut uix superuiuant: præsertim in ostris. / De aliis etiā p̃ mul
tis philosophos narrarent de ocypodibus qui cursu equos præuertant:
de enotocoetis qui aures ad talos usq; dependētes habeāt: ut sup̃ eis idor
miāt: adeo fortes ut arbores euellāt & neruū frāgant. / Alios esse unoculos
cāinis auribus: crinibus erectis: pectore hyspido: habētes oculū i media
fronte: q̃ naso catēt: omnia & cruda edere: & puo tēpore uiuentes ante se
nectuē extingui: & supiorē oris prem̃ eminentissimā habere. / De hyperbo
reis q̃ mille ānos uiuūt eadē scribit: quæ simonides & pindarus & alii po
etæ: atq; illud fabulosum est: qd̃ a Timagine dicit: qd̃ aneis guttis plue
rit: & qd̃ ea pluuia tractus fuerit: p̃pior ueritati ē. / Megalibenes q̃ air
fluminis auri mikas deserret: ex quibus regi tributū aduehat: id qd̃ etiam
in lberia contingit. / De philosophis dicit: quod qui sunt montani: bacchū
celebrant: signa quædam ostendentes quod solum apud eos agrestis ui
tis nascatur: & ardera & lautus & myrtus & buxus: & alia semper uirētia
quorum nullum sit trāseuphratem p̃tater pauca quædā i hortis irriguis
& multo cultu conseruata. Bacchicū est etiā Sidonem & mirtas gessare:
& unguentis ungi: & tympana & tintinabula exēcūt regē
p̃cedere. / Cāpestres uero Hercule colūt: quæ p̃fecto fabulosa sunt: & a
multis redarguta: præsertim de uino ac uitibus: nā regio trāseuphratē &

*quinq; palmos
tripalmos*

harmeniam uineis habet. Mesopotamia quidem tota & media: usq; i per
sum: & Carmaniam: magna ex parte uinibus & uino abundans. De philo
sophis quoq; diuisione alia facti: quoniam duo genera dicuntur: alios bragy
manas uocat: alios germanas: sed precipue bragmanas probat: quod cum
Graecis in opinionibus concordet. Hi quippe primi cocepti sunt: uiros doctos
curatores habent: qui & matrem & cocepto accedentes: quaedam cantunt i pro
lis solliciti: sed re uera quaedam continere precepta dant: matres libere
eos audientes: felices in prole existimant: postquam uero nati sunt: alios uaque
alios curatores fortituri: in quo magis aetas adolefcit: elegantiores magis
stros habet. Refert & philosophos ante urbem i luco exerceri: ita compo
situm quendam circuitum frugaliter uiuentes: super totis ac pellibus: & ab anima
libus ac uenere abstinere seriis sermonibus interitos: & cum uolentibus au
dire communicantes. Auditori autem non licere nec loqui nec sternutare: nec
etiam excreare: uel die illa ceru explodi: ut scotinensem & cum .xxx. & vii.
annos sic uiixerit i sua secedere: & laxius licetiusque uiuere: si nonne in die
re autum i manibus & auribus moderate gestare: & caruibus uesci: anima
liumque hominem ad opera non adiuuat ab actibus: & condimentis abstine
re: & uxores multas capere propter gratiam plis. Nam a pluribus plura
eueniunt bona. Dicit etiam bragmanas cum uxoribus non philosophari: ne si
iprobare sint aliquid quod esset nefas sit: i pphasos efferant: si probare ne ui
ros relinquant. Nam qui uoluptate ac dolore uitam ac mortem eque contem
nit: subditus esse non parit: huiusmodi autem sunt phus & pha. Iste multa
eos de morte diceret: & hanc uitam puram esse: quasi quaedam uiuidum homi
num coceptum: mortem uero natiuitatem: ad ueram illam & felicem uitam: is qui
recte philosophari sunt. Idcirco eos multa exercitatio uti ad mortis pre
parationem. Nihilque eorum quae hominibus accidere dicunt: bonum esse
uel malum: nec iisdem rebus alios angere: alios letari: ac si in somnium ima
ginationes habeant: nec eosdem iisdem interdum agere: interdum immutatos
letari. Eorum uero quae ad naturam pertinent: primum dicit stultitiam ab eis signi
ficari: qui i operibus meliores sunt: quam i uerbis & multa per fabulas plura
desuper: primum uero cum Graecis sentire: ut quod mundus sit creatus & corruptibilis
& speciosus: & quod conditor & administrator omnium deus unum
sunt peruadit. Vniuersam rem primordia diuersa esse facere: di autem mundi
initium aqua & praeter quattuor elementa: quintam quendam naturam esse: ex
qua caelum astraque consistunt. Terram in medio sitam uniuersis: de semine
de anima: aliusque compluribus similia dicunt. Inserunt fabulas quasdam
quemadmodum Plato de immortalitate animae & de iudiciis: quae apud in
feros fiunt: & alia huiusmodi non pauca: ac de Bragmanis quidem haec
nux ex germanis eos honoratissimos ait: qui siluicolae appellantur: ex eo

q̃ i filiis degāt: ex frondibus & siluestribus fructibus uiuētes: uestes ex arborū corticibus habere: uini & ueneris expertes. Cum regibus de cau-
sis regē interrogātibz per nuntios colloqui: & per illos diuina a regibus
coli & placari. Post filuicolas i honore medicos esse: ut qui circa hominē
philosophent: frugales quidē nō tamē rusticantes: oryza & ordeacetis ui-
uentes: quare nemo rogatus illis non irrogat: nemo hospicio nō libētē su-
scipir posse eos & secundos facere: & marum & facinoraz p̃creationem
p̃ medicamēta prestare. Medicinam plurimū per cibos p̃fici: nō autē p̃
medicamēta: ex medicamētis maxie unctiōes p̃bari: & cataplasmata: ce-
tera malefici nō esse expertia. Atque tam hos q̃ illos: & i laboribus: & to-
lerantiā: cōsiliāz exercere: adeo ut quotidie in eodē gestu imoti p̃seuer-
rent. Alios esse quoq; quidā diuinatores: incantatoresq; sint: & consuetudi-
num: & discipulz circa defunctos nō ignari. Errātes per uicos & urbes: q̃dā
uero his elegantiores atq; urbaniores: nec ipsi abstinentes ab his: quare de in-
feris memorātur: quareq; ad pietatē sanctimoniamq; p̃tinent. Cū horū
etiā nōnullis mulieres philosophari a ueneris abstinentes. (Aristobulus
uidisse se dicit Sophistas duos ex Taxilis: utrosq; Bragmanas atq; seni-
orē consumū: alterū iuniorē comarū: quos discipuli sequebantur. Eisdem
irerdū i foro uersari: & ut cōsiliarios honorari auctoritatē habētes: q̃cqd
ex rebus uenalibus uoluerint: gratis auferendi: & ad quacūq; accesserint
Selamino pingui perfundi: ut usque ad oculos flueret & multo melle ac
Selamo p̃esente panē conficiētes: gratis enutriti. Cumq; ad Alexandri
mēsā accederēt: assistētes comare & patientiam docere. Postea i locum
quēdam proximum secedētes: seniorē supinum & solē & hymbres tole-
rare. Jam enim pluebat uere scrip̃ere. Iuniorē uero i altero pede stātem:
lignum tricubitale ambabus manibus sublatū sustentare: pede autem iā
defesso n̄ssum: i alterū immutare: atq; ita quotidie p̃seuerare. Ex his con-
iuniorē uisum fuisse iuniorē: qui cū aliq̃diu regē secutus fuisset domū
reuersus esset: & eo relicto iussit si quid uellet ad se ueniret: alterū usq; ad
extremū secutū: & uestē & uisū ap̃d regem immutasse: & cum a quibus-
dā i separet̃ respondisse: q̃. xl. exercitationis ānos complexset quos pro-
miserat. Alexandrum filiis eius dona plurima dedisse. De taxilorum cō-
suetudine noua quardā refert & inusitata: qd̃ qui filias p̃x inopiā locare
non possunt. In ip̃so atatis flore: in forū producūt: cum ruba & classici:
quibus bellica significati solent. Tum multitudine conuocata puella ac
ocidenti primum posteriora humerorens detegit: postea uero anteriora:
per quum placita fuerit: & approbata quibuscūque uestit nubit. Item
q̃ mortui uultibus p̃siciuntur. Plures autem uxores habere cū mul-
tis est commune. Dicit etiam audiuisse apud nonnullas gentes: uxores

sponte cū uiris comburisque uero id non ferāt inglorias esseque & alibi a nobis dicta sunt. Onesicritus missum se scribitur cū Sophistis colloqueret: q̄ Alexander audiuisse: nudos eos incedere & tolerantia exercētē testī honore maximo haberi. Ad alios autē nec uocatos ire: sed iubere ut alii ad se uenirēt: siquid assequi uellent: quod ab eis ageret & diceret: & cum tales essent: nec decorum uideret: ut Alexander ad illos accederet: nec etiā inuitos cogeretur quicq̄ facerent: p̄ter patria iustitiam: se missum iquit: & xv. homines. xx. stadiis ab urbe uenisse: alium i alio gestus uel stantem uel sedentem: uel iacentem nudū: & usque ad uesperā in uicinis postea in urbem discedere. Sed omnium difficillimum esse: solem p̄perit adeo calidum: ut nemo alius nudis pedibus scilicet in meridie p̄ terram ire facile ferret: locutumque cum uno eorū nomine Calamōq̄ postea usque in periam Alexandrū secutus: secundū patrū legem mortuus est in rogam i positus: tunc autē super lapidibus iacebat. Quū itaque accessisset & eum appellasset: dixit se missum ab Alexandro eorū sapientiam audirū: & regi renunciaturū quare nisi inuidia esset: se paratū audire dixit: At Calamū quū chlamydē indutū uidisset & p̄lentū: & crepūdātū risu p̄motū dixisse. Olim oīa plena erāt triticea & ordescea faris: ut nūc puluere & fonses: alu lacte: alu aq̄ fluctāt nōnulli mellem: nōnulli uicē nōnulli oleo ibant: homines ob facietatē ac delicias in contumeliam excederunt. Iuppiter modum exosus omnia aboleuit: & uis per laborem cōstituit. Tūc continētia & uirtutibus ceteris i mediū p̄deuntibus cursū bonorū copia facta est. Nunc iam res ad saturitatē contumeliāq̄ rediit: & rex omnium interius fieri piculat: quā quū dixisset uidisse: si qd uellet audire: ut eo habitu depositū: sup̄ n̄dem lapidibus nudus iaceret. Onesicrito autē addubitante: Mandanum qui senior erat: & ceteros anteibat sapientis: Calamū t̄quam conuiciatorē obiurgasse: & a contumelia deterruisse. Postea Onesicrito ad se uocato dixisse: se sum̄ opere quiddē Alexandrū laudare: q̄ in tanta administrandi impetii mole sapientiam cuperet: & solum eum i armis philosophantē uidisse: & rē fore omnium utilissimā: si ii saperēt: in quibus postea adesset: ut spontaneis continētiā persuaderent. Inuitos autem cogerent: postea uenit postulasse si per tres inter pretes colloquens: qui nihil nisi metam uocē perciperet: n̄mō plus uoluntis efficeret: q̄ unus aliquis e uulgo quod perinde esset: ac si quis diceret: limpida aquam per cētū delabi. Omnia itaque dicta ad hoc pertinēbāt: q̄ si esset optimus sermo: qui uoluptatem maroremque ex animo aduiceret: & q̄ maror & dolor differret: quod alter eis esset inimicus: alter uero inimicissimus. Et q̄ corpora ad laborē exercerent: ut mētes confuarentur: q̄bus motus sedarent: & bona omnibus consulerent: & publice

& priuatim:& quomodo nūc Alxādrum susceptruri essent: nam si bene
illam susceperūt bene sibi futurū: si male bene alteri facturos. Post hæc
interrogasse num talia apud grecos dicerēt: cui affirmāti: quod eadē Pythar-
goras diceret: & iuberet ab animalibus abstinere:& Socrates & Dyogenes
quem ipse audisset respōdisse: quod prudēter eos i ceteris sentire existi-
maret. In uno autem errare: quod legem anteponerent naturæ. Nequāq̃
enim iquit pudere se: ut ipsum nudos degeret: iugaliter uiuētes cum ea
optima domus sit: quæ minime suppellectilis idigeat. Addidit multa se
de natura: de signis: de hymnibus: de licitatibus: de morbis denique ef-
se pscrutatos. Abeuntes uero i urbem: per fora dispgit: & quæcūque oſ-
tenderint ficus uel uuas ferentem ab eo gratis capere. Stoleū fuerit eū
pfundū: & iungi: & omnē domum: & diuitias sibi patere usq̃ in mulierū
cōclauia. Ingrellos autē & i coena: & in sermōibus cōmunicare. Turpe
apud eos putari corporis morbū: quē liquis ueret seipse per ignē effert.
Nā constructa pyra sup ea punctus sedet: & accēdi iubēs imotus cōbu-
rit. Nearchus quī de Sophistis mētionē facit. Beagmanas in ciuitatibus
uetsari dicit: & reges sequi & eorū consiliarios esse. Ceteros uero quæ ad
naturam p̄tinēt cōtēplari: & ex his Calanū fuisse: & cū eis mulieres phi-
losophari: & omniū uitas durissimas esse. De institutis uero quibūsdā hæc
ait: legū alias esse nō scriptas: alias cōmunes: alias p̄prias: quæ ab aliorum
legibus longe sunt diuersæ: ut quod apud nōnullos uirgines p̄mium
p̄ponitur: pugnis uincēti: & q̃ moderate nubū: & q̃ alii quidā p̃ cognat-
iones communiter operent: & quū fructus colligunt: quisq̃ onus suum
tollat in anni alimēta. Reliquū uero excoquūt: ne uacui sint: sed habēt
unde operētur. Armaturā esse arcū & sagittas tricubiales: uel hastam &
peltam: & gladiū latū tricubitalē: & capitis pro frenis uti: quæ a paruis
canis nō differāt. Itē labia clauis p̄forari: ostēdēs p̄terea idos ualde stu-
diosos esse circa artes. Dicit quod quū spōgā apud macedones uidissent:
mox eā sūt imitati: pilos & funiculos subiles: & licta i lanā consuētes: &
quū ea perfecissēt p̄rim traxisse: p̄rim colonibus tinxisse. Itē subito mul-
tos strigilū & lecythorū magistros effectos esse: epistolas i sindōibus scri-
bere bene fullatis: alientis litteris nō uti: utre fuso uti: percusso nequāq̃ cau-
sam uero nō dixit: cum absurditatē cōsequēter dixisset: quod uasa fictili
um more frāgerēt: quū cadūt ex his: quæ de India memorāt: illud ē qd̃
apud eos mos ē: & reges & oēs iq̃ i potestate aliq̃ sūt adorari: nō aut uenerari.
Hæc regio lapides preciosos fert: ut Christallū: & uarios carbūculos &
margaritas. Quod autē scriptores inter se nō cōcordēt ea sint idicio: q̃ de
Calano referūtur. Nam quod cum Alxādri fuerit: & per ignem spōte
iterierit: cōuenit iter eos: modū uero nō eūdē oēs dicūt: nec eisdem de

Strigilis
Lecythus

causis: sed alii tradūt eum tanq̃ regis commendatorē secutum fuisse: ex
 tra in die fines: præter cōmunē aliorū philosophorū consuetudinē: qui
 Indæ regibus assunt: ita curantēq̃ ad deorū cultum pertinēt: ut magi
 petlis: Qui tūc apud Palsargadas ægoraret: nam tum primū cū mortuus
 in uis: in seipsum extulisse: anno uite sue. lxxiii. regis preces minime exau
 dientem facta enim pyra: & aurea lectica superius posita: illum i ea cuba
 ille: & stramēns opertū: cōbustū fuisse: Sunt qui dicāt eū i lignea domo
 frondibus plena: & pyra super tecto cōstructa inclusum: post pompam:
 cū qua erat se ut trabē i ignē inieciſſe: & cū domo deflagasse. Megasthe
 nes putat nullō philosophis decretū esse: ut seſe offerāt. Immo qui id ſer
 cerit: puerilē iudicari: Ex natura quidē duos in uulnus uel precipitium
 ferri: doloris impatiētes i profundū maris: doloris paciēſſimos i strigula
 ri. Ligneos in ignē detrudi: deralem Calanum fuisse: i continētē sane bo
 minē: & mēſe Alexandri obnoxii. Hūc itaque uirupati. Mandanum ſum
 mopere laudari: qui quū Alexandri nuntium ad Iouis filiū uocaret: &
 obediēſ dona polliceret. Inobediēſ uero minaretur cruciatū. Reſpōd
 dit nec illū Iouis filium eſſe: nec magnæ parti terrarū imperare: nec ſe illi
 us donis permoueri: cui nulla ſacietas eſſet: nec minas extimere: cū ciuēs
 ſatis ab India nutreſſet. Mortuus uero ab attrita ſam ſenio carne liberare
 tur: i meliorē puriorēque uitam immutatus: unde & ab Alexandro lauda
 ri dicit: & uenia donatum. Arque hæc etiā a reſcriptoribus dicunt: q̃
 Indi Iouē pluuiāle & gangē flumen: & indigetes genios colūt. Ex cū eorū
 rex capillos abluir ſolemnia celebrāt & maxima dona mittūt: diuitias ſu
 as certatim oſtēdētes: addūt etiam nōnullas ex auriferis formicis pennas
 eſſe: & flumina auri ſtrigmenta deferre: ut in Iberia. In ſollēnibus pō
 pis multos elephātes mitti: auro & argēto ornatos: & multas quadrigas
 & bouū paries: deide exercitū iſtructū ſequi: & igentes lebetes deauratos
 & magnos crateras: & mēſas ex idico ære: & ſellas: & pocula & labra: que
 omnia maxima ex parte Smaragdis & beryllis: & carbunculis inſtruſta
 ſint. Itē ueſtem uariis auroque intertextam: & pardales: & leones mites &
 uariāq̃: & cōcinnetium autē multitudinē. Clæarchus reſert: magnorum
 frondium arbores in plauſtris quaternis: rotatū deportari: & ab eis aues
 mēſuetas arceri: quaq̃ canoniſſimum dicit orionē: aſpectū pulcherrimū
 arque uariū. Carreū ſpecie pauſi perſimilē. Cætera uero imaginis pictu
 ra ab illo ſumēda eſt. Bragmanis Pramnas Philoſophos opponunt: argu
 ros ſane homines & cōtentiſſos. Bragmanas etiam phyſiologū & Aſino
 nomis exercere: & ab illis ut ſtultos & oſtentatores denderi: atque horū
 alios mōranos: alios gymnetas: alios ciuiles ac domeſticos appellari. Rut
 ſumq̃ montanos pelibus ceruorū uti: & petas radicibus & medicamētis

plenas geſtare: & cum magica & carminibus & ligaturis mediciniſ affu-
gere. Gymnetas nudos degere: q̃ etiam nomē ſignificet: & magna ex p̃-
te ſub diuo tolerānam quā prius diximus: uſq; ad. xxx. & ſepimū ūnum
exercere mulieres cum eis uiuere: non tamē permiſſeri. Atq; hos i ad mi-
ranone maxima haberi: quos uero ciuiles diximus Sindonē geſtare: & in
urbe uel in agro degere: nebridas uel damarū pelles induere: ſi (ut breui
dicamus) Indi ueste candida & Sindonibus candidis: & Carbalis utunt̃
cōtra quā ab his perhibeat̃: qui eos dicunt uestes coloribus iſectis geſta-
re. Comā & barbā nutriunt: & crinē intricātes mittant. Aramidorus au-
tor eſt gēgē ex emodis montibus ad aultrū deſerri: & cū ad gangē urbē
puenerit: cōuerſi ad auroſ uſq; polibothra: atque i mari egredi. ſiē oena-
dē unum ex iis eſſe: qui in eum inſluunt. Nutriq; in eo Crocodelos &
Delphinas: addit & alia quādam incaſſum & cōſuſe: & minime curāda.
(His ea addi poſſunt: quæ a Nicolao Damasceno dicuntur: reſert enim ſe
Anriochiz quæ apud da plinē eſt Indog: legatos uidiſſe: qui ad Cæſarem
Auguſtum uenerāt: qui quidē plures ex epiſtola ſignificabant: ſed tres
tantū ſeruati erāt: quos uidiſſe ſe ait. Ceteri longitudie uite: magna ex p̃-
te perierant. Addit etiam epiſtolā Græcam fuiſſe in mēbrana ſcriptā: in
qua ſignificat̃: poſſe eſſe: qui ſcriberet: & cū ſexcentis regibus iſperaret.
Cæſaris tamē amicitiam muſt facere: & paratū ſe quocūque uoluerit adi-
tum exhibere: & in quib; uſcūque rectū fuerit opitulari. Hæc dicit in epi-
ſtola contineri. Allata præterea eſſe dona octo ſeruos nudos i ſubligacu-
lis aromatibus delibutos: eſſe autē dona mercurium a puero brachia ab
humeris extertū: quē nos uidimus. Iſe uiperas igentes & ſerpentē. x. cubi-
torū: & teſtudine ſtomialē trium cubitorū: & perdicē uulture maiorē. Ad
erat etiā is qui ſe Athenis cōcremauit: quod alii in rebus aduerſis facere
dicuntur: ut præſentia mala effugiat: alii in rebus ſecundis: quæ admodum
hic. Nam quū omnia ex ſententia hucuſque feciſſet abeūdū ſibi erat: ne
quid qd̃ nollet: iſtrueret imoranti. Nā & ridēt eum & nudū: & unclū i
rogū ille affirmat: & iſcriptū fuiſſe i ſepultura. Hic iacet Larmſochagas
Indus: ex Bargola qui ſecundum patriam Indog: conſuetudinem ſe im-
mortalem fecit. Poſt Indiam eſt Ariana: prima regionis paſi: quæ poſt idū
plis obtempat & ſupiorum Sattapiag: quæ extra cauge ſūt. Ab aulstro &
ſeptentrione eodem mari: & eiſdem montibus terminata: quibus India &
eodem flumine Indo qui inter eiſ fluit: atque Indiā. Ceterius uero ad oc-
cidentē porrecta: uſq; ad lineā quæ a Caſpiis porus i Carmaniā deſcribi
tur: ut quadrilatera ſit figura. Australe itaque latius: ab Indi & Partalenæ
hoſtis incipit: ſinit aut̃ Carmaniā uerſus & pſci ſinuos habēs. p̃mōtor
tū ad aultrū ſatis expoſitū. Poſtea i ſinū deſcendit uſq; i pſiā. In ea primū

Arbites habitant: eodē nomine quo Arbis flumē appellati: quod eos a fer-
quēbus oris determinat mille fere stadiosq; orā habētes: ut Nearchus
uoluit: & ipsa Indog pars est: postea sunt Oriz: gens libera: conditio-
nis: quos præternavigans mille & octingētos stadiosq; est: postea Ichthy-
ophagor: ora: vii. milliū & quadringētorū. Postea Carmanor: triū milliū
& septingētorū: usq; i persiā: quare uniuersa stadia sunt. xii. milliā & nū-
gēta. Ichthyophagor: regio secus mare est & magna ex parte arboribus
caret: raritas i ea palmarū: Achanti myricarū: aquarū & domestici cibi maxi-
ma est. Vescunt piscibus tū ipsarū eorū: pecora: & aquas plumales: ac fos-
siles potit: pecora: carnes piscibus præbent: domicilia ex ossibus cetorū: &
ostreorū: conchis: magna ex parte faciunt. Nā trahium & fulcorū ulum co-
ste præstant: portas maxille & uerrebis sunt mortaria: in quibus pisces
subigunt: ad solē assant: postea ex his panē conficiunt: frumētū paululū
admiscētes. Nā & molas hūc quāq; ferrū nō habent: qđ nequāq; mirādū
est: id enim aliunde afferri potest: concidūt eas cū aurite sunt: lapidibus
is quibus & sagittas: & missilia preussā exacuunt: pisces partim in cupis
panarū assant: partim (quod frequēter fit) crudos edūt. Caprūt eos rebus
ex cortice palmarū factis. Ultra hæc est Gedrosia: minūq; India exusta: q̄
religūa Asia magis. Ea fructuum & aquarū inopia laborat: nisi æstate nec
multo melior est: q̄ regio Ichthyophagor: fert tamen aromata præcipue
nardum & myrrā: ut Alexandri exercitus his pro tacto & stratis utressā
odoratorem simul: ac salubriorem aerē habēs: ac de industria quidē sub
æstiuū tēpus ex india discessere. Tunc enim Gedrosia hymbribus abun-
dat: & flumina: & aquæ augent hyeme deficiunt. Cadūt hymbres i sup̄
oribus septētrionis partibus: in locis montanis unde fluminibus auctis
campi mari proximi irrigant & aquis abundāt. Alexander aquarū inquit
fontes in deserta præmisit & eos: qui sibi & classi mansiones pararet. Nā
copiis trifidā diuisis: ipse cū exercitus parte: per Gedrosiā p̄fectus est: ite
motus a mari quingētis stadiis per plurimū: ut simul & classi oram com-
modā pararet: & ipse nonnūq; mari appropinquare: quod difficiles qđē
& asperas actas habebat: exercitus uero partem cū cratēro præmisit i me-
diterranēum & Ariā caperet & i eadem loca p̄cederet i quæ ipse iter
erat facturū. Classē autē nāro tradidit. Oneliscro nauū præfecto iuv-
bēs ut ordinate sequerēt: & eius itineri præternavigarent. Nam & Nea-
rchus refert: iā rege iter peragere: ipsum i autumno sub uesperinū exorū
Pleados: navigationē incepisse: quū nondū ap̄i flatus spiraret barbaris
eos adorētibus: atq; urgētibz. i. n. abesse rege libertatē & audaciā cor-
perant. Craterus ab hydaspe mouēs: p̄ Arachotos: & drangas i Carmani-
am p̄fectus est. Alexander per stentē terrā toto itinere penuria laborauit.

e longinquo tamē parua quædā: & rata ueniebant ut exercitus fame premeret & iumēta deficerēt & in uis & in castris impedimēta reliquerēt. Palmarum fructus: & medulla multos seruauere. Dicunt Alexandrum summope contendisse cum difficultates leuaret: ex fama quæ obtinebatur Semiramī cum .xx. incolumē euasisse: cyx uero cum .vii. Si posset ipse uictor per eadem loca tantū exercitū incolumē educere præter ceteras difficultates grauis erat aestus & arenæ pfūdita: & ardor nōnulli: i locis arenæ cumuli muniabantur unde difficulter pedes referri poterant: itaq̃ ex aliquo profundo accliuia quoq; ac decliuia frequentia erant. Ad hæc diurna etiā itinera longa fieri oportebat: propter aquarū iopiam ducēter nū quadrigētenūue stadiorū nōnūq̃ etiā sexcētenū frequentius noctu iter agebat. Castra pcul ab aquis ponebatur: apenunero in uicinis stagnis ne propter sitim nimis impleret. Nā multo aquā nocti: cū armis bibebāt i eā se imergētes unde iumefacti exanimis fluitabāt: quapropter aquæ oēs cū breues essent cōtaminabant. Alii sitim perdidit: i media uia ad solē iacebāt: deinde tremuli cū manuū ac pedū cōcussu: moriebant ac si ab rigore atque horrore detinerēt. Cōgit etiā ut nōnulli iter deficiētes confortēt somno: & lassitudīe superari: unde posita uiarū errore & omnī difficultate: & aestu deperibāt: fuere qui possi multas arūnas seruaret. Dilu uisū quoq; torrentis p noctē igrūētis: multa corpora: & utēilia obtinē: & maxima pars regis puellectilis deleta ē. Sæpe uiarū duces ob locoꝝ ipi: uā in mediterraneā diuerterūt: adeo ut non amplius mare appareret: qd rex intelligēs: mox ad quarrēdū litus properauit. In quoꝝ postiq̃ effodiēti aqua poculēta inuēta est: exercitū propere coarctat: ac deinceps usq; ad diem septimū p lictoreā regionē pfectus est: aquis abundis: postea mox i mediterraneā secessit. Erat arbor lauro similis: qua gustata inuēta omnia cū spuma i morē comicialis morbi emonebāt. Spina quædā fructibus i terrā suis: quēadmodū cucumeres erat succo plena: cuius aspgmes in quodcūq; anial incidisset id oculis exorcabāt capiebāt. Crude palmule nītos enecabāt: a serpētibz etiā piculū aderat. Nā i arenæ cumulis hæz: ba quædā innata: serpētes occultabata quibus ictū illico moriebant. Dū cūrapud Orītas: locustiferis uenenis sagittas prauistas illi. Quūq; ptole: mæus saucius picitate: ferūt quendā Alexandro i somno aībuisse: atque ei radicē cū ramo cōlēdisse: quā contritā saucio impōi iussit. Expectētū a sōno & uisi memorē quæsitā radicē inuenisse: quæ multis aderat. Atq; & ipsum: & alios uisus fuisse. Ac barbaros quū iuētū remediū uidisset se Alexandro dedidisse. Verisimile pfecto ē aliquē eā regi idicasse: sed adulationis gratia adūcta fabula ē die sexagesimo i Gedrosiæ regiā ab ori: tis ueniēs: cū exercitus paululū quēsserit Carmaniā pfectus ē: Australe

Arianæ latus huiusmodi situm ore habet & ulterioris gedrosiæ & orientum terrarumque primæ iminet. Multa enim est gedrosia: & in medietatem recedit quousque Drangas cōtigat & Arachos & paropamisadas de quibus Eratosthenes sic ait: nihil enim habemus quod quidē melius de ipsis dicamus. Dicit ergo Arianā ab Oriente Indo terminari. Ab austro mari magno. Ab aequilone. Paropamisæ & sequētibz montibus usque in caspijs portis. Ab occidentē iisdē montibus quibus perthia mediam uertus. Carmanea uero paretacinam & Persiam uersus terminata est. Regionis latitudo est Indi longitudo: a Paropamisæ usque ad hosha. xii. millia. stadio rū sunt qui. xiii. millia faciunt & longitudo a Caspijs portis duplex estur in Afancis itineribus descriptū est. Nā Alexandriā usque: quæ apud ariam est. A caspijs portis: p parthiā una eadēque uia est. postea est: quæ recta it p bactrianā: & montis transiens: qui in orospama fit p tritum: quæ ex bactis est apud Paropamisadas. Altera paululū ab Aria austrū uersus deflectit: phphasiā. Drangiane postea rursum: usque ad Indæ montes & Indū flumē. quare ea: quæ per drāgas it: & Arachotos uniuerſa lōgior ē xv. milibus stadiis &.ccc. Si quis autē mille &.ccc. detrahat habebit reliquā regionis longitudinē in rectū. xiiii. milia: quæ non multo minor ē: q̄ maritima ora: & si nōnulli ad. x. millia carmanā addāt sex milia eā por nētes aut enim cū sinibus ponere eā uidebunt: aut cum ora Carmanica quæ intra pſicū sinū ē. Arianæ nomē usque ad partē quiddā persiæ & mediorū & septentrionalū bactriorū ac sogdianorū extēdit. Sunt enim quasi eiusdē linguæ. Gentis ordo est huiusmodi. Secus Indū sunt Paropamisadæ: quibus Paropamisus mons imminet. Postea Arachoti ad austrū: deinceps ad austrū Gedrosini & alii qui orā habēt: omnibus enim ad loca latitudines Indus adiacet: eorū quæ secus idum sūt: partē habēt indi cū prius essent persarū: Eā Alexander Arianis ademit: & per sese cōstituit. Postea seleucus nicator ea dedit Sadrocoto contracta cū eo affinitate ac p iis. Elephātes accepit. Paropamisadis ad occidentē Ariā aduēit: Arachotis & Gedrosiis drāge. Arii & ad aqlonē: & ad occidentē drangis aduēit: aliquantū quodāmodo circūdati. Bactriana ad sinistram Ariæ aduēit: & Paropamisadis: per quos Alexander caucāsum trāseōdū: in Bactrianā Deinceps ad occidentē ariæ parthi adiacenti: & loca caspiæ portarū. Parthis autē ad austrū Carmanicæ deserta: postea reliqua Carmania & Gedrosia: sed prædicta mōtana maxime cognoscent: si quis uis nōt quæ usus est Alexander: quū bellum ex parthiis i Bactrianā persecutus est. Nam i Arianā uenit: postea i drangas: ubi phalotas deprehēsis insidiis Parmenionis filium interemit. Parris autē interfectores: q̄ eum ut cōsili cōfciā inire mētā: misit ecbarana. Dicit eos camelis dromodariis. xxx. xl. ue dictum

itinere i diebus.xi.pacto rem confecisse.Drange alioquin perfice uiuen-
tes:umi copii nō habēt.Nascit apđ eos castoreos deide ex drangis Ale-
xander uenit in Energetas:quos Cyrus sic nominauit:& i ea Arachotos
p Paropamisadas Pleade occidentemā ea regio montana est: & in ea tunc
ningebantquare difficulter adibat: sed frequentes uici: & rep: omniū co-
pioli prater oleū eoꝝ molestias leuabāt:ad sinistā summa mōtiū habē-
bāt.Ad meridionales paropamisi ptes idica sūt:& ariana. Ad septentrōa-
les & occidentales Bactriana.hyme ibi peracta & urbe condita:habēs lau-
dā ad dextrā transiuit i bactrianā:p iter arboribus nudū:prater q Ter-
mintho eoꝝ nō multo fructicosos tamē in sūma seumēn iopiasut sumē
toꝝ carnibus uelcerēt itaqz iis crudis ppter lignoꝝ penuriā: sed ad hanc
cruditatē concoquēdā: Sulphii copia aderat. Quintodecimo die ab hiber-
naculis:& urbe quā cōdiderat: Ad rapsa puenit Bactrianæ urbem. Carca-
has partes:quæ Indis sūt conterminæ est choartina ex omnibus quæ sub
pthis sunt:Indiæ pxima. Distat ab ariana per arachotos & dicta mōtana
x.& nouē millibus stadiis: & hanc regionē Craterus oēm pmeauit sub
igens eos qui parere reculabant:ut cū Alexādro iungeret:& pfecto sub
idem fere tēpus utriqz exercitus pedestri itinere in Carmanii concurre-
rūt: paulo post Nearchus in Arabicū sinū nauigauit: multa & ppter erro-
res & arumnas:& cetoz magnitudinē ppressus:& quāqz uerisimile est na-
uigātes multa garrite uex: tñ mala sibi imminuisse significarūt: & cū magis
metus q̄ periculū affuit plurimū eos turbabant: phyleterum magnitudi-
nes fluctū maximū & accumulātū & caliginē tāā refractionibus excitātes:
ut q̄ āte pedes erāt cōspici nō possēt. Sed quū nauigationis duces illis ti-
mēibus & causā ignorātibz idicassēt: beluas esse q̄ facile tubaz sonitu
& plausu exaudito discederent: Nearchus naues i fluctū eget qua maxie
atcebat ac tubis beluas exterruit. Ille undas subeūtes nauale certamē a
puppi minabāt uex: subito cessauere: Quod nūc i Indiā nauigāt beluæ
qdē magnitudies referūt quæ nec gregari nec sepius se offerāt: sed dīce-
dāt clamore ac tubis repulsa. Dicūt eas terræ nequa q̄ appropinq̄re ossa
uero iā dissolutæ a fluctibus facile elici: & materiā faciēdaz regetū Ich-
thyophagis suppeditare. Nearchus cetoz magnitudinē uiceniū & ternū
passuū refert quod aut p uero ab iis habebat qui i classe erāt: Nearchus
falsum redarguisse dicit q̄ insula querdā esset in transitu quæ accōdentes
quosqz aboleret. Nam quam lembus quidā ppe isulā nauigasset nūq̄
āplius uisus ē: unde homines ad inquirendū missi quū i isulā exire non
auderēt: sed prater nauigātes clamore amissos reuocaret nemiē exaudire
re reuersi sūt: quū itaqz oēs crimē in insulā cōferrēt: nauigasse se dicit &
adacla nauī cum parte nauigātium egressum: insulā omnē collustrasse

quumque nullum quæ sitis: uestigium inuenisset:re desperata rediisse
arque docuisse falso insulâ criminari nâ & tibi: & sociis idē fuisse inuent
tus: sed alius pfecto exiru modus esse lēbo debuit: cū infinita accidere pos
sint; Carmania ab Indi hostio ultima est: At primū quidē eius pmonito
rium ad Austy in mare magnum expositū est quum uero perlici sinus
os fecerit: ad pmonitoriū felicitis Arabiz quod in conspectu est perlicum
sinū uersus: insleclit quousq; perlice coniūgat multūq; in mediterraneā
iter gedrosiā pciq; porrigit plus in gedrosia preueniat ad aqlonē qd
fecunditas declarat. Parthas enim omnia fert & magnas arbores gignit
præter oleam & fluminibus ē irrigua. Gedrosia uero pax differt a terra
lechthyopagor: ut sepe cū stercilas opprimat quapropter ani fructus: i
plures ānos reconditū. Onesicritus tradit flumē esse in Carmaniaq; au
ri strigilē ferat. lē argenti fossilis & aris & rubrice minii uenā & mōtes
duos altæ: arsenici altæ: salis. Habet etiā deserta quædā quæ: iā quū par
thia & Paretacina cōiungunt. lē agriculturas perlicis similes: præcipue
uitem carmanicā a nostris uocitatā quæ sepe bicubitalē, racemum facit
magnis acinis ac densis. Par est enim cū ibi fecundiorē esse. Hi propter
equos inopissimis in bello plurimū utunt & Alium Marti sacrificāt
quē solum perse ex omnibus diis colunt & bellicosi sunt: nemo uxorem
ducit: nisi prius hostis caput amputatū ad regē ptulerit. Rex caluaria in
regia collocata: linguā miuram secās pane permiscet: postea degustat
ei qui attulit: & familiaribus edēdā prabet: atq; ille præclarus est: cui mō
ra capita sunt allata. Nearchus refert Carmanitū: mores ac sermonē ma
xima ex parte persæ esse: ac medorū. Os persæ sinus maius ē: q̄ una die
transfretari possit. Post Carmaniū persia est: multa sane in ora sinus q̄ ab
ea nominat: sed longe maior in mediterranea: præsertim i longitudine:
quæ ab Austro & Carmania i septentrionē & medicas gentes perēdit. &
tertia ē natura & aeris tēperie. Nā ora maritima æstiuola est: ac uentrola &
fructuū inops præterq; palmæ. Ea in quattuor millibus: & quadringen
tis stadiis uel in.ccc.æ. lē & in flumē desleclit: quod ibi orones appellat
tur. Regio uero ultra hanc cāpessit: est: & omniū ferax: & optima pecorē
nutrix: fluminibus & lacubus plena. Tertia est hyemalis ac meniana aq
lonē uersus. In extremis eius partibus sunt Camelorū pastores: lōgrudo
est: (ut Eratostheni placet) in septentrionē & Caspias portas ad. vii. millia
stadiorū: secundū pmonitoria quædā occurrētia. Reliqua ē i caspias por
tas nō pluriū duobus millibus stadiorū: longitudo uero i mediterranea: a
Suis usq; psepolim stadiorū quattuor millū &.cc. atq; hic usq; i Carma
nia: fines sunt mille & sexcenta. Nationes incolunt regionem quæ Parū
chores appellantur. Item Achemenidei: & magi qui honestū quoddam

Ami strigilem
Argenti fossile
Ar Carmania

Parthia Carmanica fert
Paretacina bicubitalis

Ami bellatores

PERSIA

VI. 11

uſuendi genus ſectant. Item Cyrti & Murai quoque alii prædatores ſunt
alii agricultores: & ſere ſuſa plæ pſ eſt inter eam & babyloniam poſita
& Suſa urbē clariffimā habet. Nam plæ ac Cyrus ſupatis mediſ quum
ppriam terram in ultimis ſitam uiderēt. Suſiā uero iuſus & babyloniz
& alia gētibz ppinquantiſ ea impū ſedem locauerūt: ſimul & regiōis
confiniū oſtēdentes: ut urbiſ dignitatem & quod maximū eſt: Suſa nūq̃
ex ſeſe magniſ rebus iſidiati ſunt: ſed ſemp ſubditi fuere: in pte maioris
cōuentuſ collocati: niſi heroum tēpore. Suſa enim a Tichono cōdita di
cunt: Memnoniſ parte ambitu. c. & xx. ſtadiorū figura oblōga cuiuſ arx
Memnoniū uocabat. Suſi etū Caſſi ſunt appellati. Nā aſchyluſ mem
noniſ marē caſſiam uocat. Memnon ipſe ſepultuſ dicit̃ circa palū Sy
rie iuxta flumen bandā (ut Simonideſ ait) m mēnone didyrambo delia
cop. Vrbis mœnia & templa & regie ſtructura erant babyloniciſ ſimū
liā ex coctiliſ lateribz & bitumine ut quidā ediderūt. Policletuſ dicit̃ eā ſine
mœnibz fuiſſe. cc. ſtadiorū ambitu. Quum regiaſ apud Suſa maxime
exornatiſſent: nihilominuſ pſepoliana & Paſargadia magnopere coluerūt.
Nā & gaza & theſauri: & Perſæ monumenta ibi eſt̃ ut i lociſ pgenito
rū munioribz. Erant etiam regie aliaſ Gabiſ in ſupioribz plæ parti
buſ: & in ora iuxta eam quæ Oca dicebat̃ atque hæ quidem quū p ſe int̃
perarent. Poſteriores autem aliſ: atque aliſ ubi ſunt tenuioribz (ut ui
deſ) utpote perſia ſam diminuta: & a Macedōibz ac parthiſ plurimū la
beſacta. Nam & ſi adhuc plæ regnant: pprium regē habētiſ: utribz ta
mē longe ſunt inferiores: & Parthorū regi adhæreſcūt. Suſa itaq̃ in medi
terranea iact̃: trēſ choaſpē flumē iuxta pōt̃. Regio uſq̃ ad mare deſcē
dit. Eiuſ ora eſt a ſinibz plæ ore: uſq̃ ad Tigris hoſtia trium milia ſe
te ſtadiorū. Choaſpeſ p regiōē fluens in eandem oram deſinit: ortū ha
bens ab uxiſ. Inter Suſa enim ac Perſiā mōtana quædā alpet̃a & præru
pta interiact̃: quæ anguſtiāſ habēt difficulter peruiaſ: & omneſ præda
tores qui mercedem a regibz exigebant: apud ingreſſum qui ex Suſiſ
eſt i Perſiā addit̃ Polycletuſ Choaſpē & Eueſtū & Tigrim i lacū quēdā
iſluere: poſtea inde in mare emittere: iuxta lacū Emporiū eſſe: cū flumina
maris merces nō recipiāt: nec emittāt ppter Cataretuſ de induſtria fa
ctoſ: peſeſtri itinere ad mercatū pſiciunt: qdā dicunt octoginta ſtadia
eſſe uſq̃ ad urbē Suſa: quidā uolūt flumina oīa quæ Suſiā puađūt in ti
gris flumē iſluere: ac etiā euphratiſ cānales: qui intermedi ſūt & ppter ea
ad hoſtia paſitigriſ nomīati. Nearchuſ cū Suſiſ præternaugationē palu
ſtrē dicat addit̃ terminum eiūſ eſſe euphratem & in ore uncum habitari
qui merces ex Arabia ſuſcipiat: ac deicepſ Arabum oram ori euphratiſ
& paſitigriſ cōiungi. Loca media oīa: a lacu quodā occupati: qui uigra

in se recipit. c. & l. stadiis: Pafnigrim ad nauigariū tūc esse: quæ ex Susis i Persiam ducit. Eamque a Susis abesse stadiis. lx. Pafnigrim uero ab oronide duobus milibus fere stadiis: nauigationē per lacū in os. Tigris stadiis. lx. esse. Ad os Sufianū uicū habitari quingētis stadiis a Susis distātem. Ab ore euphratis usq; Babylonē nauigationē esse per loca bene habitata: supra tria millia stadiis. Onesicritus autē ē Euphratē: egrēssūq; i lacū mitteretur: sumq; euphratē e lacu egressū p pto ore ad mare iungit. Sunt & alie cōplures āgustie uixios transeunti iuxta persiū: quas Alexander ui pmeauit ad persicas portas & loca alia transiens regionē & uidere pperans principales eius ptes & thesauros: qui p tot tēpora erant: quibus plē Asiam tenuissent: & multa flumina traiecit: quæ regionē riganti & in plūcū sinum deferunt. Nā post Choaspē Copratas: & Pāfingris quæ etia ex uixia fluit. Item Cyrus: qui circa Pafargadas p euam pliam fluit. Ab eo rex appellatus est. Nam p agra daton cyrus dictus est. Iuxta Persē polim Alexander Araxem traiecit. p sepolis magnificas regias habebat & fabricas sumptuosas. in Araxē ex patetaciis descendētē: Medus influit ex media delatus. Hi per cōuallē rege omnium seracē & Carmanie iungam deferūt: & orientalibus regionis pibus quēadmodū & persepolis. Alexander Persepolitanis regis cōcrematis: iultus est græcos: quoq; & illi sacra & urbes ferro igniq; uastassent. Deinde i Pafargadas uenit: ubi erat antiqua regū sedes. Hic Cyri sepulcrum i hortis uidit: turrim non sine magnam arborū densitate occultam a parte inferiore solidā. superiore tecto & sacello exornatam: quod persūgustum aditū habebat p eum Antiochulus introisse se ait: iubēte rege: arque sepulcrū exornasse & aureā lecticam uidisse & mēsam cū poculis & aureū aluocolū & uestē plurimā & ornātū lapillis in crustatū arque hæc uidisse affirmat quū primo accessisset postea direptū fuisse ac cetera quidē asportata: lecticā uero confractā & aluocolū transpositū mortuū autē: & nullū apparere quod nō Satrape sed prædatorū opus fuerat qui ea reliquerāt quæ asportare nequiuērūt: quæ quidē cōtingerūt cū Magorū custodia imposita essent: qui quotidie ouē accipiebāt i alimēta quot mēsisbus aurē equū. Nā Alexandri ab sentia i India & bactris: p multa in nouari præbuit e quibus hoc unum est. Sic. n. Antiochulus refert & huius epigrammatis mentionē facit. O homo ego Cyrus sum. Asia rex qui persis iperium cōstitui. Ne igit mibi sepulcrum inuideas. Onesicritus ait: turrim. x. tabulatis excelsum fuisse & in superiore tabulato Cyrū iacere. Cū græco epigrammate plūcis literis insculpto. Cyrus ego: Rex olim regū conditus hic sum. Idē alio epigrammate persico in eandē sententiā. Onesicritus quoque & epigrammatis illius meminit quod in Darii sepultura erat hoc modo. Amicus Amicis fui &

Euphrates

Choaspes
Copratus
Pafnigrim

Amadaton
Cyrus Rex

Persepolis

Antiochulus

Epigramma

Antiochulus

eques & Sagittator optimus uenatores superauit & omnia facere potuit.
 Acritus Salamis mīro his iunior: refert tutum magnā fuisse duo tabu-
 lata habuisse & i successione persarum cōditam fuisse sepulturam uero
 asseruari i qua græcū epigramma letat (ut aēdiximus) & aliud persicum
 i eisdem sententiā. Idcirco Cyrus pasargadas habuit in honore quod ibi
 Assyagem medum ultimo proelio superauit: & Asie imperium i se trās-
 tulit urbe cōdita & regia cōstructa i memorie monumentum. Pecunias
 uero omnes quæ i p̄sia erāt: Susa exportauit quæ quanq̃ & ipsa thesauri
 & suppellectile plena erāt: nō tamē eam regunt: existimabatur sed babylo-
 nem quam i animo habebat illis omniō sceleris: atque hic etiam thesau-
 ri seruabātur. Tradūt præter ea quæ babylonæ & i castris erant quæ ad
 hoc sumpta nō fuere: persia & Sosis iuēta fuisse talentorum. xl. millia:
 Sūe qui dicūt. Nōnulli omnia undique Ecbatana comportata dicūt fu-
 isse. c. & lxxx. millia talentorum. viii. millia uero: quæ cum Dario e media
 fugiente exportata sunt ab iis direpta: qui cum occidere. Alexander itaque
 Babylonem lōge omnibus aēponebat uidēs eam: & magnitudine: & rei-
 bus cæteris excellere. Nam Susiana quāq̃ opulēta sit: horridum tamē &
 æstuosum aerem habet præsertim circa urbem: ut ille dicat: adeo ut lacer-
 re & serpēs: per æstus: dum sol ē i meridie urbis uias trāsire nō possit:
 sed i medijs iterceptæ cōcrementur: quod nusq̃ i tota persia cōtingit:
 quāq̃ australior est: laeua quoque frigida propolita subito excalefacti
 ordeum in sole sparsum: ita conteri quemadmodum milium immortu-
 ris: quapropter ad duo cubita terram coctis imponūt: domus ipse ppter
 onus angustie fronte & lōge. Cum lōgis trabibus careant: & magnus dor-
 mibus indigeāt propter æstum. Palmaceas autem trabes peculare quid-
 dā pati. Nam quum solidae sint: cum inueterascunt non cedunt in partē
 inferiorem: sed in superiorem panduntur propter onus unde melius ter-
 rum sustinent: æstus causa dicitur: quod septentrionem uersus montes
 quidam altissimi imminet: qui omnem borealem flautū excipiunt. Elani
 enim & sublimes a montibus spirantes: campos nō attingūt: sed i austrā-
 lora Susæ pferunt: scā a uēis trāquilla est: itūc præcipue quū reliquā ter-
 rā æstu exulsi: hiesit refrigerāt frumēto adeo abundāt: ut & ordeū: & tri-
 ticū i planicie cōtuplū ferat: nōnunq̃ etiā ducētuplū. Idcirco nō crebras
 porcas faciunt: nā crebræ radices germen impediunt. Cum uites i ea nō
 nascant: Macedones ibi & Babylonæ eas consuecūt. Hi nō scrobes fa-
 ciūt: sed palos quosdā in extremo ferratos in terram defigentes: por-
 thea educētes p eis palmites demittebāt. In mediterranea uero plurimū:
 nostrosq̃ tempore sæpe aliter atq̃ aliter contigit. Dicit Nearchus nec uic
 uic duces idigenas habuisse: cum ex India in babylonā classe nauigaret

Babyl.

Susiana

P

quod nec stationes habere poterat nec hominibus abundaret qui perire
 ducerent. Subsidii autē babilonicæ uicina est Sinacena quæ postea Apol
 loniatis est appellata. Ambabus a septentrione orientē uersus elymeī inu
 nēt & paretaceni homines latrones: & asperis montibus freti sed magis
 paretaceni Apolloniatis imminēt unde eos plurimū iselāt elymeī autē
 illos & Sufios cum elymeis uero Vxi pugnāt quanq̃ nunc quidē mius
 ppter parthorū potentiam ut ego existimo: quibus parēt omnes qui loca
 ea incolunt: quare his bene habentibus & omnes bene habēt qui illis pa
 rēt: dissidētibz uero quod sepe fit: etiam nostro tēpore sepe aliter atq̃
 aliter euenit. Sed nō eadē omnibz quibzdam enim tumultus pdesti
 quibz dā prater sententiam euenit: ac persica qdē: & Sufiana regionalis
 est. Ora maritima palustris ē & iportuosa. Idcirco persici mores: & his &
 modis: & aliis compluribus idem sunt: de quibz etī pmulti dixerūt: ita
 mē dicēdā nobis uident quæ ad rem attinēt. Persæ nec statuas: nec aras
 erigūt: sacrificant in loco excelso. Cælum Iouē putāt: colunt solē quē mi
 diā uocāt: Iunā & uenerē: & ignē & tellurē & uētrōs: & aquā sacrifi
 cant i loco mūdō: cū imprecationibz & coronatā hostiā stant. Cū ue
 ro Magus: qui sacrificio preest: amēbatum carnes i quēque diuiserit: ab
 uot nulla parte diis celēstia: dicūt enim deū nihil uelles: prater hostiæ ani
 mam: nōnulli (ut fertur) precordiorum piecem igni imponunt: præcipue
 igni & aqua: sacrificant igni arida ligna imponētes: adempto cortice: &
 aruina super iniecta: deinde infuso oleo succedunt nō inspirantes: sed uē
 rillātes quod si quis inspirarit: aut mortuum quicquid: coenuntue in ignē
 immiserit morte plectit. Aqua sacra pagunt hoc modo. In lacū uē flumē
 uel fontem uenientes: scrobem faciunt ibique hostiam iugulāt. Cauētes
 ne quid paxine aquæ sanguine contingat: itaque omnia polluturi: po
 stea carnibus sup myrto: lautoue spoliis: eas magi subtilibus uirgis cō
 burūt: & factis iprecanōibus: quibz dā: oleū lacte ac melle mistū ispgūt
 nō in ignē nec in aquam: sed in terrā. Imprecationes per multū tēpus fa
 ciunt: fasciculum uirgatum myricinæ: tenuum tenētes. In Cappadocia
 ubi maxima est magorū multitudo: qui pyrethi uocant: & multa persico
 tū deorū tēplamō citro sed stipite quodā mactant: itaq̃ malleo uerberāt.
 Suntq̃ Pyrethia septa quæ dā argentia in quorū medio ara est. In ea magi
 & cinerē multū & ignem inextinguibilē seruant: quo quorūdie ingressi
 imprecationes faciunt: per horam sere hie ignē: uirgatum fasciculū ierē
 tes sitracis ifuls uelati: ex utraq̃ pte depēdētibz: adeo ut uitræ laba
 contēgāt. Hæc i Anzidis & Amani: delubris sunt. Nam & hæc ibi de
 lubra sunt: & Amani statua in pompam ducitur. Hæc nos uidimus: illa
 & sequentia in historiis traduntur: quod in flumen Persæ nō mutatuū

nec lauantur nec abluunt nec mortuum iniiciunt: nec alia quæ imunda esse uideantur. Quicunque deo sacrificat: primū igni imprecationes facit. Reges habēt ex eadē stirpe qui non paruerit capite & brachio amputato pœit. Ducunt uxores q̄plures & multas pelices alunt: propagāde solis gratia. Reges quotannis premia pponunt iis: qui plures filios adiderint: pueri ante quartū aṇnū in patris cōspectum nō ueniūt. Nuptæ in initio uerni æquinoctiū celebrāt: sp̄s ius i thalamū pcedit cornello prius malo uel cameli medulla: præter id nihil eo die. A quinto usque ad xxiij. aṇnum discunt sagitate faculari: equitare: & in primis uera dicere. Discipularum magistris cōtinēssimis urunt: qui fabulas ad utilitatem reductas inserunt: cantu & sine cantu: deorum & clarorū uiroꝝ facta referentes: congregāt eos in unum locū: æris sonitu ante lucē excitatos tūq̄ ad arma aut uenationē. Perficiūt eis ducē aliquē ex regis filiis aut Sattape p̄ quinquagenosq̄ currentem sequi iubēt: loco. xxx. xl. uel stadiorū determinato depolcunt etiā rationem eorū: quæ illi didicerit simul & uocē: & latus & spiritū exercentes ad æstū ad frigus: ad hymbres & torrentiū trāsitus. Docēt arma & uestes imadidas seruare & pascere & rusticati & fructibus siluestribus uestiri. Terminotho: gladiis p̄tis agrestibus Atq̄ hi cardaces uocant: ex furto uiuētes. Nā carda utile ac bellicofum signat. Quotidianus eorū cibus post exercitium est panis durissimus: & Cardamū: & salis granū: & carnes asse uel elix: potus est aqua: uuant autē pila & sagittas ab equis mitterēs & funda uentes. In antemeridiano tēpore: his exercent aut arbores serunt aut radices effodiunt aut arma faciūt aut lino & retribus studēt: pueri uenationē nō attingunt: sed mos est eā domū referre. Cursus & ceterorū: quæ i quinquēns exercent premia ab rege pponunt. Pueri autē exornant. Pyropū i honore habēt q̄re nec eum mortuo apponūt quæ eadē modū nec ignē ob honore quē ei deferūt. Militant & magistratus obeūt a. xx. aṇno usq̄ ad quinquagesimū & pedītes & equites. Forū nō attingūt. Nā nec emūt nec uendūt. Armant. Cetra i thōbi figurā facta præter pharetras. Sagarim & Sicas habēt circum caput pileū cunctū circū pectus thoracē squamosum. Prīcipes anaxyridē triplā habēt & tūicā manicatā duplā genu tenuis cuius suffultura cōdida est exterior uero pars colore infecta. Amictū astate purpureū uel uatium hyeme autē uariū. Tiaras magorum ifulis similes calcamentum altū ac duplū. Multitudo tunicā duplā gerit ad mediam usque tibiam descēdentem. Circum caput Sindonii panni uolumen quique arcu & funda uicitur. Persæ laute ornant integra & multa & uaria apponētes lecti & poculorū ornatus splēdidissimus auro & argento resurgit. De rebus maximis iter uinum cōsultāt quas ipsi sit mīores putāt q̄ quæ in sobrietate

Pueri edunt

Cardaces
ex furto
bellicosus

De Py.

Thalamus - thalamus

Dupla
dupla
dupla

Th.

Sindony panni uolumen

fuerint deliberate. Si notis & aequalibus in uia occurrant eos osculantur
si humidiores sunt adorant sola sepelium corpora cera oblinentes. Magos
insepultos aurbus edendos dimittunt hi cum matribus ex patrio more cō
grediuntur. Ac perlarum quidam mores sunt huiusmodi illa forsitan ad/
denda sunt quae a Policro dicuntur. Quod regum quisque suas ades in
monte faciant & thesauros & tributa quae exigunt ibi recondant bene ad
ministrant rei monumētū. Exigunt eos ex ora maritima argēum ex me/
diterranea quae quaeque regio ferat ut colores medicamenta lanam uel
aliud tale eodem modo & pecora. Tributa instituisse Darium longima/
rum qui omnium hominum pulcherrimus fuit excepta brachiorum &
ulnarum longitudie quae tanta erat ut genua contingeret. Maxima auri
atque argenti partē in aedificiis esse in numis perexiguā. Cū graviora illa
ad thesauri cōseruationē existerent nūmoy: uero tantū esse: quātū satis sit
ad usum & tñ auri percutere quātū ipēsis sufficiat plātū mores magna
ex parte temperari sunt & si ob opulentiam reges in deliciis luxumque
defluerint adeo ut triticum ex alio coelica afflueri uellent. Vinum autem
ex Syria quod Chalybonium dicitur: aquam ex euleo quod ea omnium
esset leuissima: ut stercum acetabulum dragma minus appēderet. Ex om/
nibus autem barbaris: persas clarissimos effici apud Graecos cōtingit qđ
nulli Graecis imperauerūt: qui Asiam tenuere: praeter eos nec ii graecos:
nec graeci illos antea nouerāt: nisi perparum admodum quantum fama
percepissent. Nam nec Homerus medorum: Sytorumue imperium no/
uit. Nam cum aegyptias thebas: & earum & phoenicum diuinas nomiet:
nequaquā Babylonis & Echatanorum opes cōcūisset. Ac primo quidem
gracis persae imperauerūt. Lydi uero non toti Asiae: sed parti perexiguae
solum eis halyon sunt dominari. Idque nō diu. Croesi & Aliatis tempor/
re sed si quam famam habebant eam amiserunt a persis superati: persae
qđ primum medorum res euerterunt. Lydos subegere & graeci qui i Asia
erant illis paruere postmodum in graeciam transientes: saepe multisq;
certaminibus uicti sunt. Asiam tamen usque ad mare tenuerunt: donec
a Macedonibus sunt debellati. Cyrus eos primum in imperio cōstituit.
Cuius successor Cambyses filius: a magis sublatu est: septem uero p/
se qui magos interemerūt Dario hyllaspis filius imperium tradidit. Cu/
ius successores in narsen deserunt: quem cum Bagous: Eunuchus inter/
fecisset. Darium regem fecit: quanq; e stirpe regia non erat. Sed quū Ale/
xander hunc euerit: ille ipse .xxi. ue annis regnauit. Pestes Asiae ipendū in
complures successores: & ab eis profectos diuisum euersumque est. Per/
manit tamē ānis .cc. & .l. nūc iam per sese sunt. Ac Reges qui olim Ma/
cedonibus paruere nunc parthorum Regibus subiectos habent.

Extusdecimus circa Assyriam versatur: in qua Babylon est: & Nisibis urbes maximæ Item circa Adiabenam: & Mesopotamiam: & Syriam: & Phœniciam & Palesinam: Arabiam omnem: & quæcunque idia Arabum contingunt. Item Saracenorum regionem: quam Sœceturum vocat: & omnem rubro mari: & mortuo adjacentem.

Est ac Susianæ iuncti sunt Assyrii. Sic enim Babyloniam & maximam circumstantes regionis partem vocat. Cuius etiam Aturia est in qua sunt Ninus Apolloniatis elymen: Paretae & charoneris. Zagromonti proxima. Itæ capi Nino vicini: & Dolomene: & Calachena: & Zachæa: & Adiabena: & Mesopotamiæ gætes: Gordyæas & Mygdôibus iis proximæ qui circa Nisibim sunt: usque ad euphratis pontem: & ad multam transseptantem regionem: quam Arabes tenent: & qui proprie nunc Syri appellantur usque ad Calices & Phœnices & Libes: & ægypti pelagus: & Isthmum sinum Syroꝝ nomen cedere videtur: a Babylonia: usque ad Isthmum Sinum: & ab hoc olim usque ad euxium. Quare utrique Cappadocem: tū qui ad taurum: tū qui ad pontum iacent: ad hoc usque tempus leucosyri appellant: ac si sint aliqui Syri nigri. Hi autem extra taurum sunt: taurum dico eum qui ad amonem usque nomen extendit: qui de Syroꝝ imperio scribunt: cum medos a Persis eversos dicunt: Syros autem a Medis nullos alios Syros intelligunt qui Babylonem: ac Ninum regni caput effecerunt: quare alteram Ninum scilicet ninus in Aturia condidit: cuius uxor Semiramis regno succedens condidit Babylonem: atque in Asiam tenuerunt. Semiramidis opera præter ea quæ apud Babylonem sunt: multa per universam fere hanc continentem ostendunt ut aggeres qui Semiramidis vocant: & moenia: & munitionum fabricæ: & aqueductus: & fœles & fossæ in fluminibus: & lacubus: & viæ & pontes. Posteris vero suis impium reliquerunt usque ad Sardanapulum: & orbacum: quod postea in Medos translatum est. Sed ninus post eversos Syros: ex tempore deleta est: ea multo maior erat Babylone: in Aturiæ capite sita. Aturia similis est iis locis: quæ circa Arbela sunt & lycum flumen intermedium habet. Arbela enim ad Babylonem pertinet: & iuxta eam sunt. Trans lycum vero Aturiæ caput: Ninum circumiacet. In Aturia quoque vicus est nomine gaugamela apud quem Darius superatus amisit imperium: quare hic locus ille est eius nomen Camelus domus interpretatur. Sic enim eum Darius hythaspis filius nominavit: quum possessionem hanc camelo desesse in alimenum daret: præferum in via qua per desertum in Scythiam cum oneribus itur. In quibus regi: tunc alimenum erat. Matrones quam hunc vicum tenuerit videret. Arbela vero habitationem admirabilem ab arbelo: ut tradunt: Achmonei filio condita circa Arbela & præcium &

Cyri

Leuco, yri

• Ninus cum
• Babylonem
Semira.

Sci. lanayal

Hic
Aturia

Camelus domus

Nicatorum
 Caper
 Lycus
 Artacra Regio
 Phthia
 SASSY IN

Ex opte pasta
 Horti per

Ifrates mada
 babylonie interluit

Seleucia

EX MONTIBUS

pilae ob
 1. 1

victoriam fuisse divulgatum: atq; sic scriptoribus tradiderunt post Aey
 bela & Nicatorum more quē sic Alexander nominavit: uictis apud Ae
 bela proelio est flumen caper in tāta distātia i quanta Lycus, Regio ipsa
 Artacena dicitur, Circa arbela est urbs Demetrias: postea est fons qui na
 phtha fluit: postea ignes & Aneæ templum: & Sadrace Darii regis eius
 qui hytaspis filius fuit: & Cupeestētū & locus ubi caper transit: iam cū
 Seleucia & Babylone conuictus, Babylon in campo iacet: muri ambitū
 habet.ccc.&.lxxxv. stadior. Eius crassitudinē pedū.xxxii. Alitudinē in
 ter turres cubitorū quinquagenū tueriū ipsarū sexagenū:uiam super moe
 nibus tam latam: ut quadrigae occurrentes facile pertransire possint. Vn
 de & hoc ex.viii. spectaculis unum dicit. In horti pensiles in figura qua
 drata: quorum latus quodlibet quaternū ē iugerū. Hi fornices cōtinē
 tur sese in forcipis modū intercedēbus sitis super pilis in aleatoriarum
 tabellarū formam alius sup alia positarū. Pilae cōcaue sunt & terra plenae
 ut arbores maximas consistas recipere possint ex lapide cochli & bitumine
 structas ipsae quā fornices & forniciū intersecciones supremū tabularū
 ascensus scalas habet & cochlias ipsis adiacētes p quos continue aqua
 ex euphrate in hortos afferebat ab hominibus ad hoc ipsum constitutis:
 Nam flumē mediana urbē interluit: eius latitudo stadiū occupat: horti
 sup flumine sunt: ubi etiam belli sepultura ē nunc eruta quā Xerxes eru
 it ut fert. Ea pyramis quēdā erat q̄drata ex latere cochli structa: stadii al
 titudine: cuius quodq; latus stadium obtinebat: hāc Alexander reparare
 uoluit: sed cū multi laboris esset & multi temporis: Nam solū ad expun
 gandā terrā.x. millibus hominū duobus mēsis opus erat: quod incō
 perat p̄ficere nō ualuit. Illico.n. morbus & mors cōsecuta ē. Id posteriorū
 nemo curauit quin etiam reliqua neglecta sunt & urbis partem perse di
 ruerūt: partē tempus consumpsit & macedonum negligētia praesertim
 ubi Seleucus nicator Seleuciā ad Tigrim conditus ad stadia.ccc. Baby
 loni proximā. Nam & ille & posteri oēs circa hanc urbē maximopere sta
 derūt & regni caput effecerūt & nūc Babylone maior est: quāq; magna
 ex pte desertas ut id facile de ea dici possit q̄ de magnis urbibus: quae in
 Arcadia erant a quodā dictū est magna ciuitas magna solitudo est. In ea
 propter lignorū mopiā ex palmaceis trabibus & columnis aedificia faciūt.
 Circū columnas funes extorta stipula confectos ponūt: postea illiniētes
 coloribus pingūt. Portae bituminis & alae sunt tam ipse q̄ domus: quae
 omnes propter lignorū penuriam fornicant. Nam regio magna ex parte
 nudā nihil habet: praeter fructicos & palmā: quae & i Babylōia & i Susia
 na: & i ora persiar: & in Carmania permulta ē. Imbrice autē non utunt:
 cum hymenibus careant: Susiana Sitacenae similis est. Constituta est

habitatione quædã in Babylonis philolophis indigenis plurimũ circa philoſophiã verſantibus: qui Chaldei appellat̃. Sunt ex eis qui Geneſiũ legiſi ſimulẽ: ſed a ceteris nõ recipiunt. Eſt alia Chaldeorũ natio & Babyloniz regio ab eis habitata Arabibus & mari proxima: quod perſicũ appellat̃. Chaldaeorũ Aſtronomicoꝝ genera mĩta ſũt. Nam quidã orchei dicũt̃: quidã Boſiſpeni: & alii complures: qui tanq̃ per ſectas eiſdẽ de rebus alias atque alias opiniones ſequunt̃: & Mathematici quoq̃ de nonnullis eorum mentionem faciunt: quemadmodum de cidenis: & Naburiano & Sudino. Nam & Seleucus ex ſeleucia chaldeus eſt: atq̃ alii cõplures illuſtres viri. Boſſippa ciuitas eſt Diane & Apollini ſacra. In ea maximũ limficiũ eſt: & maxima uel perſilionũ multitudo: qui lõge maiores ſunt q̃ i ceteris locis capiũtur & in æſum cõdiuntur. Babylonioꝝ regio: ab oriẽte complectit̃ a Suſis & elymois: & pateracenſis. Ab occidẽte ab Arabibus Sceneticis: uſq̃ i Adiabeni: & Gordyei. A ſep̃tentrĩe ab harmeniis ac medis uſq̃ ad zagrũ mõtẽ: & gẽnes circa eũ habitantes. Regio a multis fluminibus irrigatur: quorum maximi ſunt Tigris & euphrates. Hæc enim flumiã ſecunda ſunt: poſt idica ad australes Aſie partes defluentia: & per alterũ. Opim nauigat̃: & in eam quæ nunc Seleucia dicitur. Opis autẽ uicus eſt circumſtantium locoꝝ emporium: per alterum uero Babylonẽ: ſupra tria millia ſtadiorũ. Sed perſe uolẽtes de iduſtria nauigationẽ phibere: Canales manufactos conſtruxerũt: extraneorũ inuaſionũ metu. Alexander quũ aduẽſſet: quotquot potuit reſtituit: eos præſertim qui opim deferebant: & foſſas maximas duci curauit. exundat. n. euphrates in æſtate: uere incipiens. Quũ iam uicũs i harmonia liqueſcunt: ut necelle ſit ſtagnari: atque obrui niſi quis igruentẽ fluxũ: & aquæ uim per foſſas & canales diuertat: quẽadmodum nilũ in ægypto: atque ob hoc quidẽ canales deducti ſunt: ſed opera mĩta opus eſt. Nam cum terra profunda ſit: & mollis ac facile cedat: facile ab aquis trahitur & campos nudat̃: & limus foſſas implet: & eorũ ora obſtruit. Vnde rurſum aquæ effuſionem fieri contingit: quæ in cõpos egreſſa lacus & paludes ac mare efficiunt: & arũdinetæ: quæ arũdinebus uaria contextuntur: uſiq̃ uicũs: quæ liquida ſuſcipiunt bitumine illumũt̃. Cætera nuda & li nure expertia relinquunt̃. ſiũt etiã uela arũdinetæ ſtoreis & cranbus ſimiliã. Hæc inũdatio omnio phiberi nõ poteſt: afferri autem aliquod remediũ poteſt quod optimoꝝ p̃cipũ opus eſt. Remedium eſt multũ aquarũ effuſionẽ obſtũẽdo phibere: foſſas uero repletionẽ quã limus effuẽt eis expurgãdo & ora aperiendo. Purgatio facilis eſt obſtructio laborioſa. Nã eũ terra facile cedat & mollis ſit: aggreſſũ limũ nõ ſuſtinet: ſed ſedẽdo & ipſa trahit & os effoſſu difficile reddit. Nã & celeritate opus eſt ut

verifica

Copyright © 2004 John Wiley & Sons, Ltd.

1000

de Arad, în
Sedintă
Publică

W

cito fuisse claudat & ne omnino ab eis aqua elabatur: fuisse enim p. xlii. arefact. & flumē arefaciunt quod humidifictū derivaciones ad tēpus pte-
bere non potest qbus regio pusta & xlii.ola p. xlii. plurimū eget. Nā
nihil refert siue aquarū multitudie obruit fruges siue sui depereant. Pre-
terea cū navigationes ualde utiles sint ab anteceditis causis impedita: apta
ri nō possunt nisi fossarū ora cito apuantur: & cito claudantur: ut semper
fossae mediocritatē seruent: ne i eis aqua redundet: neue etiam deficiat.
Refert Aristobulus Alexandrū ipsum nauigatē & Scophā gubernantē
operi ptefuisse: & cū cetera multitudie fossas emūdassee & ora obstruxis-
se: & nōnulla apuisse. Quūq; fossam quēdā ad paludes & lacus qui sunt
arabā uersus tēdere animaduerteret habentē os irachabile: & obstructu
difficillimū ppter cedere & mollē terrā aliud nouū os aperuisse. xxx. Ita
diog. capto loco petroso: atq; traducto Alueo. Idq; tū prouidendi gratia
locasset: ne Arabia omnino difficilis esset ingressū: ppter lacus & palu-
des: cū ppter aquarū multitudinē iā effecta isula uideret: habebat enim i
aimo regionē eā adipiscitū: & classem & receptacula parauerat. na-
uigia quoq; partim i phoenicia cyproq; cōstruxerat: tū plicatilia: tū com-
pacta: quae stadiis. vii. Thapascū portata posita Babylonē flumine defer-
rent: p. tim i Babylonia edificauerat: ex hortorū & lucorū cyparissis. Nā i
eo loco materiei inopia ē. Apud cassios uero & nōnullos alios mediocritas
copiarū hoc paratū: maxie motus bellū dicū: quod soli Arabes ex om-
nibus gentibus legatos ad eū nō misissent: sed reuera cupientē omnibus
dominari: & quonā duos tantū deos ab illis coli audisset Iouē scilicet &
Bacchū: qui quae ad uitam pntē: principalia dant se tertium existimā:
se cōtū irū si uicissent: & patriā libertatē quā prius habebāt illis pmisisset.
Atq; haec Alexandrū circa canales effecisse: & regū & pncipū sepulturas
quarū plurimae i lacubus erāt: reportasse. Eratosthenes lacuū mētionē fa-
ciēs: qui apud Arabā erāt: dicit cū aqua exitū non haberet subterraneos
meatus aperuisse: ac per illos usq; in celosyriā deserti: & in ea flumia erū
peres: quae circa Rhinoco rura: & Casū mōtē sunt: atq; ibi & lacus & uo-
regines efficere: quae haud scio an uerisimilia dixerit. Nā euphratis effu-
siones: quae Arabā uersus: & lacus & paludes efficiunt: mari persico poi-
maz sunt. Isthmus autē qui ea dirimit nec sane multus est: nec porulosus.
Quare uerisimilius erat aquam i mare ipelli siue sub terram q̄ ultra sex
milla stadiorū: socii & aridā regionē permeare praefertim quā Libanus
& Antilibanus: & Marsias mōtes medii essēt. Atq; hi qdē haec dicū: Po-
lycletus negat euphratē iundare: cū p cāpos maximos terat mōtū uero
nonnullos duobus milibus stadiorū abesse. Cōsecos ad mille distare: nō
admodū altos: nec ualde niuibz pressos: nec cōfertū niuū liquefactionē

Petrofug

Phoenicia

Thapascū

Compacta

Barry

Barry

inducētes. Nā maxime mōtium altitudines i borealibus pōibus sunt:ul
tra Echbatana. In australibus uero scissos ac delatatos plurimū deprimas
simulque maximā aquę ptem a Tigri excipit:quod itaq; ultimo dicitur
ap̄te absurdū est. In eisdē enim cōpos descendit: & sic mōtū altitudines
quę mundare dicunt inæqualitatē quādam habēt: partim quod borealia
magis arcellunt:prim quod meridionalia dilatant. Sed nix nō modo al
titudine montiū: sed climatibus iudicat. Et eisdē montis boreales partes
magis niuib; cōgūtur: q̄ australes: & diutius illæ niuē retinet q̄ hæ. Cū
itaq; Tigris ex supremis harmenię partibus: quę sunt Babylonę pxi
mæ: niualē aquā suscipiat nō sane multā: utpote ab Australi latere descē
dētē minus mundabit: euphrates uero ex utriq; partibus aquā recipit
nō ex uno mōte solū: sed ex multis ut in pagratione harmenię declarau
mus: addita etiā fluminis longitudine quātū in magna & in parua har
menia percurrit: & quātū ex parua harmenia p cappadociam & turum
uadēs Taplacū usq; deferē: inferiorē Syriā & Melopotamiam diuersim
nās: & quātum reliquū ē usq; ad hostia & babylonē quę lxxvi. milia
& vi. milium stadiorū: Quę quidē apud canales introitū hęc sunt. Regio
ordē fert quātū alia nulla: Nā modios tricētenos affert ut dicit. Cetera
uero ex palma præbet. Ex ea enim panis & mel & uinum & acetum fit:
& cetera uaria nucleis p carbonibus sabei serratis utunt. Qui i aqua ma
cerati bobus & ouibus in pabalum dant. Dicūt esse carnē quodā perfi
cum i quo. ccc. & lx. palmæ uisantes nuerent. Olco frequētius Sclamio
utunt. Cetera loca huius arboris penurā habēt. In babylonia etiā bitu
mē multū innaſcit de quo Eratosthenes dicit: liquidū: quod naphthā uo
cant in Susiano agro nasci: aridū uero quod congelascere potest: in baby
lonio cuius fons est prope ipsum naphthā. Hoc autē mundāre ex lique
factione niuiū: & ipse auget & effusione in fluuiū facit. Hic glebæ maxi
mæ concreant ad ædificia idoneę quę ex cōtibus lateribus sunt. Sūt
qui liquidū etiā in agro babylonio innaſci dicūt. De arido quidē dictum
est: q; præsertim ad ædificia ualent: dicūt etiam nauigia cōtexi quę bitu
mine illata consistent. At liquidū quod naphthā uocāt admirabilē quā
dā naturā habet. Nā igni admotū eū corripit & si corpus eo ilitū igni ad
moueri: deſlagrat nec aqua ullo pacto extinguī potest: sed magis ardet
nisi ualde mīſā supifuderis. Ceno & aceto & alumie & uisco oppressum
exinguit. Vnde Alexandrū tradūt: experiēte graui puero curdā i balneo
Naphthā inspisse: ac lucernā admouisse ut ppe puer totus deſlagraret:
nisi circūstantes multa aqua flāmas euicissent ac purę seruassent. Possi
donius dicit ex fontibus naphthæ Babylonii quosdam nigros naphtham:
quosdā album: pducere atq; ex his albos esse liquidi sulphureos scilicet

Tigris

Euphrates

ex palma
panis
mel
acetum

ccc & lx uti
palme.

Bjtrunc

De Nap

qui albū naphthā habēt q̄ & flāmā attripiant. Eos uero qui nigri bitumīs
sint liq̄ dos esse & p̄ oleo i lucernis uti. Babylon olim Assyriæ fuit metropo-
lis nunc Seleucia est quæ ad nigritū dicit̄: ipsoe cā uicus maximus ē
nomine Ctesiphon in quo parthorū reges hyemabant. Seleuciae parcesse-
ne a Scythica & militari natione opprimerent. Hic uicus ciuitatis potē-
tiæ ac magnitudinē habet adeo ut parthorū multitudinē & apparatū om-
nē recipiat ac uenalia & necessaria artificia illis suppeditet. In eo parthorū
reges i hyeme propter aeris temperiē degere solēt: æstatē uero in hyrca-
niā & ecabatani aggr̄: p̄pter ea quæ antiqua fama obtinet & quæadmodū
babyloniā regionē uocamus: sic indigenas babylonis dicimus nō ab ur-
be sed a regione. A Seleucia uero nequaquā & illi sunt ut Diogenē philo-
sophū stoicū. Est autē Artemita insignis ciuitas quingentis stadiis a Seleu-
cia distans: plurimū ad oriētē expulsa quæadmodū Sitacena. Nā & ea mē-
ta & opulēta inter babylonē & susianā iacet: quate ex babylōe Susa eun-
tibus torū iter p̄ Sitaceniā est. Ad oriētē uero ex susis i persiæ medietate
uēi eunibus iter est per uxiā quæadmodū tis qui ex persia i medios car-
manios p̄ficiscitur. Carmanis igit̄ a Septentrione persia circūdat quæ
multa ē cū paretacinis & collesis cōstituta usq̄ ad Calpias portas mōtānis
sane genibus ac latrociniis. Susiæ coniungit̄ Elymatica quæ magna ex
parte aspera est & latronibus resecta. Elymaticæ media & quæ zagro sū-
xima. Collei magna ex parte sagittari sunt quæadmodū & mōtānis
finitimi qui semper latrociniā exercēt. Parus enim ac sterili regionē in-
colēs: ex alieno uiuere & ualēres esse oportet: omnes enim bellaces sūt
& cū elymei cū babylonis: susisq̄ bellum gererent illos in societate ha-
buerūt. xlii. hominū milia conferentes: paretacent: q̄q̄ magis agriculturā
exercēt: q̄ Collei: nec ipsi tamē a latrociniis abstinēt: elymei plus terræ
possidēt quā hi & magis uariam. Quæcūque itaq̄ ferax est incolæ agriv-
ctores habet mōtana uero milites nutrit magna ex pre sagittarios: & cū
multa sit multū exercitū emittit. Vnde cum rex eorū potētiā maximam
habeat: nū parit̄ Parthorū regi obtemperare: quæadmodū alit̄ eodē modo
se erga Macedonas habebant: qui postmodū Syriæ imperauerūt. An-
ti-ochū quidē magnū eū q̄ Beli tēplū spoliare conatus est: finitimi barbari
ex sese adorti iniremerūt. Parthus ex hiis quæ illi euenerāt edoctus: tē-
pote post audiens tēpla esse apud eos opulēta: uidensq̄ minime obtempe-
rātes: in magna inuasit: & Palladis tēplum ac Dianæ: quod Azara dicitur
cepit. x. milibus talēorū ablatis. Capta est etiā prope flumē Hedyphō
tē: Seleucia magna ciuitas: quæ prius Soloce uocabat̄. Tres sunt in eam
regionē aptiores ingressus: ex mediā qdē & locis zagro uicinis: p̄ Massaba-
nā: ex Susa per gabianā. Gabiana & Massabatica elymeorū sūt: quæ

omnes p̄his
us & seleucia fuit.
Artemita
(p. 10. cr.)

ac mātā
Paretacent
et
in
yxiā
dia

Tertius ingressus est: ex Persia: est etiam Cyrbiana elymoea: protulcia. In finitimi sunt Sagapeni & Salaceni paruisane principatus. Atque hae sūt gentes: quae oriente uersus ultra Babylonis habitaat. Ad separationē mediā diximus & harmeniā. Ad occidentē est adiabēna: & Mesopotamiam maxima adiabēna pars planicies est: ha praesertim: quae pertinet ad Babyloeam: quāq̃ proprium principē habeat: nōnūq̃ harmeniā adhaerescit. Nā medi harmeniā ac babyloem: praeter omnes alias gentes quae hic sūt: ita erant ab initio constituti: ut se inuicē aduicē: ut cuiq̃ opportunū uidebat: rursūque conciliarent: quod usq̃ ad Parthosq̃ iperium p̃māsit amōdis itaq̃ atq̃ Babylonis Parthi imperant. Harmenus autem nūq̃. In uisiones tamē sepe facit: sunt omnino autē capri nūquam: immo tigres: (ut i rebus harmeniācis dictū est) fortiter resistit. Adiabēna quidē & huiusmodi: Adiabeni etiā Saccopodes uocātur. De Mesopotamia & gētribus: quae ad meridiē uergūt deinceps dicemus. Si prius pauca de moribus Assyrioe fuerimus persecuti. Hi itaque in ceteris persae similes sunt: proprium uero habēt: quod cuiusq̃ tribus tres uiros integros ac p̃cipales praeficiunt qui puellas nobiles in mediā multitudinē producēt: eas per praecomē locādas significāt: ac p̃rio eas quae digniores sūt. Sic enim coniugia apud eos conficiunt: quotiens uero coierint surgūt quisque seorsum sufficit: lauant mane p̃uicq̃ quicq̃ attingūt: & perinde eas lauerūt in moerē ē a coitu atq̃ a mortuis. Omibus Babyloioe mulieribus mos est: ex causa quadā in aliqua re uenerea cū hospite permisceri: cum turba & cultu plurimo ad illum ueniētibz: quilibet nostro aliquo coronat: qui uero ad eā admittit: posito super eius gēmbz argento quātū sibi uidet: coit longe ea a sano abducta: id argentū uenē sacrū ē. Tres sunt magistratus eorū: qui iam militia sunt emeriti: & nobilioe: & senum: seorsum regio posito primi & uirgēs collocare: & de adulteris iura reddere: Secundi de furtis: Terti de rebus uiolēns. Hi argtores in uis exponētes: interrogant praetereuntes: num quisq̃ morbi huius remediū norit: nā nemo praetereunū adeo malus est: qui occurrens nō admonet: si quid salutare habet: uestes gerūt. Interiorē tunicam ex lino alarem: ex eiorum ex lana: atinctū albu: coma eis parua est. Calciamētum nō sane magnū gestant etiam sigillum & Scipionem nō frugilem sed insignē. In superiore parte malo uel rosa uel lilio: uel aliqua eiusmodi te ornatum iungunt. Selsamolugent mortuos ut aegypti & alii per multū sepe liant i melle cetera cadauer oblinūt. Tres sūt nationes: quae frumēto catēt. Eli & Ichthyophagi: qui ita uiuunt quēadmodum gedrosii. Mesopotamia ab euētu rei nominata est. Dictū est enim eam iter euphratem ac Tygrim sacere: & ugi orientale eius latus alluere: occidentale uero & australe

Adiab

Adiab

Assyrii mor

Lauant id
sufficit

M m

est mercatoribus ex Syria Seleuciâ: & Babylonis eunibus iter est p eos
qui a malensibus Scenete appellantur & per eorū deserta: Euphratis uar
que trāsitus ē eis iuxta Anthemiusi Mesopotamia locū quattuor schoe
noꝝ spatio trāsflumē est hambyca quā edesam & sacra urbē uocāt. In ea
Aragatū Syriā deā colunt: trāsflumibus uero iter est p deserta usq Scer
nas urbē memorata dignā sita super fossā quadā in babyloniz fines: A
fluminis trāsitu Scenas usq ē iter dieꝝ. v. &. xx. hic sunt Camelizē q di
uersioria habēt partim cisternaz: prim aqueductuū aqꝫ abundātia. Scer
naz pacē eis prābēt & pēdendoz uectigaliū mediocritatē cuius gratia
illi p deserta fugientes: parapotamū prātereūt relicto a dextris flumine
trā fere dieꝝ. inuere: Phylatchi uero q ex utraqꝫ pte flumen accolūt cū
regionē habeāt nō ualde feracē ac minus sterilē colant: sūi quisqꝫ domiv
narū exercēs suū etiā uectigal exigūt idqꝫ non moderatū. Difficile enim
ē apud homines intractabiles cōmunē aliquā mēsurā definiri mercatorū
bus utilē Scenae a Seleucia distāt Schoenis. x. & vii. p̄phici imperiū fines
sunt euphrates & ulterior regio. Citeriora Romani tenēt & Arabō phy
larchy usqꝫ in babylonā quorū quidā illis adhārescūt quidā Romanis q
bus etiā similiti sunt ac minus quidē Scenete Nomades: q fluuio sunt
proximi magis autē remotiores: & ad felicē Arabiā accedūt. Parthi prius
romanorum amicitia colebāt postea crassum: q belli iniriū fecit uli sunt
quāqꝫ nec ipsi nō paria inuenerunt quū bellum accendissent Pacoro in
Asia missō. Antonius uero harmenii consilio p̄ditus male pugnavit: ad
Phraates qui illi successit tantū circa cæsaris Augusti amicitia studuit ut
etiā illi trophæa remitteret: q paribi de romanis exerceat & uocato i collo
quio Tiro q p id rēpus syriæ preerat q̄tuor ei filios legitimos: obsides
tradidit Satrapadē. Cerospadē. Phraanē & boonē: & duas eorū uxores &
filios. iiii. sed inonē metuēs & ne sibi infidia struent. Intellegebat. n. nemi
nē aduersū se p̄xualitazē nullū ex Arsacio genere assūpissē: p̄pterea
q p̄hi ualde Arsacioꝝ sūt amātes: filios itaqꝫ emius ablegauit: uolēs eā
spē maleficiis auferre: q̄te eius filii q̄cūqꝫ sup̄sūt. Romæ publice ac rega
luer curā. Ac reliqꝫ etiā reges: & legatos miserūt: & i colloqū uenerūt Sy
ria septentrionē uersus: Cilicia & Amano terminat. A mari ad euphratis
pōrē: istadia iter sūt ab illico sinu usqꝫ ad pōrē q ē iuxta cōmagenā dictū
larus terminantia nō pauciora quadringentis: orientem uersus terminat
euphrate & Arabibz scenetis qui cis Euphratem sūt. Austrum uersus
sodici Arabia: & ægypto occidentem uersus ægypto pelago illico uf
que. Syriæ partes a Cilicia & Amano incipientes: ponimus commage
nam: & eam quæ Seleucis Syriæ appellat: postea coelosyriam & phœ
niciam i oca ultimā. In mediterranea ponimus iudæam: nonnulli totam

A + in
hamby

Parthi
Romani

Syria

Syria

Phoenicia

Commagena

Seleucia
Tetrapolis

Antiochia
Seleucia
Apamia
Laodicea

Antiochia

Tarsum

T.

Daphne

Syriæ i Coelosyrios & phœnicas diuidit: dicentes quattuor nationes his esse imultas. Iudeos Idumæos: Gazæos & Azotios. Agricultores quidem ut Syros & Coelosyrios: mercatores ut phœnices: atque hæc quidē in uniuersum. Sigillatim uero cōmagena perpetua regio est: & urbē habet natura munita. Samosata regni caput nunc prouina facta est. Circūiacet regio quāq; pua secūda tamē. Hoc i loco nūc est euphratis pōs apud quē sita est Seleucia Mesopotamiæ Castellum: Cōmagene a Pōpeio adiectū: i quo Tigranes Cleopatrá cui luna fuit cognomento iteremitæ: aliquā diu coacta: quā a Syria excidit, Seleucēlus ager portionū: quas diximus optima est: uocat enī Tetrapolis: & ē ex insignibus urbibus: quæ ibi sint: & si plures sint maxie tamen quattuor sunt. Antiochia apud daphnem: & Seleucia i Peria & Apamia & Laodicea: quæ propter concordia sorores dicebant. Eas Seleucus Nicator condidit. Maxia ab eius patre dicta est: munitissima ab eo. Apamia uero ab eius uxore. Laodicea autem a matre nominata est: ppria Tetrapolis i quattuor Satrapiis diuisa erat Seleucis (ut Possidonio placet) i quot Coelosyria. Mesopotamia uero i unam. Antiochia etiam Tetrapolis est: ex quattuor partibus constituta. Ea publico & privato muro secūdū quāque partem munita est: primā partē Nicator habitauit: habitatoribus ex Antigonis traductis: quā paulo prius Antigonus philippi filius ppe construxerat. Secunda pars est multitudine habitatorū. Tertia Seleuci Callinici. Quarta Antiochi Epiphanis: atq; hæc quidē metropolis Syriæ est: & qui regioni imperāt. Hæc regiam habent: potētis quidē ac magnitudine nō mīto a Seleucia superat: quæ ad uirum est: & ab Alexandro ægypti. Huc Nicator eos traduxit: qui de genere erāt Triptolemi: de quo paulo ante fecimus mentionē: quæ propter Antiochenes eū: ut heros colū: & i Caio monte circa Seleuciā sollempnia celebrant. Tradunt eum ad iquirēdum lon ab argiuis missum: quā illa apud Tarum primo euasceret: per ciliam errasse: & arguios quodam: qui cum eo erant facta disensione ibi Tarsum cōdidisse. Ceteros uero secutos i reliquam oram peruestigatione desperata: apud Oromē flumen cum eo remansisse: Gordym Triptolemi filium: quum quosdā patris populos haberet: i Gordyeam Colonos deduxisse. Ceterosq; autē posteros cum Antiochēsis habitasse. Vltimus ē daphne ad stadia. xl. mediocris habitatio & locus ingens & opacus fontanis aquis irriguus: i cuius medio est sanum Asylum & apollinis: ac Dianæ delubrum: i quo Antiochenes sinistri festa celebrare consueuerunt. Luci ibitus ē stadiorū octoginta: prope urbē orontes labitur: quod ex coelosyria oriū habens: postea sub terrā illatus iterū emergit & per apomientem agrū & ppe Antiochiam procedēs in mare Seleuciæ proximum defert. & quā prius

Tiphon diceret: mutato nomine ab illo q i eo pôte fecit: orôtes ē appel-
 latus. Hoc i loco de Tiphonis fulminatione fabulât: & de armis de qbus
 a nobis antea dictū est dicât eū draconē fuisse: & fulminibus percussū
 fugę labeatas quaterentatibus terrā locuisse: & ut fôs erūperet effocis-
 se. Atq; ex hoc flumini nomē idū fuisse. Mate itaq; ad occidentem An-
 tiochie subiacet apud Seleuci ad quā orontes hostia effecit. Seleucia ab
 Hostis distat stadiis. xl. Ab antiochenſium urbe. e. c. a. xx. A mari Antio-
 chīa nauigis uno die itur. Ad orientem Antiochie adiacēt Euphrates:
 Bābyca Berrea: & Heracliā oppida. Dionysio tyranno Heraclionis filio
 olim subiecta. Distat Heracia a Mineruz cyrillidis tēplo stadiis. xx. por-
 tū est Cyrillica regio usq; i Antiochiēsem agrū. A sepeſtrione est mōs
 amanus nō pcul etiā cōmagenisq;bus Cyrillica coniungit: cuiq; ex-
 tentā. Hoc in loco est Tindarus ciuitas. Cyrillicę regiōis arx: & aptū la-
 rentibus receptaculū & quoddā nomine heracliū. Circa hæc loca pator
 rusq; erat natu grādiōr ex patris filis ducto in Syriā exercitua uēndio
 delatus est. Tindaro Pagre coniungūtur. Locus antiochenſis agri muni-
 cissimus iuxta Amanī trāscēlum: ex Amaninibus portis i Syriā positus
 quare Antiochię cāpus Pagris subiacet p eum arceuthus amnis & Orō-
 nes: & laboris fluūt. In hoc cāpo ē meleagri uallum & Onoporas flumē
 apud quod prolemaus philomator Bala Alexandro pugna superato: ex uul-
 nere obiit. His imminet collis Trapezōia similitudine appellatus apud
 quē uenditū cū Phranicæ pthorū imperatore decertauit. His ad mare
 est Seleucia: & Piceria mons: Amano cōtinuus & Rhossus ier iſsum: &
 Seleuciā posita Seleucia prius aque flumina dicebat: ea iſignis munio
 ēique uim omne exuperet: quapropter obſeſſo Tigrane Pompeus eū
 liberā iudicauit. Antiochiēſibus ad austrū Apamia ēri mediterranea ſiv-
 ta. Seleucēſibus uero caſius mons: & Anticalius ſit primo poſt Seleuciā
 ſunt Orontis hostia: poſtea nymphēū ſpecu quoddā ſacrū poſtea caſius
 deinceps Polidiū oppidulū: & heracia. Deinde laodicea optime ad mare
 ſita & portuoſa locū habēs præter ceterā feracitatē: uino aptum: quapro-
 pter maximā uini partē Alexandrinis præbet eū montem habet ſibi ſimi-
 nētē uineis plēnū: usq; ad uertices fere: qui longe abſunt paulatim ab ea
 aſcendētes. Apamię uero imminēt i erectā alitudinē euecti. Hanc dolo
 bella nō mediocriter labefactauit: eā fugiēs & uſque ad iterū a Caſſio
 obſeſſus mſtas urbis ptes ſecū traxit. Apamia urbē habet magna ex pre
 optime ſeptā. Eſt enim collis quidam in campo bene munitus: quē oron-
 tes & ingens quidam lacus circumpoſitus & late paludes peninſulam fa-
 ciunt: Tum prata paſcendis equis & bobus excellēt: magnitudine d. &
 funduntur: urbs in tuto iacet: itaque cheronneſus: e reipſa uocata eſt.

Trapezōia
 Syria

Tindarus

Pagre

Arceuthus
 Orontes
 Onopora

Pagris

Seleucia
 Piceria

Apamia

Laodicea

Regione & multa & ubere abundat p quam orōes fluit: & multa i ea op
 pidula sunt. Hoc in loco Seleucus Nicator quingētos elephantes alebat
 & magnam exercitus partem: sic etiam posteriores reges ea olim Pella dā
 cebat a primis macedonibus ppter ea quod maxima macedonū ps: qui
 in Asiam militauerāt: hic habitauere. Pella uero Macedonum metropo
 lis fuit Philippi & Alexandri patria. Hoc in loco milites recensēbant & q
 alebant & regis eque: numero supra .xxx. milia. Hay: emissarii. ccc. Hic
 erāt equoq; dormitores: hic bellaci ludi magistri conducebant & quicūq;
 rei militaris erāt periti quam potēnam Tryphonis incrementum: cui co
 guomēio fuit Diodorus plurimum declarat. Is enim hic mouēs: Syrorū
 regnum adortus est: natus Colianis: castello apamiensium: educatus uero
 apamiā: & regi & eius familiaribus commendatus: quoniam nouas res mo
 uere orsus est: hac eicū uicinas urbes in nouandāq; regē causas acceper
 re: ut Larissa & Colias: & Megara: & Apollonia: ac ceteras omnes quae cū
 apamiā erāt: ac ille quidem regiōis huius rex effectus est: & diu regnum
 tenuit. Bassus cecilius cum duabus legionibus apamiā capiens: adeo ob
 sinatē duos Romanos exercituum obliuionem sustinuit: ut nō prius i
 illoq; potestatem deueniret: q̄ quibus uolebat conditionibus seip se tradid
 isset. Nam & exercitum regio alebat: & focis abundabat: phylarchis: q
 loca munita in pximo habebāt e quibus est Lysias ultra lacum: qui iux
 ta apamiā & arethusa iacet. Item Samplicetami & lemblichus: sūt
 regio qui phylarche gēni emelline praetarsū pcul ē heliopolis: & Chal
 cis sub Ptolemaio posita Mēnei filio: qui Mariyam & Itureos montana
 obtinet. Ex bassi focis fuit Halchedamnus Rhambes: rex: qui Nomar
 des cis euphratē habitant. Is Romanos amicus fuerat: sed quū se iniuria
 affectū a p̄cipibus existimaret: regressus in mesopotamiā cū basso sup̄er
 diū merebat. Ex hac urbe est Possidius stoicus: uir philosopho: genoliri
 temporis eruditissimus. Apamiensium regioni ad auroram finitima est
 Philarchorum arabum ea quae Parapotamia dicitur: & chalcidica a Mar
 sya monte descendens: & tota eaque Apamiensibus ad austrum iacet
 hominum magna ex pte Scenetarū: qui Mesopotamiae Nomadibus sūt
 p̄similes. Nam quo Syris magis magisque appropinquāt eo mitiores
 sunt: & minus arabes & Scenetarū: & ordinatioris principatus habēt: quē
 admodum Samplicetami Arethusa: & quae gumbari est & themella: &
 aliae huiusmodi: quae Seleucēsis quidem me dierrant: est huiusmodi.
 reliqua uero praeternauiario Laodicea incipēs sic se habet. Nā haec op
 pida laodicea appropinquāt: Possidū Heracliū & Cabala: deinde in qua
 Atadiorum regio: Palus Balanea: & Catūs: Atadiorum portus, Pessia
 enhydra & Marathus suua phoenicum ciuitas: nūc dicta. Regionem

Bassus cecilius

opolis

Seleucus Nicator
apamiā.

uero adriū tenent: deinceps est Teximira. His continua est orthosias
 & eleutherus amnis: quę quidē Seleucidis terminū faciunt: phœnicis &
 Celsioryti uerlus. In frōte iugosē cuiusdā & impotiuole orę Aradiis in
 cecinitet eius portū scilicet atque Marathū distās a terra stadiis. xx. Ea est
 petra quedā a mari circūfusa septē fere stadiorū ābitu habitatiōibus ple
 na: tanta hominū multitudie: ut adhuc domus multis tabularis sublimes
 inhabitet: opus (ut ferūt) quocūdā ex Sydone pfugorū. Aquę copā parū
 ex cisternis habēt: partim ex transmarina regione. In bello autē paulo an
 te urbē aquarū mittunt. Nā abundātis aquę fontē i medio freto habēt
 i quē cupa quedā extorqueat a Scapha aquatia demissa plumbea ore la
 to in āgustū fundū coacta: fundū mediocriter foramē habet quo fistula ex
 choeio huc uriculū dicere malumus: abstracta est quę aquā ex fonte per
 cupā exhaurit. Prima itaque aqua quę exhaurit salū est: expectantes ue
 ro purę & dulcis aquę cursum i uasis ad id paratis excipiant: atq; i urbē
 deferūt. Olim adriū p se se reges habebāt: ut ceterę phœnicū ciuitates
 postea p̄tim p̄lā p̄tim Macedones: p̄tim Romanis: in hūc ordinē rediger
 rūt. Aradiū itaque cū cetera phœnica Syriacis regibus ut amicis obcepe
 rabant: postea duobus fratribus dissidētibus Callinico Seleuco: & Anti
 ochos: qui Hierax cognominatus est: Callinico adherentes i has cōditiōes
 cōuenerūt: ut ad se ex regno cōfugientes recipere liceret: nec tradere iuu
 tos: sed nec eū quicq; iniussu regis enauigare p̄mitteret: quibus ex rebus
 āplūssimę eis diuinitē cōtigerūt. Confugiebāt enī ad eos nō quicūq; sed
 hi p̄cipue quibus grātia credita erat: & qui de rebus maximis extime
 scebant: qui suscepi beneficiū ab illis: ac salutē recognoscebant: simulq;
 grātā reserebāt: nō p̄sertim: quā i patriā reuertissēt: q̄ ex re multū ulte
 rioris regiōis adepti sūt: & nūc p̄tē maximā tenēt: & ātē oēs beniuolę: cui
 felicitati: & p̄uidētī ad diderūt: & studiū circa rē naualē & quā uiderent
 uicinos cilias piraticā exerceat: inq; eū eis in eo studio cōmuniscare uolue
 rūt. Post Orthosiū & eleutherū ē Tripoli: inq; nomē a re ipsā accepit: tres
 .n. urbes hēt: Tyx Sidonē & Aradū. Tripoli cōiū ē ea: q̄ dei faciēs ap
 pellat: i quā libanus mōs desinit: inter hęc ē locus qdā noīe Tueris. Hi
 duo mōtes sūt: q̄ eū faciūt: q̄ concauus āgulus dicit: quāsi iter sese pares:
 Libanus & Annibanus paulo ultra mare icipientes. Libanus ultra trip
 litanū mare circa dei faciē. Annibanus ultra mare Sidoniū desinunt ad
 Arabię mōtes: q̄ sunt ultra Damascum & eos qui ibi Trachani dicunt:
 in alios quosdā fructiferos colles. In medio concauum cāpū relinquit:
 Cuius latitudo mari proxima est: stadiorū. cc. lōgītudo a mari in mediet
 raneam dupla. Irrigatur autem a fluminibus per regiōē freccūdā & om
 nia ferentem delabentibus: p̄sertim a Iordane lacū habet q̄ aromaticū

Tripo
 q̄ dicitur
 ibi
 dicitur

Iuncum & Calamum ferre habet etiam paludes lacus quidam genefaretus
uocat: gignit etiam balsamum inter cetera flumina Chyrsorroas ab urbe &
regione damascenorum incipiens: totus fere in diriuationes consumit: multa
enim loca & reposita irrigat. Lycum & Iordanem merobis nauagium: pre-
sertim Aradiapars capos: prima a mari macras uocat: & macra campus
i quo possidiorius scribit uisum fuisse serpentem mortuum rugeri longitu-
dine tantum equites ex utraque parte affantes se inuicem intueri
non possent: hiatus autem tanto: ut hominem equo insidentem reciperet. Exuui-
rum squama quilibet clipeo maior est. Post macram est massyas habens monta-
na quedam in quibus est chalcis tam massyarum: cuius initium est laodicea:
quae apud libanum est. Montanis regionem iturei & arabes habent: malefi-
ci omnes qui uero campos habitant agriculturam exercent: & ab illis leui-
sepe alieno indigent auxilio: receptacula munissima habent: quoadmo-
dum qui libanum incolunt. In monte quidem Sinam & borama: & alias hu-
iusmodi munitiones. Inferius uero hostia: & gigarrum: & speluncas ad
mare sitas: & castellum i dei facie impositum: quae omnia Pompeius eue-
xit & ab his Byblum & Barutum excurrebat: quae inter Sidonem dei fa-
ciem iacent. Byblus est Cinyrae regum qua Adonis templa sunt: eam ty-
ranno oppressam Pompeius liberis uirgilio securi percussio. Sua est autem in
excello quodam loco non procul a mari. Post hanc est Adonis fluuius: &
mons Climax: & antiqua byblus: postea lycus fluuius & barutus a Tri-
phone dicta uiam uero a Romanis instaurata: duas legiones suscipit ibi
ab Agrippa collocatas: multa regione massyarum adiecta: usque ad orontem ex-
ontem qui prope libanum est: & uindam: & aegyptum murum apamienem agro-
proximum. Atque haec quidem ad mare sunt: ultra massyam montem primum ea quae re-
gia couallis dicitur: & Damascenus ager ualde laudatus. Damascus urbs est
ilignis: omnium fere nobilissima: quae in ea regione praefata uicina. Ultra
ea sunt duo qui Trachones appellantur: postea arabia & iturea uersus sunt
montes aspi: & altris speluncis insignes: quorum una quatuor hominum milia reci-
pit i excursionibus: quae undique damascenis sunt. Ac frequenter quidem bar-
bari iselaeis Arabum mercatores grassantur: quae res nunc minus fit: propter zenonem
doli latoris euerionem: & Romanorum iustitiam: & militum praesidium: qui Syria
alunt. Tota itaque regio ultra seleucidem i aegyptum & arabiam recedens. Coelo
syria appellatur: sed proprie quae libanum terminat: & Annibae. Reliquae regiones
ora ab omnia: usque pelusium phoenicia uocat: pinguissimum sane ac maritimum
quidam tractus. Mediterranea ultra hanc usque i arabiam inter Gazam & Annibae
nuda tracta nominatur. Quare quoniam i Coelosyria pergrauem uiam inter i phoeni-
ciam deflectamus: de cuius uia prope locum sumus: quae ab orthesia Barutum
usque peritendit. Post barutum est Sidon: quadringentis fere stadiis ab ea

distans: i quo spatio est Tamyris flumē: & aesculapii locus & leonū urbs
(Post Sidonē maxima & antiquissima phoeniciū est Tyrus: quæ cum illa
& magnitudinē & faciem & antiquitatem cōtendit: multos subulis celebrata:
sed potius quāq; magis Sidonē celebrat: adeo ut Homerus tyri non me-
minerit: Coloniz tamē i liberā: & Libyā usq; ad loca extra colūnas pro-
fecta: Tyrum plurimū extollū: quare ibat: & nūc & olim clare illustres
que extiterū: utraque enim phoeniciū metropolis dicat: in utriq; cōsēno
est. Sidon satū habet i pulcherrimo continētis portu. Tyrus tota isula ē:
ac fere eodē modo habitata quo Aradus. Continēti tamē aggere cōiūgi-
runtq; Alexander i obsidione congesta. Ea portus duos habet: alterq; clau-
sum: alterq; apertū: quē ægyptiū vocāt: dicit in ea domos altiores fieri q̃
Romæ: unde parū absuit olim quin tota urbs tertatmonibus deleret. In-
fortunata fuit: obsidione ab Alexandro capta. Has tamē calamitates om-
nes eicit: & seipsā nauigādo isaurauit. Nā i ea re Phoenices semp oibus
præstiterē. Item purpuratū piscatu. Tyria enim purpura optima om-
niū perhibet: ac piscatio ipsa p̃xima est & cetera omnia quæ ad isicien-
das uestes pertinet: ab eade habet & quāq; maxima huiusmodi officinatū
multitudo urbē reddat paulo grauiorē: tamē ob hanc uirtutē docuplex
se efficit: & nō solū ab regibus: sed ab totis libertate donari sūt: & par-
ua impēsa: i sua sentētia cōfirmat. Colat apud eos hercules mix i modū.

Naualis potētiæ & apparatus: signū est multitudo & magnitudo coloni-
atū: que ii quidē sunt huiusmodi: Sidonii multarū: atque optimarū artū
um magistri phibent: qd̃ etiam poeta declarat: Ad hæc optimi circa As-
tronomiā & Arithmetici philosophi: qui a computatiōe & nocturna na-
uigatiōe initium habuere: utriq; enim mercatoriū & nauale est: quemad-
modū ægyptiorū iuētū geometria phibet: ab agrorum dimēsiōe: quā fa-
ciūt quū nilus auctus terminos confūdīt: quæ ratio ab ægyptiis ad græcos
emanasse credit: a phoenicibus uero Astronomia & Arithmetica. Nunc
quoq; & omnis reliquæ philosophiæ copia maxima: ab his ciuitatibus su-
mi potest. Ac (si Possidonio credēdū est) antiquū de Atomis dogma Mo-
chi ē: hominis Sidonii qui ante troianas res fuit. Sed omīssis antiquis no-
stro tēpore ex Sidone philosophi illustres fuerē: Bethusci quo nos Ari-
stotelica philosophia sumus. Iste Diodorus eius frater. Ex Tyro fuit An-
tipater: & paulo ante nos Apollonius: q; librorū & philosophorū a Zenone
p̃fectos: tabulā ardidit. Distat tyrus Sydōe nō plus quā .cc. stadis. Inter
eos est oppidū nomine auiū ciuitas: postea apd̃ tyriū ant̃ elabit. Post ty-
riū est antiqua tyrus. xxx. stadis distans. Postea Ptolemæis magna ciuitas: quā
prius Acā nominabant. Ea p se recepraculo contra ægyptios urebantur.
Inter hanc & tyrum est litus aggerosum: quod uitratiam arenā sect: quā

tyrus

Sidonii
Astronomia
Arithmetica

tyrus

tyrus

dicunt hoc in loco nō fundi: quum uero Sidonem delata sit: fusionē reci-
pere. Sūt qui dicūt Sidonios uitrariam arenam habere: fusioni aptā: qui-
dam autē omne ubique fundi. Ego a uitrariis Alexandriæ audiū: quēdā
terram uitrariam esse: in ægypto line qua sumptuosa quēdā: & multorū
colorū opera: p̄fici nequirent: quēadmodū & alia aliis misturis indigent.
Ac romæ multa: & ad colores & ad operū facilitatem iueniri: quēadmo-
dum in iis quæ Crystallina uidēt: ubi & zeneū Carinū cum operculo
emere ē traditū mirū quēdā casum: & ex iis quæ raro contingūt in litore
accidisse: iter tyrum ac ptolemadē. Nā quo tēpore Ptolemaci proelium
cū Sarpedone imperatore gerūt: hoc i loco fuga iligū facta: pelagi afflu-
xus inūdationi similis fugiētes obruit: atq; alios in pelagus rapuit & affū-
psit: alios i locis cōcauis mortuos reliquit. Sed quum iterū refluxus fuer-
cessisset: corpora detexit: atque ostēdit iter pisces mortuos p̄miscue mē-
tis. Talis circa Casum apud Aegyptū cōtingūt ubi terra cōtractū qua-
dā celeritate simplici in alterā p̄tem trāssert & decidit: ut pars eius in
sublime eleuata mare impellat: pars deorsum subsidat: qua cōuersa rurs-
sum locus pristinam sedē accipiat: atque nōn ūq; p̄mutato quēdam fiat:
nōn ūq; uero minime qui motus quibuscūdam fortasse circuibz innexi
continētur: homini incognitis. Scilicet & hæc de Nili excrecentiis dicun-
tur: diuerso modo factis & incertū ordinē habētibus. Post Acā est Strav-
tonis turris: quæ stationē habet. Inter has ē Carmelus mōs & præter op-
pidoy nomia nihil aliud: ut Sycaminoy ciuitas: & bubuloy & crocoder-
loy ciuitas: & huiusmodi alia. Postea est igēs silua: postea loy iuxta quā
ægypti ora mirum i modū flectit ad aquilonē: prius ad oriētē extēsa.
Hoc i loco nonnulli Andromedā ceno expositā fabulis tradidere. Nā lo-
cus satis ædnuus est: unde dicūt ab eo hierosolyma cōspici iuday: mēro-
polim. Atqui & iudæi portu hoc urunt: usq; ad mare descēdentes. Sed
portus latronū scilicet receptacula sunt: hōy fuere: & Silua & Carmelus
Atque locus hic adeo hominibus abundauit: ut ex iannia p̄ximo uico
& circūuicinis habitationibus. xl. hominum millia armarent. Hic i Casu-
um qui pelusio p̄ximus est: sunt paulo plura. x. millibus stad. op̄: & alia
coe. Pelusium usque. Inter hæc ē gadaris: quam iudæi sibi uēdicauerūt:
postea Azorus & Aſcalon. Iānia Azoro & Aſcalone distat. cc. fere stadiis:
Aſcalonensium regio præcipue cepis fert oppidum sane non magnū
est. Hinc Antiochus philosophus fuit paulo ante nos. Ex gadaribus fuit
Philodemus epicurus & Meleager: & Menippus cœgromenno Spudoy
geloceus: & Theodorus orator: q̄ ætate nostra uiguit. Postea: si gæzeorū
portus: & paulo ulterius ad septem stadia ciuitas: quæ olim illustis fuit
ab Alexādro autem euerſa nō habitat: ex hoc loco dicūt esse mille & cc.

elug
ia ingens

Judea
Arabia

& lx. stadiis: transiens in urbē Ailam suā in arabici sinus recessu q. du-
plex est. Alter Arabum & Gazā versus: quē elatinicū appellātib. urbe
quē i eo est. Alter aegyptū versus: ad herōū urbē: i quē brevissimū iter
est: ex Pelusio: interdū etiā iter habēt sup. Camelis p. loca desertā: & are-
nosa: sed magna ē in eis serpētum multitudo. Post Gazā est Raphia: ubi
Ptolemæus quiritus cū Antiocho magno proelium cōmisi. Postea sunt
Rhinocoluræ: ab eis dictæ: qui Rhinas habitauere. Nā æthiopū quidam
aegyptū inuadēs: non interitus: sed nasi mutilatione: maleficia coercentes: ut
ppter oris deformitātē: peccare deinceps non auderēt. In his locis habita-
uit Regio quæ Gazā sequit: sterilis & arenosa. Eiusmodi est: quæ ultra
us Sirbonidē lacū secus mare succedētē habet & paruum quēdā aditū:
in medio relinquētem: usque ad id quod eruptio appellat: eius longitu-
do est lxx. fere stadiis. Maxima latitudo. l. Eruptio ipsa obruta ē: postea
est regio eadē longitudine hunc continua i Casium. Atque idē Pelusiu.
Casius est mons quidā accumulatus i. promontori modū: aquæ inops. In
eo magni Pompei corpus iacet & Iouis casu templum: & non pcul inde
magnus iugulatus fuit & ab ægyptiis dolo interceptus: postea ē via quæ
Pelusium deserti. In ea sunt Gerta & id quod Chabritæ uallū appellatur
& uorago pelusio. p. xima nilo facta cū ea loca palustria: & natura cōca-
ua sint: ac phœnicia quidē est huiusmodi. Artemidorus dicit: ab Ortho-
sia pelusium esse stadiis tria milia & sexcenta. l. i. sinū se inferē. A Me-
lenis citlicæ ac Syriæ mille & nungenta: hinc in Oronem. Lac. xx. postea
Orthosia usq. mille ac. c. xxx. Iudeæ extrema occidentalia Casio p. xia. Idū-
mæi tenēt & lacus. Idumæi quidē Nobatæi sunt qui ex ta. seditione inde
egressi: ac iudeis inhaerentes: eis dē legibus communicauerūt. Ad mare
autem Sirbonis & continua regio loca plurima occupant usq. hierosoly-
ma quæ sunt mari uicina: dictū est enim ea ab Iopes portu conspiciatq.
hæc quidē septentrionalia sunt omnia magna ex præa mistis generibus ha-
bitata ægyptiis: Arabibus: & Phœnicibus. Nā tales sunt qui galileam ha-
bēt & hiericuntē & Philadelphiam & Samariā quā Herodes Sebasti no-
minauit. Cumq. misti homines sint fama quæ plurimū obtinet de rebus
creditis circa hierosolymos: tēplū asserit ægyptios fuisse eos p. genitores
qui nūc iudæi appellant: nā Moyses: unus ex ægyptiis sacerdotibus: cum
p. quēdā regionis haberet: ac molestē ferret eos i. stituta. Hinc eo cōmī-
grauit discessere cū eo multi: quibus diuina curæ erant. Docebat enī ille
quomodo ægyptii nō recte sentirent: qui feræ ac pecorē imagines deo
tribuerēt: nec græci qui deos hominū figuris insignirent & qd id solum
deus esset: qd nos contineret: & terrā ac mare: qd celū: & mūdū & rerū
omniū naturā appellāsus: cuius pfecto imaginē: nemo sane tr. ēus nostit.

Raphia
Rhino

Casio
Pelusium

Idumæi

Iudea

Galilea

Samaritæ

simile audeat effingere: oportere itaq; relicta. Simulacrorum effigie & di-
gno ei fanorum templo constituto; sine forma colere & uel p se quęq; idem
mire: uel alios qui boni illuminatores essent p alios. Ac semper bonu ali-
quod: & donu & signu a deo expectare eos praesertim: q; caste integreque
& cu iustitia uiuerent ceteros uero nequaquam. Hæc dicens hominibus bo-
nis nō sane paucis: id persuasit & in eū locū deduxit: ubi nunc condita sūt
hierosolyma quę facile obtinuit cū minime esset inuidiosus: nec pro quo
quisq; studiosius cōtenderet: est. n. petrosus ags tam abundās circūstātem
uero regionē sterile ac siccā habet & intra: lx. stadia Petrosam simulque
p armis sacra & deū proponebat cuius sedē querere uellet: & eiusmodi
cultū: & sacrificiū se traditur: pollicebat: quæ nec ipsa nec afflatu nec
re ulla absurda eos potuerat q̄obare ille his rebus excellens ipertū haud
exiguū cōstituit: Nā facile gētes oēs finium: iob ppositam spē: & hu-
iusmodi cōsuetudinē adhaeserūt: Successores quoq; aliquādiu in iisdem
institutis pmanere. Cū reuera & iusti essent & religiosi: postea cū sacerdo-
tio praesent: primū quidē superstinosi homines: deinde etiā tyrāni: ex sup-
stitione instituta ē carnū abstinētia: a qbus adhuc abstinēt: & circūcisioēs
& excisioēs: & si q; sūt huiusmodi alia. Ex tyrāndie aut latrocinia: nō q; de-
ficebāt simul & eā regionē: & uicinā uexabant: atq; principibus fauebāt:
aliena dissipētes. Syriæ ac Phœnicie nō pauca subegerūt: (sepe tñ decor
quidā circa arcē seruabat. quā nō ut sedē tyrānorū exhorrebāt: sed uene-
rabāt ut tēplū. Sic enim a natura ē hominibus cōparū: & cōmune hoc
Græcis & Barbaris ē: ut cū ciuiles sint cōmuni præcepto atque instrato
uiuāt. Aliter enim multi unū p se commodè fieri nō possunt: quod ē ci-
uilit̃ dege: nec aliter quodāmodo cōmunis uita duci potest: sed præ-
ceptū duplex est: aut enim diuinū aut humanū. Antiqui cum diuinis in-
stitutis præstarent: & ea ueneratē: multi tūc ad oracula proficiscebant:
atque ea consulebant. In dodonam quidem.

Vt Iouis ex alta caperent oracula querens:

Cuius cōsilio plurimū utebātur: Delphos autem

Expositum patet scirentū uiuat uolēs:

Ac ipse phœbi ad tēpla pgebat puer:

Sciturus e quibus parentibus foret.

Minos quoque p nouorū magni Iouis familiaris fuit: id est per nouēniū
(ut Plato dicit) i Iouis antrū descēdēs: & ab illo præcepta accipiens: q; ad
hoies pferēbat. Eadē Lycurgus eius imitator faciebat. Nā sepe pegrī-
natus ea ex Pythia intellexit: q; Lacedæmoniōs ip̄sda erant. Hæc. n. ab hōi-
bus putabāt & credebat uera: & ppter ea diuinitates i precio erāt: ut enī
impro digni iudicetē: ut q; diuis nobis præcepta ac documēta adertēt: &

uiui & mortui quemadmodum Tiresias.

Cui dederat uita functo pserpina mentem:

Vt sciperet: panterq; homines le uis umbra iuaret.

Talis fuit Ampharaus: & Trophonius & Orpheus: & Musæus & Geræus deus olim & Amolxis Pythagoreus ætate nostra decedens: q; byzæbi sibi respondit: & apud Bosphoræos Achæcarus: Apud Indos Gymnosor phistes: Apud Perlas Magus: & q; Necromantici & Lecanomantici: & Hydromantici appellat. Apud Allyrios Chaldei: Apud Romanos Aetru rit Arosætes. Talis erat Moyses & successores eius: q; cū initia non mala habuissent: postea i deterior delapsi sūt. Iā uero apte ludæa a tyrānis op/primis: ipse p sacer dote se regē fecit. Alexāder cuius filios hircanū & Aristobolū de imperio desceperunt. Pōpeius sustulit atq; eorū muniti/ōnes euerit: & ipsa i primis Hierosolyma ui capta sūt. Ea munitio petro la erat: & bene scpa: & iterius aquis abundās: exterius omnino siccā: soli fam habebat i lapide excisā. xl. pedū pfunditate: latitudine. cc. &. l. E lapide autē exciso educta erant tēpli moenia. Pōpeius ea cepit obseruato ie iunū die: dū ab omni ope ludæi abstinerēt i plena fossa & admons schalus suffrague moenia oīa cōuellit: quæ ex re & latronū & tyrānorū receptacula sublata sunt: & loca ubi gaza recondita erat: quoq; duo thraurū atq; iaurus i hircanū igressi sita erāt. Iū alia Alexandriū & hircanū: & Macherus & Lyfias: & quæ circa philadelphū erāt. Iū Scythopolis Galilee pxima.

¶ Hiericus est campus a mōtina quadā circūdatus: quæ i theauri specie ad ipsum declinat. Hoc i loco est palmerūcū imila est etiam alar materies domestica: & ferax: palmis abūdās: ipatio stadiorū. c. & totū irriguū: & habitacionibus plenū: ubi & regia ē: & balsami uiridanū: quæ arbor aroma tica ē & fructuosa: Cyriso & Termito per similes: eius cortice scindētes succi in uasis fuscipiūt: tenaci lacti p similes: i sceptus autē i cōchis coag/ gular. Is capitis dolores: & suffusiones oculorū incipientes: & hebetudine mifrice soluit: quare preciosus est eo præsertim quod hic solū nascit pal merū: quod palmā caryonū fert hic solum est excepto babylonio: & uile/ noribus orientē uersus. Maximus quidē ex eis puctus est: quinetū xy/ lobalsamoni: ut aromate utunt. Sirbonis lacus per magnus est: cuius abitu nōnulli mille stadiorū tradiderūt. Is secus maritimā oīā extēdit. Longitu dine paulo plurimi. cc. stadiorū: pfunda & grauissima aqua: ut urinatores i eo inare nō possint: uerū qui tenuis umbilico i eū pcedit. mox extollit/ tur: plenus ē haurimē: qd e medio fundo rēponibus iordani: cū bullis qsi seruētis aquæ efflat. In sūmo aut i curuaturus montis specie præbet fa uille multū emittit: fumosus & aspectu ater aru: & argēto & nudi ac ter ris omnibus rubigine i ducit usq; ad aux: unde cū uisā suū contrahūt: i

accolæ intelligūt bituminis eruptionē icipere. Ac sese arūdineis rarihus:
ad id iquirēdū accingūt. Bitumē ē terra geba quæ a colore liquefacta ef
flat arque diffundit rursūq; i glaciem fortissimā ab aqua frigida imu
ta: qualis est lacuum aqua unde & sectione & incisione opus est. Id pov
thes in sūmo fluitat: propter eā naturā qua diximus igredientē nec inata
re: nec immergi posse: sed attolla. Rarihus autē adnauigātes: quātū q̄sq;
uult: referūt. Ac de bitumē qdē hæc dicimus. Possidonius dicit: q; cum
accolæ magici homines sint: incantationes quāsdā faciunt & loca & alios
huiusmodi fēdos humores inspergūt atq; exprimunt qbus bitumē coa
gulat: postea incidūt nisi aliqua loti us sit: qualis eorū qui calculos in ue
xica habent. Nā etiam ex puen lotio chrysocolia cōficiat: ac in medio q;
dē lacu: iure huiusmodi res accidit. Ignis enim ac bituminis fons: ac mul
titudo i medio est q̄q; & flario sit inordinata: quonā ignis morus: ordinē
nō habet: nobis manifestū: quēadmodū & multorū aliorū flaruum. Talia
etiā apud Appolloniā epiroticā eueniunt. Quod autē regio ignea super
mīta alia signa afferūt. Nā & petras asperas exultas circa Moasadas ostē
dūt & multis in locis prærupea & terrā cicerulēā & picis guttas ex petris
distillant: ex & flumina fēdō odore effluētia & habitatiōes passim euer
sas ut itis fidē adhibeāt: quæ ab indigenis prædicant: qd in hoc loco. xiii.
urbes olim habitāt: quæ Metropolis Sodoma: adhuc. lx. stadiorū ābitū
seruet: & quod ex terræmotibus: & ignis afflatu: & aquis calidis: & bitu
minosis: & sulfureis lacus eruperit: & q; petras ignifere factæ sunt & ut
biualiaz abscortæ: aliz ab ūs: quōq; fugere potuerūt: derelictæ. Eratosthe
nes contra sentit q; quā regio stagnis teneret: maximæ pars eruptioni
bus resecta fuerit: quēadmodū mare. In agro etiam gadareno est aqua
quædā pessima: ex lacu: q; degustata: pecora pilos: ungues: & cornua amit
tunt: apud eas quæ tarichiz appellant: est lacus qui optimas pisciū cōdi
turas præbet: gignit etiā arbores frugiferas malis similes: ægypti bīcū
ne ad mortuorū condituras utunt. Pōpeius circūcis quibusdā: quæ iu
dei sibi uolēter ascriuerāt Herodē sacerdotio præfecit. Postea Herodes
uir idigena id quibusdā: ex eadē stirpe contulit: tantūq; superiores omēs
& ciuilitate: & Romanorū cōsuetudine præstitit: ut rex fuerit cōstitutus:
Antonio primū: postea Cesare Augusto potestatem ei concedēte. Ex su
lis alios ipse sibi insidiantes iterem it alios moriens: data utrique portioe:
successores reliquit. Cesar & Herodis filios: & sororē Salomē: & Bereni
cē: eius filiā: honore psecutus est: sed filijs nō feliciter cessit. Nā cū essēt
accusati alter i exiliū apud gallos allobroges relegatus fuit: Alii uix mul
to obsequio redētū impetrarūt: & suā uterq; tetrachiam: scilicet iudæam &
Cedolynā: usq; i babiloniā & fluuiālē euphratis regionē austrū uersus

latino

et mē

Pompeii
Herodes

terra est arabia: exceptis Sceneticis qui sunt in mesopotamia. De Mesopotamia quidē & gentibus: quae eā incolunt satis dictū est. Vltior euphratis regio quae ad eius hostia eā Babylonis incolae: & Chaldaeorū gentes de quibus etiam antediximus. Quae post Mesopotamiam sunt: usque i Coelosyriam flumini proxima: & Mesopotamiae Arabes Sceneticē obinētū pparuas quasdam potēnas in sterilibus locis propter aquae iopiā piti. Agricul-
 tura aut parū aut nihil exercent: pascua omnis generis pecorae: potlerim camelorū optima habēt. Ultra hos deserta sūt haud exiguae: quae uero his iam australiora sunt ab his tenētur: qui solicem arabiam incolunt. Cuius septentrionale latus: faciūt ādicta deserta orientales persicus sinus: occide-
 nalis: Arabicus. Australe mare magnū: quod extra utrūq; sinū ē. Idq; totū mare rubrū vocat: persicus itaq; sinus persicū mare appellat. De quo Era-
 tosthēnes ait: os eius adeo angustū esse: ut ex Armozo Carmaniae prom-
 torio arabiae pars cōspiciat: quae est macis proxima. Ab ore autē: ora quae a dextris est: cū curua sita principio quidē a Carmania paululum ocea-
 nū uersū: postea ad Austū vergit: postea ad occidentem usque ad euphratis hostias: & Teredonē: cōplectit. autē & Carmaniorū ora & persae & Su-
 sianorū & babyloniorū partē: quae .x. millium fere stadiorū est: de quibus iam antediximus. Hinc protinus usque ad castra totidē stadia sunt: ut traditū dicunt ab antisthene Thasio: qui cū Nearcho nauigauit ut pspicuum ex his situmare hoc paulo minus esse: mari euxino: dicat: etiam illū dicere quoniam sinū cū classe circūnauigauit: q; a Teredone deinceps cōtinētē a dextris habēt: praeter nauigat o isulū locum i fronte habet & Apollinis templū i ea sanctū & tauropolē oraculum: & q; praeter nauigati Ara-
 biam ad duo milia & .cccc. stadia in ienore sinu urbs iacet nomine ger-
 ra: quā chaldaei tenebant: a babylonia profugi loca salta: & domos ex sale habitantes: quas cum salis squammis: ppter solis ardorē separat: conti-
 nue cadūt: crebro aquis aspergāt: atque eo pacto cōmuit parietes. Hae urbs .cc. stadiis a mare distat. Gerrei frequēius pedestri innere Arabum merces: & aromata mercant. Aristobulus diuerfas sentit Gerreos frequē-
 tius in babylonis ratibus mercatū ire: Atq; inde per euphratē Thapsū cū mercibus adnavigare: postea quo libet pedestri itinere deserrē. Naui-
 ganti ulterius sūt aliae insulae. Tyrus: & Aradus quae tēpla phoenicis su-
 milia habēt. Dicunt qui in eis habitant: insulas & urbes: quas phoenices eodem nomine habēt: suas esse colonias. Distāt haec insula a Teredonē .x. dieg; nauigatione: a promōtorio uero: qd est i ore apud macas: diei nauig-
 gūde Nearchus & Orthagoras dixerūt. Tynnā insulā i pelago ad Au-
 strū iacere: duobus millibus stadiorū a Carmania distāt: i qua Erythrae sepulchrū ostēdit. Ingēs sane tumulus & siluestribus palmis cōstitutus.

N m

Arabia deserta

Arab

Mare rubrum

Sinus persicus

Cera-
raui

Gerrei

Acque cum his locis regnasse: & de se mari nomen reliquisse. Atque hæc si
bi a Mithropasie Arcini filio: satrapis phrygiæ patefacta: quæ Darium su-
gens in ea insula esset immoratus & cum eis diuersatus i persicū sinum de-
latus: & per eos quæreret in patriā remeare, in tota rubri maris ora: arbor-
res i profundo nascunt: lauro & oleo p̄similes: quæ in refluxibus ex toto
dereguntur: in affluxibus nōnunq̄ ex toto obruunt. Atque hoc etiā cū ulte-
rior terra arboribus careat adeo ut admirandū sit. De persico itaq; mari:
quod nos orientale latus felicis arabie diximus: talia Eratosthenes tradi-
dit. Nearchus ait mithropasie eis cū Mazæa occurrisset. Mazænā uerō in
sula cuidā p̄lico sinu præfuisse. Insula nōmē Dorachæ: ac Mithropasie
quū in hūc confugeret: hospitio acceptū fuisse: quod in externa decessisset:
& Mazænā cōuenisse qui i Macedonū classe fuerat. Atque Mazænā na-
uigationis duce fuisse. Dicit etiā in Persice præternauigationis initio insu-
lā esse in qua multe ac p̄reciosæ margaritæ gignant. In aliis uero clari ac
pellucidi lapilli. In istis quoq; ante euphratē arborescunt redolētes ina-
sci: quarū radices fractæ succum effundūt. Iste miras ciceronē atq; echinorū
magnitudinesq; in toto exteriori mari cōmune est: quorū alii pileis ma-
iores sunt: alii duo acrobula capiuntur: uidisse etiā Ceru mari eiectū. c. & l.
cubitō. Arabie initiū a Babylonia ē regio Macena. Ante hāc iacet par-
tim arabum deserta: partim Chaldeorū paludes: quas euphrates effusus fa-
ciē partim persicū mare. Ea etsi grauē ac nebulosum aerē habet: simulque
pluuiosa sūt: & æstiuosa fructus tamē optimos p̄ducit. Vis i paludibus
nascit̄ terra in aridūneis cratibus imposita: quā sitis recipiat: ut sape
etiā ab aqua defestat: quā rursus in pristinā sedē cōis p̄pellunt: sed redeo
ad ea quæ deinceps Eratosthenes de Arabia cōmemorat. Dicit enim de
pre septentrionali ac deserta: quæ itet felicē Arabiā & Coelosyrios & lu-
dæos est: usq; ad Arabici sinus recessum: quod ab herodū urbe: quæ ē ad
Nilum: recessus Arabici sinus: Nabatæā petā uersus usq; babylonē: ita-
dia sunt: v millia: & sexcenta. Ac tota quidē ad æstiuales ortus est: p̄ adia-
centes Arabū gentes nabateos scilicet chauloteos: & Agreos ultra quos
est felix Arabia: ad. xij. millia stadiorū: ad austrū exposita usq; in Achlan-
ticū p̄telosus. Incolunt eā primi post Syros: & ludæos: homines agricul-
tores. Post hos regio est arenosa & sterilis: quæ palmas habet nō mulas
& Acānos & myricā: & fossiles aquas: quæadmodū gedrosia: eā arabes se-
necte Camelorū pastores habitāt. Ultima uero Austrū uersus cōtra æthi-
opiā assurgētia æstiuas hyemib; tangunt & his serunt: quæadmodū
Indiā: hēt etiā flumina quæ i cāpos & lacus absumūt & cū ceterorū fru-
ctuum etiā insiditū abūdātia ē: pecorū quoq; omnīū copia exceptis eqs:
mulis: & porcis. Austrū etiā omniū: præter āleres & gallinas Ac uliā qdē

regio de qua ante diximus: quattuor maximis nationibus inhabitat. A
 Moneis: qui in pte sunt rubri uersus maxima eorū ciuitas Carna. Hos se-
 cū Sabai quoq; metropolis est mariaba. Tertiū sunt Catabanensesq;
 ad angustias: & Arabici sinus transitū delectant. Eorū regio dicitur Tamna.
 Ad orientē: i primis sū Chathamitae urbē Chabatanū habētes eorū quicq;
 sub suo principe ē & felices sunt & optimas temploꝝ ac regiarū constru-
 cturas habēt: domicilia uero lignorū compages aegyptiacis limilia: & plus
 regionis occupant: quattuor praefecturae: quas nomos uocant: quam aegy-
 ptiacū deluū succedit apud eos in regno: nō filius patris: sed qui primus e
 nobili genere: post cōstitutum regē nascit. Nā simulac aliquis i imperio
 cōstitutus est: omnes nobilium uirotum uxores pregnantis conferunt:
 & custodes apponunt: qui obseruent: quae prima pepererit. Nā eius filius
 ex lege assumit & ad regni successionē regaliter educat. Catabāna thus
 gignit. Chathamitica myrrā & rū haec: cum aliis aromata mercatoribus
 praepōnit: q ad eos ex elanis mēsa uenit i diebus. lxx. Elana urbs est i
 altero recessu arabici sinus: qui apud gazā est nomine Elaniticus: quē ad-
 modū iā dixi. Gabei i Chathamitica i diebus. xl. p̄fiscunt. Arabici
 sinus latus: qd̄ secus arabii ē: ab elanico recessu incipit: do: (ut Alexādem
 & Anaxiastes scripserūt) xlii. millia stadiorū cōprehēdit quē admodū
 sepe dictum est: qd̄ uero Troglodyticam uersus est in dextra pte nau-
 gantibus ad herou urbē usq; ad elephantū uenationē: & Ptolemaidē. Ala-
 diorū. viii. millia ad meridiem & paululū ad orientē. Hinc usq; ad angu-
 stias circiter quattuor millia: & quīgēta magis ad orientē. Angustiae arbi-
 opia uersus a promontorio sunt: quod dita nominat: & oppidū eodē no-
 mie: quae loca ab Ichthyophagis habitāt. Dicūt hoc i loco Sesostris aegy-
 pti columnā esse: quae sacris lateris transitū eius significet. Is enim prius
 uidet ethiopiā Troglodyticāq; subegisse: postea in arabia transgressus
 inde Asiam omnē permeauit: quāptōpter multis in locis Sesostris uallū
 appellat: & aegyptiorū deorum templa inueniuntur ab eo constructa.
 Angustiae dicitur proximae. i. lx. stadia cōrahunt nūc uero nō haec dicunt
 angustiae: sed ulterius nauigāt: ubi traiectus est inter continētes. cc. fere
 stadiorū. Ac sex quidē insulae inter se continuae transitū implēt: ualde an-
 gustas navigationes relinquunt p̄ quas merces ultro citroq; rariis tras-
 uectant: atq; has angustias uocant: post insulas deinceps i sinum se infer-
 ti: est nauigatio secus Misirā regionē ad meridiē atq; aurorā: usq; ad eā
 quae cinnamomum fert ad. V. millia stadiorum. Ultra hanc negāt quē-
 quam hactenus p̄fectum. Et in ora quidem urbes esse: non tamen mul-
 tas. In mediterranea uero multas: & optime habitatas. Ac de arabia quā-
 dem haec ab Eratosthene dicuntur. Is ea sunt addenda: quae & alia ea de re

N uti

Ami

cauer
 in uita
 Catubana

Thas
 Myra

tradiderūt Artemidorus scribit: Arabici p̄mōtorium dicitur oppositum
Actis uocari. Circa Dica eos habitare qui glādes cūti sūt. Tū ab herosi
urbe nauigāt iuxta troglodyci phalocra esse a forore secūdi prolemai
appellatā iaryti opus qui ad Troglodyci & elephārum uenationē per
seruandam missus est: deide aliā urbē Arimoē: deinde calidā aquae exi
tusque amara ac salis ab Exocleia quadā petra i mare emittit. nō pro
cul mōs quidā est: rubrica plenus i capō sirus: deide maris stationē & ue
neris stationē uocari autē portū magnū i gressu ad modum flexuoso. In
frōre insulas tres esse: duas oleis opacis: alterā nimis opacā: quae Melio
grides multas habeat: deiceps sinū qui immūsus dicitur: & ipsum contra
Thebaidē sitū: quēsdam modū maris stationē immūsus idcirco: quia oculis
ut canibus & doris exasperat: & flantibus qui frequēter tēpestates ciēt.
Hoc i loco Beremeē urbē peninsule sinu politā: post sinū est ophiades
isula ab euēru rei appellata: uel quia rex eā a serpētibz liberauit uel quod
multi applicatae serpētibz interficerent & p̄pter Topazia: id autē est
lapis pellucidus: splendore aureo resurgēs: ut interdū uideri nō possit: usque
adeo illustrat. Noctū uero uidet ab usque eū colligūt. Nā signo aliquo
imposito: de die effodiunt: aegypti reges maximā hominū multitudinē
mercede cōducunt: ad hōr lapidū collectionē custodiāq; collocauerūt.
Post hanc isulā multae Ichthyophagor: & Nomadū nationes sunt. postea
sopitae deae portus: hūc p̄ncipes quidā e maximis piculis seruati ab euē
ru rei sic nominauerūt: postea est maxima & ortu & sinu mutatio. Nam
præternauigatio nō amplius aspa est: sed quodāmodo cū Arabia cōiūgy
tur: ac pelagus humile est duorū fere passū: & summa eius facies herbi
da musco & alga pellucēsque plurimū i freto abūdāt: ubi arbores eū
sub aqua nascunt. Freto marinoꝝ canū multitudinē fert. Postea sūt tau
ri duo quidē mōtes: qui a longe formam quādam ostēdūt tauris similē.
Postea est alius mons: qui libis tēplū habet Sefostis opus: postea isula
oleis cōfina mari circumalluta: post eā ē prolemais apud elephānū uenatio
nē ab Eumede cōditā cū i uenationē a philadelpho mitteret eā cheron
ueto quadā & fossa & muro circūdata: & cultu & obsequiis eorū amicta
cōciliata: a quibus arcebat. Intra hoc spaciū emittit pars quaedā abrupta
a flumie Asilabora: qui ex heu ortū habēs: p̄tem emittit. cū ea uero: quae
maior est insit i sinū. postea sunt insulae sex: Laromiae appellatae: postea
est os: quod Sabanicum dicitur. In mediterranea castellum est: Sacho
conditum. Postea portus nomine Elea: & Stratonis insula. postea portus
Saba & elephantum uenatio ab eis dicta. Regio quae interior est Tene
sis dicitur eam aegypti habent a Plamminocho profugi & Sebena: ad e
adueniē appellatur. Reginam habet sub qua est merces insula: his locis

Dica
Phalocra
Arimoē

Beremeē
Ophiades
Topazia

Postea deae portus

Freto marinoꝝ

Postea sunt

vicinas: & in nîlo fira. Ultra metroem est alia quedā insula in flumine nō longe admodū: quā hi ipsi pfugi inhabitant. A metroe i hoc mare est iter digre. xv. homini expedito. Circa metroē Aitaboras: & Aitapas influunt. Hec flumina Rhizophagi accolunt: qui etiā Eli uocēt: ppter ea qđ ex adiacente palude euulsis radicibus Massilas conficiunt & ad solē coctis uescunt. Hec loca leones alunt: qui sub canis exortum a maximis culci bus hinc expellūt. Sunt etiā Spermophagi non pculi: qui deficientibus seminibus pomis nutriunt: ea cōficiētes quemadmodū Rhizophagi rau dices. Post eleā sūt Demetrii specula: & cononis arx. In mediterranea ue ro maxima Indicę arundinū multitudo nascit. Ea coracii regio appella tur. Fuit etiā Endera quedā iterius gymnetę hominū habitatio: q arcu & ardiēis sagittis preuſtis utūt. Hi frequētus feras ab arboribus sagi rant nōnunq etiā a terra. Maxima est apud eos siluestriū boum multitu do: ex horę & alię ferarum caribus usq trahūt. Quī uero nihil capiūt sicca choria prunis assant: iis p cibo utunt. Mos est apud eos sagittandi certamē adolescentulis preponere. Post Cononis arx est portus melius ultra quē ē castellū: & uenariōes plurie. postea Anaphili portus: supra quē sunt Crocophagi glandes curtin: & eorę mulieres iudaice excise: supra hos quasi ad meridiē sunt Cynamolgi: qui ab indigenis agrii appellant. Comari & Barbari. Hi canes maximos alūt: quibus Indicos boues uenā rutie uicina regione uenientes siue a feris pullos: siue pascuos: inopia. Eo rū a duentus est ab æstiuo solstitio: usq ad mediam hyemem. Post Anti phili portum: est alius portus: nomine curtorum lucus & berenice ciui tas Sabæ & Sabæ ciuitas maxima: postea eumerus lucus. Vltimus est urbs Daraba: & elephantum uenatio: quę ad puteum nominat eam ele phantophagi habitant: huiusmodi uenationem exercentes: elephantorū gregem per siluam delarum ex arbore aliqua cernētes: eum minime ad oriunt: sed ad eos qui pone gradiunt clam accedentes: neruos incidunt: nōnulli eos sagittis interficiunt serpentum felle tinctis. Sagittatio per ho mines tres perficitur: quorum duo arcum tenent & ultra progrediunt: tertius uero neruum trahit. Nonnulli arbores notant: quibus elephātes accumbere solēt. Accedētes itaque ex altera parte truncum recidūt: cui cum bestia insisterit: pariter cum arbore ruit: cumque surgere nequeat: ppter ea quod crura continuū & i flexum es habeat ex arboribus defili entes illi obstruūt. Venatores a Nomadibus imūdi uocāt: supra hos sūt Struthophagi: gēs nō admodū magna: apud quos aues dicunt esse teruo rū magnitudie: quę uolare nō possunt: sed celeriter currūt quēadmodū Struthocamelis: nōnulli eas arcu uenāt: nōnulli pellibus Struthoy: tecti: nā dexterā manū pelle colli opunt: atq eam sic mouēt: quēadmodum

Demetrii
Cono
Coraç. Re
Endera
Cymolgi

Antiphili
Crocophagi
Cynamolgi
Comari
Barbari

Curtorum
Berenice
Sabæ

Daraba
Elephantum

fla

animalia collum: Sinistra uero semen spargunt: suspenſa petra educit: eo autē allicientes i cōualles detrudūt: ubi utri animal circūstiterē obstrūt cūt. Atq; hi huiusmodi autē pelles iduūt & subſternūt. Cū iis æthiopes qui Sali appellāt bellū gerūt: orygi cornibus: p armis uentes: his finitimi sunt qui ceteris & maiores sunt & minores: & uitæ breuioris: Raro enim quadragessimū trāscēdūt ānum eor: carne iam i ferinā uerſa uiuūt ex locustis quas uento libet ac zephyri uehementius flātes in ea loca compellūt. Eas hoc modo capiūt: fumofam materiē i cōualibus iniciētes: & icedētes: cū illæ pax uolēt: obſcurebras & cadētes colligūt & admisto ſaſſe eis maſſulas conficiūt & urunt. *¶* Iuxta hos eſt regio deſerta que paſſea larga habet ob ſcorpionū mltitudinē derelicta: & ataneæ: quæ quadrimale appellant. Hæc animalia adeo aliquādo affluerūt: ut hominibus ex toto fugā facerent: poſt eumenis portū uſq; i dirā: & ſex inſulæ: ægulusas leluhyophagi Cteophagiq; habitāt: & qui Cumi appellant: uſq; i mediterraneā Sūt & alæ quædā elephātum uenationes: & urbes ignobiles: & inſulæ apte mariſimā orā: paſtores magna ex parte. Agricola pauci apud nōnullos plutimus ſtorax naſcit: leluhyophagi i reflexu maris pifces colligūt: eoſq; i petras iaciētes: ad ſolē coquūt poſtea exaſſant: ſpinas quidē æcruant: carnē uero ſubigentes: maſſulas cōficiunt: ruſſumq; ad ſolē poſitos edūt. Hyeme cum piſces legere nō poſſint: æcruatas ſpinas cōtinentes: maſſulas conficiūt & urunt: recētes uero exugūt: nōnulli cōchas: quæ carnem habeāt: hoc modo nutriunt iis in ſollam uel lacunā aliā quā immiſſis: piſciculos i cibū iniciūt. Atq; in penuria piſciū urunt. Sūt eis uaria piſciū uiuaria in quibus ſeruant. Nōnulli ex iis qui ſiccā orā incolunt. v. dieꝝ iter cum tota familia petra canentes: aquarum aſcendūt, Ibiq; pni pfecti more boum bibūt: quouſq; uſcet i tympanū itumefcat: poſtea ad mare redeūt hi in ſpeluncis habitāt: uel tuguris oleæ frōdibus contextis & trabibus ac tignis: ex offibus ac ſpinis ceteriq; pfectis. *¶* At cherlonophagi teſtudinum teſtis cōtegūt: quæ adeo magnæ ſunt: ut uel i eis nauigēt: nōnulli ex alga mari electa ingentes & montoſos cumulos facientes eos ſuffodiunt atque inhabitant: mortuos piſcibus ædendos iaciūt: qui ſtatim a fluctibus corripunt. Ex iſulis tres ſunt demceps quæ: una teſtudinum alia phocæ: alia accipitrū dicit. Tota ora palmeta & oluea & laureta habet nō modo quæ intra anguſtus eſt: ſed etiam quæ extra eſt magna ex parte. Eſt etiam inſula quædam Philippi contra quam imminet elephānum uenatio: quæ pythaguli dicit: deinde arſinee cuius & portus: deinde dirā & ultra hæc iacet elephānū uenatio. Poſt Dirā deiceps ē regio aromatiſera & prima quæ myrram ſcit quæ etiā leluhyophagi: eſt & Cteophagi: p: gignit etiam piſcum & ægyptiacum moy

leluhyophagi
Cteophagi
Cumi

Demceps
Phocæ
Accipitrū

Cherlonophagi

Vterius est lichen elephanti uenatio: multis in locis sunt pluviales aquae:
 lacunae quibus arefactis elephantes p'osside ac dentibus puteos effodiu-
 unt: & aqua inueniunt. In hac ora: usq; ad Pytholai p'montoria sunt duo
 igētes lacus: alter aque salis: quē mare dicunt: alter dulcis q' hippopotamos
 alit: & Crocodilos. Circa labra uero papugnatui & Ibes in hac loco cōspi-
 ciunt. Circa pytholai p'montoriū iam sunt homines integri corporibus.
 post hos est regio chnrisera in qua p'montorium est quod iacru populerū
 habet. In mediterranea ē regio quada fluminalis: quae Iliadis dicit & alia q'
 dā Nilus: Ambae myrtā & thuriseras arbores innatas habēt. Est etiā palci-
 na quoda: quae mētanis aquis implet. Postea leōis uicus. & Pythageli por-
 tus. Sequēs regio Pseudocalia fert. Ac demū cōplures fluminū regiōes
 sequūt: quae thus habēt: & phloeū: usq; ad eā quae cinamomū feruū flumē
 quod hanc dirimit phloeū multū gignit: postea est aliud flumē & daph-
 nus portus & fluminalis regio quae Apollinis dicit: & thus habet & myrtā
 & cinamomū: qđ plurimum in locis semotioribus uiget. Postea elephas
 mons in mare expositus: & fossa & Pfygmū portus ingēs: & Cynocephal-
 log: aquario & austru cornu: ultimū huius orae p'montoriū. Quū uero ad
 meridiē deflexit: negat se ulterius portuū aut aliorū locorū descriptionē
 habere: qđ incognita sunt: tamē i sequeū ora sunt columnae & ara Pytho-
 lai & Lichae & Pythageli & leonis & charimōei. p' ora notā a dira usque
 ad austru cornu. ipsa uero distācia ignota ē: hac regio elephāti abūdat &
 leonibus: qui formicae uocant: & genitalia sursum uersa habēt: & colorē
 aureū nudiores arabicis. Fert etiā pardales fortissimas & Rhinoceroses:
 qui (ut Artemidorus ait) lōgitudine p'ae ab elephāti excedunt: qđ Alex-
 andria uidisse se affirmat sed scire etiā quantū ad altitudinē: eius autem
 quē nos uidimus color nos buxo sed elephāti similis erat: magnitudo ue-
 ro tauri forma apro p'xima: p'extertum quātū ad rictū p'exter nasum qui
 cornu quoddā ē recursum: omni ossē durius: eo p' armis utūt: quemdmov-
 dū aper dēntibus: habet etiā duo cingula tāq; draconum uoluminosa: dor-
 so usq; ad uterum circueuntia: altere iuba uersus: altere ad lumbum nos
 hac de eo dicimus qui a nobis uisus est. Artemidorus ulterius addit q'
 id animal de pastu cum elephāte pugnet eum rictu subiens: ac uterū re-
 scindens: nisi ab elephantis p'osside uel dentibus anticipe. In his locis
 Camelopardales nascunt: nullam cum pardali similitudinem habētes.
 Coloeis enī uarietate huiusmodi simillima ē: uirgatis pilis distincto: postero-
 ra quoq; hūiliora sūt anterioribus: ut a cruda sedere uideat: ad bouis alti-
 tudinē. Anteriora uero crura a cameli cruribus nō supāt: collū rectū ē:
 & i altū auectū: uertice paulo sublimiorem. Camelo habet unde p'pter
 hāc incomensurationem: nec tantā celeritatē habere eam puto: quantū

101. Sicut in
 102. Sicut in
 103. Sicut in
 104. Sicut in

105. Sicut in
 106. Sicut in
 107. Sicut in
 108. Sicut in

109. Sicut in
 110. Sicut in
 111. Sicut in
 112. Sicut in

113. Sicut in
 114. Sicut in
 115. Sicut in
 116. Sicut in

117. Sicut in
 118. Sicut in
 119. Sicut in
 120. Sicut in

121. Sicut in
 122. Sicut in
 123. Sicut in
 124. Sicut in

125. Sicut in
 126. Sicut in
 127. Sicut in
 128. Sicut in

129. Sicut in
 130. Sicut in
 131. Sicut in
 132. Sicut in

133. Sicut in
 134. Sicut in
 135. Sicut in
 136. Sicut in

137. Sicut in
 138. Sicut in
 139. Sicut in
 140. Sicut in

dixit Artemidorus: qui est excellētem fecerat nec fera est: sed pecus mul-
 lam. n. par se seuerā ferit: & gignuntur etiam ibi (ut ipse testatur) Spinges
 & Cynocephali: & Ceti qui faciem leonis reliquum corpus panthere
 magnitudinē. Damat hinc. Ite uiri qui carnē edūt: nostros & magnitudi-
 ne & celeritate longe exuperantes: colore autē sului. Crocutas quoque
 (ut ille iquit) ex cane luposq. pmissus est. Quæ uero Metrodorus Scepti-
 us i libro de consuetudine dicat: fabulosa sunt & minime curanda. Ar-
 temidorus Draconū magnitudines refert tricenū cubitos: qui tauros ele-
 phantosq. capiunt: moderatus sane in his. Nam idici ac Libyci dracones
 fabulosiores sunt sup. quibus herba etiā innasci dicit. Troglyditag. uita
 postoratus ē: multos tyrānos habet: mulieres & filii es cōmūes: nisi quæ
 tyrānos sunt: qui tyrāni uxore coerpēt: oue mulctat. Ego mulieres di-
 ligenter sibi ceruicem inducūt. Cistū collū conchas contra fascinoes ge-
 stāt. Viri de pascuis contēdūt: prius se manibus ipellēt: deinde lapidi-
 bus quod si uulnus fiat: tūc sagittis & gladiis res geritur: sed mulieres in
 mediū prodeuntes & preces effundētes illos conciliant. Vescunt carnī-
 bus & ossibus simul contusis: & i choris iuolūtis: & postea assatis. Itemq.
 modis aliis quos coci norunt. Cocos ipsi imundos uocāt: quare non solū
 carnes & ossa: sed etiā choria comedūt. Vescūt etiā sanguine admixto la-
 ctis: uulgas aquā bibūt: qua Paliurus se imadefactus. Tyrāni mūsum
 potāt: melle e flore quodam expresso. Hyemem habent quā Etesie stāt:
 nā & hymbres habet: æstas uero reliquum tempus nuda sunt: & pelles
 & Scipiones gestāt & sunt non solum Curti sed etiam circūscisi: nonnulli
 quēadmodū ægyptiis: æthiopes uero megabari clauas gerunt: fereis mo-
 dis ornatas utunt. etiā lanceis: & seuis: ex chorio confectis. Reliqui arbi-
 opes arcu & lancea: nonnulli ex Troglydytis sepeliūt. Paliuri uirgis: mor-
 tui ceruicē: cū pedibus alligātes: postes subire effert: lati ac tidētes: quo-
 usque corporis aspectum occultent. Deinde imposito capræ cornu: abscē-
 dunt. Inter noctu petagūt: pecoribus masculis tinna bula e collo suspē-
 dūt: ut fere sonitu exterreant. Arcu & facibus cōtra feras utūt. Inuigilāt.
 ad ignē gregis gratia: cū quodā utētes. Quā uero hæc de Troglydy-
 tis ac uicinis æthiopibus dixi: reuertit i Arabi ac priores psequi: q. ara-
 bicum finem terminant: & troglydytis opponuntur. Polidio icipiens:
 dicit itaque hoc ultra clauicū recessum facerē. Polidio uero cor-
 minum esse palmerum quoddam aquis abundā: & in magno honore
 haberi propterea quod tota circumstantis regio æstus sit: & arida & un-
 brarum expers. Hic maxima palmarum copia est: uir & uxor par-
 sunt p. genus constituti: pelles ambo: uirū ex palmis ducentes: dormiūt
 in Tuguris factis super arboribus: ppter feratū multitudinē: postea

feras
 & Peras.

Spinges
 Cynocephali
 Ceti
 Crocutas

Dracones

Ceti
 Scipiones
 Megabari

est phocarum insulaz: multitudine earum beluarum dicta: In proximo
promontoriū est: qđ usq; ad Arabum petā pertēdit: q nabatei dicūt &
usq; i palestina i quā & menci: & gerrei: & uicini omnes aromata conue
hūt. Postea est alia orāque prius maranitag dicebat: quoq; alii etiā agri
colaz: alii rugurales nūc garindei: illos dolo interemerūt: nā eos adorti: dū
festa quēdā quinquēnis celebrārē: nō solum eos assumperunt: sed etiā
igruentes in alios funditus oēs deleuere: postea est elamiticus sinus: & na
bataz: populosa sane regio & pascuis abundā: Insule quaz in fronte sūt:
ab hominibus tenēt: q prius quietē agebant postea canibus pcedari ope
perūt: eos qui i egyptio nauigabāt: sed classe ingruente penas dederūt
ab ea delei: deinceps est cāpus: aquis & arboribus plenus & omni pecore
abundā: cū cetero: tū etiā camelis & mulis siluestribus & ceruis & da
mis. Sunt etiā i eo leones & pardales & lupi plurimi: est insula quēdā
i fronte nōmine dā: postea sinus quingētoz: fere stadioz: a montibus cir
cūclus: cuius os ingressu difficile est. Circūhabuit hoies terrestriū ani
malū uenatores: postea sūt insule tres desertz oleis oblitaz: nō nostrati
bus: sed i digenis q̄s arthiopicas uocās: earū lachryma medicā um habet:
deinceps ē litus lapidosū: posthac ē ora aspa & nauigatu difficilis mille
fere stadioz: portuū & iaciendaz anchoraz inopia. Nā mōs quidā altus
& asp exporrigit: postea montū ima speluncis plena usq; ad mare: quaz
prelestim eticis & pluuīs icutabile piculū exhibent: dehinc ē litus qui
sparsas insulas habet: prius sūt cumuli arenz nigerrimz tres ualde ex
celsi: post hos est Charmonas portus. c. fere stadioz: ambitu ingressu āgu
sto: & omīū schaphaz piculoso: emittit i eū flumē. In medio itula iacet ar
boribus plena & cultui apta: dehinc est ora aspa. post quā sinus quidā ē:
& regio nomadū uictū ex camelis duocētium. Nā & ex eis pugnant & nec
faciunt: & nutriunt: lacte & carnibus utunt: flumē per eos labit: qđ aur
i strigilē deserto: qđ id operari nesciunt. Hi debz uocār: quoq; alii pastor
res sunt: alii agricolaz: ego prius gētū uocabularū ppter eoz obscurita
tē: nū ppter absurditatē pūcū: dī nō pono: post hos sūt homies mitiores
i spatio: ē quidē terrā habitātes. Nā & aquas & hymbres affatim habent.
Apud eos aurū effodit non strigiles: sed glebulaz quēdā: quaz nō multa
purgatiōe i digēt magnitudie minia. Sante: Mediana Meipili maxia nu
cis quas pforātes cū lapillis pellucidis alternis polins armillas faciūt: iter
to filo: & collo manibusq; circūponit: uendūt id aurū uicinis uili precio
aris triplo: argētū duplo: tū ppter opādū i scitātū: ppter inopiā eoz: quaz
cōtra accipiunt: quoq; usus magis est ad uitā: nec us. His prima est seli
cissima Sabaz: terra: quaz maxima ratio ē. Apud hos thus & myrra &
cinnamomū nascit. In ora etiā balsamum & alia quēdam herba ualde

Latins Top

Debe

Amo

A

2

odorata quāq; eius odor cito deperit: habēt præterea palmas odoratas & calamum. Serpētes quoq; palmares: colore puniceo usq; ad illa affliētes quoq; morsus incurabilis ē. Homines ppter maximā fructuū copiam octov si segnesq; utunt. In radicibus arborū cubant & ex eis iciduntque pxiimi suscipiētes: prius aliter alteri cōsequenti tradūt: usq; i Syriā atque Meso potamiā. Ab odoribus autē stupescit: bitumēis suffitu & hirci barba: stu porē tollit. Mariaba Sabarorū urbs: i monte iacet arboribus pleno. Sub rege sunt q; iudicioq; ac ceterarū rege potestātē habet. Aliis vero regibus fas nō est: aut subire cū turbat & dicitur: idq; ob causam quādam & tū ipse: cū sui m delictis mulieribus utiunt. Multitudinis pars agriculturā exter ceteras aromata mercat: & idigena & æthiopica nauigātes ad ea p angu stas: nauigiis ex chorio confectis: & pfecto tanta sunt apud eos aromata ut p fructibus & cetera combustibili materie: cinnamomo casia: ceterisq; utit. Apud Sabaros Lacininū nascit: suffitu odoratissimū. Hi atque gar rei diuissimi sunt: ex mercatura suppellectilē ex auro & argēto multam habēt: uasa lectos utriusq; crateras cū operculis: domosq; sumptuosas. Nā & portæ & pectus: & recta ex ebore auro argēto: lapidibusq; i crusta tis: sunt distincta: atq; hæc sūt quæ ille de his dixit. Cetera uero partim re fert quēdammodum Eratosthenes: partim & ab aliis historicis sumpta: dicit enim quosdam putare: mare rubrum esse a colore p refectionem expres so uel a sole quum supra uerticem est: uel a mōnibus ex adustione rubē tibus: nam utroque modo uerisimile est. Ceterā uero gnidū historie mā dasse fore quēdam esse: qui aquā rubicundā ac mynio plenā i mare emit tit. Agatharchidem autē illius ciuē a boxo quodā acceptā tradidisse: qd perla qdā: quū eque armētūa leuā a silo tacta: usq; ad mare agitatē: atq; idē i insulam quandā transmitteret: primus constructa rate i insulam transferit: uidēsq; eā habitabilem: armētūa rursum i perliā abegerit ac missis i eam & i alias insulas: & i maritimā orā colonis pelagus de suo nomine appellari. Alios uero persei filium erythrū asserere: qui i his locis imperauit. Sunt qui uelint ab arabici sinus angustis: usq; ad extremā cinnamomi terram esse stadios. v. millia non satis apte: nec ad austrū nec ad orientē proditū est etiā Smatagdū & beryllū i auri uena innasce. Sūū que apud arabes (ut Possidonius refert) sales odorati: i supra Syriā Nabar rei ac Sabæi felix & Arabi incolunt. Hi sæpe Synā excurrebant priusq; Romanorū esset: nunc & ipsi & Syri Romanis parent. Na hæc p metro polis est ea: quæ petra nominat. Ea in loco alioquin a quo & plano uacet. In circuitu uero rupibus ac præcipitiis murato. Introrsū fōres & ad hor ros: & aquationē uberrimos habent. Extra circuitū regio magna ex pre deserta est præsertim iudæā uertus. Hæc hiencuntē breuissimū aer ē:

reſum dieꝝ: a ut quattuor. In palmerum uero. v. ſemper ſibi aliquis e regia
ſtrepe regnat. Tum Rex ipſe aliquē ex ſodalibus: qui ſrater uocat. Ca-
ſatorē habet & iuſſiſſime omnia adminiſtrant: unde & Antenodorus phi-
loſophus ſodalis noſter reuerſus in patriam cum admiratione quadam
narrabat: multos ſe rſu ex Romanis: tū ex alijs peregrinis inueniſſe: qui eo
pſecti eſſent ac peregrinos quidē ſtrepe & interſei: & cum idigenis diſce-
pſres uidiſſe. Indigenas uero nullos litigantes: ſed pacē inter ſe maximā
agitantes. Reſcēs Romanorū expeditiones: quæ noſtro tempore duce elio gal-
lo i Arabia facta eſt: per multa eius regionis peculiaria docet. Eluſ Augu-
ſtus Cæſar i Arabia miſit: quo eas gētes & loca perſteteret: præterea æni
opam mōres & Troglodyticam ægypto finitimā & uicinū iis Arabicū
ſiniſqui petangulſtus ſane arabes dirimit a troglodytis eo cōſilio: ſcilicet
ut uel eos ſibi uolētes conciliaret: uel ſubigereſt inuitos. Audiebat enī ex
omni tēpore diſſimulos eſſe: qui & auro & argento & precioſis lapidibus
aromata permutarent: & nihil in rebus extrinſecus accipiendis expende-
rent: aut enim ſe diuinibus amicis uſurꝝ ſperabatur: aut locupletes inimicos
ſupaturꝝ: multuꝝq; cū nabateorꝝ ſpes erexerat: q; cū amici eſſent: i omni-
bus ſe fauatores pollicebāt. His ſeruus gallus exercitū duxit: ſed a Syleo
nabateorꝝ legato deceptus ē: q; ſe iter mōſtraturꝝ: & i oſibus ſaturꝝ pollici-
tus oīa iſidiote fecit: nā nec turū iter: nec expeditiā nauigationē exhibuit
ſed p auiā: & lōgos ſſractus: & loca omni idigni: & i portuoſis ductuſ: ac
cultis cauitibus uſ coenoiſis ſtagnis obiecit: ſed præcipue maris aſſluxus:
ac reſluxus: eos prubauerūt atq; id maxie i mino erratū fuit: qđ lōga na-
uigia cōſtruxerūt nullo nec pſiū nec futuro nauali periculo. Nā nec terra
ualde bellaces ſūt Arabes ſed caupōes potius: ac mercatores nec enā ma-
ri. Ille uero ad octoginta dictota ædificauit: & triremes: & phaeſelos iuxta
cleopatridē: quæ antequā nili ſoſſe: pxiima ē: & cū falli nō putaret: ſabi-
tarius ē. c. ac. xxx. nauigia: quæ ſuppellechilē ferrēt: quibus nauigant: oīu-
rens peditum Romanoꝝ ex his qui i ægypto erant & ſociorꝝ circiter .x.
milis e quibus ludæi quingenti: & nabatei mille cum Syleo erant. Tan-
dē multa per peſſus: quintodecimo die i Albū uicū peruenit maximum
nabateorꝝ emporiū multis nauigijs amiſſis quorꝝ nōnulla cū apſis homi-
nibus niſlo bello: ſed ob nauigādi difficultatē pere. Id Sylei i prohibas ſe
cit rogāſis terræſtri itinere i albū uicū exercitū duci poſſe: i quē ac eam
ulterius mercatores tanta camelorꝝ & hominū multitudi- ne turū & copu-
oſum iter ex petra in alteram petrā peragunt ut nihil ab exercitu diſſo-
rāt: quæ idcirco eueniebāt: qā rex Obodas nihil de cōmuniſ rebus præ-
ſertim bellicis ſollicitus erat: qđ omibus Arabū regibus cōmune ueni-
eſt. Omnia enim ſub Sylei legati poteſtate erant. L. omnia dolo liguens

En

Syleo

quærebatur (ut ego quidem existimo) regionem pervidere: & urbes & gen-
tes aliquas capere opera ro. sequere regem dominum efficere. Illis morbo fa-
ma: labore: & malis omnibus confectis quæcunque ipse dolo moliebatur:
quare in Album vicum pervenit iam exercitu oris: & crurium vitis: ceter-
isq; eius loci morbis tentato: quorū illa circa osidare circa crura resolutio
quā sūt ob aquas & fructus pueniēs: æstare inque ac hyemē ibi agere
coactus est: idum reficere in firmos. Ex albo uico in ipsam petram: ex petra
rhinocolura quæ in phœnicia est apud ægyptum merces comportant:
arque hinc in alia local. Nunc pars maxima: p. nilum Alexandriā uenit.
Arabice & Indice merces in muris portū postea camelis coptū thebaicā
trāscendunt. Inde Alexandriā per nili fossam. Cursum Gallus ex Albo
uico cum exercitu digressus: p. eiusmodi loca pfectus ē: ut camelis aquā
portaret: eos improbitate qui uiam monstrabant: quare post multos di-
es in Arete terrā puenit: qui obode affirmare comunctus erat. Is gallum
amice suscepit: & dona optulit. Sed Sylei p. dno & hanc regionem dis-
ficile reddidit. Ea itaque in diebus. xxx. permeant per loca inuisa: (pelus
& palmulis non multis: & buyro p. oleo usquequam uero deinceps adu-
ba nomadum erat: & re uera magna ex parte deserta: ea Atarena diceba-
tur rex erat Sabus: quam etiam per auiā pmeant diebus. l. cōsumptis uf-
que ad urbem negranorū: & pacatā & fertilem regionem eorū rex ausu
giturbs primo adortu cepta est. Hinc post sextum diē ad flumē puenit.
Ibi iam barbaris ad pugnam instructis: e quibus ad. x. millia ceciderunt
ex Romanis duo homines tantum. Nā omnino imbelles erant & armis
imperitis: utebāt arcu & lancea & gladio & funda: & magna ex pte bipē-
tibus. Mox etiam urbē cepit nomine Alca a rege derelictam. Hinc A-
thirula uenit quā nullo negotio cepit: & presidio firmavit: & frumēti &
palmulaz uatico cōparato. Marfyaba pcessit urbem thamāta:q; sub
thesaro erat. Eā adortus sex diebus obsedit. postea aquæ iopia desinit ab
icocepto. Nam duorū dierum itinere aberat ab atomatifa: ut ipse ex capti-
uis intelligebat: sex menses contriuit inaniter ductus: perleuit tamē se-
ro atque aspectu insidias deprehendit: dum per aliam uiam reuenteret.
Nam nonis castris Anagrana pervenit: ubi prælium commissum fuerat
undecimus deinde ad. vii. putros a re ipsa sic nominatos. Hic iam p. loca
pacata: in uicū charala post in alium nomine Malothem ad flumen po-
suum: postea p. deserta nō multum aquæ habentia: usq; in uicū negrā
qui sub oboda est & ad mare iacet. In reditu igitur ner in diebus. lx. per-
git i quo prius sex mēses consumpserat. Hic in muris stationem: exerci-
tum in diebus. xl. traiecit: unde Coptum itur. Cum uolibus itaq; copiis
Alexandriam profectus est. Ceteros enim nō bello: sed fama: labore:

Arab. quod Arab.

Arab. quod Arab.

Arab. quod Arab.

Arab. quod Arab.

Arab. quod Arab.

Arab. quod Arab.

Arab. quod Arab.

Arab. quod Arab.

Arab. quod Arab.

Arab. quod Arab.

Arab. quod Arab.

Arab. quod Arab.

Arab. quod Arab.

Arab. quod Arab.

Arab. quod Arab.

Arab. quod Arab.

Arab. quod Arab.

Arab. quod Arab.

Arab. quod Arab.

Arab. quod Arab.

Arab. quod Arab.

Arab. quod Arab.

Arab. quod Arab.

Arab. quod Arab.

Arab. quod Arab.

Arab. quod Arab.

Arab. quod Arab.

Arab. quod Arab.

Arab. quod Arab.

Arab. quod Arab.

Arab. quod Arab.

Arab. quod Arab.

Arab. quod Arab.

Arab. quod Arab.

ex lapide sumptuoso. Urbes sine moribus nam in pace degunt regio
omnium ferax: præter oleum: utuntur oleo Sesamino oves sunt albae bo
ues magni equos non habent sed cameli implent eorum officium. Tur
mice i subligulis & sandalis reges purpurati cedunt quædã ipotantur
quædã minimæ quædã idigena sunt: ut auri argenti & pluvia ex aromati
bus: & ferrum & uellus purpurea & Storax & Crocus & Costus &
Toreumatas & ligna & tabulae. nõ sũt indigena. Mortua corpora æque
arque sterces (ut heraclitus inquit) caduera stercore abiectioea quapro
pter reges etiam in sterquilanis defodiuntur. Solem colunt Arulam su
per aram constituentes & quotidie in ea immolant: & thus adolent. Sed
quum poeta dicat ueni ad arthiopas Sidonios & Erembos dubitant: qui
nam u dicendi sint ac de Sidonis quidem in Persico sinu habitantibus
quorum coloni sunt Sidõii nostri quemadmodum & Tyrios quosdam
ibi insulares tradunt: & aradios quorum colonos Aradios nõstros du
cunt ita & Sidonios ipsos esse tota quæstio de Erembis est. Troglo
dyte itelligi debet quasi ab etymologia cogatur ab eo quod in terra
erãt an arabe ac nollet zeno sic scripturam mutat: Sidonios Arabasq.
Sed uerisimilius scribit Possidonius paululum immutans: Sidonios æ
que Erembos: quod poetæ sic nũc arabes uocauerit: quemadmodum ab
alijs suo tempore uocabantur. Dicit etiam has tres nationes continen
tur inter se positas: quandam inuicem cognationem ostendere ex eo q
proximis nominibus appellentur hæmenios scilicet Arabes: & erem
bos: & quemadmodum existimandum est unam gentem in tres esse di
uisam: pro climatum diuersitatibusque semper magis magisque immu
tantur: & nominibus pluribus uti pro uno nec sunt audiendi: qui et
nos scribunt. Id enim maxime arthiopibus conuenit. Poeta etiam eos A
rimos uocat quos possidonius dicit esse accipiendos: non i loco ullo Sy
riæ uel elicie: uel alius terre: sed syriam ipsam. Nam arime i sunt: qui in
ea habitant & fortasse greci eos arimeos: uel arimos uocabant. Nominũ
enim mutationes permulte sunt: præsertim barbarorum: quemadmodũ
Dariem Darium. Phazirim uero ipsam parosiam: Auargam Acha
ra: quam cretus de cæro uocauit. Arabum opulente testis est Alexander:
qui eam (ut fama est) regiam efficere constituerat: postq̃ ex india redisset:
sed omnia eius cõsilia morte sunt euerfa. Atque unum ex iis: quæ ille mo
lebaturnerat: si sponte fuisset receptus: si manus bellum expectarent. Nã
cum eos uideret nec prius: nec posterus legatos misisset: ut in superiori
bus dictum est: se ad bellum comparabat.

Et misisset prius totam ægyptum atq; libycum continet.

Indigena
improbat

Arum
Arum.

Sidon

Tyri
Aradios
Erembos
Arabes

Arum
Arum.

Veniunt in Arabia Peragradā sinus eos cōplexi sumus:
 qui eam stringūt: ac peninsulā faciūt: perlicū scilicet atq;
 Arabicū: Cum hoc etiam ægypti pars quedā lustrata est:
 & æthiopie troglodytica scilicet & sequentia usq; ad exire
 ma terre: quæ cinnamonū fert: nūc reliqua his gēbus cō
 tinua: explicāda sunt: quæ circa Nilū iacēt. Post hæc liby
 am: quæ totius geographiæ reliqua est percurreremus: sed
 prius Eratosthenis sententiæ exponēdæ sunt. Is enim dicit: Nilū ab Arabi
 co sinu occidētē uerlus distare. viiii. millibus stadiis: eūq; circa hostia su
 milē esse. nā litere resupinæ iacēt: fluēs enim ut ille inquit a meroe: ad
 septentrionem: p duo millia fere & septingenta stadia: rursus conuertit
 ad meridē & hyemalem occasum: p tria millia fere & septingenta stadia
 & quasi cōtra merocem affurgēs & multus i libyā egressus: & flexum ali
 um ad septentrionem efficiēs: p quique millia & .ccc. stadia defertur i ma
 gnum cataraclē: paululū ad aurorā conuersus: per mille uero & .cc. in mi
 norē cataraclē: qui est Syenæ proximus: per. v. millia & .ccc. i mare. In flu
 unt i eū duo flumina e lacubus quibusdā ab oriēte delata: ad merocem
 ingētem insulā cōplectunt: quosq; alij dicit Afhaborā: ad orientale la
 tus fluens. Aljæ Astapus quod nonnulli asitolabī uocāt. Astapum uero
 esse aliū dicit: qui e lacubus quibusdā a meridie fluat: atq; hunc fere res
 ctū Nilū corpus efficere: sed ab æstiuis hymbribus augēt: supra Afhabor
 re & Nilū concursum stadiis septingentis Merocē urbe efficiendē nomine
 quo insulā: supā merocē aliā insulam quā ægyptiæ exules habēt: qui
 a Plammicho descuerūt: i febrice id est aduenæ nominant & reginā
 habēt: quæ tegi meroces patet: Quæ uero infra merocē sunt: secus Nilū ex
 utraque eius parte tubrū uersus. Megabari & Blēmies habuāt ægyptiis
 finimū: & æthiopibus parētes: secus mare autē Troglodytæ: quos qui
 merocē potius sunt. x. xi. ue dieb; itinere a nilo distāt. A sinistra uero cur
 sus Nilī habitāt Nubæ: magna libyæ gēsa merocē incipientes usq; ad ni
 lī flexus nequaq; æthiopibus parētes: sed per sese in multa regna disper
 tit: ægypti pars: quæ secus mare ē ab ore pelusiaco ad Canopicū est sta
 dia tria millia & .ccc. atq; hæc sunt quæ ab Eratosthene dicunt. Sed ulte
 rius dicendū est: & primo quæ ad ægyptū pertinent: ut a nononibus ad
 sequētia pcedamus. Nilus enim quidā huic regioni & sequēt: & æthio
 pie quæ supra est: cōmunia efficit: eas irrigis dū crescit: & solū partem
 hanc habitabilē relinquēs: quæ ab inundationibus regit. Accidit autem
 & aqua sublimiorē totā undiq; inhabitabilē: & ppter eandē siccitatem de
 sertā præterea. Sed nec omne æthiopiā Nilus pmeat: nec i rectū nec solus
 nec bene habitat. Ægyptū uero & solus & totum & i rectum a minore

H

Meroe

Syene

Astabor

Astapus

Asitolabi

Meroe

Seb

Blēmies

Troglodyte

N

At

op. p. h. m. c.

Op. Lanc. p.

N

catataste supra Syenē & Elephantinam incipiēs qui sūt & ægypti & æthi
opiz fines usque ad nili hostia i mare emittētis. Enimvero æthiopes ma
gna ex parte pastoralē ac inopē uitā degūtūt ppter soli tenuitatē & aeris
inēpenētūt propterea quod longe a nobis sepolti sunt: cōtra ægypti
nā & ciuilē & minē uitā degentes i locis notis habiūt. unde & ordo eorū
memorat & laudat: uident enim recte uti regionis ubertate: & bene cul
tā & bene diuīsam habere. Nā rege constituto multitudinē infanā diui
serūt & alios quidē milites: alios agricolas: alios sacerdotes uocauerūt &
alios sacrorū curatores alios eorūque ad hominē pertinet. Alios quæ ad
bellum. alios quæ ad pacē: & terrā & artes spectāt: ex quibus regi p̄tuit
tus asserebant sacerdotes philosophi & astronomi exercebāt: & cū re
gibus diuer sabāt. Regio prius i præfecturas diuisa fuit: quas nomos uo
cāt. Thebaica quidē in decē: quæ uero idē est i totidē. Intermedia au
tē i .xvi. & (ut quidā uolunt) tot erāt huiusmodi præfecturæ: quæ uias
labyrinthus habebat: quæ circiter .xxx. erant. rursum hæ præfecturæ di
uīdēs alias habuere. Nā pars eorū maxima i Toparchas diuisa fuerūt.
Toparchie rursum in diuisiones alias minie portiones artus erāt. Opus
enim fuit tā diligētē ac subtili locorū diuisione propter continuas finium
cōfusiones: quas nilus auctus efficiebat: nūc addēdo nunc adimēdo nūc
immutādo figuras: & signa quædā reuelando: quibus p̄ptium discerni
tur ab alieno. Vnde iterū atq; iterū mēsurari oportebat unde ab iis geo
metri orū credūt habuisse: quædamodū cōputādi sciētiā & arithme
ticā a phœnicibus propter mercaturas: & quædamodū uniuersa regio in
trias: & quas partes diuisa est: ita & multitudo quæ in quasq; præfectura ē
tanta est circa flumē solitudo: ut naturā diligētis exuperet. Nā cū regio
natura multū fructū afferat: irrigata plurimū assent. Natura enim & ma
ius nili incrementum plus terræ irrigat: sed sepe diligentia naturā supplet
deficiētē: ut tantū terræ in minoribus nili excrecētis irriget: quārum
i maioribus per fossas & aggeres: quare ante petronii templa nūc maxia
ubertas erat: quū nilus ad quartū ac decimū cubitū excrecebat: quū uer
o ad octauum cresceret fumes & penuria eueniebat: quū uero ille regio
ni i peraret & duodecimum cubitū tantū nilus impleisset: maxima fames
fuit & cū octauū solum aliquādo impleisset: famē nemo sentit atq; ordo
quidē talis est. Sequentia uero iam dicemus: nilus ab ultimis æthiopiæ fi
nibus recta fluit ad septentrionē usq; ad eū locum: qui Delta appellatur
ubi tanq; a uertice quodam scissus (ut Plato inquit) hūc locum effecit
anguli uerticem: latera uero trianguli fluentia quæ ex utraq; parte & usq;
ad mare descendunt. Alterum ad dextram Pelusium uertus. Alterum
ad sinistram in canopicum mare & proximum heracleum. Bosum autem

maritimā cōsequitur iter pelusū est atq; heracleum: quare insula a mari du
obusq; nili fluens facta est: & delta nominat: ppter figurę similitudinē
locus qui ad uerticē est eodē nomie uocat: ppter ea quod dicte figu
re initium est. Vicus quoq; q ibi est Delta nominat. Duo itaq; sunt nili
hastia. Alterq; pelusiaci: alterq; comopici & heracleotici. Inter quę alia. v.
hastia sūt mēione digna: alia uero tenuiora pmulta. A primis enim par
tes quēdā abruptę: & in totā insulā disperitę: mltos riuolos insulāq;
fecerunt: ut tota sit nauigabilis fossis in fossas alas diuisis: quę tanta sicc
tate nauigat: ut nonnullę testaceas scaphas habeant. Insula triū milliū
fere stadiorū ambitū comprehendit. Habitant eā quoq; totā interius: & i
seriora loca cū fluuialibus quoq; regionibus: quę ex aduerso ipsi Delta
positę sunt. In nili icrementis tota undis obruit: preter habitationes: he
nāq; in naturalibus quibuscūq; cumulis: uel aggenibus sitę sunt: tñ urbes
maximę: q̄ uici quę a longe insulę specē præbēt. Aqua i æstate ultra
quadragesi mū diē permanet: postea paulatim decrescit quēdamodū cre
uit. In diebus. lx. omnino campus denudat atq; exocat & quo citius ex
iccat: eo citius & arat: & serit & celerius apud eos: qui maiores æstus ha
bēt: eodē modo regio supra Delta irrigat: nisi quod nilus quattuor milli
bus stadiorū: p unū alued recta delabit: sicubi insula non occurrat e quib
us ea pcepta est: quę heracleoticā præfecturā comprehendit uel seu
bi diuersigis aliquid sit: p cīnālē frequentius: i magnū aliquē lacū: uel
regionē: quā irrigare possit quēdamodū is: qui æthiopicę præfecturā sū
cit & moeridis lacū & qui in mare cōmū refundit & (ut breui colligā) so
lum ultima fluuialis regio ex utraq; nili parte ægyptus ē: quę raro usq;
ccc. stadiorū cōtinuā latitudinē obuiet: quę quidē habet. Ab æthiopie
mōtib; incipiēs usq; ad ipsius Delta uerticē: quate manus cuidā expā
se perfimilis est. Diuersigis magna ex parte in longū excurrēbus. Fi
gurā uero fluuialis regionis & terre: quā dico mōtes efficiunt: a locis Sy
enę proximis deducti: ex utraq; parte usq; ad ægyptiū pelagus. nā quan
tū exceduntur ii & inter se distant: tantū flumē diffundit: & contrahunt:
& regionē habitabilem diuerso modo figurat. Regio uero supra mōtes
magna ex parte inhabitata: quare antiqui coniectura posteri eā usū ipso
cognouerūt. Nilum ab æstius hymbribus augens: cū superior æthiopia
i ultimis montibus diluere. Hymbribus autem cessantibus: paulatim
iundationē cessare: quę res iis maxime hquuit: qui in Arabicū sinū nau
garūt: usq; i cinnamomi regionē: & iis q ad elephātū uenanonē missi sue
rūt: & si quę alie necessitates prolemares ægypti reges ipulerūt: ut homi
nes aliquos eo mitterēt: i. n. r. alia curabāt. Is præopue cui cognomēro fit
Philadelphus cognoscēdā rex studiosus: q ppter corporis ibecillitatē

semper noui aliqui d pquirebat: i quo sese traduceret atq oblectaret. Amiq
autē reges nō in ultū hęc cursuerūt: quāq tū ipsi sapientiē dediti essent:
tū sacerdotes cū qbus plurimū uiuebāt: ut ppter hoc magnopere sit ad
mirādū & propterea quod Sesostris totā arthiopā pmeauit usq; ad cinā
momi regionē & adhuc quādā eius monumenta extāt: & colūnz: & epī
grammata. Camby ses quoq; ægypto occupatā: cū ægyptiis usq; in mer
oē pgressus est: & nomē ubi & insulæ ab illo impositū ferunt: meroe
forore ibi mortua: alii eā uxore fuisse tradit. Nomē itaq; ob honorem
mulieris loco dedit. Et mirādū pfecto est: ex his causis cur nō omniū
eundēs erat hymnium histōria is qui erant: præsertim cū sacerdotes ea
diligentius in sacras litteras referrent: & sūmo studio recondere quæcū
que maximā aliquam disciplinam præ se ferūt. Nā si hoc querendū su
it: quod adhuc querit: quare æstate & non hyeme in pambus australis
simis hymnes cadunt. In Thebaide uero & circa Syonē minime: quare
& non illud quomodo ex hymnibus nilus augeat: ne talibus testibus id
digerent: quales attulit Pollidonius. Tādū enī Eratosthenem dicere
æthiops hymnes causam esse: adque ab Aristotele sumptisse. Aristotelē
uero a Trasylco thasos: qui unus fuit ex antiquis physicis. Trasylcum
autem ab alio atq; illum ab Homero: qui nilum celestem dixit.
Rursus ad ægypti celestem nauigat animum.

Sed omniū hęc cū a multis sint pertractatæ: quibus satis sit duos asser
re: qui ætate nostra libeū de nilo cōposuerūt: Eudorū & Aristonē pipare
ticū. Nā excepto dūtaxat ordine: cetera omnia & filo & tractatu eadem
fere ab utroq; posita sunt. Vnde quū liberos cōferre uellēs: & exēplaria
nō haberemus: alterū cum altero cōsulimus. Vter autē ab utro sumper
it apud Ammonē iuenti posset. Eudorus Aristonē culpa esse dicebat:
& pfecto ipsum dicēdi genus potius erat Aristōis. Antiqui itaq; id solū
ægyptū uocauerūt: qd̄ habitāt: & a Nilū. Irigat: a locis Syenæ proximis in
cipientes usq; ad mares posteriores uero ad hoc usq; tēpus oēs fere orien
tales patres assumpserūt: quæ inter Arabicū sinū sunt atq; nilū. Ab occi
dente uero loca usq; ad Abasē. In ora maritima ab hostio canopico: usq;
que ad eū locū qui Carabanthus dicit: & ea quæ Cyrenici tenent. Nam
Ptolemaici reges: q Cyrenaicā tenuerūt: adeo quondā polluerūt: ut eā ab
ægypto cyproq; separarent. Romani q postea successerūt: illos: punitū
ægyptū iudicantes i nīdē fimbis seruauerūt. Ægypti Abasē regionē uo
cāt habitans: & maximis desertis circūdatus: quali quādā pelagi insulæ:
qd̄ frequēs ē i libya. Hæc tres sunt ægypto finitima: & ei subditi. Atq;
hæc & eius uirtutes mox psequemur. Et qm̄ maxia huius opis p ac pri
cipalissima ē Alexādia: & quæ ad eā pūctū hic incipiendū ē. Mania itaq;

ora a Pelusio usque ad canopicū os ad occidentem naviganti ē mille fere & octididog: qđ & basim ipsius Delta dicitur. Hic i phaz: insula. c. & l. Pharus insula quardā est oblonga: quae cōnēti aduocet: Baupitē ad eā portū faciens. Nā quā litorea regio sit sinuosa: duo p̄montoria i mare emant: later quae insula iacet quae portū claudat. Ea nōq̄ plongū obinet. Ex phari p̄mōtoris ouēale magis cōnēte & oppositū libi p̄mōtorū attingit: & Acrolochas uocat: qđ portū efficit ere optima. Accedit quod i interme dio freto petrae sūp̄m̄ aquis opertat: p̄m̄ emiētes: cōnēue occurrentem ex pelago fluctū exaspantes. Ipsumq̄ insulae p̄montoriū ē petra quae dā mari circūlata: quae turrim habet m̄tus tabulatis excelsam: & albo lapide m̄stice structā eodē noie quo insula. Eā Sosistratus Gnidius regum amicus posuit ob nauigantiū salutē: ut epigramma declarat: ut Sosistratus gnidius Dexiphinis filius: diis seruatoribus p̄ nauigantibus. Nā quum ota ex utraq̄ pte iporruosa: & humilis esset & cautes & breuis haberet: si gōū aliquod necessariū fuit: alitū & clau: quo nauigantes ad portus ingres sum dirigerent. Occidentale enī hostiū quāq̄ nō tantum ingres sum habet: nō tamē tanta indiget puidētia: sed hoc alitū portū efficit: qui Eunosti dici tur: atq̄ hic ante fossam & clausum portū iacet. Nā qui ex dicta turri in gressum habet: is maximus portus est. Hi uero continui i secessu illo qui vi. stadiū appellat: aggere ab eo dirempti adiacēt. Agger autē ē pons q̄ dā a cōnēti in insula. Ad occidentālē eius pte porrectus: duos tantū adu tus relinquit i eunosti portum: atq̄ ipsos i ponte iunctos: quod opus nō modo pōs erat in insula: sed enī aqueductus quā habitaret. Nunc diuus Cēsar eā i Alexandrino bellō: cū regibus erat: desertū reddidit: pauci tamē nautae iuxta turrim habitant. Ac maximus qđ portus ad id: quod & natura & aggere bene claudat: p̄fundus est: adeo ut maxima naus sin: mēto teneat. Atq̄ i portus cōplures sciunt: sp̄imi quidem aegyptiorū: re ges is cōtēti quae habebāt: nec ualde accētius aliunde rebus indigētes ab omnibus nauigantibus accusabant: praeteritū a grecis. Depopulatores enim erāt: & alieni appetētes: ppter soli tenuitatē huic loco custodiū impoluerūt: iubētes ut quosq̄ accerēt: atq̄ is habitandā dederūt eā quae rhacotis appellabat. Ea nūc Alexandriae p̄s est: usualibus imminēs: tūc ui cus erat: quae uero uico p̄xima erāt: bubulcos tradidere: qui enī externos arcerēt: quum Alexander eo uenisset: loci opportunitate p̄specta statuit urbē ad portū collocare. Opulētia quae postmodū urbi secuta est: signū referunt: quod i fabricae designatione contigit. Nā quā Archarechi ambi tus lineā gypso designarent: & aduentante rege terrae defecisset: qui faci nam op̄anis dispēsibāt: p̄ illis praebueret: quae uias in plures diuiderunt: atq̄ id (ut mihi uidet) in bonū omne acceptū est. opportunus quidem

multiplex est: nam duo maria locum undiq; alluunt. Aliaq; a septentrione; quod ægyptium dicit: Aliaq; a meridie quod maris lacus: mareotis ap-
pellat. Hunc Nilus multis fossis tū & superioribus pubescit & lateribus ad
augerit: quæ multo plura importat: quam e mari quare portus qui in la-
cu est: diuor est maritimo: quæ hac exportant ex Alexandria plura sunt: q̃
quæ important: quod qui Alexandria fuit: & Dicearchiū exercuit pbe
tenet cū onerarias naues uiderit: & uenientes & recedentes: quāto grauiores
ac leuiōres ultro citroq; nauigēt: ac diuitias: quæ ex utraq; pte & i maris:
& i lacus portū aduehunt: aeris tēpties accedit: quæ idcirco contingit qđ
ea utrinq; alluit: & Nilus incrementa cōmode facit. Nā ceteræ urbes quæ
ad lacus suæ sū: grauior & æstiuosum aerē i æstiuis ardoribus sentiūt. Nā
pppter euaporationes a sole factas: cenū i lacu labris concreat unde luo
so humore exhalato: aer morbidus attrahit: quod ē pestis initū. Alexā-
driæ uero incipēte æstate Nilus auctus auget etiā lacū & nullū cenū reli-
quit: a quo nullus malignus uapor confurgat. Tūc etiā crescit a boreali-
bus pibus: & pelago sū: quare Alexādrini optime æstiaē agūt. Urbis si-
tus chlamydis figurā habet: cuius latera quæ i longū tēdit: circūalluit
xxx. fere stadiis: diametro: latera uero quæ i latū sunt: isthmū obtinent: p
vii. viii. ne stadiis: quosq; utroq; hic mari: illinc lacu distinguūt. Ac tota q̃
dē urbs uis distincta est: quibus & eq; & currus agi possint: sed duabus
lanissimis quæ plus iugero expādunt: & sese medias ad rectos angulos se
cant: ciuitas publica: sana pulcherrima habet: & regis: quæ quantā tenuit
tonus ābitus pte occupat. Nā regū quisq; quēdammodū publica deoꝝ do-
na aliquo ornamento decorabāt: sic & ad eas quæ factæ erāt regis aliqui
ædificabāt: nūc poetæ illud uere dici possit. Sūt alia ex aliis: atq; oīa in-
ter se iuncta sūt & portui cōigua: etiā quæ extra eū sūt: p̃s etiā regis ē
museū: qđ ābulacrū habet: & exedrā & maximā domū: qua coenaculū
est: eoꝝ q̃ museo p̃cipit: hominū circa discipulas uersantū. Hic cōuen-
tus cōmunes pecunias habet & Sacerdotē: qui museo p̃cessit olim a regi-
bus: nūc a cæsare constitutū regis: ps & illud est: qđ corpus appellat. Id
circuitus quidā est: i quo regū sepulchra: & Alexādrī erat. Nā Ptolemæ-
us lagi filius: Alexādrī corpus p̃dicte abstulit: cū id ex babylōe deferret:
Atq; huc diuerteret a uentis tractus: ut ægyptū sibi uendicaret p̃it ille a
milibus interceptus. Nā quū Ptolemæus aduēssset eū i itula deserta i-
elusi. Vnde ieruēbus i eū milibus Sarris cōfossus ē. Cum eo reges
Ariden: & Alexādrī fili: & Rhoxana uxor i macedonīs discesserūt. Alex-
ādrī corpus Ptolemæus Alexandriam: detulit eiꝝ parētauit qđ & ad-
huc ibi isett: sed nequaq; i eodē aluocolo. Nā q̃ nūc utreus ē prius aureus
erat. Coccoz enim cui cognomēto fuit ptolemæus accersitus illū rapuit

ex Syria pfectus: q cito excidit: quapropter pauci ei spolia pferre. In ma-
 gno portu iuxta ingressum ad dextrā est insula: & turris pharus. Ad leuā
 sunt cautes: & lochias pmonitiui quo regio est. Ingressi ad sinistram
 sunt interiores regis: continue is que sunt i lochiade: quae multas ac va-
 rias mansiones & locos habet. His occultus & clausus portus subiacer q
 ppius ē regulis Antitodus insula: quae ante effossū portū iacet & regis
 habet & parū portū sea sic uocata ē: quod quasi cū rhodo cōsideret. Sa-
 pra hūc theatrū est: postea posidū flexus quē ab eo pminēs qd empor-
 iū uocat & neptūi tēplū habet. Id Antonius addito aggere fecit: ut ma-
 gis i mediū portū emereret. In extremo regis domū contruxit: quā Ti-
 moriū appellauit: idq in extremo fecit quum ab amicis derelictus. Post
 achiacā calamitatē: Alexandriā discessisset statuēs sibi solitudinē quādam
 reliquā uitāque uicturus erat: atq tot amicis derelictus: postea ē Caelariū
 & Emporium & secessus quā: postea naualia: usq ad .vii. stadū atq haec
 citra magnū portū sunt: deinceps post septē stadū est Eunosti portus &
 supra hūc est defossus portus: nomie Cibotus: qui & ipse naualia habet.
 Interius fossa est nauigabilis usq ad Marcotidem lacū extensa: extra fos-
 sam itaq restat urbis paululū. Postea est Necropolis: & sub urbanū i quo
 horti plurimi sunt & sepulturae: mansiones condiciendis mortuis idoneae.
 Intra fossam sunt Sarapū & alia quādam āntiqua sana derelicta quodāmo-
 do: ppter tēploꝝ fabricā: quae Nicopoli sit nā & amphitheatrum: & stadi-
 um: & quinquēnalīa certamini celebrant. Antiqua uero derelicta sūt:
 & (ut breui colligamus) urbs & Donatis & Sacris plena ē. Sed pulcher-
 rimum ē gymnasium: quod porticus habet stadio maiorem: & sex indy-
 cialē: & lucosū. Est etiā panis altitudo quādam manufacta: turibinea: petro-
 se ripae persimilis in quā p choclū ascendit. Ab eius uertice tota urbs
 subiecta undiq cerni potest. A necropoli uero: platea quae i longū est: se-
 cus gymnasium: p̄tendit usq ad canopicam portam: postea est id quod
 hippodromus appellat: & aliae adiacentes usque ad canopicam fossam.
 exeunti p hippodromum est nicopolis quae habundantem ad mare habet:
 urbs non minorem distat ab Alexandria stadiis .xxx. Hic locus summe
 a Cæsare Augusto cultus est: p̄pterea q hic proelio eos superauit: q cum
 Antonio cōtra se exierāt: & iperu facto urbs cepit. Antonius uero cōgit
 ut ipse sibi manū afferret Cleopatrá ut inua i potestātē suā ueniret: quae
 paulo post & ipsa se i uicis clā admoto asp̄dis morfu uel ueneno delibu-
 torio cōfecit. nā utroq modo diuē q̄te lagidas: impiū euersum est: quū
 multos annos permanisset. Nam ptolemaeus lagi filius Alexandro suc-
 cessit. Ptolemaeo autē Philadelphus. Philadelpho euergetes postea Phi-
 lopator Agathoclit: postea Epiphanes: postea Philometor filio a parte

Antiochus ad

Cesa

Hy

do

ro

do

ymna

do

do

do

do

do

do

do

impium accipere. Hinc uero frater successit: secundus euergetes nomina-
tus: hunc physconē dicitur: cuius prolemaus cognomēq; lachurus successit la-
thuro autē etate nostra Auletes Cleopatra pater. Sed oēs post tertium
Prolemaū male uixerūt delectis corrupti: omni uero pessime: quartus &
septimus & ultimus. Auletes: qui prater alia flagitia: etiā choraulā exer-
cuit: & adeo in ei gloriab: ē: ut nō cōtaret centamina i regia celebrare ad-
que & ipse cū alijs cōcertaturus p̄dibat. Atq; hic ē quē Alexandrini ex-
gerūt & cum ei tres filij essent: unū natu grandiorē: quare legitiū erat regi-
nā fecerūt: & duo eius filij iuantes adhuc atq; iuiles: a regno exciderunt
Reginā uim ex Syria accersit praesertim Cybistaces quāq; se ex Syri-
acoy regū stirpe simulabat. Hūc diebus paucis regna eiecit: quum eius
ignobilitatē alliberalitatēq; pati non posset: p̄ illo abus uenit: q; & ipse se
Archelaū mithridatis filiū simulabat: q; Archelai qdē filius erat eius: qui
contra Syllā bellū gessit & postea a Romanis i honore maximo habitus
est: & auus eius fuit: q; tēpore nostro postremus i Cappadocia regnauit.
Comanoj sacerdos: quare i pento sunt: & cū Gabinio tunc diuētissus est:
tūq; cū eo cōtra p̄chos militaturus. Hoc itaq; nesciente ille p̄ amicos quol-
dā ad reginā: deductus rex declarat: Interca Auletes Romā p̄fectū: p̄ōpe-
ius suscipit: & senatui cōmēdat. Ac de reductione eius agit: & de necer-
gatoj q; supra. c. cōtra regē uenerāt: quibus fuit Dion Academicus p̄i-
ceps legationis. Prolemaus itaq; a Gabinio reductus: Archelaū ac filiā in-
teremit: sed non multo post morbo assumptus ē: relictis duobus filiis: &
totidē filiabus: quare grādiore erat cleopatra. Alexandrini & pueri natu grā-
diore: & Cleopatrá regno p̄fecerūt. Sed pueri familiares motu seditio-
ne cleopatrá eiecerūt: quare postea cū sorore i Syriam secessit. Interca ma-
gnus ex phalephartolo fugiēs i Casū mōrē ac Pelasum uenit: q; a re-
gis familiaribus dolo obrūcatus ē. Cēsar quū aduētaisset adolescentulū
intermit. & Cleopatrá ab exilio reuocatā ægypti reginā cōstituit: q; ei i
regni p̄e reliquū fratē addidit admodū iuuenē. Post Cēsaris mortē: &
res i philippis gestas. Antonius i Alsā p̄fectus Cleopatrá sūmis honorib;
bus cōplexus ē: ut etiā acciperet i uxore: & filios ex ea susceperet. Ambo i A-
chuo bello fuerūt: abo fugerūt: abo postea a Cēsare Augusto sū euerſi.
q; furētē ægyptū cōposuit: & nūc puina ē: & tributa maxia pōdit ab ho-
mibus cōponētib; administrata: q; i eā mittunt: qdē mittit regis ordinē
genti: sub eo ē iustitiz administrato: q; maximā i iudicijs potestātē hēt.
Istē alius qdā q; p̄prie rationū assertor appellat. Is ea p̄seruat quæ cō-
sueti: & ad Cēsare recidunt. Hos sequit Cēsaris liberti: & administratores:
quibus maiora & minora negotijs committuntur. Sunt etiam tres
militū legiōes: quare una circa urbem sedet. Alia i reliqua sunt regē:

praeter has. viii. cohortes Romanorum. Tres i Verbe. Tres i finibus
aethiopie presidio circa Syene collocatae. & reliquae tres i cetera regibus
Sunt etiam tres egru turmae p loca opportuna eodem modo dispositae. ex idv
genis magistratibus in urbe est sacros i terpreteq purpura iduati. & pmi
os honores habet & ea curant. quae urbi sunt necessaria. ite cōmentariorū
scribae. & q iudiciis praest. Quartus est praetor nocturnus. Hi magistra
rus etiam tēpore regū erāt. sed cū reges male uiuerēt & ipsi minus ualebāt
& urbis opportunitas ppter iniquitatem obscurabatur. Vnde polybius q i
ea urbe fuit. cū statūq tunc erat uidet fastidire dicē. stria hominū gener
ta urbē habitare. aegyptū & idigenā nationē ac rē. atq ciuile & stipatores
mercede cōductos multos sane ac dissolutos. Ex antiqua enim cōsuetudine
ne peregrios milites alebāt. & ppter regū ignauia potius i perare. q seruire
edochi erāt. Tertiū genus erat Alexandrinorum. nec id ualde ciuile. ppter
eisdē causas melius tamē q illi. Nā qd pmihi homines essent. ab antiquo
tamē graeci erāt & cōmunis graecorū cōsuetudinis haud inuiciores. Sed
haec multitudo etiam ab euergeta physcone deleta est. quo regnāte Polybi
us Alexandriā pfectus est. Nā physco p sepe mota seditione multitudi
nem milibus obiecit atque consumpsit. Cum itaq talia essent i ea urbe
aique uera reliquum esse. quod a poeta dicitur.

Durum iter ac longum aegypti pducit ad oras.

Talis etiam erat si nō prior. posteriorq regū status. At Romani multa p ui
ribus emendauerunt urbe. ut dictū est. hō posita. & quibuld p i peratores
& nomarchis & ethnarchis. p regionē cōstitutis qbus tamē haud magna
negotia pmittebant. Vrbis opportunitas pxima est. Nā hic solus locus
ex tota aegypto ad utraque idoneus est. & ad res maritimas. ppter portus
cōmoditatem. & ad terrestres qā omnia facilliter i hunc locum flumine
deferunt. ubi maximū totius orbis emporium est. Atq urbis quidem
uirtutes haec sunt. Aegypti pōtūm Cicero i quodam loco explicat dicēs.
Auletae patri Cleopatrae quotannis duodenum millium & quingentum
talētoꝝ tributum affecti solutum. quare cum is q pessime ac segnissime
regnum administrabat. tantos redditus haberet. qualia pūda sunt pra
sentia. quae cum tanta diligentia a Romanis administrant. Indiciis Tro
glodyticisque emporiis adeo adauctis. Nam superiore qdem tempore.
ne. xx. qdē nauigia i Arabicū sinu transire audebāt. ut extra angustias ca
put exererēt. nūc maxie classes usq i India & extrema aethiopie trāsmi
tunt. unde preciosae merces i aegyptū aduehunt. ac rursū ex aegypto i
alia emittūt. loca quare dupla uectigalia exigūt. Altera qdē rex quae im
portantur. altera ea q exportantur. ac preciosarum qdem mercium.
preciosa sūt uectigalia. Nā solū hic talia uendunt ac recipiunt. & cetera

Romanorum
et h. ch.

et h. ch.

Rex P

Praepositi
Monachi
Ethnarchi

Pessima
Regnum

loca ex Alexandria copiam petunt: quæ p[ro]p[ter] c[on]t[ra] opposititas facile uide-
 ri potest: si quis regionē pagrenæ primo maritimâ o[mn]iâ a Catabathmo in-
 cipiens. Nā eou[que] ægyptus penetrat. Deinceps est Cyrenaica & Marmar-
 tica: qui Barbari circuhabent. A Catabathmo Paretonium usq[ue] recta nau-
 gatio[n]e est cursus stadior[um] nungentor[um]. Paretonium ciuitas est: & portus in-
 gens. xl. fere stadior[um]. Hâc alia Paretoniâ: Ammonia uocât. In iter me-
 dio spatio est ægyptor[um] uicus: & Nelisphyra p[ro]m[on]torii: & Tyndarii lo-
 puli: qui sunt quattuor parue insule: quæ portu[m] habent. Postea est Dre-
 panu[m] p[ro]m[on]torii: & insula emilispia cū portu. post uicus apia: quo Pare-
 tonium usq[ue] sunt stadia. c. usq[ue] ad ammonē. v. die[rum] iter. A paretonio cit-
 er melle & .ccc. stadia. Inter hæc primo est Leucogru[m] p[ro]m[on]torii: quod
 Alba acta nominat[ur]. postea phœnicus portus: & Puigeus uicus. deinde Si-
 donia insula: quæ portu[m] habet. Deinde Amphix nō p[ro]cul a mari. Tota
 hæc regio nequaquā uini fetax ē: cū ceramus potius mare recipiat q[uam] uinu[m]:
 quod Libycu[m] appellat[ur]. quo pleriq[ue] alexandri[n]i ad p[ro]dus utunt[ur]. unde plu-
 rimu[m] amphix carpo[rum]. deinde est portus Ders appellatus. p[ro]pter petram
 quidā primā collo per simile. Vocat[ur] etiā zephyrrum locus quidā p[ro]p[ter]
 quos. postea ē alius portus nomie Leucaspis: & alii complures. deinde Cy-
 nollema. deinde Taposiris: nō tamē ad mare. quo i loco festa maxima ce-
 lebrat[ur]. Ite alia Taposiris satis ultra urbē: p[ro]pter eā locus quidā est petro-
 sus ad mare qui quouis t[em]p[or]e multū uiuentiæ habet festis indulgē.
 postea est Elmhana: & Nitie uicus: & Cheronefus castellū. Alexandria:
 & Nectopolis p[ro]ximus: ad stadia. lxx. lacus autem maris: qui huc usq[ue] per-
 t[ra]it[ur] latitudinē habet supra. c. & .l. stadia: longitudinē circa. ccc. habet etiā
 ifulas octo: & loca circūstātia o[mn]ia bene habitata. In his locis maxia uini co-
 pia est: ut etiā mareoticū uinu[m] ad uerulanē perduret. In ægypti lacubus
 ac paludibus bibulus nascit[ur]: & ægyptiaca faba ex qua ciborū sit. eius uir-
 gis altitudine fere æquales: ac decē pedes sūt. Bibulus nūlla uirga ē: lanugi-
 nē quidā i sūmo habēs: faba i multis paribus: & folia & frōdes emunt:
 & fructum fabæ nostræ per similem: magnitudine solum & gestu differ-
 rentem: quare fabeta iocundum quendam aspectum ac delictationem
 præbent: oblectantur autem mirum in modum in schaphis. Thalamise-
 ris densissima fabeta subegit[ur]: & eor[um] foliis mumbantur: adeo magna
 sunt: ut poculor[um] & carinor[um] usum p[ro]beant: habēt. n. cōcunatē quidā ad
 id idonea: unde Alexandrinæ officinæ is plenæ sūt: & ut uasis urit. Agri
 quoq[ue] magnū ex his foliis prouentu[m] habent. ac faba quidem talis est. Hec
 in loco bibulus nō multa nascitur: non enim excolitur. In inferioribus ue-
 ro ipsius delta partibus permulta est: alba deterior: alia melior. Hæretica
 appellat[ur] nōnulli prouentu[m] augeri cupientes: iudicam industriam huc

trāsulere q̄ ibi in palma & maxime i cariotica: atq; balsamo adiuerit.
Non enim permittunt eam multis in locis nasci: quo fit ut penurie pre-
cium imponētes: puerū quidē augeant. Communē uero usum atq; cō-
modius uolēse Canopica porta exiit: ad dextrā ē fossa quæ lacu iū-
gure & canopū fert: p lacū uero in magnū flumē: & canopū Schediā na-
uigat: ac primo elusini: quæ habitatio Alexandriæ & nicopoli proxima
est: ipsa canopica fossa imposita: quæ māiōes habet & secessus quosdā
secretos uiris: ac mulieribus suffuri uolentibus idoneos: quoddā canopū
ex luxurie initū: paululū ab eleusine pordenti. Ad dextrā est fossa quæ
Schediā deducit. Schediā quattuor schoenis distat ab Alexandria: quæ
habitatio urbi similis est & nauale habet thalamiferorū nauigiorū: quibus
principes in superiore nauigant regione. Hic etiam egypti: regū uechgal exi-
gitur: quæ a superiore Alexandriæ parte important: & exportant cuius
gratia & raris i flumine iuncta est: unde loco nomē inditū est. Post fossā
quæ schediā & canopū ducit est nauigatio: secūdū maritimam orā dedū-
cta: quæ a pharo usq; ad canopicū hostiū pertendit. Angustus enim quī-
dē tractus: inter pelagus atq; fossā extrēdit: i quo est parua taposiris. Post
Nicopolim ac zephyriū: quod p̄mōtorū Veneris arsiōes sacellū habet.
hoc in loco dicūt olim urbē thonā fuisse: eodem noīe quo rex: q; Mene-
laum & Helenam hospitio suscepit: unde de medicamentis helena: sic
Poeta inquit.

Q̄ uæ polydamna dedit: thotis carissima coniunx.

Canopus Centū ac uiginti stadiis distat ab Alexādia: pedestri itinere uar-
dēbus: uicinia de nomē canopi: qui Menelai classē gubernabat: & ibi
mortuus est. In ea est Sarapidis tēplū: & cultu & religiōe excellēs: ut etiā
doctissimi uiri credāt: & p se uel p aliis isomnia ibi capeēt. Sunt q̄ curas
cōscribāt: quidā uero uirtutes eorū: quæ ibi respōdent. Sed ante omnia i
gens est eorū: turba: qui ad sollēniā p fossam ex Alexandria defecēdūt. Nā
die ac nocte nauiculis plena est uitō: ac mulierū impudētē canenū: ac
saltantiū cū omni dissolutione & is præterea: qui diuersotia habēt fossæ
ipsa ad huiusmodi relaxationē & celebritatē idonea: post canopū ē he-
rachū: qd̄ Herculis tēplū habet: postea ē canopicū hostiū: & ipsius delta
initū. Ad dextrā canopice fossæ: elatrica prefectura a fratre primi po-
lemani appellata: & nō mehercule ab heroe (ut qdā uolūt) e qbus ē Attēni
dorus. Post canopicū hostiū ē Belbaciū. postea Sebennicū & pharnicū:
qd̄ magnitudie tertiū ē: præter p̄iā duos: qbus delta terminat. Nā nec pro-
cul a uertice scindit i pte ipsius delta iuniorē. Pharnico uero cōiungitur
mēdesium. postea tanicū & ultimum pelusiacum. Sunt inter hæc alia
quædā hostiola ignobiliora: falsa hostiorū appellatione: habent enim hæc

hostia ingressus nō tamē aptus magnis nauigijs: sed Schaphis ppter ea q
breuia: ac paludes loca obtineant: sed p̄cipue canopico hostio utebant:
tāq̄ emporio: oclusis Alexandræ portibus (ut ante dictū est) Post Bolbi
nū hostium atenosū quoddā: & humile p̄mōtorū valdē expositū ē: qđ
agni cornu appellat: sp̄lita est per se specula: & milesijs murus. Nā mi
lesii p̄ Cyaxaris tēpora: qui medijs Rex fuit. xxx. nauibus contra Plam
mitchū nauigantes: in Bolbincū hostiū tenuerūt. Postea egressi dictum
opus condiderūt. Tēpore post i Sauticū p̄fecturā nauigantes: in mari nav
ali periculo sup̄ueni: nauicam urbē nō multo supra Schediā posuerūt.
post milesijs opus i Sebeniticū hostiū p̄cedēti int̄ lacus: quoq; alter Bur
tēusa Buto urbe nominat. Iñ Sebenitica ciuitas & Sais inferioris regio
nis metropolis. In hac mineruā colūt: cuius tēplo Plāmitchi septima ē.
Circā Burū hermopolis est: in isula buti est latonz oraculū: in mediter
ranea supra Sebenitici: & phaniciū hostiū est Xois isula: & ciuitas in Se
benitica p̄fectura & Hermopolis & Mendes: ubi Pan colit: & hircus
animal: & (ut Pindarus ait) hoc i loco Hirci cū mulieribus coeūt. ut Mē
deta: p̄ximū mari p̄cipium.

Vltimūq; nili cornu: capta: pascunt greges.

Et lasciu mulieribus admiscēt hirci.

Prope Mendet ē Diospolis: & lacus ei p̄ximū: & Leonropolis: sūterius i
Busitica p̄fectura: ē Busiris ciuitas: & cynopolis: Auctor ē Eratosthe
nes cōmunē Barbaris omnibus cōsuetudinē esse: ut hospites pellāt. Aer
gyptios vero accusari. ppter ea q̄ i fabulis de busiride: & busitica p̄z
fectura dicta sūt. Volentibus p̄stare loci huius inhospitalitatē calūniari:
cū mediūstidius nullus busiris: nec rex fuerit: nec tyrānus: illud quoque
uulgarum esse.

Durū iter ac longū ægypti perducit ad oras.

Atq; illud permultū ad hoc facit: quod locus est importuosus: & quāq̄
portum habeat is tamen qui pharo proximus est: nequaquā patet: sed a
bubulcis custoditur: hominibus p̄datoris. Qui applicantes quosq;
adoriāt. Carthāgines uero demergūt p̄grios: q̄ i Sardiniā ul herculis
colūnas adnauigāt: & ppter ea pleriq; occidentaliū nō credunt: & p se pu
tāt id iter suis esse difficilimū: postea seq̄ Athribitica p̄fectura: & A
thribes ciuitas. Iñ p̄lopinica p̄fectura: i q̄ ē ueneris ciuitas: supra mēde
siū: ac Taminicū hostiū: ē igēs lacus: & mēdesia p̄fectura: & leōtopoli
na: & ueneris ciuitas: & phatetica p̄fectura: postea taminicū hostiū: qđ
nōnulli Sauticū uocāt: & Tanis maxia i eo ciuitas. Inter taminicū Pelusiar
cūq; hostiū sūt lacus: & maxie & cōnnue paludes: i qbus crebri sūt uci
pelusiū quoq; circūcirca paludes habet: quas nonnulli Barachra uocant.

Atq; etiam loca cenosa habitant ad mare: ad stadia supra. xx. muri ambiv-
tū habet stadior. xx. a luto ac ceno dictū ē. Ex hac parte ægyptus diffici-
lem ignesum habet. Ex orientalibus partibus phœnicia ac iudæa. Item ex
Arabia Nabatena: que continus est aditus i ægyptum patet. Arabia iter
nilum iacet: & Arabicū sinum: & in extremis eius partibus situm est pelu-
sium: verum tota deserta est & exercitui inuia. Lithmus qui inter pelu-
sium est: atq; recessum: qui ad herou urbē pertendit: nungentor. ē i stadi-
orū (ut vero Pollidonius putat) ad mille & quingenta nō peruenit: & ad
id quod siccus est & atenosus multos serpentes habet: qui latitant in are-
na. Iuxta Schedia memphim nauigant: ad dextrā sūt uici plurimi usq; i la-
cum mariæ: e quibus est is: qui chabrelic uicus appellat. Ad flumen est
hermopolis: deinde Gynecopolis & Gynecopolitana prefectura. Deiceps
Momemphus & momemphitica prefectura. Inter hæc sūt fossie pluri-
i mare totum emittentes: momemphitæ Venerē colunt: & sacri uaccā alū:
quæ admodum mēphitæ apim: & Heliopolitani Mneū. Ii enim di apd
eos putant: alii uero apud alios. Nū multus: & i delta & extra delta. Alii ma-
rem alii formis bouē alunt: qui tamen non putant deis sed sacri. Ultra
Momemphim sūt nitrariæ duæ: quæ nitrū plurimū ferūt: unde nitrioni-
ca prefectura est. Hic Sarapis colitur: & apud hos solum i ægypto ouis
mactatur: (nō procul hinc est ciuitas nomie Menelaus. Ad sinistram ue-
ro in ipso delta flumen est naucratidis: duobus schoenis a flumine distat Sa-
is: & paulo supra eam est Osiridis Asylū: in quo Osirim iscere arbitrat.
quosq; multi de hoc ambigunt: præsertim qui supra Syenem & elephan-
tinam habitāt: fabulant enim illam multis in locis sub terrā osiridis alue
olū posuisse: sed unus tamen osirim habebat: quē uero sciebat id fecit: ille
uere uolens typhonē: ne ueniēs corpus ex sepulchro erueret: atq; ab Ale-
xandria quidem ad ipsius delta uerticē hæc peragratio ē. Artemidorus
dicit octo ac uiginti schoenor. ad nauigationē esse id ē octoginta & qdragi-
ta stadia. tricentū stadior. schoenū faciēs: nobis aut nauigantibus alia atq;
alia Schoenor. mensura distans reddiderūt: ut quibusdam in locis quar-
dragenū stadiorū schoenū: ac pluri esse cōcederent: quod autem etiam
apud ægyptios inconstis sit schoenorū mensura. Ipse Artemidorus dein-
ceps declarat: a memphi enim usq; i thebaidē schoenos singulos facit. c. ac
xx. stadiorū. A thebaide usq; i Syenem. lx. A pelusio ad eundem uerticē
nauigantibus schoenos. v. ac. xx. dicit stadia septingenta & l. eadem men-
sura usus. Dicit insuper eam esse primam fossiam a pelusia: præcedē: quæ
lacus eos implet: qui ad paludes uocant. Atq; si quidē duo sūt: & ad sini-
stram magni fluminis uicem. Supra pelusium in arabia dicit esse alios
quosdam lacus: & fossas in eisdem partibus extra delta: focus atq; lacū est

plus
et. m.

So.

jo

42
prefectura Sethotica: quæ una ex .x. numerat: quæ i delta sit. In hos lacus alia duæ fossæ conueniunt: est alia quæ i rubrū mare & arabicū sinū emittit: & i urbē arsinōē quā nōnulli Cleopatridē uocāt: atq; p eos lacus fluunt: qui amari uocāt: qui quidē prius amari erāt: sed facta fossa & admissio flumine sunt imutan. Ac nūc quidē amari sūt: & aquatilibus uolucris plenis: fossa primū a Sesostris incisa est: ite res troianæ: nōnulli eā a Plūmmitico puero: morte intercipere: solū ichneās parāt. Postea a Dario primo eius rei successere: falsā opinione persuaso: pene perfectū opus de relictū esse: persuasus est enim rubræ mare ægypteo sublimus. Vnde si iter medius līthmus sic deret: ægyptū a mari obrutū iri. Ptolemaci quidē reges eū incidēt: eucuripū clauum fecerūt: ut quā uellēt i exterius mare nauigaret: rursū sine periculo reuertent. De aqua: autē effusioe i supioribus cōmētariis dictū est. Arsinōe p̄xima est herōū ciuitas: & Cleopatridis Arabici sinus recessus: qui ē ægyptū uersus. In portus & habitaciones: & fossæ cōphures: & lacus us uicini. hoc i loco est Phagroniopolitana prefectura: & Phagroniopolis ciuitas: fossæ autē i mare rubræ emittentis initium ē a uico Placcus: cui cōmuniū est philoos uicus. Fossa latitudinē habet cubitoꝝ .c. p̄fundū quātū nauigio satis sit. x. mulla ferēt. Hæc loca ipsius delta uertici p̄xima sunt: ibi est Bubastis ciuitas: & bubastica prefectura: supra quā est regio heliopolitana: ubi Solis ciuitas ē i aggere i gēti polita: quæ solis tēplū habet et mneum bouēq; in septo quodā nutrit: & ab Heliopolitanis p̄ deo habet: quēadmodū & Apis mēphitis. Ante agger lacus iacēt: i quos p̄pinquæ fossæ refundunt. Nunc omnis urbs deserta ē. In ea ē puertus replus ægyptio more structusq; multis i ditis cābylis isaniac sacrilegū odiat. Cābyles. n. tēpla prim igni: prim ferro deustabat: multās: excindēs: amburēs. quēadmodū & obeliscos quoq; duo Romani delati sunt: nō omnino deleti. Alii adhuc ibi & Trihebīs sunt: quæ nūc Diospolis nominat. Alii stātes acē igni exeli: alii iacentes. Tēploꝝ libera sic se habet. In ingressu huius ē pauimentū: latitudine quidē iugeria: ut paulo minus longitudine uero tripla: quadruplaue: & quibusdā in locis etiam magis: quæ hoc quidem Dromus dicitur: ut Calimachus inquit.

Dromus hic sacre est anubidis.

Per totā longitudinē prius ex utraq; latitudinis parte: sunt positæ lapideæ spigæ: uicinis cubitis: uel paulo pluribus inter se distātes: & aliter spigū ordo est a dextra: aliter a sinistra. Post Spigæ est uestibulū ingēss: p̄cedēt uicinus aliud uestibulū. postea aliud & neq; uestibuloꝝ: neque spigū distinctus est numerus. In aliis uero tēplis alia: quēadmodū & longitudines: & latitudines. dromosq; post uestibula est templū qd ingēs

protemplum habet: ac memoratu dignū: & septū commensuratū: simul
lachrū uero nullū: aut nō in hominis formā: sed brui alicuius. Ex utraq
pre pēpli pīnasoē ex quā pīnna appellat. li sunt duo parietes æquæ
alte: atque tēplū i initio inter se distātes paulo plus: q̄ sit lata tēpli crepido.
Postea i āteriore pē pcedūt ad īclinātes lineas: usq; ad .l. aut .lx. cubitos.
Hi parietes ingēnū simulachrorū sculpturas habēt: atque scis & ātiq; Græ
cie opib; plimulū. Est autē domus quādā: multis columnis structa: sicut
in mēpib; barbarica fabrica. Nā præter q̄: qđ columnæ multæ sunt & in
gentes: & in multiplici ordine contineant: nihil pictū aut elegans habet: sed
potius unū quēdā laborē præ se fert. Heliopoli domos amplas uidius:
in qbus sacerdotes habitabāt. Immo dicūt hāc olim sacerdotum habitati
onē fuisse: hominū Philosophiarū: & Astronomiarū deditorū. Nunc is ordo
ac studiū defecit: nec quisq; nobis tali exercitio pteffe ostēdebat: sed ho
mines cūm: q̄ sacrificia curarent: atq; ritus eos pegrinis cōmonstrarent.
¶ Securus uero est Emiliū Gallum duce ex Alexandria nauigāte i ægyptū:
quidā noīe Chetemon: q̄ eiusmodi scientiam tenere se simulabat: sed ut
ignarus: & ostētorū plurimū deridebat: ostēdebat itaq; ista sacerdotum
dōcilia & loca: ubi Eudoxus & Plato habitauerūt. Nā Eudoxus cū Plato
ne eo pfectus est: & ibo cū sacerdotibus annos .xiii. sunt uersū: ut qdā
uolūt: nā cum sacerdotibus illi & in re; celestū scientia ptefacerēt: essent
que mystici & incommunicabiles: tamē & rēpore & obsequio exortati:
nulla præterea cōmonstrāt: plurima enim barbari occultabant. li ex
currentes diei ac noctis pīculas .ccc. & .lxv. diebus in āni cōplemētū tra
diderūt. Ignorabat annus eo rēpore apud græcos quēadmodū & alia p
multa: quousq; iuniores Astrologi ab eis acceperūt qui sacerdotū mo
numenta in græcam linguā trāstulerūt & adhuc tū ab illis: tū a chalde
is accipiūt. Hinc itā Nilus supra Delta est: cuius dextra: sursum uersus na
uigādo: libyā uocant quēadmodum ea quæ Alexādrice & marcotidi pro
xima sunt. Sinistra uero: Arabiā quare heliopolis in Arabia est. In libya
uero Cercesia ciuitas: ad eudoxi speculas sita. Nā ante Heliopolim spe
cula quādā ostēdit: quemadmodum & ante gūdū: ad quā illic celestū
motus adnotabat: atq; præfectura hæc latopolitana nominatur. Vterius
ad nauigāti est Babylon: castellum natura munitū: a babilōis quibusdā
conditum: qui huc sedentes: hoc in loco habitationem a regibus imper
trant. Nunc in ea collocata est una ex tribus legionibus: quæ ægyptū
custodiūt. Ab hoc loco usq; ad nilum uigū quoddam descendit: per qđ
aqua rotis & cochlis a flumine trahit. c. & .l. hominibus caprius cōtinue
operantibus. Hinc Pyramides quæ apud memphī sunt: in uicino rē
gione manifeste apparent: quæ quidem propinquæ sunt: propinqua est

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

P

etiam memphis ipsa aegyptiorum regia: tribus enim schoenis distat a delta. ea
apudis templum habet: qui idem est quod osiris. Ibi bos apis in sepio quoddam
alitur & (ut diximus) apud eos pro deo habetur. Albus frontem & quasdam par
uas corporis partes. Cetera uero niger: quibus signis iudicantur qui sit ad
successionem idoneus: alio uita functo. Ante id sepium aula quaedam iacet:
in qua est aliud sepium matris eius. In hanc aulam nonnunquam apis emittit: prae
sertim ut peregrinus ostendat: uidet enim per fenestram quaedam in sepio: &
extra eius si uelint ubi uero paululum asciuerint: uersum in propriam mansio
nem recipit. Apudis templum uolcanio adiacet: uadis ac ceteraque rege ma
gnitudine sumptuose structo. In fronte Dromi Colossus iacet: ex integro
lapide. In hoc dromo taurorum certamina fieri solent: inter se pugnantibus quos
nonnulli dedita opera ad hoc ipsum alunt: quodammodo nonnulli equos.
Nā dimissi inter se pugnam committunt: qui uictor iudicatur: premium habet.
Memphi est ueneris simulacrum: Graeci dea censet: quoddam lunae id dicunt.
Est enim Serapius in loco ualde arenoso: adeo ut arena cumuli a uentis exag
gerent. In his sparges erant quae aliae usque ad caput obrute uidebantur:
aliae ex dimidio apparebant: quibus ex rebus periculum considerari potest:
si ad templum cum turbo incidisset. Urbs magna est: & populosa: & secur
da post Alexandriam multis hominibus referta: quae eo commigraret. Iacet lacus
in fronte urbis: & regiae: quae nunc diruta sunt & deserta. Saepe erant in loco aditus:
& usque ad interioris urbis praeter descenderant ubi lacus & lucus iungebatur. Al
li stadiis ab urbe progrediendi: est montium quoddam supercilium: in quo sunt
multae Pyramides regum sepulchra. Earum tres eximiae sunt: sed duae inter se
praeter specula adnumerantur singulae altitudinis stadii figura quadrata: altitudi
no habentes paulo maiorem quolibet latere: & paulo altera: altera maiore.
In media fere late: altitudinis ingens lapis extans: quo cochlius est obliquus
usque ad sepulchrum. Atque ex inter se proximae in eodem sunt plano. Vltimus in
maiore montis altitudine est: tertia: multo primis duabus minor: maiore
tamen impetu structa. Nā ab ipsis fere fundamentis usque ad modum consistat
ex nigro lapide: ex quo mortaria faciunt. Ab extremis aethiopum montibus
declaro: quod cum & durus sit: & operatu difficilis: reddidit opus sumptuosum.
haec dicit meretricis sepultura: ab amatoribus effecta. eam mulierem Sappho
carminum poetria: doricham uocat: & fratris sui Charaxi amicam: quem Lesbium
uicini negotiator nauarum compottaret. Alii eam Rhodope nominant:
atque sibi uisum quendam narrat: quod ea dum lauaret: aquila altera ex calceis e
manu scilicet correptum Memphim deportaret: & in sublimi: supra re
gis uertice iura diis elata: calceum in illius gremium demiserit: & quod ille cal
cei concinnaret: & rei miraculo promouit: pro nostra regione misit ad eam iqueren
dam: quae huiusmodi calceum ferret: & quod ea in urbe nauarum: inuenta atque

A

V

Dromus

interdum per

Cochlius

operaria deficiunt

P

adducta: & regis uxor fuerit. Post mortē uero hanc sepulturā habuerit
 sed unū ex miraculis a nobis i Pyramidibus usum: haud quāq; prae-
 teritū est. Acerui quidā ex trituta lapidū ante Pyramides iacti. In quibus
 lapilli & forma: & magnitudine lentis iueniunt: quidam ut ordei grana:
 quae semixpoliata excurrūt. Dicūt reliquias ciborū: qui operantibus su-
 perāt: in lapidē induratas: quod quidē satis uidet̃ uerisimile. Nā & apud
 nos collis quidā est oblongus: i capō fixus: qui toti calculis i modū lentis
 plēus ē: maritimi quoq; & flumiales calculi eādē fere ābiguitatē praestāt:
 sed it̃ ppter motū: qui i aqua fit: rationē aliquā habēt. In illis uero cōside-
 ratio dubia est: idicū est quod circa ea loca: ubi lapides effodiunt̃: ex qui-
 bus pyramides factae sunt: mōs quidā est nomie Troicus: satis petrosus
 & speluncarū sub eo: & uicus is & flumini p̃ximus nomie Troia: antiqua
 Troianorū habitatio eorū: qui captiui Menelaum secum sunt & ibi remā-
 serūt. Post Memphim ē Acēthus ciuitas in Libya & oliridis: & acēthi the-
 baici lucus: ex qua gummi fuit. Postea est Athroditopolitana praefectura:
 & ciuitas eodē noīe i Arabia: qua Bos alba facta alē: postea heracleotica
 praefectura: in isula magna iuxta quā ad dextrā i Libyā: ad Arsinoticam
 praefectura fossa est: ut & duo ora habeat: p̃s quēdā in salū interdicat:
 atq; praefectura haec ceteras oēs: & aspectū & uirtutē & adificiis antecel-
 lit. Sola enim & oleis & perfectis & fructiferis arboribus cōstita est. Ac si
 quis bene excolat: etiā oleū optimū gignit. Id enim negligentes: et si mī-
 tum odore tamē malū habent. Aegyptus reliqua oleo caret: exorptis hor-
 tis: qui circa Alexādrīā sunt: qui oleas quidē ferre possunt: oleū uero mī-
 nime. Ac uini non parū fert: frumētum quoq; legumina: & alia semina ab-
 undānt. Habet etiā lacū admirabilē: muros appellatū pelagi magnitu-
 dine: & marino colore: unde & litorea uidere est: maris limoribus p̃simi-
 liatur: idē de hoc loco atq; is qui sunt circa s̃monē: existimari possit. Nā
 nec multū inter se distāt: nec a paratōis: & ut ex multis deprehendi cō-
 iecturis potest: tēplum illud prius i litore stabat: atq; haec loca prius ad
 mare erāt. Inferior uero aegyptus: & quae usq; ad Sironiticū lacum ten-
 dunt: pelagus obtinebat cōiūctū fortasse cū mari rubro qd̃ herōi urbi:
 & elanico recessū p̃ximū est. Sed de his i primo geographiae uolumine
 pluribus dictū est. Nūc illud paululum cōmonefaciemus: naturae simul
 atq; prouidentiae opus in unū conferētes. Naturae quidē quia rex omnū
 ad unum uergētū: qd̃ uniuersi mediū est: & qd̃ circa id positū est: medi-
 um atq; dēissimū est terra: qd̃ non minus hoc habet aqua est: atq; utrū-
 que sp̃ericū: sed altera qd̃ solida: altera cōcaua iter sese: terrā cōplectēs:
 p̃uidētiae uero quia cū ea uariarū quēdā sit: & plurimorū operū conditrix:
 i p̃mis animalia creauit: quae longe ceteris praestarent: atq; horum

In lapidē pedunculat

Ex Acantho the-
 baico for Gummi

Ac

præstantissima deos: atq; homines quosq; gratia cætera sūt cōstituta: diis ita:
 que cælū. hominibus uero terrā incolē dē dedit: quæ duo mūdi extrema sūt.
 Nā speræ extrema sūt: mediū ipsū: & id qđ extrimū ē. Sed qm̄ aqua terrā
 circumdat: hō nō est aquanle animal: sed terræ sitis: & aeris: & cū mltis la-
 men commune habet. Fecit enim multas in terra eminētias: ac recessus:
 ut i his tota aqua: uel maxima eius pars contineret: & terrā sub se occul-
 taret: in illis uero terra extaret: atq; ab aqua detegeret: nisi quātum homi-
 nū generi cæterisq; animalibus: ac stirpibus necessariū uidebat. Sed quo
 niā oīa cōtinue mouent: & trāsmutant. Aliæ enim talia ac tāta recte ad
 ministrari non possent. Existimādū est: nec terrā sēp ita pmanere ut sem-
 per tanta sit ne quicq; sibi addat aut adimat: sed nec aquā: nec eandē se-
 dē sēp ab ipsis obtrinet: præsertim cū trāsmutatio eis cognata sit: & na-
 turalis: quinimo terræ multū i aquā cōuertit: & aquæ multū i terrā trās-
 mutat: & quēadmodū i terra hæc differētiæ inueniūt: ut alia ē fragilis: alia
 solida: & petrosa & ferrea: & sic deiceps eodē mō i hūida essentia: nā alia
 ē salubris dulcis: & poculēta alia salubris: & medicā uim habet: alia pur-
 ciosa: & frigida & calida: quæ minime mirādū ē: si quas terræ ptes: quæ
 nūc habitant: olim mare occupabant: & quæ nūc pelagus sūt: prius habita-
 bant: & quēadmodū de fontibus: alios deficere contingit: alios relaxari.
 Item & flumina: & lacus: sic mōtes: & campos par est inuicē cōmutari:
 de quibus etī i superioribus dictū est: nūc tamē multa dicēda uidebāt.
 Muridis itaq; lacus in nūc siccitatis ad excipēdam inundationē satis ē ita
 ut in sara: & habitationes nō exundet: postea de celsēte nilo: abundantem
 i eo aquā eidē fossæ reddit: reliquā uero aquā ex utroq; ore unū habet:
 ad irrigatiōes: & ipse & fossæ atq; hæc qđē naturalia sunt. Verisq; aut fos-
 sæ hostis claustra ipsa sūt qbus architecti: & illustē & effluentē aquā
 conferuūt. Post hæc est labyrinthi fabrica: opus haud imp. Pyramidibus
 & adiacēs regis sepultura eius: qui labyrinthū construxit. Locus autē i pri-
 mo fossæ ingressu ad. xxx. xl. ue. stadia pcedēti est planities quādā æditā:
 quæ uicū habet: & multorū regū regūq; quot prius præflectæ erant. Nā
 tondē aulæ sunt: cū circūcolūnis inuicē cōtinuæ: quæ omēs uno ordine:
 & uno pariete tāq; puo quodā muro: præiacentes aulæ habēt. Vice uero
 quæ ad eas rēdunt ex aduerso sunt ipsius muri: ite ingressus criptæ: quæ
 dā multæ ac longæ: quæ iter se uias flexuosas habent: ut nemo pegrinus
 ingredi aulā ullā possit: nec egredi sine duce: & quod admirādū sit: curat
 quæ domus tabulara: ac etī criptæ: latitudines: ex lapideis plureis iergis:
 & magnitudine excellentibus confectæ sunt: nulla usq; nec ligni: nec ali-
 us materie admissione. Ac si quis in tabularum ascēdat: quod nō admo-
 dum altum est. utpote unum uidere potest lapideū campum chasmodi

lapidibus instructū. Hic tñ i aulæ egressus: uidebit deiceps eas. xx. &. vii.
ordine positas: & ab integris columnis sustentatas. parietes quoq; ipsos ex
lapidibus nō minoribus cōpositos. In fine huius ædificij qđ plus thadio
occupat: est sepultura quardā pyramis quadrata: cuius quodlibet latus
quadringenti fere est: & altitudo par sepulc. nomē est Imenes. dicitur tot
aulas ibi factas esse: quod mos esset omēs præfecturas eo componere: atq;
epulum quoddā cū sacris uiris ac mulieribus habere: sacrificij gratia: deo
reddēdi & iuris dicēdi de rebus maximis: & quæq; præfectura i luā aulā
pcedebat: præterea nāganti hæc ad. e. thadio est ciuitas Arsinoe: quæ pri
us Crocodeloꝝ ciuitas dicebat. In hac præfectura miꝑ in modum colit
crocodelus: & est sacer apud eos in lacu quodā scorsum nummus: & sacer
donibus māsuerus: & Suchus uocat. Nutrit aut panē: carne & uicique
a peregrinis afferūt ad eusmodi spectaculum uenientibus: holpes itaq;
uitrinter alios honorantissimus: qui nobis sacra cōmonstrabat ad lacū uer
niēs placētulū: & carnē assunt: & quoddā multi uasculum ex coena attu
lit: hælū in tipa lacus inuenimus: ex sacerdonibus alij eius os aperuerunt:
alij bellaria ipso sunt: postea carnē deinde mulsim iniecit. Ille i lacū exi
ens in ulteriōrē pē traiecit. Sed quū alius holpes aduenisset: & similiter
primitijs attulisset: cursu lacum circūeuntes iudē inuēto Crocodelo: ob
tulerūt. Post arsinoticā heracleoticque præfecturā: est herculus ciuitas i
qua colit Ichneumon: contra quā faciūt Arsinotæ. hi enim Crocodelos
colunt: & ppter ea fossam habēt Crocodelis plenā & muris lacū nā &
eos colunt & ab eis abstinēt. Arsinotæ uero Ichneumones: qui Crocode
lis & aspidibus pncipem inferūt. eas enim & eaz oua delēt luto icrossant.
Inuoluūt enim i eo. postea ad solē siccant: aspides per caput uel caudam
capiētes: in flumē trahunt atq; occidūt. Crocodelis uero apricantibus in
sidentes i oris hiatum intrāt: & excahis uisceribus uētre mortuorū egre
diūt. Deiceps est Cynopolitana præfectura: & canū ciuitas i qua Anubis
colit. & honor & sacer qđ cibis canibus est cōstitutus. In ulteriōre reg
ione est Oxyrynchus ciuitas & præfectura eodē nomē. Hic oxyrynchus
colit & oxyrynchi tēplū est. In uero & ceteri ægypti omnes oxyryn
chi piscē colunt. Nā quardā animalia sunt: quæ ægypti uniuersi colunt:
quæ admodū ex terræ stiribus tria. Bouē. Canē. Felē. Ex uolantibus: Acci
pitrē: atq; Ibis. Ex aquatilibus duo Lepidorū piscē ex oxyrynchū. Sunt
alia quæ quisq; scorsum colit. ut Sarræ & Theban. quæ. Latū uero q p
scis quardā est in nilo: latopolitani. Iupū Lcopolitani. Cynocephalū Hæ
topolitani. Cepū Babyloni q sūt iuxta mēphim. Cepus facē habet: Sa
tyro similē. Cetera iter canē: atq; ursum & i æthiopia nasos. Aquilam.
Theban. Leonē leotopolitani. Caprā: & hircū Nendēlin. Murē arancū.

Quadruplex est laq

Ar

Ar

Ar

Ar

Achabitz. Ite alii aliud Causas uero affert ſed haud quāq̃ cōſentaneas. De
inceps eſt hermetopolitana cuſtodia: ubi ueſtigal exypti catū terūque ex
thebaide deferunt: hinc ſexagēti ſtadior: Schoeni incipiunt: uſq̃ i Sye
nē: & elephantinā. Poſtea Thebaica cuſtodia: & ſolla: quæ tantum deſert.
poſtea lupor: ciuitas. & ueneris Panopolis antiqua habitatio hominū: qui
linū & lapides operantur. Poſtea Ptolemaica ciuitas omnū maxima quæ i
thebaide ſunt & mēphi nō minor. Ea græco more ciuitatē habet ſupra
hanc eſt Abydus i qua eſt mēnonis regia miſice ſtructa tota ex lapide:
quæ ad modū diximus de Labyrintho: ſed ea nō multiplex eſt. Ite ſous q̃
dā i profundo poſitus in quē p fornices deſcendit: i forcipē flexos: ex inte
gris lapidibus: & magnitudine: & ſtructura excellentibus. Eſt etſā ſolla:
quæ ex magno flumine in hunc locū deducta. Circa ſollam eſt ægyptiarū
achitōꝝ lucus Apollini Sacr: Abydus olim ciuitas maxima uidentur
ſuiſſe: ſecunda poſt thebaide i parū habitatoꝝ redacta eſt. & ſi ſur q̃
dā uolunt: mēnon ab ægyptiis Iſmādes dant: etſā Labyrinthus mēnu
nonū etſā: & ciuitatē opus cuius Abydē ſia: & thebana. Nā & ibi quadam
mēnonis dicunt: ſecūdum Abydē eſt prima Ausis ex tribus: quæ ſunt
i libya diſſas itinere dieꝝ. vii. ubi habitatio eſt aquis & uino abundans &
ceteris rebus ſaris copioſa. Secūda eſt iuxta Muridis lacū. Tertia eſt am
monis oraculo proxima. Atq̃ hæ optimæ habitaciones ſunt. Cū miſta a no
bis de ammonē dicta ſunt hoc etſā addendū uidet: qd̃ antiqui & diuina
nonē & oracula plurimū uenerabāt. Nūc eay rex maxima negligētia ē.
Nā Romanis Sibyllæ reſponſa ſatiffaciūt: & etruſca diuino p auguria
p exta: & louis ſigna. Quapropter Ammonis oraculū quāſi ex toto deſi
cipius i honore maximo habebat: qd̃ ſi in primis declarāt: qui Alexā
dri geſta conſcripſerūt: qui quāq̃ adulāꝝ gratia nō pauca adiecerunt. In
dieſe tamē quæ credēda ſint. Calliſthenes dicit: Alexandrū ibinōe quæ
dā contēdiſſe: ut ad id oraculū aſcenderet: cū intelligeret perſeū & hercu
lem prius eo aſcendiſſe: atq̃ ex paretonio digreſſum icumbēte auiſtro re
pulum fuiſſe: quū uero per puluere erraret: aduentu hymbus: & duoy
coruoy: qui iter cōmōſtrāt ſeruatū eſſe. Iā hæc adulatorie dicunt: ſimi
lia ſunt quæ ſecunt: qd̃ ſolū regi ſacerdos pmiſcit: ut in tēplū ingreſſo
reſ cū ſola conſuetudine: & qd̃ ceteri uel ſe mutarint & qd̃ omnes extrinſe
cus oraculū audiuerit: præter Alexandrū qui iterius erat: & quod reſpon
ſa non: ut apud delphos: & branchidas uerba darent. Sed magna ex pte
nuta & ſignis quæ admodū apud hometum.
Adnuit: & uultu paſer dñi clara ſereno.
Signa dedit.
Præſectum cū Anoiſtes louē aſſingeret. Hoc præſectio nihil aliud ē: q̃ apte

dicere Alexandrū fuisse iouis filiū. His Callisthenes alias quasdā: tragoe-
dias addit qđ quum Apollo Branchidag oraculū delevisset: ex quo iē-
plum a Brāchidis cū xerxe sennēibus spoliatū ē: & quod quū sōs deser-
cisset: tunc vero ortus fuerit & mēsiore legum memphim pfecta: multa
respōsa rentulerūt de futura apđ Arbela victoria de Darii morte: de re-
bus i lacedaemōia innouans: & qđ Alexander ex Ioue nasceret: quāq̃ de
ei generis nobilitate: ferūt enī ab erythrae aethnaide predictū fuisse quā
etiā hęc annuāz Sibylla similis fuit. atq; hęc sunt quāz a scriptoribus
tradūtur. Abydei osirim colunt. In Oltidis rēplo non licet nec cantori
nec tubicini nec psalter canere quēadmodū mos est aliis deis. Post Aby-
dum est parua diopolis: postea Tētyra ciuitas. Hic ppter ceteros egypti
prior supra modū Crocodelus dedecorat: & ex omnibus baluis inimicis
simus habet. Nā ceteri quāq̃ eius animalis maliciā norit: & humano ge-
neri perniciosum existimēt: uenerātur tamē & ab eo abstinēt. Tentyrice
omnibus modis id peruestigāt: atq; occidūt. Sūt qui dicant quod quē
admodū Psylli apud cyrenaicā regionē naturalē quandā uim habēt con-
tra serpētes: sic & Tentyrice contra Crocodelos: ut nihil ab eis pānant:
sed intrepide natēt & aquā tranē: alio nemine audente. Cūq; Crocodeli
Romā allari essent: ut uiderent Tētyrice eos sequebant: facta est illis pi-
scina quēdā: & foramen i uno latere: ut ex aqua i apricum egredi possent.
Tētyrice aderūt: qui eos interdū rete educebant ad solē: ut a spectatori-
bus uiderent. Interdū i aquā intrantes: rursus eos in pisonā retrahēbāt.
Colunt autē uenerē: sponē ueneris templum est Isidis sanctū: postea sūt ea
quā typhonia uocāt: & fossa quā coptū desert cōmunē & egyptiorū &
Arabū urbē. Deinceps est Isthmus in rubrum mare portectus: iuxta be-
renicē urbē: quā quāq̃ sine portu est: apta tamē diuersoria habet. Dicūt
philadelphum primo hanc uia exercitu aperuisse: cū sicca esset ac mīli-
ones costinisse: rā pedibus iter agēbus q̃ camelis. Idq; effecisse: quoniā
rubrū mare difficulter nauigare: praeferum ex Arabico recessu nauigā-
ribus. Enimvero ex experientia utilitas maxima uisa est: atq; nūc totū in-
dicū: & Arabicū tributū & aethyopicū qđ Arabico sinu aduehit: coptū
desert: quā eiusmodi mercium sporiū est: nō pcul a berenice est muris
statio: quāz ciuitas nauale habet. A copto quoq; nō mīlū abest Apollinis
ciuitas: quare duae urbes isthmū terminantes utrinq; sunt. Sed coptus &
muris statio nūc excellunt. nā is nūc omnes urunt. Primū camelis uetū
p noctē iter agebāt ad astra respiciētes quēadmodū nautae: & ita aquam
portabāt: nūc terra i plūdū effossa aq; pauertū: & caelestibus quāq̃ rare
fonticisternas fecerūt: hoc ē. vi. vii. ue dieq; iter. In hoc isthmo sūt Smarag-
du & alioz quorūdā preciosoz lapidum metalla: ubi arabes profundos

quosdam meatus effodiūt. Post Apollinis urbem sunt thebe: quæ nunc diospolis vocatur ut.

Quis cætum portæ portarū quamq; ductū.

Sublimes ī equis homines: & curribus errāt.

Sic enim Homerus inquit: addit etiā diuitias: ut

Nec quot diuitias ægyptiæ thebe recōdit.

Sūt & alii qui eadem dicūt: hęc ægypti metropolim ponētes: nūc quoq; nōnulla eius uestigia seruant: quæ magnitudinē declarant: lōgitudinē q; dē. lxxx. fere stadios. Sūt ī ea tēpla q̄ plurimam magna ex pte a cāhyse mulata: nūc uicatim habitāt: ac pars quēdā ī Arabia: ubi ciuitas est. ps etiā ī ulteriore ubi mēmoniū. Hęc cū duo colossī sint: ex integris lapidibus iter se p̄pinq̄ualter quidē seruāt. alterius uero superiores a sede ptes corruerunt facta (ut fama est) terremotū: credit etiā semel in die sonitū quēdā ictū haud magno effici a pte quæ in sede ac basi est. Atq; quū ego ibi cū Aelio gallo adessem: & cū reliqua multitudine amīcorū ac militū: qui cū eo erāt circiter horā primā: sonitū audiui siue a Basi siue a Colosso siue a circūstātib; de industria factū. Id enim haud quāq; affirmarim: cū propter iterā causam: oīa magis subeāt: ut credi: q̄ ex lapidibus sic cōpositis crepitum edi. Supra mēnōnium sunt regum sepultura: ī speluncis quibusdam in lapidē exēte: circiter. xl. mirum in modum structas: quæ aspectū quendam pulcherrimum præbeant. Thebis quoque in obeliscis quibusdam litteræ sunt: quæ regum illorū diuitias: ac potētiā declarant. atque imperiū usque ī Scythiam: & Bactrianā & Indā & quæ nunc lonia dicūt: p̄pagatum. Item tributorū magnitudinem: & exercitus circiter decies cētena millia. ¶ Thebī sacerdotes astrōnomi philo sophi q; exercere dicūt. Hi nō a luna sed a sole dies deducūt. xii. mensibus trecentorū dieborū: quos dies singulis suis adicētes. Ad totius uerō anni cōplēmētū: cū quēdā diei p̄cula excurrat: spatium quoddā cōponunt ex omnibus diebus & omnibus annis quot p̄cula excurrētes: & eorū res diē cōstitūt. huiusmodi sapiētā omnē Mercurio ī primis tribuit: ac Ioui quē p̄cipue colunt: Iungo q̄dā genere clarissimā & specie pulcherrimā sacrat: eas græci Palladas uocāt: uirgo pelicis morte: cū quibus uult coitusq; ad naturālē corporis purgationē. Post purgationē uirō daf sed prius q̄ nubar: post pelicis uisū: ut mortuus luget. Post Thebas ē hec mētēs ciuitas: ī q̄ Apollo & Iuppiter colūt: hic etiā bos alit. deīde ē Ceor codelorū ciuitas: q̄ eā barlūā colit: deīde Veneris ciuitas: & postea Lætopolis: q̄ palladē & Iarū colit. postea lucīæ ciuitas: & eius tēplū. In ulteriore ē acopitū ciuitas ubi acopiter colit. Deinde Apollinis ciuitas: q̄ etiā Crocodelis ē mimica. Syenæ uero & Elephāntina. Altera ī sinibus est Aethior

pte: Altera ē insula spatio semissaditū qua ciuitas est: quæ Couplidis tē
 plū habet: & Nilometrū quē ad modū mē plus nilometrū ē puteus qui
 dāi nili ripa ex iocro lapide constructus: quo & maxia & minia: & me
 dioctia Nili icremēta adnotant. Nā putei aqua cū nilo pariter crescat: ac
 decreuat. Sūtq; i putei pariete notæ quædā icremētōz: omnīū mēsuræ,
 hæc itaq; obseruantes cū aliis notāt: ut icremēta cognoscāt. Nā ex his sy
 gnis ac diebus multo ante futurū nili excrecentiā cognoscūt idq; omni
 bus prædicūt: quæ res pfecto agricolis ad aquæ cōseruationē: & aggerē
 & cinalū effusione: principibus uero ad præonas utilissima est. Miora
 enim in crementā: maiores puerus denunciat. In Syene puteus quidā est:
 qui æstiuū idicat solstitiū: quomā hæc loca circulo tropico sunt subiecta:
 & i meridie umbilicos faciunt: sine umbra nostris enim locis hoc est a
 Grecis in meridē pcedēbus: hæc primū sol nobis supra uerticē fuit: & i
 meridie umbilicos efficit: sine umbra: necesse enim est quū nobis supra
 uerticē fuerit: in puteos quāq; pfundissimos usq; ad aquæ radios iaci: nā
 & nos perpendiculariter stamus: & puteoz effusionem ad ppendiculū sūt
 facti. Hoc i loco tres Romanoz cohortes collocatæ sunt: præsidii grātia
 paulo supra elephantina est pius catarractes: i quo Schaphariū spectacu
 lū quoddā principibus exhibet. Catarractes est ad mediū fere flumē pe
 trosum quoddā supelū i superiore pte planū: ut flumē recipe possit: desi
 nēs uero i præcipitiū: ex aqua præcipitat. Vtrinq; secus terrā alueus ē: q
 facile adnauigari pōt. Hæc itaq; adnauigites desiliunt i Catarractē: & cū
 schapha i præcipitiū derrudunt: & ipsi & schaphæ illæ i paulo supra ca
 tarractē sūt phila cōmūis æthiopū & ægyptioz habitatio: structa quē ad
 modū elephantina & pari magnitudie. Hæc tēpla ægyptia habet: ubi A
 les colit: quē accipitrē uocāt: qui nec nostris simile quicq; habet: nec ægy
 ptia: nā & magnitudine excedit: & uarietate lōge diuersius ē. dicit eum
 æthiopescū esse: & inde afferri: cū aliter deficit ac etiā multo ante: & tūc no
 bis ostēsus ē: quū sē morbo deficeret. Nos phila ex Syene plastro ue
 nimus p cāpū ualde planū. c. stadiōz spatio: p totam fere uiam uidere
 erat utrinque multis in locis quasi scopulos petram aduam rotundam
 polim: ppe modum sphericam: nigri ac duri lapidis ex quo mortaria fi
 unt: super maiore petrā positam: ac rursum sup ea aliam nonnullæ p se
 iacebant earum maxima erat non minore xii. pedū diametro: atq; omēs
 maiores q; horū dimidiæ. Traiecimus i insulam sup pactione delati. Pa
 ction ē schaphæ genus: ex uirgis ita cōpōsitæ: ut textile quiddā uideat:
 stiles itaq; i aqua: uel i alseribus sedētes facile transmissimus: nihil omni
 meruētes. Sūt enim sine periculo: nisi schapha nimis impleatur. Cum i ro
 ra ægypto palma sterilis sit: uel fructū afferat nō esculentū: tamē in locis

Scapha

forte est d
phar

Pacton

Delta & Alexandriæ proximis thebaica palma optima est:quare admiratio-
ne dignū est quomodo qui eādē plagā habitāt:quā ludæi & finitimi qui
circa delta sunt & Alexandria tūcū ab illa differant:quæ ultra aliā palmā:
enā Carictā gignit nō mīto meliorē:q̃ babylonici thebaide:& in ludæa
duplex est palma Caricta scilicet atq; reliqua ac Thebaica quidē quanq̃
durius sit:gustatu tamē suauior. Est etiā isula quardā quæ palmā optimā
fert:& puerū maximū principibus pedit regis enim erat & priuatus ne-
mo in ea ptem habebat nunc picipū ē. Sed multa cū ceteris herodo-
tus garritur:ut cū uel modū uel iocū dicit: quidā orationi monstra adhi-
bēssur illud est quod de isulis dicit iuxta syenē:& elephātinā: nūi son-
tes cōplures essent ad eū locū flumē:pfundū immēsum habere. Nilus
quidē insulas spersas q̃ plurimas habet:alias quæ ex topo crescēte flumie
obruūt:alias ex pte loca uero quæ ualde sublimia sunt cochlis irrigāt.
In initio itaq; ægyptus ualde tranquilla erat:ū ppter regionis ubertatē:
tū ppter ea quod nō facile externis gentibus pateret. Nā a seprēmōe ma-
ritima importuosa & ægypto pelago cingebat. Ab ortu & occasu deser-
tis & mōtibus libycis:& arabicis(ut diximus) tuta erat Austrū uersus tro-
glodytæ:& Blēmyes & nubæ:& megabari erāt qui æthiopes supra Sye-
nē habitāt. Suntq; ii nomades nō tamē multæ nec bellicosi quāq; olim ui-
derent. ppter ea quod sæpe latronū more incautos adorcebant. æthiopes
quoq; qui ad meridē meroēq; pteūdū: nec ipsi ualde mīti sumt nec cō-
gregari:quippe q̃ fluuiale regionē longā angustāq; habitāt:qualē and xi-
mus nec ad bellum nec ad aliā uitæ rationē bene instruit: quensā nūc eo-
dē modo tota regio se habet. Cuius rei iudiciū ē:qđ a tribus Romanorū
cohortibus:nec his satis plenis ea custodiri:quūq; aliq̃ndo æthiopes aggre-
di nostros ausi essent:cū tota regione cōngit piclitaris: sed nec reliquæ cor-
piæ i ægypto tantæ erant:nec omnibus unq; Romāi usi sunt:nā nec ægy-
pti ipsi sunt admodū bellicosi:quāq; multi sint:nec etiam finitimæ gen-
tes. Gallus Cornelius cui primum pūnta a Cæsare commissa est heroy-
um urbem quæ defecerat cū paucis recepit:ursum quū i Thebaide sy-
ditio:propter tributa exorta esset:facile eā composuit. Deinde Petronius
multis millibus Alexandrinorum in eum irruentibus:uctu lapidū cum
indubius suis obstitit:& non nullis eorum interemptis: ceteros facile re-
pressit. Gullus Aelius cū pte presidii quod erat i ægypto i Arabiā igres-
sus dictū ē:quomō eos ibelles ostēdit & nisi Sylius eū pdidisset: selicē
arabiā totā subegisset. Cūq; æthiopes nostros cōtēnerent: ppter ea qđ p-
quardā copiaz:quæ in ægypto erāt:cum Gallo xlio districta esset: bellū
in Arabia gerente:ingruentes i thebaidem:& in tres cohortes quæ Sye-
nes presidio erāt:sylenē & elphanunā:& philas repēnno impetu cōpūt

& captiuos duxerunt: & Cesaris statuas euertunt: quosq; Petronius aduersus
talleri: cum paucioribus q. x. milibus peditum: & equitibus occingentis: aduer
sus. xxx. hominum milia primum eos copulit: ut pſelch fugerent: aethiopu
cum urbem missisq; ad eos legatis: repetit: quae capta erant: & causas quibrem
bellum mouissent: quum uero se iniuria affectos a principibus dicerent: respō
dit uos illos esse regnis domos: sed caesarē perentibus tres dies ad delibe
randū: & nihil tandem efficientibus eorū quae oportebat mouēs contra eos
i pugna procedere coegit. Ac subito i fugā uenit cum male armati essent &
mordinantia scuta igitur: & ex bouis tergoe cōfecta habebant. armaq;
bus offenderent: secures erant: alii sudes: nonnulli gladios gerabant: fuere
q in urbe lactante: alii per deserta fugā arperunt: alios p. iuxta insula exce
pit sese in flumē iminentes. Nā hoc i loco ppter aquae fluxū Crocodeli
pauci sunt: ex his erant ipetratores reginae Cidaces: quae p nostra tempora
aethiopibus ipetravit: utilis sane mulier: sed aliter oculo capta. Hos itaq;
omnes corpora traiecit: rambus ac nauibus flumine: & exēplo Alexandria
misit: atq; Pſelchā pfectus cum corpora: unde adnumerata captiuis multitu
dine eorū qui i praelio ceciderunt: pauci omnino euasere. Ex pſelcha pre
mā uenit urbe natura munus: cumulos transgressus in quibus Cambysis
exercitus obtutus est: uero incidit. Eā adortus primo impetu cepit. Inde
Napata pgressus est: quae cidaces regia erat: ubi eius filius imorabatur.
Ipsa uero cum i loco p. iuxta esset: legatos misit: qui de pace tractatēt: reddi
tis statuis: & captiuis qui capri fuerāt i Syene. Ille igneus napata capit ac
diruit: puero fugiente: tantūq; ulterius inuita esse cum ipolis regredit. Prae
mia & mœnibus & praesidio & quadrigentorū hominum cibaris i bienniu
m firmata abiit Alexandria. Ex captiuis autē ceteris uenūdat: mille ad
Cesarē mittit: nuper ex catabris reuersum. Nonnulli uero ex his morbo
cōsumpti sunt. Inuicta Candacē cum multis hominum milibus praesidium
aggressam. Petronius cum auxilio situortin & castellū ingressus multo ap
paratu cōfirmauit: & cum illi legatos ad eū mitterent: iussit. siquid uellent
ad Caesarē pſciscerēt: quibus negābus scire se: q; Caesar esset: & qua
ad eū iret: dedit: qui eos ducerēt. In samū itaq; pfecti Caesarē iuenerunt.
i Syria p. gredi parantē & Tyberū i harmeniā. Ab eo facile q; uolebant
ipetrare. Nā & tributū eis remissa sūt sed de aethiopicis rebus satis i su
prioribus dictū ē. Quae & haec cum aegypto pagrata sūt: ut autē sic dicendū sit
extremas habuisse mundi partes: quae intemperata & inhababili regioni
adiacent: ppter frigus: aut aestū esse quasi aberrata quaedā ac defectus re
perat: necesse est quod ex uita & eorū re: incipiat: quae ad humanū usum
attinet: perspicere potest. Hi enim magna ex parte nudi pcedentes posteralē
ac duram uitam degunt: eorū pecora parua sunt ut oues: caprae: & boues

Canes quoque pulilli: spem tamē ac pugnares: & fortasse ad hunc putatam
pygmei confecti sunt. Nam nemo hīc dignus id ex usu naceret uisū: nec
mīlo & ordo: ex quibus etiā potū coosciant: Buryx & adipem p oleo
habēt. Poma nō habēt prater palmulas: & eas p paucas i hortis regis.
Nonnulli herba uescūt: & ramis tenellis & loco & calami radice. Carni
bus & lacte & caseo: & sanguine utunt. Reges colunt ut deos: qui plerū
que tēporis clausi domi sedēt. Regū caput est meroc: ciuitas eodē nomi
ne quo & insula. Hanc insulā eliper figurā habere dicunt. Cuius magnitu
do fortasse supra uerū dicta est: lōgitudine trū milium fere stadiorū: & plu
tudine mille: ea mōtes frequētes habet: & nemora immodica habuit pom
pastores primū uenatores: pūm agricolae. Sūt i ea strax: & tartari: & auz
rii: & preciosorū lapidū generalibz yā uersus magnos quibusdā arenae cu
mulis abis: Arabia uersus cōtinus precipit: Austz uersus flāmū cōcuc
su: Asia borea Asia pōde & Asia soba. A leprēmone est nū decursus: usq
i aegyptū secundū antedictā fluminis obliquitatē. Ciuitatum domus ex
palmaceis strigmetis sunt contextae: parietes etiā ex laceribus. Sales apd
eos fossiles sunt: quēadmodū & i Arabia: Abundāt arboribus palma: pū
cōbeno: & Siliquastro. Veniūt elephātes: leones & pardales Dracones
hibent qui cū elephātes pugnat: & mītas alias ferās: quae a costis & aridis
locis: ad palustria & aquola cōfugiūt. Supra meroc ē Pīchoa lacus igēs:
qui insulā habet satis habitā. Sed quā cūtiorem mīli regionē libes ha
bēt. Vltiorē uero aethiopes: cōtingit eos insulā & flumal: regiō: i parti
quibus uictoribus alii expulsi: cedūt: aethiopes acubus qdricubitalibus
lignis ac preustis utunt. Armanē etiā mulieres: quaz plerazqz oris labi
um aeneo circulo traiectū habent: & cū uellēbus careūt pellis sūt. Nam
oues apud eos caprinā lanā habent: nonnulli nudi: sordunt aut breuibz
pellibus icinch: aut texturas quasdā iduū: ex pilis bene contextis. Deum
putāt atqz immortalē: atqz mortalē. Immortalē quidē cū qz rex omniū
causa sit. Mortalis uero apud eos incertus est: & noīe caret sed frequen
tius eos a quibus beneficiū acceperūt & reges p deis habēt. Putant prae
terea reges suos cōmunes omniū cōseruatores & custodes esse. Ceteros
uero priuatos: eoz esse quibus benedecūt: ex is qui ad uicidā habitāt:
nonnulli sunt qui deos non colūt: quos etiā soli dicunt: insensos esse: &
desertari cum eum exortiri uident: ppter ea qz eos ardeat & oppugnet atq
que ob id i paludes fugere. Meronē ultra aliū quendā barbay: cū etiā
herculem: Pana & Iliū colūt. Mortuos alii in flumen precipiūt: alii et
cūfuso uitro domi seruiāt: alii isichibis alucolis eos circū rēpla: desodiūt.
Iustitandū per eos exigunt: & omnes p sanctis habent Regē: construūt
cūm: qui uel forma uel alendoy pecorum uirtute uel robore uel opibus

De rebus Turcicis
P. 100.

Strigmetis palma cu
uiles fossiles

quidam uictoribus

excellit. In meroe olim primū ordinē sacerdotes obtinebāt: qui cūtam au-
toritatē habebāt: ut nōnūq̃ nullo nūtio morē regi iparēt: & p eo aliū fa-
ciebāt. Postea rex quidē cōsuetudinē hanc aboleuit: cū armis i sanū tra-
ens: ubi autē hōc lū erat: & sacerdotes oēs iugulauit. Atq; hōc enī athio-
pum mos ē ubi rex aliqua pte corporis ocat: & familiares idē quoq̃ p-
tūt: & cū eo morūt: idcirco maxima regi custodia adhibet ac de athio-
piciis quidem hactenus: ægyptiacis uero ea adiciēda sunt: quæ illorū pro-
pria dicunt: ut ægyptia faba ex qua ciborū fit. Itē bibulus: hæc enim solū
ibi sūt & i india: pscius uero ibi & i æthiopica solū: Arbor magna: fructu
dulci: & grādi. Itē morus quæ fructū fert qui Sycomorū dicit. Nā ficui p
similis est: gustatu uero malus. Nascit̃ etiam Corlū fructus pipi similis:
aliquāto tamē maior: pscis i uilo p̃multi sunt: ac diuersi q̃ p̃p̃riū quādā
& suā formā habēt: sed maxime notī sunt oxyrynchus: & lepidorus: & la-
rus & alabes & Coracinus & porcus & phagorinus: quē etiā phagū uocāt.
Item Silurus & Citharus & Alofa: & Mugil ex testaceis dīchynus: Phasa-
bos. Itē cochlit̃ igētes: q̃ uocē ulularui similē edūt. Animalia quoq; sua
habet. Ichneumonē & ægyptiū aspīdē: quæ p̃p̃riū quādā habet: præter ali-
as aliorū locorū. Ea duplex est. Altera palmaris quæ celerius iterficit. Alie-
ra passus fere longitudinē (ut Nicādet ait) q̃ de serpentibus cōscriptis ex-
auius est. Ibis & accipiter ægyptius q̃ minus est: præter alios qui alibi sūt:
quēadmodū & felis: bubo quoq; aliusmodi ibi est. nā ap̃d nos aqlæ ma-
gnitudinē habent: & graue canit. In ægypto uero graculi magnitudinē uo-
cē autē diuersam. Sed minissima est ibis: magnitudinē & figura ciconiæ p
similis: colore autē duplex: nā altera ciconiæ similis. Altera tota nigra: &
nullū Alexandriæ triniū: nō eis plenū est: p̃m uniliter: p̃m iuniter. Vti-
liter quidē quia omnē serpētem: & omnes maculā immunditias collu-
git. Inuuliter uero quia immunda est: & omnia comedit: nec facile a mū-
dorum coiquinatione arceri pōest. Verūque illud herodoti est: ægypti
orū esse lorum manibus tractare: massā uero ex qua panis fit pedibus.
Caces quoque apud eos ē p̃p̃riū quoddam panis genus quod uentrem
sistit: & cici ex quo oleum exprimit: & in aruis serit: eo omnes fere idige-
nt ad lucernam utunt: pauperiores uero & operarii ad unctiōnem: tum
uirorum mulieres. Item rubra contexta ægyptiaca sunt: ex stirpe quadā
conficiunt iuncis uel palmaceis similia. Ceruisia quāq; p̃p̃rie apud illos
fiat: tamen communis est: & apud quēque diuerso modo cōficit: atque
hoc quoq; peculiare apud eos ē: oēs filios educere: & excōdere: & sc̃m̃
nas excōdere: qd̃ iudei ex lege habēt q̃ (ut supradiximus) cū de eis loque-
remur: ab antiquo sūt ægyptiū. Aut̃ est Aristobulus: nullū pscē ex mari
i Nilū ascēdere: præter mugilē: alofām: & delphinum: ppter crocodilos

Cheloniae.

Alapud
In romo u uim.

Delphinos: quia p̄fectiores s̄nt. Mugiles quia a porcis locus terr̄i duc̄r/
 tur: ob quoddā naturālē cōueniētiā. Crocodeli enim a porcis ab̄st̄oēti:
 qui cū rostrū s̄nt: & spinas ad caput habēnt: periculum balis afferunt.
 Ascēdūt itaq; mugiles (ut ille inquit) i uere quū p̄gōātes sunt: dēscēn/
 dūt autē paulo ante pleidis oculum una oēs paritari. Tūc etiam i septa/
 icidētes capiunt. Idē de Alofa licet cōiectare. Ac de aegypto quidem ha/
 ctenus. De Libya dēiceps dicēdum est: quae totius geographiae pars reli/
 qua est. Quare cū multa de ea dicta sint: quae nūc maxime ad rem uidēē
 p̄uere cōmemorāda s̄nt. In quo si qua p̄ius dicta nō fuerit ea adiciētur.
 Qui itaq; terrarū orbē i cōtinētes diuisere: it̄qualiter diuiserūtq; autē i
 tria aequalia diuiserūt: tripartita diuisio idcat. Sed utrum abest libyā ter/
 rā esse orbis p̄miur etiam posita cū europa. Aūc nō conquet: & fortas/
 se minor est q̄ europā: in b̄us p̄fecto multo est ipar. Nā maxia mediter/
 raneae pars & regio circa oceanū deserta ē: p̄ius praeterea habitationibus:
 & sp̄arlis & magna ex parte pastoralibus disticta est: ad solitudinē accē/
 ditq; multa loca quae habitari possent: nō habuāt: p̄pter feras. Multū
 quoq; torrida zona occupat. Ora uero quae ex aduerso nobis ē uota bene
 habitāt: quaeq; inter nilum atq; herculis columnas iacet: praesentim ea
 quae sub carthaginēsis est: quāq; & ibi loca quoddā ierocidūt: si uasta
 qualia circa syrtē: & mar mandas: & catabathmū s̄nt: eius figura ē si quis
 i plano cōsideret: rectangula: triquetra. Cuius basis est ora nobis aduersa
 ab aegypto atq; nilo usq; in mauritaniam: & herculis colūnas. Rectū uer/
 to āgulū haec efficit & latus a nilo usq; i aethiopiam ductū i p̄r̄ibus usq;
 ad oceanū. latus uero recto āgulo subiectum ē: regio tota: quae secus oce/
 anū iacet: inter aethiopes alios: atq; mauritanū: quare loca quae circa ipsū
 dictae figurae uerticē: iam torride subiacēt: ex coniectura quoddā dicimus:
 p̄pter quod inaccessa sint. unde nec maximā regiōis huius latitudinē
 dicere p̄mptū ē. In superioribus tamē hoc diximus: ex alexātria i me/
 roē aethiopi regi capite uenti Austrū uersus esse stadiorū fere .x. millia
 lode rectū exultē sinet: & habitabiles sunt alia tria millia: maxima itaq;
 libyae latitudo ponēda est. xiii. xiiii. uel millū stadiorū. lōgitudo uero pau/
 lo minor q̄ dupla. atque haec de libya i uniuersum: dicta sunt: p̄culum
 uero dicimus. Ab occidentālibus clarioribusque p̄bus iicipiēs. Hoc in
 loco ii habitāt: qui a gr̄cis mauresi appellāt libyū genus: & magnū &
 opulētū: eos Romani & idigenae mauros uocāt & libere s̄nt oppositi. In
 xia hos etiā ē colūna: fretū: de quo uā m̄tra dicta s̄nt extra colūna: fretū
 p̄cedēt ad sinistrā: mons est i libya: quem gr̄ci Atlōtem uocāt: Barbari
 uero Dyrin. Hinc iugum quoddā expositum est: extrema mauritaniae
 pars: occidentem uelut & cotes appellat: p̄ximū est oppidū quoddā

paruū supra mare. Id barbari Tinga vocāt. Antemidorus lingua. Eratov
ithenes luxum appellauit: & contra gades ē octingentorū stadia: trans
u directum: quātū utraq; etiā distāt a fretu colūnae: luxorūq; conbus a d
auspice sinu iacet: qui emporicus vocat: & habitatiōes mercatorias habet
ex palma confectas. Tota ora huic sinui cōtinua sinuosa est: detradis a u
cem sinibus & emporiis: quae sunt i triquetra libye figura: a nobis deserti
praeintelligēdū est continētē plurimum ad meridē atq; orientem extre
scere. Mōs qui a conbus usq; in syrtēs: p mediā mauritanā tēdit: & ipse
& montes qui cū eo pariter pcedūt satis habitant. In initio quidē a mau
rufitis. In ipso vero regionis secessu: a maxima libye natione q; geruli ap
pellant. Sed multa signēta ore exterioribus libye rex scriptores cōmē
ti sunt. Ab ophelaē circūnauigatione incipientes de quibus etiā supra mē
tionē fecimus: nūc tamē nō nihil dicēdū uidet. Penta nariādog: mōstro
rū uenias: sicuti in talia incidere cogemur: nolimus enim omīa silētiō prae
terire: simul & historiis quoq; impleere cupimus. Dicitur itaq; i emporico
sinu antrū esse: quod iterus suscipit usq; ad. vii. stadia. In eius autē fron
te locū esse humilē & platū: i quo Hercules ara sit. ea mōq; minime obrui
ab influxu: qd ego unū ex figmentis puto. Huic pximū illud est: quod
i sequētib; sinibus tradit: antiquas scilicet tyriorū habitatiōes quae nūc
desertae sunt: uirbes nō pauciores. ecc. quas Pharusiac Nigretes fuerint
depopulati. Dicitur hos a linge distare itinere diey. xxx. Mauritanā feracē
esse parte tamē excepta: quae deserta est & fluminibus: ac lacubus abun
date ab omnibus concessum ē. Arbores psclo & mētas & magnas ha
bet: & omnia fert. Atq; & ea mētas ex uno itegroq; ligno: ac uarias roma
nis suppeditat. Eius flumina Crocodelos & alia animalū genera habere
pditū est: his similia quae sūt i nilo. Sunt qui credūt nili oceanū extremis
Mauritanie pobus pximū esse: llo quodā flumie hīrūdines gigni sepro
tū cubito: quae gulā pforatam habeāt: p quam respicit. Item in ea regi
one uirē nasci: cuius crassitudinē uix duo homines complexi quēst: acco
mū esse cubitalē & omnē herbā altā: & olus rectū: & dracōnū Staphyli
nogr: Hippomarrathi. & carduorū Scaptes duodenū cubito: crassitudine
palmorū quaternū. Alia haec regio Dracones: Elephātes: capreas: bubalosa
& similia animalia. hē Leones: ac Pardales: ferū etiā muscelas: felibus pa
res ac similes excepta tictus eminentia. Simiarū quoq; maximam multū
rudinē. Refert Possidonius se quum ex gadibus in italiam nauigare: in
libye oram delatū esse. Ac siluā quandā locus mare uidisse: sinus plenā
quaq; alie super arboribus: alie i terra federēt. nōnullae carulos habērēt
& ubera depēdētia. nūllae itaq; cū eas ubentibus graues cerneret nōnullas
etiā Caluas: nōnullas erinosas: & alia quēdā huiusmodi detrimēta prae

se ferentes. Supra hanc est æthiopū regio qui hesperii uocant: magna ex parte male habitata. Autor est Iphicrates hoc i loco camelo pardales givgni: & elephantes: & eos q Rhazes uocantur forma tauris per similes: uita uero & magnitudinē & pugnandi uiribus elephantes referre: addit magnos dracones inesse: adeo ut herba sup eis ianascat: leões quoq; elephātoꝝ pullos aggredi: quos cū uulnerant: is matribus succurrentibus surgunt. Illas uero cū filios sanguine maculatos uiderint eos interficere. Leones postmodū reuerfos cadauentibus uelcū. Narrat etiam bogū maiorū regē quū in hesperios æthiopes ascēdisset: misisse dono uxori calamos i dios similes: quoq; genu quodlibet octonos modicos caperet: & simile Asparagoꝝ magnitudinē. A linge in exterius mare nauigābus est ciuitas zelis & Tiga. postea sepe scitū monumēta: & imēs mons multus feris: magnis arboribus plenus nomine belai: columnarū frenū longitudine dicit stadiorū. e. ac. xx. minima uero latitudine. lx. ad elephantē. Vterius nauiganti sunt urbes: & flumina cōplura usq; ad amnē Molocharū: qui maiorū masselytoꝝq; regionē terminat. Vocat præterea & p̄mōi uicium magnū flumini p̄ximū: & locus aridus: ac sterilis metagoniū: & fere mons a Coteis hucusq; p̄cedit: longitudo a Coteis usq; i masselytho cū fines: est stadiorū. v. millū. Metagoniū noue cartagini respōdet quē est e regione Timolhenes dixit id contra massiliā eliciat nō bene. Trā sius enim a noua Cardagine metagoniū moest stadiorū. triū millū. Præternauigatio ab ea massiliam usq; pluriū sex milibus stadiorū. Sed cum mauri adeo urbē regionē inhabitēt tamen ad hoc usq; tēpus: magna ex pte passim localiter uiuunt. Hi comæ cicinnis exornant: & barba & auro: & testura dentis & unguū cultu. Raro uideas inter se contingere dū sibi lant: ne capilloꝝ ornatus pturbet: pugnant frequentius ab equo hastatis equis nudis uentes: & iuuenes frenis gerūt enā gladios: at pedes dephācū pellibus p̄ clipeis se p̄tegunt: leonū & pardalium & ursoꝝ pelles induunt: & dormientibus sub sternū. ac ferē: & i & sequentes masselythi: & libes magna ex pte unius sunt cultus: & in ceteris p̄similes: parus equis uictus celeribus tamē & obtemperābus: adeo ut sola uirgula gubernentur. Equi collaria ex ligno habent aut pilo confecta: e quibus habena dependet: sunt qui etiam nō trahi dominū sequuntur ut canes. Pelta urunt parus ex chorio confecta lancea lata & parua: discincti tunice ample: & pellis (ut dixi) uestis est: & clipeus. At pharusi & nigretes: q ultra hos habitāt: hesperis æthiopibus uicini: sagittāt quēadmodū æthiopes. falcatis quoq; curribus utunt: miscēt nonnunq; mauris pharusi per desertum: aquarū utres equis portantes nōnūq; p loca quædā palustria & lacus: cynthia ueniunt. quidā ex eis dicūtur troglodytarū more sub terram habitare &

æstiuis hymbribus abundare. hyerne uero siccitate laborare: nonnulli ex
his barbaris: serpenti ac pisci choris idumetri ac stramens utunt. Sui q
dicit mauros in dos esse qui cū hercule i hunc locū descēderūt: sed pau
lo ante nostra tēpora Bogus & Bochus reges Romanorū amici eam tene
bāt: quibus deficientibus luba successit i imperio. Nam Cæsar augustus
ad paternū regnū hoc etiā illi concessit. Is rubz filius fuit: eius qui cōtra
Diuū cæsarē cū Scipio bellū gessit. Quū uero luba nuper diē obisset:
successit i imperio Ptolemæus ex Antonii & Cleopatræ filia ortus. At
temidorus Eratostheni cōtradicit q pro linge luxū urbē dicit: citos extre
ma mauritanie occidentalia: palmaceas quoq; urbes p multas dirutas esse
quæ uestigium nullū appareat. In hesperis æthiopibus aeris aptos esse:
cū ante dixerit maturinis & antemenduanis temporibus crassos esse: & ca
liginosos quomodo enim i siccis & æstiuosis locis hæc esse possunt? Vex
ipse lōge peiora dixit de eisdē locis. scribit enim Lotophagos quosdā q
siccā regionē icolant: & loton edāt herbā quādam & radicē: qua comesta
nihil potu idigeant: eosq; usq; ad loca supra cyrenē progrediūq; uero ibi
sint: ac habere & carnibus uesti: quāq; i eadē sunt plagis: nec Gabinius
Romanorū scriptor a mauritanie monstris recensendis abstinet. Scribit
enim apud lingē Antei sepulturi esse & tibi cubitorū. Is. quā a Sertorio
nudat: ait. ac rursus terræ demādatā. Addit etiā de elephantis fabulosa
quēdā. Dicit enī cæteras feras ignē fugere elephātes ei resistere ac repu
gnare: ppter quod siluā consumat. eo cū hominibus certare & specula
tores prætermittere & cū illos uiderit fugere quumq; uulnera acceperit.
ramos uel herbā uel puluerē: supplices præterdere. Post mauritiā est
masselyorū regio: a Molochari flumīe inuā sumēs: finēs uero i pmo
totū qd masselyorū & masylibū cōfinium dicit. A Meragonio iterum
usq; sunt stadiorū sex millia: sunt q pauciora arbitrent: ora maritima com
plures habitationes: & complura flumīa habet: & regionē ualde commo
dā: sed satis sit mentionē eorū facere: quæ sunt clariora. Distat itaq; Siga
ciuitas a dictis finibus: mille stad iteruallo: & Syphacis regia quæ nūc di
rura ē. post Syphacē Masimilla obtinuit regionē. postea Micipsa. postea
eius successores. Per nostra tēpora iuba: iuba pater nup mortui: dicunt
ē a romanis. Zama huius regia. Post Siga i sexcētis stad ē deop portus.
Postea alia loca obscura: q uero i penitiore iacet regiōe mōtana sūc: de
serta q getuli tenēt: quodā mō dispā sūt: usq; ad syrtes. Ibi uero ad mare
& cāpi uberes sunt: & urbes mīræ & flumina & lacus. Possidōius scribit
an uere: haud qd scio raris paruisq; flumibus libyā irrigari: de iis. n. dicit:
q Artemidorus magna exstiat: hoc pfecto i mediterranea uerius dici po
test & huius rei causam afferit: q in pnbis septentrionalibus non pnat:

quāda. Imodū nec i ethiopia: ut serpe ppter siccitatē pestis icidat: & lacus
cenosi. frangi: & locustae abundēt: addit etiā oriētia humida esse q̄ sol exo
riēs cito perireat. Occidētia uero sicca: q̄ sol ibi cōuertat. Nā humida
& sicca illa ppter aq̄ copā u? iopiā: haec ppter eadē i sole dicūt. Vult
dicere ppter soles haec oēs septētrionalibus: u? meridionalibus plagis assi
gnāt. Nā ex oriētalibus & occidētalibus nōnulla ad habitaciones dictae se
cūdi quāq; hābitationē: & ortizōnū diuersitatē alia atq; alia sūt: q̄re de his
q̄ multitudie iēsprehēsibiles sūt: i uniuersum dici nō pōt q̄ orientalia. s.
hūda sint occidētia uero sicca. Sed ut ad habitabilē totā & talia extre
ma referunt: q̄lis ē India: & Iberia dicit itaq; huiusmodi causam sed quā
uidē suasionē hēc haec respōdit. In cōtinuo. n. ac iugi solis circūductu: q̄
nā esse pōt cōuersio. Præterea trāsēndi pncipitas ubiq; ē aq̄lis. Dicere eti
am q̄ Iberia u? mauritanie extrema occidēt. p̄xia. Cæteris omnibus sic
ciora sūt: ppter euidentē ē: & qd̄ aerē tēparū habeant: & q̄ aq̄s plurimis
abundēt: qd̄ si cōuerti tale qd̄dā accipiat. qd̄. i. habitabilis extrema: hoc
i loco supra terrā sint: qd̄ haec mehercule attinet ad siccitatē. Nā & i his
& i cæteris habitabilis terræ locis: q̄ euadē sūt plagæ: Sol aequali tēpore
noctis abūdit itaq; reddīt & calefacit terrā. Est etiā ibi bituminis fons &
ararie & pēnatōx: & nō pēnatōx scorpionū mīstudo magnitudine (ut
fert) septenū uerē brax. Itē Sphalōgia: & mīstudie & magnitudie excel
lētia: lacertas etiā bicubitales dicūt. In prætermōtana lapillos iuēti car
būculos & carchedonios. In cōpis testaceas: & serpētū mīstudinē: ut di
ctū ē: quū de Ammōe ageremus. Itē apd̄ eos arbor ē noīe Melilotus ex
qua unū cōficiūt: nōn sī terrā bisitā hūc: & duas messes facit. Cuius
ē quū cubitox lōgitudie: crassitudie uero pui digiti fructū affert modū
us ducētes & q̄dragēos uere nō serūt: sed terræ colligatis paluitis uerse
atq; scariæe semia ianffaciūt: q̄ ex spicis i melle ceciderūt: maseleū. n.
ibi arstiat fruges sed ppter serpētū mīstudinē: opariū ocreas gerūt. ar
teras corporis ptes pellibus cōregētes. Dormituri uero lecti pedes alio il
linūt. scorpionū gratia paluitis circūligūt. In hac ora fuit ciuitas qd̄ noīe
Iol: quā cū luba ptolemaei pater mūiret mutato noīe Carfara uocauit.
Ea portū hēc: & i sulā ante portū Inter portū: atq; tētū ē magnus portus
quē Saldā uocāt. Atq; haec sūt cōfinia lubæ & romaney: Nā mīis mois
regiōis pncipēs factæ sūt Cū q̄ eā iolerēt cōplures essēt & Romā aliis
amicis aliis hostibus uerēt: aut aliis alia & dare & auferre nō eodē mō cō
tiggeret. Ea qd̄ ps quæ mauritanie ē p̄xia uires ac pūctus maiores habe
bat: q̄ uero can haginē & malle sylloz terrā cōngit florenior ē: & melius
cōposita quāq; primo ppter res can haginensium ualde labefacta. postea
ppter id bellū qd̄ cū lugutha gestū ē. Nā ille quū Adertalē romaney

amicu utique obfedit: namq; intermiffet regionē bello compleuit. Poftea
 alia atq; alia bella fuit fecura: Sed ultimū fuit qd̄ Cefar cū Scipione gef-
 fit i quo & Iuba mortuus ē & urbes cū principibus deletæ fūti Tifiaus:
 & uana & Thila & capfajubi iugurta thefauri erāt: & zagma & zicha &
 ex apd̄ quas Cefar Scipionē debella uit priō apd̄ Rhutpanū: deī apd̄
 uicta deinde apd̄ Thapfum & proximū ei lacū & apd̄ alia locatur zellā &
 achollā liberat ciuitates. Cæpit enā Cefar primo adortu infulā: & The-
 nā urbē maritimā, e quibus omnibus aliæ prius deletæ fūnt: aliæ femiditu-
 re relictæ. Ph i rī Scipionis eques iocōderū: poft T rēnū ē Maffelyhoj: &
 carthaginēfiū regio Carta Sanafū: & fuccellorj regio: eſt in mediterranea
 urbs munitiffimā & opide ſtructū: cū a ceteris tū a Micipiaq; & grecos i
 eā habitātū deduxit & tārā effecit: ut. x. equum milia: & pedū. xx. emitte-
 ret. Carta itaq; hūc ē & duo hippones alter utique, primus alter: remonor:
 & T rēto p̄pinquus ſibō regij: utique & magnitudinis & auctoritate ſecun-
 da ē poſt carthaginē: quæ illa exciſa ut metropolis erat & reorpatulū ro-
 manorū ad res i libya gerēdas. Ea i eodē ſinu ſita eſt: quo carthago: Ad al-
 ter ex p̄mōtoris quæ ſinū faciunt: Atq; id qd̄ iuxta uticā ē Apolloniū
 uocat. Aliæ uero Hermean urbes ipſe ex aduerſo iux le reſpōdēt: pro-
 pter unciā Bagrada ſinis labat. a T rēto carthaginē ſunt ſtadioꝝ duo mil-
 lia & quingēta quāq; nec hæc diſtina concedit: nec quæ uſq; i lytes eſt
 Carthago i p̄nſula quādā iacet: quæ ſibirū hēt ſtadioꝝ tricēta & lx. mu-
 ro omētū cuius lx. ſtadioꝝ lōgitudinē iugū occupat: qd̄ a mari i mare de-
 ſcendit ubi carthaginēfiū elephātes ſtabula habebant: quæ locus ſp̄liffi-
 mus ē. In media ſere urbe arx ſuit: quā byrſam uocant. ſup̄ciliū ſatis ere-
 ctū & circūcirca. habitātū i cuius uertice eſculapii tēplū erat: qd̄ Aſdru-
 balis uxor capta urbe ſecū cōcremauit. Arci portus ſubiacent: & Cothō-
 pus inſula & in orbē ducta & eunipo cōprehēſa circūcirca nauale ha-
 bet qd̄ Dido cōdidit: cū gēte ex Tyro p̄fecta & adeo fortūata ſuit: hæc
 phœnicū colonia: & ea q̄ i Iberia ē etiā uſq; ad Herculis columnas: ut ad
 huc optimā europæ præ & i continētī cōpura loca: & aduacētis iſulas ha-
 beāt. At libyā p̄fecto omnē adepti ſunt: quæ qd̄ nō paſtoraliter habita-
 ri poterat. His opibus urbē R. o. ſimp̄li emulā comparūt. & tribus max-
 mis iter ſe bellis decertarūt: Sed carthaginēfiū potētia præſertim ex ul-
 timo bello p̄ſpicua eſt i quo a Scipioe Acmiliano euerſa ſunt & urbs ſun-
 ditus deleta. Hi. n. in initio bellī. ccc. urbes i libya habebāt. In ciuitate hōi-
 nū millia ſeptingēta obſeſſe & i deditionē coacti: Armarumq; dederūt. ce-
 millia bellicoꝝ iſtrumētōꝝ tria millia: tūq; non āplus bellarūt. Sed quū
 rurſū bellū gerere decreuiſſet: mox arma ſabricare cōſtruerūt: ſide ſin-
 gulis diebus. c. & xl. clipei cōſecti i armamētū referēbāt: & gladii. ccc

maius, cataphractis

& licet quingentis & mille tela missilia. Ancillar funes ex pilo confectos praebant adhuc naues. xii. stabant ab anno quingentesimo ex sedentibus i secundo bello percussis. Nam tunc quum i arce confugissent: duobus mensibus. c. ac. xx. naues cataphractis construxerunt: & quum Cartho his hostium adueraret: aliud effoderunt: unde subito classis erupit adhuc. n. iniqua materies aderat: & fabrorum multitudo publice conducti assidue opabatur. Ex quibus Carthago talis esset tunc capta est & deleta. Toti vero regione carthaginensibus subditi Romanis: punis effecere atque Massinissa ei praefecerunt. & Micipsar posteros. Nam Massinissa ob uirtutem: & amicos plurimos romanis curae fuit: & ipse numidas ciuiles & agricultores reddidit: & per latrocinio eos militum docuit: sed profecto peculiare quiddam hostibus us conuigit: Nam cum regione secundam i cohererent: quas feris abundante. his omnibus & agricolis studio licentius inter sese conuerebant: & regione feris dimissas agri & inhabiles uitae agebant non locus qui quod ob inopiam & locorum sterilitate & aeris inclementiam eiusmodi uitae genus eligunt: quae massinissae id nomen assecutus sunt: nundae. n. uocatur: necesse quod de hos iopes esse: & plerumque radices edere & carne & lacte: & caseo nutriti. Cum uero diu carthago deserta permansisset: eodem fere tempore quo & corinthus rursum a Diuo celtare per id fere tempus instaurata est multis eo colonis: quumque uellet. & ex militibus nonnullis & nunc quoque bene habitatur: siqua alia libyae urbs. In medio hostio carthaginensis latus Corsura insula est. Ex aduerso his locis respiciet lilybeum: sicula mille & quingentorum fere stadiorum interuallo. Nam ista a lilybeo carthaginem usque distans. Non per a Corsura & Sicula distans: cum aliae coplures insulae: tum et egiurus. lxx. stadiorum navigatio est a carthage i uulteriorem proximam regionem de Neperum ascessus est stadiorum c. ac. xx. urbes natae munitae: & super petra quiddam edificatae. In sinu carthaginensi est Tis civitas & aqua calida: & lapidariae quiddam deinde hermea promontorium asperum cui praeterea est ciuitas eodem nomine deinde neapolis: deinde Taphus promontorium & i eo collis quodam Aspis nomine a similitudine appellatus: quem Agathocles siciliae tyrannus habitauit: quo tempore carthaginem nauigasset: haec uerbera a romis cum carthage sunt euerse: stadiis quodrigentis perculsa. Taphus deinde est Corsura insula: contra leuenter siciliae fluuium posita: ab antiquis his. c. & l. stadiorum & urbes eodem nomine distat a sicilia per sexcenta fere stadia. Melite etiam insula distat a Corsura: stadiis quingentis. Deinde est Adruma ciuitas: quae etiam nauis ha. postea insulae mltae: & crebrae nomine Tarichie. Postea taphus ciuitas: pestquam insula est i pelago lopadussa. Postea amonis promontorium: postea Theria urbs circa parua syrtis initium. Alia quoque oppidula multa iterum ac iterum magna memorata. In principio syrtis insula quaedam adiacet ob longa nomine Cercina bene magnaeque urbes habet eodem nomine. Item altera minor ceteris ciuitas his communis est minor syrtis quam locophagum syrtim uocant. Huius

sinus ābitus ē mille & sexcentorū fere stadiorū oris latitudo sexcentorū. Intra utroq; p̄montoriū: q̄ os effluunt Insulæ adherescūt cōtinētiscercinna. s. de qua diximus: & Memnax magnitudine æq̄les. Meningē lotophagorū terreis putūscuius Homerus meminit: & signa q̄dā exorū & olyllis aca & fructus ipse. Nā lotos arbor mītra i ea ē fructu suauissimopmūla i ea op̄ida sūt: sed unū eodē noīe quo īsula: & in ipsa lytti oppida pluriā sūt: In recessu ipso ē īgēs ēponū: cui flumē allabī: i sinū emittēs: maris affluxus & refluxus hucusq; prēdūt. Ac tūc finitimi maxio studio ad caprīdos p̄i sores excurrūt: post lytti ē lacus noīe zuchus: q̄dtingētorū fere stadiorū: hīs īgressum arcū ad quē urbs ē eodē noīe. Ea purpurificū & uarias p̄isōū cōditurus hēt. Postea est alius lacus lōge minor: post quē ē Abtoronū ciuitas: & alia q̄dā cōtinua est neapols: quā Lepim uocāt: idēhanc ē Epizephyrorū locorū mīscētus id est stadia tria milia & .v. postea ē flumē p̄oīta muris q̄dā quē carthaginēses cōdidērūt: batabris q̄busdā i pōte m̄clis: q̄ in regionē recedebāt. Hic sūt loca quadā īportuola: cū cetera ora portus habeat: postea ē p̄montoriū altū: & huiuslō magnæ lyttis mītū q̄ cephalas uocāt. Ex carthagine ad hoc p̄montoriū sunt paulo plura. v. milibus stadiorū. Immiet aut̄ ore a carthagine usq; cephalas: & massē syllos ī byphoenicū terrarū usq; ad getulicē mōtans q̄ sī libyca sūt. Ultra Getalā est garamānū regio q̄ cū illa pariter p̄gredit̄. Vnde carchedōn lapilli asferūt. dicūt Garamānas ab ḡriopibus: & parocēans abesse. viii. x. ue di ex t̄tore: Ab Animōe. xv. sicut getulā & nostrā orā mīti cāp̄ īueriactū & multi mōres & magni lacus & flumina: quorū q̄dā i terra demetia euamēscūt. Hi & i uictu & cernatū frugales sūt: uxores mītras & multos filios hāt. In ceteris Arabū Nomadibus p̄similes. Eorū eq̄ & boues ūgulas ceteris lōgiores hāt. Eorū reges plurimū eq̄s studētur ad cētena pullorum milia quotānis recēscūt. Oues carne & lacte nutriunt: p̄sertim i locis æthioparū uicinis. Atq; i mediterranea q̄dē hæc. Maior uero lyttis trigen torū: & .xxx. stadiorū ābitū habet. Diametrū i recessū mille & quingētorū: q̄n ta fere ē oris latitudo. Maioris ac minoris syrus difficultas ē: q̄d cū mītus i locis fūdā sit cenosum: p̄pter affluxus & refluxus maris cōūgit ut mīti i breuia icidētes īherēscāt: & rara nauiga euadāt: q̄p̄pter emīus nauigātes: cauentes ne incaute a uentis deprehensū i sinus illudant. Nā hominū piculū omnia prētat p̄sertim navigationes secus terrā. In maiorē uero lyttim nauigant. post cephalas ad dextrā est lacus. ccc. fere stadiorū lōgitudine: latitudine. lxx. in sinū emittēs. Is īnulas quadā habet: & siamōnē ante os: post lacū est locus noīe Aspis: & portus op̄mūus omnū qui sūt in syrie. Deinde cōtinua est Euphrantas turris: carthaginēsis reg: os: & Cytenaice Ptolemæo subditæ confinium: postea locus noīe charax: quo

cardugineuses emporio utebant aduehentes uinū & inde succū & Silphii reportantes ab usque id ex cyrene clā exportabāt. postea sunt phile-
nagare. Postea Automala castellū totius sinus recessu posuit. huius re-
cessus parallelus: Alexandrie parallelo paulo ē australior mille stadiis car-
thaginiis parallelo paucioribus q̄ duobus milibus. Cedit. n. primū ad her-
roū urbē: q̄ est i Arabici sinus recessu: p̄imū i mactelyhoꝝ & mauroꝝ me-
diterraneū: ubi id reliqua orae pars est: usq; i urbē berenicem stadia. viiij.
milia & quingenta: longitudo inueniē: latitudine p̄tuseuicōtes: usq; ad phiv-
lenoꝝ aris. Na samones libycū genus. In eo spatio interiacēt potius nō sa-
ne multi: aquae quoq; p̄xiguae. Promōtorii in quo Berenice sita ē: P̄leu-
dopenis dicat nuxta lacū noīe Tritōadē: in quo isula ē: q̄ ueneris tēplū
habet. Est etiā hespēdi lacus in quē flumē lathō imittit. Ultra berenicē
ē parauū qd dē p̄mōtorii noīe bonū qdē lyris hostiū ac cephalas facit.
Berenice cōtra pelopōnesum iacenad id qd Ichthyis uocat. Atq; etiā cō-
tra Iacynthiū stadiōꝝ trīs milia & sexcētoꝝ intervallo. Ex hac urbe. M.
Cano terrestris itinere Syrtim p̄gauerunt in diebus. xxx. ducto. x. milia ho-
minū exercitus: & i p̄tes diuiso aquarū grana: p̄fectus at ē pedibus p̄ astitū
& p̄fūdā arenā. Post Berenicē ē urbs Teuchira quā Arfinoē uocāt. Por-
tea ē barce q̄ postmodo Ptolemais dicta ē: scēide phycus p̄mōtorii hui-
mille qd ē: sed ualde exponit ad aqlonē: p̄ter reliquā libyae orā. Id con-
tra tenax Lacōe iacet: duorū milia & octingētoꝝ stadiōꝝ trāsitu. Est eti-
am ibi oppidulū eodē noīe: quo p̄mōtorii nō p̄cul a phycunte ē Apol-
lonias: quo Cyrenēsiū naues applicāt ad. c. & lxx. stadia. A berenicē mil-
le: A cyrene urbe maxima octogita q̄ in cāpo quodā iacet adeo edito: ut
ex mari eā uideremus Cyrenē therai cōdidere q̄ ex lacōica p̄fecti: The-
ra isulā coluerūt Thera olim Calisto dicebat: ut callimachus ait.
Nomine Calisto primum sed postmodo thera
Dicta fuit tellus: urbis origo meae.

Cyrenensiu portus cōtra occidentālē cretae extremitatem id est arietis frō-
tē iacet mille stadiōꝝ intervallo. Nauigat autē leuconoto: sicut cyrenem
a Banno cōditā quē callimachus ait p̄genitorē suū fuisse. Ea ob regionis
bonitatē plurimū creuit. nā & equoꝝ nutritrix est & fructus optimos fert:
Ea uiros claros cōplures habuit q̄ & liberae optime p̄cesse poterant: &
immēnibus barbaris fortiter resistere. Nā & olim libera fuit: postea cum
macedonū potētia esset aduicta aegypto occupata: eam adorti sunt: Thi-
brone imperante: a quo Harpalus occisus est. Cumq; aliquandū sub re-
gibus fuisset: andē in romanōꝝ potēstatē deuenit: nunc prouincia est
cum crete coniuncta Cyrenaica oppida sunt. Apollonia: Barce & Theu-
chira & berenice & alia quadam p̄xia. Cyrenens finitima est regio: quae

Silphium gignit & Cyrenaicū succū quē Silphium posterius effert. Id
ppemodū defecit: quū aliquādo barbari odas quodā ingruissent: ac radi
ces eius pene omēs eruiſſent: fuisse hi nomades iuri ex cyrene illustres sue
rei: Aristippus Socraticusque cyrenaicā philosophiā illaruit & aetia eius
filia: quae i schola successit: & Aristippus filius qui mari successit: & Ma
rodia ductus cognominatus est & Anicetis: q cyrenaicā sectā uidet emen
dasse: & Anicetā ab ea deriuasse. Callimachus quoque cyreneus est: & Eca
tosthenes ab eo ab aegypti regibus in honore habiti. Alter poeta satui &
grāmaticae studiosus. Alter & i his & i philosophia: & i mathēaticis prae
stiffimus. Ite carneadesque Academicorū opemū consuēt: & Cronus
Apollonius hic enā fuit. Diodori Dalectici magister: qui & ipse cronus
dictus est: magister adiectiuo i discipulū translatō. Post Apolloniū est re
liqua cyrenorū oia: usque ad eū locū: qui catabathmus dicitur: stadiorū duū
milliū & cc. praeterea uigationi nō satis apta: ppter portuū & stationum
& aquarū iopiā. In hac praeterea uigātiōe loca sunt praedara. Naustathmū
& zephyriū q stationē habet: & aliud zephyriū: & cherōnesius pmonēti
um ubi portus est. Hoc contra Crete circulū iacet: mille & quingētiū
stadiorū intervallo Austro nauigāti. Postea est Heraculiū: ultra quod ē ui
cus palutius. postea portus Menelaus & Ardanaxes humile pmonētiū
q stationē habet: postea magnus portus cui obiacet cherōnesius: quae i
creta ē triū milliū fere stadiorū traiectu. Nā toti fere hunc orie creta puer
opponit: angusta sane ac lōga. Post magnū portū est alius portus: nomie
plynus: ultra eū sunt Tetrapyrgi. Iā uero reliqua sūt parētiōis usque:
& ide Alexandriā usque: locus a sit catabathmus dicit. Atque eo usque cyrenai
ca potē dēde q nobis i aegyptiacis rebus dictū ē. Vltiorē ac repositā syri
tis regionē & cyrenaicā: libes obrinēt: sterilē sane & aridā primū. Nafamo
nes. postea psylli: & gerulorū ps: & Garamātes: magis ad oriētē Martari
te: cyrenae plurimū accēdēt: & usque ad āmonē pēdēt. A maiotis itaq
syris recessu: i diebus qtuor ad hyemales ortus dicit pēire: etiā q pluv
eide & ociose scēdūt. Hic locus ē Ammoni similis palmifer & aquosus:
Immitit āt cyrenice ad meridiē uergenti: usque ad c. stadia & arbores fert
usque ad alia. c. scriit solumō: hac terra etiā oryzā gignit: ppter succū: etul
tra hāc ē regio quae silphiū fert. postea inhabitata & Garamātiū terra: q Sil
phiū fert: āgusta ē & lōga & arida. lōgitudo ad orientē solē cuncta: circiter
mille stadia latitudo. cc. uel paulo plura q qdē cognita siticō: recte possū
mus totā deiceps eā: quae in eodem est parallelo huiusmodi esse ex aerei
& stirpe huius pductione. Sed quonā uastit̃e intereidiūt solitudines: non
omnia loca scimus eodē modo ignorant: quae ultra āmonē sunt & Au
ses usque in aethiopiā. Nā nec at hiepit̃e fines: nec libyae dicere prōptū est.

Immo nec eius quæ secus ægyptū iacet: aperte quicq̃ scimus: nec eius q̃
secus oceanū est: quare nostræ habitabilis præ se habet. Sed quā Ro
mani optima atq̃ nobilissima obtinēt: omnū supiorū principū iperū sup
gressū: quoq̃ nos memoriū teneamus: nō ab re usum est: ut eorū res bre
uibus attingamus: q̃d itaq̃ Romani ex una ciuitate pfecti belli & pacis
artibus totam Italiā: deinde quæ italæ pxis sunt oīes: eadē uirtute adepti
fuerit: dictū est: cūq̃ tres sint cōtinentes: Europā fere totā hñt: præter eas
præ: quæ extra hñtrū lūp̃ & præter Paroceanitas: q̃ iter Rhēnū Tanaim
quæ habitāt: Africæ uero ora: quæ nobis ex aduerso est: nota eis parēt: nā
reliqua uel inhabitabilis est & sterilis: uel a passionibus scolis: itodē mō &
Asiæ ora quæ ad nos uergit: tota Romanis subita est: nisi q̃s Acheos &
Zygos & Eniochos i ratione ponat: q̃ i angustis admodū & sterilibus lor
cis latronis & pastoralē uitā degūt. Ac mediterraneæ & peninotis regiv
onis: primū romani habēt: primū parthi & barbari:q̃ ultra hos sunt: orientē
ac septentrionē uersus. ut Indi Bactrii & Scythi: dehinc Arabes & æthio
pes: ac semp̃ eis aliqd addit. Vniuersæ huius terre quæ romanis parēt:
primū reges tenēt: quī uero ipsi hñt: puicis uocāt & præfectos: & quæsto
res i eā minūt. Sūt etiā nōnnullæ ciuitates liberæ cōditionis. Aliæ ab initio
p amicis romanis adiūctæ. Aliæ ab ipsis honoris gratia libertate donat
æ. Sūt & principes quidā sub eis & phylarchi & sacerdotes: atq̃ hi qdem
secūdū quidā patris leges uiuūt. Prouinciæ p sære aliter: atq̃ aliter diui
se fuerūt. at i præsentia: ut Cæsar Augustus cōstituit. Nā quū patri ei
totius imp̃ii patrociniū pmiserit: & pacis & belli quādiu uicerit potestati
habeat: totū iperis bifariā diuisit. nā partem sibi ascitūptim populo der
dicat sibi quidē quæcūq̃ militū presidio idiget. Ea est regio barbara: &
gētibz nondū subactis: finitima sterilis sane & cultu difficilis: ut ppter
cruentū rege iopis: & copā munitionū iugū detrahens. Populo sūa reli
quā cōcessit: q̃ pacata ē: & facile sine armis retinet. Sūtq̃ portione i pro
uincias cōplures diuisit: quæq̃ aliæ Cæsaris: aliæ populi dicunt. In suas
præfecturas Cæsar ipse administratores mittit & alio tēpore aliter pñt
regionē: & ut res postulat ita uersat. In populi puincias populus iperato
res uel consules mittit: sed hæ quoq̃ in diuisiones alias diducūt: pto
ut usus postulauerit. In initio tñ duas consulares fecit libyā scilicet: quæ
Romāis parēt ea dīmitat excepta: quæ prius sub luba sunt: nūc uero sub
Ptolemæo est illius filio. Et Asiā eis halym & mōtem saugagatis ex
ceptis: & gētibz: quæ sub amynta fuerūt: præter etiā bithyniā & ppon
tidē præturas uero decē. In Europa quidē & adiacentibus illis eam scī
licet: quæ uerioris libertis dicit: circa Betim flumen est & Anacem: & ex
ceidica nationensem. Tertiam Sardiniam cū cyrno quantum Siciliam

quintā & sextā Illyriā præq̃ ad Epirū uergit & macedoniā. Septimā Acha-
iā usq̃ i thessaliā & eoliā & Acarnaniā. & nōnullas epirū gentes. q̃ Macē-
donie sūt contermiz. Octauā Græcē cū cyrenaica. Nonā Cyp̃rū. Decimā
bithyniā cū p̃ponide: & quibūsdam ponti p̃nibus. Cetera Cæsar pro
uincias haberi quax̃ alias p̃curatores mittit. Consulares uirosi alias pro-
torios i alias homines ex equestri ordine. Reges uero & principes: & de-
circhar. ad eius portiones sunt: ac semper fuerit. FINIS.

Bartholomæus Parthenius Cit. Benacēsis Francisco Throno Ludouici
F. patricio Veneto præclaro. S.

Apollonius Tyaneus Pythagoticus cuius uirā philosopho cōueniētem
octo uolumibus Philostratus cōplexus ē: ad Malesios scribēs adeo philo-
sophiæ sciētiā laudibus exulit ut ceteras artes absq̃ illa haud recte sciri
posse arbitratus sit: deorūq̃ beneficio dūtaxat philosophiātem idigere ex-
istimauit. Quis tē apprie cū iniquorū eruditissimus q̃sq̃ aptobaret: phi-
losophiā græcē quæ p̃ id tēporis i latīnū nōdū trāsata erat: didicebat. Cui
sententiæ & Strabo assenti: q̃ priscorū philosophiārum exēplo ut Dicoar-
chi Ephori aliorūq̃ cōplurimū de sinu orbis scripserāt: geographiæ etiā
tractatus a philosopho cōsiderādos esse uoluit. qđ & ipse p̃sullime ex-
curus ē. Nā ex Homeri carminibus tanq̃ ex āplūssimo fonte philosophiā
elicit: cūctaq̃ ad unguē adeo stricte rimat: ut nihil i omni sciētiā genē-
te Homeri inactū reliquisse ostēdat: qđ tēp̃ nec Strabo qđ iterpres opti-
mus esse potuisset: nisi & illarū uerā fuisse cognitionē allecurus. Merito
nāq̃ Eusthanus Thessaloniciēsis: dū iter cetera τῶν βοιωτῶν Hōeri iter
pretat: geographi plerūq̃ sentētiās i mediū p̃fert: qđ de Strabone sine
cōtrouersia itelligi debere si qs̃ diligēti iudicio quæ Eusthanus adducit
cum his quæ a Strabone afferunt̃ simul cōferet: qđ cognosceret. Nā i tā
ta scriptorū copia q̃ geographiā antigerāt: solū hūc geographū uoie: excellē-
tiaz qđ titulo ornādū esse duxit. Cōposuit aut̃ præter hæc uolumina hui-
storiarū post Polybiū āplūssima q̃bus Parthorū mores referebāt: Augusti
qđ tēporibus q̃bus floruit. Fuit autē patria Amasius ut de se testatur:
utrb̃. nūn ualle condita est p̃ quā ogres fluuius labit. Amasia nāq̃ cū pri-
us regibus dāta fuisset: nūc p̃uita est: quæ ad Cappadociā & ad Halym
fluuiū usq̃ terminat. q̃ i te nō possū nō admirari exiguū leonnis Andreæ
Aleriēsis episcopi iudiciū: q̃ cretēse Strabonē appellauit. Attamē mater
nū genus cretēse fuisse non inficiabor: siqđ Strabonis mater p̃nep̃tis
Dorylai fuit qui Gnosī impabat: quā rem nec Suidas qđ præterimitit.
Hæc ad te eo libentius scripsi: quo te & Strabonis familiaritatem & geogra-
phiæ studiōsissimum esse non ignoscam. Vale & me (quod facis) ama.

Strabonis Geographi Europæ a Guatino Veronenſi tranſlate.	Summam.
Primi Commentarii Capita.	Si ad philoſophū.
Strabonis Geographi Europæ primus Cômētarius.	Proponens.
Commētarii ſecūdi Capita.	In tercio.
Strabonis Geographi Commentarius ſecundus.	Orbis terrarū.
Commentarii tertii Capita.	Subiectū ergo.
Strabonis Geographiæ tertius cômētarius.	Quæ ad Gallia.
Commentarii quarti Capita.	Deinceps.
Strabonis Geographi Commentarius quartus.	Quæ ad aliam.
Commentarii quinti Capita.	Poſtſimas.
Strabonis Geographi Commentarius quintus.	Poſt Silacis.
Commentarius ſextus.	Sepimus liber.
Commentarii ſeptimi Capita.	Cum a nobis.
Strabonis Geographi Commentarius ſepſimus.	In octauo.
Commentarii octauī Capita.	Poſtq̃.
Strabonis Geographi Cômētarius octauus.	Nonus liber.
Commentarii noni Capita.	Absoluta.
Strabonis Geographi Cômētarius nonus.	Decimus liber.
Commentarii decimi Capita.	Poſtq̃ Eubœa.
Strabonis Geographi Commentarius decimus.	Vndecimus.
Geographiæ Strabonis a Gregorio Thipherni tranſlate.	Europæ.
Libri undecimi Capita.	Duodecius reliq̃.
Geographiæ Strabonis Liber xi.	Cappadocia.
Geographiæ Strabonis Libri xii. Capita.	Tertiusdecimus.
Geographiæ Strabonis Libri xiii. Capita.	Hactenus.
Geographiæ Strabonis Liber xiii.	Quartusdecimus.
Geographiæ Strabonis Libri xiiii. Capita.	Reliquum.
Geographiæ Strabonis Liber xiiii.	Quitusdecimus.
Geographiæ Strabonis Libri xv. Capita.	Ex Aſia.
Geographiæ Strabonis Liber xv.	Sextusdecimus.
Geographiæ Strabonis Libri xvi. Capita.	Perſia.
Geographiæ Strabonis Liber xvi.	Decimusſeptius.
Geographiæ Strabonis Libri xvii. Capita.	Quoniam
Geographiæ Strabonis Liber xvii.	

Strabonis Amaſini Scriptoris illuſtris geographiæ opus finit: qđ Ioānes Vercellenſis ꝑꝑꝑia impenſa uiribus ꝑeſtendiq̃ exactiſſima diligenna imprimi curauit. Anno Sal. M. cccc. lxx. ſeptimo. kl. Septembris.

11853868

6

